ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΥ

ΛΕΞΙΚΟΝ ΕΛΛΗΝΟ-ΛΑΤΙΝΙΚΟΝ

Α

Α, α (ἄλφα)· 1) τὸ πρῶτον γράμμα, litera A. 2) τροπ. παροιμ. ὁ Θεός ἐστι τὸ Α καὶ τὸ Ω, Deus est omnium rerum initium et finis, ad Deum omnia referenda sunt 3) ὡς ἀριθμ. σημεῖον τὸ μὲν α = unus ἢ primus, τὸ δὲ ,α = mille.

α-, ἐν συνθέσει εὔχρηστον· 1) στερητικόν, ἰσοδυναμοῦν τοῖς λατινικοῖς in- (im-, il-, ir-), ne-, ve-· ἀβέβαιος infirmus, ἀτιμώρητος impunis. ἄρρητος nefandus, ἀφροσύνη vecordia. 2) ἐπιτατικόν: ἀχανής, valde hians. 3) ἀθροιστικόν: ἄλοχος, ἄκοιτις, conjux.

ἆ! ah!

ἅ, ἅ· ha. ha.

ἀά! aha!

ἀάζω· halo, -are.

Ἀάλας, ὁ· Ahâla, -ae, ἀ.

ἄαπτος, ον intactus, a, um.

Ἄαρνα, (πόλις). Aharna, -ae θ.

ἀασμός, ὁ· halâtus, -us, ἀ.

ἀβαθής, ές· non profundus, a, um; vadosus, a, um.

ἄβαθρος, ον sine basi; fundamento carens.

ἀβάκιον, τό 1) abaculus, -i, ἀ. 2) = κυβευτικὸς πίναξ, forus, -i, ἀ.

ἀβακίσκος, ὁ 1) abaculus -i, ἀ. 2) = ψῆφος ἐδάφους, tessella, -ae, θ. tesserula, -ae, θ.

ἀβακοειδής, ές formam abaci habens

ἀβάκχευτος, ον· Bacchanalium expers

ἀβάναυσος, ον non illiberalis, e.

Ἀβάντειος, α, ον Abantêus, a um· Ἀβαντιάδης, Abantiades, -ae ἀ. Ἀβαντιάς, Abantias, -adis θ. Ἄβας, Abas, -ntis, ἀ.

ἄβαξ, ὁ abacus, -i, ἀ.

ἀβάπτιστος, ον 1) immersabilis, -e. 2) non baptizatus, a, um.

ἄβαπτος, ον· non tinctus, a, um.

ἀβαρβαρίστως· non barbarice.

ἀβάρβαρος, ον· non barbarus, a, um

ἀβαρής, ές pondere carens; levis, -e

ἀβασάνιστος, ον· 1) = ἀνεξέταστος, inexploratus, a, um; non examinatus, a, um 2) non tortus, a, um.

ἀβασανίστως re non examinata; temere.

ἀβασίλευτον, τό· interregnum, -i, οὐ.

ἀβασίλευτος, ον· rege carens; non regnatus, a, um.

ἀβασιλεύτως· sine rege.

ἀβάσκανος, ον· invidiâ carens.

ἀβάσκαντον, τό· fascini amuletum.

ἀβάσκαντος, ον· 1) ab invidiâ tutus 2) infascinabilis, e.

ἀβασκάντως, ἀβασκάνως (= ἐκτὸς φθόνου)· sine invidiâ

ἀβάστακτος, ον· qui portari nequit.

ἄβατον, τό· adytum, -i, οὐ.

ἄβατος, ον 1) avius, a, um; invius, a, um. 2) desertus, a, um.

Ἄβατος (νῆσος)· Abatos, -i, θ.

ἀβατόω-ῶ· invium (inhabitabile) reddo aliquid.

ἀβαφής, ές, ἄβαφος, ον non tinctus, a, um

Ἄββα, (πόλις) Abba, -ae, θ.

ἀββᾶς, ὁ abbas, -âtis, ἀ.

ἀβδέλυκτος, ον· non exsecrabilis, e.

Ἄβδηρα, τά Abdêra, -ae, θ καὶ Abdera, -orum, οὐ πλ. Ἀβδηρίτης, Abderita, -ae, ἀ. Ἀβδηριτικός, ή, όν, Abderiticus, a, um.

ἀβέβαιος, ον 1) = μὴ σταθερός, inconstans, -ntis; instabilis, e; infirmus, a, um· 2) = ἄδηλος, incertus, a, um, dubius, a, um; ambiguus, a, um· ἀβέβαιόν ἐστιν, incertum est, non constat.

ἀβεβαιότης, ἡ 1) instabilitas, -atis θ. infirmitas, -atis, θ. 2) dubitatio, -onis θ res incerta ἢ dubia.

ἀβεβαίως· 1) inconstanter. 2) incerte ἢ incerto

ἀβέβηλος, ον· non profanus, a, um.

Ἄβελλα (πόλις)· Abella, -ae, θ. Ἀβελλανός, Abellanus, a, um.

Ἀβέλλινον (πόλις) Abellinum, -i, οὐ.

ἀβελτερία, ἡ stoliditas, -atis, θ insipientia, -ae, θ. stultitia, -ae, θ.

ἀβέλτερος, α, ον insipiens, -ntis; stolidus, a, um; stultus, a, um

ἀβελτέρως insipienter, stulte.

Ἀβεντῖνον (ὄρος) Aventinum, -i, οὐ.

ἀβίαστος, ον non coactus, a, um; spontaneus, a, um.

ἀβιάστως non coacte.

ἄβιβλος, ον· libris carens.

ἄβιος, ον· sine victu; egênus, a, um.

ἀβίωτος, ον· non vitalis, e· ἐντ. = malus, a, um; injucundus, a, um.

ἀβιώτως· cum taedio vitae.

ἀβλάβεια ἡ· 1) innocentia, -ae, θ. 2) incolumitas, -atis θ

ἀβλαβής, ές 1) = οὐ βλαβερός, innoxius, a, um; innocens -ntis (vinum)· ἀβλαβῆ ζῶα, animalia innoxia. 2 = ἄκακος, innocuus, a, um, innocens, -ntis. 3) = ἄβλαπτος, innoxius, a, um illaesus, a, um 4) = ἀκίνδυνος, incolumis, e.

ἀβλαβῶς 1) innoxie; innocue; innocenter; 2 illaese.

ἀβλάκευτος, ον· strenuus, a, um.

ἀβλαστέω -ῶ· male germino.

ἀβλαστής, ές, ἀβλάστητος, ον· male germinans· ἐντ. = infecundus, a, um.

ἀβλασφήμητος, ον· cui non maledicitur.

ἀβλάσφημος, ον· non maledicus, a, um.

ἀβλεπτέω ῶ· non video, -ere; caecutio -ire

ἀβλέπτημα, τό· erratum, -i, οὐ.

ἀβλέφαρος, ον· palbêbris carens.

ἀβλεψία, ἡ caecitas, -atis, θ. ἐντ. = inconsiderantia, -ae, θ.

ἄβλητος ον invulneratus a, um.

ἀβληχής, ές· sine balatu

ἀβληχρός ά όν· mollis, e.

Ἄβνοβα, (ὄρος), Abnoba -ae, ἀ.

ἀβοηθησία, ἡ· auxilii defectus.

ἀβοήθητος, ον· 1) auxilio destitutus 2) = ἀνίατος (ἀβ. ἕλκος, πληγαί, immedicabilis, e.

ἀβοηθήτως· sine auxilio.

ἀβοητί sine clamore

ἀβόλλα ἡ abolla, -ae, θ.

Ἀβοριγῖνες, οἱ· Aborigînes, -um.

ἀβόρβορος, ον· coeno carens.

Ἄβος (ὄρος)· Aba, -ae, ἀ.

ἀβόσκητος, ον non pastus.

ἀβότανος, ον, herbis carens.

ἀβουλεύτως· inconsulto.

ἀβουλέω -ῶ· nolo.

ἀβουλησία, ἡ defectio voluntatis.

ἀβούλητος, ον 1) invîtus, a um. 2) fortuitus, a, um. 3) πράγματα ἀβούλητα, res adversae.

ἀβουλήτως· praeter voluntatem.

ἀβουλία, ἡ· inconsultus, -us, ἀ imprudentia, -ae, θ. stultitia, -ae, θ.

ἄβουλος, ον· inconsultus, a, um; imprudens, -ntis.

ἀβούλως· inconsulte.

ἄβρα, ἡ· ancilla, -ae, θ.

ἄβρεκτος, ον· non madefactus, a, um.

ἀβριθής, ές· levis, e.

ἁβρόβιος, ον· delicatus, a, um.

ἁβροδίαιτα, ἡ· vita mollis et delicata.

ἁβροδίαιτος, ον· molliter vivens. τὸ ἁβροδίαιτον, mollis et delicata vita.

ἁβροδιαίτως ζῶντες· molliter et delicate viventes.

ἁβροκόμης ὁ· cui coma mollis est.

ἁβρός, ά, όν 1) delicatus, a um. 2) mollis, -e 3 luxoriosus, a, um.

ἁβροσύνη, ἡ splendor, -oris, ἀ

ἁβρότης, ἡ 1) deliciae, -arum; 2) mollitia, -ae, θ.

ἀβρότονον (β.)· abrotonum, -i, οὐ. ἀβροτονίτης οἶνος, abrotonites, -ae, ἀ.

ἀβροχία, ἡ· siccitas, -atis, θ

ἀβροχίτων molli tunica indutus.

ἄβροχος, ον non madefactus, a, um.

ἀβρόχως· sine pluviâ.

ἀβρωμία, ἡ absentia foetôris.

ἄβρωμος, ον· foetôre carens.

ἁβρῶς delicate; molliter.

ἀβρωσία, ἡ· jejunium, -i, οὐ.

ἄβρωτος, ον inexêsus, a, um

Ἄβυδος, (πόλις), Abydus, -i. Ἀβυδηνός Abydaenus, a, um.

ἀγαθίς, ἡ· glomus, -eris, οὐ.

ἀγαθοδαίμων, ὁ· bonus genius.

ἀγαθοδότης, ὁ· bonorum dator.

ἀγαθοειδής, ές· boni speciem referens.

ἀγαθοεργέω -ῶ· benefacio, alicui.

ἀγαθοεργία ἡ· beneficentia, -ae, θ

Ἀγαθοεργοί (ἐν Σπάρτῃ)· Agathurgi, -orum. ἀ. πλ.

Ἀγαθοκλῆς, ὁ Agathocles, -is, ἀ. Ἀγαθόκλειος, Agathoclêus, a, um

ἀγαθοποιέω -ῶ τινά· beneficio aliquem afficio (-eci), -ere

ἀγαθοποιΐα, ἡ beneficientia, -ae θ.

ἀγαθοποιός, όν beneficiarius,a,um.

ἀγαθόν, τό bonum -i, οὐ. μόνον ἀγαθὸν τὸ (ἠθικῶς) καλόν quod honestum est id solum bonum est. τὸ μέγιστον ἀγαθὸν ἡ ἀρετή ἐστι. summum bonum est virtus τὰ ἀγαθά, bona,-orum,οὐ.πλ. πολλὰ ἀγαθὰ κτῶμαι, multa bona pario.

ἀγαθός, ή, όν· bonus, a, um ἀγαθὸν καὶ (ἠθικῶς) καλόν, bonum et honestum. ὦ ἀγαθὲ Θεέ! o bone Deus! ἐντεῦθ. α) = χρηστός, probus, a, um. β) = γενναῖος, ἔξοχος, fortis, is; praestans, -ntis. γ) = χρήσιμος, ὠφέλιμος, utilis, e. ἀγαθὸν (ὠφέλιμόν) ἐστι, bonum est. ἐπ' ἀγαθῷ (ἐπ' ὠφελείᾳ), bono, commodo ἢ per commodum 'Αγαθῇ τύχῃ! quod bonum faustumque sit! δ) = εὔνους, εὐμενής, secundus a, um; benignus, a, um. ε) = εὐτυχής, ὑγιής, felix, -icis; sanus, a, um. ἀγαθὸς νοῦς mens sana.

ἀγαθότης, ἡ bonitas, -atis. θ.

ἀγαθόφρων, ον· bene animatus

ἀγαθοφυΐα, ἡ insita bonitas ingenii.

ἀγαθῶς· bene; probe.

ἀγαθωσύνη, ἡ bonitas, -atis, θ.

ἀγάλακτες, οἱ· collactanei, -orum

ἀγάλακτος, ον· lacte carens (ovis).

ἀγαλακτία, ἀγαλαξία, ἡ· lactis defectus.

ἀγαλλιάομαι -ῶμαι· exsulto prae gaudio, vehementer laetor, -ari.

ἀγαλλίασις, ἡ laetitia vehemens

ἀγάλλομαι ἐπί τινι· exsulto (-are) in aliqua re; oblecto me aliqua re.

ἄγαλμα, τό· 1) κυρ. ornamentum, -i, οὐ. decus, -oris, οὐ. 2) συνήθ. simulacrum, signum. -i, οὐ. statua, -ae, θ. 3) ζωτικὰ ἀγάλματα, animosa signa.

ἀγαλμάτιον, τό simulacrum parvum; statuncula, -ae, θ.

ἀγαλματογλύφος, ὁ sculptor, -oris, ἀ.

ἀγαλματοποιέω -ῶ· simulacra conficio.

ἀγαλματοποιητική, ἡ· ars faciendi simulacra.

ἀγαλματοποιία, ἀγαλματουργία, ἡ· simulacrorum confectio.

ἀγαλματοποιός, ἀγαλματουργός, ὁ simulacrorum fabricator; statuarius.

ἄγαμαι (ἠγάσθην) 1) admiror (-atus sum, -ari) aliquid. ἄγαμαί σου τὴν μεγαλοψυχίαν, admiror magnitudinem animi tui. 2) ἄγαμαι ἐπί τινι, admiror in aliqua re. 3) ἄγαμαί τινός τι, amo aliquem de re aliqua. ἄγαμαί σου ὅτι τοῦτο πράττεις, amo te, quod hoc facis. 4) ἄγαμαι τινά τινος, admiror aliquem ob aliquam rem.

'Αγαμέμνων, ὁ· Agamemno -onis, ἀ. **'Αγαμεμνόνειος,** Agamemnonius.

ἀγάμητος (ἐπὶ ἀνδρ.) caelebs, -libis.

ἀγαμία, ἡ caelibatus, -us, ἀ.

ἄγαμος, ον· 1) ἐπὶ ἀνδρ. caelebs, -libis. 2) σπαν. ἐπὶ γυν. innupta, -ae. 3) ἄγαμος βίος, caelebs vita. 4) γάμος ἄγαμος, nuptiae innuptae, nuptiae inauspicatae ἢ malae.

ἄγαν· 1) nimis, nimium. πολὺ ἄγαν, multo nimis. μηδὲν ἄγαν, ne quid nimis. 2) ὁ ἄγαν, nimius, a, um. τὸ ἄγαν τάχος, nimia celeritas.

ἀγανακτέω -ῶ τινι, ἐπί τινι (περί, ὑπέρ τινος πράγματος)· indignor (-atus sum, -ari), re aliqua ἢ ob aliquid; indigne (aegre) fero (ἢ patior) aliquid; gravius commoveor re aliqua. ποιῶ τινὰ ἀγανακτεῖν, stomachum moveo (facio) alicui

ἀγανάκτησις, ἡ· indignatio, -onis, θ. stomachus, -i, ἀ. ἀγανακτήσεως ἄξιος, indignabundus, a, um. *μετ' ἀγανακτήσεως, indignanter; irate, aegre.

ἀγανακτητός ή, όν· indigne ferendus.

ἀγανακτικός, ή, όν· ad indignationem propensus, a, um.

ἀγανακτικῶς· indignanter; irate.

ἀγάνωτος, ον· stanno non obductus

ἀγαπάω -ῶ· amo, -are; diligo (-exi), -ere, aliquem ἢ aliquid. 2) ἀγαπῶ τινι (ἢ ἐπί τινι) ἤ τινι, acquiesco in re aliqua, contentus sum aliqua re. ἀγαπῶ τῇ σῇ ἐπιστολῇ, in litteris tuis acquiesco. ἀγαπῶ τούτοις ἢ ταῦτα, his contentus sum. ἀγαπῶ ἐάν, εἰ, ὅτι, contentus sum, quod.

ἀγάπη, ἡ 1) amor, -oris, ἀ. dilectio, -onis, θ. †2) agape, -es, θ.

ἀγάπημα, τό· res ἢ persona quae amatur; amor, -oris, ἀ.

ἀγάπησις, ἡ· dilectio, -onis, θ

ἀγαπητικός, ή, όν· 1) vim diligendi habens; peramans -ntis. *2) νεοελ. = ἐραστής, amator, -oris, ἀ. amasius, -ii, ἀ.

ἀγαπητικῶς· amanter.

ἀγαπητός, ή, όν· 1) = ἀξιαγάπητος, amabilis, e. 2) = προσφιλής. carus, a, um (alicui); dilectus, a, um.
ἀγαπητῶς· amabiliter; lubenter ἀγαπητῶς ἔχω, contentus sum.
ἀγαστός, ή, όν· admirandus, a, um, stuporem adferens; miratus, a, um
ἀγαστῶς· mirabiliter.
ἀγγαρεία ἡ· ministerium angarii. angaria, -ae, θ. servitium, -ii, οὐ.
ἀγγαρεῖος, α, ον· angarialis, e.
ἀγγαρευτής, ὁ· qui cogit angariam (servitium) praestare
ἀγγαρεύω· 1) angarium (veredarium) mitto. 2) συνήθ. cogo aliquem ad quodvis ministerium; angario, -are, aliquem.
ἄγγαρος, ὁ· veredarius, -ii, ἀ. angarius, -ii, ἀ. ὁ τοῦ ἀγγάρου ἵππος, veredus, -i, ἀ.
ἀγγείδιον, τό· vasculum, -i, οὐ.
ἀγγεῖον, τό· 1) vas, vasis, οὐ. πλ. vasa, -orum. 2) παρὰ τοῖς ἰατρ. vena, -ae, θ.
ἀγγειώδης, ες· vasi similis.
ἀγγελία, ἡ· nuntius, -ii, ἀ. ἀγγελίαν τινὶ φέρω, alicui nuntium affero. ἀγγελίαν λαμβάνω, nuntium accipio· ἐλθούσης τῆς ἀγγελίας, nuntiato.
ἀγγελιαφορέω-ῶ. nuntium affero.
ἀγγελιαφόρος, ὁ· nuntius, -ii, ἀ.
†**ἀγγελικός, ή, όν·** angelicus, a, um.
†**ἀγγελικῶς·** angelice (vivo).
ἀγγέλλω τινί τι· nuntio, -are, alicui aliquid; certiorem facio aliquem de re· πέμπτω τινὰ ἀγγελοῦντα, mitto aliquen nuntiatum ἢ ut, qui nuntiaret. παθητ. ἠγγέλθη (ὅτι), nuntiatum est (μετ' ἀπαρεμφ.) ἀγγελθέντος nuntiato· τούτων ἀγγελθέντων, his nuntiatis.
ἄγγελμα, τό· nuntius, -ii, ἀ.
ἀγγελοπρεπής, ές· angelicatus, a, um.
ἄγγελος, ὁ, ἡ· 1) = ἀγγελιαφόρος, nuntius, -ii, ἀ. nuntia, ae, θ. † 2) angelus, -i, ἀ.
ἀγγελτικός, ή, όν· ad nuntium pertinens; nuntius, a, um.
ἀγγοθήκη (*ἀγγειοθήκη), **ἡ·** theca vasorum.
ἀγγούριον, τό· cucumis, -meris, ἀ.
ἄγε ἄγετε· age, agite. ἀλλ' ἄγε, immo age. ἄγε ἀκούσωμεν, age audiamus. ἄγε δή, age dum.
ἀγέλως, ὁ, ἡ· non ridens; severus.
ἀγενεαλόγητος, ον· is, de cujus genealogia non constat.
ἀγένεια, ἡ· ignobilitas, -atis, θ.
ἀγένειος, ον· imberbis, e.
ἀγενής, ές· ignobilis, e.
ἀγένητος, ον· non creatus ἢ factus
ἀγεννησία, ἡ· sterilitas, -atis, θ.
ἀγέννητος, ον· non genitus, a, um
***ἀγενῶς·** ignobiliter.
ἀγερωχία, ἡ· superbia, arrogantia, ae, θ. ferocia, -ae, θ.
ἀγέρωχος, ον· superbus, a, um; ferox, -ocis; insolens, -ntis
ἀγερώχως· superbe; insolenter.
ἄγευστος, ον· 1) παθητ. non gustatus, a, um. 2) ἐνεργ. qui non gustavit (mala).
ἀγεωμέτρητος· geometriae ignarus
ἀγεωργησία, ἡ· agriculturae neglectus; incultus, -us, ἀ.
ἀγεώργητος, ον· incultus, a, um.
ἀγεωργίου δίκη· crimen neglectae agriculturae.
ἀγείρω· congrego, -are. **ἀγείρομαι,** congregor, -ari; couvenio, -ire.
ἀγειτόνευτος, ον· vicinis carens.
ἀγείτων, ὁ, ἡ· vicinum non habens.
ἀγελάζω· grego, -are. **ἀγελάζομαι,** gregatim vivo
ἀγελαῖος, α, ον· armentalis, e; gregalis, e; gregarius, a, um. μεταφ. e trivio, vilis.
ἀγελαιοτροφικός, ή, όν· ad gregem alendum aptus, pecuarius, a, um.
ἀγελαιοτρόφος, ὁ· qui gregen curat.
ἀγελαιών, ὁ· locus armenti.
ἀγελαρχέω -ῶ· praesum gregi.
ἀγελάρχης, ὁ· princeps gregis.
***ἀγελάς, ἡ·** bos, bovis, θ.
ἀγελαστέω -ῶ· risu abstineo, -ere; non rideo, -ere.
ἀγελαστί ἢ -εί· sine risu; serio.
ἀγελαστία, ἡ· risûs abstinentia.
ἀγέλαστος, ον· non ridens; tristis, e.
ἀγέλη, ἡ· 1) grex, gregis, ἀ. armentum, -i, οὐ. 2) agmen, -inis, ἀ.
ἀγεληδόν· gregatim; acervatim.
ἀγελήτης, ὁ· qui e grege est.
ἀγελικός, ή, όν· gregalis e.
ἀγηλατέω -ῶ· piaculum exigo.
ἄγημα, τό· agmen, -inis, οὐ. ἄγημα Μακεδόνων, agema, -atis, οὐ.
Ἀγήνωρ, ὁ· Agenor, -oris, ἀ.
ἀγηρασία, ἡ· juventus perennis.
ἀγήρατον, τό (φυτ.)· ageraton, -i, οὐ.

ἀγήρατος, ον, ἀγήρως, ων· qui non senescit; perennis, e.

Ἀγησίλαος, ὁ· Agesilâus, -i, ἀ.

ἁγιάζω· sanctifico, -are. ὁ ἁγιάζων, sanctificator, -oris, ἀ. ἁγιάζομαι, sanctificor, -ari. ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, sanctificetur tuum nomen.

ἁγίασμα, τό· res sacrata (ut templum Dei); aqua sacrata.

ἁγιασμός, ὁ· consecratio, -onis, θ. sanctificatio, -onis, θ.

ἁγιαστήριον, τό sanctuarium, -ii, οὐ. sanctificium, -ii, οὐ.

ἁγιαστής, ὁ sanctificator, -oris, ἀ.

ἁγιαστία, ἡ sanctitas, -actis, θ

ἁγιαστικός, ή, όν· sanctificus, a, um.

ἁγιόγραφα βιβλία. scripta sancta

ἁγιόγραφος, ον· a divinis viris scriptus, a, um; sancte scriptus, a, um.

ἅγιον, τό sanctuarium, -ii, οὐ.

ἁγιοποιέω -ῶ· sanctum reddo.

ἁγιοπρεπής, ές sanctis conveniens.

ἁγιοπρεπῶς ut sanctis convenit.

ἅγιος, α, ον· 1) sanctus, a, um; 2) sacer, a, um. 3) integer, gra, grum.

ἁγιότης, ἡ· 1) sanctitas, -atis, θ. 2) sanctimonia, -ae, θ.

ἁγιόω -ῶ· sanctifico, -are; sanctum reddo, -ere. ἁγιοῦμαι, sanctesco, -ere.

ἁγιστεία, ἡ· 1) sanctitas, -atis θ. sanctimonia, -ae, θ. puritas, -atis θ. 2) ritus sacer; cultus deorum

ἁγιστεύω· 1) sancte pieque vivo. 2) deos colo. 3) perago rem divinam.

ἁγίως· sante; integre.

ἁγιωσύνη, ἡ· ἰδὲ ἁγιότης.

ἀγκάλη, ἡ· ulna, -ae, θ. μητρὸς ἐν ἀγκάλαις, matris in ulnis.

ἀγκαλίζομαι (*ἀγκαλιάζω) ulnis amplector ἢ ἀπλ. amplector (-xus sum) aliquem.

ἀγκαλίς (*ἀγκαλιά), ἡ· manipulus, fasciculus, -i, ἀ.

ἀγκάλισμα, τό. quod ulnis amplectitur; quod in ulnis gestamus.

ἀγκίον, τό· vallicula, -ae, θ.

ἀγκιστρεία καὶ **ἀγκιστρία**, ἡ· piscatio, quae fit hamo.

ἀγκιστρευτής, ὁ· hamiota, -ae, ἀ.

ἀγκιστρευτικός, ή, όν· hamatilis, e.

ἀγκιστρεύω· hamo, -are.

ἀγκίστριον, τό· hamulus, -i, ἀ.

ἀγκιστρόδετος, ον· hamo alligatus, a, um

ἀγκιστροειδής, ές, ἀγκιστρώδης, ες· hamatus a, um.

ἄγκιστρον, τό· 1) τὸ ἁλιευτ. hamus, -i ἀ. 2) = ἁρπάγη, uncus, -i ἀ

ἀγκιστροπώλης· qui hamos vendit.

ἀγκιστροφάγος· qui hamos deglutit. μεταφ. avarus.

ἀγκιστρόω -ῶ· hamo, -are.

ἀγκιστρωτός, ή, όν· 1) hamatus, a, um 2) uncinus, a, um.

ἄγκος, τό· vallis, convallis, -is, θ.

ἀγκύλιον, (εἶδος πέλτης) ancile, -is, οὐ.

ἀγκύλη δόρατος· amentum, -i, οὐ.

ἀγκυλόδους, ουν· dente curvo.

ἀγκυλόπους, ὁ· curvis pedibus: uncipes, -edis; ἀγκ. δίφρος, sella curulis.

ἀγκύλος, η, ον· curvus, a, um; uncus, aduncus, a, um.

ἀγκυλόω -ῶ· 1) curvo, -are; turtuosum reddo aliquid 2) μέσ. ἀγκυλοῦμαι (δόρυ), amento, -are.

ἀγκύλωσις, ἡ· contractio articulorum.

ἄγκυρα ἡ· ancora, -ae, θ. ἄγκυραν αἴρω, ancoram tollo. ἐπ' ἀγκύρας ἕστηκα ad ancoram sto, consisto. τὴν ἄγκυραν ἀποκόπτω, ancoram praecido.

ἀγκύριον (σχοινίον) ancorale, -is, οὐ. τὰ ἀγκύρια, ancoralia, ancorarii funes.

ἀγκυροβολέω -ῶ· ancoram jacio.

ἀγκυροειδής, ές· ancorae formam habens.

ἀγκυρωτός, ή, όν· ancoris firmatus.

ἀγκών, ὁ· cubitum, -i, οὐ.

ἀγκωνίσκος, ὁ· parvum cubitum.

ἀγλαΐα, ἡ· 1) splendor, nitor, -oris, ἀ. 2) ornatus, -us, ἀ. decus, -oris, οὐ. 3) laetitia, -ae, θ. 4) *Κύρ. ὄν.* Aglaïa ἢ Aglaja, -ae, θ.

ἀγλαΐζω· illustro, -are. συνήθ. μέσ. ἀγλαΐζομαι, splendeo, niteo -ere.

ἀγλάϊσμα, τό· ornamentum, -i, οὐ.

ἀγλαϊσμός, ὁ· ornatus, -us, ἀ.

ἀγλαόδενδρος, ον· qui pulchras fert arbores.

ἀγλαόκαρπος, ον· pulchros ferens fructus (arbor).

ἀγλαόμορφος, ον· formosus, a, um.

ἀγλαόπαις· pulchros liberos habens·

ἀγλαός, (ή), όν· splendidus, clarus, a, um; fulgens, -ntis; praeclarus, a, um.

ἀγλαότιμος, ον· valde honoratus.

ἀγλαόφημος, ον· celeberrimus, a, um.

'Αγλαοφῶν, ὁ· Aglaophon, -ntis ἀ.
ἀγλαόφωνος, ον· praeclaram vocem habens.
ἄγλαυκος ον· non caeruleus, a, um
ἀγλαῶπις ιδος pulchros oculos habens.
ἀγλαῶς· splendide; praeclare
ἀγλευκής ές· ἀγλυκής ές ἄγλευκος, ον· minime dulcis; amarus, a, um.
ἀγλευκῶς, ἀγλυκῶς· amare
ἄγληνος, ον· pupulam non habens
ἄγλισχρος, ον non viscosus, a um
ἄγλυφος, ον non caelatus, a, um; non sculptus, a, um.
ἀγλωσσία, ἡ· inscitia loquendi
ἄγλωσσος, ον linguam non habens; elinguis, e· ἐντ = dicendi imperitus, a um.
ἄγμα, τό fragmentum, -i, οὐ.
ἁγνεία, ἡ· castitas, -atis, θ
ἁγνευτικός, ή, όν· castitatem servans
ἁγνεύτρια (ἱέρεια) piatrix, -îcis.
ἁγνεύω castus sum; purus sum
ἁγνίζω· purifico ἢ expio -are; lustro ἢ perlustro -are.
ἅγνισμα, τό· purificatio, -onis θ. expiatio -onis, θ. februum, -i, οὐ.
ἁγνισμός, ὁ· 1) expiatio, -onis θ. lustratio -onis, θ. 2) = καθαρμός, febrûatio, -onis θ.
ἁγνιστήριος, ον, ἁγνιστικός, ή, όν· expiandi vim habens; expiatorius, a, um
ἁγνιστής, ὁ purificus, -i, ἀ. expiator, oris, ἀ.
ἀγνοέω -ῶ· 1 ignoro, -âre, aliquid, ἢ aliquem 2) = οὐκ οἶδα, nescio, -ire· ἀγνοῶ τὴν Λατίνων φωνήν, nescio Latine. 3) ἀγνοῶν (οὐκ εἰδώς τι). ignarus, a, um; nescius, a, um, alicujus rei; insciens, -ntis. ἀγνοοῦντος ἐμοῦ, me insciente, me inscio. ἀγνοέομαι -οῦμαι, ignoror -ari. ἀγνοούμενος, ignoratus, a, um.
ἀγνόημα, τό ignoratio -onis, θ.
ἄγνοια, ἡ 1) innotitia, -ae, θ 2) ignorantia -ae, θ 3) inscientia -ae, θ ἀγνοίᾳ, δι' ἄγνοιαν ποιῶ τι, inscie ἢ insciens aliquid facio. ἀγνοίᾳ ἁμαρτάνω, nescius pecco.
ἁγνομάντης, ὁ castus vates.
ἀγνοούντως· inscite; ignoranter.

ἁγνοποιός· purificans -ntis.
ἁγνός, ή, όν castu, a, um inteer, -gra grum; sanctus, a um.
ἄγνος (φ) ὁ· ἡ vitex, -icis θ.
ἁγνότης, ἡ castitas, -atis, θ
ἄγνυμι (κατά) frango (-fregi, fractum, -ere) aliquid.
ἀγνωμονέω -ῶ· ingrate aliquem tracto
ἀγνωμόνως ingrate
ἀγνωμοσύνη, ἡ 1) stoliditas, -atis, θ 2) = ἀχαριστία, ingratitudo, -inis, θ
ἀγνώμων, ον· 1) = μωρός, stolidus, a, um 2) = ἀχάριστος, ingratus, a, um
ἀγνώριστος, ον· 1) = ἄγνωστος, ignotus ἢ incognitus, a, um; *2. qui cognosci non potest
ἀγνώς ῶτος· 1) = ἄγνωστος, ignotus, a, um; incognitus a, um 2) = ἀγνοῶν, ignarus, a, um; inscius, a, um; insciens, -ntis: nescius, a um.
ἀγνωσία, ἡ· ignorantia, -ae, θ
ἄγνωστος, ον ignoratus, a, um; ignotus, a, um; incognitus, a, um.
ἀγόγγυστος, ον non murmurans.
ἀγογγύστως· sine murmuratione.
ἀγοήτευτος, ον qui fascinari non potest
ἀγόμφωτος, ον· nullis compactus clavis.
ἀγόνατος, ον· genu carens.
ἀγονία, ἡ sterilitas, -atis, θ.
ἄγονος, ον non gignens ἐντ. sterilis, e; infecundus, a, um
ἀγορά, ἡ· 1) mercatus -us, ἀ. 2) forum, -i, οὐ. ἡ τῶν ὠνίων ἀγορά, forum rerum venalium πλήθουσα ἀγορά, forum differtum 3) nundinae, -arum, θ 4) commercium, -i οὐ.
ἀγοράζω 1) in foro versor· 2) = ὠνοῦμαι, emo, (emi, emptum, -ere.
ἀγοραῖος, ον· forensis, is μεταφ. illiberalis e. ὁ ἀγοραῖος ὄχλος, οἱ ἀγοραῖοι, turba forensis, gregalis plebs.
ἀγορανομέω -ῶ aedilis sum
ἀγορανομία, ἡ aedilitas, -atis, θ.
ἀγορανομικός ή, όν aedilicius a, um.
ἀγορανόμος, ὁ· aedilis, is, ἀ.
ἀγορασείω emturio, ire.
ἀγόρασις, ἡ emptio, -onis, θ.
ἀγόρασμα, τό res venalis.
ἀγορασμός, ὁ emptio, -onis, θ.
ἀγοραστής, ὁ emptor, -oris ἀ.

ἀγοραστικός ad emendum pertinens
ἀγοραστός, ή, όν· emptus, a, um; empticius, a, um.
ἀγοράστρια, ἡ· emptrix, -icis, θ.
ἀγορεύω 1) contionor in foro 2. dico, -ere, loquor, -i. ἀγορεύω εἰς τὸ κοινόν, dico ad populum.
ἄγος τό 1) = εὐβλάβεια, veneratio, -onis, θ. 2) συνηθ. piaculum, i, οὐ. scelus, -eris, οὐ.
ἄγρα, ἡ· captura, -ae; praeda, -ae.
ἀγραμματία, ἡ· literarum ignorantia ἢ imperitia inscientia, -ae, θ.
ἀγράμματος, ον· illiteratus, a, um indoctus, a, um.
ἄγραμμος, ον· lineâ carens
ἄγραπτος, ον non scriptus a um
ἀγραυλέω -ῶ (ἐν τοῖς ἀγροῖ διαιτῶμαι)· ruro, -are; ruri pernocto; rusticor, ari.
ἀγραυλία, ἡ rusticatio, onis, θ.
ἄγραυλος, ον· ruri pernoctans; agrestis, e.
ἄγραφος, ον· inscriptus, a, um.
ἀγράφως· sine scripto.
ἄγρευμα, τό quod captum est (venatu, piscatu).
ἀγρεύσιμος, ον· qui facile capi potest.
ἄγρευσις, ἡ captus, -us, ἀ.
ἀγρευτής, ὁ· captor, -oris, ἢ venator, -oris, ἀ.
ἀγρευτικός ad venandum captus.
ἀγρεύω venatu capio
ἀγριαίνω, ἀγριαίνομαι· saevio, -ii -vitum, -ire in aliquem ἢ in aliquid.
ἀγριάμπελος ἡ· labrusca, -ae, θ.
ἀγρίδιον, τό 1) agellus, -i, ἀ. μικρὸν ἀγρίδιον, agellulus, -i, ἀ. 2) aratiuncula, -ae, θ.
ἀγριελαία, ἡ oleaster, -stri, ἀ.
ἀγριμαῖος, ον· ferînus, a, um.
ἀγριόρνιθες, αἱ· gallînae ferae.
ἄγριος, α, ον· 1) ferus, a, um· ἄγριον θηρίον, fera, bestia immanis· 2) = ἀπηνής, saevus, a, um; trux -ucis; atrox -ocis; ferox, -ocis; crudelis, e. inhumanus a, um 3) ἐπὶ ἀγρῶν· incultus, a, um. 4) ἐπὶ φυτῶν· agrestis, e; silvêstris, e.
ἀγριοσέλινον, τό· apium silvestre.
ἀγριοσυκῆ, ἡ· ἀγριόσυκον, τό· ficus agrestis.
ἀγριοσταφυλίς, ἡ· uva silvestris

ἀγριότης, ἡ· feritas, -atis, θ. ferocitas, -atis, θ. crudelitas, -atis, θ immanitas, -atis, θ. saevitia, -ae, θ
ἀγριόφρων, ον· mente ferox.
ἀγριόφωνος qui feram vocem habe[t]
ἀγριόχοιρος, ὁ· ferus porcus; aper -pri, ἀ.
ἀγριόψυχος, ον· ferox, -ocis.
ἀγριόω -ῶ exaspero, -are; ferum reddo, aliquem ἢ aliquid. ἀγριοῦμαι, saevio, -ire· ἠγριωμένος, efferatus, a um; saevus, a, um.
Ἀγρίππας, ὁ· Agrippa, -ae, ἀ.
Ἀγριππῖνα, ἡ Agrippina, -ae, θ.
ἀγριώδης, ες· ferox, -ocis.
ἀγριωπός, όν· 1 terribilis aspectu; 2 trux, -ucis; torvus, a, um.
ἀγριωπῶς vulto ἢ aspectu fero
ἀγρίως· 1) sine cultu, sua sponte (nasci) 2 = ἀπηνῶς, ferociter; immaniter; crudeliter; saeve ἢ saeviter· ἀγρίως προσφέρομαί τινι, saevio in aliquem ἢ in aliquid.
ἀγρογείτων, ὁ· accola, -ae, ἀ.
ἀγρογενής, ές rurigena, -ae θ.
ἀγροδίαιτος· ruricola, ruricolaris, e; rusticanus, a, um.
ἀγρόθεν rure Ἰδ. ἀγρός, 2.
ἀγροθήρας, ὁ· agripĕta, -ae, ἀ.
ἀγρόθι ruri. Ἰδ. ἀγρ. 2.
ἀγροικία, ἡ· 1) = ἔπαυλις, villa, -ae. 2) = ὁ ἄγροικος τρόπος, rusticitas, -atis θ.
ἀγροικίζομαι· agreste ago.
ἀγροικικός, ή, όν· rusticanus, a, um.
ἀγροίκιος, ον agrestis, e.
ἄγροικος, (ἀγροῖκος) **,ον·** 1) = ὁ κατ' ἀγρόν, agrestis, e; rusticus, a, um; 2) = ἀπειρόκαλος, rusticus a, um; inurbanus, a, um, incivilis, e; τὸ ἄγροικον, incivilitas -atis, θ. ψυχὴ ἄγροικος καὶ ἀναίσθητος, animus agrestis ac durus. ἄγροικος τρόπος, rusticitas, -atis.
ἀγροικοτέρως· subrustice.
ἀγροίκως· rustice; inciviliter. ἀγροίκως λέγω, rusticor, -ari.
ἀγροκήπιον, τό hortus in agro; villa, -ae. θ.
ἀγροκόμος, ὁ· villicus, -i, ἀ.
ἀγρόνδε (εἰς ἀγρόν), rus.
ἀγρονόμος, ον· rusticus, a, um.
ἀγρός ὁ· 1) a g e r, -i, ἀ. (ἐν γένει) πλούσιος ἀγροῦ, agrosus, a, um. ὁ

γεωργημένος ἀγρός, arvum, -i, οὐ. ὁ ἐσπαρμένος ἀγρός, seges, -etis θ. οἱ δημόσιοι ἀγροί, arationes -um· ὁ ἐπὶ τοῦ ἀγροῦ φόρος, agraticum, -i, οὐ. 2 οἱ ἀγροὶ (τ'. ἔ. τὰ ἔξω τοῦ ἄστεως, τὰ χωρία), agri, -orum; rus, ruris, οὐ. ἐν τῷ πατρίῳ ἀγρῷ (χωρίῳ) rure paterno. ἐκ τῶν ἐμῶν ἀγρῶν, ex meo rure 'Εντ. ἀγρόθι, ruri. ἀγρόθεν, rure

ἀγρότης, ὁ· rusticus, -i, ἀ. rusticulus -i, ἀ.

ἀγροτικός, ή, όν· agrarius, a, um, rusticus, a, um. ἀγροτικὸς βίος, vita rustica

ἀγρότις, ἡ rustica -ae, θ.

ἀγροφύλαξ. ὁ· agri custos.

ἀγρυπνέω· ῶ· insomnis sum; vigilo -are.

ἀγρυπνία, ἡ· insomnia, -ae, θ

ἄγρυπνος, ον insomnis, e; vigil, -ilis; vigilans, -ntis; insopītus, a, um.

ἀγρυπνώδης, ες· insomniosus, a, um.

ἄγρωστις, ἡ· assefolium, -i. οὐ.

ἀγυιά, ἡ· via, -ae, θ. semita, ae, θ.

'Αγυιεύς, ('Απόλλων), Agyieus, -ei, ἀ.

Ἄγυλλα (πόλις)· Agylla, -ae, θ. 'Εντ. α. 'Αγυλλαῖος, Agyllīnus, a, um. β) 'Αγυλλεὺς ('Απόλλων), Agylleus, i, ἀ.

ἀγυμνασία, ἡ· exercitationis omissio.

ἀγύμναστος, ον inexercitatus, a, um.

ἀγύναικος, ον. ***ἀγύναιος***, ον· sine uxore, caelebs, -ibis.

'Αγύριον (πόλις)· Agyrium, -i, οὐ. οἱ 'Αγυριναῖοι, Agyrinenses, ium.

ἀγυρτάζω· aerusco, -are; circulor, -ari

ἀγυρτεία, ἡ· mendicitas, atis θ. fraudatio, -onis, θ.

ἀγυρτεύω· mendīco, -are.

ἀγύρτης. ὁ· 1 circulator, -oris, ἀ. 2) mendīcus, i, ἀ. ἐντ. = mendax, -acis. fraudator -oris, ἀ.

ἀγυρτικός, ή, όν· 1) circulatorius, a, um; 2) mendax, -acis.

ἀγυρτικῶς· in modum mendici.

ἀγύρτρια, ἡ· 1) circulatrix, -icis, θ 2 mendax, -acis.

ἀγχέμαχα (ὅπλα), τά· arma quibus cominus pugnatur.

ἄγχι· prope; juxta.

ἀγχίαλος, ὁ· mari vicinus

ἀγχίνοια, ἡ· 1) acumen, -inis, οὐ. acies, -ei, θ. 2 sollertia, -ae, θ. 3) ingenium, -ii, οὐ. μετ' ἀγχινοίας, cum ingenio. 4) sagacitas, -atis, θ.

ἀγχίνους, ουν· 1 acutus, a, um, acutulus, a, um. 2) argutus, a, um· πάνυ ἀγχίνους, perargutus, a, um. 3 ingeniosus, a, um· 4) sollers, -rtis· 5) sagax, -acis.

ἀγχίνως acute; argute; ingeniose, sagaciter.

ἀγχιστεία, ἡ· propinquitas, -atis, θ affinitas, -atis, θ. cognatio, -onis, θ.

ἀγχιστεύς, ὁ· propinquus, -i, ἀ. οἱ ἀγχιστεῖς, propinqui, -orum, ἀ. πλ.

ἀγχιστεύω genere propinquus sum· ὁ ἀγχιστεύων, propinquus, i, ἀ. οἱ ἀγχιστεύοντες, propinqui, -orum

ἀγχίστροφον, τό· inconstantia, -ae, θ.

ἀγχίστροφος, ον· mutabilis, e; versabilis, e

ἀγχιστρόφως· inconstanter

ἀγχονάω -ῶ· strangulo, -are; suspendo (-ndi, -ere) aliquem laqueo ἢ interimo aliquem.

ἀγχόνη, ἡ 1) suffocatio, -onis θ. 2) suspendium, -i, οὐ. laqueus, -i ἀ. ἀγχόνῃ τινὰ ἀποκτείνω, laqueo aliquem interimo. ἀγχόνῃ τὸν βίον καταστρέφω, suspendio ἢ laqueo pereo ἢ vitam finio 3) = ἀδημονία, angor, -oris

ἄγχω· ango (-nxi, -ere), strangulo, -are, aliquem· ***ἄγχομαι***, angor. μετφ. ἄγχομαι (= ἀδημονῶ) περί τινος, angor (animo) de re aliqua

ἀγχώμαλα (ἀγωνίζεσθαι)· ancipiti (aequo) Marte puguare.

ἄγω 1) ago (egi, actum, -ere) aliquem ἢ aliquid· ἄγω καὶ φέρω (= λεηλατῶ), ago et fero (= diripio, populor)· ἄγω βίον (βιῶ), vitam ago. ἄγω ἑορτήν, festum ago (= celebro). ἄγω ἡσυχίαν, quietus sum. ἄγω εἰρήνην. in pace sum, pace utor. ἄγω πόλεμον, bellum gero (cum aliquo). ἐπὶ τέλος ἄγω τι, ad finem ago aliquid. ἄγω τεῖχος (τειχίζω), murum ago. 2) duco (-xi, -ctum, -ere) aliquem. ἄγω τὸ στράτευμα, duco exercitum. ἄγομαι γυναῖκα (νυμφεύομαι), uxorem duco. ἄγω (ὀχετεύω) ὕδωρ, aquam duco. μετφ. θεὸν ἄγω (νομίζω) τινά, deum duco (aestimo, puto) aliquem. παρ' οὐδὲν ἄγω (ἡγοῦμαι) τι, pro ninilo duco aliquid. 3) adduco ere ἄγω τινὰς εἰς ἀποικίαν, adduco colonos· ἄγω προσάγω τινὰ εἰς δίκην, adduco aliquem in judicium.

ἀγωγεύς, ὁ· 1) dux viae. 2) lorum equi, habêna -ae θ.

ἀγωγή, ἡ· 1) ductus, -us, ἀ 2) portatio -onis, θ. 3) = ἀνατροφή, educatio -onis, θ. institutio -onis, θ περὶ παίδων ἀγωγῆς, de liberis educandis 4 ἀγωγὴ δικαστική, actio, -onis, θ

ἀγώγιμος, ον ductilis. e

ἀγώγιον (φορτίον)· 1) onus, -eris οὐ 2. merx -cis, θ.

ἀγωγὸν (ἐπαγωγόν) **τό**· illecebrae, -arum.

ἀγωγός, όν· ducens -ntis; adducens, ntis

ἀγών, ὁ 1) certamen, -inis, οὐ ὁ πρὸς τοὺς πολεμίους ἀγών, certamen belli. ἀγὼν ἀρετῆς, certamen virtutis καθίστημι ἀγῶνα, certamen instituo, pono 2) = μάχη, pugna, -ae, θ proelium, -i, οὐ. dimicatio, -onis, θ. 3) ὁ λόγοις ἢ ὅπλοις ἀγών, contentio, onis θ. 4) ὁ ἐν δικαστηρίῳ ἀγών, actio forensis, periculum, -i, οὐ. 5 ὁ περὶ τοῦ βίου ἀγών, dimicatio vitae. 6) οἱ ἀγῶνες, ludi orum, οὐ. πλ. ἀγῶνας ἐπιτελῶ, ludos facio. οἱ ἐν ἱπποδρομίῳ ἀγῶνες, ludi Circenses.

ἀγωνάρχης, ὁ· praeses certaminis.

ἀγωνία, ἡ 1) c rtatio,-onis,θ 2) exercitatio, -onis, θ. 3 anxietudo, -inis, θ. εἰς ἀγωνίαν ἐμβάλλω, anxio, -are. ἀγωνίαν ἐμποιῶν, anxiosus, a, um.

ἀγωνιάω -ῶ· anxius sum.

ἀγωνίζομαι (πρός τινα)· 1) certo, dimico cum aliquo. 2) pugno, dimico cum aliquo (cum hoste)· 3) ἀγωνίζομαι περί τινος (ὑπέρ τινος), certo, dimico de aliquo. ἀγωνίζομαι περὶ τῆς ἀρετῆς, certo de virtute. ἀγὼν γίγνεται περί τινος, certatur de re. 4) ἀγωνίζομαι ἐν δικαστηρίῳ, certo foro. 5) contendo, (-ndi -ntum, -ere) cum aliquo, contra aliquem ἢ adversus aliquem; luctor cum aliquo ἢ alicui. 6) confligo, -xi, -ctum, -ere (acie, classe cum hoste)· **μεταφ**· ἀγωνίζομαι τῇ ἀτυχίᾳ, conflictor durâ fortunâ.

ἀγωνικός, ή, όν ad certamen pertinens. -ntis.

ἀγώνιος, ον 1) = ἀγωνικός. 2) certaminum praeses

ἀγώνιος· angulo carens.

ἀγώνισις, ἡ· certatio, -onis, θ.

ἀγώνισμα, τό· 1) commissio, -onis, θ. 2) propositum praemium certaminis 3) studium -i, οὐ.

ἀγωνισμός, ὁ· certatio, -onis, θ. contentio, -onis, θ

ἀγωνιστήριον, τό palaestra -ae, θ.

ἀγωνιστής ὁ· 1. certator, -oris, ἀ. 2 ἐκκλ agonista, ae ἀ.

ἀγωνιστικός ad certamina aptus

ἀγωνιστικῶς· 1 certatorum more 2) = ἁμιλλητικῶς, certatim

ἀγωνοδίκης, ὁ judex certaminis

ἀγωνοθεσία ἡ constitutio certaminis; editio ludorum

ἀγωνοθετέω ῶ certamina (ludos) instituo; agonotheta sum

ἀγωνοθέτης ὁ· editor ludorum; agonothêta, -ae, ἀ.

ἀδαημοσύνη, ἡ· imperitia -ae, θ.

ἀδαήμων, ον· imperitus, a, um; indoctus, a, um.

ἀδαής, ές ignarus, a, um.

ἄδακρυς, υ non lacrimans, -ntis, illacrimabilis. e

ἀδακρυτί· sine lacrimis.

ἀδάκρυτος, ον· illacrimabilis, e.

ἀδαμάντινος· adamantinus, a, um.

ἀδάμας, ὁ adamas, -ntis, ἀ.

ἀδαμαστί indomite.

ἀδάμαστος, ον indomitus, a, um; immansuetus, a, um· ἀδάμαστος ἐπιθυμία, indomita cupiditas, libido. τὸ ἀδάμαστον, adamas -ntis μετφ.

ἀδαπάνητος, ον inconsumptus, a, um.

ἀδάπανος, ον qui sine sumptu fit, gratuitus, a, um.

ἀδαπάνως sine sumptu.

ἄδαρτος, ον· flagris non caesus

ἀδεής, ές metu carens; intrepidus, a um.

ἄδεια, ἡ· 1) = ἀσφάλεια securitas, -atis. 2 = ἐξουσία permissum, -i, οὐ. 3 facultas -atis, θ. licentia, -ae, θ.

ἄδεικτος, ον, non monstratus, a um.

ἀδειλία, ἡ· intrepidas, -atis, θ.

ἄδειπνος, ον· incoenatus, a, um.

ἀδέκαστος, ον incorruptus, a, um.

ἀδεκάστως incorrupte.

ἀδεκάτευτος, ον· a decimis solvendis liber.

ἄδεκτος, ον· non acceptus, a, um.

ἀδελφή, ἡ· soror, -oris, θ. ὁμοπάτριος καὶ ὁμομήτριος ἀδελφή, soror germana

ἀδελφιδῆ, ἡ· sobrina, -ae, θ.
ἀδελφίδιον, τό· fraterculus, -i, ἀ. sororcula, -ae, θ
ἀδελφιδοῦς = ἀδελφόπαις.
ἀδελφικός, ή, όν· 1) fraternus, a, um 2) germanus, a, um
ἀδελφικῶς· fraterne; germanitus.
ἀδελφόθεος frater dei.
ἀδελφοκτονέω -ῶ· fratrem occîdo; sororem occîdo.
ἀδελφοκτονία, ἡ fratricidium, -ii, οὐ sororicidium, -ii, οὐ caedes germana.
ἀδελφοκτόνος, ὁ, ἡ· fatricida, -ae, ἀ. sororicida, -ae. ἀ.
ἀδελφομιξία, ἡ· mixtio fratris et sororis.
ἀδελφόπαις nepos ex fratre, nepos ex sorore
ἀδελφοποιέω -ῶ· fratrem facio.
ἀδελφοποιός· fratrem faciens.
ἀδελφός, ὁ frater, -is, ἀ. ἀδελφὸς ὁμοπάτριος καὶ ὁμομήτριος, frater germanus. ὁ τοῦ πατρὸς ἀδελφός, patruus, -i. ἀ. ὁ τῆς μητρὸς ἀδελφός, avunculus, -i, ἀ.
ἀδελφότης, ἡ· 1) germanitas, -atis, θ. 2) fraternitas, -atis, θ. 3) sodalitas, -atis θ.
ἄδενδρος, ον· sine arboribus.
ἀδενώδης, ες· glandulosus, a, um.
ἀδέξιος, ον 1) laevus, a, um. 2) inhabilis, e; inscitus, a, um.
ἀδεξίως· laeve; inscite.
ἀδεξιότης, ἡ· inscitia. -ae, θ.
ἀδέρματος, ον· sine corio.
ἀδέσμευτος, ον· 1) non ligatus, a, um. 2 non vinctus, a, um.
ἀδέσποτος, ον 1) dominum non habens; liber, a, um. 2) ἐπὶ κτημ. vacuus, a, um. ἀδέσποτον κτῆμα, vacuum. 3) στίχοι ἀδέσποτοι, versus sine auctore. ἀδέσποτος φήμη, fama sine auctore; rumores
ἀδεσπότως sine domino.
ἄδετος· irreligatus a, um.
ἀδεῶς· sine metu; intrepide.
ἄδηκτος, ον· non morsus, a um.
ἀδήκτως· sine morsu.
ἀδηλία. ἀδηλότης incertitudo.
ἄδηλος, ον incertus, a, um. ἄδηλόν ἐστι, res est in incerto. τὸ ἄδηλον, incertum, -i, οὐ
ἀδηλόω, -ῶ· obscuro, aliquid
ἀδημιούργητος, ον, imperfectus, a, um; rudis, e.

ἀδημονέω -ῶ 1 gravissime angor. 2 sollicitus sum.
ἀδημονία, ἡ anxietas, -atis θ. sollicitudo, -inis, θ. ἀδημονίαν παρέχων, anxifer. a, um.
ἀδημόνως· anxie.
ἀδήμων, ὁ, ἡ· sollicitus, a, um; anxius a, um
ἀδημοσίευτος, ον· non publicatus, a, um.
ἄδην· satis. abunde.
ἀδήν, ὁ· glandula, -ae, θ.
ᾅδης, ὁ· 1 orcus, -i, ἀ. tartarus, -i, ἀ 2) inferi, -orum. ἐν ᾅδου, apud inferos. ἐκ τοῦ ᾅδου, ab inferis.
ἀδηφαγέω -ῶ vorax sum.
ἀδηφαγία, ἡ· voracitas, -atis θ.
ἀδηφάγος, ον· edax, -acis; vorax, -acis.
ἀδῄωτος, ον· non vastatus, a. um.
ἀδιάβατος, ον· qui transiri non potest.
ἀδιάβλητος, ον· irreprehensus a, um; culpâ ἢ vitio carens.
ἀδιαβλήτως· sine reprehensione
ἀδιάβροχος, ον non maditus, a, um.
ἀδιάγνωστος, ον· ad cognoscendum difficilis.
ἀδιάδραστος, ον inevitabilis, e
ἀδιάθετος, ον· 1) = οὐ καταλιπὼν διαθήκην, intestatus, a um. ἐξ ἀδιαθέτου (ἄνευ διαθήκης), ab intestato. 2) male dispositus, a, um.
ἀδιαθέτως· intestato.
ἀδιαίρετος, ον· indivisus, a, um; individuus, a, um.
ἀδιαιρέτως sine divisione.
ἀδιάκλειστος, ον· non interclusus, a, um.
ἀδιακόντιστος, ον· jaculo non penetrabilis e.
ἀδιάκοπος ον· non interruptus, a, um
ἀδιακόπως· sine interruptione.
ἀδιακόσμητος, ον· inordinatus a, um.
ἀδιακρισία, ἡ 1) = σύγχυσις, confusio, -onis, θ. 2) = ἀναίδεια, immodestia, -ae, θ inpudentia, -ae, θ.
ἀδιάκριτος, ον· 1) indistinctus, a, um; indiscretus, a, um 2) = ἀναιδής, immodestus, a. um; insolens, -ntis, impudens, -ntis
ἀδιακρίτως 1) = ἄνευ διακρίσεως,

sine distinctione, sine delectu. *2) = ἀναιδῶς, immodeste, insolenter

ἀδιάλειπτος, ον· incessans, -ntis; continuus a, um; assiduus, a, um; perpetuus, a, um.

ἀδιαλείπτως· incessanter; sine intermissione; sine intervallo.

ἀδιάλλακτος, ον· implacabilis, e; inexorabilis, e

ἀδιαλλάκτως· implacabiliter.

ἀδιαλόγιστος, ον· inconsultus, a um.

ἀδιάλυτος, ον· insolubilis, e.

ἀδιαλύτως· insolubiliter.

ἀδιαμέριστος, ον· ἀδιανέμητος, ον· indivisus, a, um.

ἀδιανόητος, ον· 1) incomprehensibilis e 2 stultus, a, um.

ἀδιανοήτως· stulte.

ἀδιάπαυστος, ον· non desinens, -ntis; assiduus, a, um; perpetuus, a, um

ἀδιαπαύστως· assidue, perpetue.

ἀδιάπλαστος, ον· informis, e; rudis, e.

ἀδιαπόνητος, ον· non elaboratus, a, um.

ἀδιαπόρευτος, ον· impervius, a, um.

ἀδιάρρηκτος, ον· inabruptus, a um.

ἀδιασάφητος, ον· non explanatus, a, um.

ἀδιάσειστος, ον· incocussus, a, um.

ἀδιασκέδαστος, ον· non dissipatus, a um.

ἀδιάσπαστος, ον· inseparabilis, e.

ἀδιασπάστως· inseparabiliter.

ἀδιάσταλτος, ον· indistinctus, a, um: confusus, a, um

ἀδιάσχιστος, ον· non difissus, a, um.

ἀδιάτακτος, ον· inordinatus, a um.

ἀδιάτμητος, ον· non dissectus, a, um

ἀδιάτρεπτος, ον· immotus, a um· ἀντ. perv cax, -ăcis, contŭmax, -acis.

ἀδιατρέπτως· pervicaciter.

ἀδιατρεψία, ἡ· pervicacia, -ae, θ. contumacia, -ae, θ. atrocitas, -atis θ.

ἀδιαφθαρσία, ἡ· incorruptibilitas, -atis, θ.

ἀδιάφθαρτος, ον· incorruptus, a, um; integer -a, -um.

ἀδιαφθορία, ἀδιάφθορος = ἀδιαφθαρσία, ἀδιάφθαρτος.

ἀδιαφορέω -ῶ· rem aliquam neglectim transmitto; contemno aliquid.

ἀδιαφορία, ἡ· indifferentia, -ae, θ.

ἀδιάφορος, ον· indifferens, -ntis.

ἀδιαφόρως· indifferenter.

ἀδιάφρακτος, ον· non (inter) septus.

ἀδιαχώριστος, ον· inseparabilis e.

ἀδιάψευστος ον· 1) qui falli nequit 2) non ementitus, a um.

ἀδίδακτος, ον· indoctus a, um.

ἀδιδάκτως· indocte.

ἀδιεκδίκητος, ον· indefensus, a, um; inultus, a, um.

ἀδιεξίτητος, ον· 1) sine transitu. 2) inexplicabilis, e.

ἀδιέξοδος, ον· impervius, a, um

ἀδιερεύνητος, ον· impervestigatus, a um; inexploratus, a, um

ἀδιευκρίνητος, ον· non bene distinctus, a, um.

ἀδιήγητος· ον· inenarrabilis, e.

ἀδικαιοπραγέω -ῶ· injuste ago.

ἀδίκαστος, ον· injudicatus, a, um.

ἀδικέω -ῶ 1) = ἀδικός εἰμι, injustus ἢ injurius sum, injuste facio ἢ ago. 2) ἀδικῶ τινα, injuriâ afficio aliquem. ἀδικοῦμαι, in uriam accipio ἢ patior, injuriâ afficior.

ἀδίκημα, τό· inju ta actio, injuria, -ae, θ.

ἀδικία ἡ· injustitia, ae, θ. injuria, ae, θ.

ἄδικος, ον· injustus, a, um; injurius, a, um; iniquus, a, um.

ἀδίκως· injuste, injurie, injuriâ; inique.

ἀδιόδευτος, ον· invius, a, um.

ἀδιοίκητος, ον· non redactus in ordinem, non constitutus, a, um.

ἀδιόρατος, ον· non perspectus, a, um

ἀδιοργάνωτος, ον· non perfecte formatus, a um.

ἀδιόρθωτος ον· incorrectus, a, um.

ἀδιορθώτως· sine correctione

ἀδιοριστία, ἡ· defectio distinctionis.

ἀδιόριστος, ον· non distinctus, a, um; non disterminatus, a, um.

ἀδιαπλασίαστος, ον· non duplicatus, a, um.

ἀδίστακτος, ον· indubitatus, a, um; certus, a, um.

ἀδιστάκτως· sine dudio; sine dubidatione.

ἀδιύλιστος non percolatus a, um.

ἀδίχαστος non dimidiatus, a, um.

ἀδίψητος, ον· ἄδιψος, ον non sitiens, -ntis siccus, a, um.
ἀδοιάστως· non dubie.
ἀδόκητος, ον inopinatus, a, um.
ἀδοκήτως· inopinate.
ἀδοκίμαστος, ον· non probatus, a, um; non exploratus, a, um.
ἀδοκιμάστως· temere; inexplorate.
ἀδόκιμος, ον· non probatus, a, um; rejectus, a, um; adulterius, a um.
ἀδολεσχέω -ῶ· nugor, -ari; garrio, -ire.
ἀδολέσχης, ἀδόλεσχος, ὁ· garrulus, -i, ὁ nugator, -oris, ὁ.
ἀδολεσχία, ἡ· garrulitas, -atis, θ.
ἀδολίευτος· qui sine dolo est.
ἀδολιεύτως· sine dolo.
ἀδόνητος inconcussus, a, um.
ἀδόξαστος· 1) insperatus, a, um. *2) = ἄδοξος.
ἄδολος, ον· doli carens. ἐντ. = purus, a, um; sincērus, a, um.
ἀδόλως· sine dolo; sine fraude.
ἀδοξέω -ῶ existimationem perdo; ingloriosus sum.
ἀδοξία, ἡ· mala existimatio; ignobilitas, -atis, θ.
ἄδοξος, ον· sine existimatione (homo); inceleber, bris, bre; inglorius, a, um; ignobilis, e.
ἀδόξως· ignobiliter.
ἀδορυφόρητος, ον· satellibus non stipatus.
ἀδουλία, ἡ· servorum inopia.
ἄδουλος, ον· servos non habens· ἐντ. = pauper, -eris.
ἀδούλωτος, ον· non redactus in servitutem. ἐντ. = liber, a, um.
Ἀδραμύττιον, Adramyttēum, -i, οὐ. Ἀδραμυττηνός, Adramyttēnus.
ἀδράνεια, ἡ· ignavia, -ae, θ. inertia, -ae, θ.
ἀδρανέω -ῶ· debilis sum.
ἀδρανής, ές· ignavus, a, um; iners -rtis; debilis, e.
Ἀδράστεια, ἡ Adrastēa -ae, θ. Ἀδράστειος, Adrastēus. Ἄδραστος, Adrastus, -i, ὁ.
ἀδρέπανος· falce carens.
ἄδρεπτος, ον non carptus, a, um.
Ἀδρία (πόλις)· Hadria, -ae, θ. Ἀδρίας, Hadria, -ae, ὁ. Ἀδριατικός, Hadriaeus. Ἀδριανός, Hadrianus. Ἀδριάνειος, Hadrianalis, e.

ἁδρός, ά, όν· grandis, e; adultus, a, um; exoletus, a, um; maturus, a, um.
ἀδροσία, ἡ· defectus roris.
ἁδρότης, ἡ· granditas, -atis, θ. maturitas -atis, θ. robur, -oris, οὐ.
ἁδρόω, -ῶ grandio, -ire, aliquid. ἁδρόομαι -οῦμαι, grandio (οὐδ.); adolesco, -ere; maturesco, -ere.
ἅδρυνσις, ἡ· maturitas, -atis, θ.
ἁδρύνω· maturo aliquid. ἁδρύνομαι, maturor, maturesco.
ἄδρυς. (χώρα)· quercubus carens.
ἀδυναμέω -ῶ· non possum.
ἀδυναμία, ἡ· ἡ impotentia, -ae, θ. imbecillitas, -atis, θ.
ἀδύναμος, ον· impotens, ntis.
ἀδυνατέω -ῶ· 1) impotens sum. 2) non potis sum. 3. nequeo.
ἀδύνατος, ον· 1) = ἀσθενής, impotens, -ntis invalidus, a um. 2) = οὐ δυνατός, impossibilis, e. ἀδύνατόν ἐστιν, impossibile est. τὸ ἀδύνατον, impossibilitas, -atis, θ.
ἀδυνάτως· impotenter.
ἀδυσώπητος, ον 1) impudens, -ntis *2) inexorabilis, e.
ἄδυτον, τό· adytum, -i, οὐ.
ᾄδω· c a n o, cecini, cantum, -ere; canto, -are (c. bene, absurde; c. carmen), ᾄδεται = θρυλλεῖται ferunt, fertur. ἐπὶ ποιητ. vaticinor, -ari; versibus sequor. μεταβ. ᾄδω (= ὑμνῶ) τινα, cano aliquem; laudibus fero ἢ effero aliquem.
Ἄδωνις, ὁ· Adōnis, -idis ὁ Ἀδώνια, τά· Adonia, -arum. Ἀδώνιος, Adonēus, a, um.
ἀδώρητος, ον· indonatus, a, um; donis) incorruptus a. um.
ἀδωροδόκητος, ον· ἀδωρόληπτος, ον· (donis) incorruptus, a, um.
ἀδωροδοκήτως· incorrupte.
ἄδωρος, ον non corruptus muneres; integer. a, um.
ἀεί· semper; perpetuo; sine intermissione.
ἀειβλαστέω -ῶ· semper germino.
ἀειβλαστής, ές· semper germinans.
ἀειβλάστησις, ἡ· perpetua germina.
ἀειγενεσία ἡ· sempiternitas, -atis, θ.
ἀειγενής, ές sempiternus, a um.
ἀειδής, ές· 1) = μὴ ὁρατός, invisibilis, e. 2) deformis, e.

ἀειδουλία, ἡ· perpetua servitus.
ἀείδουλος· perpetuus servus.
ἀειζωΐα, ἡ· aeterna vita.
ἀείζωος, ον semper vivens.
ἀειθαλής, ές semper virens, semper florens.
ἀείκαρπος· semper fructus habens.
ἀεικινησία, ἡ motus sempiternus.
ἀεικίνητος, ον· 1) semper motus a, um. *2) = ἀνήσυχος, irrequies, -etis.
ἀεικινήτως cum perpetuo motu.
ἀείλαλος (ἔρως)· loquax (amor).
ἀειλαμπής, ές· semper lucens.
ἀειμνημόνευτος, ον· immortalis memoriae, (homo, res.)
ἀειμνήμων, ον· semper memor.
ἀείμνηστος, ον· semper memorandus, a, um; sempiternus, a, um.
ἀειμνήστως· immortaliter.
ἀειπάθεια, η passio perpetua.
ἀειπάρθενος semper virgo.
ἀειπλανής, ές· semper vagus.
ἀείρρους, jugifluus, a, um.
ἀεισθενής· semper viribus pollens.
ἀειστρεφής, ές· semper volubilis.
ἀείυπνος, semper dormiens.
ἀειφανής, ές· semper apparens.
ἀειφεγγής· semper clarus.
ἀειφλεγής, ές· semper ardens.
ἀειφρούρητος semper custoditus.
ἀειφυγία, ἡ perpetuum exilium.
ἀειφύλακτος, ον semper custoditus.
ἀειφυλλία frondium perpetuitas.
ἀείφυλλος, ον· semper frondens.
ἀείχλωρος, ον· semper virens.
ἀείχρηστος, ον· semper bonus.
ἀειχρόνιος, ον· sempiternus, a um.
ἀέκων, invitus, a, um.
ἄελλα, ἡ· procella, -ae, θ.
ἀελλώδης, ες procellosus, a, um.
ἀελπτέω -ῶ· despero, -are.
ἀελπτής, ές insperatus, a, um.
ἄελπτος, ον insperabilis, e.
ἀέλπτως· praeter spem.
ἀέναος, ον jugis, e· ἀενάου ὕδατος πηγή, jugis aquae fons.
ἀενάως· jugiter.
ἀέριος, ον· aerius, a um.
ἀεροβάμων, καὶ ἀεροβάτης· per aërem incedens.
ἀεροβατέω -ῶ· per aërem incedo. μετφ. res inanes conjector.
ἀεροδρομέω -ῶ per aërem curro.
ἀεροειδής, ές· aëri similis.
ἀερομαχέω -ῶ· in aëre ἢ cum aëre pugno.
ἀερομαχία ἡ· pugna in aëre.
ἀερομετρέω -ῶ aërem metior. μετφ. res inanes conjector.
ἀερομήκης· immensae largitudinis.
ἀερομιγής, ές· permixtus aëri.
ἀερόμικτος, ον· aëri immixtus.
ἀεροπετής, ές· ex aëre delapsus.
ἀεροπέτης· in aëre volans.
ἀεροπορέω -ῶ· in aëre gradior.
ἀεροπόρος, ον· per aërem incedens.
ἀεροφεγγής, ές splendens in aëre.
ἀεροφόβος· aërem metuens.
ἀερόχρους· colorem aëris habens.
ἀερόω -ῶ· in aërem muto.
ἀερώδης, ες· aëri similis, e.
ἀέτειος ον· aquilinus a, um.
ἀετιδεύς pullus aquilae.
ἀετίτης (λίθος), aetites, -ae, ἀ.
ἀετός, ὁ· aquila, -ae, θ.
ἀετοφόρος (= σημαιοφόρος), aquilifer, -ĕri, ἀ. signifer, -eri, ἀ.
ἀετώδης, ες· aquilinus a, um· ἀετῶδες βλέμμα, oculus aequilinus. μετφ. ἐπὶ ἀνθρ. acies oculorum.
ἀέτωμα, τό· fastigium aedificiorum, ἀετώματα (ἀρχιτεκτ.), aquilae, -arum.
ἄζευκτος, ον· non jugatus, a, um, ἡ ἄζευκτος πλάτανος, caelebs platanus.
ἀζηλία ἡ· vacuitas ab aemulatione.
ἄζηλος, ον· sine aemulatione.
ἀζηλότυπος ον· non invidus, a, um.
ἀζήλωτος, ον non invidendus, ἐντ. = contemptus, a, um.
ἀζημία, ἡ· indemnitas, -atis, θ.
ἀζήμιος, ον· 1) impunitus, a, um 2) indemnis, e.
ἀζημίως· sine damno; impunite.
ἀζημίωτος, ον· indemnis, e.
ἀζήτητος, ον· non quaesitus, a, um.
ἄζυμος, ον· non fermentatus, a, um. ἄζυμος ἄρτος, panis sine fermento.
ἀζωΐα, ἡ· defectus vitae.
ἄζωνος, ον· sine zona.
ἄζωος, ον· sine vita.
ἄζωστος, ον· discinctus, a, um.
ἀηδής, ές· 1) insuavis, e. 2) injucundus, a, um. 3) fastidiosus, a, um. 4) taediosus, a, um.
ἀηδία, ἡ· 1) injucunditas, -atis θ. 2) taedium, -i, οὐ. fastidium, -i, οὐ.
ἀηδίζομαι· 1) ἀπρσ. taedet me (alicujus rei). 2) fastidio, -ire.

ἀηδονιδεύς· pullus lusciniae.
ἀηδονίς ἡ· lusciniola, ae.
ἀηδών, ἡ· luscinia, -ae. θ.
ἀηδῶς· insuaviter; injucunde; taediose. fastidiose.
ἀήθεια. ἡ· 1) insolentia, -ae, θ 2) insuetudo, -inis, θ.
ἀήθης, ες· 1) insolens, -ntis; insolitus, a um. 3) desuetus, a um.
ἀήθως· insolite, insolenter; insuete.
ἀήρ, ὁ· 1) = ἀτμόσφαιρα, aër, aëris, ἀ. coelum, -i, οὐ. 2) = ὁ ἀὴρ ἐν ἐν κινήσει, aura, -ae, θ. 3 = ὁ ἀὴ. ἀναπνεόμενος, anima, -ae, θ. spiritus. us ἀ.
ἀήττητος, ον· invictus, a, um; insuperabilis, e.
ἀθαλάσσωτος· maris expers.
Ἀθαμανία, ἡ· Athamania, -ae. θ. Ἐντ. Ἀθαμᾶνες, Athamanes, -um Ἀθαμανίς. Athemanis -idis.
Ἀθάμας. ὁ· Athamas, -ntis. ἀ. Ἐντ. Ἀθαμάντειος, Athamanteus, a, um. Ἀθαμαντίδης, Athamantiades, -ae. Ἀθαμαντίς (=Ἕλλη), Athamantis, -idis θ.
ἀθαμβεί· intrepide.
ἀθαμβής, ές· intrepidus, a, um.
ἀθανασία, ἡ· immortalitas, -atis, θ.
ἀθανατίζω· immortalem reddo, aeterno, -are, aliquem
ἀθάνατος, ον· immortalis, e.
ἄθαπτος, ον· insepultus, a, um.
ἀθαρσής, ές· timidus, a, um.
ἀθαυμασία, ἡ· vacuitas admirationis
ἀθαυμαστί· sine admiratione.
ἀθαύμαστος, ον· expers admirationis
ἀθέατος, ον. 1) invisibilis, e. 2) ἀθέατος τινος = qui non vidit aliquid.
ἀθεΐα ἡ· impietas in deos.
ἀθέλητος, ον· nolens, -ntis.
ἀθελήτως· sine voluntate.
ἀθεμέλιος ον ἀθεμελίωτος, ον· sine fundamento.
ἀθέμιστος, ον· sceleratus, a, um.
ἀθεμιτογαμία, ἡ· incestae nuptiae.
ἀθεμιτόγαμος· qui incestas nuptias init.
ἀθεμιτοποιός· infanda faciens.
ἀθέμιτος, ον· illicitus, a, um. ἐντ. = injustus ἢ nefarius, a um. τὸ ἀθέμιτον, nefas.
ἀθεμιτουργέω -ῶ· nefanda patro.
ἀθεμιτουργία. ἡ· facinus nefarium; scelus, -eris οὐ.
ἀθεμιτουργός· nefarie agens.
ἀθεμίτως· illicite; nefarie
ἄθεος, ον· dei ἢ deorum negligens, qui deum ἢ deos negat· ἐντ. = impius· a, um; scelestus, a, um.
ἀθεότης, ἡ· impietas in deos
ἀθεραπεία ἀθεραπευσία ἡ· 1) negligentia cultûs corporis). 2 defectus sanationis.
ἀθεράπευτος, ον· 1) incultus, a, um 2 = ἀνίατος, insanabilis, e.
ἀθεραπεύτως· insanabiliter.
ἀθέριστος· non messus a um.
ἀθέρμαντος, ον· non calefactus, a um.
ἄθερμος, ον· calore vacans.
ἄθεσμος, ον· lege carens· ἐντ. = iniquus, a, um; nefarius, a, um.
ἀθέσμως· contra leges, nefarie.
ἀθέσφατος· ineffabilis, e
ἀθετέω, -ῶ· 1 abrogo, -are (legem) 2 aboleo -ere (ritum, consuetudinem). 3) ἀθετῶ τὴν πίστιν, fidem frango. 4) abdico, -are. aliquid.
ἀθέτησις, ἡ· abrogatio, -onis, θ. improbatio -onis, θ.
ἄθετος (πρός τι)· non idoneus ad aliquid.
ἀθεωρητί, **ἀθεωρήτως**· sine consideratione, inconsiderate
ἀθεώρητος ον· non spectatus, a um.
ἀθέως· impie nefarie, scelestc.
ἀθήλυντος· non effeminatus.
Ἀθηνᾶ, ἡ· Minerva, -ae, θ **Ἀθῆναι**, Athenae -arum. **Ἀθήναζε** Athenas. **Ἀθήνηθεν** Athenis. **Ἀθήνησιν** Athenis. **Ἀθηναῖος** Atheniensis, e. **Ἀθηναῖοι** Athenienses -ium **Ἀθήναιον** (καθίδρυμα) Athenaeum, i. οὐ.
Ἀθηνίων, ὁ· Athenio, -onis, ἀ.
Ἀθηνόδωρος ὁ· Athenidorus, i, ἀ.
ἀθήρ (στάχυος)· 1 arista, -ae, θ. 2) spica, -ae θ.
ἀθήρευτος, ον· 1) a venatore non captus. 2 sine praeda venatoria
ἀθησαύριστος, ον· non repositus in thesauro.
ἀθήτευτος· nemini mercenarius.
ἄθικτος, ον· intactus, a, um; purus a, um; intemeratus a, um; integer, a, um.

ἄθλαστος, ον· non fractus, a, um.

ἀθλεύω καὶ **ἀθλέω·** certo, -are, certamen ineo.

ἄθλημα, τό· ἄθλησις, ἡ· certamen, -inis, οὐ. pugna. -ae, θ.

ἀθλητής, ὁ· certātor, ōris, ἀ. athlēta, -ae, ἀ.

ἀθλητική, ἡ· athletica, -ae, θ.

ἀθλητικός,ή,όν· athleticus, a, um.

ἀθλητικῶς· athletice.

ἄθλιος, α, ον· 1) miser, a, um 2) infelix, -icis. 3) perditus, a, um. 4) malus, a, um.

ἀθλιότης, ἡ· miseria, -ae, θ. res miserae ἢ afflictae; fortuna afflicta ἢ misera.

ἄθλιπτος, ον· non compressus.

ἀθλίπτως· sine compressione.

ἀθλίως· misere; male.

ἀθλοθεσία, η· ludorum ἢ praemiorum constitutio.

ἀθλοθετέω -ῶ praemia constituo, ludos praebeo; praemia propono.

ἀθλοθέτης, ὁ· qui praemium constituit ἢ praebet.

ἆθλον, τό· praemium, -ii, οὐ.

ἆθλος, ὁ· certamen, -inis, οὐ.

ἀθλοφόρος praemium reportans.

ἄθολος, ον· ἀθόλωτος, ον· non turbatus, a, um; limpidus, a, um; purus, a, um.

ἀθορύβητος, ον non perturbatus, a, um tranquillus a um.

ἀθόρυβος, ον· sine tumultu; tranquillus, a, um. quietus a, um.

ἀθορύβως· sine tumultu; tranquille; per silentium; tacite.

ἄθραυστος, ον infractus, a, um; inquassatus, a, um.

ἄθρεπτος, ον· 1) παθητ. non nutritus, a, um. 2) ἐνεργ. non nutriens.

ἀθριάμβευτος, ον· qui non triumphat.

ἀθρίγγωτος· non loricatus.

ἄθριξ, ὁ, ἡ 1) depilis, e. 2) glaber, a, um.

ἀθροεί· sine strepitu.

ἀθροίζω· 1) = συσσωρεύω, coacervo, -are. 2) = συλλέγω, colligo, ere. 3) = συνάγω, cogo -ere. 4) = πυκνῶ, confercio, -ire. ἀθροίζομαι, α) cogor, -i. 2) = συνειλοῦμαι, conglobor, -ari.

ἀθροίσιμος, ον· congregabilis, e.

ἄθροισις, ἡ· congregatio, -onis, θ. coacervatio, -onis, θ. conglobatio, -onis, θ. collectio, -onis, θ.

ἄθροισμα, τό· congeries, -ei; acervus, -i, ἀ. collectio. -onis, θ.

ἀθροισματικός· collectivus, a, um.

ἀθροισμός, ὁ· coacervatio, -onis, θ.

ἀθροιστής, ὁ· congregator, -oris, ἀ. collector, -oris, ἀ.

ἀθροιστικός, ή, όν ad congregendum aptus. ἀθροιστικὰ ὀνόματα, nomina collectiva.

ἀθροιστικῶς· catervatim.

ἄθρονος sine throno.

ἀθρόος, α, ον· 1) coacervatus, a, um. 2 confertus, a um. 3 universus, a um. 4) densus, a, um (hostes, agmen).

ἀθρότης, ἡ· universitas, -atis.

ἀθρόως· coacervatim; confertim; dense.

ἀθρύλητος· non divulgatus.

ἄθρυπτος, ον· non delicatus, a, um; non mollis, e; virilis -e.

ἀθρύπτως non delicate, viriliter.

ἀθυμέω -ῶ moestus ἢ tristis sum; aeger animo sum. animus cadit ἢ anno cado. ἀθυμῶ ἐπί τινι, aegro animo fero aliquid.

ἀθυμία, ἡ animi aegritudo ἢ abjectio, animi dejectio, tristitia, -ae θ. maeror ōris, ἀ. anxietas -atis, θ. εἰς ἀθυμίαν ἐμπίπτω, animo cado.

ἄθυμος,ον· abjectus, a um; tristis, e; maestus, a, um; fractus, a, um.

ἀθύμως· triste; maeste, abjecte; aegre; ἀθύμως ἔχω, fracto animo sum.

ἀθυρίδωτος, ον· fenestris carens.

ἀθύρματα, τά· crepundia, ōrum, οὐ. oblectamenta, orum οὐ.

ἀθυρογλωττέω -ῶ· petulanter loquor.

ἀθυρογλωττία, ἡ· garrulitas, -atis, θ loquacitas, -atis, θ.

ἀθυρόγλωττος· loquax, -acis, garrulus, -i.

ἄθυρος, ον· sine januâ; patens.

ἀθυροστομέω -ῶ petulanter loquor.

ἀθυροστομία, ἡ· loquacitas, -atis.

ἀθυρόστομος· loquax; garrulus.

ἀθυροστόμως· loquaciter.

ἀθύρωτος januâ non clausus.

ἀθῷος, α, ον innocens, -ntis; insons, -ntis.

ἀθῳότης ἡ· innocentia. -ae, θ
ἀθῳόω -ῶ· libero aliquem re ἢ a re σπ. alicujus rei absolvo, -ere aliquem re ἢ rei; impunitum dimitto aliquem
ἀθωράκιστος· lorica carens.
ἀθῴως· innocenter.
ἀθῴωσις ἡ, liberatio a culpâ, absolutio, onis, θ.
αἴ! aï!
Αἰαίη (νῆσος)· Aeëa, -ae, θ.
Αἰακός· ὁ· Aeacus, -i, ἀ. **Αἰακίδης**· Aeacides, -ae· **Αἰάκειος**. Aeacius.
Αἴας· ὁ Ajax, -acis, ἀ.
αἴγαγρος, ὁ, ἡ· caprea -ae θ. capreolus, -i, ἀ.
Αἰγαί (νῆσοι)· Aegae, -arum, θ Αἰγαιᾶται Aegeātes, -ium ἀ
Αἰγαῖον πέλαγος. Aegeum mare.
αἴγειος ον· caprinus, a, um; caprigenus, a, um.
αἴγειρος, ἡ· populus nigra.
αἰγειρών, ὁ· locus consitus populis nigris.
αἰγελάτης, ὁ caprarius, -i, ἀ.
Αἰγεύς, ὁ· Aegeus, -ei, ἀ. **Αἰγίδης** (= Θησεύς) Aegides, -ae, ἀ.
αἰγιαλός, ὁ· litus, -oris, οὐ.
αἰγιαλώδης· litoreus, a, um.
αἰγίδιον, τό· capella -ae. θ.
Αἴγινα ἡ· Aegina -ae, θ. **Αἰγινίνης** Aeginita, -ae, ἀ. **Αἰγινητικός**, Aegineticus, a, um.
Αἴγιον, τό· Aegium ἢ -ion -ii, οὐ
αἰγίοχος, ὁ· egida gestans
αἰγίπους, ὁ· capripes -ĕdis, ἀ.
αἰγίς, ἡ· aegis, -idis, αἰτ -ida, ἀ.
αἴγλη, ἡ· fulgor -oris, ἀ. splendor, -oris, ἀ. ἐντ = gloria, -ae, θ.
αἰγλήεις· fulgens, splendidus.
αἰγοβοσκός, ὁ· pastor caprarum.
αἰγογενής· caprigenus a, um.
αἰγοθήρας, ὁ· venator caprarum
αἰγόκερως, ὁ capricornus, ἀ. brumale signum.
αἰγοπρόσωπος, ον caprinam faciem habens.
Αἰγός ποταμοί· Aegos flumen.
Αἰγοῦσαι (νῆσοι)· Aegates, -um, θ.
αἰγοφάγος· caprivorus, a, um.
αἰγυπτιάζω· Aegyptios imitor.
Αἴγυπτος Aegyptus, -i, θ Αἰγύπτιος Αἰγυπτιακός, Aegyptius, a, um.
αἰγών (-ῶνος) ὁ· caprile, -is, οὐ.
αἰγῶνυξ· ungulas caprinas habens
αἰδέομαι -οῦμαι· 1 vereor ἢ revereor (veritus sum, -ēri) aliquem ἢ aliquid 2) me pudet, rei alicujus (deorum hominumque).
αἰδέσιμος, ον· venerabilis, ὑ. αἰδεσιμώτατος, venerabilissimus.
αἰδεσιμότης, ἡ· veneratio, onis, θ.
αἰδημονέω -ῶ,· verecundus sum.
αἰδημοσύνη, ἡ· verecundia, -ae θ. pudicitia, -ae, θ. pudor, -oris, ἀ. modestia, -ae, θ.
αἰδήμων, ον· verecundus, a, um; pudicus, a, um; pudens, -ntis
αἰδημόνως· verecunde, pudenter.
ἀΐδιος, ον· aeternus, a, um; aeternalis, e; perpetuus, a, um φημὶ τὸν θεὸν ἀΐδιον εἶναι, deum neque natum neque interitum esse affirmo.
ἀϊδιότης, ἡ aeternitas, -atis, θ
αἰδοῖον, τό veretum, -i, οὐ. αἰδοῖον γυναικός, cunnus, i. ἀ. ἴδε κύσθος.
αἰδοῖος, ον venerabilis, e; verecundus, a, um.
Αἴδουοι Αἰδούσιοι, οἱ Aedui, -orum.
ἄϊδρις· inscius, a, um.
αἰδώς, ἡ· pudor, -oris. ἀ. pudicitia, -ae, θ verecundia, -ae, θ.
Αἰήτης, ὁ· Aeëta, -ae, ἀ. τοῦ Αἰήτου, Aeetaeus, a, um.
αἰθάλη, ἡ fuligo, -inis θ.
αἰθαλώδης, ες· fuliginosus, a, um.
αἰθέριος, ον· 1) aethereus, a, um. 2) = οὐράνιος, coelestis, e.
αἰθεροειδής, ές **αἰθερώδης**, ες· aetheris formam habens.
αἰθήρ ὁ aether -eris, -eros, ἀ
Αἰθιοπία· Aethiopia, -ae θ. Αἰθιοπικός, Aethiopicus, a, um. Αἰθίοψ, Aethiops, -opis, ἀ.
αἴθομαι· ardeo, -ēre. αἴθομαι ἔρωτί τινος, ardeo (in) aliquo. ὀργῇ αἴθομαι, irâ candeo.
αἴθουσα, ἡ· 1) = στοά, porticus, -us, θ. 2) = πρὸς ὑποδοχήν, atrium, -i, οὐ.
αἰθρηγενής, ές, in aethere natus.
αἰθρία, ἡ· serenitas (coeli); serenus, -i, οὐ. sudum, -i, οὐ. αἰθρία γίγνεται, disserenascit. αἰθρία ἐστί, disserenat. αἰθρίας (οὔσης), coelo sereno. ἐν αἰθρίᾳ, sereno.
αἰθριάζω sereno (coelum).
αἴθριον, τό atrium, -i, οὐ.

αἴθριος, ον· sudus, a, um; serenus, a um.

αἴθυγμα, τό· splendor, -oris.

αἴθυια πτηνόν) mergus, -i, ἀ.

αἴθω incendo (-ndi -usum, -ere) aliquid. ἰδὲ αἴθομαι.

αἴθων· fulgens, ntis.

αἰκία ἡ· αἰκισμός, ὁ· cruciatus, -us ἀ excrutiatio, -onis, θ.

αἰκίζω, αἰκίζομαί τινά crucio, discrucio excrucio -are, aliquem

αἴκισμα, τό = βάσανος) cruciamen, -inis, οὐ discruciatus, -us ἀ

αἰκιστής, ὁ cruciator, -oris. ἀ.

αἰκιστικός, ή, όν. cruciabundus, a, um: excruciabilis, e

αἰκιστικῶς· cruciabiliter

Αἰκούλανον (πόλις) Aeculanum, -i.

Αἰλία (Ἱερουσαλήμ), Aelia, -ae

αἴλινος θρῆνος, aelinos, -i, θ.

αἴλουρος· aelurus, i, ἀ feles, -i, θ. catus, -i, ἀ.

αἷμα, τό· 1) τὸ ἐν ταῖς φλεψίν, sanguis -inis, ἀ. 2) τὸ ἐκ τοῦ τραύματος cruor, -oris ἀ.

αἱμαγωγός· sanguinem educens

αἱμασιά, ἡ· sepes, -is, θ maceria, ae, θ

αἱμάσσω· 1) cruentus sum 2 αἱμάσσω τινά ἤ τι, cruento aliquem ἤ aliquid.

αἱματηρός ά, όν sanguinolentus, a, um; cruentus, a, um.

αἱματηφόρος, ον· cruentifer, a, um.

αἱμάτινος sanguineus, a, um.

αἱματοειδής, ές· sanguini similis; sanguineus, a, um. αἱματοειδὴς ειμι. sanguino, -are.

αἱματοποσία· potatio sanguinis

αἱματοποτέω -ῶ· sanguinem poto.

αἱματοπότης sanguinem bibens.

αἱματόρροια sanguinatio, -onis, θ

αἱματόρρυτος, ον· αἱματοσταγής, ές, sanguine manans; cruentifer, a, um; crudus, a, um.

αἱματόφυρτος, ον· cruentus, a, um.

αἱματοχαρής, ές sanguinarius, a, um, cruentus, a, um

αἱματοχυσία, ἡ effusio sanguinis

αἱματόω -ῶ cruento, -are.

αἱματώδης, ες· sanguinosus, a, um

αἱμάτωσις· cruentatio, -onis, θ.

Αἰμίλιος Aemilius, a, um. ἡ Αἰμιλία ὁδός, Aemilia via Αἰμιλιανός, Aemilianus, a, um.

αἱμοβαφής ές sanguine ἤ cruore tinctus, a, um

αἱμοβόρος, ον· αἱμόδιψος, ον· sanguinans -ntis; sanquinolentus, a, um

αἱμομίκτης, ὁ incestus, -i.

αἱμομιξία· incestum, -i, οὐ.

Αἱμονία (Βοιωτία), Aemonia, -ae.

αἱμόπτυσις ἡ sputus sanguinis

αἱμορραγέω -ῶ· sanguinis eruptione opprimor

αἱμορραγία· sanguinis eruptio

αἱμορροέω -ῶ sanguino, -are.

αἱμοσταγής, ές· crudus, a, um. τραῦμα αἱμοσταγές, vulnus crudum.

αἱμόρροια, αἱμόφυρτος, ἰδὲ αἱματόρροια αἱματόφυρτος

αἱμοχαρής, ές· sanguinarius, a, um

αἱμόχρους· sanguineus, a, um

αἱμυλία, ἡ· lepor, -oris, ἀ. festivitas -atis, θ.

αἱμύλος· lepidus, a, um

Αἰνείας, ὁ Aeneas -ae, ἀ Αἰνειάδης, Aeneades -ae, ἀ. *Αἰνειάς,* Aenoïs, -idis, ἢ idos

αἱμωδέω -ῶ dentium dolore afficior.

αἱμωδία, ἡ· dolor dentium.

αἴνεσις, ἡ laudatio, -onis, θ.

αἰνέτης, ὁ laudator -oris, ἀ.

αἰνέω -ῶ· laudo -are

αἰνετός, ή, όν· laudabilis, e.

αἴνιγμα, τό aenigma -atis, οὐ. ambâges, -um θ. res obscura. αἴνιγμά μοί ἐστι τοῦτο, hoc obscurum mihi est, hoc non intelligo

αἰνιγματίας, αἰνιγματιστής· qui sermone aenigmatico utitur.

αἰνιγματώδης, ες· ambagiosus, a, um; obscurus, a, um

αἰνιγματωδῶς, αἰνιγματικῶς· per ambages; obscure.

αἰνιγμός, ὁ ambages, -um, δι' αἰνιγμῶν, per ambages.

αἰνίττομαι per ambages ἢ obscure loquor; adludo ad aliquid.

αἶνος, ὁ· laus, -udis, θ.

αἴξ, ἡ· capra, -ae, θ. capella, -ae, θ.

Αἰολία, ἡ· Aeolia, -ae θ Ἐντ. α) Αἰολεῖς, Aeoles -um ἢ Aeolii, -orum. β) Αἰόλειος, Αἰολικός, Aeolius, Aeolicus, a, um

αἰολιστί, αἰολικῶς· aeolice; Aeolum more.

Αἴολος· Aeolus, -i, ἀ. Ἐντ. α) Αἰολίδης, Aeolides, -ae, ἀ. β) Αἰολίς, Aeolis, -idis. γ Αἰόλιος Aeolius a, um.

αἰπεινός, αἰπήεις excelsus, a, um

αἰπολέω -ῶ pastor caprarum sum

αἰπώλιον, τό grex caprarum.

αἰπόλος ὁ pastor caprarum

αἰπύς· altus a, um·

αἶρα, ἡ· lolium, i, οὐ.

αἱρέομαι, οῦμαι 1) αἱρ τι (=ἐκλέγω τι), α) lego, eligo deligo (-egi -ectum, -ere) aliquid. β opto, -are (ὡς τὰ πολλὰ μετὰ του utrum -an : ἑλοῦ πότερα βούλει, opta, utrum vis γ) μᾶλλον αἱροῦμαι praeopto -are; mallo -ui, -le aliquid . 2 αἱροῦμαί τινα, α) opto aliquem (collegas). β lego, aliquem (δικαστάς judices. βουλευτήν, aliquem in senatu.in patres). γ)deligo (aliquem generum δ) capio aliquem arbitrum, virginem vestialem). 3) = ἀποδείκνυμί τινα ἀναγορεύω α) creo, -are, aliquem consulem . β dico dictatorem, consulem γ adscisco (regem) δ) prodo (interregem, flaminem).

αἱρεσιαρχέω -ῶ auctor ac caput sectae sum

αἱρεσιάρχης, αἱρεσίαρχος, ὁ· haeresiarcha, -ae, ἀ.

αἵρεσις, ἡ· 1) = ἐκλογή, electio, -onis θ delectio, -onis; delectus, -us ἐπὶ ἀρχόντων· creatio, -onis; 2) = ἐξουσία optio, -onis; arbitrium, -i, οὐ. αἵρεσιν (ἐξουσίαν) δίδωμί τινι ποιεῖν τι, optionem alicui do aliquid facere. 3 φιλοσοφική, θρησκευτικὴ αἵρεσις, secta, -ae; θ heresis, -is θ. 4) = ἅλωσις, expugnatio, -onis θ.

αἱρεσιώτης, αἱρετικός· hereticus.

αἱρεσιῶτις, αἱρετική· heretica.

αἱρέτης, ὁ· elector, -oris, ἀ.

αἱρετός, ἡ, όν· electus a, um; delectus a, um; creatus, a, um.

αἱρέω -ῶ 1) = λαμβάνω, capio (cepi, captum, ere) aliquid. 2) = κυριεύω, capio, occupo, expugno (urbem, terram); potior (urbe) 3) αἱρῶ τινα (αἰχμάλωτον λαμβάνω), capio, excipio, intercipio, comprehendo aliquem. Ἰδὲ αἱρέομαι -οῦμαι

αἴρω· tollo, sustuti, sublatum ere; levo, -are; sublevo, -are, aliquem ἢ aliquid. αἴρω (ἀνατείνω) τὰς χεῖρας (πρὸς τὸν οὐρανόν), **tollo manus.** supinas tendo manus. αἴρω (ἐντείνω τὴν φωνήν, tollo, intendo vocem αἴρω τινὶ τὴν βακτηρίαν, τὴν χεῖρα, baculum, manum alicui intendo ἢ baculo sublato alicui minor. 2 μετφ. α αἴρω κραυγήν, φωνήν, tollo clamorem, vocem β) αἴρω (ἐξαίρω) τινὰ ἐπαίνοις, tollo, effero, aliquem laudibus γ) αἴρω (ἐπαίρω) ἐπαίνοις. augeo aliquem laudibus δ) αἴρω τὰς ἀγκύρας. navem (naves) solvo ε αἴρω (ἀνίστημι) τὴν κεφαλήν, caput surgo. ϛ αἴρω τὸ στρατόπεδον (ἀναζεύγνυμι, moveo castra. *αἴρομαι*, me surgo; me extollo; effero me.

αἰσθάνομαι· 1) sentio, sensi, sensum -ire) aliquid; sensu ἢ sensibus percipio aliquid 2) oculis, auribus sentio ἢ percipio aliquid. ἐντ = video, audio aliquid 3 mente percipio ἐντ. = intellego, animadverto aliquid.

αἴσθημα, τό· sensus, -us, ἀ

αἴσθησις, ἡ· 1) sensus, -us ἀ. 2) animadversio, onis, θ. αἴσθησιν παρέχων, sensifer, a, um

αἰσθητήριον, τό sensorium, i.

αἰσθητικός ἡ, όν sensu praeditus a. um; sensualis, e. τὸ αἰσθητικόν, α) = αἴσθησις, sensualitas, -atis, θ β) = ἡ αἰσθητικότης. sensibilitas, -atis θ.

αἰσθητικῶς sensualiter.

αἰσθητός, ἡ, όν· sensibilis, ε.

αἰσθητῶς sensibiliter.

**αἰσιοδοξία, ἡ*· optima de rebus opinatio.

**αἰσιόδοξος, ον*· qui optime de rebus opinatur.

αἴσιος, α, ον· 1) faustus a. um; auspicatus, a, um; fortunatus. a, um, secundus, a, um; prosper, a um; 2 αἴσιος οἰωνός, sinistrum omen, σὺν οἰωνοῖς αἰσίοις, avi sinistra.

αἰσίως fauste; prospere.

Αἰσκύλειος (ἀγορά)· Aesquilinum -i.

αἰσυμνήτης, ὁ· rex (electus).

αἰσυμνῆτις, ἡ· regina, -ae, θ.

αἴσχιστος, η, ον· turpissimus, a, um.

αἰσχίστως· turpissiime.

αἶσχος, τό· 1) turpitudo, -inis, θ. 2 dedecus -ŏris, οὐ. flagitium, -ii, οὐ. probum, -i οὐ

αἰσχρόβιος, ον· qui turpem vitam vivit.

αἰσχροκέρδεια ἡ· studium turpis quaestûs; avaritia, -ae θ.

αἰσχροκερδέω -ῶ turpiter lucrum facio.

αἰσχροκερδής, ές turpi lucro deditus, turpis lucri cupidus ἐντ. = avarus, a, um

αἰσχροκερδῶς cum turpi lucro.

αἰσχρολογέω -ῶ· turpia loquor; flagitia dico.

αἰσχρολογία, ἡ sermo turpis; spurciloquium, -i, οὐ.

αἰσχρολόγος, ον turpia loquens; spurcidicus, a, um.

αἰσχροποιέω -ῶ· turpia facio

αἰσχροποιός spurcidicus, a, um.

αἰσχροπραγέω ῶ turpia ago.

αἰ χροπραγία, ἡ turpis actio.

αἰσχροπρόσωπος, ον foedus vultu

αἰσχρός, ά, όν 1) = ἀσχήμων, foedus a, um (vultu)· 2 = μιαρός, turpis e; inhonestus, a, um; flagitiosus, a. um; spurcus, a, um.

αἰσχρότης, ἡ 1) foeditas, -atis, θ. 2) turpitudo, -nis, θ.

αἰσχρουργέω -ῶ· turpia facio; flagitia facio.

αἰσχρουργία, ἡ foedum facinus; flagitium, -i. οὐ.

αἰσχρουργός turpia patrans.

αἰσχρῶς foede; turpiter; flagitiose; pêr dedecus.

αἰσχύνη, ἡ 1) pudor, -oris. ἀ. verecundia, -ae, θ. 2) = ὄνειδος, ignominia, -ae. θ dedecus, -oris ἀ. infamia -ae, θ. flagitium, -i, οὐ.

αἰσχυντηλία, ἡ verecundia, -ae, θ.

αἰσχυντηλός ή, όν pudens, -ntis; verecundus, a, um.

αἰσχύνομαι 1) ἀπροσ. m e p u d e t (-duit καὶ -ditum est, -ere) alicujus rei· αἰσχύνεται τῷ (ἐπὶ τῷ) ἐγκλήματι pudet illum sceleris αἰσχύνομαι ποιεῖν τι, me pudet ἢ me depudet aliquid facere. ἰσχυρῶς αἰσχύνομαι, me dispudet. 2) erubesco, -ere, aliqua re. 3) revereor, -eri, aliquem.

αἰσχύνω τινά· 1) ignominiâ ἢ contumeliâ afficio (aliquem) 2) corrumpo, -ere; stupro. -are (aliquam).

Αἴσωπος. ὁ Aesopus, -i, ἀ Αἰσώπειος, Aesopius, a, um; Αἰσώπειος μῦθος, apologatio, -onis, θ.

αἰτέω -ῶ· 1) p e t o, -ere; postulo -are; posco -ere aliquid. 2 deposco, -ere, aliquid (consulatum mihi, imperatorem. 2) αἰτῶ τινά τι, αἰτῶ τι παρά τινος, peto expeto) aliquid ab aliquo. 3) αἰτοῦμαί σε = δέομαί σου) τοῦτο ποιεῖν, peto te id ut facias αἰτοῦμαι (= ἱκετεύω) τοὺς θεούς, exposco deos.

αἴτημα τό postulatum, -i, οὐ.

αἴτησις, ἡ 1) petitio -onis, θ. petîtus, -us, ἀ. 2) postulatio. -onis, θ. postulatum, -i, οὐ. 3) rogatio -onis, θ.

αἰτητής. ὁ 1) petîtor, -ôris, ἀ. 2) postulator -oris, ἀ.

αἰτία, ἡ 1) causa, ae. θ. μικρὰ αἰτία, causula, -ae, θ αἰτία πολέμου, causa belli. ἄνευ αἰτίας, sine causâ, temere. διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν, hac de causâ, hanc ob causam. διά τινας αἰτιας, aliquot (pluribus) de causis. δι' ἣν αἰτίαν, δι' ὅ. qua de causa, quamobrem ἢ quare. 2) = λόγος, ratio, -onis, θ. 3) = πηγή, fons -ntis, ά. 4) = ἀρχή origo, -inis, θ. 5) ἐπὶ προσ. auctor -oris, ἀ. 6) = κατηγορία, ἔγκλημα, accusatio, -onis, θ. crimen -inis, οὐ. αἰτίαν ἔχω, ἐν αἰτίᾳ εἰμὶ (= κατηγοροῦμαι), crimen habeo (accusor). αἰτίαν ἔχει, in crimine est. δι' αἰτίας ἄγω τινά, αἰτίαν ἐκφέρω ἢ ἐπάγω τινί, (= κατηγορῶ), accuso aliquem. 7 = πταῖσμα ἢ μέμψις, culpa, -ae, θ. οὗτος ἐν αἰτίᾳ ἐστὶ (αἴτιός ἐστι, πταίει), is est in culpâ. τὴν αἰτίαν ἀνατίθημί τινι, culpam confero in aliquem. αἰτίας ἄξιος, (= ψεκτός), culpatus a, um.

αἰτίαμα, τό criminatio, -onis, θ. accusatio, -onis, θ.

αἰτιάομαι -ῶμαι· 1) = κατηγορῶ μέμφομαι, accusor, -are, aliquem. ἐμὲ αἰτιᾷ, me accusas. αἰτιῶμαί τινα περὶ βίας, accuso aliquem de vi. 2) αἰτιῶμαί τινά τινος α) = ἐπιφέρω τινί αἰτίαν τινός, insimulo aliquem alicujus rei. αἰτιῶμαί τινα προδοσίας, φιλαργυρίας, insimuloaliquem proditionis, avaritiae. β) = ψέγω τινά ἐπί τινι, incuso aliquem alicujus rei. 3) αἰτιῶμαι (= ψέγω) τινά ἢ τι, culpo aliquem ἢ aliquid. 4) αἰτιῶμαί τινα (= κατηγορῶ, διαβάλλω) πρός τινα, criminor aliquem apud aliquem ἢ alicui 5) αἰτιῶμαι (= προφασίζομαί) τι, causor aliquid

αἰτίασις, ἡ 1) = κατηγορία, accu-

satio, -onis θ incusatio, -onis, θ 2. = μέμψις, culpa, -ae. θ.

αἰτιατική ἡ. accusativus casus.

αἰτιατός, ἡ, όν qui pro causa affertur.

αἰτιολογέω -ῶ· rationem reddo· αἰτιολογοῦμαι, causificor, -ari.

αἰτιολογία, ἡ causatio -onis, θ.

αἰτιολογικός, ἡ, όν causativus, a, um. Ἐν τῇ γραμμ. causalis, e.

αἰτιολογικῶς· causaliter.

αἴτιον, τό· 1) causa, -ae, θ. 2) ratio, -onis, θ. 3 origo, -inis, θ.

αἴτιος, (α), ον· 1) culpandus, a, um. 2) ὁ αἴτιος, auctor, -oris ἀ. ὁ αἴτιος τοῦ ἔργου, auctor facinoris· ὁ αἴτιος τοῦ πολέμου, auctor belli. Καὶ διὰ τοῦ c a u s a ἢ c r i m e n: οὗτος αἴτιός ἐστι iste causa est. σὺ αἴτιος εἶ, tuum crimen est.

αἰτιώδης ες· causalis, e.

αἰτιωδῶς· causaliter.

Αἴτνη, ἡ Aetna -ae, θ Αἰτναῖος, Aetnaeus a, um; Aetnensis, e

Αἰτωλία, ἡ Aetolia, -ae. θ. Αἰτωλικός, Aetolicus. Αἰτωλός, Aetòlus, -i.

αἴφνης subito; repente.

αἰφνίδιος, α, ον· subitus, a, um; repentinus, a, um.

αἰφνιδίως· subito; repente; statim; ex improviso

αἰχμαλ ἡ captivitas, -atis, θ.

αἰχμαλ bello capio aliquem

αἰχμαλωτιστής· captivator, -oris, ἀ.

αἰχμάλωτος, ον· captivus, a, um. αἰχμάλωτος (ἑαλωκυῖα) πόλις, captiva urbs· ὁ αἰχμάλωτος captivus, -i, ἀ. ἡ αἰχμάλωτος, captiva, -ae, θ

αἰχμή, ἡ· cuspis, -idis θ. mucro, -onis, ἀ. Ἐντ α) δόρυ, hasta, ae, θ. β) = πόλεμος, bellum, -i, οὐ.

αἰχμητής, ὁ· bellator, -oris, ἀ.

αἰών, ὁ· 1) centum anni; seculum, -i, οὐ. aevum, -i, οὐ 2 = ὁ ἀνθρώπινος αἰών ἢ βίος, aetas, -atis, καὶ (μᾶλ. ποιητ.) aevum, -i, οὐ. μέχρι τοῦ αἰῶνος τούτου, usque ad hanc aetatem. ὁ χρυσοῦς αἰών, aurea aetas.

αἰώνιος, α, ον· aeternus, a, um; sempiternus, a, um; perpetuus, a, um perennis, e. εἰς αἰῶνας, in aeternum. αἰώνιος φιλία, firma et perpetua amicitia

αἰωνιότης, ἡ· aeternitas, -atis, θ.

αἰωνίως· aeterne; aeterno ἢ aeternum; perpetuo; semper.

αἰωνόβιος· diu vivens

αἰώρα, ἡ· oscillum, -i, οὐ.

αἰωρέω, -ῶ· αἰωρίζω· sursum tollo, levo aliquem ἢ aliquid. **αἰωροῦμαι**, me levo: pendeo -ere; suspensus sum

αἰώρημα τό αἰώρησις, ἡ elevatio, onis θ suspensio, -onis θ.

Ἀκαδήμεια, ἡ Academia, ae, θ. **Ἀκαδημαϊκός** Academicus a, um.

ἀκαθαρσία, ἡ· immunditia, -ae, θ. illuvies, -ei, θ. impuritas, -atis θ. coenositas, -atis, θ.

ἀκάθαρτος ον· immundus, a, um; impurus, a, um.

ἀκάθεκτος, ον· incontinens, -ntis; incohibilis, e

ἀκαθέκτως· incontinenter.

ἀκαιρία, ἡ· intempestivitas, -atis, θ importunitas, -atis, θ

ἀκαιρολογέω -ῶ· intempestive sermocinor.

ἀκαιρολογία, ἡ intempestiva sermocinatio.

ἀκαιρολόγος, ον· qui intepestive sermocinatur.

ἄκαιρος, ον· 1) intempestivus, a, um 2) importunus, a, um.

ἀκαίρως intempestive. importune.

1. **ἀκακία** (δένδρον) acacia, -ae, θ.

2. **ἀκακία, ἡ** innocentia, -ae, θ. simplicitas, -atis, θ.

ἄκακος, ον· ab omni malitiâ alienus· ἐντ = innocens, -ntis· simplex, -icis; purus, a, um.

ἀκάκως· innocenter, simpliciter.

ἀκαλανθίς πτ., acalanthis -idis.

ἀκαλλής, ές· deformis e.

ἀκαλλιέρητος, ον qui non litavit ἢ perlitavit.

ἀκαλλιερήτως· non litato. sine litatione.

ἀκαλλώπιστος, ον inornatus, a, um.

ἀκαλυπτος, ον intectus, a, um.

ἀκαλύπτως· intecte.

ἀκάματος, ον· indefessus, a, um; infatigabilis, e.

ἀκαμάτως· indefesse; assidue.

ἀκαμπής, ές· inflexibilis, e.

ἀκαμπτόπους (ἐλέφας)· qui pedes non flectat.

ἄκαμπτος, ον· 1) incurvabilis, -e,

inflexibilis, e 2: rigidus, a, um. ἐντ μετφ pertinax -acis, ferreus, a, um; atrox -ocis

ἀκαμψία ἡ rigor, -oris, ἀ μετφ. pertinacia, -ae. θ animus ferreus.

ἄκανθα, ἡ spina, -ae, θ. vepres, -is. ἀ.

ἀκανθηφόρος, ον· spinifer, a um.

ἀκάνθινος ον· spineus, a, um acanthinus, a, um

ἀκανθίς, ἡ· (πτ.) garduelis, -is, θ

ἀκανθοβόλος, ὀν· spinas emittens.

ἀκανθολόγος, ον· spinas colligens μετφ. = λεπτολόγος, spinosus, a, um τὸ ἀκανθολόγον (= ἡ λεπτολογία), spina, -ae, θ.

ἄκανθος, ἡ· acanthus, -i, θ.

ἀκανθοστεφής ἐς spinis cinctus.

ἀκανθοφάγος, ον· spinas edens.

ἀκανθοφορέω -ῶ· spinas fero.

ἀκανθοφυέω -ῶ· spinas prodo.

ἀκανθόχοιρος, ὁ· echinus terrestris

ἀκανθόω -ῶ· spinosum reddo.

ἀκανθυλλίς, ἡ· acanthyllis -idis

ἀκανθώδης, ες· spinosus, a, um; spinifer, a, um.

ἀκανθών· 1) spinetum, -i, οὐ. 2) dumet m, -i, οὐ. 3) carduetum, -i οὐ.

ἀκανόνιστος, ον· ad normam ἢ regulam non institutus, in canonem non relatus a, um.

ἀκανονίστως· contra normam et regulam.

ἀκάπηλος (βίος)· vita integra

ἀκάπνιστος, ον· cui fumus non adhibetur.

ἄκαπνος, ον· fumo carens; sine igne, acapnos, -on

ἀκαραδόκητος inexspectatus a, um.

ἀκάρδιος, ον· excors, -rdis

ἀκαρεῖ momento

ἀκαρής, ές· brevis e; exiguus a, um· ἐν ἀκαρεῖ (τοῦ χρόνου) momento (temporis).

ἀκαριαῖος, ον momentaneus a, um.

ἀκαριαίως· momentaliter.

Ἀκαρνανία· Acarnania, -ae θ.

Ἀκαρνάν. Acarnan, -anis.

ἀκαρπέω -ῶ· sine fructu sum, sterilis sum; fructum non gigno

ἀκαρπία ἡ infecunditas, -atis, θ. sterilitas, -atis θ.

ἄκαρπος ον· infructuosus, a, um

ἀκάρπως· sine fructu.

ἀκάρπωτος, ον· ex guo nullus fructus percipitur, ἐντ = inutilis, e

ἀκαρτέρητος, ον intolerabilis, e

ἄκαρτος ον· intonsus, a um.

ἀκατάβλητος, ον invictus a, um

ἀκαταγέλαστος· non irrisibilis, e

ἀκαταγώνιστος, ον· inexpugnabilis e; invictus, a, um.

ἀκαταδίκαστος, ον incondemnatus, a, um

ἀκαταδούλωτος, ον· non in servitutem redactus.

ἀκαταιτίατος non accusabilis, e.

ἀκατακάλυπτος, ον· non velatus, a, um; non tectus, a, um

ἀκατακόσμητος, ον inexornatus, a, um

ἀκατάκριτος = ἀκαταδίκαστος.

ἀκατακρίτως· sine judicio: indicta causa.

ἀκατάληκτος, ον· 1 non desinens, ntis. 2 versus acatalectus.

ἀκαταλήκτως indesinenter.

ἀκατάληπτος, ον· imprensibilis, e; imperceptus, a um.

ἀκαταλήπτως· incomprehensibiliter; obscurissime.

ἀκατάλλακτος· implacabilis, e.

ἀκαταλλάκτως· implacabiliter.

ἀκατάλληλον, τό· ἀκαταλληλότης ἡ· incogruentia -ae θ

ἀκατάλληλος, ον· 1) incongruus, a, um; inconveniens -ntis. 2) = incommodus, a, um; impraestalilis, e.

ἀκαταλλήλως· incongruenter; incommode.

ἀκατάλυτος, ον· indissolubilis, e. ἐντ. = aeternus, a, um.

ἀκαταμάχητος, ον· inexpugnabilis, e; ineluctabilis e.

ἀκαταμέτρητος, ον· immetatus, a, um.

ἀκατανάγκαστος, ον· qui cogi non potest Ἐντ. = spontaneus, a, um.

ἀκατανόητος, ον qui intelligi ἢ mente comprehendi non potest, qui non cadit in intelligentiam humanam (meam)

ἀκατανόμαστος, ον· innominabilis, e.

ἀκαταπάλαιστος. ἀκαταμάχητος· indomitus, a, um, invictus, a, um.

ἀκατάπαυστος ον incessabilis e; continens -ntis; perpetuus, a, um; assiduus, a, um.

ἀκαταπαύστως· incessabiliter incessanter perpetue; assidue.

ἀκατάπληκτος, ον impavidus, a, um; intrepidus. a. um

ἀκαταπλήκτως impavide: intrepide

ἀκαταπολέμητος, ον· bello non superandus. a. um

ἀκαταπόνητος, ον infatigabilis. e.

ἀκαταπράϋντος, ον· inplacabilis. e.

ἀκαταπτόητος impavidus, a, um

ἀκατάρτιστος imperfectus a, um

ἀκατάσειστος, ον inconcussus a, um; firmus a, um

ἀκατασκεύαστος, ἀκατάσκευος, ον non elaboratus, a, um; non perfectus. a. um ἐντ. = informis, e; rudis e

ἀκατασκευάστως· non elaborate.

ἀκατάσκιος, ον· non opâcus, a, um.

ἀκατάσκωπτος non reprehensus

ἀκαταστασία, ἡ inconstantia -ae θ. confusio (rei alicujus), tumultus, -i, ἀ. (ἀκαταστασία ψυχῆς, ταραχή) aestus, -us, ἀ.

ἀκατάστατος, ον· inconstans, -ntis; ordinem non servans ἐντ = inquiens, -ntis; negligens -ntis; dissolutus, a. um

ἀκατάστροφος· finem non habens.

ἀκατάσχετος, ον· qui cohiberi nequit; effrenatus, a, um.

ἀκατασχέτως· effrenate.

ἀκατάφλεκτος· non flammatus.

ἀκαταφρόνητος, ον· non condemnendus, a, um.

ἀκατέργαστος, ον 1) inconfectus a, um. 2) rudis, e.

ἀκατεύναστος, ον· insomnis e; vigilans, -ntis.

ἀκατηγόρητος, ον· irreprehensibilis e; inaccusatus, a, um.

ἀκατήχητος, ον nondum initiatus.

ἀκατοίκητος, ον· inhabitabilis, e,

ἀκατανόμαστος, ον· innominabilis e· ἐντ = ignobilis, e.

'ἀκατόρθωτος, ον, qui effici non potest.

ἄκατος, ἡ· ἀκάτιον, τό· cymba, -ae θ. acatium, -i. οὐ.

ἄκαυστος, ον non ustus a, um.

ἀκαυχησία ἡ modestia, -ae θ.

ἀκέλευθος· invius, a um.

ἀκενοδοξία ἡ· contemptus vanae gloriae.

ἀκενόδοξος, ον· vanae gloriae contemptor.

ἀκέντητος, ον· 1) stimulo non ictus. 2) acu non pictus. ἀκέντητα (ἄνευ στιγμῶν), acentêta, -orum

ἄκεντρος ον· stimulo carens.

ἀκένωτος, ον· non evacuatus a, um; non exhaustus, a, um.

ἀκέομαι -οῦμαι lenio, ire, medeor, -eri, aliquid.

ἀκέραιος α, ον 1) sincêrus, a um. 2) integer, a, um.

ἀκεραιότης, ἡ· 1) sinceritas, -atis, θ. 2) integritas, -atis, θ.

ἀκεραίως sincere; integre.

ἀκέρατος, ον exornis, e.

ἀκεραύνωτος fulmine non ictus.

ἀκέρδεια ἡ damnum -i, οὐ.

ἀκερδής, ές· non lucrosus, a, um; damnosus, a, um

ἄκερκος caudâ carens.

ἀκερσεκόμης intonsus (Apollo).

ἄκερως = ἀκέρατος

ἀκέσιμος, ον· sanabilis, e.

ἀκεστής, ὁ· 1) medicus, -i, ἀ. 2) sartor, -oris ἀ.

ἀκεστός, ή, όν· reparabilis, e.

ἀκέστρα ἡ acus, -us, θ.

ἀκέστρια ἀκεστρίς ἡ medicatrix, -icis; sartrix -icis, θ.

ἀκέφαλος, ον 1) caput non habens 2) ἐν τῇ μετρ. acephalus -i.

ἀκεφάλως sine capite.

ἀκή ἡ acies ei, θ

Ἄκη (Πτολεμαΐς), Ace, -es θ.

ἀκηδεμόνευτος, ον· quem nemo curat; neglectus a, um.

ἀκήδευτος, ον· inhumatus, a, um; insepultus, a, um

ἀκηδέω -ῶ· negligo -ere.

ἀκηδία, ἡ· incuria, -ae θ neglectus, us, ἀ

ἀκηλίδωτος ον· immaculatus, a, um.

ἀκήμωτος sine capistro

ἀκήπευτος, ον· silvestris, e.

ἀκήρατος, ον non mixtus, a, um; purus, a um; integer, a um; sanctus a, um

ἀκηρυκτεί sine denuntiatione. ἐντ. = implacabiliter pugno).

ἀκήρυκτος, ον· non legitime indictus· ἐντ. = inplacabilis, e.

ἀκήρωτος, ον non oblitus cerâ.

ἀκιβδήλευτος, ον· ἀκίβδηλος, ον· non adulteratus, a. um; purus, a, um; sincerus, a, um.

ἀκιδωτός· cuspidatus, a, um

ἀκινάκης, ὁ· acinaces, -is, ἀ.

ἀκινδυνί· sine periculo

ἀκίνδυνος, ον· ἀκινδυνώδης ε· liber a periculo: tutus a, um.

ἀκινδύνως· sine periculo· secure

ἀκινησία, ἡ· immobilitas, -atis, θ

ἀκινητέω -ῶ immobilis sum.

ἀκινητί· sine motu

ἀκίνητος, ον· immotus, a, um; immobilis, e; firmus a, um. ἀκίνητα κτήματα immobiles res

ἀκινήτως sine motu, firme.

ἄκινος ὁ acinus -i, ἀ.

ἀκιπήσιος (ἰχθύς). acipensis, -is, ἀ

ἀκίς, ἡ· cuspis, -idis, θ.

ἀκκίζομαι simulate recuso.

ἀκκισμός, ὁ· simulata recusatio.

ἀκλαγγί sine clangore.

ἀκλάδευτος, ον· imputatus, a, um

ἄκλαδος· ramis carens

ἄκλαστος, ον· infragilis, e.

ἀκλαυστί sine fletu.

ἄκλαυστος ον 1) indeploratus, a, um. 2) illamentatus, a, um

ἄκλαυτος, ον· lacrimarum expers

ἀκλεής, ές· inglorius, a, um; ignobilis, e.

ἀκλεΐα, ἡ· ignobilitas, -atis, θ.

ἄκλειστος = ἄκληστος.

ἄκλεπτος, ον non furtivus, a, um

ἀκλεῶς· sine gloriâ.

ἀκληρέω -ῶ exsors sum· ἐντ. = pauper, infelix sum

ἀκληρία, ἡ· infelicitas, -atis θ.

ἄκληρος, ον· exsors, -ortis. ἄκληρον ποιῶ τινα, defraudo aliquem hereditate.

ἀκληρωτεί· citra sortem.

ἀκλήρωτος, ον· sorte non lectus

ἄκληστος· inclusus, non clausus.

ἀκλητί· sine vocatione, sine invitatione.

ἄκλητος, ον· non vocatus, a, um; non invitatus a, um.

ἄκλιτος, ον indeclinabilis, e.

ἀκλίτως sine declinatione.

ἀκλόνητος, ον· inconcussus, a, um; illabefactus, a. um; non agitatus, a, um.

ἄκλοπος, ον· = ἄκλεπτος.

ἀκλυδώνιστος, ον fluctibus non agitatus; tranquillus a um

ἀκλυδωνίστως· sine fluctibus; tranquille.

ἄκλωνος, ὁ ramis carens.

ἄκλωστος, ον· non tortus, a, um

ἀκμάζω· 1) floreo, ui, ere, aliqua ... 2) vigeo, -ui -ere (μεταφορικῶς) 3) ἡ μετοχὴ ἀκμάζων ἐπιθετ. = ἀκμαῖος, florens, -ntis

ἀκμαῖος, α, ον· florens, -ntis; floridus a, um; vigens, -ntis. ἡ ἀκμαία ἡλικία, florens aetas.

ἀκμαίως· in flore; cum vigore.

ἀκμή, ἡ 1) = ἀκή, acies, -ei, θ. 2) μετφ. flos, -oris ἀ. ἡ ἀκμὴ τῆς ἡλικίας, flos aetatis· 3) vigor, -oris, ἀ 4) ἀκμήν ἐπίρ. χρόν. α) horae) momento. β) etiam nunc.

ἄκμων, ὁ· incus, -udis θ.

ἄκνημος, ον cruribus carens.

ἀκοή, ἡ auditus us ἀ. (sensus audiendi), auditio, onis, θ ἐντ. = fama, -ae θ rumor, -oris. ἀ. ἀκοῇ ταῦτα οἶδα, haec auditu comperta habeo, auditione et famâ accepi. ἀκοῇ μόνον οἶδα, nihil praeter auditum habeo.

ἄκοιλος, ον cavitatis carens.

ἀκοίμητος, ον· non dormiens; pervigil, -is. ἀκοίμητον πῦρ inoccidnus ignis

ἄκοινος, ον· 1) non communis, e. 2) dissors, -rtis.

ἀκοινωνησία, ἡ· cum nulla est societas.

ἀκοινώνητος, ον· 1) incommunicabilis, e. 2) insociabilis, e; dissociabilis, e; dissocialis, e.

ἀκοινωνήτως· sine communione.

ἀκολάκευτος, ον· ab adulatione alienus, a, um.

ἀκολακεύτως· sine adulatione.

ἀκολασία = ἀκολαστία.

ἀκολασταίνω· petulanter vivo; lascivio, -ire

ἀκολάστημα, τό factum petulans.

ἀκολαστία, ἡ· intemperantia, -ae, θ incontinentia, -ae, θ.

ἀκόλαστος ον 1) non castigatus, a, um; impunitus, a, um 2) = ἀκρατής intemperans, -ntis: incontinens, -ntis; 3) = ἀσελγής petulans, -ntis; lascivus a. um.

ἀκολάστως· impunite; incontinenter; petulanter, lascive.

ἀκόλλητος, ον· non glutinatus, a, um.

ἀκολουθέω ῶ (τινι)· sequor, consequor, -utus sum, -i, aliquem ἢ alj.

quid. ἀκολουθῶ τῷ ἐκφερομένῳ, subsequor funus. ἑξῆς (=κατὰ πόδας) ἀκολουθῶ τινι, subsequor aliquem· μετφ. α) ἀκολουθῶ τῇ γνώμῃ τινός, sententiam alicujus consequor β) ἀκολουθῶ τινι, μιμοῦμαί τινα subsequor aliquem. ἀκολουθῶ ὀπαδῶ τινι, sector aliquem.

ἀκολούθημα, τό consequentia, -ae, θ.

ἀκολούθησις, ἡ = ἀκολούθημα.

ἀκολουθητικός ή, όν sequax, -acis

ἀκολουθία, ἡ· 1) adsectatatio, -onis θ comitatus, -us, ἀ 2) συνέπεια, consequentia, -ae θ. κατ' ἀκολουθίαν, consequenter.

ἀκόλουθος, ὁ, ἡ 1) comes, -itis οἱ ἀκόλουθοί τινος, comes alicujus 2 pedissequus, -i, ἀ pedissequa, -ae, θ. 3 = ὀπαδός sector, -oris, α. adsectator, -oris. 4) ἐπιθ consequens, -ntis. ὁ ἀκ. χρόνος, consequens tempus.

ἀκολούθως consequenter

ἀκόλυμβος natandi inscius

ἀκομία, ἡ· calvitium ii. οὐ.

ἀκόμμωτος, ον non fucatus, a, um.

ἄκομος ον coma carens; calvus

ἀκόμπαστος, ον alienus a jactantia.

ἀκομψία, ἡ inelegantia, -ae, θ

ἄκομψος, ον· 1) imcomptus, a, um; inelegans, -ntis; illepidus, a, um ἄκομψος λόγος, adipata oratio. τὸ ἄκομψον, inelegantia -ae, θ

ἀκόμψως imcompte; ineleganter.

ἀκονάω -ῶ· acuo (-ui), ere.

ἀκόνη, ἡ· cos cotis, θ ὀρυχὴ ἀκονῶν, cotaria, -ae, θ.

ἀκόνησις, ἡ actio acuendi.

ἀκονητής, ὁ qui acuit.

ἀκόνιον, τό coticula, -ae, θ.

ἀκονιτί· aconîti, sine pugna.

ἀκόνιτον (βοτ.) aconitum, i, οὐ.

ἀκοντί invito

ἀκοντίας (ὄφις)· jaculus (serpens).

ἀκοντίζω jaculor, -ari. acontizo ἀκοντίζω βάλλω πέτρας εἰς τὸν πολέμιον, jaculor saxa in hostem ἀκοντίσας βαλών), jaculatus.

ἀκόντιον, τό jaculum, -i, οὐ.

ἀκόντισις, ἡ· jaculatio, -onis, θ.

ἀκόντισμα, τό aculamentam, -i.

ἀκοντισμός, ὁ jaculatus, -us ἀ.

ἀκοντιστής, ὁ jaculator, -oris, ἀ.

ἀκοντιστικός jaculatorius, a, um

ἀκοντοβόλος jaculator, -oris. ἀ

ἀκοντοφόρος jaculator, -oris ἀ.

ἀκόντως· invito; invite

ἀκοπίαστος, ον 1 indefessus a um

ἀκοπιάστως· sine labore.

ἄκοπος, ἀκόπως· sine fatigatione.

ἀκόπριστος, ον· ἄκοπρος, ον non stercoratus, a, um

ἀκορεστία, ἡ· insatietas -atis, θ iusatiabilitas, -atis, θ

ἀκόρεστος, ον· insatiatus, a, um; insatiabilis e; avidus, a. um

ἀκορέστως insatiabiliter; avide.

ἀκόρυφος, ον verticem ἢ fastigium non habens.

ἄκος τό remedium -i, οὐ

ἀκοσμέω -ῶ· immodeste me gero.

ἀκόσμητος, ον· inornatus a, um.

ἀκοσμήτως inornate.

ἀκοσμία, ἡ· immodestia, -ae θ

ἄκοσμος, ον· 1. inornatus a um. 2 inordonatus a, um. 3, immodestus, a, um

ἀκόσμως immodeste

ἀκούρευτος, ον· intonsus, a, um.

ἀκουσείω audire cupio.

ἀκούσιμος· qui audiri potest.

ἀκούσιος, α, ον· non voluntarius, a um. invitus a, um; coactus, a, um.

ἀκουσίως invite

ἄκουσμα, τό· auditio, -onis, θ.

ἀκουσμάτιον, τό· audiuncula, -ae, θ.

ἀκουστέος α, ον· audiendus, a, um; dignus qui audiatur.

ἀκουστής, ὁ· auditor, -oris, ἀ.

ἀκουστικός· auditorius, a, um.

ἄκουστος· sub auditum cadens.

ἀκούω· 1) ἀκούω τι, audio, auribus percipio, aliquid. Ἐντ. α) ἀκούω τινὸς ἢ παρά τινός τι, aliquid ex ἢ ab aliquo audio β) ἤκουσα αὐτοῦ λέγοντος, audivi eum dicentem ἢ quum diceret γ ἤκουσα αὐτὸν λέγειν (ὅτι ἔλεγεν), audivi eum dicere. 2) ἀκούω τινός, ἀκροῶμαί τινος, audio aliquem, operam do alicui. 3) ἀκούω τινός, ὑπακούω, προσέχω τινί, audeo aliquem, ausculto alicui, aures praebeo alicui 4 εὖ, καλῶς ἄριστα ἀκούω (=εὐδοκιμῶ), bene audio (ab aliquo. κακῶς ἀκούω (=ἀδοξῶ, male audio (ab aliquo)

ἄκρα, ἡ· 1) summitas, -atis, θ. extremitas, -atis, θ. fastigium, i, οὐ, culmen -inis, οὐ cacumen, -inis, οὐ. 2)=ἀκρωτήριον, promunturium, -ii, οὐ.

'Ακράγας (πόλις): Agrigentum, -i, οὐ. 'Ακραγαντῖνος Agrigentinus.
ἀκράδαντος, ον· inconcussus, a, um. immotus, a, um
ἀκραίπαλος· alienus a crapula.
ἀκραιφνής, ές purus a, um; sincêrus a um. integer, a, um.
ἀκραιφνῶς· sincêre
ἀκρασία, ἡ· intemperies, -êi, θ
ἀκράτεια, ἡ incontinentia, -ae, θ.
ἀκρατής, ές· 1 incontinens, -ntis; intemperans, -ntis. 2) impos, -otis (alicujus. ἀκρατὴς ἑαυτοῦ = παράφορος), impos sui ἢ animi. 3) = ἀκόλαστος, immoderatus, a, um; immodestus, a, um. immodicus, a, um.
ἀκράτητος, ον· qui cohiberi nequit. ἐντ. = indomitus. a, um.
ἀκρατίζομαι· jento, -are.
ἀκράτισμα, τό· jentaculum, -i, οὐ
ἀκρατισμός· jentatio -onis, θ.
ἀκρατοποσία, ἡ· meri potatio.
ἀκρατοποτέω -ῶ· merum poto.
ἀκρατοπότης, ὁ· mero -onis, ἀ.
ἀκρατοπώλης meri venditor.
ἄκρατος, ον merus, a, um; meraceus. a, um. ἄκρατος ἐλευθερία, meraca libertas. ἄκρατος οἶνος καὶ οὐσ. ὁ ἄκρατος. τὸ ἄκρατον, meracum vinum, merum vinum καὶ οὐσ. merum, i, οὐ.
ἀκρατοφόρον· acratophoron, -i, οὐ
ἀκρατῶς· incontinenter: immodeste.
ἀκραχολία, ἡ ira repentina
ἀκράχολος ad iram proclivis; iracundus, a um.
ακρέμων, ὁ cacumen ramorum
ἀκρίβεια, ἡ accuratio, -onis, θ. diligentia, ae θ. subtilitas, -atis, θ.
ἀκριβής, ές 1) accuratus, a, um (μόνον ἐπὶ πραγμάτων 2 diligens, -ntis ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἐπὶ προσώπων. 3) subtilis. e judicium, definitio). 4 = ἐξηκριβωμένος, exactus, a, um.
ἀκριβοδίκαιος· summo jure utens.
ἀκριβολογέομαι -οῦμαι· subtiliter dissero, de aliqua re.
ακριβολογία, ἡ subtilis disputatio.
ἀκριβόω -ῶ· subtiliter ἢ plane cognosco aliquid; subtiliter quaero rem; diligentiam alicujus rei praebeo.
ἀκριβῶς exacte; accurate; subtiliter; definite
ἀκρίβωσις, ἡ· accurata quaesitio
ἀκρίς, ἡ· locusta, -ae, θ.

ἀκριδοφάγος· locustas comedens.
ἀκρισία, ἡ· 1 malum judicium. 2) = ἀλογιστία, temeritas, -atis, θ
ἀκριτί = ἀκρίτως·
ἀκριτόμυθος, ον· inconsiderate et sine judicio loquens.
ἄκριτος, ον 1) = ἀδίκαστος, injudicatus, a. um 2) = ἀμφίβολος dubius ἢ incertus, a, um (victoria). 3) = ἀλόγιστος, temerarius, a, um: qui temere agit
ἀκρίτως· 1) indicta causa. 2) = ἀλογίστως, sine judicio; temere.
ἀκρόαμα, τό· acroama -atis οὐ.
ἀκροαματικός, ή, όν· acroamaticus, a, um
ἀκροάομαι -ῶμαι· 1) audio aliquem ἢ aliquid. 2 ausculto aliquem
ἀκρόασις, ἡ· auditio -onis, θ. audientia, -ae, θ. auscultatus, -us, ἀ.
ἀκροατήριον, τό· auditorium, -ii, οὐ.
ἀκροατής, ὁ· 1 auditor, -oris, ἀ. οἱ ἀκροαταί, auditores ἢ audientes ἢ discipuli. 2 auscultator, -oris ἀ.
ἀκροβάμων· qui erectus in summos pedum digitos incedit.
ἀκροβατέω -ῶ· pedibus suspensis incedo
ἀκροβατικός, ή, όν· ad erecte incedendum pertinens.
ἀκροβαφής ές· summa parte tinctus; leviter imbutus. a, um.
ἀκροβολίζομαι· velitor, -ari.
ἀκροβολία, ἀκροβόλισις, ἀκροβολισμός velitatio, -onis, θ. praeludium pugnae.
ἀκροβολιστής· veles, -itis, ἀ.
ἀκροβυστία, ἡ· praeputium, -ii, οὐ.
ἀκρόβυστος praeputiatus, a, um.
ἀκρογωνιαῖος angularis. e.
ἀκροδακτύλιον· summa pars digiti.
ἀκροδίκαιον· summum jus
ἀκρόδρυα, τά· 1 fructus arborei. 2) arbores fructiferae.
ἀκρόθερμος· valde calidus
ἀκροθιγής, ές· summis digitis (leviter tactus.
ἀκροθιγῶς· carptim; strictim; leviter; summatim. ἀκροθιγῶς ἅπτομαί τινος, perstringo (-ere) aliquid
ἀκροθινιάζω· primitias offero
ἀκροθίνιον (μᾶλλον δὲ *ἀκροθίνια, τά*) primitiae, -arum, θ. πλ
ἀκρόκαρπος, ον· in summitate habens fructus.

ἀκροκέραια, τά cornua antemnarum (navis).
Ἀκροκεραύνια Acroceraunia,-orum
ἀκροκιόνιον fastigium columnae.
ἀκρόκομος, ον in extemâ parte comatus a, um.
ἀκροκυματέω -ῶ summis innato fluctibus
ἀκροκώλια, τά trunculus, -i, ἀ.
ἀκρόλιθος in extremo lapideus.
ἀκρολίνιον, τό limbus retis
ἀκρολογέω -ῶ summa colligo.
ἀκρολόγος, ον summa colligens.
ἀκρολοφία, ἡ summitas collis.
ἀκρόλοφος, ὁ summitas montis.
ἀκρόμαλλος, ὁ valde villosus.
ἀκρομανής, ές valde insanus.
ἀκρομάσθιον, τό papilla, -ae, θ.
ἄκρον, τό 1) apex, -icis ἀ. 2) cacumen, -inis οὐ. 3 culmen, -inis, οὐ. 4) fastigium, i, οὐ. 5 summum, -i, οὐ. τὰ ἄκρα σώματος) summa, orum. ἐπὶ τοῦ ἄκρου τοῦ ὄρους, in summo monte. ἰδὲ ἄκρος.
ἀκροπαχής in summa parte crassus
ἀκροπενθής valde tristis.
ἀκροποδητί summis pedum digitis.
ἀκρόπολις, ἡ arx, arcis, θ.
ἀκρόπολος excelsus, a, um.
ἀκρόπρῳρον summa pars prorae.
ἀκρόπτερον, τό extrema alae pars.
ἀκρόρριζος leviter radicatus.
ἀκρορρίνιον nasi summitas.
ἀκρορρύμιον extrema temonis pars
ἀκροσαπής leviter putrescens.
ἄκρος (ἀκρότατος) 1) summus a, um, supremus, a, um: τὸ τοῦ ὄρους ἄκρον, summus mons. μέχρι τοῦ ἄκρου, summo tenus. τὰ ἄκρα μέλη, summa, -orum οὐ. πλ. μετφ. α) τὸ ἄκρον (= τέλειον) ἀγαθόν, summum bonum. ἄκρα εὐφυΐα summum ingenium. β) εἰς ἄκρον (= σφόδρα summe summopere. γ) = ἔξοχος praestantissimus, a, um; perfectus, a, um; singularis, e (ἀνὴρ vir, πολίτης civis, δικαστής judex δ) τὸ ἄκρον δίκαιον, summum jus. 2 extremus a, um. ἄκροις δακτύλοις, extremis digitis. 3) ultimus, a, um: τὸ ἄκρον (= τὸ μέγιστον) ἀγαθόν, ultimum bonum.
ἀκροσίδηρος in extremo ferreus
ἀκρόσοφος sapientissimus
ἀκροσπάθια, τά hypochondria.
ἄκροσσος sine fimbris
ἀκροστήθιον summa pars pectoris.
ἀκροστιχίς, ἀκροστίχιον, ἀκρόστιχον carmen, in quo primae versuum literae nomem (ἢ sententiam) efficiunt.
ἀκροστόλιον, τό ornamentum navis in prorâ
ἀκροστόμιον, τό extrema pars oris.
ἀκροσφαλής lubricus, a, um.
ἀκροτελεύτιον, τό finis scripti, literae, carminis).
ἀκροτελεύτιος extremus, a, um.
ἀκρότατος, ἰδὲ ἄκρος.
ἀκρότης, ἡ summitas, -atis, θ. extremitas, -atis, θ.
ἀκροτομέω -ῶ decacumino, -are.
ἀκρότομος (πέτρα) abrupta rupes ἢ ἁπλῶς rupes is, θ.
ἄκροτος plausu carens.
ἀκρουρανία, ἡ summitas coeli
ἀκροφανής qui apparere incipit.
ἀκροφύλαξ, ὁ arcis custos.
ἀκρόφυλλος in cacumine frondosus
ἀκρόχειρ, ἡ pars anterior brachii.
ἀκροχειρία, ἀκροχειρισμός manibus certamen.
ἀκροχειρίζομαι manibus certo.
ἀκροχειριστής qui manibus certat
ἀκροχολέω -ῶ excandesco irâ; irascor, -i.
ἀκροχολία, ἡ iracundia -ae, θ.
ἀκρόχολος, ον iracundus, a, um
ἄκρυπτος, ον non occultus, a, um.
ἀκρύσταλλος non glaciatus, a, um.
ἀκρωλένιον, τό summitas cubiti.
ἀκρωμία, ἀκρώμιον, ἀκρωμίς, summitas humeri.
ἄκρων (ἄκρον μέλους) ὁ acro, -ônis.
ἀκρώνυξ, ἀκρώνυχος qui summis unguibus stat ἢ vadit.
ἀκρωνυχί summis unguibus.
ἀκρωνυχία, ἡ extremitas unguium; extremitas montis.
ἀκρώρεια, ἡ summa pars (vertex) montis; jugum collis
ἄκρως summe, eximie.
ἀκρωτηριάζω trunco ἢ detrunco aliquid; corpus) mutilo ἀκρωτηριάζω τινά, emanco aliquem ἠκρωτηριασμένος mutilus a, um; truncus, a um.
ἀκρωτηρίασις, ἀκρωτηριασμός, mutilatio, -onis, θ. detruncatio, -onis, θ.

ἀκρωτηρίασμα, τό· quod reseca-tur ab summis corporis.

ἀκρωτήριον, το 1) extremitas, atis, θ cacumen -inis, οὐ. montis, puppis. 2) fastigium -i, οὐ 3) extremitates corporis manus. pedes nasus) 3' ἐν τῇ γεωγρ. promuntu-rium, -i, οὐ.

ἀκταία, ἡ· sambucus i, θ. actaea ae, θ.

ακταῖος, α, ον· litoralis, e.

ακταιωρέω -ῶ· litus custodio.

ἀκταιωρία, ἡ litorum custodia.

ἀκταίωρος· litorum custos.

ἀκτένιστος, ον· impexus a, um

1. ἀκτή, ἡ· 1 litus, -oris, οὐ. ora (maritima ae, θ 2) χύρ ὄν. Acte, es, θ = Attica

2. ἀκτή, ἡ farina -ae. θ.

ἀκτημοσύνη, ἡ paupertas, -atis, θ. inopia -ae, θ

ἀκτήμων· pauper, -eris; inops, opis.

ἀκτησία ἡ· inopia, -ae, θ.

ἀκτινηδόν· in formam radii.

ἀκτινοβολέω -ῶ radio καὶ radior ἀποθ , ἀκτινοβολῶν, radians ntis ἀκτινοβολούμενος (καταλαμπόμενος) radiatus, a um

ἀκτινοβολία radiatio, -onis, θ.

ἀκτινοβόλος· radiosus a, um

ἀκτινοειδής, ές radiis similis.

ἀκτινοφόρος· radios ferens.

ἀκτινωτός ἡ, όν radiatus a, um.

Ἄκτιον· Actium, -ii, οὐ. Ἀκτιακός, Actius καὶ Actiacus· ἡ ἐν Ἀκτίῳ μάχη Actiaca victoria.

ἄκτιος, ον· litoralis, e

ακτίς, ἡ· radius, -ii, ἀ μικρὰ ἀκτίς, radiolus, -i ἀ,

ἄκτιστος, ον· inconditus, a, um non aedificatus, a, um.

ἀκυβέρνητος, ον: sine gubernatore.

ἀκύβευτος qui rem in aleam non dat qui nihil fortunae permittit.

ἀκύθηρος· invenustus, a. um.

ἀκύλιστος· ον· qui non volvitur.

ἀκύμαντος, ον· fluctibus non agitatus ἐντ. = tranquillus, a. um.

ἀκυμάντως tranquille, placide

ἀκυρίευτος, ον· 1) dominum non habens. 2) = μὴ κυριευθείς, qui captus non est.

ἀκυρολογέω -ῶ· improprie loquor.

ἀκυρολογία, ἡ· sermonis improprietas.

ἄκυρος· ον irritus, a um

ἀκυρόω -ῶ τι irritum facio aliquid ἀκυρῶ νόμον, legem abrogo ἢ antiquo ἢ exstinguo.

ἀκύρωσις, ἡ· abrogatio, -onis. θ.

ἀκύρωτος, ον non sancitus, a, um irritus, a, um

ἀκωκή, ἡ· acies, -ei θ.

ἀκώλυτος, ον impraepeditus a, um non impeditus, a, um.

ἀκωλύτως· nemine prohibente impraepedite.

ἀκωμῴδητος, ον· non derisus in comoedia

ακωμῳδήτως· sine derisu in comoedia.

ἄκων, ἄκουσα ἄκον invitus a, um. ἄκων ποιῶ τι invitus facio aliquid. ἐμοῦ ἄκοντος, me invito

ἄκωνος sine cono

ἄκωπος, ἀκώπητος· remo ἢ remis carens

ἀλαβάρχης (= δημοσιώνης) alabarches -ae, ἀ.

ἀλαβαρχία, ἡ· alabarchia, -ae, θ

ἀλαβαστρίτης alabastrites -ae. ἀ.

ἀλαβαστροειδής alabastri formam habens.

ἀλάβαστρος ἀλάβαστρον· alabaster -stri, ἀ. alabastrum, -i, οὐ. τὰ ἀλάβαστρα = ἀγγεῖα ἀλλαβάστρινα), alabastra, -orum

ἀλαβαστροφόρος alabastra ferens

ἀλαβής ές ansa carens.

ἀλαζονεία ἡ· arrogantia -ae θ. jactatio onis θ. venditatio onis θ. ostentatio -onis, θ gloriatio, onis θ.

ἀλαζονεύομαι· jacto me; glorior -ari

ἀλαζονικός, ή, όν arrogans. -ntis; gloriosus a um. ἀλαζονικὸς τρόπος, arrogantia, -ae, θ

ἀλαζονικῶς· arroganter; gloriose.

ἀλαζών, ὁ, ἡ· jactator. -oris homo), gloriator, -oris; arrogans, -ntis ὁ ἀλαζών, ostentator, -oris

ἀλάθητος, ον· quem nihil latet.

ἀλαλαγή, ἀλάλαγμα, ἀλαλαγμός, ululatus, -us, ἀ.

ἀλαλάζω· clamo alala, clamorem bellicum edo

ἀλαλητός, ὁ· clamor militaris.

ἀλάλητος, ον· inenarrabilis, e.

ἄλαλος, ον. mutus, a, um

ἀλαμπής, ές non spledens; obscurus. a, um.

ἀλαμπία. ἡ obscuritas -atis θ.

ἅλας, τό sal, salis, ἀ.

ἀλαστορία ἡ impietas, -atis, θ

ἄλαστος, ον quem non potest oblivisci· ἐντ. = intolerabilis (luctus).

ἀλάστωρ ὁ· 1) scelestus, scelerosus homo). 2) ἀλ. δαίμων, daemon scelerum ultor

ἁλατικόν, τό· salarium, -ii, οὐ

ἁλάτινος· e sale factus

ἁλατοδοχεῖον, τό salinum, -i, οὐ

ἁλατοπώλης· salinator, -oris ἀ

ἁλατοπωλία, ἡ· salis commercium

ἀλάχανος, ον· oleribus carens.

ἀλγεινός, ή, όν dolens, -ntis; molestus, a, um; gravis, e.

ἀλγεινῶς· dolenter. moleste.

ἀλγέω -ῶ· doleo -lui, -ere). ἀλγῶ τὴν κεφαλήν, dolet mihi caput ἀλγῶ (=λυποῦμαι ἐπὶ τῷ ἐπαίνῳ,doleo laude

ἀλγηδών, ἡ· dolor, -oris, ἀ. afflictatio -onis, θ.

ἄλγημα, τό· dolor, -oris, ἀ. aegritudo, -inis, θ.

ἄλγος. τό dolor, -oris, ἀ. maeror, -oris, ἀ. molestia, -ae. θ.

ἀλγύνω· dolore afficio (aliquem).

ἀλδαίνω· a l o , -ere.

αλέα, ἡ· tepor, -oris, ἀ.

ἀλέθω· molo (-ui, -itum), -ere.

ἀλείαντος, ον· non laevigatus,a,um

ἄλειμμα, τό· unctio, -onis, θ. unguentum -i, οὐ

ἀλειμματώδης unguento similis.

ἀλειπτήριον δωμάτιον ἐν βαλανίῳ· unctorium. ii, οὐ.

ἀλείπτης, ὁ· unctor, -oris, ἀ.

ἀλειπτικός, ή, όν· ad unguendum pertinens

ἀλειπτικῶς· more unctorum.

ἄλειπτρον, τό· vas unguentarium

ἀλειτουργησία. ἡ immunitas,-atis,θ.

ἀλειτούργητος· immunis. e.

ἀλείφω· 1) ungo unxi, unctum, -ere aliquem. ἀλείφομαι. ungor; unctito. 2) = χρίω lino (livi, litum, ere) aliquid aliqua re.

ἄλειψις, ἡ· unctio, onis, θ.

ἀλεκτόρειος gallinaceus. a, um;

αλεκτοριδεύς. ὁ· pullus gallinaceus.

ἀλεκτορίς ἡ· gallina. -ae. θ

αλεκτοροφωνία· gallicinium, ii, οὐ.

ἄλεκτος, ον· ineffabilis, e

ἄλεκτρος· sine lecto. ἐντ. = ἄγαμος, caelebs, -libis.

αλεκτρυών, ἀλέκτωρ.ὁ gallus -i,ἀ

Ἀλεξάνδρεια. ἡ Alexandrea ae θ. Ἐντ Ἀλεξανδρεύς. Ἀλεξανδρῖνος, Alexandrinus, a, um.

Ἀλέξανδρος, ὁ· Alexander, -dri, ἀ.

ἀλεξήτειρα. ἡ propulsatrix icis θ.

αλεξητήρ. ὁ 1 propulsator, -oris, ἀ 2) defensor, -oris, ἀ.

ἀλεξητήριον, τό· remedium. i, οὐ.

ἀλεξητήριος. ον depulsorius,a um,

αλεξίκακος, ον· malum depellens

ἀλεξιφάρμακον, τό remedium adversus venenum; antidotum, -i οὐ.

ἀλέξω, ἀλέξομαι· defendo (hostes).

ἀλεπίδωτος, ον squamis carens.

αλέπιστος· non decorticatus, a,um.

ἅλες,(= τὰ ἀστεῖα),sales; salsa -orum.

ἄλεσις ἡ· actio molendi

ἀλεστέος· molendus. a um.

ἀλεστήρ. ὁ molitor. oris ἀ.

ἀλέτης, (λίθος)· molaris (lapis).

ἀλιτρίς, ἡ· molitrix, -icis. θ.

ἀλεύριον, τό farinula -ae, θ.

ἀλευρίτης(ἄρτος)· farinaceus panis.

ἀλευρόμαντις· qui ex farina divinat.

ἄλευρον,τό farina, -ae, θ. far. farris, οὐ. τοῦ ἀλεύρου, farinareus, a, um.

ἀλευροποιέω, -ῶ· farinam facio.

ἀλευρότησις· farinarium cribrum.

αλευρώδης farinaceus, a, um.

ἀλευρών· farinarium, -ii, οὐ.

ἀλέω -ῶ· molo (-ui, -itum) -ere.

ἀλήθεια, ἡ· veritas. -atis, θ. ἡ τῆς ἀληθείας δύναμις, vis veritatis. ἡ ἀλήθεια, τὸ ἀληθές, verum, -i, οὐ. τῇ ἀληθείᾳ, ἀληθῶς, = profecto, certe· καὶ περιφραστ. si verum quaerimus.

ἀληθευτικός, ή, όν· verax, -acis.

ἀληθεύω vera loquor, verus sum.

ἀληθής, ές· verus a, um; verax, -acis. ἐπίρ. ἄληθες. ain, aisne?

ἀληθίζομαι vera dico.

ἀληθινός, ή, όν· verus, a, um; verax, acis.

ἀληθινῶς· vere, veraciter

ἀληθογνωσία, ἡ· veri cognitio.

ἀληθοεπής, ές· veriloquus, a, um.

ἀληθόμαντις, ὁ vates verus

ἀλήθω· molo, (-ui, -itum) -ere.

ἀληθῶς· vere; profecto.
ἄληπτος, ον· qui capi nequit.
ἀλήπτως· ita, ut capi nequeat
ἀλήστευτος, ον· non direptus, a, um non spoliatus, a, um.
ἀλητεία, ἡ· erratio, -onis θ
ἀλητεύω 1) erro, are. ἐντ. 2) mendico -are.
ἀλήτης, ὁ· 1 erro, onis, ἀ 2 mendicus -i, ἀ
ἀλθαία, ἡ· althaea -ae, θ.
1 ἁλία (συνάθροισις)· congregatio
2 ἁλία (ἁλατοδοχεῖον) salinum, i.
ἁλίζω salio -ire, aliquid.
'Αλίας ποτ. Allia -ae ἀ ἡ Ἀλιὰς ἡμέρα (ἀποφράς) dies Alliensis.
ἀλιβάνωτος thuris accensi expers
ἁλίβαπτος mari immersus
ἁλίβατος per mare vadens.
ἁλίβρεκτος mari conspersus.
ἁλίβρωτος· a mari exesus.
ἁλιγείτων· mari vicinus
ἁλιγενής, ές mari genitus
ἁλιεία, ἁλίευμα· piscatus, -us, ἀ.
ἁλιεύς ὁ· piscator -oris ἀ
ἁλιευτικός, ή, όν piscatorius, a, um,
ἁλιευτικῶς· more piscatorio.
ἁλιεύω piscor, -ari
ἄλιθος minime lapidosus.
ἁλίκλυστος· qui mari alluitur.
ἁλίκτυπος· maris undis verberatus.
ἁλικώδης· salsus, a, um
ἀλιμενία, ἡ· defectus portuum.
ἀλίμενος, ον· portu carens
ἁλίμικτος, ον· mari permixtus.
ἀλινδέομαι -οῦμαι volutor, -ari.
ἀλίνδησις volutatio in pulvere.
ἁλίπαστος sale conspersus.
ἁλίπεδον, τό· solum mari vicinum.
ἀλιπής, ές pinguedine carens.
ἁλιπλάνητος· per mare vagus
ἅλις 1) satis. ἅλις χιόνος, satis grandinis. 2) abunde: ἅλις δόξης, abunde gloriae.
ἅλισις, ἁλισμός· salitura, -ae θ.
ἁλίσκομαι· capior, captus sum, capi (ἡ πόλις ἑάλω, urbs capta est. ὁ ἁλισκόμενος (αἰχμάλωτος), captus. μετφ. ἔρωτί τινος ἁλίσκομαι, in amore alicujus capior.
ἁλιστός· salitus, a, um; salsus, a, um.
ἁλιτενής, ές· usque ad mare patens; maritimus, a, um. ἐντ. α) humilis, e. β) vadosus, a, um.

ἀλίτημα, τό· peccatum -i, οὐ.
ἀλητήριος ὁ sceleratus, a um.
ἀλιτηριώδης· exsecrabilis, e.
'Αλκεστις Alcestis, -is, θ
'Αλκιβιάδης· Alcibiades, -is, ἀ.
ἀλκή, ἡ robur, -oris, οὐ
ἄλκη, ἡ· (ζ. alces, -is, θ
ἄλκιμος, ον· robustus a, um; fortis, e.
ἀλκυών, ἡ· alcyon, -ŏnis, θ alcedo, nis, θ. Ἐντ. ἀλκυόνειος alcyoneus, a um· ἀλκυονίδες ἡμέραι, alcyonides dies alcedonia, -orum
ἀλλά· sed; at (ἰσχυρότερος); verum, etiam (ἀσθενέστεροι) ἀλλ' ὅμως, sed tamen attamen· ἀλλὰ γάρ, sed enim at enim, enimvero· ἀλλά γε, at certe· ἀλλὰ μήν, atqui. ἀλλὰ καί sed etiam ἀλλὰ νὴ Δία, at hercle' ἀλλὰ τοὐναντίον, at contra. οὐ μόνον — ἀλλὰ καί, non solum — sed etiam, non modo — verum etiam· οὐ μόνον — ἀλλ' οὐδέ, non modo — verum ne.. quidem· οὐ μόνον οὐ — ἀλλ' οὐδέ, non modo non sed ne.
ἀλλαγή, ἡ ἀλλαγμός, ὁ mutatio, -onis, θ. commutatio, -onis, θ. permutatio, -onis, θ.
ἄλλαγμα, τό 1) permutatio, -onis, θ. 2 id, quod permutatur
ἀλλαντοειδής, ές farciminosus, a, um.
ἀλλαντοποιέω -ῶ farcimina facio.
ἀλαντοποιός, ἀλαντοπώλης fartor, -oris. ἀ botularius -ii, ἀ.
ἀλαντοπωλέω -ῶ farcimina vendo.
ἄλλαξις, ἡ· mutatio, -onis, θ.
ἀλλᾶς, ὁ· farcimen -inis, οὐ.
ἀλλάσσω, ἀλλάττω muto -are, aliquid. ἀλλάττω τί ἀντί τινος, muto aliquid cum aliqua re.
ἀλλαχῇ alia, alibi, alio, aliorsum.
ἀλλαχόθεν aliunde.
ἀλλαχόθι alibi
ἀλλαχόσε· aliorsum.
ἀλλαχοῦ alibi.
ἀλλεπαλληλία, ἡ· 1) alternatio, -onis, θ. 2) continuitas, -atis. θ.
ἀλλεπάλληλος 1) alternus, a, um. 2) creber, a, um. 3) continuus, a. um.
ἄλλῃ· 1) aliter 2) aliorsum 3) alibi. 4 alia, alio itinere
ἀλληγορέω -ῶ allegorice loquor ἢ interpretor.
ἀλληγόρημα· per allegoriam dictum,

ἀλληγορητής, ὁ· qui allegorice intepretatur
ἀλληγορία ἡ· allegoria, ae, θ
ἀλληγορικός· allegoricus a, um
ἀλληγορικῶς allegorice.
ἀλληλέγγυοι qui mutuc spondent
ἀλληλένδετος, ον mutuo junctus, a um.
ἀλληλογραφία ἡ mutua scriptio.
ἀλληλοκτονεῖν mutuo se interficere
ἀλληλοκτονία, ἡ mutua caedes
ἀλληλοκτόνοι qui se mutuo occidunt
ἀλληλομαχέω -ῶ mutuo pugno
ἀλληλομαχία, ἡ mutua pugna
ἀλληλουχία ἡ contextus, -us ἀ. continuatio. -onis, θ.
ἀλληλοφαγεῖν mutuo devorare se.
ἀλληλοφαγία, ἡ mutua devoratio ἢ vexatio
ἀλληλοφάγοι mutuo se devorantes.
ἀλληλοφθονία, ἡ mutua invidia
ἀλληλόφθορία· mutua erditio.
ἀλληλοφονία mutua caedes
ἀλληλοφόνοι· mutuo se interficientes
ἀλληλοφόνως mutuà caede.
ἀλληλοφυεῖς ex se invicem nati.
ἀλλήλων -οις, -ους· 1 inter nos, inter vos inter se. alius alium, alii alios; alter alterum. ἀγαπᾶτε ἀλλήλους amate alius alium. 2) invicem. κατηγοροῦσιν ἀλλήλων, invicem accusant ἀλλήλους ἀγαπῶμεν, invicem diligimus.
ἀλλογενής, ές alienigena, -ae, θ. peregrinus, -i, ἀ.
ἀλλογλωσσία· diversitas linguae.
ἀλλόγλωσσος, ον alienâ linguâ utens ἐντ = peregrinus, a, um
ἀλλοδαπός, ή, όν· externus, a um; extraneus, a um. peregrinus, a, um. οἱ ἀλλοδαποί, extranei, -orum
ἀλλοδημία· peregrinatio -onis θ.
ἀλλοδοξέω -ῶ· falsa opinor.
ἀλλοδοξία, ἡ falsa opinio.
ἀλλοεθνής, ές alius gentis, diversae nationis· ἐντ. = alienigena, ae;
ἀλλοεθνία diversitas nationis.
ἄλλοθεν aliunde. οὐκ ἄλλοθεν, non aliunde quam.
ἄλλοθι alibi; alias. ἄλλοθι οὐδαμοῦ, nusquam alibi.
ἀλλοῖος, α, ον diversus, a, um; varius, a, um; aliusmodi
ἀλλοιόσχημος, qui est diversâ formâ.
ἀλλοιότης, ἡ· diversitas, -atis, θ. variatio onis, θ
ἀλλοιότροπος, ον mutabilis, e.
ἀλλοιόχροος ους varii coloris
ἀλλοιόω-ῶ 1 alieno,-are 2 muto. (ἰσχυρότερον· immuto ἢ commuto. aliquid mutationem commutationem) facio rei alicujus ἀλλοιοῦμαι, mutor -ari ἠλλοιωμένος (=ἐξεστηκὼς τοῦ λογισμοῦ) alienatus a, um
ἀλλοίωμα ἀλλοίωσις mutatio, immutatio, commutatio, -onis, θ.
ἀλλοίως diverse.
ἀλλοιωτικός, ή, όν mutandi vim habens
ἀλλόκοτος ον· praeter consuetudinem; alienus a, um; inconcinnus, a, m; absurdus a um.
ἀλλοκότως absurde
ἄλλομαι salio -ire salto -are.
ἀλλόμορφος aliter formatus.
ἀλλοπρόσαλλος, ον mutabilis, e; inconstans ntis.
ἄλλος, η, ο 1 alius, a, ud (γεν. alius δοτ alii κτλ. ἄλλος ἐπ' ἄλλῳ, alius super alium. οὐδὲν ἄλλο ἤ, nihil aliud quam 2) ἄλλος μὲν — ἄλλος δέ, alter — alter ἄλλος ἐγώ, alter ego. 3) ὁ ἄλλος (= ὁ λοιπός) ceterus, a, um· τὰ ἄλλα πάντα, cetera omnia. οἱ ἄλλοι (= οἱ λοιποί) ceteri, reliqui. παρὰ τοὺς ἄλλους. praeter ceteros. τὰ ἄλλα, τὰ δὲ ἄλλα ceterum. τἆλλα (= τὰ λοιπά) cetera.
ἄλλοσε· alio, aliorsum. ἄλλοσέ ποι, aliquo (proficiscor).
ἄλλοτε· alias. ἀλλὰ περὶ τούτου ἄλλοτε, sed de hoc alias. ἄλλοτε ἄλλως, alias aliter. καὶ ἄλλοτε πολλάκις, saepe alias
ἀλλοτριάζω· alieno animo sum.
ἀλλοτριόγνωμος· qui aliena cogitat.
ἀλλοτριολογέω -ῶ· absurda loquor.
ἀλλοτριονομέω -ῶ aliena tribuo.
ἀλλοτριοπραγέω -ῶ· alienas res ago.
ἀλλοτριοπραγία alienorum cura.
ἀλλοτριοπραγμοσύνη· mala sedulitas in alienis (rebus).
ἀλλοτριοπράγμων male sedulus in alienis rebus curandis.
ἀλλότριος α ον· alienus, a, um. ὁ ἀλλότριος παῖς, alienus puer· τὰ ἀλλότρια, aliena ἀλλότριος (ξένος) εἰμί τινος, alienus sum a (in) re ali-

qua. ἀλλοτρίως (οὐ φιλικῶς) διάκειμαι, alieno animo sum ἀλλότριόν ἐστιν οὐ προσήκει) ἡμῖν, alienum est a nobis. οὐκ ἀλλότριόν ἐστιν (οὐκ ἀπὸ σκοποῦ ἐστιν), non a re est.

ἀλλοτριότης, ἡ· alienatio, -ônis θ.

ἀλλοτριοφαγέω -ῶ alienis vivo.

ἀλλοτριοφάγος· aliena comedens.

ἀλλοτριοφρονέω -ῶ diversa sentio

ἀλλοτριόω -ῶ· alieno, -are; abalieno -are, aliquid, μετφ. ἀλλοτριῶ τινά τινος, alieno aliquem ab aliquo.

ἀλλοτρίως ἴδε ἀλλότριος

ἀλλοτρίωσις, ἡ alienatio, -onis, θ.

ἀλλοτρόπως· alio modo aliter.

ἄλλου κοιν. ἀλλοῦ· alibi ἄλλου γέ που, alio quodam loco

ἀλλοφρονέω -ῶ aliud in animo habeo; aliter intelligo, aliquid. μετφ. insanio, -îre

ἀλλοφροσύνη, ἡ insania, -ae, θ.

ἀλλόφρων insanus, a, um.

ἀλλοφυής, ές qui alius naturâ est.

ἀλλόφυλος, ον alienigenus. a, um. ὁ ἀλλόφυλος, alienigena, -ae, θ

ἀλλοφωνία, ἡ diversitas linguae.

ἀλλόφωνος, ον alia voce utens. οἱ ἀλλόφωνοι, alienigenae, -arum.

ἀλλοχροέω -ῶ· colorem muto.

ἀλλόχρους, -ουν discolor, -oris.

ἄλλως· 1) aliter ἄλλως φρονεῖς ἢ ἐγώ, aliter sentis ac ego. 2) ἰσχυρ. secus, praecipue. ἄλλως ἤ, secus ac ἤ quam 3) alioqui ἢ alioquin 4) = κατ' ἄλλον τρόπον. aliorsum ἢ aliorsus. 5) = τἆλλα, alioqui, ceteroqui. 6) ἄλλως τε καί, praesertim

ἅλμα, τό saltus, -us, ἀ.

ἁλμαία, ἡ· muria, -ae. θ.

ἁλμαῖος, α, ον· salsus, a, um. τὰ ἁλμαῖα, salgama, -orum; salsa -orum

ἅλμευσις, ἡ· salsura, -ae θ.

ἁλμευτής, ὁ· salgamarius -ii, ἀ.

ἁλμεύω salio (-ire) aliquid.

ἅλμη, ἡ· salsugo, -inis, θ. muria, -ae, θ

ἅλμιος, ον· salsus, a, um. τὰ ἅλμια, salsa salsamenta, -orum.

ἁλμυρίζω· salsus sum.

ἁλμυρόν, τό· *ἁλμυρότης*, ἡ· salsitudo, -inis, θ. salsedo, -inis. θ.

ἁλμυρός, ά, όν· *ἁλμυρώδης*, ες· *ἁλμώδης*, ες salsus, a, um. ἡ ἁλμυρὰ θάλασσα, mare salsum. ὑπό τι ἁλμυρός, subsalsus, a, um. οἱ ἁλμυροὶ λόγοι (ἀστεϊσμοί), salsa, -orum.

ἀλοάω -ῶ trituro (aliquid).

ἀλογεύομαι a ratione aberro.

ἀλόγημα, τό· error, -oris, ἀ.

ἀλογία, ἡ· rationis privatio, absurditas, -atis, θ.

ἀλογισμός, ὁ· rationis inopia.

ἀλογίστευτος· inconsideratus, a, um.

ἀλογιστέω -ῶ· stulte ago.

ἀλογιστί· sine ratione.

ἀλογιστία, ἡ. incogitantia, ae, θ. temeritas, -atis, θ

ἀλόγιστος, ον· incogitabilis e; incogitatus, a, um; incogitans, -ntis; inconsideratus, a, um; temerarius, a, um.

ἀλογίστως· inconsiderate; temere.

ἄλογος, ον· rationis expers, ratione egens; absurdus, a, um. temerarius, a, um; stultus, a, um

ἀλογώδης ες· rationis expers.

ἀλόγως· sine ratione; temere; absurde; stulte.

ἀλόη, ἡ· aloe, -es, θ.

ἀλόησις ἡ trituratio -onis, θ.

ἀλοητός· tritura. -ae, θ.

ἀλοιδόρητος. *ἀλοίδορος*. ον· conviciis non obnoxius.

ἀλοιδορήτως· sine conviciis

ἀλοιφή, ἡ· 1) unctio. -onis θ. 2) unguentum, -i, οὐ

ἀλοκίζω· sulco (-âre) aliquid.

ἄλοξ (*οκος*), ἡ· sulcus -i, ἀ

ἁλοπήγια, τά salifodina, -ae, θ.

ἁλοπηγός ὁ salinator -oris ἀ.

ἁλός χόνδρος, mica -ae θ.

ἀλουργίς ἡ vestis purpurea

ἀλουργοπώλης venditor purpurae.

ἀλουργοῦν, τό color purpureus.

ἀλουργός, ή, όν purpureus, a um

ἀλουσία, ἡ· illuvies -ei, θ

ἄλουτος ον illotus, a, um.

ἄλοφος ον cristam non habens.

ἄλοχος, ἡ· conjux -ŭgis, θ.

Ἄλπεις, αἱ· Alpes, -ium, θ. Ἄλπειος, Ἀλπινός, Alpinus a, um οἱ Ἄλπειοι Ἀλπινοί, Alpini -orum. τὰ Ἄλπεια ὄρη, Alpes (montes).

ἅλς, *ἁλός* 1) ἀ. = sal, salis, ἀ. μετφ. οἱ ἅλες. α) = οἱ ἀστεῖοι λόγοι, sales. β) = τὰ ἁλοπήγια, salinae, -arum, θ. 2) θηλ. = mare, -is οὐ

Ἀλσηΐδες· nemorenses Nymphae.

ἄλσις, ἡ saltatio, -onis, θ.
ἀλσοκομέω ῶ luci curam gero
ἀλσοκομία, ἡ· luci cura
ἀλσοκόμος, ὁ luci custos.
ἄλσος, τό 1 lucus, -i, ἀ. 2) nemus, -oris οὐ. 3) saltus, us, ἀ.
ἀλσώδης, ες nemorosus, a, um; saltosus. a, um
ἁλτῆρες, οἱ haltêres, um, ἀ.
ἁλτηρία, ἡ exercitium per halteres
ἁλτικός, ή όν· saltatorius, a, um
ἁλυκίς, ἡ· salsa aqua.
ἁλυκός = ἁλμυρός.
ἁλυκότης, ἡ· = ἁλμυρότης.
ἀλύμαντος, ον· illaesus, a, um
ἀλύπητος, ον· tristitiâ non adfectus
ἀλυπήτως· citra dolorem.
ἀλυπία, ἡ· laetitia -ae θ.
ἄλυπος, ον· doloris expers; dolore non adficiens; laetus a, um.
ἀλύπως· sine dolore.
ἁλυσίδετος, ον· catenarius, a, um; catenatus, a, um.
ἁλυσίδιον, τό· catella, -ae, θ
ἁλυσιδόω ῶ catenis vincio.
ἁλυσιδωτός, ή, όν hamis consertus.
ἁλύσιον, τό· catella, -ae, θ
ἅλυσις, ἡ· catena, -ae, θ. δέω ἁλύσει, cateno, -are, aliquem
ἀλυσιτέλεια, ἡ· inutilitas, -atis θ.
ἀλυσιτελής, ές· inutilis, e; supervacaneus, a, um.
ἀλυσιτελῶς· inutiliter.
ἄλυτος, ον· insolutus, a, um; indissolubilis, e. τὸ ἄλυτον, insolubilitas, -atis, θ
ἀλύτως· insolubiliter; indissolubiliter.
ἄλυχνος, ον· lampade carens.
ἄλφα τό· alpha.
ἀλφάβητος, ἀλφάβητον· alphabetum -i, οὐ. abecedarium, -i, οὐ τῆς ἀλφαβήτου, ἀλφαβητικός, abecedarius, a, um. μαθητὴς τῆς ἀλφαβήτου, abecedarius, -i, ἀ.
Ἀλφειός (ποτ.)· Alpheus, -i, ἀ.
ἀλφιτεῖον, τό· pistrinum, οὐ.
ἀλφιτικός polentarius a, um.
ἀλφιτοειδής· farinae similis.
ἀλφιτομάντις· ex farina divinans.
ἄλφιτον, τό· polenta, -ae θ farina hordeacea; far hordeaceum. ἐξ ἀλφίτων, farratus, a, um
ἀλφιτοποιΐα, ἡ polentae confectio.
ἀλφιτοπώλης· farinae venditor.
ἀλφιτόπωλις· farinae venditrix.
ἀλφιτοσιτέω ῶ· farinâ vescor.
ἀλφιτοφάγος· polentam comedens
ἀλφιτόχρως· candidus, a, um.
ἀλφός· a l b u s, a, um.
ἀλώβητος, ον· illaesus, a, um.
ἁλώδης· salis similis.
ἀλώϊος τῆς ἅλω)· arealis, -e, θ.
ἅλων (-ωνος) ἡ area, -ae, θ.
ἀλωνεύομαι· in areâ trituro frumentum.
ἀλώνητος sale τ. ἔ vili pretio emptus, ἐντ. = vilissimus.
ἀλωνίζω· 1) in areâ versor. 2) in areâ trituro frumentum.
ἀλώνιον, τό· parva area
ἀλωνοτριβέω -ῶ in area trituro.
ἀλωπέκειος vulpinus, a, um.
ἀλωπεκῆ, ἡ pellis vulpina
ἀλωπεκία, ἀλωπεκίασις, ἡ· defluvium capilli.
ἀλωπεκίας (ἰχθύς), vulpes, -is, θ.
ἀλωπεκιδεύς, ὁ· catulus vulpinus.
ἀλωπεκίζω· vulpinor, ari
ἀλωπέκιον, τό· vulpecula, -ae, θ.
ἀλωπεκίς, ἡ· 1) catulus vulpis. 2) pellis vulpina
ἀλώπηξ, ἡ· vulpes, -is, θ. μετφ. = ἀλωπεκώδης (ἄνθρ.) homo astutus, v u l p i o, -onis, ἀ.
ἀλωπεκώδης, ες· vulpinus, a, um. μετφ. astutus, fraudulendus; vulpio -onis. τὸ ἀλωπεκῶδες (τὸ δόλιον), vulpes (μετφ.).
ἀλωπόχρους· vulpinum colorem habens.
ἅλως (ω), ἡ· area, -ae, θ.
ἁλώσιμος, ον· expugnabilis e.
ἅλωσις, ἡ· expugnatio, -onis θ.
ἁλωτός, ή, όν· captus, a, um.
ἅμα· 1 πρόθ. μετὰ δοτ., α) cum: ἅμα τοῖσδε, cum his. ἅμα τῷ ἡλίῳ ἀνίσχοντι, cum ortu solis. β) simul, unâ, συνήθως μετὰ τοῦ cum: ἅμα τινί, unâ alicui unâ cum aliquo, simul cum aliquo. γ) ἅμα τῇ νυκτί, primâ nocte· ἅμα τῇ ἡμέρᾳ (cum) primâ luce τὸ δὲ ἅμα πάντες = ad unum omnes. 2) σύνδ. χρόν. simul, simul ut, simul ac, simulatque, simul primum, ut primum, ubi primum, ut (μεθ' ὁριστικῆς): ἅμα ἀπῆλθε, simul ut (simul ac) abiit. ἅμα (ὡς)

εἶδον, ut vidi. Τὸ δὲ ἅμα μὲν — ἅμα δέ = simul — simul.
Ἁμαδρυάδες· Hamadryades -arum
Ἀμαζών, ἡ· Amazon, -ŏnis, θ. Ἀμαζόνες, Amazŏnes, -ŏnum. Ἀμαζονίς, Amazŏnis, ĭdis. Ἀμαζόνιος, Amazonius, a, um.
ἀμαθαίνω· in ignorantia versor.
ἀμαθεί sine doctrinâ.
ἀμάθεια, ἡ· inscitia, -ae, θ. inscientia, -ae, θ. ignorantia, -ae, θ
ἀμαθής, ές· literarum experε. indoctus, a, um: imperîtus, a, um; inscius, a, um; inscîtus, a, um.
ἀμάθητος, ον· ἴδε ἀμαθής.
ἄμαθος, ἡ· sabulo, -onis, θ.
ἀμαθώδης sabulosus, a, um.
ἀμαθῶς· inscite; inscienter; indocte; imperite.
ἀμάλλακτος ἀμάλθακτος, ον· qui molliri nequit; durus, a, um
Ἀμάλθεια, ἡ· Amalthêa, ae, θ. κέρας Ἀμαλθείας cornu copiae.
ἀμανῖται, οἱ· fungi, -orum, ἀ. πλ.
ἀμάντευτος non vaticinans
ἅμαξα (ἐν γένει) currus i, ἀ. vehîculum i, οὐ. φορτηγὸς ἅμαξα, plaustrum i, οὐ. ὁδοιπορικὴ ἅμαξα, rheda, ae, θ. cisium ii, οὐ. petorrîum i, οὐ. ἁρμάμαξα, carpentum, i, οὐ. pilentum i, οὐ. ἅμαξα (ἡ ἄρκτος) septentrio -ônis, θ
ἀμαξάριον, τό· parvus currus.
ἁμαξεύς, ὁ· plaustrarius -i, ἀ. auriga, -ae, ἀ. vecturarius, -i, ἀ.
ἁμαξεύω· plaustrum ago.
ἁμαξήλατος vehicularis, e.
ἁμαξιαῖος· lapis magnitudine vehis, ἐντ. = magnus
ἁμάξιον, ἁμαξίς· plostellum, -i, οὐ.
ἁμαξιτός ὁδός· via vehicularis, ἐντ. = via publica.
ἁμαξόβιος (περὶ Σκυθῶν), in plaustro vivens.
ἁμαξοπηγέω -ῶ· plaustra fabricor.
ἁμαξοπηγία, ἡ· plaustrarum fabricatio.
ἁμαξοπηγός, ἁμαξοποιός· plaustrarius -ii, ἀ. capentarius -ii ἀ.
ἁμαξουργία· plaustri fabricatio
ἁμαξουργός = ἁμαξοπηγός.
ἁμαξοφόρητος (οἶκος)· quae in plaustris fertur (domus).
ἀμάρα, ἡ aquaeductus, -us, ἀ.
ἀμαράκινος· amaracinus, a, um.
ἀμάρακος (φ.), amaracus -i ἀ.
ἀμάραντος, ον· non marcescens, οὐ amarantus, -i, ἀ.
ἀμάργαρος margaritis non ornatus.
ἁμαρτάνω· 1. aberro (a scopo, a viâ). 2. erro, pecco (in aliquem. 3) = πλημμελῶ, delinquo (-iqui, -ictum, -ere): τί ἡμάρτηκα; quid deliqui?
ἁμάρτημα, τό· peccatum, -i, οὐ. delictum -i, οὐ. admissum, -i, οὐ. erratum, -i, οὐ -i, οὐ. error, -oris, ἀ. lapsus -us, ἀ.
ἁμαρτητικός· ad peccatum proclivis, saepe peccans.
ἁμαρτία, ἡ· error, -oris, ἀ. peccatio, -onis, θ. peccatum, -i, οὐ.
ἁμαρτοεπής· errans verbis.
ἁμαρτολόγος· vitiose loquens.
ἀμαρτύρητος· testimonio non comprobatus, testibus carens.
ἀμάρτυρος· testibus non firmatus.
ἀμαρτύρως sine testimonio.
ἁμαρτωλή, ἡ· peccatrix, -icis, θ.
ἁμαρτωλός, ὁ· peccator, -oris, ἀ. delictor, -oris ἀ.
ἀμαρυγή, ἡ· coruscatio, -onis, θ.
ἀμαρύσσω· corusco, -are.
ἀμάσσητος· immasticatus, a, um
ἀμαστίγωτος, ον· ἀμάστικτος, ον· non flagellatus, a, um
ἀμαυρός, ά, όν· obscurus, a, um.
ἀμαυρότης, ἡ obscuritas, -atis, θ.
ἀμαυροφανής, ές· obscuram lucem emittens.
ἀμαυρόω -ῶ obscuro, -are (κυρίως καὶ μετφ.)
ἀμαυρῶς· obscure (κυρίως κ. μετφ.)
ἀμαύρωσις, ἡ obscuratio, -onis, θ. ἀμαύρωσις τῶν ὀφθαλμῶν, caligo, -inis, θ.
ἀμαυρωτικός, ή, όν· obscurandi vim habens.
ἀμάχαιρος· sine gladio.
ἀμαχεί, ἀμαχητεί absque pugna, sine controversia.
ἀμάχητος, ον· 1) ἐνεργ. non pugnans, -ntis. 2) παθητ. invictus, a, um.
ἄμαχος, ον alienus a pugna; invictus, a, um.
ἀμάω -ῶ demĕto (essui) -ĕre (frumentum).
ἄμβιξ, ὁ· olla, -ae, θ. ambĭga, -ae, θ.
ἀμβλυγώνιον· obtusus angulus.

ἀμβλυγώνιος· obtusum angulum habens.

ἀμβλυντικός, ή, όν· hebetandi vim habens.

ἀμβλύνω· 1) hebeto, -are, aliquid, (hastam). 2) retundo (-tŭdi, -tûsum -ere) aliquid (gladios). 3) obtundo (gladium, mentem). 4) praestringo (aciem oculorum, mentis). *ἀμβλύνομαι*· 1) hebesco -ere. 2) = ἀναίσθητος γίγνομαι, obcallesco ἢ concallesco, -ere.

ἀμβλύ, ἐπίρ. obtuse· ἀμβλύτερον, obtusius.

ἀμβλύς, εῖα, ύ· hebes, -etis (telum, visus); obtusus, a, um· ἀμβλὺς (τὸν νοῦν, νοῦς), hebes, brutus, tardus, stupidus, obtusus (homo, ingenium). ἀμβλὺς τὴν φύσιν, ingenii tardi, animo hebete ἢ obtuso (homo). ἀμβλὺς εἰμί hebeo, -ere.

ἀμβλυτέρως· obtusius.

ἀμβλύτης, ἡ· 1 hebetatio, -onis, θ. ἡ τῆς φύσεως ἀμβλύτης, ingenium hebes ἢ tardum, acies animi obtusior. 2) stupor, -oris, ἀ.

ἀμβλυωπέω -ῶ· oculis non satis prospicio, caecutio, -ire.

ἀμβλυωπία, ἡ visus obtusus ἢ hebes.

ἀμβλυωπός, όν· oculis non satis prospiciens, oculis hebetioribus.

ἀμβλωθρίδιον, τό· abortivum, -i, οὐ. abagmentum, -i, οὐ.

ἄμβλωμα, τό· abortus, -us, ἀ.

ἄμβλωσις, ἡ· abortio, -onis, θ.

ἀμβολάς (γῆ)· terra aggesta.

ἀμβροσία, ἡ· ambrosia, -ae, θ.

ἀμβροσιακός ambrosiacus, a um

ἀμβρόσιος· ambrosius, a, um.

ἄμβυξ, ἴδε ἄμβιξ.

ἄμβων, ὁ· 1) pulpitum, -i, οὐ 2) suggestus, -us, ἀ.

ἀμεγέθης· magnitudine carens.

ἀμέθεκτος, ον· exsors, -rtis (alicujus rei).

ἀμεθεξία, ἡ· quum quis alicujus rei expers est.

ἀμεθόδευτος, ον· **ἀμέθοδος, ον**· arte carens, male ordinatus et digestus.

ἀμέθυσος, ον· non ebrius, a, um; sobrius, a, um.

ἀμέθυστος, ον· 1) = ἀμέθυσος. 2) οὐσ. amethystus (lapis). ἀμεθύστου χροιὰν ἔχων ἢ ἀμεθύστοις λίθοις κεκοσμημένος, amethystinus, a, um.

ἀμείβω· 1) = ἀλλάττω, muto, permuto (aliquid). 2) ἀμείβω ἢ ἀμείβομαί τινα, facio mutuum cum aliquo 3) ἀμείβομαί τινά τινι, remuneror aliquem aliqua re. 4) ἀμείβομαί τινα ταῖς ἴσαις χάρισι, parem gratiam alicui refero.

ἀμειδής, μειδίαστος· non ridens.

ἀμείλικτος, ον· implacabilis, e.

ἀμείνων, ον melior, melius, -oris. ἀμείνων τὰ ἤθη, melior moribus. ἄμεινον ἔχω, melior sum ἢ mihi melius est.

ἄμειψις, ἡ· mutatio, -onis θ.

ἀμείωτος, ον· non imminutus, a, um.

ἀμέλγω· mulgeo (-sli, -lctum, -ere) τὰς αἶγας capras.

ἀμέλει ἐπίρ profecto.

ἀμέλεια, ἡ· negligentia, -ae, θ. incuria -ae, θ. socordia. ae. θ.

ἀμελετησία inconsiderantia, -ae θ. neglectio, -onis θ.

ἀμελέτητος ον· 1 immeditatus, a, um; non praeparatus, a, um. 2 non exercitatus, a, um.

ἀμελετήτως· 1) immeditate: sine praeparatione. 2) sine exercitatione.

ἀμελέω -ῶ· 1) neglego (-exi -ctum -ere) aliquid. ἀμελοῦμαι, neglegor, -ctus sum, -i. ἠμελημένος, neglectus, a, um. 2) desum (alicui, officio). 3) desero (causam κτλ.) 4) praetermitto, -ere, aliquid.

ἀμελής, ές· negligens, -ntis; dissolutus, a. um. ἀμελής τινος, negligens alicujus ἢ alicujus rei.

ἀμελητί· negligenter.

ἀμελκτήρ, ὁ· mulctra, -ae, θ.

ἀμελλητί, ἀμελλήτως· sine mora, sine cunctatione.

ἄμελξις, ἡ· mulsura. -ae θ.

ἀμελῴδητος· non moduladus. a, um.

ἀμελῶς· negligenter; dissolute; sine curâ; ἀμελῶς ἔχω πρός τι, neglego aliquid.

ἄμεμπτος ον· *μεμφής, ές* inculpatus, a, um; emendatus, a um; invituperabilis, e; irreprehensibilis, e.

ἀμέμπτως· inculpate, inculpatim, emendate.

ἀμεμψίμοιρος, ον· qui sorte suâ contentus est.

ἀμέργω (= δρέπω)· stringo (folia, arborem, oleas), exprimo, (aliquid)

ἀμέρεια· individuitas, -atis θ.
ἀμερής, ές· individuus, a, um; indivisus, a, um.
ἀμεριμνέω -ῶ securus sum.
ἀμεριμνησία, ἡ· securitas, -atis, θ.
ἀμέριμνος, ν· securus, a, um.
ἀμερίμνως sine curâ; secure.
ἀμέριστος, ον individuus, a, um; impertilis, e.
ἄμεσος, ον· medio carens.
ἀμέσως· 1) nullo interveniente. *2 = εὐθύς, statim; protenus.
ἀμετάβατος,ον intransitivus, a um.
ἀμεταβάτως· intransitive.
ἀμεταβλησία· immutabilitas, atis θ
ἀμετάβλητος, ον· ἀμετάβολος, ον· immutabilis e; immutatus, a, um.
ἀμετάδοτος, ον· qui nihil impertit; avarus, a, um.
ἀμετάθετος, ον· immutabilis, e; constans, ntis; fixus, a, um
ἀμεταθέτως constanter; stabiliter
ἀμετακίνητος, ον immobilis, e; immotus, a, um; stabilis e.
ἀμετακινήτως· immutabiliter.
ἀμετάκλητος,ον non revocabilis, e.
ἀμετακλήτως· irrevocabiliter.
ἀμεταμελητί· sine poenitentiâ.
ἀμεταμέλητος, ον· ἀμετανόητος, ον· quem non poenitet.
ἀμεταμελήτως, ἀμετανοήτως· sine ullâ poenitentiâ.
ἀμετάπειστος, ον· pertinax, acis.
ἀμεταπείστως· pertinaciter.
ἀμετάπλαστος· non transformatus.
ἀμεταποίητος· immutabilis e.
ἀμετάπτωτος, ον· immutabilis, e.
ἀμετάστατος, ον· immutabilis, e.
ἀμεταστρεπτεί· sine conversione, sine respectu (fugio).
ἀμετάστροφος, ον· immutabilis, e;
ἀμετάτρεπτος, ον· immutabilis, e; inflexibilis, e.
ἀμετατρέπτως· immutabiliter.
ἀμετάτροπος, ον· immutabilis, e.
ἀμεταχείριστος,ον· intractabilis, e
ἀμέτοχος, ον· non particeps; expers -rtis. ἀμέτοχος τοῦ πολέμου, expers belli.
ἀμέτρητος, ον· immensus, a, um. τὸ ἀμέτρητον. immensitas, -atis, θ.
ἀμετρήτως· sine mensurâ; sine modo.
ἀμετρία, ἡ· immensitas -ātis, θ.
ἀμετροβαθής· immense profundus.
ἀμετροεπής· sine modo loquax.
ἀμετρόκακος, ον· qui est malitiâ immensâ.
ἄμετρον, τό· 1) immênsum, -i οὐ. 2) = ἀμετρία.
ἀμετροπαθής· sine modo patiens.
ἀμετροπότης· immoderate potens
ἄμετρος, ον immensus, a, um; immodicus, a, um; infinitus, a, um.
ἀμέτρως· immodice, infinite.
ἀμηγέπη, ἀμωσγέπως· quodammodo aliquo modo.
ἀμηγέπου, quodam in loco.
ἀμήν vere, certe.
ἀμητήρ (θεριστής), messor, -oris, ἀ.
ἀμητήριον, τό· falx (messoria).
ἀμητικός, ή, όν messorius a um.
ἄμητος (θέρισις) messis, -is, ἀ.
ἀμήτωρ matre orbus ἢ orbatus.
ἀμηχανέω -ῶ 1) haesito, -are; 2) = ἀπορῶ, egeo, -ere.
ἀμηχανία ἡ· 1) dificultas, -atis θ. 2) angustiae rerum. 3) egestas, -atis, θ
ἀμήχανος, ον· 1) ineptus, a, um; minime sollers; non aptus,a, um. 2) impossibilis, e. 3 ἀμήχανον ὅσον (ὑπερβαλλόντως), immensum ἢ mirum quantum.
ἀμηχάνως· nullo modo.
ἀμίαντος, ον· immaculatus, a, um; impolutus, a, um 2) ὁ ἀμίαντος (λίθος), amiantus, -i, ἀ
ἀμιγής, ές non mixtus, a, um.
ἀμιγῶς· citra mixturam; pure.
ἄμικτος, ον· 1) immixtus, a, um. 2) pūrus, a, um.
ἀμίκτως absque misturâ; pure.
ἅμιλλα, ἡ 1) aemulatio, onis, θ 2) certamen, -inis, οὐ. 3 contentio, -onis, θ. ἐξ ἁμίλλης, certatim· ἅμιλλαν τῆς ἀγάπης ποιοῦμαι πρός τινα, certatim amo aliquem.
ἁμιλλάομαι -ῶμαι aemulor, -ari; certo, are; contendo, -ere (πρός τινα, cum aliquo) ἁμιλλῶμαί τινι, περί τινος, certo cum aliquo de aliqua re.
ἁμιλλητήρ, ὁ· certator, -oris, ἀ.
ἁμιλλητικός ad certamen aptus.
ἁμιλλητικῶς· certatim
ἀμίμητος, ον· inimitabilis, e; ἐν εὐρυτέρᾳ δὲ σημασίᾳ: divinus, a, um. ἐπ. ἀμιμήτως· divine.

ἀμιξία, ἡ· nullum commercium.
ἄμιπποι· pedites equitibus mixti
ἀμίς, ἡ· (= οὐροδοχεῖον), matula, ae. θ.
ἀμισής, ές· non odiosus, a, um.
ἀμισία, ἡ. defectio odii
ἀμισθί· sine mercede; gratis ἢ gratiis; gratuito
ἀμισθία, ἡ· defectio mercedis.
ἄμισθος, ον· 1) mercedem non merens; gratuitus, a um. 2) non mercenarius, a, um.
ἀμίσθωτος, ον· mercede non conductus a um.
ἅμμα, τό· nexus, us, ἀ. ἅμμα σχοινίου, commissura funis, nodus, i, ἀ·
ἁμματίζω (κοιν. ματίζω)· vincio.
ἀμμοδύτης, ὁ· arenarius serpens.
ἀμμοκονία, ἡ· arenatio, -onis θ. arenatum -i, οὐ
ἄμμος, ἡ· sabulum, -i, οὐ. arena, -ae, θ χρυσίτις ἄμμος. aurifera arena.
ἀμμώδης· arenosus, a, um; arenarius, a, um.
Ἄμμων, ὁ (Jupiter) Ammon.
ἀμμωνιακόν· sal ammoniacus.
ἀμνάς, ἡ· agna, -ae, θ.
ἀμνεῖος, ον· agninus, a um.
ἀμνημόνευτος, ον· immemoratus, a, um; immemorabilis, e.
ἀμνημονέω -ῶ· obliviscor, -îtus sum, -i (alicujus).
ἀμνημοσύνη, ἡ· immenoria, -ae, θ. oblivium, i, οὐ·
ἀμνήμων· immemor, -oris.
ἀμνησικακέω -ῶ illatae injuriae obliviscor.
ἀμνησικακία, ἡ· injuriae oblivio.
ἀμνησίκακος· injuriae immemor.
ἀμνηστία, ἡ· abolitio facti.
ἀμνήστευτος, ον matrimonii expers.
ἄμνηστος, ον· oblivione deletus.
ἀμνός, ὁ· agnus, -i, ἀ.
ἀμνοφόρος, ἡ· ovis foeta.
ἀμογητί· sine labore.
ἀμόγητος· indefessus. a, um.
ἀμοιβαδίς, ἀμοιβαδόν· mutue; datatim; alternatim; vicissim; vice.
ἀμοιβαῖος, α, ον mutuus a, um. ἀμοιβαῖος φόβος, mutuus timor 2) alternus, a, um. 3) vicis: *οἱ ἀμοιβαῖοι λόγοι*, vices loquendi. *ἀμοιβαίοις λόγοις*, vice sermonis.
ἀμοιβαίως· muto, mutue; alterne, invicem; inter nos (vos, se).

ἀμοιβή, ἡ· 1) = ἐνάλλαξις, altenatio, -onis, θ. 2) mutuum, -i. οὐ. 3) remuneratio, -onis θ. 4) praemium -ii, οὐ. merces, -edis, θ. 5 pretium. -ii, οὐ.
ἀμοιρέω ῶ· expers sum rei).
ἀμοιρία, ἡ infortunitas -atis.
ἀμοίρημα, τό· infortunium, -i.
ἄμοιρος, ον· 1) = ἀμέτοχος, expers, -rtis; carens, -ntis 2) = ἀτυχής, infortunatus, a, um; infelix, -icis.
ἀμολγεύς (= καρδάρα)· mulctra.
ἀμόλυντος, ον· impollutus. a, um; intemeratus a, um; purus, a, um.
ἄμομφος, ον· inculpatus, a, um; non reprehensus, a um.
ἀμόργη, ἡ amurca, -ae, θ
ἀμοργίς, ἡ· vestis purpurea.
ἀμορφία, ἡ· deformitas, -atis, θ.
ἄμορφος, ον· deformis, e; informis, e.
ἀμορφόω -ῶ deformem reddo.
ἀμόρφως· deformiter.
ἀμόρφωτος, ον· 1) = ἄμορφος, informis, e. 2 = ἄνευ μορφώσεως, incultus, a, um.
ἀμουγέπου aliquo.
ἀμουσία, ἡ· imperitia, -ae, θ. ineruditio, -onis, θ. rusticitas -atis, θ.
ἄμουσος, ον· 1) musices imperitus. 2) aversus a Musis. ἐντ indoctus, a, um; ineruditus, a, um; incultus, a, um; ineptus, a, um. ὁ ἄμουσος καὶ ἀγράμματος βίος, rudis vita et sine litteris
ἀμούσως· inepte, indocte.
ἀμοχθεί· sine labore.
ἀμόχθητος, ον· ἄμοχθος, ον· indefessus a, um. 2, labore carens· ἐντ. = iners, -rtis
ἀμόχθως citra laborem.
ἀμπελάνθη, ἡ flos vitis.
ἀμπελεῖον, τό vinetum, -i, οὐ.
ἀμπέλινος, αμπέλειος, ον· viteus, a um; vitigenus a um.
ἀμπέλιον ἀμπελίς· viticula -ae.
ἀμπελῖτις (γῆ)· vinealis (terra).
ἀμπελογενής· vitigenus, a um.
ἄμπελος ἡ· 1) vitis, -is θ. 2 = πολιορκητικὴ ἄμπελος vinea, -ae, θ.
ἀμπελουργεῖον vitiarium, -ii, οὐ.
ἀμπελουργέω -ῶ· vites colo.
ἀμπελουργία, ἡ vineae cultus.
ἀμπελουργική, ἡ· ars vinitoris.
ἀμπελουργικός, ή, όν· vineaticus, a, um; vinitorius, a, um.

ἀμπελουργός, ὁ· vinitor, oris, ἀ. vitisator, -oris, ἀ.

ἀμπελοφάγος ὁ· vitem rodens.

ἀμπελοφόρος, ον· vitifer, a um.

ἀμπελόφυλλον, τό· frons vitea.

ἀμπελοφύτης, ὁ· vitisator, -oris ἀ.

ἀμπελόφυτος, ον· viteus, a, um; vinearius, a um

ἀμπελοφύτωρ, ὁ· vitium sator.

ἀμπελώδης, ες· vitibus abundans.

ἀμπελών, ὁ· vinetum, -i οὐ.

ἀμπεχόνη, ἀμπέχονον· vestitus, -us, ἀ. amictus, -us, ἀ pallium i, οὐ

ἀμπέχω amicio, (-icui -ictum, -ire), aliquem. *ἀμπέχομαι·* me amicio me induo.

ἀμπλάκημα, τό· ἀμπλακία, ἡ peccatum, i οὐ.

ἀμπλακίσκω· pecco, -are; delinquo, -ere.

ἄμπυξ, ὁ 1) vitta -ae, θ. 2) rota, -ae, θ. 3) frenum, -i, οὐ.

ἀμυγδαλέα -ῆ·μύγδαλος, ἡ· amygdălus, i, θ.

ἀμυγδάλεος· amygdaleus, a, um.

ἀμυγδάλη, ἡ ἀμυγδαλίς, ἡ· amygdala, -ae. θ.

ἀμυγδάλινος· amygdalinus, a, um.

ἀμυγδαλίτης, ὁ· amygdlalis similis.

ἀμυγδαλοειδής, ές· amygdalaceus.

ἀμυγδαλοκατάκτης, ὁ· amygdalarum fractor.

ἀμύγδαλον, τό· amygdalum, -i, οὐ.

ἀμυγδαλώδης· amygdalae similis.

ἄμυγμα, τό· laceratio, onis, θ

ἀμυδρός, ά, όν obscurus, a, um

ἀμυδρότης· obscuritas, -atis.

ἀμυδρόω -ῶ obscuro, are.

ἀμυδρῶς· obscure.

ἀμύδρωσις· obscuratio, -onis, θ.

ἀμύελος, ον· medullâ carens

ἀμύητος, ον· non initiatus, a, um. *μετφ* alienus a re aliqua; imperitus rei alicujus.

ἀμύθητος, ον· 1) inenarrabilis, e. 2) innumerabilis, e (pecunia).

ἄμυθος (ποίησις)· sine fabulis.

ἀμύκτηρ, ὁ· naso carens.

ἀμυκτικός, ή, όν· vim habens lacerandi.

ἄμυλον, τό· amylum, -i, οὐ.

ἄμυλος, ον· non molĭtus, a, um.

ἄμυνα, ἡ 1) propugnatio, -onis, defensio -onis, θ. 2) ultio, -onis, θ.

ἀμυντήρ, ὁ propugnator, -oris ἀ. defensor, -oris, ἀ. ultor, -oris ἀ

ἀμυντήριος, ον· ἀμυντικός, ή, όν ad defendendum aptus. ἀμυντήρ. ὅπλα arma, -orum

ἀμύνω 1) = ἀποκρούω defendo, -ere, aliquem ἤ aliquid. 2) ἀμύνω τινὶ (= ὑπερασπίζω τινά) propugno pro aliquo ἀμύνω τοῖς πατρῴοις ἱεροῖς, propugno pro patriis fanis. *ἀμύνομαι·* 1) ἀμ. ἀδικίαν, defendo (ὑπον. a me injuriam. 2 ἀμ. τὸν ἐχθρόν me ab hoste defendo. 3) ἀμ. τοὺς πολεμίους ὑπὲρ τῆς πατρίδος, defendo patriam ab hoste 4) ἀμύνομαι = ἐκδικῶ τινα, defendo aliquem, vindictam ab aliquo sumo 5 ἀμύνομαι (= τιμωροῦμαι) τοὺς πολεμίους ἠδικηκότας, ulciscor hostes pro injuriâ

ἀμύριστος, ον· ἄμυρος, ον· sine unguentis.

ἀμύσσω· 1 rado unguibus; lacero, are. 2) perstringo, ere.

ἀμυσταγώγητος, ον· mysteria non edoctus, a, um.

ἄμυστι (πίνειν) ductim.

ἀμυστίζω hiante ore bibo.

ἄμυστις ἡ amystis, -idis, θ.

ἀμυχή ἡ· 1 ulcus parvum; vulnus leve 2 laceratio, -onis, θ.

ἀμφημερινός (πυρετός) quotidianus

ἀμφήρης ναῦς), **ἀμφηρικόν** ἀκάτιον)· ambiremis, e.

ἀμφήριστος, ον· anceps. -itis. ἀμφήριστος ἐλπίς, dubia spes.

ἀμφί· 1) a m b i εὔχρηστον ἐν μόνῃ τῇ συνθέσει. 2) circa ἤ circum μετ' αἰτιατ. α) ἐπὶ τόπου ἀμφὶ τὸν ποταμόν, circa flumen. πάντες οἱ ἀμφὶ ἐκεῖνον, omnes circa eum β) ἐπὶ χρόνου καὶ ἀριθμοῦ· ἀμφὶ μέσον ἡμέρας, circa meridiem ἀμφὶ τοὺς χρόνους ἐκείνους, circa tempora illa γ) ἔχω, εἰμί, διατρίβω ἀμφί τι, curo aliquid, studiosus sum alicujus rei.

ἀμφίασις, ἀμφίασμα, μφ ιασμός· amictus, -us, ἀ.

ἀμφιβάλλω 1) circumjicio, -ere, aliquid. *μέσ.* accingor 2) = ἀπορῶ, dubito -are. οὐκ ἀμφιβάλλω περί τινος dubito de aliqua re. οὐκ ἀμφιβάλλω ὅτι οὐ, non dubito, quin (μεθ' ὑποτ.).

ἀμφίβιον, τό amphibium, -i οὐ.

ἀμφιβληστρικός, ή, όν· reti similis.

ἀμφιβληστροειδής, ές retis formam habens
ἀμφίβληστρον, τό rete jaculum ἢ ἁπλ. rete, -is οὐ. ἢ jaculum -i.
ἀμφιβολία, ἡ· 1) ambiguitas, -atis, θ, 2) dubitatio, -onis θ.
ἀμφίβολος, ον· 1) ambiguus, a, um. 2) dubius, a, um. 3) anceps, pitis. ἀμφίβολος γνώμη, anceps sententia. ἀμφίβολος χρησμός, anceps oraculum. ἐν ἀμφιβόλῳ εἰμί, in ancipiti sum
ἀμφιβόλως· ambigue; dubie; dubitanter.
ἀμφίβραχυς· amphibrachys (pes).
ἀμφίγλωσσος, ον bilinguis e
ἀμφιγνοέω -ῶ· incerti consilii sum; dubito, -are.
ἀμφιγνωμονέω -ῶ· dubito, -are.
ἀμφιγνώμνων· incertus, a, um.
ἀμφιδέξιος, ον· aequimanus, a, um
ἀμφιδήριτος (μάχη) anceps, -itis.
ἀμφιδοξέω -ῶ· anceps sum.
ἀμφίδοξος, ον· anceps, -itis.
ἀμφιέννυμι· convestio, -ire; amicio, -ire; induo, -ere, aliquem re ἢ aliquid. ἀμφιέννυμαι, me amicio aliquid, induo me aliquid ἠμφιεσμένος, η, ον· amictus, a, um; indutus, a, um.
ἀμφίεσις, ἀμφίεσμα, ἀμφιεσμός· amictus, -us ἀ. amicimen, -inis οὐ.
ἀμφιστρίς, ἡ· amiculum, -i, οὐ.
ἀμφίζευκτος· uutrinque junctus.
ἀμφιθάλασσος, ον· utrinque mare habens.
ἀμφιθαλής, ές· undique floridus, a, um ἀμφιθαλεῖς ἀδελφοί, fratres germani.
ἀμφιθάλλω· undique vireo.
ἀμφιθέατρον, τό· amphitheâtrum.
ἀμφιθλάω -ῶ· undique frango.
ἀμφίθυρος (οἶκος), utrinque januam habens (domus).
ἀμφικαλύπτω· circumtego, -ere.
ἀμφίκειμαι· circumjaceo, -ēre.
ἀμφικέφαλος, ον· biceps, -itis; anceps -itis.
ἀμφίκοιλος· utrinque cavatus.
ἀμφίκολλος, ον· utrinque glatinatus, a, um.
ἀμφικομέω -ῶ· bene curo.
ἀμφίκρημνος, ον· undique praeruptus, a, um.
ἀμφικτύονες, οἱ· vicini, -orum.
Ἀμφικτύονες, οἱ· Amphictyones, -um
Ἀμφικτυονία, ἡ concilium Amphictyonum.
Ἀμφικτυονικός, ή, όν· Amphictyonicus, a, um. Ἀμφικτυονικὸν συνέδριον concilium Amphictyonum.
ἀμφίκυρτος, ον· utrinque curvus.
ἀμφιλαφής, ές· 1) amplus, a, um; patulus, a, um. 2) multus, a, um; abundus, a, um. 3) densus, a, um; 4) opacus, a, um.
ἀμφιλαφῶς ample; dense.
ἀμφιλέγω· discepto, are.
ἀμφίλεκτος, ον dubius, a, um;
ἀμφιλέκτως dubie
ἀμφιλογία, ἡ disceptatio -onis, θ.
ἀμφίλογος, ον· ambiguus, a, um; dubius, a, um; anceps, -itis.
ἀμφιλόγως· ambigue; dubie.
Ἀμφιλοχία, η· Amphilochia, -ae, θ. Ἀμφίλοχοι οἱ, Amphilochi, -orum. Ἄργος τὸ Ἀμφιλοχικόν, Argos Amphilochium.
ἀμφιλύκη, ἡ· dubia nox
ἀμφίμακρος (πούς) amphimacrus
ἀμφιμάσχαλος χιτών) tunica utrinque manicata
ἀμφιμήτωρ frater ex diversâ matre.
ἄμφιον, τό· indumentum, -i, οὐ.
ἀμφιπάτωρ frater ex diverso patre.
ἀμφιπιέζω· undique premo.
ἀμφιπλέκω· circumnecto.
ἀμφιπολία, ἡ· sacerdotium, -i, οὐ.
ἀμφίπολος, ἡ· ancilla, -ae, θ
ἄμφιπποι, οἱ desultores, -um.
ἀμφιπποτοξόται equites sagittarii
ἀμφιπρόσωπος bifrons, -ntis
ἀμφιρρεπής ές, ἀμφίρροπος, ον· ambiguus, a, um; anceps, -itis (pugna)
ἀμφίρρυτος, ον· circumfluus, a, um
ἀμφισβητέω -ῶ 1) ἀμφισβητῶ τι, rem in dubio voco, ambigo aliquid. οὐκ ἀμφισβητῶ μὴ οὐ, non dubito quin (μεθ' ὑποτ.). 2) ἀμφισβητῶ περί τινος, discepto de aliqua re. 3 ἀμφισβητῶ τινι περί τινος, controversia est mihi cum aliquo, contendo alicui ἀμφισβητοῦσιν ἀλλήλοις, controversantur inter se.
ἀμφισβήτημα, ἀμφισβήτησις· controversia, -ae, θ. disceptatio, -onis, θ.
ἀμφισβητήσιμος, ον· controversus, a, um; disputabilis, e; is (ea, id), qui (quae, quod) ambigitur.

ἀμφισβητικός, ή, όν· proclivis ad disceptandum.

ἀμφισβήτητος, ον dubius, a um.

ἀμφισβητούμενος, η, ον· controversus, a, um. λίαν ἀμφισβητούμενος, controversiosus, a. um.

ἀμφίσκιος, ον· undique umbram habens

ἀμφίστομος,ον· 1) duplici ore praeditus 2 = δίστομος, bipennis, e.

ἀμφιστρόγγυλος.ον·plane rotundus

ἀμφιταλαντεύομαι, dubito, -are.

ἀμφιτάπης, ὁ amphitapa, -ae, ἀ.

ἀμφιταρι**σσω·** undique turbo.

ἀμφιτρής, ές ἀμφίτρητος, ον· ab utraque parte perforatus.

Ἀμφιτρίτη, ἡ· Amphitrite, -es, θ

Ἀμφιτρύων,ὁ Amphytrio, -ônis, ἀ.

ἀμφιφαής, ές·ἀμφιφανής,ές·mane et vesperi conspicuus.

ἀμφιφῶς (οὐρανός)· undique fulgens (coelum).

ἀμφίχαιτος, ον· bene comatus.

ἀμφίχρους, ουν· undique coloratus.

ἀμφίχρυσος, ον· inauratus, a, um

ἀμφίχωλος. ον· utroque pede claudus, a, um.

ἀμφορεύς, ὁ· amphora, -ae θ.

ἀμφορίδιον, ἀμφορισκος· amphora parva.

ἀμφορικός· amphorarius, a, um.

ἀμφοτεράκις· utroque modo.

ἀμφοτερίζω· in utramque partem vergo.

ἀμφοτερόβλεπτος· inops consilii.

ἀμφοτερόγλωσσος· bilinguis, e.

ἀμφοτεροδέξιος· ambidexter.

ἀμφότερος. α, ον· uterque, utraque, utrumque. συνήθ ἀμφότεροι, αι, α, utrique, utraeque utraque; ambo ae, o. κατ' ἀμφότερα, utraque parte. ἀπ' ἀμφοτέρων, ab utraque parte. ἐπ' ἀμφότερα, in utramque partem.

ἀμφοτέρωθεν· utrinque.

ἀμφοτέρωθι· utrobique.

ἀμφοτέρως· utroque modo.

ἀμφοτέρωσε· in utramque partem

ἄμφω, ἀμφοῖν· a m b o, ae, o

ἀμφώδων utrinque dentes habens

ἀμφώης· utrinque ansatus.

ἀμφωλένιον, τό· armilla, -ae, θ.

ἀμώμητος, ον· irreprehensibilis, e.

ἀμωμήτως· irreprehensibiliter.

ἄμωμις (φυτόν)· amomum, -i, οὐ.

ἀμωσγέπως (= τρόπον τινά), quodammodo.

ἄν, σύνδ. 1) δυνητικός, ἐκφραζόμενος ἐν τῇ Λατινικῇ διὰ τῆς ὑποτακτικῆς: ἡγησαίμην ἄν, putem. ἡγήσαιο ἄν, putes ἢ putares· βουλοίμην ἄν, vellim. ἐβουλόμην ἄν, vellem ἴσως ἄν ἐρωτήσατε, forsan quaeratis. εἰ ἐποίει τοῦτο, καλῶς ἂν εἶχεν, si hoc faceret bene esset. οὐκ ἂν ἔλεγον, εἰ μὴ ἐνόμιζον· non dicerem, nisi putarem. 2) ὑποθετικός: διηγήσομαι τοῦτο, ἂν δύνωμαι, id persequar, si potero.

ἀνά· 1) πρόθ. μετ' αἰτ. α) τοπικῶς· ἀνὰ τὸν ποταμόν. adverso flumine. ἀνὰ στόμα εἶναι, in ore versari. ἀνὰ τὰ ὄρη πλανᾶσθαι, per montes vagari β) χρονικῶς: ἀνὰ πᾶσαν τὴν ἡμέραν, per totum diem. ἀνὰ πᾶσαν ἡμέραν, quotidie γ) τροπικῶς: ἀνὰ κράτος, per vim, totis viribus, fortiter 4) μετ' ἀριθμητ. ἀνὰ πέντε, quini, ae, a. ἀνὰ διακόσια, circa ducenta. 2) ἐπίρ. ἐν συνθέσει ἀντικαθιστώμενον ἐν τῇ λατινικῇ δια τοῦ red: ἀναβλαστάνω, regermino ἐπανέρχομαι, redeo

ἀναβάδην, ἀναβαδόν· ascendendo.

ἀναβαθμικός gradatim factus.

ἀναβαθμίς, ἡ ἀναβαθμός, ὁ· gradus scalae.

ἀναβάθρα, ἡ· scala navis.

ἀνάβαθρον,τό· 1) pulpitum, -i, οὐ. 2) scala, -ae, θ.

ἀναβαίνω· scando (-ndi, -nsum,) -ere; ascendo (-ndi, -nsum) -ere; conscendo (-ndi, -nsum) -ere, aliquid, in ad aliquid. ἀναβαίνω ἐπὶ τὰ τὰ τείχη, scando moenia ἀναβαίνω ἐπὶ τὴν ναῦν, scando, ascendo navem. ἀναβαίνω τὸ ὄρος, ascendo, conscendo montem. ἀναβαίνω ἐπὶ τὸν ἵππον, ascendo in equum. ἀναβαίνω εἰς τὸ βῆμα, ascendo in tribunal. ἀλλά: ἀναβαίνω εἰς τὴν ἐκκλησίαν, descendo in forum, ad comitia.

ἀναβάλλω· 1) sursum jacio, aliquid. ἀναβάλλω τὰ ὄμματα, oculos tollo. 2) μέσ α) ἀναβάλλομαι τὴν τήβεννον ἐπὶ τὸν ὦμον, rejicio togam in humerum. β) ἀναβάλλομαι τὴν ἡμέραν, profero diem. ἀναβάλλομαί τι εἰς ἄλλην ἡμέραν, rejicio aliquid in alium diem. ἀναβάλλομαί τι εἰς ἄλλον χρόνον, differo (procrastino) aliquid in aliud

tempus. ἀναβάλλομαι τὴν κρίσιν τινός, amplio, are aliquem 3) = βραδύνω, retardo. remoror, aliquem ἤ aliquid.
ἀναβαπτίζω rebaptizo.
ἀναβάπτισις, ἀναβάπτισμα, ἀναβαπτισμός anabaptismus -i, ἀ.
ἀναβάσιμος, ον ubi ἤ quo ascendere possumus
ἀνάβασις, ἡ· 1) ascensio -onis. θ. ascensus, -us, ἀ. 2) iter ab orâ maritimâ in terras interiores.
ἀναβασμός, ὁ ascensus -us, ἀ
ἀναβαστάζω· in meos humeros porto.
ἀναβάτης, ὁ· 1) ascensor, -ôris, ἀ. 2) ἀν. ἵππου, eques, -itis, ἀ. 3 = ὀχευτής admis-arius (equus, asinus).
ἀναβατικός, ή, όν ad equos conscendendos peritus, a um.
ἀναβατός όν ascendibilis. e
ἀναβεβλημένως· tarde
ἀναβιβάζω· ascendere facio ἤ jubeo aliquem ἤ aliquid
ἀναβιβρώσκω corrodo, -ere.
ἀναβιόω -ῶ· revivisco, -ere.
ἀναβίωσις, ἡ reditus in vitam.
ἀναβιώσκομαι = τῷ ἀναβιόω.
ἀναβλαστάνω· egermino, -are; regermino -are
ἀναβλάστησις regerminatio, -onis
ἀνάβλεμμα, τό, ἀνάβλεψις, ἡ· intuitus in sublime.
ἀναβλέπω· attollo ἤ erigo oculos. ἀναβλέπω εἰς τὸν οὐρανόν, suspicio (in) coelum, conspicio in coelum
ἀναβλητικός· dilatorius, a, um.
ἀναβλύζω scateo -êre.
ἀνάβλυσις, ἡ· scatebra, -ae, θ.
ἀναβοάω -ῶ· exclamo -are
ἀναβόησις, ἡ exclamatio, -onis, θ.
ἀναβόλαιον, τό· amictus, -us, ἀ.
ἀναβολάς, ἡ· suggestus terrae.
ἀναβολεύς, ὁ· scala -ae, θ
ἀναβολή, ἡ· 1) rejectio, -onis. 2) dilatio comitiorum) 3) ἀναβολὴ δίκης, advocatio, -onis. θ.
ἀναβράζω 1) bullio ἤ ebullio, -ire. 2 exaestuo, -are.
ἀνάβρασις, ἡ· ἀναβρασμός, ὁ ebullitio, -onis, θ.
ἀναβρέχω· rursus madefacio
ἀναβρυχάομαι -ῶμαι· fremo, -ere
ἀναβρύω· scateo, -êre.
ἀνάβρωσις, ἡ· corrosio, -onis, θ.
ἀναβρωτικός· corrosivus, a, um.
ἀναγαλλίς (φ ἡ· anagallis -idis
ἀναγγελία. ἡ renuntiatio, -onis.
ἀναγγέλλω remando, -are; renuntio. -are. alicui aliquid
ἀναγελάω -ῶ risum tollo, rideo, -êre. πάντες ἀνεγέλασαν, risus omnium coortus est.
ἀναγεννάω -ῶ· regenero, -are: ἀναγεννῶμαι renascor, -i.
ἀναγέννησις, ἡ· regeneratio -onis.
ἀναγινώσκω· 1 = ἀναγνωρίζω, recognosco, agnosco, cognosco (-ovi, -itum, -ere), aliquem ἤ aliquid. 2) lego (-gi, -ctum, -ere) aliquid librum). ἀναγινώσκομεν ἐν συγγραφῇ, scriptum videmus, scriptum est. ἀναγινώσκειν διδάσκομαι, disco literas. 3) συχνάκις ἀναγινώσκω, lectito -are. 4 = ἐνώπιον ἄλλων ἀναγινώσκω. recito, -are, aliquid epistolam
ἀναγκάζω· 1) cogo (-egi -actum, -ere aliquem. ἀναγκάζω τινά ποιεῖν τι. cogo aliquem ut faciat aliquid (ad aliquid faciendum, facere aliquid). 2) = βιάζομαι α) subigo aliquem ad in aliquid ut aliquid faciat. β) adigo aliquem ad aliquid. (εἰς θάνατον. ad mortem).
ἀναγκαῖος, α, ον necessarius a, um: ἀναγκαῖόν μοί ἐστιν εἰδέναι τι, mihi necessarium est aliquid scire. οἱ ἀναγκαῖοι (= συγγενεῖς, φίλοι), necessarii -orum; necessitudines, -um. τὰ ἀναγκαῖα πρός, necessaria ad
ἀναγκαιότης (= φιλία, συγγένεια κτλ.) necessitudo, -inis; necessitas, -atis, θ.
ἀναγκαίως· necessarie. ἀναγκαίως ἔχει, necesse est.
ἀνάγκασμα, τό· necessitas, -atis, θ.
ἀναγκαστήριος, ον ἀναγκαστικός, ή, όν· vim cogendi habens.
ἀναγκαστός, ή, όν coactus, a, um.
ἀναγκαστῶς· coacte
ἀνάγκη, ἡ· 1) necessitas, -atis, θ. ἀνάγκη μοί ἐστιν ἐξιέναι, mihi exeundi necessitas est. 2) = ἀναγκαιότης. 3) = ἀναγκαῖον, necesse, ἄκλ ἐπίθ: ἀνάγκη (ἀναγκαῖον) μοί ἐστιν γράφειν, mihi necesse est scribere. ἀνάγκη, (ἀναγκαῖον μοί ἐστιν ποιεῖν, necesse est (ut) faciam. ἀνάγκῃ, ἐξ ἀνάγκης, necessitate, necessario.
ἀναγκοφορέω -ῶ· coactus perfero.

ἀνάγκυλος· amento carens.
ἀναγλυκαίνω dulce reddo aliquid.
ἀναγλυπτικός, ή, όν, anaglypticus, a, um.
ἀνάγλυπτος, ον· ἀνάγλυφος, ον calptus, a um; celatus, a, um. τὰ ἀνάγλυπτα, anaglypta, -orum.
ἀναγλυφή, ἡ caelatura, -ae, θ.
ἀνάγλυφον, τό· scalptura, -ae, θ.
ἀναγλύφω· caelo -are.
ἀναγνεία, ἡ incestus, -us, ἀ.
ἀνάγνιστος, ον non expiatus, a, um; impurus, a, um.
ἄναγνος, ον· incestus, a, um.
ἀναγνωρίζω· 1) recognosco (-novi, -nitum -ere) aliquem ἢ aliquid. 2) agnosco (novi, -nitum -ere) aliquid.
ἀναγνώρισις, ἡ· ἀναγνωρισμός, ὁ agnitio, -onis θ.
ἀναγνώρισμα, τό· id, ex quo aliquid agnoscitur.
ἀνάγνως· inseste.
ἀναγνωσείω· lecturio, -ire.
ἀνάγνωσις, ἡ 1) = γνῶσις, agnitio, -onis, θ. 2 = τὸ ἀναγινώσκειν, lectio, -onis, θ. 3) διδάσκω τινὰ τὴν ἀνάγνωσιν, doceo aliquem literas. 4) = ἡ ἐνώπιον ἄλλων ἀνάγνωσις, recitatio, -onis, θ. 5) ἡ ἐκ διαλειμμάτων ἀνάγνωσις, interlectio, -onis, θ.
ἀναγνωστέος, α, ον· legendus, a, um; dignus qui legatur.
ἀναγνωστήριον, τό locus in quo lectiones fiunt; conclâve lectionis.
ἀναγνώστης, ὁ· lector, -oris; recitator, -oris, ἀ. anagnostes, ae, ἀ.
ἀναγνωστικός, ή, όν ad legendum aptus, a, um.
ἀναγνώστρια, ἡ· lectrix, -îcis θ.
ἀναγόρευσις, ἡ· publica pronuntiatio; proclamatio -onis θ.
ἀναγορεύω· publice pronuncio; 'Εντ. α) declaro pronuncio aliquem (praetorem, regem κτλ). 2) creo, dico aliquem (dictatorem, consulem).
ἀνάγραμμα, τό· anagramma, -atis.
ἀναγραμματίζω· anagramma facio.
ἀναγραμματισμός = ἀνάγραμμα.
ἀνάγραπτος, ον· perscriptus, a, um; literis praeditus.
ἀναγραφή, ἡ· 1) scriptio, -onis θ. scriptum, -i, οὐ. 2 perscriptio, -onis, θ.
ἀναγράφω· 1) scribo, conscribo, perscribo (-psi, -ptum, -ere), aliquid: literis mando aliquid. 2) ἀναγράφω τινὰ ἐν τοῖς φίλοις, adscribo aliquem in amicis.
ἀναγρεύομαι venor, -ari.
ἀναγυμνόω -ῶ nudo, are.
ἀνάγυρις, ἀνάγυρος (φ) anagyros.
ἀνάγω 1) = αἴρω, tollo, -ere, τὴν κεφαλήν, caput. 2) = ἐπανάγω reduco (-xi -ctum ere) aliquem ἢ aliquid. 2) = ἀναφέρω: ἀνάγω τι εἴς τινα, refero ad aliquem de re aliqua. 3) ἀνάγω τινὰ εἰς τοὺς θεούς refero aliquem in numerum deorum. 4) ἀνάγω εἰς τιμὰς ἢ ἁπλῶς ἀνάγω τινά, edûco aliquem. 5) ἀνάγω τὴν ναῦν, ἀνάγομαι, navem portu ἢ ex portu educo e portu solvo ἡ ναῦς ἀνάγεται, navis solvitur e portu, ὁ ἔμπορος ἀνήχθη ἐξ Ἀλεξανδρείας, mercator solvit Alexandriâ. 6) = ἀνατρέφω, educo, -are aliquem.
ἀναγωγή, ἡ 1) reductio, -onis, θ. 2) νεῶν ἀναγωγὴ ἢ ἁπλῶς ἀναγωγή, exitus e portu 3) = ἀνατροφή, educatio -onis, θ.
ἀναγωγία, ἡ· defectio educationis, mala educatio.
ἀνάγωγος, ον· male institutus, a, um; male educatus, a, um. 'Εντ. α) indoctus, a, um *β) rusticus, a, um, agrestis, e.
ἀναγώγως· 1) indocte. *2) rustice.
ἀναγώνιστος· qui non certat.
ἀναδαίομαι· denuo divido.
ἀναδάκνω· remordeo, -ere.
ἀναδασμός (ἀγρῶν)· divisio agrorum.
ἀνάδαστος (γῆ) denuo divisa.
ἀναδείκνυμι (= ἀναγορεύω)· declaro, -are, aliquem (consulem, regem; designo -are; creo -are (aliquem consulem).
ἀνάδειξις, ἡ· 1) designatio (consulum). *2) = ἀνύψωσις, elevatio, onis, θ.
ἀναδεκτικός ad recipiendum aptus.
ἀνάδελφος· fratribus carens.
ἀναδενδράς, ἡ· 1) arbustiva vitis. 2) rumpus, -i, ἀ.
ἀναδενδρίτης οἶνος· arbustivum vinum.
ἀναδενδρῖτις ἄμπελος· = ἀναδενδράς.
ἀναδέρκω· oculos attollo.
ἀνάδεσις, ἡ· religatio, -onis, θ.

ἀναδεσμεύω· religo. revincio·

ἀναδέσμη, ἡ· redimiculum -i, οὐ.

ἀνάδετος, ον· revinctus. a, um.

ἀναδεύω· 1 irrigo, -are. 2) misceo -ere (farinam).

ἀναδέχομαι· recipio (-cepi, -eptum -ere) aliquid (καθῆκον officium. ἐπιμέλειαν curam)· ἀναδέχομαι (= ὑπισχνοῦμαι) τι τινί, (in me) recipio aliquid alicui.

ἀναδέω· religo (aliquem ἢ aliquid, redimio (-ii -itum ire) aliquem ἢ aliquid aliqua re). ἀναδοῦμαι τὴν κεφαλὴν στεφάνῳ, caput coronâ redimio. ἀναδοῦμαι τὴν κόμην, religo comam.

ἀνάδημα, τό· anadêma -ătis οὐ.

ἀνάδηξις, ἀνάδηγμα· morsus, -us, ἀ.

ἀναδιδάσκω· 1) denuo ἢ melius doceo. 2 rursus doceo drama.

ἀναδίδωμι· sursum do, ἐντ. = emitto, produco, reddo, -ere, aliquid.

ἀναδικάζω· denuo judico; causam denuo instruo; causam rursus judicio submitto.

ἀναδικία, ἡ· causa denuo judicio submissa.

ἀναδιπλασιάζω, ἀναδιπλόω -ῶ· duplico, reduplico, -are.

ἀναδιπλασιασμός, ἀναδίπλωσις, duplicatio, -onis, θ. reduplicatio, -onis. θ σχ. ῥητ. anadiplôsis, is, θ.

ἀναδιφάω -ῶ. investigo -are.

ἀναδορά, ἡ· detractatio cutis.

ἀνάδοσις, ἡ· 1) productio, -onis, θ. 2) ἐπὶ ὑδάτ. scaturigo, -inis, θ.

ἀνάδοτος, ον· redditus, a, um.

ἀναδουλόω -ῶ· in servitutem retraho.

ἀναδούλωσις, ἡ· retractio in servitutem.

ἀναδοχή, ἡ· receptum, -i, οὐ.

ἀνάδοχος, ὁ· 1) receptor, -oris, ἀ. 2) expromittens, -ntis 3) sponsor -oris ἀ. 4) susceptor in baptismo.

ἀναδρομή, ἡ 1) ascensio, -onis, θ. 2) recursus, -us ἀ.

ἀναδύομαι· emergo -rsi, -rsum, -ere. ἀναδύομαι ἐκ τοῦ ποταμοῦ, flumine emergo. ὁ ἥλιος ἀναδύεται (ἀνατέλλει), sol emergit. ἀναδὺς ἐκ τῆς λίμνης, palude emersus. Ἀφροδίτη ἀναδυομένη, Venus e mari emergens, Anadyomene, -is, θ.

ἀνάδυσις, ἡ· emersus, -us, ἀ.

ἀνάεδνος· dote carens.

ἀναζάω -ῶ· revivisco -ere.

ἀνάζεμα, τό· ἀνάζεσις, ἡ· aestus aquae ferventis.

ἀναζεύγνυμι· 1) equos jungo. 2) ἐπὶ στρατοπ. signa ἢ castra moveo καὶ ἁπλῶς, moveo 3) ἐπὶ στόλου, solvo, -ere 4) ἀναζεύγνυμι ἐπ' οἴκου, εἰς οἶκον, domum reverto.

ἀνάζευξις, ἡ· 1) castrorum motio. 2) reditus domum.

ἀναζέω· 1) efferve ἢ effervesco,-ere. 2) ebullio, -ire. 3) exaestuo, -are.

ἀναζητέω -ῶ· 1) requiro, (-sivi, situm) -ĕre aliquem ἢ aliquid. 2) inquiro, (-ere) aliquid.

ἀναζήτησις, ἡ· inquisitio, -ônis, θ.

ἀναζυγή, ἡ· castrorum motio. ἀναζυγὴν ποιοῦμαι, (castra) moveo.

ἀναζυγόω -ῶ· abjungo, aliquid.

ἀναζυμόω -ῶ fermento -are

ἀναζύμωσις, ἡ· fermentatio, -onis θ.

ἀναζωγραφέω -ῶ· delineo -are; pingo, -ere.

ἀναζώννυμι, ἀναζωννύω· accingo ἢ succingo (-nxi, -nctum -ere) aliquid.

ἀναζωογονέω -ῶ· recreo, aliquem.

*ἀναζωογονοῦμαι, revivisco, -ere.

ἀναζωποιέω -ῶ in vita revoco, aliquem, vitam reddo, alicui.

ἀναζωπυρέω -ῶ· rursus incendo. ἐντ. 1) reficio, -ere, aliquem ἢ aliquid; recreo, -are, aliquem ἢ aliquid. ἀναζωπυρῶ τὴν ψυχήν, renovo animum. 2) refoveo, -ere, aliquem ἢ aliquid θ 3) spiritum reddo, alicui.

ἀναζωπυροῦμαι, revivisco, -ere; recreor, -ari.

ἀναζωπύρησις, ἡ· refectio virium.

ἀναζωτικός, ή, όν· recreans, -ntis.

ἀναζώω· revivisco, -ere.

ἀναθάλλω· repullesco, -ere.

ἀναθάλπω· refoveo, -ere.

ἀναθαρρέω -ῶ animum recipio.

ἀναθαρρύνω· 1) fiduciam reddo 2) animum recipio.

ἀναθαυμάζω· denuo admiror.

ἀνάθεμα, τό· anathema, -atis, οὐ. exsecratio, -onis, θ

ἀναθεματίζω· anathematizo, aliquem; exsecror, -ari, aliquem.

ἀναθεματισμός, ὁ· exsecratio, -onis,

ἀναθερμαίνω recalfacio, -ere, aliquid. ἀναθερμαίνομαι, recalesco, -ere.

ἀνάθεσις, ἡ· 1 consecratio, -onis, θ. (ἐν γένει ; dedicatio, -onis, θ. 2 attributio, -onis, θ.

ἀναθέω· recurro, -ere

ἀναθεωρέω -ῶ diligenter considero, aliquid.

ἀναθεώρησις, ἡ· respectio, -onis, θ. diligens consideratio.

ἀναθεωρισμός ὁ· recognitio, -onis

ἀναθηλάζω denuo sugo.

ἀνάθημα, τό· donum (deo oblatum), votum i, οὗ ἀναθήματα φέρων, ἀναθήμασι κεκοσμημένος, votifer, -era, -erum.

ἀναθηματικός, ή. όν· deis oblatus, a, um; votivus, a, um.

ἀναθλίβω· exprimo, -ere; elido, -ere, aliquid.

ἄναθλος· certaminibus inhabilis.

***ἀνθοδέσμη ἡ·** florum fasciculus

ἀναθολόω -ῶ turbo, -are; turbitum reddo, aliquid.

ἀναθόλωσις, ἡ perturbatio -onis, θ.

ἀναθορυβέω -ῶ· tumultuor, -ari.

ἀνάθρεμμα, τό· alumnus, -i.

ἀναθρέω -ῶ· exacte considero.

ἀναθρηνέω -ῶ· defleo, -ere.

ἀναθρώσκω· prosilio, -ire.

ἀναθυμίαμα, τό suffitio, onis, θ.

ἀναθυμίασις, ἡ· exhalatio, -onis, θ. respiratio -onis, θ. eructatio, -onis.

ἀναθυμιάω -ῶ exhalare facio.

ἀναίδεια, ἡ· 1) impudentia, -ae, θ. εἰς τοσοῦτον ἀναιδείας ἦλθεν, erat adhuc impudens. 2) improbitas, -atis, θ.

ἀναιδέομαι -οῦμαι, ἀναιδεύομαι· impudens sum.

ἀναιδήμων· inverecundus, a, um

ἀναιδημόνως· inverecunde.

ἀναιδής, ές· 1) impudens, -ntis. ἔστιν οὕτως ἀναιδής, est adhuc impudens. 2) impudîcus, a, um. 3) improbus, a, um.

ἀναιδίζομαι· impudenter me gero.

ἀναιδῶς· impudenter.

ἀναιμακτί· incruente.

ἀναίμακτος ον incruentus, a, um.

ἀναίματος. ἄναιμος· exsanguis, e.

ἀναιμία, ἡ· ἀναιμότης, ἡ· sanguinis defectus.

ἀναιμωτεί -τί· sine cruore, incruente

ἀναίνομαι (οὐ δέχομαι) τι· rejicio, -ere, aliquid; relego, -ere, aliquid.

ἀναίρεσις, ἡ· ablatio, onis θ. sublatio, -onis. Ἐντ. 1) = θανάτωσις. interfectio, onis, θ caedes, -is, θ, *2) = ἀθέτησις, abrogatio, -onis, θ.

ἀναιρέτης, ὁ interemptor, -oris.

ἀναιρετικός, ή, όν exitialis, -e; **ἀναιρετικῶς·** negative.

ἀναιρέω -ῶ· 1) = ἀφαιρῶ, aufero, tollo, -ere, aliquid. 2) = φονεύω, interficio, -ere, aliquem. 3) = ἀναδέχομαι, suscipio, -ere, aliquid. 4) = χρησμῳδῶ, vaticinor, -ari 4 ἄκυρον ποιῶ, abrogo -are, aliquid; rescindo, -ere (testamentum).

ἀναίρω = ἀνατείνω)· tollo, -ere.

ἀναισθησία, ἡ· privatio sensuum, ἐντ. = stupor, -oris ἀ. stupiditas, -atis θ duritia, -ae, θ stoliditas, θ.

ἀναισθητέω -ῶ· non sentio, ἐντ. = stupidus, stolidus, durus sum.

ἀναίσθητος, ον· insensus, a, um. insensilis e. ἐντ. = stupidus a, um; stolidus, a, um; durus a, um. ἀναίσθητός εἰμι τινος. non moveor ἢ tangor re aliqua, durus sum ad aliquid.

ἀναισθήτως· sine sensu· ἐντ. stupide, stolide, duriter.

ἀναισχυντέω -ῶ· impudens sum ἢ impudenter ago. ὁ ἀναισχυντῶν, qui impudenter agit.

ἀναισχύντημα· facinus impudens.

ἀναισχυντία. ἡ· impudentia, -ae, θ.

ἀναισχυντογράφος· scriptor rerum impudicarum.

ἀναίσχυντος, ον· impudens, -ntis, impudîcus, a, um. ἀναίσχυντον μέτωπον, adtrita frons. ἀναίσχυντος γίγνομαι, depudesco, -ere.

ἀναισχύντως· impudenter.

ἀναιτία, ἡ· innocentia, -ae, θ.

ἀναιτιολόγητος, ον· cujus ratio reddi non potest.

ἀναίτιος, ον causâ ἢ culpâ carens, ἐντ. = immerens, -ntis; immeritus, a, um; innocens, -ntis. ἀναίτιός εἰμι, absum a culpa.

ἀναιτίως· sine causa, sine culpa; immerito immerenter. innocenter.

ἀνακαγχάζω cachinnor -are.

ἀνακαθαίρω· repurgo, expurgo, -are; purifico, -are.

ἀνακάθαρσις, ἡ· purgatio, -onis θ. repurgium. ii, οὐ.

ἀνακαθαρτικός· purgativus, a, um.

ἀνακάθημαι· erectus sedeo.
ἀνακαθίζω, μαι· me erigo.
ἀνακαινίζω· innovo ἢ renovo -are, aliquid: instauro, -are, aliquid.
ἀνακαίνησις, ἡ ἀνακαινισμός, ὁ innovatio ἢ renovatio, -onis, θ. instauratio, -onis θ
ἀνακαινιστής, ὁ· renovator, -oris, ἀ.
ἀνακαινουργέω ῶ ἀνακαινόω, ῶ renovo, -are; instauro, -are, aliquid.
ἀνακαίω· accendo, -ere
ἀνακαλέω -ῶ 1) ἀνακαλῶ τινα ἀδελφόν, εὐεργέτην· nomino aliquem fratrem beneficum 2 ἀνακαλῶ τινα καὶ μέσ ἀνακαλοῦμαί τινα (= καλῶ ὀπίσω), α) revoco, -are, aliquem de exsilio. ἀνακαλῶ τοὺς στρατιώτας ἐκ τῆς μάχης, revoco milites. β) devoco, -are, aliquem de provincia)
ἀνακαλλύνω rursus pulchrum facio
ἀνακαλύπτω· revêlo, -are; retego, -ere (occulta, fraudem)· ἀνακαλύπτομαι τὴν κεφαλήν, caput adaperio.
ἀνακάλυψις, ἡ· revelatio -onis, θ.
ἀνακαμπή, ἡ· curvatura, -ae, θ.
ἀνακάμπτω· 1) reflecto, -ere aliquid. 2) = ἐπανέρχομαι, revertor, redeo.
ἀνακάμψερως (φ.). anacampseros.
ἀνάκαμψις, ἡ reversio, -onis, θ.
ἀνάκανθος spinis carens.
ἀνάκαυσις, ἡ accensio, -onis, θ.
ἀνακαχλάζω· ebullio -ire.
ἀνακάχλασις, ἡ· ebullitio, -onis, θ.
ἀνάκειμαι· 1) dedicatus sum 2) addictus sum. alicui rei 3) ἀνάκειται εἴς τινα, ad aliquem res refertur.
Ἀνακεῖον· templum Dioscurorum.
ἀνακεράννυμι· commisceo, permisceo. (-scui -ixtum -ere) aliquid re ἢ cum re.
Ἄνακες οἱ Dioscuri, -orum.
ἀνακεφαλαιόω -ῶ recapitulo, -are.
ἀνακεφαλαίωσις, ἡ recapitulatio, -onis, θ
ἀνακήρυκτος, ον· praeconis voce renunciatus.
ἀνακήρυξις, ἡ· renunciatio, -onis θ
ἀνακηρύσσω· voce praeconis renuntio· ἐντ. ploclamo declaro aliquem (consulem, regem).
ἀνακινδυνεύω· denuo periclitor
ἀνακινέω -ῶ· 1) cieo (aequora), suscito (undas) 2) μετφ. = ἐξεγείρω, excito, commoveo, aliquem.

ἀνακίνημα, ἀνακίνησις· commotio, -onis, θ.
ἀνακλάζω· clango, -ere.
ἀνακλαίω· vehementer fleo.
ἀνάκλασις, ἡ· reflexio. -onis, θ. repercursus. -us ἀ. (vocis).
ἀνακλασμός, ὁ fractio, -onis θ. reflexio, -onis. θ.
ἀνάκλαστος, ον· reflexus, a, um.
ἀνακλαυθμός, ἀνάκλαυσις, ἀνακλαυσμός· fletus -us, ἀ. lamentatio, -onis θ.
ἀνακλάω -ῶ 1) refringo, -ere, aliquid 2 repercutio, -ere (lumen). ἀνακλῶμαι, refringor, -i. repercutior, -i. ἀνακλώμενος, repercusus, a. um.
ἀνάκλησις, ἡ 1) inclamatio -onis, θ. 2) apellatio, -onis θ 3) revocatio (ab exilio).
ἀνακλητικόν, τό· signum receptus τὸ ἀνακλητικὸν σημαίνω ἢ σαλπίζω, receptui cano.
ἀνάκλητος· revocatus (ad militiam) **οἱ ἀνάκλητοι,** evocati.
ἀνακλιντήριον, ἀνάκλιντρον, τό. reclinatorium ii οὐ artisellium, -i, οὐ. lectus, -i ἀ. ἀνακλιντήρια στρώματα, accubitalia, -ium, οὐ. πλ.
ἀνακλίνω reclino -are, aliquid. **ανακλίνομαι**· 1) me reclino. ἀνακλιθείς, reclinatus, a, um 2) = ὕπτιος κατακλίνομαι, recumbo, -ere. ἐπὶ τῆς πόας, in herba. ἀνακέκλιμαι. recubo, -are.
ἀνάκλισις, ἡ discubitus, -us, ἀ.
ἀνάκλιτος· reclinatus, a. um; recubans, ntis.
ἀνακλώθω· filum retorqueo; μετφ. ἐπὶ Μοιρῶν· τὸν μίτον ἀνακλώθω, stamina revolvo.
ἀνακογχύζω conchâ impleo.
ἀνακογχυλίζω· gargariso.
ἀνακογχυλιασμός, ὁ· gargarisatio, -onis, θ.
ἀνάκοιλος, ον· cavus, a, um.
ἀνακοιμῶμαι· redormio, -ire.
ἀνακοινόω -ῶ· communico aliquid cum aliquo ἀνακοινοῦμαί τι περί τινος, communico cum aliquo de aliqua re.
ἀνακοίνωσις· communicatio, -onis, θ.
ἀνακολλάω -ῶ conglutino, -are.
ἀνακόλλησις· conglutinatio, -onis, θ.
ἀνακολουθία· inconsequentia -ae, θ.
ἀνακόλουθον, τό· (σχ. λόγου)· anacolûthon -i, οὐ.

ἀνακόλουθος, ον inconsequens, -ntis. πάνυ ἀνακόλουθος, perinconsequens.

ἀνακολούθως inconsequenter.

ἀνακολυμβάω -ῶ emergo, -ere.

ἀνακομάω -ῶ· comas recupero.

ἀνακομιδή, ἡ· 1) reportatio, -onis θ 2) = ἐπάνοδος, reditus -us. ἀ· 3) (ἐκκλ.) delatio mortuum (ex uno sepulcro in aliud).

ἀνακομίζω· 1) reporto, aliquid ἢ aliquem. 2) refero -erre, aliquid. ἀνακομίζομαι, revehor, -ctus sum -i; revertor, -i.

ἀνακοντίζω· ejaculor, aliquid.

ἀνακοπή, ἡ· impedimentum -i, οὐ

ἀνακόπτω· retundo, -ere; inhibeo, -ere, aliquem ἢ aliquid.

ἀνακουφίζω 1) relevo, -are, aliquid. ἀνακουφίζω τινὰ φροντίδων, relevo aliquem curâ. 2) allevo ἢ sublevo -are, aliquid. καὶ μετφ. fortunam, calamitatem alicujus. ἀνακουφίζομαι (μετφ.) ἔκ τινος, respiro ab aliqua re. 3) ἐπὶ νεώς, exonero, -are.

ἀνακούφισις, ἡ allevatio, -onis, θ. relevamen -inis. οὐ.

ἀνακούφισμα allevamentum -i, οὐ

ἀνακραδαίνω· vibro (hastam).

ἀνακράζω· exclamo, -are.

ἀνακραύγασμα τό· exclamatio.

ἀνακρέμαμαι suspensus sum.

ἀνακρεμάννυμι suspendo (-ndi, -nsum, ere) aliqud ἢ aliquem. ἀνακρεμάννυμαι, suspendo me

Ἀνακρέων, ὁ· Anacreon, -ontis ἀ.

***ἀνακριβής, ές·** non certus, a, um; falsus a, um.

ἀνακρίνω· 1) quaestionem habeo alicujus; interrogo aliquem. 2) inquiro in aliquem. 3) ἐπὶ δίκης, cognosco, -ere.

ἀνάκρισις, ἡ· 1) quaestio, -onis. θ. 2) ἀνάκρισις δίκης, cognitio, -onis, θ. ὁ ἐπὶ τῆς ἀνακρίσεως, a cognitionibus.

ἀνακριτής (δίκης) cognitor, -oris.

ἀνακριτικός,ή,όν· cognitionalis, e

ἀνακριτικῶς· cognitionaliter.

ἀνακροταλίζω, ἀνακροτέω -ῶ plaudo -ere.

ἀνάκρουσις, ἡ. 1) ἀν. τῆς νεώς, inhibitio, -onis, θ. 2) ἐν τῇ μουσ. praelusio, -onis, θ. 3) ἐν τῇ μετρ., anacrusis, -is, θ.

ἀνακρούω 1) ἀνακρούω ἵππον χαλινῷ, inhibeo equum frenis. 2) ναῦν ἢ πρύμναν ἀνακρούομαι, inhibeo remis ἢ inhibeo navem (retro) ἢ ἁπλῶς inhibeo. 3) ἐν τῇ μουσικῇ· ἀνακρούομαι = canendi initium facio, proemium cano.

ἀνακρωτηρίαστος· illaesus, a, um.

ἀνακτάομαι -ῶμαι· 1) recupero, -are, aliquid (τὴν ἐλευθερίαν, libertatem)· 2) reparo, -are. aliquid (δυνάμεις vires). 3) recipio, -ere, aliquid τὰ ἀπολεσθέντα, res amissas). ἀνακτῶμαι τὴν εὔνοιαν πάντων, recipio voluntatem omnium. 4) (mihi) concilio, -are (τοὺς βασιλεῖς reges, τὰς ψυχάς, animos). 5) ἀνακτῶμαί τινα φιλίᾳ, comprehendo aliquem amicitiâ.

ἀνάκτησις, ἡ· 1) recuperatio, -onis, θ. 2) conciliatio, -onis, θ.

ἀνακτητικός, ή, όν· recuperandi vim habens.

ἀνακτίζω restauro -are.

ανάκτισις, ἡ instauratio, -onis, θ.

Ἀνακτόριον (ἀκρωτ.)· Anactorium, -i οὐ. **Ἀνακτόριος·** Anactorius, a. um.

ἀνάκτορον, τό· regia, -ae, θ. palatium, -i, οὐ.

ἄνακτωρ, ὁ· rex regis.

ἀνακυκάω -ῶ· permisceo, -ere; commisceo, -ēre, aliquid.

ἀνακυκλέω -ῶ· ἀνακυκλόω -ῶ· in orbem ago· ἐντ. = repeto, -ere, aliquid.

ἀνακύκλησις, ἀνακύκλωσις, ἀνακυκλισμός· circumactio, -onis, θ.

ἀνακυλισμός revolutio -onis, θ.

ἀνακυλίω revolvo.

ἀνακύπτω· emergo, (-rsi, -rsum) -ere· μετφ. ἀνακύπτω ἐκ τῶν κακῶν, emergo e malis.

ἀνάκυρτος, ον· recurvus, a, um.

ἀνακωδωνίζω· sonô exploro.

ἀνακωκύω· deploro, -are.

ἀνακωλύω· arceo, -ere.

ἀνακωμῳδέω, ῶ· comice irrideo.

ἀνακῶς curate. ἀνακῶς ἔχω τινὸς (= ἐπιμελοῦμαι), curam habeo alicujus.

ανακωχή ἡ (ὀρθότ.) **ἀνοκωχή,** indutiae, -arum, θ. πλ.

ἀναλακτίζω· calcitro, -are.

ἀναλαμβάνω· 1) resûmo (-mpsi, -mptum) -ere, aliquid, (τὰ ὅπλα, arma).

ὁ νοσῶν ἀναλαμβάνει. aeger resumit. 2) = ἀνακτῶμαί τι, recipio. -ere (aliquid). μετφ. ἀναλαμβάνω θάρρος, recipio animum ἢ colligo me (animum, mentem). ἀναλαβάνω ἐκ τοῦ φόβου recipio timore. 3) ἀναλαμβάνω ἐξ ἀσθενείας, recreo (ἢ recreor) ex morbo. recolligo me a valetudine. ἐντ. = convalesco, ere (ex morbo). 4) = ἀνακτῶμαι, recupero -are (libertatem). 5) ἔργον ἀναλαμβάνω. suscipio aliquid

ἀναλάμπω· 1) reluceo, -luxi, -ere; resplendeo, -ere. 2) ardesco, exardesco (-arsi. -arsum) -ĕre.

ἀνάλαμψις, ἡ *ἀναλαμπή*, ἡ· fulgor repens.

ἀναλγής, *ές*· *ἀνάλγητος*, *ον*· doloris expers. ἐντ crudelis, e; inhumanus, a um; durus, a, um.

ἀναλγησία ἡ· indolentia, -ae, θ. ἐντ. = crudelitas, -atis, θ. inhumanitas, -atis, θ.

ἀναλγήτως· sine dolore. ἐντ. = dure, inhumane.

ἀναλεαίνω· polio -ire.

ἀναλέγω (= συλλέγω)· colligo, -ere, aliquid ἀναλέγομαι, lego, -ere; recito, -are; aliquid.

ἀναλείχω· lambo, -ere.

ἀνάλεκτα, *τά* analecta, -orum.

ἀναλέκτης δοῦλος)· analecta -ae, ἀ.

ἀνάλεκτος, *ον*· collecticius. a, um.

ἀναλήθης, *ες*· falsus, a, um.

ἀναλήθως· falso.

ἀνάληψις, ἡ· 1) ἀν. ἀσθενοῦς resumptio, -onis, θ. ἐντ. = convalescentia, -ae, θ. 2) = ἀνάκτησις, recuperatio -onis, θ 3) ἐκκλ. = ἀνύψωσις, elevatio, -onis, θ.

ἀναλικμάω -ῶ· ventilo, -are.

ἀναλίσκω 1) ἀναλ. χρήματα, absumo (-sumpsi, -sumptum, -ere) pecuniam. 2) ἀναλ. χρήματα εἴς τι, insumo, (καὶ ἰσχυρ. consumo) impendo ἢ dependo pecunias in aliquam rem ἢ re, sumptus in aliquid insumo. ἀναλίσκομαι ὑπὸ τῆς νόσου, consumor morbo. 3) ἀναλίσκω τι εἴς τι. sumo aliquid in re; consume operam in re aliqua 4) ἀναλ. χρόνον. tempus tero.

ἀνάλιστος, *ον*· insulsus, a um.

ἀνάλκεια, ἡ· impotentia, -ae, θ.

ἄναλκις ὁ, ἡ· impotens, -ntis.

ἀναλλοίωτος· immutabilis, e.

ἀνάλλομαι· insilio, -ire.

ἄναλμος, *ον*· *ανάλμυρος*, *όν*· insulsus, a, um.

ἀναλογεῖον, *τό*· pulpitum, -i, οὐ.

ἀναλογέω -ῶ (τινί πρός τι). 1) consentanens (a, um) sum alicui 2) proportionalis (e) sum alicui; 3) respondeo (alicui rei ἢ ad rem aliquam.

ἀναλογία, ἡ· 1) portio ἢ proportio) -onis, θ. κατ' ἀναλογίαν, κατὰ τὴν ἀναλογίαν, (pro) portione, (ex) proportione; pro rata parte. 2) ἐν τῇ γραμ. aequabilitas, -atis. θ.

ἀναλογίζομαι· 1) ratiocinor, -ari; recogito -are; reputo, -are; recenseo, -ere (aliquid). 2) = ἀναπολῶ τι, recolo aliquid (mecum).

ἀναλογικός, *ή*, *όν* proportionalis, e.

ἀναλογισμός, *ὁ*· ratiocinatio, -onis, θ. recogitatio. -onis. θ. reputatio, -onis, θ.

ἀνάλογος, *ον*· 1) consentaneus, a, um. 2) proportionatus, a, um. τὸ ἀνάλογον, proportio, onis, θ. 3) ratus, a, um.

ἀναλόγως· ex (pro) proportione, portione. 3) pro rata parte.

ἄναλος· insulsus, a, um.

ἀναλόω -ῶ = ἀναλίσκω.

ἀναλύζω· singulto, -are.

ἀνάλυσις, ἡ· 1) = ἐξήγησις, solutio, -onis, θ. resolutio, -onis, θ. *2) = διάλυσις, dissolutio, -onis, θ.

ἀναλυτικός, *ή*, *όν* resolvens, ntis.

ἀναλύω· 1) = ἐξηγοῦμαί τι, solvo -ere; resolvo. -ere aliquid). 2) = διαλύω, dissolvo (aliquid).

ἀναλφάβητος, *ον*· qui ne alphabetum quidem callet, plane illiteratus.

ἀνάλωμα, *τό* 1) sumptus -us ἀ. ἀναλώματι, sumptu. ἀναλώμασι, sumptibus. 2) consumptio -onis θ. 3) dispendium, -i, οὐ.

ἀνάλωσις, ἡ absumptio, -onis, θ. consumptio, -onis, θ.

ἀναλωτής, *ὁ*· consumptor, -oris, ἀ.

ἀναλωτικός, *ή*, *όν*. absumens, -ntis; prodigus, a, um.

ἀνάλωτος· inexpugnabilis, e

ἀναμαλάσσω· remollio, -ire. ἀναμαλάσσομαι, remolesco, -ere

ἀναμανθάνω· de integro disco.

ἀναμαρμαίρω· splendesco -ere.

ἀναμαρτησία. ἡ· 1) immunitas ab errore. 2 impeccantia, -ae, θ.

ἀναμάρτητος ον· 1) qui errare non potest. 2) impeccabilis, e.

ἀναμαρτήτως· sine errore, sine peccato; juste et recte.

ἀναμασάομαι -ῶμαι· 1) remando, -ere (cibum) 2) rumino, -are.

ἀναμάσσω· 1) polluo, -ere. 2) = ἀποτυπῶ τι effingo, ere

ἀναμάχομαι· denuo pugno.

ἀνάμβατος· (equus) qui conscendi non potest

ἀνάμελκτος· non emulsus, a, um.

ἀναμέλπω· cano (cecini, cantum) -ere; celebro cantu

ἀναμεμιγμένως· mixtim; promiscue.

ἀναμένω· 1) μεταβ. exspecto (aliquem ἢ aliquid). 2) opperior, -pertus sum, -iri aliquem ὀφείλοντα ἐλθεῖν). 3) praestolor aliquem ἢ alicui ἢ apud aliquem). 4) ἀμετ. remaneo (maneo) -ere (domi, in Galliâ).

ἀνάμεσος, ον· intermedius, a, um.

ἀνάμεστος,ον· plenus, repletus (alicujus rei ἢ aliqua re).

ἀναμεστόω -ῶ repleo -ere, aliquid

ἀναμετρέω -ῶ· metior denuo ἢ accurate. ἐντ. = delibero, are, aliquid

ἀναμέτρησις, ἡ· dimensio, -onis θ. ἐντ = deliberatio, -onis, θ.

ἀναμηρυκάομαι -ῶμαι· remando, rumino cibum).

ἀναμηρύκησις, ἡ· ruminatio, -onis.

ἀναμηχαναομαι -ῶμαι· denuo machinor, -ari.

ἀναμίγδην· permixte; promiscue.

ἀναμίγνυμι· permisceo -scui, -mixtum -ere, aliquid ἢ aliquid aliqua re. ἀναμίγνυσθαι, se admiscêre.

ἀνάμικτος, ον· permixtus, a, um.

ἀναμίλλητος· non controversus.

ἀναμιμνήσκω· 1) reduco ἢ redigo alicui aliquid in memoriam ἢ aliquem in memoriam alicujus. 2) moneo, admoneo, commoneo ἢ commonefacio, aliquem aliquid, rei alicujus ἢ de re aliqua. **αναμιμνήσκομαί τι**, α) redigo in memoriam, admoneor aliquid, (in memoriam reducor aliquid. ἀναμιμνήσκομαι ὅτι εἶδον, memini (me) videre. ἀναμιμνήσκομαί τινος· α) revoco aliquem in memoriam, memini alicujus. β) recordor aliquid, reminiscor alicujus ἢ aliquid.

ἀναμίξ· permixte.

ἀνάμιξις, ἡ· permixtio, -onis, θ.

ἀναμισθαρνέω -ῶ denuo mercedem capio.

ἀνάμματος· nodo carens.

ἀνάμνησις, ἡ 1) = ὑπόμνησις, admonitio, -onis, θ. 2) = τὸ ἀναμιμνήσκεσθαι, recordatio, -onis, θ. recordatus, -us, ἀ.

ἀναμνηστικός, ή, όν recordativus a, um.

ἀνάμνηστος, ον· recordabilis, e

ἀναμολύνω· inquino, -are.

ἀναμορφόω -ῶ reformo, -are.

ἀναμόρφωσις, ἡ· reformatio onis, θ

ἀναμορφωτής, ὁ· reformator, -oris, ἀ

ἀναμοχλεύω· victibus submoveo aliquid (portas).

ἀναμφήριστος, ον· non impugnatus, a, um; non controversus, a, um, qui (quod) inter omnes constat.

ἀναμφηρίστως· sine controversiâ

ἀναμφίβολος, ον non ambiguus, a, um; non dubius, a, um; indubitatus, a, um.

ἀναμφιβόλως· sine dubitatione; sine dubio; haud dubie.

ἀναμφίεστος,ον· non indutus,a,um

ἀναμφιέστως· sine vestibus.

ἀναμφίλεκτος, ον· non controversus, a, um; non dubius, a, um; certus, a, um, sine dubio.

ἀναμφιλέκτως· sine controversiâ; certe.

ἀναμφίλογος = ἀναμφίλεκτος.

ἀναμφιλόγως = ἀναμφιλέκτως.

ἀναμφισβητήσιμος,ον· ἀναμφισβήτητος, ον· non controversus, a, um; indubitabilis, e.

ἀναμφισβητήτως sine controversiâ; haud dubie.

ἀνανδρεία, ἡ· mollitia, -ae, θ. ignavia, -ae θ. timiditas, -atis, θ.

ἄνανδρος, ον· 1) effeminatus, a, um; muliebris, e; mollis e. 2) ἐπὶ γυναικ. innupta, -ae, vidua, -ae, θ.

ἀνάνδρως· effeminate; muliebriter; molliter.

ἀνανδρόω -ῶ· eviro, aliquem.

ἀνανεάζω· renovello, aliquid.

ἀνανέμω· denuo distribuo.

ἀνανεόω -ῶ· ἀνανεόομαι -οῦμαι 1) renovo, -are; instauro, -are; restituo, -ere; reficio, -ere, aliquid (templum, muros)· ἀνανεοῦμαι τὴν

συμμαχίαν, renovo foedus. 2) integro ἢ redintegro, -are (pugnam, proelium, seditionem, pacem).

ἀνάνευσις, ἡ· 1) renutus, -us, ἀ. 2) recusatio, -onis, θ.

ἀνανευστικός, ή, όν· recusans, -ntis; negans, -ntis.

ἀνανευστικῶς· recusando.

ἀνανεύω· 1) renuo, -ere. 2) renuto, -are. 3) recuso, -are (adiquid).

ἀνανέωσις, ἡ· renovatio, -onis, θ. instauratio, -onis, ἀ.

ἀνανεωτικός, ή, όν· ad renovandum aptus, a, um.

ἀνανηπιεύομαι· repuerasco, -ere.

ἀνανήφω· 1) sobrius flo ἐντ = resipisco,-sipii, ere. 2) ἐνεργ. soprio -are.

ἀνανήχομαι· sursum nato.

ἀνανθέω, -ῶ· refloresco, -ere.

ἀνανθής, ές· flore carens.

ἀνανταγώνιστος, ον· cui nullus est adversarius; aemulum non habens.

ἀνανταγωνίστως· sine aemulatione.

ἀναντapόδοτος, ον· non redditus, a. um. τὸ ἀναντaπόδοτον (σχ. λόγου), oratio. cui deest pars posterior.

ἀνάντης, ες· acclivis, e ἢ acclivus, a, um; arduus, a, um. ἀνάντης ὁδός, via ardua. τὸ ἄναντες, arduitas, -atis, θ.

ἀναντίλεκτος, ον, ἀναντίρρητος, ον· controversiam excludeus; quem contradici non potest.

ἀναντιλέκτως, ἀναντιρρήτως· sine controversia.

ἀναντιφωνησία, ἡ· taciturnitas in respondendo.

ἀναντιφώνητος, ον· cui (ad qoud) non responsum est.

ἀναντλέω-ῶ πόνους· exantlo labores.

ἄναξ, ὁ· princeps, -ipis; rex, regis, ἀ. dominus, -î, ἀ.

ἀναξαίνω· 1) rursum carmino. 2) ἀνοξαίνω τὸ τραῦμα, refrico vulnus. μετφ. ἀναξαίνω (ἀνανεῶ) τὴν λύπην, refrico dolorem. τὴν μνήμην τινὸς ἀναξαίνω, aliquod ulcus tango.

ἀναξηραίνω· exsicco, -are, aliquid.

ἀναξήρανσις, ἀναξηρασία, ἡ· siccatio, -onis, θ.

ἀναξηραντικός, ή, όν· ad exsiccandum aptus, a, um.

ἀναξία, ἡ· indignitas, -atis, θ.

ἀναξιοπάθεια, ἡ· tractatio indigna.

ἀναξιοπαθέω -ῶ· indigna patior.

ἀναξιοπαθής, ές, indigna patiens.

ἀναξιόπιστος, ον fide indignus.

ἀνάξιος, α, ον· indignus, a, um, re aliquâ (τιμῆς, honore).

ἀναξιότης, ἡ indignitas, -atis, θ.

ἀναξίως· indigne.

ἀναξυρίδες, αἱ· braccae, -arum.

ἀναπαιδεύω· rursus instituo.

ἀναπαιστικός· anapaesticus.

ἀνάπαιστος, ὁ· anapaestus (pes).

ἀναπαλαίω· luctam redintegro.

ἀναπάλειπτος, ον· -indelebilis, e.

ἀναπάλη, ἡ· pugna redintegrata.

ἀνάπαλιν· retrorsum, retro *νεοελ. τἀνάπαλιν, (ex) contrario.

ἀναπαλινδρομέω -ῶ· recurro, -ere.

ἀναπαλλοτρίωτος, ον· qui (quae quod) abalienari non potest.

ἀναπάλλω· evibro, -are, aliquid.

ἀνάπαλσις, ἡ· vibratio, -onis, θ.

***ἀναπαράστασις,** repraesentatio.

ἀναπάρτιστος, ον· imperfectus.

ἀναπαύδητος· indefadigabilis, e.

ἀνάπαυλα, ἡ, ἀνάπαυσις, ἡ· 1) quies, requies, -etis, θ. 2) respiratio, -onis, θ 3) otium. -i, οὐ.

ἀνάπαυμα, τό· quies, -etis, θ. otium, -i, οὐ.

ἀναπαύσιμος, ον· ἀναπαυστήριος, ον· ad requiescendnm aptus, a, um.

ἀναπαυ(σ)τήριον, τό· locus quietis; tempus quietis.

ἀναπαύω· 1) sedo, -are, aliquid 2) do requiem alicui· **ἀναπαύομαι** 1) =κοιμῶμαι, quiesco, -ere. 2) requiesco -ere. ἀναπ. ἐν κλίνῃ, requiesco in lecto. 3) ἐπὶ ὕπνου καὶ θανάτου· acquiesco, -ere. 4) ἀναπαόομαι ἔκ τινος, respiro ab aliqua re.

ἀναπαφλάζω· exaestuo, -are.

ἀναπείθειν, τό· persuasio, -onis θ.

ἀναπείθω τινά· consuadeo, persuadeo, ere, alicui. ἀναπείθω τινά τι, persuadeo alicui aliquid (ut ἢ ne faciat aliquid).

ἀναπεινάω -ῶ· rursus esurio.

ἀνάπειρα, ἡ· experimentum, -i, οὐ.

ἀναπειράομαι -ῶμαί τινος· iterum experior, iterum tento, aliquid.

ἀναπείρω. transfigo, -ere.

ἀναπέμπω· 1) mitto (aliquem) in locum superiorem. 2) ἀναπέμπω δυσωδίαν, malum odorem emitto. 3) = ἀποπέμπω, remitto, -ere, aliquem. 4)

ἀναπέμπω εὐχαριστίας, gratias gero alicui, Deo.

ἀναπέπτω· recoquo, aliquid

ἀναπετάννυμι, ἀναπεταννύω· 1) pando, expando (-ndi, -nsum, -ĕre), aliquid 2) aperio (-ui, -ertum, ire), aliquid **ἀναπετάννυμαι**, pandor, -passus sum, -i. τὸ πεδίον ἀναπέπταται, planities panditur ἀναπεπταμένος, pansus, a, um; apertus, a, um. ἀναπεπταμένον πέλαγος apertum mare.

ἀναπέτομαι, ἀνίπταμαι· 1) evolo -are; subvŏlo, -are; alis me levo. 2) ἐπὶ ἀψύχων· sublîme ferror;

ἀναπήγνυμι· affigo (xi, -xum, -ĕre) aliquid.

ἀναπηδάω -ῶ· 1) insilio, -îre (ἐπὶ τὸν ἵππον, in equum) 2) exsilio, -îre 3) = σκιρτῶ, exsulto, -are. 4) = εἰς τοὐπίσω πηδῶ, resilio, -ire.

ἀναπήδησις, ἡ 1 insultatio, -onis, θ. 2) = σκίρτησις exsultatio, onis θ

ἀναπηρία, ἡ mutilatio, -onis, θ.

ἀνάπηρος ον· mutilus a, um; truncus, a, um.

ἀναπηρόω -ῶ· mutilo, -are; trunco, -are.

ἀναπιδύω· scateo, -ere.

ἀναπίμπλημι (τινα ἢ τί τινος). 1) compleo, impleo expleo, -ēre, aliquem ἢ aliquid aliqua re 2) refercio, -ire aliquem ἢ aliquid aliqua re. τὰ βιβλία ἐνέπλησε μύθων, libros fabulis refercit. 3) μετφ ἀναπίμπλημί τινα κακίας, imbuo aliquem vitiis

ἀναπίνω· resorbeo -ere.

ἀναπιπράσκω· revendo, -ere.

ἀναπίπτω· 1) recido, -ere 2) recumbo -ĕre; me rejicio. 3) = ἀπόλλυμι τὸ θάρρος, recido animo.

ἀναπιστεύω· confido, -ere

ἀνάπλασις· formatio de integro.

ἀνάπλασμα τό· commentum, i, οὐ.

ἀναπλάττω· 1) denuo fingo, reformo, aliquid. 2) = πλάττω τῇ διανοίᾳ comminiscor, aliquid.

ἀναπλέκω· innecto, -ere.

ἀνάπλευσις, ἡ adverso flumine (ἢ contra aquam) navigatio.

ἀναπλέω 1) adverso flumine (ἢ contra aquam) navigo ἢ subvehor. παθητ. ἀναπλεῖται ὁ ποταμός, flumen navigatur. 2) ἀνάγομαι, in altum provehor. 3) = ὀπίσω πλέω, renavigo, -are

ἀνάπλεως, ων· plenus, a, um, refertus, a, um. alicujus ἢ re aliqua.

ἀναπλημμυρέω -ῶ· redundo, -are

ἀναπληρόω -ῶ· impleo suppleo (-plevi, -pletum, -ere, aliquid. ἀναπληρῶ τὰς λεγεῶνας, suppleo legiones ἢ supplementum legionibus scribo

ἀναπλήρωμα supplementum, -i, οὐ

ἀναπληρωματικός explendo aptus

ἀναπλήρωσις, ἡ 1 expletio. -onis, θ. 2) συγκεκρ. supplementum, -i, οὐ.

ἀνάπλους· navigatio in altum

ἀναπλύνω eluo, ĕre.

ἀνάπλυσις, ἡ ablutio, -onis, θ.

ἀνάπνευμα, τό· locus quietis

ἀνάπνευσις, ἡ· 1) = ἀναπνοή. 2) = recreatio, -onis, ἀ.

ἀναπνευστικός, ή, όν· respirationi serviens; spiritalis, -e.

ἀναπνέω 1) respiro, -are; animam ἢ spiritum duco; 2) animum colligo

ἀναπνοή, ἡ· 1) respiratio, -onis, θ. spiritus, -us, ἀ 2) halitus, -us, ἀ. 3) spiramentum, -i, οὐ spiramen, -inis, οὐ.

ἀναπόβλητος, ον non rejiciendus.

ἀναπόδεικτος, ον non demonstrabilis, e: improbabilis e

ἀναποδείκτως· sine probatione; absque demonstratione

ἀναπόδεκτος non recipiendus, a, um

ἀναποδίζω· retrocedo, -ere; retroeo, ire.

ἀναπόδισις, ἡ· ἀναποδισμός, ὁ· retrocessus, -us, ἀ.

ἀναπόδοτος, ον· non redditus, a, um; non reddentus, a, um

ἀναπόδραστος, ον· ineffugibilis, e; inevitabilis, -e

***ἀναποδράστως**· inevitabiliter.

ἀναπόκριτος, ον 1) παθητ cui non respondetur. 2) ἐνερ non respondens

ἀναπόλαυστος, ον· quo frui non possumus ἢ non licet

ἀναπολεμέω -ῶ· redintergro bellum

ἀναπολέμησις, ἡ belli redintegratio

ἀναπολέω -ῶ· 1) denuo verso. 2) συνήθ. μεταφ. α) revolvo, animo), volvo aliquid; mecum evolvo aliquid. β) revoco ἢ refero in mentem aliquid. γ) retracto aliquid mecum

ἀναπόλησις· revocatio in mentem.

ἀναπολητικός, ή, όν· revolvendi vim habens

ἀναπολόγητος, ον· indefensus, a, um.

ἀναπόλυτος, ον· indissolubilis, e.
ἀναπομπή, ἡ· sursum missio
ἀναπόμπιμος· qui remitti potest.
ἀναπόνιπτος· illotus, a, um.
ἀναπορεύομαι· sursum procedo.
Ἄναπος (ποτ.)· Anâpus, -i. ἀ.
ἀναπόσβεστος non exstinctus,a,um
ἀναπόσπαστος,ον inseparabilis, e. τὸ καλὸν ἀναπόσπαστόν ἐστιν ἀπὸ τῆς ἀρετῆς, honestum a virtute divelli (sejungi, separari) non potest
ἀναποσπάστως inseparabiliter.
ἀναποτέλεστος non confectus,a,um
ἀναπότριπτος (= ἀνεξάλειπτος)· indelebilis, e.
ἀνάπρασις, ἡ· vendito iterata.
ἀναπράσσω, ἀναπράττω (= εἰσπράττω)· exigo, -ere (pecunias).
ἀναπράτης, ὁ· qui empta vendit.
ἀναπρεσβεύω· legatos mitto.
ἀναπρίω· serrâ disseco.
ἀναπτερόω -ῶ· 1 pennis ἢ alis instruo aliquem. 2) μετφ. animum alicui reddo, animum alicujus erigo. ἀναπτεροῦμαι (μετφ. erigor, -ctus sum, i. ανεπτερωμένος, erectus, a, um.
ἀναπτοέομαι-οῦμαι perterreor,-êri
ἄναπτος, ον· 1) intactus, a, um. *2) non accensus, a, um.
ἀνάπτυξις, ἡ· 1) expansio, -onis, θ. apertio -onis, θ. 2) = διασάφησις, explicatio, -onis, θ. explanatio, -onis θ.
ἀνάπτυσις, ἡ· actio exspuendi.
ἀναπτύσσω 1) expando, -ere. 2) explico, are; explâno, -are; enôdo, aliquid.
ἀναπτύω· exspuo, -ère.
ἀνάπτω· 1) = προσάπτω, affigo, -ere suspendo, -ere. μετφ. attribuo, -ere (alicui aliquid). 2) = ἀνάπτω (φῶς)· incendo, accendo (-ndi, -nsum ere, aliquid lumen). μετφ. incito, stimulo, impello, aliquem.
ἀναπυνθάνομαί (τι παρά τινος) requiro (-isivi, -itum, -ere; percontor (-atus sum, -ari) aliquid ex ἢ ab aliquo.
ἀναπυρόω -ῶ· accendo, -ere.
ἀναπωλέω -ῶ· rursus vendo.
ἀναπωμάζω· operculum retego.
ἀναράομαι -ῶμαι resecro, -are.
ἀνάργυρος, ον· argento ἢ pecuniâ carens μετφ. incorruptus, a, um.
ἀνάρδευτος, ον non irrigatus, a, um.
ἀνάρετος, ον· virtute carens.

ἄναρθρος, ον· 1) inarticulatus, a, um. 2) ἐν τῇ γραμμ. sine articulo.
ἀναριθμέω -ῶ· enumero, -are
ἀναρίθμητος, ον· innumerabilis e. τὸ ἀναρίθμητον, innumerabilitas, -atis, θ
ἀναρίστησις, ἡ· ἀναριστία, ἡ abstinentia a prandio.
ἀναρίστητος, ον· ἀνάριστος, ον· impransus, a, um; deprandis, e.
ἄναρκτος· domino carens.
ἀναρμόδιος, ον· 1) non congruens, -ntis; incoveniens, -ntis. 2) inconcinnus, a, um. 3 incompetens, -ntis.
ἀναρμοδίως· 1) non convenienter. 2 incompetenter. 3) inconcinne.
ἀναρμοστέω -ῶ· non congruo cum aliquo ἢ alicui), non quadro (ad aliquid)
ἀναρμοστία, ἡ incongruentia, -ae, θ. inconcinnitas, -atis, θ.
ἀνάρμοστος,ον 1 incogruens, -ntis. 2) incompetens, -ntis. 3) abhorrens, -ntis. 4) inconcinnus, a, um.
ἀναρμόστως· 1) incongruenter. 2) imcompetenter. 3 abhorride. 4) inconcinne.
αναρπαγή, ἡ· raptus, -us, ἀ.
ἀναρπάζω· 1) abripio, corripio (-ipui, -eptum, -ere), aliquid τὰ ὅπλα, arma. 2) rapto,-are aliquem ἢ aliquid.
ἀνάρπαστος, ον· raptus, a, um.
ἀναρραΐζομαι· revalesco, -ere.
ἀναρρέω refluo -ere. ἀναρρέων, refluus, a, um.
ἀναρρήγνυμι· 1) refringo, effringo (-egi, -actum, -ere) aliquid. 2 rescindo, (-ere) aliquid. 3) dirumpo, -ere, aliquid.
ἀνάρρηξις, ἡ· diruptio, -onis, θ.
ἀνάρρημα, ἀνάρρησις· renunciatio, -onis, θ. proclamatio, -onis, θ. praeconium, -ii, οὐ.
ἀναρριπίζω suscito, aliquid.
ἀναρριπτέω -ῶ, ἀναρρίπτω· 1) in altum jacio, aliquid. 2) ἀναρρίπτω κίνδυνον, temere adeo periculum. 3) ἀναρρίπτω μάχην, pugnae aleam jacio. 4 ἀναρρίπτω στάσιν, moveo, suscito seditionem.
ἀναρριχάομαι, -ῶμαι· enitor in altum (in montem); nitendo ascendo.
ἀναρρίχησις, ἡ· actio enitendi in altum (locum).
ἀνάρριψις, ἡ· actio jaciendi.
ἀνάρροια, ἡ· receptus maris.

ἀναρροιζέω -ῶ· cum stridore sursum feror.

ἀναρροφάω -ῶ· resorbeo, -ere.

ἀναρρόφησις, ἡ· resorptio, -onis, θ.

ἀναρρυθμίζω· ordino, aliquid.

ἀναρρώννυμι, ἀναρρωνύω (τινά), robur alicui reddo. ***ἀναρρώνυμαι,*** revalesco, -ere; convalesco -ere; recreor (ex morbo).

ἀνάρρωσις, ἡ· convalescentia, -ae, θ. μετὰ τὴν ἀνάρρωσιν, valetudine restitutâ postquam convaluit ἢ e morbo emersit.

ἀναρτάω -ῶ· 1) suspendo. (-di, -sum, -ere), aliquid. ἀναρτῶ τινα ἐξ ἀγχόνης, suspendo aliquem. 2) ἀναρτῶ (ἀνατίθημί) τί τινι, suspendo alicui aliquid. ἀναρτῶ ἐμαυτὸν εἴς τινα, me totum alicui do, confido. ***ἀναρτάομαι -ῶμαι.*** α) ἀναρτῶμαι τὰς ἐλπίδας εἴς τινα, spem meam in aliquo pono. ἀναρτῶμαι εἴς τινα ἢ πρός τινα, alicui adhaereo. γ) ἀναρτῶμαί τινα, adligo aliquem. δ) ἀνήρτημαί τινι, aptus sum ex aliquo. τὸ καλὸν ἐξ οὗ ἀνήρτηται τὸ καθῆκον, honestum, ex quo aptum est officium. ε) pendeo -ēre. ἡ ζωὴ πάντων εἰς σὲ ἀνήρτηται, ex te pendet omnium vita.

ἀνάρτησις, ἡ suspendium -i, οὐ.

ἀνάρτιος (= περιττός)· impar, -aris.

ἀνάρτητος, ον· non conditus, a, um.

ἀναρχία, ἡ 1) defectus magistratûs. 2) effrenata multitudinis licentia. 3) perturbatio omnium rerum (reipublicae).

ἄναρχος, ον· 1) principio carens. 2) magistratu carens.

ἀνάρχως· sine principio.

ἀνασβέννυμι· deleo, -ere, aliquid.

ἀνάσεισις, ἡ· ἀνάσεισμα, τό· ἀνασεισμός, ὁ· concussio, -onis, θ.

ἀνασείω· concutio, -ere.

ἀνασθμαίνω· graviter anhelo.

ἀνάσιμος· resimus, a um.

ἀνασιμόω -ῶ· nasum supinor.

ἀνασκαλεύω· sarculo refodio; pastino, terram. μετφ. scrutor, aliquid.

ἀνασκάπτω 1) effodio (-fodi, -fossum, -ere) aliquid. 2) eruo (-ui, ûtum -ere) aliquid. 3) (fodiendo) exaggero (terram). 4) evello radicitus, convello, aliquid. ἐντ. = exscindo, -ere, aliquid.

ἀνασκαφή· effossio, -onis θ.

ἀνασκεδάννυμι· dissipo, -are.

ἀνασκέπτομαι· considero, -are.

ἀνασκευάζω, ἀνασκευάζομαι· 1) = πάλιν ποιῶ τι, recreo, instauro, reparo -are, aliquid. 2) ἐπὶ στρατ. sarcinas ἢ vasa colligo, castra moveo. 3) destruo aliquid (dicta, testes)· ἐντ (= ἀναιρῶ τι), refûto, confûto, convinco, aliquid; redarguo crimen, aliquid)· 4) ἀνασκευάζω τὴν τράπεζαν (= παύομαι ἐμπορευόμενος), cedo foro.

ἀνασκευαστικός, ή, όν· ad refutandum aptus, refutatorius, a, um.

ἀνασκευή, ἡ· reversio, -onis θ. ἐντ. = refutatio, -onis, θ confutatio, -onis, θ. destructio, -onis θ.

ἀνασκησία· defectio exercitationis.

ἀνάσκητος· non exercitatus, a, um.

ἀνασκήτως· sine exercitatione.

ἀνασκιρτάω -ῶ· exsilio (lui, -îre), exsulto, -are.

ἀνασκολοπίζω· cruci figo ἢ affigo, aliquem; in crucem ago ἢ tollo, aliquem. ***ἀνασκολοπίζομαι·*** cruci figor ἢ affigor (ab aliquo).

ἀνασκολόπισις, ἀνασκολοπισμός· actio affigenti aliquem in crucem, supplicium crucis; crucifixio, onis, θ.

ἀνασκοπέω -ῶ· considero, -are; meditor, -ari, aliqui(d) ἢ de re.

ἀνασκόπησις· consideratio, -onis θ.

ἀνάσπασις, ἡ actio revellendi.

ἀνάσπαστος, ον· revulsus, a, um.

ἀνασπάω -ῶ 1) revello ἢ convello (-elli -ulsum -ere) aliquid. 2) extraho, -ere, aliquid ἢ aliquem. 3) ἀνασπῶ τὸ μέτωπον, contraho ἢ adduco frontem. ἀνεσπακὼς τὰς ὀφρῦς (= σεμνός), adductus, a, um. 4) ἀνασπῶ τινα ἐκ τοῦ κινδύνου, eripio aliquem ex periculo.

ἀνασπογγίζω· spongiâ detergeo.

ἄνασσα, ἡ· regina, -ae, θ.

ἀνάσσω· regno, -are.

ἀνασταλτικός, ή, όν· cohibendi vim habens.

ἀναστάσιμος, ον· resuscitandi vim habens.

ἀνάστασις, ἡ· 1) erectio, -onis, θ. 2) eversio, -onis, θ. 3) ἀνάστασις ἐκ θανάτου, resurrectio, -onis, θ. resuscitatio, -onis, θ.

ἀνάστατος, ον· 1) eversus, a, um;

vastatus, a, um 2) extorris, e ἔθνος ἀνάστατον, extorris populus. ἀναστάτους ποιῶ τινάς, aliquos extores facio
ἀναστατόω -ῶ· everto, -ere; vasto.
ἀναστάτωσις, ἡ vastatio, -onis, θ.
ἀνασταυρόω -ῶ· cruci affigo aliquem; in crucem ago aliquem
ἀνασταύρωσις, ἡ suspendium, -ii, οὐ.
ἀνάστειος, ον· inurbanus, a, um.
ἀναστέλλω· 1) = ἀναίρω, adtollo (oculos). 2) = ἀναζώννυμι, succingo (vestem). 3) = ἐμποδίζω, reprimo aliquem ἢ aliquid. ἀναστέλλω τινά τινος, reprimo aliquem aliqua re. 4 = ἀπωθῶ, submoveo (turbam, hostes) ἐντ. ὁ τὸν ὄχλον ἀναστέλλων, submotor, -oris. ἀ.
ἀναστεναγμός, ὁ· suspirium, i, οὐ.
ἀναστενάζω· suspiro, -are; cieo singultus; ingemisco -ere
ἀνάστερος, ον· sine stellis.
ἀναστεφανόω -ῶ, ἀναστέφω· corono, -are, aliquid
ἀναστηλόω -ῶ· erigo cippum.
ἀναστήλωσις ἡ· erectio simulacri
ἀνάστημα, τό 1) erectio, -onis, θ. 2) ἐπὶ σώματ. statura, -ae, θ.
ἀναστηρίζω· erigo aliquid.
ἀναστολή, ἡ· actio reprimendi.
ἀναστολίζομαι· denuo me orno.
ἀναστομόω -ῶ· aperio -ire
ἀναστόμωσις, ἡ· actio aperiendi.
ἀναστράγαλος· talis carens.
ἀναστρατεύομαι· militiam itero.
ἀναστρατοπεδεία, ἡ· castrorum motio.
ἀναστρατοπεδεύω· castra moveo.
ἀναστρέφω· 1) inverto (-ti, -sum, -ere), aliquid. 2) praepostero aliquid. 3) ἀμετ. (= ἐπιστρέφω), revertor ἢ redeo. 4) ἀναστρέφομαι (= διατρίβω), versor, -ari (ἐν τόπῳ in loco, ἔν τινι re aliqua).
ἀναστρολόγητος, ον· ignarus astrologiae.
ἄναστρος, ον· sine stellis.
ἀναστροφάδην· ordine inverso.
ἀναστροφή, ἡ· 1) inversio, -onis, θ. 2) = ἐπιστροφή. α) reditus, us ἀ. β) reversio, -onis, θ.
ἀνάστροφος, ον· 1) conversus, a, um. 2) praeposterus, a, um.
ἀναστρόφως· conversim
ἀνασύρω· subduco (-duxi, -ctum, -ĕre), aliquid (tunicam)· ἐντ. μεταφ. ἀνασεσυρμένος = impudicus.
ἀνασφαδάζω· recalcitro -are.
ἀνασφραγίζω (= ἀποσφραγίζω)· resigno, -are (literas).
ἀνάσχεσις, ἡ 1) elevatio, -onis (solis). 2) tolerantia, -ae, θ.
ἀνασχετικός patiens, -ntis.
ἀνασχετός, ἡ, όν· tolerabilis, e.
ἀνασχίζω rescindo, discindo (-scĭdi -scissum, -ĕre) aliquid.
ἀνασῴζω· 1) servo, reservo (aliquem). 2) ἀνασώζομαι εἰς τὴν πατρίδα ἢ ἐκ τῆς φυγῆς, restituo me.
ἀνασωρεύω· coacervo (aliquid).
ἀναταράσσω· 1) exagito -are aliquid. καὶ μετφ aliquem 2) turbo, pertubo, conturbo -are, aliquem. 3) misceo, permisceo, -ere; confundo, -ere, aliquid.
ἀνάτασις, ἡ· extensio, -onis, θ. porrectio, -ōnis (manuum).
ἀνατάσσω· ordine colloco, -are, aliquid, ordino, -are, aliquid.
ἀνατατικός, ή, όν· extensus, a, um. μετφ. minax, -ācis.
ἀνατείνω· 1) tollo, extollo (oculos) 2) ἀνατείνω τὰς χεῖρας πρὸς τὸν οὐρανόν, adtendo manus coelo. 3) extendo, -ere vela). 4) attollo, erigo, porrigo (manum)· ἐντ. ἀνατείνομαί τινί τι (= ἐπισείω τινί τι), minor alicui aliquid.
ἀνατειχίζω instauro muros.
ἀνατειχισμός· instauratio murorum.
ἀνατέλλω. 1) orior ἢ exorior (-ortus sum, oriri). ἀνατέλλοντος τοῦ ἡλίου, ἅμ' ἡλίῳ ἀνατέλλοντι, sole oriente. ἀνατείλαντος τοῦ ἡλίου, sole orto. πρὶν ἀνατεῖλαι τὸν ἥλιον, ante solis ortum. 2) surgo, -ere.
ἀνατέμνω· 1) resĕco, disseco (-secui, -sectum are aliquid 2) ἀνατέμνω τοὺς νεκρούς, incido corpora mortuorum.
ἀνατήκω, τι· liquefacio, aliquid. μετφ. ἀνατήκω (= μαλακόν, ἀσθενῆ ποιῶ) τινά, liquefacio aliquem. *Παθητ* **ἀνατήκομαι** liquefio -fieri, liquesco, -ere.
ἀνάτηξις, ἡ· liquatio, -onis θ.
ἀνατίθημί (τινί τι), 1) dedico, -are; consacro -are, alicui aliquid, μάλ. deo ἢ donum in templo. ἀνατίθημί τινι βιβλίον, ... dedico alicui librum. ἀνατίθημι τοὺς ἀγῶνας τῇ θεᾷ,

addico agros deae. 2) committo, trado, alicui aliquid. 3 ἀνατίθημί τινί τι (ἀποδίδωμί τινι τὴν αἰτίαν τινός), tribuo alicui aliquid, confero aliquid in aliquem 4) ἀνατίθημι τὴν σωτηρίαν ἐν τοῖς ὅπλοις„ repono salutem in armis. ἀνατίθημι τὴν ἐλπίδα εἴς τινα, pono spem in aliquo. **ἀνατίθεμαί τι**, α) = μεταθέτω, ordinem alicujus rei immuto ἐντ. = sententiam muto, revoco aliquid. β) ἀναλαμβάνω, in me suscipio, aliquid.

ἀνατίκτω rursus pario

ἀνατιμάω -ῶ· augeo pretium (rei alicujus)

ἀνατίμησις, ἡ· auctio pretii.

ἀνατιναγμός, ὁ· concussio, -onis, θ.

ἀνατινάσσω· vehementer quatio

ἀνατιτραίνω, ἀνατιτράω -ῶ perforo, -are; perterebro, -are, aliquid.

ἀνατλάω -ῶ tolero, -are.

ἀνάτλημα, τό· tolerantia, -ae, θ.

ἀνατοκίζω· fenus ex fenore capio.

ἀνατοκισμός· renovatio, -onis, ἀ.

ἀνατολή, ἡ· ortus, -us, ἀ. oriens, -ntis, ἀ. πρὸς ἀνατολάς, in orientem solem. ἀπ' ἀνατολῶν μέχρι δυσμῶν, ab ortu ad occasum.

ἀνατολικός, ή, όν· orientalis, e.

ἀνατομή, ἡ· 1) dissectio, -onis θ. 2) anatomia, -ae, θ

ἀνατομική, ἡ· anatomica, -ae, θ.

ἀνατομικός anatomicus, a um.

ἀνατρεπτικός, ή, όν· subvertens, -ntis.

ἀνατρέπω· 1 subverto, -ere; everto, -ere aliquid. 2 diruo, -ere, aliquid. 3) dejicio aliquid (signa). 4) = ἀνασκευάζω, confūto (verba alicujus), refuto, aliquid.

ἀνατρέφω· 1) nutrio, (-ivi, -itum, -ire) aliquem ἢ aliquid. 2) alo (alŭi, altum, ĕre aliquem ἢ aliquid), 3) μετφ. = educo, aliquem. 4) alumno, -are, aliquem.

ἀνατρέχω· 1 curro in altum locum. 2) recurro (-curri, -cursum -ere). 3) recedo (-cessi, -cessum -ere. 4 ἀνατρέχω εἴς τι ἐπί τι, revertor, revenio ad aliquid.

ἀνάτρησις, ἡ· perforatio, -onis, θ.

ἀνάτρητος perforatus, a, um.

ἀνατρίβω· 1 frico, are. 2) attero -ere

ἀνάτριπτος· attritus, a, um.

ἀνατριχόομαι -οῦμαι· capillos recupero

ἀνατρίχωσις· capillorum recuperatio

ἀνάτριψις, ἡ· fricatio, -onis θ.

ἀνατροπεύς ὁ· eversor, -oris ἀ.

ἀνατροπή, ἡ· eversio, -onis, θ.

ἀνατροφεύς, ὁ nutritor, -oris ἀ. educator, -oris, ἀ.

ἀνατροφή, ἡ· 1) nutritio, -onis, θ. 2 educatio, -onis, θ.

ἀνάττικος· non atticus, a, um.

ἀνατυλίττω· religo, revolvo (filum).

ἀνατυπόω -ῶ· 1) reformo, aliquid. 2) μέσ ἀνατυποῦμαί (τι) imaginor, aliquid. *3) iterum imprimo, aliquid.

ἀνατύπωμα, τό· species rei; figura, -ae, θ.

ἀνατύπωσις, ἡ· 1) formatio, -onis, θ. imaginatio, -onis, θ. *2) iterata impressio.

ἀνατυρβάζω· conturbo, -are.

ἀναυάγητος, ον· naufragium non perpessus a, um

ἄναυδος, ον· mutus, a, um.

ἀναύδητος, ον· 1) inauditus, a, um. 2) mutus, a, um.

ἀναύδως· sine voce; tacite.

ἀναυλεί· sine naulo.

ἄναυλος, ον· 1) sine tibiis. 2) imperitus tibiarum. *3) sine naulo.

ἀναυμάχητος· sine pugna navali.

ἀναυξησία, ἡ· ἀναύξησις, ἡ· defectio auctionis.

ἀναύξητος, ον· 1) qui non augescit. 2 γραμ. sine augmento.

ἄναυρος· sine aurâ.

ἀναύχην, ὁ, ἡ· cervîce carens.

ἀναφαίνω· manifesto aliquid. **ἀναφαίνομαι**, 1) appareo (-ui, -itum, -ere). 2) (= γίγνομαι). α) exsisto (stiti, -ĕre). πλούσιος ἀνεφάνη, dives exstitit. ὁ Ῥωμαίων δῆμος νικητὴς ἀνεφάνη, populus Romanus victor exstitit. β) exorior ἢ coorior -iri.

ἀναφαίρετος, ον· qui auferri non potest.

ἀναφάλακρος, ἀναφαλαντίας, ἀναφάλαντος, ὁ· recalvaster, -tri, ἀ.

ἀναφαλαντίασις, ἀναφαλάντισμα· recalvatio, -onis, θ. calvitium, -i, οὐ.

ἀναφανδόν· aperte; palam; clare.

ἀναφέρω τι· 1) sursum fero. in altum erigo. tollo, extollo, aliquid. Ἐντ. α) profero, aliquid, (voces). β)

produco, aliquid. 2) = λέγω διηγοῦμαι, ἀναγγέλλω τι, refero, defero (-tŭli -lâtum, -ferre) aliquid. 3) ἀναφέρω τι εἴς τι, refero aliquid ad aliquid τοῦτο ἀναφέρεται (ἀποβλέπει) εἰς σέ, hoc refertur ad te. 4) ἀναφέρω τι εἴς τινα (= ἀνατίθημί τινί τι), relègo aliquid in aliquem. 5) ἀναφέρω (= εἰσηγοῦμαί) τι πρός τινα, refero ad aliquem de aliqua re. ἀναφέρω τι πρὸς τὴν σύγκλητον, πρὸς τὸν δῆμον. refero. rejicio aliquid ad senatum, ad populum 6 ἀναφέρω (= ἀνάγω) τὸ γένος εἴς τινα, genus refero in aliquem. 7 ἀναφέρω τινὰ εἰς τοὺς θεούς, in numerum deorum aliquem refero. 8) ὁ ἀναφέρων, relator, -oris, ἀ.

ἀναφεύγω· refugio, effugio (-fugi -gitum, -ere). aliquid.

ἀνάφευξις, ἡ· effugium, -ii, οὐ.

ἀναφευκτικός, ή, όν· habilis ad effugiendum.

ἀναφής, ές· intactus, a, um.

ἀναφθέγγομαι· exclamo, -are.

ἀναφθείρομαι· intereo, -ire; in perniciem me projicio.

ἀναφλεγμαίνω· rursum intumesco.

ἀναφλέγω· 1) inflammo -are (μάλ. δὲ μετφ.) excito, -are. **ἀναφλέγομαι·** inflammor, -ari. μετφ. exardesco -arsi -ere (irâ).

ἀνάφλεξις, ἡ· inflammatio, -onis.

ἀναφλογίζω· inflammo, -are.

ἀναφλύζω (ἐπὶ ὑδ.), aestuo, -are.

ἀναφορά, ἡ· 1) errectio, -onis, θ. 2) relatio, -onis, θ. relatus, -us ἀ. ἡ πρός τι ἀναφορά. relatio ad aliquid. ἀναφορὰν (εἰσήγησίν) τινος ποιοῦμαι πρός τινα ἢ ἐπί τινα, refero ad aliquem de aliqua re. 3 σχ. ῥητορ. anaphora -ae, θ.

ἀναφορεύς. ἀνάφορον· vectis -is, ἀ.

ἀναφορικός, ή, όν· relativus, a, um

ἀναφορικῶς· relative.

ἀναφράσσω· aperio, -ire.

ἀναφροδισία, ἡ· 1) invenustas, atis. θ 2) inelegantia, -ae, θ.

ἀναφρόδιτος invenustus, a, um

ἀναφρονέω -ῶ· (= ἐν ἐμαυτῷ γίγνομαι), resipisco, -ivi, -ere.

ἀναφροντίζω· reputo, -are; cogito, -are.

ἄναφρος, ον· sine spumâ.

ἀναφυγή, ἡ· refugium -ii, οὐ

ἀναφυράω -ῶ, ἀναφύρω· commisceo, permisceo (-ui, -ere), aliquid re ἢ cum re. ἀναπεφυρμένος αἵματι, sanguine inquinatus.

ἀναφυσάω -ῶ· inflo, -are; μετφ. ἀναπεφυσημένος (= τετυφωμένος), inflatus, a, um; superbiâ tumens.

ἀναφύσημα, τό· res inflata

ἀναφύσησις, ἡ· inflatio, -onis.

ἀναφυτεύω· denuo planto.

ἀναφύω· produco (-xi, -ctum, -ĕre), aliquid; emitto (-si, -ssum, -ere) aliquid. **ἀναφύομαι** α) cresco (-vi, -cretum, -ere). β) exorior (-ortus sum. -iri). γ) recrescor, -i, renascor, -i.

ἀναφωνέω -ῶ· alte voce pronuntio, exclamo, -are. ἀναφωνῶ τινα βασιλέα, renuntio aliquem regem.

ἀναφώνημα, τό· ἀναφώνησις, ἡ· exclamatio, -onis, θ.

ἀναχαίνω· dehisco -ere.

ἀναχαιτίζω· 1) ἐπὶ ἵππου· ferocio, -ire. 2) contumacem me praebeo; parere recuso. 3 = ἐμποδίζω, ἀναστέλλω, cohibeo, inhibeo, reprimo, -ere, aliquid ἢ aliquem.

ἀναχαίτισις, ἡ· ἀναχαιτισμός, ὁ· actio cohibendi ἢ reprimendi.

ἀναχαλασμός· relaxatio, -onis.

ἀναχαλάω -ῶ· relaxo, -are.

ἀναχαράσσω· 1) denuo sculpo. 2) excito -are.

ἀναχάσκω· hisco -ere; hio, -are.

ἀναχέω· 1) refundo, -ere. 2) ἀναχέω φλόγας, aestuo -are. τὸ πῦρ ἀναχέει φλόγας, ignis aestuat. **ἀναχέομαι·** infundor, diffundor· ἀνακεχυμένος (ὑπερκεχυμένος), refusus, a, um.

ἀναχλαινόω -ῶ· induo pallio.

ἀναχλιαίνω· tepefacio, -ere.

ἀναχορεύω· choreas ago.

ἀναχρέμπτομαι extussio, -ire.

ἀνάχρεμψις· actio extussiendi.

ἀναχρονίζω· tempora permuto

ἀναχρονισμός, ὁ· permutatio temporum.

ἀνάχρωσις (= μιασμὸς νόσου κ. ὁμ.) contagio, -onis ἢ contagium, -i.

ἀνάχυσις, ἡ· 1) refusio, -ōnis, θ 2 ἀν. θαλάσσης, aestuarium, -i, οὐ.

ἀνάχωμα, τό· agger, -eris ἀ.

ἀναχωματισμός, ὁ· ἀναχωμάτισις, ἡ· aggeris exstructio.

ἀναχώννυμι aggero, -are. ἀναχώννυμι χῶμα, exstruo aggerem.

ἀναχωρέω -ῶ· 1) = ἀποδύρομαι, cedo ex (de) loco; recedo -ere (ex illo loco. 2) = ἀποχωρῶ ἐξ ἀρχῆς, secedo in otium 3) ἀνακεχωρηκώ, τόπος, locus in secessu: recessus, -us ἀ. *4) = ἀπέρχομαι proficiscor, -i.

ἀναχώρημα· secessus; recessus, us.

ἀναχώρησις ἡ· 1) secessio -onis, θ. 2) recessus, receptus (ex pugnâ). 2) = ἀναχώρημα. *3 profectio, -onis,ἀ.

ἀναχωρητής, ὁ· anachoreta, -ae, ἀ.

ἀναχωρίζω recedere jubeo.

ἀναψάω -ῶ tergo, detergo, -ere

ἀναψηλαφάω -ῶ· (desuper) contrecto, aliquid ἐντ. μετφ. investigo, examino, aliquid.

ἀναψηλάφησις, ἡ· contrectatio, -onis θ μετφ investigatio, -onis, θ. examinatio, -onis, θ.

ἀναψηφίζω· denuo in suffragium mitto, aliquid. **ἀναψηφίζομαι**, repeto suffragia.

ἀναψήφισις repetitio suffragiorum

ἄναψις, ἡ· accensus, -us, ἀ.

ἀναψυκτήρ ὁ· qui recreat.

ἀναψυκτικός·refrigeratorius, a, um

ἀνάψυξις, ἀναψυχή· 1) refrigeratio, -onis, θ. 2) recreatio, -onis, θ. 3) requies, -ētis θ

ἀναψύχω· refrigero, -are. μεταφ. ἀναψύχω τὴν ψυχήν, recreo animum **ἀναψύχομαι**, recreor, -ari.

ἄνδηρον, τό terra suggesta, agger, -ĕris ἀ. συνήθ. ἐν τῷ πλ τὰ ἄνδηρα, altiora fluvium labra: aggeres

ἀνδραγαθέω -ῶ, **ἀνδραγαθίζομαι**· fortiter me gero; bonum virum me praesto.

ἀνδραγάθημα, τό facinus viro forti dignum. actio viri fortis.

ἀνδραγαθία, ἡ· actio digna forti viro; fortitudo, -inis θ.

ἀνδραδέλφη, ἡ· glos, gloris

ἀνδράδελφος, ὁ· mariti frater.

ἀνδραποδίζω, **ἀνδραποδίζομαί** (τινα)· 1 adsero aliquem in servitutem; in servitutem redigo, aliquem. 2) sub coronâ vendo aliquem.

ἀνδραποδία, ἡ servitus, -utis, θ.

ἀνδραπόδισις, **ἀνδραποδισμός**· redactio (alicujus) in servitutem, p l a g i u m, -i, οὐ.

ἀνδραποδιστής qui in servitutem (aliquem) redigit, p l a g i a t o r, -oris,ἀ.

ἀνδραποδιστικός ad homines in servitutem redigendos aptus.

ἀνδραποδοκάπηλος, **ανδραποδώνης** mango -onis, ἀ. venalicius, -i, ἀ venaliciarius, -ii ἀ.

ἀνδράποδον, τό· 1 mancipium, -ii, οὐ 2 venalis, -is ἀ. τὰ ἀνδράποδα, venalicia, οὐ. πλ.

ἀνδραποδώδης, ες· servilis, e. illiberalis, e.

ἀνδραποδωδῶς serviliter.

ἀνδράριον, τό· homuncio, -onis ἀ.

ἀνδρεία, ἡ· virtus. -utis, θ fortitudo (inis θ constantia, -ae, θ.

ἀνδρείκελον, τό· 1) simulacrum i, οὐ. 2) = φ κος, purpurissus, -i, ἀ.

ἀνδρείκελος viro similis.

ἀνδρεῖος, α, ον· 1) virilis, e. 2) fortis, e. ἀνδρεῖος ἀνήρ, vir fortis ἀνδρεῖός ἐστιν, vir est πάνυ ἀνδρεῖος, perfortis, e.

ανδρειότης = ἀνδρεία.

ἀνδρειόφρων· virilem mentem habens.

ἀνδρειοφρόνως· virili mente.

ἀνδρείως 1) viriliter. 2) fortiter. πάνυ ἀνδρείως, perfortiter.

ἀνδρεράστρια· virorum amatrix.

ἀνδρία = ἀνδρεία.

ανδριαντίσκος parva statua

ανδριαντοειδής statuae similis.

ἀνδριαντοπλάστης·statuarius fictor

ἀνδριαντοποιέω -ῶ· statuas facio.

ἀνδριαντοποιητική, **ανδριαντοποιϊκή**, **ἀνδριαντοποιΐα**· ars) statuaria.

ἀνδριαντοποιός statuarius, -i, ἀ.

ἀνδριάς, ὁ statua, -ae θ.

ἀνδρίζομαι, me virum praebeo. ἐντ. = viriliter, fortiter ago.

ἀνδρικός, ή, όν· 1 viratus, a um. 2 virilis, e. 'Εντ. α) fortis e β) strenuus a, um. γ ἀνδρικὴ παρθένος (Παλλάς), virāgo -inis, θ.

ἀνδρικῶς· viriliter. ἐντ. α) fortiter. β) strenue. γ) valide, robuste.

ἀνδρίον, τό· homuncio, -onis, ἀ.

ἀνδριστί· viriliter: fortiter.

ἀνδρίφιλος viri amicus.

ἀνδροβόρος· hominem vorans.

ἀνδρόβρωτος, ον· ab hominibus devoratus.

'Ανδρόγεως, ὁ· Androgeon, -onis.

ἀνδρογένεια, ἡ· virorum genitura

ἀνδρογύνη, ἡ androgўne, -es, θ.
ἀνδρογύνης, ὁ ἀνδρόγυνος, ὁ· androgўnus, i, ἀ. ἐντ. α hermaphroditusi, ἀ. eunuchus i ἀ. β) μετφ. effeminatus; debilis.
ἀνδροδάμας virum domans
ἀνδροκοιτέω -ῶ· cum viro concubo
ἀνδροκτονέω -ῶ· viros interficio.
ἀνδροκτονία· homicidium ii οὐ
ἀνδροκτόνος homicida, -ae, ἀ.
ἀνδροληψία· hominum prehensio.
ἀνδρολογέω -ῶ. delectum habeo.
ἀνδρολογία, ἡ· delectus. -us, ἀ.
ἀνδρομανής· virorum amore insaniens.
Ἀνδρομάχη, ἡ Andromăche, -es, θ.
ἀνδρομάχος cum viris pugnaas.
Ἀνδρομέδα, ἡ Andromeda, -ae, θ
ἀνδρομήκης staturam viri aequans
ἀνδρόπαις· puer virili animo.
ἀνδροποιός virum faciens.
ἀνδρόπορνος scortum masculinum.
ἀνδροπρεπής ές virum decens.
ἀνδροτομέω -ῶ eunuchum facio
ἀνδροφαγέω -ῶ· carne humanâ vescor.
ἀνδροφάγος· carne humanâ vescens
ἀνδροφθόρος homini perniciosus
ἀνδροφονέω -ῶ· homines occido.
ἀνδροφονία, ἡ homicidium. -ii, οὐ
ἀνδροφόνος 1) ἀρσ. homicida, -ae ἀ. 2) θηλ. interfectrix conjugis
ἀνδρόφωνος virilem vocem habens
ἀνδρόω ῶ· virum facio μετφ. = θαρρύνω, commasculo. ἀνδροῦμαι. vir fio.
ἀνδρώδης, ες 1) virilis, e. 2) magnanimus a, um
ἀνδρωδῶς· viriliter; constanter.
ἀνδρών, ὁ ἀνδρωνῖτις, ὁ· andron, -onis ἀ, andronitis, -idis θ.
ἀνέγγραμπτος, ον· non conscriptus.
ἀνέγγυος, ἡ non desponsa. παῖδες ἀνέγγυοι, liberi nothi
ἀνεγείρω· 1) (ἐξ ὕπνου), excito aliquem e somno, expergefacio aliquem. ανεγείρομαι expergiscor, resurgo, -ere. 2) ἐπὶ οἰκοδ. κ. τ. ὁμ. exstruo (domum); statuo, constituo, pono, colloco statuam, tropaeum, excito turrim). 3) μετφ. excito, confirmo jacentem afflictum, rempublicam afflictam. 4) ἀνεγείρω (ἐκ τοῦ θανάτου) resuscito (aliquem), ab inferis excito, aliquem.
ἀνέγερσις, ἡ 1) suscitatio -onis, θ. 2 constitutio -onis, θ erectio, -onis, θ 3 ἐκ θανάτου, resurrectio, -onis, θ.
ἀνέγκλητος, ον· inculpatus. a, um. irreprehensus, a, um.
ἀνεγκλήτως ἀνεγκλητί· citra reprehensionem; sine culpâ.
ανέγκυος non gravida.
ἀνεγκωμίαστος non laudatus, a, um
ἀνεδάφιστος· non pavitus, a, um.
ἀνέδην· effuse. licenter.
ἀνεθελησία involuntas, -atis, θ.
ἀνεθέλητος ον· invitus, a, um.
ἀνεθίζομαι· insuesco (ad aliquid).
ἀνέθιστος ον non inssuetus a, um.
ἀνείδεος, ον· informis, e.
ἀνείκαστος incomparabilis, e.
ἀνεικόνιστος, ον qui imagine exprimi non potest.
ανειλέω -ῶ· evolvo, -ere, aliquid.
ἀνειμένος η, ον· 1) remissus, a, um. 2) = ῥάθυμος, dissolutus, a, um. 3) = ἀκόλαστος, profusus, a. um.
ἀνειμένως· remisse dissolute.
ἀνείμων· non vestitus, a, um.
ἀνειπεῖν (τι)· edicere aliquid, in vulgus edere aliquid.
ἀνείργω· inhibeo, -ere; arceo, -ere, ἀνείργω τὸν θυμόν, iram sedo.
ἄνειρξις· inhibitio -onis, θ.
ἀνείσοδος· inacessus, a, um.
ἀνεισφορία· immunitas, -atis, θ.
ἀνείσφορος· immunis, e.
ἀνέκαθεν· 1) inde a majoribus; inde a temporibus antiquissimis. 2) inde ab initio.
ἀνεκβίαστος, ον· inviolabilis, e.
ἀνεκβιάστως· inviolabiliter.
ἀνέκδαρτος non excoriatus a um.
ἀνεκδιήγητος, ον· inenarrabilis, e.
ἀνεκδιηγήτως inenarrabiliter.
ἀνεκδίκητος, ον· inultus a, um.
ἀνέκδοτος, ον 1 non editus (liber). 2) = ἄγαμος (ἐπὶ γυναικ. non nupta.
ἀνέκδρομος· impervius, a, um.
ἀνεκλάλητος, ον ineffabilis, e.
ἀνέκλειπτος· inexhaustus a, um.
ἀνεκλείπτως sine fine; semper.
ἀνέκλεκτος, ον· non electus, a. um.
ἀνεκλόγιστος, ον· a quo rationes non petuntur.
ἀνεκλογίστως· sine ratione.
ἀνέκπληκτος, ον 1 παθητ. impavidus, a, um. 2) ἐνεργ. non perterrens, -ntis.

ἀνεκπλήκτως· impavide.
ἀνεκπλήρωτος,ον incomplebilis, e.
ἀνέκπλυτος, ον· illutus a, um.
ἀνεκρίζωτος non eradicatus, a,um
ἀνεκτικός, ή, όν· patiens, -ntis.
ἀνεκτός ή, όν· tolerabilis. e.
ἀνεκτότης, (ἀνεκτικότης), ἡ· patientia, -ae, θ.
ἀνεκτῶς· tolerabiliter.
ἀνέκφευκτος, ον· ineffugibilis, e
ἀνέκφραστος, ον· ineffabilis, -e.
ἀνεκφράστως· ineffabiliter.
ἀνέκφυτος, ον inevitabilis, e.
ἀνεκφώνητος, ον· ineffabilis, e.
ἀνέλαιος· sine oleo.
ἀνέλεγκτος, ον· irrefutatus a, um.
ἀνελέγκτως· sine reprehensione.
ἀνελεημοσύνη immisericordia,-ae,θ
ἀνελεήμων, ἀνελεής· immisericors, -rdis, crudelis, -e.
ἀνελεημόνως· sine misericordia.
ἀνελέητος, ον = ἀνηλέητος.
ἀνελευθερία, ἀνελευθεριότης· illiberalitas. -atis, θ avaritia -ae, θ.
ἀνελεύθερος, ον· illiberalis, e.
ἀνελευθέρως· illiberaliter.
ἀνέλιγμα, τό convolutio, -onis, θ.
ἀνέλιξις, ἡ· evolutio, -onis, θ. μετφ. explicatio, -onis θ.
ἀνελίσσω· evolvo (volvi, volutum, -ere) aliquid. μετφ. explico, -are, aliquid.
ἀνελκόω -ῶ· exulcero, -are.
ἀνελκύω, ἀνέλκω· 1) subduco (-xi -ctum -ere), aliquid (navem). 2) tollo, sustuli, sublatum, -ere (aulaeum pontem).
ἀνέλκωσις, ἡ· ulceratio, -onis, θ.
ἀνέλκωτος,ον non ulceratus, a,um.
ἀνελλήνιστος, ον non graecus a. um; alienus a graecis moribus
ἀνελλιπής, ές cui nihil deest. ἐντ. = integer, -a, -um; totus, a, um; plenus, a, um.
ἀνελλιπῶς· integre; plene.
ἄνελπις,ες· qui est sine spe.
ἀνελπιστία, ἡ· desperatio, -onis, θ.
ἀνέλπιστος, ον insperatus, a, um. ἀνέλπιστός εἰμι, in desperatione sum.
ἀνελπίστως· insperato ἢ ex insperato. ἀνελπ. ἔχω, desperatus sum.
ἀνέμβατος, ον· inaccessus, a, um
ἀνεμέσητος, ον· invidiâ carens.
ἀνεμεσήτως· citra invidiam
ἀνεμέω -ῶ· evomo, -ere.
ἀνέμητος, ον· indivisus, a. um.
ἀνεμιαῖος, α, ον· ἀνέμιος, ον· ventu plenus. ἐντ. = vanus, a, um.
ἀνεμίδιον, τό ventulus, -i, ἀ.
ἀνεμίζω· ventilo, -are. ἀνεμίζομαι· a vento agitor.
ἀνεμόεις, εσσα, εν· ventu plenus.
ἀνεμοζάλη, ἡ· tempestas turpida.
ἄνεμος, ὁ ventus, -i ἀ. οὔριος ἄνεμος ventus secundus. ἄνεμος ἐναντίος, ventus adversus.
ἀνεμομαχία· pugna ventorum.
ἀνεμοσκεπής, ές· a vento tegens.
ἀνεμοφόρητος· a ventis sublatus.
ἀνεμόω -ῶ· ventilo, -are. ἀνεμοῦμαι· a vento agitor.
ἀνέμπληστος, ον insatiabilis, e.
ἀνέμπλους· non navigans.
ἀνεμπόδιστος non impeditus,a,um.
ἀνεμποδίστως· sine impedimento.
ἀνέμφατος· non expressus, a, um.
ἀνεμώδης, ες· ventosus, a, um.
ἀνεμώλιος, ον (= κενός)· ventosus, a, um. ἐντ. = vanus, a, um.
ἀνεμώνη, ἡ· (φ) anemone, -es, θ.
ἀνενδεής, ές non indigens -ntis; largus, a, um; abundans, -ntis.
ἀνενδεῶς· large; abunde.
ανενδοίαστος· indubitatus. a, um.
ἀνενδοιάστως· indubitanter.
ἀνένδοτος, ον· non remissus, a, um. ἐντ. = inexorabilis, e.
ἀνενδότως· non remisse; studio.
ανένδυτος non indutus, a, um.
ἀνενεργής· inefficax, -acis.
ἀνενεργησία inefficacia, -ae, θ.
ἀνενθουσίαστος, ον non afflatus divino spiritu; non fanaticus, a, um.
ἀνεννόητος· ignarus, a, um.
ἀνενόχλητος, ον· illacessitus, a, um; imperturbatus, a, um; tranquillus, a, um
ἀνενοχλήτως· sine interpellatione; tranquille.
ἀνέντατος· non intentus, a, um.
ἀνενταφίαστος· insepultus, a, um.
ἀνέντευκτος, ον· 1) non affabilis, e; 2) insociabilis e. 3) difficilis, -e.
ἀνεξάκουστος,ον inauditus a, um.
ἀνεξάλειπτος, ον· indelebilis, e; inexstinctus,a,um; inexstinguibilis,e.
ἀνεξάντλητος· inexhaustus, a, um.
ἀνεξαπατησία, ἡ· fides certa.

ἀνεξαπάτητος· qui non decipitur.
ἀνεξαρίθμητος· innumerabilis, e.
*ἀνεξαρτησία, ἡ· libertas, -atis.
*ἀνεξάρτητος, ον· non dependens; liber a um.
ἀνεξέλεγκτος ον· irrefutatus a um.
ἀνεξελέγκτως· sine refutatione.
ἀνεξέργαστος, ον· illaboratus a um; imperfectus, a, um. σύγγραμμα ἀνεξέργαστον, abortus, -us, ὁ.
ἀνεξερεύνητος, ον· qui (quae, quod) pervestigari non potest; absconditus, a, um; abditus, a, um.
ἀνεξέταστος, ον 1) inexpertus, a, um 2) inexaminatus, a, um. 3) inexploratus, a, um.
ἀνεξετάστως· 1) sine examine. 2) inexplorate 3) sine discrimine.
ἀνεξευμένιστος· implacabilis, e.
ἀνεξεύρετος non inventus a, um.
ἀνεξήγητος, ον· 1) inexplicatus, a, um; inexplicabilis, e. 2) ininterpretatus a um.
ἀνεξηγήτως· inexplicabiliter.
ἀνεξία, ἡ tolerantia, -ae, θ.
*ἀνεξιθρησκεία religiosa tolerantia
*ἀνεξίθρησκος· qui tolerat religionem alicujus.
ἀνεξικακέω -ῶ· mala tolero.
ἀνεξικακία, ἡ tolerantia (malorum); patientia, -ae, θ.
ἀνεξίκακος, ον tolerans malorum ἢ injuriarum; patiens, -ntis.
ἀνεξικάκως animo malorum patiente.
ἀνεξίλαστος, ον ἀνεξιλέωτος, ον· implacabilis, e.
ἀνεξίτηλος, ον· indelebilis, e.
ἀνεξιχνίαστος, ον· investigabilis, e; non pervestigatus, a, um.
ἀνέξοδος, ον· 1) exitum non habens; impervius, a, um; 2) = οὐ δαπανηρός, non impensus, a, um
*ἀνεξόδως· sine impensâ.
ἀνεόρταστος, ον festum non habens.
ἀνέορτος· non festus, a, um
ἀνεπάγγελτος, ον 1) = ἄκλητος, non vocatus, a, um. 2) = μὴ κηρυχθεί, non indictus, a, um.
ἀνεπαισθητος, ον· qui sentiri (animadverti) non ἢ vix potest.
ἀνεπαισθήτως· citra sensum ita ut non ἢ vix sentiatur; paulum
ἀνεπάλλακτος, ον· non alternans.
ἀνεπανόρθωτος, ον· non emendabilis e; irrecuperabilis, e.
ἀνέπαφος, ον· intactus, a um.
ἀνεπαχθής, ές· non molestus, a, um; non odiosus, a, um.
ἀνεπαχθῶς· non moleste.
ἀνεπεξέργαστος· illaboratus, a um.
ἀνεπηρέαστος, ον· innoffensus, a, um; illaesus, a, um.
ἀνεπίβατος inaccessus, a, um.
ἀνεπιβούλευτος, ον· qui non insidiatur; ab insidiis tutus, a, um.
ἀνεπιβούλως non insidiose.
ἀνεπίγραφος, ον· carens inscriptione ἢ titulo.
ἀνεπιδεής· non indigens, -ntis
ἀνεπίδεκτος, ον non capax, -acis νοῦς ἀνεπίδεκτος παιδεύσεως, animus non capax eruditionis.
ἀνεπίδικος, ον non controversus.
ἀνεπίδοτος, ον non crescens.
ἀνεπιείκεια, ἡ· iniquitas, -atis θ.
ἀνεπιεικής, ές· iniquus, a um; injustus, a, um; durus a, um.
ἀνεπιεικῶς· inique; injuste
ἀνεπιθύμητος, ον non concupiscens
ἀνεπικάλυπτος· non tectus, a, um.
ἀνεπικαλύπτως· aperte et palam.
ἀνεπίκαυστος, ον, ἀνεπίκαυτος, ον· non adustus, a, um
ἀνεπίκλητος· irreprehensus, a um.
ἀνεπικούρητος· auxilio destitutus.
ἀνεπίκρυπτος· non occultus, a, um.
ἀνεπίληπτος, ον irreprehensus, a, um; culpâ ἢ vitio vacuus.
ἀνεπιλήπτως· sine reprehensione.
ἀνεπίληστος, ον· qui nullâ oblivione deletur; sempiternâ memoriâ dignus
ἀνεπιμέλητος· non curatus, a, um.
ἀνεπίμικτος, ον· 1) non permixtus, a, um. 2) ab omni commercio sejunctus.
ἀνεπιμίκτως· sine commercio.
ἀνεπιμιξία, ἡ· defectio commercii.
ἀνεπίμονος, ον· non permanens
ἀνεπιμώμητος, ον, ἀνεπίμωμος, ον· irreprehensilis, e.
ἀνεπινόητος, ον· incogitabilis, e.
ἀνεπίπλαστος· non fictus, a, um
ἀνεπίπληκτος· non reprehensus.
ἀνεπιπλήκτως· sine reprehensione.
ἀνεπιπληξία, ἡ vacuitas a reprehensione; impunitas, -atis, θ.

ἀνεπισήμαντος· non insignis, e.
ἀνεπίσκεπτος· inexplicatus. a. um.
ἀνεπισκέπτως· inconsideranter.
ἀνεπισκεύαστος irreparabilis, e.
ἀνεπισκεψία, ἡ· negligentia, -a, θ.
ἀνεπιστασία, ἡ· inconsiderantia, -ae, θ. incogitantia, -ae, θ.
ἀνεπιστάτητος·incustoditus, a, um.
ἀνεπίστατος· non consideratus.
ἀνεπιστάτως· inconsiderate
ἀνεπιστημόνως· inscite. imperite.
ἀνεπιστημοσύνη, ἡ· inscitia, -ae, θ. inscientia, -ae, θ.
ἀνεπιστήμων insciens, -ntis; inscitus, a, um; indoctus, a, um; imperitus, a um.
ἀνεπιστρεπτί (φεύγω)· sine reditu, sine reversione (fugio).
ἀνεπιστρεψία, ἡ· neglectus, -us, ἀ.
ἀνεπίσχετος non inhibitus, a, um.
ἀνεπισχέτως· sine inhibitione.
ἀνεπίτατος· non intensus, a, um.
ἀνεπίτευκτος = ἀνεπιτυχής.
ἀνεπιτεχνήτως sine arte.
ἀνεπιτήδειος, ον· 1) = ἀνίκανος, non idoneus, a, um. 2) = ἀνώμαλος, non aequus, iniquus (locus). 3) ἀνεπιτήδειος πρός τι, non idoneus, inhabilis ad aliquid.
ἀνεπιτηδειότης·inhabilitas, -atis,θ.
ἀνεπιτηδείως non idonee.
ἀνεπιτήδευτος· inaffectatus, a, um; non accuratus a, um.
ἀνεπιτηδεύτως· non accurate.
ἀνεπιτίμητος irreprehensus, a, um.
ἀνεπιτρόπευτος, ον· ἀνεπίτροπος, ον tutoribus carens.
ἀνεπιτυχής, ές· non consequens petitu.
ἀνεπίφθονος, ον· non invidendus, a, um.
ἀνεπιφθόνως· non invidiose.
ἀνεπιχείρητος· insuperabilis, e.
ἀνεπονείδιστος·irreprehensibilis, e
ἀνεπόψιος, ον· invisibilis, e.
ἀνέραμαί (τινος)· denuo amo (aliquem).
ἀνεραστία, ἡ· vita amoris expers.
ἀνέραστος, ον· 1) non amatus, a, um 2) non amans; sine amore.
ἀνέργαστος, ον· 1) illaboratus, a, um. 2) rudis, e.
ἀνερεθίζω irrito, aliquem
ἀνερεύγομαι· eructo, aliquid.
ἀνερευνάω -ῶ· 1) investigo, -are, aliquid 2) requiro, anquiro, aliquid
ἀνερεύνησις, ἡ· investigatio -onis, θ. requisitio, -onis, θ.
ἀνερεύνητος, ον· investigabilis e.
ἀνερμάτιστος, ον· non saburratus, a, um. ἐντ. = non stabilis, e.
ἀνερμήνευτος inexplicabilis, e; non interpretabilis, e.
ἀνερμηνεύτως·inexplicabiliter; sine interpretatione.
ἀνέρπω, ἀνερπύζω· sursum serpo
ἀνέρρω· pereo -ire. ἀνέρρε, abi in malam rem.
ἀνερυθριάω -ῶ· erubesco -ere.
ἀνερυθρίαστος, ον· non erubescens, -ntis; sine pudore.
ἀνερυθριάστως sine pudore.
ἀνέρχομαι· sursum eo; adscendo (di, -nsum, -ere).
ἀνερωτάω -ῶ· interrogo -are.
ἀνεσθίω devoro, -are.
ἀνέσιμος· remissus, a, um.
ἄνεσις, ἡ· 1) remissio, -onis, θ. ἄνεσις τῆς ψυχῆς, animi remissio. ἄνεσιν τῇ ψυχῇ παρέχω, animum remitto. 2) aberratio -onis θ. 3) avocatio -onis, θ. τὰ ἄνεσιν παρέχοντα, res quae avocant.
ἀνέσπερος vesperâ carens.
ἀνέστιος domo et patriâ carens.
ἀνεστραμμένος, η, ον· praeposterus, a. um.
ἀνεστραμμένως· praepostere.
ἀνέταιρος· sodalibus carens.
ἀνετεροίωτος· immutabilis, e.
ἀνέτοιμος, ον· imparatus, a. um.
ἄνετος, ον· remissus, a, um; laxus, a, um; dissolutus, a, um.
ἀνέτως· remisse; laxe; dissolute.
ἄνευ 1) sine μετ' ἀφαιρ.) ἄνευ ἐμοῦ, sine me. ἄνευ τινὸς κινδύνου, sine ullo periculo. 2) citra (μετ' αἰτιατ.): ἄνευ ἀρετῆς, citra virtutem. 3) absque (μετ' ἀφαιρ.) ἄνευ ὑποθέσεως, absque argumento.
ἀνεύθετος· non accomodatus.
ἀνεύθυνος· 1) qui rationes non reddit 2) crimine carens, innocens ntis.
ἀνευθύνως non redditis rationibus
ἄνευκτος, ον non optatus, a, um.
ἀνευλάβεια, ἡ· 1) negligentia, -ae, θ. *2) irreligio, -onis, θ.

ἀνευλαβής ἐς irreligiosus, a, um.
ἀνευλαβῶς irreligiose.
ἀνεύρεσις, ἡ repertio, -onis, θ. inventio, ônis, θ.
ἀνεύρετος non repertus, a, um.
ἀνευρίσκω reperio -peri, -pertum, -ire, aliquem ἢ aliquid. ἀνευρίσκομαι, reperior, rtus sum, -iri.
ἄνευρος, ον enervis, e; enervatus, a, um
ἀνευρύνω dilāto. aliquid.
ἀνεύφραντος non laetabilis, e.
ἀνευχάριστος ingratus, a, um.
ἀνευχαρίστως ingrate.
ἀνεύχομαι rursus precor.
ἀνέφελος, ον non nubilus, a, um. ἀνέφελος οὐρανὸς (αἰθρία), sudum. -i, οὐ
ἄνεφθος, ον non coctus, a, um.
ἀνέφικτος, ον quem (quam, quod) quis assequi non potest; cogitatione non assequendus, a, um. ἐντ. = qui (quae, quod) fieri non potest.
ἀνέχομαι 1) tolero -are, aliquid. ἀνέχομαι κινδύνους, pericula tolero. 2) patior, passus sum, pati (mala). 3) perfero, -tuli, -latum -ferre (famem. frigus). 4) ἀνέχομαί τινα, perfero aliquem. 5) sustineo, -ere (mula). 6) sustendo, -are, aliquid. μόλις ἀνέσχοντο, aegre sustentatum est.
ἀνέχω 1) sursum teneo; tollo (sustuli, sublatum, tollere); erigo (-exi, -etum -ere (in altum, sustento, -are, aliquid ἢ aliquem. 2) inhibeo (-ui, -itum) -ere, aliquem ἢ aliquid. 3) ἀμετ. promineo -ere; orior, -iri.
ἀνέψητος, ον incoctus, a, um.
ἀνεψιά, ἡ 1) = ἐξαδέλφη. α) ἡ ἐκ πατρός, patruelis, -is, θ. β) ἡ ἐκ μητρός, consobrina, -ae, θ. *2) fratris filia ἢ sororis filia.
ἀνεψιαδῆ, ἡ filia consobrini ἢ consobrinae.
ἀνεψιαδοῦς, ὁ filius consobrini ἢ consobrinae.
ἀνεψιός, ὁ 1) = ἐξάδελφος α) ὁ ἐκ πατρός, patruelis, -is, ἀ. β) ὁ ἐκ μητρός, consobrinus, -i, ἀ. *2) fratris filius ἢ sororis filius.
ἀνεψιότης, ἡ consobrinitas, atis, θ.
ἀνηβάω -ῶ ἀνηβάσκω repubesco.
ἄνηβος, ον impubes, -eris.
ἀνήδομαι gaudium retraho.
ἀνήδονος, ον illaetabilis, e.
ἀνήδυντος, **ἀνήδυστος** insuavis, e.
ἄνηθον (φ), anethum, -i. οὐ.
ἀνήκεστος, ον 1) insanabilis, -e. 2) intolerabilis, e.
ἀνηκέστως 1) insanabiliter. 2) = ἀπηνῶς. atrociter.
ἀνηκοΐα, ἡ auditionis defectio. ἐντ. = inperitia, -ae.
ἀνήκοος, ον qui non audit. ἐντ. α) ignarus, a, um; imperitus a, um. β) contŭmax ăcis.
ἀνηκουστέω -ῶ non audio. μετφ. non sum dicto audiens.
ανηκουστία inaudientia, ae, θ.
ἀνήκουστος, ον inaudibilis, e
ἀνήκω 1) ascendo, -ere. ἐντ. = cresco, -ere. 2) ἀνήκει πρός τι, εἴς τι, pertinet ad aliquid. τὸ ἐνύπνιον εἰς τοῦτο ἀνήκει, somnium pertinet ad hanc rem. 3) ἀνήκει τι εἴς τινα, aliquid positum ἢ situm est in aliquo. *4 τό βιβλίον ἀνήκει εἰς ἐμέ, liber meus est ἢ ego possideo librum
ἀνηλεής, ές immisericors, -rdis; crudelis, e.
ἀνηλέητος, ον misericordiâ indignus
ἀνηλεῶς sine misericordia, crudeliter.
ἀνήλειπτος, **ἀνήλειφος**, **ἀνηλειφής** non unctus, a, um.
ἀνηλειψία, ἡ illuvies, -ei, θ.
ἀνηλιάζω soli expono.
*__ἀνηλικιότης__, ἡ aetas infirma.
ἀνήλικος, ον nondum sui juris (suae potestatis; nondum adultus; impubes, -ĕris.
ἀνήλιος ον sine sole; opacus, a, um.
ἀνήλωτος non fixus clavo.
ἀνήμελκτος non mulctus, a.
ἀνήμερος, ον immansuetus, a, um. ἐντ. = crudelis, e; ferus, a, um
ἀνημερότης, ἡ 1) feritas, -atis 2) inclementia, -ae, θ.
ἀνηνεμέω -ῶ a ventis non moveor.
ἀνηνεμία, ἡ tranquillitas, -atis, θ.
ἀνήνεμος, ον sine ventis; tranquillus, a um.
ἀνήνυτος, ον irrĭtus, a um. ἀνήνυτον ἔργον, irritum inceptum.
ἀνηνύτως sine effectu.
ἀνήνωρ ὁ, ἡ von virilis; imbellis, e.
ἀνήρ, ὁ 1 vir, viri, ἀ. ἀνὴρ καὶ γυνή, vir mulierque. κατ' ἄνδρα, viritim.

2) = εὔζυγος vir, maritus -i, ἀ. 3) vir, homo, -ĭnis, miles -ĭtis ἀ. 4) μετφ vir est, ἀνὴρ (ἀνδρεῖός) ἐστιν.

ἀνηρέμητος, ον· quiete carens.

ἀνηρεμήτως· sine quiete.

ἀνήρεστος, ον· qui non placet.

ἀνηροσία, ἡ· arandi defectio.

ἀνήροτος, ον· non aratus, a. um.

ἀνήσυχος, ον· inquietus. a, um.

ἀήττητος, ον· invictus, a, um.

ἀνηχέω -ῶ· renŏno -are.

ἀνθαιρέομαι -οῦμαί (τινα ἤ τί τινος) antepono. -ere. praefero -ere aliquem ἤ aliquid alicui.

ἀνθαμιλλάομαι -ῶμαί (τινι ἢ πρός τινα) certo, contendo cum aliquo ἢ alicui.

ἀνθάμιλλος, ον· aemulus, a, um.

ἀνθάπτομαι· 1) attingo (aliquid). ἀνθάπτομαι τῶν πραγμάτων. agredior, capesso rempublicam ἀνθάπτομαι ἔργου, manum in opus impono. 2) = καθάπτομαί τινός, reprehendo aliquem

ἀνθεινός· floridus, a, um.

ἀνθελιγμός· volutatio contraria.

ἀνθέλκω contra (in contrariam partem) traho, retrăho aliquid. **ἀνθέλκομαι,** contra trahor (ab aliquo)

ἀνθέμιον, τό· spira, -ae, θ.

ἀνθεμόεις. εσσα. εν· 1) floridus, a, um. 2) floribus ornatus.

ἀνθεμώδης, ες· florens, -ntis.

ἄνθεξις, ἡ· retentio. -onis, θ.

ἀνθερεών, ὁ mentum -i, οὐ.

ἀνθεστιάω -ῶ (τινα)· vicissim convivio accipio. aliquem.

ἀνθέω -ῶ· floreo, -ui -ere ἢ floresco, -ere (κυρ. καὶ μετφ.).

ἀνθηδών, ἡ· apis, -is θ.

ἀνθήλιος· soli similis

ἀνθηρός, ά, όν· floridus, a, um. floreus, a, um. ἐντ. = multicolor, oris.

ἀνθηρότης, ἡ· flos aetatis; venustas, -atis. θ.

ἀνθηρῶς· floride; florenter.

ἄνθησις. ἡ· floritio, ŏnis, θ.

ἀνθησσάομαι-ῶμαι· vicissim vincor

ἀνθιερόω -ῶ vicissim consecro.

ἀνθίζω· 1) floribus orno, aliquid. 2) = flores emitto.

ἄνθινος, ον· floreus, a, um.

ἀνθιππάζομαι· equitans occurro.

ἀνθιππασία, ἡ· decursio equestris.

ἀνθίστημι· exadversum colloco, aliquid συνηθέστ **ἀνθίσταμαί (τινι),** resisto (-st ti. -ere) alicui.

ἀνθοβαφής ές pulchre coloratus.

ἀνθοβολέω -ῶ· flores jacio.

ἀνθοβόλησις, ἡ· jactura florum.

ἀνθοβόλος, ον· flores jaciens; flores emittens; florigenus, a. um.

ἀνθοδίαιτος· in floribus vivens.

ἀνθοδόκος· flores recipiens.

ἀνθοκομέω -ῶ· flores curo.

ἀνθοκόμος, ον 1) flores fovens. 2) floriger. era, erum.

ἀνθολκή, ἡ retractus, -us, ἀ.

ἀνθολογέω -ῶ flores lego.

ἀνθολογία, ἡ· collectio florum. μτφ. collectio carminum minorum.

ἀνθολόγος· florilĕgus. a, um.

ἀνθόμοιος, ον plane similis.

ἀνθομολογέομαι οῦμαι (πρός τινα), vicissim consentio cum aliquo. ἀνθομολογοῦμαί τινι, adstipulor, alicui.

ἀνθομολόγησις ἡ· ἀνθομολογία, ἡ· promissum mutuum.

ἀνθονομέω -ῶ flores depascor.

ἀνθονόμος· flores depascens.

ἀνθοπλίζω· contra armo. **ἀνθοπλίζομαι,** me contra armo.

ἀνθοποιός flores procreans.

ἀνθοπωλέω -ῶ flores vendo.

ἀνθοπώλης, ὁ florum venditor.

ἀνθόπωλις, ἡ florum venditrix

ἀνθορμέω -ῶ· sto contra in statione (paratus ad pugnandum).

ἄνθος. τό flos, -ŏris ἀ. ἄνθος ἐκφέρω, florem emitto. μετφ. α) ἄνθος ἥβης (ἀκμὴ τῆς ἡλικίας), flos aetatis. β) ἄνθος τῆς πόλεως, flos civium. ἄνθος νεότητος (νεολαίας), flos juventutis. ἄνθος οἴνου, flos vini γ ἄνθη (οἱ καλλωπισμοὶ τοῦ λόγου), flosculi. δ) splendor, -ŏris, ἀ.

ἀνθοσμίας (οἶνος) **ὁ·** floribus fragrans (vinum).

ἀνθοφορέω -ῶ· flores fero.

ἀνθοφόρος, ον· floriger, a, um; frorifer, a, um.

ἀνθοφυής, ές froripărus, a, um.

ἀνθρακεύς, ὁ, ἀνθρακευτής, ὁ· carbonarius i, ἀ.

ἀνθρακεύω· carbones conficio.

ἀνθρακιά, ἡ· 1) carbonum congeries. 2 carbones ardentes.

ἀνθρακίας· ater ut carbonarius.

ἀνθράκιον, τό· carbuncŭlus, -i ἀ.

ἀνθράκιος niger ut carbo.
ἀνθρακίς, ἡ ignis carbonum
ἀνθρακοειδής carbonibus similis.
ἀνθρακοπώλης carbonum venditor
ἀνθρακόω -ῶ in carbones redigo
ἀνθρακοῦμαι, carbonesco, -ere.
ἀνθρακώδης carbonem referens.
ἄνθραξ, ὁ carbo, -onis, ἀ. 2) ἄνθραξ (λίθος) carbunculus, -i, ἀ. 3) ἄνθραξ (νόσος) carbo, -onis; carbunculus i, ἀ. νοσῶ τῷ ἄνθρακι, carbunculo, -are.
ἀνθρωπάριον, ἀνθρώπιον, ἀνθρωπίσκος homullus, -i, ἀ homuncio, -onis, ἀ. homunculus, -i, ἀ.
ἀνθρώπειος, εία, ον humanus, a, um.
ἀνθρωπείως hominum more; humanitus; humaniter.
ἀνθρωπεύομαι more humano ago.
ἀνθρωπίζω homines imitor. **ἀνθρωπίζομαι**, homo fio.
ἀνθρωπικός, ή, όν humanus, a, um.
ἀνθρωπικῶς humaniter.
ἀνθρώπινος, η, ον humanus. a, um. τὸ ἀνθρώπινον γένος, genus humanum, humanitas, -atis θ. ἡ ἀνθρωπίνη συμφορά humanus casus. ἀνθρώπινόν ἐστι, humanum est. εἴ τι ἀνθρώπινον ἔπαθον, si quid humanitus mihi accidisset. τὰ ἀνθρώπινα, humana, -orum.
ἀνθρωπίνως humane; humaniter.
ἀνθρωπισμός humanitas, -atis, θ.
ἀνθρωποειδής, ές humanam formam habens.
ἀνθρωποειδῶς humanâ specie.
ἀνθρωποθηρία, ἡ venatio, captura hominum.
ἀνθρωποθυσία, ἡ immolatio hominum; humana hostia; victimae humanae.
ἀνθρωποθυτέω -ῶ hominem immolo.
ἀνθρωποκτονέω -ῶ homines occido.
ἀνθρωποκτονία homicidium, -ii, οὐ
ἀνθρωποκτόνος, ον ab hominibus caesus, a, um.
ἀνθρωποκτόνος homicida, -ae. ἀ.
ἀνθρωπολατρεία hominum cultus
ἀνθρωπολατρέω -ῶ hominem colo
ἀνθρωπολάτρης, ὁ hominum cultor; anthropolatra, ae, οὐ.
ἀνθρωπόλεθρος homicida, -ae, ἀ.
ἀνθρωπολογία, ἡ de homine dissertatio.
ἀνθρωπολόγος, ὁ de hominibus loquens ἢ disserens.
ἀνθρωπόμιμος homines imitans.
ἀνθρωπόμορφος, ον formam ἢ figuram humanuma habens. τὸ ἀνθρωπόμορφον, humanitas corporis.
ἀνθρωπομορφόω -ῶ formam humanam tribuo, alicui.
ἀνθρωπόνοος -ους, mente humana praeditus, a, um
ἀνθρωπόομαι -οῦμαι homo sumo
ἀνθρωπάθεια affectus humanus.
ἀνθρωποπαθής, ές affectibus humanis obnoxius, a, um
ἀνθρωποποιία ἡ hominis creatio.
ἀνθρωποπρεπής hominem decens
ἀνθρωποπρεπῶς convenienter humanae naturae
ἄνθρωπος, ὁ homo, -inis ἀ. ἄνθρωπος δοῦλος, homo servus. ἐν ἀνθρώποις εἰμί, ζῶ, inter homines sum. ἐν ἀνθρώποις, in orbe terrarum. ἡ ἄνθρωπος (homo, femina ae, θ.
ἀνθρωπόσχημος figurae humanae
ἀνθρωπότης, ἡ 1) humana natura. 2) genus humanum.
ἀνθρωποτόκος puerpĕra, ae, θ.
ἀνθρωποφαγέω -ῶ homines voro
ἀνθρωποφαγία, ἡ esus hominum.
ἀνθρωποφάγος, ον homines vorans: humana carne vescens
ἀνθρωποφθόρος, ον homines perdens.
ἀνθρωποφυής, ές hominis naturam habens.
ἀνθυβρίζω vicissim contumeliâ afficio, aliquem.
ἀνθυλακτέω -ῶ vicissim latro.
ἀνθύλλιον, τό flosculus, -i, ἀ.
ἀνθυπάγω vicissim accuso.
ἀνθυπαλλαγή mutua commutatio.
ἀνθυπαντάω -ῶ occurro alicui.
ἀνθυπατεία ἡ proconsulātus -us, ἀ.
ἀνθυπατεύω proconsul sum, pro consule provinciam administro.
ἀνθυπατικός proconsularis, e.
ἀνθύπατος, ὁ pro consule ἢ proconsul, -is, ἀ. ἀνθύπατος πορεύομαι pro proconsule ἢ proconsul proficiscor.
ἀνθυπείκω vicissim cedo
ἀνθύπειξις, ἡ cessio mutua.

ἀνθυπερφρονέω -ῶ· vicissim superbio, (aliqua re).

ἀνθυπηρετέω -ῶ· officia mutua praesto; vicissim gratificor, alicui

ἀνθυπισχνέομαι -οῦμαι· repromitto, -ere

ἀνθυποβάλλω· objicio loquenti.

ἀνθυποκαθίστημι· in locum alterius substituo.

ἀνθυποκρίνομαι· vicissim simulo.

ἀνθυποπτεύω· vicissim suspicor.

ἀνθυπορύσσω· contra cuniculos ago

ἀνθυπουργέω -ῶ beneficium penso

ἀνθυπούργημα, τό· ἀνθυπούργησις, ἡ· officium mutuum.

ἀνθυποφορά (σχ.ῥ.), afflictio, -onis, θ.

ἀνθυποχωρέω -ῶ· vicissim recedo

ἀνθυποχώρησις· recessus mutuus.

ἀνθυφίσταμαι· vicissim sustineo.

ἀνθώδης, ες· florulentus, a um.

ἀνία, ἡ· tristitia ae, θ. maeror, ōris, ἀ.

ἀνιαρός, ά, όν· moerens, -ntis; moestus, a, um; tristis, is. τὸ ἀνιαρόν, moestitia, ae, θ.

ἀνιαρῶς· moeste; triste.

ἀνίατος, ον· ἀνιάτρευτος, ον· insanabilis, e; immedicabilis, e.

ἀνιάτως· insanabiliter.

ἀνιάω -ῶ moerore afficio, aliquem; contristo -are, aliquem. **ἀνιῶμαι,** moereo, -ere. ἀνιῶμαι ἐπὶ τῇ σῇ λύπῃ, tuo dolore moereo. ἀνιῶνται ταῖς τῶν ἄλλων εὐπραξίαις, alienis bonis moerent καὶ ἀπροσ. ἀνιῶμαι ἐπί τινι, piget me alicujus (rei).

ἀνιδριτί, ἀνιδρωτί, sine sudore.

ἄνιδρος, ον· ἀνίδρωτος, ον· qui non sudavit; sudore expers.

ἀνιδρόω, -ῶ· adsudesco, -ere.

ἀνίδρυσις, ἡ· collocatio, ōnis, θ.

ἀνίδρυτος, ον· instabilis e.

ἀνιδρύω· colloco, -are, aliquid.

ἀνίδρωσις, ἡ· sudatio, -onis, θ.

ἀνίερος, ον· profanus, a, um; pollutus, a, um.

ἀνιερόω -ῶ· consacro, voveo.

ἀνιέρωσις· consecratio, -onis, θ.

ἀνίημι· 1) emitto, -ere, aliquid (folia). 2) = χαλῶ (χαλαρώνω) τι, remitto, -ere, aliquid (habenas, frena). 3) ἀνίημι (= ἀφίημι) τινί τι, permitto alicui aliquid. 4) **ἀνίεμαι** εἴς τι πρός τι, totum me do ἤ permitto alicui rei.

ἀνίκανος, ον· 1) insufficiens, -ntis *2) incapax, -acis. *3 non aptus, non idoneus ad aliquid. *4) impotens, -ntis.

***ἀνικανότης, ἡ·** 1) ineptia, -ae, θ. 2) impotentia, ae, θ.

ἀνίκητος, ον· invictus, a, um.

ἄνικμος, ον· aridus, a, um

ἀνίλαστος· implacidus, a um.

ἀνίλεως· immisericors, -rdis.

ἀνίουλος· impubes, -eris

ἄνιππος· qui est sine equo.

ἀνίπταμαι evolo, -are.

ἄνιπτος, ον· illotus, a, um

ἀνισάζω· adaequo, -are

ἀνισάριθμος, ον diversus numero.

ἀνισόμετρος, ον· diversus mensurâ.

ἀνισομήκης· diversae longitudinis.

ἀνισοπαχής, ές· inaequalis crassitudinis.

ἄνισος, ον· inaequalis, e; imparilis, e.

ἀνισότης, ἡ· inaequalitas, -atis, θ. imparitas ἤ imparilitas, -atis, θ.

ἀνισότιμος· inequalis dignitatis.

ἀνισοφυής· dissimilis naturae.

ἀνισόω -ῶ· inaequo, aliquid.

ἀνίστημι· 1) erigo (-exi, -ctum, -ere) aliquem ἤ aliquid. 2) surgo, -ere (aliquid ἤ aliquem) 3) ἀνίστημι ἐκ τοῦ θανάτου, resuscito, aliquem. 4) ἐπὶ στράτ. (= ἀναζεύγνυμι), moveo ere (signa, castra). **ἀνίσταμαι.** 1) ἀνίσταμαι (ἐκ τοῦ δείπνου, ἐκ τῆς ἕδρας, ἀπὸ τῆς κλίνης), surgo (a coenâ, e sella, e lectulo). ἀνίσταμαι ἀγορεύσων, ad dicendum surgo ἤ ἁπλῶς surgo. 2) ἀνίσταμαι ἐκ τῆς νόσου, adsurgo ex morbo; ἀνίσταται καὶ λέγει, adsurgit et dicit. 3 consurgo, -ere: ἀνίσταμαι πολεμήσων, consurgo ad bellum. ὁ ἀσθενὴς ἀνίσταται, aeger consurgit. ἀναστὰς ἐξέρχομαι τοῦ συνεδρίου, consurgo ex consilio. μάλ. ἐπὶ πολλῶν· πάντες ἀνέστησαν, omnes consurrexerunt. 4) ἀνίσταμαι (ἐκ συμφορᾶς), resurgo (ex casu). 5) ἀνίσταμαι ἐκ νεκρῶν exsisto ab inferis. 6) (= ἀνορθοῦμαι) ἡ πολιτεία ἀνίσταται, respublica exsurgit. 7) ἀνίσταμαί τινι, insurgo, alicui, exsurgo adversus aliquem. 8) ἀνίσταμαί τινι (τιμῆς ἕνεκα), assurgo, alicui.

ἀνιστορέω -ῶ· interrogo, aliquem.

ἀνιστορησία· historiae ignorantia.

ἀνιστόρητος, ον· 1) qui historiae

non novit ἀνιστόρητος περί τινος, imperitus in re aliquâ, ignarus alicujus rei.

ἀνιστορήτως· 1) sine cognitione historiae. 2) ἀνιστορήτως ἔχω τινός, imperitus sum in aliqua re.

ἀνίσχιος· elumbis e

ἀνίσχυρος, ον invalidus, a, um.

ἀνίσχω (ἀμετ. καὶ κυρίως περὶ ἡλίου)· orior, ortus sum, oriri· ἅμ' ἡλίῳ ἀνίσχοντι, ab sole orto.

ἀνίσως· inaequaliter; impariter.

ἀνίσωσις, ἡ· adaequatio, -onis, θ.

ἄνιχθυς piscibus carens

ἀνίχνευσις, ἡ investigatio, -onis, θ. indagatio, -onis, θ.

ἀνίχνευτος, ον· investigabilis, e.

ἀνιχνεύω· investigo, -are, indâgo, -are, aliquid.

ἀνιώδης, ες· molestus, a, um.

ἀνιών· ἴδε ἀνέρχομαι· οἱ ἀνιόντες συγγενεῖς, descendentes.

ἀνοδία, ἡ· iter impervium.

ἄνοδμος, ον· odore carens.

1. **ἄνοδος, ον** invius, a, um.

2. **ἄνοδος, ἡ**· ascensus, -us, ἀ.

ἀνόδους· edentŭlus, a, um.

ἀνοδύρομαι· lamentor, -ari.

ἄνοζος, ον enodis, e.

ἀνοησία, ἡ· insipientia, -ae, θ. stultitia, ae, θ. imprudentia, -ae, θ.

ἀνοητέω -ῶ· insipiens sum; imprudens sum; desipio, -ere.

ἀνόητος, ον insipiens, -ntis; stultus, a, um; imprudens, -ntis.

ἀνοήτως· insipienter; imprudenter.

ἀνόθευτος, ον· non spurius, a, um; legitimus, a, um.

ἄνοια, ἡ amentia, -ae, θ. stultitia, -ae, θ.

ἄνοιγμα, τό· apertura, -ae, θ.

ἀνοίγνυμι καὶ **ἀνοίγω** 1) aperio, -ui, -ertum, -Ire (januam, iter. 2 recludo -si, -sum -ere, (fores, portas). 2) pando, pandi passum, -ere (januam, viam). 3) patefacio, -fēci -factum -ere (januam). 4 *ἀμετ.* ἀνέῳγμαι, pateo -ui, -ere· ἡ θύρα ἀνέῳκται, janua patet ἀλλά: θύρα ἀνεῳγμένη, janua patefacta.

ἀνοιδαίνω, ἀνοιδέω -ῶ 1) tumĕo, -ŭi, -ere. 2) tumesco, -mŭi, -ĕre

ἀνοίδησις, ἡ tumor, -oris, ἀ.

ἀνοιδίσκω· tumefacio, aliquid.

ἀνοίκειος, (α), ον· 1) non familiaris, e 2) inconveniens, -ntis

ἀνοικειότης, ἡ 1) mores a familiaritate alieni. *2) inconvenientia, -ae, θ.

ἀνοικείως· incovenienter.

ἀνοικίζω· 1) μεταβ α) ἐπὶ πόλεως, rursum aedifico. β) ἐπὶ ἀνθρ. migrare facio. 2) ἀμετ. migro -are.

ἀνοίκισις, ἡ· habitationum mutatio

ἀνοικισμός, ὁ· instauratio, -onis, θ.

ἀνοικοδομέω, -ῶ· instauro aedificium; reaedifico, aliquid.

ἀνοικοδομή, ἡ· **ἀνοικοδόμησις ἡ**· instauratio aedificium.

ἀνοικοδόμητος, ον· non exstructus, a, um.

ἀνοικονόμητος, ον, 1) male dispositus, a, um. 2) prodigus, a, um. *3 qui regi non potest; intolerabilis, e.

ἄνοικος, ον· sine domo.

ἀνοικτίρμων· immisericors, -rdis.

ἀνοικτός, ή, ον· apertus, a, um.

ἄνοικτος, ον· immisericors, -rdis.

ἀνοίκτως· sine misericordia.

ἀνοιμώζω· ingemisco, -ere.

ἄνοιξις, ἡ· 1) reclusio, -onis, θ. apertio, -ōnis, θ. *2) = ἔαρ, ver, veris, οὐ.

ἀνοκωχή, ἡ· ἴδε ἀνακωχή

ἀνολβία, ἡ· miseria, -ae, θ.

ἀνόλβιος, ον· **ἄνολβος, ον**· infelix, -icis; miser, a, um

ἀνολκή, ἡ· tractio sursum.

ἀνολοφύρομαι· lamentor, -ari.

ἀνομβρία, ἡ· pluviae inopia; siccitas, -atis, θ.

ἄνομβρος, ον· imbribus carens; siccus, a, um. ἄνομβρον ἔτος siccus annus.

ἀνομέω -ῶ· leges transgredior.

ἀνόμημα, τό flagitium -ii, οὐ.

ἀνομία, ἡ. contemptus legum; iniquitas, -atis, θ.

ἀνομίλητος, ον· insociabilis, e.

ἀνόμιχλος, ον· innubilis, e.

ἀνόμματος· oculorum expers.

ἀνομοθέτητος, ον· sine lege et ordine.

ἀνομοιοβαρής diversi ponderis.

ἀνομοιογενής· diversi generis.

ἀνομοιογενῶς· e diversis generibus

ἀνόμοιος, (α), ον· dissimilis, e; dispar (alicui), disparilis, e.

ἀνομοιότης, ἡ· dissimilitudo, -inis θ. disparilitas, -atis, θ.

ἀνομοιόω -ῶ dissimilem facio.
ἀνομοίως dissimiliter: dispariliter
ἀνομοίωσις dissimilitudo. -inis θ.
ἀνομολογέομαι οῦμαι περί τινος· assentior -nsus sum.-iri de aliqua re
ἀνομολόγημα, τό· **ἀνομολογία**, ἡ· assensio, onis, θ.
ἄνομος, ον· illegitimus, a. um. ἐντ = iniquus a. um: improbus a. um.
ἀνόμως sine lege, illegitime
ἀνόνητος. ον· inutilis, e.
ἀνονόμαστος innominatus, a. um.
ἄνους, ουν· amens, -ntis; stultus, a, um
ἄνοπλος ον· inermis. e.
ἀνόπλως· sine armis.
ἀνόργανος· sine instrumentis
ἀνόργητος, **ἄνοργος** irâ carens.
ἀνοργίαστος orgiis non initiatus.
ἀνορεκτέω ῶ fastidio cibum
ἀνορεξία, ἡ· fastidium cibi
***ἀνορθογραφέω** -ῶ·mendose scribo; labor in scribendo.
***ἀνορθογραφία**, ἡ· mendum scripturae ἢ μόνον mendum -i. οὐ.
***ἀνορθόγραφος**,ον·mendôsus, a,um.
ἀνορθόω -ῶ· 1) ἀνορθῶ τινά ἤ τι, erigo ἢ surgo (-rexi, -ctum, -ere, aliquem ἢ aliquid. 2) ἀνορθῶ τι, resarcio -ire, aliquido reparo (-are aliquid. 3) μετφ. sustento (civitatem). **ἀνορθοῦμαι**, surgor -i (κυρ καὶ μετφ.); resarcior, -iri.
***ἀνόρθωσις**, ἡ· reparatio, -onis.
***ἀνορθωτής**, ὁ reparator, -oris.
ἄνορκος, ον· juramento non obstrictus. a, um.
ἀνορμίζω e portu propello (navem).
ἀνορμίζομαι, e portu progredior.
ἄνορμος· statione navium carens
ἀνόροφος, ον· tecto carens.
ἀνορύσσω, **ἀνορύττω**· efodio (-odi, -ossum, -ere aliquid.
ἀνορχέομαι -οῦμαι· salto (-âre).
ἄνορχος testiculis carens.
ἀνόσητος, ον· non aegrotus, a, um.
ἀνοσία, ἡ· bona valetudo.
ἀνόσιος, α, ον· nefarius, a um; nefandus, a, um. ἐντ impius, a um τὸ ἀνόσιον ἔργον, facinus, -oris, οὐ.
ἀνοσιότης, ἡ· impietas, -atis. θ.
ἀνοσιουργέω -ῶ· nefas committo.
ἀνοσιούργημα, τό· scelerata actio.
ἀνοσιουργία, ἡ· impietas, -atis. θ.
ἀνοσιουργός· impie agens.
ἀνοσίως nefarie impie; scelerate.
ἄνοσμος, ον· sine odore.
ἄνοσος, ον· 1 morbo carens. 2 salubris, e
ἀνόστεος· sine ossibus.
ἄνοστος, ον· 1) irredux. -ucis 2) = μὴ ἔχων νοστιμάδα, nihil sapiens; voluptate carens; injucundus, a, um.
ἀνουθέτητος non admonitus,a,um.
ἀνούσιος ον substantiâ carens.
ἀνοχεύς, ὁ retinaculum i, οὐ.
ἀνοχή, ἡ· tolerantia, -ae, θ patientia, -ae, θ. **ἀνοχαί**, indutiae -arum, σπείσασθαι, ποιεῖσθαι ἀνοχάς, indutias facere.
ἀνοχλησία, ἡ· tranquillitas -atis, θ.
***ἀνταγαπάω** -ῶ· redamo -are.
ἀνταγοράζω· redimo. ēmi, -ĕre.
ἀνταγορεύω· obloquor (alicui).
ἀνταγωνίζομαί (τινι)· repugno, -are, alicui: concerto, -are, alicui.
ἀνταγωνιστής, ὁ· concertator, -oris, ἀ. adversarius ἢ aemulus
ἀνταδελφός· qui est loco fratris.
ἀνταδικέω -ῶ (τινα)· vicissim injuriâ afficio, aliquem.
ἀντᾴδω cantu respondeo.
ἀνταιδέομαι -οῦμαι· vicissim revereor, aliquem.
ἀνταίρω 1) contra attollo. 2) ἀνταίρω τινί ἢ πρός τινα, rebello, contra arma fero
ἀνταιτέω -ῶ· peto pro aliquo.
ἀνταιτιάομαι -ῶμαι· contra accuso
ἀντακολουθέω -ῶ vicissim sequor
ἀντακολούθησις, καὶ **ἀντακολουθία**, ἡ· mutuus comitatus
ἀντακοντίζω contra jaculor.
ἀντακούω vicissim audio.
ἀντακροάομαι -ῶμαι, = ἀντακούω.
ἀντακρωτήριον, τό· promunturium oppositum.
ἀνταλλαγή, ἡ· permutatio, -onis, θ.
ἀντάλλαγμα, τό 1) commutatio, onis, θ 2) pretium redemptionis
ἀνταλλάσσω muto, commuto, permuto, -are, aliquid aliqua re.
ἀνταμείβομαι (ἀνταμείβω)· gratiam refero (alicui ob aliquid), remuneror (aliquem · κακῶς ἀνταμείβομαί τινα, malam gratiam refero alicui. ἀνταμείβομαί τινα κακοῖς, maleficia maleficiis penso.

ἀντάμειψις, ἡ, **ἀνταμοιβή**, ἡ 1) retributio, -onis θ. 2) remuneratio, -onis θ. 3) reciprocatio, -onis θ.
ἀνταμύνομαι· ulciscor -i, aliquem (hostes pro injuriâ).
ἀντανάγω καὶ **ἀντανάγομαι** (ἐπὶ στόλου)· ex adverso in hostem ἢ obviam hosti prodeo
ἀντανάκλασις, ἀντανακλασμός· refractio, -onis, θ. repercussus, -us, ἀ.
ἀντανακλάω -ῶ repercutio, -ere ἀντανακλώμενος, η, ον· repercussus, a um. ἡ τοῦ ἡλίου ἀκτὶς ἀντανακλᾶται, radius solis refringitur.
ἀνταναλίσκω· vicissim consumo
ἀνταναμένω· vicissim exspecto
ἀντανaπαύομαι· vicissim quiesco.
ἀνταναπίμπλημι, ἀνταναπληρόω -ῶ· vicissim impleo.
ἀνταναφέρω refero -erre
ἀνταναχωρέω -ῶ vicissim recedo.
ἀντάνειμι· contra surgo.
ἀντανίσταμαι· contra insurgo· ἀντ. resisto, -ere.
ἀντάξιος, α, ον· aequali pretio, existimatione pari. ὁ υἱός μοι χρυσοῦ ἀντάξιός ἐστι, filius mihi auro contra constat.
ἀνταπαιτέω -ῶ· reposco, -ere.
ἀνταπαστράπτω· contra fulguro.
ἀνταπειλέω -ῶ contra minitor.
ἀνταποδείκνυμι· contra demonstro
ἀνταποδίδωμι· vicissim reddo; retribuo -ere, alicui aliquid ἀνταποδίδωμί τινι χάριν, grates rependo alicui. τὸ ὅμοιον ἀνταποδίδωμι, par pari refero ἢ respondeo.
ἀνταπόδοσις, ἡ· 1) retributio, -onis, θ 2) reciproca talio.
ἀνταποδότης, ὁ· retributor, -oris, ἀ.
ἀνταποδοτικός, ή, όν retribuens, -ntis. ἀντωνυμίαι ἀνταποδοτικαί, pronomina correlativa.
ἀνταποκρίνομαι respondeo -ere.
ἀνταπόκρισις, ἡ· (mutua) responsio, -onis, θ.
ἀνταποκτείνω· mutuo occido.
ἀνταπολαμβάνω vicissim accipio.
ἀνταπόλλυμι vicissim perdo.
ἀνταπολογέομαι -οῦμαι· vicissim excuso; vicissim defendo.
ἀνταποπέμπω, vicissim emitto.
ἀνταποστέλλω vicissim mitto.
ἀνταποτειχίζω; contra munio.
ἀνταποτίω· vicissim solvo
ἀνταποφαίνω contrarium demonstro. **ἀνταποφαίνομαι**, contrariam sententiam expono.
ἀνταριθμέω -ῶ· contra numero
ἀνταρκέω -ῶ par sum ad resistendum alicui
ἀνταρκτικός (πόλος)· septentrionali oppositus; antarcticus, i, ἀ.
ἀνταρσία, ἡ· rebellio, -onis, θ.
ἀντάρτης, ὁ· rebellis, -is, ἀ.
ἀντασπάζομαι· vicissim saluto aliquem; resaluto aliquem· τὸ ἀντασπάζεσθαι, resalutatio, -onis, θ
ἀνταυγάζω resplendeo, ere.
ἀνταύγεια, ἡ lucis ἢ splendoris repercussio.
ἀνταυγέω -ῶ· lucem ἢ splendorem remitto -ere.
ἀνταυγής· splendorem remittens
ἀνταφίημι vicissim dimitto.
ἀντεγγράφω alicujus loco scribo
ἀντεγείρω· contra erigo
ἀντεγκαλέω -ῶ· contra accusso· vicissim criminor.
ἀντέγκλημα· accusatio contraria.
ἀντέγκλησις· accusatio mutua.
ἀντεγχειρίζω contrarium trado.
ἀντεικάζω· vicissim comparo
ἀντειπεῖν (τινὶ ἢ πρός τινα), contra dicere, alicui
ἀντεισάγω vicissim induco.
ἀντεισφέρω· contra infero, in locum alterius infero, aliquid.
ἀντέκθεσις ἡ expositio contraria
ἀντεκκλέπτω vicissim furor.
ἀντεκκομίζω· rursus effero.
ἀντεκκόπτω· vicissim exscindo
ἀντεκπέμπω contra emitto -ere, aliquid (copias, classem).
ἀντεκπλέω· obviam navigo.
ἀντεκπλήσσω vicissim terreo.
ἀντεκτίθημι· contra expono.
ἀντεκτίνω rependo, -ere.
ἀντέκτισις, ἡ repensio, -onis, θ.
ἀντεκτρέχω· contra procurro
ἀντεκφέρω· vicissim effero; oppono, -ere, aliq[illegible] alicui rei
ἀντελπίζω· contra spero
ἀντεμβάλλω 1) vicissim injicio 2) contra irruo.
ἀντεμβιβάζω substituo, -ĕre.
ἀντεμβολή· substitutio, -onis θ.
ἀντεμπαίζω· vicissim illudo

ἀντεμπήγνυμι vicissim infigo.
ἀντεμπίπλημι vicissim impleo.
ἀντεμπίπρημι vicissim incendo.
ἀντεμπλέκω· mutuo implicito; vicissim necto. μέσ. amplector mutuo.
ἀντεμπλοκή mutuus complexus.
ἀντενέδρα, ἡ· mutuae insidiae.
ἀντενεδρεύω· contra insidior.
ἀντενέργεια ἡ· contraria actio.
ἀντενεργέω -ῶ· contra operor ἀντενήργησε, contra operatus est.
ἀντεξάγω· vicissim educo (copias), contrario educo in hostem.
ἀντεξαιτέω -ῶ· vicissim exposco.
ἀντεξανίσταμαι· contra surgo.
ἀντεξαπατάω -ῶ· vicissim decipio.
ἀντεξελαύνω· contra produco.
ἀντεξέρχομαι contra prodeo in aciem.
ἀντεξετάζω· vicissim examino; comparo -are, aliquid.
ἀντεξέτασις· comparatio, -onis, θ.
ἀντεξορμάω -ῶ· contra irruo.
ἀντεξόρμησις· contrarius incursus.
ἀντέξωσις, ἡ expulsio mutua.
ἀντεπάγω· irruo (in hostem).
ἀντεπαινέω -ῶ· vicissim laudo.
ἀντεπεισφέρομαι· vicissim affero.
ἀντεπεξάγω· ex adverso progredior; contra (hostem) progredior.
ἀντεπεξέρχομαι, ἀντεπέρχομαι, ex adverso progredior, in hostes irruentes.
ἀντεπερωτάω -ῶ· restipulor, -ari.
ἀντεπερώτησις· restipulatio -onis.
ἀντεπιβαίνω· contra eo: invado.
ἀντεπιβουλεύω· contra insidior.
ἀντεπιδείκνυμι· vicissim ostendo.
ἀντεπίθεσις· ex adverso adgressio.
ἀντεπιθυμέω -ῶ· vicissim cupio. παθητ. vicissim concupiscor.
ἀντεπικηρύσσω· vicissim proclamo.
ἀντεπικουρέω -ῶ· vicissim auxilior.
ἀντεπικρατέω -ῶ vicissim vinco.
ἀντεπιμελέομαι -οῦμαι· vicissim curam gero alicujus rei).
ἀντεπιμετρέω -ῶ remetior, -iri.
ἀντεπινοέω -ῶ· vicissim excogito.
ἀντεπιπλέω· obviam hosti navigo.
ἀντεπιρρέω· vicissim affluo.
ἀντεπισκώπτω· repungo dicteriis.
ἀντεπιστέλλω rescribo -ere, alicui ἀντεπιστέλλω (= δι' ἐπιστολῆς ἀποκρίνομαι) τινί πρός τι, rescribo alicui ad aliquid. ἀντεπιστέλλω τινὶ γράμματα, litteras alicui remitto.
ἀντεπιστρατεύω vicissim bellum infero, alicui ἢ ad aliquem.
ἀντεπιστρέφω· contra converto.
ἀντεπιστροφή· conversio contraria.
ἀντεπιτάσσω· contra impero.
ἀντεπιτίθεμαι· me alicui injicio, hostiliter aliquem ingredior.
ἀντεπιχειρέω -ῶ· contra adgredior.
ἀντεπιχείρησις, ἡ· ex adverso adgressio.
ἀντεραστής, ὁ· rivalis, -is ἀ.
ἀντεράστρια, ἡ· rivalis, -is, θ. pellex, -icis, θ.
ἀντεράω -ῶ (τινος)· 1) redamo, aliquem. 2) ἀντερῶ τινι, rivalis sum alicui. ὁ ἀντερῶν τινι, rivalis alicujus. τὸ ἀντερᾶν, rivalitas -atis θ. ἐρῶ καὶ ἀντερῶ, amo et contra amo.
ἀντερείδω· 1) fulcio -ire 2) renitor, -i; resisto, -ere, alicui.
ἀντέρεισις· ἡ· renisus, -us, ἀ.
ἀντέρεισμα· fulcimentum, -i, οὐ.
Ἀντέρως, ὁ· Antĕros, -ōtis, ἀ.
ἀντερωτάω -ῶ vicissim interrogo.
ἀντερώτησις· mutua interrogatio.
ἀντεστραμμένως· vice versa.
ἀντευεργετέω -ῶ vicissim benefacio, alicui. **ντεὐεργετοῦμαι·** beneficium mutuum accipio.
ἀντευεργέτημα· gratia relata.
ἀντευεργέτης· qui gratiam refert.
ἀντευνοέω -ῶ redamo, aliquem.
ἀντευποιέω -ῶ· beneficium rependo; gratiam refero, alicui.
ἀντευφραίνω· vicissim oblecto.
ἀντευχαριστέω -ῶ· vicissim gratias ago, alicui.
ἀντεφευρίσκω· contra invenio.
ἀντεφορμάω -ῶ· vicissim irruo in aliquem (in hostem).
ἀντέχω 1) ἀντέχω τι (τινος), ante aliquid teneo aliquid. 2) συνήθ. ἀντέχω τινί· α) = ὑπομένω τι, sustineo, aliquid, (τῇ πολιορκίᾳ expugnationem); sustento, aliquid β) = παρέχω ἀντίστασιν εἰς τινα, resisto, alicui; sustento aliquem· συχν ἀπολ. sustento γ) = ἐξαρκῶ τινι, sufficio, -ere; satis sum; suppedito alicui. 3) ἀντέχω πρός τι, tolero aliquid. 4) μέσ **ἀντέχομαι** τινος, adhaereo alicui rei, diligenter

tueor aliquid. ἀντέχομαι ἀρετῆς, amplector virtutem

ἀντήλιος = τῷ ἀνθήλιος.

ἀντηρίς, ἡ· sublica, -ae, θ.

ἀντηχέω -ῶ 1) contra consono· ἡ γῆ ἀντηχεῖ, contra consonat terra. 2) resono -are; vocem remitto ὁ τόπος ἀντηχεῖ τῇ φωνῇ locus resonat voci. θέατρον ἀντηχοῦν, theatrum resonans.

ἀντήχησις, ἡ· 1) resonantia, -ae θ. 2) = ἠχώ, vox reciproca

ἀντί προθ 1) contra, adversus 2 pro μετ' ἀφαιρ. : ἀντὶ φίλου, pro amico. ἀντὶ ὑπάτου, pro consule. ἀντὶ τοῦ ἔργου, pro re 2 vice, loco (μετὰ γεν.): ἀντί τινος, vice alicujus ἀντὶ πατρός ἐστι, loco patris est.

ἀντιβαίνω 1 obviam eo 2) συνήθ. adversor, -ari, alicui.

ἀντιβάλλω contra jacio; ex adverso jacio, (tela)

***ἀντιβασιλεία, ἡ** procuratio regni.

ἀντιβασιλεύς, ὁ vicarius regis.

ἀντιβασιλεύω· regis vicarius sum.

ἀντιβιβρώσκω· vicissim comedo.

ἀντιβλάπτω· vicissim laedo ἢ noceo alicui.

ἀντιβλέπω· 1) contra tueor, adversum intueor, aliquid. 2 obtueor, aliquem ἢ aliquid.

ἀντιβοάω -ῶ contra clamo, clamore respondeo· ἀντ. = reclamo. -are.

ἀντιβολέω -ῶ (τινα)· obsecro, -are. aliquem.

ἀντιβόλησις, ἡ· ἀντιβολία, ἡ· obsecratio, -onis. θ.

ἀντιγεραίρω· vicissim honoro.

ἀντιγνωμονέω -ῶ· dissentio (-nsi -sum, ire) ab aliquo ἢ cum aliquo.

ἀντιγραφεύς, ὁ 1) contrascriba, ae, ἀ. contrascriptor, -oris, ἀ. 2) scriptor, -oris ἀντιγραφεὺς βιβλίων, scriptor librarius ἢ ἁπλῶς librarius

ἀντιγραφή ἡ 1) descriptio, -onis, θ. rescriptum, -i, οὐ 2 = ἀντίγραφον.

ἀντίγραφον τό· exemplum i, οὐ. exemplar, -aris οὐ. ἀντίγραφον ποιοῦμαι ἢ λαμβάνω, aliquid exscribo; describo, transcribo, -ere, aliquid.

ἀντιγράφω· exscribo, describo, -ere, aliquid. κατὰ λέξιν ἀντιγράφω, transcribo -ere. aliquid (orationem)

ἀντιδάκνω· remordeo -ere.

ἀντιδεξιόομαι -οῦμαι· 1) vicissim amice excipio aliquem; resaluto, aliquem.

ἀντιδέχομαι· vicissim accipio

ἀντιδημαγωγέω -ῶ· vicissim populum mihi concilio.

ἀντιδιαβαίνω vicissim transeo.

ἀντιδιαβάλλω· vicissim criminor.

ἀντιδιαίρεσις divisio in contraria

ἀντιδιαιρέω -ῶ in contraria divido

ἀντιδιαστέλλω· in contraria distinguo. -ere.

ἀντιδιαστολή, ἡ· distinctio, -onis, θ. discrimen, -inis οὐ

ἀντιδιατάσσω· contra dispono.

ἀντιδιατίθημι contrarie dispono.

ἀντιδιδάσκω contraria doceo.

ἀντιδίδωμι· do (alicui) vicissim.

ἀντιδιήγησις narratio contraria.

ἀντιδικάζομαι· contra (aliquem) litigo, are.

ἀντιδικασία η, ἀντιδικία, ἡ· lis causa contra aliquem

ἀντιδικέω -ῶ· contra aliquem litigo. οἱ ἀντιδικοῦντες, adversarii in lite

ἀντίδικος, ὁ adversarius in lite. ἑκάτερος τῶν ἀντιδίκων, uterque adversariorum in lite.

ἀντιδιορύσσω contra cuniculos ago

ἀντιδογματίζω· contraria dogmata doceo

ἀντιδοκέω -ῶ, ἀντιδοξάζω. ἀντιδοξέω -ῶ· opinionis contrariae sum

ἀντίδοσις, ἡ· 1) = ἀνταπόδοσις, retributio, -onis θ. 2) = ἀμοιβή, remuneratio, -onis, θ.

ἀντίδοτον, τό· remedium adversus venenum; antidotum, -i οὐ

ἀντιδουλεύω· mutuo servio

ἀντίδουλος· qui servi loco est.

αντίδουπος contra sonans

***ἀντίδρασις, ἡ** actio contraria; repugnantia, -ae, θ.

ἀντιδράω -ῶ 1) vicissim facio. *2) contra ago; repugno. alicui.

ἀντιδωρεά, ἡ 1 remuneratio, -onis θ. 2 mutuum munus.

ἀντιδωρέομαι -οῦμαι· remuneror, -ari. ἀντιδωροῦμαί τινι δῶρον, remuneror aliquem munere. **ὁ ἀντιδωρούμενος,** remunerator, -oris, ἀ.

ἀντίδωρον· 1. = ἀντιδωρεά· ἐλάχιστον ἀντίδωρον, minimum mutuum munus. 2 ἐκκλ. panis consecratus.

ἀντιζηλία, ἡ· aemulatio, -onis θ.

obtrectatio, -ōnis, θ rivalitas. -ātis θ.
ἀντιζηλος, ον aemulus a, um; adversarius a, um.
ἀντιθάλπω· mutuo foveo, -ere.
ἀντίθεος. ον· similis deo.
ἀντιθεραπεύω· vicissim colo.
ἀντιθερμαίνω· vicissim calefacio.
ἀντίθεσις ἡ oppositio, -onis, θ contrapositio, -onis, θ.
ἀντίθετος, ον· oppositus, a, um. τὸ ἀντίθετον, contrapositum -i, οὐ.
ἀντιθλίβω· contra premo.
ἀντίθυρος, ον januae oppositus.
ἀντικαθαιρέω,-ῶ· vicissim everto.
αντικαθέζομαι, ἀντικάθημαι 1 contra aliquem sedeo. 2 in conspectu hostium castra pono.
ἀντικαθιδρύω· in alterius locum substituo (aliquid).
αντικαθίζομαι· ex adverso sedeo.
ἀντικαθίστημι 1 contra (adversus) aliquem statuo, oppono. 2) ἀντικαθίστημί τινα (ἤ τί) τινος, substituo aliquem ἤ aliquid alteri, pro altero, in locum alterius. ἀντικατέστην, ἀντικατεστάθην, ἀντικαθέστηκα, (τινος ἤ ἀντί τινος), in locum alicujus succedo. ἀκέραιοι ἀντὶ τῶν ἀποκαμόντων ἀντικαθίστανται, integri defatigatis succedunt. ἀντί τινος κατασταθεὶς (διάδοχός τινος) = succedaneus.
ἀντικαίω e contrario uro.
ἀντικακουργέω -ῶ· vicissim malum infero, alicui.
ἀντικαλέω -ῶ· vicissim voco.
ἀντικανονικός, ή, όν contra canones constitutus a, um.
αντικαρτερέω -ῶ fortiter fero.
ἀντικαταλλαγή permutatio,-onis,θ.
ἀντικατάλλαγμα, τό res permutata.
ἀντικαταλάσσω (τί τινος) permuto aliquid cum alio.
ἀντικατασκευάζω· contra adparo.
ἀντικατάστασις, ἡ 1 substitutio, -onis, θ 2 restitutio, -onis, θ.
ἀντικαταστρατοπεδεύω castra castris oppōno; in conspectu hostis castra pono.
ἀντι αταφρονέω ῶ· contemptionem mutuam affero, contemnentem me contemno.
αντικατηγορέω -ῶ· vicissim accuso.
ἀντικατηγορία, ἡ· concertativa accusatio.
ἀντίκειμαι· 1) ex adverso oppositus sum. ἀντικείμενός τινι objectus alicui. 2) = ἐναντιοῦμαι, obsto, obsum, alicui.
αντικείμενος, η ον contraversus, a, um ἀντικείμενός τινι, oppositus, objectus, alicui. ἀντικείμενον, τό objectum -i οὐ.
ἀντικειμένως ex contrario.
ἀντικελεύω· contra jubeo.
ἀντικινέω -ῶ contra moveo.
ἀντικίνησις· motus contrarius.
ἀντικλαιω· vicissim ploro.
ἀντίκλειθρον,τό, ἀντίκλεις, ἡ· clavis adulterina.
ἀντικλίνω· contra declino.
ἀντικνήμιον, τό tibia -ae θ.
ἀντικολάζω vicissim punio.
ἀντικολακεύω vicissim adûlor.
ἀντικομπάζω· vicissim me jacto.
ἀντικόπτω· 1) retundo, aliquid. 3) οὐδ resisto. ἤν τι ἀντικόψη, si quid adversi accidisset.
ἀντικοσμέω -ῶ vicissim orno.
ἀντικρίνω comparo -are.
ἀντίκρουσις, ἡ repulsus, -us, ἀ.
ἀντικρούω· 1) repello (p)uli, pulsum, ere 2) resisto, aliquem.
ἀντικρύ, ἀντικρύς· ex adverso; e regione; coram.
ἄντικρυς 1) rectà. 2) plane, prorsus, palam, aperte.
ἀντίκτυπος, ον contra sonans, obstrepens -ntis ὁ ἀντίκτυπος, vox reddita, sonus relatus.
ἀντικωλύω vicissim impedio.
ἀντικωμῳδέω -ῶ comoediam comoediae oppôno; ludibrium ludibrio refero.
ἀντιλαβεύς, ὁ· scuti fibula.
ἀντιλαβή, ἡ· 1) ansa -ae, θ 2) μετφ. ansa reprehensionis.
ἀντιλακτίζω (τινί)· recalcitro -are.
ἀντιλαμβάνω· 1) vicissim accipio, aliquid. 2 μέσ ἀντιλαμβανομαί τινος, α reprehendo, aliquid. ἀντιλαμβάνομαι τοῦ ἱματίου τινος, reprehendo aliquem palio. β) = ἀντιλαμβάνομαι, κατανοῶ τι, intellego (xi, -ctum, ĕre), percipio ēpi, eptum, -ĕre) aliquid. γ) = βοηθῶ τινί, opitulor -ari, alicui.
ἀντιλάμπω· refulgeo (ulsi -ere). τὸ φῶς ἀντιλάμπει ἀπὸ τοῦ ὕδατος, lux refulget ab aqua.

ἀντίλαμψις, ἡ· refulgentia, -ae, θ

ἀντιλέγω τινί ἢ πρός τινα), contradîco, alicui 2) ἀντιλέγω τινὶ ἢ πρός τι, obloquor, resisto, repugno rei alicui, dico contra aliquid, non convenio rei alicui 3) ἀντιλέγω (= ἐρίζω περί τινος, certo, -are; contendo (verbis) de re aliqua **ὁ ἀντιλέγων**. contradictor. -oris, ἀ.

ἀντίλεκτος, ον· contradicibilis, e; dubius, a, um.

ἀντίλεξις, ἡ contradictio. -onis, θ

ἀντιλέων, ὁ similis leôni.

ἀντιληπτικός, ή, όν· 1) tenax, -acis (alicujus rei)· 2) ad percipiendum aptus, a, um.

ἀντιληπτός, ή, όν· comprehensibilis e.

ἀντιλήπτωρ. ὁ· defensor, -oris, ἀ. opitulator, -oris ἀ.

ἀντίληψις, ἡ· 1) adprehensio. -onis θ. 2) perceptio, -onis θ. intelligentia, -ae, θ. 3 = βοήθεια, opitulatio, -onis. θ subsidium -i, οὐ

ἀντιλογία ἡ· 1) contradictio, -ōnis, θ 2) versia, -ae. θ.

ἀντιλογικός, ή, όν· contradictorius, a um. ἡ ἀντιλογικὴ (τέχνη), sophistice. -es, θ.

ἀντίλογος, ον· contra dicens. τὰ ἀντίλογα (τὰ ἐναντία), repugnantia, ium

ἀντιλοιδορέω -ῶ vicissim objurgo

ἀντιλυπέω-ῶ· vicissim molestus sum

ἀντιλύπησις, ἡ· mutua molestia.

ἀντίλυτρον· redemptionis pretium

ἀντιλυτρόω -ῶ· pro redemptionis pretio liberum dimitto. Μέσ = λύτρῳ ἀπολύομαί τινα, redimo. aliquem

ἀντιμαρτυρέω-ῶ, ἀντιμαρτύρομαι· contrarium testor.

ἀντιμαρτύρησις, ἡ· testimonium contrarium.

ἀντιμαχησις, ἡ· repugnatio, -onis, θ.

ἀντιμάχομαι· 1 contra pugno; repugno, -are; reluctor -ari, alicui. τὰ ἀντιμαχόμενα repugnantia, ium

ἀντιμεθίστημι· in contrariam partem transfero. ἐντ. = mutuo, aliquid.

ἀντιμέλλω· vicissim cunctor

ἀντιμέμφομαι· vicissim queror

ἀντιμεταβάλλω· in contrarium muto

ἀντιμεταβολή. ἡ· mutatio in contrarium

ἀντιμετάθεσις mutua transmutatio

ἀντιμετάληψις· mutua participatio

ἀντιμετάστασις, ἡ· in contrariam partem tranlatio ἢ transmutatio.

ἀντιμετάταξις, ἡ· permutatio loci.

ἀντιμετατάσσω· locum muto.

ἀντιμετρέω -ῶ· 1 remetior mensus sum, iri, aliquid. 2) rependo ndi, nsum, ĕre, aliquid.

ἀντιμέτωπος, ον· fronte adversa stans; ex adverso stans.

ἀντιμηχανάομαι -ῶμαι· arte et fraude contrariâ utor; fraudem fraude repello, -ere

ἀντιμηχάνημα, τό· fraus contraria.

ἀντιμισέω -ῶ· vicissim odi.

ἀντιμισθία, ἡ· 1) remuneratio. onis, θ. 2) merces, -edis, θ.

ἀντιμνηστεύω procus aemulus sum.

ἀντίμολπος contrarius in cantu

ἀντιμυκάομαι-ῶμαι· remugio -ire.

ἀντιμυκτηρίζω· vicissim irrideo.

ἀντιμωλία δίκη causa, in qua uterque adversarius ipse adest.

ἀντιναυπηγέω -ῶ vicissim navis fabricor.

ἀντινήχομαι nato contra.

ἀντινομία, ἡ legum inter se pugna.

ἀντινομοθετέω -ῶ· legem fero adversum.

ἀντινουθετέω -ῶ vicissim admoneo

ἀντιξοέω -ῶ contrarius sum.

ἀντίξοος, ον· adversus, contrarius.

ἀντιξόως contrarie

Ἄντιον πόλις· Antium, -i, οὐ. Ἀντιάτη, Antias, -atis θ Ἀντιαῖος, Antiensis. e. Ἀντιανός, Antianus a, um.

ἀντίον· adversus; contra.

ἀντίος α, ον· adversus, a, um. τὸ ἀντίον τοῦ ὄρους (μέρος, adversus mons ἀντίως τῷ ποταμῷ, flumine adverso.

Ἀντιόχεια. ἡ· Antiochîa, -ae θ. Ἀντιοχεῖς, Antiochenses, ium. Ἀντιοχικός, Antiochensis e

ἀντιπάθεια, ἡ aversio, -onis, θ. antipathîa, -ae θ.

ἀντιπαθέω -ῶ aversor, -atus sum, -ari (aliquem).

ἀντιπαθής· 1) contrarius, a, um. 2) ἀντιπαθής (λίθος antipathes. is, θ.

*__ἀντιπαθητικός, ή, όν__ aversabilis, e.

ἀντιπαίζω· obludo, ere.

ἀντιπαλαιστής colluctator, -oris.

ἀντιπαλαίω reluctor, -atus sum, ari (alicui).

ἀντίπαλος, ον 1) obluctator, -oris, ὁ ἐντ. = adversarius, a, um; oppositus ἢ contrarius, a, um, inimicus ἢ hostis· τὸ ἀντίπαλον (οἱ ἀντίπαλοι), factio contraria. 2) par -aris; aequus, a um (κίνδυνος periculum, ποινή poena). ὅθεν **ἀντιπάλως** (= ἰσοπάλως) aequo marte (pugna).

ἀντιπαραβάλλω (τί πρός τι), comparo aliquid cum re aliqua (πρὸς ἄλληλα inter se).

ἀντιπαραβολή comparatio onis θ.

ἀντιπαραγγελία, ἡ· 1) imperium contrarium. 2) certamen canditorum

ἀντιπαραγγέλλω· 1) alia atque antea impero. 2) ἀντιπαραγγέλλω ἀρχήν, competitor sum alicui magistratum petenti ὁ ἀντιπαραγγέλλων (ἀρχήν), competitor, -oris, ἀ.

ἀντιπαράθεσις.comparatio, -onis.θ.

ἀντιπαραινέω -ῶ· vicissim cohortor

ἀντιπαρακαλέω -ῶ· rursus adhortor

ἀντιπαράκειμαι· e regione jaceo.

ἀντιπαραπλέω· praeternavigo adversus hostem.

ἀντιπαραπορεύομαι contra hostem agmen duco.

ἀντιπαρασκευάζομαι vicissim instruo; apparo (bellum).

ἀντιπαρασκευή, ἡ· apparatus ex parte contraria.

ἀντιπαραστρατοπεδεύω castra contra castra pono.

ἀντιπαράταξις, ἡ· acies contra aciem instrructa.

ἀντιπαρατάσσω·contra statuo (colloco) in acie, contra constituo (instituo) aciem, copias. **ἀντιπαρατάσσομαι**, contra in acie consisto. **ἀντιπαρατεταγμένος**, contra in acie constitutus

ἀντιπαρατίθημι contra pono, oppono ὅθεν = confero, cum aliquo.

ἀντιπαραχωρέω -ῶ invicem cedo.

ἀντιπαραχώρησις mutua cessio.

ἀντιπαρέρχομαι 1) ex adversa parte obviam eo.2)= παρέρχομαι praetereo (aliquem).

ἀντιπαρέχω· refero, -erre; retribuo, -ere, aliquid alicui.

ἀντιπαρηγορέω -ῶ vicissim consolor, aliquem.

ἀντιπαρίστημι·vicissim repraesento

ἀντιπαρρησιάζομαι·vicissim libere et intimide loquor

ἀντιπάσχω vicissim patior.

ἀντιπελαργέω -ῶ· parentum amorem remunero

ἀντιπελάργησις, ἡ, ἀντιπελαργία, ἡ parentum amoris remuneratio.

ἀντιπέμπω· contra mitto.

ἀντιπεπονθότως· per talionem

ἀντιπέρα, ἀντιπέρας, ἀντιπέραν (τινός) e regione (alicujus, σπανίως alicui), ex adverso.

ἀντιπεριέλκω· in contrariam partem traho, aliquid.

ἀντιπεριλαμβάνω· vicissim amplector.

ἀντιπεριπλέκω· ex adverso circumnavigo.

ἀντιπερισπασμός·distractio,-onis,θ

ἀντιπερισπάω -ῶ τὸν πόλεμον, hostem alio quo convertere vim cogo; distineo hostem. ἀντιπερισπῶ τινα, distraho aliquem.

ἀντιπεριστρέφω· verto in contrarian partem.

ἀντιπεριστροφή ἡ ἀντιστροφή, ἡ· circumactio in partem contrariam.

ἀντιπιέζω· vicissim premo

ἀντιπίμπρημι· vicissim incendo

ἀντιπίπτω· contra cado. ὅθεν = obnitor, repugno, resisto, alicui.

ἀντιπλέκω vicissim necto.

ἀντιπλέω· contra navigo.

ἀντιπληρόω -ῶ· 1) vicissim impleo 2) suppleo. -ere.

ἀντίπλοια· navigatio ex adverso.

ἀντιπνέω· reflo· μετφ adversus sum

ἀντιπνοή, ἡ, ἀντίπνοια, ἡ reflātus -us, ἀ.

ἀντίπνους· spirans adversus. ἀντίπνοι ἄνεμοι, reflabri venti.

ἀντίποδες, οἱ· adversipĕdes, um; antipŏdes, -um, ἀ. πληθ.

ἀντιποθέω -ῶ· vicissim desidero.

ἀντιποιέω -ῶ (τινά τι)· vicissim facio, retribuo (aliquid alicui), μέσ. **ἀντιποιοῦμαί** τινος 1) studiosus sum alicujus rei. 2) = ὀρέγομαί τινος, affecto -are (aliquid). 3) = οἰκειοποιοῦμαί τι, vindico aliquem ἢ aliquid

ἀντιποίησις, ἡ· 1) affectatio, -onis, θ. 2) vindiciae, -arum, θ. πλ.

ἀντιπολεμέω -ῶ (τινι), belligero adversus aliquem.

ἀντιπολιορκέω -ῶ· vicissim obsideo

ἀντίπολις ἡ urbs urbi opposita et aemula

ἀντιπολιτεία (= ἀντιπολίτευσις ἡ contraria factio (in reipublicâ).

ἀντιπολιτεύομαι· factionem contrariam sequor (in reipublicâ). ἀντιπολιτεύομαί τινι ἢ πρός τινα, officio, occurro consiliis alicujus οἱ ἀντιπολιτευόμενοι, qui factionem contrariam sequuntur; contraria factio (in reipublicâ).

ἀντιπονέομαι -οῦμαι· vicissim labôro.

ἀντιπορεύομαι· contra eo; vado in contrariam partem.

ἀντιπορθέω -ῶ· vicissim vasto.

ἀντίπραξις ἡ· actio contraria, oppugnatio, -onis, θ.

ἀντιπράττω. contra facio; resisto, alicui; obnitor, ἢ renitor, alicui

ἀντίπροικα (ἐπίρ.) vili pretio.

ἀντιπροπίνω· mutuo propino.

ἀντιπρόποσις· propinatio mutua.

ἀντιπροσαγορεύω· resaluto, -are. ἀντιπροσεῖπον resalutavi

ἀντιπροσέρχομαι· contra eo ἢ occurro (alicui)

ἀντιπροσκυνέω -ῶ· vicissim adoro

ἀντιπροσφέρω· vicissim affero.

ἀντιπρόσωπος, ὁ· vicarius, -i, ἀ.

*ἀντιπροσωπεύω· vicarius alicujus sum.

ἀντιπρότασις· opposita propositio

ἀντιπροτείνω· 1) vicissim porrigo δῆλ. manum 2) contra propono

ἀντίπρωρος. ον· qui proram habet in aliquem adversa. ἐντ = adversus, a, um.

ἀντίπτωσις· permutatio casuum

ἀντιπυνθάνομαι· vicissim interrogo

ἀντίπυργος· turri similis.

ἀντιπυργόω -ῶ contra turres exstruo

ἀντιπυρσεύω· vicissim signum ignibus do.

ἀντιρρέω· contra fluo.

ἀντίρρησις contradictio, -onis, θ.

ἀντιρρητικός contradictorius, a, um

ἀντίρροια, ἡ aqua reflua

ἀντιρροπία, ἡ aequilibrium, ii, οὐ.

ἀντίρροπος, ον· aequilibris, e.

ἀντιρρόπως aequaliter.

ἀντισάζω, αντισόω -ῶ· aequo, exaequo, -are, parem reddo, aliquid.

ἀντισέβομαι· vicissim colo.

ἀντισεμνύνομαι· vicissim glorior

ἀντισηκόω -ῶ 1) rependo ndi, -nsum -ere), aliquid 2 μετφ. ἀντισηκῶ τί τινος, repenso ἢ compenso aliquid aliqua re

ἀντισήκωμα aequipondium -ii, οὐ.

ἀντισήκωσις, ἡ· par ἢ aequum pondus ἢ momentum; μετφ. compensatio, -onis, θ

ἀντισημαίνω· contra significo.

ἀντίσιγμα, τό· sigma inversum.

ἀντισιωπάω -ῶ alternis sileo.

ἀντισκοτέω -ῶ· tenebras adfundo.

ἀντισκώπτω· vicissim irrideo. ἀντισκώπτομαι, vicissim irredeor ab aliquo.

ἀντίσπασις, ἡ ἀντίσπασμα, τό· tractio in contrariam partem.

ἀντισπάω -ῶ in contrariam partem traho, aliquid

ἀντισπεύδω contra contendo.

ἀντισταθμέω, -ῶ ἀντισταθμίζω· rependo, (-ndi, -nsum, -ere) aliquid; compenso -are) aliquid re

ἀντιστάθμησις· compensatio, -onis, θ

ἀντίσταθμος· aequale pondus habens.

ἀντιστασιάζω· 1) factionem contrariam sequor. 2) contendo cum aliquo.

ἀντιστασιαστής = ἀντιστασιώτης.

ἀντίστασις, ἡ· reluctatio, -onis, θ. resistentia. -ae, θ.

ἀντιστασιώτης ἀντιστασιαστής· qui est contrariae factionis.

ἀντιστατέω -ῶ obsisto, alicui.

ἀντιστάτης, ὁ adversator, -oris, ἀ.

ἀντιστήριγμα· fulcimentum, -i, οὐ.

ἀντιστηριγμός. ὁ renisus, -us, ἀ.

ἀντιστηρίζω fulcio, -ire.

ἀντιστοιχέω -ῶ· oppositus (parallêlus) sto.

ἀντιστοιχία· opposita collocatio.

ἀντίστοιχος, ον· oppositus ἢ parallelus, a, um. μετφ aequalis. e.

ἀντιστρατεύομαι· 1 adversus (aliquem) milito. 2) adversor, alicui

ἀντιστρατηγέω -ῶ· 1 hostium dux sum 2) propraetor sum.

ἀντιστράτηγος· propraetor, -oris, ἀ. pro praetore; legatus, i. ἀ.

ἀντιστρατιώτης miles hostilis.

ἀντιστρατοπεδεία, ἡ, ἀντιστρατο-

πέδευσις, ἡ· castrorum positio adversum castra hostium

ἀντιστρατοπεδεύω castra ex adverso pono

ἀντίστρεπτος inversus, a, um

ἀντιστρέφω· 1) in contrarium verto 2 reciproco, -are

ἀντιστροφή 1 inversio, onis, θ. 2 ἐπὶ τοῦ χοροῦ antistrophe, -es, θ

ἀντίστροφος oppositus, obversus, a, um alicui); reciprŏcus, a, um. τὸ ἀντίστροφον, oppositum.

ἀντιστρόφως· 1) contrario modo. 2 inverse recip.oce

ἀντισύγκλητος senatus adversus.

ἀντισυγκρίνω comparo, -are

ἀντισυλλογίζομαι contrario syllogismo refuto.

ἀντισυλλογισμός· syllogismus contrarius

ἀντισυμφωνέω -ῶ vicissim consentio.

ἀντισφάττω vicissim occido.

ἀντισχυρίζομαι (πρός τι)· obnitor, alicui.

ἀντισῴζω· vicissim servo

ἀντίταγμα, τό exercitus hostibus oppositus

ἀντιτακτικός (πρός τι)· vim repugnandi habens.

ἀντιταμίας· proquaestor, -oris.

ἀντίταξις, ἡ· repugnantia, -ae. θ. resistantia, -ae θ.

ἀντίτασις, ἡ adversatio onis, θ.

ἀντιτάσσω oppono (-sui, -situm -ere) aliquem ἢ aliquid alicui. ἀντιτάσσομαί τινι me oppono, alicui; resisisto alicui

ἀντιτείνω (τινί, πρός τι), renitor, resisto, repugno, contradico, alicui.

ἀντιτειχίζω contra munio

ἀντιτείχισμα, τό· munitio opposita.

ἀντιτέρπω vicissim delecto

ἀντιτεχνάζω, ἀντιτεχνάομαι-ῶμαι, artificiis artificia oppono.

ἀντιτεχνέω ῶ· aliquem in arte aliqua aemulor

ἀντιτέχνησις, ἡ· aemulatio in arte aliqua.

ἀντίτεχνος, ον· aemulus in arte aliqua.

ἀντιτίθημι contrapono ἢ oppono.

ἀντιτιμάω -ῶ 1) vicissim honoro. 2 contra aestimo.

ἀντιτίμημα, τό, ἀντιτίμησις, ἡ aestimatio litis, quam reus aestimationi actoris opponit.

ἀντίτιμος, ον· ejusdem pretii ·τὸ ἀντίτιμον, pretium, -ii οὐ

ἀντιτιμωρέομαι -οῦμαι· vicissim punio, ire, aliquem.

ἀντιτιτρώσκω vicissim vulnero.

ἀντιτολμάω -ῶ vicissim audeo.

ἀντιτοξεύω· contra sagittas mitto; telum rejicio.

ἀντιτρέφω· vicissim alo.

ἀντιτρέχω curro contra

ἀντιτυγχάνω vicissim adipiscor.

ἀντιτυπέω -ῶ· repercutio, -ere

ἀντιτυπία, ἡ· repercussus, -us ἀ.

ἀντίτυπον, τό exemplum i, οὐ. exemplal -aris, οὐ.

ἀντίτυπος, ον· 1) = ἀνακλώμενος, repercussus, a, um 2) ἀντίτυπός τινι, oppositus, a, um. 3) ἀντίτυπος μάχη, pugna acris.

ἀντιτύπτω· 1) repercutio, -ere. 2 referio, -ire.

ἀντιφάνεια, ἡ· species repercussa

ἀντιφάρμακον, τό· remedium adversus venenum; antidotum, -i οὐ

ἀντίφασις ἡ contradictio, -onis θ.

ἀντιφατικός, ή, όν· contradictorius, a, um.

*ἀντιφάσκω· contradico, -ere; φάσκει καὶ ἀντιφάσκει, dicit et contradicit

ἀντιφέρομαι obviam me fero; Ἐντ. = resisto -ere repugno, -are, alicui.

ἀντίφημι· contradico, -ere.

ἀντιφθέγγομαι 1) resono, -are. 2) contra respondeo, -ere.

ἀντίφθεγμα, τό· resonantia, -ae θ.

ἀντίφθογγος, ον resonus, a, um.

ἀντιφιλέω -ῶ· redamo, -are, aliquem mutuo diligo.

ἀντιφίλησις, ἡ· amor mutuus

ἀντιφιλία, ἡ amicitia mutua.

ἀντιφιλοδοξέω -ῶ (πρός τινα)· gloriae cupiditate certo cum aliquo

ἀντιφιλονεικέω -ῶ· contendo cum aliquo

ἀντιφιλοσοφέω -ῶ· contrariae sectae philosophiae addictus sum

ἀντιφιλοσοφία, ἡ· philosophia contraria.

ἀντιφιλόσοφος, ὁ· inimicus philosophiae.

ἀντιφιλοτιμέομαι -οῦμαι· aemulor cum aliquo.

ἀντιφιλοφρονέομαι -οῦμαι· benevolentiam ἢ comitatem reddo

ἀντιφονεύω· vicissim interficio.

ἀντίφονος· vicissim occidens.

ἀντίφραγμα· septum oppositum.

ἀντίφραξις, ἡ obstructio, -onis, θ.

ἀντίφρασις, ἡ· antiphrasis, is, θ.

ἀντιφράττω· contra obstruo

ἀντίφρων· hostili animo

ἀντιφυλακή, ἡ· mutua custodia.

ἀντιφυλάσσω· vicissim custodio (-ivi, ire) *ἀντιφυλάσσομαι*, caveo, ab aliquo.

ἀντιφυτεύω· vicissim planto.

ἀντιφωνέω -ῶ 1) contra dico. 2) respondeo, -ere.

ἀντιφώνησις, ἡ· 1) contradictio, -onis θ. 2) responsio, -onis, θ.

ἀντίφωνος, ον· dissonans, -ntis.

ἀντιφωτισμός· lumen adversum.

ἀντιχαίρω· pariter gaudeo

ἀντιχαλεπαίνω· contra saevio.

ἀντιχαρίζομαί (τινι)· mutuam gratiam refero, alicui.

ἀντιχασμάομαι -ῶμαι· vicissim oscito, -are.

ἀντίχειρ, ὁ· pollex (ἢ digitus pollex, -icis· τὸ εὖρος, τὸ πάχος, τὸ μῆκος ἑνὸς ἀντίχειρος, latitudine, crassitudine, longitudine digiti pollicis.

ἀντιχειροτονέω -ῶ· contraria scisco (suffragia ferendo)

ἀντιχειροτονία, ἡ· suffragatio contraria.

ἀντίχθων, ἡ· terra antipodum. οἱ ἀντίχθονες = οἱ ἀντίποδες.

ἀντίχορδος, ον· contrarium sonum chordis edens. Ἐντ. = contrarius, a, um; consonus, a, um

ἀντιχορηγέω -ῶ· antichoragus sum

ἀντιχόρηγος antichoragus -i, ἀ.

ἀντιχορία, ἡ opposita chori pars.

ἀντίχρησις, ἡ· mutuus usus.

Ἀντίχριστος, ὁ· Antichristus, -i, ἀ.

ἀντιχρόνισμα, *ἀντιχρονισμός* (σχ. γραμ.) temporis pro tempore positio; permutatio temporum.

ἀντιψάλλω· vicissim psallo.

ἀντιψέγω· vicissim reprehendo.

ἀντιψηφίζομαι· contra decerno

ἀντιψύχω· vicissim refrigero

ἀντλέω -ῶ· 1) sentino, -are. 2) haurio, -ire. ἀντλῶ ὕδωρ ἐκ τῆς πηγῆς, haurio aquam e fonte.

ἄντλημα, τό, *ἄντλησις*, ἡ· haustus, -i, ἀ.

ἀντλητήρ, *ἀντλητής*, ὁ· haustor, -oris, ἀ. sentinator, -oris, ἀ.

ἀντλητήριον sentinaculum, -i, οὐ.

ἀντλία, ἡ· 1) sentina, -ae, θ. 2) haustrum, i.

ἄντλος, ὁ· *ἄντλον*, τό· sentina, -ae, θ

ἀντοικοδομέω -ῶ· contra aedifico

ἀντοικοδομία, ἡ· aedificatio contra aliquam.

ἀντοικτείρω, *ἀντοικτίζω*· vicissim misereor (alicujus).

ἀντοίομαι· contra opinor.

ἀντόμνυμι· vicissim juro.

ἀντονομάζω nomen commuto.

ἀντονομασία (σχ. λόγου) pronominatio, -onis, θ.

ἀντοργίζομαι· vicissim irascor.

ἀντόρυξις, ἡ· contraria fossura

ἀντορύσσω· contra fodio.

ἀντορχέομαι -οῦμαι· vicissim salto

ἀντοφείλω vicissim debeo.

ἀντοφθαλμέω -ῶ· coram intueror. ἐντ. ἀντοφθαλμῶ πρός τινα ἤ τινι = resisto -ere, alicui.

ἀντοχεύς, ὁ· scuti fibula.

ἀντοχή, ἡ· firmitas, -atis, θ. constantia, -ae, θ.

ἀντοχυρόω -ῶ· contra munio.

ἀντροδίαιτος· in antris vivens.

ἀντροειδής· antri formam habens.

ἄντρον, τό· antrum, -i, οὐ. caverna, -ae, θ.

ἀντροφυής. in antris natus.

ἄντυξ, ἡ· orbis (clypei, sellae currus).

ἀντῳδή, ἡ· carmen alteri respondens

ἀντῳδός qui cantu mutuo respondet

ἀντωθέω -ῶ· repello, -ere.

ἀντωμοσία, ἡ, jusjurandum vel accusatoris vel rei.

ἀντωνέομαι -οῦμαι· 1) contra liceor. 2 = ἀνταγοράζω τι, redimo -ere, aliquid.

ἀντωνομασία· pronominatio, -onis

ἀντωνυμία· pronomen, -inis, οὐ.

ἀντωνυμικός· pronominalis, e.

ἀντωνυμικῶς loco pronominis

ἀντωρύομαι· contra rugio

ἀντωφελέω -ῶ· vicissim adjuvo.

ἀνυβριστί· sine contumelia.
ἀνύβριστος· contumeliae expers.
ἀνυγραίνω· rursus humecto
ἀνύδατος, ον aquâ carens.
ἀνυδρεύομαι ex fonte haurio.
ἀνύδρευτος· non rigatus, a, um.
ἀνυδρία, ἡ· aquae inopia; ariditas, -atis, θ.
ἄνυδρος, ον aquâ carens; aridus, a, um.
ἄνυλος, ον· 1) non silvosus, a, um; 2) incorporeus, a, um.
ἀνυμέναιος· hymenaeo carens
ἀνυμνέω -ῶ· celebro, decando, are.
ἀνύμφευτος, ἡ· innupta.
ἄνυμφος· qui sponsam non habet, caelebs -libis.
ἀνυπαίτιος, ον insons, -ontis.
ἀνύπαρκτος, ον· qui non est. ἐντ. = commenticius, a, um; fictus, a, um
ἀνυπαρξία, ἡ· nihilum, -i, οὐ. interitus, us, ἀ.
ἀνύπεικτος, ον· non cedens
ἀνυπέρβλητος, ον· insuperabilis, e
ἀνυπέρθετος incunctabilis, e.
ἀνυπερθέτως· incunctanter.
ἀνυπεύθυνος, ον· cui dictorum factorumve non est ratio reddenda.
ἀνυπήκοος, ον· non obediens.
ἀνύπηνος, ον· imberbis, e.
ἀνυπηρέτητος· ministris carens
ἀνυπόγραφος, ον inscriptus, a, um.
ἀνυποδησία, ἡ· pedum nuditas
ἀνυποδητέω -ῶ· calceis careo; non sum calceatus.
ἀνυπόδητος, ον· excalceatus, a, um; discalceatus, a, um
ἀνύποιστος· intolerabilis, e.
ἀνυποκρισία, ἡ· sinceritas, -atis
ἀνυπόκριτος, ον· non simulatus, a, um; sincerus, a, um
ἀνυποκρίτως· sincere.
*ἀνυπομονέω -ῶ impatiens sum
*ἀνυπομονησία, ἡ· impatientia, -ae
ἀνυπομόνητος, ον· intolerabilis, e.
*ἀνυπόμονος, ον· impatiens, -ntis.
*ἀνυπομόνως impatienter.
ἀνύποπτος, ον 1 non suspectus, a, um. 2 ἐνεργ. non suspiciens, -ntis.
ἀνυπόπτως sine suspicione.
ἀνυπόστατος, ον 1) insuperabilis e; invictus, a, um. 2 fundamendo carens; non subsistens, -ntis.
ἀνυποστόλως· sine timore; libere

ἀνυποτακτέω -ῶ· 1) non subigor 2 non obedio.
ἀνυπότακτος, ον· 1) non subactus, a, um; indomitus, a, um. 2) inobediens -ntis.
ἀνυποταξία· inobedientia, -ae, θ.
ἀνυποτίμητος· impunitus, a, um
ἀνυποτιμήτως, ον· impune.
ἀνυποφόρητος· intolerabilis, e.
ἀνύπουλος non simulatus, a, um.
ἀνύσιμος, ἀνυστικός, ἀνυτικός, ή, όν· efficax, -acis; utilis, e.
ἀνυσίμως· efficaciter; utiliter.
ἀνύστακτος, ον· non obdormiens.
ἀνυστός, ή, όν· qui effici potest.
ἀνύτω, ἀνύω perficio, -ere; perago, -ere aliquid. ἀνύτω ὁδόν, πορείαν, conficio iter.
ἀνυφαίνω· retexo, -ere.
ἀνύφαντος, ον intextus, a, um.
ἀνυψόω -ῶ elevo, -are, aliquid; erigo, -ere, aliquid ἢ aliquem. ἀνυψοῦμαι· erigor, -i.
ἄνω· 1) sursum. ἄνω καὶ κάτω, ἄνω κάτω, sursum (et) deorsum (= confuse). 2) supra ἄνω τῆς γῆς ἐξιέναι, supra terram exire. ἄνω γέγραπται, supra scriptum est. 3) οἱ ἄνω (δηλ. θεοί), superi, -orum. 4) τὰ ἄνω τοῦ λόφου, superior pars collis. τὰ ἄνω τῆς οἰκίας, superior domus.
ἀνώγαιον, τό ἀνώγεον, τό (ἀττ.) ἀνώγεων, τό· 1) superior contignatio domûs; 2) coenaculum, -i οὐ.
ἄνῳδος· non canens (avis).
ἀνωδυνία, ἡ· doloris absentia.
ἀνώδυνος, ον· doloris expers: dolore vacuus ἢ vacans anodynus, a, um
ἀνωδύνως· sine dolore.
ἄνωθεν· 1) desuper; de supero, ex supero; e loco superiore. 2) = ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, de caelo. 3) οἱ ἄνωθεν, majores nostri, veteres, antiqui. 4) ἐν τοῖς ἄνωθεν χρόνοις, in antiquis temporibus. 5) ἄνωθεν ποιοῦμαι τὸν λόγον περί τινος, ex alto (alte) repeto aliquid.
ἀνωθέω -ῶ· sursum impello.
ἀνώθησις, ἡ impulsio sursum versus
ἀνῳκισμένος, η, ον· in locis superioribus habitans.
ἀνώλεθρος, ον· interitûs expers.
ἀνωμαλία, ἡ, ἀνωμαλότης, ἡ· 1) iniquitas, -atis. 2) salebrae (viae, ora-

tionis. 3) aberratio a regula; anomalia, ae θ.
ἀνωμαλίζω· inequale reddo.
ἀνώμαλος, ον· 1) iniquus, a, um; inequabilis, e 2) salebrosus, a, um. τὸ ἀνώμαλον, salebritas, -atis. 3) anomalus, a, um.
ἀνωμάλως inique; inaequaliter; salebrose.
ἄνωμος, ον· humeris carens.
ἀνωμοτί· sine jurejurando.
ἀνώμοτος, ον· injuratus a, um.
ἀνωνυμία, ἡ defectio nominis.
ἀνώνυμος, ον 1) nomine vacans, sine nomine. 2) inceleber, ignobilis. 3) ἀνώνυμα, scripta, quorum auctor ignoratur.
ἀνωνύμως ἀνωνυμεί sine nomine.
ἀνωρία, ἡ· intempestivitas, -atis.
ἄνωρος, ον· intempestivus, a, um, praecox, -ōcis.
ἀνώροφος, ον tectum non habens.
ἀνώτατος, η, ον summus, a, um. suprêmus a um.
ἀνωτάτω· in suprêmo loco. ὁ ἀνωτάτω, summus, a, um.
ἀνώτερος, α, ον superior, -rius.
ἀνώτερος, α, ον· superior, -oris.
ἀνωτέρω· superius; supra. ἀνωτέρω γέγραπται, supra scriptum est οἱ ἀνωτέρω χρόνοι superiora tempora. οἱ ἀνωτέρω πρόγονοι, superes (veteres) majores.
ἀνωφέλεια, ἡ· inutilitas, -atis.
ἀνωφελής, ές· inutilis, e.
ἀνωφελῶς· inutiliter.
ἀνωφέρεια, ἡ acclivitas, -atis, θ. arduitas, -atis, θ.
ἀνωφερής, ές acclîvis, e; arduus, a um.
ἀνώφλιον, τό· limen superius.
ἀνώχυρος, ον non munîtus, a, um.
ἀξεναγώγητος, ον hospitio non exceptus, a um.
ἀξενία, η· inhospitalitas, -âtis θ. μετ' ἀξενίας, inhospitaliter.
ἄξενος, ον· inhospitalis, e.
ἄξεστος, ον radendo non polîtus ἐντ. = impolîtus, a um. rudis, e.
ἀξία, ἡ 1) aestimatio, -ōnis θ 2) pretium, -ii, οὐ 3) dignitas, atis, θ. meritum, -i, οὐ. κατὰ τὴν ἀξίαν, pro dignitate. (pro) merito. παρὰ τὴν ἀξίαν, haud merito.

ἀξιαγάπητος, ον· amabilis, e; amore dignus.
ἀξιαγαστος, ον admiratione dignus.
ἀξιάκουστος ον auditu dignus.
ἀξιαφήγητος, ον· dignus memoratione memorabilis, e.
ἀξιαπόλαυστος dignus, quo fruaris.
ἀξιεπαίνετος, ἀξιέπαινος, ον· laude dignus; dignus, qui laudetur.
ἀξιεπιθύμητος, ον· dignus, qui expetatur.
ἀξιέραστος, ον amabilis, e.
ἀξινάριον, τό· ἀξινίδιον, τό dolabella, -ae θ.
ἀξίνη, ἡ· ascia, -ae, θ. dolabra, -ae, θ. secûris, -is θ.
ἀξιοβίωτος, ον vitâ dignus.
ἀξιοδάκρυτος, όν· lacrimabilis e; flebilis e.
ἀξιόζηλος, ον, ἀξιοζήλωτος, ον· dignus aemulatione; dignus, cui invideatur.
ἀξιοζήλως· laudabiliter; praeclare.
ἀξιοθάνατος, ον morte dignus.
ἀξιοθαύμαστος, ον· dignus admiratione; admirabilis, e; admirandus, a, um.
ἀξιοθαυμάστως· admirabiter; mirandum in modum.
ἀξιοθέατος, ον· spectabilis e; adspectabilis e; con pectabilis e; conspiciendus, a, um.
ἀξιόθρηνος, ον *ἀξιοθρήνητος, ον miserandus, a, um; lamentabilis e.
ἀξιοκαταφρόνητος, ον· contemptu dignus, contemnendus, a, um.
ἀξιοκοινώνητος societate dignus.
ἀξιόκτητος, ον· dignus, qui possideatur.
ἀξιόληπτος, ον· receptu dignus.
ἀξιόλογος ον· mentione dignus; ἐντ. = praestans, ntis; egregius, a, um.
ἀξιολόγως egregie.
ἀξιομακάριστος, ον, beatus a, um.
ἀξιομάχητος, ον ἀξιόμαχος ον· par viribus; idonens ad pugnam.
ἀξιομάχως paribus viribus.
ἀξιομισής, ές· ἀξιομίσητος, ον· ἀξιόμισος, ον dignus odio.
ἀξιομνημόνευτος, ον memoriâ dignus, a, um, memorabilis, e; commemorabilis, e.
ἀξιόνικος, ον· 1) victoriâ dignus. 2) palmâris, e.

ἀξιοπαθέω ῶ· merita patior.

ἀξιοπενθής, ές luctu dignus.

ἀξιοπιστία ἀξιοπιστοσύνη, ἡ· fides, -ei: gravitas, -atis, θ.

ἀξιόπιστος,ον· 1 fide dignus; certus nuntius 2 ἐπὶ μαρτύρ. συγγρ. gravis (testis); idoneus (auctor): locuples, -êtis auctor. 3 **τὸ ἀξιόπιστον**, fides, -ei. οὐκ ἀξιόπιστον, absonum a fide.

ἀξιοπίστως· cum fide: fideliter.

ἀξιόποινος ον· poenâ dignus.

ἀξιοπρέπεια, ἡ· dignitas, -âtis.

ἀξιοπρεπής, ές dignus, a, um: decòrus, a, um

ἀξιοπρεπῶς digne; decôre.

ἀξιοπροστάτευτος praeside dignus

ἄξιος,α,ον 1) = ἔχων ἀξίαν τ' ἔ τιμήν, pretium habens. πολλοῦ ἀξιόν ἐστί τι (τ. ἔ. τίμιον) res habet pretium. πολλοῦ ἄξιον εἶναι magni pretii esse πλείονος ἄξιον, majoris pretii. πλείστου, παντός, τοῦ παντὸς ἄξιον, quantîvis pretii. 2 μετφ. α) dignus (μετ. ἀφαιρ. ἄξιός ἐστιν ἀγάπης dignus est amore ἢ (μετὰ τοῦ qui καὶ ὑποτακτ.) dignus, qui ametur ἄξιος πληγῶν, dignus verberibus. β) ἄξιόν ἐστι (μετ' ἀπαρεμ.) dignum est = τῷ decet, convenit. γ) ἄξιόν ἐστι (προὔργου ἐστίν), operae pretium est ἄξιόν ἐστι γιγνώσκειν, pretium est noscere. δ) ἄξιός τινός εἰμι, mereo ἢ mereor aliquid. promereo ἢ promereor aliquid. ἄξιος ἐπαίνου εἰμί, mereor laudem. ἄξιος τιμωρίας εἰμί, promerui poenam. καθάπερ ἄξιος εἶ, proinde ut tu meritus es. ὅθεν: ἄξιος = merens, ntis; meritus, a, um ἐπ' ἀξίοις merito. ε) ἄξιός τινι γίγνομαι (εὐεργετῶ τινα), demereo aliquem. mereo ἢ promereo ab aliquo (de me). πολλοῖς ἄξιος γίγνομαι, bene de multis mereo ἢ promereo πολλοῦ ἄξιος τῇ πόλει γεγενημένος, de republica bene meritus ἢ merens. ς) οὐδενός ἄξιον ἡγοῦμαί τι, aliquid nihili facio. ἄνθρωπος οὐδενὸς ἄξιος, homo nihili. πολλοῦ (πλείστου) ἄξιον ἡγοῦμαί τινα, magni (maximi) facio aliquem.

ἀξιόσκεπτος. ον· dignus (a, um) consideratione.

ἀξιοσπούδαστος,ον· dignus studio.

ἀξιοτέκμαρτος. ον probabilis, e.

ἀξιότης, ἡ· dignitas, -âtis.

ἀξιοτίμητος, ον pretiosus, a, um.

ἀξιότιμος ον· honore dignus; honorabilis, e, honestus, a, um; aestimabilis, e

ἀξιοφίλητος, ον· dignus amore; amabilis e; amandus a, um.

ἀξιόχρεως, ων 1) fide dignus, idoneus debitor 2) = ἀξιόλογος satis magnus, amplus, a, um.

ἀξιόω -ῶ· 1) ἀξιῶ τινά τινος (= τιμῶ τινά τινι), dignor (-atus sum āri) aliquem aliqua re, dignum censeo aliquem aliqua re. καὶ ἀπολύτ. ἀξιῶ τινά = aestimo honôro aliquem 2) dignum, meritum vel aequum censeo aliquid. ἐντ. = postulo, peto, desidero aliquid.

ἀξίωμα, τό 1) dignitas, -âtis. τὸ τοῦ στρατηγοῦ ἀξίωμα, dignitas imperatoria. 2) auctoritas, -atis: μεγάλου ἀξιώματός εἰμι, auctoritate valeo ἢ floreo, magna auctoritate sum. εἰς ἀξίωμα καθίστημί τινα, auctoritatem (dignitatem, splendorem) alicui concilio paro. 3) honos, -ôris, gradus honôris. 4 meritum, i, οὐ. 5) παρὰ τοῖς φιλοσόφ. axiôma, -atis.

ἀξιωματικός, ή, όν· 1 dignitate, auctoritate praeditus, a, um, gravis, e. 2) ad axiôma pertinens.

ἀξιωματικῶς· cum dignitate, cum auctoritate graviter.

ἀξίως merite; pro merito; digne.

ἀξίωσις, ἡ· 1) dignatio, -ônis; dignitas -âtis 2) postulatio, -ônis. 3) rogatio, ônis.

ἀξυλία, ἡ lignorum inopia.

ἄξυλος, ον· lignis carens.

ἄξυρος, ον· irrasus, a, um; intonsus, a, um.

ἄξυστος, ον· impolitus, a, um.

ἄξων, ὁ axon, -ônis. οἱ ἄξονες (οἱ τοῦ Σόλωνος νόμοι), axŏnes.

ἄοδμος, ον· inodòrus, a, um.

ἄοζος, ον· nodis carens.

ἀοίδιμος, ον· celeber, is, e; famosus, a, um.

ἀοιδός, ὁ (ἡ) cantor, -ôris, cantator, -oris, ἐ. ἡ ἀοιδός· cantatrix, -icis.

ἀοίκητος,ον· non habitatus, a, um.

ἄοικος, ον· domo carens· ἐντ. pauper, -eris.

ἀοινία, ἡ· abstinentia a vino.

ἄοινος, ον· 1) vino carens. 2) (= ο

νου ἀπεχόμενος) abstemius, a, um; sobrius, a, um

ἀοκνία, ἡ impigritas, -atis, θ. strenuitas, -atis

ἄοκνος, ον· 1) impiger, -gra, -grum. 2 activus, a, um; strenuus, a, um

ἀόκνως impigre; strenue.

ἄοπλος, ον· inermis e.

ἀορασία, ἡ caecitas -âtis, θ.

ἀόρατος, ον· invisibilis, e.

ἀοράτως· invisibiliter

ἀοργησία, ἡ· absentia irae. ἐντ. = lenitudo -inis, θ

ἀόργητος, ον· qui non irascitur ἐντ. = lenis, e; lentus, a, um.

ἀοργήτως· sine irâ; leniter.

ἀοριστία, ἡ· infinitas -atis; limitationum defectio.

ἀόριστος, ον· infinitus, a, um; indefinitus, a, um. ὁ ἀόριστος (δῆλ ὁ χρόνος). perfectum historicum.

ἀοριστώδης· indefinitivus, a, um

ἀορίστως· infinite. indefinite.

ἄορνος· avibus carens. ὁ Ἄορνος, Avernus locus (ἐν Καμπανίᾳ).

ἀορτή, ἡ aorta, -ae, θ.

ἀορτήρ, ὁ· lorum, qua ensis adpenditur.

ἀόρχης, ὁ· eunuchus, -i, ἀ.

ἀοσμία, ἡ· 1 odoris defectio. 2 odor malus, foetor, -òris, ἀ

ἄοσμος, ον· 1) inodorus, a, um. 2 foetidus, a, um

ἀοχλησία, ἡ· tranquilitas atis, θ

ἀόχλητος, ον· tranquilis. e.

ἀπαγγελία, ἡ· 1) = ἀγγελία. renuntiatio, -onis. 2) = ἐκφώνησις, pronuntiatio, -onis, θ. 3) = προφορά, pronuntiatus, us, ἀ.

ἀπαγγέλλω· 1) = ἀναγγέλλω. α) renuntio, -are (alicui aliquid) β) refero, -erre (aliquid ad aliquem) 2 = ἐκφωνῶ, pronuntio, -are (aliquid. ὁ ἀπαγγέλλων (ἐκφωνῶν τι), pronuntiator, -oris. ἀ.

ἀπαγγελτήρ, ὁ· ἀπαγγελεύς, ὁ· renunciator, -òris, ἀ.

ἀπαγγελτικός, ή, όν· aptus ad renunciandum.

ἄπαγε· apage. apagete; abi ilicet. ἄπαγε εἰς κόρακας! abi in malam rem!

ἀπαγής, ές· non compactus, a, um; non rigidus. a um.

ἀπαγίδευτος· laqueo non captus, non solidus, a um

ἀπαγλαΐζω· ornatû privo.

ἀπαγόρευμα, τό interdictum, -i, οὐ.

ἀπαγόρευσις, ἡ 1) interdictio. ònis, θ. vetitum, i, οὐ 2) = κάματος, defatigatio. -onis, θ.

ἀπαγορευτικός, ή, όν· prohibitorius, a um; vetans, -ntis

ἀπαγορεύω· 1 interdico -ere, alicui re aliquâ; veto -are, aliquem facere aliquid interdico (ne quis faciat aliquid). 2 = καταπονοῦμαι· ἀπαγορεύω τῷ πολέμῳ. conficior bello. ἀπαγορεύω ποιῶν τι fatîgor aliquid facere ἀπαγορεύω (= καταπονοῦμαι) ὑπό τινος, fatigor aliquâ re.

ἀπαγριόω -ῶ· effero (aliquem ἢ aliquid) **ἀπαγριοῦμαι,** efferor.

ἀπαγρίωσις, ἡ· efferatio, -ònis, θ.

ἀπαγροικίζω rusticum aliquem facio. **ἀπαγροικίζομαι,** ad mores rusticos reducor.

ἀπαγχονάω -ῶ ἀπαγχονίζω strangulo, suffoco, aliquem. **ἀπαγχονίζομαι,** strangulor, suffocor (ab aliquo).

ἀπάγχω (τινά)· 1) strangulo ἢ adstrangulo, suffòco -are, aliquem 2) suspendo, -ere, aliquem **ἀπάγχομαι** me strangulo; suffòcor; me suspendo.

ἀπάγω· 1) abduco (-xi, -ctum -ere) aliquem ἀπάγω εἰς τὰ λατομεῖα, abduco in latomias. **ἀπάγομαι.** abducor. ἀπήχθη τῷ Νέρωνι ἡ γυνή· abducta (est Neroni uxor. 2) deduco -ĕre. ἀπάγω τὸν στρατὸν ἐκ τῆς χώρας,, deduco exercitum e regione ἀπάγω τινὰ εἰς τό δεσμωτήριον, deduco aliquem.

ἀπαγωγή ἡ· 1) abductio, -ònis, θ. 2) deductio, -onis, θ.

ἀπᾴδω 1 in cantu discrepo. 2) μετ. discrepo -are; dissentio, -ire. 3) = ἀπέοικα, ablûdo, -ere.

ἀπαθανατίζω· immortalem reddo; ad deos ἢ inter deos refero, aliquem.

ἀπαθανάτισις· consecratio, -onis.

ἀπάθεια, ἡ· impatientia, -ae θ. indolentia, ae, θ lentitudo, -inis. θ aequus animus; aequanimitas, -atis. θ. παρὰ τοῖς Στωϊκοῖς = nil admirari.

ἀπαθής, ές· 1) impatiens, -ntis; lentus, a, um. 2 ἀπαθής τινος, (μὴ ὑπομένων τι), impatiens alicujus. ἀπαθής εἰμι πρός τι, non moveor non tangor re aliguâ; durus sum ad aliquid.

ἀπαθῶς· sine ullo affectu; lente; aequanimiter.

ἀπαιδαγώγητος, ον· qui educatore caret· ἐν τ. — indocilis. e. incultus, a, um; rudis e; rusticus, a, um.

ἀπαιδαγωγήτως sine educatore; indocte; inculte.

ἀπαιδευσία, ἡ· inscitia, ae, θ. imperitia, ae, θ.

ἀπαίδευτος, ον· indoctus, a, um; ineruditus, a, um; imperitus, a, um; incultus, a, um

ἀπαιδεύτως indocte: imperite.

ἀπαιδία, ἡ· orbitas liberorum.

ἀπαιθριάζω· serêno, -are.

ἀπαίρω· 1) tollo, aufero (aliquid) 2) ἐπὶ πλοίου, στρατ. solvo navem ἢ ἁπλῶς solvo castra moveo. καὶ ἐν γένει = proficiscor, discedo.

ἄπαις, ὁ, ἡ liberis carens; liberis orbus ἢ orbatus, a, um

'ἀπαισιοδοξία, ἡ pessima de rebus opinatio

'ἀπαισιόδοξος, ον· qui pessime de rebus opinatur.

ἀπαίσιος, α, ον 1) infaustus, .. um; inauspicatus, a, um; dirus a, um. 2) ἀπαίσιος οἰωνός, funestum omen, ἢ (καθ' ἑλληνισμόν) sinistrum omen. Ἰδὲ αἴσιος.

ἀπαισίως· inauspicato.

ἀπαισχύνομαι 1) pudorem exuo 2) prae pudore aliquid non facio.

ἀπαιτέω -ῶ 1) repeto, -ere, aliquid ab aliquo. 2) reposco, -ere aliquid aliquem. 3) flagito, -are, aliquid ab aliquo καὶ aliquem aliquid 3) postulo -are, aliquid ab aliquo. 4) exigo -ere (pecuniam tributa). 5) condico, -ere, (alicui pecuniam).

ἀπαίτησις ἡ repetitio, onis θ. flagitatio -onis, θ condictio, -onis, θ.

ἀπαιτητής, ὁ· repetîtor, -oris, ἀ.

ἀπαιτητέος, α, ον repetendus, a, um.

ἀπαιτητικός, ή, όν· saepe repetens

ἀπαιτητός, ή, όν debitus, a, um.

ἀπαιωρέω -ῶ· suspendo, -ere; ἀπαιωροῦμαι, impendeo, -ere.

ἀπακμάζω· defloresco, -ere.

ἀπακοντίζω· jaculor, -ari.

ἀπακριβόω -ῶ diligenter aliquid facio; diligenter elaboro aliquid.

ἀπακτέος α, ον abducendus, a, um.

ἀπάλαιστος, ον· ineluctabilis, e.

ἀπάλαιστρος inexercitatus, a, um.

ἀπαλγέω -ῶ, dedoleo, -êre.

ἀπάλγησις ἡ finis doloris.

ἀπαλείφω oblitero, aliquid.

ἀπάλειψις, ἡ litûra -ae, θ.

ἀπαληθεύω verum dico

ἀπαλλαγή, ἡ· liberatio, -ônis, θ. ἀπαλλαγὴ τοῦ βίου = excessus, -us, ἀ. mors, rtis, θ

ἀπαλλακτής, ὁ· liberator -oris, ἀ.

ἀπαλλακτικός absolutorius, a, um.

ἀπαλλάττω (τινά τινος), libero aliquem re ἢ a re absolvo aliquem re ἢ a re ἀπαλλάττομαι τινος 1) liberor aliqua re. ἀπαλλάτ. τῆς νόσου, morbo liberor. ἀπαλλάτ. τῶν ἐργασιῶν, exsolvo me ἢ expedio me (ab) occupationibus. ἀπηλλαγμένος τῶν ἔργων, φόβου, liberatus laboribus, metu. ἀπαλλάττομαι τῶν κινδύνων, defungor periculis. ἀπαλλάττομαί πως τῆς ταλαιπωρίας, aberro a miseriâ 2) ἀπαλλάττομαι (= χωρίζομαι) ἀπό τινος, digredior ab aliquo. ἀπαλλάττονται (= χωρίζονται) ἀπ' ἀλλήλων, utrique digrediuntur.

ἀπαλλοτριόω -ῶ (τι)· abalieno aliquid. ἀπαλλοτριῶ τινά τινος, abalieno aliquem ab aliquo

ἀπαλλοτρίωσις· abalienatio -ônis, θ.

ἁπαλόθριξ, ὁ, ἡ mollicomus, i.

ἀπαλοιφή, ἡ litûra, -ae, θ.

ἁπαλός, ή, όν· 1) mollis, e. 2) tener, a, um ἐξ ἁπαλῶν ὀνύχων, de tenero ungui, a tenero. 3) delicatus, a, um

ἁπαλόσαρκος· carne mollis

ἁπαλότης, ἡ· 1) mollitia, -ae, θ 2) teneritas, atis, θ

ἁπαλύνω· mollio (ivi, -itum, -ire) aliquid. ἁπαλύνομαι, (μετφ.) mollesco, -ere, teneresco, -ere.

ἁπαλώδης, ες· mollis, e; delicatus, a um.

ἁπαλῶς molliter; delicate.

ἀπαμάω -ῶ· demeto, -ere.

ἀπαμβλόω -ῶ· abortio, -ire.

ἀπαμβλύνω· hebeto -âre, debilito, -âre· ἀπαμβλύνομαι, hebesco, -ere.

ἀπαμείβομαι· respondeo, -ere.

ἀπαμύνω defendo, -ere, aliquem; propello, -ere, aliquem. ἀπαμύνομαι, a me defendo, aliquem.

ἀπαμφιάζω, ἀπαμφιέννυμι, vestimenta traho; exuo aliquem veste.

ἀπαναίνομαι renno, -ere

ἀπαναισχυντέω -ῶ· impudenter me gero; impudenter ago

ἀπαναλίσκω absumo aliquid

ἀπανάλωσις· consumptio, -onis, θ.

ἀπανδόκευτος inhospitalis, e.

ἀπανδρίζομαι (πρός τι) virum (fortem) me gero (ad aliquid).

ἀπανδρόω -ῶ virilem reddo. ἀπανδροῦμαι, virilis fio

ἀπανθέω ῶ· defloresco, -ere.

ἀπάνθησις, ἡ· florum fluxus.

ἀπανθίζω (= δρέπω τὸ ἄνθος) defloro, -are. **ἀπανθίζομαι**, optimum colligo.

ἀπάνθισμα, τό· optimi collectio

ἀπανθρακόω -ῶ· in carbones redigo, aliquid; exuro (aliquid).

ἀπανθρωπέομαι -οῦμαι, **ἀπανθρωπεύομαι**· homines fugio; osor hominum fio

ἀπανθρωπία ἡ· inhumanitas, -âtis, θ. immanitas, -atis, θ

ἀπάνθρωπος, ον· 1) = ἔρημος ἀνθρώπων, inhospitalis, e. 2 = σκληρός, ὠμός, inhumanus, a, um; immanis, e; crudelis, e.

ἀπανθρώπως·inhumane;crudeliter

ἀπανίστημί τινα· surgere aliquem jubeo **ἀπανίσταμαι**, surgo, -ere discedo, -ere; migro, -are.

ἀπάνουργος· incallidus, a, um.

ἀπανούργως incallide.

ἀπανταχῇ, **ἀπανταχοῦ**· ubique, ubivis, omnibus locis.

ἀπανταχόθεν·undique, ex omnibus partibus.

ἀπανταχόσε· quoquoversus (-um); in omnes partes

ἀπαντάω -ῶ (τινι), 1) φιλικῶς, occurro, obviam venio ἢ obvius fio, alicui. 2 ἐχθρικῶς, obviam eo (hostibus), occurro (malo), resisto (alicui). 3) ἀπαντῶ (= ἀποκρίνομαι) πρός τι, respondeo ad aliquid.

ἀπάντησις, ἡ· 1 occursus, -ûs, ἀ. 2) = ἀπόκρισις, responsio, -ônis, θ.

ἀπαντικρύ e regione.

ἀπαντλέω -ῶ· dehaurio, exhaurio (-si, -stum, -ire) aliquid; depleo, -ere (aliquid). ἀπαντλῶ (= ἐξαντλῶ) τὰς δυνάμεις, exhaurio vires. ἀπαντλῶ (= ἐκτελῶ) τὰ παραγγέλματα, exhaurio mandata.

ἅπαξ· semel. ἅπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ, semel (in) anno πλεονάκις ἢ ἅπαξ, plus quam semel.

ἁπαξάπας simul omnis, e; universus, a, um: cunctus, a um

ἀπαξία ἡ· indignitas, -âtis θ.

ἀπάξιος, α, ον (τινος), indignus, a um (aliqua re).

ἀπαξιόω -ῶ (τι) dedignor (-atus sum, -ari), aliquid.

ἀπαξίωσις, ἡ dedignatio, -ônis, θ.

ἄπαππος, ὁ, ἡ sine avo

ἀπαράβατος, ον· inviolatus, a, um; sanctus a, um

ἀπαραβάτως· inviolate; sancte.

ἀπαράβλητος ον· incomparabilis,e.

ἀπαράγγελτος, ον non denunciatus, a, um: injussus, a um.

ἀπαραγγέλτως· injussu

*__ἀπαράγραπτος__, ον· vetustate non infirmatus, a um.

ἀπαράδεκτος, ον· non acceptus, a, um; non receptus, a, um.

ἀπαραίτητος, ον· 1) = ἀδυσώπητος, inexorabilis, e judex, deus). 2) = ἀναπόφευκτος, inevitabilis e (poena, damnum). *3 necessarius, a, um

ἀπαραιτήτως inexorabiliter.

ἀπαρακάλυπτος,ον·non occultatus, a, um (caput) 2) manifestus a, um.

ἀπαρακαλύπτως· manifeste.

ἀπαράκλητος ον· non invitatus, a, um: non invocatus, a, um.

ἀπαρακολούθητος· incomprehensibilis, e.

ἀπαράλλακτος, ον· non differens; per omnia similis.

ἀπαραλλάκτως sine ullâ differentiâ: per omnia similiter.

ἀπαραλλαξία, ἡ· plena similitudo.

ἀπαραμίλλητος, ον, ἀπαράμιλλος, ον nihil par habens; ἐντ. = incomparabilis, e; insuperabilis, e.

ἀπαραμύθητος· inconsolabilis, e.

ἀπαραμυθήτως inconsolabiliter.

ἀπαράπειστος, ον· qui persuaderi non potest

ἀπαραποίητος, ον· non adulteratus, a, um; genuinus, a, um.

ἀπαραποιήτως· genuine.

ἀπαρασάλευτος, ον inconcussus, a, um; immotus, a, um.

ἀπαρασαλεύτως· inconcusse; immote.

ἀπαράσημος· nullo insigni notus.

ἀπαρασκευασία defectio parationis

ἀπαρασκεύαστος,ον ἀπαράσκευος, ον, imparatus, a, um

ἀπαρασκεύως· 1) sine paratione *2) *νεοελ.* ex tempore dicere κτλ.)

ἀπαρατήρητος inobservatus a um.

ἀπαρατηρήτως· sine observatione.

ἀπαράφθαρτος, ον ἀπαράφθορος, ον· incorruptus, a, um

ἀπαραφύλακτος,ον incautus a,um.

ἀπαραφυλάκτως incaute

ἀπαραχάρακτος,ον non adulterinus.

ἀπαράχυτος (οἶνος)· merum -i, ὁ.

ἀπαραχώρητος,ον 1) cedere nescius 2) constans, ntis; non remissus.

ἀπαραχωρήτως· constanter

ἀπαργυρόω -ῶ in argentum muto.

ἀπαρέγκλιτος, ον· indeclinabilis, e.

ἀπαρεγκλίτως· indeclinabiliter.

ἀπαρεμπόδιστος,ον non impeditus.

ἀπαρέμφατος, ἡ. ἀπαρέμφατον, τὸ imfinitivus. -i, ἀ. (modus).

ἀπαρενόχλητος. ον· minime perturbatus, a. um

ἀπαρέσκω· displiceo -êre, alicui τοῦτο ἀπαρέσκει μοι, hoc mihi displicet· ἀπαρέσκομαί τινι mihi displicet, moleste fero aliquem.

ἀπάρεστος, ον. non placens.

ἀπαρηγόρητος, ον inconsolabilis.

ἀπαρηγορήτως· inconsolabiliter.

ἀπαρθένευτος, ον. virginatis expers

ἀπάρθενος, ον· non amplius virgo.

ἀπαριθμέω -ῶ· enumero, dinumero, -are aliquid. ἀπαριθμῶ ἀργύριόν, τινι, dinumero argentum alicui.

ἀπαρίθμησις, ἡ. dinumeratio, θ.

ἀπαρκτίας, ὁ· septentrio, ônis, ἀ.

ἀπάρκτιος, ον septentrionalis e.

ἀπαρνέομαι -οῦμαι adnego, denego, are,aliquid; recuso, -are, aliquid

ἀπάρνησις, ἡ· abnegatio, ônis, θ. recusatio -onis, θ.

ἀπαρνητής, ὁ· abnegator, -oris. ἀ.

ἀπαρόρμητος, ον non incitatus, a, um (ad atiquid).

'ἀπαρορμήτως· sine incitatione.

ἀπαρρησίαστος, ον qui libere loqui non audet. ἐντ. = meticulosus, a. um.

ἄπαρσις, ἡ profectio, -ônis, θ.

ἀπαρτάω-ῶ suspendo, -ere. παθητ.

ἀπαρτάομαι -ῶμαι α, suspendo me. β) separor, disto, non prope sum.

ἀπάρτι· ex hoc tempore; jam; nunc.

ἀπαρτία, ἡ· 1) perfectio, -onis. θ. *2) *νεοελ* integra summa

ἀπαρτίζω τι perfectum facio.

ἀπαρτιλογία, ἡ· integra summa.

ἀπάρτιον προγράφειν auctionem bonorum proscribere.

ἀπάρτησις, ἡ, ἀπάρτισμα. τό, ἀπαρτισμός, ὁ perfectio. -onis, θ.

ἀπαρχαΐζω, ἀπαρχαιόω -ῶ antiquum reddo; obsolefacio,-ere aliquid.

ἀπαρχαιοῦμαι· vetustate exolesco, obsolesco, -ere, obselefio. -fieri ***ἀπηρχαίωμαι***, obsoleo -ère ***ἀπηρχαιωμένος, η, ον***, obsoletus a um

ἀπαρχή, ἡ primitiae, -ârum θ. τῶν καρπῶν ἀπαρχαί, frugum primitiae

ἀπάρχομαι primitias solvo et decerpo. ἀπάρχομαι τοῖς θεοῖς, libamenta diis do·

ἅπας, σα, αν· universus. a um cunctus a. um. ἅπαντες, universi, cuncti·

ἀπασβολόω -ῶ· plane in fuliginem verto -ere (aliquid).

ἀπαστράπτω· fulguro, -are

ἀπασχολέω -ῶ 1) facesso (exhibeo) alicui negotium (negotia) 2) occupo ἢ occupatum teneo aliquem re aliquâ 3) distineo (nui, -entum, -ere) aliquem *4 ***ἀπασχολέομαι -οῦμαι***, distineor occupatione ***ἀπησχολημένος, η, ον***, distentus, a. um. λίαν ἀπησχολημένος εἰμι, distentissimus sum.

ἀπασχολία, ἡ occupatio -onis θ.

ἀπατάω -ῶ· 1) ἀπ. κρύπτων τὴν ἀλήθειαν, fallo (fefelli, falsum) -ere. 2) ἀπ δόλῳ, decipio (-epi, -ptum -ere, aliquem. 3) ἀπ. ψεύδει, fraudo, -are, aliquem. 4) ἀπ. ὑποσχέσεσιν, induco -ere, frustor, -ari, aliquem. 5 ἀπ πανούργως, impono, ere, alicui

ἀπατεών, ὁ 1) homo ad falendum paratus ἢ instructus; homo fraudulentus 2) ἐπὶ χρημάτων· fraudator, -oris. δεινὸς ἀπατεών, homo ad fraudem acutus. 3) deceptor. -oris x

ἀπάτη, ἡ· 1) fraus, -dis, θ dolus malus 2) ἐπὶ χρημ. fraudatio. onis, θ. circumscriptio, -onis θ. 3) falacia, -ae, θ. 3) deceptio, -onis θ

ἀπατηλός, ή, όν 1) fallax -acis. 2) fraudabilis, e. 3) fraudulentus, a, um. 3) deceptorius, a, um.

ἀπατηλῶς fallaciter; dolôse.
ἀπατητικός ad decipiendum aptus
ἀπάτητος, ον non tritus, a, um.
ἀπατμίζω· emitto vaporem.
ἄπατρις, ὁ, ἡ cui patria non est, patriâ carens.
ἀπάτωρ· apător -ŏris, ἀ patre carens, patre orbatus, a, um; orbus, a, um.
ἀπαυγάζω· splendorem edo.
ἀπαύγασμα, τό· splendor -ôris ἀ
ἀπαυδάω -ῶ· defatigor, -âri; defetiscor, -sci, relanguesco, -ere. ἀπηυδηκώς, defessus, a, um.
ἀπαύδησις, ἡ defatigatio, -onis, θ.
ἀπαυθαδιάζομαι ἀπαυθαυδίζομαι· arroganter me gero; arroganter loquor.
ἀπαυθημερίζω eodem die redeo.
ἀπαυλίζομαι· seorsum pernocto.
ἀπαύξησις, ἡ· decrementum, -i, οὐ.
ἀπαυστί· continenter, perpetue
ἄπαυστος, ον· continens, -ntis; perpetuus, a, um.
ἀπαύστως· continenter; perpetue
ἀπαυτοματίζω· sponte facio.
ἀπαυτομολέω -ῶ· perfuga sum.
ἀπαφρίζω· despumo, are.
ἀπαχής, ές, ἄπαχος, ον non pinguis e; non crassus, a, um; sine crassitudine.
ἀπαχλυόω -ῶ· caliginem dissipo.
ἀπαχρειόω -ῶ· inutile reddo.
ἀπέγγονος, ὁ· pronepos, -ôtis, ἀ. ἡ ἀπέγγονος, proneptis, -is, θ.
ἀπεγνωσμένως· disperate.
ἀπέδιλος ον· excalceatus, a, um.
ἄπεδος, ον· planus, a, um. τὸ ἄπεδον, planities, -êi θ.
ἀπεθίζω (= ἀπεθίζομαι),desuefio. ἀπειθικώς = ἀπεθισθείς, desuetus, a, um.
ἀπειθαρχία obedientiae recusatio.
ἀπείθεια, ἡ· 1) inobedientia, -ae, θ. 2) contumacia, -ae, θ.
ἀπειθέω -ῶ (τινι), non obedio, alicui; non pareo, alicui.
ἀπειθής, ές· 1) dicto non audiens; inobediens, -ntis 2 immodestus, a, um
ἀπειθῶς· inobedienter.
ἀπεικάζω· adsimulo, -âre.
ἀπείκασμα, τό, ἀπεικόνισμα τό effigies, êi, θ. simulacrum, i, οὐ. imago, -inis, θ.
ἀπεικονίζω depingo, -ere, aliquid.
ἀπεικότως· non probabiliter. οὐκ ἀπεικότως non injurie.
ἀπεικώς, υῖα ός· non probabilis. e.
ἀπειλέω -ῶ τινί τι), minor, minitor, (-atus sum, -ari) alicui aliquid, θάνατόν τινι, mortem alicui, τῷ ξίφει gladio ἀπειλεῖ ποιήσειν, minitatur facere ἢ se facturum esse. ἀπειλεῖ ἀπιέναι, minatur se abiturum.
ἀπειλή, ἡ· minae, -ârum θ minatio ἢ comminatio -onis, θ. ἀπειλαῖς χρῶμαι, minis utor.
ἀπειλητήρ, ὁ, ἀπειλητής, ὁ· qui minatur; minax -acis
ἀπειλητήριος, ον· ἀπειλητικός, ή, όν· minax, acis; minans, ἢ minitans, -ntis. ἀπειλητικοὺς λόγους ῥίπτω, minas jacto ἢ jacio.
ἀπειλητικῶς minaciter
1. ἄπειμι· 1) absum -esse ἀπών absens, -ntis 2) = ἐλλείπω. desum esse.
2 ἄπειμι (= ἀπέρχομαι, θὰ ἀπέλθω)· abeo, -ire; proficiscor, -i.
ἀπειπεῖν τινί τι· 1) = ἀπαγορεύειν τινὶ (μὴ ποιεῖν τι) interdico alicui aliquid 2) ἀπειπεῖν (ἀπείπασθαι) τινὶ τὴν φιλίαν (= λύειν), renuntiare alicui amicitiam. 3 ἀπειπεῖν (ἀπείπασθαί) τινα (= ἀφίστασθαί τινος), renuntiare alicui
ἀπειράγαθος, ον 1) boni imperitus. 2) (ἐκκλ.) infinite bonus
ἀπειράκις, ἀπειραχῶς infinitis modis.
ἀπειράριθμος, ον· innumerabilis, e
*ἀπείρακτος, ον· inoffensus, a, um; intactus, a, um.
ἀπείραστος, ον· intentatus, a, um.
ἀπείργω τινά τινος· 1) arceo (-ui, -ere) aliquem re ἢ ab re. ἡ ποινὴ ἀπείργει τοὺς ἀνθρώπους τοῦ ἀδικεῖν, poena arcet homines (ab) injuriâ. 2) prohibeo ἢ cohibeo (-ui, -ere) aliquem (ab) aliqua re ἢ ab aliquo. 3) ἀπείργω τινός τι, depello aliquid ab aliquo.
ἀπείρηκα· fatigatus ἢ defatigatus (a, um) defessus (a um) sum. ἀπειρηκώς, -υῖα, ός, fatigatus ἢ defatigatus, a, um. ἀπειρηκὼς ὑπὸ πόνων καὶ πορείας, defessus ἢ delassatus labore et itinere. ἀπείρηται = ἀπηγορευμένον ἐστί). inderdictum est ἀπειρημένος, interdictus, a, um. Ἰδὲ ἀπαγορεύω καὶ ἀπειπεῖν.

1. ἀπειρία, ἡ· 1) imperitia, -ae, θ. inscientia, -ae θ. 2) inexperientia, -ae, θ.

2. ἀπειρία, ἡ (= τὸ ἄπειρον) spatium immensum; infinitas, -atis, θ

ἄπειρξις, ἡ cohibitio, -onis θ.

ἀπειροβαθής, ές· immensae profundatis

ἀπειρόγαμος· caelebs -libis.

ἀπειροδύναμος· infinitam habens potestatem.

ἀπειροθάλασσος· maris inexpertus

ἀπειροκακέω -ῶ· malitiâ careo.

ἀπειρόκακος, ον minime malus (a, um); innoxius, a, um; insons, -ntis τὸ ἀπειρόκακον, innocentia, -ae, θ.

ἀπειροκαλία, ἡ ignorantia boni honestique; turpitudo, -inis; ineptiae, -ârum.

ἀπειρόκαλος, ον 1) indecôrus, a, um 2 ineptus, a um

ἀπειροκάλως indecôre: inepte.

ἀπειροπαθής, ές· multis molestiis obnoxius, a, um.

ἀπειροπλάσιος, ον multiplex, -icis.

ἀπειροπληθής, ές innumerabilis, e.

ἀπειρόπλους, ουν· navigationis imperitus, a. um.

ἀπειροπόλεμος, ον· bellorum imperitus ἢ expers

1. ἄπειρος, ον (= μὴ ἔχων πέρας), infinîtus, a, um; immensus, a, um ἄπειρος τὸ πλῆθος ἢ τῷ πλήθει, innumerabilis, e. εἰς ἄπειρον, ad (in, per) immensum.

2. ἄπειρος, ον (= μὴ ἔχων πεῖραν)· imperîtus a. um. ἄπειρός τινος, imperîtus rei alicujus; rudis rei alicujus ἢ in aliqua re; inexpertus alicujus rei ἢ alicui rei ἢ ad aliquid. advena rei in rei; nesciens aliquid.

1. ἀπείρως infinite.

2. ἀπείρως imperite, inexperte ἀπείρως ἔχων πρός τι = τῷ ἄπειρός τινος· ἴδε ἄπειρος 2.

ἀπέκγονος, ον· abnĕpos, -ôtis ἀ.

ἀπεκδέχομαι· exspecto, -âre

ἀπεκδύομαι· me exuo (-ŭi, -ûtum, -ere). aliquid (vestem). μετφ. depôno aliquid (consietudines).

ἀπέκδυσις, ἡ depositio vestis.

ἀπεκεῖθεν illinc

ἀπέκτητος, ἄπεκτος (= ἀκτένιστος) impexus, a, um.

ἀπεκφέρω, effero, -erre.

ἀπελασία, ἡ, ἀπέλασις ἡ· 1 abactus, -ûs, ἀ 2 abigeatus -us, ἀ. 3) deductio -onis, θ

ἀπέλαστος, ον inaccessus a, um.

ἀπελάτης, ὁ· 1) abactor, -ôris, ἀ. 2) abigeator, -oris, ἀ

ἀπελαύνω τινά ἢ τι depello (-pŭli, -pulsum -ere) aliquem ἢ aliquid. 2) abigo (-êgi, -actum -ĕre) aliquem ἢ aliquid. 3 ἀπελαύνομαί τινος excludor ab aliqua re,

ἀπέλεγξις, ἡ· refutatio, -onis, θ.

ἀπελέγχω (= ἀνασκευάζω) 1) refello -ere aliquem ἢ aliquid. 2 refuto ἢ redarguo, aliquem ἢ aliquid.

ἀπελέκητος ον· indolatus, a, um. ἐντεῦθ. = rudis, e

ἀπελευθερία, ἡ· libertinitas, -atis.

ἀπελευθερικός, ή όν· ἀπελευθέριος, α, ον· (= τῇ τάξει τῶν ἀπελευθέρων ἀνήκων)· libertinus a um.

ἀπελεύθερος, ὁ libertus, -i, ἀ. ὁ τοῦ Κικέρωνος ἀπελεύθερος, libertus Ciceronis. ἡ ἀπελευθέρα, liberta, -ae, θ

ἀπελευθερόω -ῶ· adsero aliquem manu in libertatem· ἐντ. = manumitto, -ere, libero, -are, aliquem. ἀπελευθερῶ δοῦλον, servo do libertatem

ἀπελευθέρωσις, ἡ· manumissio, -onis, θ. libertio, -onis, θ.

ἀπελευθερωτής, ὁ· 1) manumissor -oris, ἀ. 2 liberator, -oris, ἀ.

ἀπέλευσις, ἡ abitus, -us, ἀ.

ἀπελπίζω τινός ἢ τι (= ἀπελπίζομαι περί τινος), despero -are, aliquid ἢ alicui rei ἢ de re ἀπελπίζω τινά ad desperationem adduco aliquem. *ἀπηλπισμένος desperatus, a um

ἀπελπισμός, (= ἀπελπισία) desperatio -iônis, θ. μετ' ἀπελπισμοῦ, desperanter

ἀπεμπολάω (-έω) - ῶ. vendo, (-didi, - dĭtum, - ĕre) καὶ vendĭto - âre, adiquid

ἀπεμπολή, ἡ, ἀπεμπόλησις, ἡ, venditio. - iônis, θ.

ἀπεμπολητής, ὁ· vendĭtor, - ôris, ἀ.

ἀπεμφερής, ες dissimilis, e

ἀπέναντι e regione; contra.

ἀπενθής, ές luctu carens

ἀπένθητος, ον· indefletus, a um.

ἀπενιαυτέω - ῶ; unum annum exsulo ἤ exsul sum
ἀπενιαύτησις annuum exsilium
ἀπενιαυτίζω per annum absum
ἀπενιαυτισμός, ὁ· absentia in unum annum.
Ἀπέννινα ὄρη, τά· Apenninus, - i, ὁ κατοικῶν τὰ Ἀπέννινα ὄρη, Apenninicola, - æ.
ἀπέοικα absimilis sum; abhorreo
ἄπεπλος· peplo carens
ἀπεπτέω - ῶ crudito, - are.
ἄπεπτος, ον crudus, a, um.
ἀπεραντολογέω - ῶ, sine fine loquor
ἀπεραντολογία, ἡ· loquacitas sine fine
ἀπεραντολόγος, ον, loquax (- âcis) sine fine
ἀπέραντος, ον· infinîtus, a, um.
ἀπέρατος, ον impervius, a, um; impenetrabilis, e
ἀπεράτωτος, ον finem non habens
ἀπεργάζομαι· ıcio, conficio, perficio, - ere, aliqui..
ἀπεργασία, ἡ· confectio, ônis, θ
ἀπεργαστικός, ή, ον, efficiens, entis; efficax - âcis
ἀπερείδω (= προσηλῶ) defigo, - ěre.
ἀπερείδομαι, innîtor, alicui.
ἀπέρεισις, ἡ actio innitendi.
ἀπερεύγομαι eructo, - are.
ἀπέρευξις· eructatio - ônis, θ.
ἀπέρημος· valde desolatus.
ἀπερημόω - ῶ· omnîno desôlo (aliquid) ἀπερημοῦμαι ἀπό) τινος, omnino desôlor aliquâ re.
ἀπεοίβλεπτος incautus, a, um.
ἀπεριγένητος insuperabilis e.
ἀπερίγραπτος, ον ἀπερίγραφος ον· non circumscriptus, a, um· ἐντ. indefinitus a. um
ἀπεριγράπτως, ἀπεριγράφως· non circumscripte ἐντ = indefinîte
ἀπεριεργία, ἡ· incuriositas, - atis.
ἀπερίεργος, ον· incuriosus, a, um; simplex. - icis.
ἀπεριέργως non exquisite; incuriose.
ἀπεριήγητος· inexplicatus, a, um
ἀπερικάλυπτος, ον detectus, a, um apertus, a, um
ἀπερικαλύπτως· aperte.
ἀπερικόσμητος inornatus, a, um.

ἀπεριμέριμνος· incautus, a, um.
ἀπερινόητος incomprehensibilis.
ἀπεριόριστος, ον, indeterminatus a um: indefinitus, a, um
ἀπερίσκεπτος, ον· inconsideratus, a, um; incautus a, um; imprudens, - ntis.
ἀπερισκέπτως, inconsiderate; imprudenter.
ἀπερισκεψία, ἡ. inconsiderantia, - ae, θ imprudentia, - ae θ.
ἀπερίσπαστος, ον· non negotiis distractus a, um
ἀπερισπάστως· sine ullâ distractione
ἀπερίτμητος· impraepudiatus.
ἀπέριττος, ον simplex, - icis.
ἀπεριττοτης· simplicitas, - âtis, θ.
ἀπερίττως simpliciter
ἀπεριφερής· non rotundus.
ἀπερίφρακτος, ον· non septus, a, um
ἀπερριμμένος, η, ον· rejectus, a, um.
ἀπερρινημένος· delimatus a, um.
ἀπερυθριάω - ῶ depudesco, - ere;
ἀπερύκω (τι ἀπό τινος), repello aliquid ab aliquo.
ἀπέρχομαι, 1) abeo, - îre· 2) (= ἀποχωρῶ, decedo (ex aliquo loco); discedo (ab loco aliquo in locum aliquem)· 3) proficiscor (Athenas).
ἀπεσθίω· exedo aliquid
ἀπευθύνω 1) adaequo, - âre, 2) dirigo - ere.
ἀπευκταῖος, ον· abominandus, a, um: aversandus, a, um: detestatus, a, um; vitandus, a, um.
ἀπεύχομαι 1) deprecor, âri 2) abominor, - âri; detestor, - ari (aliquid.
ἄπεφθος χρυσός aurum coctum
ἀπεχθάνομαί τινι invisus sum ab aliquo; in odium alicujus venio; odio sum alicui· ἀπεχθάνομαί τι, odi aliquid
ἀπέχθεια, ἡ· odium, i, οὐ offensa, ae θ inimicitiae, - ârum θ πλ.
ἀπέχθημα, τό· res odiosa.
ἀπεχθής, ές· odiosus a, um; invisus, a, um· ἀπεχθὴς εἰμί τινι, venio in odio alicujus
ἀπεχθητικός· odio obnoxius.
ἀπεχθῶς· odiose.

ἀπέχθομαι odio sum alicui.
ἀπεχυρόω-ῶ munio (locum)
ἀπέχω 1) ἀπέχω τινα (=κωλύω), abstineo (aliquem)· 2) ἀπέχω τί τινος (=ἀπείργω τί τινος) defendo aliquid ab aliquo· 3) ἀπείλη α, recipio, accipio (mercedem, gratiam)· 4) οὐδ αι - ἀφέστηκα, διέστηκα, absum -ésse; disto, -âre. ἀπέχει τῆς πόλεως δύο ἡμερῶν ὁδόν, abest ab oppido bidui. τοσοῦτον ἀπέχει τοῦ γένεσθαι tantum abest, ut fiat β πόρρω εἰμί, διαφέρω, abhorreo ab adîqua re (ab insaniâ μέσ. ἀπέχομαί τινος), α) abstineo ἢ contineo me a re ἀπέχομαι τὰς χεῖρας τῶν ἀλλοτρίων, abstineo manus ab alienis. β tempero ab aliqua re τῆς ἀδικίας ab injuriâ). γ) οὐδ. abstineo re (injuriâ, τῆς ἀδικίας. ἀπέχομαι τοῦ γράφειν. abstineo ne (quin. quominus) scribam. δ)=ἀπήλλαγμαί τινος, absum ab aliqua re (a bello).
ἀπεψία ἡ· cruditas, -atis, θ.
ἀπηκριβωμένως· summâ cum diligentiâ.
ἄπηκτος· non concretus.
ἀπηλιθιόω-ῶ· fatuum reddo aliquem, ad fatuitatem redigo aliquem.
ἀπηλιώτης (ἄνεμος), subsolânus, i, ἀ. (ὑπον. ventus); apeliotes, -ae, ἀ.
ἀπημελημένως· negligenter.
ἀπήνεια, ἡ· inclementia, -ae, θ. saevitia -ae, θ.
ἀπήνεμος vento carens
ἀπήνη, ἡ· rheda, ae, θ. carpentum, i, οὐ
ἀπηνής, ές· inclemens, -ntis; incrudelis, e; saevus, a um
ἀπηνῶς· inclementer; crudeliter; saeve
ἀπηρτισμένως· plane; perfecte.
ἀπηρυθριασμένως· impudenter
ἀπήρωτος, ον· non mutilatus, a um
ἀπηχέω-ῶ· 1) dissono, -are 2) resono -are.
ἀπήχη α, τό· ἀπήχησις, ἡ resonantia, ae.
ἀπηχής, ές· absonus, a, um
ἀπηχῶς· absone
ἀπίαστος (=ἄπιαστος), qui capi nequit; incomprehensibilis e
ἀπίεστος ον· impressus, a. um
ἀπίθανος ον, improbabilis, e; incredendus, a, um.

ἀπιθανότης· incredulitas, -âtis θ
ἀπιθάνως· incredibiliter
ἄπικρος, ον· non amârus a, um.
ἀπικρόχολος· non iracundus.
ἀπίμελος non pinguis e
ἄπιον τό pirum, -i, οὐ
ἄπιος, ἡ pirus, i, θ.
ἀπιοειδής forman apii habens.
ἀπίσσωτος non picatus, a, um
ἀπιστέω-ῶ (τινί)· 1) difido -isus sum ere alicui ἢ καὶ aliqua re 2 non credo, alicui. παθητ. ἀπιστεῖταί τι ὑπό τινος, aliquid ab aliquo non creditur.
ἀπιστία, ἡ· 1) infidelitas, -atis, θ. perfidia -ae, θ. 2) =τὸ ἀπιστεῖν, incredibilitas -atis, θ. incredulitas -atis
ἄπιστος, ον· infidelis e: infidus a, um perfidus, a um. 2) incredibilis, e; incredulus, a um.
ἀπίστως 1) infideliter perfide 2) incredibiliter.
ἀπισχαίνω, ἀπισχνόω-ῶ emacio, -are, aliquem
ἀπισχυρίζομαι· fortiter me oppono alicui ἢ ad adiquid.
ἀπιχθυόομαι-οῦμαι· in piscem me muto
ἀπλάνεια, ἀπλανησία, ἡ immobilitas, -atis; stabilitas, -atis θ
ἀπλανής, ἀπλάνητος· non vagabundus, a, um; non errans; inerrans, ntis. ἀπλανὴς ἀστήρ, stella inerrans.
ἀπλανῶς· sine errore
ἄπλαστος, ον· 1 informis, e. 2 non fictus, non simulatus ἢ dissimulatus, a, um. ἐντ. = verus, a, um; sincerus, a um.
ἀπλάστως· non ficte; non simulate ἀπλάστως γελᾶν, vere ridêre.
ἀπλατής, ές· latitudine carens; illatabilis, e.
ἄπλεκτος non nexus, a um.
ἀπλετομεγέθης· magnitudine teterribilis; immanis e
ἄπλετος ον 1 inaccessus a um. 2) ingens, -ntis, 3) immensus a, um.
ἄπλευρος, ον sine lateribus
ἄπλευστος, ον, innavigabilis, e.
ἄπληκτος ον non percussus, a, um; invulneratus, a, um
ἀπλήρωτος, ον 1 inexplebilis, e; inexpletus, a um; in atiabilis, e. 3) non solutus, a um.

ἀπλησίαστος, ον inaccessus, a um
ἀπληστεύομαι, insatiabilis sum
ἀπληστία, ἡ, 1 insatietas, -ātis 2) aviditas, -atis, θ. 3) avaritia, -ae θ
ἀπλήστως· insatiabiliter; avide; avare
ἄπλοια, ἡ· tempus, qua navigari non potest
ἀπλοΐζομαι· simpliciter ago.
ἀπλοϊκός, ή, όν, simplex, ĭcis; non versutus, a, um
ἀπλοϊκῶς simpliciter
ἀπλόκαμος, ον sine cincinnis.
ἄπλοκος, ον· non plicatus, a, um.
ἁπλοῦς, ῆ, οῦν· 1) simplex, -ĭcis κυρ. και μεταφ.)· 2 ἐπὶ λόγου nudus a. um 3 = ἀφελής, εἰλικρινής; candidus, a, um.
ἄπλους, ἄπλωτος· innavigabilis
ἁπλότης, ἡ· simplicitas, - ātis θ.
ἄπλουτος· divitiis carens.
ἁπλόω-ῶ· explico (vestem); expando, ere, aliquid.
ἀπλυσία, ἡ, illuvies, ēi, θ.
ἄπλυτος, ον· illōtus, a, um, ἀπλύτοις ποσίν, illotis pedibus.
ἅπλωμα· expansio, - ōnis, θ
ἁπλῶς· simpliciter (κύρ. καὶ μεταφ.), candide.
ἀπνεύματος· vento carens.
ἀπνευστί uno spiritu
ἀπνευστία, ἡ· 1) spiritūs repressio· 2) defectio spiritūs.
ἀπνευστιάζω· spiritum reprimo.
ἄπνευστος, ον qui respirare non potest ἐντ. = exanimatus, a, um.
ἀπνεύστως· sine respiratione.
ἄπνοια, ἡ, tranquilitas -atis, θ
ἄπνους-ουν· flatu ἢ respriratione carens· ἐντ. = exanimis ἢ exanimatus
ἀπό (τινος), a, ab, abs -de -ex μετ' ἀφαιρ. 1) ἐπὶ τόπου· ἀπὸ τοῦ Καπιτωλίου a Capitolio, ἀπὸ τῆς Αἰγίνης ab Aegina. ἀπὸ σοῦ abs te· ἀπὸ τοῦ ὄρους καταβαίνω, de monte descendo, πίπτω ἀπὸ τοῦ ἵππου cado ex equo. 2) ἐπὶ χρόνου· ἀπὸ τῆς τρίτης ὥρας ab horâ tertiâ. ἀπὸ τῆς τρίτης νυκτεριν ς φυλακῆς, de tertiâ vigiliâ. ἀπ' ἐκείνης τῆς ἡμέρας, ex eâ die. 3) ἐπὶ ἀρχῆς. καταγωγῆς· οἱ ἀπο Πλάτωνος, (illi a Platone. ἀπὸ Πριάμου γεγονὼς Priami de gente. Ἰούνιος ἀπὸ τῆς Ἱσπανίας, Iunius ex Hispania. 4) ἐπὶ αἰτίου ἀπο μίσους, ab odio· ἀφ' ἑαυτοῦ, a se· ἀπὸ τῆς παιδείας ἐπιφανής ex doctrina nobilis 5) ἐπὶ ὕλης· ἀπο κέδρου ex cedro 6) ἐπὶ ἄλλων σχέσεων· ἀπὸ τῆς νόσου ἐλευθεροῦμαι a morbo liberor. 7) δι' ἁπλῆς ἀφαιρ.· ἐλευθερῶ τινα ἀπό τινος libero aliquem re aliquâ.
ἀποβάθρα, ἡ· scala ἢ pons navalis.
ἀποβαίνω· 1) (= ἐκβαίνω) egredior ἢ escendo ex ἢ de navi). 2) (=συμβαίνω) evenio, ire; cado, - ere; accido, - ere: τὸ τέλος καλῶ; ἀπέβη, res prospera evēnit. ἄλλως ἀπέβη ἢ ἡγησάμην, aliter res cecidit, ac putaveram. αἱ εὐχαὶ καλῶς ἀποβαίνουσι, vota caduut. καλῶς ἀπέβη, bene accidit. τὸ ἀποβαῖνον, τὸ ἀποβάν, τὸ ἀποβησόμενον, exitus, - us; ἀ. eventus, -us, ἀ.
ἀποβάλλω· 1) = ἀπορρίπτω τι, abjicio (ēci, - ectnm, - ĕre) aliquid. 2 = ἀποκρούω τινα, rejicio aliquem. 8) = οὐ δέχομαί τι, rejicio. -ere, aliquid. 3) = ἀπόλλυμι, amitto, - ere; perdo - ere, aliquid.
ἀπόβασις, ἡ· 1) exscensio, -onis θ. egressus us, ἀ. (ex ἢ de navi) 2 = ἔκβασις, exitus, - us, ἀ. proventus, - us. ἀ.
ἀποβελίζω· de veru demo.
ἀποβιάζομαι· vi repello.
ἀποβιβάζω· depono ἢ expono (μάλ. milites e navibus in terram, in litore), καὶ copias e classe edūco.
ἀποβιβάζομαι, (ex navi) egredior, in terram exeo.
ἀποβιβασμός, ὁ exscensio - onis, θ. egressus, us ἀ. (ex ἢ de navi).
ἀποβιβρώσκω· comedo, - ĕre.
ἀποβιόω-ῶ· vitâ decedo ἢ ἁπλῶς decedo, ex vitâ discedo.
ἀποβίωσις, ἡ obitus, - ūs, ἀ. mors, - rtis, θ.
ἀποβλάπτω· laedo, adiquid.
ἀποβλαστάνω· egermino, - āre
ἀποβλάστημα· germen, -inis, οὐ.
ἀποβλάστησις germinatio, -ōnis, θ.
ἀπόβλεπτος. illustris, e.
ἀποβλέπω· 1 ἀποβλ. πρός τι oculos converto ἢ admoveo ad aliquid 2) ἀποβλ. εἴς τινα. εἴς τι, intueor in aliquen, in aliquid, respicio aliquem,

aliquid; rationem habeo alicujus 3 ἀποβλ. πρὸς τινα, πρός τι, adspicio, respicio ad aliquem, ad aliquid (κυρ. καὶ μετφ.).

ἀπόβλημα, τό quod abjicitur.

ἀπόβλητος, ον· 1 abjectus a, um, abjiciendus, a. um. 2) rejectus a um

ἀποβλύζω· scateo - ĕre

ἀποβολεύς· qui rejicit (arma).

ἀποβολή, ἡ· 1) abjectio -ōnis. 2) rejectio, - onis, θ. 3 amissio -onis, θ.

ἀποβολιμαῖος· qui abjicere solet (arma)

ἀποβόσκομαι· depasco, aliquid.

ἀποβουκολέω-ῶ, ἀποβουκολίζω, aberrare facio (aliquem), decipio (aliquem).

ἀποβουκόλημα deceptio, - ônis, θ.

ἀποβράζω· 1) aestuando expuo aliquid., 2) ἀμετ. defervesco, -ere.

ἀποβρέχω perfundo, - ere.

ἀποβρίθω· degravo - âre

ἀποβροχθίζω· glutio, aliquid.

ἀποβροχίζω· illaqueo, - are

ἀπόγαιος, ον· apogaeus, a, um; a terra remotus· τὸ *ἀπόγαιον*, apogaeum, - i, οὐ.

ἀπογαλακτίζω· ablacto, - are; depello a matre ἢ a mamma; removeo (infantem). ἀπογαλακτισθείς, delicius, a, um.

ἀπογαλακτισμός· ablactatio ônis θ.

ἀπογαλακτόομαι οῦμαι· lac fio.

ἀπόγειος, (αὔρα, πνεῦμα), ventus qui e terra fertur. τὸ *ἀπόγειον* = τὸ ἀπόγαιον. τὰ ἀπόγεια δηλ. σχοινία), funis, quo navis in terra alligatur.

ἀπογεισόω-ῶ· subgrundâ munio.

ἀπογείσωμα, τό subgrunda, ae, θ

ἀπογεμίζω exonero, aliquid.

ἀπογεννάω-ῶ produco, - ere

ἀπογέννημα, ἀπογέννησις proles, - is, θ fetus, - us, ἀ.

ἀπογεύομαί τινος, degusto, aliquid

ἀπογεφυρόω-ῶ ponte jungo (aliquid). pontem impono, alicui.

ἀπογηράσκω· consenesco, - ere.

ἀπογίγνομαι· absum, - esse. οἱ ἀπογενόμενοι, mortui.

ἀπογιγνώσκω· 1) nou agnosco. -ere; repudio are, improbo, -are aliquid 2) ἀπογιγνώσκω τινος, ἤ τι, despero, aliquid, alicui, de re (salutem, saluti, de salute), ὁ **ἀπογιγνώσκων**, qui desperat **ἀπεγνωσμένος η, ον·** desperatus, a, um. 2) = ἀθυμῶ, dedamno, - are

ἀπογλυκαίνω· dulce reddo.

ἀπογλύφω· derâdo aliquid.

ἀπογλωττίζω· elinguo. - âre.

ἀπόγνοια desperatio, - ônis, θ.

ἀπόγνωσις desperatio, - ônis θ.

ἀπογνώστης, ὁ qui desperat.

ἀπογόνη, ἡ progenies - êi θ.

ἀπόγονος· oriundus, a, um. ὁ ἀπόγονος, proles, is θ.

ἀπογραφὴ (τιμητική)· census, ûs ἀ. ἀπογραφὴν πολιτῶν ποιοῦμαι, censeo cives. ἀπογραφήν τινος εἰς τὸ ταμεῖον ἀναφέρω, defero aliquid ad aerarium

ἀπόγραφον, τό· 1 exemplum ἢ exemplar (libri, litterarum)· 2 apographon, i, οὐ.

ἀπογράφω· 1) (=ἀντιγράφω) exscribo, describo, transcribo, - ere, aliquid 2) in tabulas refero nomen · ἀπογράφω στρατιώτας, milites conscribo· ἀπογράφω τινὰ εἰς τὴν πολιτείαν adscribo aliquem. ἀπογράφω τινὰ στρατιώτην, adscribo militem. **ἀπογράφομαι** 1) censeor, - sus sum. - eri. οἱ πολῖται ἀπεγράψοντο, cives censi sunt. 2 ἀπογράφομαι εἰς τοὺς στρατιώτας (μάλιστα), nomen profiteor (edo, do), ἢ ἁπλῶς profiteor (- fessus rum, - êri). 3) adscribor, -ptus sum, - i. ὁ ἀπογεγραμμένος ὡς πολίτης, adscriptus.

ἀπογυμνάζω· omnino exerceo.

ἀπογυμνάζομαι valte me exerceo.

ἀπογυμνόω-ῶ· nudo, denûdo, aliquem ἢ aliquid θ. μετφ. spolio, nudo, aliquem aliqua re.

ἀπογύμνωσις, ἡ· nudatio, - ônis.

ἀπογυναικόω-ῶ· effemino, are.

ἀπογυναίκωσις· effeminatio -ônis.

ἀπογωνιόω-ῶ· angŭlô, - âre.

ἀποδαίω· divido, - ere.

ἀποδάκνω· demordeo, - êre.

ἀποδακρύω· lacrimare desino; elugeo luctum.

ἀποδαρθάνω edormio, - îre.

ἀποδασμός, ὁ· divisio (agrorum).

ἀποδεῖ ἰδὲ ἀποδέω 2.

ἀποδείκνυμι· 1) demonstro, - âre, adiquid. 'Εντ. α) ἀποδείκνυμι νόμους, leges promulgo. 2) ἀποδείκνυμι (= αἱροῦμαι) στρατηγόν, ducem creo ali-

quem)· γ) ἀποδείκνυμι (=γεννῶ) παῖδα, pario, edo puerum. δ) ἀποδείκνυμι βελτίστους reddo optimos. ε) ἀποδείκνυμι (= αἱροῦμαί) τινα ὕπατον, designo aliquem consulem ὅθεν οἱ ἀ ο-δειχθέντες ὕπατοι designati consules ς) ἀποδείκνυμι ἐκκλησίαν concionem constituo 2) τεκμηρίοις ἀποδείκνυμι argumentis demonstro aliquid· ἐντ = probo adprobo aliquid χαλεπὸν ἀποδεῖξαι. difficile probatu.

ἀποδεικτικός demonstrativus.

ἀποδεικτικῶς modo demonstrativo.

ἀποδεικτός· demonstrabilis, e.

ἀποδειλίασις, ἡ· timiditas, -ātis θ.

ἀποδειλιαω-ῶ 1) ignavus ac timidus fio. 2) ἀποδειλιῶ πρὸς τινα, πρός τι, reformido prae timore, defugio aliquem ἢ aliquid, per ignaviam des pero, aliquid.

ἀπόδειξις, ἡ 1) demonstratio, -ōnis, θ. 2) (= ἔλεγχος), convictio -onis, θ. 3) ἡ διὰ τεκμηρίων ἀπόδειξις, argumentatio, -onis. ἐντ.= probatio ἢ adprobatio, -ōnis, θ. 4) specimen inis οὐ documentum, - i; signum, -i.

ἀποδειπνέω-ῶ· coenam finio.

ἀπόδειπνος· qui coenatus est.

ἀποδεκάτευσις, ἀποδεκάτωσις, decimatio - ōnis, θ.

ἀποδεκατεύω. ἀποδεκατόω-ῶ addecimo. -are; decimo, - are.

ἀποδεκτέος recipiendus. a, um.

ἀποδεκτήρ ὁ ἀποδέκτης, ὁ· 1) receptor ἢ coactor (tributi et vectigalis) 2) acceptor, - oris ἀ.

ἀποδεκτός, ή, όν· dignus, qui recipiatur ἐντ. = acceptus, a, um; gratus, a, um.

ἀποδεκτῶς· grate; jucunde.

ἀποδενδρόω-ῶ in arborem muto

ἀποδενδροῦμαι. arboresco.

ἀπόδερμα, τό pellis distractio.

ἀποδερματόω-ῶ, decorio. - are.

ἀποδέρω· deglūbo - ere.

ἀπόδεσις, ἡ· religatio, - ōnis θ.

ἀποδεσμεύω. ἀποδεσμέω-ῶ· religo, - are, aliquem ἢ aliquid.

ἀπόδεσμος· fasciculus. i, ἀ.

ἀποδέχομαι· 1) recipio, - ere, aliquid 2) accipio, - ere, aliquid Ὅθεν ὁ ἀποδεχόμενος (ὁ ἀποδέκτης), acceptor, -oris, ἀ. 3) ἀποδέχομαί τινος (δῆλ. λόγον ἢ γνώμην adsentior alicui, adprobo - are (sententiam).

1 **ἀποδέω**· alligo -āre.

2 **ἀποδέω**· absum, desum-esse ἀποδέω τινὸς desum aliquid. ἀποδέομεν ὑπάτων, nos desumus consules τοσοῦτον ἀποδεῖ τοῦ γενέσθαι, tantum abest, ut fiat. πολὺ ἀποδέεις (διαφέρεις) τῶν καλῶν, longe a pulchris abes

ἀποδηλόω -όω· manifestum reddo, demonstro, aliquid.

αποδημέω-ῶ·absum(domo,ab urbe); peregre sum;peregrīnor (-atus sum, āri); ἀποδημεῖ ἐν Γαλλίᾳ,abest in Galliā.

ἀποδημητής· peregrinator - ōris, ἀ.

ἀποδημητικός· perigrinari solitus.

ἀποδημία ἡ· peregrinatio. - iōnis. ἐκ τῆς ἀποδημίας ἐπανέρχομαι, perĕgre redeo

ἀπόδημος, ὁ, ἡ. 1) absens (domo, ab urbe). 2 pereger, - gris.

ἀποδία ἡ pedum defectio.

ἀποδιατρίβω (τὸν χρόνον) tempus consumo.

αποδιδάσκω· dedoceo - ēre

αποδιδράσκω 1) fugio, effugio, aufugio, - ere. ὁ δοῦλος ἀπέδρα, servus fugit· 2) profugio, - ere. ἀποδιδράσκω ἐκ τοῦ δεσμωτηρίου, e carcere profugio. ἐντ. ἀποδρὰς ἐκ τῶν δεσμῶν, ἐκ τῆς μάχης, profugus vincolorum. e proelio.

ἀποδίδωμι· 1) reddo (- ĭdi, - ĭtum, ĕre): ἀποδίδωμι (=ἀποτίνω) τὸ ἀργύριον, reddo argentum. χάριν τινὶ ἀποδίδωμι, gratiam alicui reddo 2) solvo, persolvo, (-olvi, - olūtum -ĕre). ἀποδίδωμι τὸ ὀφειλόμενον, solvo quae debeo. ἀποδίδωμί τινι τὸν μισθόν persolvo alicui stipendium ἀποδίδωμι τοῖς θεοῖς χάριν, persolvo gratiam diis. 3) retribuo (- ui, - ūtum. ĕre) alicui aliquid. 4 ἀποδίδομαι (πωλῶ) τι, vendo (- dĭdi, - dĭtum. - ĕre) aliquid. ἀπεδόμην τῆς ἀξίας, justo pretio vendidi.

ἀποδιίστημι· dirimo - ĕre.

ἀποδικάζω· absolvo, - ere.

ἀποδιοπομπέομαι - οῦμαι· sacrificio depello aliquid (malum)· ἐντ. α = καθαίρω, expio, - are (πόλιν civitatem) β) ἀποδοκιμάζω,rejicio, improbo aliquid.

ἀποδιορίζω· limitibus segrego.

ἀποδισκεύω· discum jacio
ἀποδιφθερόω-ῶ cutem aufero
ἀποδιώκω· abigo (bestias) ἐν γένει, pello, expello, ejicio, aliquem (domo, civitate)
ἀποδίωξις, ἡ· expulsio, -onis.
ἀποδοκεῖ· non placet. ἀπέδοξε, non placuit
ἀποδοκιμάζω 1) ἀποδ. τινὰ ἢ τι, repudio, -are, aliquem ἢ aliquid ὁ ἀποδοκιμάζων, repudiator, -oris ἀ. 2) improbo -are, aliquid.
ἀποδοκιμασία, ἡ 1) repudiatio, -onis, θ. 2) impro atio -onis, θ
ἀποδοκιμαστέος, α. ον. 1 repudiandus, a, um. 2 improbabilis, e.
ἀπόδομα τό donum -i οὐ
ἀποδόσιμος, ον qui reddi debet
ἀπόδοσις, ἡ· 1) redditio -onis θ solutio, -ônis, θ 2) ἀπόδοσις χάριτος, re.atio gratiae. 3 ἐν τῇ γραμμ. apadosis, -is ἀ.
ἀποδοτέος, α. ον· reddendus a,um
ἀποδότης, ὁ redditor, ôris ἀ.
ἀποδοχεῖον· receptaculum -i, οὐ.
ἀποδοχεύς, ὁ· acceptror, -oris, ἀ.
ἀποδοχή ἡ· 1) receptio, -ônis, θ 2) approbatio, -ônis, θ.
ἀπόδρασις, ἡ fuga, -ae, θ. effugium, -i, οὐ
ἀπέδραν, ἀποδράς, ἰδ. ἀποδιδράσκω
ἀποδρέπω, ἀποδρέπομαι· decerpo (-psi, -ptum, -ere aliquid; demeto -essui -essum, -ere (aliquid, flores).
ἀποδυρμός, ὁ lamentatio, -onis, θ.
ἀποδύρομαι· lamentor, -ari; deplôro, defleo, aliquem.
ἀπόδυσις· vestimentorum depositio.
ἀποδυσπετέω-ῶ abjicio animum; despêro in rebus adversis
ἀποδυσπέτησις, ἡ· animus abjectus; desperatio in rebus adversis
ἀποδυτήριον,τό apo yterium ii οὐ.
ἀποδύω· exuo, -ere, aliquid ἀποδύω τινὰ τὴν ἐσθῆτα, exuo aliquem veste· *ἀποδύομαι*. α) me exuo· ἀποδύομαι τὴν ἐσθῆτα, exuo (δηλ mihi) vestem; rejicio vestem de corpore β) ἀποδύομαι πρός τι, ἐπί τι, ἐπί τινι, accingor, aggredior ad aliquid
ἀποζάω-ῶ· parce vivo.
ἀποζεύγνυμι. ἀποζευγνύω. ἀποζυγόω-ῶ· 1) dejungo, -are; 2 dejungo, sejungo, disjungo, -ere. ἀποζεύγνυμι τὸν βοῦν τοῦ ἔργου, disjungo bovem ab opere.
ἀποζω τινός oleo (-ui -ēre) aliquid.
ἀποζωγραφέω, -ῶ· pingo, depingo -nxi ctum, -ere aliquid.
ἀποζώννυ, ι discingo (-nxi, -nctum, -ere . ἀπεζωσμένος, discinctus, a, um.
ἀποθάλλω defloresco, -ere.
ἀποθαρρέω-ῶ magnopere fido.
ἀποθαυμάζω τι· emiror ἢ demiror (-atus sum, ari), valde miror, aliquid
ἀποθεάομαι-ῶμαι τινὰ ἀπερχόμενον) prosequor abeuntem oculis.
ἀποθεμελιοω-ῶ funditus everto.
ἄποθεν. (= πόρρωθεν) eminus, procul.
ἀποθεόω-ῶ· 1) κυρ. ex homine deum facio aliquem, inter deos ἢ in deorum numerum refero aliquem; consecro aliquem. 2) μτφ. summis laudibus in coelum tollo aliquem
ἀποθεραπεία, ἀποθεράπευσις, ἡ· cultus -us, ἀ. adoratio (dei). 2) = λατρεία, medela, -ae, θ.
ἀποθεραπεύω· medicor -ari.
ἀποθερίζω· demeto, -ere.
ἀπόθεσις, ἡ, depositio -ônis, θ, ἀπόθεσις ἀρχῆς abdicatio, -onis, θ.
ἀποθεσπίζω· vaticinor. -âri.
ἀποθετικόν (ῥῆμα), depônens -ntis τὰ ἀποθετικά. deponentia.
ἀπόθετος,ον· (= ἀποκείμενος), repositus a. um; rec nditus, a, um.
ἀποθέω aufugio, -ere.
ἀποθεωρέω, ῶ· longe prospecto.
ἀποθεώρησις· prospectus, ûs, ἀ.
ἀποθέωσις ἡ relatio inter deos, consecratio ônis θ μεταφ. nimiae laudes, apotheôsis, is, θ.
ἀποθηκάριος. ὁ horrearius, -i, ἀ.
ἀποθήκη, ἡ conditorium, i, οὐ 2) ἀποθήκη σίτου, οἴνου κτλ. horreum, i, οὐ. 3) ἀποθήκη οἰκίας, cella, -ae, θ cellarium, -i οὐ
ἀποθηλύνω effemino, -âre.
ἀποθηριόω-ῶ effero, -are, aliquem ἢ aliquid, ἀποθηριοῦμαι, effero me. ἀποθηριωθεὶ, efferatus, a, um
ἀποθηρίωσις, ἡ feritas, -âtis, θ
ἀποθησαυρίζω recondo. -ere, aliquid; congero pro thesauro.
ἀποθησαυρισμός, ὁ concervatio pecuniarum ἢ alius rei.

ἀπόθητος· non concupîtus, a, um
ἀποθλασμός, ὁ· fractura, ae, θ.
ἀποθλάω -ῶ· defringo, -ere
ἀποθλίβω· exprimo aliquid).
ἀπόθλιμμα, τό· succus expressus.
ἀπόθλιψις ἡ expressio, -ônis θ.
ἀποθνήσκω· 1) morior, mortuus sum, mori 2) vitâ decedo ἢ ἁπλῶς decedo; cedo e vitâ; discedo ex vitâ: excedo e vitâ; exeo ἢ egredior e vitâ: vitam pono ἢ finio. 3) occumbo mortem ἢ morte. mortem ἢ diem supremum obeo; vitâ defungor ἢ ἁπλῶς defungor ὅθεν: *τεθνηκώς* = mortuus, a, um; defunctus, a um.
ἀποθρασύνω· animum addo (alicui)
ἀποθρασύνομαι, 1) animum sumo 2) audax fio
ἀπόθραυσις, ἡ fractura, ae, θ.
ἀπόθραυσμα· fragmentum -i, οὐ.
ἀποθραύω· defringo, confringo (-êgi, -actum, -ere) aliquid. *ἀποθραύομαι*, frangor, -i; defringor, -i.
ἀποθρύπτω· effemino. ἀποτεθρυμμένοι τὰς ψυχάς, effeminati.
ἀποθυμίασις· evaporatio, -onis, θ.
ἀποθυμιάω -ῶ (= ἐξατμίζομαι, evapôror. -âri ἀποθυμιῶν, evaporatus, a, um
ἀποθύω (εὐχήν, θυσίαν, δεκάτην) = ἀποδίδωμι· solvo, -ere; reddo vota.
ἀποθωρακίζομαι thorâcem exuo.
ἀποίητος, ον infectus, a, um.
ἀποικέω -ῶ· demigro, âre; proficiscor in coloniam
ἀποίκησις, ἡ demigratio, -ônis, θ
ἀποικία, ἡ· colonia. -ae, θ. ἐκπέμπω ἀποικίαν, coloniam deduco (in locum).
ἀποικίζω· in coloniam emitto (aliquos.
ἀποίκιλος. ον· *ἀποίκιλτος ον*· simplex, icis; non ornatus, a, um.
ἀποικίς, (πόλις) colonia -ae. θ.
ἀποίκισις, ἡ· *ἀποικισμός, ὁ* (coloniae deductio, -ônis. θ.
ἀποικοδομέω -ῶ· aedificando obstruo, aliquid.
ἄποικος (πόλις), colonia, ae, θ. ὁ ἄποικος. colônus, i, ἀ. ἀποίκους ἐκπέμπω. colonos emitto ἢ deduco (in locum)
ἀποίμαντος, ον· pastore carens.
ἀποιμώζω lamentor. -âri
ἀποινεί impunite, sine poena.

ἀποίνητος. ον impunitus. a, um
ἄποιος, ον· qualitate carens
ἀποίχομαι· 1) = ἀπέχομαί τινος, abstineo me ab aliquâ re. 2 = ἀποθνήσκω, e vita discedo; morior, -i.
ἀποιωνίζομαι· abominor, -ari.
ἀποκαθαίρω 1) purgo ἢ expurgo (-âre)· aliquid. 2) emaculo, (-are) aliquid· 3) ἀποκαθαίρομαι τὰς χεῖρας, abstergeo manus mihi.
ἀποκάθαρμα. τό 1) purgamentum, i, οὐ. 2) μετφ. homo abjectus, homo nequissimus (ἀποκαθάρματα (= συρφετώδης ὄχλος), decermina, -um, οὐ.
ἀποκάθαρσις, ἡ expurgatio, -ônis.
ἀποκαθαρτικός purgatorius, a. um
ἀποκαθεύδω· seorsum ab aedibus dormio.
ἀποκαθηλόω -ῶ refigo -ere.
ἀποκαθήλωσις, ἡ· refixus, -us, ἀ.
ἀποκάθημαι· seorsum sedeo.
ἀποκαθίζω· consîdo, -ere.
ἀποκαθίστημι· restituo. -ere. aliquem ἢ aliquid. ἀποκαθίστημί τινί τι, restituo alicui aliquid. ἀποκ. τινὰ εἰς τὴν ἀρχαίαν τιμήν, restituo aliquem in pristinam dignitatem ἀποκαθίστημι (= ἐπανάγω) τὸν φυγάδα εἰς τὴν πατρίδα, restituo exulem. ἀποκαθίστημί τινα εἰς τὴν ἐλευθερίαν, aliquem facio reducem in libertatem. ἀποκατέστην, ἀποκαθέστηκα, restitutus sum. 2) ἀποκαθίστημι τὴν εἰρήνην, reconcilio pacem. ὁ ἀποκαθιστὰς τὴν εἰρήνην, reconciliator, -aris, ἀ.
ἀποκαίω· aduro ἢ deuro (-ussi. -stum, -ere), τοὺς πόδας, τὰ δένδρα, pedes, arbores.
ἀποκαλέω -ῶ· adpello, -are.
ἀποκαλλωπίζω· ornatu privo.
ἀποκαλυπτικός revelatorius. a, um.
ἀποκαλύπτω revêlo, -are. aliquid, detego (xi, -ctum. ere) aliquid. ἀποκαλύπτομαι τὴν κεφαλήν. revelo caput (mihi). detego caput, aperio caput. ὁ ἀποκαλύπτων, revelator -oris, ἀ
ἀποκάλυψις, ἡ· 1) revelatio, -onis, θ. 2) detectio, -onis, θ. 3) † apocalypsis, is, θ.
ἀποκάμνω· fatigor ἢ defatigor (-atus sum. -ari; relanguesco, ere; exanimor, -ari. ἀποκαμών, ἀποκεκμηκώς fatigatus ἢ defatigatus, a. um, exanimatus, a, um; lassus, a, um.

ἀποκάμπτω· deflecto (xi, xum, ere); declino de via.
ἀπόκαμψις. ἡ. deflexus, us, ἀ.
ἀπόκαρσις, ἡ tonsura, ae, θ.
ἀποκαρτερέω -ῶ· inediâ mortem mihi conscisco.
ἀποκαρτέρησις, ἡ mors quaesita per inediam·
ἀποκατάστασις ἡ restitutio in pristinum statum.
ἀποκαυλέω -ῶ· caulem amitto.
ἀποκαύλησις, ἡ· caulis amissio.
ἀποκαυλίζω caulem defringo.
ἀπόκαυσις, ἡ· **ἀποκαυμα** τό· ambustio. -ônis θ.
ἀπόκειμαι repositus sum. εὔνοια, συγγνώμη, ἔλεος ἀπόκειταί τινι. benevolentia, venia, misericordia in aliquo reposita est, ἢ apud aliquem deposita est συνήθ. δὲ ἡ μετχ. **ἀποκείμενος** η ον repositus ἢ repostus a um (σῖτος frumentum, οἶνος vinum).
ἀποκείρω· 1) detondeo (-di, um -ere), πρόβατα, oves; detonso. -are ἀποκείρομαι τὴν κεφαλήν, detondeo comas ἢ depôno comam; derado caput **ἀποκεκαρμένος**, detonsus, a, um. 2) abrado, -asi, -asum, -ere. (barbam. μετφ. abrado aliquid ab aliquo.
ἀποκεκαλυμμένως aperte, palam.
ἀποκεκρυμμένως occulte.
ἀποκενόω -ῶ· exinanio, are.
ἀποκεντέω -ῶ· transfigo aliquem).
ἀποκένωσις, ἡ· exinanitio, onis, θ.
ἀποκερδαίνω lucror ex aliqua re
ἀποκεφαλίζω caput alicujus praecido. ἀποκεφαλισθείς, decervicatus, a, um.
ἀποκεφαλισμός ὁ (**ἀποκεφάλισις,** ἡ·) capitis praecisio.
ἀποκεφαλιστής, ὁ· carnifex, -icis ἀ.
ἀποκήρυκτος, ον· abdicatus, a, um, exhêres -êdis ἀποκήρυκτον ποιοῦμαί τινα, abdico aliquem
ἀποκήρυξις (υἱοῦ)· abdicatio, exheredatio, onis θ.
ἀποκηρύττω· abdico aliquem.
ἀποκινδυνεύω περί τινος. in aleam do aliquid; discrimini commito aliquid
ἀποκινέω -ῶ· amoveo, removeo, -ere, aliquid. ἀποκινοῦμαι, amoveor -eri, me amoveo, -ere
ἀποκίνησις, ἡ amotio, -onis, θ.
ἀποκισόω -ῶ· in hederam muto.
ἀποκλαδεύω· ramos abscindo.

ἀποκλαίω· defleo, -ere
ἀπόκλασμα, τό fragmentum, i. οὐ.
ἀπόκλαυμα. τό· deploratio, -onis θ.
ἀποκλάω -ῶ defringo -ere
ἀπόκλεισις, ἡ. 1) exclusio, ônis, θ 2 praeclusio. onis, θ
ἀπόκλειστος, ον exclusus, a um;
ἀποκλείω· 1) excludo si sum -ere)· ἀποκλείω τινά τινος, excludo aliquem aliqua re. 2) praecludo -ere -aliquid ἀποκλείω τὰς πύλας τινί, praecludo portas alicui 3) includo, -ere aliquid 4) **ἀποκλείων,** exclusorius, a, um ὁ ἀποκλείων, exclusor, -oris. ἀποκεκλεισμένος, exclusus a, um.
ἀποκλέπτω· furor, -ari.
ἀποκληρονόμος· exhêres -êdis
ἀπόκληρος, ον 1) exsors (-tis) alicujus rei; 2 exhêres, edis; exheredatus, a, um; ἀπόκληρον ποιῶ τινα, exheredo aliquem.
ἀποκληρόω -ῶ· 1) sortior -iri; sorte lego. 2) στερῶ τῆς κληρονομίας, sorte privo. exheredo aliquem
ἀποκλήρωσις. ἡ 1) electio per sortes. 2. exheredatio, -onis θ.
ἀποκλινής, ές declivis, e.
ἀποκλίνω· 1) declino aliquid) 2) ἀποκλίνω τῆς ὁδοῦ declino de viâ. 3) ἀποκλίνω πρός τινα, πρός τι, ἐπί τι. εἴς τι, inclino ad aliquem, ad aliquid.
ἀπόκλισις, ἡ· declinatio, -onis θ.
ἀποκλύζω; adluo, -ere.
ἀπόκλυσις, ἡ· eluvies, -ei, θ.
ἀποκναίω affligo, -ere; excrucio, -are, exhaurio, -ire ἀποκναίομαι, excrucior -ari; exhaurior, -iri.
ἀποκνέω-ῶ· 1) metu ab aliquo deterreor, per ignaviam recuso aliquid; dubito (μετ' ἀπαρεμφάτ) 2) ἀποκνέω πρός τι, piger, ignavus sum ad aliquid.
ἀπόκνησις, ἡ· detrectatio alicujus rei ex ignavia.
ἀποκνίζω· vellico -are.
ἀπόκνισις, ἡ vellicatio, -onis θ.
ἀποκοιμάομαι -ῶμαι· 1) = ἀποκοιτῶ, secubo, are. τὸ ἀποκοιμᾶσθαι secubitus, -us, ἀ. 2) = ἀποκοιμίζομαι obdormio, -ire.
ἀποκοιμίζω coloco (aliquem) in lecto **ἀποκοιμίζομαι**, obdormio -ire.
ἀποκοιτέω -ῶ secubo, -are.
ἀποκολάπτω· sculpendo aufero.
ἀποκολοκύνθωσις, ἡ· apocolocynthosis, -is, θ.

ἀποκολούω =κολοβῶ· demutilo,-are
ἀποκολπόω -ῶ sinuo aliquid.
ἀποκολυμβάω ῶ· abnato -are.
ἀποκομάω -ῶ· comis nudor
ἀποκομιδή, ἡ deportatio -ônis θ
ἀποκομίζω 1 deporto-are asporto -are (aliquid ἢ aliquem) 2 aveho ἢ deveho aliquem. 3, aufero erre: πολλὰ οἴκαδε ἀπεκόμισε, multa domum abstulit 4) ἀποκομίζομαί τι, reporto aliquid, refero aliquid.καὶ ἀμετ. abeo, -ire.
ἀπόκομμα τό absegmen, -inis, οὐ
ἀποκοπή, ἡ praecisio, -onis θ ἀποκοπαὶ χρεῶν tabulae novae.
ἀποκόπτω 1) decido, recîdo, praecîdo (-îdi. îsum. -ere) aliquid 2) amputo aliquid- 4 ἀποκόπτω τινὰ ἀπό τινος, dejicio aliquem hostem ex, ab aliquo 5, ἀποκόπτω τὴν ἐλπίδα, spem incido ἀποκέκοπται ἡ ἐλπίς, spes praecisa est.
ἀποκοσμέω-ῶ ornatu privo aliquem. ἀποκοσμοῦμαι, ornatum depono.
ἀποκουφίζω· sublevo, -are.
ἀποκραιπαλάω ῶ. *ἀποκραιπαλίζομαι* crapulam edormio.
ἀποκραιπαλισμός, ὁ· crapulae exhalatio, -onis, θ.
ἀπόκρημνος, ον· praeceps, -itis; praeruptus, a, um.
ἀποκρίνω secerno (-crêvi, -crêtum. -ere; eximo (-emi, -emtum, -ere) aliquem ἢ aliquid ἀποκρίνω (=στερῶ) τινά τινος, abjudico alicui aliquid (libertatem) *ἀποκρίνομαι*, respondeo. -ndi -nsum,-êre .ἀποκρίνομαί τι, τινί τι, πρός τι,respondeo aliquid, alicui aliquid, ad aliquid. (πρὸς) τὸ ἐρωτώμενον ἀποκρίνομαι, ea (ad ea, iis), quae quaesita sunt, respondeo. δι' ἐπιστολῆς ἀποκρίνομαί τινι πρὸς πάντα, respondeo (rescribo) literis alicui ad omnia. τὴν σὴν ἐπιστολὴν ἐλάβομεν. μετ' ὀλίγον ἀποκρινούμεθα, tuas litteras recepimus, proxime rescribemus.
ἀπόκρισις, ἡ· responsio; -onis, θ. responsum. i, οὐ. ἀπόκρισιν δίδωμί τινι, responsum do reddo alicui.
ἀποκροτέω -ῶ crepito -are.
ἀποκρότημα,τό·digitorum crepitus
ἀπόκροτος (ὁδός)· salebra -ae, θ.
ἀπόκρουσις, ἡ depulsio -onis θ.
ἀποκρουστικός, ἡ, όν· depulsorius.

ἀποκρούω, *ἀποκρούομαί* τινα ἢ τι repello (puli. pulsum ere) aliquem ἢ aliquid (hostem impetum ἀποκρούω τινα ἢ τι ἀπό τινος repello ἢ repulso aliquem ἢ aliquid ab aliquo
ἀποκρύπτω 1) occulto,-are, aliquid. 2 abdo -ere; abscondo -ere 3 celo, -are, aliquem ἢ aliquid ἀποκρύπτομαί τινά τι celo aliquem aliquid (τὴν γνώμην sententiam 4 recondo -ere. 5) operior -iri, aliquid. 6 abstrudo. -ere. ὁ ἀποκρύπτων, occultator, -oris ἀ. abscondor. -oris ἀ *ἀποκρύπτομαι*, 1) occulto ἢ me occulto; me recondo; me abstrudo; ἀποκρύπτομαι ἔν τινι ἐν ὕλῃ, delitesco (ui, -ere) in aliqua re (in silvis) ἀποκέκρυμμαι, deliteo, ere. ἀποκεκρυμμένος,η ον reconditus a um
ἀποκρυσταλλόω -ῶ in glaciem muto ἀποκρυσταλλοῦμαι, conglacio ἢ conglacior.
ἀποκρυστάλλωσις·congelatio, onis θ
ἀποκρυφή, ἡ· latebra -ae, θ.
ἀπόκρυφος, ον· secretus, a, um; occultus a, um; abditus, a. um. πάνυ ἀπόκρυφος, perconditus, a, um τὸ ἀπόκρυφον, occultum, opertum -i, οὐ.
ἀπόκρυψις, ἡ 1) occultatio, -onis, θ. 2) abstrusio, -onis θ.
ἀποκτάομαι -ῶμαι 1) =ἀποβάλλω τὸ κεκτημένον)· alieno, -are; emancipo. -are, aliquid *1) *νεοελ*. *ἀποκτάω -ῶ*· = πορίζομαι, κτῶμαί τι. α) mihi aliquid paro ἢ comparo ἢ ἁπλῶς paro ἢ comparo aliquid. β) mihi pario peperi aliquid. ἀπέκτησε δίδυμα, geminos peperit. ὅθ. τὰ κακῶς ἀποκτηθέντα male parta
ἀποκτείνω,ἀποκτιννύω interficio, ere; occido, -ere,neco,-are (aliquem).
ἀποκτηνόομαι-οῦμαι pecus fio
ἀπόκτησις, ἡ· 1) =ζημία) detrimentum -i, οὐ. *2) = πόρισις, κτῆσις; comparatio, -onis θ
ἀπόκτητος, ον alienatus, a, um.
ἀποκυβεύω περί τινος· rem in aleam do; discrimini commito aliquid
ἀποκυέω -ῶ· enitor (aliquem); pario, -ere.
ἀποκύησις, ἡ· enixus, partus -ûs. ἀ.
ἀποκυλίνδω, *ἀποκυλινδέω -ῶ*, *ἀποκυλίω*· devolvo (-lvi, ûtum, -ere) aliquid; volvendo aliquid moveo ἢ amolior.

ἀποκύλισις, ἡ· ἀποκύλισμα, τό· volvendo (alicujus) amotio.
ἀποκυνόω ῶ· in canem muto.
ἀποκυρόω -ῶ· (ἄκυρον ποιῶ), νόμον·abrogo -are (legem) abdico, -are.
ἀποκυρτόω -ῶ· omnino curvo.
ἀποκύρωσις (νόμου)· abrogatio, -ônis, θ.
ἀποκώλυσις, ἡ· impeditio, -ônis, θ.
ἀποκωλύω· impedio (-îre), prohibeo (-ère)· ἀποκωλύω τινὰ τοῦ ποιεῖν τι, prohibeo aliquem facere aliquid· ἀποκωλύω μὴ ποιεῖν, prohibeo ne (ἢ quominus) quis faciat aliquid.
ἀποκωφόω ῶ omnîno mutum reddo.
ἀπολαγχάνω (τι) sorte (aliquid) accipio.
ἀπολαιμίζω, ἀπολαιμοτομέω -ῶ· gulam (alicujus) incîdo.
ἀπολακέω -ῶ (τοῖς δακτύλοις)· concrepo (digitis ἢ digitos).
ἀπολακτίζω· calce ferio ἢ repello (aliquid)· ἐντ. = sperno, aspernor, repudio (aliquid).
ἀπολάκτισμα, τό, ἀπολακτισμός, ὁ· calcitratus, -ûs. ἀ.
ἀπολαμβάνω·1)accipio (rem mihidebitam) ἀπολαμβάνω χάριτας, χάριν, gratiam accipio·ἐντεῦθ.= recipio (aliquid)· ἀπολαμβάνω τὸ ἀργύριον, pecuniam recipio· ἀπολαμβάνω τὰ ἀποβεβλημένα, res amissas recipio. 2) = διακόπτω, κωλύω intercipio, cohibeo, detineo. οἱ ἄνεμοι ἀπολαμβ νουσί τινα, venti (adversi) cohibent aliquem. ἀπολαμβάνομαι ὑπ' ἀνέμων, detineor a ventis (adversis). 3) = ἀποχωρίζω· ἀπολαμβάνω πόλιν τείχει, muro urbem sepio.
ἀπολαμπρύνω· splendidum reddo, aliquid (vocem). **ἀπολαμπρύνομαι** illustris fio.
ἀπολάμπω·1) effulgeo, -ère. 2) renidesco, -ere.
ἀπόλαυσις, ἡ· 1) fructus, -ûs ἀ. perfructio, -onis, θ. usus, -us, ἀ. ἡ τῶν ἡδονῶν ἀπόλαυσις, fructus voluptatum. 2) voluptas, -âtis, θ. delectatio, oblectatio, -ônis, θ. αἱ διὰ τοῦ σώματος ἀπολαύσεις, voluptates corporis. αἱ τοῦ πνεύματος ἀπολαύσεις, ea quae delectationem animi afferunt.
ἀπόλαυσμα, τό· oblectamentum, i.
ἀπολαυστικός, ή, όν, voluptatibus deditus, a, um.
ἀπολαύω (τινός) fruor (fruitus καὶ fructus sum, frui) aliquâ re. Ἐντ. α) ἀπολαύω τ (ἐκ, ἀπό, παρά) τινος fructum capio ἢ recipio ex aliquo. αἰγῶν τοσαῦτα ἀγαθὰ ἀπολαύω, ex capris tantos fructus capio. β) ἀπολαύω σχολῆς, εἰρήνης, ἡδονῆς, otio, pace, voluptate fruor, perfruor. γ) ἀρίστης ὑγείας ἀπολαύω, prosperâ valetudine utor ἢ sum δ) τιμῆς παρὰ πάντων ἀπολαύω, ab omnibus magni fio, in honore sum. ε) ἀπολαύω χαρᾶς, αὔρας, carpo gaudia, auras
ἀπολεαίνω·lèvigo lêvo. delêvo (aliquid); dedolo, -are. aliquid.
ἀπολέγω· 1) ἀποδρέπω, delîbo, -are (aliquid, flores). 2) = ἐκλέγω, eligo, -ere; deligo -ere.
ἀπολείπω·1) relinquo, (-îqui, -ictum -ere), desĕro (rŭi, -rtum, -ĕre) aliquem ἢ aliquid (exercitum, signa). 2) ἀπολείπω = διαζεύγνυμι) τὸν ἄνδρα, repudio virum. 3) ἀμετ. α) deficio (-êci, -ectum, ere). αἱ δυνάμεις ἀπολείπουσι, vires deficiunt. β desisto -stiti, -ĕre: ὅθεν ἀπέλιπον (= unde destiti) πάλιν ποιήσομαι τὴν ἀρχήν. 4) μικρὸν ἀπολείπω τοῦ = ὀλίγου δεῖν). non multum absum, quin (μεθ ὑποτ.) **ἀπολείπομαί** τινος α) relinquor ab aliquo (ἐν ἀγῶνι)· ἐντ. = superor, vincor ab aliquo. β) ἀπολείπομαι θεάματος), absum, absens sum. γ) ἀπολείπομαι (ἀρετῆς, παιδείας), non adsequor (virtutem, eruditionem).
ἀπολείχω· 1) delambo, -ere 2) abligurio, -ire. 3) delingo, -ere.
ἀπόλειψις ἡ· 1) relictio, -ônis, θ. 2) desertio, -ônis, θ. 3) ἀπόλειψις ἀνδρός, repudium, -i οὐ.
ἀπόλεκτος, ον· electus, a, um.
ἀπολέμητος· bello non vexatus.
ἀπόλεμος,ον·inbellis, e. τὸ ἀπόλεμον, imbellia, -ae, θ. **ἀπολέμως,** pacifice.
ἀπολεπίζω· decortico -are; delîbro, -are.
ἀπολεπτύνω· extenuo, aliquid.
ἀπολευκαίνω· dealbo, aliquid.
ἀπολήγω (εἴς τι)· exeo in aliquid (οἷον in angulum).
ἀποληρέω -ῶ· nugor, -ari.
ἀπόληψις ἡ· 1) = παραλαβή, receptio, -ônis, θ. 2) = ἐμπόδισις, interclusio, -onis, θ.

ἀπολιθόω -ῶ· in lapidem verto ἢ muto (aliquid). **ἀπολιθοῦμαι**, in lapidem mutor; lapidesco, -ere. μετφ. stupeo, -ēre, obtorpesco -ere.

ἀπολίθωσις· mutatio in lapidem.

ἀπολιόρκητος, ον· qui obsideri nequit; non obsessus, a, um.

ἄπολις (-ιδος)· 1 ἐπὶ προσ. urbem patriam non habens, sine patriâ; extorris patriâ. 2) ἐπὶ χωρῶν· nullam urbem habens.

ἀπολισθαίνω, ἀπολισθάνω· fallente vestigio labor; delâbor (-psus sum, -i). ἀπολισθαίνει τῆς μνήμης, memoriâ elabitur. μετφ. ἀπολισθαίνω εἴς τι, labor, elabor in ἢ ad aliquid.

ἀπολίτευτος, ον· 1) nulli civitati adscriptus; sine politiâ; alienus a republicâ gerendâ. *3) = ἄγροικος, incivilis, e.

ἀπόλλυμι· 1) = ἀποβάλλω, amitto (-isi -issum, -ere); perdo ἢ deperdo (idi, -itum, -ere). ἀπόλλυμι τὴν ἐλπίδα, spem amitto, spe excido. ὀλίγους ἀπώλεσαν, paucos deperdiderunt. *Φράσεις:* ἀπόλλυμι τὸ θάρρος, animo deficio, animum demitto. ἀπόλλυμι τὴν μάχην, proelio vincor, inferior discedo. ἀπόλλυμι τὴν δίκην (ἡττῶμαι), causâ cado, litem perdo, judicio vincor καὶ ἁπλῶς vincor, superor. ἀπόλλυμι (αναλίσκω) τὸν χρόνον, tempus tero. ἀπόλλυμί τινα ἤ τι ἐκ τῆς ὄψεως, e conspectu amitto aliquem ἢ aliquid. 2) = λυμαίνομαι, διαφθείρω, perdo ἢ deperdo, perimo (-êmi, -emptum, -ere) aliquid ἢ aliquem (civitatem, amicos). *Παθητ* **ἀπόλλυμαι**, pereo, dereo, intereo, dispereo -ire. μέρος τοῦ στρατοῦ ἀπώλετο, pars exercitus deperiit. ἡ ναῦς ἀπώλετο, navis interiit. ἀπόλλυμαι ὑπό τινος, perdo ab aliquo (ab hoste). λιμῷ ἀπόλλυμαι, fame intereo. ἀπόλωλα, α) perditus sum! β perri! interri! ἐντ. ἀπολωλώς, perditus, a, um; interitus, a, um.

Ἀπόλλων, ὁ· Apollo, -inis ἀ. **Ἀπολλώνιον**, templum Apollonis. **Ἀπολλώνια**, ludi Apollinares.

ἀπολογέομαι -οῦμαι· me defendo (verbis), excuso, -are. ἀπολογοῦμαι ὑπέρ τινος, causam dico alicujus ἢ pro aliquo, defendo aliquem ἢ causam alicujus. ἀπολογοῦμαι ἐν δικαστηρίῳ, causam meam dico. ἀπολογοῦμαι περί τινος, defendo aliquam rem. ἀπολογοῦμαι ὑπὲρ ἐμαυτοῦ πρός τινα, me expurgo alicui. ἀπολογοῦμαι ὑπέρ τινος πρός τινα, excuso aliquem alicui ἢ apud aliquem. ἀπολογοῦμαι περὶ τοῦ ἁμαρτήματος, excuso errorem. ἀπολογοῦμαι πρὸς τὰ κατηγορημένα, (ἀνασκευάζω τὰ κ.), respondeo criminibus. ἀπολογοῦμαι πρὸς ὑποψίαν, purgo suspicionem. πολλάκις ἀπολογοῦμαι, defensito, -are.

ἀπολόγημα, τό· excusamentum, -i οὐ. defensio, -ônis, θ.

ἀπολογητικός, ή, όν, ad defendendum aptus; defensorius, a, um.

ἀπολογία, ἡ· 1) defensio, -onis. θ. excusatio, -ônis. 2) dictio causae. 3) oratio defensoria, apologia, ae, θ.

ἀπολογίζομαι, 1) rationes reddo. ἀπολογίζομαί τινι, rationem alicui reddo. 2) ἀπολογίζομαι περί τινος, expono rem.

ἀπολογισμός, ὁ· ratio, -onis, θ.

ἀπόλογος, ὁ· 1) = διήγησις, narratio, -onis θ. 2) = μῦθος (Αἰσώπειος) apologus i, ἀ. apologatio, -onis θ.

ἀπόλοιπος, ον, reliquus, a. um.

ἀπόλουμα, sordes ex ablutione.

ἀπόλουσις, ἡ· ablutio, -onis, θ.

ἀπολούτριος, ον· ad lavandum pertinens.

ἀπολούω abluo (ui, -ûtum, -ere).

ἀπολούομαι· ablŭor, -i ὁ ἀπολούων, ablûtor, -ôris, ἀ.

ἀπολοφύρομαι deplôro, -are; complôro, -are; lamentor, -ari, aliquem ἢ aliquid.

ἀπολυμαίνομαι· purgor, (-âtus sum, -âri). ἀπολ. τι, purgo aliquid.

ἀπολύμανσις, ἡ· purgatio, -ônis, θ.

ἀπολυμαντικός, ή, όν· ad purgandum aptus.

ἀπολυπραγμόνητος, ον· ἀπολυπράγμων, ον rerum alienarum incurius, non curiosus, a, um.

ἀπολυπραγμονήτως· incuriôse.

ἀπολύσιμος, ον· qui absolvi potest; dignus qui absolvetur; dignus qui dimittetur.

ἀπόλυσις, ἡ· 1) ἀθῴωσις, absolutio, -onis, θ. *2) = παῦσις missio ἢ dimissio, -onis, θ.

*ἀπολυτήριος, ον· ad examen finale pertinens. ἀπολυτήριος ἐξέτασις, examen finale. **ἀπολυτήριον, τό·** testimonium finalis examinis, documentum -i, οὐ. diplōma, -atis, οὐ.

ἀπολυτικός,ή,όν· absolutorius,a,um.

ἀπόλυτος (= τέλειος)· absolutus.

ἀπολύτως (= τελείως)· absolute.

ἀπολυτρόω -ῶ· redimo, -ere (aliquem ab aliquo, τοὺς αἰχμαλώτους ἀπὸ τῶν πολεμίων, captivos ab hoste). ἀπολυτροῦμαί τινα, redimo, ἢ redempto aliquem.

ἀπολύτρωσις,ἡ· redemptio, -onis,θ.

ἀπολύω· 1) ἐπὶ δικαστῶν· ἀπολύω τινά τινος (ἐγκλήματος, αἰτίας), absolvo, -ere, libero (aliquem crimine). ὁ δικαστὴς ἀπολύει τινὰ τῆς ἀδικίας, judex absolvit aliquem injuriarum ἢ de injuriis. 2) ἀπολύω τινὰ τῆς δουλείας, manu mitto aliquem, τοῦ δεσμωτηρίου, e custodia emitto, vinculis exsolvo aliquem. 3) (= παύω τινὰ τῆς ἀργῆς), mitto, dimitto aliquem, missum facio aliquem; abrogo alicui magistratum ἢ officium. ἀπελύθη (τῆς ὑπηρεσίας), dimissus est, officium alicui obrogatum est, loco suo motus est. *Μέσ.* **ἀπολύομαι.** α = ἀπολυτροῦμαί τινα, redimo aliquem. β) = ἀπαλλάττομαί τινος, me exsolvo ab aliqua re. τῶν ἐργασιῶν occupationibus. ἀπολύομαί τι (αἰτίαν, διαβολὴν) me absolvo ἢ libero aliqua re (culpâ, calumniâ).

ἀπολωφάω -ῶ (= ἀποπαύω)· sedo -are aliquid.

ἀπόμαγμα, τό· expressio, -ōnis, θ.

ἀπομαδαρόω -ῶ· tondeo, ēre.

ἀπομαδίζω calvum reddo.

ἀπομάθημα, τό· quod didiscitur.

ἀπομάθησις, ἡ· 1) doctrīnae oblivio; 2) desuetudo, -inis, θ.

ἀπομαίνομαι· 1) = λήγω τῆς μανίας desaevio, -īre. 2) = δεινῶς μαίνομαι, vehementer insanio.

***ἀπομάκρυνσις, ἡ·** remotio, -onis, θ. amotio, -onis, θ. discessus, -us, ἀ.

***ἀπομακρύνω·** amoveo ἢ removeo (aliquem ἢ aliquid ex loco aliquo.

ἀπομακρύνομαι· removeor (ex loco aliquo). ἀπομεμακρυσμένος, remotus, a, um.

ἀπομακτήρ, ἀπομακτής, ὁ· abstergens, -ntis.

ἀπομαλακίζομαι, ἀπομαλθακοῦμαι· effeminatus sum. ἀπομαλακίζομαι πρός τι (= ἀποδειλιῶ), formidine detrecto aliquid.

ἀπομανθάνω· 1) dedisco -ere, aliquid. ἀπέμαθον, dedidici. 2) desuesco. ἀπομεμαθηκώς, desuetus, a, um.

ἀπομαντεύομαι· futura praedico.

ἀπόμαξις, ἡ· detergendi actio.

ἀπομαραίνω· sicco (aliquid), exūro (agros). μετφ. debelito (aliquid). ἀπομαραίνομαι marcesco, -ĕre, elanguesco, -ere; emorior, -i.

ἀπομαρτυρέω -ῶ· adtestor aliquid.

ἀπομαρτύρομαι· testibus confirmo.

ἀπομάττω abstergeo ἢ detergeo (-rsi, -rsum, -ere), aliquid (sudorem.) ἀπομάττομαι τὰς χεῖρας, abstergeo manus mihi.

ἀπομαστιγόω -ῶ· virgis caedo.

ἀπομάχομαι (τινά · pugnando averto, repello (aliquem)· ἀπομάχομαι πρός τι, me defendo ab aliqua re.

ἀπόμαχος· 1)absens a proelio. 2) pugnae inutilis. *3) miles militiâ confectus. 4) ὁ δι' ἀσθένειαν ἀπόμαχος, causarius, -i, ἀ.

ἀπομεθύσκομαι· crapŭlam edormio.

ἀπομειόω -ῶ· deminuo, aliquid.

ἀπομείωσις ἡ· imminutio, -onis, θ. deminutio -onis θ.

ἀπομελαίνω· denigro, aliquid.

ἀπόμελι τό· hydromĕli, -ītis, ἀ.

ἀπομέμφομαι (τινά ἐπί τινι)· valde incūso aliquem alicujus rei.

ἀπομένω· permaneo, -ēre.

ἀπομερίζω· divīdo, -ĕre; partior, dispertior (-īre) aliquid.

ἀπομεστόω -ῶ plane impleo.

ἀπομετρέω -ῶ· demetior (-mensus sum -īri) aliquid.

ἀπομέτρημα, τό· demensum, i, οὐ

ἀπομέτρησις ἡ· demensio, -ōnis θ

ἀπομηκύνω· longiorem reddo (rem aliquam); extendo, aliquid.

ἀπομιμέομαι -οῦμαι· (plane) imĭtor (aliquem ἢ aliquid).

ἀπομίμημα, τό· 1) imitamentum, -i, οὐ. imitatio, -ōnis. 2) simulācrum i, οὐ.

ἀπομίμησις ἡ· imitatio, -onis θ

ἀπομιμνήσκομαι memoriâ teneo; recordor, -ari, aliquid.

ἀπόμισθος, ον· mercēdis ἢ stipendii expers.

ἀπομισθόω -ῶ· abloco aliquid mercede el°co aliquid; loco (fundum),
ἀπομίσθωμα· res mercêde locata
ἀπομνημόνευμα, τό dictum memorabile res memorabilis τὰ ἀπομνημονεύματα. memoralia scripta. ἀπομνημονεύματα Καίσαρος, Caesaris commentarii. ἀπομνημονεύματα Ξενοφῶντος, Xenophontis commentarii (de Socrate), Xenophontis memorabilia.
ἀπομνημόνευσις ἡ· 1) memoratus, -ûs, ἡ. 2) commemoratio, -ônis θ.
ἀπομνημονεύω· 1) = ἐνθυμοῦμαι, memoro, commemoro, are, aliquid. 2) = ἀπὸ μνήμης λέγω τι memoriter ἢ ex memoriâ (dico) pronuncio aliquid.
ἀπομνησικακέω -ῶ· memor sum injuriae.
ἀπόμνυμι· abjûro aliquid, jurejurando nego facere aliquid.
ἀπόμοιρα, ἡ· pars, rtis, θ.
ἀπομονόω -ῶ· solum (aliquem) relinquo. **ἀπομονοῦμαι,** solus relinquor. excludor, -i
ἀπομόργνυμι· abstergeo, detergeo extergeo (-rsi, rsum, -êre), aliquid (τὰ δάκρυα lacrimas).
ἀπόμορξις ἡ· abstergendi actio.
ἀπόμοσις, ἡ· abjuratio, -onis, θ
ἀπόμουσος (= ἄμουσος)· a Musis alienus, a, um.
ἀπομοχλέω -ῶ· vecte amolior.
ἀπομυζάω -ῶ· sûgo (-xi -ctum, -ere) aliquid. μετφ. exhaurio, vexo, expîlo, aliquid.
ἀπομύζησις ἡ· 1) sugendi actio. 2) μετφ. expilatio -onis.
ἀπομυκάομαι -ῶμαι· emugio, -ire.
ἀπομυκτηρίζω ἀπομυκτίζω, ἀπομυχθίζω derido, irrîdo, -ere; ludibrio habeo, aliquem.
ἀπομύττω· emungo -ere; ἀπομύττομαι, me emungo ἢ emungor.
ἀπομωρόω -ῶ ἀπομωραίνω· plane fatuum reddo. **ἀπομωροῦμαι, ἀπομωραίνομαι**· plane fatuus fio.
ἀποναρκόω -ῶ· torpeo (-ui, -ere) aliquem ἢ aliquid. ἀποναρκοῦμαι. torpesco: obtorpesco (-pui), -ere.
ἀπονάρκωσις ἡ perfectus torpor.
ἀπονεκρόω -ῶ· mortuum reddo. **ἀπονεκροῦμαι,** emorior (-emorî).
ἀπονέκρωσις ἡ mors -rtis θ.
ἀπονέμεσις, ἡ· distributio -onis, θ
ἀπονεμητής, ὁ· distributor, -oris, ἀ.
ἀπονέμω· 1) tribuo, attribuo (-ui, -ûtum -ere) alicui aliquid. 2) μάλ. ἐπὶ ἀγρῶν, adsigno, -are, alicui aliquid, (agrum).
ἀπονενοημένος, η, ον· demens, -ntis. ὁ ἀπονενοημένος, homo perditus, m. desperatus.
ἀπονενοημένως· desperate, deperiter.
ἀπονεοττεύω nidificare desino.
ἀπονεύω 1) = ἀρνοῦμαι, οὐ δέχομαι, abnuo (-ui, -ûtum, ere) aliquid; recuso, -are, aliquid. 2) = νεύματι ἀπαγορεύω, abnûto, -âre. 3) ἀπονεύω (= νεύω) ἐπί τι, εἴς τι πρός τι nuto, -âre, vergo, (-ere) in, ad aliquid. 4) ἀπονεύω πρός τι, πρός τινα, inclino ad aliquid, ad aliquem.
ἀπονηρευσία, η, simplicitas, -atis, θ. innocentia, ae, θ.
ἀπόνηρος, ἀπονήρευτος, ον· simplex, -icis; innocens, ntis.
ἀπονηστεύω, ἀπονηστίζομαι· jejunium finio.
ἀπονητί· sine labore.
ἀπόνητος, ον· labore carens; facilis. ἀπονητότατα, facillime.
ἀπονήχομαι· enâto, âre; abnato, -are.
ἀπονία ἡ· 1) desidia, -ae, θ. inertia, -ae, θ. 2 μὴ αἴσθησις πόνου, indolentia, -ae, θ.
ἀπονίζω, ἀπονίπτω (συνηθέστ.) **ἀπονίπτομαι** abluo, -ere.
ἀπόνιμμα τό· sordes elutae.
ἀπονοέομαι -οῦμαι· mentem abjicio, dementio, -ire; despêro, -are.
ἀπόνοια, ἡ, 1) desperatio, -onis. 2) dementia ae, θ.
ἀπονομή, ἡ· 1) distributio, -ônis, θ. 2) ἀπον. ἀγρῶν, adsignatio, -onis θ.
ἄπονος, ον· 1) labore carens: facilis, e. 2) desidiosus, a, um: mollis, e. 2) = μὴ πονῶν, non dolens.
ἀπονοστέω -ῶ· redeo (domum).
ἀπονόστησις, ἡ· reditus, -us, ἀ.
ἀπονοσφίζω· sejungo, -ere; privo -are (aliquem re aliqua).
ἀπονουθετέω, ῶ· dissuadeo, -ere, alicui aliquid
ἀπονυκτερεύω· abnocto, -are,

ἀπονυστάζω· dormito, -are.
ἀπονυχίζω· ungues reseco. ἀπονυχίζομαι τὰς χεῖρας, manibus meis ungues reseco. μετφ. ἄνθρωπος ἀκριβῶς ἀπωνυχισμένος (=κομψότατος), ad unguem factus homo
ἀπονύχισμα· unguium segmentum
ἀπόνως· sine labore, facile; desidiose.
ἀπόξενος, (= ἄξενος)· inhospitalis,e.
ἀποξενόω -ῶ· perĕgre (in exsilium) abigo (aliquem). μετφ. ἀποξενόω τινά τινος, alieno, abalieno aliquem ab aliquo. αποξενοῦμαι, extra patriam commoror ἢ dego (vitam). μετφ. ἀποξενοῦμαί τινος, aliquem ἢ voluntatem alicujus mihi abaliêno.
ἀποξένωσις, ἡ· commoratio extra patriam. μετφ. alienatio, -onis, θ
ἀποξέω -ῶ, ἀποξύω· 1) abrado ἢ erado (âsi, -âsum, -ere) aliquid; dedŏlo (are) aliquid; 2) deleo, -ere,aliquid. ἀπεξεσμένος (= ἐξηλιμμένος), deleticius, a, um.
ἀποξηραίνω· exsicco, adsicco, -are (aliquid). ἐπὶ ἡλίου· exûro (agros). αποξηραίνομαι, adsiccesco. exsiccesco, aresco, exaresco, -ere; exuror,- i. ἀπεξηραμμένος, exustus, a, um.
ἀποξύνω· praeacuo,exacuo (aliquid). τὸ ἀποξύνειν, exacutio, -onis, θ. ἀπωξυσμένος ἀπωξυμμένος, praeacutus, a, um
ἀποξυρέω -ῶ, αποξύρω· tondeo, detondeo -êre; abrado -ere (barbam, capillos).
ἀποξύρομαι· rado, derado -si, sum, -ere (caput, barbam).
ἀπόξυσις, ἡ· rasura· -ae, θ.
ἀπόξυσμα, τό· ramentum, -i, οὐ.
ἀποπαίζω (= παύομαι παίζων)· delûdo (-si, -sum, ere); ludere desino.
ἀποπαλαιόω -ῶ· antiquo, -âre. ἀποπαλαιοῦμαι, consenesco, -ere.
ἀπόπαππος, ὁ· abăvus, i, ἀ. ἀδελφὸς τοῦ ἀποπάππου, abpatruus, -i, ἀ.
ἀποπαππόω -ῶ· in pappos converto,
ἀποπαρθενεύω, ἀποπαρθενόω,-ῶ· devirgino -are, aliquam
ἀποπατέω -ῶ· 1) ventrem facio ἢ exonero, alvum purgo 2) adsellor, -atus sum, -ari.
ἀποπάτημα, τό· excrementum corporis.
ἀπόπατος,ὁ latrina, -ae, θ. olenticêtum, -i, οὐ.
ἀπόπαυσις, ἡ· finis, -is, ἀ.
ἀποπαύω· compesco -ere, cohibeo -ere, aliquem ἢ aliquid)· ἀποπαύω τινά τινος. aliquem a re aliqua abduco. ἀποπαύομαί τινος, desisto (ab) re aliqua.
ἀπόπειρα, ἡ, 1) experientia, -ae, θ. 2) periculum, i, οὐ. 3) conatus, -us, ἀ.
ἀποπειράομαι -ῶμαι (τινός)· 1) periclitor -ari, aliquid; periculum facio alicujus rei. ἀπεπειράθην, periclitatus sum. 2) experior, (-ertus sum, -îri), 3) conor, -âri, aliquid. 4) adtento, -are, aliquid ἢ aliquem.
ἀποπελεκάω -ῶ· secûri decido.
ἀπόπεμπτος, ον, dimissus, a, um.
ἀποπέμπω· 1)= ἀποστέλλω, ablêgo, -are (aliquem). 2) = ἀφίημι, διαλύω· mitto, dimitto (exercitum, concilium). 3) ἀποπέμπω ἢ ἀποπέμπομαι τὴν γυναῖκα, dimitto uxorem, uxorem missam facio,uxorem repudio. 4) amando, -are. 5) = ὀπίσω πέμπω, remitto -ere, aliquem ἢ aliquid.
ἀπόπεμψις, ἡ· 1) ablegatio, -onis, θ. 2) dimissio, amandatio, -onis. 3) ἀπόπεμψις τῆς γυναικός, repudium, -ii, οὐ.
ἀποπενθέω -ῶ· desino lugere.
ἀποπεραίνω, ἀποπερατόω -ῶ ad finem perduco, aliquid; finio, -ire, aliquid.
ἀποπεράτωσις, ἡ· perductio ad finem; finis, -is, ἀ.
ἀποπέρδομαι· crepitum ventris emitto; pedo, (pepêdi, peditum) -ere.
ἀποπέτομαι· avolo ἢ devolo are.
ἀποπήγνυμι· congelo (aliquid). ἀποπήγνυμαι, congelasco, -ere.
ἀποπηδάω -ῶ· 1) desilio, (ilui -îre) 2) ἐπὶ φυγῆς· absilio, -ire. 3) = ἀφίσταμαι, resilio, -ire (ab aliqua re).
ἀποπιέζω· exprimo, -ere.
ἀποπίεσις, ἡ· expressio, -onis, θ.
ἀποπίμπλημι· 1) expleo (-ere) aliquid. 2) ἐπὶ ἐπιθυμιῶν· satio, -âre.
ἀποπίνω· ebĭbo, -ere; exhaurio, -ire (poculum, vinum).
ἀποπίπτω· decido, -ere.
ἀποπλανάω -ῶ· sedûco, -ere;decipio -ere, aliquem. αποπλανῶμαι evăgor devăgor; erro, deerro -are. ἀποπλανῶ-

μαι τῆς ὑποθέσεως, aberro, -are. ἀποπλανῶμαι πρός τι, aderro alicui

ἀποπλάνησις, ἡ· error, -oris, ἀ.

ἀπόπλανος (= πλάνος), erro, -onis, ἀ.

ἀποπλάσσομαι· effingo, -ĕre

ἀποπλέω solvo navem ἢ ἁπλῶς solvo; ex portu exeo.

ἀποπληκτικός· apoplecticus, a, um.

ἀπόπληκτος, **ον** 1) attonitus, a, um 2) labôrans apoplexiâ.

ἀποπληξία, ἡ· apoplexia, -ae, θ

ἀποπληρόω -ῶ· expleo, -ere, aliquid. μετφ perficio -ere aliquid.

ἀποπλήρωσις, ἡ· expletio -onis, θ.

ἀποπλήσσω· attonitum (stupidum) reddo aliquem.

ἀπόπλους, ὁ· discessus (navis); exitus navis e portu.

ἀποπλουτέω -ῶ· divitias amitto.

ἀπόπλυμα, **τό**· aqua sordida.

ἀποπλύνω· eluo, -ere, aliquid.

ἀπόπνευσις, ἡ· exhalatio, -ônis, θ.

ἀποπνέω· exhalo, -are; exspiro, -are aliquid

ἀποπνίγω· suffôco, (aliquem) ἢ intercludo spiritum (animam) alicui. μετφ. opprimo (rem nascentem), sedo (seditionem). **ἀποπνίγομαι**, suffôcor, spiritus mihi intercluditur.

ἀποποιέομαι **-οῦμαι** 1) rejicio -ere, aliquid. *2) recuso, -are, aliquid.

ἀποποίησις, ἡ· 1) rejectio, -onis, θ. *2) recusatio, -onis, θ.

ἀπόπολις **ιδος**· exsul, -ulis.

ἀποπομπαῖος, ὁ· depulsorius.

ἀποπομπή ἡ· amandatio, -onis θ demissio -onis, θ. ἀποπομπὴ γυναικός, repudium, ii, οὐ

ἀποποντόω -ῶ· in mari submergo

ἀποπορεία, ἡ· discessus, -us, ἀ.

ἀποπορεύομαι· discêdo, -ere.

ἀποπρεσβεία, ἡ expositio actorum legationis.

ἀποπρεσβεύω· acta legationis expono.

ἀπόπρισμα (= πριονίδι)· scobis, is, θ.

ἀποπρίω· serrâ deseco.

ἀποπροβαίνω· procul abeo.

ἀποπροηγμένα (**τά**)· rejicienda ἢ rejecta.

ἄποπτος, **ον**· qui spectari ex alto potest. ἐξ ἀπόπτου, ex speculâ, emĭnus. τὸ ἄποπτον, specula, -ae, θ.

ἀπόπτυσμα· id quod expuitur

ἀποπτύω· exspuo ἢ despuo, -ere μετφ. respuo, -ere, aliquid.

ἀποπυνθάνομαι sciscitor ex aliquo.

ἀποπυρίας (ἄρτος)· super carbonibus coctus (panis).

ἀποπυρίζω (= ὀπτῶ)· asso, -are.

ἀποπυρόω -ῶ· inflammo -are; incedo -ere, aliquid. ἀποπυροῦμαι, ignesco, -ere.

ἀποπωματίζω· operculum detraho

ἀπογίζω· irrito, -are, aliquem. ἀποργίζομαι, irascor, -i, alicui.

ἀπόρευτος, **ον**· invius, a, um.

ἀπορέω **ῶ** (= ἄπορός εἰμι) in inopiâ (in penuriâ) sum. ἀπορῶ τινος egeo ἢ careo aliquâ re 2) ἀπορ περί τινος, dubius, incertus sum de aliquâ re, dubito, addubito de re ἀπορῶ τί χρὴ ποιεῖν, dubius ἢ incertus sum quid faciam. ἀπορεῖς ὅ,τι χρὴ φρονεῖν, dubitas, quid sentias. 3) ἀπορῶ πρός τι (= ἀμφιβάλλω περί τινος), haereo in aliquo. 4) = ἀμηχανῶ, haesito -are.

ἀπόρημα, **τό** dubitatio -ônis, θ.

ἀπορηματικός, **ή**, **όν** dubitatîvus a, um.

ἀπόρθητος, **ον**· inexpugnabilis, e

ἀπορία, ἡ· 1) = σπάνις, ὀλιγότης penuria, -ae, θ. ἡ ἀπορία τῶν ἐπιτηδείων, penuria rerum necessarium. ἀπορία τοῦ ταμείου, angustia aerarii. 2) = ἔνδεια, inopia, -ae, θ. egestas -âtis, θ. ἐν ἀπορίᾳ εἰμί, inopiâ labôro εἰς ἐσχάτην ἀπορίαν ἔρχομαι, ad extremum inopiae venio. 3) = ἀμηχανία penuria (inopia) consilii. 4) = ἀμφιβολία, dubitatio, -onis, θ. 5) = διαπόρησις. haesitatio, -onis θ.

ἀπορινάω, **-ῶ**· limâ aliquid aufero

ἀπορνιθόω **-ῶ**· in avem converto.

ἀπορνίθωσις, ἡ· conversio in avem

ἄπορος, **ον**· 1) ἐπὶ ποταμ. θαλασ. κλ. invius a. um; non pervius, a. um 2) = ἐνδεής τινος, inops, egênus alicujus rei. 3) = ἀμφίβολος, dubius ἢ incertus a, um. ἐν ἀπόρῳ εἰμὶ τὶ χρὴ ποιεῖν, dubius sum quid faciam.

ἀπορραθυμέω **-ῶ** (τινός) per ignaviam neglego aliquid. μὴ ἀπορραθύμει τούτου, ne hoc per ignaviam neglegas.

ἀπορραίνω· adspergo, -ere.
ἀπορραπίζω· colaphis redundo.
ἀπορράπτω· consuo -ere.
ἀπορρέω· effluo, defluo (-xi) -ere· μετφ. emano, -are.
ἀπόρρηγμα, τό fragmentum avulsum.
ἀπορρήγνυμι, ἀπορρηγνύω· abrumbo (-rupi, -ptum, -ere). τὰ δεσμά, vincula· 2) defringo, -ere, aliquid.
ἀπόρρημα, τό· inderdictum, i, οὐ.
ἀπόρρησις (= ἀπαγόρευσις)· interdictio, -onis, θ. ἀπόρρησις παιδός, abdicatio, -onis, θ.
ἀπόρρητος, ον· 1) = ἀπηγορευμένος, interdictus, a, um; vetitus, a, um. 2) = ἄρρητος, non effabilis, e. 3) = κρυπτός, secretus, a, um. τὸ ἀπόρρητον, occultum, -i, οὐ. commissum -i, οὐ. τὰ ἀπόρρητα, secreta. ἐν ἀπορρήτῳ, ἐν ἀπορρήτοις, δι' ἀπορρήτων (= κρύφα) secreto, secrete, occulte, arcano. αἰτῶ ἐν ἀπορρήτῳ (= κρύφα) τινὶ διαλεχθῆναι, secretum peto. ἐν ἀπορρήτοις ποιοῦμαι, occultum, tacitum habeo aliquid. ὁ ἐπὶ τοῖς ἀπορρήτοις, scriba in clandestinis consiliis (regis).
ἀπορρήτως· secreto, clam
ἀπορριγέω -ῶ· exhorreo, -ère.
ἀπορριζόω -ῶ· radicibus evello.
ἀπορρίνημα, τό limatura, ae, θ.
ἀπορρίπτω· abjicio, rejicio, dejicio (-èci, ectum, -ere) aliquid ἢ aliquem. ἐντ. improbo, repudio, -are. aliquem ἢ aliquid. ὅθ. ἀπερριμμένος, abjectus, a, um; spretus a, um.
ἀπορρίψιμος, ον· rejiciendus, a, um; repudiandus a, um; spernendus, a, um. ἐν γένει = malus, improbus a, um.
ἀπόρριψις, ἡ abjectio, -onis, θ. dejectio, -onis θ. ἐντ. = improbatio -onis, θ. repudiatio, -onis, θ
ἀπορροή, ἀπόρροια ἡ· defluvium, -i, οὐ. effluvium, -i, οὐ. defluxio, -onis, θ.
ἀπορροφάω -ῶ· absorbeo, -ere.
ἀπορρόφησις, ἡ· absorptio, onis, θ.
ἀπορρώννυμι· debilito, -are, aliquem.
ἀπορρώξ, ὁ, ἡ abruptus, a, um; deruptus, a, um: praeruptus, a, um. ἀπορρὼξ πέτρα, praeruptum saxum. ἡ ἀπορρώξ, rupes, is, θ. ἀπορρῶγες (πέτραι), praerupta ἢ derupta, -orum.
ἀπορύττω· defodio, -ere, aliquid.
ἀπορφανίζω, ἀπορφανόω, -ῶ· orbum facio, aliquem. ἀπορφανίζομαι, orbus fio.
ἀπόρφυρος, ον· sine purpura.
ἀποσαλεύω (ἐπὶ πλοίων) in salo sto.
ἀποσαρόω, -ῶ· verrendo aufero.
ἀποσάττω· depono clitellas.
ἀποσαφέω -ῶ, ἀποσαφηνίζω· explâno, -are, planum reddo, aliquid.
ἀποσβέννυμι, ἀποσβεννύω 1) restinguo, -ere, aliquid. 2) exstinguo, -ere (ignem) 3) ἀποσβέννυμι τὴν φλόγα τινός, deflammo aliquid 4) ἐπὶ γεγραμ. exstinguo, deleo, litûrâ tollo aliquid. 5) = ἐξαλείφω, deleo (memoriam (alicujus) 6) ἀποσβέννυμαι (= ἀποθνήσκω), exstinguor, morior.
ἀπόσεισις, ἡ· decussio, -onis, θ.
ἀποσείω decutio, excutio, aliquid. ἀποσείομαι τὸν ζυγόν, excutio jugum ἢ eripio colla jugo. ἀποσείομαί τι, excusso aliquid de medio, tollo aliquid. ἀποσείομαί τινα, excutio, -ere, effundo, -ere, aliquem.
ἀποσεμνόω -ῶ, ἀποσεμνύνω· magnifice celebro, laudibus effero (aliquem). ἀποσεμνύνομαι, me jacto, insolenter glorior (re aliqua)
ἀποσημαίνω· indico, -are, aliquid. ἀποσημαίνομαι signo quodam dissuadeo. μετφ signo affirmo
ἀποσήπω· putrefacio, aliquid. ἀποσέσηπα, putridus sum. ἀποσεσηπώς, putrefactus a, um.
ἀπόσηψις, ἡ· putrefactio, -onis, θ
ἀποσίγησις, ἡ reticentia, -ae, θ
ἀποσιμόω -ῶ· simum reddo.
ἀποσιτέω -ῶ· cibo me abstineo.
ἀποσιτία ἡ· abstinentia a cibo
ἀποσιωπάω -ῶ 1) = σιωπηλὸς γίνομαι, conticesco (-cui -ere) 2) = σιωπῶ τι, taceo, abticeo, -ere, aliquid
ἀποσιώπησις, ἡ 1) reticentia, ae, θ. 2) σχ. ρητ. abscissio, -onis, θ.
ἀποσκάπτω 1) fodiens subverto aliquid. 2) fossâ separo, aliquid.
ἀποσκεδάννυμι dissipo, -are.
ἀποσκεπάζω, ἀποσκέπω· detego (-xi, -ctum, -ere) aliquid.
ἀποσκευάζω, ἀποσκευάζομαι vasa aufero, sarcinas colligo.
ἀποσκευή, ἡ· vasa -orum, οὐ. sarcinae-arum, θ impedimenda, -orum, οὐ.
ἀποσκηνέω -ῶ· seorsum habito.

ἀπόσκηνος seorsum habitans.
ἀποσκηνόω -ῶ· tentorium moveo
ἀποσκήπτω· ruo, me praecipito (aliquo) ἀποσκήπτω τὴν ὀργὴν τὴν τιμωρίαν, iram poenam alicui injicio
ἀποσκιάζω obumbro. aliquid.
ἀποσκίασμα,τό obumbratio,-onis,θ.
ἀποσκιρρόω -ῶ induro(in scirrum).
ἀποσκίρρωμα, τό durities, -ei, θ.
ἀποσκιρτάω -ῶ· resilio, -ire (ab aliquâ re).
ἀπόσκληρος, ον· edurus, a, um.
ἀποσκληρόω -ῶ,ἀποσκληρύνω. induro, eduro (aliquid). ἀποσκληροῦμαι, duresco, induresco, eduresco, -ere.
ἀποσκοπέω -ῶ speculor, aliquid
ἀποσκορακίζω· ad corvos abire jubeo· ἐντ. = rejicio, aliquid
ἀποσκορακισμός, ὁ rejectio, -ionis, θ.
ἀποσκορπίζω· dispergo, -ere.
ἀποσκοτίζω· tenebras amoveo.
ἀποσκοτόω-ῶ· adumbro (picturam).
ἀποσκυβαλίζω rejicio, -ere,aliquid.
ἀποσκυβάλισις ἡ rejectio, ionis.
ἀποσκυλεύω· spolio, -are, aliquid
ἀπόσκωμμα convicium mordax.
ἀποσκώπτω (τινά, εἰς τινα), maledictis insector aliquem.
ἀποσμήχω detergo, -ere.
ἀποσμικρόω -ῶ, ἀποσμικρύνω· extenuo, -ere; imminuo. -ere, aliquid.
ἀποσοβέω -ῶ· abigo (-ĕre) aliquid. ἀποσοβῶ τι ἀπό τινος, repello aliquid ab aliqua re ἀποσοβῶ τινά τινος, depello, expello aliquem aliquâ re. ἀμετ. οὐκ' ἀποσοβήσεις (δηλ. σεαυτὸν); nonne statim abîbis?
ἀποσόβησις ἡ· depulsio, -onis, θ.
ἄποσος, ον· quantitatis expers.
ἀποσοφόω -ῶ sapientem (aliquem) reddo. ἀποσοφοῦμαι, sapiens fio.
ἀποσπαργανόω -ῶ· fasciâ exsolvo.
ἀπόσπασμα, τό 1) lacinia, -ae, θ. κατ' ἀποσπάσματα, laciniatim. 2) fragmentum, -i, οὐ.
ἀποσπασμάτιον, τό parvum fragmentum.
ἀποσπασμός, ὁ· abstractio, -onis, θ.
ἀποσπάω -ῶ· abstraho, detraho (-xi, -ctum, -ere) aliquem ἢ aliquid; devello ἢ evello (-ere) aliquid ab aliqua re ἀποσπῶ τινα ἀπό τινος, abstraho aliquem ab (de, ex) aliquo; avoco aliquem ab aliquo. ἀποσπῶμαι ἀπό τινος, avellor aliqua re. ἀπὸ τοῦ στρατοπέδου castris ἐντεῦθ. = discedo ab aliquo.
ἀποσπείρω semino (frumentum).
ἀποσπένδω· 1) libo, -are. 2) libationem finio.
ἀποσπογγίζω· spongiâ abstergeo.
ἀποσπόγγισμα, τό· sordes spogiâ detersae.
ἀπόσταγμα, τό· stilla, -ae, θ.
ἀποστάζω,ἀποσταλάζω stillo,-are, aliquid, destillo -are, aliqua re.
ἀπεσταγμένος, η, ον· stillatus ἢ destillatus, a, um
ἀποσταθμάω-ῶ· 1) = κατασταθμίζω, adpendo, -ere. ὁ ἀποσταθμῶν, adpensor, -oris α 2) = ἀπομετρῶ, demetior (aliquid).
ἀπόσταξις, ἡ· destillatio, -onis, θ.
ἀποστασία, ἡ· 1) defectio, -onis, θ. defectus, us, α. 2) rebellio, -onis, θ. 3) † apostasia, -ae, θ.
ἀπόστασις, ἡ· 1) abstantia, -ae, θ. 2) distantia, -ae, θ. 3) = ἀποστασία.
ἀποστατέω -ῶ· 1) deficio ab aliquo. 2) rebello -are.
ἀποστάτης, ὁ· 1) defector, oris, α. 2) † apostata -ae, θ.
ἀποστέγασμα, τό· tegmen, -inis, οὐ.
ἀποστέγω· tego, -ere, aliquid.
ἀποστέλλω· mitto ἢ missum facio, dimitto (aliquem). ἀποστέλλω τινὰ πρός τινα, mitto aliquem ad aliquem ἀποστέλλω τινὰ (πρεσβευτήν), lego aliquem. ὅθεν: ὁ ἀπεσταλμένος legatus, -i, α. ἀποστέλλω πρέσβεις, πρεσβείαν, legatos,legationem mitto. ἀποστέλλω (ὡς ἰδιώτης), ablêgo,-are,delego, -are. ἀποστέλλω τινί τι, mitto aliquid alicui ἢ ad aliquem.
ἀποστενόω -ῶ· coarcto, aliquid.
ἀποστέργω amare desino; odi, -ere; contemno, -ere, aliquem.
ἀποστερέω -ῶ (τινά τι, τινά τινος), 1) privo aliquem re aliqna, defraudo alicui aliquid. ἀποστερῶ τινὰ τοῦ μισθοῦ. mercede aliquem fraudo, reddere nolo alicui mercedem. ἀποστεροῦμαι, perdo (aliquid). 2) spolio aliquem ἢ aliquid aliqua re.
ἀποστέρησις, ἡ· privatio, -onis, θ. defraudatio,-onis,θ. spoliatio,-onis, θ.
ἀποστερητής, ὁ defraudator, ôris, α.

ἀποστερητρίς, ἡ defraudatrix,-icis,θ.

ἀποστεφανόω -ῶ· coronâ privo.

ἀποστηθίζω· memoriter recito; ex memoria dico aliquid.

ἀποστήθισις, ἡ· *ἀποστηθισμός*,ὁ· ex memoriâ recitatio.

ἀπόστημα, τό· 1) =διάστημα, intervallum, i,ού. 2) = σπυρί, vomica, ae, θ. apostêma, -atis, οὐ. abscessus, -i, ἀ.

ἀποστημάτιον· parvum apostêma

ἀποστιλβόω -ῶ· splenditum reddo.

ἀποστίλβω· 1) splendeo, -ère. 2) renidesco, -ere.

ἀπόστιλψις, ἡ· splendor -oris ἀ.

ἀποστλεγγίζω· abrâdo strigile, destringo, -ere. ἀποστλεγγίζομαι, destringor, -i.

ἀποστλέγγισμα· strigmentum, -i.

ἀποστολεύς, ὁ· 1) qui mittit, missor, -oris, ἀ. 2) (ἀρχή τις ἐν Ἀθήναις) praefectus rei nauticae.

ἀποστολή, ἡ· 1) missio, -ônis, θ. dimissio, -onis, θ. 2) = πρεσβεία ablegatio, -onis, θ. 3) expeditio navis.

ἀποστολικός, ή, όν· apostolicus, a, um.

ἀποστολικῶς· more apostolico.

ἀπόστολος, ον· missus, a, um. ὁ ἀπόστολος, α) legatus, i, ἀ. β) † apostolus. -i. ἀ.

ἀποστοματίζω (= ἀπὸ στόματος, ἀπὸ μνήμης λέγω). ex memoriâ recito ἢ dico aliquid, memoriter pronuntio (aliquid).

ἀποστομίζω, *ἀποστομόω* -ῶ· 1) = αμβλύνω, obtundo, -ere (aliquid. 2) os obstruo ἢ occludo.

ἀποστόμωσις, ἡ· oris occlusio.

ἀπόστοργος (= ἄστοργος) amoris expers.

ἀποστραγγαλίζω·adstrangulo, -âre.

ἀποστρατεία. ἡ· emerita militia.

ἀποστρατεύω, *ἀποστρατεύομαι*· 1) stipendia conficio, emereo stipendia ἢ emereor. ὁ ἀποστρατευσάμενος, emeritus. i, ἀ.

ἀποστράτηγος, ὁ dux exauctoratus

ἀπόστρατος,ὁ· miles stipendiis confectus; emeritus -i, ἀ.

ἀποστρατοπεδεύω· castra moveo.

ἀποστρεβλόω-ῶ· luxo (membrum)

ἀποστρέφω· 1) averto (-rti, -rsum, -ere) aliquid 2) ἀποστρέφω τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀπό τινος, declino ex aliquo lumina ἀποστρέφω τὰ ὄμματα ἀπό τινος, detorqueo lumen ab aliquo. ἀποστρέφω τῆς ἀρετῆς, detorqueo a virtute· 3) ἀποστρέφω (= ἀποτρέπω) τινά τινος, averto aliquem a re. *ἀποστρέφομαί* τι· 1) avertor aliquid. ἀπεστραμμένος, aversus, a, um. τὸ ἀπεστραμμένον (= τὸ ὄπισθεν) μέρος, aversum καὶ aversa, οὐ. 2) = μυσάττομαι βδελύττομαί τι, aversor aliquid; abhorreo ab aliqua re. ἀποστρέφομαι τὸν γάμον, abhorreo a nuptiis. ἀποστρέφομαί τινα, aversor, abhorreo aliquem.

ἀποστροφή, ἡ· 1) aversio, -onis, θ. 2) = ἀποφυγή, declinatio, -onis, θ 3) = βδελυγμός, abominatio, -onis, θ. detestatio, -onis, θ.

ἀπόστροφος = ἀπεστραμμένος· aversus. a, um· ἡ ἀπόστροφος, apostrophus, i, θ.

ἀποστρώννυμι· demo clitellas.

ἀποστυγέω -ῶ· aversor aliquem.

ἀποστύφω· adstringo aliquid

ἀποσυλάω -ῶ τινὰ ἢ τι· exspolio aliquem ἢ aliquid· ἀποσυλῶ τινά τινος, exspolio aliquem aliqua re. 2) = διαρπάζω, depecûlor (domum).

ἀποσύλησις. ἡ· exspoliatio, -onis, θ.

ἀποσυνάγωγος,ον·synagôgâ motus.

ἀποσύνθεσις, ἡ· dissolutio. -onis,θ.

ἀποσυντίθημι· dissolvo, -ere, aliquid. ἀποσυντίθεμαι,dissolvor, dissolutus sum, -i.

ἀποσυρίττω· exsibilo, -âre.

ἀποσύρω· detraho, -ere, abstraho -ere (aliquid).

ἀποσυσσιτέω -ῶ (= οὐ συσσιτέω). absum a convivio communi.

ἀποσφάζω· jugulo, -are; macto -are, interficio, -ere; eneco, -are, aliquem

ἀποσφαιρόω -ῶ· in globi formam redigo (aliquid); decircino, -are (aliquid).

ἀποσφάλλω· a viâ aberrare facio. in errorem induco. ἀπ. τινὰ τινος, ad irritum redigo conatus alicujus ἀποσφάλλομαι, deerro, aberro (a vero).

ἀποσφενδονάω -ῶ, *ἀποσφενδονίζω* fundâ emitto (aliquid).

ἀποσφενδόνητος· fundâ emissus.

ἀποσφίγγω· constringo, aliquid

ἀπόσφιξις, ἡ· constrictio. -onis, θ.

ἀποσφραγίζω· resigno, aliquid.

ἀποσφράγισμα, resignaculnm, -ι, οῦ.
ἀποσφραγιστής qui resignat.
ἀποσφραίνομαί (τινος), redoleo, -ere, aliquid.
ἀποσχεδιάζω· ex memoriâ recito; temere ago, aliquid.
ἀπόσχεσις, ἡ· abstinentia, -ae, θ.
ἀποσχίζω· abscindo, -ere; reseco, -âre. aliquid.
ἀπόσχισις ἡ· abscissio, -ônis, θ.
ἀπόσχισμα, τό· abscissum, -i, οῦ.
ἀποσχολάζω (τινί), vaco rei. ἀποσχολάζω ἔν τινι, recreo aliquâ re.
ἀποσῴζω· salvum deduco (aliquem aliquo).
ἀποσωρεύω· cumulum destruo.
ἀποταμιεύω, ἀποταμιεύομαι· repôno (fructum, cibum), recondo, -ere.
ἀποτεταμιευμένος, η, ον· repositus (ἢ repostus), a, um
ἀπόταξις, ἡ· renuntiatio, -onis, θ.
ἀποτάσσω· sepono, separo, aliquid. ἀποτάσσομαί (τινι), renuntio (alicui). ἀποτάσσομαι τῷ Σατανᾷ, abrenuntio diabolo.
ἀπόταφος (= ἄταφος)· insepultus.
ἀποτάφρευσις, ἡ· circumvallatio, -onis, θ.
ἀποταφρεύω· fossâ circumdo, circumvallo, -ere, aliquid.
ἀποτείνω· 1) ἐκτείνω, extendo (-ndi, -nsum, -ere) aliquid (aciem, verba). ἀποτεταμένος, extensus a, um. *2) τὸν λόγον ἀποτείνω πρός τινα, compello aliquem. *Μεσ.* **ἀποτείνομαι,** contendo -ere. ἀποτείνομαι ὑπέρ τινος, certo de aliquo. *ἀποτείνομαι πρός τινα.* α) καθάπτομαί τινος, (verbis) invehor aliquem. *β) adeo aliquem. ἀποτείνομαι πρός τινα δι' ἐπιστολῆς, adeo aliquem per epistolam.
ἀποτειχίζω· muro obstruo, aliquid. 2) (σπ.) murum destruo.
ἀποτείχισις, ἀποτειχισμός· obstructio per murum.
ἀποτεκνόω -ῶ· liberis orbo (aliquem).
ἀποτελειόω -ῶ· perficio, aliquid.
ἀποτέλεσις, ἡ· 1) confectio, -onis, θ. 2) = τελείωσις, consummatio, -onis, θ. 3) = ἐκτέλεσις (ποινῆς), exsecutio, -onis, θ
ἀποτέλεσμα, τό· 1) effectus, -us, ἁ. 2) eventus, -ûs, ἁ.
ἀποτελεσματικός, ή, όν· effectum habens; efficax, -acis. ἀποτελεσματικὴ αἰτία, effectio, ônis, θ
ἀποτελεσματικῶς· cum vi efficiendi; efficienter.
ἀποτελεστικός, ή, όν· effectivus, a, um; efficiens, -ntis.
ἀποτελευτάω -ῶ· termino -are.
ἀποτελεύτησις, ἡ· determinatio, -onis, θ.
ἀποτελέω -ῶ· 1) efficio, -ere (opus). 2) perficio, -ere (aliquid). 3) expedio, -ire; absolvo, -ere, aliquid.
ἀποτέμνω· 1) abscindo, -ere, aliquid. 2) reseco, -are, aliquid 3) deputo, -are, aliquid. 4) ἀποτέμνω τὴν κεφαλήν τινος, praecîdo caput alicui.
ἀποτερματίζω· determino, -are.
ἀποτερματισμός, ὁ· determinatio.
ἀπότευξις, ἡ· repulsa, -ae, θ.
ἀποτεφρόω -ῶ· in cinerem reddo, aliqnid ἀποτεφροῦμαι, cineresco, -ere.
ἀποτήκω, liquo aliquid.
ἀποτίθημι, ἀποτίθεμαί τι· 1) depono, -ere; repono, -ere, aliquid (τὸ φορτίον, onus). 2) ἀποτ. τὴν ἀρχήν, abdico magistratum. 3) = ἀποταμιεύομαι, reservo, -are; (aliquid); repono -ere; recondo, -ere (aliquid).
ἀποτίλλω· depilo, -are; devello ἢ avello, -ere, aliquid.
ἀποτιμάω -ῶ· 1) non honoro aliquem. 2) aestimo -are, aliquid.
ἀπότιμος, ον honore carens.
ἀποτίναγμα, τό· quod excutitur.
ἀποτινάσσω· excutio aliquid.
ἀποτίνω luo, pendo, rependo, persolvo, -ere, aliquid. ποινὰς τινὶ ἀποτίνω, poenas alicui persolvo. ποινὰς τινὸς ἀποτίνω· poenas rei alicui luo, pendo, -ere, persolvo -ere.
ἀπότισις, ἡ· 1) pensio, -onis, θ. solutio ἢ exsolutio, -onis, θ. (debiti) 2) poena, -ae, θ.
ἀπότιτθος, ον· a matris ubere amotus.
ἀπότμημα, τό· segmentum, i, οῦ.
ἀπότοκος, ον· enâtus, a, um.
ἀποτολμάω -ῶ· audeo, -êre.
ἀποτομεύς, ὁ· qui abscindit.
ἀποτομή, ἡ· abscissio, -onis, θ.
ἀπότομος, ον· 1) ἐπὶ ὀρέων καὶ πετρῶν, abscissus a, um; abruptus, a, um, praeruptus, a, um. 2) μετφ. se-

verus, a, um. crudelis, e. 3) = προπετής, temerarius, a, um.

ἀποτόμως 1) abscise. 2) = προπετῶς abrupte, temere

ἀποτοξεύω τινά πρός τινα· sagitta mitto in aliquem.

ἀποτορνεύω· detorno, aliquid.

ἄποτος, ον· non potus, a, um

ἀποτραχύνω exaspero, -are, aliquid *ἀποτραχύνομαι*, asperum me praebe

ἀποτραχηλίζω· strangulo, -are

ἀποτρεπτικός, ή, όν· avertendi dissuadendi vim habens, dehortatorius. a, um

ἀποτρέπω· 1) averto ἢ deverto (-rti, -rsum, -ere) aliquid. ἀποτρέπω τινὰ τοῦ ἐπιχειρήματος, averto aliquem ab incepto. 2) depello (-puli, -pulsum, -ere). ἀποτρέπω νόσον, depello morbum ἀποτρέπω τινὰ τῆς γνώμης depello, aliquem (de) sententiâ. 3 ἀποτρέπω τινός, dissuadeo aliquid. 4 ἀποτρέπω τινὰ ἀπό τινος, dehortor aliquem ab aliquo. 5) διὰ φόβου ἀποτρέπω τινά τινός, deterreo aliquem ab aliqua re. ἀποτρέπω τινὰ τοῦ γράφειν, deterreo aliquem a scribendo. 6) *ἀποτρέπομαί τι*, avertor ἢ aversor aliquid, ἀποτρέπομαι τῆς σπουδῆς ὑπὸ τῶν ἐργασιῶν, abducor studio negotiis. ἀποτρέπομαι τῆς ὁδοῦ, deverto viâ.

ἀποτρέφω· nutrio ab aliqua re.

ἀποτρέχω· currendo abeo.

ἀπότρεψις· ἡ. aversio, -onis, θ.

ἀποτριβή (= ζημία)· detrimentum, -i.

ἀποτρίβω· 1) detero (-trivi, -tritum, -ere) aliquid. ἀποτρίβομαι, deteror. 2) contero (librum legendo). 3) rodo (-si, -sum, -ere) aliquid. 4) μετφ. *ἀποτρίβομαί τι* (= ἀποποιοῦμαι) recuso aliquid, rejicio aliquid; repello aliquid; relêgo aliquid.

ἀποτριχόω -ῶ· depilo, -are.

ἀποτρόπαιος, ον· 1) = ἀλεξίκακος, depulsorius, a, um. ἀποτρόπαιοι θεοί, dii depellentes 2) = μυσαρός, aversabilis, e; detestabilis, e; abominabilis, e.

ἀποτροπή ἡ· 1) dehortatio, -onis, θ. 2) dissuasio, -ônis, θ. 3) = ἀποτροπιασμός.

ἀποτροπιάζομαι· aversor, abominor, detestor (aliquem ἢ aliquid)

ἀποτροπιασμός, ὁ· aversatio, -onis, θ. abominatio, -onis, θ. detestatio onis, θ.

ἀποτρυγάω -ῶ· vindemio aliquid

ἀποτρύω· exhaurio, -ire. ἀποτρύω γῆν, defatigo terram.

ἀποτρώγω· 1) abrodo, -ere. *2) = παύομαι τρώγων, edere desino.

ἀποτυγχάνω (τινός) 1) non assequor, non adipiscor, aliquid 2) ἀποτυγχάνω ἔν τινι fortunam adversam in aliqua re habeo. 3) ἀποτυγχάνω τῆς ἐλπίδος, decido spe 4) ἀποτυγχάνω τῆς ὑπατείας, repulsam consulatûs fero.

ἀποτυλόομαι -οῦμαι· obcalesco, ĕre.

ἀποτυμπανίζω· fustibus (ἢ virgis) concido, aliquem. ἐντ. = crudeliter interficio aliquem.

ἀποτυπόω -ῶ· 1) defingo, -ere, aliquid 2) exprimo, -ere, aliquid. 3) deformo, -are, aliquid.

ἀποτύπτω· verberare desino.

ἀποτύπωμα, τό effigies, -ei, θ. imago expressa.

ἀποτύπωσις, ἡ· 1) expressio, -iônis θ 2) deformatio, -ônis, θ.

ἀποτυρόω -ῶ· in caseum muto.

ἀποτυφλόω -ῶ· excaeco, -are.

ἀποτύφλωσις, ἡ· caecitas, -âtis, θ.

ἀποτυχία, ἡ· 1) frustratio, -ônis, θ 2) infortunium, i, οὐ 2) ἐπὶ ζητήσεως ἀρχῆς, repulsa, ae, θ.

ἀποτυχόντως· praeter spem ἢ votum.

ἀπουραγέω -ῶ· agmen claudo.

ἀπουρόω -ῶ· adverso vento utor.

ἄπους -ουν· pedibus carens,

ἀπουσία, ἡ· absentia, ae, θ.

ἀπουσιάζω· 1) bonorum partem do alicui. *2) = ἀπὼν εἰμι, absum, afui, abesse.

ἀποφαίνω· ostendo, demonstro planum facio (aliquid). *ἀποφαίνομαι*, pronuntio, -are. ἀποφ. τὴν γνώμην, sententiam pronuntio ἢ enuntio. ἀποφ. περί τινος, pronuntio de re ἢ de aliquo. ἀποφ. γνώμην, sententiam dico. ἐν τῇ βουλῇ : κελεύω τινα τὴν ἑαυτοῦ γνώμην ἀποφήνασθαι, aliquem sententiam rogo.

ἀπόφανσις, ἡ· 1) pronunciatio, -onis, θ. enuntiatio, -onis, θ. 2) ἀπόφανσις γνώμης, professio opinionis. 3) ἡ ἀπόφανσις, prononțiatum, -i, οὐ.

ἀποφαντικός, ή, όν· pronuntiabilis, e; enuntiativus, a, um.

ἀποφαντικῶς certe. definite.

***ἀποφασίζω,** ἰδὲ διαγιγνώσκω 4.

ἀπόφασις· ἡ· 1) = ἄρνησις, negatio, -onis θ *2) = γνώμη, προαίρεσις, consilium, i, οὐ. sententia, -ae, θ. δικαστικὴ ἀπόφασις, sententia judicis.

ἀποφάσκω· nego, -are, aliquid.

ἀποφατικός ή, όν· negativus, a, um; abdicativus, a, um.

ἀποφατικῶς· negative.

ἀποφαυλίζω· detrecto aliquem ἢ aliquid; detraho de aliquo ἢ de aliqua re ὁ ἀποφαυλίζων, detrectator, -oris, ἀ.

ἀποφέρω· aufero, -erre, aliquid; asporto -are, aliquid.

ἀποφεύγω· 1) effugio -ere, aliquid. 2) profugio, -ere, aliquid. 3) vito ἢ evito, -are, aliquid. 4) ἀποφεύγω τὴν κακίαν, declino vitia 5) ἀποφεύγω τὸν θάνατον. devito letum.

ἀπόφευξις, ἡ evitatio -onis, θ.

ἀπόφημι· abnuo, -ere; denego, -are, aliquid.

ἀποφθέγγομαι· sententiose dico.

ἀπόφθαρμα, τό· abortivum, -i, οὐ.

ἀπόφθεγμα, τό· dictum, -i, οὐ. apophthêgma, -atis, οὐ.

ἀποφθεγματικός, ή, όν· apophthegmatica loquens.

ἀποφθείρω· perdo, -ere, aliquid. ἀποφθείρω τὸ ἔμβρυον, partum abigo.

ἀποφιλοτιμία· ambitione defectio.

ἀποφιμόω -ῶ· fiscellâ capistro.

ἀποφλεγμαίνω· deflagro, -are.

ἀποφλοιόω -ῶ· decortico, -are; delibro -are.

ἀποφοιτάω -ῶ· abeo (-ire) discedo (-ere) e scholâ. ἀπεφοίτησεν, abiit, discessit e scholâ.

ἀποφοίτησις ἡ· abitus e schola; discessus e schola.

ἀποφορά, ἡ· 1) = εἰσφορά, vectîgal alis, οὐ. tributum, -i, οὐ. 2) = πρόσοδος, reditus, us, ἀ. 3) = ἀναπνοή, exhalatio, -onis, θ. adspiratio (terrae). 4) = δυσωδία, graveolentia, -ae, θ.

ἀποφόρητα, τά· apophorêta, -orum

ἀποφορτίζομαι· onus depono; deonero, -are, aliquid.

ἀπόφραξις, ἡ· obstructio. -onis, θ.

ἀποφράς (ἡμέρα)· nefastus ἢ ater dies. αἱ ἀποφράδες, nefasti dies.

ἀποφράττω· obstruo -ere, aliquid.

ἀποφρύττω· torreo, -ere, aliquid.

ἀποφυάς, ἡ· propago, -inis, θ.

ἀποφυγή, ἀπόφευξις, ἡ· 1) fuga, -ae, θ, 2) effugium, -ii, οὐ. 3) = ἀποστροφή, declinatio, -onis, θ.

ἀποφυλλίζω· folia amputo.

ἀποφύλλισις· foliorum amputio

ἀποφυσάω -ῶ· afflo -are; deflo. -are.

ἀπόφυσις, ἡ· pars ossis extuberans.

ἀποφυτεύω· deplanto. -are.

ἀποφύω· surculum emitto.

ἀποφώλιος, ον· 1) vanus, a, um; irritus, a. um. 2) prodigiosus, a, um.

ἀποχαιρετίζω (τινά)· jubeo aliquem valêre, dico alicui valêre. μετφ. renuntio alicui

ἀποχαλινόω -ῶ· effrêno, -âre.

ἀποχαρακόω -ῶ· 1) aggere includo, aliquid. 2) depâlo, -are, aliquid.

ἀποχαράσσω (= ἀποξέω)· rado. -ere.

ἀποχειμάζει· hiems desinit.

ἀποχειροβίωτος, ον· victitans labore manum.

ἀποχειροτονέω -ῶ manibus sublatis rejicio, improbo. -are (aliquid). νόμον ἀποχειροτονῶ, repudio, antiquo legem.

ἀποχειροτονία, ἡ· rejectio, -onis, θ. improbatio, -onis. θ. (quae manibus sublatis fit); antiquatio, -onis, θ.

ἀποχετεύω derîvo (aliquid). ἀποχ. τὸ ὕδωρ εἰς τοὺς ἀγρούς. deduco aquam in agros. ἀποχετεύω ποταμόν, deflecto amnem.

ἀποχέτευσις, ἡ· derivatio, -ônis, θ. deductio, -onis, θ.

ἀποχέω· effundo. -ĕre.

ἀποχή, ἡ· 1) distantia, -ae, θ. 2) abstinentia, -ae, θ. 3) apŏcha, -ae, θ.

ἀποχοιρόω -ῶ· in porcum muto.

ἀποχοίρωσις in porcum mutatio.

ἀπόχορδος, ον· absonus. a, um.

ἀποχράομαι -ῶμαι· 1) utendo absumo aliquid. 2) = διαχρῶμαι, interficio, -ere. 3) ἀποχρῆται, sufficit.

ἀποχράω -ῶ· oraculum êdo ἢ do.

ἀποχρεμπτικός exscreabilis, e.

ἀποχρέμπτομαι· exscreo, aliquid.

ἀπόχρεμψις ἡ· exscreatio. -ionis, θ.

ἀπόχρη (= ἀρκεῖ) sufficit, satis est. ἀπόχρη μοι, satis habeo. τῇ ψυχῇ τοῦτο ἀπόχρη, animo istuc satis est.

ἀποχρίω· relino (aliquid).

ἀποχρῶν -ῶσα· sufficiens, -ntis satis.

ἀποχρώντως sufficienter; satis.
ἀπόχρωσις, ἡ, decoloratio, -onis, θ.
ἀπόχυσις, ἡ effusio ônis, θ
ἀποχολόω -ῶ claudum reddo.
ἀποχώννυμι vallo ἢ aggere claudo aliquid.
ἀποχωρέω -ῶ 1) cedo aliquo loco ἢ cedo ex (de) loco: ἀπεχώρησεν ἐκ τῆς πατρίδος, cessit patriâ. ἀποχωροῦσιν ἐκ τῶν πόλεων, ex oppidis cedunt. 2) = ἀπέρχομαι, secedo (a, de loco, in locum): decedo (ex aliquo loco) abeo, -ire 3) discedo, -ere (in locum).
ἀποχώρημα excrementum, -i, οὐ.
ἀποχώρησις, ἡ abitus, us; abscessus, -us; discessus, -ûs, ἀ.
ἀποχωρίζω sejungo (-nxi, -nctum, -ere); separo -are, aliquem ἢ aliquid.
ἀποχώρισις, ἡ separatio, -onis, θ.
ἀποψάω -ῶ abstergeo, detergeo extergeo (-rsi, -rsum, -ere), aliquid (manus, cruorem, oculos).
ἀποψεύδομαι mentior -iri.
ἀποψηφίζομαι 1) = τῇ ἐμῇ ψήφῳ ἀπορρίπτω τι, suffragio meo antiquo abrogo, rejicio (aliquid). 2) = ἀθῳῶ, libero, absolvo, aliquem.
ἀποψήφισις, ἡ 1) rejectio, -ônis, θ 2) liberatio, -onis, θ. absolutio, -ônis, θ.
ἀποψήχω, τι destringo, -ere, aliquid. ἀποψήχομαι, destringor.
ἀποψηλόω -ῶ 1) deglăbro, -are, depĭlo, -âre. 2) μετφ. nudo, -are; privo, -âre.
ἀποψίλωσις, ἡ depilatio, -onis, θ nudatio -ônis.
ἄποψις, ἡ despectus, -us, ἀ. aspectus, -us, ἀ. conspectus, -ûs, ἀ.
ἀποψοφέω -ῶ strepitum edo.
ἀποψόφησις, ἡ strepitus, -us, ἀ.
ἀπόψυξις, ἡ refrigeratio, -onis, θ.
ἀποψύχω refrigero, -are aliquid (aliquam).
ἀποψύχομαι 1) defrigesco, refrigesco (-frixi, -ere. μετφ. ἀπεψυγμένος (πρός τι), refrigeratus, a, um. 2) tepesco -ere.
Ἄππιος, ὁ Appius, -ii, ἀ. ἡ Ἀππία ὁδός, via Appia.
ἀπραγέω -ῶ desideo, -ere; nihil ago; otior, -ari.
ἀπραγία, ἡ desidia, -ae, θ. otium -i, οὐ.
ἀπραγμόνως incuriôse; otiose.
ἀπραγμοσύνη, ἡ incuria, -ae, θ. inertia, -ae, θ.
ἀπράγμων, ον 1) incuriosus, a, um. 2) otiosus, a, um. 3) reses, -idis.
ἀπρακτέω -ῶ nihil ago, otiosus sum.
ἄπρακτος, ον 1) = οὐδὲν διαπράξας, irritus, a, um. ἄπρακτος ἐπανέρχομαι, irritus redeo. 2) = μὴ πραχθείς, infectus, a, um. ἄπρακτος ἐπανέρχομαι, infecta re, infectis rebus redeo. 3) = ἀργός, deses, -idis.
ἀπράκτως re infectâ.
ἀπραξία, ἡ 1) otium, -i, οὐ. inertia -ae, θ. 2) ἡ τοῦ δικαστηρίου ἀπραξία, justitium -i, οὐ.
ἀπρασία, ἡ emptorum penuria.
ἄπρατος, ον invenditus, a um.
ἀπράϋντος, ον implacabilis, e.
ἀπρέπεια, ἡ indecentia, -ae, θ.
ἀπρεπής, ές 1) indecens, -ntis; indecoris e; indecôrus, a, um. ἀπρεπές ἐστιν indecet, non decet. 2) = ἀσχήμων, dedecor, -oris, ἀπρεπές ἐστί σοι (οὐ πρέπει σοι) te dedecet.
ἀπρεπῶς 1) indecenter, indecôre. 2) dedecorose.
ἀπρίξ mordicus· ἀπρὶξ ἔχω τι ἢ ἔχομαί τινος, mordicus teneo aliquid.
ἀπροαίρετος involuntarius, a, um.
ἀπροαιρέτως involuntarie.
ἀπροβούλευτος, ον inconsultus, a, um; non praemeditatus, a, um.
ἀπροβουλεύτως inconsulto.
ἀπροβουλία, ἡ temeritas, -atis, θ.
ἀπροβούλως improvide.
ἀπροσδιόριστος, ον indefinitus, a, um.
ἀπροσδιορίστως indefinite.
ἀπροθέτως 1) sine certo consilio. 2) sine praepositione.
ἀπρόθυμος, ον minime alacer; invîtus, a, um; segnis, e.
ἀπροθύμως non alacriter; non libenter; segnius; non propenso animo.
ἄπροικος, ον indotatus, a, um.
ἀπροκαλύπτως praetextu nullo; aperte; palam.
ἀπρόκοπος sine progressu.
ἀπρομελέτητος, ον impraemeditatus, a, um.
ἀπρονοησία, ἡ imprudentia, -ae, θ.
ἀπρονοητέω -ῶ imprudenter ago.
ἀπρονόητος, ον improvidus, a, um, imprudens, -ntis; incautus, a, um.

ἀπρονοήτως· imprudenter; incaute.
ἀπροοιμίαστος, ον· exordio carens.
ἀπρόοπτος, ον· improvîsus, a, um.
ἀπροόπτως· improvîse.
ἀπροόρατος, ον improvidus, a, um; improvîsus, a, um.
ἀπροοράτως· ex improvîso.
ἀπροπαρασκεύαστος, ον· impraeparatus, a, um.
ἀπρόσβατος, ον· inaccessus, a, um.
ἀπρόσβλητος, ον impugnatus, a, um; insuperabilis, e.
ἀπροσδεής (τινός)· nulla re indigens
ἀπρόσδεκτος, ον· non admittendus, a, um.
ἀπροσδιόνυσος ον· a Baccho alienus. μετφ. alienus, a re imcommodus, non aptus, non idonens.
ἀπροσδιονύσως non apte; incommode.
ἀπροσδιόριστος, ον indeterminatus, a, um.
ἀπροσδιορίστως· indefinite.
ἀπροσδόκητος ον· inexspectatus a, um; inopinatus, a, um; improvisus, a, um. ἐξ ἀπροσδοκήτου, (ex) inopinato, de, ex improviso, subito.
ἀπροσδοκήτως· praeter exspectationem ἢ opinionem; inopinato, ex improviso, repente, subito.
ἀπροσεκτος· ον· inobservans, -ntis; non attentus, a, um; negligens, -ntis
ἀπροσέκτως· non attente: negligenter
ἀπροσεξία, ἡ· inobservantia, -ae, θ. neglegentia, -ae, θ
ἀπροσηγόρητος, ον· non ulli adfabilis, e. 2) insalutatus, a, um.
ἀπρόσθικτος, ον· intactus, a, um.
ἀπρόσιτος, ον· inaccessus, a, um; inaccessibilis, e.
ἀπρόσκλητος, ον 1) non advocatus (ἐπὶ δίκην). *2) = ἄκλητος, invocatus, a, um; non invitatus, a, um.
ἀπρόσκοπος, ον· inoffensus, a, um.
ἀπροσκόπως· inoffense.
ἀπροσκορής, ές· satietatem non adferens.
ἀπρόσκρουστος, ον· impercussus, a, um.
ἀπρόσληπτος, ον· non assumptus, a, um.
ἀπρόσμαχος, ον· inexpugnabilis, e; invictus, a, um.
ἀπρόσμικτος, ον· insociabilis, e.
ἀπροσόρμιστος, ον· stationem navium nullam habens.
ἀπροσπέλαστος, ον· inaccessus, a, um
ἀπρόσρητος ον non ulli adfabilis
ἀπροστάτευτος, ον· adjutore ἢ patrone carens; desertus, a, um.
ἀπρόσφορος, ον· incommodus, a, um; inconveniens, -ntis.
ἀπροσφώνητος, ον· insalutatus, a, um.
ἀπρόσψαυστος, ον· intactus, a, um.
ἀπροσωπόληπτος, ον· respectu personarum carens, neutrîus partis studiosus ἐντεῦθ. = aequus, a, um; integer, -a, um.
ἀπροσωποληπτως· nullâ personarum ratione habita, sine partium studio ἐντεῦθ. = aeque, integre.
ἀπρόσωπος, ον· 1) personam non habens. 2) aspectu turpis. 3) ἐν τῇ γραμμ. impersonalis, e.
ἀπροσώπως· impersonaliter.
ἀπροφάσιστος, ον· praetextu carens
ἀπροφασίστως· sine praetextu.
ἀπροφύλακτος, ον incautus, a, um.
ἀπροφυλάκτως· incaute; improvide
ἀπταισία· immunitas a peccato.
ἄπταιστος, ον· immunis a peccatis; irreprehensibilis, e.
ἀπταίστως· sine peccato.
ἄπτερος, ον· 1) non alatus, a, um. 2) implumis, e; plumâ carens.
ἀπτέρυγος, ον· alas non habens.
ἀπτέρωτος, ον· alis carens; plumâ carens.
ἄπτιλος, ον· implumis, e.
ἀπτόητος, ον· intrepidus, a, um; impavidus, a, um.
ἅπτομαι (τινος)· 1) tango (tetĭgi, tactum, -ere) aliquid, contingo, (-tigi, -tactum, ere) aliquid. 2) ἅπτομαι τῆς πολιτείας (τῶν πραγμάτων), capesso (-îvi, -îtum, -ĕre) rempublicam. 3) ἅπτομαι ἔργων, λόγων, opus aggredior, disputationem ingredior. 4) adtingo aliquid: ἐν κεφαλαίοις ἅπτομαι τοῦ πράγματος, summatim rem adtingo.
ἅπτω 1) = συνάπτω, necto -are, aliquid. 2) = ἀνάπτω, accendo, -ere.
ἄπτωτος, ον· 1) qui non labitur. 2) = ἄκλιτος, indeclinabilis, e.
ἀπτώτως· 1) citra lapsum, sine defectu. 2) sine casu ἢ casibus.

ἄπυγος, ον· depûgis, e.
ἀπύθμενος,ον·fundum non habens
ἄπυκνος, ον· non densus, a, um.
ἀπύλωτος, ον· portâ carens. ἀπύλωτον στόμα, effrenatum os.
ἄπυος, ον· sine pure.
ἄπυργος. ον· ἀπύργωτος, ον· turres non habens; turribus non munitus, a, um.
ἀπύρεκτος, ον· ἀπύρετος, ον qui sine febri est; febri non labôrans.
ἀπυρεξία, ἡ· intermissio febris.
ἀπύρηνος, ον· nucleum non habens; apyrênus.
ἄπυρος, ον· ἀπύρωτος, ον· ignis expers; apyros, -on; apyrôtus.
ἄπυστος, ον· ignotus, a, um.
ἀπώγων, ὁ· imberbis, e.
ἄπωθεν = ἄποθεν· procul, eminus.
ἀπωθέω-ῶ· 1) repello (-pŭli -pulsum, -ere) aliquem ἤ aliquid. ἀπωθῶ τινά τινος ἤ ἀπό τινος, propulso aliquem ἤ aliquid ab aliquo. 2) rejicio (-jeci, -jectum, -ere); detrudo (-si, -sum, -ere) aliquid ἤ aliquem. 3) μέσ. ἀπωθοῦμαι, repello, propulso (aliquem ἤ aliquid).
ἀπώλεια, ἡ· 1) perditio, -onis, θ. amissio, -ônis, θ. jactura, -ae, θ. 2) interitus, -us, ἀ. exitium. -ii, οὐ.
ἀπώμαστος, ον sine operculo.
ἀπωμοσία, ἡ· ἀπώμοσις, ἡ·abjuratio -onis, θ.
ἀπωμοτικός· qui abjurare solet.
ἀπώμοτος, ον· qui abjuratur.
ἄπωσις, ἀπωσμός·repulsio, -onis,θ.
ἀπωστικός· repulsorius, a, um.
ἀπωστός, ή, όν· repulsus, a, um.
ἀπώτερος,α,ον·remotior, longior. ἀπώτατος, η, ον· remotissimus, a,um; longissimus, a, um.
ἀπωτέρω· remotius, longius. **ἀπωτάτω** remotissime, longissime.
1. **ἄρα·** ergo, igitur, itaque. εἰ ἄρα, si forte. εἰ μὴ (ἐὰν μὴ) ἄρα, nisi forte.
2. **ἆρα;** ἆρά γε; ἆρα μή; num? ἆρ' οὖν; ἆρα δή; num igitur? ἆρ' οὐ; nonne? ἆρ' οὖν οὐ; nonne igitur?
ἀρά, ἡ· 1) = εὐχή, preces, -um πλ. 2) = κατάρα, imprecatio, -onis, θ.
ἄραβδος, ον· virgâ carens.
Ἀραβία, ἡ· Arabia, ae, θ.
Ἀραβίζω· 1) Arabice loquor. 2) Arabibus faveo.
Ἀραβικός ἡ, όν. Arabicus, a, um.
Ἀράβιος, ον· Arabius a, um.
Ἀραβικῶς, Ἀραβιστί· Arabice.
ἀραιόδους dente tenui ἤ raro.
ἀραιόθριξ· raripilus, a, um.
ἀραιός, ά, όν· rarus, a, um (capillus, silva, terra). ἐντ. = tenuis, e (aër, coma, acies).
ἀραιότης, ἡ· 1) raritas -âtis, θ raritudo, -inis, θ. 2) tenuitas -âtis θ.
ἀραιόφυλλος· raria folia habens.
ἀραιῶς· rare; raris intervallis.
ἀραιόω -ῶ· disraro ἤ rarefacio, aliquid. **ἀραιόομαι -οῦμαι·** 1) rarefio, -eri. 2) raresco, -ere.
ἀραίωμα, τό· lacuna, -ae, θ. interstitium, ii, οὐ.
ἀραίωσις, ἡ· laxatio, -onis, θ.
ἀράομαι -ῶμαι· 1) = ἱκετεύω, precor, -ari, alicui aliquid. 2) = καταρῶμαι, imprecor, exsecror, -ari, alicui aliquid.
ἀράσσω· 1) tundo, -ere, aliquid. 2) pulso (τὴν θύραν fores) 3) fligo, ere.
ἀραχναῖος, α, ον· ἀράχνειος, ον· araneus, a, um.
ἀράχνη, ἡ· aranea, -ae, θ.
ἀράχνιον, τό 1) araneola, -ae, θ. 2) = ὕφασμα ἀράχνης, araneum, -i, οὐ. casses araneae.
ἀραχνιόομαι-οῦμαι·araneis squaleo
ἀραχνιώδης, ἀραχνοειδής, ές· araneôsus, a, um; araneis similis.
Ἄραψ, ὁ· Arabs, -abis, Arabus, -i.
ἀρβύλη, ἡ· calceus -i (venatorum, agricolarum, viatorum).
ἀργαλέος, α, ον· molestus, a, um, difficilis, e.
ἀργαλέως· moleste, difficulter.
Ἀργεῖος, α, ον· Argivus, a, um.
Ἀργειφόντης, ὁ· Argiphontes, -is, ἀ.
Ἀργέστης, (ἄνεμος), Argestes, -is, ἀ.
ἀργέω -ῶ· 1) = ἀργὸς εἰμι, cesso -are: εἰ δύνασαι ἀργεῖν, si cessare potes. 2) = σχολάζω, vaco, -are (aliqua re); otior, -atus sum, -ari. 3) = ἀπρακτῶ, desideo, -ere; ferior, -atus sum, -ari.
ἀργία, ἡ cessio, onis, θ. 2) desidia, -ae, θ. otium, -i, οὐ. ἀργεία σχολείων, δικαστηρίων, θ. feriae -arum.
ἄργιλλος, ὁ· argilla, -ae, θ. ἐξ ἀργίλλου, argillaceus, a, um.
ἀργιλλώδης, ες· argillosus, a, um; argillâ similis.

ἄργματα (ἀπαρχαί)· primitiae, -ârum
ἀργολίζω· Argivis faveo.
Ἀργολικός, ή, όν· Argolicus, a, um.
Ἀργολιστί, Argolice.
Ἀργολίς, ἡ· Argŏlis, -ĭdis θ.
ἀργολογέω -ῶ· verba otiosa et supervacanea facio.
ἀργολογία, ἡ· sermo supervacaneus.
Ἀργοναῦται, οἱ· Argonautae, -ârum.
ἀργοποιός, όν desidiosus, a, um.
Ἄργος, τό· Argi -ōrum ἀ. Argos. οὐ. (εὔχρ κατ᾽ ὄνομ καὶ αἰτιατ).
ἀργός, (ή), όν· 1) segnis, e; piger, a, um; otiosus, a, um. 2) = σχολάζων, feriatus, a, um. ἀργοὶ ἡμέραι, dies feriatici.
ἀργυράγχη, ἡ· argentangîna, -ae, θ.
ἀργυραμοιβικός, ή, όν· ad argentarios pertinens.
ἀργυραμοιβικῶς· argentariorum more.
ἀργυραμοιβός, ὁ argentarius, i, ἀ. argenti distractor; trapezita, ae, ἀ.
ἀργυράσπιδες argyraspides, -idum, ἀ.
ἀργυρεῖον, τό argentaria, ae, θ. argentifodina, ae, θ.
ἀργύρεος -οῦς argenteus, a, um.
ἀργύρειος, ον· argentarius, a, um ἀργυρεῖα, argentaria metalla.
ἀργυρεύω· argentum effodio.
ἀργυρήλατος· ex argento factus
ἀργυρίδιον, τό· nummulus -i, ἀ.
ἀργυριοθήκη, ἡ· argentarium, -ii, οὐ.
ἀργύριον, τό· argentum, i, οὐ. pecunia, -ae θ. ἀπορία ἀργυρίου (χρημάτων), inopia argentaria. ἀργύριόν τινι ἀποτίνω, pecuniam alicui solvo. 2) = νόμισμα, numus, i, ἀ. moneta -ae, θ. ἀργύριον ἕτοιμον (πρόχειρον) ἔχω, habeo in numis.
ἀργυρίς -ίδος) ἡ· argentum vas.
ἀργυρῖτις (γῆ) argyrîtis, idis, θ.
ἀργυροειδής, ές· argento similis; argenteus, a, um.
ἀργυροθήκη, ἡ· 1) argentarium, -ii, οὐ. 2) arca, -ae, θ.
ἀργυροκοπεῖον, τό· moneta, -ae, θ. οἱ ἐπὶ τοῦ ἀργυροκοπείου τρεῖς ἄνδρες triumviri monetales.
ἀργυροκόπος, ὁ· argentarius, ii, ἀ. monetarius, -ii, ἀ.
ἀργυρολογέω -ῶ· pecunias exigo.
ἀργυρολογία, ἡ· pecuniae exactio: coactio argentaria.

ἀργυρολόγος, ον· pecuniam exigens
ἀργυρομιγής, ές· argento mixtus.
ἀργυροποιός, ὁ· argentarius faber.
ἀργυρόπους (κλίνη δίφρος)· argentiis pedibus instructus, a, um.
ἀργυρορρύτης· argentifluus (Hebrus).
ἄργυρος, ὁ· 1) argentum, i, οὐ. χυτὸς ἄργυρος ὑδράργυρος), argentum vivum. ἄργυρος κοῖλος, vasa argentea. 2) pecunia, -ae, θ.
ἀργυρότοξος· argento arcu decôrus
ἀργυροτράπεζα· argentaria mensa.
ἀργυροῦς· ἰδὲ ἀργύρεος.
ἀργυροφύλαξ, ὁ· argenti custos.
ἀργυροχόος, ὁ· argentarius faber.
ἀργυρόω -ῶ· argentum illĭno rei alicui.
ἀργυρώδης, ες· 1) argentôsus, a, um. 2) argentum continens (mons).
ἀργυρωρυχεῖα, τά· argentaria metalla.
ἀργύρωμα, τό· vas argenteum.
ἀργυρώνητος, ον· emptus pecuniâ. ἐντεῦθ. = servus.
Ἀργώ, ἡ· Argo, -ûs, θ. Ἀργῷος, Argôus, a, um.
ἀργῶς· otiose; segniter; desidiose.
Ἀρδέα, ἡ· Ardea, -ae, θ. Ἀρδεάτης, Ardeas -âtis, ἀ. Ἀρδεατινός, Ardeatînus, a, um.
ἀρδεία, ἄρδευσις· irrigatio, -ônis, θ.
ἀρδευτής, ὁ irrigator, -oris, ἀ.
ἀρδεύω· irrigo -âre; (aliquid); humecto -are (agros).
ἀρδευτός, όν irriguus, a, um.
ἄρδην· funditus; omnîno.
Ἀρδουέννα ὕλη· Arduenna, -ae, θ.
Ἀρέθουσα, ἡ Arethûsa, -ae, θ.
Ἀραιθουσαῖος, Arethusaeus, a, um.
ἀρειμάνειος, ον martius, a, um; bellicôsus, a, um; fortis, e.
ἀρειμανιότης, ἡ· fortitudo, -inis, θ. animus fortis.
ἀρειμανίως fortiter, animo forte.
Ἄρειος· 1) Martius, a, um; Arêus, a, um ἡ Ἀρεία λεγεών, Martia legio. τὸ Ἄρειον πεδίον, campus Martius. 2) Martialis, e. τὰ Ἄρεια, Martiales ludi
Ἄρειος πάγος Areopăgus, -i, ἀ. Ἀρεοπαγίτης, Areopagîtes, -ae, ἀ. Ἀρεοπαγιτικός, ad Areopagum pertinens
ἀρέσκεια, ἡ· placentia, -ae, θ. adsentatio, -onis, θ. comitas, -atis, θ. blanditia, -ae, θ.

ἀρέσκευμα, τό blandimentum, -i, οὐ.
ἀρεσκεύομαι (= κολακεύω) τινά, adsentor alicui; blandior alicui; auribus alicujus servio
ἀρεσκευτικός (= κολακευτικός), blandus, a, um; comis, e.
ἀρεσκευτικῶς blande.
ἀρεσκόντως grate; jucunde.
ἄρεσκος (= κολακευτικός), blandus, a, um. οὐσ. (= κόλαξ), adsentator, -oris, ἀ.
ἀρέσκω (τινί) placeo (-ui καὶ itus sum -ere) alicui. ἀρέσκει μοί τι, placet mihi aliquid. ἀρέσκων τινὶ (τοῖς ἑταίροις), commodus alicui (sodalibus).
ἀρέσκομαί τινι, contentus sum aliqua re.
ἀρεστός, ή, όν 1) placens, -ntis; placitus, a, um. 2) gratus, a, um.
ἀρεστῶς grate (dicere)
ἀρεταλόγος, ὁ aretalogus, i.
ἀρετή, ἡ virtus, -ûtis, θ. ἡ ἀρετὴ τοῦ τε σώματος καὶ τῆς ψυχῆς, virtus animi corporisque. ἀνὴρ ἐπ' ἀρετῆς ἄκρον ἐληλακώς, vir summae virtutis.
Ἄρης, ὁ Mars, -rtis ἀ. Ares, -is, ἀ.
ἀρθρικός, ή, όν articularis, e.
ἀρθριτικός ή, όν 1) articularius, a um. 2) arthriticus, a, um.
ἀρθρῖτις, ἡ arthritis, -idis, θ.
ἄρθρον, τό 1) articulus, -i, ἀ. 2) artus -uum. ἀ. 3) τῶν ἄρθρων (ἀρθρικός), articularis, -e.
ἀρθρόω -ῶ articulo, -are.
ἀρθρώδης, ες articulosus, a, um.
ἄρθρωσις (λόγου), articulatio, onis.
Ἀριάδνη, ἡ Ariadna, -ae, θ.
ἀρίγνωτος, ον valde notus; famosus, a, um, clarissimus, a, um.
ἀρίδηλος, ον valde manifestus, a, um; valde clarus a. um.
ἀριδήλως manifeste; clare.
ἀρίζηλος, ον valde clarus, a, um.
ἀριζήλως clare, manifeste.
ἀριζήλωτος praeclarus, a, um.
ἀριθμέω -ῶ 1) numero, -âre, aliquid. ὁ ἀριθμῶν, numerator, oris. 2) = ἐξετάζω, ἀριθμῶ τὸν στρατόν, recenseo exercitum.
ἀρίθμησις, ἡ numeratio. -ônis, θ.
ἀριθμητικός ή, όν numerandi peritus; numeralis, e. τὰ ἀριθμητικά, numeralia, -ium, οὐ. πλ.
ἀριθμητική, ἡ arithmetica, -ae, θ.
ἀριθμητικῶς 1) numerando. 2) arithmeticâ ratione.
ἀριθμητός, ή, όν numerabils, e.
ἀριθμός, ὁ 1) numerus, -i, ἀ. πολλοὶ τὸν ἀριθμόν, multi numero. ὁ πᾶς ἀριθμός, summa. 2) ἐν ἀριθμῷ εἶναι, rationem habere (rei alicujus). 3) ἀριθμὸν (= ἐξέτασιν) ποιοῦμαί τινος, recenseo aliquid (exercitum). 4) (παρὰ τοῖς παλαιοῖς). nota numeri; litera
ἀριπρέπεια, ἡ decus eximium.
ἀριπρεπής, ές valde illustris.
ἄριστα ἰδὲ ἄριστος.
ἀριστάω -ῶ 1) prandeo (-ndi, -nsum, -ere). ἠριστηκώς, pransus 2) pransito, -âre. 3) jento, -are.
ἀριστεία, ἡ facinus praeclarum.
ἀριστεῖον, τό praemium -i, οὐ. honorarium, -i, οὐ
ἀριστερά, ἡ sinistra, -ae. θ. laeva, -ae, θ. ἐξ ἀριστερᾶς, a sinistra. ἐπ' ἀριστερᾷ, sinistrâ, ad sinistrum. ἐν ἀριστερᾷ, ἐξ ἀριστερᾶς. laevâ.
ἀριστερός, ά, όν 1) sinister, -tra, -trum; 2) laevus, a, um. 3) scaevus, a, um.
ἀριστερόχειρ, ὁ, ἡ scaeva, -ae, ἀ.
ἀρίστευμα = ἀριστεία.
ἀριστεύς, ὁ princeps -ipis; excellens, -ntis. οἱ ἀριστεῖς optimates, -um, ἀ. πλ.
ἀριστεύω optimus sum; excello (-llui, -lsum, -ere).
ἀριστίζω prandium praebeo (alicui)
ἀριστίνδην secundum delectum virtutis; optimos (quosque) deligendo.
ἀριστογόνος parens optimae prolis
ἀριστόγονος, ἀριστότοκος ab optimis parentibus genitus.
ἀριστοεπέω -ῶ recte loquor.
ἀριστοεπής, ές recte loquens.
ἄριστοι, οἱ optimates, -um ἢ -ium.
ἀριστοκρατέομαι -οῦμαι sub dominatu optimatium sum; ab optimatibus gubernor.
ἀριστοκρατία, ἡ 1) dominatus (potestas) optimatium; civitas quae ab optimatibus tenetur; optimatium status; aristocratia -ae, θ. 2) = οἱ ἀριστοκρατικοί, optimates, -ium.
ἀριστοκρατικός, ή, όν optimatum fautor; optimi cujusque studiosus. οἱ ἀριστοκρατικοί, optimates, -ium; principes -um; optimus quisque.
ἀριστοκρατικῶς more optimatium

ἀριστόμαντις· optimus vates.
ἀριστομάχος, ον· praestantissimus in proelio.
ἄριστον, τό· prandium, -i. καλῶ τινὰ ἐπ' ἄριστον, voco, invito aliquem ad prandium.
ἀριστόνους optima mente praeditus
ἀριστοποιέομαι -οῦμαι· prandeo, -ere; pransito, -are.
ἀριστοπόνος· optime laborans.
ἄριστος, η, ον· optimus a um ἔτι δὲ praestantissimus, egregius, potissimus, commodissimus, a, um. *οἱ ἄριστοι* (= οἱ ἀριστοκρατικοί),, optimates -ium; nobiles -ium. *ἄριστα*, optime; egregie.
ἀριστοτέχνης· optimus artifex.
ἀριστοτόκος· liberos aptimos pariens.
ἀριστότοκος· ἴδε ἀριστόγονος.
ἀριστοφυής, ές· optimae naturae
ἀρκετός ή όν·sufficiens, -ntis; satis.
ἀρκετῶς· sufficienter; satis.
ἀρκέω -ῶ· sufficio (-ere) alicui ἢ aliquid; satis esse (ἀπολύτως): αἱ δυνάμεις τῷ πόνῳ ἀρκοῦσιν, vires labori sufficiunt. ἀρκεῖ εἰπεῖν, sufficit dicere (ut dicas). δύο τάλαντα ἀρκεῖ, duo talenta satis sunt. ἀρκεῖ μοι, sufficit mihi, satis est, satis habeo (aliquid). ἀρκεῖ ἐάν, satis est, si. τὰ ἀρκοῦντα, quod satis est ἀρκῶ (= ἐξαρκῶ) πρός τι, satisfacio alicui. *ἀρκοῦμαί τινι*, contentus sum aliqua re. ἀρκούμενός τινι, contentus aliqua re (ὀλίγοις paucis).
ἀρκούντως· 1) sufficienter, satis: ἀρκ. πλούσιος. satis dives. 2) affatim.
ἄρκτειος, ον ursinus a um
ἀρκτέον (ἐστίν)· incipiendum est; ordiendum est (ab initio).
1. *ἀρκτικός, ή όν*· ordiens, -ntis; ἀρκτικοὶ χρόνοι, tempora primitiva.
2 *ἀρκτικός, ή, όν* septentrionalis, e; a r c t i c u s, a. um τὰ ἀρκτικά. septentrionalia, -ium. ἀρκτικῶς, ad septentriones versus.
1. *ἄρκτος, ὁ, ἡ* ursus, -i, ursa -ae.
2. *ἄρκτος* (τὸ ἄστρον) ἡ a r c t o s, i, ἀ. septentrio, -ônis, θ. ἡ ἄρκτος (τὰ πρὸς ἄρκτον), septentriones, -um. πρὸς ἄρκτον, ad septentriones versus. ἀπ' ἄρκτου, a septentrione. τὰ πρὸς ἄρκτον μέρη, partes septentrionibus subjectae

ἀρκτοῦρος (ἄστρον) a r c t u r u s, -i, ἀ.
ἀρκτοφύλαξ, ὁ·arctophylax,-âcis ἀ
ἀρκτῷος α, ον arctous, a, um septentrionalis, e. τὰ ἀρκτῷα, septentrionalia, -ium, ἀ.
ἄρκυς, ἡ cassis, is ἀ. rete is. οὐ ἵστημι τὰς ἄρκυς, casses (retia) pono ἐμπίπτω εἰς τὰς ἄρκυς, decido in casses.
ἅρμα, τό· 1) currus ûs ἀ ἐφ' ἅρματος, curru vectus, in curru sedens. ὁ ἐφ' ἅρματος θρίαμβος, triumphus curulis. ἅρματι ἀγωνίζομαι, aurigo, -are. 2) essedum, -i, οὐ.
ἁρμάμαξα, ἡ ἴδε ἅμαξα.
ἁρμάτιος· curulis, e.
ἁρματηλασία, ἡ agitatio currûs.
ἁρματηλατέω -ῶ· currum ago; aurigo, -are.
ἁρματηλάτης, ὁ· agitator currûs; anrîga, -ae, ἀ. aurigarius. -i, ἀ.
ἁρμάτιον, τό· parvus currus
ἁρματοδρομέω -ῶ· curru vehor; aurigo, -are.
ἁρματοδρομία, ἡ· certamen curule; aurigatio, -onis, ἀ.
ἁρματοδρόμος· curru certans
ἁρματομαχέω -ῶ· ex curru certans; ex essedo pugnans. ὁ ἁρματομαχῶν, essedarius, ii ἀ.
ἁρματοποιέω -ῶ· currus fabrico.
ἁρματοποιός· curruum fabricator.
ἁρματοτροφέω -ῶ·equos curules alo
ἁρματοτροφία, ἡ· equorum curulium nutritio.
ἁρμενίζω· velificor, -ari.
ἄρμενον, τό velum navis.
ἁρμογή, ἡ· compago, -inis, θ
ἁρμόδιος, α, ον 1) = ἁρμόζων, aptus alicui ἢ ad aliquid;aptatus, a, um. 2) = ἐπιτήδειος, concinnus, a, um, alicui. 3) = προσήκων, conveniens, -ntis; accommodatus, a. um, alicui 4) = σύμφωνος, congruens -ntis ἢ congruus, a, um.
ἁρμοδίως· apte; competenter
ἁρμοζόντως congruenter; convenienter.
ἁρμόζω· 1) apto, -are: ἁρμόζω τί τινι ἢ πρός τι, apto aliquid alicui ἢ ad rem. τὸν δακτύλιον ἁρμόζω τῷ δακτύλῳ anulum digito apto. 2) quadro ad aliquid (πολλοῖς ad multa). 3) ἁρμόζω τι πρός τι (= ἐφαρμόζω τί τινι) dirigo aliquid re ἢ ad rem. ἁρμόζο-

μαί πρός τι, dirigo me ad aliquid. 4) ἁρμοζω τινὶ τὴν θυγατέρα, filiam connubio jungo alicui. 5) ἁρμόζω περί τι πρός τι aptus, commodus ἢ accommodatus sum rei alicui ἢ ad rem aliquam. 6) = ῥυθμίζω tempero (citharam nervis). 7) *ἁρμόζει* = προσήκει, πρέπει. convenit: ἁρμόζει μοί τι. res mihi convenit. ἁρμόζει λέγειν. convenit dicere. οὐχ ἁρμόζουσι, non conveniunt. 8) = σύμφωνός εἰμι, congruo cum aliquo; concordo, -are: ὁ λόγος ἁρμόζει (= σύμφωνός ἐστι) πρὸς τὸν βίον sermo cum vita concordat. 9) ἁρμόζομαι πρός τινα ἢ πρός τι obtempero -are, alicui.

ἁρμολογέω -ῶ· coagmento. -âre.

ἁρμολόγησις, ἁρμολογία· coaptatio.

ἁρμονία, ἡ 1) coaptatio, -ônis θ. 2) = ἀναλογια, competentia, -ae, θ. 3) = συμφωνία, concentus, -us, α. ἐντεῦθ. = modulatio, -onis. θ. h a r m o n i a, -ae, θ. 4) = ὁμόνοια, concordia, -ae, θ.

ἁρμονικός, ή, όν· harmonicus, a, um. ἡ ἁρμονική. harmonice, -es, θ.

ἁρμός, ὁ· 1) coagmentum, -i, οὐ. 2) compages, -is, θ. 3) compactura, -ae, θ. 4) ἁρμοὶ νεώς, commissurae navis.

ἁρμόσσω, ἁρμόττω· = ἁρμόζω.

ἁρμοστής. ὁ· gubernator, -ôris, α.

ἁρμοστός, ή, όν· conveniens, -ntis; aptus, a um; habilis, e.

ἁρμοττόντως· apte, convenienter.

ἀρνακίς, ἡ· pellis ovîlis.

ἄρνειος, ον· agnînus. a, um. ἄρνειον κρεας, caro agnina.

ἀρνέομαι -οῦμαι· 1) nego -are. aliquid ἢ alicui aliquid. ὅθεν: ὁ ἀρνούμενος, negator. -ôris α. ἡ ἀρνουμένη, negatrix, -îcis, θ. 2) infitior, -atus sum, -ari, aliquid. οὐκ ἀρνοῦμαί τι, non infitior aliquid, non eo infitias aliquid. οὐκ ἀρνοῦμαι ταῦτα μὴ ἀληθῆ εἶναι, non eo infitias (non infitior) ea vera esse ἢ quin ea vera sint.

ἀρνευτήρ, ὁ· urinator -oris. α.

ἀρνεύω (εἰς τὸ ὕδωρ δύομαι)· urino, -âre,

ἀρνησίθεος· Deum negans; atheus.

ἀρνήσιμος, ον· negandus. a um.

ἄρνησις, ἡ 1) negatio, -ônis, θ. 2) infitiatio -ônis, θ.

ἀρνητικός. ή, όν· 1) negatîvus, a, um, negatorius, a um. 2) infitialis, e.

ἀρνητικῶς· negative; negando.

ἀρνίον, τό· agnellus -i, α. agniculus, i, α.

ἀρνόγλωσσον, τό· plantago -inis, θ.

ἀρόσιμος, ον· arabilis, -e. ὁ ἀρόσιμος ἀγρός, aratio, onis. θ

ἀροτήρ. ἀρότης, ὁ· arator. -oris, α. ἀροτῆρες βόες, aratorii boves.

1. ***ἀροτός, ὁ·*** tempus arandi.

2. ***ἀροτός, ή, όν·*** 1) (ἀροθείς), arvus a. um. 2) arabilis. e.

ἀροτριάζω, ἀροτριάω -ῶ· aro, exaro, -are (agrum); aratro, -are.

ἀροτρίασις. ἄροσις· aratio, -ônis, θ.

ἄροτρον, τό· arâtrum. i, οὐ

ἄρουρα, ἡ· arvum. -i, οὐ. arva terra. arûra, ae, θ. ἄρουραι, aratoria, -orum.

ἀρουραῖος· arvalis, e. ὁ ἀρουραῖος μῦς, agrestis (rusticus) mus.

ἀρόω -ῶ· ἴδε ἀροτριαζω.

ἁρπάγδην· raptim.

ἁρπαγή, ἡ· raptio, -onis, e. raptus, -ûs, α. rapîna, ae, θ. εἰς ἁρπαγήν, ἐφ ἁρπαγήν, ad rapinam. ἁρπαγὰς ποιοῦμαι ἢ ποιῶ, rapinas facio. ἐφ ἁρπαγὴν τρέπομαι, raptum ἢ praedatum exeo. 2) = ἅρπαγμα. λεία, raptum = praeda, spolia: ἐξ ἁρπαγῆς ζῆν, vivere rapto.

ἁρπάγη, ἡ harpago, -inis, θ

ἅρπαγμα, τό· rapîna. ae, θ. raptu..

ἁρπαγμός, ὁ raptus -ûs, α. rap.. ae, θ.

ἅρπαγος, ὁ· raptor. oris, α

ἁρπάζω· 1) rapio, -pŭi, -ptum, e. aliquid ἢ aliquem 2) rapto. -âre, ali quem ἢ aliquid 3) eripio, -ere; adimo, -ere, aufero, -erre (alicui aliquid). ἐντεῦθ. = spolio, -are; privo -are, aliquem re aliqua. 4) = ταχέως δράττομαι. capesso -ere, aliquid (arma).

ἁρπάκτειρα, ἡ raptrix, -icis, θ.

ἁρπακτήρ, ὁ raptor. -ôris, α.

ἁρπακτικός, ή, όν ἁρπαλέος, α, ον· rapax -âcis, τὸ ἁρπακτικόν, rapacitas, -âtis, θ

ἁρπακτικῶς, ἁρπαλέως· raptim.

ἅρπαξ, ὁ, ἡ· rapax. -âcis, raptor, -oris, α. ereptor, -oris, α.

ἁρπαξίβιος rapto vivens.

ἅρπασμα. τό rapîna, -ae, θ.

ἅρπη, ἡ· harpa, -ae, θ.

Ἄρπινα (πόλις) ***ἡ·*** Arpînum, -i, οὐ.

Ἀρπινάτης, Arpinas, -atis. ἐξ Ἀρπίνης, Arpinus, a. um.
ἄρραβδος, ον· sine virgâ.
ἀρράβδωτος, ον· non virgatus,a,um.
ἀρραβών. ὁ· 1) arrha, -ae, θ. arrhabon, ônis, θ. 2) desponsatio, -ônis,θ
ἀρραβωνίζω· 1) do arrham. 2) + despondeo desponso (alicui filiam)
ἀρραβωνίζομαι. α ἐπὶ ἀνδρός, despondeo mihi aliquam. β) ἐπὶ γυναικός· despondeor (desponsor) alicui.
ἀρραγής, ές· infractus, a, um; infragilis, e.
ἄρραντος,ον· non madefactus,a,um.
ἄρραφος,ον· ἀρραφής, ές· inconsutus, a, -um; inconsutilis, e.
ἀρρενικός· masculinus, a, um.
ἀρρενογενής, ές· virilis. e.
ἀρρενογονία, ἡ masculorum generatio.
ἀρρενογόνος, ον mares generans.
ἀρρενόθηλος· hermaphroditus.
ἀρρενότης, ἡ· virilitas, -atis, θ.
ἀρρενοτοκέω-ῶ·partum virilem edo
ἀρρενοτόκος· masculum pariens,
ἀρρενόω -ῶ· masculum reddo.
ἀρρενώδης masculus; fortis.
ἀρρενωπία, ἡ animus virilis.
ἀρρενωπός, (ή), όν· qui virili facie est. ἐντ. = virilis fortis, e. τὸ ἀρρενωπόν, mascula facies· ἐντεῦθ. α) virilitas, -atis, θ. β) ἐπὶ λόγου· nervi, lacerti.
ἀρρενωπῶς· viriliter; fortiter.
ἀρρεπής. ές· stabilis; immutatilis.
ἄρρηκτος,ον· infractus, a. um; infragilis e.
ἀρρήκτως· imfracto modo; firme.
ἀρρημοσύνη. ἡ· taciturnitas, -âtis,θ.
ἀρρήμων· taciturnus; mutus.
ἄρρην, εν mas, maris; masculus, a, um. ἐντεῦθ. = virilis e; fortis, e.
ἀρρησία, ἡ silentium, i, οὐ.
ἀρρητόρευτος· rhetorices expers.
ἄρρητος ον· 1) indictus, a, um. 2) infandus, a, um. 3) nefandus a, um.
ἀρρήτως· ineffabiliter
ἄρριζος. ον radicibus carens
ἀρρίζωτος,ον·qui radices non egit.
ἄρριν, ἄρρις (-ινος) naso carens.
ἀρρυθμέω -ῶ rhythmo careo
ἀρρυθμία, ἡ· dissonantia, -ae, θ.
ἄρρυθμος, ον· 1) rhythmo carens, innumerus, a, um. 2) inconcinnus, a, um
ἀρρύθμως sine rhythmo, sine numeris.
ἀρρύπαντος. ἀρρύπωτος ον· non sorditatus, a, um; non contaminatus, a um.
ἀρρύπαρος, ἄρρυπος, ον· non sordidus, a, um. ἐντεῦθ = καθαρός, mundus, a, um.
ἀρρυτίδωτος· rugas non habens
ἀρρωστέω -ῶ aegrôto. -are.
ἀρρώστημα,τό aegrotatio, -onis,θ.
ἀρρωστία, ἡ· 1) aegritudo, -inis θ. 2) invalentia, -ae, θ.
ἄρρωστος,ον 1) aegrôtus, a, um; 2) aeger. -gra, -grum. ἄρρωστός εἰμι, aegro corpore sum. 3) invalidus, a, um.
ἀρρώστως· invalide.
ἀρσενικόν, τό· arsenicum, -i, οὐ.
ἀρσενικός,ή,όν· masculinus, a. um. ἀρσενικόν γένος, masculinum genus.
ἀρσενοκοίτης,ὁ concubitor masculorum; cinaedus, -i, ἀ.
ἄρσις, ἡ· 1) elevatio, -onis, θ. 2) ablatio, -ônis, θ. 3) ἐν τῇ μετρ. arsis -is θ.
ἀρτάω -ῶ suspendo (ndi, -nsum, -ere). συνήθ. παθητ. ἀρτῶμαι (ἔκ τινος) pendeo (ex, ab arbore).μετφ. ἤρτημαι ἔκ τινος, pendeo ex aliquo ἢ ex aliqua re
Ἄρτεμις, ἡ· Diana, -ae, θ. τῆς Ἀρτέμιδος, Dianius, a, um. τὸ Ἀρτεμίσιον, Dianium.
ἀρτέμων, ὁ· artĕmon, -onis, ἀ.
ἀρτηρία, ἡ· arteria, ae, θ.
ἀρτηριακός, ή, όν· arteriacus,a,
ἀρτηριώδης· arteriae similis
ἄρτι modo; nuper; recens ἢ recenter: ἄρτι μέν —, ἄρτι δέ, modo —, modo; nunc —, nunc. νῦν ἄρτι nunc nuper. ἔτι δὲ καὶ διὰ τοῦ recens: ἄρτι νενικηκώς, recens victoriâ. τραῦμα ἄρτι λαβών, recens a vulnere.
ἀρτιάζω· par impar ludo.
ἀρτιάλωτος,ον· modo captus.
ἀρτιβαφής,ές· nuper tinctus
ἀρτιβλαστής, ές, ἀρτίβλαστος, ον· recens germinans.
ἀρτιβρεχής, nuper irrigatus.
ἀρτίγαμος· qui modo uxorem duxit; recens nuptus ἢ nupta.
ἀρτιγενής ἀρτιγέννητος,ἀρτίγονος, modo natus; recens genitus.
ἀρτιγλυφής, ές· nuper sculptus.

ἀρτιγραφής, ές· modo scriptus.
ἀρτιδίδακτος, ον· modo doctus.
ἀρτίδιον, τό, parvus panis.
ἀρτίδομος· recens exstructus.
ἀρτιέπεια, ἡ· 1) libertas in dicendo; 2) veritas -atis, θ.
ἀρτιεπής, ές· 1) in dicendo perfectus, a, um; 2) veridicus, a, um
ἀρτιζυγία, ἡ· recens conjunctio.
ἀρτιθαλής, ές· recens efflorescens.
ἀρτιθανής· recens mortuus, a, um.
ἀρτίκαυτος, ον· nuper ustus, a, um.
ἀρτικόμιστος· nuper allatus, a, um.
ἀρτίληπτος, ον· nuper acceptus
ἀρτιμαθής, ές· qui nuper discere coepit.
ἀρτιμελής, ές· qui membris est integris.
ἀρτίνοος, ον· integra mente.
ἄρτιος, α, ον· 1) integer, -gra, -grum perfectus, -a, um. 2) sanus, a, um, incolumis, e. 3) ἄρτιος πρός τι, aptus ad rem. 4) ἐπὶ ἀριθμ. par, paris.
ἀρτιότης, ἡ· integritas, -atis, θ.
ἀρτιπαγής, ές· recens compactus.
ἀρτίπλουτος· recens divens.
ἀρτίπους· pedibus integer.
ἀρτίσκαπτος· recens fossus.
ἀρτίσκος, ὁ· parvus panis.
ἀρτιστράτευτος· tiro, -ônis, ἀ.
1. ἀρτίτοκος, ον· nuper natus.
2. ἀρτιτόκος· quae nuper peperit.
ἀρτίτομος, ον· nuper caesus.
ἀρτιφανής, ές· nuper in lucem editus, a, um. ἐντεῦθ. = novus, a, um.
ἀρτιφρονέω -ῶ· sanâ mente praeditus sum.
ἀρτίφρων· mente sanâ praeditus.
ἀρτιφυής, ές· recens natus.
ἀρτίφυτος, ον· nuper plantatus.
ἀρτιχάρακτος, ον· recens sculptus.
ἀρτίχειρ, ὁ, ἡ· qui utrâque manu utitur.
ἀρτίχυτος, ον· recens fusus.
ἀρτίως· modo; nuper.
ἀρτοδαισία· panis distributio.
ἀρτοδοτέω -ῶ· panem distribuo.
ἀρτοθήκη, ἡ· panarium, -ii, οὐ.
ἀρτοκοπεῖον, ἴδε ἀρτοποιεῖον.
ἀρτοκοπέω -ῶ· pistrinum exerceo.
ἀρτοκόπος· pistor, -ôris, ἀ. artocŏpus, -i, ἀ.
ἀρτόκρεας· artocreas, -ătis, οὐ.
ἀρτοποιεῖον, τό, pistrinum, -i, οὐ.

ἀρτοποιέω -ῶ· panem conficio; panem coquo.
ἀρτοποιΐα, ἡ· 1) furnaria, -ae, θ. (ars), 2) panificium, -i, οὐ.
ἀρτοποιϊκός, ἀρτοποιητικός· 1) pistorius, a, um. 2) furnarius, a, um.
ἀρτοποιός, ὁ, ἡ· 1) panĭfex -ĭcis. 2) pistor, -ôris, α. 3) furnarius, i, ἀ. 4) θηλ. pistrix, -îcis θ.
ἀρτοπτεῖον, τό· furnus, i, ἀ.
ἀρτόπτης, ὁ· furnarius, -i, ἀ. artopta, -ae, ἀ.
ἀρτοπωλεῖον, τό· taberna, in qua panes venduntur.
ἀρτοπωλέω -ῶ· panes vendo.
ἀρτοπώλης, ὁ· venditor panis
ἀρτόπωλις, ἡ· venditrix panis.
ἄρτος· panis, -is ἀ. ὁ πιτυρίας ἄρτος, panis cibarius. ὁ λευκὸς ἄρτος, panis candidus. λέπος ἄρτου, crustra panis.
ἀρτοσιτέω -ῶ· pane vescor.
ἀρτοφάγος· qui pane vescitur.
ἀρτοφόριον, τό· panariolum, -ii, οὐ.
ἀρτοφόρον, τό· panarium, -ii, οὐ.
ἀρτοφόρος, ον· panem ferens.
ἄρτυμα, τό· condimentum, -i, οὐ.
ἀρτυματικός· condimentarius, a, um.
ἄρτυσις, ἡ· conditio, -ônis, θ. conditura, -are, θ. conditus, -ûs, ἀ.
ἀρτυτής, ὁ· conditor, -oris, ἀ.
ἀρτυτικός· conditaneus, a, um.
ἀρτύω (ἀρτύνω) τι· condio (-ii, -îtum -ire), aliquid.
ἀρυτήρ, ὁ· haustrum, -i, οὐ.
ἀρύω, ἀρύομαι = ἀντλῶ· haurio, (hausi, haustum, -ire) ὕδωρ ἐκ τῆς πηγῆς, aquam e fonte.
ἀρχάγγελος, ὁ· archangelus, -i, ἀ.
ἀρχαΐζω· antiquos imitor.
ἀρχαϊκός, ή, όν· antiqua rusticitate imbutus a, um; antiquos prae se ferens. ἐντεῦθ. = stultus, a, um. ὅθεν· ἀρχαϊκὰ φρονεῖς, = stulta sentis.
ἀρχαϊκῶς· antiquo more.
ἀρχαιογραφικός· antiquarius, a, um.
ἀρχαιογράφος, ὁ· antiquarius, i, ἀ.
ἀρχαιόθεν· antiquitus.
ἀρχαιολογέω -ῶ· de rebus antiquis dissero.
ἀρχαιολογία, ἡ· antiquitates, -um, θ.
ἀρχαιολογικός, ή, όν· antiquarius, -ii, ἀ. ἡ ἀρχαιολόγος, antiquaria, -ae, θ.
ἀρχαιόπλουτος· a majoribus dives·
ἀρχαιοπρεπής, ές· priscus, a, um.

ἀρχαιοπρεπῶς· prisce.
ἀρχαῖος, α, ον. 1) antiquus, a, um, οἱ ἀρχαῖοι, antiqui, -orum, ἀ πλ. οἱ ἀρχαῖοι χρόνοι, antiquitas, -atis, θ. vetustas, -atis, θ. τὸ ἀρχαῖον (ἀρχαιόθεν), antiquitus. 2) = πρότερος. pristinus, a, um: ἡ ἀρχαία ἀρετή, pristina virtus. 3) = ἀρχαιοπρεπής, priscus, a, um. 4) = παλαιός, vetus, -eris; vetustus, a, um.
ἀρχαιότης, ἡ· 1) antiquitas, -âtis. θ. αἱ ἀρχαιότητες, τὰ ἀρχαῖα (μνημεῖα) antiquitates, -um, ἀ. πλ.
ἀρχαιοτροπία prisca vivendi ratio.
ἀρχαιότροπος,ον· antiquis moribus vivens.
ἀρχαιοτρόπως· more antiquo.
ἀρχαιρεσία, ἡ· creatio -onis (magistratuum) ἀρχαιρεσίαι ὑπάτων, comitia consularia. θορυβώδεις ἀρχαιρεσίαι flagrantia comitia.
ἀρχαιρεσιακός (τῶν ἀρχαιρεσιῶν)·comitialis, e.
ἀρχαϊσμός· archaismus, i, ἀ.
ἀρχαίως· antique, more antiquo.
**ἀρχάριος, ὁ, ἡ·* tiro, onis, ἀ.
ἀρχέγονος, ον· 1) primigenius, a, um 2) originalis, e.
ἀρχεῖον, τό archîum ἢ archîvum
ἀρχέκακος,ον· origo malorum.
ἀρχέτυπον, τό· primum exemplar, specimen, -inis, οὐ.
ἀρχέτυπος, ον· 1) archetypus, a, um. 2) originalis, e.
ἀρχή, ἡ· 1) initium, -ii, οὐ. ἀρχήν τινος ποιοῦμαι, initium alicujus rei facio. ἀρχὴν ἀπό τινος ποιοῦμαι, initium facio (capio, sumo) ab re aliqua. 2) principium, -ii οὐ. ἐν ἀρχῇ, in principio. κατ' ἀρχάς, a principio. ἐξ ἀρχῆς, principio 3) ἡ πρώτη ἀρχή, γένεσις, primordium -ii, οὐ. ortus -ûs, ἀ. origo, -inis θ. ἀρχὴ (γένεσις) τῆς πόλεως, primordium urbis. ἡ ἀρχὴ τοῦ κόσμου, principia, primordia rerum. ἐξ ἀρχῆς,ἀρχῆθεν, a primordio. 4) ἀρχὴ λόγου, exordium, -ii, οὐ. 5) διὰ τοῦ primus: ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ βιβλίου, primo libro. ἐν τῇ ἀρχῇ (ἀρχομένου) τοῦ ἔαρος, primo vere. ἐξ ἀρχῆς, a primo, ex primo. κατ' ἀρχάς, primo. 6) ἡ ἀρχή αἱ ἀρχαί (τὰ στοιχεῖα), initia, elementa. ἐπιτεινόμ. πολλάκις τῷ prima. ἀλλὰ καὶ prima -ôrum, οὐ. ὡς: αἱ ἀρχαὶ τῆς φύσεως prima natura. ἀλλά: ἀρχαὶ μαθημάτων (στοιχεῖα), inchoamenta, -orum οὐ. 7) magistratus, -us, ἀ ἐν ἀρχῇ εἰμι, in magistratu sum. ἀρχὴν λαμβάνω, ineo ingredior magistratum. ἀποτίθεμαι τὴν ἀρχήν, magistratum depono. αἱ ἀρχαὶ (= οἱ ἄρχοντες), magistratus πλ. 8) imperium, -ii, οὐ ἀρχὴν ἔχω,cum imperio ἢ in imperio sum.
ἀρχηγέτης, ἀρχηγέτις, ἀρχηγός· 1) praeses, idis 2) auctor, -ôris. τοῦ γένους generis, τῆς συνωμοσίας conspirandi. 3) princeps (familiae).
ἀρχῆθεν· 1) ab initio 2) principio. 3) a primordio. 4) = ἀρχαιόθεν, antiquitus.
ἀρχίατρος, ὁ· archiatrus, i, ἀ.
ἀρχίβουλος· princeps consilii.
ἀρχιγραμματεύς, ὁ scribarum praefectus; cancellarius ii, ἀ.
ἀρχιδεσμοφύλαξ ἀρχιδεσμώτης· praefectus carceris.
ἀρχιδιάκονος· archidiaconus, -i, ἀ.
ἀρχιδικαστής· praefectus judicum.
ἀρχιεπίσκοπος archiepiscopus, -i,ἀ.
*ἀρχιερατεύω·*summus sacerdos sum.
ἀρχιερατικός pontificius, a. um.
*ἀρχιερεία, ἀρχιερωσύνη,ἡ·*1) antistitium, -i, οὐ 2) pontificatus, -us, ἀ.
ἀρχιερεύς, ὁ· 1) antistes, -itis ἀ. 2) pontifex, -icis. ὁ ἄκρος ἀρχιερεύς, pontifex maximus 3) archiereus, i, ἀ.
ἀρχιεταῖρος princens sodalium.
ἀρχιευνοῦχος eunochorum princeps
ἀρχιθιασίτης dux chori Bacchi
ἀρχικός, ή, όν 1) aptus ad regendum 2) imperiôsus, a um.
ἀρχικυβερνήτης,ὁ· praefectus summus. archigubernus, -i, ἀ.
ἀρχικυνηγός magister rei venaticae
ἀρχιληστής· latronum princeps.
ἀρχιμάγειρος, ὁ· magister coquorum; archimagîrus, -i, ἀ.
ἀρχιμανδρίτης, ὁ· archimandrîda, -ae, ἀ.
ἀρχίμιμος· mimorum princeps.
*ἀρχιοινοχόος·*princeps pocillatorum
ἀρχιπειρατής archipirâta, -ae, θ.
ἀρχιποιμήν· pastorum princeps.
ἀρχιπρεσβευτής princeps legationis.
ἀρχιραβδοῦχος· lictor primus.
ἀρχισιτοποιός· pistorum princeps.
*ἀρχιστράτηγος·*imperator exercitûs.
*ἀρχισυνάγωγος·*archisynagôgus,-i,ἀ.

ἀρχισωματοφύλαξ, ὁ praefectus satellitum

ἀρχιτεκτονέω -ῶ architector, -âri.

ἀρχιτεκτονία, ἡ· architectura, -ae, θ

ἀρχιτεκτονικός· architectonicus.

ἀρχιτέκτων, ὁ architectus, -i, ἀ.

ἀρχιτελώνης magister portitorum

ἀρχιτρίκλινος· magister convivii.

ἀρχιυπασπιστής· princeps satellitum.

ἄρχομαι 1) = ἀρχὴν κάμνω, ἀρχίζω· α) initium facio. ἄρχομαι ἀπό τινος, initium facio (capio, sumo, habeo) ab re aliqua ἄρχομαι τοῦ λόγου, τῆς μάχης, initium dicendi, confligendi sumo ἀρχόμενος τοῦ λόγου, initio sermonis (mei, tui sui). β) exordior (-orsus sum, -iri): ἄρχομαι ἀπ' αὐτοῦ τοῦ πράγματος, exordior ab ipsa re. γ) incipio, occipio (-ere). ἄρχομαί τινος, ἄρχομαι ποιεῖν τι, incipio, occipio aliquid; incipio, occipio facere aliquid. ὁ χειμὼν ἄρχεται, hyems occipit ἠρξάμην, ἤρξαντο, coepi, coeperumt (amare). τῷ πολέμῳ πιέζεσθαι ἤρξαντο, bello premi coepti sunt. γ) inchoo, -are (aliquid): ἄρχομαι τῆς μάχης, ποιεῖν τι, inchoo proelium, facere aliquid. δ) οὐδ. τὸ ἔτος ἄρχεται, annus incipit. ἔαρ ἤρξατο, coepit ver. ἀρχομένου τοῦ ἔτους, ineunte anno. ἀρξαμένου τοῦ θέρους, inita aestate. καὶ διὰ τοῦ primus: ἀρχομένου τοῦ ἔτους primo anno. ἀρχομένου τοῦ ἔαρος, primo vere. ε) μετὰ οἰωνισμὸν ἀργίζω = auspĭcor, -atus sum, -ari: ἄρχομαι τῆς στρατείας, auspicor militiam. 2) = ὑπὸ ἀρχήν εἰμι, sub imperio sum; pareo (-ui, -ere) alicui. *οἱ ἀρχόμενοι*, parentes, -ium, ἀ. πλ.

ἄρχω· 1) primus aliquid facio. 2) = ἀρχὴν ἔχω, cum imperio ἢ in imperio sum: ἄρχοντος ἐκείνου, imperio ejus. 3) ἄρχω τινός, impero alicui. ἐντ. = guberno (âre); rego (-ĕre) aliquid (civitatem, exercitum.)

ἄρχων, ὁ· 1) princeps, -ipis. 2) magister, -stri. 3) (ἐν Ἀθήναις), archon, -ontis. ἐπὶ ἄρχοντος Νικοκλέους, Nicocle archonte. 4) magistratus -ûs, ἀ. οἱ ἄρχοντες (οἱ ἐν τέλει), magistratus, -uum ἀ. πλ.

ἀρωγή, ἡ· auxilium, -ii, οὐ. ἄνευ τῆς ἀρωγῆς τινος, nemine juvante, a nemine adjutus.

ἀρωγός, ὁ· opitulator, -oris, ἀ.

ἄρωμα, τό· odoramentum, -i, οὐ aroma, -atis, οὐ.

ἀρωματίζω· aromatis imbuo

ἀρωματικός, ή, όν· aromaticus, a, um; odorarius, a, um.

ἀρωματίτης, ὁ· aromatites -ae, ἀ.

ἀρωματώδης, ες· aromaticus, a, um.

ἀρωματοπώλης ὁ odorarius, -i, ἀ aromatarius, -ii, ἀ.

ἀρωματοφόρος aromata ferens.

ἀσαγήνευτος saginâ non captus.

ἀσάλευτος, ον inconcussus, a um; immotus, a um.

ἀσαλεύτως· inconcusse; constanter.

ἀσάλπιγκτος tubâ non proclamatus.

ἀσάνδαλος· sandaliis carens.

ἀσαπής, ές imputribilis, e; non putrefactus, a, um.

ἀσαπῶς· imputribiliter.

ἀσάομαι-ῶμαι· 1) satior, -âri. 2) fastidio -ire, aliquid. 3) ἀσῶμαι ἐπί τινι (σικχαίνομαί τι), pertaedet me alicujus rêi.

ἀσαρκέω -ῶ· macilentus sum

ἀσαρκία, ἡ· macies, -êi, θ

ἄσαρκος, ον macilentus, a, um; gracilis, e

ἀσάρωτος, ον· qui non verritur. non versus est. τὸ ἀσάρωτον (ψηφιδωτὸν ἔδαφος), asarôtum, -i οὐ.

ἀσάφεια, ἡ· obscuritas, -atis, θ.

ἀσαφήνιστος, ον· inexplicabilis, e.

ἀσαφής, ές· obscurus, a, um; ambiguus, a, um; non clarus, a, um; confusus, a, um.

ἀσαφῶς· obscure; non satis clare

ἄσβεστος, ον· inexstinguibilis, e; inexstinctus, a, um. ἄσβεστον πῦρ, inocciduus ignis. ἡ ἄσβεστος, calx viva

ἀσβόλη, ἡ fuligo, -inis θ.

ἀσβολόεις, ἀσβολώδης· fuliginosus

ἀσβολόω -ῶ· fuligine inficio.

ἀσέβεια, ἡ· 1) impietas, -atis, θ. 2) irreligio, -ônis, θ.

ἀσεβέω -ῶ· impius, irreligiosus sum. ἀσεβῶ εἰς (περί) τινα, impius erga aliquem sum.

ἀσέβημα, τό facinus impium; scelus, -eris, οὐ.

ἀσεβής, ές· irreligiosus, a, um; impius, a, um.

ἀσεβῶς· impie; irreligiose.

ἄσειστος, ον· inconcussus, a, um; immotus, a, um.

ἀσείστως· inconcusse.
ἀσελγαίνω, ἀσελγέω -ῶ· 1) lascivio (-ii, -itum, ire); lascive et petulanter ago. 2) protervio, -îre.
ἀσέλγεια, ἡ· 1) lascivia -ae, θ. lascivitas -atis θ. 2) petulantia -ae, θ. 3) protervitas, -âtis, θ. 4) impudicitia, -ae, θ.
ἀσελγῶς· 1) lascive, lasciviter. 2) petulanter. 3) proterve. 4) impudîce.
ἀσελγής, ές· 1) lascivus, a um. 2) petŭlans -ntis 3) protervus, a,um. 4) impudîcus, a, um.
ἀσέληνος νύξ· illunis nox.
ἄσεμνος, ον· inhonestus, a, um; parum verecundus, a um; indecens, -ntis
ἀσεμνότης, ἡ· indecentia, -ae θ.
ἀσέμνως· inhoneste; parum verecunde; indecenter.
ἄση (σικχασία)· 1) fastidium, -i, οὐ. 2) taedium, i, οὐ. ἄση γίγνεται, pertaedescit.
ἀσήμαντος, ον· 1) non signatus, a, um. *2) = ἄσημος obscurus, a, um; ignobilis, e. 3) οὐ. σπουδαῖος, non serius, a, um
ἀσημείωτος, ον· non notatus,a,um.
ἄσημος, ον 1) ἄσ. ἄργυρος, χρυσός argentum, aurum non signatum. 2) obscurus a, um; ignobilis, e.
ἀσημότης, ἡ· ignobilitas, -âtis, θ.
ἀσήμως· ignobiliter
ἄσηπτος ον· non putrefactus, a, um.
ἀσθένεια, ἡ· 1) = ἀδυναμία, imbecillitas, atis θ. invalentia, -ae, θ infirmitas -atis. 2) = παραλυσία, debilitas, -atis, θ. 3) = νόσος, morbus, -i, ὁ. 4) ἐπὶ ψυχῆς, aegritudo, -inis, θ.
ἀσθενέω -ῶ· aegroto, -âre; aegreo, -ēre.
ἀσθένημα, τό· aegrotatio -onis θ.
ἀσθενής, ές· 1) = ἀδύνατος, imbecillus, a, um; invalidus, a, um; infirmus, a, um. 2) = νοσῶν, aegrôtus, a, um; aeger, a, um.
ἀσθενικός, ή, όν parum firmus; minus validus; infirmâ valetudine.
ἀσθενόω -ῶ· debilito, -are, aliquid ἢ aliquem
ἀσθενῶς· infirme; aegre. ἀσθενῶς ἔχων, debilitatus, a, um.
ἆσθμα, τό· suspirium, -ii, οὐ anhelitus -us, ὁ.
ἀσθμαίνω· anhêlo, -are.
ἀσθματικός, ή, όν suspiriôsus, a, um; anhêlus, a, um.
Ἀσία, ἡ· Asia, -ae, θ. Ἀσιάτης, Ἀσιατικός, Asiaticus, a, um. Ἀσιανός, Asianus, a, um.
ἀσιγησία, ἡ· tacendi impontentia.
ἀσίγητος, ον· non tacen, non silens
ἄσιγμος, ον· litera Sigma carens.
ἀσινής, ές· innoxius, a, um.
ἀσινῶς innoxie.
ἀσιτέω -ῶ· abstineo a cibo.
ἀσιτία, ἡ· 1) inedia, -ae, θ. 2) jejunium, -i, οὐ
ἄσιτος, ον· 1) impastus, a, um. 2) jejunus, a, um.
ἀσκάλευτος, ον non sarrîtus, a, um.
ἀσκανδάλιστος· non offensus, a,um.
ἀσκαρδαμυκτί· oculis rectis ἢ intentis (intueor)
ἀσκαρδαμυκτέω -ῶ· non nictor.
ἀσκαρδάμυκτος, ον· non nictans.
ἀσκαύλης, ὁ· utricularius, -i, ὁ.
ἄσκαφος, ον· non fossus, a, um.
ἀσκελής, ές cruribus carens.
ἀσκέπαρνος ον· securi non tactus, rudis, e; impolitus, a, um.
ἀσκέπαστος, ἀσκεπής, ἄσκεπος· intectus, a, um.
ἄσκεπτος, ον· inconsideratus,a,um.
ἀσκέπτως inconsiderate.
ἀσκεύαστος, ἀσκευής, ἄσκευος· non preparatus, a, um; imparatus, a, um.
ἀσκέω -ῶ· 1) = γυμνάζω, α) exerceo (-ui, -itum, -ere), aliquem, στρατιώτας milites, μαθητάς discipulos. β) exercito, -are. ἐντεῦθ. ἠσκημένος, η, ον· exercitatus, a, um. 2) = ἐπιτηδεύω, ἐργάζομαι, exerceo, -ere; factito, -are, aliquid, τέχνην artem, τὴν ἰατρικὴν medicinam, τὰ πολεμικά arma.
ἄσκηνος, ον· tentorio carens.
ἄσκημα, τό· exercitium, -ii, οὐ.
ἄσκησις, ἡ· 1) exertitatio, -ônis, θ. 2) exercitio, -ônis, θ. 3) exercitium, i, οὐ μετ᾽ ἀσκήσεως, exercite.
ἀσκητήριον, τό· 1) gymnasium, -ii, οὐ. 2) † monasterium, -ii, οὐ.
ἀσκητής· 1) exercens aliquid; factitans aliquid 2) athlêta, -ae, θ. 3) † monachus, -i, ὁ.
ἀσκητικός· exercitatîvus, a, um.
ἀσκητός, ή, όν· exercitatione acquisîtus, a, um.

ἀσκήτρια, ἡ· † monacha, -ae, θ.
ἀσκίαστος,ον,non obumbratus,a,um
ἀσκίδιον, ἀσκίον· utriculus, i, οὐ.
ἄσκιος,ον· umbrâ carens; non opâcus, a, um.
Ἀσκληπιάδης, ὁ· Asclepiades, -ae, ἀ. οἱ Ἀσκληπιάδαι = medici, -orum.
Ἀσκληπεῖον, τό. aedes Aesculapii.
Ἀσκληπιός, ὁ· Aesculapius, -ii, ἀ.
ἄσκοπος,ον metam propositam non consequens; inutilis, e.
ἀσκόπως· cum aberratione a meta proposita; inutiliter.
ἀσκός, ὁ· uter, -tris, ἀ.
ἀσκοφορέω -ῶ· utrem fero.
ἀσκοφόρος, ον· utrem ferens.
ἀσκύλευτος,ον non spoliatus,a,um.
ᾆσμα, τό· 1) cantus, ûs. ἀ. 2) carmen -inis, οὐ. 3) canticum, -i, οὐ. 4) cantilena, -ae, θ.
ᾀσμάτιον, τό· 1) canticulum, -i, οὐ. 2) cantulus, -i, οὐ.
ᾀσματοποιός· qui carmina fecit.
ἀσμενίζω (τινὶ ἤ τι)· libens (lubens) suscipio aliquid, gratum et acceptnm habeo aliquid.
ἀσμενιστός, ή, όν (τινί)· gratus, a, um; jucundus, a, um (alicui).
ἄσμενος, η, ον· libens ἤ lubens, -ntis; jucundus, a, um; ἄσμενον ποιῶ τινά, lubentem facio aliquem. καὶ ἐπίρ. = libenter.
ἀσμένως· libenter ἤ lubenter; libenti (ἤ volenti) animo.
ἀσολοικίστως· sine soloecismo.
ἀσόλοικος· soloecismo carens.
ἀσοφία, ἡ· insipientia, -ae, θ.
ἄσοφος, ον· insipiens, -ntis.
ἀσόφως· insipienter.
ἀσπάζομαι· 1) = περιβάλλω, amplector (-exus sum, -ecti) aliquem, impedio aliquem amplexu. 2) = ἀγαπῶ, amplector (diligo) aliquem. μᾶλλόν με ἀσπάζεται (ἀγαπᾷ), me magis amplectitur. 3) ἀσπάζομαί τι, amplector aliquid (virtutem). 4) = χαιρετίζω, προσαγορεύω,saluto -are (aliquem). ἀσπάζομαί τινα βασιλέα, regem aliquem saluto. ἐντεῦθ. ὁ ἀσπαζόμενός τινα, salutator, -oris, ἀ.
ἀσπαίρω· 1) palpito, -are 2) trepido, -are.
ἀσπάλαξ, ὁ talpa, -ae, θ.
ἀσπάραγος, ὁ· asparagus, -i, ἀ.

ἄσπαρτος· non satus; non seminatus
ἀσπάσιος· gratus, acceptus a, um.
ἀσπασίως· grate; libenter; amice.
ἀσπασμός, ὁ· 1) = περιβολή, amplexus, -ûs ἀ. 2) = χαιρετισμός, salutatio, -onis, ἀ.
ἀσπαστικός (= τοῦ χαιρετισμοῦ), salutatorius. τὸ ἀσπαστικὸν οἴκημα, salutatorium cubile.
ἀσπαστός, ή, όν· gratus, a, um; jucundus, a, um.
ἀσπαστῶς· lubenter.
ἄσπειστος, ον· implacabilis, e. πόλεμος ἄσπειστος, bellum internecivum.
ἄσπερμος, ον· semine carens.
ἀσπίδιον, ἀσπιδίσκος, ἀσπιδίσκη, ἀσπιδίσκιον, ἀσπιδισκάριον 1) clypeolum, -i, οὐ. 2) scutulum, -i οὐ.
ἀσπιδόδηκτος· aspide morsus
ἀσπιδοειδής, ές· 1) clypei formam habens. 2) scutaneus, a, um.
ἀσπιδοπηγός, ἀσπιδοποιός· 1) clypeorum fabricator. 2) scutarius, -i, ἀ.
ἀσπιδοποιΐα· clypeorum fabricatio.
ἀσπιδοῦχος· clypeum tenens
ἀσπιδοφορέω -ῶ· clypeum fero.
ἀσπιδοφόρος, ον· 1) clypeatus, a, um. 2) scutatus, a, um.
ἀσπίς, ἡ. 1) ἡ περιφερής, clypeus, -i, ἀ. 2) ὁ θυρεὸς (ποδήρης ἀσπίς), scutum, -i, οὐ. ἐξ ἀσπίδος, a sinistra. ἐπ' (παρ') ἀσπίδας, conversio ad sinistram. ἀσπίδι ὁπλίζω, clypeo, -are. 3) = ὄφις, aspis, -idis, θ.
ἄσπιλος,ον,ἀσπίλωτος,ον· 1) immaculatus, a, um: 2) intemeratus, a, um.
ἀσπλαγχνία, ἡ· durities animi; duritia, -ae, θ. inhumanitas, -atis, θ.
ἄσπλαγχνος, ον· immisericors, -rdis; crudelis, e; immanis e; saevus, a, um.
ἀσπλάγχνως sine misericordiâ; crudeliter; saeve.
ἄσπληνος, ον· liênis expers.
ἀσπονδεί· implacabiliter.
ἀσπονδέω -ῶ· foedus non facio.
ἄσπονδος, ον· 1) sine foedere. 2) = ἀδιάλλακτος, implacabilis, e. ἄσπονδον μῖσος, infinitum odium. ἄσπονδος ἐχθρός, capitalis hostis.
ἀσπόνδως· implacabiliter; capitaliter
ἄσπορος, ον· non seminatus a, um; seminis expers.
ἀσπούδαστος, ον· 1) neglectus, a, um. 2) indictus studio.

ἀσπουδεί· sine studio; negligenter.
ἀσσάριον, τό· as assis, ἀ.
ἀσταθής, ές instabilis, -e; inconstans, -ntis.
ἀστάθμητος, ον· instabilis, -e; incertus, a, um; parum constans.
ἀστακός, ὁ astăcus, -i, ἀ.
ἀστακτί· non stillatim.
ἄστασκτος, ον, ἀστάλακτος, ον· non destillans, -ntis; non stillativus, a, um.
ἀσταλής, ές vestibus non indutus.
ἀστασία, ἡ· 1) instabilitas, -âtis, θ 2) inconstantia, -ae, θ.
ἀστασίαστος· seditione carens.
ἀστατέω -ῶ 1) inconstans sum. 2) vacillo, -are.
ἄστατος, ον· instabilis, e; inconstans, -ntis. ἄστατος γνώμη, errans opinio.
ἀστάτως· inconstanter.
ἀσταφίς, ἡ· uva passa; astaphis.
ἀστάφυλος, ον· uvis carens.
ἄσταχυς, ὁ spica, -ae; arista, -ae, θ.
ἀστέγαστος, ον· non tectus, a, um.
ἄστεγος, ον tecto carens.
ἀστειεύομαι, ἀστεΐζομαι· 1) urbanitate sermonis utor; festivus sum. 2) jocor, -ari. 3) facetior -ari.
ἀστειολόγος, ον· urbanus, a, um.
ἀστειολογία, ἡ· lepos orationis.
ἀστεῖος, α, ον· 1) urbanus, a um 2) festivus, a, um. 3) facêtus, a, um. 4) = κομψός, scitulus, a, um; lepidus a, um.
ἀστειότης, ἡ· 1) urbanitas, -âtis. 2) festivitas, -âtis, θ. 3) facetia, -ae, 4) lepos, -ôris, ἀ.
ἀστείως· 1) urbane 2) facête 3) = κομψῶς, scite, lepide.
ἀστεϊσμός, ὁ· urbanitas, -âtis, θ asteismus, -i, ἀ. ἀστεϊσμοί, facetiae, -arum, θ. πλ.
ἀστέλεχος, ον· truncu carens.
ἀστενακτί, ἀστενάκτως· sine gemitu
ἀστένακτος, ον 1) non gemebundus, a, um. 2) qui non gemit.
ἄστεπτος, ον 1) non coronatus, a, um. 2) non ornatus coronis.
ἀστεργής, ές· 1) inamabilis, e. 2) inexorabilis, e; implacabilis, e.
ἀστερίζω· 1) in stellam verto. 2) = ἐν τοῖς ἄστρασι τίθημί τινα, stello (-are) aliquem.
ἀστέριος, ον· stellaris, e.
ἀστερίσκος, ὁ· 1) stellŭla, -ae, θ 2) asteriscus, -i, ἀ.
***ἀστερισμός, ὁ·** sidus, -eris, οὐ. constellatio, -onis, θ.
ἀστεροειδής, ές· stellaris, e.
ἀστερόεις, εσσα, εν· 1) stellatus, a. um. 2) sidereus, a, um ὁ ἀστερόεις οὐρανός, sidereum coelum. 3) astriger, -a, um.
***ἀστεροσκοπεῖον, τό·** specula ἢ turris, unde siderum motus contemplatur, ἢ observatur.
ἀστεροσκόπος astrorum observator
ἀστεροφεγγής· stellimicans, ntis.
ἀστεροφόρος, ον stellifer, a, um.
ἀστέφανος, ον, ἀστεφάνωτος, ον· incoronatus, a, um.
ἀστή, ἡ· civis, -is, θ.
ἄστηλος, ον· columnis carens.
ἀστήρ, ὁ· stella -ae, θ.
ἀστήρικτος, ον· instabilis, -e; infirmus, a, um.
ἀστιβής, ές, ἄστιβος, ον· non calcatus; impervius, a, um; avius, a, um.
ἀστικός, ή, όν· 1) urbanus, a, um. 2) civicus, a, um.
ἄστικτος, ον· nullo stigmate signatus.
ἀστικῶς· 1) urbanatim. 2) urbane.
ἀστοιχείωτος, ον· elementis carens. ἐντ. = rudis literarum, indoctus, a, um.
ἄστομος, ον· inorus, a, um.
ἀστόμωτος· non exacutus (ferrum).
ἀστοργία, ἡ· 1) ἐν γένει, animus durus; inhumanitas -atis. 2) ἐπὶ τέκνων, impietas, -atis, θ.
ἄστοργος, ον· 1) ἐν γένει· amoris expers; durus a, um; inhumanus, a, um. 2) ἐπὶ γονέων, τέκνων· impius a, um.
ἀστόργως· 1) duriter, inhumane. 2) impie.
ἀστός, ὁ· civis, -is, ἀ.
ἀστόχαστος, ον· 1) non collineatus, a, um. *2) = ἀλόγιστος, inconsideratus, a, um; imprûdens, -ntis, θ.
ἀστοχέω -ῶ· aberro a scopo.
ἀστόχημα, τό· erratum, -i, οὐ.
ἀστοχία, ἡ· 1) aberratio a scopo. 2) imprudendia, -ae, θ.
ἄστοχος, ον· 1) non bene collineans. 2) non bene conjiciens; imprûdens, -ntis.
ἀστόχως· imprudenter.
ἀστράβη, ἡ· sella lignea.
ἀστραβής, ές· non tortus, a, um. ἐντ. = rectus, a, um.

ἀστραγαλίζω· talis ludo.

ἀστραγαλισμός ὁ· ludus talaris; ludus talarius.

ἀστράγαλος, ὁ· talus, -i, ἀ. ῥίπτω τοὺς ἀστραγάλους, jacio (jacto) talos. τὰ περὶ τοὺς ἀστραγάλους, talaria, -ium, οὐ. πλ.

ἀστραγαλώδης· tali formam habens

ἀστραῖος, α, ον· stellaris, e,

ἀστραπή ἡ· 1) fulgor, -ôris, ἀ. fulgur -ŭris, οὐ. 2) fulguratio, -ônis, θ.

ἀστραπηφόρος, ον· fulgura ferens

ἀστραπόπληκτος· astrapoplectus.

ἀστράπτω (κυρ. καὶ μεταφ.), 1) fulguro, -are. τριτοπρ. ἀστράπτει, fulgurat. 2 fulgeo (fulsi -êre). ἀστράπτει, fulget 3) corusco, -âre. 4) fulmino. âre.

ἀστράπτων (=στιλπνός), coruscus, a, um.

ἀστρατεία, ἡ· vacatio (militiae).

ἀστράτευτος, ον· immunis militiâ. ἀστράτευτός εἰμι, vacationem militiae habeo.

ἀστρατηγησία, ἡ·imperitia imperatoris.

ἀστρατήγητος, ἀστρατηγικός· imperitus ducenti exercitum; imperitus imperator

ἀστρατηγήτως sine duce; imperite

ἄστρεπτος, ον qui nequit flecti. ἐντ. = durus, a, um; immobilis, e.

ἀστρικός· sideralis; astricus.

ἀστροβλής, ἀστρόβλητος sideratus.

ἀστροβλησία ἀστροβολία sideratio.

ἀστροβολέομαι -οῦμαι, ἀστροβολίζομαι sideror (-atus sum, -ari).

ἀστροειδής, ές· sideribus similis.

ἀστροθεσία, ἡ· sideratio, -onis, θ. constellatio, onis θ.

ἀστρολογέω-ῶ astrologicam tracto

ἀστρολογία, ἡ· astrologia, -ae, θ.

ἀστρολόγος, ὁ· astrologus, -i, ἀ.

ἀστρομαντεία, ἡ astrologia, -ae, θ

ἀστρόμαντις, ὁ· astrologus, -i, ἀ.

ἄστρον, τό· 1) sidus, -eris, οὐ. τὰ ἄστρα, sidera, -ernm 2) astrum, -i, οὐ. ἐπαίρω τινὰ εἰς τὰ ἄστρα (= ἐκθειάζω), ad astra tollo aliquem.

ἀστρονομέω-ῶ· astronomiam tracto

ἀστρονομία, ἡ astronomia, -ae, θ.

ἀστρονομικός· astronomicus a, um.

ἀστρονόμος, ὁ· stellarum ἢ astrorum contemplor; astronomus, -i, ἀ.

ἀστροφαής· astrilûcus, a, um.

ἀστροφεγγής· stellimicans, -ntis.

ἀστροφόρος, ον· astrifer, a, um, stellifer, a, um.

ἄστροφος, ον· irretortus, a, um.

ἀστροχίτων· stellis amictus.

ἀστρώδης, ες· sidereus, a, um.

ἄστρωτος, ον· non stratus, a, um.

ἄστυ, τό· 1) urbs, -rbis (μάλ. Roma). 2) astu (μάλ. Athenae).

ἀστυάναξ, ὁ· urbi imperans.

ἀστυγείτων, ον· urbi vicinus, a, um; confinis, e.

ἀστυδίκης, ὁ· praetor urbanus.

ἄστυλος, ον· columnis carens.

ἀστυνομέω -ῶ· aedilis sum.

ἀστυνομία, ἡ· aedilitas, -atis, θ.

ἀστυνομικός aedilicius, a, um.

ἀστυνόμος, ὁ aedilis, -is, ἀ.

ἀστυφέλικτος· inconcussus, a, um.

ἀσύγγνωστος, ον· indignus veniâ. ἀσύγγνωστος πρᾶξις, non dignum veniâ facinus

ἀσυγκατάθετος, ον· non adsensus, a, um

ἀσυγκέραστος·intemperatus, a, um.

ἀσυγκόμιστος· non comportatus.

ἀσύγκριτος, ον· incomparabilis, e.

ἀσυγκρίτως· incomparabiliter.

ἀσύγχυτος, ον· inconfusus, a, um.

ἀσυγχύτως· inconfusibiliter.

ἀσυγχώρητος, ον· 1) non permittendus, a, um; indignus veniâ. 2) inconcessus, a, um; inconcessibilis, e.

ἀσυγχωρήτως· citra veniam.

ἀσύζευκτος, ὀν inconjŭgus, a, um

ἀσυκοφάντητος, ον· qui sine calumniâ est

ἀσυκοφαντήτως· citra calumniam.

ἀσύλητος, ον· inspoliatus, a, um.

ἀσυλία, ἡ· sanctitas loci.

ἀσύλληπτος· incomprehensus, a, um.

ἀσυλληψία· impotentia concipiendi

ἀσυλλόγιστος, ον· inconsideratus, a, um; imprûdens, -ntis.

ἀσυλλογίστως· inconsiderate; imprudenter.

ἄσυλον, τό· asylum, -i, οὐ.

ἄσυλος, ον· 1) inspoliatus, a, um. 2) ἄσυλος δήμαρχος, sacrosanctus tribunus plebis.

ἀσυμβούλευτος· nullo consulto utens.

ἀσυμμετρία, ἡ· inconvenientia partium; defectio symmetriae.

ἀσύμμετρος, **ον**· inconveniens partibus; non symmetros, on
ἀσυμμέτρως· sine symmetriâ.
ἀσυμμιγής, ἀσύμμικτος (ἐπὶ ἀνθρ.) insociabilis, e.
ἀσυμπαγής· non compactus, a, um.
ἀσυμπάθεια, ἡ· inclementia, -ae, θ.
ἀσυμπαθής, ές· 1) sympathiâ carens. 2) inclemens, -ntis; immisecors, -rdis.
ἀσυμπαθῶς· sine misericordiâ.
ἀσύμπλεκτος· inconnexus, a, um.
ἀσύμπτωτος· non concidens, -ntis.
ἀσύμφορος, ον· inutilis, e.
ἀσυμφόρως· inutiliter.
ἀσυμφυής,ές· non coalescens, -ntis
ἀσύμφυλος, ον· abhorrens, -ntis.
ἀσυμφωνία, ἡ 1) dissensus, -ûs, ἀ. 2) dissonantia -ae, θ. 3) incovenientia, -ae, θ.
ἀσύμφωνος, ον· 1) = ἀπηχής, absonus, a, um. 2) = διάφωνος, dissonus, a, um. αὐτὸς πρὸς ἑαυτὸν ἀσύμφωνός ἐστιν, ipse a se dissentit ἐντεῦθ. = discors, -rdis; dissidens, -ndis.
ἀσυμφώνως· absone; dissone; animo discordi.
ἀσυναίρετος· non contractus, a, um.
ἀσυναιρέτως· absque contractione.
*__ἀσύνακτος,ον__· non collectus, a um
ἀσύναπτος, ον incoibilis, e; inconjunctus, a, um.
ἀσυνάρμοστος, ον, ἀσυνάρτητος, ον· inconnexus a, um; non cohaerens, -ntis· ἀσυνάρτητος λόγος, fragosa oratio.
ἀσυναρμόστως, ἀσυναρτήτως· non connexe.
ἀσύνδετος, ον· con copulatus, a, um; dissolutus, a, um. *τὸ ἀσύνδετον*, dissolutum, -i, οὐ. dissolutio, -onis, θ.
ἀσυνδέτως· sine copulâ, dissolute.
ἀσυνδύαστος non copulatus, a, um.
ἀσυνδυάστως· sine copulatione.
ἀσυνείδητος, ον· 1) non conscius (alicujus rei). *2) cui conscientia non est.
ἀσυνειδήτως 1) inscio alio. *2) sine conscientiâ.
*__ἀσυνειδησία, ἡ__· mala conscientia.
ἀσυνεσία, ἡ 1) imprudentia, -ae, θ. 2) stultitia, ae, θ.
ἀσύνετος, ον 1) imprûdens, -ntis. 2) inargutus, a, um. 3) stultus a um.
ἀσυνέτως· imprudenter; stulte.
ἀσυνηγόρητος patrono carens.
ἀσυνήθεια, ἡ 1) insuetudo, -inis, θ 2) insolentia, -ae, θ.
ἀσυνήθης, ες· 1) insuetus, a, um. 2) insolens, -ntis.
ἀσυνήθως· insuete; insolenter.
ἀσύνθετος, ον· non compositus, a, um. simplex, -icis. 2) non connexus, a, um
ἀσυνόδευτος· non comitatus, a, um.
ἀσύντακτος, ον· 1) incompositus, a. um. 2) inordinatus, a, um. 3) inconditus a, um.
ἀσυντάκτως· 1) imcomposite 2) inordinate. 3) incondite.
ἀσυνταξία, ἡ· inordinatio, -ônis, θ. confusio, -ônis, θ.
ἀσυντέλεστος,ον imperfectus, a, um.
ἀσυντελέστως· imperfecto.
ἀσύντονος· non contentus, a, um.
ἀσυντόνως· non contente.
ἀσύντριπτος, ον inquassatus, a, um.
ἀσύρικτος· non exsibilatus, a um.
ἀσυστασία, ἡ· confusio, -ônis, θ.
ἀσύστατος, ον· 1) non cohaerens, -ntis. *2) non commendatus, a, um.
*__ἀσυστόλως__· non submisso modo.
ἀσφάδαστος· non jactans pedes.
ἀσφαδάστως· sine palpitatione.
ἄσφακτος, ον 1) non caesus, a, um. 2) non mactatus, a, um.
ἀσφάλεια, ἡ· 1) cautio, -onis, θ. 2) cautela, -ae, θ. 3) securitas, -atis, θ.
ἀσφαλής, ές· 1) tutus, a, um; periculo vacuus. ἐν ἀσφαλεῖ εἰμι, in tuto sum εἰς τὸ ἀσφαλές, in tutum. 2) securus, a, um. 3) certus, a, um. 4) cautus, a, um.
ἀσφαλίζω· 1) tutum reddo ἢ praesto (aliquem ἢ aliquid), in tuto colloco (aliquid). 2) confirmo, -are, aliquid (pacem). 3) caveo, -ere, alicui. ὁ ἀσφαλίζων, cautor, -oris, ἀ. 4) firmo -are, aliquid (urbem praesidio).
ἀσφάλισμα, τό· 1) firmamentum, -i, οὐ. 2) cautio, -ônis, θ. 3) pignus -oris, οὐ.
Ἀσφαλτῖτις λίμνη, Asphaltites lacus
ἄσφαλτος, ἡ· bitûmem, -inis, οὐ.
ἀσφαλτόω -ῶ bitumine illino.
ἀσφαλτώδης· bituminosus, a, um.
ἀσφαλῶς· tuto; secure; certe.
ἄσφιγκτος non constrictus, a, um.
ἀσφόδελος, ὁ· albûcus, -i, ἀ.

ἀσφράγιστος, ον non obsignatus, a, um; sine signo.

ἀσφυκτέω -ῶ pulsu careo.

ἀσφυξία, ἡ· 1) defectio pulsûs. 2) suffocatio, -ônis, θ.

ἄσχετος· 1) = ἀκατάσχετος, non cohibendus, a, um. 2) = δυσανάσχετος, intolerabilis, e. ἄσχετον πένθος, luctus immoderatus. *2) = οὐκ ἔχων σχέσιν, (ad aliquid) relationem non habens.

ἀσχέτως· 1) immoderate. *2) sine relatione (ad aliquid).

ἀσχημάτιστος, ον· figurâ carens.

ἀσχηματίστως sine figurá.

ἀσχημονέω -ῶ· indecôre ago; turpiter me ago.

ἀσχημόνως· 1) turpiter. 2) indicôre. 3) indecenter.

ἀσχημοσύνη, ἡ· 1) turpitudo, -inis, θ. 2) indecentia, -ae, θ.

ἀσχήμων, ον· 1) turpis, e. 2) indecoris, e; indecôrus, a, um. 3) indecens, -ntis.

ἀσχιδής, ές· ἄσχιστος, ον· non fissus, a, um.

ἀσχολέω -ῶ (τινά)· occupo ἢ occupatum teneo aliquem (aliqua re). **ἀσχολοῦμαι** περί τι, occupatus sum in re aliqua; versor in re aliqua; operam pono ἢ colloco in re aliqua; studeo alicui rei. ἀσχολοῦμαι ἔκ τινος, διά τι, abduco me(impedio me) a re ob aliquid.

ἀσχόλημα, τό· negotium, -i, οὐ. occupatio -ônis, θ.

ἀσχολία, ἡ occupatio, -onis, θ. ἀσχολία τις ἔστι μοι, aliquid occupatum me tenet. ἀσχολίαν ἄγω, ἀσχολίαν ἔχω, occupatus sum, occupatione distineo. πλείστας ἀσχολίας ἔχω, distentissimus sum. ἀσχολίαν (= πράγματα) παρέχω τινί, negotium facesso (facio, exhibeo) alicui.

ἄσχολος, ον occupatus, a, um (in re aliqua); deditus, intentus (alicui rei); distentus, districtus, impeditus, a, um, (negotiis).

ἀσχόλως· sine otio.

ἀσώματος, ον· 1) incorporalis, e. τὸ ἀσώματον, incorporalitas, -âtis, θ. 2) ineffigiatus, a, um. 3) † = ἄϋλος, inconcretus, a, um.

ἀσωμάτως· incorporaliter.

ἀσωτεῖον, τό· ganeum, -ii, οὐ.

ἀσωτεύομαι· 1) nepôtor, -âri; heluor -ari. 2) prodigo, aliquid (pecunias)

ἀσωτία, ἡ· 1) luxuria, -ae, θ. vita dissoluta ac perdita; libîdo, -inis, θ. nequitia, -ae, θ. 2) profusio, -onis, θ. heluatio, -onis, θ.

ἀσωτοδιδάσκαλος, ὁ· luxuriae praeceptor.

ἄσωτος, ον· 1) luxoriosus, a, um; luxuriâ diffluens (ἐπὶ προσώπ.). 2) dissolutus, a, um; profusus, a, um. 3) prodigus, a, um. 4) nepos, -otis.

ἀσώτως· 1) luxoriose. 2) dissolute. 3) prodige.

ἀσωφρόνιστος, ον· non emendatus, a, um.

ἀτακτέω -ῶ· 1) inordinatus sum, ordinem non servo. 2) tumultuor -ari.

ἄτακτος, ον· 1) inordinatus, a, um. 2) tumultuosus, a, um 3) inquietus, a, um.

ἀτάκτως 1) inordinate. 2) inquiete. 3) petulanter.

ἀταλαίπωρος, ον· non aerumnosus, a, um; non laboriosus, a, um.

ἀταλαιπώρως· sine aerumnâ; non laboriose; segniter.

ἀταλαιπώρητος, ον· aerumnas non perferens.

ἀταλαιπωρήτως· sine aerumnis.

ἀταμίευτος, ον. 1) non reconditus, a, um. 2) ἐνεργ. qui nihil recondit.

ἀταξία, ἡ· 1) inordinatio, -onis, θ. 2) tumultuatio, -onis, θ. 3) confusio, -onis, θ.

ἀταπείνωτος, ον· minime abjectus.

ἀταρακτέω -ῶ· inconcusso (constanti) animo sum; animo tranquillo sum.

ἀτάρακτος, ον· ἀτάραχος, ον· imperturbatus, a, um; tranquillus, a, um. ἐντ. = placidus, a, um; lenis, e.

ἀταράκτως, ἀταράχως· imperturbate, sine pavore; tranquille; ἐντεῦθ. = placide, aequo animo.

ἀταραξία, ἡ· tranquillitas, -atis, θ. aequitas, -atis, θ. aequus animus.

ἀταρίχευτος· sale non condîtus.

ἀτασθαλία, ἡ· pelulantia, -ae, θ. insolentia, -ae, θ. protervitas, -atis, θ.

ἀτάσθαλος, ον· petulans -ntis; insolens -ntis; protervus, a, um.

ἀταφία, ἡ· jactura sepulcri.

ἄταφος, ον· insepultus, a, um. τάφος ἄταφος, insepulta sepultura.

ἄτε· 1) utpote: ἄτε δέκα ἔτη γεγονώς, utpote decem annos natus 2) quippe: ἄτε οὐ δυνάμενος, quippe qui non potest. 3) quia, quod (μεθ' ὁριστ.): ἄτε μακρῶν οὐσῶν τῶν νυκτῶν, quia noctes longae sunt. ἅτε δή, utpote, quippe cum (μεθ' ὁριστ.).

ἄτεγκτος, ον· μετφ. durus, a, um; inexorabilis, e.

ἀτέγκτως· μετφ. duriter; immobiliter.

ἀτείχιστος, ον· muris non cinctus· ἐντεῦθ. immunitus, a, um.

ἀτεκμαρτί sine certis indiciis.

ἀτέκμαρτος, ον· de quo nullum certum indicium est· ἐντ. = obscurus, a, um.

ἀτεκμάρτως· sine indicio certo.

ἀτεκνέω -ῶ· liberis careo

ἀτεκνία, ἡ· orbitas liberorum

ἄτεκνος· orbus, a, um (liberis).

ἀτεκνόω -ῶ (= ὀρφανίζω τῶν τέκνων). orbo (aliquem) liberis ἢ filiis.

ἀτέλεια, ἡ· 1) imperfectio, -onis, θ. 2) immunitas (a tributis).

ἀτελείωτος, ον· imperfectus, a, um

ἀτέλεστος, ον· 1) imperfectus, a, um. 2) non initiatus, a, um.

ἀτελεσφόρητος, ον· non ad finem perductus, a, um; infructuosus, a, um.

ἀτελεσφορήτως infructuose.

ἀτελεύτητος, ον· non terminatus, a, um; fine carens; aeternus, a, um.

ἀτελευτήτως aeterne; semper.

ἀτελής, ές 1) imperfectus, a, um 2) = ἀφορολόγητος, immunis, e 3) = ἀμύητος, non initiatus, a, um.

ἀτελῶς· imperfecte.

ἀτελώνητος, ον· ex quo (de quo) vectigal non penditur.

ἀτενής, ές intentus, a, um.

ἀτενίζομαι, ἀτενίζω (τινά) intento oculos in aliquem. ἀτενίζω εἴς τι πρός τι, intento oculos in aliquid. ὅθ. = contueor aliquem ἢ aliquid.

ἀτενισμός, ὁ· contuitus, -us, ἀ.

ἀτενῶς· intentis oculis; rectâ.

ἀτερμάτιστος, ον· infirmus, a, um.

ἀτερπής, ές insuavis, e; injucundus, a, um.

ἀτερψία, ἡ insuavitas, -atis θ. molestia, -ae, θ

ἀτεχνής, ἄτεχνος· sine arte.

ἀτεχνία, ἡ· nulla ars; imperitia.

ἀτεχνίτευτος, ον, ἀτέχναστος, ον non elaboratus arte: simplex, -icis.

1. *ἀτέχνως·* sine arte (artificio).

2. *ἀτεχνῶς·* prorsus; plane

ἄτη, ἡ· damnum, -i, οὐ.

ἄτηκτος, ον· non liquefactus, a, um.

ἀτημέλεια, ἡ· incuria, -ae, θ. neglectus -ûs, ἀ.

ἀτημελέω -ῶ negligo; non curo.

ἀτημελής, ές negligens ntis

ἀτημέλητος, ον· 1) neglectus, a, um. 2) inornatus, a, um

ἀτημελήτως, ἀτημελῶς· 1) negligenter. 2) inornate.

'Ατθίς, ἡ 1) Attica (regio, dialectos). 2) Atthis, idis. θ.

ἀτιθά(σ)σευτος, ον· indomitus, a, um.

ἀτίθα(σ)σος, ον· 1) indomitus, a, um, ferus, a, um. 2) ἐπὶ προσ. effrenatus, a, um

ἀτιμάζω· 1) inhonesto, -are, aliquid; contemno, (-psi, -ptum, -ere) aliquid. 2) ἀτιμάζω τινά, dehonesto aliquem, ignominiâ noto aliquem, ignominia afficio aliquem, infamiâ adspergo aliquem, infamo aliquem. 3) ἀτιμάζω (παρθένον), pudicitiam virgini eripio, devirgino -are.

ἀτιμασμός, ὁ· dehonestamentum, -i, οὐ. ignominia, -ae. θ.

ἀτίμητος, ον· 1) inhonoratus, a, um; inhonorus a. um. 2 = ἀνεκτίμητος, inaestimabilis, e.

ἀτιμία, ἡ· 1) ignominia -ae, θ. ἐν ἀτιμίᾳ εἰμί, ignominiam habeo. 2) dedecus -oris οὐ. 3 infamia, ae θ. ἀτιμίαν περιάπτω τινί, infamiâ afficio aliquem. 4) = ἡ παρὰ τῶν τιμητῶν ζημία, censoria animadversio. 5) = ἀποβολὴ τῶν τοῦ πολίτου δικαίων, maxima deminutio capitis.

ἀτιμοποιός· inhonorificus, a, um.

ἄτιμος, ον 1) inhonoratus, a, um; inhonoris e. 2 dehonestus, a, um; infamis, e. 3) ignominiosus, a, um. 4) = ὁ τῆς πολιτείας στερηθείς, qui maximâ deminutione capitis affectus est·

ἀτιμόω -ῶ maximâ deminutione capitis aliquem afficio. ἴδε ἀτιμία 5.

ἀτιμωρησία, ἡ· impunitas, -atis. θ.

ἀτιμωρητί, ἀτιμωρήτως· impune, impunite.

ἀτιμώρητος, ον· impunitus, a, um.

ἀτίμως inhonore; ignominiose.

ἀτίμωσις, ἡ ignominiosa damnatio.

ἀτιμωτικός, ή, όν· ignominiosum reddens (aliquem ἢ aliquid).
ἀτιμωτικῶς· cum infamiâ.
ἀτίνακτος, ον· inconcussus, a, um.
Ἀτλαγενής, Ἀτλαντογενής· Atlantis genere. Ἀτλάντειος, Atlantêus, a, um. Ἀτλαντικός, Atlanticus, a, um. Ἀτλαντίς, Atlantis, -idis, θ. Ἀτλαντιάς, Atlantias, -adis, θ. Ἄτλας, Atlas, -antis, ἀ.
ἄτλητος, ον· intolerabilis, e.
ἄτμητος, ον· non sectus, a. um.
ἀτμιδόω -ῶ· in vaporem muto.
ἀτμίζω· vaporo, -are.
ἀτμοειδής, ές· vaporalis, e.
ἀτμοειδῶς· vaporaliter.
*ἀτμόπλοιον, τό· navis vapore navigans.
ἀτμός, ὁ· ἀτμίς, ἡ· vapor, -oris, ἀ. exhalatio, -onis, ἀ.
ἀτμόσφαιρα, ἡ· aër circumjectus; coelum, -i, οὐ. spiritus coeli.
ἀτμώδης, ες· vaporosus, a, um.
ἄτοιχος, ον· pariete carens.
ἄτοκος, ον· 1) sterilis, e. 2) absque usurâ. ἄτοκον χρῆμα, pecunia (mutuo data) sine usura.
ἀτόκως· sine usurâ.
ἀτολμέω -ῶ· non audeo (ausus sum, audere); timidus sum.
ἀτολμία, ἡ· timiditas, -atis, θ.
ἄτολμος, ον· non audens -ntis; timidus, a, um.
ἀτόλμως· sine audaciâ; timide.
ἄτομος, ον· insecabilis, e.
ἀτονέω -ῶ· langueo, -ere.
ἀτονία, ἡ· languor, -oris, ἀ.
ἄτονος, ον· languidus, a, um.
ἀτόνως· languide.
ἀτόξευτος· sagittâ non ictus.
ἄτοξος, ον· qui sine arcu est.
ἀτόπημα, τό· factum et dictum ineptum.
ἀτοπία, ἡ· 1) insolentia, -ae, θ. 2) ineptia, -ae, θ. 3) absurditas, -atis, θ.
ἄτοπος, ον· 1) insolens, -ntis. 2) ineptus, a, um. 3) absurdus, a, um.
ἀτόπως· 1) insolenter. 2) inepte. 3) absurde.
ἀτόρευτος, ον· non caelatus, a, um.
ἀτόρνευτος· non tornatus, a, um.
ἀτρακτοειδής, ές· fuso similis.
ἄτρακτος, ὁ· fusus, -i, ἀ.
ἀτραπός, ἡ· 1) semita, -ae. 2) callis, -is, ἀ. 3) limes, -itis, ἀ. 4) τροπ. via, -ae θ.
ἀτραυμάτιστος, ον· 1) invulneratus, a, um. 2) invulnerabilis, e.
ἀτράχηλος, ον· collo carens.
ἀτρέμα· quiete; tranquille.
ἀτρεμέω -ῶ· immotus maneo.
ἀτρεμής, ές· intrepidus, a, um.
ἀτρεμία, ἡ· quies, -etis, θ.
ἀτρεμι (= ἀφόβως)· intrepide; intrepidanter.
ἄτρεπτος, ον· immutatus, a, um; immutabilis, e. ἄτρεπτος πρός τι, non motus (a, um) re aliqua.
ἀτρέπτως· immutabiliter.
ἀτρεψία, ἡ· immutabilitas, -atis·
ἄτρητος, ον· non terebratus, a, um; non perforatus a. um.
ἀτρήτως· sine foramine.
ἀτριβής, ές· non tritus, a, um (in aliqua, re). ὁδὸς ἀτριβής, non trita via
ἀτριβί· sine temporis detrimento; sine morâ.
ἀτρίβων· pallio carens.
ἄτριπτος, ον· non tritus, a, um.
ἄτριχος, ον· sine capillis.
ἀτριψία, ἡ imperitia, -ae, θ.
ἀτρομέω -ῶ· intrepidus sum.
ἀτρόμητος, ον, ἄτρομος, ον· intrepidus, a, um; impavidus, a, um. τὸ ἀτρόμητον, animus metu vacuus, fortitudo -inis, θ. οἶδα τὸ τοῦ ἀνδρὸς ἀτρόμητον, novi, quam sit vir ab omni metu alienus.
ἀτρόμως· intrepide; impavide.
ἀτροπία· immutabilitas, -atis, θ.
ἄτροπος, ον· immutabilis, e. ἡ Ἄτροπος, Atropos, i, θ.
ἀτροφέω -ῶ· 1) alimentis careo. 2) marcesco, -ere
ἀτροφία, ἡ· 1) inedia, -ae, θ. 2) atrophia, -ae, θ.
ἄτροφος, ον· 1) impastus, a, um. 2) ἐνεργ. non alens -ntis. 3) atrophus, a, um.
ἀτρύγητος, ον, ἀτρυγής, ές· non vindemiatus, a, um.
ἄτρυτος, ον· (μετφ.) indefessus, a, um; inexhaustus, a, um (πόνος, labor).
ἀτρύτως sine defatigatione; fortiter; constanter.
ἀτρυτώνη· indomita (Minerva).
ἀτρύφερος, ον· non tener, a, um non delicatus, a, um.

ἀτρύφητος(βίος)· non luxoriosa (vita).
ἄτρωτος, ον· 1) invulneratus, a, um, 2) invulnerabilis, e.
ἀτρώτως sine vulnere.
Ἀττική, ἡ· Attica, -ae, θ.
ἀττικηρός, ά, όν· more attico.
ἀττικίζω· atticisso, -are.
ἀττικισμός, ὁ· atticismos, -i, ἀ.
ἀττικιστής· atticista, -ae, ἀ. **ἀντιαττικιστής·** adversarius atticistarum.
ἀττικιστί· attice; more attico.
ἀττικός, ή, όν· atticus, a, um.
ἀττικῶς· attice.
ἀττικουργής, ές· atticurges, -is.
ἀτύλωτος, ον· sine callo.
ἄτυμβος, ον· insepultus a, um; sine sepulcro.
ἀτύπτητος, ον· non verberatus, a, um.
ἀτύπωτος, ον· 1) non formatus, a, um. *2) non impressus, a, um.
ἀτυράννευτος, ον· liber a tyrannis.
ἀτυραννεύτως· sine tyrannis.
ἀτυφία, ἡ· vacuitas a fastu; modestia, -ae θ.
ἄτυφος, ον· minime fastosus, a, um; modestus, a, um.
ἀτύφως· sine fastu; modeste.
ἀτυχέω -ῶ· infelix sum.
ἀτύχημα, τό· infortunium, -ii, οὐ.
ἀτυχής, ές· infèlix, -ìcis
ἀτυχία, ἡ infelicitas, -atis, θ.
ἀτυχῶς· infeliciter.
αὖ (μάλ. πλεοναστ. **αὖ πάλιν, αὖθις, αὖ** κτλ.)· 1) rursus (rursum). 2) = τὸ δεύτερον, iterum. 3) = ἐκ νέου, denuo.
αὐαίνω· arefacio, -ere; exsicco, -are. αὐαίνομαι, aresco, -ere.
αὐασμός, ὁ· siccitas, -âtis, θ.
αὐγάζω, αὐγάζομαι· luce meâ collustro aliquid.
αὔγασμα, αὐγασμός· splendor, -oris.
αὐγή, ἡ· 1) spendor, -ôris, ἀ. lumeu, -inis, ἀ. *2) αἱ πρῶται τῆς ἡμέρας αὐγαί. τ᾽. ἐ. ἡ ἕως, aurora ae, θ. matutînum, -i, οὐ.
Αὐγούστα, ἡ· Augusta, ae, θ. Αὐγούστα Ἡμερίτα, Augusta Emerita.
Αὔγουστος, ὁ Augustus, -i, ἀ. Αὐγούστειος· Augustanus, a, um; Augustèus, a, um.
αὐδρία, αὔδρος, ἴδε ἀνυδρία, ἄνυδρος.
αὐθάδεια, (= αὐταρέσκεια) **ἡ·** admiratio sui. 2) = ἀδιατρεψία, ἀπείθεια, pertinacia, -ae, θ, temeritas, -atis, θ. contumacia, -ae, θ
αὐθάδης (= αὐτάρεσκος)· valte sibi placens; sui admirator. ἐντεῦθ. = ἀδιάτρεπτος ἀπειθής, pertinax, -acis; contumax, -acis, θ.
αὐθαδιάζομαι (*αὐθαδιάζω)· contumax sum: pertinaciter resisto.
αὐθαδῶς· contumaciter; pertinaciter
αὐθαίρετος, ον· 1) voluntarius, a, um 2) qui ex arbitrio ἢ ex libidine (ad libidinem) facit (aliquid).
αὐθαιρέτως· 1) sponte; ultro. 2) ex libidine, ad libidinem.
αὐθεντέω -ῶ (τινος), dominor -ari, in aliquiem; impero, alicui.
αὐθέντης, ὁ· dominus, -i, ἀ.
αὐθεντία (κῦρος)· auctoritas, -atis.
αὐθεντικός, ή, όν· certo auctore. ἐντ. = fide dignus; authenticus, a, um. τὸ αὐθεντικὸν (ἀξιόπιστον) τῆς φήμης, auctoritas rumoris.
αὐθεντικῶς· certo auctore, certe. αὐθεντικῶς πυνθάνομαί τι, certis auctoribus comperio aliquid.
αὐθερμήνευτος· facilis explicatu.
αὐθέψης (ἀγγεῖον)· autepsa, -ae, θ.
αὐθημερόν· eodem die.
αὐθήμερος· eodem die factus.
αὐθιγενής· indigĕna, -ae.
αὖθις (μάλ. πλεοναστ. αὖθις αὖ, αὖθις πάλιν)· 1) rursus (rursum) 2) τὸ δεύτερον, iterum. 3) = ἐκ νέου, denuo.
αὐθομολογούμενος, ον· qui impugnari non potest; clarus (certus), a, um.
αὐθόρμητος, ον· injussus, a, um; spontaneus, a, um.
αὐθορμήτως· sponte; ultro
αὐθύπαρκτος, ον· αὐθυπόστατος, ον· per se subsistens; liber, a, um.
αὐθωρεί (-ωρί)· eâdem horâ.
αὐλαία, ἡ· aulaeum, -i, οὐ.
αὐλακίζω· sulco -are, aliquid. ὁ αὐλακίζων, sulcator, -oris, ἀ.
αὖλαξ, αὐλακισμός· sulcus, -i, ἀ.
αὐλάρχης, ὁ· aulae princeps.
αὔλειον, τό· 1) vestibulum, -i, οὐ. 2) atrium, -i, οὐ. 3) = μάνδρα, ovile, -is, οὐ.
αὔλειος, α, ον· 1) aulicus, a, um. 2) **αὔλειος θύρα,** fores, -ium, ἀ. πλ.
αὐλέω -ῶ· tibiâ cano; tibiis utor; tibiam flo.
αὐλή, ἡ· 1) aula, -ae, θ. 2) area, -ae, θ. 3) = ἔπαυλις, villa, -ae, θ.

αὔλημα, τό· αὔλησις, ἡ· 1) tibicinium, -i, οὐ. 2) flatus, -us, ἀ.
αὐλητήρ, αὐλητής, ὁ tibîcen,-inis, ἀ.
αὐλητικός, ή, όν· auleticus, a, um, tibialis, e.
αὐλητικῶς· more tibicinum.
αὐλητός, ή, όν· tibialis, e.
αὐλήτρια, αὐλητρίς· tibicina, -ae, θ.
ἀϋλία, ἡ· materiae defectus.
αὐλίδιον, τό· areola, -ae, θ.
αὐλίζομαι· 1) = διατρίβω), stabulor -âri. 2) = διανυκτερεύω, pernocto are.
αὐλικός, ή, όν· 1) = τοῦ αὐλοῦ, aulicus, a, um; tibialis, e. 2) *οἱ αὐλικοί* (οἱ τῆς βασιλέως αὐλῆς), aulici,-orum, ἀ. πλ.
αὔλιον, τό· stabulum, -i, οὐ.
αὐλίσκος, ὁ· parva tibia.
αὐλισμός, ὁ· pernoctatio, -onis, θ.
αὐλοειδής, ές· fistulâ similis
αὐλοποιός· tibiarius, -i, ἀ,
αὐλός, ὁ· 1) tibia, -ae, θ. οἱ αὐλοί, tibiae, -ârum ὑπ' αὐλῷ, πρὸς αὐλόν, sub cantu, ad cantum tibiae. 2) fistula, -ae, θ. 3) flatus, -us, ἀ.
ἄϋλος, ον· materiae expers; inconcrêtus, a, um.
αὐλῳδία, ἡ· cantus tibiae.
αὐλῳδός, ὁ· tibîcen, -ĭnis, ἀ.
αὐλών, ὁ· vallis, θ. convallis, -e; fauces.
αὐλωνίσκος, ὁ· parva vallis.
αὐλωνοειδής· valle similis.
αὐξάνω· 1) augeo (-xi, -ctum, -ere) aliquid ἢ aliquem; incrementum affero alicui. *2) = αὐξάνομαι ἡ τιμὴ τοῦ σίτου αὐξάνει, pretium frumenti augetur, annona igravestit, frumentum, pluris veit. 3) *αὐξάνομαι·* α) augeo (οὐδ.), augeor, -ctus sum, -eri; augesco, ere; αὐξηθείς, auctus a, um. β) cresco, crevi, cretum, crescere, ὁ παῖς ηὐξήθη, puer crevit. γ) accresco -ere; incresco, -ere; incrementum capio. γ) coalesco ἢ convalesco, -ere: ἡ φήμη αὐξάνεται, fama convalescit. 4) συνεχῶς αὐξάνω, auctito, -are.
αὔξημα, τό· augmen, -inis, οὐ.
αὔξησις, ἡ· 1) auctus, -ûs, ἀ. auctio, -ônis, θ. augmentum, -i, οὐ. 2) incrementum, -i, οὐ. 3) accessio, -onis, θ 4) amplificatio, -onis, θ.
αὐξητικός· auctificus, a, um.
αὐξομείωσις, ἡ· auctio et diminutio· ἐντεῦθ. = fluxus et refluxus maris
ἀϋπνία ἡ· 1) insomnia, -ae, θ. 2) vigilia, -ae, θ
ἄϋπνος, ον· 1) insomnis, e, 2) vigil, -ilis.
αὔρα, ἡ· aura, -ae, θ.
αὔριον· cras ὁ αὔριον, crastinus, a, um. ἡ αὔριον, crastinus dies εἰς ἢ ἐπ' αὔριον, in crastinum (differo res serias).
αὐροφόρητος· aurâ ablatus.
αὐστηρός, ά, όν· 1) austrêrus, a, um; 2) sevêrus, a, um 3) = σκυθρωπός, tristis, e.
αὐστηρότης ἡ· 1) austeritas, -atis, θ. (vini, magistri). 2) severitas, -âtis, θ. 3) = σκυθρωπότης, tristitia, -ae, θ.
αὐστηρῶς· 1) austêre. 2) sevêre.
αὐταδελφη, ἡ· (soror) germana.
αὐτάδελφος· (frater) germanus.
αὔτανδρος, ον· cum ipsis viris.
αὐτάρ· sed, autem; ceterum.
αὐταρέσκεια, ἡ· nimius amor sui, admiratio sui.
αὐτάρεσκος, ον· valde sibi placens; sui admirator.
__αὐταρέσκως__· modo valde sibi placenti.
αὐτάρκεια, ἡ· 1) sufficientia, -ae, θ. 2) frugalitas, -atis, θ.
αὐταρκέω -ῶ· sufficio, -ere; satis sum; contentus sum.
αὐτάρκης, ες· 1) sibi sufficiens. 2) contentus, a, um. αὐτάρκης ζῶ, contentus vivo.
αὐτάρκως· sufficienter, satis
αὐταρχέω -ῶ· solus dominor.
αὐταρχή, ἡ· ipsum initium.
αὐτάρχης, αὔταρχος· solus dominus
αὐταρχία, ἡ· unius dominatus.
αὖτε· 1) rursum. 2) postea
αὐτεξούσιον, τό· αὐτεξουσιότης, ἡ· liberum arbitrium; libera potestas; utroneitas, -âtis, θ.
αὐτεξούσιος, ον· qui suae potestatis est, nulli subditus, a, um ἐντεῦθ. = liber, a, um. αὐτεξούσιον ἀποδείκνυμι τὸν υἱόν, emancipo filium.
αὐτεξουσίως· libere.
αὐτεπάλγελτος, ον· ultro aliquid faciens; αὐτεπάγγελτος ὑπισχνοῦμαί τι, ultro polliceor aliquid.
αὐτεπαγγέλτως· (meâ, tuâ, suâ) sponte, voluntate (meâ, tuâ, suâ); ultro.

αὐτεπώνυμος· ejusdens cognominis
αὐτερέτης· miles et remex
αὐτέτης, ες· ejusdem anni.
αὐτήκοος, ον· qui suis aliquid auribus audivit. ἐντεῦθ. = arbiter, -tri, ἀ. αὐτήκοός εἰμι, arbitror, -atus sum, -ari.
αὐτίκα. actutnm, statim; protenus; extemplo.
ἀϋτμή, ἡ· spriritus, -us, ἀ.
αὐτοάγαθος, ον absolute bonus. τὸ αὐτοάγαθον, absolute bonum.
αὐτοαλήθεια, ἡ· ipsa veritas.
αὐτοβοεί· primo statim impetu.
αὐτοβούλησις voluntas ipsa per se.
αὐτόβουλος ον· suâ sponte aliquid volens; homo suae spontis.
αὐτοβούλως· suâ sponte.
αὐτογενής, ές· 1) ex se genitus, a, um. 2) indigena, -ae.
αὐτογνωμονέω -ῶ· ex arbitratu meo facio.
αὐτογνώμων, ον· quî suo consilio et arbitrio aliquid gerit; homo suae spontis.
αὐτογνωμόνως· suo consilio et arbitrio.
αὐτόγραφον,τό·suâ manu scriptum. ἐντεῦθ. = exemplar, -aris. ἀ.
αὐτόγραφος, ον· suâ manu scriptus. αὐτόγραφος ἐπιστολή, litterae suâ manu scriptae.
αὐτόδετος vinctus a se ipso.
αὐτόδηλος, ον· per se manifestus.
αὐτοδίδακτος, ον· a se ipso doctus.
αὐτοδιδάκτως· naturae instinctu.
αὐτοδίκαιος, α, ον· ipse justus. τὸ αὐτοδίκαιον, ipsa justitita.
**αὐτοδικαίως*· ipso jure.
αὐτοδικέω -ῶ· 1) ipse meis legibus utor; non externo judice utor. *2) injuriam acceptam ipse ulciscor.
**αὐτοδικία,ἡ*· ultio facta ab ipso qui injuriam accepit.
αὐτοδύναμις, ἡ ipsa potentia.
αὐτοδύναμος, ον· per se potens.
αὐτοετεί· eodem anno.
αὐτοετής, ές· ejusdem anni.
αὐτοθελεί· ultro; spontaliter.
αὐτοθελής, ές· 1) voluntarius, a,um. 2) ultroneus, a, um 3) spontaneus, a, um.
αὐτόθεν· istinc, illinc.
αὐτόθι istic, illic, ibi.
αὐτοκασιγνήτη soror germana
αὐτοκασίγνητος· frater germanus.
αὐτοκέλευστος, ον· non imperatus a, um; spontaneus a, um.
αὐτοκατασκεύαστος· naturalis, e.
αὐτοκέφαλον, τό· = αὐτὴ ἡ κεφαλή, ipsum caput.
αὐτοκινησία, αὐτοκίνησις· motus, quo res aliqua sua sponte movetur.
αὐτοκίνητος, ον· qui per se movetur. *τὸ αὐτοκίνητον, quod a se movetur, quod sesse movet.
αὐτόκλαδος, ον· cum ipsis ramis.
αὐτόκλητος,ον non vocatus, a, um; non inivitatus, a, um; ultro (venio).
αὐτόκομος· naturâ comatus.
αὐτοκράτειρα, ἡ· imperatrix, -icis, θ. regina, -ae, θ.
αὐτοκρατορεύω· imperator sum.
αὐτοκρατορία, ἡ· plena potestas; principatus, -us. ἀ. imperium, -i, οὐ.
αὐτοκρατορικός, ή, όν· imperatorius, a, um; imperialis, e.
αὐτοκρατορικῶς· plenâ potestate; imperialiter.
αὐτοκράτωρ· nullius imperio subjectus; qui sui juris, suae potestatis est; imperator, -oris.
αὐτόκτητος, ον· proprius, a, um.
αὐτόκτιστος, ον· naturalis, e.
αὐτοκτονέω -ῶ· mihi ipse mortem conscisco (-ivi, -ere); manus ἢ vim mihi affero.
αὐτοκτονία, ἡ· mors voluntaria, mors quam sibi aliquis consciscit.
αὐτοκτόνος· qui sibi ipse mortem conscivit; se ipse interficiens.
αὐτοκυβερνήτης, ὁ· qui ipse gubernator est.
αὐτοκυβερνητί· sua ipsius gubernatione.
αὐτοκύλιστος per se volubilis.
αὐτολεξεί· ad verbum, verbo, pro (de, e) verbo: αὐτολεξεὶ ἑρμηνεύω τι, ad verbum aliquid exprimo.
αὐτολίθινος, ον· lapideus, a, um.
αὐτομάθεια, ἡ· sine praeceptore instructio.
αὐτομαθής,ές·qui sine praeceptore didicit.
αὐτοματία, ἡ· eventus fortuitus.
αὐτοματίζω· 1) sponte facio aliquid. 2) ἀμετ. fortuito evenio.
αὐτοματεί (-τί), sponte; ultro.

αὐτοματισμός, ὁ· casus fortuitus. κατ' αὐτοματισμὸν = ἀπὸ τοῦ αὐτομάτου, fortutio

αὐτόματος, ον· 1) fortuitus, a, um, fortuito eveniens. ἀπὸ τοῦ αὐτομάτου. fortuito ἢ forte 2) spontaneus, a um; (meâ, tuâ, suâ nostrâ, vertrâ sponte. αὐτόματος ποιῶ τι, aliquid meâ sponte aliquid facio. αὐτόματα ἀναφύονται, sua sponte veniunt ἀλλά: τὰ ὅπλα αὐτόματα ἔπεσον = arma ipsa ceciderunt. βοὴ ἐκ τοῦ αὐτομάτου ἐγένετο, clamor suâ sponte ortus est. 3) automatus, a, um τὸ αὐτόματον μηχανή), automatum, -i, οὐ. τὰ αὐτόματα, automata, -ôrum.

αὐτομάτως· fortuito; sponte; spontanee; spontaliter.

αὐτομολέω -ῶ (πρός τινα)· 1) transeo (-ire), transfugio -ere) ad aliquem (πρὸς τοὺς πολεμίους, ad hostes). 2) perfugio, -ere.

αὐτομόλησις, αὐτομολία ἡ· transfugium, -ii οὐ. desertio, -onis, θ.

αὐτόμολος 1) transfuga, -ae. ἀ. 2) perfuga, -ae, θ. 3) desertor, oris, ἀ.

αὐτομόλως· more transfugae.

αὐτονομέομαι -οῦμαι meis legibus me guberno, nullîus imperio subjectus sum

αὐτονομία, ἡ· libertas publica.

αὐτόνομος ον· nullîus imperio subjectus; liber, a, um.

αὐτονυκτί· eâ ipsâ nocte.

αὐτοπάθεια, ἡ· reciprocatio, -onis, θ.

αὐτοπαθής (ἀντωνυμία)· pronomen reciprocum.

αὐτόπιστος, ον per se credibilis

αὐτοποδητί· suis pedibus.

αὐτοποίητος ον· a se ipso factus.

αὐτόπολις, ἡ· libera civitas

αὐτοπολίτης civis liberae civitatis

αὐτοπροαίρετος, ον· libero arbitrio agens; ultro susceptus. ἐντεῦθ. = ultroneus, a, um; voluntarius, a, um.

αὐτοπροαιρέτως· suo ipsius arbitratu ἐντεῦθ. = suâ sponte.

αὐτοπροσώπως· (meâ tuâ) suâ personâ (adesse).

αὐτόπτης, ὁ testis oculatus ἢ ἁπλῶς, testis: arbiter, -tri, ἀ. qui rei alicui interfuit. αὐτόπτης ἐγενόμην, ipse (meis oculis) rem vidi, arbitratus fui.

αὐτόρυφος (στέγη)· naturalis.

αὐτόρριζος ον· ipsis radicibus.

αὐτόρρυτος· sponte profluens

αὐτός, ή ό· 1) ipse, a um: αὐτὸς (= ὁ ἴδιος) ἐποίησα, ipse feci. αὐτὸς ἐγώ, ego ipse αὐτὸς ἐκεῖνος, ipse ille. αὐτὸ τοῦτο, hoc ipsum. αὐτὰ ταῦτα, haec ipsa. αὐτὸ ἐκεῖνο illud ipsum. αὐτὸ τὸ πρᾶγμα, ipsa res. αὐτὸς ἔφα, ipse dixit (τ. ἔ. magister). πέμπτος αὐτός, ipse quintus 2) is, ea id (ἐν ταῖς πλαγίαις αὐτῆς πτώσεσιν ἐπὶ μὴ αὐτοπαθείας, μάλιστα δὲ ἡ γενική, ejus, eorum earum ὡς γενικὴ κτητική): τὰ τέκνα αὐτῶν, liberi eorum. τὴν χώραν αὐτῶν, fines eorum. 3) αὐτὸς καθ' ἑαυτόν, per se (solus). αὐτὸ τοῦτο μόνον, solum unum hoc. 4) αὐτῇ νηΐ, unâcum nave. αὐτοῖς ἵπποις, ἀνδράσιν, unâ cum viris, equis. 5) ὁ αὐτός, ἡ αὐτή, τὸ αὐτό, (ταὐτό), idem, eadem, idem: εἷς καὶ ὁ αὐτός, unus idemque. ταὐτό ἐστι τῷ, idem est, atque (ac) id, quod εἰς ταὐτό, in eundem locum. τῷ αὐτῷ χρόνῳ, eodem tempore. ἀλλά: ἐν τῷ αὐτῷ χρόνῳ (= συγχρόνως), uno tempore.

αὐτόσε eodem, istuc: illuc ἢ illo.

αὐτοσκεύαστος, ον, αὐτόσκευος, ον· nullo artificio factus simplex, -icis.

αὐτοσοφία, ἡ· sapientia ipsa.

αὐτοσφαγής qui se ipse occîdit.

αὐτοσχεδιάζω ex tempore ἢ subito facio (dico) aliquid.

αὐτοσχεδίασμα, τό· opus ex tempore (subito) factum.

αὐτοσχεδιασμός, ὁ· 1) extemporalitas -atis, θ. 2) subitaria dictio.

αὐτοσχεδιαστής, ὁ· qui ex tempore (subito) facit (dicit).

αὐτοσχεδιαστί· ex tempore; subito.

αὐτοσχέδιος, α ον· ex tempore (subito) factus; subitarius, a, um; extemporalis, e. ἐξ αὐτοσχεδίου λέγω, ex tempore ἢ subito dico. λόγος αὐτοσχέδιος, oratio subita et fortuita.

αὐτοσχεδίως· 1) ex tempore, subito. 2) extemporaliter.

αὐτότατος. ipsissumus.

αὐτοτέλεια, αὐτοτελειότης, ἡ· absoluta perfectio

αὐτοτέλεστος· per se perfectus.

αὐτοτελής, ές· 1) per se absolutus; perfectus, a, um; 2) ipse sibi sufficiens.

αὐτοτελῶς· absolute; perfecte.

αὐτότεχνος· per se artem tenens.

αὐτοτόκος· ipsa pariens.
αὐτοτραγικός· vere tragicus.
αὐτοῦ (= αὐτόθι)· ibi; illic.
αὐτουργέω -ῶ· ipse facio (aliquid).
αὐτούργημα, τό· opus, quod quis suâ manu fecit.
αὐτουργός, όν· auctor rei. ὁ αὐτουργός (= τεχνίτης), opifex, -ĭcis, ἀ.
αὐτοφανής, ές· evidens, -ntis.
αὐτοφανῶς· evidenter.
αὐτοφίλαυτος· sui valde amans.
αὐτόφλοιος· cum cortice ipso.
αὐτοφονευτής, αὐτοφόνος· qui se ipse peremit; suicîda, -ae, ἀ.
αὐτοφόρητος· per se portatorius.
αὐτόφορτος· cum ipso onere.
αὐτοφρόνησις, ἡ· prudentia ipsa.
αὐτοφρούρητος, ον· a semet ipso custoditus, a, um.
αὐτοφυής, ές· 1) nativus, a, um. ἄντρον αὐτοφυές, nativum specus. 2) naturalis, e (saxum). 3) δένδρον αὐτοφυές, arbor suae spontis.
αὐτοφυῶς· suapte naturâ.
αὐτοφωνία, ἡ· ipsa vox.
αὐτόφωνος, ον· sponte sonans.
αὐτόφωρος, ον· deprehensus ἢ comprehensus in ipsa re. λαμβάνω τὸν κλέπτην ἐπ' αὐτοφώρῳ, (in ipso furto) comprehendo furem. ἐπ' αὐτοφώρῳ ληφθείς, in ipsa re, in ipso furto, coram deprehensus, compertus flagitii. ἐπ' αὐτοφώρῳ εἴλημμαι, manifesto teneor. αὐτόφωρος κλοπή, manifestum furtum.
αὐτοφῶς, τό· lux ipsa.
αὐτόχαρις, ἡ· gratia ipsa.
αὐτόχειρ, ὁ, ἡ· qui se ipsum accidit; suicîda, -ae, ἀ.
αὐτοχειρί, αὐτοχείρως· suâ manu. αὐτοχειρὶ ἀποθανών, suâ manu occisus, sponte exstinctus.
αὐτοχειρία, ἡ· caedes sui ipsius; suicidium.
αὐτοχειρόνητος· per se creatus.
αὐτόχθων· indigĕna, -ae, ἀ. οἱ αὐτόχθονες, primigeni.
αὐτόχρημα· re ἢ re ipsa; plane.
αὐτόχροος -ους· nativi coloris.
αὐτόχυμος, ον· succo suo.
αὐτόχυτος, ον· per se fusus.
αὐτοψεί· cum suis oculis.
αὐτοψία, ἡ· oculata inspectio; oculata fides.

αὐχενίζω (τινά)· frango cervicem (alicui).
αὐχένιος· ad cervicem pertinens.
αὔχημα, αὔχησις· gloriatio, -onis.
αὐχητής, ὁ· gloriator, -ôris, ἀ.
αὐχήν, ὁ· cervix, -îcis, θ.
αὐχμέω -ῶ· 1) = ξηρός εἰμι, areo, -ere, δίψει αὐχμῶ, siti areo. 2) = ῥυπῶ, squaleo, -ere.
αὐχμηρός, ά, όν· 1) = ξηρός, aridus, a, um; siccus, a, um. 2) = ῥυπαρός, squalidus, a, um; paedĭtus, a, um.
αὐχμηρῶς· squalide.
αὐχμός, ὁ· 1) = ξηρασία, ariditas, âtis, θ. 2) = ῥύπος, squalor, ôris, ἀ. paedor, -oris, ἀ.
αὐχμώδης, ες· aridus, a, um.
ἀφαγνίζω· purifico (aliquid).
ἀφαγνισμός, ὁ· purificatio, -ônis, θ.
ἀφαίμαξις, ἡ· sanguinis detractio; sanguinis (e)missio.
ἀφαιμάσσω· sanguinem demo, ἢ detraho, (e)mitto, depleo.
ἀφαίρε(η)μα, τό· quod aufertur.
ἀφαίρεσις, ἡ 1) ademptio, -onis, θ. 2) abstractio, -onis, θ. 3) ablatio, -onis, θ.
ἀφαιρετική (πτῶσις)· ablatîvus (ὑπον. casus).
ἀφαιρέτης, ὁ· ablator, -oris, ἀ.
ἀφαιρέω -ῶ· 1) demo, mpsi, -mptum, -ere aliquid. ἀφαιρῶ τινί τι, τινός τι, demo (adimo -êmi, emptum, -ere) alicui aliquid. ἀφαιροῦμαι (τινί τι, τινός τι, τινά τι), adimo alicui aliquid; aufero (abstuli, ablâtum, auferre) alicui aliquid; privo aliquem aliqua re. ἀφῃρέθην τὸ πρᾶγμα, mihi res adempta est. ἀφείλετό με τὸ ἀργύριον, mihi pecuniam abstulit. τὸν βίον ἀφαιρεθείς, vitâ privatus. 2) = ἐλαττῶ, deminuo, -ere (aliquid). ἀφαιρῶ τι τῶν κτημάτων, deminuo aliquid de bonis. 3) ἀφαιρῶ τι τοῦ κεφαλαίου, demo ἢ deduco aliquid de capite.
ἀφάλλομαι· desilio, -îre.
ἀφαμαρτάνω· aberro (a re).
ἀφάνεια, ἡ· obscuritas, -âtis, θ.
ἀφανής, ές· obscurus, a, um; non manifestus, a, um; occultus, a, um. ἐκ τοῦ ἀφανοῦς, occulte, clam. οὐκ ἀφανής = φανερός, manifestus. ἀφανὴς τὸ γένος, obscuro loco (ἢ obscure) natus. ἀφανὴς (= ἄφαντος) γίγνομαι, ex oculis evanesco.

ἀφανίζω· 1) obscuro, -are, aliquid 2 aboleo (êvi, -itum, -êre) aliquid. 3) consumo, (-psi, -ere) aliquid. 4) deleo -ere (urbem, nomen, hostes). 5) excîdo, -ere (urbem, exercitum). ἄρδην ἀφανίζω τοὺς πολεμίους, hostes occidione occido ἢ caedo. 6) destruo, -ere (multa). ἀφανίζομαι· 1) abolesco, -ere 2) evanesco, -nui, -ere. 3) occĭdo -ere.

ἀφάνησις, ἡ, ἀφανισμός, ὁ· 1) abolitio, -onis θ. 2) deletio, -ônis, θ. delêtus, -us, ἀ. 3) occidio, onis, θ. excidium, i, οὐ. (legionum).

ἀφανιστής, ὁ· destructor, -oris, ἀ. vastator, -ôris, ἀ.

ἀφανιστικός· vim habens delendi.

ἀφανιστός, ή, όν destructilis, e.

ἀφαντασίωτος· **ον**· visione carens

ἀφάντατος (= μὴ φανταζόμενος) visis et imaginationibus carens.

ἄφαντος, ον ab aspectu remotus. ἄφαντος γίγνομαι, ex oculis evanesco. ἄφαντος ἐγένετο, ex oculis evanuit.

ἀφανῶς· 1) occulte. 2) obscure

ἀφαρής, ἄφαρος· investis, nudus.

ἀφαρμάκευτος, ον· ἀφάρμακος, ον· 1) medicamentis non usus. 2) non venenatus, a, um.

ἀφαρμόζω, ἀφαρμόττω· non convenio; disonus sum.

ἀφαρπάζω (τί τινος) abripio (-ripui, -reptum, -ere) aliquid ab aliquo; deripio aliquid de aliquo.

ἀφασία, ἡ·) loquendi impotentia. ἐντεῦθ. α) stupor, -ôris· β) silentium, -i, οὐ.

ἄφατος, ον· ineffabilis e.

ἀφάτως· inneffabiliter.

ἀφέγγεια ἡ· lumine defectus.

ἀφεγγής, ές· lumine carens· ἐντεῦθ. = obscurus a, um.

ἀφεδρών, ὁ latrîna, -ae, θ.

ἀφειδέω -ῶ· non parco (alicui). ἀφειδῶ πόνου, negligo laborem. 2 contemno -ere, aliquid; nullam curam habeo alicujus rei

ἀφειδής, ές· 1) non parcens (alicui); 2 = δαψιλής, largus, a, um (alicujus rei ἢ aliqua re.) 3) = προετικός, profusus a, um. ἀφειδὴς τῶν ἰδίων, profusus sui. 3) ἀφειδὴς ἐν δώροις, effusus in largitione.

ἀφειδία, ἡ· profusio, -onis, θ

ἀφειδῶς· 1) profuse; effuse. 2) = δαψιλῶς, large.

ἀφεκτικός, ή, όν· abstinens, -ntis.

ἀφέλεια, ἡ simplicitas, -âtis, θ.

ἀφελής, ές 1) simplex, -icis. 2) ἐπὶ λόγου· candidus, a, um.

ἀφελῶς· 1) simpliciter. 2) candide. λίαν ἀφελῶς, candidule.

ἀφελκόω -ῶ exulcero, -are.

ἀφέλκυσις, ἡ· abstractio, -ônis, θ

ἀφελκύω, ἀφέλκω abstraho (-xi, -ctum, -ere) aliquid. ἀφελκύομαι ἀπό τινος ἐπί τινι, abstrahor ab aliq: a re in aliquid.

***ἀφερέγγυος**· non fide dignus.

ἀφερέπονος· laborem non ferens.

ἀφερμηνεύω· interpretor, -ari.

ἀφερπετόω -ῶ in serpentem muto. ἀφερπετοῦμαι, serpens fio

ἀφερπύζω, ἀφέρπω· clam me subduco; clam abeo.

ἄφεσις, ἡ· 1) emissio, -onis, θ. ἄφεσις αἰχμαλώτου, ἀπομάχου. missio, -ônis θ. 2) = ἀποπομπή, διάλυσις, dimissio, -ônis, θ. ἄφ. τῆς ποινῆς, remissio, -ônis, θ. 3) ἡ ἐκ τῆς πατρικῆς ἐξουσίας ἄφεσις, emancipatio, -ônis, θ 4) = συγχώρησις, indulgentia, -ae, θ.

ἀφετέος, α, ον dimittendus, a, um. οὐκ ἀφετέος εἶ, mon dimitendus (emittendus, liberandus) es. ἀφετέον (ἐστί), dimittendum est.

ἀφετηρία (ἐν τῷ ἱπποδρομίῳ)· carceres· μεταφ. principium, ii, οὐ.

ἀφετήριος, ον missilis, e. ἀφετήρια ὄργανα, tormenta, -orum, (ballista, catapulta).

ἀφέτης (ὁ βάλλων)· missor, -oris. ἀ.

ἀφετικός, ή, όν· (e)mittendi vim habens.

ἄφετος, ον· dimissus, a, um. ἐντεῦθ. = liber, era, erum. ἄφετος πέπλος, πλόκαμος, κόμη, solutus a, um. ἄφετοι ἡμέραι, feriae, -ârum.

ἄφευκτος, ον· inevitabilis, e.

ἀφεύκτως· inevitabiliter.

ἀφέψημα, τό· decoctum, -i, οὐ.

ἀφέψησις, ἄφεψις, ἡ· decoctio, -onis θ.

ἀφέψω· decoquo, -ere. aliquid.

ἀφή, ἡ· 1) tactio, -onis, θ tactus, -us, ἀ. 2) contactus, -us ἢ contagio, -onis. 3) περὶ λύχνων ἀφάς, nocte appetente.

ἀφηγέομαι -οῦμαι· 1) = ἡγοῦμαί τινος, duco aliquem ἢ aliqud. 2) = ἱστορῶ διηγοῦμαί τι, narro, denarro aliquid

ἀφήγημα, τό, ἀφήγησις, ἡ· narratio, onis, θ. narratus, -us, ἀ.

ἀφηγηματικός, ή, όν · narrationem continens.

ἀφηγηματικῶς· modo narratione, narrative.

ἀφηγητής, ὁ narrator, -ôris ἀ

ἀφηδύνω τι· jucundum reddo, aliquid (τὴν φωνήν vocem, τὸ ἦθος, morem)

ἀφῆκα· ἴδε ἀφίημι.

ἀφῆλιξ, ὁ, ἡ· adultae aetatis.

ἄφημος sine famâ; ignotus, a, um.

ἀφηνιάζω· 1) habenas excutio, frena non patior. ἐντεῦθ. = non pareo, -ere 2) rebellio, -are.

ἀφηνίασις, ἡ· ἀφηνιασμός, ὁ· 1) frenorum excussio. 2) rebellio, -onis, θ

ἀφηνιαστής, ὁ· 1) qui habenas excutit. 2) reblellio -onis. ἀ.

ἀφῃρημένος, η, ον· abstractus, a, um.

ἀφησυχάζω· conquiesco, -ere.

ἀφθαρσία, ἡ· incorruptibilitas, atis, ἐντεῦθ = immortalitas -âtis. θ.

ἄφθαρτος, ον· 1) incorruptibitis, e. ἐντεῦθ = immortalis, e. 2) incorruptus, a, um; intemeratus, a um.

ἀφθεγκτέω -ῶ· mutus sum.

ἀφθεγκτί sine voce.

ἄφθεγκτος, ον· mutus, a, um.

ἀφθεγξία ἡ· ineffabilitas, -atis. θ.

ἄφθιτος, ον· immortalis, e; aeternus a um.

ἄφθογγος, όν· mutus, a, um.

ἀφθόνητος, ον· non invidiosus, a, um.

ἀφθονήτως non invidiose.

ἀφθονία, ἡ· 1) abundantia, -ae, θ. 2) copia -ae, θ. 3) ubertas, -atis, θ. 4) affluentia, -ae, θ. ἀφθονίαν ἔχω τινός, affluo (circumfluo) aliqua re.

ἄφθονος, ον· κυρ. non invidiosus, a, um; cui non invidetur. ἐντ ὖθ. 1) abundus, a, um. 2) copiosus a, um; ἄφθονα πάντα ἔχων rebus omnibus copiosus. πάνυ ἄφθονος, percopiosus, a, um. 3) ἄφθονον ἔχω τι, affluo (circumfluo) aliqua re. ἄφθονον ἔχων τὸν πλοῦτον, circumfluens copiis 4 uber, -eris. ὕδατα ἄφθονα aquae uberes. ἄφθονος πρός τι, uber ad aliquid 5) exuberans, ntis.

ἀφθόνως· 1) abunde ἢ abundanter. 2) copiose. πάνυ ἀφθόνως, percopiose. 3 affluenter. 4) ἀφθονώτερα, uberrius. ἀφθονώτατα, uberrime.

ἀφθορία, ἡ incorruptela, -ae θ.

ἄφθορος ον· incorruptus, a, um.

ἀφιδρόω -ῶ· resudo, -are, desudo, -are.

ἀφίδρωσις, ἡ· desudatio, -onis. θ.

ἀφιερόω -ῶ dico ἢ dedico, -are, aliquid. ἀφιερῶ (προσφωνῶ) τινι βιβλίον, librum alicui dedico.

ἀφιέρωμα, τό donarium, -ii οὐ.

ἀφιέρωσις, ἡ· dedicatio, onis, θ.

ἀφίημι· 1) emitto (-îsi, -issum, -ere) aliquid (telum, fulmina. ἀφίημι τινὰ ἐκ τῆς φυλακῆς, emitto aliquem e custodia. ἀφίημί τινα ἐλεύθερον, manu emitto aliquem. τὸ δὲ ἀφίημι τὸν υἱὸν ἧς πατρικῆς ἐξουσίας, = emancipo filium. 2) mitto (-ere) aliquid (telum hastam ἢ aliquem). ἄφες με, mitte me. ἄφες τὴν κακολογίαν, mitte male loqui ἢ maledicta. ἀφίημί τινα ἐκ τῆς ἐξουσίας (ἀπελευθερῶ τινά), manu mitto aliquem τὸ δὲ ἀφίημί τινα (αἰχμάλωτον, στρατιώτην, missionem alicui do. 3) = ἀποπέμπω, διαλύω, mitto, dimitto (ere) aliquid ἢ aliquem. ἐντεῦθ. ἀφίεμαι (= ἀφίσταμαί) τινος, dimitto aliquid (occasionem, oppugnationem, principatum). 4) = ἀπολύω ἀπαλλάττω α) remitto, -ere: ἀφίημί τινα τῆς ποινῆς, remitto poenam alicui ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, remitte nobis debita nostra (sicut nos remittimus debitoribus nobis. β) absolvo (-vi, -ûtum, -ere) aliquem (a) re. γ) excuso aliquem (ab) re 5) = ἐλαύνω, βάλλω τι, mitto, permitto aliquid (equum, saxum, telum).

ἀφικνέομαι -οῦμαι· 1) venio ἢ advenio. (-êni, -entum, -ire) 2 pervenio (in portum). 3) adtingo ἢ capio aliquid. ἀφικνοῦμαι εἰς τὴν Ἀσίαν, adtingo Asiam. ἀφικνοῦμαι εἰς τὴν νῆσον, capio insulam. μετφ. α) ἀφικνοῦμαι (ἔρχομαι) εἰς φόβον in timorem pervenio β) ἀφικνοῦμαι εἰς πᾶν κακόν, εἰς τὸ ἔσχατον τοῦ κακοῦ ἀφικνοῦμαι, ad extremam calamitatem adigor (-actus sum, -i.

ἀφιλανθρωπία inhumanitas, -atis, θ.

ἀφιλάνθρωπος· inhumanus, a, um.

ἀφιλανθρώπως· inhumane.

ἀφιλάργυρος,ον alienus ab avaritia
ἀφιλάρετος virtutem non amans.
ἀφίλαυτος non ambitiosus, a um
ἀφιλαύτως non ambitiose.
ἀφιλεργέω -ῶ laborem fugio.
ἀφιλεργία, ἡ fuga laboris.
ἀφιλήδονος, ον voluptatibus non deditus, a. um.
ἀφίλητος, ον 1) non dilectus, a, um *2) cui osculum non datum est.
ἀφιλία, ἡ amicorum defectus
ἀφιλοδοξία, ἡ gloriae contemptus
ἀφιλόδοξος non gloriae cupidus.
ἀφιλοδόξως sine gloriae cupiditate
ἀφιλοικτίρμων immisericors, -rdis
ἀφιλοκαλία, ἡ rerum honestarum inscitia. ἐντεῦθ. = ineptia, ae, θ. insulsitas, -atis, θ.
ἀφιλόκαλος, ον honesta non amans· ἐντεῦθ. ineptus, a, um; insulsus, a, um.
ἀφιλόλογος alienus a litteris.
ἀφιλοπλουτία, ἡ divitiarum contemptus.
ἀφιλοπόλεμος, ον non bellicosus, a, um.
ἀφιλόπονος, ον ignavus, a, um
ἄφιλος, ον amicis carens.
ἀφιλοσόφητος philosophiâ expers
ἀφιλόσοφος a philosophiae alienus.
ἀφιλοστοργία caritatis defectus.
ἀφιλόστοργος, ον a caritate alienus, durus a um. (πρὸς τοὺς γονεῖς), impius, a, um.
**ἀφιλοστόργως* duriter, inhumane; impie.
ἀφιλοτεκνία contemptus liberorum
ἀφιλοτιμία, ἡ ambitionis defectus. ἐντεῦθ. = impudentia, -ae, θ
ἀφιλότιμος, ον non cupidus honoris. ἐντεῦθ impŭdens, -ntis.
ἀφιλοχρηματία, ἡ divitiarum contemptus.
ἀφιλοχρήματος,ον divitiarum contemptor.
ἄφιξις, ἡ adventus, -us, ἀ. (in urbem, ad urbem, ad amicum) ἐπὶ πλοίου καὶ appulsus, -us ἀ. ἡ οἴκαδε ἄφιξις, domum reditio.
ἀφιππάζομαι equo avehor.
ἀφιππεύω 1) = ἀφιππάζομαι *2) = καταβαίνω ἀπὸ τοῦ ἵππου. (ex) equo descendo
ἀφιππία, ἡ inscitia equitandi.

ἄφιππος, ον 1) equitandi imperitus a, um. 2) = μὴ ἱππάσιμος, non equitabilis, e.
ἀφιπποτοξότης sagittarius eques.
ἀφίπταμαι avolo, -are.
ἀφίστημι (τινά τινος), demoveo aliquem de re συνήθ. δὲ impello (aliquem) in defectionem, sollicito animum alicujus ad defectionem, abalieno aliquem ab aliquo. *ἀφίσταμαι ἀπέστην τινός*: 1) = ἀποχωρῶ τινος, abcêdo (cedi, -cessum -ere ab aliquo (ab illo); absisto (-sti -ere) re ἢ ab re. 2) = ἀπολείπω τινά, deficio (-êci, -fectum, -ere) ab aliquo (a republica); descisco, (-ivi, -îtum, -ere) ab aliquo. ἀφίσταμαι πρὸς τινα, deficio ad aliquem descisco ad aliquem transmitto (οὐδ.) ad aliquem 3) = στασιάζω, secedo, -ere: οἱ δημοτικοὶ τῶν πατρικίων ἀπέστησαν (= ἐστασίαζον πρὸς τοὺς πατρικίους, plebs a patribus secessit. 4) = παύομαί τινος, desisto (-stĭti, -stĭtum, -ĕre) aliquâ re (oppugnatione, τῆς πολιορκίας.)
ἄφλαστον (= τὸ κυρτὸν τῆς πρύμνης μέρος)· aplustre, -is, οὐ.
ἀφλεβής, ές venis carens.
ἄφλεκτος, ον inaccensus a, um.
ἀφλόγιστος, ον non inflammatus, a, um
ἄφλογος, ον igni carens
ἄφλοιος, ον cortice carens
ἀφλύαρος, ον non garrulus, a, um.
ἀφνειός, όν dives, -itis
ἄφνω (= αἴφνης) repente
ἀφόβητος,ον non metuens (aliquid).
ἀφοβία, ἡ animus metu vacuus; fortitudo, -inis, θ audentia, -ae, θ. ἔγνων τὴν τοῦ ἀνδρὸς ἀφοβίαν, novi, quam sit vir ab omni metu alienus.
ἄφοβος,ον metu vacuus; impavidus, a, um; intrepidus, a, um.
ἀφόβως sine metu ἢ timore; impavide; intrepide.
ἀφόδευμα, τό stercus, -oris, οὐ.
ἀφοδευτήριον, τό latrîna, -ae, θ.
ἄφοδος (ἀπέρχομαι)· discessus, -us ἀ.
ἀφοίτητος, ον inaccessus, a, um.
ἀφολίδωτος non squameus, a, um.
ἀφόμοιος, ον absimilis, e
ἀφομοιόω -ῶ (τί τινι ἢ πρός τι), simile alicui reddo aliquid. *ἀφομοιοῦμαί τινι*, similis alicui fio.

ἀφομοίωμα, τό simulàcrum, -i, οὐ.
ἀφομοίωσις, ἡ adsimulatio, onis θ.
ἀφοπλίζω armis exuo (aliquem); arma adimo alicui; exarmo ἢ dearmo (hostem, navem) *ἀφοπλίζομαι*, arma exuo (ὑπον. mihi).
ἀφοράω -ῶ (πρός τι, εἴς τι, πρός τινα) 1) adspicio (-exi, -ectum -ĕre) ad aliquid, ad aliquem. 2) respicio (ad aliquem, ad aliquid. *3) ὅσον ἀφορᾷ ἐμὲ (σέ, αὐτὸν) = τὸ κατ' ἐμὲ (κατὰ σε, κατ' αὐτόν), quod ad me (ad te, ad eum) attinet ἢ pertinet. τὰ τὴν τροφὴν ἀφορῶντα (= τὰ πρὸς τροφήν), quae ad victum pertinent.
ἀφόρητος, ον intolerabilis e; intolerandus, a, um; non ferendus, a. um. τὸ ἀφόρητον, intolerantia, -ae, θ.
ἀφορήτως intoleranter; intolerabiliter.
ἀφορία, ἡ sterilitas, -atis, θ. ἐπὶ γῆς· infecunditas, -atis, θ.
ἀφορίζω 1) definio (-îre) aliquid; 2) finibus includo, limito, termino (-âre) aliquid 3) ἀφορίζω (ἀποχωρίζω) τι ἀπό τινος, τί τινος, separo aliquid ab aliqua re (Asiam ab Europâ). 4) ἀφορίζω (= ἀποκρίνω) τι τινὰ ἢ ἀπό τινος, segrego aliquem ἢ aliquid ab aliqu.. 4) † = ἀναθεματίζω, excommunico, -are, aliquem. ἐντεῦθ. *ἀφωρισμένος*, excomunicatus.
ἀφορισμός, ὁ 1) separatio, -ônis. 2) brevis sententia 3) † = ἀναθεματισμός, excommunicatio, -onis, θ.
ἀφοριστικός, ή, όν ad determinandum idoneus, a, um.
ἀφοριστικῶς sententiis brevibus.
ἀφορμάω -ῶ me proripio (ex aliquo loco); proficiscor, abeo.
ἀφορμή, ἡ (μετφ.), origo et fons alicujus, rei. ἐντεῦθ. 1) causa, -ae θ. 2) materia, -ae (alicujus rei): δίδωμί τινι ἀφορμὴν πρός τι, praebeo alicui materiam alicujus rei. 3) = καιρός, occasio -onis, θ. ἀφορμὴν λαβὼν occasione datâ 4) = εὐπορία, facultas, -atis θ opes. 4) res ad bellum (gerendum) necessariae: pecunia, arma, milites etc.
ἀφορμίζω e portus navem educo.
ἀφορολόγητος, ον immunis, e.
ἄφορος, ον 1) sterilis, -e. 2) ἐπὶ γῆς infecundus, a, um.
ἄφορτος, ον sine onere.
ἀφοσιόω -ῶ 1) = καθαίρω, expio, -are, aliquid (τὴν πόλιν, urbem. 2) ἀφοσιῶ (= καθιερῶ) τί τινι, devoto ἢ devoveo aliquid alicui. *Μέσ. ἀφοσιόομαι -οῦμαί τι* ἐξαγνίζω τι, expio aliquid (signa, scelus) *2) ἀφοσιοῦμαί τινι (εἴς τινα, εἴς τι me devoveo alicui, me do et addico alicui ἢ alicui rei; studium habeo in aliquem ἢ in aliquid *ἀφωσιωμένος, η, ον* devotus, a, um; ἐντεῦθ deditus et addictus alicui; studiosus alicujus ἢ alicujus rei.
ἀφοσίωσις ἡ 1) = ἁγνισμός, expiatio, -onis θ 2) = καθιέρωσις, devotio, -onis, θ. *3) ἀφοσίωσις εἴς τινα, εἴς τι, studium (alicujus) in aliquem ἢ in aliquid.
ἄφρακτος, ον non septus, a, um; non munitus, a, um; non tectus a, um
ἄφραστος, ον ineffabilis, e
ἀφρίζω spumo -are, spumesco -ere. *ἀφρίζων*, spumeus, a um
ἀφρισμός, ὁ spumatus -ûs, ἀ.
ἀφρόγαλα, τό spuma lactis.
ἀφρογενής spumigena, -ae, θ.
ἀφροδισιάζω venero (-âre) ἀφροδισιάζων ἀσελγής), venereus a, um; salax, -acis
ἀφροδισιασμός, ὁ res venereae; salacitas, -atis, θ.
ἀφροδισιακός, ή, όν ad res venerarias pertineus.
ἀφροδίσιος, α, ον venereus, a, um. τὰ ἀφροδίσια, res venereae.
Ἀφροδίτη, ἡ 1) Venus, -ĕris θ. οἱ τῆς Ἀφροδίτης ἱερόδουλοι, Venerii. 2) Cypris, -idis, θ.
ἀφρονέω -ῶ desipio. -ere.
ἄφρονις, ὁ ἡ securus, a, um. ἐπὶ κακοῦ, socors, -rdis.
ἀφροντιστέω -ῶ (τινος)· non curo ἢ cogito aliquid, non laboro de re aliqua; negligo aliquid.
ἀφροντιστί sine cura.
ἀφροντιστία ἡ 1) securitas, -atis, θ. ἢ animus securus. 2) ἐπὶ κακοῦ, socordia, -ae, θ.
ἀφρόντιστος, ον 1) securus, a, um. 2) ἐπὶ κακοῦ, socors, -rdis. τὸ ἀφρόντιστον, socordia, -ae, θ.
ἀφροντίστως sine cura, secure. ἀφροντίστως ἔχω non curo (aliquid).
ἀφρόνως sine ratione; dementer; imprudeuter.

ἀφρός, ὁ· spuma -ae. θ

ἀφροσύνη, ἡ· amentia -ae, θ dementia. -ae, θ. insania. -ae, θ. imprudentia, -ae, θ.

ἀφρούρητος, ον· ἄφρουρος ον. non custoditus ἢ incustoditus, a, um

ἀφροφόρος ον· spumiger, a, um

ἀφρώδης, ες· spumosus, a, um; spumeus, a, um. ἀφρώδης γίγνομαι, spumesco, -ere.

ἄφρων, ον· rationis expers; ratione carens ἢ non praeditus. ἐντεῦθ. amens -ntis, demens -ntis, imprudens, -ntis

ἀφύη, ἡ· aphya -ae, θ.

ἀφυής, ές· naturâ non aptus ad aliquid; non ingeniosus ad aliquid. ἐντεῦθ. stolidus, a, um. stultus a,um.

ἀφυΐα, ἡ· natura ad aliquid inepta ἐντεῦθ. stultitia, -ae, θ. ingenium tardum, ingenium absurdum.

ἄφυκος, ον· fuco carens.

ἄφυκτος, ον· inevitabilis, -e.

ἀφύκτως· inevitabiliter.

ἀφυλακτέω -ῶ mihi non caveo.

ἀφύλακτος, ον 1) incautus, a, um. 2 incustoditus, a, um.

ἀφυλάκτως· incaute.

ἀφυλαξία, ἡ· incautêla, -ae, θ.

ἄφυλλος, ον· ἀφύλλωτος, ον· foliis carens.

ἀφυπνίζω· expergefacio (aliquem e somno).

ἀφ[illegible]ρητος, ἄφυρος non mixtus.

ἀφύσητος· non inflatus, a, um.

ἀφύτευτος· non plantatus, a. um

ἀφυῶς naturâ inhabili, inepte. ἐντεῦθ. = stulte, stolide.

ἀφώνητος ον privatus voce.

ἀφωνία, ἡ· defectus vocis.

ἀφωνίζω· mutum reddo.

ἄφωνος, ον· 1) mutus, a um. τὰ ἄφωνα γράμματα, literae mutae. 2) tacitus, a, um.

ἀφώνως· sine voce, tacite.

ἀφώρατος ον· non deprehensus, a, um (in re).

ἀφωρισμένος· ἴδε ἀφορίζω.

ἀφωρισμένως separatim.

ἀφώτιστος, ον· non illuminatus, a, um, illuminus, a, um.

Ἀχαΐα, ἡ· Achaja, -ae, θ. Ἀχαϊκός, Achaicus, a, um. Ἀχαιός Achaeus a, um. οἱ Ἀχαιοί, Achîvi, -orum.

ἀχάλινος, ον· ἀχαλίνωτος, ον· freno carens. ἐντεῦθ. μεταφ. (ἀκόλαστος), effrenatus, a, um. τὸ ἀχαλίνωτον (ἡ ἀκολασία), effrenatio, -onis, θ.

ἀχαλινώτως· effrenate

ἀχανής, ές· 1) vastus a, um. τὸ ἀχανὲς πέλαγος, mare vastum. 2) immensus, a, um.

ἀχάρακτος, ον· 1) nullis notatus signis. 2) non incisus (literis).

ἀχαράκωτος, ον· 1) vallo non munitus. *2) sine lineis.

ἄχαρις (-ιτος), 1) = ἀηδής, ingratus, a, um. (π) illaetabilis, e. 2) = ἄκομψος, illepidus, a, um

ἀχαριστέω -ῶ ingratus sum (in aliquem)

ἀχαριστία ἡ ingratia, -ae, θ. ingratitudo, -inis, θ.

ἀχάριστος, ον· ingratus, a, um. ἀχάριστός εἰμι εἴς τινα, ingratus sum in aliquem.

ἀχαρίστως· 1) animo ingrato; 2) = μὴ εὐχαρίστως, ingratis.

ἀχαρίτως ἀκόμψως· illepide.

Ἀχαρναί, αἱ· Acharnae, -arum Ἀχαρνεύς, Acharnanus, a um.

ἀχάτης, ὁ· achates, -ae, ἀ.

ἄχειλος, ον· labris carens.

ἀχείμαντος, ον· ἀχείμαστος, ον· non hiemalis, e; sine tempestatibus; tranquillus, a, um.

ἄχειρ, ἄχειρος, ὁ, ἡ· sine manibus

ἀχειραγώγητος, ον· immansuêtus, a, um

ἀχειρίδωτος, ον· manicis carens.

ἀχειροποίητος non manibus factus

ἀχειρότευκτος, ἀχειρούργητος, ον· non factus humanâ manu.

ἀχειροτόνητος, ον· suffragiis non electus

ἀχείρωτος, ον· indomitus, a, um.

Ἀχελῷος, ὁ· Achelôus i, ἀ. Ἀχελώϊος, Acheloïus a, um. Ἀχελωΐς, Acheloias, -adis, θ.

Ἀχέρων, ὁ· Achĕron, -ntis, ἀ. Ἀχερόντειος, -ιος, Acheronteus, -ĭcus, a, um. Ἀχερούσιος, Acherusius, a, um. Ἀχερουσία, Acherusia, -ae, θ.

ἀχθεινός, ή, όν· taediosus, a, um.

ἀχθεινῶς (= ἀηδῶς), taediose.

ἄχθομαι (τινος, τινι ἐπί τινι, τι), gravor (-âri) aliquid, aegre et moleste fero aliquid; doleo -êre, aliqua re;

molestiam traho ἢ capio ex re. οὐκ ἄχθομαι ποιῶν τι, non gravor facere aliquid.

ἄχθος, τό· 1) onus, -eris, οὐ. 2) molestia, -ae, θ. 3) dolor, -oris, ἀ.

ἀχθοφορέω -ῶ 1) onera fero; onera sustineo. 2) bajŭlo, -are.

ἀχθοφορία ἡ· actio onera ferendi.

ἀχθοφόρος, ον· gerrulus a, um. ὁ ἀχθοφόρος, bajŭlus, -i, ἀ. gerulo, -onis, ἀ.

Ἀχιλλεύς, ὁ· Achilles, is ἀ. Ἀχίλλειος, Achillēus, a, um.

ἄχιλος, ον· sine pabulo.

ἀχίτων, ον· tunicâ carens.

ἄχλαινος, ον laenam non habens.

ἀχλόητος, ον· ἄχλοος, ον· viriditate destitutus; non virens.

ἀχλύς ἡ caligo, -inis, θ.

ἀχλυώδης, ές· caliginosus, a, um.

ἄχνη ἡ· 1) palea, ae, θ. ἄχνη (= σκωρία) χαλκοῦ palea aeris. ἄχνη ἀλεύρου, tenuissima pars farinae. 2) spuma, ae, θ.

ἄχνοος -ους· lanugine carens.

ἀχολία, ἡ· animus aequus.

ἄχολος, ον· bile carens; lenis, e.

ἄχορδος, ον· sine fidibus.

ἀχόρευτος, ον· 1) choreis carens. *2) = ὁ μὴ χορεύσας, qui non saltavit.

ἀχορτασία, ἡ. insatietas, -atis, θ.

ἀχόρταστος, ον· insatiatus a, um.

ἄχος (λύπη) *τό·* moeror, -oris, ἀ.

ἄχραντος, ον· impollutus, a, um; purus, a, um; sanctus, a, um.

ἀχράντως impollute; sancte.

ἀχράς (-άδος) *ἡ* pirus silvestris; pirum silvestre, achras, -adis, θ.

ἀχρεῖος, ον 1) = ἄχρηστος, inutilis, e; *2) = αἰσχρός, turpis, e.

ἀχρειότης, ἡ· 1) inutilitas, -âtis, θ. *2) = αἰσχρότης, turpitudo, -inis, θ.

ἀχρείως· 1) inutiliter, *2) turpiter.

ἀχρηματία, ἡ· inopia, -ae, θ.

ἀχρήματος, ον· carens pecunia, inops, -opis; pauper, -eris

ἀχρησία, ἡ· omissio usurpationis.

ἀχρήσιμος (ἀχρησίμευτος) inutilis.

ἀχρηστέω -ῶ 1) inutilis sum. 2) inusitatus sum. 3) obsolesco, -ere.

ἀχρηστία, ἡ 1) inutilitas, -âtis θ 2) = ἀχρησία, omissio usurpationis

ἀχρήστως· inutiliter; inusitate.

ἄχρι ἄχρις 1) *πρόθ.* α) usque ad, in (ἐπὶ δὲ πόλεων καὶ χωρῶν ἄνευ τῆς ad, in): ἄχρι τοῦ ὄρους, usque ad montem ἢ ad montem usque. ἄχρι τῆς πόλεως, usque in urbem. ἄχρι Ῥώμης, usque Romam. ἄχρι Θεσσαλίας, usque Thessaliam. β) μετ' ἀφηρ. καὶ ἐπιτασ.): ἄχρι λαβῆς capulo tenus. 2) *σύνδ.* ἄχρις οὗ: donec, dum: ἄχρις οὗ ἐκρύπτοντο, dum erant occulti. ἄχρις οὗ ἀποσβέσωσι, donec exstinxerint.

ἄχριστος, ον· non unctus, a, um.

ἀχροέω -ῶ· sum sine colore.

ἄχροια, ἡ· coloris carentia, nullus color; pallidus color.

ἄχρονος, ον· expers temporis.

ἀχρόνως sine tempore.

ἄχροος -ουν· 1) sine colore; 2) = ὠχρός, pallidus, a, um.

ἄχρυσος, ον· auro carens; pauper.

ἀχρωμάτιστος· non coloratus, a, um.

ἀχρώματος, ον ἄχρωμος, ον· coloris expers, sine colore.

ἄχυλος, ἄχυμος· exsuccus, a, um.

ἀχύρινος, ον· 1) e paleis constans; palearis, e. 2) straminius, a, um.

ἀχυροθήκη, ἡ· palearium, -ii, οὐ.

ἄχυρον τό acus, -ĕris, οὐ. palea ae, θ. stramen, -inis, οὐ. ἀχύροις μεμιγμένος, paleatus, a, um. τὸ ἐξ ἀχύρων στρῶμα, stramentum, -i, οὐ.

ἀχυροφαγέω -ῶ· paleas comedo.

ἀχυρόρω -ῶ· paleis sterno.

ἀχυρώδης, ες· acerosus, a, um.

ἀχυρών, ὁ· palearium, -ii, οὐ.

ἀχώνευτος, ον· 1) ἐπὶ μετάλλων, non flatus ἢ conflatus, a, um; 2) ἐπὶ μεταλ. καὶ τροφῆς, non coctus, a, um.

ἀχώρητος, ον· qui capi nequit, ἐντεῦθ = immensus, a, um.

ἀχώριστος, ον· inseparabilis, e.

ἀχωρίστως· inseparabiliter.

ἄχωστος, ον· 1) non accumulatus, a, um. 2) = μὴ κεχωσμένος, non obrŭtus, a, um.

ἄψαλτος, ον qui cani ad fides nequit

ἄψαυστος, ον 1) intactilis, e. 2) intactus, a, um· τὸ ἄψαυστον, intactus, -ûs, ἀ.

ἀψεγής, ές, ἄψεκτος, ον· irreprehensus, a, um; non reprehensus a, um

ἀψεγῶς, ἀψέκτως· sine reprehensione.

ἀψεύδεια, ἡ· veritatis amor.

ἀψευδέω -ῶ· ἀψευστέω -ῶ· non mentior, -itus sum, -iri.

ἀψευδής, ές· ἄψευστος, ον non

mentiens -ntis; verax, -âcis; verus, a, um. τὸ ἀψευδὲς τοῦ Ἀπόλλωνος στόμα, verum Apollinis os.

ἀψευδῶς (ἀψεύστως · veraciter, vere. ἀψευδῶς κρίνω, vere judico.

ἀψηλάφητος, ον· intactus, a, um.

ἀψήφιστος, ον· suffragiis non creatus ἢ electus, a, um.

ἄψηφος, ον suffragio carens.

ἀψηφοφόρητος, ον· qui nondum suffragium tulit.

ἀψιθυμία, ἡ· animi motio; affectio animi.

ἀψίθυμος, ον· ἀψίκαρδος, ον· animum movens.

ἀψικορία, ἡ· fastidium, -ii, οὐ.

ἀψίκορος, ον· fastidiosus, a, um. τὸ ἀψίκορον = ἡ ἀψικορία.

ἀψικόρως· fastidiose.

ἀψιμαχέω -ῶ velitor, -ari.

ἀψιμαχία, ἡ· velitatio, -ônis, θ.

ἀψίνθιον, τό absinthium, -i οὐ.

ἀψινθίτης (οἶνος), vinum absinthio conditum.

ἀψίς, ἡ· 1) fornix, -icis, θ 2) arcus, ûs, ἀ. 3 testudo, -inis, θ.

ἀψίχολος, ον· qui cito irascitur; iritabilis, e

ἄψογος, ον· non reprehensus, a, um; irreprehensus, a, um

ἀψόγως· sine reprehensione.

ἀψοφητί· sine strepitu.

ἀψόφητος, ον· ἄψοφος, ον· nullum strepitum edens

ἄψυκτος, ον non refrigeratus, a, um

ἀψυχέω -ῶ exanimor, -ari.

ἀψυχία, ἡ· 1) exanimatio, -onis, θ. 2) timiditas, -âtis θ

ἄψυχος, ον· 1) inanimus, a, um; inanimatus, a, um 2 timidus, a, um.

ἄψυχρος, ον non frigidus, a, um.

ἀωρί intempesta nocte

ἀωρία, ἡ· intempestivitas -atis, θ. νυκτὸς ἀωρία (ἡ ἀκμάζουσα νύξ), nox intempesta.

ἀωροθάνατος· immature mortuus

ἀωρόνυκτος (= ἐν νυκτὶ βαθείᾳ)· nocte intempesta facio aliquid

ἄωρος, ον· 1) intempestivus, a, um. 2) immaturus, a, um 3) immitis, e

ἀώρως· intempestive.

ἄωτον, τό· ἄωτος, ὁ· (τὸ ἄνθος, τὸ ἔξοχον), flos, -oris, ἀ. μετφ. optimum

ἄωτος, ον· inauritus, a, um; sine auribus; ansâ carens.

B

B, β (βῆτα), τὸ δεύτερον γράμμα, litera B ὡς ἀριθμητ. σημεῖον τὸ μὲν β' = duo ἢ secundus, τὸ δὲ ͵β = duo millia.

βαβαί! babae! papae! hui!

Βαβυλών, ἡ· Babÿlon, -onis, θ. Βαβυλώνιος, Babylonius, a, um; Babyloniensis, e. Βαβυλωνία, Babylonia, -ae, θ.

βάδην· pedetentim; gradatim; modico ἢ lento gradu.

βαδίζω 1) = βηματίζω, gradior, gressus sum, -i. 2) = βαίνω περιπατῶ, ingredior -i, ambŭlo, -are. 3) incedo (-essi, -essum, -ere). πεζῇ βαδίζω, pedes ἢ pedibus incedo βαδίζω ἐπὶ τὸν πολέμιον, incedo in hostem; gradum infero in hostem 4) = βαίνω, χωρῶ, cedo, vado, invado, eo.

βάδισις, ἡ, βαδισμός ὁ gressus, -ûs, ἀ. ingressus, -ûs, ἀ. incessus -us, ἀ

βάδισμα, τό· 1) ingressus -ûs, ἀ, 2) gradus -ûs, ἀ. ταχύνω τὸ βάδισμα, gradum celero

βαθέως· 2) profunde. 2) alte. βαθέως κοιμῶμαι, alte (arte) dormio. 3) βαθέως ἀναστενάζω, ab imo pectore suspiro. 4 penitus. γῆ βαθέως χάσκουσα, terra penitus dehiscens. βαθέως εἰς χώραν τινά (ἐν τῷ μυχῷ χώρας τινός) εἰσέρχομαι, penitus in terram aliquem ingredior. 5) = εἰς βάθος, depresse.

βαθμηδόν· 1 gradatim; gradibus ἢ per gradus: βαθμηδὸν προϊέναι, gradibus ire 2) = κατὰ μικρόν, paulatim.

βαθμίς, ἡ· 1) bassis, is θ. 2) gradus, us, ἀ. (κυρ. καὶ μετφ.)

βαθμός, ὁ· gradus, us (κυρ. καὶ μετφ. οἷον gradus honoris, dignitatis, aetatis). * εἰς τοιοῦτον βαθμὸν (= εἰς τοσοῦτον, εἰς τοῦτο) σοφίας, ad eum gradum sapientiae.

βάθος, τό profunditas, -atis, θ. altitudo, -inis, θ.

βάθρον,τό· 1) gradus, -ûs, ἀ. τὰ βάθρα τοῦ ναοῦ, templi gradus (πληθ.). 2) βάθρον ἀνδριάντος, basis statuae. 3) (ἑδώλιον), scamnum, -i, οὐ. 4) βάθρον ἐν θεάτρῳ, δικαστηρίῳ, βουλευτηρίῳ, subsellium -i, οὐ.

βαθύγειος (ἐπὶ ἀγρῶν)· fertilis, e.

βαθυγένειος· egregie barbatus.

βαθύγηρως· decrepitus, a. um.

βαθύδενδρος arboribus obsitus

βαθύζωνος· alte cincta

βαθυκαμπής· valde curvus.

βαθυκήτης profundissimus (pontus)

βαθυκλεής, ές· illustris e.

βαθύκολπος, ον sinuosus, a. um.

βαθύκομος· bene comatus, a. um.

βαθύκρημνος, ον profunda praecipitia habens

βαθυκύμων, ον· undosus, a um.

βαθυκρύσταλλος alta glacie tectus.

βαθυλείμων laeta pascua habens.

βαθύμαλλος, ον villosus, a, um.

βαθύνους· (homo) alti sensûs, animi profundi.

βάθυνσις, ἡ· depressio, -onis, θ. excavatio -ionis, θ.

βαθύνω deprimo aliquid (φρέαρ puteum). ἐντεῦθ. = excavo aliquid.

βαθύξυλος densis arboribus.

βαθύπεπλος· longo peplo.

βαθύπικρος valde amarus

βαθυπλόκαμος· densis cincinnis.

βαθύπλουτος, ον praedives, -itis.

βαθυπώγων· promissam ἢ densam barbam habens.

βαθύρριζος altas radices habens

βαθύρρους, ουν profunde fluens

βαθύς, εῖα, ύ· 1) profundus, a, um; altus a, um. βαθεῖα θάλασσα, profundum mare. βαθὺ φρέαρ, altus puteus. 2) ἐπὶ χρόνου· βαθεῖα νύξ, profunda nox, multa nox μέχρι βαθείας νυκτός, ad multam noctem. ὄρθρος βαθύς, summum mane. 3) *μεταφ.* βαθὺ γῆρας, provecta senectus. βαθὺς ὕπνος, somnus profundus, somnus altus ἢ artus. βαθεῖα λύπη dolor magnus (gravissimus, summus). βαθεῖα γνῶσις, cognitio accurata ἢ subtilis.

βαθυσκαφής, ές alte effosus.

βαθύσκιος, ον· altâ umbrâ tectus; umbrosus, a, um

βαθύτης, ἡ· profunditas, -atis, θ. altitudo, -inis, θ.

βαθύτριχος, ον· villosus, a, um.

βαθύφρων· (homo) animi profundi; callidus, a, um; prudens, -ntis.

βαθύφυλλος, ον· frondosus, a, um.

βαθύφωνος· gravem vocem edens.

Βαῖαι (πόλις καὶ θερμὰ ὕδατα), Bajae, -arum. Βαϊανός, Bajanus, a, um.

βαίνω· 1) gradior, ingredior (-gressus sum, -i). 2) cedo, incedo, procedo, (essi, -ere); eo (-ire). 3) ἐν τῇ μετρικῇ· βαίνειν μέτρον, versum scandere.

βαΐον, βαΐς· ramulus palmae.

βαϊφόρος, ον· palmiger, a, um.

βάκηλος (ἀνόητος)· baceolus, -i, ἀ.

βακτηρία, βάκτρον· baculum, i, οὐ.

βακτηρίδιον, τό· bacillum, i, οὐ.

Βάκτρα (πόλις)· Bactra, -orum. Βάκτροι, Bactri, -orum. Βακτριανός, Bactrius, a, um.

βακτρεύω baculo nitor

1 **βάκχειος,εία,ειον**·Bacchanalis, e; τὸ Βάκχειον (ἱερὸν τοῦ Βάκχου), Bacchânal, -âlis, οὐ. ἡ Βακχεία (τὰ τοῦ Διονύσου ὄργια), Bacchanalia, -ium, οὐ.

2 **βακχεῖος** bacchîus, bacchêus a, um

βάκχευμα, τό· βάκχευσις, ἡ bacchatio, -onis, debacchatio, -onis, θ.

βακχευτής· bacchator; bacchans.

βακχεύω (μαίνομαι)· bacchor, -ari; debacchor, -ari.

Βάκχη (μαινάς) Baccha, -ae, θ. κατὰ τὰς Βάκχας, bacchatim.

Βακχιάδαι, οἱ· Bacchiadae, -ârum.

βακχικός, ή, όν· bacchicus, a, um.

Βάκχος, ὁ· Bacchus, -i, ἀ. Liber, -eri, ἀ. μεταφ. vinum, -i, οὐ.

βαλανεῖον, τό· balnêum, -i, οὐ. balnearia, -orum, ἀ πλ. μικρὸν βαλανεῖον balneolum, -i, οὐ.

βαλανεύς, ὁ· balneator, -oris, ἀ.

βαλανευτικός, ή, όν· balnearis, e; balnearius, a, um.

βαλανίς, ἡ· 1) balneatrix, -icis, θ. 2) = βάλανος, glans, -ndis, θ.

βαλανηφαγέω -ῶ· glandibus vescor

βαλανηφάγος,ον· qui glandibus vescitur.

βαλανηφόρος, ον· 1) glandifer, era, erum. 2) glandarius, a, um.

βαλανίζω (δρῦν)· glandes excutio.

βαλάνινος, ον· e glande factus.

βαλανοειδής glandis formam habens

βάλανος, ἡ· glans -ndis, θ.

βαλανοφαγέω = βαλανηφαγέω· *βαλανηφάγος* = βαλανοφάγος.

βαλάντιον, τό crumēna, -ae, θ manticula, -ae, θ.

βαλαντιοτομέω -ῶ crumēnas seco; manticulor, -ari.

βαλαντιοτόμος· manticularius, i, ἀ.

βαλανώδης, ες· glandi similis.

βαλανωτός· glandis formam habens

βαλβιδώδης· carceribus similis.

βαλβίς (ἀφετηρία), ἡ· carceres

βαλλίζω· salto, -are.

βαλλισμός, ὁ saltatio, -onis, θ.

βάλλω· 1) = ἀφίημι, jacio (-êci, -actum -ĕre) aliquid (βέλος telum, λίθον lapidem); jaculor (λίθους saxa, πῦρ, ignem). ἐπὶ σκοπὸν βάλλω τὰ βέλη destĭno sagittas *μετφ*. ἐπὶ σκοποῦ βάλλω, quod expeto (ἢ propositum) consequor. 2) = πλήττω, παίω, ferio, -ire; ico, -ere; percutio -ere (aliquem lapide) κεραυνῷ βληθείς, fulmine ictus. ἐντεῦθ. = vulnero, occîdo (aliquem). 3) = τίθημι, pono, -ere, aliquid. 4) *μέσ*. *βάλλομαι*, (παρὰ πεζοῖς) = jacio, -ere, aliquid (ἄγκυραν ancoram, κρηπῖδα fundamenta).

βάλσαμον, τό· balsamum -i, οὐ. χρίσμα βαλσάμου, balsameum unguen.

βαλσάμινος, ον balsaminus, a, um

βαλσαμώδης, ες balsamôdes, -is.

βάμμα, τό· tinctura -ae, θ.

βαναυσία, ἡ 1 ars illiberalis 2) = βαναυσότης, illiberalitas, -atis, θ. rusticitas -atis, θ. ineptia, -ae, θ.

βαναυσικός, ή, όν· illiberalis, -e; sordidus, a, um.

βάναυσος, ον· 1) sedentarius, a, um. ἐντεῦθ. = opifex, -ĭcis, ἀ. τέχνη βάναυσος, ars illiberalis. 2) ἐπὶ ἠθῶν· illiberalis, e, haud ingenuus, a, um; rusticus, a, um; ineptus, a, um.

βαναυσοτεχνέω -ῶ *βαναυσουργέω* -ῶ· opificum artem ἢ servilem artem exerceo.

βαναυσουργός, ὁ· opifex, -icis, ἀ. artifex· μάλιστα, qui in arte aliqua sordida versatur.

βαναυσιουργία, ἡ· opificium -i, οὐ. opificum ars ἢ servilis ars.

βαναυσώδης, ες rusticus, a, um; illiberalis, e.

βαναύσως· rustice; illiberaliter.

βαπτίζω· 1) mergo, immergo (-rsi, -rsum, -ere); obruo, -ui, -utum, -ere aliquem ἢ aliquid· βαπτίζω (καταδύω) τὰς ναῦς, obruo puppes. *βαπτίζομαι*, me immergo ἢ immergor. ἐντεῦθ. *βεβαπτισμένος* (= μεθύων) vino mersus obrutus. ὀφλήμασι βεβαπτισμένος (= κατάχρεως, aere alieno oppressus ἢ obrutus 2) † baptizo, -are.

βάπτισις, ἡ *βάπτισμα*, τό· *βαπτισμός*, ὁ, 1) immerssio -onis, θ. 2) † baptisma, -atis, οὐ ἢ -mus, -i, ἀ

βαπτιστήριον, τό· baptisterium -i οὐ

βαπτιστής, ὁ· baptista, -ae, ἀ.

βαπτός, ή, όν· tinctus, a, um; tinctilis, e. τὰ βαπτά, tincta, -orum

βάπτω· 1) immergo (-rsi, -rsum, -ere) aliquid rei (ferrum aquae). 2) inficio, -ere, aliquid. 3) tingo (-nxi, -nctum, -ere) aliquid; colore inficio aliquid. βάπτω ἔρια πορφύρᾳ, tingo lanam murice. αἵματι βαφείς, sanguine tinctus 3) imbuo, -ere.

βάραθρον, τό· vorâgo -ĭnis, θ. barathrum, -i, οὐ.

βαραθρώδης, ες· voraginosus, a, um.

βαρβαρίζω barbaros imitor.

βαρβαρικός· barbaricus, a, um

βαρβαρικῶς· barbarice.

βαρβαρισμός, ὁ barbarismus, -i, ἀ.

βαρβαριστί· barbarice.

βαρβαρόγλωσσος· barbare loquens.

βαρβαρόκτονος· barbaris interfectus

βαρβαροκτόνος· barbaros interficiens.

βάρβαρος, ον barbarus, a, um. οἱ βάρβαροι, barbari, -ôrum, ἀ ἡ τῶν βαρβάρων χώρα, barbaria, -ae, θ barbaricum, -i, οὐ.

βαρβαρότης, ἡ· barbaria, -ae, θ.

βαρβαρόφρων· barbarae mentis.

βαρβαροφωνέω -ῶ· barbare loquor

βαρβαρόφωνος· barbare loquens.

βαρβαρόω -ῶ· barbarum aliquem reddo *βαρβαροῦμαι*, barbarus fio.

βαρβάρως· barbare.

βαρβιτίζω· barbiton pulso.

βάρβιτος, ἡ barbitos, -i, θ.

βαρέως graviter; moleste. βαρέως φέρω τι, graviter ἢ aegre fero aliquid. βαρέως ἔχω πρός τινα, iniquo animo sum adversus aliquem.

βάρημα, τό· gravitas, -âtis, θ.

βᾶρις (-ιδος), ἡ navis, -is, θ.

βαρούμενος (βαρέω)· gravatus, a, um pressus a, um, aliqua re (εἰσφοραῖς vectigalibus, καμάτῳ labore).

βάρος, τό 1) pondus, -eris, οὐ. 2) onus, -eris, οὐ. 3) gravitas, -atis θ.

βαρυάλγητος ον· βαρυαλγής, ές· graviter dolens

βαρύδακρυς· graviter lacrimans.

βαρυεγκέφαλος· stupidus a, um.

βαρυηκοέω -ῶ· difficulter audio.

βαρυηκοΐα ἡ gravitas auditûs

βαρύκοος, ον· surdaster, a, um.

βαρυηχής, ές gravisonus, a, um.

βαρυθυμέω -ῶ aeger animi sum; tristi animo sum;tristis sum

βαρυθυμία, ἡ· aegrimonia, -ae, θ aegritudo, inis, θ ira, ae, θ.

βαρύθυμος ον· aeger animi (ἢ animo); tristitiâ affectus; iratus.

βαρυθύμως· aegro animo; aegre.

βαρυκέφαλος, ον. grave caput habens. ἐντεῦθ = *stolidus, a, um; stultus, a, um.

βαρύλογος, ον maledicus, a, um.

βαρύλυπος, ον graviter dolens.

βαρύμοχθος, ον laboriosus, a, um.

βαρύνοσος· gravi morbo laborans.

βαρύνω· 1) gravo, -are. τὰ κακὰ βαρύνουσί με, mala me gravant. 2) premo, -ere, aliquid ὅθεν: οἴνῳ βεβαρημένος, = vino pressus. 3) = ἐπιβαρύνω ἐνοχλῶ, ingrăvo, -are, aliquem ἢ aliquid. *βαρύνομαι·* α) gravor, -ari· τραύμασι βαρυνόμενος, vulneribus gravatus β) = πληροῦμαι, gravesco,-ere γ) μεταφ. = ἐνοχλοῦμαι, ingravesco, -ere. δ) μετφ. = χαλεπῶς φέρω, gravor, aegre fero.

βάρυνσις, ἡ· gravatio, -onis, θ.

βαρυντικός, ή, όν· gravabilis,e:gravans, -ntis

βαρυοδμία, ἡ· graveolentia, -ae, θ.

βαρύοδμος βαρύοσμος· graveolens

βαρυπένθεια, ἡ· luctus gravis

βαρυπενθής, ές graviter lugens; gravi luctu oppressus.

βαρύς, εῖα, ύ· g r a v i s, e (κυρ. καὶ μεταφ.) Ὅθεν 1)=βριθύς, gravis, e; ponderosus, a, um. φορτίον βαρύτατον, onus gravissimum 2) βαρὺς ἦχος, gravis sonus. ἡ βαρεῖα προσῳδία accentus gravis. 3) = ἐπαχθής, ὀχληρός, gravis, e; molestus, a, um. βαρύ μοι ἐστί τι, mihi grave (molestum) est aliquid. ἵνα μή τι βαρύτερον εἴπω, nė gravius quippiam dicam 4) = σπουδαῖος, g r a v i s. ponderosus, non parvae auctoritatis, magnus, amplus (causa, vir, urbs). 5) = σφοδρός, gravis, vehemens, acer (hostis, amor

βαρυσταθμέω -ῶ· ponderosus sum.

βαρύσταθμος,ον· ponderosus,gravis.

βαρυστενάχων graviter gemens.

βαρύστονος· graviter suspirans.

βαρυσύμφορος calamitosus, a, um.

βαρύτης, ἡ 1) gravitas -atis (κυρ. καὶ τροπ.). 2) pondus, -eris, θ.

βαρύτιμος, ον· pretiosus, a, um; carus a, um.

βαρυτονέω -ῶ· (γραμμ.) accentum gravem pono.

βαρύτονος, ον· 1) valde intentus; graviter sonans. 2) ἐπὶ συλλαβῶν, accentum gravem habens.

βαρύϋπνος somno gravi sopîtus.

βαρύφθογγος· gravem sonum edens.

βαρύφορτος· graviter onustus.

βαρυφωνέω -ῶ· gravem vocem edo.

βαρυφωνία, ἡ· vox gravis

βαρύφωνος· cui vox gravis est.

βασανίζω· 1) tero aliquid in coticula. ἐντεῦθ. = examino,exploro -are, aliquem ἢ aliquid 2) torqueo (torsi, tortum, -ère), aliquem ἢ aliquid: excarnifico, aliquem. μετφ. torqueo, crucio, excrucio -are, aliquem. *βασανίζομαι,* torqueor, crucior.

βασανισμός ὁ· 1) exploratio, -onis, θ. 2) excrutiatio,-ônis, θ. tormentum, -i, οὐ. carnificina, -ae, θ.

βασανιστήριον, τό· 1) tormentum, -i, οὐ. 2) carnificîna, -ae θ.

βασανιστής, ὁ· 1) tortor, -oris. ἀ. 2) cruciator, -ôris, ἀ. 3) afflictator, -oris ἀ. 4) carnifex, -icis ἀ.

βασανίστρια, ἡ· quae torquet.

βάσανος, ἡ 1) lapis Lydius, coticula, -ae, θ ἐντεῦθ. = examen, -inis οὐ. exploratio, -onis, θ. 2) tormenta, orum. δίδωμι παραδίδωμί τινα εἰς βάσανον, aliquem do in tormenta, do tormentis. 3) cruciatus, -ûs ἀ. excruciatio, -onis, θ. ἄξιος βασάνων, excruciabilis, e 4 carnificina, -ae, θ.

1. **βασίλεια, ἡ·** regina, -ae, θ.

2. **βασιλεία, ἡ·** imperium regium; r e g n u m, -i, οὐ. λαμβάνω τὴν βασιλείαν, regnum adipiscor, adeo; rex fio. *ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ Ὄθωνος, regnan-

te Othone. ἐκβάλλω τινὰ τῆς βασιλείας, expello aliquem regno.

βασιλείδιον, τό regulus -i.

βασίλειον, τό· regnum, -i, οὐ.

βασίλειος, ον (τοῦ βασιλέως)· regius, a, um. ὁ βασίλειος θρόνος, solium regium, sedes regia. *τὰ βασίλεια* (= ἡ τοῦ βασιλέως οἰκία), regia, -ae, θ. regalis domus; palatium, -i, οὐ.

βασιλεύς, ὁ rex, -gis ἀ. οἱ βασιλεῖς, α) reges,-gum·β)(= τὸ βασιλικὸν ζεῦγος), rex et regina. τὸ τοῦ βασιλέως σκῆπτρον, sceptrum regium. ἡ τοῦ βασιλέως πόλις (ἡ βασιλεύουσα), urbis regia. ὁ τοῦ συμποσίου βασιλεύς, = ὁ συμποσίαρχος, rex mensae, rex convivii. μετφ. βασιλεὺς (ἐν λόγοις), primus, egregius.

βασιλευτός,όν·regi subjectus,a, um.

βασιλεύω· regno, -are. ἐπὶ Ξέρξου βασιλεύοντος Xerxe regnante. ὁ βασιλεύων (ὁ βασιλεύς), regnator, -ôris, ἀ.

βασιλίζω· regi faveo (-êre).

βασιλικός, ή, όν· regalis, e; regius, a, um. ἡ βασιλικὴ ἐξουσία, potestas regia. ἡ βασιλικὴ στολή, regius ornatus. ἡ βασιλικὴ πορφύρα, purpura (regalis). τὸ βασιλικὸν ταμεῖον, ὁ βασιλικὸς θησαυρός, fiscus, -i, ἀ. βασιλικὰ (κατὰ τοῦ βασιλέως) ἐγκλήματα, αἰτίαι, majestatis crimina. *ἡ βασιλικὴ* (στοά, ἐκκλησία) basilica, -ae, θ. *οἱ βασιλικοί*, (= οἱ αὐλικοί), aulici, -orum.

βασιλικῶς· regaliter.

βασιλίς, ἡ regina, -ae, θ. 2) βασιλὶς (οἰκία), regia, -ae, θ.

βασιλίσκος, ὁ· regulus, -i, ἀ.

βασίλισσα, ἡ regina, -ae, θ.

βάσιμος,ον meabilis, e. ἐντεῦθ. stabilis, e; firmus a, um.

βάσις, ἡ· 1) = βαδισμός, gressus, -us, ἀ. 2) = θεμέλιον fundamentum, -i, οὐ. crepîdo, -inis, θ. basis, -is, θ. 3) ἐν τῇ μετρ. rhythmus, numerus.

βασκαίνω (τινά)· fascino ἢ effascino aliquem 2) βασκαίνω (φθονῶ) τινι, invideo alicui.

βασκανία, ἡ· 1) effascinatio, -onis, θ. 2) = φθόνος, invidia, -ae, θ.

βασκάνιον, τό amulêtum, -i, οὐ.

βάσκανος, ον· 1) qui fascĭnat (aliquem). 2) = φθονερός, invīdus, a, um, οἱ ἐμοὶ βάσκανοι (οἱ φθονοῦντές μοι), invidi mei. 3) *οὐσιαστ.* obtrectator, -ôris, ἀ. sycophanta, -ae, θ.

βασκάνως· animo invido.

βάσταγμα, τό onus, -eris, οὐ.

βαστάζω 1) fero, -erre; porto, -are, aliquid (onus humeris, omnia secum) ἐντεῦθ. = ἀχθοφορῶ τι, bajulo, -are, aliquid. *2) = ὑπομένω, ἀνέχομαι sustineo, -ere, aliquid; sustendo, -are, aliquid ἢ aliquem

βαστακτής,(= ἀχθοφόρος), bajŭlus,-i.

βαστακτός, ή, όν· portatus, a, um; portabilis, e.

βάτταλος· 1) (= κίναιδος), cinaedus. 2) = τραυλὸς linquâ haesitans, b a l b u s (περὶ Δημοσθένους).

βατεύω· (ἐπὶ ἄρρενος) coeo alicui.

βατεύομαι (ἐπὶ θήλεως), coeo alicui.

βατήρ, ὁ· 1) limen -inis οὐ. 2) = βαλβίς, meta, -ae, θ.

βατία,ἡ·rubêtum, -i, οὐ. vepretum, -i, οὐ senticêtum, -i, οὐ.

βάτινος· rubeus, a, um; e rubo.

βάτιον, τό· veprecula, -ae, θ.

βάτον, τό· rubum -i, οὐ.

βάτος, ἡ 1) rubus, -i, ἀ. 2) sentis, -is, θ. vepres, -is, θ.

βατός, ή, ον pervius, a, um; facilis aditu. *τὸ βατόν*, vadum -i, οὐ. τὰ βατὰ ἀνευρόντες, vadis repertis.

βατράχειος ον·ad ranas pertinens,τὰ βατράχεια (ὑπον. χρώματα),colores viridi

βατραχίδιον, τό· rana parva.

βατράχιον (βοτ.)· ranunculus, -i, ἀ.

βατραχίτης (λίθος)· batrachites. -ae.

βατραχομυομαχία, ἡ· ranarum et murium pugna; batrachomyomachia.

βάτραχος, ὁ· rana -ae, θ.

βατταρίζω (= τραυλίζω)· balbutio, -ire; titubo, -are.

βατταρισμός, ὁ· titubantia, -ae, θ.

βατταριστής· balbus, a, um.

βαττολογέω -ῶ· blatio, garrio, -ire;

βαττολογία, ἡ· multiloquium,-i,οὐ.

βαττολόγος· garrulus, -i, ἀ.

βαττώδης, ες· 1) rubens, rubo similis. 2) spinis obsitus (locus).

βαΰζω (ὑλακτῶ)· b a u b o r, -ari; latro, -are.

βαυκαλάω -ῶ, βαυκαλίζω· sopio aliquem cantu (more nutrîcum)

βαυκάλημα, τό· cantus nutrîcum (que sopiunt infantes).

βαυκάλιον, τό· βαύκαλις, ἡ· gello ἢ gillo, -ônis, ἀ.

βαφεῖον, τό· officina tinctôris.

βαφεύς, ὁ· 1) infector, -oris, ἀ. 2) tinctor, -ôris, ἀ.

βαφή, ἡ 1) infectio, -ônis, θ. 2) tinctura, -ae, θ.

βαφικός ή, όν· 1) infectivus a, um. 2) ad tincturam pertinens. ἡ βαφικὴ (ὑπον. τέχνη) ars tinctoria.

βάψιμος, ον· tingendus, a um.

βάψις, ἡ tinctio, -ônis, θ.

βδέλλα, ἡ· 1) hirudo, -inis, θ. 2) sanguisûga, -ae θ.

βδελλίζω· hirudines applico.

βδέλλιον (φυτόν) bdellium, -i, οὐ.

βδέλυγμα, τό· monstrum, -i, οὐ. [βδελύγματα (ἐπὶ ἀνθρώπων), pestes quaedam hominum.

βδελυγμία, ἡ· βδελυγμός, ὁ· 1) fastidium, -i, οὐ. 2) detestatio, -onis, θ. abominatio, -onis, θ.

βδελυκτός, ή, όν· abominandus ἢ abominabilis, detestandus ἢ detestabilis βδελυκτός εἰμι, detestor.

βδελυκτῶς· abominanter.

βδελυρία, ἡ· foeditas, -âtis, θ. impudentia, -ae, θ.

βδελυρός,ά όν 1) foedus, a,um 2) teter, -tra -trum 3) obscoenus a um.

βδελυρῶς foede, obscoene.

βδελύττομαί (τι)· abominor, -ari; detestor, -ari; aversor, -ari, aliquid (καὶ animus a re aliqua abhorret). βδελύττομαί τινα, detestor aliquem, ἅπαντες τοῦτον βδελύττονται, omnes eum detestantur.

βέβαιος,α,ον 1) = εὐσταθής, stabilis e, constans, -ntis. 2) = μόνιμος, ἀσφαλής, firmus, a, um. 3) = ἀληθινός, certus, a, um: βέβαιόν ἐστι, certum est. τοῦτο βέβαιον νομίζω, hoc pro certo habeo 4) exploratus, a, um; ὡς βέβαιον, pro explorato. 5) = ἀξιόπιστος, corfirmatus, a, um.

βεβαιότης, ἡ 1) stabilitas, -atis, θ. firmitas, -atis, θ. 2) confirmatio, -ônis θ.

βεβαιόω -ῶ (= στηρίζω)· stabilio, -ire, aliquid. *βεβαιῶ καὶ βεβαιοῦμαι*, 1) firmo comfirmo, -are, aliquid (concordiam pacem). 2) = ἰσχυρίζομαι, affirmo, -are testor, -ari, aliquid.

βεβαίωμα, τό· firmamentum, -i, οὐ.

βεβαίως· 1) stabiliter, constanter. 2) firme ἢ firmiter. 3) certo. 4) explorate. 5) confirmate.

βεβαίωσις, ἡ· affirmatio, -onis, θ. confirmatio, -onis, θ.

βεβαιωτής, ὁ 1) confirmator, -oris, ἀ. 2) affirmator, -ôris, ἀ. 3) = ἐγγυητής, praes, -aedis, ἀ. βεβαιωτὰς παρέχειν praedes dare.

βεβαιωτικός· confirmativus, a, um.

βεβαιωτικῶς· confirmative; affirmanter.

βεβαρημένος, η, ον· pressus, a, um, (aliqua re); gravis, -e. Ἰδὲ βαρύνω.

βέβηλος, ον· 1) profânus, a, um τὸ β βέβηλον πλῆθος, profanum vulgus. τὸ βέβηλον, profanitas, atis, θ 2) = βεβηλωμένος, defanatus, a, um.

βεβηλότης ἡ profanitas, -atis, θ.

βεβηλόω -ῶ· profano, -are, aliquid. 2) exauguro, -are, aliquid. 3) violo, -are, aliquid.

βεβήλως· profane.

βεβήλωσις, ἡ 1) profanatio, -onis, θ. 2) exauguratio, -onis, θ. 3) violatio, -onis θ.

βεβιασμένως· coacte.

βεβουλευμένως· consulto.

Βέλγαι, οἱ· Belgae, -arum ἡ Βελγική, Gallia Belgica.

βελοθήκη, η· pharetra, -ae, θ.

βελόνη, ἡ· acûs, -us, θ.

βελονίς, ἡ· acŭla, -ae, θ.

βελονοειδής· acus formam habens.

βελονοπώλης, ὁ acuarius, -ii, ἀ.

βελοποιέω -ῶ· tela fabrico.

βελοποιΐα, ἡ telorum fabricatio.

βελοποιός, ὁ· telorum fabricator.

βέλος, τό· telum, -i, οὐ. ἐντὸς, εἴσω βέλους, intra teli jactum ἢ conjectum ἢ ictum ἔξω βελῶν ἢ βέλους, extra telorum ictum.

βελόστασις, ἡ· ballista, -ae, θ.

βελοσφενδόνη, ἡ· falarica, -ae, θ.

βελτιόω -ῶ· meliorem facio, aliquid ἢ aliquem. *μέσ.* βελτίων γίγνομαι (βελτιοῦμαι), melior (-us) fio.

βέλτιον, βελτιόνως· melius.

βέλτιστα· optime; recte.

βέλτιστος, η, ον· optimus, a, um. βέλτιστοι = ἀριστοκράται, optimates.

βελτίων, ον· melior, -oris, ἀ. melius, -oris, οὐ. βέλτιόν ἐστι, melius est. ἐπὶ τὸ βέλτιον, in melius.

βελτίωσις, ἡ· melioratio, -ônis, θ. 2) emendatio, -ônis, θ.

βέμβιξ, ἡ· turbo, -inis, ἀ.

Βενέβεντος, ἡ· Beneventum, -i οὐ. Βενεβεντῖνοι Beneventani -orum.
βηλός, ὁ limen, -inis, οὐ.
βῆμα τό 1) gradus -us, ἀ. 2) passus -û-, ἀ. χίλια βήματα (ὀκτὼ στάδιοι) mille passus. 3) βῆμα δικαστοῦ ἢ στρατηγοῦ, tribûnal alis οὐ. 4) ῥητορικὸν βῆμα, suggestus, -ûs ἀ. 5) τὸ ἐν Ῥώμῃ ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς βῆμα, rostra -orum, οὐ. πλ. ἀπὸ τοῦ βήματος, pro rostris. ἀναβαίνω ἐπὶ τὸ βῆμα, adscendo in rostra, ἢ = in contionem adscendo.
βηματίζω gradior, (-essus sum,-i).
βήξ, ἡ tussis -is, -i, θ.
βῆσσα, ἡ· saltus, -us, ἀ.
βήσσω (βήχω)· tussio -îre.
βηχικός, ἡ, όν· tussicularis, e. ὁ βηχικός, tussicus. i, ἀ.
1. **βήχιον** (βηχίδιον), tussicula, -ae, θ.
2 **βήχιον** (φ.) tussilago, -inis, θ.
βηχώδης, ες· tussiculosus. a, um.
βία, ἡ· vis (αἰτ. vim, ἀφ. vi): βίαν, βίᾳ ἀπωθοῦμαι, vim vi repello. βίᾳ ἀφαιροῦμαί τι, vi eripio aliquid. *ἐπίρ.* βίᾳ = διὰ βίας, βιαίως per vim. βίᾳ εἰσέρχομαι εἴς τι, perrumpo in aliquid. 2) violentia, -ae, θ. βίᾳ τινός, invito aliquo, violenter *3) = σπουδή, festinatio, -onis, θ.
βιάζω, συνήθ. **βιάζομαί** τινα· vim affero (alicui); violo, -are, aliquem. βιάζομαι (φθείρω) παρθένον, violo. vitio, virginem 2) = βιάζω ἀναγκάζω τινά, cogo aliquem (ut faciat aliquid). *παθητ.* *βιάζομαι* α) = ἀναγκάζομαι, cogor *β) = ἐπείγομαι, festîno -are.
βίαιος, α, ον· violentus, a, um. τὸ βίαιον, vis; violentia, -ae, θ.
βιαίως· vi; violenter; coacte.
βιαιότης, ἡ· violentia, -ae, θ.
βιασμός, ὁ vis illata; violatio, -onis, θ.
βιαστής, ὁ· coactor, -oris, ἀ.
βιαστικός, ή, όν· 1) βιαστικὸς νόμος, lex violenta. *2) = ἐπειγόμενος σπεύδων, festînans, -ntis; festinabundus, a, um; festînus, a, um. ἐντεῦθ. ἐπίρ. *βιαστικῶς* ἢ *βιαστικά*, (= διὰ σπουδῆς) festinanter.
βιβλιακός, ή, όν· litteratus, a. um.
βιβλίδιον, βιβλαρίδιον, βιβλιδάριον, βιβλιάριον, τό libellus, -i, ἀ. libellulus, -i, ἀ.
βίβλινος· biblinus, a, um.
βιβλιογραφία, ἡ· librorum scriptio.
βιβλιογράφος, ὁ· librorum scriptor.
***βιβλιοθηκάριος, ὁ·** bibliothecarius, -i, ἀ. promus librorum.
βιβλιοθήκη, ἡ· bibliotheca -ae, θ. ὁ ἐπὶ τῆς βιβλιοθήκης, a bibliothecâ. μικρὰ βιβλιοθήκη, bibliothecula, -ae, θ.
βιβλιοκάπηλος, ὁ libellio, -ônis θ.
βιβλίον, τό 1 libellus, -i, οὐ. *2) = βίβλος, liber, -bri, ἀ. βιβλία (κατάστιχα) λήμματος καὶ ἀναλώματος, codices accepti et expensi. βιβλίον συγγράφω, librum conscribo. βιβλίον ἐκδίδωμι, librum edo.
βιβλιοπωλεῖον, τό· taberna libraria ἢ ἁπλ. libraria, -ae, θ.
βιβλιοπώλης, ὁ· librarius, -ii, ἀ.
βιβλιοφόρος· libriger, -eri. ἀ.
βιβλιοφυλάκιον, τό librarium, -ii, οὐ.
βιβλιοφύλαξ, ὁ· promus librorum.
βίβλος, ἡ 1) biblus, -i, θ. 2) = βιβλίον, liber, -bri, ἀ.
βιβρώσκω· comedo depasco.
Βιθυνία, ἡ· Bithynia, -ae, θ. οἱ Βιθυνοί, Bithȳni -ôrum.
βικίον· (κύαμος) bicia, ae, θ.
βινέω -ῶ· futuo ἢ confutuo, -ere. τὸ βινεῖν, fututio, -onis, θ. ὁ βινῶν, fututor, -oris, ἀ.
βιογραφία, ἡ· vita, -ae· συγγράφω τὴν βιογραφίαν τινός, vitam alicujus compono ἢ expono.
βιοδότης, ὁ vitae dator.
βιόδωρος· victum tribuens.
βιολογέω -ῶ· vitam conscribo.
βιολόγος, ὁ vitae scriptor.
βιομηχανία, ἡ industria in vitâ sustentandâ.
βιομήχανος· industriosus ad vitam sustentandam.
βιοπόνος· victum labore quaerens.
βιοποριστικός· victum suppeditans.
βίος, ὁ· 1) vita, -ae, θ. ἐν τῷ ἐμῷ βίῳ, in vita mea. παρ' ὅλον τὸν βίον, διὰ παντὸς τοῦ βίου, per totam vitam. βίον βιῶ, vitam vivo, vitam ago. ταλαίπωρον βίον ἄγω, miseram vitam ago. τὸν βίον ἐν κινδύνοις διάγομεν, vita in periculis degitur. τὸν βίον τινὸς συγγράφω, vitam alicujus expono. 2) = ἡλικία, aetas, -atis, καὶ (μᾶλ ποιητ.) aevum, -i, οὐ. ἡ ἀκμὴ τοῦ βίου, flos aetatis ἢ aevi. βραχὺς τοῦ βίου ὁ χρόνος, breve tempus aetatis. 3) = τὰ πρὸς τὸν βίον ἐπιτήδεια, victus, -us, ἀ. πόνῳ τὸν βίον πορίζομαι (κτῶμαι, ἔχω),

labore (mihi) victum comparo, victum quaero 4) = οὐσία, opes, facultates. *5) ὁ δημόσιος βίος, res publicae ὁ ἰδιωτικὸς βίος, res domesticae.

βιοτεία, ἡ vitae institutum

βιοτεύω vivo, -ere; victum quaero. ἀπὸ ληστείας βιοτεύω, rapto vivo ἀσφαλῶς βιοτεύω, vivo vitam tutam.

βιοτή, ἡ vita -ae, θ.

βιόω ῶ v i v o (vixi, victum, -ĕre), vitam ago, vitam dego: εὐδαίμονα βίον βιῶ, beatam vitam vivo (ago, dego). βιῶ μετά τινος, vivo cum aliquo. καλῶς, φαύλως, σωφρόνως βιῶ, bene, male, modeste vivo. Σωκράτης ἐβίω ἔτη ἑβδομήκοντα, Socrates vixit septuaginta annos. βιοῦται ἡδέως (ὁ βίος ἡδύς ἐστι), jucunde vivitur.

βιώσιμος ον qui potest vivere. οὐ βιώσιμον ἐστι μοι, non possum vivere.

βιωτικός,ή, όν ad vitam pertinens. βιωτικαὶ χρεῖαι, usus vitae necessarii, victus. βιωτικὴ μέριμνα. cura vitae.

βιωτός, ή, όν vitalis, e. βίος βιωτός, vita vitalis, οὐ βιωτόν ἐστι, non dignum est vivere.

βιωφελής, ές vitae utilis e.

βλαβερός ά, όν 1) nocens, -ntis; noxius, a. um; 2) = ἐπιζήμιος, damnosus, a, um; detrimentosus, a, um.

βλαβερῶς 1) nocenter. 2) damnose

βλάβη, ἡ 1) noxa -ae, θ. noxia, -ae, θ. βλάβην τινί παρέχω, alicui noxae sum. βλάβη ἐμοὶ γίγνεται, mihi nocetur. ἐργάζομαι βλάβην, noceo noxam. 2) incommodum -i, οὐ. βλάβην φέρω τινί, incommodum fero (affero alicui); ἐπὶ τῇ σῇ βλάβῃ, incommodo tuo. ἐπὶ βλάβῃ τῆς ὑγείας σου, incommodo valetudinis tuae. 3) damnum, -i, ἐπὶ βλάβῃ (ζημίᾳ) τινός, damno alicujus. πρὸς βλάβην (ἐπὶ ζημίᾳ), damnose. 4) detrimendum, -i, οὐ 5) laesio, -onis, θ.

βλαισός, ή, όν (στρεβλόπους) valgus, a, um; varus, a, um.

βλαισότης, ἡ distortio crurium.

βλαίσωσις, ἡ 1) distortio crurium. 2) (Κιχ.) praevaricatio, -ônis, θ.

βλακεία, ἡ languor, -oris, ἀ. socordia -ae θ stupor, -oris ἀ

βλακεύω 1) langueo -ere; torpeo, -ere 2) = τρυφῶ, delicate vivo. 3) νέο θ ύπτομαι, delicias facio.

βλακικός, ή, όν languens, languidus· ἐντεῦθ. = stupidus, a, um.

βλακικῶς languide; stupide.

βλακώδης, ες languidus, a um, ignavus, a. um. ἐντεῦθ. = socors -rdis; stultus, a, um; stupidus, a, um.

βλάξ, ὁ, ἡ languens, -ntis, -languidus, a, um. ἐντεῦθ. = socors, -rdis; stupidus, a, um; stultus, a, um.

βλαπτικός, ή, όν noxius, a um

βλάπτω τινά, 1) noceo (-cui, -ere) alicui. βλάπτομαι, mihi nocetur. 2) ζημιῶ τινά, do alicui damnum. βλάπτομαι, damnum capio ἢ accipio 3) βλάπτομαι (ὑπό τινος, ἀπό τινος), incommodo (detrimento) afficior ab aliquo, incommodum (damnum, detrimentum) accipior. 4) = λυμαίνομαι, laedo (-si, -ere) aliquem ἢ aliquid

βλαστάνω germino, -are; germinesco. -ere.

βλάστη, ἡ· βλάστημα, τό germen, -inis, οὐ. germinatio -onis, θ.

βλάστησις, ἡ germinatio, -ônis, θ. germinatus -us, ἀ

βλαστικός, ή, όν ad germinandum pertines.

βλαστοκοπέω -ῶ germina detrunco; plantas ex arbore defringo.

βλαστολογέω -ῶ pampino, -are. ὁ βαλστολογῶν, pampinator, -oris, ἀ.

βλαστολογία,ἡ pampinatio, onis,θ.

βλαστός, ὁ germen, -inis, οὐ

βλασφημέω -ῶ 1) maledico (alicui). 2) † blasphemo. -are.

βλασφημία, ἡ· βλασφήμημα, τό 1) maledicentia -ae, θ. maledictum, -i, οὐ. 2) † blasphemia -ae. θ.

βλάσφημος, ον 1) maledicens, -ntis; maledicus, a, um. 2) † blasphêmus, a. um.

βλασφήμως maledice.

βλάψις, ἡ laesio, -onis, θ.

βλέμμα, τό 1) aspectus, -ûs, ἀ 2) obtûtus (ocolurum 3) oculi, orum. 4) τὸ σκυθρωπόν, τὸ ἄγριον βλέμμα, vultus, -us, ἀ.

βλέννα, ἡ mucus, -i, ἀ.

βλέννος βλάξ) blennus, -i.

βλεννώδης (μυξώδης) mucôsus,a,um.

βλεπτικός, ή, όν acute cernens.

βλέπω 1) oculos conjicio in aliquid ἢ aliquem, aspectum ἢ oculos converto aliquo. ἐντεῦθ a s p i c i o,

video, tueor, aliquid ἢ aliquem. ὀξὺ βλέπω. clare vid^... λοξὰ βλεπων, transversa tuens. 2) ... ζόπων· βλέπω εἴς τι, πρός τι (= κέκλιμαι, ἔστραμμαι). specto ad (...) aliquid, aspicio, vergo ad aliquid, (ad flumen). 3) =ἐννοῶ intellego, ere

βλεφαρίζω (= σκαρδαμύττω)· nicto, -are; palpebro; -are. τὸ βλεφαρίζειν, palpebratio, onis θ.

βλεφαρίς, ἡ cilium, -i, οὐ.

βλέφαρον, τό· palpebra, -ae, θ. τὰ βλέφαρα, palpebrae, arum.

βλέψις, ἡ intuitus, -us, ἀ.

βλῆμα.τό· jactus, -us ἀ, ictus, -us, ἀ.

βλητήρ, ὁ jaculator, -oris. ἀ·

βλητός, ἡ, όν jactus, ictus, a, um

βληχάομαι -ῶμαι· balo, -are.

βληχάς, ἡ ovis balans.

βλήχημα, τό· βληχηθμός, ὁ· balatus -us, ἀ.

βληχητά, τά· animalia balantia.

βληχρός, ά, όν· debilis, e; imbecillus, a, um.

βληχρῶς. debiliter, leniter.

βλιμάζω· coutrecto, -are.

βλίμασις, ἡ· contrectatio

βλητομά(μ)μας (=μωρός) bliteus a, um; frutex, icis, fatuus, a um.

βλίτον, τό· blitum, -i, οὐ.

βλίττω (μέλι)· exseco (meli).

βλοσυρός ά, όν· torvus, a, um· *τὸ βλοσυρόν* torvitas, atis.

βλοσυρότης ἡ torvitas, -atis, θ.

βλοσυρῶς torviter.

βλύσις, βλυσμός· scatebra, -ae, θ.

βλύω (βλύζω)· scateo, -ere.

βλωμίδιον τό· bucella, -ae, θ.

βλωμός, ὁ· bucca panis, buccea, -aeθ.

βλώσκω (ἀόρ. ἔμολον)· venio, -ire,

βόαγρος, ὁ· bos ferus

βοάω -ῶ 1) boo -are; vociferor, -ari. 2) clamo, -are; clamito, -are. τὸ πρᾶγμα βοᾷ, res clamat· βοῶ τινα clamo aliquem. βοᾷ τοῖς στρατιώταις, clamitat militibus βοῶ τῷ Κλεάρχῳ. Clearcho clamito (clamore significo ἢ impero, ut). 3) ἐν θεάτρῳ βοῶ τῷ ὑποκριτῇ αὖθις λέγειν, revoco histrionem. 4) inclamo, conclamo, -are

βοεία, βοῆ, ἡ· bubulum corium.

βοεικός, ή, όν· bubulus, a, um

βόειος, α, ον· bubulinus, bovinus bubulus, a, um. βόειον κρέας, caro bubula.

βοή, ἡ· 1) clamor, oris, ἀ. 2) vociferatio, -onis θ. 3) ἐπὶ πολλῶν convicium, ii, οὐ· conclamatio, onis, θ.

βοηγενής, ές bove genitus

βοηδρομέω-ῶ· clamore audito succuro; ἐντεῦθ. = βοηθῶ, auxilior, -ari.

Βοηδρόμια, τά· Boëdromia, -orum.

Βοηδρομιών, μὴν· Boedromion.

βοήθαρχος, ὁ· praefectus auxiliorum

βοήθεια, ἡ· 1) auxilium ii, οὐ. αἰτῶ βοήθειαν παρά τινος, auxilium ab aliquo peto· βοήθειά σοι ἔσομαι, auxilio tibi ero. 2) subsidium, i, οὐ

βοηθέω -ῶ. clamans accuro 50. 1) auxilium alicui fero, auxilior alicui; adsum alicui. βοηθήσω σοι ἐπὶ τὸν πολέμιον, auxilium tibi feram contra hostem, pergo adversus aliquem. οἱ δὲ τριάκοντα ἐβοήθουν ἐκ τοῦ ἄστεως, Trigintaviri ex urbe adversus hostes perrexerunt 2) συνήθ. βοηθῶ τινι· ἔρχομαι βοηθήσω ὑμῖν, auxiliio vobis venio 3) νεοελ. βοηθοῦμαι ὑπό τινος παρά τινος, auxilium (subsidium) accipio ab aliquo· ἐβοηθήθη παρ' ἐμοῦ, a me auxilium accepit, a me auxiliatus est.

βοήθημα, τό· adjumentum, i, οὐ, subsidium -ii, οὐ.

βοηθητικός, ή, όν· auxiliaris, e; adjutäbilis, e·

βοηθός, ὁ· auxilians, -ntis; opitulans -ntis οὐσ. auxiliator, oris, ἀ. θηλ. auxiliatrix, icis, θ.

βοηλασία, ἡ· boum abactio

βοηλατέω -ῶ· boves abigo, ere

βοηλάτης, ὁ 1) bovum abactor. 2) ubsequa, -ae, ἀ.

βόης, ὁ vociferator, -oris, ἀ

βοθρεύω, βοθρίζω, βοθρέω -ῶ 1) foveas effodio. 2) in foveā obruo.

βοθρίσκος, ὁ scrobiculus -i, ἀ.

βοθροειδής, ές· in scrobis modum; cavatus, a um

βόθρος, ὁ· 1) scrobis -is, θ. 2) fovea, ae, θ.

βοΐδιον, βόδιον, τό· 1) buculus, i, ἀ. 2) bucula, ae, θ. vaccula, -ae, θ.

βοϊστί· more boum

βοιωταρχέω -ῶ beotarches sum.

Βοιωτάρχης, ὁ Boeotarches -ae, ἀ

Βοιωτία, ἡ Boeotia, -ae, θ

Βοιωτιάζω. Βοιωτίζω Boeotorum more vivo ἢ loquor.

Βοιωτικός, ή, όν· Boeoticus, a um.

Βοιώτιος, α, ον· Boeotius, a, um.
Βοιωτιουργής· a Boeoto factus.
Βοιωτίς, ἡ· Boeôtis, -idis, θ.
βοιωτός, ὁ· Boeôtus, -i, ἀ.
βολβάριον, βόλβιον· bulbulus, -i, ἀ.
βολβοειδής, ές· βολβώδης ές· bulbosus, a, um.
βολβός, ὁ bulbus, -i, ἀ.
βολή, ἡ 1) jactus, -ûs, ἀ. 2) ictus, -us, ἀ.
βολίς, ἡ· 1) jaculum, -i, οὐ. 2) = μετέωρον φαινόμενον, bolis -ĭdis, θ
βόλος, ὁ· 1) jactus, -ûs, ἀ 2) ἀστραγάλου, κύβου, δικτύου bolus, -i, ἀ. 3) = ὀδοντοφυΐα, dentitio, -iônis, θ.
βομβάξ (ἐπιφ.), bombax.
βομβέω -ῶ· b o m b i t o, -âre, bombum edo; tinnio, -ire; τὰ ὦτα βομβεῖ τινι, auriculae alicui tinniunt. (ἐπὶ μελισσῶν), susurro, -are
βομβηδόν· bombum edendo.
βομβήεις· bombum edens.
βόμβησις, ἡ· susurrus, (apum).
βόμβος, ὁ· b o m b u s, -i, ἀ. ἐπὶ μελισ. susurrus (apum). ὁ βόμβος τῶν ὤτων, tinnîtus aurium.
βομβύκιον, τό· pupus bombycis.
βομβύλιος (ζ.) bombylius, -i, ἀ.
βόμβυξ, ὁ· bombyx -ycis, ἀ.
βομβώδης· susurro similis.
βόνασος (εἶδ. βοός) bonâsus, -i, ἀ.
βοοβοσκός, ὁ bubulcus, -i, ἀ.
βοοειδής, ές· formam bovis habens
βοοκλόπος boves rapiens.
βορά, ἡ 1) pastus, -us· 2) cibus, -i.
βόρβορος, ὁ· 1) coenum, i, οὐ. 2) lutum -i, οὐ. ἐν βορβόρῳ κυλίνδομαι, luto volutor. 3) limus, -i, ἀ.
βορβορόω -ῶ· coeno aliquem collino. μετφ. = προπηλακίζω, luto adspergo aliquem.
βορβορώδης, ες· coenosus, a, um; limosus a, um.
Βορεάδης, ὁ filius Boreae.
βορέας, βορρᾶς, ὁ· boreas, -ae, ἀ. ventus a septentrionibus oriens; aquilo, -ônis, ἀ. πρὸς βορρᾶν, πρὸς βορρᾶν τετραμμένος, ad septentriones versus. ὁ πρὸς βορρᾶν οἰκῶν, incola terrae septentrionalis.
***βορειανατολικός, ή, όν** inter septentriones et orientem solem spectans.
***βορειανατολικῶς** inter septentriones et orientem solem.
***βορειοδυτικός, ή, όν·** inter septentriones et occasum solis spectans
***βορειοδυτικῶς·** inter septentriones et occassum solis
βόρειος, (α), ον· βορεινός, ή, όν 1) boreus, a, um; borealis, e 2) aquilonaris, e. 3) septentrionalis, e τὰ βόρεια, terrae septentrionalia, partes septentrionibus subjectae. βόρειος ἄνεμος, aquilo -onis, ἀ. βόρειος πόλος, polus septentrionalis. βόρειος ὠκεανός, septentrionalis oceanus.
βορός· vorax, -âcis
Βορυσθένης· Borysthenes, -is, ἀ.
βοσκή, ἡ, pastus, -us, ἀ. pastio, -onis, θ. pascuum, -i, οὐ. pabulum, -i, οὐ.
βόσκημα, τό· 1) pecu -u, οὐ. βοσκήματα, (= κτήνη), pecua καὶ pecuda
βοσκηματώδης ες pecuarius, a, um. μετφ. = κτηνώδης pecuînus, a, um
βόσκησις, ἡ· pastio, -onis, θ.
βοσκός, ὁ· pastor, -oris, ἀ.
βόσκω· pasco (pavi, pastum, -ere). βόσκω ἀγέλας, ζῷα, pasco greges, bestias **βόσκομαι,** pascor, alo me. *μετφ.* βόσκομαι (= τέρπομαί) τινι, pascor aliqua re.
Βόσπορος, ὁ· Bosporus, -i, ἀ. Κιμμέριος Β. Β. Cimmerius, (οὗ οἱ κάτοικοι *Βοσπορανοί,* Bosporani, -ôrum.
βόστρυξ, βόστρυχος, ὁ 1) ὁ τεχνητός, cincinnus, -i, ἀ. 2) ὁ φυσικός, cirrus, -i, ἀ.
βοστρυχηδόν· in cincinni modum.
βοστρυχίζω· βοστρυχόω -ῶ· 1) = οὖλον ποιῶ, crispo, -are. βοστρυχίζων, crispicans, -ntis. 2) βοστρυχίζω τὰς τρίχας, torqueo capillos. 3) ἐπὶ λόγου· orno, -are. 4) βοστρυχισθείς, βεβοστρυχωμένος, cincinnatus, a, um; calamistratus, a, um; crispulus, a, um.
βοστρύχιον, τό· cincinnulus, -i, ἀ.
βοστρυχώδης, ες· cincinno similis, crispisulcans, -ntis.
βοστρύχωμα, τό· cincinni, -ôrum.
βοτάνη, ἡ· herba, -ae, θ. gramen, -inis, οὐ.
βοτανηφάγος ον· herbaticus, a, um.
βοτανηφόρος, ον· herbifer, a, um.
βοτανίζω· 1) exherbo, -are; 2) runco ἢ erunco -are, aliquid. ὁ βοτανίζων, runcator, -oris, ἀ.
βοτανικός· herbarius, a, um. ἡ βο-

τανική, herbaria, -ae, botanice. -es. θ. ἔμπειρος τῆς βοτανικῆς, herbipotens, ntis

βοτάνιον, τό· herbula -ae, θ.

βοτανισμός, ὁ botanismus, -i, ἀ.

βοτανώδης, ες· herbitus a, um.

βοτανολογέω -ῶ herbas colligo.

βοτήρ, οτῆς, ὁ pastor, -oris, ἀ.

βοτρύδιον, τό· parvus racemus

βοτρυδόν· modo racemi

βοτρυοειδής, ές· racemo similis.

βοτρυολογία ἡ racematio, -onis, θ.

βοτρυοστέφανος, βοτρυοχαίτης, (Διόνυσος)· racemifer Bacchus.

βότρυς, ὁ· racêmus, i, ἀ. uva, -ae.

βοτρυοφόρος, ον· racemifer, a, um

βοτρυώδης, ες racemosus, a, um; racematus a, um

βούβαλος, ὁ bubalus, -i, οὐ. τοῦ βουβάλου, bubulinus, a, um.

βούβοτος (τόπος)· boucêtum,, -i, οὐ.

βουβών, ὁ inguen, -inis, οὐ.

βουβώνιον (φ.)· bubonium, -i, οὐ.

βουγενής· bove genitus

βούγλωσσος (β.) buglossa, -ae, θ.

βουθοίνης, ὁ· bobus vescens

βουθυσία, ἡ· immolatio boum.

βουθυτέω -ῶ· boves immolo.

βουθύτης, ὁ· boves mactans.

βουκαῖος (ἀροτρεύς) bubulcus, -i.

βούκεντρον, τό stimulus boum.

βούκερας (φ. τό buceras, -atis, οὐ.

βούκερως· bucerus, a, um.

βουκέφαλος· taurino (magno) capite praeditus. κύρ. ὄν. Bucephalus, -i.

βουκινίζω, bucino, -are.

βουκολέω -ῶ· 1) boves pasco, bubulcito, -are. 2 μετφ. inani spe pasco ἢ lacto, (aliquem); blandis verbis fallo et decipio (aliquem).

βουκόλημα, τό· lenimentum, -i οὐ.

βουκόλησις, ἡ· deceptio, -ônis, θ.

βουκολιάζω· pastoricium carmen cano.

βουκολιαστής, ὁ· pastoricii carminis poeta.

βουκολικός, ή, όν· pastoricius, bucolicus a, um. τὰ βουκολικὰ (ποιήματα) carmina pastoricia; bucolica.

βουκόλιον, τό· armentum, -i, οὐ. -

βουκολίς (γῆ, πόα), αἱ boves pascendos apta (terra, herba).

βουκόλος, ὁ· bubulcus -i. ἀ.

βούκρανος· bubulum caput habens.

βουκτασία bovicidium, -ii, οὐ.

βουλάπαθον (β.) bulaphatum, -i.

βουλαῖος, α, ον qui in curià est; consiliarius, a, um.

βουλαρχέω -ῶ curiae princeps sum.

βούλευμα, τό 1) consilium, -ii, οὐ. 2) consultum, -i, 3) decrêtum -i.

βούλευσις, ἡ· consultatio ônis, θ.

βουλευτήριον, τό· curia, -ae, θ.

βουλευτής, ὁ· 1) ἐν Ῥώμῃ, senator, -oris, ἀ. 2) τῶν ἰσοπολιτίδων πόλεων, decurio, -onis, ἀ.

βουλευτικός, ή όν· 1) = συμβουλευτικός, consiliarius, a, um. 2) = συγκλητικός, senatorius.

βουλεύομαι· 1) βουλεύομαι (= σκέπτομαι) περί τινος, consulo de re περὶ τῆς σωτηρίας de salute; consulto rem ἢ de re; delibero de aliqua re 2) βουλεύομαι, (= φροντίζω) περί τινος, consulo alicui (περὶ τῆς πατρίδος, patriae) 3) = προτίθεμαι, consilium capio alicujus rei (πορευθῆναι proficiscendi, proficisci, ut proficiscar). 4) = δοκεῖ μοί τι, consulo, delibero aliquid βεβούλευμαι (= δέδοκταί μοι), mihi deliberatum est.

βουλεύω senator sum. ἐβούλευσα, senatus fui.

βουλή, ἡ· 1) = βούλησις, voluntas, -atis, θ. μία βουλή, una voluntas. 2) = γνώμη, consilium, -ii, οὐ. πανοῦργος βουλὴ (= γνώμη), callidum consilium. 3) = σύλλογος, συνέδριον, α) consilium, -ii, οὐ. συγκαλῶ τὴν βουλήν, consilium convoco. β) senatus, -us, ἀ. συνῆλθεν ἡ βουλή, habitus est senatus. συγκαλῶ τὴν βουλήν, senatum convoco. διαλύω τὴν βουλήν, senatum dimitto

βούλημα, τό voluntas, -atis, θ.

βούλησις, ἡ· voluntas, -atis, οἰκείᾳ βουλήσει, sponte. ἡ θεία βούλησις, numen, -inis, οὐ.

βουλητικός, ή, όν· voluntarius, a, um. τὸ βουλητικόν, voluntas, -atis, θ.

βουληφόρος qui consilium dat.

βουλιμία βουλιμίασις, ἡ fames magna; fames non tolerabilis.

βουλιμιάω -ῶ· fame intolerabili labôro; adesurio, -ire.

βούλομαι, volo (-lui, velle). βούλει, visne? βούλομαι ἐξιέναι τῆς πόλεως, exire ex urbe volo. βούλομαι αὐτό,

ἀπιέναι, volo (ut abeat. βουλόμενος (ἑκών) volens -ntis. ὡς μετοχὴ δὲ = cupiens. -ntis ὁ βουλόμενος, ὅς βούλει, quivis, quilibet. ὑμῶν ὅστις βούλει vestrum quivis. **οὐ βούλομαι**, nolo (-lui nolle): οὐ βούλομαι ποιεῖν τι, nolo aliquid facere. **μᾶλλον βούλομαι**, malo (-lui, malle). βούλομαι μᾶλλον, ἤ, malo, quam

βούμαστος (ἄμπελος) bumastus, -i, θ.

βούμολγος· qui vaccas mulget.

βουνοειδής, ές montuôsus, a, um

βουνόμος ὁ boves pascens.

βουνός, ὁ· 1) = σωρός, agger, -eris ἀ. 2) clivus, -i, ἀ. 3) collis, is, ἀ. *4 τὸ βουνόν. mons, -ntis, ἀ. τὰ βουνά, montes -ium

βουνώδης,ες montuosus a, um; collium plenus. 2) = ἀνάντης, clivosus, a, um

βούπαις, ὁ· puer grandis

βουπάμων, ὁ· pecoris dives.

βουπληθής· bobus plenus.

βούπληκτρον τό stimulus (boum)

βοῦς, ὁ, ἡ bos, bovis, ἀ. θ. ἄρσην βοῦς, taurus i, ἀ. θήλεια βοῦς, vacca, -ae θ.

βούσταθμον, βουστάσιον, βουστασία, βούστασις bovîle ἢ bubîle is, οὐ.

βουστροφηδόν (γράφω)· scribo a sinistra ad dextram et a dextra ad sinistram (more boum arantium).

βούστροφος· a bobus aratus.

βουστρόφος· boves regens.

βουσφαγέω -ῶ· boves macto.

βουσφαγία, ἡ· boum mactatio.

βούτομον. βούτομος; carex, -icis.

βουτρόφος boves alens.

βουτύρινος butyro factus.

βούτυρον, τό· butyrum, -i, οὐ.

βουφάγος· boves vorans

βουφόνια, τά· boum mactationes.

βουφόνος· boves mactans

βουφορβέω -ῶ boves pasco.

βουφόρβια τά· armenta, -ôrum, οὐ.

βουφορβός· boves pascens.

βοώδης, ες bove similis.

βοών ὁ bovîle -is, οὐ.

βοώνης, ὁ· boum emptor.

βοώνητος, ον bove emptus

βοῶπις, ἡ· bovinos oculos habens

βραβεῖον, τό· praemium, -i, οὐ. palma, -ae, θ. honor, -oris, ἀ. honorarium, -i, οὐ. brabêum, -i, οὐ.

βραβεύς. βραβευτής, ὁ certaminis judex arbiter, -tri. ἀ. brabeuta

βραβεύω praemia, brabêa tribuo (alicui). **βραβεύομαι**, praemium, brabeum palmam accipio, palmam ferro.

βραγχαλέος, α, ον· raucus, a, um. βραγχαλέα φωνὴ vox obtusa

βράγχια (ἰχθύων) branchiae, -arum

βραγχιάω -ῶ raucio, -ire

βραγχιοειδής· branchiis similis

βράγχος, τό raucitas, -âtis.

βραγχός, ή, όν· raucus, a, um

βραγχώδης, ες· raucus, a, um

βραδέως· 1) = μετὰ βραδύτητος, tarde. 2) = ὀψέ, sero. 3) = νωθρῶς, segniter. 4) = ἠρέμα, lente.

βραδυβάμων· tardigradus, a, um.

βραδύγαμος sero se matrimonio jungens

βραδύγλωσσος,ον tardiloquus,a,um

βραδύκαρπος sero dans fructus

βραδυκίνητος, ον· tardus, a, um. τὰ βραδυκίνητον, tarditas, -atis, θ

βραδυμαθής, ές· tarde discens

βραδύνοια, ἡ· tarditas (ingenii).

βραδύνους, ουν· tardo ingenio, tardus, a, um; tardicors, -rdis

βραδύνω (τινὰ ἢ τι) 1) tardo ἢ retardo, -are, aliquem ἢ aliquid. 2) demoror ἢ rem ror aliquem 3) οὐδ. βραδύνω βραδύνομαι, tardor, -ari, tardesco, ere, 4) detineo, -ere, aliquem.

βραδυπεπτέω -ῶ tarde coquo.

βραδυπεψία, ἡ· tarda concoctio.

βραδυπλοέω -ῶ· tarde navigo.

βραδύπνους· aegre respirans.

βραδυπορέω -ῶ tarde progredior.

βραδυπόρος, ον tarde gradiens.

βραδύπους, ουν· tardigradus, a um

βραδύς, εῖα ύ· 1) tardus, a, um. βραδὺς πρός τι, περί τι, tardus aliquid. βραδὺς τὸν νοῦν, (homo) tardo ingenio, tardus, a, um 2) = ὄψιος, serus, a, um. βραδὺς (ὀκνῶν) πρὸς πόλεμον, belli serus 3) = νωθρός, segnis, θ. 4) = ἠρεμαῖος lentus, a um. 5) = μελλητικός, cunctans -ntis.

βραδυτής (βραδύτης) ἡ· 1) tarditas, -âtis, θ. 2) = νωθρεία, segnitia, -ae.

βραδυτόκος, ον tarde pariens.

βράζω· 1) = παφλάζω, bullio, -ire. 2) ἐπὶ παθ. ferveo, -ere· *3) = ἕψω τι, coquo, -ere, aliquid. δθ. βραστός, βρασμένος, coctus, a um.

βράκαι, αἱ· braccae, -arum.

βρακοποιός, ὁ braccarius, -i, ἀ.

*βρακοφόρος, ον braccatus a. um.

βρασμός ὁ· bullitus -us ἀ βρασμὸς γῆς, succussio, onis, θ. βρασμὸς τῆς ψυχῆς, fervor, -oris, ἀ

βράσσω (βράττω)· aestuo,-are ἐντεῦθ. = excutio. -are; jacto -are.

βράστης σεισμός· terrae motus similis ebullientis aquae.

βράχεα (= τενάγη) τά brevia (maris), vada, -ôrum. οὐ

βραχέως breviter· βραχύτερον, brevius. βραχύτατα, brevissime. ὡς, ὅτι βραχύτατα, ὡς οἷόν τε, ὡς δυνατὸν βραχύτατα, quam brevissime. πάνυ βραχέως, perbreviter

βραχιονιστήρ, ὁ· brachiale. -is, οὐ

βραχίων, ὁ brachium, -i οὐ. μικρὸς βραχίων, brachiolum -i. οὐ.

Βραχμᾶνες, οἱ Brachmanae, -arum.

βράχος, τό· 1) = τέναγος, vadum -i, οὐ *2) = πέτρα. cautes, -is. ἀ.

βραχύβιος,ον brevis vitae. brevis, e.

βραχυβιότης, ἡ· vitae brevitas.

βραχυεπής· breviloquens -ntis.

βραχυκαταληκτέω -ῶ· in brevem syllabam desino.

βραχυκατάληκτος, ον· in brevem syllabam desinens.

βραχυκομάω -ῶ· brevem comam gero.

βραχύκωλος· brevia crura habens.

βραχυλογέω -ῶ· brevis sum in loquendo.

βραχυλογία, ἡ breviloquentia, -ae, θ. brevitas, -atis, θ.

βραχυλόγος, ον· breviloquens, -ntis.

βραχύνω 1) = ἐπιτέμνω, brevio, -ire, abbrevio, -are 2) = συστέλλω συλλαβήν, corripio syllabam.

βραχύνωτος, ον brevis tergo.

βραχυπαραληκτέω -ῶ· penultimam brevem habeo

βραχυπαράληκτος, ον penultimam brevem habens.

βραχύπορος breves meatus habens

βραχυπότης, ὁ· parvum potens.

βραχύπτερος· parvas alas habens.

βραχύρριζος· breves radices habens

βραχύς, εῖα, ύ· b r e v i s, e; parvus, a, um; exiguus, a. um; paucus, a, um: βραχεῖα ὁδός, brevis via. βραχὺς ἄνθρωπος, exiguus homo. βραχὺς τὸ ἀνάστημα, brevi staturâ. βραχὺ ὕδατος, exiguum aquae. βραχὺς χρόνος, breve (parvum, exiguum, paucum) tempus. βραχεῖ χρόνῳ ὕστερον, exiguo post. διὰ βραχέων, brevibus, paucis. ὡς βραχύτατα (δύναμαι), quam brevissime (possum) ἐν βραχεῖ, brevi tempore. κατὰ βραχύ, sensim, paullatim. παρὰ βραχὺ (= παρὰ μικρόν), fere, paene.

βραχυσκελής· brevia crura habens.

βραχύστομος, ον· brevi ore; brevi orificio.

βραχυσύλλαβος, ον· brevibus syllabis constans.

βραχύτατα· ἴδε βραχέως.

βραχύτης, ἡ· 1) brevitas, -atis, θ. 2) parvitas, -atis, θ. 3) correptio, -onis, θ.

βραχυτράχηλος, ον· brevi collo.

βραχύυπνος, ον· brevi contentus somno.

βραχύφυλλος brevia habens folia.

βραχυχρόνιος, ον· breve tempus durans. τὸ βραχυχρόνιον τοῦ βίου, brevitas vitae.

βραχύωτος· breves habens aures.

βρέγμα, τό sinciput, -itis, οὐ.

βρέμω· fremo, -ere; mugio, -ire.

βρένθος. ὁ· fastus, -us, ἀ.

βρενθύομαι (ἐπί τινι)· superbio -ire, aliqua re.

βρεφικός, ή, όν· infantilis, e; puerilis, e.

βρεφόθεν· ab infantia.

βρεφοκτονία, ἡ infanticidium, -i, οὐ.

βρεφοκτόνος, ὁ· infanticida, -ae, ἀ.

βρέφος, τό· 1) foetus (in utero), 2) infans -ntis; puer, -i, ἀ. ἐκ βρέφους, ab infantibus, a pueris, ab initio aetatis.

βρεφοτροφεῖον, τό· brephotrophium, -i, οὐ.

βρεφύλλιον, τό· infantulus, -i, ἀ. puerulus, -i, ἀ.

βρέχω· r i g o (aliquid), irrigo (aliquid), madefacio (aliquid), tingo, -ere (aliquid.). ἀπροσ. βρέχει p l u i t. βρέχομαι, medefio, madesco βέβρεγμαι, madeo (-ui, -ēre)· (οἴνῳ) βεβρεγμένος, (vino) madens, madidus.

Βριάρεως, ὁ Briareus, -i, ἀ.

βριαρός, ά, όν· solidus, a, um; validus, a, um.

βριαρόχειρ, ὁ· manu robustus.

βρίζα (= σίκαλις), secâle, -is, οὐ.
βρῖθος, βριθοσύνη· gravitas, -âtis, θ.
βριθύνους, ουν· prudens, -ntis.
βριθύς (= βαρύς) gravis, e.
βρίθω (τινί)· gravis sum, onustus sum, aliqua re.
βριμάομαι -ῶμαι (τινί)· irascor, -i alicui.
βρίμη, βρίμημα· iracundia, -ae, θ.
βριμηδόν cum fremitu.
βρόγχια, τά pulmonis concava.
βρόγχος, ὁ· guttur, -ŭris, οὐ.
βρόμιος, α ον 1) fremens, -ntis. 2) = βάκχειος, bacchicus, a, um. 3) ὁ Βρόμειος, Bromius (Bacchus).
1 βρόμος (= θόρυβος) fremitus, -us.
2. βρόμος ὁ· avêna, -ae, θ. ἐκ βρόμου, avenaceus, a um
βρομώδης (= θορυβώδης)· fremidus, a um.
βρονταῖος, α, ον· (= τῆς βροντῆς) tonitralis, e. Βρονταῖος (Ζεῦς) Tonitrualis, -is, ἀ.
βροντάω -ῶ tono (-ui, -âre). ἀπροσ. βροντᾷ, tonat.
βροντή, ἡ· tonitrus, -us, ἀ. tonitrum, -i, οὐ. βρονταὶ γίγνονται, tonitrus, tonitrua fiunt.
βροντώδης, ες tonans; -ntis; tonitrâlis e.
βρότειος, βροτήσιος· mortalis, e.
βροτοειδής, ές· humana specie.
βροτολοιγός, όν· homines pessumdans, hominibus perniciosus.
βροτός, ὁ mortalis· οἱ βροτοί, mortales, -ium.
βρότος, ὁ· tabum, i, οὐ. cruor -ôris, ἀ.
βροτοφθόρος ον· homines perdens.
*βροχερός, ά, όν, pluvius, a, um; pluvialis, e.
βροχή ἡ· 1) = ῥαντισμός, adspergo, -inis, θ. 2) = ἄρδευσις, rigatio, -onis 3) = ὑετός, pluvia -ae, θ.
βροχθίζω· glutio, -ire aliquid.
βρόχθος, ὁ· guttur, -ŭris, οὐ.
βρόχος, ὁ· laquens, -i, ἀ. τῷ βρόχῳ τὸν βίον καταστρέφω, laqueo vitam finio.
βρυάζω· abundo, -are aliqua re.
βρυάκτης· laetus (Pan).
βρυγμός, ὁ· stridor dentium; frendor, -oris, ἀ.
βρυόεις· muscosus, a, um.
βρύον, τό· muscus, -i, ἀ.

βρυοφόρος· musci fertilis.
βρύσις, ἡ 1 = πῖδαξ, scatĕbra, -ae, θ *2) = πηγή, fons -ntis, ἀ
βρύτεα, τά· = στέμφυλα, brissa, -ae, θ. 2) βρ. τῶν ἐλαιῶν, retrimentum, -i, οὐ.
βρυχαλέος, α, ον· rugiens, -ntis.
βρυχάομαι -ῶμαι· rugio, -ire; fremo, -ere ὁ λέων βρυχᾶται, leo fremit.
βρυχή, βρυχετός (= τρισμός) frendor -oris, ἀ. stridor dentium.
βρυχηδόν· cum rugîtu
βρυχηθμός, βρύχημα· rugîtus, -us, ἀ.
βρυχητής ὁ qui r git
βρυχητικός, ή, όν· fremitum faciens
βρύχιος, ον· aquâ n ersus
βρύχω (= τρίζω) frendo (dentibus).
βρύω (τινί)· turgeo re aliqua, abundo aliqua re
βρυώδης, ες· muscosus, a, um
βρῶμα, τό· 1) = ἔδεσμα, esca, -ae, θ cibus, -i, ἀ βρώματα, edulia, -orum στόμα βρωμάτων μεστόν esculentum os. *2) = δυσωδία, graveolentia, -ae, foetor, -oris, ἀ
βρωμάομαι -ῶμαι· rudo, -ere.
βρωμέω-ῶ (= κα ῶς ὄζω)· foeteo, -ere.
βρωμήεις (ὄνος)· rudens, -ntis.
βρώμησις ὀγκηθμός) ruditus, -us.
βρῶμος, ὁ· foetor (hircorum)
βρωμώδης (βρωμερός)· foetidus, a, um, foetulentus, a, um βρωμῶδες (βρωμερον στ μα· foetidum os.
βρωμολόγος foetores loquens.
βρωσείω esurio, -ire.
βρώσιμος, ον esculentus, a, um; edûlis, e; aptus ad vescendum.
βρῶσις, ἡ esus -us, ἀ. cibus, -i.
βρωτήρ, ο. esor, -oris, ἀ.
βρωτικός, ή, όν· aptus ad comedendum
βρωτικῶς (ἔχω) esurio, -ire.
βρωτός, ή, όν cibo idoneus, a, um; edûlis, e. τὸ βρωτόν, res cibaria.
βύας (ὄρν.) ὁ bubo, -onis ἀ
βύβλινος, η, ον· ex byblo factus; papyrĕus a, um.
βύβλος, ἡ cyperus papyrus· ἐντεῦθ. ἡ βίβλος, liber bri, ἀ.
Βυζάντιον τό· Byzantium, -ii, οὐ. Βυζάντιος, Βυζαντιακός, Byzantiacus, a, um. Βυζαντινός, Byzantinus, a, um.
βύζην confertim, dense.
βυθάω -ῶ· in profundo sum.
βυθίζω· demergo (-si -rsum, -ere)

aliquem ἢ aliquid. **βυθίζομαι,** α) demergor, -sus sum, -i. β) pessum eo ἢ abeo.

βύθιος,α,ον qui est in fundo maris. βύθιος Κρονίδης, Jupiter profundus (Neptunus).

βυθός ὁ· profundum. -i, οὐ. fundus maris.

βυθοτρεφής· in profundo nuritus

βυκανάω -ῶ βυκανίζω bucĭno,-are.

βυκάνη, (καμπ. σάλπιγξ)· bucina,-ae

βυκάνημα,βυκανισμός bucĭnum,-i,

βυκανιστής, ὁ· bucinator, -oris, ἀ.

βύρσα,ἡ· 1) aluta, -ae, θ. 2) corium. -i. οὐ. 3) ἀκρόπ. Καρχηδόνος. Byrsa

βύρσινος ον· alutacius, a, um.

βυρσοδεψέω -ῶ· subigo ἢ conficio corium ἢ pellem.

βυρσοδέψης. ὁ· coriarius, i. ἀ.

βυρσοδεψικός,ή,όν coriarius,a um.

βυρσοδέψιον, τό· officina coriarii

βυρσοποιος, ὁ· coriarius, ii. ἀ

βυρσοπώλης,ὁ· coriorum venditor.

βυρσόω -ῶ· corio contego.

βύσσινος, η, ον· byssĭnus a, um.

βυσσοδομεύω· in profundo extruo (aliquid); in animo volvo. τὰ βυσσοδευόμενα, clandestina consilia.

βυσσόθεν· ex imo.

βυσσός (= βυθός) fundus maris.

βύσσος (βαμβάκιον)· byssus, -i, θ.

βύω (= πληρῶ) farcio (aliquid).

βώδιον, τό· buculus, i, ἀ.

βῶλαξ, ἡ· gleba, -ae, θ.

βωλάριον, βώλιον glebula, -ae, θ.

βωληδόν· glebatim.

βώλινος· glebulentus, a, um. τὸ βώλινον χῶμα, glebalis agger.

βωλοειδής,ές· glebae similis.

βωλοκοπέω -ῶ· glebam refringo; deocco, -are.

βῶλος (γῆς) **ὁ·** gleba, -ae θ. βῶλος χρυσοῦ, massa auri.

βωλοστροφέω -ῶ glebas inverto; repastĭno, -are.

βωλοστροφία, ἡ· glebarum inversio; repastinatio, -onis θ.

βωλοστρόφος glebatius a, um.

βωλώδης, ες· glebosus, a, um.

βωμίσκος, ὁ arula, ae, θ.

βωμοειδής, ές· arae similis.

βωμολοχεύομαι, βωμολοχέω -ῶ· scurram ago.

βωμολοχία, ἡ· scurrilitas, -atis, θ.

βωμολογικός, ή, όν· scurrîlis, e.

βωμολόχος, ὁ scurra, -ae, θ. balatro, -onis, θ.

βωμολόχως scurriliter.

βωμός, ὁ· 1) ara, -ae, θ. 2) altare, -is ἢ altarium, -ii, οὐ.

Γ

Γ, γ (γάμμα), τὸ τρίτον γράμμα, litera Γ ὡς ἀριθμ. σημεῖον τὸ μὲν γ′ = tres, ἢ tertius, τὸ δὲ ͵γ tria millia.

Γάβιοι, οἱ· Gabii, -orum, ἀ.

γαγάτης (λίθ.) **ὁ·** gagâtes -ae, ἀ.

γαγγάμη, γάγγαμον sagêna -ae.

Γάγγης, ὁ· Ganges, -is, ἀ. Γαγγητικός, Gangeticus, a, um.

γάγγλιον, τό ganglion -i, οὐ.

γαγγλιώδης ες· ganglio similis.

γάγγραινα, ἡ gangraena, ae, θ.

γαγραινόομαι -οῦμαι gangraena labôro ἢ corripior.

γαγγραινώδης· gangranae similis.

γαγγραίνωσις gangraenae obreptio

Γάδειρα, τά· Gades, -ium, ἀ. Γαδειρικός, Γαδειραῖος, Gaditanus, a. um. Γαδειρεύς, Gaditans.

γάζα, ἡ g a z a, -ae, θ. fiscus, -i, ἀ.

γαζοφυλάκιον, τό aerarium, -i, οὐ.

γαζοφύλαξ ὁ· praefectus aerarii.

γαῖα, ἡ· terra, -ae, θ.

'γαιοκτήμων ὁ possessor (agrorum)

Γάϊος, ὁ Cajus, -i, ἀ.

γαῖσον, γαῖσος· gaesum, -i, οὐ. γαίσῳ ὡπλισμένος, gaesatus, a, um.

γάλα, τό· lac, lactis, οὐ. γάλα γυναικός, muliebre lac ἢ lac humanum. γάλα βόειον, lac bubulum. γάλα ἵππειον, lac equinum. γάλα προβάτειον, lac ovinum. *παροιμ.* ὀρνίθων γάλα(κ. τοῦ πουλιοῦ τὰ γάλα), lac gallinaceum.

γαλαθηνός, όν (θηλαζόμενος)· lactans, -ntis; lactens, -ntis; lacteus, a um. ἐντεῦθ. = tenellus a, um.

γαλακτιάω -ῶ· lacte abundo.

γαλακτίζω lacteo, -ere· γαλακτίζων, lacteolus, a, um.

γαλακτικός, ή, όν· lacteus, a, um.
γαλάκτινος, η, ον lacteus, a, um. τὸ γαλάκτινον ἔδεσμα lactarium opus.
γαλακτίτης (λίθος) galactites, -ae, ἀ.
γαλακτοειδής ές· lacteus, a, um
γαλακτοθρέμμων· lacte nutritus.
γαλακτόομαι -οῦμαι· lactesco, -ere.
γαλακτοποσία, ἡ usus lactis ad bibendum.
γαλακτοποτέω -ῶ· lac bibo.
γαλακτοπότης ὁ qui lac bibit.
γαλακτοπώλης, ὁ· lactifer, -eri, ἀ.
γαλακτοτροφέω -ῶ lacte alo.
γαλακτοτροφία ἡ· lactatus -us, ἀ.
γαλακτότροφος lacte nutritus.
γαλακτουχέω -ῶ lacto, -are.
γαλακτουχία ἡ lactatus -us, ἀ.
γαλακτοῦχος, ον· lactans ntis; lactaris, e; lactarius, a. um.
γαλακτοφαγέω -ῶ· lac comedo.
γαλακτοφαγία, ἡ· lactatus, -ûs. ἀ.
γαλακτοφάγος, ον lac comedens.
γαλακτοφόρος, ον lac ferens.
γαλακτόχρους -ουν lacticolor, -oris; lacteus, a, um.
γαλακτώδης, ες· lacteus, a. um γαλακτώδης εἰμί, lacteo -ere.
γαλάκτωσις, ἡ, mutatio in lac
γαλαξίας, ὁ 1) via lactea. orbis (circulus) lacteus. 2) = γαλακτίτης (λίθος), galactites.
Γαλατία, Γαλατικός· ἴδε Γαλλία κτλ
γαλεάγρα· decipula (mustelarum).
γαλεοειδής, γαλεώδης· mustelinus
γαλεώτης (εἶδος σαύρου)·stellio, -onis·
γαλῆ, ἡ 1) mustela -ae, θ meles, -is θ 2) = αἴλουρος, feles, -is, θ.
γαληναῖος, α, ον tranquillus, a, um
γαλήνη, ἡ· tranquillitas, -atis, θ. tranquillum, -i, οὐ. γαλήνης οὔσης, tranquillo, in tranquillo. ἐν γαλήνῃ, tranquillo
γαληνιάω -ῶ· tranquillus sum.
γαληνίζω· tranquillo (mare). μετφ. γαληνίζω (φαιδρύνω) τὸ πρόσωπον, τὴν ψυχήν, tranquillo vultum animum.
γαλήνιος, ον· γαληνός, όν tranquillus a, um γαληνὸν ὁρῶν, tranquille tuens.
γαληνότης, ἡ· tranquillitas (tua).
γαληνόω -ω· tranquillo -are.
γαληνῶς· tranquille.
γαλιδεύς catulus mustelae.
Γαλλία, Γαλατία, ἡ Gallia, -ae, θ.

Γαλλικός, Γαλατικός· Gallicus, a, um.
Γαλλικῶς, γαλλιστί gallice.
Γάλλος, Γαλάτης, ὁ Gallus, i, ἀ.
γαλουχέω -ῶ· lacto, -are.
γαλουχία, ἡ· lactatus -us, ἀ.
γαμβρός, ὁ gener, -eri, ἀ.
γαμετή. γαμέτις, ἡ· nupta -ae, θ. uxor, -oris, θ. marita, -ae, θ.
γαμέτης, ὁ maritus, -us, ἀ.
γαμέω-ῶ τινα) 1 α) = νυμφεύομαί τινα (γυναῖκα), duco aliquam uxorem, in matrimonium duco aliquam, matrimonio aliquam mihi jungo· γυναῖκα ἔγημα, uxorem duxi. β) = συγγίγνομαί τινι (γυναικί), coeo alicui. *γαμέομαι -οῦμαί* (τινι) = ὑπανδρεύομαί τινα, nubo ἢ denubo (-psi, -ptum, -ĕre) alicui (viro ἀνδρί).
γαμήλιος, ον· 1) nuptialis, e. τὸ γαμήλιον δῶρον, donum nuptiale. ἡ γαμήλιος εὐνή, lectus genialis. ἡ γαμήλιος δᾴς, fax nuptialis. ἡ γαμήλιος πομπή, pompa nuptialis. ἡ γαμήλιος ἐσθής, vestis nuptialis. 2) conjugalis, e.
Γαμηλιών (μήν)· December, -bris, ἀ
γαμησείω nupturio, -ire.
γαμικός, ή, όν· 1) nuptialis, e. γαμικὸς ὕμνος, carmen nuptiale, epithalamium. γαμικὸν συμπόσιον, coena nuptialis. γαμικὴ ἡμέρα, dies nuptiarum; dies nuptiis destinatus. 2) conjugalis, e. 3) matrimonialis, e.
γάμμα, τό· gamma, -ae, θ.
γαμμοειδής, ές gammatus, a, um; regammans, -ntis.
γαμοκλοπέω -ῶ scortor, -ari.
γαμοκλοπία, ἡ· adulterium -i, οὐ.
γαμοκλόπος, ὁ adulter, -eri, ἀ.
γάμος, ὁ· 1) nuptiae, -arum, ἀ. πλ. ἡ ἡμέρα τῶν γάμων, dies nuptiarum, ἡ πανήγυρις τοῦ γάμου, solemnia nuptiarum. ἡ παρασκευὴ τῶν γάμων, apparatio nuptiarum. οἱ εἰς τοὺς γάμους κεκλημένοι, qui in nuptiis interfuerunt. γάμον ἢ γάμους ποιοῦμαι, nuptias facio ἢ celebro. 2) connubium, -i οὐ. 3) conjugium, -ii, 4) matrimonium, -ii, οὐ. γάμῳ συζεύγνυμαι, matrimonio conjungor.
γαμοστολέω -ῶ· nuptias paro (orno)
γαμοστόλος· nuptias parans (ornans)
γαμφηλαί (γνάθοι) maxillae.
γαμψός, ή, όν aduncus, a, um. γαμψοὶ ὄνυχες, adunci ungues.

γαμψότης ἡ· aduncitas, -atis.
γαμψόω -ῶ· curvo (aliquid).
γαμψῶνυξ, γαμψώνυχος· aduncos ungues habens.
γανάω -ῶ splendeo -ere.
γάνος τό, splendor -oris, ἀ.
γανόω -ῶ· 1) splendidum redo (aliquid). ἐντεῦθ. γεγανωμένα, stanno obducta aera.
**γανώνω* (= *γανόω*)· α) stanno obduco aera. β) nigro colore oblino aliquid ἢ aliquem.
γάνυμαι (ἀγάλλομαι)· laetor, -ari *γεγανυμένος* (ἐπί) τινι, laetatus, gavisus aliqua re.
Γανυμήδης, ὁ· Ganymèdes, -is, ἀ. Γανυμήδειος, Ganymedèus, a, um.
γανώδης, ες· splendidus, a, um
γάνωμα, τό· 1) splendor, -oris, ἀ. 2) actio obducendi aera stanno. *3) actio oblinendi nigro colore.
γάρ· 1) e n i m: πολλὰ γὰρ ἄλλα, multa enim alia. τί γὰρ ἂν εἴποιμι; quid enim dicam? οὐ γάρ, οὐδὲ γάρ, neque enim. τί γάρ; quid enim? γάρ τοι, ἀλλὰ γάρ, enimvero. οὕτω γάρ τοι, ita enimvero. φημὶ γάρ, ajo enimvero. γάρ που, fortasse enim. καὶ γάρ, καὶ γάρ τοι, etenim, namque. 2) n a m (ἐπὶ ἐρωτήσεων): τις γάρ; nam quis? quis nam? πῶς γάρ; num qui? 3) ἐπὶ εὐχῆς: εἰ γαρ, utinam. εἰ γὰρ (εἴθε) γένοιτο, utinam fiat.
γαργαλίζω· adtillo ἢ titillo, -are
γαργάλισμα, γαργαλισμός tilillatio
γαργαρεών, ὁ· uva in palato); g u r g u l i o, onis, θ.
γαργαρίζω· gargarizo, -are.
γαργάρισμα, τό· gargarisma, -atis, οὐ.
γαργαρισμός, ὁ· gargarizatio, -ionis.
γάρον, ‘γάρος· garum, -i, οὐ.
γαστήρ, ἡ venter, -tris, ἀ. uterus, -i, ἀ. ο τῇ γαστρὶ χαριζόμενος ἢ δουλεύων, homo ventri deditus. ἐγκρατὴς γαστρός, continens, -ntis. ἐν γαστρὶ φέρω, ἔχω, in ventrem fero.
γάστρα ἡ gastrum, -i, οὐ.
γαστρίδιον, γαστρίον· ventriculus
γαστρίδουλος ventri deditus.
γαστρίζω ventrem impleo.
γαστριμαργία, ἡ· ingluvies, -ei, θ. gula, -ae, θ.
γαστρίμαργος, ον. gulosus, a, um.
γαστρισμός, ὁ· ventriculi impletio.
γαστροειδής, ές· ventruosus, a, um.
γαστροκνήμη, γαστροκνημία, γαστροκνήμιον· sura, -ae, θ.
γαστρολογία γαστρονομία, ἡ leges de ventre alendo.
γαστροπίων, γάστρων· ventriosus.
γαστρόφιλος, (κοιλιόδουλος), ventri deditus; ventricola, -ae.
γαστροφορέω -ῶ· in utero gero.
γαστρώδης, ες· ventrosus, a, um.
γαυρίαμα, τό· insolentia, -ae, θ.
γαυριάω -ῶ· 1) insolesco, -ere; superbio, -ire. 2) gestio, -ire.
γαῦρος, ον· insolens, -ntis; superbus, a, um. γαῦρός εἰμι, insolesco.
γαυρότης, ἡ· superbia -ae, θ.
γαυρόω -ῶ· insolentem reddo. *γαυρόομαι -οῦμαι,* insolesco, -ere.
γαύρως· insolenter.
γέ· 1) = μάλιστα, quidem, equidem: ἔγωγε, ego quidem. σύ γε, tu quidem. τοῦτό γε, hoc quidem. ἡμεῖς γε, equidem nos. νῦν γε, nunc quidem. 2) = μάλιστα, ἴσα ἴσα, adeo: ἔγωγε, ego adeo. αὐτός γε, ipse adeo. τοῦτό γε, id adeo. νῦν γε, nunc adeo. 3) = βεβαίως, certe: ἔγωγε, ego certe. ἡμεῖς γε, nos certe. 4) = τοὐλάχιστο, saltem: τοῦτό γε, saltem hoc. νῦν γε, nunc saltem.
γέα, ἡ· ἴδε *γῆ*.
γεγηθότως cum gaudio
1\. *γεγονός, τό·* factum, -i, οὐ eventum -i, οὐ. eventus, -us, ἀ.
2\. *γεγονώς, υῖα, ός·* 1) genitus, a um: ἐκ θεῶν γεγονώς, diis ἀφαιρ. genitus. 2) ortus, a, um: ἐξ ἐκείνου γεγονώς (πεφυκώς), ab illo ortus. 3) natus, a, um, ἐξ εὐγενεστάτων, ἐξ ἀγενεστάτων γενονώς, summo loco, infimo loco natus. 4) creatus, a, um: ἐκ δούλης γεγονώς, serva (matre) creatus.
3\. *γεγωνώς, υῖα·* vociferans -ntis, γεγωνυίᾳ τῇ φωνῇ, altâ voce.
Γέεννα (κόλασις ἡ) Gehènna, -ae, θ.
γεηρός, ά, όν· terrestris, e.
γεινάμενοι, οἱ· pareutes, -ntum.
γαιοκόμος, ὁ· agricola, ae, ἀ.
γεῖσον, γείσωμα, τό· 1) subgrunda, -ae, θ. 2) supercilium, i, οὐ.
γείσωσις, ἡ· subgrundatio, -onis, θ.
γειτνιάζω, γειτνιῶ, γειτονεύω· vicinus sum, vicinor, ari.
γειτνίασις, γειτονία, γειτόνευμα,

vicinitas, -atis θ. vicinia, -ae, θ. vicinium, -ii, οὐ

γείτων, (*γειτονῶν*, *γειτονεύων*, *γειτνιάζων*)· 1) vicinus, a, um ἐν γειτόνων in vicino, in vicinia ἐνταῦθα ἐν γειτόνων, hic viciniae ἐκ γειτόνων, e vicinia. ἔριδες ἐκ γειτόνων (τῶν γειτόνων), vicina jurgia. οὐσ ὁ γείτων-vicinus, -i, ἀ. ἡ γείτων, vicina, -ae, θ. 2) γείτων τινός, vicinus ἢ conterminus, a, um, alicujus

γελάσιμος, ον· ridiculus, a, um.

γελασῖνος ον· risor, -oris, ἀ.

γέλασμα, τό· risus, -ûs, ἀ.

γελαστής, ὁ 1) risor, -ôris, ἀ. 2) = γλευαστής, irrisor, -oris, ἀ.

γελαστικός· ploclivis ad ridendum.

γελαστός, ή, όν 1) risu dignus ridiculus. *2) ridens, -ntis.

γελάω -ῶ rideo (-si, -sum, -êre). γελῶ (προσμειδιῶ) τινι, rideo alicui ἢ ad aliquem. γελῶ ἐπί τινι (= καταγελῶ τινος), rideo aliquem aliquid, ἢ de aliquo, de re aliqua. γελῶ (σκώπτω) τινά, irrideo, -ere; derideo -ere, aliquem.

γελοιάζω· scurror -ari; cavillor,-ari.

γελοιασμός,ὁ· scurrilitas, -âtis, θ. cavillatio, -onis, θ.

γελοιαστής· 1) risor, -oris, ἀ. 2) scurra, -ae, θ. 3) cavillator, -oris, ἀ.

γελοιογραφία, ἡ· depravata imitatio

γελοῖος, α, ον, γελοιώδης, ες· ridiculus, a, um. γελοῖόν ἐστι, ridiculum est. ὁ γελοῖος (γελοτοποιός), ridiculus, -i, ἀ. τὸ γελοῖον, ridiculum, -i, οὐ. τὰ γελοῖα, ridicula, -orum.

γέλως, ὁ· 1) risus, -ûs, ἀ. σὺν γέλωτι, ἅμα γέλωτι, μετὰ γέλωτος, cum risu, ridens, ridentes. γέλωτά τινι ποιῶ ἢ κινῶ, risum facio (praebeo) moveo alicui. τὸν γέλωτα κατέχω, risum contineo. γέλωτά τινι ὀφλισκάνω, sum alicui risui. 2) = κατάγελως, irrisio, -onis, θ. γέλως γίγνομαί τινι, irrideor ab aliquo.

γελωτοποιέω -ῶ· scurror, -ari.

γελωτοποιΐα, ἡ· scurrilitas, -âtis, θ.

γελωτοποιός, όν· scurrilis, e. *ὁ γελωτοποιός*, scurra, -ae, ἀ. balătro, -onis, ἀ. sannio, -onis, ἀ.

γεμίζω (τινὰ ἢ τί τινος) onero aliquem ἢ aliquid aliqua re (τὰ πλοῖα ὅπλων, naves armis). *γεμίζομαι* impleo, compleo me (aliqua re)

γεμιστός, ή, όν· oneratus, a, um; refertus, a, um.

γέμω (τινός)· plenus (a, um) sum; refertus (a, um) sum; onustus (a, um) sum, aliqua re, γέμων τινός, refertus (a, um) aliqua re.

γενάρχης, ὁ· auctor gentis.

γενεά, ἡ 1) gens, -ntis, θ. genus, -eris, οὐ. ἡ Κορνηλία γενεά, gens Cornilia. ἡ τοῦ Σκηπίωνος γενεά, genus Scipionis. 2) γενεὰ ἀνθρώπων, aetas hominum, s a e c u l u m, -i, οὐ. ἐπὶ τῆς ἡμετέρας γενεᾶς, nostro saeculo, nostrâ memoriâ. 3) ortus, -us, ἀ. natales, -ium: ἀπὸ γενεᾶς, ab ortu, a natalibus, a puero. 4) progenies, -êi, θ. 5) = τὸ ἐπιγιγνόμενον γένος, posteritas, -âtis, θ.

γενεαλογέω -ῶ τινα· originem alicujus exquiro. *γενεαλογοῦμαι (ἔκ τινος) genus duco ab aliquo.

γενεαλόγημα, τό· gent[illegible] tabula.

γενεαλογία, ἡ· genealogia, -ae, θ.

γενεαλογικός· ad genealogiam pertinens.

γενεαλόγος ὁ· genealogus, -i, ἀ.

γενέθλια, τά· natalicia, -orum, οὐ. πλ. dies natalis. τὰ γενέθλια ἄγω (πανηγυρίζω),diem natalem ago ἢ celebro, -are.

γενεθλιάζω· diem natalem ago

γενεθλιακός,ή, όν· natalicius a,um.

γενεθλιάς (ἡμέρα)· dies natalis.

γενέθλιος, ον· natalis, e; natalicius, a, um. ἡ γενέθλιος ἡμέρα, τὸ γενέθλιον, dies natalis. γενέθλιοι θεοί, penates -um. ἡ γενέθλιος χώρα, natale solum.

γενειάζω· 1) ἐπὶ παιδός· pubesco, ere 2) ἐπὶ ἀνδρ. barbatus sum.

γενειάς, ἡ· barba, -ae, θ.

γενειάσκω· pubesco, -ere.

γενειάτης, ὁ, ἡ barbatus. *γενειάτις* barbata.

γενειάω -ῶ· barbatus sum.

γένειον,τό 1)= πώγων, barba, -ae, θ. 2) = γνάθος, mentum, -i, οὐ. gena, -ae,θ.

γενεσιάρχης, ὁ· generis auctor.

γενέσιος, ον· natalis, e.

γενεσιουργός, όν· causa originis.

γένεσις, ἡ· 1) ortus, -us, ἀ. 2) creatio, -onis, θ. 3) generatio, -onis, θ

4) genesis, -is, θ. 5) = ἀρχή, αἰτία origo -inis, θ.

γενέτειρα, ἡ· genitrix, -icis θ.

γενετή, ἡ· nativitas. -atis θ. ἐκ γενετῆς, nativitus.

γενέτης, ὁ· 1) genitor, -oris, ἀ. 2) auctor generis: progenitor. -oris.

γενετήσιος ὁρμή· coeundi appetitus

γενέτωρ, *γεννήτωρ*· genitor, -oris, ἀ.

γενητός, ή, όν· 1) natus, a, um. 2) nativus, a, um.

γενικός ή, όν· generalis, e, ἡ γενικὴ (ὑπον. πτῶσις), genetivus (ὑπον. casus).

γενικῶς genetarim

γέννα, ἡ ortus, -us, ἀ. *partus, -us

γεννάδας, ὁ· generosus; egregius.

γενναιοπρεπής, ές· generosus, a, um

γενναιοπρεπῶς· generose.

γενναῖος, α, ον· 1) ingenuus, a, um; generosus, a, um; nobilis, e· 2) = ἀνδρεῖος, fortis, e.

γενναίως· 1) generose. 2) fortiter.

γενναιότης, ἡ· 1 generositas, liberalitas, -atis, θ. 2 fortitudo, inis, θ. 3) ἐπὶ γῆς, fertilitas, -atis, θ.

****γενναιοφροσύνη***, ἡ· generositas, -atis, θ. magnanimitas, -atis, θ.

****γενναιόφρων, ὁ, ἡ***. generosus, a. magnanimus, a.

****γενναιοψυχία*** ἡ· magnanimitas, generositas, -atis, θ.

γεναιόψυχος, ον· magnanimus, a, um; generosus, a, um.

γεννάω -ῶ 1) genero (are) aliquid ἢ aliquem 2) gigno (genui genitum, -ere) aliquem ἢ aliquid. 3) pario (peperi, partum) -ere. 4) progenero (aliquem). 5) γεννῶ παῖδας ἔκ τινος, procreo liberos ex aliqua. 6) creo (puerum) 7) μετφ. (= ποιῶ) efficio (damnum, discordiam, luxuriam. 8) ***γεννάομαι -ῶμαι***, n a s c o r, natus cum, nasci; g i g n o r, genitus sum. gigni. o r i o r, ortus sum, oriri.

γέννημα τό· 1) progenies, ei, θ. 2) fructus, -us, ἀ.

γέννησις, ἡ· genitura, -ae, θ. procreatio, -onis, θ. generatio -onis θ.

γεννητής, ὁ· genitor, -oris ἀ.

γεννητικός, ή, όν· genitialis, e.

γεννητός, όν· genitus, a, um.

γενήτρια ἡ· generatrix, icis θ.

γενήτωρ, ὁ generator -oris, ἀ genitor, -oris ἀ οἱ γεννήτορες parentes -ntium.

γένος, τό· 1) ἐν γένει· genus, -eris, οὐ. 2) = γενεά, gens, gentis, θ. 3) = καταγωγή, origo, -inis, θ. τὸ γένος ἀνάγω εἴς τινα, originem duco (traho) ab aliquo 4) = φῦλον, sexus, -us. ἀ. saeculum, -i οὐ. τὸ ἄρρεν, τὸ θῆλυ γένος, virilis muliebris sexus ἢ genus. τὰ θνητὰ γένη, saecula mortalia. 5) = γόνος, stirps, -rpis, θ. progenies, -ei, θ. ἐκ τοῦ γένους (ἔκγονος) τοῦ Ἡρακλέους, ex progenie ἢ stirpe Herculis. 6) ἄνθρωπος ταπεινότατος τὸ γένος, homo infimo loco natus· ἄνθρωπος εὐγενέστατος τὸ γένος, homo summo loco natus.

γένυς (γνάθος) ἡ· mala -ae θ.

γεοειδής, ές· terreus, a, um

γεόομαι -οῦμαι· in terram vertor.

γεοῦχος, ον· terram habens

γεραιός ά, όν· senectus, a. um; ὁ γεραιός, senex venerabilis; senex γεν. senis. ἀ. γεραίτερος, α, ον· senior. -ior, -ius. ὁ γεραίτερος, senior, -oris, ἀ. οἱ γεραίτεροι, principes et senatores.

γεραίρω· 1) honoro aliquem). γεραίρω τινὰ δώροις, honoro aliquem donis. 2) † γεραίρω τὸ θεῖον προσφοραῖς, auctifico, -are.

γεράνιον (φ.), geranion. -i, οὐ.

γερανίτης (λίθος), geranites. ae, ἀ.

γερανομαχία· pugna cum gruibus.

γέρανος, ἡ· grus, gruis, ἀ.

γεραρός. ά, όν· venerandus, a. um.

γέρας, τό· (πληθ. γέρα)· munus honorificum; honos, -oris, ἀ, praemium.

Γερμανία, ἡ· Germania -ae, θ. Γερμανικός, Germanicus, a, um. οἱ Γερμανοί, Germani, -orum, ἀ.

Γερμανολέτης Germanorum occisor.

γεροντανωγέω -ῶ· senem duco

γεροντανωγός, ὁ· qui senem ducit.

γερόντειος, α, ον· senilis. e.

γεροντιάω -ῶ· senesco, ere.

γεροντικός, ή, όν· senilis, e.

γεροντικῶς· seniliter.

γερόντιον, τό 1) senecio, -ionis, ἀ. 2) vetulus, -i, ἀ.

γεροντοειδής, ές· seni similis.

γεροντοκομεῖον, τό· locus, ubi senes aluntur; gerontocomium, i. οὐ.

γερουσία, ἡ· senatus, -us, ἀ τὴν γερουσίαν συγκαλῶ, senatum convoco. συνῆλθεν ἡ γερουσία habitus est senatus ἀποπέμπω (διαλύω) τὴν γερουσίαν, dimitto senatum.

γερουσιάζω· senator sum.
γερουσιαστής, ὁ senator, -oris, ἀ.
γέρρον,τό· 1) cratis, -is, θ. 2) scutum vimineum.
γερροχελώνη, ἡ· testudo (viminea).
γέρων, ὁ 1) senex, senis, ἀ. 2) οἱ γέροντες παρὰ τοῖς Λακεδαιμ.), senatores 3) =πολυετής, vetustus, a, um,
Γέτης, ὁ Geta, -ae, ἀ Γετικός, Geticus. a. um. Γετιστί, Getice.
γεῦμα, τό· 1) = γεῦσις, gustus, -i, ἀ. sapor, -oris, ἀ *2) prandium, i, οὐ
γεῦσις, ἡ· 1) gustus, -ûs, ἀ. gustatus -ûs, ἀ. sapor, -oris ἀ.
γευστήριον, τό gustatorium, -i, οὐ
γευστικός, ή, όν· gustatorius, a, um
γευστ. αἰσθητήριον. gustatorium, i, οὐ.
γεύω (τινά τινος)· gustandum praebeo alicui aliquid. συνήθ. μέσον *γεύομαί τινος,* gusto ἢ degusto aliquid μετφ. γεύομαι τιμῆς, γραμμάτων, delîbo honores, litteras.
γευστός, ή, όν· qui gustari potest; gustatus, a, um,
γέφυρα, ἡ· pons, -ntis, ἀ. μεγάλην γέφυραν ποιῶ, magnum pontem facio (in flumine). γέφυραν (γεφύρᾳ) ζεύγνυμι τὸν ποταμόν, flumen ponte jungo. τὴν γέφυραν λύω, pontem rumpo, rescindo (interscindo), solvo, dissolvo.
γεφύριον. τό ponticulus -i, ἀ.
γεφυροποιέω -ῶ· pontem facio.
γεφυροποιός, ὁ· pontifex, -icis, ἀ.
γεφυρόω -ῶ (ποταμόν)· pontem facio in flumine.
γεφύρωμα, τό· pons, -ntis, ἀ.
γεφύρωσις, ἡ· pontium exstructio.
γεφυρωτής, ὁ· pontes exstruens.
γεωγραφέω -ῶ· terras describo.
γεωγραφία,ἡ· geographia, -ae, θ. terrarum descriptio.
γεωγραφικός, ή, όν· geographicus, ad descriptionem terrarum pertinens. *τὰ γεωγραφικά,* commentarii de terrarum descriptione. πίν. ξ γεωγραφικός, tabula geographica.
γεωγράφος, ὁ· terrarum descriptor
γεωδαισία, ἡ· terrae divisio.
γεώδης, ες· terreus, a um.
γεώλοφος· tumulus terrenus.
γεωμετρέω -ῶ· terram metior; disco geometriam.
γεωμέτρης, ὁ· geomĕtra, -ae, ἀ. agrimensor, -oris, ἀ.
γεωμετρία, ἡ geometria. -ae, θ.
γεωμετρική, ἡ geometrice, -es, θ.
γεωμετρικός, ή, όν· geometricus, a, um.
γεωμιγής, ές· terrae mixtus.
γεωμορία, ἡ· distributio terrae.
γεωμορικός (νόμος)· lex de agris dividendis.
γεωμόρος. ὁ, ἡ· agrum possidens; agricola, -ae, ἀ. colonus, -i. ἀ *γεωμόροι,* α) divites, optimates. β) ἐν Ῥώμῃ· decemviri agris dividundis.
γεωπονέω -ῶ· terram colo.
γεωπονία, ἡ agricultura, -ae, θ.
γεωπονικός, ή, όν· agricolaris, e.
γεωπόνος. ὁ· agricultor, -ôris, ἀ. agricola, -ae, ἀ.
γεωργέω -ῶ· agricolor, -ari; agrum colo; agris colendis operam do. *μετφ.* γεωργῶ τέχνην, φιλίαν, artem, amicitiam colo.
γεώργημα, τό· ager cultus.
γεωργήσιμος, ον· ad colendum idoneus; fertilis, e.
γεωργία, ἡ· agricultura, -ae, θ. agri ἢ agrorum cultus.
γεωργικός, ή, όν· agricolaris, e.
γεωργός, ὁ· agri cultor ἢ agricultor, -ôris, ἀ. agricola, -ae, θ
γεωρυχέω -ῶ· terram fodio.
γεωρύχος, ὁ terram fodiens.
γεωφύλαξ, ὁ· custor agri
γῆ, ἡ· 1) terra, -ae, θ. (ἐν γένει). κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν, terrâ marique· ἐν ταύτῃ τῇ γῇ (= τόπῳ). in hac terrâ. ἐφ' ὅσον ἐπὶ τῆς γῆς, κατὰ γῆς (= ἐν τῷ κόσμῳ) ἐσόμεθα, dum in terris erimus. 2) (ὡς οὐράν. σῶμα) tellus, -ûris. θ. 3) = χθών, humus, -i, θ. ἐπὶ τῆς γῆς (= χαμαί), humi. 4) = ὁ ἀγρός, terrenum, -i, οὐ.
γηγενής, ές· 1) terrigenus, a, um· ὁ γηγενής, terrigena, -ae, indigena, -ae.
γήδιον, τό· 1) terrula, -ae, θ. 2) agellus, -i, ἀ.
γῆθεν (ἐκ γῆς)· e terra.
γηθέω-ῶ gaudeo,-êre laetor,-ari.
γῆθος, τό· gaudium -i, οὐ laetitia, ae, θ.
γηθόσυνος, ον· laetus, a um
γηθοσύνως laete
γήϊνος, ον· terrenus a um
γήλοφος, ὁ· tumulus terrenus; collis, -is, ἀ.

γήπεδον, τό· fundus -i, ἀ.

γηραιός, ά, όν· γηραλέος, α, ον· senex, senis, ἀ. senectus, a, um

γῆρας τό· senectus, ûtis, θ. ἐν τῷ γήρᾳ, ἐν γήρᾳ, senectute. ἐπὶ γήρως ὁδῷ, in senectutis limine stans. εἰς βαθύτατον γῆρας ἀφικνοῦμαι, pervenio (vivo) ad summam senectutem. ὑπὸ γήρως ἀπειρηκώς, senectute confectus.

γηράσκω, γηράω-ῶ· senesco -nŭi, -ĕre), senex fio; ad senectutem pervenio. *μεταβ.* senem facio.

γηροβοσκέω -ῶ senem alo.

γηροβοσκία, ἡ· sustentatio senis.

γηροβοσκός senum nutritor.

γηροκομεῖον = γεροντοκομεῖον.

γηροκομέω -ῶ· curam senis gero; senem alo.

γηροκομία, ἡ· cura senis.

γηροκόμος curam senum habens.

γηροτροφεῖον = γεροντοκομεῖον.

γηροτροφέω -ῶ· in senectute alo.

γηροτρόφος· senes nutriens.

γηροφορέω -ῶ in senectute fero.

γηφαγέω -ῶ· terrâ vescor.

γηφάγος, ον terrâ vescens.

γιγάντειος, ον gigantêus a, um.

γιγαντιαῖος, α, ον gigantêus, a,um

γιγαντιάω -ῶ gigantes imitor.

γιγαντολέτης· gigantum perditor.

γιγαντομαχία, ἡ· gigantomachia.

γιγαντοφονος· gigantum interfector.

γιγαντώδης, ες giganti similis.

γίγαρτον, τό· excrementum uvae.

Γίγας, ὁ· Gigas, -ntis, ἀ. οἱ Γίγαντες, Gigantes, -um

γίγγλυμος ὁ· cardo (januae).

γιγγλυμώδης· cardine similis.

γιγγλυμωτος· cardinatus a, um.

γιγγραίνω (= χηνίζω)· gingrio.

γίγγρας (εἶδ. αὐλοῦ)· gingrêna.

γίγνομαι, γίνομαι 1) γίγνομαί τινος (σπ.) ἀπό τινος (= γεννῶμαι φύομαι), α) n a s c o r (natus sum, -sci) aliquo (καὶ ἐνίοτ. ex, de, ab aliquo): μητρὸς ἐγένετο Μούσης, matre Musâ natus est. πέτρας οὐ γεγόναμεν, silice non nati sumus. εἴκοσιν ἔτη γεγονώς, annos viginti natus. β) o r i o r (ortus sum, -îri) ab aliquo: ἔτι δὲ c o o r i o r, e x o r i o r. γ) e x s i s t o (-stiti,-ĕre): v a d o (-ĕre).δ) g i g n o r genitus sum, -i). c r e o r (creatus sum, -âri) ex aliqua re 2) *παθητ.* τοῦ *ποιῶ*, f i o, factus sum, fieri: Κάμιλλος ὕπατος ἐγένετο, Camillus cousul factus est τί γένωμαι; quid de me fiet? γενέσθω φῶς, fiat lux ἐντεῦθ. *ἐγενόμην* (= ὑπῆρξα), f u i: ἀγαθὸς ἀνὴρ ἐγένετο, vir bonus fuit. ἡλίου ἔκλειψις ἐγένετο, solis defectio fuit. εἷς αἴτιος ἐγένετο (τοῦ μὴ) unus causa fuit (ne). 3) γίγνομαι πρός τι, περί τι, ἔν τινι (= καταγίνομαι), versor in aliqua re, occupatus sum aliqua re 4) γίγνομαι ὑπό τι, subjicio me sub aliquid: ἡ σελήνη ὑπὸ τὸν ἥλιον γίγνεται, luna se sub solem subjicit. 5) γίγνομαι ὑπό τινι, ὑπό τι, sum sub aliquo (sub Jove, sum sub manibus alicujus. 6) ἐπὶ τόπου· γίγνομαι εἰς Λακεδαίμονα, eo, venio pervenio in L. ἐγένοντο πρὸς τῷ Ἰσθμῷ, erant profecti Isthmum. 7) μετ᾽ ἐπιρρ. γίγνεταί σοι καλῶς, κακῶς, bene, male tecum agitur. 8) ἐπὶ εὐχῶν· γένοιτο! fieret ἢ fuerit! μὴ γένοιτο! dii prohibent! ὃ μὴ γένοιτο! quod abominor! 9) πάντα, παντοῖος, παντοδαπός, γίγνομαι, in quamcunque formam mutor.

γιγνώσκω, γινώσκω· 1) = γνωρίζω nosco, (novi, notum, -ĕre) aliquem ἢ aliquid; cognosco, agnosco (-novi, -gnĭtum, -ĕre) aliquem ἢ aliquid. *γιγνώσκομαί* τινι, cognoscor ab aliquo: γνῶθι σαυτόν, nosce te. τούτου γνωσθέντος, hoc cognitu. τοῦτο δὲ γνοὺς ὁ Καῖσαρ, hoc Caesar cognitu (abiit). 2) = ἐπίσταμαι, scio,(scivi, scitum, -ire) aliquid. 3) = φρονῶ, κρίνω, sentio (sensi, sensum -îre): οὕτως γιγνώσκει ὥσπερ λέγει, ita sentit, ut loquitur. ταὐτό τινι γινώσκω, idem sentio cum aliquo 4) = κατανοῶ, intellego (-xi, -ctum, -ere): ἐκ τῶν μικρῶν τὰ μεγάλα γιγνώσκω, ex parvis magna intellego. 5) = ἡγοῦμαι, censeo (-sui, -êre), existimo, -are: γιγνώσκω δεῖν ἀποδοῦναι τοὺς αἰχμαλώτους, captivos reddendos censeo. 6) γιγνώσκω χάριν, gratus sum, gratiam habeo alicui. 7) γιγνώσκω γυναῖκα, (= συγγίγνομαι γυναικί), cognosco feminam; coeo feminae.

γίννος (ἱππάριον)· mannus, -i, ἀ.

γλαυκάω -ῶ (ὀφθαλμιῶ)· lippio.

γλ[illegible]ιη (ὀφθαλμία)· lippitudo.

γλαμυρός (ὀφθαλμιῶν)· lippus, a.

γλάρος (πτ.) larus, -i ἀ.

γλαύκινος· glaucĭnus, a, um.

γλαύκιον (φ.) glaucion, -i, οὐ.
γλαυκίσκος (ἰχθ.) glauciscus, -i, ἀ.
γλαυκοειδής, ές noctuinus, a, um.
γλαυκόμματος γλαυκόφθαλμος caesios oculos habens.
γλαυκός, ή, όν glaucus, a, um; caesius a, um
γλαῦκος (ἰχθ.) glaucus, -i, ἀ.
γλαυκότης, ἡ caesitas -atis, θ.
γλαυκόχρους, ουν glauci coloris.
γλαυκώδης, ες noctuae similis.
γλαυκῶπις ('Αθηνᾶ) caesia Minerva
γλαῦξ, ἡ noctua, -ae, θ. ulula, -ae, θ. *παροιμ.* γλαῦκ' Ἀθήναζε, γλαῦκ' εἰς Ἀθήνας (δηλ. κομίζειν), in mare aquas fundere.
γλαφυρία, γλαφυρότης, ἡ lēvitas, -atis, θ. elegantia, -ae, θ.
γλαφυρός, ά, όν lēvis, -is; elegans, -ntis.
γλαφυρῶς eleganter.
γλεύκινος, ον musteus, a um.
γλευκοπότης, ὁ musti amans
γλεῦκος τό mustum, -i, οὐ. ἑψητὸν γλεῦκος, defrutum, -i, γλεύκους ἑψητήριον, defrutarium, -ii, οὐ.
γλήνη (κόρη τοῦ ὀφθαλμοῦ) pupŭla, -ae, θ. acies, -ei θ.
γλήχων (φ.), pulejum, -i, οὐ.
γλία (κόλλα), ἡ gluten, -inis, οὐ.
γληνώδης, ές glutinosus, a, um.
γλισχρεύομαι tenax sum.
γλίσχρος α, ον 1) = γλοιώδης, glutus, a, um; viscidus a, um; 2) = ἄγαν φειδωλός, nimium parcus, a, um; tenax -âcis; sordidus, a, um. γλίσχρος γέρων aridus senex.
γλισχρότης, ἡ tenacitas, âtis, θ. sordes, -is, θ.
γλίσχρων, ὁ parce vivens nimium avarus.
γλίσχρως sordide.
γλίχομαί (τινος, περί τινος, τι), glisco, -ere (aliquid). γλίχ. τῆς βασιλείας, glisco regnare. ἐντεῦθ. = cupio, -ere, aliquid; adpeto, -ere, aliquid.
γλοῖος, ὁ strigmentum, -i, οὐ
γλοιώδης, ες glutus a, um; glutinosus, a, um; viscidus, a, um.
γλούτια (οἱ γλουτοί) nates, -ium
γλουτός, ὁ clunis, -is θ. natis, -is, θ. οἱ γλουτοί, nates, -ium.
γλυκάδιον, τό acetum, -i, οὐ.
γλυκάζω, γλυκαίνω dulco, -are *μετφ* lenio, -ire. ὁ γλυκάζων, dulcator, -ôris, ἀ. *γλυκάζομαι, γλυκαίνομαι*, dulcesco, dulcui, -ĕre.
γλύκανσις ἡ dulcedo, -inis, θ.
γλύκασμα, γλυκασμός dulcedo.
γλυκερός, ά όν dulciculus, a, um.
**γλυκίζω* dulce reddo (aliquid).
γλυκέως dulciter
γλύκκα, ἡ dulcidas, -atis, θ.
γλυκοποτέω -ῶ dul e bibo.
γλυκοπότης, ὁ qui dulce bibit.
γλυκορρήμων suaviloquus
γλυκοφόρος, ον dulcifer, a um.
γλυκόφυλλον, τό glycofyllum, -i.
γλυκύδακρυς (ἔρως) (amor) dulces fundens lacrymas.
γλυκυηχής, ές dulcisonus, a, um.
γλυκυθήρατος dulcedine captus.
γλυκυθυμέω -ῶ animo sum hilari.
γλυκυθυμία, ἡ animi hilaritas.
γλυκύθυμος ον 1) placido animo praeditus 2) suavis, θ
γλυκύκαρπος, ον dulcem fructum ferens.
γλυκύκρεως dulcem carnem habens
γλυκυλόγος, ον suaviloquens, -ntis
γλυκύμηλον, τό malum praedulce.
γλυκύμορφος, ον suavem formam habens. ἐντεῦθ. = dulcis, suavis.
γλυκυπάρθενος suavis virgo
γλυκύπικρος ον dulcis et amarus
γλυκύς, εῖα, ύ 1) dulcis, e
γλυκύρριζα, ἡ glycyrrhiza -ae, θ. ὦ γλυκύτατε, dulcissime 2) = ἡδύς, χαρίεις, suavis, e: γλυκὺς ὕπνος, suavis sopor. γλυκὺς ἄνθρωπος, suavis homo. 3) ὁ γλυκὺς οἶνος, vinum passum.
γλύκυσμα, γλυκύσματα dulce, is, οὐ. dulcia, -orum οὐ. πλ. μικρὸν γλύκυσμα, dulciola, -orum, οὐ. πλ. ὁ γλυκύσματα κατασκευάζων, dulciarius a, um. (= πλακοῦς), placenta -ae θ.
γλυκύτης, ἡ dulcitas, -atis, θ. dulcêdo, -ĭnis, θ. suavitas, -atis, θ.
γλυκύφθογγος, ον dulcisonus, a, um.
γλυκυφωνία dulcis, suavis vox.
γλυκύφωνος, ον suavem vocem habens
γλύμμα, τό sculptum (opus).
γλυπτήρ, γλύπτης, γλυφεύς, ὁ sculptor, -ôris, ἀ
γλυπτός, ή όν sculptus a, um. γλυπτὸν κόσμημα, γλυπτὸς τύπος, scal-

ptura, -ae. γλυπτὸν ἔδαφος, scalptu-
m, -i, οὐ.

γλύφανον, γλυφεῖον, τό· scalprum, -i, οὐ· caelum, -i, οὐ.

γλυφή, ἡ· 1) sculptura, -ae θ. 2) = γλυπτὸν κόσμημα, scalptura, -ae, θ.

γλυφίς, ἡ· 1) crena, -ae, θ. 2) = γλύφανον, scalprum, -i, οὐ.

γλῶσσα καὶ γλῶττα ἡ· 1) lingua, -ae, θ. ἐξείρω τὴν γλῶσσαν, porrigo, ejicio, exsero linguam. παροιμ. (γράφειν, λέγειν) ὅτι κεν ἐπ' ἀκρίμαν γλῶσσαν ἔλθοι, δηλ. τὸ τυχόν, (scribere, dicere) quod in buccam venit. 2) γλῶσσα γῆς, ὑποδήματος, αὐλοῦ, lingua ἢ ligula, -ae, θ. 3) = γλώσσημα, glossa, -ae, θ.

γλωσσαλγέω -ῶ· garrio, -ire.

γλωσσαλγία, ἡ· loquacitas, -âtis, θ.

γλώσσαλγος, ον· lingulus, a, um; linguosus, a, um, ὁ, ἡ, γλώσσαλγος (λάρος), lingulāca, -ae, ἀ. θ.

γλωσσάριον (λεξικόν)· glossarium.

γλώσσημα (ἄγνωστος ἀπηρχ. λέξις)· glossa, -ae, θ glossêma, atis οὐ.

γλωσσηματική (λέξις)· glossa, -ae, θ

γλωσσογράφος glossemata scribens

γλωσσοδεψέω -ῶ fello, -are.

γλωσσοειδής, ές lingulatus, a um

γλωσσοκρατέω -ῶ linguam teneo.

γλωσσομανία, ἡ· lingua infrenis.

γλωσσοτομία, ἡ· elinguatio, -onis, θ

γλωσσοτομέω -ῶ elinguo -are

γλωσσώδης, ες· 1) linguae similis. 2) loquax, -acis.

γλωττίδιον, τό· lingula, -ae θ.

γλωττιαῖος, α, ον linguae clavis

γλωττίζω· lingua osculor.

γλωττικός· ad linguam pertinens.

γλωττίς, ἡ· ligula ἢ lingula, -ae, θ.

γλώττισμα, γλωττισμός (φίλημα τῇ γλώσσῃ)· osculum ope linguae.

γλωττοπέδη, ἡ· linguae vinculum.

γλωττοποιέω -ῶ 1) = γλωσσοδεψῶ. 2 nova verba facio.

γλωττοποιΐα, ἡ fabricatio ligularum

γλωττοποιός· fabricator ligularum

γλωττοφόρος (= εὔγλωττος)· linguatus a um.

γλωχίν (αἰχμή) *ἡ* cuspis, -idis, θ.

γνάθος, ἡ· 1) maxilla, -ae, θ. ἡ ἄνω γνάθος, maxilla superior, mala -ae θ. 2) bucca, ae, θ. τὰς γνάθους φυσᾶν (= ὀργίζεσθαι), buccas implere, inflare.

γναθόω -ῶ· malas percutio.

γνάθων, ὁ gnatho, -onis ἀ. parasitus.

Γναῖος (Γναῖος)· Gnaeus, -i.

γναμπτός, ή, όν flexibilis e.

γναμπτω (λυγίζω)· curvo, -are.

γνάπτω lacero, -are

γναφάλιον, τό· gnaphalium.

γνάφαλον, τό· floccus, -i, ἀ.

γναφεῖον, τό· officina fullonis.

γναφεύς, ὁ fullo, -ônis, ἀ.

γναφευτικός, γναφικός, ή, όν· fullonicus, a, um. ἡ γναφευτική, fullonica, -ae, θ. (ὑπον. ars),

γναφεύω· fullonicam exerceo.

γνήσιος, α, ον· genuînus, a, um. ἐντεῦθ. = legitimus, a, um; germanus, a, um. τὸ *γνήσιον* = γνησιότης.

γνησιότης, ἡ origo genuina.

γνησίως· genuîne; legitime.

γνοφερός, γνοφώδης· caliginosus, a, um, tenebrosus, a, um.

γνοφόω -ῶ· obtenebro; caligo.

γνόφος ὁ· caligo, -inis, θ. tenebrae, -arum.

γνῶμα (-ατος), *τό·* 1) sententia -ae, θ. ratio, -ônis, θ. 2) = γνώμων, gnomon -onis, ἀ.

γνωμάτευμα, τό· judicium, -i, οὐ. sententia, -ae, θ.

γνωματεύω· sententiam dico.

γνώμη, ἡ· 1) = νοῦς, λογικόν, mens, -ntis, θ. animus, -i, ἀ, intellectus -us, ἀ. ratio, -onis, θ 2) sententia, -ae, θ. ἡ περί τινος γνώμη, sententia de re. γνώμην ἀποφαίνομαι, dico sententiam. ἐρωτῶ τινα τὴν ἑαυτοῦ γνώμην, aliquem sententiam rogo. κατὰ τὴν ἐμὴν γνώμην, κατά γε τὴν ἐμὴν γνώμην, meâ sententiâ, meâ quidem sententia. ἐμμένω τῇ γνώμῃ, praesto, maneo in sententia *γνῶμαι,* s e n t e n t i a e. 3) = βουλή, consilium, -i, οὐ. πανοῦργος γνώμη, callidum consilium. 4) = κρίσις, judicium, -i, οὐ 5) = δόξα, opinio -onis, θ. κατὰ τὴν γνώμην (δόξαν) τῶν πολλῶν, opinione vulgi. 6) ratio, -ônis, θ ἡ αὐτοῦ γνώμη οὐκ ἐκράτησεν, ratio ejus non valuit.

γνωμίδιον τό· sententiola, -ae, θ.

**γνωμικόν, τό·* sententia; dictum.

γνωμικός, ή, όν· 1) gnomicus, a, um. 2 sententiosus a, um.

γνωμικῶς· sententiose.

γνωμοδοτέω -ῶ opinionem dico.

γνωμοδότησις, ἡ opinio, -onis, θ.
γνωμολογέω -ῶ sententiose dico
γνωμολογία· sententiarum collectio
γνωμολογικός· sententiis utens.
γνωμολογικῶς· sententiose.
γνωμολόγος· sententias colligens.
γνωμονικός, ή, όν· 1) gnomonicus, a, um. ἡ γνωμονική, gnonomice, -es, θ. 2) γνωμονικός τινος, perîtus alicujus rei; sciens aliqnid.
γνώμων, ὁ· 1) = γνώστης, cognitor, oris. ἀ. 2) gnomon, -ônis, ἀ. index, -icis 2) = γωνιάμετρον, norma, -ae.
γνωρίζω· 1) γνωρ. τινί τι, notum facio aliquid alicui. 2) συνήθ. agnosco, cognosco, noscito aliquem ἤ aliquid.
γνώριμός (τινος, τινι)· notus, a, um; nobilis, e (alicui). ἄνθρωποι ἀλλήλοις γνώριμοι, homines inter se noti. οἱ γνώριμοι (= ἀριστοκρατικοί), optimates
γνωριμότης (γνωριμία)· notitia, -ae.
γνώρισις, ἡ· cognitio, -ônis, θ.
γνώρισμα, τό· indicium, -i, οὐ. nota -ae, θ. signum, -i, οὐ.
γνωρισμός, ὁ· agnitio, -onis, θ.
γνωριστικός, ή, όν· indicium praebens
γνωσιμαχέω -ῶ (πρός τινα)· diversam opinionem habens decerto cum aliquo.
γνῶσις, ἡ· 1) cognitio, -onis, θ. γνώσεως ἄξιον, cognitu dignum. 2) = ἐπιστήμη, scientia, -ae, θ. 3) = γνωριμία notitia, -ae, θ.
γνωστήρ, γνώστης, ὁ· cognitor, -oris, ἀ. agnitor, -oris, ἀ.
γνωστικός, ή, όν· 1) ad cognoscendum aptus, intelligens, -ntis. ἡ γνωστική, τὸ γνωστικόν, intellectus, us. *2) = συνετός ή, όν ratione praeditus, a, um; prudens, -ntis.
γνωστός, ή, όν. notus, a, um. γνωστόν ἐστι, notum est.
γοάω -ῶ· g e m o (-ui, -ere); deplôro (-âre) aliquem.
γόγγρος (ἰχθ.) *ὁ·* conger, -gri, ἀ.
γογγρύζω· grunnio, -ire.
γογγύζω· murmuro, -are; fremo, -ere. γογγύζων murmurabundus.
γογγύλη, ἡ· rapum -i, οὐ. γογγύλιον, rapulum, -i. οὐ.
γογγυλίζω· rotundo, -are, aliquid.
γογγύλος, η, ον· rotundus, a, um.
γογγυλώδης, ες· rotundo similis
γόγγυσις, γογγυσμός· 1) murmur-uris, οὐ. murmuratio, -ônis θ. 2) θ. fremor, -oris ἀ. fremitus, us, ἀ.
γογγυστής, ὁ· murmurator, oris, ἀ.
γοερός, ά, όν· 1) flebilis, e; miserabibilis, e. φωνὴ γοερά, vox miserabibilis. 2) lamemtabilis, e.
γοερῶς· flebiter
γόης, ὁ 1) praestigiator, -oris, ἀ. 2) incantantor, -oris, ἀ 3) saccularius.
γοητεία, ἡ· 1) praestigiae, -arum, θ. incantamentum, -i, οὐ. *2) μεταφ. eximia venustas; gratia, -ae, θ. ἐπὶ λόγου· suavitas, -atis, θ.
γοήτευμα, τό praestigiae, -arum, θ.
γοητευτής, ὁ· qui incantat
γοητευτικός, γοητικός, ή, όν· praestigiosus, a, um.
γοητευτικῶς· praestigiatorum more
γοητεύω· 1) incanto, -are aliquem; praestigio, -are, aliquem. *2) μεταφ. permulceo, delenio animum alicujus; incredibili voluptate perfundo aliquem. *γοητεύομαι, incantor. μεταφ. incredibili voluptate perfundo me.
γοῆτις, γοητεύτρια, ἡ· quae incantat; praestigiatrix, -icis.
γόμος, ὁ· onus navis
γομοφόρος, ον· onerosus, a um.
γομόω -ῶ (γεμίζω)· onero -are.
γομφίος (τραπεζίτης)· molaris, -is, ἀ. οἱ γομφίοι (ὀδόντες), maxillares ἤ molares (dentes).
γομφόδετος, ον· clavis conjunctus.
γόμφιον, τό clavulus, -i, ἀ.
γόμφος, ὁ· clavus, -i, ἀ
γομφόω -ῶ· clavis firmo, clavis compingo, aliquid.
γομφώδης, ες· clavo similis.
γόμφωμα, τό compages, -is, θ.
γόμφωσις, ἡ coagmentatio per clavos; compactura, -ae, θ.
γομφωτήριον, τό· coagmentatorium, -i.
γομφωτός, ή, όν· clavis compactus
γονατίζω 1) genua flecto, in genua procumbo. 2) γονατίζω τινά, in genua procumbere aliquem jubeo.
γονάτιον, τό· geniculum, -i, οὐ.
γονατόδεσμος, ὁ· genuale, -is, οὐ.
γονατόομαι -οῦμαι· geniculo, -are.
γονατώδης, ες geniculatus, a, um; nodosus, a, um.
γονεύς, ὁ· genitor, -oris, ἀ. γονεῖς, parentes, -um, ἀ.

γόνή ἡ· 1) = γέννησις genitura, -ae, θ. 2) = τὸ γεν ὤν, τὸ σπέρμα semen genetiale; genitura, -ae, θ 3) = γόνος fetus -us, ἀ proles, -es, θ.

γονικός ή όν· genitalis e.

γόνιμος, ον· genitalis, e; genitabilis, e. ἐντεῦθ. = fecundus, a, um; fertilis, e. γόνιμος νοῦς, fertile pectus. τὸ γόνιμον = γονιμότης.

γονιμότης, ἡ· fecunditas -atis, θ.

γονίμως· 1) genitaliter 2) fecunde

γονιμώδης, ες· fecundus, a, um

γονοκτονέω -ῶ pueros interficio.

**γονυκλινῶς* = γονυπετῶς.

γονοποιέω -ῶ gigno, -ere.

γονοποιία, ἡ· fetura, -ae, θ.

γονοποιός,όν· fetifer a um; fertilis, e.

γονόρροια, ἡ· gonorrhoea, -ae θ.

γονορροϊκός, γονόρροιος γονορρυής· gonorrhoeâ laborans

γονορρυέω -ῶ· gonorrhoeam labôro.

γόνος, ὁ 1 fetura -ae θ. proles -is,θ. soboles, -is, θ.(π.) = γένος, genus, -eris ἀ.

γόνυ (γόνατος) *τό·* genu, -u (-ûs), οὐ. γόνατα, genua, -uum. πίπτω εἰς τὰ γόνατά τινος, in genua procumbo. προσπίπτω πρὸς τὰ γόνατά τινος, procumbo ad genua alicujus ἅπτομαι τῶν γονάτων τινός, genua alicujus amplector. (π.) θεῶν ἐν γούνασι κεῖται, in potestate deorum est. γόνυ φυτῶν, geniculum, -i οὐ. nodus, -i, ἀ.

γονυαγκών, ὁ· curvatura genu.

γονυκλινέω -ῶ genua flecto ἢ inclino; aggentulor, -ari.

γονυκλινής, ές genua flectens.

γονυκλισία, ἡ· geniculatio, -onis, θ. † supplicatio -onis, θ.

γονύκροτος (ῥαιβός) compernis e.

γονυπετέω -ῶ (τινί)· ad genua genibus) alicujus accîdo ἢ procumbo; supplex oro aliquem γονυπετεῖ αὐτῷ, supplex se ad pedes ejus projicit *ἀμετ.* (= προσπίπτω εἰς τὰ γόνατα), in genua procumbo.

γονυπετής, ές ad genua alicujus accidens (procumbens, projectus); supplex -icis.

γονυπετῶς ἱκετεύω τινά· supplex me ad pedes alicujus projicio.

γόος, ὁ luctus, -ûs, ἀ.

Γόργειος (γοργόνειος)· Gorgonêus. τὸ Γόργειον, larva Gorgonea.

γοργιάζω· Gorgiam imitor.

Γοργίας, ὁ· Gorgias, -ae, ἀ.

γοργίειος· ad Gorgiam pertinens.

Γοργόνη, ἡ· Gorgŏna, -ae, θ.

Γοργόνειος ον· Gorgonêus a, um. Γοργόνειον, larva Gorgonea.

γοργόομαι -οῦμαι ferocio. -ire.

γοργόπους, ουν· velox, -ocis.

γοργός, ή, όν· 1 terribilis, e; torvus, a, um; 2) alacer, -is e. agilis, e; acer, -is, -e; strenuus, a um.

γοργοτης, ἡ· 1) ferocia, -ae, θ. 2) acritas, -atis, θ. alacritas -atis, θ. agilitas, -atis, θ.

γοργόφθαλμος· aspectu horrendus.

Γοργώ (οῦς) *ἡ·* Gorgon -ônis, (-ûs θ. αἱ Γοργόνες, Gorgones, -um, θ.

γοργωπός = γοργόφθαλμος.

γοργῶς· alacriter; strenue.

γοῦν· quidem; saltem; certe; igitur.

γοώδης, ες· lugubris. e.

γράβδην· depictim, scriptim.

γραῖα, ἡ anus, -us, θ. γίγνομαι γραῖα, anilitor, -ari.

γραΐδιον, τό, anicula, -ae, θ. vetula, -ae, θ

γραικίζω· graecisso; graecor.

γραικιστί· graece

Γραικύλος, Graeculus, a, um

Γραικός ὁ Graecus, a, um. οἱ Γραικοί, Graeci, ôrum

γραϊκός ή, όν· anilis, e.

γραϊκῶς· aniliter

γραιόομαι, -οῦμαι· anus fio.

γραῖος, α, ον· vetustus, a, um.

γράμμα, τό litera, -ae θ. κατὰ γράμμα), κατὰ λέξιν, ad literam. *γράμματα,* α) = συγγράμματα, βιβλία, literae -arum· β) = ἐπιστολή, ἢ ἐπιστολαί, literae, a um. ἀποδίδωμι τὰ γράμματα, literas reddo γ) = φιλολογία, literae, literatura δ) δημόσια γράμματα, tabubae publicae. ε) ὀλίγα γράμματα (γραμματάκια), literula, -ae, θ.

γραμμάριον, τό· scrupulum, -i, οὐ.

γραμματεία, ἡ· 1) = τὸ τοῦ γραμματέως ἔργον, scriptus, -us ἀ. 2 = τὸ τοῦ γραμματέως ἀξίωμα, scribatus, us, ἀ. 3) = φιλολογία, literatura, -ae θ

γραμματεῖον, τό· 1) tabula, -ae, θ. 2) libellus, -us.

γραμματεύς, ὁ· 1) γραμμ. δημόσιος, scriba, -ae, ἀ. 2) γραμμ. ἰδιωτικός,

scriptor, -oris, ἀ 3) γραμμ. ἐπικρατείας, regendarius. -ii, ἀ.

γραμματεύω scriba sum.

γραμματίδιον, τό· tabella, -ae. θ

γραμματίζω· literarum elementa doceo. γεγραμματισμένος, literatus a, um.

γραμματικός, ή όν· 1) grammaticus, a um. ἡ γραμματική, grammatica, -ae, θ. 2) literatorius, a, um. ὁ γραμματικός, grammaticus, -i, ἀ. literator -ôris ἀ.

γραμματικῶς· 1) grammatice. 2) literate.

γραμμάτιον, τό· libellus, -i. ἀ.

γραμματιστής, ὁ· ludi magister; literio, -ônis, ἀ.

γραμματιστικός· literatorius. a, um

γραμματοδιδασκαλεῖον, τό literarius ludus.

γραμματοδιδάσκαλος, ὁ· ludi magister.

γραμματοκομιστής, ὁ tabellarius, -i.

γραμματοκύφων, ὁ· literio, -ônis.

γραμματοφόρος· tabellarius, -i, ἀ.

γραμματοφυλάκιον, τό· tabularium, -i, οὐ. archivum, -i. οὐ.

γραμματοφύλαξ, ὁ· tabularius, -i, ἀ archivarius, -i, ἀ.

γραμμή, ἡ· 1) linea, -ae, θ. ἡ εὐθεῖα γραμμή, recta linea. γραμμὴν ἄγω, lineam duco. μικρὰ γραμμή, lineola, -ae θ. 2) lineatio, -ônis. θ. lineamentum, -i, οὐ.

γραμμικός, ή, όν· linealis -e; linearius. a. um

γραμμικῶς lineatim.

γραμμοειδής, ές· lineae similis.

γραμμοποίκιλος· virgatus. a, um.

γραολογία, ἡ· aniles nugae

γραοπρεπής, ές anis conveniens.

γραότης ἡ anitas, -âtis, θ.

γραόφιλος, ον· vetulis amicus.

γραπτός, ή, όν· scriptus, a um. γραπταὶ ἐξετάσεις, examina scripta.

γρᾶσος, ὁ· hircus, -i, ἀ.

γράστις, ἡ· gramen, -inis, οὐ.

γραῦς ἡ anus, -i θ. vetula, -ae θ

γραφεῖον (γραφίς· stilus, -i. ἀ.

γραφεύς, ὁ scriba, -ae, θ. scriptor, oris, ἀ.

γραφή, ἡ 1) = τὸ γράφειν, scriptio, -onis, θ. scriptura, -ae, θ. 2) = τὸ γεγραμμένον, τὸ σύγγραμμα, scriptum, -i, οὐ. scriptura, -ae, θ. 3) = ἡ ἔγγραφος κατηγορία, accusatio, -onis, θ. 4) ἐπὶ κειμένων lectio, -onis, θ. διάφορος γραφή, altera lectio: in quibusdam libris aliter legitur. 5) = ζωγραφία, pictura -ae, θ. tabula picta.

γραφικός, ή, όν· scriptorius, a, um γραφικὸς κάλαμος, calamus scriptorius, penna, -ae, θ. γραφικὸν ἁμάρτημα, mentum scripturae ἢ ἁπλῶς mentum. ἡ γραφική (ὑπν. τέχνη), ars scribendi. ἡ γραφική (= ἡ ζωγραφική), ars pingendi.

γραφίς, ἡ· 1) stilus, -i ἀ. 2) ἡ τοῦ ζωγράφου γραφίς, penicillum, -i, οὐ.

γράφω· 1) scribo (-psi. ptum, -ĕre) aliquid (γράμματα litteras, ἐν βιβλίῳ in libro). 2) = ζωγραφῶ, pingo (-inxi, -ctum, -ere). Ἀπελλῆς ἔγραψεν, Apelles pinxit. 3) ἐπ. δίκης δημοσίου. *γράφομαί τινά τινος* (= κατηγορῶ τινός τι), accuso aliquem alicujus rei; defero aliquem de aliqua re ἢ alicujus rei (πατροκτονίας de parricidio ἢ parricidii). δολοφονίας γράφομαί τινα, inter sicarios accuso aliquem. Μιλτιάδης προδοσίας ἐγράφη. Miltiades proditionis accusatus est. *οἱ γραψάμενοι*, accusatores.

γραώδης. ες anilis, θ.

γραωδῶς· aniliter.

γρηγορέω -ῶ· vigilo, -are.

γρήγορος, ον vigil, -is.

γρηγόρσιον, τό· expergificum, -i, οὐ.

γριπεύς, ὁ piscator, -oris, ἀ.

γριπεύω· piscor, -ari.

γρῖπος, ὁ· rete piscatorium.

γριφεύω, γριφολογέω ῶ· aenigmatice loquor.

γρῖφος, ὁ· griphus; aenigma.

γριφότης, ἡ· obscuritas, -atis, θ.

γριφώδης, ες· gripho similis; aenigmaticus, a, um.

γριφωδῶς· aenigmatice.

γρομφάς, γρομφίς, ἡ· scropha, -ae, θ.

γρονθοκοπέω -ῶ (τινα)· pugnis aliquem caedo γρονθοκοποῦμαι, pugnis certo cum aliquo.

γρόνθος, ὁ pugnus, -i, ἀ.

γροσφομάχος (ἀψίμαχος) veles, -itis

γρῦ· εὔχρηστον ἐν τοῖς: *οὐδὲ γρύ*, nec tantillum quidem, non ciccum. οὐδὲ γρῦ εἰπεῖν, nihil mutire, non mutire.

γρύζω, γρυλίζω· grunnio -ire.

γρυλισμός, ὁ grunnîtus, -us, ἀ.

γρύλος (χοιρίδιον) *ὁ* porculus, -i.

γρυμαία (βαλάντιον)· crumêna, -ae, θ.
γρυπαίνω (κυρτῶ), incurvo, -are.
γρυπός. ή, όν· aduncus, a, um. γρυπὴ ῥίς, nasus aduncus.
γρυπότης ἡ· aduncitas, -atis, θ.
γρυπόω -ῶ aduncum reddo.
γρύτη, ἡ scruta, -ôrum, οὐ.
γρυτοπώλης. ὁ· scrutarius, -i, ἀ.
γρύψ (ὄρν. μυθ.) ὁ gryps, -yphis.
γύαλον, τό· cavitas, -atis, θ.
γύης (ἀρότρου)· buris, -is, ἀ.
Γύθειον, τό· Gythium, Gythêum, i, οὐ Γυθεάτης, Gythaeates, ae ἀ.
γυιοβαρής, ές membra gravans.
γυῖον, τό· artus -us, ἀ. membrum (genu, pedes, manus, armus).
γυιοπέδη, ἡ pedica, -ae, θ.
γυμνάζω exerceo (-ui, -ĭtum, -êre), exercito (-âre) aliquem. γυμνάζω τοὺς μαθητὰς εἰς τὸ λέγειν, exerceo discipulos in dicendo. γυμνάζομαι, me exerceo ἢ exerceor in aliqua re (in dicendo, in venando). γεγυμνασμένος, exercitatus, a, um.
γυμνασία, γύμνασις, ἡ· exercitatio, -onis θ.
γυμνασιαρχέω -ῶ· praefectus gymnasii sum; gymnasiarcha, sum.
γυμνασιάρχης, γυμνασίαρχος, ὁ praefectus gymnasii; gymnasiarcha, -ae. ἀ. gymnasiarchus -i, ἀ.
γυμνάσιον, τό· 1) gymnasium, -ii, οὐ. 2) = γύμνασις. exercitatio, onis, θ.
γυμνασιώδης, ες gymnasio aptus.
γύμνασμα τό· exercitamentum, -i, οὐ. exercitium, -i, οὐ. exercitatio, -onis. θ.
γυμναστήριον, τό· gymnasium, -i, οὐ.
γυμναστής, ὁ 1) exercitator, -oris, ἀ. 2) γ. μονομάχων, lanista, -ae, ἀ.
γυμναστικός. ή, όν· gymnasticus a, um; exercitorius, a, um. ἡ γυμναστική. gymnastica, -ae. θ.
γυμνῆται, οἱ· leves milites.
γυμνητεία, ἡ· levis armatura.
γυμνητικός, ή, όν ad leves milites pertinens. τό γυμνητικόν, = οἱ γυμνῆται, levis armatura.
γυμνητεύω 1) sum nudus. 2) = γυμνήτης εἰμί, sum levis miles
γυμνικός, ή, όν gymnicus, a, um.
γυμνοπαιδίαι·gymnopaediae, -arum.
γυμνόπους, γυμνοπόδης· nudus pedem; nudipes, -ědis.

γυμνός, ή, όν· nudus, a, um. γυμνὸν ξίφος, nudus (ἢ exsertus) ensis. γυμνὸς (= ἐστερημένος τινός), nudus re ἢ a re (δένδρων arbore, ἀρχόντων a magistraribus).
γυμνοσοφισταί οἱ gymnosophistae.
γυμνότης, ἡ· nuditas, -âtis, θ.
γυμνόω -ῶ 1) γυμνῶ (τινα ἢ τί τινος), nudo (-are) aliquem ἢ aliquid aliqua re. γυμνῶ τὰ δένδρα τῶν φύλλων, nudo arbore: foliis. γυμνοῦμαί τινος, nudor aliqua re 2) γυμνῶ (= ἀποστερῶ) τινα ἢ τί τινος, nudo, spolio aliquem ἢ aliquid aliqua re. 3) aperio ire (τὴν κεφαλήν, caput); aperto, -are. 4) γυμνῶ τὴν μάχαιραν, stringo, educo, nudo, exsero gladium.
γύμνωσις, ἡ· nudatio, -onis, θ.
γυμνῶς· nude.
γυναικαδέλφη, ἡ· uxoris soror.
γυναικάδελφος, ὁ· uxoris frater.
γυναικάριον, τό muliercula, -ae, ἀ. γυναικαρίων ἐραστής, mulierculaius, -i, ἀ.
γυναικεῖος, α, ον· muliebris, e. τὸ γυναικεῖον γένος, sexus muliebris. ἡ γυναικεία στολή, muliebris vestis οὐσ. τὸ γυναικεῖον (= γυναικών), genaecêum.
γυναικείως· muliebriter.
γυναικεραστής, ὁ· mulierum amator
γυναικίας, ὁ· vir muliebris.
γυναικίζω· muliebres imitor.
γυναικικός· muliebris, e.
γυναικικῶς· muliebriter.
γυναίκιον, τό· muliercula, -ae, θ.
γυναίκισις, ἡ· imitatio mulierum.
γυναικιστί· muliebriter.
γυναικοειδής, ές· mulieri similis, e.
γυναικόθυμος· muliebri animo.
γυναικοκρατέομαι -οῦμαι· mulieri pareo.
γυναικοκρατία· muliebre imperium
γυναικομανέω -ῶ· mulierosus sum
γυναικομανής, mulierosus.
γυναικομανία mulierositas, -atis, θ.
γυναικόμιμος· mulieres imitans.
γυναικομίμως· muliebriter.
γυναικόμορφος, ον· mulieris formam habens
γυναικονόμος· praefectus moribus mulierum.
γυναικοπαθέω -ῶ muliebria patior
γυναικοπληθής· mulieribus plenus.
γυναικοπρεπής mulieres decens.

γυναικοπρόσωπος, ον muliebrem faciem habens.
γυναικόφρων muliebriter sentiens
γυναικοφυής muliebris naturae
γυναικόφωνος, ον muliebri voce praeditus
γυναικόψυχος muliebris animi
γυναικόω -ῶ muliero (aliquem).
γυναικώδης,ες muliebris, e; mulieri similis.
γυναικωδῶς muliebriter.
γυναικών ὁ gynaecêum -i, οὐ. ὁ ἐπὶ τοῦ γυναικῶνος, gynaeciarius, -i. ἀ.
γυναικωνῖτις,ἡ gynaeconitis,-idis,θ.
γύναιον, τό muliercula -ae, θ.
γυνή ἡ 1 (ἀντίθ. τῷ ἄρρην) femina, -ae. θ. 2) (ὡς πρὸς τὸ ἀσθ. καὶ τρυφερόν), mulier -eris. θ. 3) = σύζυγος, uxor, -ôris; conjux -ŭgis, θ γυναῖκα ἄγομαι, uxorem duco.
γύπινος,γυπώδης vulturînus,a,um.
γύργαθος, ὁ canistrum e vimine.
γυρεύω circumiens quaero.

γυρίζω 1) verto (aliquid). *2) = ἐπιστρέφω, revertor, -i.
γῦρις, ἡ pollen -inis, οὐ.
γυρίτης (ἄρτος) panis ex polline.
γῦρος, ὁ gyrus, -i ἀ.
γυρόω -ῶ gyro, -are
γρύψ, ὁ vultur, -ŭris, ἀ.
γυψοπωλεῖον, τό cretaria -ae, θ.
γύψος, ἡ 1) gypsum, -i, οὐ ἐκ γύψου, gypseus, a, um. 2) creta, -ae, θ. γύψου πλήρης, cretosus, a, um. γύψῳ μεμιγμένος, cretaceus, a, um. ὀρυχὴ γύψου, cretifodina. -ae, θ.
γυψόω-ῶ (τι) gypso -are (aliquid). γεγυψωμένος, α) gypseus,a, um: gypsatus, a, um. β) = λευκανθίζων, cretatus.
γυψοπλάστης,ὁ gypso lastes,-ae,ἀ.
γωνία, ἡ angulus -i, ἀ.
γωνίδιον, τό angellus, -i, οὐ.
γωνιαῖος, α, ον angularis, e.
γωνιόω -ῶ angulo, -are.
γωνιώδης, ες angulosus, a, um.
γωρυτός (φα. ἐτρα) ὁ corytos -i, ἀ.

Δ

Δ, δ (δέλτα), τὸ τέταρτον γράμμα, litera Δ. ὡς ἀριθμητ σημεῖον τὸ μὲν δ' = quatuor ἢ quartus, a, um· τὸ δέ, ͵δ = quatuor millia.
δαγκάνω = δάκνω.
δᾳδίον, τό 1) = λαμπάδιον, facula, -ae, θ. *2) = taeda, -ae, θ.
δᾳδοκοπέω -ῶ, δᾳδουργέω -ῶ pinum in fasces scindo.
δᾳδόομαι -οῦμαι taeda fio
δᾳδουργός, όν taedas conficiens
δᾳδουχέω -ῶ facem praefero.
δᾳδουχία, ἡ facium gestatio.
δᾳδοῦχος, ον taedam gestans; taedifer, a, um. δᾳδοῦχοι, sacerdotes Cereris. τρο . δᾳδοῦχοι τῆς σοφίας, sacerdotes sapientiae.
δᾳδοφορέω -ῶ taedam fero
δᾳδοφόρος, ον taedifer, a, um.
δᾳδώδης, ες 1) taedae similis. 2) taedis abundans
δαημοσύνη, ἡ peritia -ae, θ. scientia, -ae, θ.
δαήμων,ον sciens, -ntis; peritus a,um
δαί, σύχρ. ἐν τοῖς τί δαί; πῶς δαί; quid igitur; quid porro.

Δαιδάλειος, ον Daedalêus a um
δαιδάλεος, α, ον (= τεχνικ ς) daedalus, a, um; artificiosus, a, um
δαιδάλλω artificiose facio.
δαίδαλμα, τό artificium, -ii, οὐ.
Δαίδαλος, ὁ Daedalus, -i ἀ.
δαιμονάω -ῶ, δαιμονιάω -ῶ, δαιμονίζομαι a daemone agitor; furore correptus sum; insanio, -îre.
δαιμονιακός daemoniacus, a, um.
δαιμονικός,ή όν daemonicus,a,um.
δαιμονιόληπτος,ον a daemone correptus, a, um.
δαιμόνιον, τό 1) numen, -is, οὐ. genius, -ii, ἀ. daemonion, -ii, οὐ. τὸ δαιμόνιον (ὁ γενέθλιος δαίμων) τοῦ ἀνθρώπου, genius hominis. περὶ τοῦ Σωκράτους δαιμονίου de Socratis genio (ἢ daemonio) ἐντεῦθ = deus, -i, ἀ. 2) † genius malus; diabolus, -i ἀ.
δαιμονιόπληκτος, ον a daemone perculsus, a, um.
δαιμόνιος, (α), ον divinus, a, um. ἐντεῦθ. eximius, a, um: excellens, -ntis.
δαιμονιώδης, ες daemonio similis.
δαιμονίως divinitus; eximie.

δαιμονολάτρης· daemonicola. -ae.

δαιμονόληπτος, ον· a daemone correptus, a, um.

δαίμων, ὁ, ἡ· 1) numen, -is, οὐ. οἱ δαίμονες τῶν ὀρέων, numina montis. ἐντεῦθ. = deus -i, ἀ. dea -ae, θ. 2) genius, -ii, ἀ. d a e m o n. -onis, ἀ. ο δαίμων τοῦ τόπου, genius loci ὁ δαίμων τοῦ ἀνθρώπου, genius hominis. 3) † genius malus. diabolus, -i, ἀ.

δαίς δαιτός) ἡ daps, -pis, θ. epulum -i, οὐ.

δαιτυμών, ὁ· epulo, -onis, ἀ. conviva, -ae, ἀ.

δακέθυμος, ον· mordens animum; mordax, -acis.

δάκνω (τινὰ ἢ τι)· mordeo (momordi, morsum, -ēre) aliquem ἢ aliquid τροπ. δάκνω (= κερτομῶ τινα mordeo aliquem. **δάκνομαι.** mordeor (-ēri). ὑπὸ κυνὸς δηχθείς, δεδηγμένος, a cane morsus. δάκνομαι ἐπί τινι, mordeor (irascor) re aliqua.

Δακοί, οἱ· Daci, -ōrum, ἀ. Δακικός, Dacus, a, um. Dacius, a, um: Δακία, Dacia, -ae, θ.

δακρύδιον, τό· lacrymula, -ae.

δάκρυον, τό lacrima, -ae, θ. τὰ δάκρυα, lacrymae, fletus. δάκρυα χέω, lacrimas fundo effundo. ἄφθονα δάκρυα χέω, vim lacrymarum fundo δάκρυα πολλὰ (χείμαρρον δακρύων) χέω, ingentem vim lacrymarum profundo. δακρύων ἐμπίπλαταί τις, lacrymae oboriuntur alicui. προάγω τινὰ εἰς δάκρυα, κλαίοντα καθίζω τινά, lacrimas ἢ fletum moveo alicui. οὐχ οἷός τ' εἰμι κατέχειν τὰ δάκρυα, lacrymas tenere non possum. ὑπὸ τῶν δακρύων οὐ δύναμαι λέγειν, prae lacrymis loqui non possum. μετὰ δακρύων, lacrimabiliter. σὺν δακρύοις, flebiliter. μετὰ πολλῶν (μετὰ θερμῶν) δακρύων, multis cum lacrimis; magno cum fletu; lacrimose

δακρυοποιός, όν lacrimas ciens; flebilis, e.

δακρυρροέω -ῶ· in lacrimas effundor. δακρυρροῶν, lacrimabundus.

δακρύρροος, ον· lacrimas fundens

δακρυτός, ή, όν· lacrimabilis, e; flebilis, e.

δακρυχέων, ουσα ον· lacrimas fundens; lacrymis obortis

δακρύω· lacrimo -are (ἐν γένει)· fleo, -ere (ἐκ λύπης); lacrimas fundo profundo. δακρύων, flens, -ntis. πολλὲ δακρύων. lacrimosus. δακρύω τι ἢ ἐπί τινι, lacrimo. collacrimo. illacrimo aliquid ἢ de re aliqua; fleo de re aliqua. δακρύω τινά. lacrymo, fleo aliquem τὸ δακρύειν, lacrimatio,-onis

δακρυώδης,ες 1) lacrimosus, a, um. 2) lacrimabilis, e.

δακτυλήθρα, ἡ digitabulum,-i, οὐ.

δακτυλίδιον, τό· anellus. -i, ἀ.

δακτυλικός. ή, όν· 1) digitalis, e. 2) dactylicus, a. um

δακτυλιογλυφία, ἡ· annulorum scalptura

δακτυλιογράφος· qui annulos scalpit

δακτυλιοθήκη, ἡ· dactyliotheca, -ae.

δακτυλιουργός, ὁ· anularius, -i, ἀ.

δακτύλιος, ὁ anulus, -i, ἀ. δακτύλιον φέρων, anulatus, a, um.

δακτυλοδεικτέω -ῶ· digito monstro (aliquem). δακτυλοδεικτοῦμαι, digitis monstor.

δακτυλόδεικτος· digitis monstratus.

δακτυλοειδής, ές· digito similis.

δάκτυλος, ὁ· 1) digitus, -i, ἀ. ο μέγας δάκτυλος, pollex, -icis, ἀ. ὁ λιχανὸς δάκτυλος, index, -icis, ἀ. ὁ μέσος δάκτυλος, digitus medius. ὁ παράμεσος δάκτυλος. digitus medicus (καὶ medius) ἢ minimo proximus. ὁ μικρὸς δάκτυλος, ὁ μύωψ, digitus minimus. 2) = μετρικὸς πούς, dactylus.

δακτυλωτός, ή, όν digitatus, a um.

Δαλμάται, Δαλματεῖς, οἱ· Dalmătae -ārum. Δαλματία, Dalmatia, -ae. Δαλματικός, Dalmaticus, a, um.

δαλός, ὁ· titio, -onis, θ. torris, -is ἀ.

δαμάζω· 1) domo (-ui, -ĭtum. -āre), aliquem ἢ aliquid (bestiam, hostes). *2 ἐπὶ ἀνθρ. καὶ ἀνθρωπίνων παθῶν, coerceo (juventutem, cupiditates); cohibeo (iracundiam, animum).

δάμαλις. ἡ· 1) juvenca, -ae, 2) vitula -ae, θ. 3) vaccula, -ae, θ.

δάμαλος, ὁ damalio, -onis, ἀ.

δάμαρ, ἡ uxor, -oris, θ.

δάμασις ἡ· domitura, -ae, θ.

Δαμασκός, ἡ· Damascus, i, θ. Δαμασκηνός, Damascēnus, a, um.

δαμαστήρ, ὁ domitor, -ōris, ἀ.

δαμαστήριος α. ον· domans, -ntis.

δαμάτειρα, ἡ· domitrix, -icis, θ.

Δανάη, ἡ· Danae, -es, θ. Δαναήϊος, Danaejus, a, um

Δαναοί, οἱ· Danai, -ôrum. Δαναΐδαι, Danaïdae, -arum.

Δαναΐς ἡ Danaïs, -idis, θ. Δαναΐδες, Danaïdes, -um.

δανείζω (τινί τι)· 1) mutuum do (alicui aliquid) commodo (alicui aliquid). 2) δανείζω τινὶ ἀργύριον, χρήματα, pecuniam alicui mutuam do, credo alicui pecuniam. ὅθεν: ὁ *δανείσας* (ὁ δανειστής), creditor, -oris, ἀ. ἡ *δανείσασα*, creditrix, -icis, θ 3) δανείζω ἐπὶ τόκῳ, pecuniam fenero; pecuniam fenore do ἢ fenore occupo, colloco. 4) *δανείζομαί* τι παρά τινος, mutuor aliquid ab aliquo; mutuam sumo ab aliquo. δανείζομαι ἀργύριον (χρήματα) παρά τινος, feneror pecuniam ab aliquo δανείζομαι ἐπὶ τόκῳ, pecuniam fenore accipio ἢ sumo.

δάνειον, δάνεισμα, τό· mutuum, -î, οὐ. pecunia mutua data.

δανεισμός ὁ· feneratio, -onis, θ.

δανειστής, ὁ· fenerator, -oris, ἀ. creditor, oris, ἀ. commodator, -oris, ἀ

δανειστικός,ή,όν feneratorius,a,um.

δαπανάω -ῶ· 1) insumo (καὶ ἰσχυρ.) consumo (-mpsi, -ptum, -ere) aliquid. δαπανῶ τι εἴς τι (εἰς ὠνήν), consumo aliquid in re (in emtionibus) 2) impendo, (-di, -sum, -ĕre) aliquid in aliquid.

δαπάνη ἡ· insumptio, ônis, θ. (ἰσχυρ.) consumptio, -ônis, θ. sumptus, -ûs, ἀ. dispendium, -i, οὐ *ἰδίαις δαπάναις, suis sumptibus

δαπάνημα, τό sumptus, -ûs, ἀ.

δαπανηρός, ά, όν· impensus, a, um; sumptuosus, a, um; τὸ δαπανηρόν, sumptuositas, -atis, θ.

δαπανηρῶς· impense; sumptuose.

δαπανητικός· sumptuarius, a, um

δάπεδον, τό· pavimentum, -i, οὐ. solum -i οὐ

Δάρδανος, ὁ· Dardanus, -i. Δαρδανίδης, Dardanides, -ae. Δαρδανίδαι, Dardanidae, -arum. Δαρδάνιος, Dardan(i)us, a, um. Δαρδανία, Dardania

Δαρεῖος, ὁ Darêus ἢ Darîus, -i

Δαρεικός, numus aureus Darii

δᾴς (δᾳδός) **ἡ·** 1) taeda, -ae, θ. 2) = λαμπάς, fax, facis, θ. 3) pinus,-us θ.

δασέως· dense; spiritu aspero.

δάσμευσις, ἡ· distributio, -onis, θ.

δασμολογέω -ῶ· tributa exigo.

δασμολογία ἡ· tributorum exactio

δασμολόγος, ὁ· tributorum exactor.

δασμός, ὁ tributum, -i, οὐ. vectigal, -alis, οὐ.

δασμοφορέω -ῶ tributa confero ἢ pendo ἢ solvo

δασμοφόρος,ον· tributarius, a, um.

δάσος, τό 1) [illegible]a, -ae θ. 2) fruticêtum, -i, οὐ

δασόφρυς· densis superciliis praeditus, a, um.

δασυγένειος densam barbam habens

δασύθριξ· densos capillos habens.

δασύκνημος· hirsuta crura habens.

δασύμαλλος, ον· pilosus, a, um.

δασύνω· 1 pilosum reddo (aliquid). *δασύνομαι*, pilosus fio. 3) denso -are. 4) spiritu aspero signo.

δασύπους (λαγώς) dasypus, -odis, ἀ.

δασυπώγων· densam barbam habens

δασύς, εῖα, ύ· 1) = πυκνός, densus, a, um. δασεῖα ὕλη, densa silva ἄλσος δένδροις δασύ, nemus arboribus densum 2) = μαλλιαρός, pilosus, a, um; hirsutus a, um. 3) τὸ δασὺ πνεῦμα, ἡ δασεῖα, spiritus asper. τὰ δασέα (σύμφωνα), aspiratae.

δασύσκιος, ον· umbrosus, a, um.

δασυσμός (φωνῆς)· aspiratio vocis.

δασύστερνος, ον· hirsutum pectus habens.

δασύτης, ἡ· 1) densitas, âtis, θ. 2) aspiratio vocis

δασυχαίτης· densam jubam habens.

δασώδης, ες silvester, -stris, -stre

Δᾶτις ὁ Datis, ἀ. *Δατισμός*, Datismus, barbarismus.

δαυκεῖον, τό· rubia, -ae, θ.

δαῦκος, τό· carota, -ae, θ.

Δαυλιάς, ἡ· Daulias, -ădis, θ. αἱ Δαυλιάδες κόραι, Dauliades puellae

Δαυλίς, Δαύλεια, ἡ· Daulis, -ìdis, θ.

Δαυνία ἡ· Daunias, -adis, θ. Δαύνιοι, Daunii, -ôrum

δαφναῖος, δάφνινος· laureus,a, um

δάφνη, ἡ· laurus, -i, θ. στέφανος δάφνης, laurea, -ae, θ. στεφάνιον δάφνης laureola, -ae, θ.

δαφνηφορέω -ῶ· laurum gesto; laureatus sum.

δαφνηφορία, ἡ· lauri gestatio.

δαφνηφόρος, ον· 1) laurifer, -era,

-erum. 2) = δάφνῃ ἐστεφανωμένος, laureatus a, um.
δάφνιος. *δάφνινος*, *ον* laureus, a, um; laurinus, a, um.
δαφνίς, *ἡ* bacca laurea.
δαφνίτης, *ἡ* laureus, a, um.
δαφνοειδής, *ές*· lauri similis.
δαφνόκομος· lauricomus.
δαφνών, *ὁ* lauretum, -i, οὐ.
δαψίλεια, *ἡ*· abundantia, -ae, θ. largitas. -atis θ. affluentia, -ae, θ ubertas, -atis θ.
δαψιλεύομαι· largior, -îri.
δαψιλής, *ές*· largus, a, um; uber, -eris: μισθός δαψιλής, praemium uber.
δαψιλῶς· abundanter; largiter, affluenter; d a p s i l i t e r.
δέ· autem, vero, sed
δέδια. *δέδοικά* τινα ἤ τι)· timeo, formido aliquem ἢ aliquid δέδια ὑπέρ τινος, timeo alicui. δέδια μὴ γένηται, timeo, ne fiat. δέδια μὴ οὐκ ἀντέχῃς, timeo ut sustineas.
δέησις, *ἡ*· precatio, -onis, θ precatus, -us, ἀ. prex, -ecis, θ αἱ δεήσεις, preces -um. μετὰ δεήσεως, per precem. precario. μετὰ δεήσεων αἰτῶ, precario peto. χαριζόμενος ταῖς δεήσεσι δίδωμί τινι. precario do. καταφεύγω πρὸς δεήσεις, ad preces descendo. δεήσεις ποιοῦμαι, preces adhibeo.
δεητικός, *ή*, *όν* precarius, a. um
δεῖ 1) = πρέπει, oportet (-ui. -êre): δεῖ τὰ χρήματα δοῦναι, pecuniam dare oportet. δεῖ σκοπεῖν τοὺς δικαστάς. judices videant oportet. 2) = χρεία ἐστί: δεῖ τινί τινος, opus est alicui res ἢ (ἀπροσ) re: δεῖ ἡμῖν στρατηγοῦ, nobis dux (duce) opus est. δεῖ χρημάτων, pecuniae opus sunt οὕτω δεῖ γενέσθαι, ita rem fieri opus est. ὃ δεῖ εἰδέναι, quod scitu opus est. 3) πολλοῦ δεῖ οὕτως ἔχειν multum abest quin (quominus ita sit. *συνήθ*. πολλοῦ γε δεῖ, πολλοῦ γε καὶ δεῖ multum abest, ἐντεῦθ. paene Ἰδὲ δέω 2. *δέομαι*.
δεῖγμα, *τό*· 1) specimen, -inis, οὐ. 2) documentum, -i, οὐ.
δείκνυμι, *δεικνύω*·indico (-âre) aliquid; ostendo (-ndi. -nsum -ere alicui aliquid; monstro (âre) alicui aliquid: demonstro (-âre) aliquid.
δεικτήρ, *δείκτης*, *ὁ* demonstrator.
δεικτικός, *ή*, *όν*· ostentivus, a, um; demonstrativus, a, um. δεικτικὴ ἀντωνυμία pronomen demonstrativum.
δειλαίνω· timidus sum
δείλαιος, *α ον* miser, era, erum
δείλη, *ἡ*·crepusculum, -i, οὐ. ἐντεῦθ. = vespera. περὶ δείλην, περὶ δείλην ἑσπέραν, sub ἢ ad vesperum, vesperascente coelo
δειλία, *ἡ* timitidas, -âtis. θ.
δειλίασις, *ἡ* pavor, -ôris, ἀ.
δειλιάω -*ῶ*· formîdo, -are; ob ignaviam defugio.
δειλινός, *ή*, *όν*· vespertinus, a, um. τὸ δειλινὸν (βρῶμα), merenda, -ae, θ.
δειλός, *ή*, *όν*· timidus, a, um
δειλῶς· timide. δειλῶς ἔχω πρός τι, timidus sum alicujus rei.
δειλόψυχος· timidi animi.
δεῖμα, *τό* formidamen -inis, οὐ. formido -inis, οὐ
δειμαίνω· timeo, -ere, alicui.
δειμαλέος, *α*, *ον*· formidolosus, a, um.
δειματόω -*ῶ*· terrifico, -are.
δειματώδης, *ες* (= φοβερός)· terribilis, e; formidolosus, a, um
δεῖνα (δεῖνος) *ὁ*, *ἡ*, *τό*· quidam, quaedam, quodam καὶ quidddam, ὁ δεῖνα καὶ ὁ δεῖνα, hic et ille.
δεινολογέομαι-*οῦμαι*· graviter conqueror; miserabiliter lugeo
δεινολογία, *ἡ* conquestio. onis. δεινολογίαν διατίθεσθαι, graviter conqueri.
δεινοπαθέω -*ῶ* indigne patior.
δεινοπαθής, *ές* gravi affectus injuriâ
δεινοποιέω -*ῶ*· augeo, amplifico (aliquid) dicendo.
δεινός, *ή*, *όν* 1) terribilis, e; horribilis, e; formidabilis, e; immanis, e; dirus, a, um. 2) acer, acris, acre; gravis, e: δεινὸς ἔρως, acer, gravis amor. δεινότατος πόλεμος, acerrimum bellum. 3) fortis, e; potens, -ntis; excellens, -ntis. δθ. δεινὸς (μετ' ἀπαρεμφ. ἢ αἰτιατ. ἢ δεινὸς περί τι) p e r î t u s, a, um, alicujus rei), s o l l e r s -rtis (in aliqua re). δθ. δεινὸς λέγειν, facundus, a, um; eloquens, -ntis, 4) mirabilis, e. (λόγος, πρᾶγμα): δεινὸν ἂν εἴη, mirum, mirabile esset. 5) intolerabilis, e (βίος, ἀναισχυντία). 6) τὸ δεινόν, periculum, -i, οὐ τὰ δεινά, pericula mala. 7) δεινὸν ποιοῦμαί τι, aegre fero aliquid. 8) δεινὸν γίγνεται ἢ ἐστι μή, metuendum est, ne.

δεινότης, ἡ 1) atrocitas, -âtis. θ 2) acrimonia, -ae, θ δειν της λόγων. ἡ ἐν τοῖς λόγοις δεινότης. eloquentia, -ae, facundia, -ae, θ. δεινότης ψυχῆς, ardor mentis.

δεινόω -ῶ exaggero (aliquid).

δεινῶς, εὔχρ ἐν τοῖς: δεινῶς μελας, nimis niger, δεινῶς ἔχειν male habere. δεινῶς φερειν aegre ferre.

δείνωσις (σχ. ῥητ.) exaggeratio

δεῖξις, ἡ· 1) ostensio, -ônis, θ. ostentatio, -ônis, θ. 2) = ἐπιδειξις, declamatio, -ônis.

δειπνάριον, τό· coenula, -ae, θ.

δειπνέω -ῶ· 1 coeno, -are: δεδειπνηκώς, coenatus, a, um 2) πολλάκις δειπνῶ, εἴωθα δειπνεῖν, coenito, -are.

δειπνησείω coenaturio, -ire.

δειπνητήριον τό· coenaculum, -i, οὐ. coenatorium, -i. οὐ. μικρὸν δειπνητήριον, coenatiuncula, -ae, θ

δειπνητικός, ή, όν· coenaticus, a, um; coenatorius, a um.

δειπνίδιον, τό· coenula, -ae, θ.

δειπνίζω (τινά)· coenam do (praebeo) alicui.

δειπνοθήρας, δειπνολόχος· parasitus.

δεῖπνον, τό· coena, -ae, θ. ἐπὶ δεῖπνον καλῶ τινα, ad coenam invito (voco) aliquem. ἐπὶ δεῖπνον ἔρχομαι, ad coenam venio. παρὰ δεῖπνον, inter coenam. δεῖπνον ὑποδεκτικόν, adventicia coena.

δειπνοποιέομαι -οῦμαι· coenam facio ἢ paro

δειπνοποιΐα, ἡ· apparatio coenae.

δειπνοποιός· coenam parans.

δειπνοφορία πρώτη, δευτέρα, coena prima, altera

δειράς, ἡ· jugum montis.

δειρή, ἡ· 1) cervix, -icis, θ. collum, -i, οὐ 2) jugum montis.

δειροπέδη, ἡ· columbar, -aris, οὐ.

δειροτομέω -ῶ decollo, -are.

δεισιδαιμονέω -ῶ· superstitiosus sum.

δεισιδαιμονία, ἡ· superstitio, -onis

δεισιδαιμόνως· superstitiose.

δεισιδαίμων· superstitiosus, a, um.

δέκα· decem. ἀνὰ δέκα, deni, ae, a. οἱ δέκα (ἄνδρες), decemviri, -orum.

δεκαδάκτυλος, ον· decem digitos habens; denarius, a, um.

δεκαδάρχης, ὁ. decemvir, -viri, ἀ οἱ δεκαδάρχαι, decemviri, -ôrum

δεκαδαρχία, ἡ· 1) decuriatus, -ûs, ἀ. 2) decemviratus, -us ἀ.

δεκαδαρχικός, ή, όν· decemviralis, e.

δεκάδαρχος. ὁ· decurio, -onis ἀ. παρὰ Ῥωμ decemvir, -i, ἀ.

δεκάδελτος lex e decem tabulis.

δεκαδεύς, ὁ· decurialis, e.

δεκαδικός, ή, όν· decurialis, e; denarius a, um.

δεκαεννέα· undeviginti.

δεκαέξ sedecim

δεκαεπτά· septendecim.

δεκαετηρίς, ἡ· decennium, -i, οὐ.

δεκαέτηρος, ον· decennis, e. τὰ δεκαέτηρα (ἑορτὴ δεκαέτηρος). decennia.

δεκαετής, ές· decem annorum; decennis, e

δεκαετία, ἡ· decennium. -i, οὐ

δεκάζω (δώροις διαφθείρω)· decurio, -are; corrumpo aliquem (pecuniâ, praemio).

δεκάκις· decies.

δεκακισχίλιοι, αι, α· decem millia.

δεκάκλινος· decem lectos habens.

δεκακυμία fluctus decumanus.

δεκάλιτρος, ον· decem librarum.

δεκάλογος, ὁ· decalogus, -i, ἀ.

δεκάμηνος. ον· decemmestris, e.

δεκανδρικός· decemviralis, e.

***δεκανεύς, ὁ·** decurio, -onis. ἀ.

δεκανία, ἡ· decuria, -ae, θ.

δεκαοκτώ duodeviginti.

δεκαπηχυαῖος, δεκάπηχυς· qui est decem cubitorum.

δεκαπλασιάζω· decemplicatum facio. δεκαπλασιασθείς, decuplatus, a, um

δεκαπλάσιος, α, ον· decemplix, -icis τὸ δεκαπλάσιον, decies tantum.

δεκαπλασίως· decies tantum.

δεκάπλεθρος, ον decem jugerum.

δεκαπλοῦς. οῦν· decemplix, -icis.

δεκάπους, ουν decem pedes habens, decem pedibus instructus. δεκάπουν μέτρον, decempeda -ae, θ.

δεκαπρωτεία· decemprimatus, us.

δεκάπρωτοι (βουλευταί)· decemprimi

δεκάρχης, ὁ· decemvir, -i. οἱ δεκάρχαι, decemviri, -orum

δεκαρχία, ἡ· decemviratus. -us, ἀ.

δεκαρχικός, ή όν· decemviralis, e.

δεκάς. ἡ· 1) decuria, -ae. θ. κατὰ δεκάδας, decuriatim. ὁ κατὰ δεκάδας

διαίρεσις. decuriatus, -us, ἀ. κατὰ δεκάδας διαιρῶ, decurio, -are. 2) decas, -adis, θ

δεκασμός, ὁ corruptela (pecuniis, praemiis); largitio, -ônis

δεκάστεγος decem tabulata habens.

δεκάστηλος, (ναός)· decastylus. -i.

δεκαταῖος, α, ον· decem dierum; decimo die.

δεκατάλαντος (λίθος, δωρεά)· decem talantorum.

δεκατεία, ἡ· decimatio, -ônis, θ.

δεκατευτής, ὁ· decimanus, -i, ἀ. ἡ γυνὴ τοῦ δεκατευτοῦ, decimana. -ae. θ

δεκατεύω· 1) decimo, -âre. 2) ἀγρὸς δεκατευόμενος, ager decimanus. δεκατευόμενοι (δεκατούμενοι) ἀγροί, decimâtes, -ium. ἀ.

δεκάτευσις, ἡ· decimatio, -onis, θ.

δεκάτη, ἡ· decima. -ae, θ τῆς δεκάτης, decimanus, a, um. ἡ δεκάτη τοῦ σίτου frumentum decimanum.

δεκατηλόγος, ὁ· decimanus. -i, ἀ.

δεκατημόριον, τό· decima pars.

δεκατηφόρος, ον decimas ferens.

δέκατος, η. ον· decimus, a, um. τὸ δέκατον, decimum.

δεκατρεῖς. -τρία tredecim.

δεκατώνης, ὁ· decumanus, -i, ἀ.

δεκάφυλος· decem tribus habens.

δεκάχαλκον, τό denarius -i, ἀ.

δεκαχῆ decem partibus

δεκάχορδος· decem chordas habens

δεκέμβολος· decem rostra habens

Δεκέμβριος, ὁ· December, -bris, ἀ.

δεκετηρίς. δεκέτηρος. decennalis, e.

δεκέτης, ὁ decem annorum.

δεκήρης, ἡ· decêris, -is, θ.

δεκτικός, ή, όν, ad recipiendum aptus, a, um; idoneus ad aliquid; capax, -acis.

δεκτός, ή, όν· acceptus, a, um.

δελεάζω· 1) inesco -are aliquem. 2) μεταφ. α) allicio ἢ illicio (-lexi, -lectum -ere). β) decipio (-cêpi, -ere) aliquem. δελεάζομαί τινι, allicior (-ctus sum) aliqua re.

δελέαμα, δελέασμα, δέλεαρ, τό esca, -ae, θ. μετφ. illecebrae -ârum, illectamentum, -i, οὐ. fraus, -udis, θ.

δελεάρπαξ, ὁ, ἡ· escam rapiens.

δελεασμάτιον, τό· illectamentum, -i.

δελεασμός, ὁ· actio inescandi; dolus, -i, ἀ.

δελεαστικός, ή, όν· ad illiciendum aptus, ad decipiendum aptus, a, um.

δελέαστρον, τό· decipulum, -i, οὐ.

δέλτα, τό· delta.

δελτάριον, δελτίον· tabella, -ae, θ.

δελτοειδής, ές· deltâ similis.

δέλτος, ἡ· 1) pugilliares -ium, ἀ. ὁ κατασκευάζων δέλτους, pugillarius -ii 2) tabella, -ae. θ 3) codicillus.

δελφάκιον, τό· porcellus, -i, ἀ.

δέλφαξ. ὁ· porcus, -i. ἀ.

Δελφικός, ή, όν· Delphicus, a, um. Δελφικῶς, Delphice,

δελφίν, ὁ delphin, -înis; delphinus, -i.

δελφινίσκος. ὁ parvus delphinus.

δελφινοειδής delphino similis.

Δελφίς (Πυθία) Delphis, -ĭdis, θ.

Δελφοί, οἱ· Delphi. -ôrum, ἀ. ὁ ἐν Δελφοῖς ναίων (ὁ Ἀπόλλων), Delphicola, -ae, ἀ.

δελφύς (μήτρα)· uterus -i, θ.

δέμα, τό· vinculum, -i, οὐ; illigamentum, -i, οὐ. fasciculus, -i. ἀ.

δέμας (π)· corpus, oris; statura, -ae.

δεμάτιον, τό· fasciculus, -i, ἀ

δέμω, δέμομαι (οἶκον)· aedifico.

δενδράς, ἡ· arboribus frequens.

δενδρήεις. δενδρώεις· arboreus.

δενδρίζω, δενδροῦμαι· arboresco, -ere

δενδρικός. ή, όν· arboreus, a, um; arborarius. a, um.

δενδρίον, τό· arbuscula, -ae. θ.

δενδρίτης, δενδρῖτις ad arborem pertinens; arbustivus a, um.

δενδροειδής, ές· arbore similis.

δενδροκολάπτης, ὁ picus, -i, ἀ.

1. **δενδρόκομος**· arboribus ornatus.

2. **δενδροκόμος**, ὁ arborator, -ôris, ἀ.

δενδροκοπέω -ῶ· arbores exscindo.

δενδρολίβανος, ἡ ros marinus.

δένδρον, τό arbor, -oris, θ. arbustum -i, οὐ. τὰ δένδρα, arbusta, -orum

δενδρόομαι -οῦμαι· arboresco. -ere.

δενδροτομέω -ῶ· arbores exscindo; ἐντεῦθ. = vasto, -are; populor, -ari

δενδροτομία, ἡ· arborum excissio. ἐντεῦθ. = vastatio. -onis. θ.

δενδροτόμος, ον· arbores exscindens

δενδροφορία, ἡ· arborum feracitas.

δενδροφόρος, ον arborum ferax.

δενδροφυτέω -ῶ· arbusto, -are.

δενδροφυτία, ἡ· arborum consitio; συγκ. arbores, -ŏrum, θ.

δενδρόφυτος, ον· arboribus consitus

δενδρύφιον, τό· arbuscula, -ae, θ.

δενδρώδης, ες· 1) = δενδροειδής, arbore similis *2) = πολύδενδρος, arboreus, a, um; arbuteus, a, um.

δενδρών, ὁ· arborêtum, -i, οὐ. arbustum -i, οὐ..

δενδρῶτις (πέτρα)· arboribus densa.

δεξαμενή, ἡ· receptaculum aquae. ὑπόγειος δ. ὑδάτων, cisterna, -ae, θ.

δεξιά (χείρ)· dextra manus ἢ ἁπλῶς dextra (ἢ dextera), -ae, θ. ἐπὶ δεξιά, dextrâ ἢ ad dextram, ἐκ δεξιᾶς, ἐν δεξιᾷ, a dextra. ἡ ἐπὶ δεξιὰ στροφή, dextratio, -onis. ἐπὶ δεξιὰ ὤν, dextratus, a, um. ἐπὶ δεξιᾶς, εἰς δεξιά, dextrorsum.

δεξιόθεν· dextrâ, dexterâ.

δεξιόομαι -οῦμαί (τινα)· prehendo dextram alicujus, datâ dextrâ saluto aliquem. δεξιούμεθα ἀλλήλους, conserimus dextras. δεξιωσάμενοι ἀλλήλους, datis inter se dextris.

δεξιός, ά, όν dexter, -tra (-tera), -trum (-terum) δεξιώτερος, dexterior. δεξιώτατος dextimus. τὸ δεξιὸν κέρας, dextrum cornu. δεξιὰς πέμπειν, δεξιὰς φέρειν (ὡς σημεῖον ὁμονοίας), dextras mittere, dextram ferre. **τὰ δεξιά**, dextera ἢ dextra, -ôrum. δεξιὸς (αἴσιος) οἰωνός, sinistrum omen ἢ (καθ' ἑλληνισμόν), dextrum omen. μετφ. = ἐπιδέξιος, dexter, a, um; sollers, -rtis.

δεξιότης, ἡ· dexteritas -âtis, θ.

δεξίωμα, τό bona receptio.

δεξιῶς (= ἐπιδεξίως)· dextre ἢ dextere δεξιώτερον dexterius.

δεξίωσις, ἡ· 1) exceptio liberalis; bona receptio. 2) = ζήτησις ἀρχῆς, ambitio, -onis, θ.

δέομαι 1) = ἐνδεής εἰμι, egeo (-ui, -êre). 2) δέομαί τινος. α) οὐκ ἔχω τι, egeo aliqua re ἢ alicujus rei. β) = ἔχω χρείαν τινός, opus est mihi res (re) δεῖταί τίς τινος, opus est alicui res (re). δεόμεθα στρατηγοῦ, nobis dux (duce) opus est. 3) δέομαί τινός τι. α) = αἰτῶ τινα ἢ παρά τινός τι, rogo (-âre) aliquem (ab aliquo) aliquid. δέομαί σου δοῦναί μοι τοῦτο, te rogo, ut mihi hoc des. γ) = αἰτοῦμαι παρά τινός τι, ἱκετεύω τινά, oro aliquem (ab aliquo) aliquid. πολλὰ τῶν θεῶν δεόμενος, multa deos orans δέομαί σου, te oro.

δέον (δέοντος)· necessarium. ἐν δέοντι (δηλ. καιρῷ), εἰς δέον opportune. εἰς τὸ δέον, ad res necessarias πέρα τοῦ δέοντος, ultra quam oportet δέον (αἰτ. ἀπόλ.), quum oporteret. Ἴδ. *δέων*.

δεόντως· decenter; commode.

δέος, τό formido, -inis θ. metus, -us; pavor, -oris, ἀ. timiditas, -atis, θ.

δέπας, τό patera -ae θ.

δέρας (δέρμα) **τό** pellis, -is, θ. τὸ χρυσόμαλλον δέρας, exuviae pecudis.

δέρη ἡ· cervix -îcis, θ.

δέρκομαι· video -ere; aspicio, -ere.

δέρμα, τό· 1) pellis, -is, θ. 2) corium -i, οὐ. 3) ὁ χρώς, cutis, is, θ. τὸ δέρμα τῆς ῥαγός, cutis uvae.

δερμάτινος, η, ον· corio factus; scorteus, a, um.

δερμάτιον τό pellicula, -ae, θ cuticula, -ae, θ.

δερματουργός, ὁ· pellio, -onis, ἀ.

δερματοφορέω-ῶ pelle amictus sum

δερματόω -ῶ pelliculo, -are.

δερματώδης, ες· corio similis.

δέρξις, ἡ· visio, -ônis, θ.

δέρρις, ἡ· pellis, -is, θ corium, -i, οὐ.

δέρω (μαστιγῶ)· verbero, -are; virgis caedo (aliquem).

δέσις, ἡ 1) vinctura, -ae, θ. 2) ligatio, -onis, θ. 3) nodus, -i, ἀ. 4) ἐν τῇ τραγῳδ. implicatio, -ônis, θ.

δεσμά, τά vincula -orum, οὐ. περιβάλλω τινὰ δεσμοῖς, in vincula conjicio, vinculis do aliquem.

δέσμευσις, ἡ· vinctus, -ûs, ἀ.

δεσμευτής, ὁ vinctor, -oris, ἀ.

δεσμεύω in vincula conjicio (aliquem; catenis vincio (aliquem)

δέσμη, ἡ· fasciculus, -i, ἀ. fascis, -is. ἀνθέων δέσμη, fasciculus, -i, ἀ δέσμη ῥάβδων (τῶν ὑπάτων κλ), fasces -ium.

δέσμιος, α, ον· vinctus, a, um.

δεσμίς, ἡ fasciculus, -i, ἀ.

δεσμός, ὁ· (πλ οἱ δεσμοί) 1) retinaculum, -i, οὐ 2 vinculum, -i, οὐ. οἱ τῆς φιλίας δεσμοί, vincula amicitiae. Ἴδε *δεσμά*.

δεσμοφύλαξ, ὁ carcerarius, -i, ἀ.

δεσμόω -ῶ in vincla conjicio.

δεσμωτήριον, τό carcer, -eris ἀ. εἰς δεσμωτήριον ἐμβάλλω τινά, conjicio aliquem in carcerem.

δεσμώτης, ὁ δεσμῶτις, ἡ· catenis vinctus, -a; carcere inclusus, -a

δεσπόζω· dominor (in aliquem, in

aliqua re). δεσπόζομαι (= ἄρχομαι), dominor, dominio alicujus pareo.

δέσποινα, ἡ. domina, domna

δεσποινίς, ἡ domicella, -ae, θ.

δεσπόσυνος (τοῦ δεσπότου)· dominicus; herilis. ὁ δεσπόσυνος, filius herilis; herus. ἡ δεσποσύνη, filia herilis; domicella, -ae, θ.

δεσποτεία, ἡ· dominatus, -us, ἀ.

δεσπότης, ὁ 1) dominus. -i, ἀ. herus -i, ἀ. 2) = ἐξουσιαστής, dominator, -oris, ἀ. 3) † = ἀρχιερεύς, archiereus. -i, ἀ.

δεσποτίδιον, τό dominulus. -i, ἀ.

δεσποτικός, ή, όν· 1) dominicus, a, um; 2) herilis e; 3) = τυραννικός, imperiosus, a, um.

δεσποτικῶς· more dominorum; imperiose.

δετός, ή, όν· vinctus, a, um.

δεῦρο, δευρί· huc. δεῦρο κακεῖσε, huc (et illuc.

δευσοποιέω -ῶ· inficio, -ere.

δευσοποιΐα, ἡ· infectio. -ônis, θ.

δευσοποιός, ὁ· infector, -ôris, ἀ.

δεῦτε (= δεῦρ' ἴτε) huc adeste.

δευτεραγωνιστέω -ῶ· secundas ago.

δευτεραγωνιστής, ὁ· secundarum auctor

δευτεραῖος, α, ον· die secundo. δευτεραῖοι ἦλθον. postridie venerunt.

δευτερεῖον, τό· secundum praemium. **τὰ δευτερεῖα**, secundae, -arum; secundatus, us, ἀ.

δευτερεύω· secundus sum; secundarum alicujus sum. **δευτερεύων**, secundus, a, um; secundarius, a, um. ὁ ἐν ἀρχῇ τινι δευτερεύων, secundicerius, -i, ἀ. δευτερεύων (κατώτερός) τινος, alicui secundus.

δευτερίας (οἶνος)· lora. -ae. θ.

δευτερογαμέω -ῶ· secundas nuptias ago.

δευτερογαμία, ἡ· nuptiae secundae

δευτερογάμος· iterum maritatus.

δευτερόκλιτος, ον· secundae declinationis.

δευτερολογέω -ῶ· secundo loco verba facio.

δευτερολογία· repetitio in oratione.

δευτερονόμιον· deuteronomium.

δεύτερος, α, ον· secundus a, um; (ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ εἴδους) alter, -era, -erum. εἷς — δεύτερος. unus - alter. ἐπίρ. δεύτερον, τὸ δεύτερον, secundum; iterum. δεύτερον, ἐκ δευτέρου, secundo. ἤ iterum. τὰ δεύτερα (δευτερεῖα), secundae. δεύτερός τινος. alicui secundus δεύτερος ἀπό τινος, secundus ab aliquo.

δευτεροτόκος secundo pariens

δευτερότοκος· secundo partu editus

δευτερουργός, όν, δευτεροῦχος ον. secundus, a, um.

δευτερόφωνος (ἡ/ώ)· resonans -ntis

δευτερόω -ῶ· itero -are, aliquid

δευτέρωμα. δευτέρωσις· iteratio.

δεύω· madefacio (aliquid).

δέφομαι· masturbor, -ari. τὸ δέφεσθαι, mastubatio, -onis θ. ὁ δεφόμενος, masturbator. -oris, ἀ.

δεχήμερος· decem dies durans.

δέχομαι· 1) = λαμβάνω, accipio (-cêpi -ceptum -ere) aliquid (donum, conditionem). ὁ ἵππος δέχεται (λαμβάνει) τὸν χαλινόν. equus frenum accipit. 2) excipio (-ere) aliquid (impetum ;. ἐντεῦθ. = sustineo, -ere, aliquem (τοὺς πολεμίους, hostes). δέχομαι (ξενίζω) τινά, excipio aliquem (hospitio). 3) recipio (-ere) aliquem ἤ aliquid. δέχομαι (ὑποδέχομαι) τινα εἰς τὴν οἰκίαν recipio aliquem in tectun. 4) = χωρῶ, capio -ere.

δεψέω -ῶ depso (ui. -êre).

1. **δέω** (δένω)· 1) = δεσμῶ δένω, ligo, religo, -are, aliquem ἤ aliquid. ἔδησαν τὰς χεῖρας εἰς τοὔπισθεν, ligaverunt manus post terga. ἁλύσει ἐδέθη (δέδεται), vinculo ligatus est. δέω τὴν ναῦν ἀπὸ τῆς γῆς, religo navem ad terram. ἐντ. necto (-xui, -xum, -ere) aliquem ἤ aliquid 2) = δένω ὥστε μὴ ἐλευθέρως κινεῖσθαι, vincio, devincio (vinxi, vinctum, -îre) aliquem ἤ aliquid μετφ. obstringo, (-inxi, -ctum, -ĕre) aliquem μετφ. ὅρκῳ δεθείς, jurejurando obstrictus.

2. **δέω, δεῖν**· abest; opus est. πολλοῦ δέω, multum ubest (ut). ὀλίγου δέω (δεῖν). paulum, non multum abest (quin fleam). τοσούτου δέεις ἀξίως ἐπαινεῖσθαι, tantum abest ut merito lauderis, (ut). Ἴδε **δέον**

δέων, δέοντος· ἑνὸς δέων ἑκατοστός, undecentesimus. ἑνὸς δέοντος εἴκοσιν, undeviginti. δυοῖν δεόντοιν εἴκοσιν, duodeviginti. πεντήκοντα δυοῖν δέοντα ἔτη, duodequinquaginta annos. Ἴδε **δέον**.

δή 1) βεβαιωτ. sane;. profecto 2)

ἀναφ. εἰς τὰ προλεχθ. igitur 3) εἰρων. videlicet, scilicet. 4) ἐμφαντ. α) demum νῦν δή, nunc demum. τότε δή, tunc demum. λέγε δή, dic tandem. β) en. ἄγε δή, en age! τί δὴ πράττεις; en quid agis? 5) ἐπὶ ἐρωτ. α) nam τίς δή; τί δή; quisuam ἢ quinam? quidnam ἢ quodnam? τίνι δὴ τρόπῳ. quonam pacto? ποῖ δή; quonam? τί δή; quid igitur? quid tandem? quid porro? 6) ἐπὶ ἀριθμ. cunque πέντε ἢ ὅσοι δή, quinque vel quotcunque fuerint. 7) καὶ δὴ καί, atque adeo

δῆγμα, τό morsus, -us, ἀ. admorsus -us, ἀ. μικρὸν δῆγμα, morsiuncula

δηγμός, ὁ morsus, -us, ἀ.

δηθά (= μακρὸν χρόνον)· diu.

δῆθεν (εἰρων)· scilicet, videlicet.

δήκτης, ὁ mordex, -icis

δηκτικός, ή, όν mordax. -acis. δηκτικὸν ποίημα, mordax carmen δηκτικὸν σκῶμμα, jocus mordens. τὸ δηκτικόν, mordacitas, -atis, θ.

δηκτικῶς mordaciter.

δῆλα δή· 1) videlicet, scilicet. 2) prefecto.

δηλέομαι (π.) deleo -ere.

δηλητήριον, τό· virus, -i, οὐ. venenum, -i, οὐ. **δηλητηριάζω* τινά, veneno aliquem neco. *δηλητηριάζομαι, veneno sumpto morior.

δηλητήριος (βλαπτικός)· **nocivus.**

δηλητηριώδης, ες venenatus, a um

Δήλια, τά festum Apollinis in Delo. Δηλία (Ἄρτεμις), Delia -ae, θ. Δηλιακός, Deliacus, a, um. Δήλιος, Delius, a, um Δῆλος, Delos (-us), -i, θ.

δῆλον ὅτι· scilicet; nimirum.

δηλοποιέω -ῶ· manifestum facio.

δῆλος, η, ον· manifestus, a, um; apertus, a, um; patens, -ntis δῆλος γίγνομαι λυπούμενος, fio manifestus doloris. δῆλόν ἐστι, manifestum, apertum est; apparet, patet. δῆλός εἰμι, appareo (-ēre)· δῆλός ἐστι, apparet. δῆλον ποιῶ (τι), aperio, patefacio, manifestum facio (reddo) aliquid. δῆλον γίγνεται, patefit, manifestum fit. δῆλον γίγνεται ἐκ τούτου, manifestatur ex eo.

δηλόω -ῶ· 1) manifesto, -are; manifestum reddo, aliquid. 2) acclaro, declaro (-are) aliquid. 3) patefacio, -ere; aperio (-īre) aliquid δηλοῖ τὴν αὑτοῦ γνώμην, sententiam suam aperit. 4) indĭco (-are) aliquid. διὰ δακρύων δηλῶ τὴν λύπην lacrimis indico dolorem. ὡς δεδήλωται, ut indicavimus 5) δηλῶ τί τινι, εἰς τινα, πρός τινα (= ἀγγέλλω τινί τι), certiorem facio aliquem de re. 6) = μηνύω profiteor. -eri. τὸ πρόσωπον δηλοῖ (μηνύει) τὴν λύπην, vultus dolorem profitetur. δηλῶ τὰς ἀγέλας τῷ δημοσιώνῃ, profiteor greges ad publicanum. παθητ. δηλοῦσθαι, patefieri; manifestum fieri

δήλωσις ἡ 1) manifestatio, -ionis, θ. declaratio, -ōnis θ δήλωσιν ποιοῦμαι, manifestum facio, declaro. 2) indicium ii οὐ 3 professio -onis, θ.

δημαγωγέω -ῶ· populum (plebem) ago ἢ duco ad me (blanditiis κτλ.); ad me pellicio populum.

δημαγωγία, ἡ regimen populi. ἀλλὰ καὶ corruplela populi.

δημαγωγικός ή, όν· 1) ἐπὶ καλοῦ. popularis, e. 2) ἐπὶ κακοῦ seditiosus, a, um.

δημαγωγός, ὁ 1) κατὰ τοὺς παλαιοὺς ὡς τὰ πολλὰ ἐπὶ καλοῦ vir popularis, qui populi causam agit; plebis dux; populi auctor. σχεδ. δὲ ψεκτῶς: contionator, -oris, ἀ. 2) κατὰ τοὺς νεωτέρους = δημεγέρτης, homo seditiosus; civis turbulentus; rerum novarum cupidus; vulgi turbator.

δημαρχέω -ῶ· tribunus plebis sum.

δημαρχία. ἡ· tribunatus plebis.

δημαρχικός, ή, όν tribunicius, a, um. ἡ δημαρχικὴ ἐξουσία, tribunicia potestas.

δήμαρχος, ὁ· tribunus plebis ἢ μόνον, tribunus, -i, ἀ.

δημεγέρτης, ὁ· homo seditiosus; vulgi turbator.

δημεραστής, ὁ· populi studiosus.

δήμευσις, ἡ· confiscatio, -onis, θ. publicatio bonorum.

δημεύω· confisco -are, aliquid δημεύω τὴν οὐσίαν τινός, confisco aliquem ἢ publico aliquem καὶ alicujus bona. τὰ δημευθέντα publicata.

δημηγορέω -ῶ· conciōnor (-atus sum, -āri; concionem habeo; dico ad populum.

δημηγορία, ἡ· concio, -ōnis, ἀ.

δημηγορικός, ή, όν· concionalis, e.

δημηγόρος, ὁ· concionator, -oris.

δημηλασία, ἡ· exilium, i, οὐ.

Δημήτηρ, ἡ Ceres. -ĕris. θ. τὰ Δημήτρια Cerealia -ium, οὐ. Δημήτριος, Δημητριακός, Cerealis. e. οἱ Δημητριακοὶ καρποί. Cerealia munera, dona.

Δημήτριος, ὁ Demetrius, -i. ἀ.

δημιοπρασία, ἡ auctio. -onis θ subhastatio, onis θ. ἐν δημιοπρασίᾳ πωλῶ. subhasto aliquid. ἐν δημιοπρασίᾳ ὠνοῦμαι, auctiônor(-atus sum -âri).

δημιόπρατα, τά quae publicantur

δήμιος, ον (δημόσιος) publicus a, um ὁ δήμιος (ὑπον. δοῦλος), carnifex, -icis, ἀ.

δημιουργεῖον, τό 1) fabrica, -ae, θ. 2) opificina, -ae θ.

δημιουργέω -ῶ 1) fabrico. -are ἢ fabricor, -ari, aliquid, aedifico, -are; creo -are, aliquid. ὁ κόσμος ἐδημιουργήθη. mundus fabricatus ἢ creatus est.

δημιούργημα, τό 1) fabrica, -ae, θ. opificium, -i, οὐ. 2) creamen,-inis,οὐ.

δημιουργία, ἡ fabricatio, -onis, θ. creatio, -onis, θ.

δημιουργικός, ή, όν fabrîlis, e.

δημιουργός, ὁ 1) opifex, -icis, ἀ. 2) artifex, -icis. δημιουργὸν πνεῦμα, artifex ingenium. 3) aedifex, -icis, θ. fabricator, -oris, ἀ. 4) creator, -ôris, ἀ 5) (ὄνομα ἀρχῆς). demiurgus, -i. ἀ.

δημογέρων ὁ senior in populo honoratus. δημογέρων θεός, deus minorum gentium.

δημοδιδάσκαλος, ὁ populi doctor; ludimagister. -tri, ἀ.

δημοθοινία, ἡ epulum publicum.

δημοκατάρατος a populo devotus.

δημοκηδής plebicola, -ae, ἀ. vir popularis.

δημοκόλαξ, ὁ adulator populi.

δημοκοπέω -ῶ populum colo; blanditiis favorem populi capto.

δημοκοπία, ἡ captatio gratiae populi; adulatio populi.

δημοκόπος, ὁ plebicola, -ae, ἀ. adulator populi.

δημοκρατέομαι -οῦμαι imperio populi utor; multitudinis dominatu servio; civitate populari utor

****δημοκράτης, ὁ*** homo popularis. ἴδε δημοκρατικός.

δημοκρατία, ἡ 1) multitudinis dominatus; imperium populare ἢ populi; ratio ἢ potestas populi. ἀκριβέστ. ea imperii forma, qua vis omnis penes populum est. δημοκρατίαν καθίστημι, rempublicam populari ratione constituo 2) = ἡ δημοκρατικὴ πολιτεία, civitas, in qua omnia per populum geruntur; respublica in qua populus plurimum potest omniaque ejus arbitrio geruntur, civitas popularis.

δημοκρατίζω imperio populari faveo

δημοκρατικός, ή, όν ad imperium populi pertinens; popularis, -e. ἡ δημοκρατικὴ πολιτεία, civitas in qua omnia per populum geruntur; civitas popularis. *ἀνὴρ δημοκρατικός*, populi potentiae amicus, qui populari causae studet, qui populi causam agit; homo popularis.

δημοκρατικῶς populariter.

δημόλευστος, ον a populo lapidibus obrŭtus.

δημοποίητος, ον civis adscitus.

δημοπρόβλητος a populo electus.

δημόσιον, τό publicum, -i, οὐ. τὰ δημόσια ὠνοῦμαι publicum agito. ἐκ τοῦ δημοσίου, de publico. βουλεύομαι περὶ τοῦ δημοσίου (τοῦ κοινοῦ), consulo in publicum. ἐξέρχομαι εἰς τὸ δημόσιον (εἰς τὸ φανερόν), egredior in publicum.

δημόσιος, α, ον publicus, a, um. ἡ δημοσία χώρα ager publicus. ἡ δημοσία πίστις, fides publica. ἐκ τοῦ δημοσίου (δημοσίοις ἀναλώμασι), sumpto publico.

δημοσιώνης, ὁ publicanus, -i, ἀ.

δημοσίως publice.

δημοτελής, ές publicis expensis factus; publicus, a, um. ἡ δημοτελὴς κηδεία, funus publicum. δημοτελεῖς θυσίαι, sacrificia publica.

δημοτελῶς publicis expensis; publice.

δημοτερπής, ές populo jucundus

δημότης, ὁ 1) = εἷς τῶν τοῦ δήμου, plebejus, -i, ἀ. unus de populo. οἱ δημόται = populus, -i, 2) = μέλος τοῦ αὐτοῦ δήμου, tribulis, is, ἀ.

δημοτικός, ή, όν 1) plebejus, a, um. ἡ δημοτικὴ (ἡ τῶν πολλῶν) τάξις, ordo plebejus: plebitas, -atis, θ 2) = φιλόδημος, popularis, -e. *τὸ δημοτικὸν* (= φιλόδημον) popularitas, -âtis, θ.

δημοτικῶς populariter.

δημοφάγος *δημοφθόρος* populum corrumpens.

δημοχαριστής, ὁ· populo gratificatus

δημώδης,ες vulgaris, e; popularis,e δημώδη ᾄσματα, carmina popularia.

δημοφελής, ές populo utilis, e; τὸ δημοφελές, publica utilitas.

δημοφελῶς· populo utiliter.

δήν (πολὺν χρόνον)· diu.

δηνάριον, τό· denarius, -i, ἀ.

δήξ (δηκός), **ὁ**· teredo, -ĭnis, θ.

δῆξις, ἡ· morsus, -us, ἀ.

δῃόω -ῶ vasto, -are, depopulor, -ari, aliquid (agros)

δήποθεν (= ὅθεν ἄν) undecunque.

δήποτε· εὐχρ. ἐν τῷ *τί δή ποτε*, quid tandem?

δήπου utique; profecto.

δῆτα· jam sane; jam profecto; jam certe. τί δῆτα; quid tandem?.

διά· 1) *μετὰ γενικ.* per: α) ἐπὶ τόπου· διὰ τῆς ἀγορᾶς, per forum. διὰ θαλάσσης φεύγω, per mare fugio β) ἐπὶ χρόνου· διὰ δέκα ἡμερῶν, per decem dies. διὰ (παντὸς) βίου, per totam vitam γ) ἐπὶ δργ. τρόπου, αἰτίας· δι' ἐπιστολῶν, per literas. δι' ἐνεδρῶν, per insidias. διὰ βραχέων, breviter διὰ ταχέων (= ταχέως) celeriter. δι' ὀργῆς, per iram. 2) *μετ' αἰτ.* per, propter: διὰ τὴν ἡλικίαν, per aetatem διὰ τοῦτο, διὰ ταῦτα, propter hoc, propterea διὰ σέ, δι' ἐκεῖνον, δι' ὑμᾶς, per ἢ propter te, illum, vos. διὰ σὲ ἐλεύθερός εἰμι, propter te liber sum διὰ τί; cur? διὰ τί τοῦτο ποιεῖς; cur hoc facis? δι' ἐμὲ (ἐξ ἐμῆς αἰτίας), meâ causâ meâ culpâ. οὐ δι' ἐμέ, non meâ culpâ.

διαβαδίζω· huc illuc gradior.

διαβάθρα, ἡ· scala nautica; pons, -ntis, ἀ.

διαβαίνω· 1) π. = διασκελίζω, divarico, -are. 2) transeo (-ii, -itum, -ire), ποταμόν flumen, γέφυραν pontem. 3) transmitto (-isi, -issum, -ere), ποταμόν flumen, θάλασσαν mare. 3) διαβαίνω ἐκ τῆς Λιβύης εἰς τὴν Ἰταλίαν, trajicio ex Africa in Italiam. 4) = διέρχομαι, transmeo, -are.

διαβάλλω· 1) = διαβιβάζω, traduco, -ere, ναῦς naves. 2) = διαβαίνω, trajicio, -ere, τὸ πέλαγος pelagus. 3) *συνήθ.* διαβάλλω (= συκοφαντῶ) τινα, calumnior (-atus sum, -ari), aliquem; invidiam alicui facio ἢ conflo. διαβάλλω (= κατηγορῶ) τινα πρός τινα ἢ εἴς τινα, criminor aliquem apud aliquem διαβάλλω τι, criminor aliquid. *διαβάλλομαι*, criminor, -atus sum, -ari (ab aliquo). 4) = χωρίζω ἀπ' ἀλλήλων, disjungo, -ere (aliquem de aliquo).

διαβασανίζω (τι)· accurate exploro (aliquid).

διάβασις, ἡ· 1) transitus, -us, ἀ. transitio, -ônis, θ. 2) trajectus, -us, ἀ.

διαβατέος (ὁ ποταμός), trajiciendum est flumen.

***διαβατήριον, τό** syngrăphus, -i ἀ.

διαβατήρια, τά· sacrificia pro felici transitu.

διαβάτης, ὁ· qui trajicit; qui transit, viator, -oris, ἀ.

διαβατικός, ή, όν· transmeatorius, a, um.

διαβατός, ή, όν· transmeabilis, e; qui transiri potest. ὁ ποταμὸς διαβατός ἐστι, flumen transiri potest.

διαβεβαιόομαι -οῦμαι (τι, περί τινος), adsevêro, -are, aliquid, de aliquo 2) adsero, -ere, aliquid. 3) affirmo -are, aliquid

διαβεβαίωσις, ἡ adseveratio, -onis, θ affirmatio -onis, θ.

διαβεβαιωτικῶς· adsevêre; affirmanter.

διάβημα, τό· 1) transitus, -ûs, ἀ. 2) gradus -us, ἀ.

διαβήτης, ὁ· diabêtes, -ae, ἀ.

διαβιβάζω trajicio (-êci, -ectum, -ere) aliquem ἢ aliquid. διαβιβάζω τὸ στράτευμα τὸν ποταμὸν (διὰ τοῦ ποταμοῦ), trasmitto, transduco exercitum trans flumen.

διαβιβασμός, (= **διαβίβασις**)· transmissio, -onis, θ.

διαβιβρώσκω· peredo, -ere: corrodo, -ere, aliquid. διαβιβρώσκομαι ὑπό τινος, me aliquid peredit. **διαβρωθείς**, peresus, a, um.

διαβιόω -ῶ· vivo (vixi, -ere); vitam transigo (ĕre); vitam dego.

διαβίωσις, ἡ· tota vita

διαβλαστάνω· germino, -are.

διαβλάστησις, ἡ germinatio, -ônis.

διαβλέπω· oculos fixos teneo perspicio, -ere; visu penetro διαβλέψας, ἠρώτησεν, ut dispexit, quaesivit.

διαβλητικός (συκοφαντικός) **ή, όν**· calumniosus, a, um.

διαβλητικῶς (συκοφαντικῶς)· per calumniam: calumniose.

διαβόητος, ον 1) divulgatus, a, um 2) famosus a, um

διαβολεύς, ὁ calumniator, -oris, ἀ.

διαβολή, ἡ calumnia, -ae, θ. criminatio, -onis, θ.

διαβολικός ή. όν· 1) calumniosus. a, um. 2) † diabolicus, a, um; nefarius, a um

διαβολικῶς· 1) criminose. *2) modo diabolorum.

διάβολος· 1) = διαβολεύς, calumniator -oris. ἀ. criminator, -oris ἀ. 2) † diabolus, -i, ἀ. τρόπ. περὶ κακοῦ ἀνθρώπου· homo nefarius.

διαβόλως (διαβολικῶς)· calumniose.

διαβομβέω -ῶ perstrepo, -ere.

διαβόρειος· ad boream porrectus.

διαβοστρυχέω -ῶ cincinnis orno.

διαβουκολέω-ῶ· permulceo. συνήθ. decipio (-epi, eptum,-ere aliquem

διαβουλεύομαι· delibero, -are

διαβουλία, ἡ· consilium, -i, οὐ.

διαβούλιον, τό· deliberatio, -onis, θ. consultatio, -onis, θ. consilium -i, οὐ. νυκτερινὰ διαβούλια, nocturna consilia.

διαβρεχής, διάβρεχος· madidus, a, um; uvidus, a, um; udus, a, um

διαβρέχομαι· madefio, eri: emadesco, -ere διαβραγείς, διαβεβρεγμένος, madefactus, a, um

διαβρέχω madefacio (aliquid).

διάβρωμα, τό· vetustate exesum.

διάβρωσις, ἡ consumptio, -onis.

διαβρωτικός, ή, όν· peredens,-ntis.

διαβύω· infercio -ire.

διαγαληνίζω· sereno -are.

διαγανακτέω -ῶ peraegre fero; vehementer indignor.

διαγανάκτησις indignatio vehemens

διαγγελία, ἡ· relatio legati; enunciatio -onis, θ.

διαγγέλλω (τινί πρός τινα) alicui (ad aliquem) nuntium perfero; mitto ad aliquem, qui nuntiet; denuntio, -are. 2) διαγγέλλω τι, ὅτι, divulgo aliquid 3) μέσ διαγγέλλεσθαι (= ἀλλήλοις διαγγέλλειν), internuntiare.

διάγγελμα, τό nuntium allatum.

διάγγελος, ὁ 1) internuntius, -i, ἀ ἡ διαγγέλλουσα, internuntia, -ae, θ. 2) ἐπὶ στρατ. optio, -onis, ἀ.

διαγγελεύς, ὁ· nuntius, -i, ἀ. optio, -onis, ἀ.

διαγελάω -ῶ· 1) = καταγελῶ, derideo aliquem. 2) οὐδ. ἐπὶ ἀνέμ. θαλάσ. serenus fio ὅθ. τὰ διαγελῶντα θαλάσσης, maris tranquilitas.

διαγίγνομαι· 1) duro -are; permaneo -ere, τοσάδε ἔτη tantos annos. διαγίγνομαι τὴν νύκτα, noctem produco. μετὰ μετοχ. διαγίγνομαι ζητῶν, non desino quaerere 2) = μεταξὺ γίγνομαι (χρονικ.): αἱ intersum (-fui, -esse): τριάκοντα ἔτη διεγένοντο, anni triginta interfuerunt ἐτῶν διακοσίων διαγεγονότων, ducentis annis interlapsis. 2) intercedo (-cessi, -cessum -ere): διεγένοντο ὀλίγαι ἡμέραι, intercesserunt pauci dies.

διαγιγνώσκω 1) = ἀκριβῶς γινώσκω, pernosco (-ovi, -notum, -ere) aliquid ἢ aliquem 2) = διακρίνω, dignosco (-ere) διαγιγνώσκω τί τινος, dignosco aliquid ab aliquo 3) = διακρίνω, κρίνω τι, dijudico, -are aliquid; discerno, -ere διαγιγνώσκω τὸ δίκαιον ἀπὸ τῆς ἀδικίας discerno jus ab injuriâ. ἐντεῦθ. internosco,-ere:4) διαγιγνώσκω (= διακρίνω τα ἀληθῆ ἀπὸ τῶν ψευδῶν, internosco vera a falsis. 5) = δοκεῖ μοι ἀποφασίζω. cerno ἢ decerno, constituo, ἢ συνήθ. delibero, -are, aliquid, consilium capio (aliquid facere ἢ faciundi): ὁ Καῖσαρ διέγνω τὸν Ῥῆνον διαβῆναι, Caesar Rhenum transire decrevit. διέγνωκα μένειν, constitui manere. διεγνων πορεύεσθαι, consilium cepi ἢ mihi deliberatum est proficiscere ἢ proficiscendi.

διαγκυλόομαι -οῦμαι· prehendo amentum jaculi ad jaculandum. ὅθεν διηγκυλωμένος, paratus ad jaculandum

διαγκωνίζομαι· cubitu innitor.

διαγκωνισμός, ὁ· nixus in cubitum

διάγλυμμα, τό· opus caelatum.

διάγλυπτος, ον sculptus ἢ persculptus, a. um; caelatus, a, um

διαγλύφω· sculpo ἢ persculpo, -ere, caelo, -are, aliquid.

διαγνώμη, ἡ decretum, -i, οὐ. deliberatio, -onis θ.

διάγνωσις, ἡ· 1) deliberatio, -onis. διάγνωσιν ποιοῦμαι = διαγιγνώσκω (δοκεῖ μοι): delibero aliquid. 2) dijudicatio,-onis.3) διάγνωσις νόσου,diagnose

διαγνώστης, ὁ· qui dijudicat; qui dignoscit

διαγνωστικός, ή όν· dignoscendi et dijudicandi perītus, a um.

διαγορεύω· explicate dico.

διάγραμμα, τό· extrema lineamenta (rei alicujus); forma, -ae. ἐντεῦθ α) = σχῆμ. γεωμετρ. geometrica forma. β) ἐν τῇ μουσικῇ, diagramma -atis, οὐ.

διάγραπτος, ον· interlītus, a, um.

διαγραφή, ή· 1) delineatio, -ōnis, θ. 2) = περιγραφή, descriptio -ōnis, θ. 4) διαγραφὴ ὀφειλήματος, adtributio, -onis, θ. delegatio, -onis, θ.

διαγράφω· 1) = σκιαγραφῶ, delineo (-āre) aliquid; 2) perscribo, -ere (planitiem) 3) = περιγράφω, describo (-ere) aliquid (locum). διαγράφω τι λόγῳ, verbis aliquid describo. 4) = καταγράφω, conscribo (στρατιώτας, milites) 5) διαγράφω τινὶ ἀργύριον (= διὰ τραπεζίτου ἀποδίδωμί τινι ἀργύριον), perscribo argentum alicui. 6) διαγράφω τὰ ὀφειλόμενα χρήματα, delego pecuniam. 7) = ἐξαλείφω τι, α) circumscribo aliquid; β) interlino, -ere, aliquid. γ) liturâ deleo (aliquid); deleo aliquid (literas).

διαγρηγορέω -ῶ· pervigilo, -are.

διαγριαίνω· exaspero, -are.

διαγρυπνέω -ῶ· insomnem noctem transigo; pervigilo (noctem). ἐντεῦθ. διαγρυπνῶν, pervigil, -is. τὸ διαγρυπνεῖν, pervigilatio, -onis, θ.

διαγρυπνητής, ὁ· pervigil, -is.

διαγυμνάζω· maxime exerceo. τὸ σῶμα, corpus) μέσ. exerceo me.

διαγυμνασία, ή· strenua exercitatio

διάγχω· suffōco, -are.

διάγω· 1) = διαβιβάζω, traduco (-xi, -ctum, -ere). διάγω τὴν δύναμιν διὰ τῶν στενῶν, traduco copias per angustias. 2) διάγω τὴν νύκτα, perago noctem. διάγω τὸν βίον, perago aetatem. 3) διάγω ἡλικίαν, χρόνον, βίον, gero aetatem, tempus, vitam. διάγω τὸν χρόνον, τὸν βίον, traduco ἢ transigo tempus, vitam. 4) διάγω (= ἀναλίσκω) τὸν χρόνον, τὴν ἡμέραν, tero tempus, diem. 5) = διαβιῶ, dego (degi, -ere): εὖ, σωφρόνως διάγει, probe, moderate degit. ἀδόλως διάγω, sine fraudibus dego ταλαίπωρον βίον διάγω, miseram vitam dego. διάγω τὴν ἡμέραν ἐν χαρᾷ, dego diem in laetitiâ. διάγομεν τὸν βίον ἐν κινδύνῳ, vita in periculis degitur. 7) μετὰ μετχ. = διατελῶ: διάγω σκοπῶν, perpetuo considero. διάγουσι μανθάνοντες solent discere.

διαγωγή, ή· 1) traductio, -onis, trajectus, -us, ἀ 2) διαγωγὴ βίου καὶ ἁπλ. διαγωγή, vitae institutum; vita, -ae, θ. ἐντεῦθ. *διαγωγή (τρόπος τοῦ φέρεσθαι, τρόποι) ratio se gerendi ἢ ἁπλ. ratio, mores, χρηστὴ διαγωγή, morum probitas. κακὴ διαγωγή morum improbitas. 3) = διοίκησις, administratio -ōnis, θ. 4) = διατριβή, conversatio, -onis, θ.

διαγώγιον, τό· portorium, -i, οὐ.

διαγωνιάω -ῶ· valde anxius sum.

διαγωνίζομαί (τινι, πρός τινα)· 1) decerto ἢ delucto (-are) cum aliquo. διαγωνιζόμενοι ταῦτα ποιοῦσι, decertantes (inter se) haec faciunt. 2) dimico cum aliquo. 3) acriter pugno.

διαγώνιος, ον· diagonalis, e.

διαγωνισμός, ὁ· certamen, -inis, οὐ. dimicatio, -ōnis, θ.

διαγώνησις, ή· διαγώνισμα, τό. certatio, ōnis, θ. dimicatio, -ōnis θ.

διαδάκνω· mordendo lacero. διαδάκνομαί τινι mordendo certo cum aliquo

διαδακρύω· defleo, -ere.

διαδείκνυμι, ostendo, -ere.

διαδέξιος, ον· dexter; faustus.

διάδεσμος, ὁ· fascia; vinculum.

διάδετος, ον· vinctus, a, um.

διαδέχομαι· 1) excipio (-cepi, -ceptum, -ĕre). τὸν Νομᾶν δι δέξατο ὁ Τύλλος, Numam Tullius excepit. 2) succedo (-cessi, -cessum, -ere) alicui, in locum alicujus. ἀκέραιοι τοὺς ἀποκαμόντας διαδέχονται. integri defatigatis succedunt. διαδέχομαι τὴν βασιλείαν, succedo regno. **οἱ διαδεξάμενοι** (οἱ διάδοχοι τοῦ Ἀλεξάνδρου), successores, -um.

διαδέω· evincio ἢ revincio (-vinxi, -vinctum, -ire) aliquid; redimio, (-ii, -ītum, -ire) aliquid aliqua re: διαδεδεμένος, evinctus ἢ revinctus a, um; redimitus, a, um (aliqua re).

διάδηλος, ον· manifestus, a, um; evidens, -ntis; perspicuus, a, um.

διαδηλόω -ῶ· manifesto -are; manifestum facio aliquid.

ʼδιαδήλωσις, ή· manifestatio, -ōnis, θ.

*διαδηλωτής ὁ· manifestator, -ôris, ἀ.

διάδημα, τό 1) insigne regium. diadêma, -atis. 2) (ἱερέων, βωμῶν κλπ.) vitta, -ae, θ. 3) = ταινία, redimiculum, -i, οὐ fascia, -ae, θ.

διαδηματίζομαι· diademate cingo

διαδηματοφόρος diadêma gestans.

διαδιδάσκω· edoceo, -ere.

διαδιδράσκω diffugio -ere.

διαδίδωμι 1) = διανέμω, distribuo aliquid. 2) dido -ere aliquid. διεδόθη φήμη, didita est fama. 3) = διαθρυλῶ, divulgo -are, aliquid.

διαδικάζω dijudico (-âre) aliquid. διαδικάζομαι, causam ago. διαδικάζομαί τινι, judico (contendo) cum aliquo; experior cum aliquo.

διαδικαιόω -ῶ· justum censeo.

διαδικασία, διαδίκασμα, διαδικασμός 1) disceptatio -onis θ. 2) lis, litis, θ. actio, -onis, θ. 3) causa,-ae, θ.

διαδικέω -ῶ· judicio contendo.

διάδικος, ὁ· litigator. -oris ἀ.

διάδιπλος, ον· duplex. -icis.

διαδοκίς, ἡ· transtrum -i, οὐ. trabs transversa.

διαδορατίζομαι· hastâ cum aliquo dimico (-are).

διαδόσιμος, ον· qui propagatur.

διάδοσις, ἡ 1) distributio, -onis, θ. *2) = διαθρύλησις, divulgatio, -ônis, θ. vulgatus -us, ἀ. *3) = ἐξάπλωσις, propagatio, -ônis, θ.

διαδοχή, ἡ· 1) successio, -onis, θ διαδοχὴ ἀρχῆς, successio imperii. 2) hereditas, -atis θ. 3) ἐκ διαδοχῆς, κατὰ διαδοχήν, vicissim, in vicem, per vices.

***διαδοχικός** successivus, a, um.

***διαδοχικῶς·** vicissim; sensim.

διάδοχος, ον· 1) excipiens. -ntis; succedaneus, a, um 2) οὐσ. successor. -oris, ἀ. heres -edis, ἀ. vicarius, -ii, ἀ. οἱ διάδοχοι (Ἀλεξάνδρου), successores, um.

διαδραματίζω· 1) perago fabulam. *2) τροπ. σπουδαῖον πρόσωπον ἐν τούτῳ διεδραμάτισε, magna in ea re fuit auctoritas ejus.

διαδρομέω -ῶ discurro, -ere.

διαδρομή, ἡ· discursatio, -onis, θ. μετὰ διαδρομῆς, discursim.

1 **διάδρομος, ὁ·** transitus, -us ἀ.

2. **διάδρομος, ον·** discurens. -ntis. ὁ διάδρομος (= ὁ διαδραμών), discursator. -oris. ἀ. λέχος διάδρομον (= εὐμετάβολον), conjugium desultorium.

διαδύομαι· 1) δ. διά τινος, permeo aliquid ἢ per aliquid 2) = διαφεύγω, effugio, -ere aliquem ἢ aliquid.

διάδυσις, ἡ 1 permeatio, -onis, θ. 2) = ἐκφυγή, effugium, -ii. οὐ.

διαδυτικός, ή, όν· penetralis, e; penetrabilis, e.

διᾳδω (τινί) certatim canto, canendo certo (cum aliquo).

διαδωρέομαι -οῦμαί (τινι)· dono, -are; dona distribuo, -ere alicui.

διαέριος (φυγή): aeria (fuga).

διαζάω -ῶ· vitam transigo ἢ dego.

διαζευγμός ὁ· disjunctio, -onis, θ.

διαζεύγνυμι, διαζευγνύω· 1) disjugo, -are; disjungo (-xi. -ctum, -ere) aliquem ἢ aliquid. μάλ. μέσ. διαζεύγνυμαι, disjungor (-nctus sum, -i) ἐπὶ ἀνδρός· repudio uxorem

διάζευξις, ἡ· disjunctio, -onis, θ. separatio, -onis, θ 2) = διάλυσις γάμου, divortium, -ii, οὐ.

διαζευκτικός, ή, όν· disjunctivus, a, um. διαζευκτικὸς σύνδεσμος, particula disjunctiva.

διαζευκτικῶς· disjunctive.

διαζηλεύομαί (τινι)· aemulor, -i.

διαζηλοτυπέομαι -οῦμαι· invideo, -ere, alicui.

διαζητέω -ῶ· disquiro, -ere; perquiro, -ere, aliquid

διάζομαι· licia telae addo.

διαζυγή, διαζυγία disjunctio,-onis,θ.

διαζύγιον, τό· divortium, -i, οὐ.

διαζωγραφέω -ῶ· depingo, -ere, aliquid.

διάζωμα. διάζωσμα· cingulum, -i οὐ. subligar, -aris. οὐ. διάζωμα ἀμφιθεάτρου, praecinctio, -onis, θ.

διαζώννυμι, διαζωννύω· praecingo, -nxi, -nctum, -ere)· διεζωσμένος, praecinctus, a, um.

διαζώστρα, ἡ· cingulum, -i, οὐ.

διαθάλπω calefacio, -ere.

διαθεάομαι -ῶμαι· contemplor, -ari

διαθέλγω· permulceo, -ere.

διαθερίζω 1) = διάγω τὸ θέρος, aestivo (-are). 2) = θερίζω, demĕto.

διαθερμαίνω· concalefacio. διαθερμαίνομαι, concalefio

διαθερμασία, ἡ· calefactus, -us, ἀ.

διάθερμος, ον· fervidus, a, um.

*διαθέσιμος, ον· is, ea, id, quo uti possumus ἤ aliquis uti potest; paratus, a um.

διάθεσις, ἡ· 1) dispositio, -ônis, θ. 2) δ. σώματος καὶ ψυχῆς, affectio, -ônis; affectus, -us, ἀ. 3) δ πρός τινα, voluntas animus erga aliquem. 4) δ. ῥήματος, genus verbi. 5) = διαθήκη, testamentum, -i, οὐ.

διαθέτης, ὁ 1) dispositor, -oris, ἀ. *2) = ὁ διαθήκην ποιούμενος testator, -oris. ἀ. ἡ διαθέτις, testatrix, -îcis, θ.

διαθέω· discurro; transcurro -ere.

διαθήκη, ἡ· testamentum, -i. οὐ. (π.) tabula testata. διαθήκην ποιοῦμαι (διατίθεμαι), testamentum facio ἤ testor. ἀκυρῶ τὴν διαθήκην, irrĭtum facio, rumpo testamentum. ὑποβάλλω (νοθεύω) διαθήκην, subjicio testamentum περὶ διαθήκης νόμος, lex testamentaria. ὁ τὰς διαθήκας γράφων, testamentarius, -i, ἀ. παλαιὰ καὶ καινὴ Διαθήκη, Testamentum vetus et novum

διαθηλύνω· prorsus effemino.

διαθηράω -ῶ· pervestigo, -are.

διαθηριόω -ῶ· effero μετφ. irrito.

διαθιγγάνω· tango, -ere.

διαθιγή, ἡ· tactio, -onis.

*διάθλασις, ἡ· contusio, -ônis, θ.

διαθλάω -ῶ· perfringo; contundo.

διαθλέω -ῶ (πρός τινα)· concerto cum aliquo.

διαθλίβω· perprimo, -ere.

διαθολόω -ῶ· perturbo; infusco.

διαθορυβέω -ῶ· conturbo, -are.

διάθραυστος, ον fragilis, -e.

διαθραύω· confringo, -ere.

διαθρέω -ῶ· dispicio -ere.

διάθρησις, ἡ· dispectio -onis, θ.

διαθροέω -ῶ = διαθρυλῶ.

διαθροίζω· colligo. -ere.

διαθρυλέω -ῶ· 1) rumore dissero. ἐντεῦθ. = divulgo, -are, aliquid. διατεθρύληται, divulgatum est. διαθρυλούμενος, διατεθρυλημένος, η, ον· divulgatus, a, um. 2) διαθρυλῶ τινα, celebro aliquem.

διαθρύλησις, ἡ· divulgatio -onis, θ.

διαθρύπτω· 1) diffringo, -ere; contero, -ere, aliquid. 2) μετφ. = ἐκθηλύνω, effemino. -are, aliquem. διαθρύπτομαι. α) παθητ. effeminor, -ari; διατεθρυμμένος, effeminatus. β) μέσ. putide me gero.

διάθρυψις, ἡ· effeminatio, -onis, θ.

διαθρώσκω· persilio; dissulto

διάθυρα, τά· prothyra.

διαιθριάζω dissereno; καὶ γὰρ ἐδόκει διαιθριάζειν, quippe quod ipsis coelum serenum videretur. ἀπροσ. διαιθριάζει, disserenascit.

δίαιθρος, ον· serenus, a, um.

διαιθρόω -ῶ· serenum facio.

διαίρεσις, ἡ· 1) = μερισμός, divisio, -onis, θ. divisus, -us, ἀ. 2) = ἔρις dividia, -ae, θ. 3) ἐν τῇ ῥητορ. partitio -onis, θ.

διαιρετέος, α, ον· dividendus, a, um.

διαιρέτης, ὁ· divisor, -oris, ἀ.

διαιρετικός, ή, όν· dividens, -ndis; aptus ad dividendum; separativus, a, um.

διαιρετός, ή, όν· 1) divisibilis, e. 2) dividuus, a, um.

διαιρέω -ῶ· 1) divĭdo (-isi, -isum, -ere). τα ἀγαθὰ διεῖλε τρίχα, bona divisit tripartito. 2) distribuo, -ere: διαιρῶ τὸ ἔθνος εἰς πέντε τάξεις, distribuo populum in quinque classes 3) partio, -ire καὶ partior, -ire: διαιρῶ τι εἰς εἴδη, partior aliquid in species. 4) = διασπῶ, distraho, -ere: εἰς διαφόρους γνώμας διαιροῦνται (διῃρέθησαν), in contrarias sententias distrahuntur (distracti sunt). 5 = διακρίνω, distinguo, -ere: διαιρῶ αἰδῶ καὶ σωφροσύνην, distinguo pudorem et modestiam. 6) = διορίζω, διαχωρίζω: dimoveo, -ere; dirimo, -ere. 7) = ἐξηγοῦμαί τι: διαιρῶ περί τινος, expono de re aliqua.

διαίρω· 1) tollo, attollo, -ere, aliquid (τὸν αὐχένα cervicem τὴν βακτηρίαν baculum). μετφ. διαίρω τὸ στόμα, aperio os. 2) trajicio, (-ere) ἐς Σικελίαν, in Siciliam. 3) μέσ. = μεταρσιοῦμαι elevo me (in aliquid).

διαισθάνομαι· persentio -ire.

διαίσθησις, ἡ· perceptio, -onis, θ.

διαισχύνομαι erubesco, -ere.

δίαιτα, ἡ· vitae ratio; vita -ae, θ. victus, -us, ἀ 2) ἰατρικὴ δίαιτα, diaeta, -ae, θ. 3) = διαιτητικὴ ἀπόφασις sententia arbitri ἐντεῦθ. = arbitrium, -ii, οὐ. arbitratio, -onis, θ.

διαιτάω -ῶ· 1) alo, -ere; nutrio, -ire aliquem. 2) ἐπὶ ἰατροῦ· diaetam praescribo. 3) μέσ. διαιτῶμαι, victito, -are. εὐτελῆ δίαιταν διαιτῶμαι ἢ ποιοῦμαι,

parce victito. διαιτῶμαι μετά τινος, vivo cum aliquo. 4) = εἶμαι διαιτητής, arbiter sum; arbitror, -ari.
διαίτημα, τό 1) vitae institutio.
διαιτήσιμος, ον· arbitrarius, a, um
διαιτητήριον, τό domicilium, -i, οὐ. cubiculum, -i, οὐ. conclave, -is, οὐ.
διαιτητής, ὁ· 1) arbiter, -tri, ἀ. 2) disceptator, -oris ἀ.
διαιτητικός, ή, όν arbitrarius, a, um; arbitralis, e.
διαιτητική, ἡ diaetetica, -ae, θ.
διαιωνίζω 1) perpetuo, -are, aliquid. 2) perpetuo duro.
διαιώνιος, α, ον· sempiternus,a,um.
διακαής, ές· perustus, a, um; ardens, -ntis. διακαὴς πόθος, ardens desiderium.
διακαθαίρω, διακαθαρίζω· commundo aliquid; perpurgo ἢ compurgo aliquid.
διακάθαρσις, ἡ· compurgatio, -onis
διακαθέζομαι· separatim sedeo.
διακάθημαι persedeo, -ere. ἐπὶ στρατ. consideo, -ere.
διακαθίζω· seorsum loco; diversis locis constituo.
διακαίω· peruro (-ussi, -ustum, -ere) aliquid ἡ διακεκαυμένη ζώνη, zona perusta. διακαίομαι (πάθει τινί), peruror, -ustus sum, -i; ardeo -ere.
διακαλλωπίζω· perorno, -are.
διακαλοκαγαθίζομαί (τινι)· certo cum aliquo de probitate.
διακάλυμμα, τό tegimentum, -i.
διακαλύπτω (ἀποκαλύπτω)· detego (-xi, -ctum, -ere) aliquid (τὸ ἱμάτιον, pallium).
διακάμπτω inflecto, are, aliquid.
διάκαμψις, ἡ· inflexio -onis, θ.
διακαπηλεύω· cauponor, -ari.
διακαπνίζω· fumigo, -are
διακάρδιος (πόνος, θλῖψις)· cor transiens (dolore).
διακαρποῦμαί· decerpo (fructus).
διακαρτερέω -ῶ (ἐπιμένω τινί)· persevero (in aliqua re). διακαρτερῶ πολεμῶν, persevero in bello.
διακαρτέρησις· perseverantia, -ae.
διακατέχω· 1) possideo (-êdi, -essum, -ere), aliquid. 2) obtineo, -ere; impedio, -ire, aliquid (τὴν ἐπιφοράν τῶν πολεμίων, impetum hostium).
διακατοχή, ἡ possessio, -onis, θ
διακάτοχος, ὁ· possessor, -oris. ἀ.
διάκαυμα, τό, διάκαυσις, ἡ· aestus perurens
διακαῶς· ardenter.
διάκειμαί (τινι ἢ πρός τινα)· affectus (animatus sum) erga aliquem. εὐνοϊκῶς, εὐμενῶς διάκειμαι πρός τινα, animo bono alicui sum, in gratia cum aliquo sum. ἐχθρῶς (δυσμενῶς) διάκειμαι πρός τινα animo infesto alicui sum. εὖ, κακῶς διακείμενος, bene male affectus ἢ animatus. διάκειμαι ὑπό τινος (ὑφ' ἡδονῆς affectus sum aliqua re (a volupate)· οὕτω διάκειμαι τὴν γνώμην (= οὕτω φρονῶ), sic sentio.
διακείρω· tondeo ἢ detondeo -ere.
διακεκαυμένος, η, ον. perustus. a, um. ἡ διακεκαυμένη ζώνη, zona perusta.
διακεκριμένος, η, ον· discretus, a, um, distinctus, a, um ἐντεῦθ = excellens, -ntis. insignis -is; eximius, a um.
διακεκριμένως discrete ἢ discretum
διακέλευσμα, = διακελευσμός.
διακελεύομαί (τινι)· adhortor -ari (aliquem).
διακελευσμός, ὁ adhortatio, -onis, θ.
διακενῆς (= μάτην)· frustra.
διάκενος, ον· intervacans, -ntis; vacuus, a, um.
διακενόω -ῶ exinanio, -ire, aliquid. τὰ διάκενα. spatium interjectum.
διακεντέω -ῶ 1) perpungo, -ere. aliquid. 2) διακεντῶ τινα, confodio -ere, aliquem.
διακέντησις, ἡ· perpunctio,-onis, θ.
διακένωσις, ἡ· inanitas, -atis, θ.
διακεράννυμι· permisceo. -ere.
διακερματίζω· pecuniam permuto.
διακερτομέω -ῶ (= διασύρω)· conviciis proscindo (aliquem).
διακεχυμένως· effuse (ridere).
**διακεχωρισμένος, η, ον*· discretus, a, um; separatus, a, um.
διακεχωρισμένως· discrete; separatim.
διακηρυκεύομαι (πρός τινα)· per praeconem de pace ago (cum aliquo)
διακήρυξις, ἡ· 1) licitatio, ônis, θ *2) praedicatio, -ônis, θ.
διακηρύττω· per praeconem nuntio, aliquid; praedico, -are, aliquid.
διακιβδηλεύω· adultero, -are.
διακιγκλίζω· cancellis discerno (aliquid).

διακινδυνεύω· periculum adeo. διακινδυνεύω περὶ τῶν ὅλων, comitto rerum summam in discrimen.

διακινέω -ῶ· permoveo, -ere.

διακίνησις, ἡ motio, -onis, θ.

διακινητήριον (= περίπατος)· ambulacrum, -i, οὐ.

διάκλασις, ἡ· confractus, -us, ἀ.

διακλάω -ῶ 1) perfringo ere; aliquid. (τόξα sagittas, κάρυον nucem). 2) μετφ. = διαθρύπτω, effemino -are. δθ. διακεκλασμένος (= θηλυπρεπής), effeminatus.

διάκλεισις, ἡ· disclusio, -onis θ. interclusio, -onis θ.

διακλείω (ἀποκλείω, ἐμποδίζω)· discludo, praecludo, intercludo -ere, aliquid. μετφ διακλείω τινά τινος, intercludo alicui aliquid ἢ aliqua re

διακλέπτω (= ὑποκλέπτω) suffūror.

διακληρόω -ῶ (= κλήρῳ διανέμω)· sorte distribuo aliquid. διακληροῦμαι sortior (-itus sum, iri) διακληρωσάμενος, sortitus. διακληροῦμαί τι προς τινα· sortior cum aliquo aliquid.

διακλήρωσις, ἡ· sortitio, -onis; electio per sortes.

διακλίνω· declino -are. ἐντεῦθ. vito, -are (aliquid) διακλίνω ἀπὸ τῆς ἀγορᾶς, ἀπὸ τῶν πυλῶν = discedo e foro, a portis.

διάκλισις, ἡ· declinatio, -onis, θ.

διακλονέω -ῶ concutio, -ere.

διακλύζω· diluo, perluo, colluo.

διακλυσμός, ὁ· collutio, -ōnis, θ.

διακναίω (= ἀποξύω)· abrado· καὶ ἐν γένει = corrumpo (aliquid).

διακνήθω rado, -ere.

διακνίζω (τινά)· vellico, -are, aliquem

διακοιλαίνω excavo, -are, aliquid.

διάκοιλος, ον cavus, a, um.

διακολυμβάω -ῶ· internato, -are; trano, -are; nando transmitto aliquid (τὸν ποταμὸν flumen).

διακομιδή, ἡ pervectio, -onis. transvectio, -onis, transportatio, -onis

διακομίζω (= μετακομίζω). 1) perveho, transveho (-ĕre) aliquem ἢ aliquid. διακομίζομαι, transvehor (-ctus sum, -i). 2) transporto, (-are) aliquem ἢ aliquid.

διακομιστής, ὁ· pervector, -oris, ἀ. διακ. ἐπιστολῶν, tabellarius, -i

διακομπέω -ῶ glorior -ari.

διακονάω -ῶ· peracuo; exacuo

διακονεῖον, τό· d i a c o n i u m, i, οὐ. sacrarium, -i, οὐ.

διακονέω -ῶ 1) ministro, -are alicui διακονῶ τὸν οἶνον (= οἰνοχοῶ), pocula ministro. 2) adpareo -ere, alcui.

διακόνημα, τό ministerium, -ii οὐ.

διακόνησις, ἡ· ministratio, -onis, θ.

διακονία, ἡ· 1) ministerium, -i 2) adparitio, -onis. 3) diaconatus -us.

διακονικός ministratorius, a, um.

διακόνισσα, ἡ· diaconissa, -ae.

διακονίω pulvere perlino (aliquem ἢ aliquid).

διάκονος, ὁ· 1) minister, -i, ἀ. 2) ✝ diaconus, -i. ἀ.

διακοντίζω jaculor, -ari.

διακόντισις ἡ· jaculatio, -ōnis.

διακοπή, ἡ· 1) intercisio, -ōnis, θ. 2) ἐν τῇ ῥητορικῇ), interruptio, onis, θ 3 αἱ διακοπαὶ (τῶν μαθημάτων), feliae, -arum. *4 διακοπὴ λόγου, interpellatio, -onis, θ.

διακόπτω· 1) disseco (-cui, -ctum, -are, intercīdo (-idi, -isum -ĕre aliquid. 2) = διασπῶ; διαλύω, perfringo, -ere aliquid (phalangem); interrumpo, perrumpo, -ere aliquid (pontem, portam, aciem). *3) διακόπτω τινὰ λέγοντα (ὑποκρούω τὸν λόγον τινός) interrumpo orationem alicujus, interpello aliquem. διακόπτομαι, interpellor. ἵνα μὴ διακόπτηται, ne interpelletur.

διακορεύω· devirgino, -are; stupro, -are, aliquam.

διακορής, διάκορος· satur, -ŭra. -urum; satiatus, a, um.

διακόρως satiate; abunde.

διακοσιάκις ducenties

διακόσιοι, αι, α· ducenti, -ae, -a, ἀνὰ (κατὰ) διακοσίους (-ας, -α), duceni, -ae, -a. ὁ διακόσια ἔχων (λαμβάνων), ducenarius, a, um.

διακοσιοστός· ducentesimus, a, um.

διακοσμέω -ῶ· ordino (-are) aliquid; exorno (-are) aliquid. ὁ διακοσμῶν τι, ordinator, exornator.

διακόσμησις, ἡ· 1) ordinatio, -onis, θ. 2) exornatio, -onis, θ. ornamentum, -i.

διακοσμητικός· exornans, -ntis.

διάκοσμος, ὁ 1) digestio rerum, ordinatio, -onis *2) = διακόσμησις, ἡ· exornatio, onis, θ.

διακουφίζω· adlevo. sublevo (-are).
διακούω· audio ad finem usque ἢ ἁπλῶς, audio, -ire διήκουσε Κρατίππου, audivit Cratippum.
διάκοψις ἡ· intercisio, -onis.
διακραδαίνω· quasso -are.
διακρατέω -ῶ· retineo -ere, aliquid
διακράτησις, ἡ· retentio, -onis, θ.
διακριβολογέομαι -οῦμαι· exquisite discutio ἢ accurate inquiro
διακριβόω -ῶ· accurate examino (aliquid scrutor, -ari (aliquid) *μέσ.* *διακριβοῦμαι* περί τινος, diligenter examino aliquid. *παθητ.* *μετχ.* *διηκριβωμένος, η, ον*· α· ἐπὶ ἀνθρ. accurate eductus ἢ formatus, a, um. β) ἐπὶ τεχν. exquisitus a, um.
διακρίβωσις, ἡ· accuratio, -onis, θ. scrutatio. -onis θ.
διακριδόν· distincte; exquisite.
διακρίνω 1) = χωρίζω discerno (-crevi, -cretum, -ere) aliquid; secerno (-ere) aliquid. διακρίνω τι (ἀπό) τινος. discerno aliquid ab aliquo **διακρίνομαι**, (ἀορ. διεκρίθην), discernor, secernor. ἀλλά: διακρίνεσθαι μάχῃ, = decernere pugnâ. 2) = κρίνω, dijudico, -are, aliquid. διακρίνω τοῖς ὅπλοις τὴν τοῦ πολέμου τύχην, armis dijudico belli fortunam 3) = διαστέλλω, distinguo, (-nxi, nctum ere) aliquid. **διακεκριμένος, η, ον**· ἴδε ἐν λ.
διάκρισις, ἡ 1) = χωρισμός, discretio, -onis θ. 2) = διαφορά. α) distinctio, -onis, θ. β) discrimen, -inis, οὐ ἄνευ διακρίσεως, sine discrimine. 3) = διάγνωσις, κρίσις, dijudicatio, -onis, θ *4) modestia, -ae, θ. verecundia (in) postulando).
διακριτέον· discernendum; dijudicandum est).
διακριτής, ὁ· dijudicator, -oris ἀ.
διακριτικός, ή, όν 1) vim discernendi habens. 2) σημεῖα διακριτικά, signa, quibus aliquis (ἢ aliquid) discernitur ab aliquo (ἢ ab aliqua re). *3) modestus, a, um; verecundus (in postulando).
διακριτικῶς 1) separatim. *2) modeste, verecunde
διάκριτος, ον· distinctus, a, um; excellens, -ntis.
διακροβολίζομαι· velitor, -ari.
διακροβολισμός· velitatio, -onis, θ.
διακροτέω -ῶ· 1) discutio, -ere.
διάκρουσις, ἡ· 1 depulsio, -onis, θ. 2) = ἀναβολή, prorogatio, -onis, θ. mora, -ae, θ.
διακρουστικός· depulsorius, a, um.
διακρούω· 1) pulsando transigo (σφῆνας cuneos) 2) pulsando examino (κεραμοῦν σκεῦος, vas fictile). ἐντεῦθ. = exploro -are, aliquid. μέσ. *διακρούομαί* τινα ἢ τι. 1) = ἀπο ρούω, propulso -are. aliquem ἢ aliquid. 2) = ἀποφεύγω, effugio, -ere, aliquid 3) = ἀναβάλλω. differo -erre (τὸν παρόντα χρόνον, praesentem tempus). 4) = ἀπατῶ, percutio, -ere (τοὺς Ἕλληνας, Graecos).
διακτενίζω· pecto, -ere.
διακτενισμός, ὁ· comptus, -us, ἀ.
διάκτορος, ὁ· nuntius, -i ἀ.
διακυβερνάω -ῶ· guberno, -are.
διακυβέρνησις, ἡ· gubernatio, -onis, θ
διακυβεύω· 1) = κυβεύω, aleâ (ἢ aleam) ludo. 2) μετφ. = διακινδυνεύω, aleam adeo, in aleam do (aliquid).
διακυκάω-ῶ(λόγους) confundo -ere.
διακυλινδέω-ῶ, **διακυλίω**· pervolvo, -ere, aliquid.
διακυμαίνω (τὸ πέλαγος)· concito, -are (mare). **διακυμαίνομαι* (μετφ.) fluctuo -are.
***διακύμανσις**, ἡ· fluctuatio, -onis, θ.
διακύπτω· per fenestram perspicio; prospicio, -ere.
διακυρόω -ῶ· confirmo, -are.
διακωδωνίζω· 1) = ἐξετάζω, exploro -are. 2) = θρυλλῶ τι, crepo (-ui, -itum, are) aliquid.
διακώλυμα, τό: impedimentum, -i.
διακώλυσις, ἡ· impeditio, -onis, θ.
διακωλυτής, ὁ· impeditor, -oris ἀ.
διακωλύω· impedio. -ire. διακωλύω τινά τινος, impedio aliquem re ἢ a re.
διακωμῳδέω -ῶ· comice decanto. ἐντεῦθ. = ludibrio habeo (aliquem).
διακωπηλατέω -ῶ· remigando trajicio.
διακωχή ἡ· intermissio. -onis, θ.
διαλαβή, ἡ· prehensio -onis, θ
διαλαγχάνω· sortito divido aliquid. (χρήματα. pecunias).
διαλακτίζω· calcitro, -are.
διαλαλέω -ῶ· 1) colloquor (cum aliquo); 2) = διαθρυλῶ, divulgo, -are, aliquid.

διαλάλησις· 1) collocutio, -onis, θ. 2) = διαθρύλησις, divulgatio, -onis. θ.

διαλάλητος. celebratus.

διαλαμβάνω 1) singillatim accipio (aliquid) 2) διαλαμβάνω τί τινι (μάλ. ἐν τοῖς πραγμ. διείληφα καὶ διείλημμαι), dirimo, divido separo, distinguo aliquid aliqua re 3) ἐπὶ παλαιστῶν· comprehendo,amplector. 4) μετφ ἀντιλαμβάνομαί τι. mente comprehendo; intelligo ere, aliquid. 5) διαλαμβάνω (= ἐκτίθημι) περί τινος, dissero (-rui, -ere) de aliqua re; disserto (-are).

διαλαμπής, ές splendens, -ntis.

διάλαμπρος, ον· splendidus, a, um.

διαλυμπρύνω· splendido, -are

διαλάμπω· transfulgeo, -ere; transluceo, -ere; illucesco, -ere

διάλαμψις, ἡ splendor, -oris, ἀ.

διαλανθάνω 1) perquam lateo 2) fallo, -ere; clam effugio, aliquem. 3) = ἀποκρύπτομαι, delitesco, ere

διαλγέω -ῶ (ἐπί τινι)· perdoleo, -ere.

διαλέγω· deligo (-egi, -ectum, -ere) aliquid. *μέσ διαλέγομαι ἀόρ. διελέχθην*) τινὶ πρός τινα. α) loquor ἢ colloquor cum aliquo:λατινιστὶ διαλέγομαι, latinâ linguâ loquor. διαλέγομαι περί τινος,dissero de aliqua re; disputo de re β) sermocĭnor (-atus sum.-ari) cum aliquo.

διάλειμμα,τό· intervallum, -i οὐ. ἐκ διαλειμμάτων, per intervalla ἄνευ διαλείμματος,sine intervallo cohaerenter.

διαλείπω (= διάλειμμά τινος ποιῶ)· 1) intermito, (-îsi, -issum, -ere aliquid ἢ aliqua re. διαλείπω πορευόμενος, intermitto iter. διαλείπω γράφων, intemitto scribere, intercapidinem scribendi facio πυρετὸς διαλειπων, febris intermittens. 2) μετχ. μετ' ἀρνήσεως. α) desino: οὐ πώποτε διέλειπον ζητῶν nunquam desinabam quaerere. β) continuo, -ere; pergo, -ere: οὐ διαλείπω πορευόμενος; continuo iter, proficisci pergo. 3) ἀμετ ἐπὶ χρόνου· διαλειπούσης τῆς ἡμέρας, die interjecto (exacto).διαλειπόντων τριῶν ἐτῶν, tribus annis exactis, post annum tertium. 4) = διέχω, διέστηκα,intermitto, disto

διαλείφω· perungo. ὅθ. = deleo.

διαλείχω perlambo, -ere.

διάλειψις, ἡ· intermissio, -onis θ. intercapedo, -inis, θ.

διαλεκτέον· disserendum; colloquedum (est).

διαλεκτική (τέχνη)· disputatrix,-icis θ. ars disserendi; dialectica ae, θ.

διαλεκτικός, ή όν· 1) dialecticus; disserendi peritus ἐντεῦθ. = disertus, a, um 2) = ὁ διαλεγόμενος, disputator -oris, ἀ

διαλεκτικῶς disputatorie; dialectice

διάλεκτος, ἡ sermo, -onis, ἀ d i a l e c t o s, -i, ἀ. ἡ Ἑλληνικὴ διάλεκτος, Graecus sermo.

διάλεξις, ἡ 1) colloquium, -i, οὐ. 2) dissertatio, -onis, θ. 3) disputatio, -onis, θ.

διαλελυμένος, η, ον· dissolutus, a, um.

διαλελυμένως· dissolute.

διαλεπίζω· delibo, -are.

διάλεπτος (πάνυ λεπτός)· pertenuis.

διαλεπτύνω· attenuo, -ere.

διαλευκαίνω 1) album facio. 2) μετφ. clarum facio; explico -are.

διάλευκος (ὑπόλευκος)· subalbus.

διάληψις = ἀντίληψις, γνώμη, opinio, -onis, θ cogitatio -onis, θ.

διάλιθος, ον· gemmatus, a, um.

Διάλιος ἱερεύς· flamen Dialis.

διαλλαγή, ἡ· 1) permutatio, -onis, θ 2) = καταλλαγή,reconciliatio -onis,θ.

διάλαγμα, τό permutatio, -onis.

διαλλακτήρ, διαλλακτής, ὁ· reconciliator, -oris, ἀ. pacificator, -oris ἀ.

διαλλακτήριος,ον· reconciliandi vim habens.

διαλλακτικός, ή, όν· pacificatorius, a, um: pacificus, a, u.

διαλλάσσω καὶ **διαλλάττω** 1) διαλάττω τί τινος ἢ ἀντί τινος, muto, permuto aliquid aliqua re. 2) δ. τινὰ πρός τινα r e c o n c i l i o aliquem cum aliquo ἢ alicui, iu gratiam cum aliquo reduco aliquem. διαλλάττω τινὰς ἀλλήλοις, reconcilio aliquos. *διαλλάττομαι* πρός τινα reconcilior cum aliquo, redeo in gratiam cum aliquo. οἱ ἐχθροὶ ἀλλήλοις διηλλάττοντο, inimici in gratiam reconciliabantur. 3) δ. τί τινος ἢ τί τινι = ἐξαλλάττομαι, διαφέρω, differo ab aliquo re. ὅθ. διηλλαγμένος = ἐξηλλαγμένος differens.

διάλληλος τρόπος (λογικ.)· circulus in conclusione

διάλλομαι· transilio, -ire.

διάλμα, τό saltus, -us, ἀ.
διαλογή ἡ 1) delectus, -us, ἀ. *2 διαλογὴ τῶν ψήφων, dinumeratio calculorum.
διαλογίζομαι· 1) διαλ. πρός τινα (=λογαριασμοὺς κάμνω), rationes puto cum aliquo 2) διαλ γ. πρὸς ἐμαυτὸν ἢ ἁπλῶς διαλογίζομαι. mecum rationes puto 3 διαλόγ. περί τινος, dissero de aliqua re ἐντεῦθ, 4) διαλογίζομαί τι, delibero, -are. aliquid; reputo, -are, aliquid; disputo, -are, aliquid.
διαλογικός, ή, όν 1) ad colloquium pertinens 2) in dialogo scriptus.
διαλογισμός, ὁ ratiocinatio, -onis, θ.
διάλογος, ὁ· colloquium, -i ἀ. sermo, -onis θ dialogus -i, ἀ. ὁ τοῦ δράματος διάλογος, diverbium, -i οὐ.
διαλοιδορέομαι -οῦμαι conviciis mutuis lacero; maledictis mutuis insequor.
διαλοιδόρησις, ἡ maledictio, -onis, θ
διαλυμαίνομαι· valde noceo, -ere.
διαλυπέω -ῶ· contristo, -are.
διάλυσις, ἡ 1) dissolutio, -onis, θ. 2) = ἀπότισις ὀφειλήματος, solutio, -onis, θ. = 3) ἀποπομπή, dimissio, -onis, θ. 4) διάλυσις γάμου, divortium, -i, οὐ.
διαλυτέον· dissolvendum (est).
διαλυτής, ὁ· dissolutor, -oris ἀ
διαλυτικός, ή, όν· aptus (a, um) ad dissolvendum.
διαλυτός, ή, όν· dissolubilis, e.
διαλύτρωσις ἡ· redemptio, -onis, θ.
διαλύω· 1) dissolvo, (-olvi, -olutum -ere), aliquid ἢ aliquem διαλύω τὴν ἔχθραν, inimicitias compono διαλύω τὴν φιλίαν, amicitiam compono. 2) dirimo, -ere (bellum, amicitiam). 3) διαλύω στράτευμα, συμπόσιον, σύνοδον, dissolvo, dimitto exercitum, convivium, concilium. 4) διαλύω (=διαλάττω) τινὰ πρός τινα = reconcilio aliquem alicui. 5) διαλύω (=ἀπο..ίνω) χρέος, dissolvo aes alienum 6) διαλύω διαβολήν, diluo calumniam. μέσ. διαλύομαι (ἔκ τινος) digredior, abeo. 5) = τήκω, collabefacio, -ere. διαλύομαι, collabefio
διαλωβάομαι -ῶμαι mutilo -are.
διαμαγεύω· magicis artibus exorno.
διαμάλαξις, ἡ· emollitio, -onis, θ.
διαμαλάσσω· emollio, -ire.
διαμαντεύομαι· vaticinor, -ari.
διαμαρτάνω· erro, aberro, -are.
διαμάρτημα, διαμαρτία· error, -oris, ἀ. aberratio. onis, θ peccatum, i, οὐ.
διαμαρτυρία, ἡ· 1) contestatio, onis, θ. 2 ἐπὶ δημάρχων· intercessio. -onis, θ.
διαμαρτύρομαι 1) ἐπιμαρτύρομαί τινα contestor, -ari, obtestor. -ari, aliquem. 3) ἐπὶ τῶν Ῥωμ. δημάρχων. intercedo, -ere (rei alicui, de aliqua re). διαμαρτύρομαι (κωλύω) μὴ γενέσθαι τι, intercedo quominus aliquid fiat.
διαμασάομαι -ῶμαι commanduco.
διαμάσημα, τό mansum, -i οὐ.
διαμάσησις, ἡ commanducatio, -onis.
διαμαστιγόω -ῶ· flagello, -are.
διαμαστίγωσις, ἡ· flagellatio, -onis.
διαμαστροπεύω· produco aliquam)
διαμάχη ἡ· depugnatio, -onis, θ. compugnantia, -ae, θ. dimicatio, -onis, θ.
διαμάχομαι· compugno -are. διαμάχομαι πρός τινα. depugno ἢ conflictor cum aliquo; certo ἢ dimico cum aliquo διαμάχομαι περὶ τῆς πατρίδος, certo pro patriâ.
διαμείβω· permuto, -are.
διαμειδιάω -ῶ· subrideo, -ere.
διαμειρακεύομαί (τινι)· pueriliter ago cum aliquo.
διάμειψις, ἡ· permutatio, -onis, θ.
διαμελαίνω· nigrifico, -are.
διαμελιστί· membratim.
διαμελετάω -ῶ· meditor, -ari
διαμελίζω· membratim caedo; in frustra seco.
διαμελισμός, ὁ· concisio in frustra; laceratio, -onis, θ.
διαμέλλησις, ἡ cunctatio, -onis, θ.
διαμελλητής ὁ cunctator, -oris, ἀ.
διαμέλλω· cunctor, -ari.
διαμέμνημαι· in memoriâ teneo (aliquid)
διαμέλωσις, ἡ· membratura, -ae, θ.
διαμεμερισμένως· divisim.
διαμέμφομαι (= ψέγω) τινά, incuso aliquem. διαμέμφομαί τινα ἐπί τινι, incuso aliquem alicujus rei.
διαμένω· 1) permaneo, -ere; remaneo, -ere. 2) duro ἢ perduro. -are: ἔτι καὶ νῦν διαμένει, durat adhuc 3) consto, -are (ἐν τῇ γνώμῃ sententiâ); consisto, -ere. 4) = διατρίβω, commoror -ari
διαμερίζω· dispertio -ire.
διαμερισμός, ὁ dispertitio, -onis, θ.
διάμεσος, ον· intermedius, a, um.

διάμεστος, ον· differtus, a, um (aliqua re)
διαμετρέω -ῶ emetior ἤ dimetior (-mensus sum -iri) aliquid.
διαμέτρησις, ἡ· dimensio -onis, θ.
διάμετρος,ἡ distermina,-ae, θ. diametros -i, θ. ἐκ διαμέτρου, directe ex opposito.
διαμύνησις ἡ· admonitio, -onis, θ.
διαμηνύω· indico, -are.
διαμηχανάομαι-ῶμαι machinor,-ari
διαμίγνυμι permisceo, -ere
διαμιλλάομαι -ῶμαί (τινι) decerto, -are, cum aliquo
διαμισέω -ῶ· penitus odi.
διαμισθόω -ῶ· eloco, -are, aliquid.
δίαμμος, ον· arenosus, a. um.
διαμνημονεύω 1 διαμνημονεύω τινί τι, in memoriam alicujus revoco aliquid. 2) = μέμνημαι commemoro -are, aliquid; memini, -isse aliquid.3 ἔχων διαμνημονεύεται, commemoratur ἤ traditur habuisse.
διαμοιβή, ἡ· permutatio, -onis, θ.
διαμοιράω (*διαμοιράζω)· partio, dispertio -ire; distribuo, -ere. *διαμοιράζομαι πρός τινα, partior aliquid cum aliquo
***διαμοίρασμα, τό·** partitio onis. θ.
διαμοιραστής, ὁ· partitor, -oris, ἀ.
διαμολύνω penitus polluo.
διαμονή, ἡ· 1) permansio. -onis, θ. stabilitas -atis, θ. *2) = διατριβή, commoratio, -onis, θ. ἐντεῦθ. habitatio, -onis, θ domicilium, -i, οὐ
διαμορφόω -ῶ· informo, -are; conformo -are.
διαμόρφωσις ἡ conformatio, -onis,θ
διαμορφωτικός, ή, όν· aptus (a,um) ad conformandum
διαμοχλεύω dimoveo, -ere.
διαμπάξ, διαμπερές· penitus; prorsus.
διαμυθολογέομαι-οῦμαι (πρός τινα), confabulor cum aliquo; dissero cum aliquo.
διαμυκτηρίζω· irrideo, -ere.
διαμφιβάλλω discepto -are.
διαμφισβητέω -ῶ· controversor.-ari; altercor.-ari. διαμφισβητοῦμεν πρὸς ἀλλήλους περί τινος, altercamur inter nos de re.
διαμφισβήτησις,ἡ altercatio,-onis,θ
διαναγινώσκω perlego, -ere,aliquid
διαναγκάζω invitum cogo.
διανάγκασις, ἡ· coactio -onis, θ.
διαναλίσκω· absumo. -ere.
διανάπαυσις, ἡ· requies, -etis, θ.
διαναπαύω recreo (aliquem). διαναπαύομαι, recreor. -ari.
διαναπνέω respiro, -are
διαναπνοή ἡ· respiratio -onis, θ.
διαναπηδάω -ῶ certatim ascendo ἐπὶ τοὺς ἵππους in equos).
διαναρκάω -ῶ (ἀμετ)· obtorpesco.
διανάστασις ἡ· surrectio, -onis, θ.
διαναυμαχέω -ῶ· navali proelio decerto ἤ dimico (πρός τινα cum aliquo).
διαναψύχω· refrigero -are (aliquem)· ἀναψύχομαι, refrigesco, -ere.
διανάψυξις, ἡ· refrigeratio -onis,θ.
διανέμησις, ἡ· distributio, -onis, θ.
διανεμητής, ὁ· distriburor, -oris, ἀ.
διανεμητικός, ή, όν distributivus, a um
διανέμω distribuo,(-ui, -utum, -ere) aliq id ἤ ali ui aliquid. διανέμομαί τι πρός τινα, partior aliquid cum aliquo.
διανενεμημένως· distribute.
διανενοημένως· cogitate; prudenter
διάνευμα τό· nutus -ûs. ἀ.
διανεύω 1) προσνεύω τινί· innuo, -ere, alicui. 2) διανεύω τι = ἐκφεύγω vito,-are
διανέω (= διανήχομαί) τι· eno, -are, aliquid; trano, -are, aliquid ἤ per aliquid (τὸν ποταμόν flumen).
διάνηξις ἡ· natatio, -onis, θ.
διανηστεύω· jejuno -are.
διανηστισμός, ὁ· jentaculum, -i, οὐ.
διανήχομαι = διανέω.
διανθίζω froribus pingo.
διανίπτω· perluo, -ere.
διανίστημι excito, -are, incito,-are, aliquem. **διανίσταμαι,** assurgo, -ere; surgere conor.
διάνιψις, ἡ· ablutio, -onis, θ.
διανοέομαι -οῦμαι 1) διαλογίζομαί τι, agito animo, ἤ in animo, ἤ mecum aliquid ἤ de aliqua re. 2) = ἐν νῷ ἔχω τι (ποιεῖν τι) cogito, -are aliquid ἤ de re aliqua facienda, cogito facere aliquid. διανοεῖται ἐλθεῖν, cogitat venire διενοήθη ἀποδοῦναι τὸ πρᾶγμα, cogitavit de re reddenda.
διανόημα, τό· cogitatum, -i, οὐ.
διανόησις, ἡ· cogitatio -onis, θ.
διανοητέον· cogitandum.
διανοητικός, ή, όν· ad cogitatio-

nem pertinens; ingeniosus, a um.
διανοητός, ή, όν intelligibilis, e.
διανοθεύω adultero, -are.
διάνοια, ἡ 1) = σκέψις, cogitatio -onis, θ. 2) νοῦς, πνεῦμα mens -ntis, θ ingenium, -i, οὐ. 3) = νόησις, intellectus, -us, ἀ. 4) = βουλή, σκοπός, consilium, -i, οὐ.
διανοίγω adaperio -ire
διανομεύς, ὁ 1) distributor, -oris, ἀ. 2) διανομεὺς ταχυδρομείου, tabellarius -i, ἀ.
διανομή, ἡ distributio, -onis, θ.
διανοσφίζομαι (= σφετερίζομαι χρήματα) intercipio pecunias e publico
διαντλέω-ῶ 1) exhaurio, -ire. 2) μετφ. = ὑπομένω, tolero, perfero (aliquid).
διανυκτέρευσις, ἡ pernoctatio -onis
διανυκτερεύω pernocto, -are
διάνυσις, ἡ 1) confectio (itineris. 2) decursus, -us, ἀ.
διανύω (διανύτω) perficio aliquid διανύω ὁδόν, emetior iter, conficio iter, carpo viam. ἐντεῦθ = decurro -ere, aliquid (τὴν τοῦ βίου ὁδόν, aetatem).
διαξαίνω carmino, -are, aliquid.
διαξέω perpolio, -ire.
διαξηραίνω exsicco, -are.
διάξηρος, ον persiccus a, um.
διαξιφίζομαι digladior (cum aliquo)
διαξιφισμός (= ξιφομαχία) digladiatio, onis, θ.
διαξυράομαι -ῶμαι rado me.
διάξυσμα, τό 1) ramentum, -i, οὐ. 2 = ῥάβδωσις κιόνων, stria, -ae, θ.
διαξύω oblitero, -are, aliquid.
διαπαγγέλλω nuntio, -are
διαπαιδαγωγέω -ῶ 1) pueros duco ἢ instituo· ἐν γένει· duco, rego, -ere. 2 oblecto ἢ delecto, τὴν πόλιν urbem.
διαπαιδεύω instituo ἢ doceo (aliquem).
διαπαίζω illudo -ere (alicui).
διαπαλαίω (πρός τινα) delluctor ἢ colluctor cum aliquo.
διαπάλη, ἡ colluctatio, -onis, θ.
διαπάλλω concutio; quasso
διαπαννυχίζω pervigilo -are.
διαπαννυχισμός, ὁ pervigilium, -i.
διαπαντάω -ῶ occuro (alicui).
διαπαντός semper.
διαπαπταίνω circumspicio, -ere.
διαπαρθένευσις devirginatio, -onis.
διαπαρθενεύω devirgino (aliquam)
διαπασσαλεύω cruci figo (aliquem)
διαπάσσω conspergo, -ere.
διαπασῶν (ὑπον χορδῶν) diapâson.
διαπατάω -ῶ fallo -ere.
διαπατέω-ῶ (= καταπατῶ) conculco.
διάπαυμα, διάπαυσις intermissio, -onis, θ. cessatio, -onis, θ.
διαπαύω inter laborem requiescere facio διαπαύομαι, inter laborem requiesco.
διαπειλέω -ῶ (τινι) interminor, -ari, alicui.
διάπειρα, ἡ tentatio, -onis, θ.
διαπειράω -ῶ tento aliquid. διαπειρῶμαί τινος, periclitor aliquid.
διαπείρω 1) transfigo, ere, aliquid. 2) διαπείρω τινά, confodio aliquem
διαπέμπω 1) transmitto, -ere. 2) dimitto, ere literas, nuntios, equites. διαπέμπω ἀγγέλους ἢ διαπέμπομαι πρός τινα nuntios ad aliquem dimitto; nuntios ad aliquem dimitto. παθητ. dimittor -i.
διάπεμψις, ἡ transmissio, -onis, θ.
διαπενθέω -ῶ lugeo, -ere
διαπεπονημένως elaborate.
διαπέπτω percoquo -ere.
διαπεραίνω ad finem perduco, aliquid absolvo, -ere, aliquid.
διαπεραιόω -ῶ trajicio (-jeci, -ctum ere; transveho (-xi, -ctum -ere) aliquem ἢ aliquid. διαπεραιοῦμαι, transvehor (navibus).
διαπεραίωσις, ἡ trajectio, -onis, θ.
διαπέραμα, τό 1 trajectus, i, ἀ. 2) fretum -i οὐ.
διαπεράσιμος 1) = διαπεραστικός, penetrans, -ntris (sonus). 2) = διαβατός, διαπεραστικός, pertransibilis, e.
διαπεράω -ῶ 1 transjicio, -ere, transmitto, -ere (aliquid. διαπερῶ βίον, transigo vitam 2) ἀμετ. διαπερῶ εἰς νῆσον, transeo in insulam.
διαπεραστικός ἴδε διαπεράσιμος.
διαπερονάω -ῶ fibulâ necto.
διαπεσσεύω calculis ludo.
διαπέσσω percoquo, -ere.
διαπετάννυμι dispando, -ere; expando -ere; aperio, -ire.
διαπέτομαι pervolo ἢ intevolo.
διαπήγνυμι compingo aliquid.
διαπηδάω-ῶ transilio al quid; saltu supero aliquid.

διαπήδησις, ἡ· transitus, qui saltu fit.
διαπιαίνω· pinguefacio. -ere.
διαπιδύω (= διυλίζω)· percôlo, -are.
διαπιέζω· interprimo, -ere.
διαπιθηκίζω· ludo more simiae.
διαπικραίνω· exacerbo,-are aliquem
διάπικρος, **ον**· penitus amarus.
διαπίμελος, **ον**· praepinguis, e.
διαπίμπλημι· compleo. -ere.
διαπίμπρημι· peruro, -ere.
διαπίνω τινί, πρός τινα)· bibendo certo cum aliquo.
διαπιπράσκω·divendo, -ere aliquid.
διαπίπτω· 1) elabor (quasi e manibus) ὅθεν = ἐπὶ λόγων α) e x c ĭ d o -ere; emano in vulgus. (εἰς τὸ στράτευμα, in exercitum). β) λόγος τις διαπίπτει (= διαφεύγει) ἐκ τοῦ στόματος, verbum (ex) ore excidit. 2) excido aliqua re (τῆς ἐλπίδος spe).
'διαπιστευτήρια (γράμματα)· litterae ad fidem faciendam alicui datae; literae fiduciariae.
διαπιστεύω τινί τι)· fidei alicujus committo aliquid.
διαπιστέω -ῶ· prorsus diffido; fidem non habeo (alicui).
διαπλανάω -ῶ· a recta via abduco aliquem; seduco -ere, aliquem. *διαπλανῶμαι* (= περιπλανῶμαι διά τινος)· pererro aliquid.
διάπλασις, ἡ. **διαπλασμός**, ὁ· formatio, onis, θ. conformatio, -onis. θ. formatura, -ae, θ.
διαπλάσσω καὶ **διαπλάττω**· fingo, -ere; effingo -ere;formo -are aliquid. διαπλάττω τὴν ψυχήν, fingo animum.
διαπλαστικός, ἡ, όν· effigiendi vi praeditus, a, um.
διαπλατύνω· dilato, -are, aliquid; displôdo, -are. aliquid.
διάπλεγμα, τό· textum. -i. οὐ.
διαπλέκω· 1) intertexo, -ere; pertexo, -ere, aliquid. μετφ. διαπλέκω τὸν βίον, pertexo (finio) vitam. 2) = διαλύω, retexo, texturam solvo. μετφ. τὸν στρατὸν διαπλέκω (διασπῶ τὴν τάξιν), diduco exercitum.
διάπλεος, **ον** differtus, a, um.
διαπλέω· transnavigo, -are, aliquid. διαπλέω Σικελίαν, transvehor in Siciliam διαπλέω τὸ πέλαγος, transmitto mare. μετφ. διαπλέω τὸν βίον, vitam finio.
διαπλήθω (τινός)· oppletus sum aliqua re
διαπληκτίζομαι· usque ad plagas pervenio in altercatione. ὅθεν = altercor -ari, cum aliquo; contendo ἢ pugno cum aliquo
διαπληκτισμός, ὁ· altercatio,-onis,θ.
διαπληρόω -ῶ· oppleo, -ere
διαπλήττομαι (πρός τι)· stupeo ad aliquid.
διαπλοκή, ἡ· permistio, -onis, θ.
διάπλοκος, **ον**· implicitus, a, um.
διάπλοος -**ους**· trajectus, -us ἀ. transmissio, -onis, θ. transvectio, -onis, θ,
διαπλύνω· perluo. -ere.
διάπνευμα, **τό**· perflatus -us. ἀ.
διάπνευσις, ἡ· perflatio, -onis
διαπνευστικός, ἡ, όν· perflabilis, e.
διαπνέω· perflo, -are ταῖς αὔραις διαπνέομαι, ab auris perflor
διαπνοή, ἡ· perflatus -us, ἀ
διαποδίζω· pedibus metior aliquid.
διαποδισμός· huc illuc saltus.
διαποθνήσκω· emorior, -i.
διαποιέω -ῶ· efficio, -ere.
διαποικίλλω ubique vario, aliquid; variego, -are, aliquid.
διαποίκιλος, **ον** variegatus, a, um
διαπολεμέω -ῶ 1) (δδ. = τελειῶ τὸν πόλεμον, debello, -are 2) διαπολεμῶ τινι πρός τινα, continue bello; decerto cum aliquo.
διαπολέμησις, ἡ· belli confectio.
διαπολιτεία, **διαπολιτεύομαι**· ἰδὲ ἀντιπολιτεία, ἀντιπολιτεύομαι.
διαπολιορκέω-ῶ constanter obsideo
διαπομπή, ἡ transmissio, -onis θ.
διαπονέω -ῶ, *διαπονέομαι* -**οῦμαί** τι 1) = ἐκπονῶ, e l a b o r o, -are, aliquid; excôlo -are, aliquid; subigo, -ere, aliquid (agrum). 2) διαπονῶ τὰ σώματα, τοὺς νέους, exerceo corpora, juvenes. 3) διαπονοῦμαί τι (= πονῶ εἴς τι), elaboro in re.
διαπόνημα, **τό** res elaborata.
διαπόνησις, ἡ elaboratio, -onis, θ.
διάπονος, **ον**· laboriosus, a, um.
διαπόντιος (= θαλάσσιος) **ον**· transmarinus, a, um; permarinus, a, um.
διαπόνως· laboriose.
διαπορεία, *διαπόρευσις*· transitio.
διαπορεύομαι transeo (-ii, -itum, -ire) aliquid; iter facio per locum al-

quem. διαπορεύομαι τὴν θάλασσαν, transeo, carpo mare.

διαπορεύσιμος· pertransibilis, e.

διαπορέω -ῶ· addubito, -are; in dubio sum.

διαπόρησις, ἡ addubitatio, -onis, θ.

διαπορητικός, ή, όν· dubitans, -ntis; dubii plenus

διαπορητικῶς· dubitanter.

διαπορθέω -ῶ· devasto, -are

διαπόρθμευσις ἡ trajectio, -onis.

διαπορθμίζω, διαπορθμεύω· transporto, -are

διαποστέλλω· mitto in diversas partes; emitto nuntium.

***διαπραγματεύομαι**· negotior, -ari. διαπραγματεύομαι περί τινος, ago de re aliqua. διαπραγμ. περὶ εἰρήνης, de pace ago, condiciones pacis fero et audio.

***διαπραγμάτευσις**, ἡ· actio (de re).

διάπραξις, ἡ confectio negotii.

διάπρασις ἡ· venditio, -onis, θ.

διαπράσσω καὶ **διαπράττω, διαπράττομαι**· perago (-ere), transigo, -ere, perficio -ere) aliquid. διαπράττομαι παρά τινος, efficio aliquid ab aliquo. διαπράττομαι ὥστε γενέσθαι τι, perficio, ut aliquid fiat.

διαπρέπεια, ἡ· excellentia, -ae, θ.

διαπρεπής, ές eximius, a, um; illustris, e; excellens, -ntis; egregius, a, um. ἀνὴρ διαπρεπής, vir eximius ac praestans.

διαπρέπω.aliis ἢ inter alios excello; alicui rei excello

***διαπρεπῶς**· eximie; excellenter.

διαπρέσβευσις, ἡ· legatio, -onis, θ

διαπρεσβεύομαι· legatos mitto.

διαπρίω serrâ disseco διαπρίω τοὺς ὀδόντας, frendo (dentibus).

διαπρύσιος α ον late penetrans; qui late exauditur (praeco).

διαπρυσίως late.

διαπτοέω -ῶ· perterrefacio, -ere, aliquem.

διαπτόησις, ἡ· pavor attonitus.

διάπτυξις, ἡ· explicatio, onis, θ.

διαπτύσσω evolvo -ere; explico.

διάπτυστος (= κατάπτυστος **ον** despuendus, a um.

διαπτύω· conspuo. -ere.

διάπτωμα διάπτωσις· lapsus, -us, ἀ. peccatum, -i, οὐ.

διαπύλιον, τό· portorium, -i, οὐ.

διαπυνθάνομαί τι (παρά) τινος· percontor, -ari, aliquid ex (ab) aliquo. διαπυνθάνομαί τινα περί τινος, percontor aliquem de aliqua re.

διάπυρος, ον· ardens, -ntis; vehemens, -ntis. διάπυρος ψυχή, flagrans animus. διάπυρον τῆς ψυχῆς πάθος, aestus, -us. ἀ. τὸ διάπυρον, ardor, -oris, θ.

διαπύρως· ardenter, flagranter.

διαπωλέω -ῶ· divendo, -ere.

διαρθρόω -ῶ 1) articulis suis distinguo; 2) ἐπὶ λόγου articulo, -are, aliquid. διαρθρῶν λέγω τι, articulatim dico aliquid; dinstincte loquor.

διάρθρωσις, ἡ 1) artuum comissura. 2) explanata vocis impressio; clara pronuntiatio.

διαριθμέω -ῶ dinumero, -are. διαριθμῶ τὰς ψήφους suffragia dirimo.

διαρίθμησις, ἡ· dinumeratio -onis, θ.

διάρκεια, ἡ· 1) perduratio. -onis, θ. 2) spatium temporis); diuturnitas, -atis θ. perpetuitas -atis, θ

διαρκέω -ῶ· 1) sufficio, -ere (ad aliquid). 2) duro, perduro, -are.

διαρκής, ές· 1)=ἀρκετός, sufficiens -ntis 2) perdurabilis, e; perdurans, -ntis.

διαρκῶς· 1) sufficienter *2) adsiduo; sine intermissu

διάρμα, τό· 1) ἐπὶ λόγου· elatio, -onis θ 2) ἐπὶ θαλάσσης· transitus maris, trajectus.

διαρμόζω, διαρμόττω· 1) disjungo -ere. 2) interpono, -ere. δθ. = orno, -are, (navem).

διαρνέομαι -οῦμαι· pernego, -are.

διαρπαγή, ἡ· direptio, -onis, θ.

διαρπάζω diripio (-ui. -eptum, -ere), aliquid (πόλιν urbem, χρήματα pecunias).

διαρραγή. ἡ· dirruptio, -onis, θ.

διαρραίνω· respergo, -ere.

διάρραμα, διαρραφή sutura, -ae, θ.

διαρραίνω, διαρραντίζω· adspergo, (-si. -sum), ere.

διαρράπτω· consuo, -ere.

διαρρέπω· in utramque partem inclino ἢ moveor.

διαρρέω 1) διαρρέω διά τινος, perfluo (-xi, -xum, -ere per aliquid). ἱδρῶτι διαρρέομαι, sudore perfluor; 2) difluo, -ere (luxuriâ). 2) μετφ. = ἀφανίζομαι, dilabor, -i.

διάρρηγμα, τό fragmentum, -i, οὐ.
διαρρήγνυμι· 1 diffringo ἢ confringo, (-egi -actnm -ere) aliquid 2 = διαλύω. dirumpo, (-upi -uptum -ere) (φιλίας. amicitias) μετφ. διαρρήγνυμαι, dirumpor, -uptus sum, -i (ὑπὸ φθόνου, invidiâ).
διαρρήδην diserte: aperte: expresso
διάρρηξις, ἡ· diruptio -onis, θ. fissio. -onis, θ. μετφ. abruptio, -onis θ. discidium, -i οὐ.
διαρρινέω -ῶ perlimo, -are.
διαρριπίζω· ventilo, -are, aliquid.
διαρρίπτω 1) disjicio, -ere. 2) dissipio -ere.
διαρριψις, ἡ· disjectus -us, ἀ.
διαρροή, ἡ· meatus -us ἀ. canalis, is, ἀ. ἡ ἄνω καὶ κάτω διαρροὴ τοῦ ὠκεανοῦ fluxus et refluxus (maris).
διάρροια, ἡ profluvium alvi ἢ ventris; dejectio alvi
διαρροΐζομαι alvi profluvio laboro.
διαρρυθμίζω compingo.-ere.ἐντεῦθ. = ordino, -are, aliquid.
διαρρύθμισις, ἡ ordinatio, -onis, θ. dispositio -onis, θ.
διάρρους, διάρρυσις fluxus, -us, ἀ.
διάρρυτος, ον irriguus a, um.
διαρρωγή· ἡ· rima, -ae, θ.
διαρρώννυμι, διαρρωνύω· corroboro
δίαρσις, ἡ· elatio, -onis, θ.
διαρτάω ῶ suspendo -ere
διασάλευσις, ἡ· consussus, -us, ἀ. motus, -us, ἀ.
διασαλεύω· vehementer concutio. διασαλεύω τὴν πόλιν, turbo, pertubo rempublicam. διασεσαλευμένος τὸ βάδισμα, instabili gradu
διασαλπίζω· pervulgo (aliquid).
διασάττω refercio, -ire.
διασαφέω -ῶ· διασαφηνίζω· manifestum reddo; dilucide explico ἢ dilucido aliquid;illùstro,explano -are, aliquid
διασαφήνισις διασάφησις,ἡ· explicatio, -onis. θ explanatio, -onis, θ. illustratio, onis, θ.
διασαφητικός explicativus, a, um
διασεισις, διασεισμός· 1) quassatio, -onis, θ. 2) concussio, -onis, θ.
διάσειστος, ον· concussus a. um.
διασείω· 1) quatio, -ere; quasso, -ere (aliquid). διασείω τὰ τείχη τῷ κριῷ, quatio moenia ariete. 2) discutio ἢ concutio, -ere (aliquem ἢ aliquid)
διασημαίνω 1) significo, -are aliquid 2) signum do (τῇ σάλπιγγι, tubâ) 3) ἐπίσημον ποιῶ τι, insignio, -ire, aliquid.
διάσημος, ον· insignitus, a, um; insignis, -e; illustris -is. celeber,-is e.
διασημότης, ἡ· celebritas, -atis, θ.
διασήπω· putrefacio, -ere
διασιωπάω -ῶ· silentium teneo.
διασκαλεύω sarculo terram verso.
διασκάπτω· perfodio -ere, aliquid; defodio, -ere
διασκατόω -ῶ fimo polluo.
διασκεδάζω· 1) oblecto.-are(aliquem aliqua re) 2) ἀμετ. me oblecto ἢ oblector (re aliqua) 3) διασκεδάννυμι
διασκεδάννυμι· 1) dissipo, -ere; dijicio -ere (aliquid. aliquem); 2) difero, -erre, aliquid. (nubila, classem)
***διασκέδασις, ἡ** delectatio -onis, θ. oblectatio -onis θ
διασκεδασμός,ὁ dissipatio, -onis, θ.
***διασκεδαστικός** oblectatorius,a,um
διασκελίζω crura distendo.
διασκεπάζω· obscuro (aliquid)
διασκεπτικός· deliberativus, a. um
διασκέπτομαι· dispicio, -ere; considero, -are, aliquid, ἢ de re aliqua; delibero, -are
διασκευάζω· 1) adorno -are; compono, -ere. aliquid 2) μέσ = παρασκευάζομαι, instruo me, apparo me nt. 3) opus iterum perpolio; emendo, -are; corrigo, -ere, aliquid.
διασκευαστής, ὁ corrector, -oris, ἀ.
διασκευή ἡ 1) σκευή, apparatus, -us; vestitus, -us, ἀ 2) iterata recensio libri
διάσκεψις, ἡ· dispectus, us, ἀ. consideratio, -onis. θ deliberatio.-onis,θ.
διασκηνέω -ῶ· in tentoria discedo.
διασκηνόω -ῶ· tentoria seorsum tollo
διασκιρτάω -ῶ· persulto. -are; exsulto, -are. ὁ διασκιρτῶν, persultator, -oris, ἀ.
διασκοπέω -ῶ τι· dispicio.-ere; considero. -are, aliquid. de aliqua re; commentor de re.
διασκόπησις,ἡ consideratio,-onis,θ
διασκορπίζω· dissipo -are, aliquem (hostes); dispergo, -ere, (aliquem ἢ aliquid).

διασκορπισμός, ὁ· dispersus,-us, ἀ.
διασκώπτω scomata jacio.
δίασμα, τό· stamina (telae).
διασοβέω -ῶ· dispello, -ere.
διασοφίζομαι· sophistice ago.
διασπαθάω -ῶ· profuse infuso (τὴν οὐσίαν, rem familiarem)
διασπαράττω· dilacero -are; dilanio, -are, aliquem ἢ aliquid.
διάσπασις, διασπασμός· divulsio, -onis, θ distractio, -onis, θ
διασπάω -ῶ· 1) divello, (-elli, -ulsum, -ere) aliquid. διασπῶ τινα ἀπό τινος, divello aliquem ab aliquo 2) diduco -ere, aliquid. διασπῶμαι ἀπὸ τῶν γονέων, diducor a parentibus. ἡ φιλία διασπᾶται· amicitia diducitur. 3) distraho, -xi, -ctum -ere (aliquem ἢ aliquid) μετφ. ἡ φροντὶς αὐτὸν διασπᾷ (= περισπᾷ). eum cura distrahit. εἰς διαφόρους γνώμας διασπῶνται (διαιροῦνται). in contrarias sententias distrahuntur. διασπώμενος,η,ον, distractus, a, um.
διασπείρω· 1) dissemino -are, aliquid. 2) dispergo, -ere. **διασπείρομαι.** α) dispergor, -sus sum, -i, β) dispalor ἢ dispalesco, -ere.
διασπορά, ἡ· disseminatio, -onis, θ dispersio, -onis, θ.
διασταδόν· ex intervallo.
διαστάζω· 1) perstillo, are, 2) perpluo, -ere: ἡ φιάλη διαστάζει, patera perpluit.
διάσταλσις, ἡ· distinctio -onis, θ.
διασταλτικός,ή,όν· ad distinguendum aptus, a, um.
διασταλτικῶς· distinguendi causa.
διάστασις, ἡ 1) distantia. -ae, θ. 2) = διαφορά, ἔρις, dissidium, -ii, οὐ. dissidentia, -ae, θ.
διασταυρόω -ῶ vallo munio.
διαστέλλω· diduco. -ere (aliquid); distinguo, -ere (aliquid) διαστέλλομαί τι, distincte dico aliquid. ὁ διαστέλλων distinctor,-oris ἀ
διάστερος· stellis distinctus.
διάστημα, τό· 1) intervallum, -i, οὐ. 2) spatium, -ii, οὐ. 3) distantia. -ae, θ.
διαστίζω· dispungo ἢ interpungo.
διαστίλβω· intermico -are.
διάστιξις, ἡ· interpunctio, -onis, θ. interpunctum, -i, οὐ.
διαστοιβάζω· perstipo, instipo, -are
διαστοιχίζομαι ordine dispono.
διαστολή, ἡ 1) = ἔκτασις dilatatio -onis, θ. ἐντ. παρὰ γραμμ. = prolongatio brevis syllabae. 2) = διάκρισις, distinctio, -onis, θ. 3) interpunctio, -onis, θ.
διαστοχάζομαι· conjector, -ari.
διαστράπτω fulguro -are.
διαστρατεύομαι emereo stipendio. ὁ διαστρατευσάμενος (ὁ ἀπόστρατος). emeritus, -i, ἀ. veteranus, -i. ἀ.
διαστρατηγέω -ῶ· 1) praetor sum; praeturâ me abdico. 2) διαστρατηγῶ τι ἢ τινα dolis et insidiis peto.
διαστρεβλόω -ῶ distorqueo, -ere
διαστρέφω· 1) detorqueo, distorqueo pertorqueo (-rsi. -rtum, -ere) aliquid. 2 perverto, -ere (aliquid. 3) inverto (-ere) depravo (-are) aliquid ἢ aliquem. **διεστραμμένος,η,ον·** α) detortus, a um. β) perversus, a, um. γ) depravatus, a, um. δ) διεστραμμένα ἤθη, inversi mores.
διαστροφεύς, ὁ· 1) = κιβδηλοποιός, adulterator, -oris. *2) διαστροφεὺς τῶν πραγμάτων, τῆς ἀληθείας, qui pervertit res, veritatem.
διαστροφή, ἡ· 1) distorsio, -onis, θ 2 perversio, -onis, θ. perversitas, -atis, θ. 3) depravatio, -onis, θ
διάστροφος, ον· 1) detortus, a, um; 2) perversus, a. um. 3) depravatus, a, um; pravus, a, um.
διαστρώννυμι· insterno, -ere.
διαστύλιον· intercolumnium -ii, οὐ.
διαστυλόω-ῶ· columnis fulcio.
διασυγχέω· confundo, -ere.
διασυλάω -ῶ· depraedor, -ari.
διασυρίζω· exsibilo (aliquem).
διασυρμός, ὁ· 1) distractio, -onis. θ. 2) = χλευασμός, cavillatio, -onis, θ. delusio, -onis, θ. 3) = στηλίτευσις, traductio, -onis, θ.
διασυρτικός,ή,όν· cavillatorius a,um.
διασύρω· 1 distraho, -ere, aliquid. διασύρω (= διαλύω) τὴν σύνοδον, distraho concilium. 2) irrideo, -ere, aliquid. 3) διασύρω τινά, traduco, -ere, aliquem; cavillor, -ari, aliquem.
διασφάζω jugulum alicujus seco.
διασφαιρίζω· pilis ludo
διασφαλίζομαι· munio (aliquid).
διασφενδονάω -ῶ. διασφενδονίζω· fundâ abjicio; disjiceo, -ere.

διασφηκόω -ῶ in vespam converto
διασφηνόω -ῶ cuneis diffindo. διεσφηνωμένος disjunneatus.
διασφίγγω· perstrigo -ere.
διάσφιγξις, ἡ constrictio, onis, θ.
διασχηματίζω· figuro (aliquid).
διασχίζω diffindo (idi -issum).
διάσχισις, ἡ discissio, -onis, θ.
διασῴζω· servo conservo, -are (aliquid ἢ aliquem) **διασῴζομαί τι,** mihi conservo aliquid. διασῴζομαι εἴς τινα τόπον, effugio, salvus aliquo pervenio.
διάσωσις, ἡ corservatio, -onis θ.
διαταγεύω impero, -are, aliquid.
διαταγή 1) ordinatio -onis θ. 2) mandatum, -i. οὐ. 3) *νεοελ.* jussum, -i, οὐ. εκτελῶ τὰς διαταγάς inssa exsequor. κατὰ διαταγήν τινος, jussu alicujus. ἔχω ὑπὸ τὰς ἐμὰς διαταγας, impero (μετὰ δοτ.). εἰμὶ εἰς τὰς διαταγάς τινος, dicto oboediens sum alicui. αὐστηροτάτας διαταγὰς δίδωμι, severissime edico. λαμβάνω διαταγάς, jubeor (facere aliquid).
διάταγμα, τό ordinatio, -onis, θ. βασιλικὸν διάταγμα, edictum regium; ordinatio, onis, θ.
διατάκτης, διατάκτωρ, ὁ· dispositor.
διαταλαιπωρέω -ῶ (διαταλαιπωροῦμαι)· miseriis usque premor, miserias perpetuas sustineo.
διαταλαντόω -ῶ· huc illuc vibro.
διάταξις, ἡ· 1) = τακτοποίησις, dispositio, -onis, θ. 2) = διαταγή, ordinatio, -onis, θ.
***διατάραξις, ἡ·** conturbatio, -onis θ.
διαταράσσω καὶ **διαταράττω·** 1) perturbo ἢ conturbo· -are· διαταράσσω τὰς τάξεις, perturbo, conturbo ordines. 2 consterno, -are· διατεταραγμένος τὴν ψυχήν, consternatus animo.
διαταραχή, ἡ· perturbatio, -onis, θ.
διάτασις, ἡ· intensio, -onis, θ.
διατάσσω καὶ **διατάττω·** 1) = τακτοποιῶ. dispono, -ere, aliquid; ordino -are, aliquid (τὸν στρατόν, copias). 2) = προστάττω, impero -are, aliquid. 3) = κελεύω jubeo, -ere. τὰ διαταχθέντα ποιοῦσι quod jussi sunt faciunt.
διατατικός ή, όν· intentus, a, um.
διαταφρεύω· fossâ munio urbem.)
διατείνω 1) = ἐκτείνω τι, distendo -ere, aliquid; extendo, -ere, aliquid 2) = ἐντείνω τι, intendo, -ere, aliquid. 3) = συντείνω, σπεύδω, pertendo, -ere. εἰς Ῥώμην, Romam. 4) = διήκω, pertineo, ere. οἱ Βέλγοι μέχρι τοῦ Ῥήνου διατείνουσι (διήκουσι), Belgae ad Rhenum pertinent 5) τοῦτο διατείνει πρὸς ἐμέ, hoc ad me pertinet. 6) διατείνω πρός τι, adspiro, -are ad aliquid, (πρὸς τὸν ἔπαινον ad laudem). *Μέσ.* **διατείνομαι.** 1) = ἐντείνομαι contendo, -ere; connitor, -ere, διατείνομαι ποιεῖν τι connitor ad aliquid faciendum 2) = πειρῶμαι, enitor, ixus sum. -i. διατείνομαι μὴ γενέσθαι τὸ πρᾶγμα. connitor ne fiat res. 3) = ἰσχυρίζομαί τι, contendo, -ere, aliquid. παρὰ τοῖς ἐφόροις διατείνεται, apud Ephores contendit.
διατειχίζω· dirimo aliquid muro interjecto. διατειχίζω τὴν πόλιν ἀπὸ τῆς ἄκρας, muro (ἢ vallo) urbem ab arce intersepio.
διατείχισμα, τό· 1) murus intermedius. 2) μεσότοιχον, intergerinus paries.
διατελέω -ῶ· 1) = ἐπιτελῶ τι, perago -ere aliquid; ad finem perduco aliquid. 2) μετὰ μετοχῆς = οὐ διαλείπω. α. pergo, -ere: διατελεῖ σιωπῶν, silere pergit. καὶ διὰ τοῦ semper: ἔχων διατελῶ, semper habeo. β) perpetuo, -are. διατελῶ ποιῶν τι, perpetuo aliquid. γ) διατελῶ πορευόμενος, continuo iter.
διατελής, ές· perpetuus, a, um.
διατέμνω· diseco (-cui, -ctum, -are, aliquid. **διατέμνομαι** (ὑπό τινος) dissecor, (ectus sum) aliqua re.
διατήκω· liquefacio, -ere, (aliquid).
διατηρέω -ῶ 1) servo, conservo, -are, 2) = διαφυλάττω, tueor, -eri.
διατήρησις, ἡ· conservatio, onis, θ.
διατίθημι· 1) = εἰς τὴν τάξιν τίθημι, dispono, -osui, -ere, aliquid 2) = καθίστημι, instituo, -ere, aliquid. 3) = συντάττω, compono' -ere (τὰς τάξεις. ordines). 4) = καταπαύω: διατίθημι τὸν πόλεμον, compono bellum. τὴν ἔριν, discordiam· 5) οὕτω διατίθημί τινα, afficio, (-ere) aliquem. τὸ τραῦμα οὕτω διέθηκεν αὐτόν, vulnus eum affecit. *μέσ.* **διατίθεμαι** 1) constituo, -ere (τὴν οὐσίαν, rem familiarem) 2) διατίθεμαι διαθήκην, testamentum facio. 3 διατίθεμαι ὀργὴν εἴς τινα, iracundiam in aliquem expromo. 4) οὕτω διατίθεμαι, afficior, -ectus sum, -i.

ὑφ' ἡδονῆς οὕτω διατίθεμαι, voluptate affectus sum. οὕτω διετέθην (οὕτω διάκειμαι, ὥστε. ita affectus sum, ut. 5) εὖ, κακῶς, εὐμενῶς διατίθεμαι, διάκειμαι πρός τινα, bene, male, benigne afficior ad aliquem

διατίλλω· pervello, -ere.

διατιμάω -ῶ· aestimo, -are, aliquid ἢ aliquem

διατίμησις, ἡ aestimatio, -onis, θ. aestimatus, -us, ἀ.

διατιμητής, ὁ· aestimator. -oris, ἀ.

διατιμητικός aestimatorius, a, um.

διατινάσσω discutio, -ere.

διατιτράω -ῶ, διατιτραίνω· perforo, -are, aliquid

διατιτρώσκω· transfigo, -ere; suffodio, -ere, aliquem.

διατμίζω in vaporem resolvo.

διατομή, ἡ· incisio, -onis, θ.

διάτομος, ον dissectus. a um.

διάτονος, ον distentus, a, um; diatonus. a um

διατοξεύω· sagittâ trajicio. aliquem

διατοξεύομαι· sagittâ contendo cum aliquo

διατραγῳδέω -ῶ· tragicorum more augeo. aliquid.

διάτρανος, ον· clarus, a, um.

διατρανόω-ῶ perspicuum (planum) reddo, aliquid; declaro. -are, aliquid.

διατράνωσις, ἡ declaratio, -onis, θ. explanatio, -onis, θ.

διατρέπω· averto a sententia priore; dehortor aliquem ab aliquo.

διατρέφω· nutrio, -ire, aliquem.

διατρέχω· 1) percurro (curri -cursum, -ĕre) aliquid 2) discurro -ere. 3) διατρέχω τι τῷ λόγῳ, transcurro aliquid: cursim transeo aliquid.

διάτρησις, ἡ perforatio, -onis, θ. pertusura, -ae, θ.

διάτρητος, ον· perforatus, a, um; pertusus, a um.

διατριβή ἡ· 1) = μέλλησις, ἀναβολή, mora ae, θ remora -ae, θ διατριβήν τινι παρέχω, moram alicui rei affero ἢ infero 2) = διαμονή, conversatio -onis, θ. commoratio, -onis, θ. (in Siciliâ) 3) ἡ περὶ τὰ γράμματα διατριβή, studium, -i οὐ. ἡ περί τι διατριβή, occupatio, -onis θ 4) = πραγματεία, tractatio, -onis, θ dissertatio. -onis, θ. disputatio, -onis, θ. commentatio, -onis, θ.

διατρίβω· 1) = κατατρίβω, contero (-trîvi -tritum. -ere) τὸν βίον vitam, τὸν χρόνον tempus). διατρίβω τὸν χρόνον ἐν τῇ σπουδῇ, contero tempus in studiis. διατρίβω τὴν ἡμέραν μελετῶν, contero diem meditando. 3) = μέλλω, βραδύνω. remoror (οὐδ., mora est mihi. 3) διατρίβω ἔν τινι τόπῳ, commoror (-ari); moror (-ari) in aliquo loco. 4) διατρίβω (= σπουδάζω) περί τι, studeo, vaco alicui (philosophiae, liberalibus studiis) 5 διατρίβω μετά τινος, versor cum aliquo. το δὲ διατρίβω ἔν τινι = versor (-atus sum, -ari) in aliqua re.

διάτριτος (πυρετός)· diatritus, -i, ἀ.

διατροπή, ἡ· mutatio mentis; perturbatio. -onis, θ.

διατροφή, ἡ· cibus, -i ἀ. victus, -us, ἀ. alimentum -i, οὐ.

διατρυπάω -ῶ· perfŏro, -are, aliquid. confodio aliquem; perterebro, -are, aliquid.

διατρύπησις = διάτρησις.

διατρώγω perĕdo, (-êdi. -êsum. -ere aliquid; perrodo (-si, -sum, -ĕre) aliquid.

διάττω celere motu penetro. ὁ διάττων ἀστήρ, trajectio stellae; stella transvolans. οἱ διάττοντες ἀστέρες, decidua sidera.

διατυπόω -ῶ 1) informo, -are, aliquid 2) depingo -ere, aliquid. 3) concipio -ere, -aliquid.

διατύπωσις, ἡ 1) = ὑποτύπωσις informatio, -onis, θ. 2) = λεκτικὸς τύπος conceptio -onis, θ.

διαυγάζω· polluceo, ἢ diluceo, -ere.

διαύγεια, ἡ pelluciditas, -atis, θ.

διαυγής, ές· 1) translucidus, a, um. 2) clarus a, um

διαύλιον, τό· diaulium, -i. οὐ.

διαυλακίζω· persulco (aliquid).

δίαυλος, ὁ· diaulos, -i, ἀ.

διαυλωνία, ἡ· locus angustus.

διαυλωνίζω· per angustum fluo.

διαυχενίζομαι cervîcem erigo·

διαφαίνω· 1 ostendo, -are; conspicuum facio aliquid (τὴν φύσιν naturam) 2) eluceo. pelluceo, -ere. 3) *Μέσ.* διαφαίνομαι, eluceo, pelluceo, -ere; in conspectum venio μετφ. διαφαίνομαι ἔκ τινος (ἐκ τοῦ λόγου), pelluceo ex aliqua re (ex oratione).

διαφάνεια ἡ· pelluciditas -atis, θ.
διαφανής, ές· pellucidus, a, um tralucidus, a, um; pellucens aether, amictus .
διαφαρμακεύω (τινά)· medicamentis purgo aliquem.
διαφαυλίζω· vilito are.
διαφαύσκω· illucesco -ere.
διαφεγγής, ές tralucidus, a, um; splendidus, a, um.
διαφερόντως eximie, egregie; praecipue; excellenter.
διαφέρομαι· ἴδε διαφέρω 4 δ.
διαφέρω· 1) = διακομίζω, perfero. -tuli, -latum, -erre (ἐπιστολήν litteras, ἀγγελίαν nuntium) 2) = διαδίδωμι, differo, -erre (aliquid). φήμη διαφέρεται (διαδίδοται), rumor differtur. 3) = ἀναβάλλομαί τι, differo, -erre, aliquid τὴν πορείαν iter, τὸν πόλεμον bellum. 4) *διαφέρω τινός*. α differo ab aliquo. διαφέρω τινός τι, differo ab aliquo in re β) = ὑπερέχω τινός, excello (-llui, -elsum, -ere) alicui ὅθ. *διαφέρων* (= προέχων) excellens. -ntis γ) = κρείττων εἰμί, praesto, -are (aliqua re): διαφέρων τῇ ἀρετῇ, praestans virtute διαφέρω τῶν ἄλλων τῇ ἀρετῇ, praesto ceteris virtute. δ) = διαφωνῶ, dissentio. -ire: discrepo, -ere: ὁ βίος τοῦ λόγου διαφέρει (διαφωνεῖ τῷ λόγῳ), vita orationi dissentit. τὰ ἔργα τῶν λόγων διαφέρει, cum dictis discrepant. ὅθ. *διαφέρομαί* τινι ἢ πρός τινα dissentio cum aliquo, dissideo ab aliquo ἢ cum aliquo ε) intersum alicui: ὁ νουνεχὴς διαφέρει τοῦ ἀνοήτου, intelligens stulto (homini) interest. 5) διαφέρω τινὰ ἀρετῇ, vinco, supero aliquem virtute. 6) *τριτοπρ. διαφέρει* (= μέλει τινί· α) refert -erre: τοῦτο διαφέρει μοι, σοι, ἐκείνῳ, hoc refert meâ, tuâ, suâ. τί διαφέρει μοι τοῦτο quid hoc meâ refert β) interest: τοῖς μαθηταῖς διαφέρει, discipulorum interest. διαφέρει (= μέλει) μοι, σοι, interest meâ tuâ
διαφεύγω 1) effugio (-ugi, -ere) aliquid τὸν κίνδυνον periculum. 2) = ἐκφεύγω. profugio, -ere. διαφεύγει (= λανθάνει) μέ τι, aliquid me fugit. ταῦτα διαφεύγει μου τὴν μνήμην, haec memoriam meam refugiunt. 3) evito, -are (aliquid).
διάφευξις, ἡ effugium, -i, οὐ.

διαφημίζω· spargo rumorem. διαφημίζω τινά. α) differo aliquem rumore. β) diffamo aliquem.
διαφθείρω· 1) corrumpo (-ūpi, -uptum -ere) aliquid ἢ aliquem διαφθείρω γυναῖκα, corrumpo, stupro feminam. διαφθείρω (= ἀκυρῶ) τοὺς νόμους; abrogo leges. ὁ διαφθείρων, qui corrumpit; corruptor, -oris, ἀ. ἡ διαφθείρουσα, corruptrix, -īcis θ.
διαφθορά, ἡ corruptio, -onis, θ. corruptela, -ae, θ.
διαφθορεύς ὁ· qui corrumpit; corruptor, -oris, ἀ. stuprator, -oris, ἀ.
διαφίημι· 1) = ἐῶ τινα διελθεῖν, permitto aliquem. 2) διαφίημι (= διαλύω) τὸ στράτευμα, dimitto exercitum.
διαφιλονικέω -ῶ· pervicaciter contendo (cum aliquo).
διαφιλονικία, ἡ· contentio, -onis, θ.
διαφλέγω· exuro (animos).
διαφοιτάω -ῶ divagor, pervagor.
διαφορά, ἡ 1) differentia, -ae, θ 2) discrimen, -ĭnis οὐ. ἄνευ διαφορᾶς τινος, sine ullo discrimine. 3) = διάστασις, dissidentia -ae, θ. 4) = διχόνοια, διαφωνία, dissidium, -ii οὐ. dissensio, -onis θ 5) ἀλλοιότης, diversitas, -atis, θ. 6) = ἀνομοιότης, varietas, -atis, θ.
διαφορέω -ῶ 1) differo, -erre. 2) συνήθ. diripio, -ere; spolio -are, aliquid.
διαφόρησις, ἡ· 1 dissipatio, -onis, θ. 2) = σύλησις, spoliatio, -onis, θ.
διάφορος, ον· 1) differens, -ntis; dissimilis, e; dispar, -aris; diversus, a, um. 2) = διαφερόμενός τινι, dissidens, -ntis; dissentiens -ntis; discors, -ordis. ἐντ. = adversarius inimicus, hostis. 3) = ἀνόμοιος, ποικίλος, disgruus. a, um; varius a um. 5) = διαφέρων, ἔξοχος, eximius, a, um; praestans. -ntis. 6) *τὸ διάφορον*, α) = ἡ διαφορά. differens, -ntis. οὐ. β) = τὸ ὠφέλημα, commodum, -i, οὐ.
διαφόρως 1) differenter. 2) diverse. 3) varie.
διαφορότης, ἡ· differentia, -ae, θ.
διάφραγμα, τό 1) interseptum ἢ disseptum, -i, οὐ. 2) praecordia, -orum, οὐ diaphragma, -ătis, οὐ.
διάφραξις, ἡ· interseptio, -onis, θ.
διαφράττω intersepio, dissepio.
διαφρίσσω· inhorresco, -ere.

διαφροντίζω· curo, -are.
διαφρύγω· frigo, -ere.
διαφυγή, ἡ effugium -i, οὐ.
διαφυή, διαφυάς fissura, -ae, θ.
διαφυλάσσω καὶ **διαφυλάττω·** 1) conservo,-are, perservo, -are,aliquem ἢ aliquid. 2) custodio,-ire, aliquem 3) = διασῴζω, tueor, -eri, aliquem ἢ aliquid.
διαφύσησις, ἡ· perflatio, -onis, θ
διαφυτεύω· transplato, -are.
διαφύομαι internascor, -i.
διαφωνέω -ῶ· 1) δύσφωνός εἰμι, dissono, are. 2) διαφωνῶ πρός τινα ἢ τινι, dissentio (-nsi, -nsum, -ire), cum aliquo ἢ (σπ.) alicui. διαφωνοῦσι πρὸς ἀλλήλους, inter se dissentiunt. Σύλλας πρὸς Μάριον διεφώνησε, dissensit cum Mario Sylla. ὁ βίος τῷ λόγῳ διαφωνεῖ διαφέρει τοῦ λόγου), vita orationi dissentit. 5) ἀπροσ. διαφωνεῖται (= ἀβέβαιόν ἐστι), discrepat.
διαφώνησις, διαφωνία· 1) = δυσφωνία, dissonantia, -ae. 2) = ἀσυμφωνία, dissensio, -onis, θ
διάφωνος, ον· 1) dissonus, a, um 2) διχόφρων, dissentaneus, a, um.
διαφωτίζω· illumino, -are, aliquid; illustro, -are, aliquid.
διαχαίνω· dishiesco, -ere.
διαχαράσσω καὶ **διαχαράττω·** seco ferro; divido, aliquid μετφ. describo.
διαχαρίζομαι, dilargior, -iri.
διαχάσκω· hisco, -ere.
διαχειμάζω· hiberno, -are.
διαχειρίζω 1) = μεταχειρίζομαί τι· tracto -are, aliquid, ὅπλα arma. 2) = διαχειρίζομαι δημόσια χρήματα, tracto pecuniam publicam. 3) administro, -are. aliquid.
διαχείρισις, ἡ· 1) tractatus, -us. 2) administratio, -onis, θ.
***διαχειριστής,ὁ** administrator,-oris,ἀ.
διαχειροτονέω -ῶ· extensâ manu eligo unum (e duobus propositis)
διαχέω diffundo (-ûdi, -ûsum, -ere) aliquid. διαχέω (= εὐφραίνω) τὴν ψυχήν diffundo animum. διαχέομαι (= εὐφραίνομαι), diffundor,-i.
διαχλευάζω· irrideo -ere aliquem
διαχράομαι -ῶμαι· 1) utor, -i (aliqua re..2) συνήθ διαχρῶμαί τινα, interficio aliquem. διαχρῶμαι ἐμαυτὸν φαρμάκῳ, mortem (mihi) conscisco veneno.
διάχρυσος, ον· auro distinctus, a, um. aureus, a um
διάχυσις ἡ 1. diffusio, -onis, θ. 2 placatio, -onis θ laetitia, -ae. θ
διαχυτικός ad exhilarandum aptus
διαχώννυμι, aggere arceo
διαχωρέω ῶ 1) = διέρχομαι, pervado aliquid · 2) διαχωρεῖ τινι, alvum exonerat
διαχώρημα, τό· excrementum,-i,οὐ.
διαχωρίζω· disseparo, -are, divido, -ere, disjungo -ere. διαχωρίζω τὰς ψήφους, diribeo,-ere. διαχωρίζομαι = ἀποχωρῶ), discedo, -ere.
διαχώρισις,ἡ disseparatio, -onis,θ ἡ τῶν ψήφων διαχώρισις diribatio,-onis, θ.
διαχωρισμός,ὁ disseparatio,-onis θ.
διάχωσις ἡ. aggeris oppositio.
διαψέγω vitupero -are
διαψεύδω 1) = ἀπατῶ, fallo. -ere decipio. -ere διαψεύδομαί τινος ἢ περί τινος, me fallit aliquid 2) ὁ αψεύδω τινὰ ἢ τι, (= ἐξελέγχω τινὰ ψευδόμενον ἢ τι ψευδῆ), mendacii aliquem coarguo; coarguo aliquid falsum esse διαψεύδεται τοῦτο, id coarguitur falsum esse
διάψευσις, ἡ· 1) = ψεῦδος, mendacium ii οὐ. *2) convictio mendacii ἢ falsi.
διαψηλαφάω -ῶ pertracto -are.
διαψηφίζομαι (περί τινος)· suffragium fero de aliquo
διαψήφισις, ἡ suffragiorum latio
διαψιθυρίζω sussuro, are.
διαψυκτικός refrigeratorius a um.
διάψυξις ἡ refrigeratio onis, θ.
διαψύχω refrigero (aliquid)
δίβαφος, ον· bis tinctus a um
δίβολος (= διπλοῦς) duplex icis
διγαμέω -ῶ alteras nuptias celebro
διγαμία, ἡ secundae nuptiae.
δίγαμμα, τό digamma, -atis, οὐ.
δίγαμος, ον· bimaritus, a, um; digamus, a. um.
διγενής, ές· duorum generum.
δίγλωσσος ον· bilinguis, e.
δίγνωμος ον· dubiae sententiae.
διγονία, ἡ· partus iteratio.
δίγονος, ον bis genitus, a, um.
δίδαγμα, τό· praeceptum, -i, οὐ. doctrina, -ae, θ.
διδακτήριος, ον· διδακτικός, ή, όν. aptus ad docendum; praeceptivus, a, um; docendi peritus.

*διδακτορία, ἡ· doctoris dignitas.
*διδακτορικός, ή, όν· ad dignitatem doctoris pertinens
διδακτός, ή, όν· qui docêri potest; disciplinabilis e.
διδάκτρια ἡ· magistra, -ae. θ
δίδακτρον, τό· praemium ἢ merces magistri; minerval. -âlis. οὐ.
*διδάκτωρ, ὁ doctor -oris ἀ. διδάκτωρ τῆς ἰατρικῆς. artis medicinae doctor. διδάκτωρ τῆς νομικῆς, juris doctor. διδάκτωρ τῆς φιλολογίας καὶ φιλοσοφίας, artium doctor ἢ magister. διδάκτωρ τῆς φιλοσοφικῆς σχολῆς τοῦ Ἑλληνικοῦ Πανεπιστημίου, doctor Facultatis philosophiae (ἢ litterarum) Universitatis Graecae. ἀναγορεύομαι διδάκτωρ, dignitatem doctoris recipio.
διδάκτυλος, ον· duorum digitum
διδακτῶς per doctrinam.
δίδαξις = διδασκαλία· doctrina -ae
διδασκαλεῖον, τό· magistratio, -onis, schola. -ae, θ.
διδασκαλία, ἡ· 1) doctrina. -ae. θ docendi ratio. 2) institutio, -onis. θ 3) διδασκαλία δράματος actio fabulae
διδασκαλικός, ή, όν· aptus ad docendum; docendi peritus, a. um.
διδασκάλια, τά· docendi merces.
διδάσκαλος, ὁ 1) doctor, -oris ἀ. magister. -i, ἀ. 2) praeceptor, -oris, ἀ. 3) institutor, -oris ἀ.
διδάσκαλος, ἡ 1) magistra, -ae, θ. 2) praeceptrix, -icis, θ.
διδάσκω· 1) doceo, -ere (aliquem aliquid). 2) praecipio. -ere, aliquid, τὴν φιλοσοφίαν philosophiam. 3) = παραδίδωμί τι, trado, ere. 4) διδάσκω δρᾶμα, fabulam do ἢ doceo. παθητ. διδάσκομαι, 1) = μανθάνω τι, disco, didici, -ere (aliquid). 2) διδάσκομαι ὑπό τινος, doceor ab aliquo. διδάσκομαι περί τινος, doceor de aliqua re.
διδαχή, ἡ· 1 doctrina, -ae, θ διδαχὴν ποιοῦμαι, doceo -ere. *2) διδαχὴ ἀπ' ἄμβωνος, sacra contio.
δίδραχμον, τό· didrachmum, -i, οὐ.
δίδυμος, ον geminus, a, um; gemellus a, um. οἱ δίδυμοι, gemini (fratres), gemelli (fratres).
διδυμότης, ἡ geminitudo, -inis, θ.
διδυμοτοκέω -ῶ geminos pario.
διδυμοτόκος gemelliparus, a, um; geminos parens.

δίδωμι· 1) do, dedi, datum, -are (alicui aliquid) τοῦτο δίδωμί σοι δῶρον, hoc tibi dono do 2) χαρίζομαί τί τινι, dono aliquid alicui. τοῦτο δίδοταί σοι δῶρον, hoc donatur tibi 3) = παρέχω, ἀπονέμω, praebeo, tribuo aliquid alicui 4) δίδωμι ἐμαυτόν τινι, me in potestatem alicujus trado 5) δίδωμι θυγατέρα ἀνδρί, do filiam alicui in matrimonium. 6 = παραδίδωμι, dedo. -ere 7) *δίδομαι εἴς τι, me do in aliquid; alicujus rei studio me dedo; me confero ad studium alicujus rei. *δεδόσθω ὅτι, pone. *τούτου δοθέντος, hoc posito
διεγγυάω -ῶ spondeo pro aliquo.
διεγγύημα (= τὸ ἐγγυώμενον ἀργύριον)· sponsio, -onis, θ
διεγγύησις, ἡ· fidejussio, -onis, θ. sponsio, -onis θ
διεγείρω· 1) excito e somno *2) διεγείρω τινὰ εἴς τι, excito aliquem ad aliquid
διέγερσις, ἡ· excitatio, -onis, θ.
διεγερτικός, ή, όν· excitandi vim habens.
διέδραμον· ἰδὲ διατρέχω.
διέδριον. δίεδρον, τό· bisellium, -i.
δίεδρος, ον dissidens. -ntis
διεζευγμένως· disjunctim; divise.
διεῖδον· ἰδὲ διοράω -ῶ.
διειλημμένως· distincte, divisim. ἐντεῦθ = praecise.
διείργω· distineo, -êre; separo, -are. ἡ θάλασσα διείργει (χωρίζει) τὰς χώρας, mare terras distinet ἢ separat.
διείρω dissero, transero, consero, -ere (aliquid).
*διείσδυσις, ἡ· introitus; ingressio.
*διεισδύω· intro -are (intra, ad. in aliquid), introeo, -ire; ingredior, -i.
διεκβαίνω (τὰ ὄρη)· exeo per montes
διεκβάλλω· 1) trajicio -ere. 2) διεκβάλλω τόπον, permeo in locum.
διεκβολή, ἡ trajectus, -us, ἀ.
διεκδικέω -ῶ· 1) defendo, ulciscor aliquem ἢ aliquid *2) διεκδικῶ τι, postulo -are, aliquid; vindico rem ad me ἢ mihi; rem mihi assero rem repeto.
*διεκδίκησις, ἡ· postulatio onis, θ vindiciae. -arum, θ. rei repetitio
*διεκδικητής, ὁ qui vindicat rem ad se ἢ sibi.
διεκδρομή, ἡ· excursus, -us, ἀ.

διεκλάμπω pelluceo, -ĕre.
διεκμυζάω -ῶ exsugo, -ere.
διεκπεραίνω expedio; finio.
διεκπεράω -ῶ transeo. -ire
*διεκπεραιόω ῶ rem expedio, ire.
*διεκπεραίωσις ἡ expepio (rei).
*διεκπεραιωτής,ό,qui rem expedit.
διεκπίπτω per medium elabor
διεκπλέω (τὸν Ἑλλήσπ.) pernavigo, are. ἐπὶ ναυμαχίας classem hostilem nave perrumpo.
διέκπλοος ους, ὁ transitus navis per medias hostium naves.
διεκπνέω perflo -are.
διεκπνοή ἡ perflatus -us, ἀ.
διεκπορεύομαι egredior per -.
διεκρέω perfluo, -ere
διέκροος -ους exitus aquae
διέκτασις, ἡ extentio -onis, θ.
διεκτέμνω disseco, are.
διεκτρέχω excurro per —.
διεκφαίνομαι appareo, -ĕre.
διεκφεύγω effugio. -ere.
*διεκφυγή, ἡ effugium -i, οὐ.
διεκχέω effundo -ere.
διελασία, διέλασις, ἡ 1) decursio militaris.2) pompa militaris (equitum)
διελαύνω 1) transigo ἢ transadigo aliquid (ensem per pectus).2) διελαύνω τινὰ (λόγχῃ δορατίῳ) transfigo, percutio, transfodio aliquem hastâ). 3) = διιππεύω τι, perequito, -are (aciem, urbem); 4) transmitto -ere. aliquid. οἱ ἱππεῖς διελαύνουσι τὰ πεδία, equites campos transmittunt.
διελέγχω redarguo (-ui, -ûtum -ĕre).
διελίττω evolvo (aliquid).
διελκυσμός, ὁ pertrahendi actio
διελκύω καὶ διέλκω 1) diduco, -ere, aliquid. 2) pertraho, ere, aliquid 3) διέλκω βίον, vitam traduco; vivo.
διεμβάλλω injicio, -ere, aliquid.
διεμμένω constanter permaneo in.
διεμπίπλημι impleo, -ere.
διεμπίπτω incido (in aliquid).
διεμποδίζω impedio, -ire.
διεμπολάω -ῶ divendo, -ere.
διεμφαίνω ostendo -ere
διενειλέω -ῶ involvo -ere.
διενειλημμένος (λόγος) oratio intricata (δηλ. difficilis).
διένεξις, ἡ dissidium, -ii, οὐ.
διενεργέω -ῶ operor -ari.
διενιαυτίζω peranno, -are.
διένος, ον biennis e.
διενοχλέω -ῶ continue molestus sum alicui
διενόχλησις ἡ molestia, -ae, θ.
διεξάγω 1) διεξάγω τὸν βίον ἀπό τινος, vitam traduco ἢ ἁπλ vivo aliqua re. 2) = καταπαύω, compono -ere aliquid, τὴν ἔριν litem 3) = διευθύνω, rego, administro, aliquid 4) διεξάγω τὸ δίκαιον. jus dico
διεξαγωγή ἡ administratio,-onis,θ.
διεξατμίζω evaporo -are.
διέξειμι 1) pertranseo ire. 2) μετφ. oratione persequor;narro aliquid)
διεξείργω prohibeo, -ĕre.
διεξελαύνω 1 ago ἢ exigo per-. 2 percurro transeo.
διεξελέγχω redarguo -ere, aliquem: plane refello, aliquem.
διεξεργάζομαι perficio -ere.
διεξερευνάω -ῶ perscrutor -ari.
διεξερευνητής,ό perscrutator,-oris. ἀ. pervestigator, -oris ἀ.
διεξέρχομαι 1) pertranseo, -ire. 2) μετφ. percurro, -ere aliquid.
διεξετάζω perquiro -ere.
διεξέτασις ἡ inquisitio, -onis, θ.
διεξηγέομαι -οῦμαι plane explico, -are, aliquid; explano, -are, aliquid.
διεξίημι (ἐπὶ ποταμ.) influo in mare
διεξικνέομαι -οῦμαι pervenio, -ire.
διεξοδεύω exeo; egredior.
διεξοδικός, ή, όν (= ἐκτεταμένος) prolixus, a, um; longus, a, um, latius fusus a, um,(historia, oratio, epistola κτλ.) *τὸ διεξοδικόν prolixitas, -atis, θ.
*διεξοδικότης, ἡ prolixitas -atis, θ.
διεξοδικῶς copiose; fuse ἢ diffuse; late, multis verbis (loquor).
διέξοδος, ἡ 1) transitus, -ûs, ἀ. 2) transactio -onis. θ. 3) exitus, -us, ἀ. 4) = διεκφυγή, effugium, -i, οὐ.
διεξυφαίνω (ἱστόν) pertexo, -ere.
διεορτάζω festum diem perago.
διέπω administro -are; rego -ere guberno -are, aliquid. *οἱ τὰ τῆς πολιτείας διέποντες, qui rempublicam administrant.
διεργάζομαι 1) = ἐπιτελῶ, conficio, -ere. 2) = φονεύω, interficio, -ere
διερεθίζω irrito, -are, aliquem
διερέθισμα, τό irritamentum,-i,οὐ.
διερεθισμός, ὁ irritatio, -onis, θ.
διερείδομαι innitor (alicui).

διερέσσω· eremigo, -are.
διερευνάω -ῶ· 1) perscrutor, -ari; investigo, -are; 2) indâgo, -are, aliquid. 3) disquiro, -ere, aliquid.
διερεύνησις, ἡ· perscrutatio, -onis, θ. investigatio, -onis, θ. exploratio, -onis, θ.
διερευνητής, ὁ· perscrutator, -oris, ἀ. investigator, -oris, ἀ. explorator, -oris, ἀ.
διερευνητικός, ή, όν· ad explorandum aptus, a, um.
διερίζομαι (τινι)· contendo,-ere; certo -are cum aliquo.
διερμήνευσις, ἡ· interpretatio,-onis,θ
διερμηνευτής, ὁ· interpres -ĕtis; interpretator, -oris, ἀ.
*__διερμηνεύς__, ὁ· interpres, -etis, ἀ.
διερμηνεύω· interprĕtor, -ari.
διερπύζω, διέρπω· perrepo (-psi, -ptum -ere) aliquid.
διέρυθρος, ον· rubro mi-tus...
διερύκω· inhibeo; impedio.
διέρχομαι· 1) transeo, -ire, (per aliquid, διὰ μέσου τοῦ στρατοπέδου per media castra.) 2) = διαβαίνω τι· διέρχομαι τὸν ποταμόν, transeo flumem. 3) διέρχομαι τὰ ὦτα, pervenio aures. 4) μετφ. transeo, percurro, aliquid. 5) ἐπὶ χρόνου· praetereo, -ire ὁ χρόνος διελήλυθεν, tempus praeteriit, abiit.
διερωτάω -ῶ· 1) rogito -are, aliquem. 2) διερωτῶ τινά τι, percontor aliquem de aliqua re.
διεσθίω· exedo (aliquid).
δίεσις, ἡ· diesis, -is θ.
διεσκεμμένως· considerate;prudenter
διεσπασμένως· divisim; sparsim.
διεσπουδασμένως· accurate.
διεστραμμένως· distorte, prave.
διεσφαλμένως· falso, perperam.
διετηρίς, διετία, ἡ· biennium, -ii, οὐ. bimatus, us, ἀ.
διετής, ές· 1) biennis, e; bimus, a, um. 2 duorum annorum.
διετήσιος, ον· per totum annum durans; anniversarius, a, um.
διετίζω· peranno -are.
διευθετέω -ῶ· bene colloco, bene ordino (aliquid).
διευθέτησις, ἡ· bona ordinatio.
διευθυμέω -ῶ· hilari sum animo.
*__διεύθυνσις__ ἡ· 1) directio, -onis, θ. 2) administratio, -onis, θ. 3) διεύθυνσις ἐπιστολῆς. epistolae inscriptio, subscriptio, -onis, θ. διεύθυνσις ἀτόμου, κατοικίας, indicium -i. οὐ. γινώσκω τὴν σὴν διεύθυνσιν novi ubi habites.
διευθυντής, διευθυντήρ, ὁ· rector -oris, ἀ. gubernator, -oris, ἀ. praefectus, -us ἀ.
διευθύνω· 1) dirigo (-exi, -ectum, -ere) aliquid. ἐντεῦθ. = rego, -ere; administro, -are. *2) διευθύνω ναῦν, rego, moderor, -ari (navem). *3) διευθύνω ἐπιστολὴν πρός τινα (= επιγράφω τινὶ ἐπιστολήν), inscribo epistolam alicui. *5) διευθύνομαι· α) διευθύνομαι ὑπό τινος, regor ab aliquo. β) διευθύνομαι πρός τι, dirigo me ad; vado ad. γ) αὕτη ἡ ἐπιστολὴ διευθύνεται πρός σέ, tuo nomine inscribitur haec epistola.
διευκρινέω -ῶ· discerno, -ere; distinguo,-ere (aliquid). 2) discepto -are, aliquid (controversias) 3) accurate examino; explico (aliquid).
διευκρίνησις, ἡ· discretio, -onis, θ. distinctio,-onis, θ. explicatio -onis,θ.
διευλαβέομαι -οῦμαι· valde caveo mihi, aliquid; metuo, -ere, aliquid.
διευρύνω· dilato, -are.
διευσχημονέω -ῶ· decore ago
διευτελίζω· viliter habeo.
διευτυχέω-ῶ· semper prosper sum.
διεφθαρμένος,η,ον· corruptus,a,um.
διεφθαρμένως· corrupte.
δίεφθος, ον· bene coctus.
διεχής, ές· disjunctus, a, um.
διεχθρεύω· inimicus sum (alicui).
διέχω· 1) = χωρίζω τι. distin-ere; disjungo, -ere, aliquid. 2) α... = ἀπέχω, disto, -are.
διεψευσμένως· falso.
διέψω· percoquo -ere.
δίζυγος, ον· bij...s, a, um.
διηγέομαι -οῦμαι· 1) narro, -are (aliquid). διηγοῦ μοι, narra mihi. 2) edissero, -ere, aliquid.
διήγημα, τό· narratus, -ûs, ἀ. narratio, -onis, θ.
διηγημάτιον, τό· narratiuncula -ae
διηγηματικός, ή, όν· ad narrationem pertines: narrativus, a, um.
διηγηματικῶς· narrative.
διήγησις, ἡ· narratio, -onis, θ.
διηγητής, ὁ· narrator, -oris, ἀ.
διηθέω -ῶ· percolo, -are, aliquid; liquo, -are (vinum).

διήθησις, ἡ percolatio, -onis θ.
διηκριβωμένως ... exacte
διήκω 1) = διατείνω, pertineo, -ēre (ad): adtineo ad locum 2) = διέρχομαί τι, pervado -ere aliquid
διηλόω -ῶ clavo transfigo
διημερεύω diem ...
διημερόω -ῶ mitt... ...
διηνεκής, ές perpetuus, a, um. continuus a um
διηνεκῶς perpetuo continue
διήνεμος, ον vento expositus.
διῃρημένος, η, ον 1) divisus a. um dividuus a. um. 2) = μεμερισμένος, partitus, a, um. 3) = διεσπασμένος, distractus, a, um. ιδ. διαιρέω -ῶ.
διῃρημένως divise.
διήρης ἡ biremis, -is, θ.
διηυκρινημένως distincte.
διηχέω -ῶ persono -are
διθάλασσος ον bimaris, e.
δίθρονος duplicem thronum habens
διθυραμβέω -ῶ dithyrambum cano
διθυραμβικός dithyrambicus, a um.
διθυραμβοποιός dithyramborum poëta
διθύραμβος ὁ dithyrambus, -i, ἀ.
διθυραμβώδης, ες dithyrambis similis. ἐντεῦθ. = jactabundus, magnificus
δίθυρος, ον biforis. e
δίιδρος, ον valde sudans.
διιδρόω -ῶ valde sudo.
διίημι 1) = ἀποπέμπω, dimitto ... στράτευμα exercitum. 2) d... (aliquid)
διικνέομαι -οῦμαι pervenio, -ire;
Δίϊος (τοῦ Διός), Iovius; Iovialis, e.
διιπετής, ές a Iove delapsus
διιππεύω perequito, -are (urbem)
διιππασία, ἡ certamen equestre.
διίπταμαι pervolo, -are.
διίστημι 1) μεταβ. seorsum statuo (aliquid). ἐντεῦθ. α) dirimo, -ĕre; separo, -are (aliquid) β) dissidere facio, discordiam moveo. 2) ἀμετ. διίσταμαι, διέστην, διέστηκα, α) = ἀπέχω, disto, -are. διεστηκώς, διεστώς, distans, -ntis: dissitus, a, um. β) διέστηκα (= διαφέρω) τινός, disto alicui. γ) = κεχώρισμαι, διαφέρομαι πρός τινα, dissideo, -ere. αἱ ἐπιθυμίαι ἀλλήλων διεστήκασιν. cupiditates inter se dissident
διισχυρίζομαι 1) (dicendo) contendo, -ere, aliquid. 2) adsevêro, -are, aliquid. 2) persevêro -are; aliquid (esse)
**διισχυρισμός*, ὁ adseveratio onis θ.
διισχυριστέον adseverandum
διιχνεύω pervestigo are
δικάζω judico, -are aliquem ἤ aliquid ... de aliquo judicium exerceo. ... (τινί ἤ πρός τινα), ... cum aliquo contendo; litigo ... aliquo
δικαιοδοσία, ἡ 1) jurisdictio, onis, θ. 2) conventus -us. ἀ
δικαιοδοτέω -ῶ jus reddo; conventum ago
δικαιοδότης, ὁ juridicus, -i, ἀ. judex icis, ...
δικαιοκρίτης, ὁ justus judex
δικαιολογέομαι -οῦμαι 1 causam dico; 2 excuso ... de re
**δικαιολόγημα*, τό excusamentum.
**δικαιολογητικός*, ή, όν ad justificandum pertinens ἤ idoneus
δικαιολογία, ἡ causae suae defensio; excusatio justificatio, -onis; θ.
δικαιονόμος, ὁ juridicus -i, ἀ.
δικαιοπραγέω -ῶ juste ago.
δικαιοπραγία, *δικαιοπραξία*, ἡ actio justa.
δίκαιον, τό jus, juris, οὐ. τὰ δίκαια, = jura καὶ περιληπτ. = jus. τῶν δικαίων τυγχάνω. jus teneo, obtineo. τὸ δίκαιον ἑκάστῳ, suum cuique. τῷ δικαίῳ (= δικαίως), jure. τῷ καλλίστῳ δικαίῳ, πάνυ δικαίως, optimo jure, jure meritoque. τὸ ἄκρον δίκαιον, summum jus
δίκαιος, α ον justus a, um. ἀνὴρ δίκαιος, vir justus. εἰκὸς καὶ δίκαιον, aequum et justum δίκαιόν ... ἐστι, jus, fas est. ἀπολαβεῖν ... δίκαιος εἶ, justum (aequum est te accipere argentum.
δικαιοσύνη, ἡ 1) justititia, -ae, θ. 2) aequitas, -atis, θ. 3 jus juris, οὐ. ἡ ἄκρα δικαιοσύνη, summum jus.
δικαιόω -ῶ justum censeo aliquid. 2) δικαιῶ τινα, justifico aliquem δεδικαιωμένος, justificatus, a, um. *δικαιοῦμαι, jus habeo; jus (potestas) mihi est (aliquid facere)
δικαίωμα, τό 1) juste factum. jus, juris, οὐ. privilegium, -i, οὐ. *3) potestas, -atis, θ. δικαίωμα ζωῆς καὶ θανάτου, vitae ac necis potestas
δικαίως, 1) juste; recte; merito.

2) jure. δικαίως ἀπαιτῶ, jure postulo. δικαίως ἢ ἀδίκως: jure an injuriâ? δι- καιότατα, optimo jure, meritissimo

δικαίωσις, ἡ 1 defensio causae 2 justa petitio 3) justificatio -onis

δικαιωτής, ὁ justificator: judex

δικανικός, ή, όν forenssis, e; judicialis, e. ὁ δικανικός, juris peritus ἡ δικανική, causidicatio, -onis θ.

δικανικῶς modo judiciali

δικάρηνος, ον biceps, -ítis

δικαρπέω -ῶ bis fructum fero.

δίκαρπος, ον bis fructum gignens.

δικάσιμος ἡμέρα· dies fastus; dies justicii; vadimonium, -ii δικάσιμον ἡμέραν τάττομαι, diem dico, vadimonium constituo τῇ δικασίμῳ ἡμέρᾳ παραγίγνομαι vadimonium adeo

δικαστήριον, τό judicium, -ii, οὐ. forum, -i, οὐ. tribunal, -alis, οὐ.

δικαστής, ὁ judex, -icis, ἀ. ὁ τῶν δικαστῶν σύλλογος, conventus, -us, ἀ. αἱροῦμαί τινα δικαστὴν περί τινος sumo aliquem judicem de re. καθίστημι δικαστην, do judicem.

δικαστικόν (=δικαστικός μισθός)· merces judicum.

δικαστικός, ή, όν· judicialis, e; judiciarius, a um δικαστικοὶ νόμοι, judiciariae leges.

δικάστρια, ἡ· judex, -icis, θ.

δικαστικῶς 1, judicum more. *2) lege ἢ jure.

δικατάληκτος· dupliciter desinens

δίκελλα, ἡ· bidens, -ntis, rastrum.

δίκερος, δίκερως· bicornis, e.

δικέφαλος, ον· biceps, -ĕtis.

δίκη, ἡ· 1) = δικαστήριον, jus, juris οὐ justitium, -ii. οὐ. πάρειμι ἐπὶ τὴν δίκην, in jus eo, adeo καλῶ εἰς δίκην (εἰς τὸ δικαστήριον), in jus voco. δίκην ἔχω, judicium habeo. 2) = διαδικασία, lis, litis, θ. causa, -ae, θ. ἡττῶμαι τὴν δίκην, litem, causam perdo ἢ amitto, causâ cado. δίκη (πρβλ. γραφή), judicium privatum, causa privata. 3) = ποινή, poena -ae, θ. δίκην τινός τινι δίδωμι, poenas alicujus rei alicui do. δίκην δίδωμι τῆς προπετείας, do poenas temeritatis δίκην ἐπιτίθημί τινι, poenas statuo in aliquem. δίκην ὑπέχω (τιμωρίας τυγχάνω), poenas subeo, patior. δίκην παρά τινος λαμβάνω (τιμωροῦμαί τινα), ab alio capio poenas.

δικηγορέω -ῶ causas dico: in foro versor; causis dicendis operam do

δικηγορία, ἡ causidicatio, onis θ.

δικηγορικῶς more causidicorum.

δικηγόρος, ὁ· 1) (ὡς κατήγορος). actor oris, ἀ. 2) (ὡς συνήγορος), patronus, -i, ἀ 3) ὁ ἐπὶ μισθῷ causidicus

δίκην instar (μετὰ γεν.) δίκην τινός, instar alicujus, δίκην στρατοπέδου, instar castrorum

᾽δικίδιον, τό causula, -ae, θ.

δικλίδες, αἱ valvae, -arum θ.

δικογραφία, ἡ causarum scriptio.

δικογράφος, ὁ causarum scriptror.

δικολαβος, ὁ caussidicus -i, ἀ.

δικολογέω -ῶ causas dico

δικαιολόγος, ὁ· causidicus, -i, ἀ.

δίκολπος, ον duos sinus habens.

δικομαχέω -ῶ litigo, -are

δικόνδυλος, ον· duos nodos habens

δικόρυφος, ον· bivertex, -icis.

δίκρανον, τό· furca, -ae, θ. furcilla, -ae, θ. παροιμ. δικράνοις ἐξωθεῖν, furcâ ἢ furcillâ expellere

δίκρανος, δίκρους· bifurcus, a, um

δίκροτος (τριήρης, ναῦς) biremis,-is, θ. dicrotum -i, οὐ

δίκρουνος, ον· duos tubos habens.

δίκταμνον (φυτόν)· dictamnum, -i

δικτάτωρ, ὁ dictator -oris, ἀ. αἱροῦμαί τινα δικτάτωρα, aliquem dictatorem dico.

δικτατωρεύω· dictaturam ago.

δικτατωρία, ἡ dictatura, -ae, θ.

᾽δικτατωρικός (τοῦ δικτάτωρος). 1) κυρ dictatorius, a, um; superbus a, um 2) τροπ. imperiosus a, um; superbus, a, um

᾽δικτατωρικῶς· dictatoris modo. ἐντεῦθ. = imperiose, superbe.

δικτυάλωτος, ον reti captus.

δικτυβολέω ῶ· rete jacio.

δικτυβόλος retia iacens. ὁ δικτυβόλος μονομάχος, retiarius, -ii, ἀ.

δικτύδιον, τό· retiolum, -i, οὐ.

δικτυοειδής, ές retiformis.

δίκτυον, τό· rete -is, οὐ casses,-ium. δίκτυα ἵστημι, ἐκπετάννυμι, retia pono, tendo, pando. δίκτυον βάλλω, rete jacio.

δικτυοπλόκος, δικτυοποιός· retifex -icis

δικτυώδης, ες· reti similis; cancellatus, a, um.

δικτυωτόν, τό· reticulum, -i, οὐ.

δικτυωτός, ή, όν· reticulatus, a,um
δίκυκλον (ἅρμα)· birota, -ae θ.
δίκυκλος, ον· birotus, a, um.
δίκωλος ον· bimembris, e.
δικωπέω -ῶ· duobus remis ago.
δικωπία· ἡ biremis scapha.
δίκωπος. ον· biremis, e.
δίλημμα, τό dilemma, atis, οὐ.
διλιτραῖος, δίλιτρος bilibris, e.
δίλιτρον, τό· bilibra, -ae. θ.
διλογέω -ῶ (περί τινος)· bis de aliqua re idem dico.
διλογία, ἡ· duplex significatio.
δίλογος (= δόλιος) bilinguis, e.
δίλοφος· bivertex icis.
διλοχία, ἡ duplex cohors.
διμάχαι, οἱ dimachae, -arum, ἀ.
διμέδιμνον, τό duplex modius.
διμερής, ές· bipartitus, a, um.
διμερῶς· bipartîto.
δίμετρος, ον dimeter, -tra -trum.
διμέτωπος, ον· bifrons, -ntis.
διμηνιαῖος, δίμηνος bimestris, e.
διμήτωρ bimatris (Bacchus).
δίμιτος· duplex licium habens.
διμναῖος· duas mnas valens.
διμοιρία, ἡ· 1) duplex partio. 2) = ἡμιλοχία, dimidia cohors.
δίμοιρος, ον bipartîtus, a, um.
δίμορφος, ον· bifornis, e.
δίμυξος· duo ellychnia habens
δινέομαι -οῦμαι· versor, -ari; moveo me, voluto me.
δίνη, ἡ· turbo,-ĭnis, ἀ. vortex, -ĭcis, ἀ. gurges, -ĭtis, ἀ.
δινήεις, εν· vorticosus, a, um.
δῖνος, ὁ turbo, -inis, ἀ.
δινώδης, ες· turbineus, a, um; vorticosus, a, um.
διό· propter quod, quamobrem. διὸ δή, quare.
διόβολον, τό· bini oboli.
διογενής, ές· Iove natus.
Διογένης, ὁ· Diogenes, -is, ἀ.
διογκόομαι -οῦμαι· tumesco, -ere.
διόγκωσις, ἡ· tumor, -oris, ἀ.
διοδεία, ἡ transitus, -us, ἀ
διοδεύσιμος, ον pervius, a, um.
διοδεύω· permeo; transeo, -ire
δίοδος, ἡ· transitus, -us, ἀ. pervium, -i, οὐ
Διόθεν· a Jove; divinitus
διοικέω -ῶ· 1) administro, -are (οἶκον domum, πόλεμον bellum, πολιτείαν rempublicam 2) rego -xi, -ere. (στράτευμα, exercitum πόλιν civitatem).
διοίκησις, ἡ· 1) administratio, -onis θ. 2) gubernatio, onis, θ.
διοικητής· ὁ· 1) administrator, -oris ἀ gubernator, -oris, ἀ. 2) rector, -oris, ἀ
διοικητικός administrativus,a,um.
διοικίζω incolas unius (expugnatae) urbis diversis locis colloco; alio transfero incolas.
διοικοδομέω -ῶ· obstruo, -ere, aliquid. μετφ. separo -are.
διοίχομαι· 1) transeo, -ire. 2) pereo, -ire
διολισθαίνω· labor, dilabor (-psus sum, -i)· ἐντεῦθ. = elabor, -i; e manibus effugio.
δίολκος καὶ **διολκός, ὁ·** tractus, -us ἀ. transitus, us (in Isthmo Corinthiaco).
διόλλυμι, διολλύω· disperdo (-didi, ditum, -ere) aliquem ἢ aliquid. μέσ. διόλλυμαι, dispereo, -ire.
διόλου· 1) omnino. *2) = οὐδαμῶς minime nequaquam.
διομαλίζω, διομαλύνω· complano, -are; aequale reddo (aliquid).
διομάλισις, ἡ· complanatio, -onis θ.
διομαλισμός, ὁ· aequabilitas,-atis,θ.
δίομβρος· imbre madidus.
διόμνυμι dejero, -are; juro, -are, aliquid. διώμοσα, διομώμοκα = juratus sum.
διομολογέομαι -οῦμαι· confiteor (-fessus sum, -eri) aliquid; depaciscor (-pactus sum, -i) aliquid. διομολογοῦμαι πρός τινα, transigo cum aliquo, paciscor cum aliquo
διομολόγησις, ἡ· confessio, -onis, θ. pactio, -onis, θ
διονειδίζω exprobro, -are
διονομάζω denomino, -are.
Διονύσια· Bacchanalia, Dionysia.
Διονυσιακός· Bacchicus, a, um; Dionysiacus, a, um.
Διονύσιον, τό· templum Bacchi.
Διονύσιος, ὁ· Dionysius, -i, ἀ.
Διόνυσος, ὁ· Bacchus, -i, ἀ. Dionysus, -i, ἀ.
διόνυχος· binos ungues habens.
διόπεμπτος· a Jove missus.
διόπερ· propter quod; quamobrem.
διοπετής ές· coelo delapsus.

1. **δίοπος** ὁ· 1) rector, -oris, ἀ. 2) curator navis.
2. **δίοπος** ον duo foramina habens.
διοπτεία, ἡ, διόπτευσις, ἡ· perspectio, onis θ.
διοπτεύω· 1 inspicio, -ere. 2) curo -are. navem.
διοπτήρ, διόπτης· inspector, -oris.
διόπτρα, ἡ δίοπτρον, τό dioptra, -ae θ. specular, aris, οὐ. τὰ δίοπτρα, specularia ium; perspicillum -i οὐ.
διορατικός, ή, όν 1) perspicax, -acis. τὸ διορατικόν perspicacitas,-atis θ 2) pervidens, -ntis διορατικώτατος, pervidentissimus.
διορατικῶς perspicaciter.
διορατικότης, ἡ· perspicacitas,-atis,θ
διοράω ῶ ἀόρ διεῖδον 1) perspicio ἢ dispicio (exi, -ectum, -ere) aliquid. 2) pervideo, -ere.
διοργανόω -ῶ· 1) apte compingo. 2 conformo, -are.
διοργάνωσις, (διοργανισμός)· conformatio, -onis θ. compositio, -onis, θ. 2 διοργ. σώματος, fabricatio corporis
διοργίζομαι· valde irascor.
διορθόω -ῶ· 1) emendo, -are. 2) corrigo, -ĕre.
διόρθωμα, **τό**· emendatum, -i, correctum, -i.
διόρθωσις, ἡ· 1) emendatio, -onis, θ. διορθώσεως ἐπιδεκτικός, emendabilis, e. 2) correctio, -onis, θ.
διορθωτέος, α, ον· corrigendus,a,um
διορθωτής, ὁ· 1) emendator, -oris. 2) corrector, -oris, ἀ.
διορίζω· 1) διορίζω τι ἀπό τινος· distermino aliquid ab aliqua re; 2) = χωρίζω, discerno -ere; dirimo -ere (aliquid). 3) = διαστέλλω, διακρίνω, distinguo. -ere (aliquid). διορίζω τὰ ἀληθῆ ἀπὸ τῶν ψευδῶν, distinguo vera a falsis. *4) διορίζω τινα εἰς ὑπούργημα, praeficio aliquem muneri; mando alicui munus διορίζω τινὰ καθηγητήν nomino (constituo) aliquem (professorem). διωρίσθη καθηγητής nominatus est. professor.
διορισμός, ὁ· 1) disterminatio. -onis θ. 3 definitio, -onis, θ. *3) nominatio, -ônis, θ.
διορκίζω· jurejurando affirmo.
διορύσσω καὶ **διορύττω**· perfodio (-ôdi, -ossum, -ĕre) aliquid, (τοῖχον parietem, ὄρος montem).
δῖος, α, ον· divus, a um.
διοσημεῖα **διοσημεῖον** = θαῦμα· prodigium, -i, οὐ. portentum, -i οὐ.
Διόσκουροι **οἱ** Castor et Pollux. Διοσκόρειον, templum Castoris et Pollucis.
δίοσμος, ον· oderatus a um.
Διοτρεφής a Jove nutritus
διουρητικός diureticus a, um.
διοχετεία (διοχέτευσις), ἡ· aquae deductio
διοχετεύω· deduco aquam (per canalem)
διοχυρόω -ῶ munio (aliquid).
διοχύρωσις, ἡ munitio. -onis, θ.
δίοψις, ἡ· transpectus, us, ἀ.
διπάλαιστος **ον** bipalmis e.
διπηχυαῖος, **δίπηχυς** bicubitalis,e.
δίπλαξ, ἡ laena duplicata
διπλασιάζω dublico -are; duplo, -are; gemino, -are (aliquid). ὁ διπλασιάζων duplicator, -oris ἀ.
διπλασιασμός, ὁ· duplicatio, -onis θ.
διπλάσιος, α, ον 1) duplus, a, um τὸ διπλάσιον, duplum -i, οὐ. τὸ διπλάσιον (ὄπον, ἀργύριον), dupla, -ae, θ 2) duplex, -icis. διπλάσιος τοῦ συγκειμένου (μισθοῦ) duplex quam pepigit.
διπλασιόω -ῶ duplico -are,aliquid.
***διπλασίως** duplo majus. διπλασίως μεγα, altero tanto major.
δίπλεθρος, **ον**· duo jugera aequans. τὸ δίπλεθρον, duplex jugerum.
διπλῇ (= διττῶς)· dupliciter; bis.
διπλόη, **ἡ** 1) duplicitas, -atis, θ. 2) μετφ. vitium 3) - διπλοΐς.
διπλοΐς, **ἡ**· diplŏis, -ĭdis, θ. duplex amictus.
διπλόος **-οῦς**, **-ῆ**, **-οῦν**· duplus, a, um, duplex, -ĭcis, θ. τὸ διπλοῦν, duplum -i, οὐ. duplio, -onis, θ.
διπλοσήμαντος, **ον**· duas habens significationes
διπλόω -ῶ· 1) duplico, -are, -aliquid. 2) = διπλώνω, πτύσσω. plico, -are, complico -are, τὴν ἐπιστολήν epistolam, τὴν ἐσθῆτα vestem.
***δίπλωμα**· 1) = δίπλωσις, πτύξις, plicatura -ae, θ 2) diplôma, -atis, οὐ. codicilli, -orum, ἀ.
***διπλωμάτης**, **ὁ** legatus, -i, ἀ. homo peritus rerum tractandarum; homo in legationibus obeundis versatus.

*διπλωματία, ἡ· 1) juris gentium scientia. 2) corpus legatorum.
*διπλωματικός, ή, όν ad legatos pertinens. τὸ διπλωματικὸν σῶμα, corpus legatorum.
*διπλωματικῶς per legatos, auctoritate publica, publice.
δίπλωσις ἡ· 1) duplicatio, -onis, θ. 2) = πτύξις, plicatura -ae, θ.
διποδία· duo pedes metrici.
διποδιαῖος, α ον· bipedalis e.
δίπους, ουν bipes, -edis.
διπρόσωπος bifrons, -ntis
δίπτερος ον· bipennis, e.
δίπτυχος,ον·duplex,-icis.τὰ δίπτυχα, diptycha, -orum
δίπυλος, ον duas portas habens. τὸ Δίπυλον, Dipylon, -i, οὐ.
διπύρηνος· duos nucleos habens
διπυρίτης ἄρ ος)·bis coctus (pannis
Δίρκη, ἡ Dirce, -es, θ. Διρκαῖος, α, ον· Dircaeus, a, um..
δίρρυμος· duos temones habens.
δίς· bis· δὶς ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ, bis in die. δὶς τῆς ἡμέρας, bis die. δὶς ὑπατευκώς, bis consul.
δισάρπαγος· bis raptus, a, um.
δισεγγόνη, ἡ· adneptis, -is, θ.
δισέγγονος, ὁ adnepos -otis, ἀ.
*δισεκατομμύριον millies mille millia (δραχμῶν draccharum).
δίσεκτος, ὁ δίσεκτον, τό bisextus -i, (dies); bisectum, -i, οὐ. ὁ δίσεκτος ἐνιαυτός, bisextus annus.
δίσεφθος, ον· bis coctus; recoctus.
δίσκευμα. δισκοβολία· jactus disci
δισκέω -ῶ· δισκοβολέω -ῶ· discum jacio.
δισκοβόλος, ὁ· discobolus, -i, ἀ.
*δισκοπότηρον, τό· calix, -ĭcis, θ.
δίσκος, ὁ· 1) discus, -i, ἀ. 2) δίσκος τοῦ ἡλίου, orbis solis. 3) = πίναξ, repositorium, -ii, οὐ.
δισκοφόρος, ὁ discum ferens.
δισμύριοι αι, α· viginti millia. δισμύριοι στρατιῶται, viginti millia militum.
δίσπαππος, ὁ atăvus, -i, ἀ.
δισπιθαμιαῖος. δισπίθαμος· duas spithamas aequens.
δισσόγλωσσος, ον· bilinguis, e.
δισσογραφία, ἡ· duplex lectio.
δισσογραφεῖται· duplex lectio exstat
δισσός, ἢ διττός, ή, όν· duplex, -icis.
δισύλλαβος, ον bissyllabus, a, um.
δισσῶς ἢ διττῶς· dupliciter.
δισταγμός, ὁ· dubitatio, -onis, θ
διστάδιος duo stadia aequans.
διστάζω· dubito, -are (μετ ἀπαρεμ.) ἐδίσταζεν εἰς τὴν γερουσίαν ἐλθεῖν, in senatum venire dubitabat
διστα..τικός dubitativus, a, um.
διστακτικῶς· dubie; dubitatim; dubitanter
δίστασις, ἡ· dubitatio, -onis, θ.
δίστεγος = διώροφος
δίστιχος, ον· 1) = δίστοιχος. 2) duobus versibus constans; distichus a,um
διστοιχία, ἡ· duplex ordo
δίστοιχος· duo ordines habens.
δίστοκος, δίτοκος· bis pariens.
δίστομος,ον 1 geminum os habens; 2) duo habens ostia δίστομος ἀξίνη, bipennis -is θ.
δισχιδής, ές· bifidus, a, um.
δισχίλιοι, αι, α duo millia δισχίλιοι στρατιῶται, duo millia militum.
δισώματος,δίσωμος bicorpor- oris
διτάλαντος· duo talenta ponderans
διτοκέω -ῶ· 1) binos pario. 2) gemellos pario.
δίτονος, ον· duobus tonis constans.
διτρόχαιος ditrochaeus
δίτροχος, ον· duas rotas habens.
διττός, διττῶς· ἴδε δισσός.
δίτυλος (κάμηλος)· duplicem gibbum habens
διυγραίνω· madefacio, -ere.
δίυγρος, ον humidus, a, um.
διυλίζω· percŏlo -are; delĭquo, -are aliquid. (τὸν οἶνον vinum)· μεταφ. subtiliter examino, -are, aliquid.
διύλισις, ἡ· percolatio, -onis, θ.
διυλιστήρ διυλιστήριον colum,-i,οὐ.
διυπνίζω expergefacio, -ere.
διυφαίνω· in tertexo, -ere.
διφάσιος (διττός)· bifarius.
διφάω -ῶ· quaero, -ere.
διφήτωρ· quaesitor; investigator.
διφθέρα, ἡ· 1) pellis, -is, θ. 2) membrana, -ae, θ. 3) scortea, -ae, θ.
διφθερίας,διφθερίτης,διφθερῖτις· pellitus, pellita.
διφθέρινος, ον· pellicius, a, um.
διφθέριον, τό pellicula, -ae, θ.
διφθεροποιός, ὁ· membranarius.
διφθερόω -ῶ pelle tego, aliquid.
δίφθογγος, ἡ diphthongus, -i, θ.

διφορέω -ῶ· 1) bis fructum fero 2) διφορεῖται λέξις, verbum duplici modo effertur. διφορούμενος duplicem sententiam habens

δίφορος (δίκαρπος)· biter, a um.

διφρεία, δίφρευσις aurigatio, -onis

διφρευτής ὁ auriga ae ἀ.

διφρεύω aurigo -i

διφρηλασία, ἡ aurigatio, -onis, θ.

διφρηλάτης ὁ auriga ae, θ.

διφρίσκος ὁ· curriculum, -i.

δίφρος, ὁ· 1) δίφρος ἅμαξης capsus -i, ἀ. 2) ἡ ἅμαξα currus i, ἀ. vehiculum, i 3) ἡ ἕδρα sella, -ae. ὁ ἡγεμονικὸς δίφρος sella (curulis).

διφυής ές duplicis naturae, bipartitus a. um; geminus a um.

διφυία, ἡ duplex natura

δίφυλλος ον bina folia habens.

δίφωνος, ον bilinguis e

δίχα 1) bifariam; bipartito. δίχα διαιρῶ τι, bifariam divido rem δίχα γίγνεται bipartito fit δίχα εἶναι bipartito esse 2) = χωριστά, separatim 3) = ἄνευ, sine. πόλεως δίχα, sine civibus.

διχάζω· bifariam divido (rem); bipartio -ire aliquid (ἀμετάβ = διχάζομαι diducor dividor

δίχασις, διχασμός divisio, -onis, θ. dimidia pars.

διχῇ bipartito; bifariam; διχῇ διαιρεῖν bifariam dividere.

δίχηλος, ον bisulcus a, um

διχίτων· duabus tectus tunicis

διχογνωμέω ῶ dissentio -ire.

διχογνωμοσύνη dissidentia -ae, θ.

διχογνώμων ον dissediens, -ntis.

διχονοέω -ῶ dissentio -ire.

διχόνοια, ἡ· disscordia, -ae, θ. dissensio, -onis θ.

διχόνοος, -ους, -ουν· discors, rdis; dissentiens, -ntis

δίχορδος, ον duabus chordis tentus.

διχοστασία ἡ discordia -ae θ dissensio, -onis, θ. dissidium -i, οὐ.

διχοστατέω -ῶ· dissideo, -ere; dissentio, -ire.

διχοτομέω -ῶ (τι)· bifariam divido rem bipartio, -ire, aliquid. ˈδιχοτομοῦμαι, bifariam dividor, in duas partes dividor.

διχοτόμησις, διχοτομία, ἡ· divisio in duas partes; dimidiatio, -onis, θ

διχότομος, ὁ· dissectus, a, um; bipartitus a um bisulcus, a um

διχοφρονέω -ῶ dissideo -ere; dissentio ire

διχοφροσύνη, ἡ· discordia, -ae, θ.

διχόφρων· discors -rdis.

δίχροια, ἡ geminus color.

δίχρονος, ον anceps syllaba).

δίχροος ους -ουν, δίχρωμος ον· bicolor, -oris

δίψα ἡ δίψος, τό· sitis -is, -im, ι θ. μετὰ δίψους, (δίψης), sitienter. δίψα ἀρετῆς, sitis virtutis

διψαλέος α, ον· siticulosus, a, um; sitiens -ntis

διψάω -ῶ· sitio (-ii, -itum, -ire). μεταφ. διψῶ (= ἐπιθυμῶ) τινος ἤ τι, sitio aliquid. διψῶν sitiens -ntis (φήμην famam, libertatem ἐλευθερίας).

διψήρης ες· διψηρός, ά, όν· siticulosus a, um

δίψησις, ἡ sitis -is, θ

δίψιος (διψῶν)· siticolosus, a, um; sitiens -ntis.

διψώδης ες· siticulosus, a, um.

διώβολον, τό· duplex obolus. διωβόλου ἄξιος, diobolaris e

δίωγμα, τό· id quod persequimur; persecutio -onis θ

διωγμός, ὁ· persecutio, -onis, θ.

διωθέω ῶ dispello -ere διωθοῦμαι (= ἀπωθῶ) repello ἢ expello, -ere.

διώθησις ἡ depulsio, -onis, θ.

διωθισμός, ὁ impulsio, -onis θ.

διώκτης, ὁ persecutor, -oris, ἀ. insecutor oris, ἀ

διώκτρια ἡ persecutrix, -icis, θ.

διώκω· 1) = καταδιώκω, persequor, insequor (-utus sum -i) τοὺς φεύγοντας πολεμίους, fugientes hostes 2) διώκω (= ἐπιδιώκω, θηρεύω τι), persequor, -i; capto -are διώκω τας ἡδονάς, persequor voluptates 3) διώκω τινὰ ἐν δικαστηρίῳ, persequor aliquem judicio 4) = κατηγορῶ ἐν δικαστηρίῳ: διώκω τινα τινος, accuso aliquem alicujus rei διώκω τινὰ θανάτου accuso aliquem capitis θθ. ὁ διώκων (= ὁ κατήγορος), accusator, -oris, ἀ. 4) = ὀπαδός εἰμί τινος, assecla sum alicujus.

διωμοσία· ἴδε ἀντωμοσία.

διώμοτος, ον juratus, a, um.

διώνυμος, ον binominis, e.

δίωξις, ἡ· persecutio, -onis, θ.

διωρία,ἡ· 1 binae horae. *2) = προθεσμία tempus constitutum.

διωρισμένος,η,ον 1) discretus a um. 2) περὶ λαβόντος ὑπούργημα, constitutus (a um in munere.

διώροφος (δίπατος· duplicem contignationem habens

διῶρυξ, διωρυχή ἡ· canalis -is,ἀ.θ.

δίωτος duas ansas habens.

δμωή, ἡ· serva, ancilla, -ae, θ.

δμωός, ὁ servus -i, ἀ.

δνοφερός, ά όν caligenosus, a,um.

δνόφος, ὁ caligo -inis θ

δόγμα, τό· 1 d o g m a, -atis, οὐ. 2 = ψήφισμα, scitum -i οὐ. scitus, -us. ἀ το τοῦ δήμου (τῶν 'Ρωμαίων) δ γμα plebis scitum ἢ plebiscitum. κατὰ δόγμα τοῦ δήμου, plebis scitu· δόγμα γερουσίας decretum, i, οὐ. 3) δόγμα φιλοσόφου. sententia ae θ. scitum, -i. οὐ. placitum, -i. οὐ.

δογματίζω· dogmata trado; d o g m a t i z o, are

***δογματική·** doctrina de dogmatis.

δογματικός· dogmaticus a, um.

δογματικῶς· dogmatice

δοθιήν,(-ῆνος) ὁ furunculus, i, ἀ

δοκέω -ῶ· 1) v i d e o r, visus sum, videri (πάντοτε προσωπικῶς):εὐδαιμόνως βεβιωκέναι δοκῶ, beate vixisse videor εὐδαιμονέστατοι γενέσθαι δοκοῦσι, felicissimi fuisse videntur 'Εντ. δοκ μοι, δοκῶ, videor mihi ἢ videor. τοῦτο δοκῶ (μοι ὁρᾶν, hoc videor (mihi) videre. ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, ut mihi videtur. β) ἐπὶ ὀνείρ. ἔδοξεν αὐτῇ τεκεῖν, visum est ei parere. γ) ἀπρσ. δοκεῖ μοι, videtur mihi placet mihi, volo. εἴ σοι δοκεῖ (καλὸν εἶναι), si tibi videtur. ὅθ. τὸ δοκοῦν τινι, quod alicui placet. κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτοῖς, suo arbitrio. τῇ βουλῇ δοκεῖ, ἔδοξε, δέδοκται, senatui placet (ἢ senatus censet). senatui placuit placitum est ἔδοξέ μοι ἀπιέναι. decretum est mihi (decrevi) abire. δ) δεδόχθαι τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ, decretum statutum) esse a senatu et a populo. ἐντεῦθ. τὸ δεδογμένον, = placitum, decretum. ε) παρενθετ. εἰ δοκεῖ, si placet, si ita videtur. ς) ἐμοί δοκεῖν, ὡς ἐμοὶ δοκεῖν, = meâ sententiâ, meo judicio. 2) puto -are; existimo, -are. πῶς δοκεῖς; quomodo putas?

δόκησις, ἡ· opinio, onis, θ existimatio, -onis, θ.

δοκησισοφία· ἡ falsa opinio de sua sapientia

δοκησίσοφος, ὁ· qui sibi videtur sapiens esse.

δοκίδιον, δοκίς· trabecola, -ae, θ.

δοκιμάζω probo -are aliquid, ἢ aliquem; exploro, -are aliquid

δοκιμασία, ἡ probatio, -onis. θ

δοκιμαστής, ὁ explorator, -oris, ἀ.

δοκιμαστήριος ad explorandum (ἢ ad probandum) pertinens

δοκιμαστικός, ή, όν ad probationem pertinens.

δοκιμή, ἡ· probatio, -onis θ

δοκίμιον, τό· specimen, -inis, οὐ.

δόκιμος ον probatus, a, um (argentum. homo); δόκιμος συγγραφεύς, assiduus scriptor

δοκός, ἡ· trabs, -abis, θ.

δοκώδης ες· trabalis, e.

δολερός, ά όν dolosus, a, um; falliciosus a, um; fallax, -acis.

δολερῶς dolose: fallaciter.

δολιεύομαι· dolose ago, fallo, -ere.

δόλιος, α,ον dolosus, a, um; fraudulentus, a, um.

δολιότης, ἡ· fraudulentia, -ae θ.

δολιχοδρομέω -ῶ· longissimum curriculum curro ἢ decurro.

δόλιχος· curriculum longissimum.

δολίως· dolose.

δολομήχανος,ον· dolorum fabricator

δολοπλοκία, ἡ· dolus, -i, ἀ fraus, -udis, θ.

δολοπλόκος,ον· dolos nectens; versutus a, um. dolosus, a, um

δολορραφέω -ῶ· consuo dolos.

δολορραφία ἡ· vafritia, -ae, θ.

δολορράφος, ὁ dolos consuens.

δόλος, ὁ· d o l u s, -i, ἀ fraus, udis, θ fallacia -ae, θ.

δολοφονέω -ῶ· dolo interficio. aliquem ἐδολοφονήθη, dolo interfectus est (ab aliquo).

δολοφονία· caedes dolo patrata.

δολοφόνος, ὁ· sicarius, -i, ἀ.

δολόω -ῶ· 1 dolose ago; decipio, -ere 2) = νοθεύω, adultero -are.

δόλωμα, τό· 1) fraus, -udis, θ. *2) = δέλεαρ, esca, ae, θ δολώματι τοὺς ἰχθῦς ἀγρεύω, escâ pisces capto.

δόλων, ὁ dolon -onis, ἀ.

δόλωσις, ἡ fraus, -udis, θ.
Δομετιανός Δομήτιος, ὁ· Domitianus -i, ἀ. Domitius -i, θ.
δόμος, ὁ· domus, -i θ.
δονακεῖον, δονακών· arundinetum.
δονακώδης· arundinosus a, um.
δόναξ (= κ λαμος)· arundo, -inis, θ
δονέω ῶ agito, -are aliquid (τάς πίτυς pinus τὴν διανο αν mentem). δονοῦμαι(σαλεύω , vacillo, are. *μετφ.* τὸ ἔθνος δονεῖται ὑπο ἀδικιῶν, injuriis agitatur populus
δονημα τό· motus, -us, ἀ.
δόνησις ἡ· agitatio, -onis, θ.
δοξα, ή· 1) γνώμη opinio, -onis, θ. κατὰ τὴν τῶν πολλῶν δόξαν γνώμην, opinione vulgi κατά γε τὴν ἐμὴν δόξαν (γνώμην, ut mea est (fert) opinio παρὰ δόξαν contra opinionem. 2) = κλέος, gloria, -ae. θ. δόξης ἐφίεμαι, gloriam sequor. κτῶμαι δόξαν. gloriam acquiro 3 ὑπόληψις, existimatio, -onis, θ. ἀγαθὴν δόξαν περί τινος ἔχω, bene de aliquo existimo.
δοξάζω 1) = ἐγκωμιάζω, glorior, celebro (aliquem ἢ aliquid). 2) = δοξολογῶ, glorifico, -are (deum). 3 = οἴομαι.opînor, opinatus sum -ari (aliquid). ταὐτὰ ἐκείνῳ δοξάζω, illius opinione sum πολλὰ ψευδῆ δοξάζει multa falso opinatur. 4) = ὑπολαμβ νω existimo, -are (aliquid, de aliquo)
δοξάριον, τό gloriola, -ae, θ.
δοξασία, opinio, opinatio, -onis, θ.
δόξασμα, τό opinatus, -us, ἀ. opinio -onis. θ.
δοξαστής, ὁ· opinator, -oris, ἀ.
δοξαστός, ή, όν 1) opinatus, a, um 2) = ἔνδοξος, gloriosus, a, um
δοξαστῶς opinabiliter.
δοξοκοπέω -ῶ· gloriam capto.
δοξοκοπία, ἡ· captatio gloriae.
δοξολογέω -ῶ· laudibus celebro; glorifico, -are, aliquem.
δοξολογία, ἡ collaudatio, -onis, θ. glorificatio, -onis, θ.
δοξομανής, ές· qui insano gloriae amore tenetur, gloriae avidus.
δοξομανία· insanus gloriae amor.
δοξοσοφία· opinio sapientiae suae.
δοξόσοφος· qui se ipse sapientem credit.
δορά, ἡ pellis, -is, θ.
δορατίζομαι· hastis pugno.
δοράτιον, τό· parva hasta
δορατισμός ὁ· pugna, quae hastis fit
δ ρατομαχέω -ῶ hastá ugno
δοριάλωτος, ον· bello captus.
δορίληπτος, ον· bello captus.
δορκάδειος (ἀστράγ.) dorcadis (talus)
δορκάδιον, τό· damula, -ae, θ.
δυρκάς, ἡ· d o r c a s, -adis, θ dama. -ae, θ
δόρπον, τό· caena -ae θ.
δόρυ τό· 1) hasta, ae θ. δόρυ βάλλω, hastam jacio ἢ mitto ὑπὸ δόρυ πωλεῖν (= δημοσία πωλεῖν), sub hasta vendere 2 hastile, -is, οὐ.
δορύμαχος· hastá pugnans,
δοροφορέω -ῶ (τινα) stipo, -are; comitor aliquem ut satelles ἐντεῦθ. = tueor (aliquem) *μετφ* assector. ari
δορυφορία, ἡ satellium, -i, οὐ
δορυφορικός, ή όν 1) ad satellites pertineus (οἴκησις) 2) ἐπὶ αὐτοκράτ. praetorianus, a um τὸ δορυφορικόν, cohors praetoriana.
δορυφόρος, ον 1) hastatus, a um. 2) ὁ δορυφόρος, hastarius, -i, ἀ. satelles, -itis, ἀ. stipator -oris. ἀ 3) οἱ δορυφόροι (ἐπὶ αὐτοκρατ. praetoriani. 4) ἐ, γενει· comes, -itis, ἀ θ.
δός, δότε· cedo, cette: δὸς τὴν χεῖρα, cedo manum. δότε τὰς δεξιάς, cette dextras
δοσις, ἡ 1) donatio, -onis, θ. 2) datio, -onis θ. datus, -us, ἀ.
δότειρα· quae dat donatrix.
δοτήρ, δότης, ὁ dator, -oris. ἀ.
δοτικός, ή, όν· dativus a um δοτικὴ (πτῶσις d a t i v u s (ὑπον. casus) ἀ.
δοτός, ή, όν· datus. a, um.
δουλαγωγέω-ῶ in servitutem redigo
δουλάριον, τό· servulus, -i. ἀ servula -ae, θ. ancillula, -ae, θ.
δουλεία, ἡ· 1) servitus, -utis, θ. δουλείαν δουλεύειν, servire servitutem. 2) = οἰκετία, famulatus, -us ἀ. 3) δουλειὰ = ἀσχολία, ἐργασία, negotium, -i, οὐ. opera, -ae, θ. occupatio, -onis, θ
δούλειος, ον· servilis, e. ὁ δούλειος ζυγός, servile jugum. τὰ δούλεια ἤθη, servilis indoles
δούλευμα, δούλευσις· servitium, -i.
δουλεύω (τινί)· 1) servio, -ivi, -îtum ire (alicui) δουλεύω παρά τινι, servio apud aliquem. δουλεύω τῷ καιρῷ, servio tempori. 2) οἰκέτης εἰμί, ancillor, -ari, alicui.

δούλη. **δουλίς**, ἡ 1) serva, -ae, θ. 2) ancilla, -ae, θ.

δουλικός, ή όν 1) servilis, e. τὸ δουλικὸν σχῆμα, servile schema. *τὸ δουλικὸν = δοῦλοι. servitia, -orum. 2) ancillaris, e, famularis, e.

δουλικῶς serviliter.

δουλοκρατέομαι -οῦμαι· in potestate sum servorum

δουλοκρατία· servorum imperium

δουλομαχία, ἡ bellum servile.

δουλοπρέπεια,ἡ illiberalitas -atis,θ

δουλοπρεπής,ές servilis, -e; illiberalis, e δουλοπρεπές ἐστιν. servile (illiberale) est.

δουλοπρεπῶς serviliter servili modo

δοῦλος, η, ον servus, a, um. ὁ δοῦλος. α) servus -i, ἀ. ὁ πρὸς τοὺς δούλος πόλεμος, servile bellum. β) = οἰκέ της, famulus, -i, ἀ.

δουλοσύνη, ἡ· servitus -utis, θ.

δουλοφροσύνη. ἡ servilis animus

δουλόφρων· servilia sentiens.

δουλόω -ῶ in servitutem redigo, aliquem δουλοῦν φρόνημα frangere animum δουλοῦμαι, subjicio m' imperio alicujus.

δούλωσις, ἡ· servitus -utis.

δουπέω -ῶ strepitum eddo

δοῦπος, ὁ sonitus -us, ἀ. strepitus, -us, ἀ

δούρειος ἵππος ligneus equus.

δοχεῖον τό· 1) conceptaculum ἢ receptaculum, -i, οὐ. *2) vas, vasis, οὐ.

δοχμιος πούς· pes dochmiacus.

δράγμα τό· manipulus, -i, ἀ. pugillus, -i, ἀ.

δράκαινα, ἡ· 1) dracaena, -ae, θ. 2) (π.) colubra, -ae. θ.

δρακόντειος, ον· 1) anguinus, a. um. 2) Δρακόντειοι νόμοι, leges Draconis, τ. ἐ. leges atroces.

δρακόντιον, τό dracunculus, -i. ἀ.

δρακοντογενής· draconigena, -ae.

δρακονταειδής, **δρακοντόμορφος**· draconis (ἢ anguis)-speciem habens.

δρακοντοειδῶς specie anguis.

δράκων, ὁ· draco. -onis, ἀ. anguis, -is, ἀ (ποιητ.), coluber. -bri, ἀ.

δρᾶμα, τό· 1) = πρᾶξις,ἔργον, facinus -oris οὐ. 2) συνήθ. fabula, -ae. δρᾶμα (κωμῳδίαν ἢ τραγῳδίαν) διδάσκω, fabulam do ἢ doceo.

δραματίζω· fabulam ago.

δραματικός, ή, όν· scenicus, a. um. οἱ δραματικοὶ ποιηταί. poetae fabularum.

δραματικῶς· scenice.

δραμάτιον. **τό** fabella, -ae, θ.

δραματοποιέω -ῶ, **δραματουργέω** -ῶ· fabulas scribo.

δραματοποιια, **δραματουργία**, ἡ· fabularum scriptio.

δραματοποιός, **δραματουργός**, ὁ· fabularum scriptor.

δράξ,(δρακός) ὁ. ἡ· pugillus, -i, ἀ. manipulus, -i, ἀ.

δραπέτευσις, ἡ fuga -ae. θ.

δραπετεύω· 1 fugio, -ere. ὁ δοῦλος δραπετεύει, servus fugit. 2 profugio, -ere, ἐκ τοῦ δεσπότου e domino.

δραπέτης, ὁ fugitivus, -i, ἀ. refuga, -ae θ.

δραπέτις, ἡ· fugitiva -ae, θ.

δρασείω facere cupio.

δρᾶσις, ἡ· 1) actio -onis, θ. actus, -us, ἀ. 2) effectus, -us, ἀ.

δράττομαί (τινος)· prehendo (-ndi, -nsum -ere), aliquem ἢ aliquid μετφ. δράττομαι τῆς εὐκαιρίας,utor occasione, arripio occasionem

δραστήριος, α, ον· 1) efficax, -acis; 2) factiosus, a, um 3) strenuus, a, um 4) gnavus a, um. 5) agilis, e.

δραστηριότης ἡ· 1) efficatia ἢ efficientia, -ae, θ. 2 gnavitas, -atis,θ. strenuitas -atis θ.

δραστηρίως gnaviter;strenue. πάνυ δραστηρίως, perstrenue.

δράστης, ὁ 1) = δραπέτης. 2) = ὁ δράσας, factor -oris, ἀ. actor, -oris, ἀ.

δραστικός, ή, όν· = δραστήριος.

δραχμή, ἡ· denarius, -i, ἀ. drachma, -ae. θ. τριῶν δραχμῶν τιμᾶται, tribus drachmis est.

δραχμιαῖος· drachmam aequans.

δράω -ῶ· ago, -ere, facio. -ere, aliquid. ἔδρασα δέδρακα. egi, feci aliquid.

δρεπάνη, ἡ· falx, -cis, θ. secula, -ae, θ.

δρεπανηφόρος, ον· falcatus, a um. τὸ δρεπανηφόρον ἅρμα, currus falcatus

δρεπάνιον, τό· falcicula, -ae, θ.

δρεπανοειδής, ές· falcatus, a,um.

δρέπανον, τό· falx, -cis, θ.

δρεπανουργός, ὁ· falcarius, -ii, ἀ.

δρέπω. **δρέπομαί** (τι)· carpo, decerpo (-psi, -ptum, -ere) aliquid.

δρέπω ἀπὸ τοῦ δένδρου μῆλον, decerpo pomum arbore.

δριμέως· acriter; vehementer.

δριμύλος, ον· acriculus a, um.

δριμύς, εῖα ύ· acer, -cris, -ere. μετφ. δριμὺς χειμών, acris hiems. δριμύτατος (δεινότατος) πόλεμος bellum acerrimum. καὶ ἐπὶ καλοῦ· ἀνὴρ δριμὺς τὴν ψυχὴ (= συνετός), vir acri ingenio.

δριμύτης, ἡ· 1 acritudo -inis, θ. acritas, -atis θ. acrimonia, -ae θ. acerbitas, -atis θ. μετφ. δριμύτης πρὸς τὰ μαθήματα, acre ad dicendas artes ingenium.

δρομαῖος, (α), ον· 1) currens, -ntis; citus a, um (venio) 2 currax, -acis

δρομαίως· cursim.

δρομάς (κάμηλος)· dromas, -adis.

δρομεύς, ὁ· cursor -oris, ἀ.

δρομικός, ή, όν· cursualis, e; decursorius, a, um

δρομικῶς· cursu; celeriter.

δρόμος, ὁ· 1) cursus, -us, ἀ. δρόμῳ, curso. δρόμος (φορὰ) ἡλίου, cursus solis. 2) curriculum, -i, οὐ. δρόμῳ θέω, curriculo curro. δρόμος γίγνεται, curritur. 3) = περίπατος, ambulatio, -onis, θ. δρόμος κατάστεγος, ambulatio tecta παροιμ. ἐκτὸς δρόμου (ἔξω δρόμου) φέρεσθαι, extra oleas vagari. 5) = στάδιον, dromos, -i, ἀ. *3) = ὁδός, via, -ae, θ.

δρόμων, ὁ· dromo, -onis, ἀ.

δροσερός, ά, όν· 1) roscidus, a, um; roridus, a, um; roralis, -e; rorulendus a, um. *2) δροσερὸν ὕδωρ, frigida aqua.

δροσίζω· 1) roro, -are; 2) irrôro, -are, aliquid. δεδροσισμένος = δροσερός. τὸ δροσίζειν, roratio, -onis θ.

δροσισμός, ὁ· roratio, -onis, θ.

δροσοβολέω -ῶ· roro, -are.

δροσοβόλος, ον· rorans, -ntis; rorifer, -a, -um.

δροσόμελι, τό· roscidum meli.

δρόσος, ἡ· ros, roris, ἀ.

δροσοφόρος, ον· rorifer, a, um.

δροσόω -ῶ roro, -are. δεδροσωμένος, roratus, a, um; rorulentus, a, um

δροσώδης, ες rorulentus, a, um.

δρυάριον, τό· parva quercus.

δρύινος, η, ον· 1) querceus, a, um querneus, a, um. 2) roboreus, a, um; robur, -ŏris, οὐ. ἐκ δρυΐνων ξύλων, ex robore (factus).

δρυῖτις (λίθος)· dryîtis, -ĭdis θ.

δρυμός, ὁ 1) silva, -ae, θ. 2) quercêtum -i.

δρυμώδης, ες· silvosus, a, um.

δρυοβάλανος, ὁ· glans quenna.

δρυόεις quercubus plenus.

δρυοκολάπτης ὁ· picus -i, ἀ.

δρυοπτερίς, ἡ· dryopteris, -idis θ.

δρυοτομία ἡ· arborum amputatio

δρυοτομική· ars caedendi arbores.

δρυοτόμος, ον qui arbores caedit.

δρύππα (κ. θρύμπα)· d ppa ae, θ.

δρύπτω = (τοῖς ὄνυξι διασχίζω)· lacero -are (παρειάς genas).

δρῦς ἡ· 1) quercus, ûs, θ. στέφανος δρυός, corona quercea. 2) robur, -oris, ἀ.

δρύφακτον, ρύφακτος 1) roborarium -ii οὐ 2) cancelli -orum ἀ.

δρυφακτόω -ῶ· cancellis saepio.

δρυώδης, ες quercubus plenus

δυαδικός· duali ; binarius.

δυάζω· duplico, -are.

δυάς, ἡ· 1) numerus binarius. 2) ὅρος φιλοσοφ. dyas -adis, θ. *3) par, paris, ἀ. jugum, -i, οὐ.

δυασμός· copulatio; coitus.

δυϊκός (ἀριθμός)· dualis, -is.

δύναμαι· possum, potui, posse; queo, -ii, -itum, -ire δύναμαι ποιεῖν τι, possum, queo aliquid facere ὅσον δύνασαι, quantum potes. ὡς δύναμαι, quam possum. οὐ δύναμαι, non possum, nequeo (videre). οὐ δύναμαι μὴ λέγειν, non possum non dicere. οὐ δύναμαι μὴ γράφειν, non possum quin scribam. οὐ δύναμαι μὴ κλαίειν nequeo quin fleam οὗτος πλέον δύναται, hic plus potest. οἱ δυνάμενοι παρά τινι, qui apud aliquem possunt. ἐντεῦθ. (μέγα) δυνάμενος παρά τινι, potens apud aliquem ὅθεν *δυνάμενος* (ποιεῖν) τι, potens -ntis alicujus rei) ὅπλα φορεῖν δυνάμενος, armorum tenendorum potens. 2 valeo, -ui, -ĭtum, -ere. πλεῖστον ἐν τοῖς πολίταις δύναται, plurimum inter cives valet. ἴσον δύναται (ταὐτὸ δηλοῖ), idem valet. ἡ μνᾶ ἐδύνατο ἑκατὸν δραχμάς, mna valebat centum drachmas. μέγα δυνάμενος, valens -ntis.

**δυναμική* (ἐπιστήμη)· disciplîna quae

exponit de virium naturâ et affectibus.

δύναμις, ἡ· 1) **vis**, vim, vi; αἱ φυσικαὶ δυνάμεις, **vires** -ium. ἡ δύναμις τοῦ σώματος, vires corporis. ἡ δύναμις τοῦ λόγου, vis eloquentiae. κατὰ δύναμιν, pro viribus. παρὰ δύναμιν supra vires. ὅλαις δυνάμεσι (κατὰ κράτος) omnibus viribus. αἱ τῆς ψυχῆς δυνάμεις, vires ingenii, ingenium animusque ἀθροίζω τὴν (στρατιωτικὴν) δύναμιν, contraho vires (copias, exercitum) 2) = ῥώμη, ἰσχύς robur, -oris, ἀ. 3) = ἐξουσία potestas atis, θ. 3) = τὸ δύνασθαι, potentia, ae, θ. κατὰ δύναμιν, εἰς δύναμιν, potenter.

***δυναμόμετρον** τό· machina, quae ad vires metiendas utilis est.

δυναμοποιός όν potentem faciens.

δυναμόω -ῶ confirmo ἢ roboro (aliquem ἢ aliquid ·δυναμοῦμαι potens fio; vires acquiro

δυναστεία, ἡ 1) potentatus, -us. ἀ. 2 potentia, -ae, θ.*3) = σειρὰ βασιλέων domus -us, ἀ series regum.

δυναστεύω· potentatum obtineo, potentiator sum δυναστεύομαι, potentiae alicujus subjectus sum

δυνάστης, ὁ· potentatum habens; potentiator -oris, ἀ. **dynastes**, -is.

δυνατός, ἡ, όν· 1) = δυνάμενός τινος, potens (-ntis) alicujus rei. δυνατὸς πέτεσθαι, potens volandi. ἀλλὰ: δυνατὸς ὅπλοις, χρήμασι potens armis, pecuniâ. 2) δυνατός εἰμι, δύναμαι. α) possum. δυνατόν, οὐ δυνατόν ἐστι. potest, non potest (fieri) ὡς δυνατόν, κατὰ τὸ δυνατόν. ut potest. β) potis: δυνατὸς εἰμι, = δύναμαι potis sum δυνατὸς εἶ = δύνασαι, potis es. ἀδύνατός ἐστι = οὐ δύναται (ποιεῖν), non potis est facere. 2) = ἰσχυρός, validus, a, um. δυνατὸς τῷ σώματι, τῇ ψυχῇ, τοῖς χρήμασι, corpore, ingenio, opibus validus 3) δυνατὸς κατά τι, πρός τι, bonus, idoneus, aptus ad aliquid. 4) possibilis e.

δυνατόω -ῶ potentem reddo.

δυνατῶς· potenter; valide. δυνατῶς ἔχει μοι = δυνατόν ἐστι, potest fieri, possibile est.

δύο· duo, -ae. -o. ἀνὰ δύο, bini, -ae, -a. δύο ἡμέραι, biduum, -i, οὐ. δύο ἡμερῶν, biduus, a, um.

δύομαι· ἰδὲ δύω.

δυσάγωγος, ον· intractabilis, -e.

δυσαγώνιστος· difficilis devictu.

δυσάδελφος infelix frater.

δυσαερία. ἡ· malus aër.

δυσάερος· malum habens aerem.

δυσαής ές· graviter spirans.

δυσάθλιος, ον valde miser.

δυσαίρετος· difficilis expugnatu.

δυσαισθησία, ἡ· hebetudo, -inis.

δυσαισθητέω -ῶ· hebes sum.

δυσαίσθητος· hebes, -etis.

δυσαίων (βίος)· misera vita

δυσαλγής, ές gravem afferens dolorem; aegre tolerabilis.

δυσάλγητος, ον· dolore alterius vix affectus (a um)

δυσαλθής, δυσάλθητος· sanatu difficilis (morbus).

δυσαλλοίωτος, ον vix mutabilis, e; difficulter mutatus, a um.

δυσάλωτος, ον· difficilis captu.

δυσανάβατος ον adscensu difficilis.

δυσανάγωγος, ον· difficilis persuasu; pertinax, acis.

δυσανάλυτος, ον· aegre (difficulter) resolubilis ἢ dissolubilis.

***δυσαναλογία** ἡ·inaequalitas, atis, θ

***δυσανάλογος** ον· inaequalis, e; dispar-aris·

***δυσαναλόγως·** inique; inaequaliter

δυσανάλωτος, ον· qui non potest absumi.

δυσανάπειστος, ον· qui vix dissuaderi potest.

δυσανάπλους, ουν· non navigabilis adverso flumine.

δυσανάπνευστος· aegre respirans

δυσαναπόρευτος difficilis transitu

δυσανασχετέω -ῶ (ἐπί τινι)· gravor, -ari, indignor, -ari, aliquid

δυσανάσχετος, ον· intolerabilis, e.

δυσανασχέτως· iniquo animo

δυσανάτρεπτος· eversu difficilis.

δυσανδρία· paucitas virorum.

δυσανθής, ές· difficulter florens.

δυσάνιος, ον valde tristis.

δυσάνοδος, ον adscensu difficilis.

δυσανταγώνιστος, ον· cum quo aegre (difficulter) decertatur.

δυσάντητος, ον· cujus sinister est occursus. ἐντ. = sinister, a, um.

δυσαντίλεκτος δυσαντίρρητος, ον· qui vix refelli potest.

δυσαπάλλακτος, ον· a quo non fa-

cile liberari possumus δυσαπάλ. νόσος, morosus morbus.

δυσαπάτητος ον difficilis deceptu.

δυσάπιστος, ον valde incredulus

δυσαπόδεικτος, ον· vix demostrandus a um.

δυσαπόδοτος, ον aegre reddendus

δυσαπολόγητος ον vix excusandus.

δυσαπόσπαστος ον· qui aegre avellitur ἢ sejungitur.

δυσαπότρεπτος, qui aegre avertitur

***δυσαρέσκεια** = δυσαρεστησις

δυσάρεστος, ον· displicens, -ntis.

δυσαρεστέω -ῶ 1) morosus non hilaris) sum. 2) δυσαρεστῶ, δυσαρεστοῦμαί τινι (= ἀπαρέσκομαί τι, mihi aliquid displicet: *3 δυσαρεστῶ τινα (= λυπῶ), doleo ἢ offendo ἢ irrito aliquem δυσαρεστοῦμαι, molestum mihi est aliquid: irascor alicui: indignor aliquid. stomachor -ari (re aliqua) ὅθ· δυσηρεστημένος, η, ον. stomachosus, iratus, offensus (a, um).

δυσάρεστος, ον· 1) morosus, a um *2) injucundus, ingratus, molestus, acerbus incommodus (a, um).

***δυσαρέστως** injucunde, moleste

δυσαρίθμητος ον innumerabilis, e.

δυσαρμοστία· disconvenientia, -ae.

δυσάρμοστος, ον· male conveniens.

δυσανσχετος, ον· intolerabilis, e.

δυσαύξητος, ον· parum crescens.

δυσαφαίρετος, ον difficilis ablatu.

δυσαχθής ές molestus, a, um.

δυσβασάνιστος difficilis exploratu

δυσβάστακτος, ον difficilis portatu

δύσβατος ον· impervius, a, um; invius, a, um; abscisus a, um. τὰ δύσβατα invia (loca).

δυσβίοτος πενίη.,· intolerabilis.

δυσβλαστέω -ῶ difficulter germino

δυσβοήθητος, ον cui vix sucurri potest

δυσβουλία, ἡ· stultitia consilii.

δύσβρωτος, ον· non bene edulis.

δυσγαμία, ἡ· nuptiae infelices.

δύσγαμος ον infelix nuptiis.

δυσγάργαλις δυσγαργάλιστος· titillationis impatiens

δυσγένεια, ἡ· ignobilitas, -atis, θ.

δυσγενής, ές· ignobilis, e.

δυσγνώριστος· agnitu difficilis.

δυσγνωσία· difficultas cognoscendi.

δύσγνωστος, ον· difficilis cognitu.

δυσγράμματος, ον· ineptus ad litteras discendas.

δυσδαιμονέω -ῶ· infelix sum.

δυσδαιμονία, ἡ· infelicitas, -atis.

δυσδαίμων, ον· infelix, -icis; infortunatus a, um.

δυσδάμαστος, ον· qui difficulter domari potest ἐντ. = durus, a, um.

δυσδιάβατος, ον· transitu difficilis ποταμὸς δυσδιάβατος, flumen difficili transitu.

δυσδιάγνωστος, ον· qui difficulter internosci potest.

δυσδιάθετος compositu difficilis.

δυσδιαίρετος, ον· vix dividendus.

δυσδιακόμιστος portatu difficilis.

δυσδιάκριτος, ον qui difficulter discerni potest.

δυσδιάλλακτος· difficilis reconciliatu

δυσδιάλυτος aegre dissolvendus.

δυσδιανόητος, ον difficilis intellectu. πρᾶγμα δυσδιανόητον, res difficilis ad percipiendum.

δυσδιάπνευστος qui aegre difflatur.

δυσδιαπόρευτος· aegre pervius.

δυσδιάσπαστος aegre convellendus.

δυσδιάφευκτος, ον· vix evitabilis.

δυσδιαφύλακτος, ον· qui difficulter custodiri potest.

δυσδίδακτος· difficilis eruditu.

δυσδιέγερτος· excitatu difficilis.

δυσδιέξοδος ον aegre pervius.

δυσδιερεύνητος, ον· difficilis investigatu

δυσδιήγητος· enarratu difficilis.

δυσδιοίκητος· administratu difficilis

δυσδιόρθωτος, ον· qui aegre emendari potest; aegre emendandus a um)

δυσδοκίμαστος, ον· qui difficile tentari potest.

δυσέγερτος· excitatu difficilis

δυσείδεια, ἡ· deformitas, -atis, θ. turpitudo, inis, θ.

δυσειδής, ές· deformis -e; turpis, -is

δυσειδῶς· turpiter.

δυσείκαστος· conjectu difficilis.

δυσειματέω -ῶ· malo vestitu utor

δυσείματος, ον· male vestitus.

δυσείσβολος, ον· accessu difficilis.

δυσείσπλους· aegre patens navibus.

δυσέκβατος· exitu difficilis.

δυσεκβίβαστος, ον· qui non facile (e navi exponitur.

δυσεκκόμιστος· aegre exportandus.

δυσέκλειπτος, ον· non deficiens
δυσεκλόγιστος, ον· aegre computandus.
δυσέκλυτος· aegre solvendus.
δυσέκπλους, δυσέκπλωτος· unde vix enavigari potest.
δυσέκπλυτος ον· vix eluendus.
δυσεκπορευτος, ον unde exiri non potest.
δυσέκφευκτος, ον· vix effugiendus.
δυσεκφώνητος, ον· difficilis pronunciatu.
δυσέλεγκτος· difficile refellendus.
δυσέλικτος, ον· vix evolubilis.
δύσελπις δυσέλπιστος· spe destitutus, prope desperans. ἐκ δυσελπίστων, ex insperato.
δυσελπιστέω -ῶ (τινι, ἐπί τινι, περί τινος)· despêro -are, aliquid, rei alicui, de re aliqua
δυσελπιστια, ἡ· desperatio, -onis, θ.
δυσελπίστως sine spe. δυσελπίστως ἔχω. διάκειμαι, despêro, -are.
δυσέμβατος· arduus, a, um.
δυσέμβολος, ον· difficilis accessu,
δυσένδοτος aegre concedens.
δυσεντερια, ἡ· dysenteria -ae θ.
δυσεντεριάω -ῶ dysenteriâ labôro.
δυσεντερικός, ή, ον· disenteriâ labôrans; dysentericus a, um.
δυσέντευκτος· morosus, a, um.
δυσεντευξία ἡ· morositas, -atis.
δυσεξάλειπτος difficile delendus.
δυσεξέλεγκτος· difficile refellendus.
δυσεξεύρετος· inventu difficilis
δυσεξερύνητος investigatu difficilis.
δυσεξήγητος, ον qui difficile explicari potest; vix explicandus.
δυσεξίλαστος aegre placabilis.
δυσεξίτηλος, ον· vix delebilis.
δυσεξίτητος· difficilis exitu.
δυσέξοδος, ον· difficilem exitum habens.
δυσεπανόρθωτος· vix emendabilis.
δυσεπίβατος· aditu difficilis.
δυσεπιβούλευτος, ον· aegre insidiis capiendus.
δυσεπίγνωστος ον· qui aegre cognosci potest.
δυσεπίθετος, ον· quem adoriri difficile est.
δυσεπίμικτος, ον· qui cum aliis commercium non habet.
δυσεπινόητος· difficilis intellectu.
δυσεπίτευκτος, ον· difficilis ad assequentum ἢ successu.
δυσεπιχείρητος confecto difficilis.
δυσέργαστος· elaboratu difficilis.
δυσερεύνητος· inscrutabilis, e.
δυσέρημος, ον· valde desertus.
δύσερις ἐριστικός) contentiosus.a.um.
δυσερμήνευτος· explicatu difficilis.
δυσερμηνεύτως· obscure.
δύσερως (-ωτος) ὁ, ἡ· perdite ἢ misere amans. ἔρως δύσερως infelix amor.
δυσερώτως· perdito amore
δυσετηρία, ἡ· sterilitas anni
δυσεύρετος, ον· inventu difficilis, δυσεύρετος ὁ φίλος, difficile est reperiri amicum.
δύσζηλος, ον· valde obtrectator. τὸ δύσζηλον, obtrectatio, -onis, θ.
δυσζωία ἡ vita misera.
δύσζωος ον misere vivens
δυσήκεστος· sanatu difficilis
δυσηκοέω -ῶ difficulter audio.
δυσηκοΐα, ἡ aurium tarditas.
δυσήκοος, ον qui graviter audit; surdaster a, um
δυσήλατος, ον· vix equitabilis.
δυσήλιος· soli minus expositus.
δυσημερέω -ῶ infelix sum
δυσημερία, ἡ 1) infaustus dies. 2) fortuna adversa.
δυσήνεμος, ον· ventis vexatus.
δυσήνιος, ον frenis vix regendus.
δυσηνιόχητος· gubernatu difficilis.
δυσήροτος, ον· aratu difficilis.
δυσήττητος· vix vincendus.
δυσηχής, ές· horrisonus, a, um.
δυσθαλής, ές· aegre virescens.
δυσθανατέω -ῶ aegre morior.
δυσθανής, ές· misere mortuus.
δυσθέατος, ον· 1 horribilis visu. 2) obscurus, a, um. *3) = ἀθέατος, invisus a, um.
δυσθεράπευτος, ον· qui difficulter sanari potest.
δυσθέρμαντος, ον· calefactu difficilis· ἐντεῦθ = frigidus, -a (hiems).
δυσθεώρητος, ον· qui aegre contemplari potest.
δυσθήρατος, ον· difficilis venatu.
δυσθηρία, ἡ· infelix venatio.
δύσθραυστος· aegre frangendus.
δυσθυμέω -ῶ· maestus, ἢ tristis sum; aeger animo sum. δυσθυμῶ τινι, aegre fero aliquid.

δυσθυμία ἡ· animi aegritudo ἢ abjectio, animi dejectio tristitia, -ae, θ moeror, -oris ἀ.

δύσθυμος ον maestus, -a, um; tristis e; aeger animi ἢ animo. τὸ δύσθυμον, aegritudo, -inis, θ tristitia, -ae, θ.

δυσθύμως aegro animo:aegre;triste

δυσίατος, ον· sanatu difficilis.

δυσίερος, ον· impius, a um.

δυσίμερος (κάματος) non amabilis, odio dignus.

δύσιππος, ον· equitatui non idoneus τὰ *δύσιππα*, equitatui non idonea loca

δύσις ἡ 1) = κατάδυσις, submersio -onis.θ.2) = αἱ δυσμαί, occidens, -ntis, occasus, -us (solis). πρὸς ἡλίου δύσιν, πρὸς δυσμάς, ad occidentem solem

δυσίχνευτος· investigatu difficilis

δυσκάθαρτος, ον· 1 purgatu difficilis. 2 inexpiabilis, e.

δυσκάθεκτος, ον· vix continendus a. um.

δύσκαμπτος ον· inflexibilis, e.

δυσκαρτέρητος· aegre tolerabilis.

δυσκαταγώνιστος, ον· expugnatu ἢ superatu difficilis.

δυσκατάληπτος, ον· difficilis perceptu: obscurus a, um

δυσκατάλλακτος, ον· difficilis reconciliatu; implacabilis e

δυσκαταμάχητος· vix superabilis

δυσκατανόητος, ον· vix percipiendus. a, um; obscurus a um

*δυσκαταπολέμητος·*vix debellandus

*δυσκαταπόνητος,ον·*vix frangendus ἢ domandus (a, um).

δυσκατάποτος, ον difficilis deglutitu

δυσκατάπρακτος· difficilis effectu.

δυσκατάσβεστος· aegre exstinguendus (a, um)

*δυσκατασκεύαστος·*aegre fabricatus

δυσκαταφρόνητος ον· vix contemnendus. a. um. non contemptus, a, um; non dignus contemptu.

δυσκατέργαστος· vix efficiendus.

δυσκατόρθωτος, ον· 1 qui difficile emendatur. *2) qui aegre efficitur.

δυσκέραστος, ον male mixtus.

δυσκινησία, ἡ· difficilis motus; motûs difficultas.

δυσκίνητος, ον· 1) qui difficulter movetur. 2) = ἀμβλὺς τὸν νοῦν, ingenii tardi; animo hebete; tardus,a.um.

δυσκινήτως· 1) difficile ad movendum. 2) δυσκινήτως ἔχω, animo obtuso sum.

δυσκλεής, ές· 1) inglorius, a, um; 2) infamis, e.

δύσκλεια, ἡ· ignominia, -ae; θ. infamia, -ae θ.

δυσκλεῶς cum famâ malâ.

δυσκληρέω -ῶ 1) male sortior. 2) infortunatus sum.

δυσκλήρημα,τό· δυσκληρία, ἡ· sors adversa; infortunium, -i οὐ.

δύσκληρος· infortunatus, a, um.

δυσκοίλιος, ον· 1) cui alvus est adstricta. 2 difficilis ad concoquendum.

δυσκοιλιότης alvus adstricta.

δυσκοινώνητος, ον· alienus a consortio hominum

δυσκολαίνω· difficilis sum. δυσκολαίνω ἐπί τινι fastidio in rem.

δυσκολεύω τινά)· difficultatem affero alicui. δυσκολεύομαι (= δυσκολίαν ἔχω), difficultatem habeo.

δυσκολία, ἡ· morositas, -atis, θ. difficultas, -atis, θ. negotium, -i, οὐ δυσκολίαν ἔχω (= δυσκολεύομαι), difficultatem habeo. τοῦτο οὐδεμίαν δυσκολίαν παρέχει, hoc nullam difficultatem affert,nihil negotii est. ἄνευ δυσκολίας, nullo negotio, facile

δυσκόλλητος· vix glutinandus.

δυσκολόκαμπτος· aegre flectendus

*δυσκολοπροσήγορος·*difficilis(homo)

δύσκολος, ον· 1) morosus, a, um. δύσκολος γέρων, morosus senex. 2) difficilis, e. δύσκολόν ἐστι φίλον εὑρεῖν, difficile est reperiri amicum; τὰ δύσκολα ἐκμαθάνομεν, res difficiles perdiscimus. ὁρῶ ὅσον τὸ πρᾶγμα δύσκολόν ἐστι, video, quam sit res difficilis.

δυσκόλως morose; difficile ἢ difficulter. δυσκόλως διάκειμαι ἢ ἔχω πρός τινα, morose me habeo (morosus ἢ difficilis sum) ad aliquem.

δυσκόμιστος· difficilis portatu.

δυσκραής, ές, δύσκρατος, ον· male temperatus, a, um.

δυσκρασία, ἡ· intemperies, -ei, θ.

δυσκράτητος· aegre retinendus.

δυσκρινής· male distinguendus.

δύσκριτος,ον· judicatu difficilis.

δυσκρίτως· obscure

δύσκτητος· possessu difficilis.
δυσκύμαντος procellosus, a, um.
δυσκωφέω -ῶ· surdaster sum.
δύσκωφος, ον· surdaster, a, um.
δύσλεκτος, ον· difficilis dictu.
δύσληπτος, ον captu difficilis. μετφ. difficilis ad percipiendum.
δυσλόγιστος, ον· ratiocinatu difficilis: inconsideratus, a, um.
δύσλυτος, ον· vix solvendus, a, um non solutus, a, um. δυσλύτως ἔχει, non est solutum.
δυσμάθεια· tarditas in discendo.
δυσμαθέω -ῶ· indocilis sum.
δυσμαθής, ές· indocilis, e; indocibilis, e; tardus (a, um) ad discendum
δυσμαθῶς (ἔχω)· indocilis sum.
δυσμαί, αἱ· occasus, -us, ἁ.
δυσμάσσητος· aegre manducandus
δυσμαχέω -ῶ· acriter repugno.
δυσμάχητος, ον· δύσμαχος, ον· vix expugnapilis, e; invictus a, um.
δυσμείλικτος implacabilis, e.
δυσμένεια, ἡ· malevolentia, -ae. θ.
δυσμενής, ές malevolens, -ntis: malevolus, a um; infensus a, um. δυσμενής τινι, malevolus, inimicus alicui ἤ ad aliquem
δυσμενικός, ή, όν· hostilis, e.
δυσμενικῶς· hostiliter.
δυσμενῶς· inimice, hostiliter, infense. δυσμενῶς ἔχω τινί ἤ πρός τινα, inimicitias excerceo ἤ gero cum aliquo. δυσμενῶς διάκειμαι, infense me habeo ad aliquem; infenso, -are οὐδ).
δυσμετάβλητος· difficilis mutatu
δυσμετάδοτος, ον· qui aegre impertit ἤ impertitur.
δυσμετάθετος, ον· transpositu ἤ mutatu difficilis.
δυσμετακίνητος, ον· aegre movendus
δυσμετάκλητος· irrevocabilis e.
δυσμετακόμιστος, ον difficilis transportatu.
δυσμετάπειστος, ον· qui aegre persuaderi potest.
δυσμετάτρεπτος, ον 1) vix mutabilis 2) vix exorabilis.
δυσμεταχείριστος quem tractare difficile est; aegre tractandus (puer).
δυσμέτρητος, ον· quem metiri non est facile.
δυσμήτηρ, ἡ· mala mater.
δυσμήτωρ, ἡ· infelix mater.
δυσμήχανος· factu difficilis.
δυσμικός ή, όν· occidentalis, e.
δύσμικτος ον 1. aegre miscendus. 2 alienus a consortio hominum.
δυσμίκτως (ἔχω)· alienus sum a consortio hominum
δυσμίμητος, ον· vix imitabilis.
δυσμίσητος, ον· exosus, a, um
δυσμνημόνευτος, ον 1) aegre memoriâ tenendus; aegre memoratus. 2) aegre memoriâ tenens; obliviosus.
δυσμόθεν ab occasu solis.
δύσμοιρος, ον· infelix, -îcis.
*δυσμοίρως· infeliciter.
δύσμορος· mala morte periens
δυσμορφία, ἡ deformitas, -atis.
δύσμορφος, ον· deformis, -e
δυσμόρφως deformiter
δύσμουσος, ον abhorrens ἤ alienus a Musis; indoctus, a, um
δυσνίκητος aegre vincendus
δυσνοέω -ῶ· 1) δυσνοῶ τινι infensus sum alicui. 2) aegre intelligo.
δυσνόητος, ον· aegre intellegendus, a, um. non intellegibilis e.
δύσνοια, ἡ animus infensus; malevolentia. -ae, θ.
δυσνομία, ἡ· mala legum institutio
δύσνοος -ους, -ουν· malevolus -a, -um; infensus a, um.
δυσνύμφευτος· infelix conjugii.
δύσξενος, ον inhospitalis, e
δυσξήραντος, ον· difficilis siccatu.
δυσξύμβλητος incomprehensibilis.
δυσξύνετος· difficilis intellectu
δύσογκος, ον· valde gravis.
δύσοδος, ον invius, a, um.
δυσοίκητος· habitatu difficilis.
*δυσοικονόμητος ον· 1) difficilis administratu; qui regi non potest. 2) intolerabilis, e.
δύσοινος malum vinum producens.
δύσοιστος vix tolerabilis.
δυσοιωνισμός· omen infaustum
δυσοίωνος. ον abominosus, a, um.
δύσοκνος, ον segnis; piger.
δυσόκνως· segniter; pigre.
δυσομίλητος, ον· non affabilis, e.
δυσόμοιος, ον· difficilis, e.
δυσόρατος, ον· vix videndus.
δυσοργησία, ἡ· iracundia, -ae, θ.
δυσόργητος iracundus, a, um.
δυσοργήτως· iracunde.
δυσοργία, ἡ· iracundia -ae, θ.

δύσοργος· iracundus, a, um
δυσόριστος vix definiendus, a um.
δυσόρμιστος, δύσορμος λιμήν· navium appulsui incommodus
δυσοσμία malus odor: foetor, -oris.
δύσοσμος foetulentus, a um
δυσουρέω -ῶ· aegre urinam reddo
δυσουρία, ἡ· dysuria, -ae, θ. urinae difficultas
δυσουριάω -ῶ· dysuriâ laboro.
δυσπάθεια, ἡ· gravis labor.
δυσπαθέω -ῶ· valde patior.
δυσπαθής, ές· valde patiens.
δυσπάλαιστος· ineluctabilis e.
δυσπαράβλητος· incomparabilis, e.
δυσπαράδεκτος aegre admittendus (a um: difficilis probatu
δυσπαραίτητος· vix exorabilis
δυσπαρακολούθητος, ον· vix intelligendus (a, um); intellectu difficilis
δυσπαραμύθητος· vix consolabilis
δυσπαρατήρητος· aegre observandus
δυσπαρηγόρητος vix consolabilis
δυσπάροδος transitu difficilis.
δυσπείθεια, ἡ· inobedientia, -ae, θ
δυσπειθής, ές· aegre obediens; contumax, -acis.
δυσπειθῶς· inobedienter.
δύσπειστος cui aegre persuadeas.
δυσπέλαστος· ad quem vix accedas
δυσπενθέω -ῶ graviter lugeo.
δυσπενθής graviter lugens
δυσπεπτέω -ῶ crudito -are.
δύσπεπτος, ον· difficilis ad concoquendum; crudus a um.
δυσπεραίωτος δυσπέρατος· transitu ἢ trajectu difficilis.
*δυσπερίγραπτος, ον· aegre describendus; difficilis descriptu
δυσπερίγραφος ον· male circumscriptus ἢ descriptus.
δυσπερίληπτος, ον aegre comprehendus; incohibilis, e.
δυσπεψία, ἡ· dyspepsia, -ae, θ. cruditas, -atis, θ.
δυσπιστέω -ῶ difficulter credo; diffido (-îsus sum, -ere alicui.
δυσπιστία, ἡ· diffidentia, -ae, θ.
δύσπιστος, ον qui difficile credit; incredulus a, um.
δυσπίστως· diffidenter δυσπίστως ἔχω πρός τι, aegre credo, diffido alicui
δύσπλαγχνος, ον· immitis, e.
δυσπλήρωτος· completu difficilis.

δυσπλοΐα· difficilis navigatio.
δύσπλοος -ους, ουν δύσπλωτος, ον navigatu difficilis
δυσπνοέω -ῶ· spirandi difficultate laboro.
δύσπνοια, ἡ· dyspnaea, -ae θ. difficultas (angustia respirationis.
δύσπνοος -ους non aptus ad respirandum: ex adverso spirans.
δυσπολέμητος aegre debellandus.
δυσπολιόρκητος obsessu diffiicilis.
δυσπονία, ἡ· difficilis labor.
δυσπόρευτος ον· invius, a, um
δυσπορία, ἡ· difficultas itineris; difficilis transitus
*δυσπόριστος, ον non parabilis, e.
δύσπορος ον impervius -a, um. ποταμὸς δύσπορος, flumen difficili transitu
δυσποτμέω -ῶ·adversâ fortunâ utor.
δυσποτμία ἡ· adversa fortuna.
δύσποτμος, ον infelix, -icis.
δύσποτος, ον· non potabilis.
δυσπραγέω -ῶ· infelix sum in rebus gerendis; male rem gero.
δυσπράγημα, τό infortunium, i.
δυσπραγής, ές· infelix, -îcis
δυσπραγία, δυσπραξία ἡ infelicitas, -atis (in rebus agendis).
δυσπραγμάτευτος, ον· aegre ἢ difficile tractabilis.
δύσπρακτος, ον· factu difficilis.
δύσπρατος difficilis ad vendendum.
δυσπρέπεια, ἡ· indecentia, -ae, θ. turpitudo, -inis, θ.
δυσπρεπής, ές indecorus, a, um.
δυσπρόσβατος,ον· difficilis accessu.
δυσπρόβλητος, ον· quem aggredi non est facile.
δυσπρόσδεκτος aegre admittendus.
δυσπροσήγορος, ον non affabilis, e; morosus, a, um; difficilis, e. τὸ δυσπροσήγορον, difficultas, -atis, θ.
δυσπρόσιτος, ον· qui aegre adiri potest; inaccessibilis, e.
δυσπρόσμαχος· aegre oppugnabilis
δυσπρόσοδος, ον accessu difficilis τόπος δυσπρόσοδος, locus aditu difficilis.
δυσπρόρρητος,ον· non affabilis, e.
δυσπρόσωπος, ον· deformi facie.
δύσρευτος aegre fluens
δύσρητος, ον· difficilis dictu.
δυσσέβεια, ἡ· impietas, -atis.

δυσσεβέω -ῶ impius sum.
δυσσέβημα, τό· impium facinus.
δυσσεβής, ές· impius, a, um.
δυσσεβῶς· impie.
δύσσειστος· aegre concutiendus.
δύσσηπτος· non facile putrescens.
δυστάλας, -αινα, -αν valde miser.
δυστάραχος valde procellosus.
δυστατέω -ῶ· inconstans sum.
δύστατος, ον· inconstans, -ntis.
δυστέκμαρτος· difficilis conjectu.
δυστεκνία· infelicitas prolis.
δύστεκνος, ον infelix liberis.
δυστερπής, ές insuavis, e.
δύστηκτος, ον· aegre liquabilis.
δύστηνος, ον· infelix, -icis; miser, a, um.
δυστήρητος, ον observatu difficilis.
δυστιθάσευτος· ferus, a, um.
δυστοκέω ῶ· difficulter pario.
δυστοκια difficultas pariendi.
δύστοκος· aegre pariens.
δύστομος· difficilis caesu.
δύστονος graviter gemens.
δυστόχαστος· conjectu difficilis.
δυστοχία, ἡ· aberratio a scopo.
δυστραπελια, ἡ· pervicacia, -ae θ obstinatio, -onis, θ. pertinatia ae, θ.
δυστράπελος, ον pervicax -acis; obstinatus, a, um; pertinax, acis.
δυστραπέλως· pervicaciter; pertinaciter.
δυστροπία, ἡ· 1) morositas, -atis, θ. 2) obstinatio, -onis.
δύστροπος ον· 1) morosus, a, um, difficilis, -e. 2) acerbus, a, um; tristis, e 3) obstinatus, a, um; contumax, -acis.
δυστρόπως· 1) morose, 2) animo offirmato.
δυστυχέω -ῶ· 1) infelix sum; infortunatus sum. 2) miser sum.
δυστύχημα, τό· infortunium, -i, οὐ
δυστυχής, ές infelix, -icis; infortunatus, a, um
δυστυχία, ἡ· 1) infelicitas -atis, θ infortunitas -atis θ. 2) miseria, -ae, θ.
δυστυχῶς· infeliciter.
δυσυντερία, ἡ· ventris tortura.
δυσυπομόνητος vix tolerabilis.
δυσυπότακτος· parēre nescius.
δυσφημέω-ῶ (= δυσφημίζω) diffamo, -are, infamo, -are, aliquem ἤ aliquid.
δυσφημία, ἡ· diffamia, -ae, θ infamia, -ae, θ. infamatio. -onis, θ.
δύσφημος, ον· famosus a, um; infamatus a, um.
δύσφθαρτος, ον vix corruptibilis.
δυσφορέω -ῶ· 1) aegre porto, aliquid. 2) συνήθ aegre fero, aliquid indignor -ari, aliquid
δυσφόρητος, ον toleratu difficilis; intolerabilis, e.
δυσφορία, ἡ· telerandi difficultas; indignatio, -onis, θ.
δύσφορος, ον· 1) aegre portandus (clypeus). 2) μετφ. intolerabilis, e
δυσφόρως moleste; aegre; iniquo animo; indignanter.
δύσφραστος, ον vix explicandus, a, am obscurus, a, um
δύσφρων 1) aeger animo. 2) malevolus, a, um.
δυσφύλακτος, ον· 1) custoditu difficilis. 2 qui caveri nequit.
δυσφωνία, ἡ insuavitas soni.
δύσφωνος ον insuavem sonum edens; absonus, a, um.
δυσφώνως· voce insuavi; absone.
δυσφώρατος· difficilis deprehensu.
δυσχάλινωτος ον effrenis, e
δυσχείμερος, ον· infestus hiberno frigore, procellosus, a, um; hibernus a um.
δυσχείρωτος· aegre superabilis.
δυσχεραινόντως (= ἀγανακτικῶς) indignanter; cum indignatione.
δυσχεραίνω· 1) ἀγανακτῶ τινι, indignor, (-atus sum, -ari) aliquid. δυσχεραίνων (= ἀγανακτῶν) indignabundus, a, um. 2) δυσχεραίνω τινὰ ἢ τι (= βαρύνομαι). gravor (-atus sum, -ari) aliquem ἢ aliquid. 3) = ἀποστρέφομαί τι, abhorreo, -ere 4) δυσχεραίνω τι (λυποῦμαι ἐπί τινι), piget me alicujus rei δυσχεραίνω τὴν ἐμὴν ἄνοιαν, stultitiae meae (γεν.) me piget. εἰ μὴ δυσχεραίνεις (= εἰ μὴ ὀχληρόν σοι ἐστι), nisi piget. 4) (= δυσχερὲς ποιῶ τι), difficile reddo aliquid (rem).
δυσχέρεια, ἡ· 1) difficultas, -atis, θ. 2) angustia, -ae θ.
δυσχερής, ές· 1) difficilis, e. 2) incommodus, a, um. δυσχερὴς πορεία, incommodum iter. 3) arduus, a, um.
δυσχερῶς difficile; aegre.
δύσχιστος, ον· aegre findendus.

δυσχρηστέω -ῶ nullius usûs sum.

δυσχρήστημα, τό incommodum, -i, οὐ.

δυσχρηστία, *ἡ* incommoditas -atis

δύσχρηστος, ον incommodus a, um δύσχρηστον, incommodum -i, οὐ

δύσχροια, ἡ decoloratio, -onis θ

δύσχρους, -ουν· decolor -oris, ἀ ποιῶ τι δύσχρουν, decoloro aliquid. γίγνομαι δύσχρους, decoloror.

δυσχωρία, ἡ· difficultas loci; angustiae -arum θ

δυσώδης, ες foetidus, a, um, foetulentus, a, um.

δυσωδία, ἡ· foetor, -oris, ἀ.

δυσώνυμος, ον· infausti nominis

δυσωπέω -ῶ (τινα)· absterreo -ere, aliquem, precibus aliquem commoveo ἐντεῦθ. = precibus flecto aliquem. *δυσωποῦμαι·* precibus flector.

δύτης, ὁ· urinator, -oris. ἀ.

δυτικός, ή, όν· occiundentalis, e.

1. *δύω·* ταὐτὸν τῷ *δύο*

2 *δύω, δύνω, δύομαι* subeo sub aliquid, mergor i ἐντεῦθ. ἐπὶ ἡλίου καὶ ἄστρων c a d o, o c c i d o (ĭdi, -asum, ere)· ὁ ἥλιος δύεται sol cadit. θ. δυκότος τοῦ ἡλίου sole occaso πρὸ δύοντος ἡλίου, ante solem occasum

δώδεκα, οἱ, αἱ, τά duodecim. ἀνὰ δώδεκα duodeni, ae, a.

δωδεκαδάκτυλος, ον· duodecim digitos habens.

δωδεκάδαρχος δωδεκαδάρχης, δωδεκάρχης qui duodecim viris praeest

δωδεκάδελτοι νόμοι· duodecim tabulae.

δωδεκάδραχμος, ον· duodecim drachmas valens.

δωδεκαετηρίς ἡ· duodecennium

δωδεκαετής, ές duodecennis, e; duodecim annorum; duodecim annos natus.

δωδεκαετία ἡ duodecennium -i.

δωδεκάκις· duodecies

δωδεκάμηνος, ον· duodecim mensibus constans

δωδεκάπηχυς duodecim cubitorum

δωδεκαπλάσιος duodecies tantum

δωδεκαπλασίως duodecies

δωδεκάπους· duodecim pedum.

δωδεκάς, ἡ· duodecim; duodenarius numerus

δωδεκασύλλαβος duodecim syllabarum

δωδεκατημόριον duodecima pars

δωδέκατος duodecimus, a, um.

δῶμα, τό 1) d o m u s, -i, θ. 2) triclinium, -i, οὐ.

δωμάτιον τό· conclave, -is, οὐ· cubiculum, -i, οὐ

δωρεά, ἡ donatio, -onis, θ donum -i, οὐ.

δωρεάν 1) gratis. 2) gratuito. δωρεὰν (= ἄνευ αἰτίας) πονηρὸς ἦν, gratuito malus erat.

δωρέομαι οῦμαι (τινί τι)· 1) dono, are; dono ἢ muneri do (alicui aliquid); munero ἢ muneror (alicui aliquid). δωροῦμαί τινά τι (= τιμῶ τινά τινι), dono aliquem aliqua re; munero aliquem aliqua re.

δώρημα τό donum, -i, οὐ, munus, -eris οὐ

δωρηματικός, δωρητικός ή, όν· munificus, a um; liberalis, e.

δωρητής, ὁ donator -oris ἀ.

**δωρήτρια, ἡ·* donatrix, -icis, θ.

δωρητός, ή, όν donabilis, e.

δωριάζω, δωρίζω· dorienses imitor doricâ dialecto utor

Δωριακός, Δωρικό, Δώρειος· Dorius a, um; Doricus, -a -um

δωρικῶς dorice

Δωριεῖς, οἱ· Dorienses, -ium.

δωριστί dorice.

δωροδοκέω -ῶ· dona accipio; donis corrumpor.

δωροδοκία, ἡ· corruptio per donis

δωροδόκος, ὁ· qui dona accipit, qui se donis corrumpi sinit.

δωροδότης, ὁ· donator, -oris, ἀ.

δωροληπτέω -ῶ· = δωροδοκέω.

δωρολήπτης, ὁ munera accipiens.

δῶρον, τό 1) donum, -i, οὐ. 2) munus, -eris, οὐ 3) (τοῖς στρατ. ὑπὸ τοῦ αὐτοκράτ. διδόμενον) donativum, -i, οὐ.

δωροφορέω -ῶ (τινι) donum offero alicui

δωροφορία, ἡ· munerum oblatio.

δωροφορικός· dona offerens

δωροφόρος, ον· dona dans ἢ offerens.

Ε

Ε, (ἔ ψιλόν). τὸ πέμπτον γράμμα, litera ε. ὡς ἀριθμητικὸν σημεῖον τὸ μὲν ε = quinque ἢ quintus, τὸ δὲ ,ε = quinquies mille ἢ quinque millia.

ἒ ἔ! eh! eheu!

ἕ· ἀντων se ἢ sese.

ἔα! ehem! eho!

ἐάν 1) s i: ἐὰν ζητῇς καλῶς εὑρήσεις, si quaeres bene invenies. ἐάν τι φαγωσιν, ἀναστήσοντα, si quid ederint, resurgent 2) (ἐπὶ ἐπαναλήψ c u m (μετὰ πρκμ. ὁριστ.): ἐ ν γλαὺξ ἀνακράγῃ, δεδοίκαμεν, cum noctua cecinit, metuimus. 3) ἐὰν μή, nisi ἐὰν δὲ μή, si minus. ἐὰν μόνον μή, modo, dummodo si.

ἔαρ, τό· **v e r**, veris, οὐ. tempus vernum; vernum, -i, οὐ. ἔαρος, τοῦ ἢ .ος, vere ἢ verno. ἅμα ἦρι, ἅμα τῷ ἔαρι, primo vere. ὁ οὐρανὸς ἔαρ ποιεῖ, coelum vernat.

ἐαρίζω· 1) vernum tempus dego 2. - θάλλω· τὰ δένδρα ἐαρίζει, arbores vernant.

ἐαρινός, ἡ, όν· vernus a, um. ἡ ἐαρινὴ ὥρα (τὸ ἔαρ), vernum tempus ὁ ἐαρινὸς ἄνεμος, vernus ventus. ὁ ἀὴρ ἐαρινός ἐστιν, aër vernat. ἡ ὄρνις ᾄδει τὴν ἐα ινὴν ᾠδήν, avis vernat.

ἑαυτοῦ, -ῆς, -οῦ ἢ **αὑτοῦ -ῆς, -οῦ**· **ἑαυτῶν** ἢ **αὑτῶν** κτλ· 1) **s u i**, sibi, se ἢ sese (ἐπὶ ἀμέσου ἢ ἐμμέσου αὐτοπαθείας). ὁ Ν κίας τῇ σῇ πρὸς αὐτὸν ἀγάπῃ ἥδεται, Nicias tuo sui amori delectat. ἡ ἀρετὴ ἑαυτῆς ἐρᾷ, est amans sui virtus ὁ Καῖσαρ ἀξιοῖ με πρὸς αὑτὸν ἐλθεῖν, Caesar, ut veniam ad se, rogat. 2) = ἀλλήλων, -οις, -ους, inter se: πόλεμον ἐποιήσαντο ἑαυτοῖς (= ἀλλήλοις), bellum inter se gesserunt. 3) ὁ ἢ τὸ ἑαυτοῦ (αὑτοῦ) -ῆς, -οῦ, πληθυντ. ὁ, ἡ, τὸ ἑαυτῶν (αὑτῶν): suus, a, um (ἐπὶ ἀμέσου ἢ καὶ ἐμμέσου αὐτοπαθείας): τὸν ἑαυτοῦ (αὑτοῦ) υἱὸν ἐπιθυμεῖ ἰδεῖν, suum gnatum videre cupit. τὴν αὑτῶν πατρίδα ἀπὸ τῶν τυράννων ἠλευθέρωσαν, suam patriam a tyrannis liberaverunt ἑκάστῳ τὸ ἑαυτοῦ ἀπονέμειν, suum cuique tribuere.

ἐάω -ῶ· 1) sino, -ere, aliquem ἢ ut aliquid fiat. ἔασόν με (ἄφες με), sine me! ἔασον αὐτὸν λέγειν, sine ut dicat. 2) omitto, -ere: ἐάσας πάντα omnibus rebus omissis ταῦτα ἐῶμεν, ut haec omittamus. 3) permitto -ere: ἐῶ τινα ποιεῖν τι permitto alicui aliquid facere. 4) patior aliquid fieri. οὐκ ἐάσω τοῦτον ἄθλιον γενέσθαι, non patiar hunc miserum fieri.

ἑβδομαδικός, ή, όν· septem dierum; septimanus a, um

ἑβδομαῖος, α, ον· septimo die aliquid faciens

ἑβδομάς, ἡ· 1) = ἑπτάς, septenarius numerus. 2) h e b d o m a s, -atis. θ.

ἑβδομήκοντα, οἱ, αἱ, τά septuaginta. ἕκαστος ἢ ἑκάστοτε ἑβδομήκοντα, septuageni -ae, a ἐξ ἑβδομήκοντα συγκείμενος, septuagenarius, a, um

ἑβδομηκοντούτης, ὁ septuagenarius homo.

ἑβδομηκοντοῦτις, ἡ septuagenaria.

ἑβδομηκονταετία, ἡ· tempus septuaginta annorum

ἑβδομηκοντάκις septuagies.

ἑβδομηκοστός. septuagesimus, a, um.

ἕβδομος, η, ον septimus a, um. τῇ ἑβδόμῃ ἡμέρᾳ, die septimo. ἡ ἑβδόμη (ἡμέρα), nonae. τὸ ἕβδομον, septimum.

ἐβένινος, ον ebeninus, a um

ἔβενος, ἡ· 1) ebenus -i. θ 2 τὸ ἐβένινον ξύλον, ebenum, -i, οὐ.

ἑβραΐζω 1) ebraïce loquor. 2) Hebraeos imitor.

ἑβραϊκός, ή, όν· Hebraïcus, a, um

Ἑβραῖος, ὁ· Hebraeus, -i, ἀ. Ἑβραία, Hebraea, -ae, θ.

Ἑβραϊστί· Hebraice.

Ἕβρος (ποταμός)· Hebrus, -i, ἀ.

ἐγγαληνίζω· serenus fio.

ἐγγαμέω -ῶ· nuptiis pervenio in familiam aliquam.

ἐγγαμίζω do alicui aliquam in matrimonium.

ἐγγάμιος, ον· nuptialis, e; conjugalis, e.

ἔγγαμος· matrimonio conjuncta ἐπὶ γυναικ. nupta. *ὁ ἔγγαμος βίος, vi matrimonalis.

ἐγγαστρίμαντις· vaticinator e ventre
***ἐγγαστριμυθία** ars ventriloqui.
ἐγγαστρίμυθος· ventriloquus -i
ἐγγαστρόω -ῶ (= ἐγγαστρώνω)· gravido ἢ gravidam reddo aliquam.*ἐγγαστρώνομαι· gravida (praegnans) fio.
ἔγγειος, ον· qui in terra est. ἔγγειος κτῆσις, fundus -i, ἀ.
ἐγγελαστης, ὁ irrisor, -oris ἀ.
ἐγγελάω -ῶ· irrideo. aliquem.
ἐγγενής ές· 1) indigena, -ae, θ. 2) consanguineus a, um
ἐγγενάω -ῶ· ingenero. -are.
ἐγγεύομαί (τινος)· gusto ἢ degusto -are, aliquid.
ἐγγηράσκω (τινί) insenesco, (-nui -ere), alicui rei.μετφ. inveterasco,-ere
ἐγγίγνομαι, ἐγγίνομαι· 1) ingenerasco -ere, alicui; innascor, (-natus sum. -i) alicui ἢ in aliquo. ἐντεῦθ = insum (-fui, -esse) alicui ἢ in aliquo. 2) ἐπὶ χρόνου· intersum -fui, -esse. 3) ἀπρόσ. ἐγγίγνεται, licet, fieri potest.
ἐγγίζω· 1) = πλησιάζω τί τινι propinquo ἢ adpropinquo -are, aliquid alicui. 2) = ἅπτομαι, tango, -ere, aliquem ἢ aliquid.
ἔγγιον propius.
ἔγγιστα· proxime.
ἔγγλαυκος· glaucus; caeruleus.
ἔγγλισχρος· viscosus, a, um.
ἔγγλυκος, ον· paulum dulcis.
ἔγγλυμα, τό· insculptum, -i, οὐ.
ἐγγλύφω· insculpo (-psi. -ptum, -ere) aliquid alicui rei ἐγγεγλυμμένος, η, ον, insculptus. a, um.
ἐγγομφόω -ῶ· clavis infigo ἢ firmo, aliquid.
ἐγγόνη, ἡ· neptis, -is, θ. μικρὰ ἐγγόνη, nepticula, -ae, θ. ἐγγόνη ἐγγόνου, abneptis, -is, θ.
ἔγγονος, ὁ· nepos, -otis, ἀ. μικρὸς ἔγγονος nepotulus, i, ἀ. ἔγγονος ἐγγόνου, abnepos, -ōtis, ἀ.
ἐγγράμματος,ον· 1) = ἔγγραφος, scriptus, a, um. *2) = γραμμάτων ἔμπειρος. literatus, a, um
ἐγγραφή, ἡ inscriptio. -onis, θ. relatio, in tabulas. Ἰδὲ ἐγγράφω.
ἔγγραφον, τό· scriptum, -i, οὐ. tabella, -ae, θ.
ἔγγραφος, ον· 1) scriptus, a, um; conscriptus, -a, -um; literis mandatus. πατέρες ἔγγραφοι (= οἱ συγκλητικοὶ τῆς Ῥώμης), patres conscripti. *ἔγγραφος ἐξέτασις. scriptum examen ἢ tentamentum.
ἐγγράφω 1) inscribo, -ere, aliquid ἢ aliquid alicui 2) conscribo, -ere, aliquem (τοὺς πολίτας cives). 3) ἐγγράφω ὄνομα εἰς τοὺς πίνακας (εἰς τοὺς καταλόγους), nomen in tabulas refero.
ἐγγράφως literis, scripto.
ἐγγυάω -ῶ 1) κυρ. trado ut pignus. 2) συνήθ. = ἀρραβωνίζω: ἐγγυῶ τινι τὴν θυγατέρα, spondeo ἢ despondeo alicui filiam meam; paciscor nuptias filiae cum aliquo. ἐγγυάομαι -ῶμαι· 1) = ἀρραβωνίζομαι: ἐγγυῶμαί τινα, despondeo mihi aliquam· ὅθεν: ὁ ἐγγυημένος (= ὁ μνηστήρ, sponsus, -i, ἀ. ἡ ἐγγυημένη (= ἡ μνηστή), sponsa, -ae, θ. pacta. -ae, θ. 2) = ἐγγύησιν παρέχω: sponsionem facio, sponsione me obstringo, s p o n d e o. -ere. ἐγγυῶμαι ὑπέρ τινος, spondeo pro aliquo. ἐγγυῶμαί τι, caveo de re aliqua, satisdo. ἐγγυῶμαι τὸν Καίσαρα τοιοῦτον καὶ ἔσεσθαι, spondeo Caesarem talem semper fore. 3 ἐν ποινικαῖς δίκαις· ἐγγυῶμαί τινι εἰς Ῥώμην ἐπὶ τὴν δίκην παρέσεσθαι, vadimonium alicui Romam promitto. Ἰδὲ τὸ ἑπ. μενον.
ἐγγύη ἡ ἐγγύησις. ἡ· 1) ἐν γένει. sponsio, -onis, θ. ἐγγύησιν δίδωμι, sponsionem facio. sponsione me obstringo 2) fidejussio, -onis, θ. 3) ἐγγύη τοῦ παρέσεσθαι ἐπὶ τὴν δίκην (ἐν ποινικαῖς δίκαις): vadimonium, -ii, οὐ. 4) ἐπὶ χρηματ. πράξεων satisdatio,-onis,θ. satisfactio, -onis. θ. ἐγγύην παρέχω, satisdo -ere; satisfacio, -ere
ἐγγυητής, ὁ· 1) ἐν γένει· sponsor, -oris. ἀ. fidejussor, -oris, 2) ἐν ποινικαῖς δίκαις· vas. vadis ἀ. Ἰδὲ ἐγγύη. 3) ἐν χρηματ. ἢ πολιτικαῖς πράξεσι· praes. -aedis, ἀ. ἐγγυητής τινός εἰμι, praes sum pro aliquo. ἐγγυητὰς δίδωμι, παρέχω, καθίστημι. praedes do.
ἐγγυητικός· fidejussorius, a, um.
ἐγγυητός, ή, όν· sponsus, a, um ἐγγυητὴ γυνὴ (= μνηστή), sponsa, -ae, θ.
ἐγγύθεν· comimus; e propinguo; prope.
ἐγγύθι prope.
ἐγγύμνασμα, τό· exercitatio, -onis.
ἐγγυμνάζω· exerceo, -ere.

ἐγγύς· 1) *ἐπιθετικῶς*· propinquus a. um. ἐν τοῖς ἐγγὺς τ.ς πόλεως, in propinquis urbis locis. ὁ γένει ἐγγύς τινος ὤν, propinqua cognatione alicui junctus. *συγκρ.* ἐγγύτερος ἢ ἐγγύτερον (ἐγγυτέρω) ὤν, propior, -oris, propius -oris. *ὑπερθ.* ἐγγύτατος,η. ον. ἢ ἔγγ τατα (ἐγγυτάτω) ὤν, proximus,a, um. 2) *ἐπιρρηματ.* propinque,prope. *συγκ.* ἐγγύτερον ἐγγυτέρω, propius *ὑπερθ.* ἐγγύτατα ἐγγυτάτω, proxime.

ἐγγύτατος, ἐγγύτατα, ἐγγυτάτω ἐγγύτερος, ἐγγύτερον, ἐγγυτέρω ἴδε ἐγγύς.

ἐγγύτης, ἡ· propinquitas -atis, θ. vicinitas, -atis θ. *μεταφ.* = τὸ παραπλήσιον, similitudo, -inis, θ.

ἐγγώνιος· angulosus, a, um.

ἐγείρω· 1) excito, -are, aliquem ἢ aliquid ἐγείρω τινὰ ἐκ τοῦ ὕπνου excito ἢ expergefacio aliquem e somno, ἐγείρω τινὰ ἐκ νεκρῶν, excito aliquem e mortuis. ἐγείρω τινὰ ἐκ τοῦ θανάτου, resuscito, -are, aliquem. 2) ἐγείρω (= παροξύνω) τινὰ πρός τι εἰς τι excito aliquem ad aliquid (εἰς στασιν, ad seditionem) 3 ἐγείρω (= διεγείρω) τι (ἐπιθυμίαν ὀργήν) incito, -are, aliquid (cupiditatem, iram 4) = αἴρω, ἀνίστημι, ὀρθῶ τι excito, erigo aliquid (τὴν κεφαλὴν caput, πύργον turrem) *μέσ* *ἐγείρομαι.α)* ἐγείρομαι ἐκ τοῦ ὕπνου, expergefio, -factus sum. ἐντεῦθ *ἐγρήγορα* ὃ ἰδέ. β) ἐπὶ ἀψύχων erigor, -i.

ἐγερσιβόητος· voce excitans.

ἐγερσίγελως· risum excitans

ἐγερσίμαχος· pugnas excitans

ἐγέρσιμος ὕπνος· somnus ex quo excitari quis potest

ἐγερσίνους· mentem excitans.

ἔγερσις, ἡ· excitatio -onis, θ ἔγερσις ἐκ τοῦ θανάτου resurrectio -onis θ.

ἐγερτέον excitandum (est).

ἐγερτήριον, τό· 1) = παρόρμημα, incitamentum, -i, οὐ. *2) = σάλπισμα ἑωθινόν, matutinus tubae sonus.

ἐγερτί vigilanter.

ἐγερτικός ή, όν 1) excitans, -ntis *2 = παροξυντικός, expergificus, a,um.

ἐγερτός, ή, όν experrectus, a, um. ἔγερτος ὕπνος, somnus ex quo excitari quis potest.

ἐγκαγχάζω· irrideo, -ere.

ἐγκαθέζομαι insideo, -ere.

ἐγκαθείργνυμι ἐγκαθειργνύω ἐγκαθείργω includo, -ere, aliquem ἢ aliquid

ἐγκάθειρκτος, ον inclusus, a, um.

ἐγκάρθερξις, ἡ inclusio, -onis, θ.

ἐγκάθετος, ον· subornatus a, um. ὁ ἐγκάθετος (= ὁ ἐνεδρευτής),insidiator, -oris, ἀ

ἐγκαθεύδω· indormio, -ire.

ἐγκάθημαι insedeo, -ere; in insidiis sum.

ἐγκαθιδρύω· colloco in loco (aliquid). ἐγκαθίδρυμαι. situs sum in-, ἐγκαθ δρυμένος, η, ον, collocatus, a, um (in loco).

ἐγκαθίζω colloco, -are (aliquem in sede).

ἐγκαθίημι (= ἐμβάλλω)· immitto, -ere, aliquid in aliquid

ἐγκάθισμα, τό· insidiae, -arum, θ.

ἐγκαθίστημι 1) colloco, -are aliquem ἢ aliquid 2) = καθίστημι, constituo, -ere aliquem 3) interpono, -ere, clam submitto.

ἐγκαθοράω ῶ· adspicio, -ere.

ἐγκαθορμίζω· in portum inveho (navem). *ἐγκαθορμίζομαι*, in portum invehor: portum subeo.

ἐγκαθόρμισις· invectio in portum.

ἐγκαίνια, τά encaenia, -orum, οὐ.

ἐγκαινίζω 1 = ἀνακαινίζω renovo, instauro -are.2) = καθιερῶ, consecro, -are: dedico, -are.

ἐγκαίνισις, ἐγκαινισμός· renovatio, -onis, θ. dedicatio, -onis, θ.

ἐγκαιρία ἡ opportunitas, -atis.

ἔγκαιρος, ον· oportunus, a, um; tempestivus, a, um.

ἐγκαίρως opportune; tempestive.

ἐγκαίω· inuro (-ussi, -ustum, -ere), aliquid. ἐγκαίω (= ἐντυπῶ) τινί τι inuro aliquid alicui. ὅθ. ἐγκεκαυμένος,η,ον, inustus, a, um. ἐγκαίω πῦρ, incendo ignem ἐγκαίω τῷ θεῷ, aram dei incendo.

ἐγκαλέω -ῶ (τινί τι = κατηγορῶ τινός τι) accuso aliquem alicujus rei. ἐγκαλῶ σοι προδοσίαν, accusso te proditionis, appello te de proditione ἐγκαλῶ τινι αἰτίαν τινὰ (ἔγκλημά τι), accuso aliquem aliquo crimine ἐγκαλῶ σοι τοῦτο,de hoc te accuso. *παθητ.* *ἐγκαλοῦμαι*, accusor, -ari. ἐγκαλοῦμαι τοῦτο, de hoc accusor, hoc mihi objicitur.

ἐγκαλυνδέομαι-οῦμαι· valvor in re aliqua; versor in re aliqua.
ἐγκαλλωπίζομαι· glorior, -ari.
ἐγκαλλώπισμα,τό· ornamentum, -i.
ἐγκάλυμμα, τό· velamentum, -i.
ἐγκαλύπτω· obtego, -ere. συνήθ. μέσ. ἐγκαλύπτομαι, velo me. ὑπ' αἰσχύνης ἐγκεκαλυμμένοι, prae pudore velati.
ἐγκάλυψις, ἡ· velatio, -onis, θ.
ἐγκάμνω (τινί)· lassesco, -ere, in aliqua re.
ἐγκάμπτω inflecto, -are.
ἐγκάπτω· voro, devoro, -are.
ἐγκάρδιος, ον· 1) qui in corde est. ἐγκάρδιόν ἐστιν ἢ γίγνεταί μοί τι, aliquid mihi cordi est. *2) = ἐκ τῆς καρδίας, ἐγκάρδιος φιλία, summa ἢ intima amicitia ἐγκάρδιος φίλος, amicissimus.
***ἐγκαρδίως** (= ἐκ τῆς καρδίας, ἐκ τῆς ψυχῆς)· e x a n i m o; ἐγκαρδίως ἀσπάζομαί τινα, plurimam salutem alicui dico.
ἐγκαρπής, ές· fructuosus, a, um.
ἔγκαρπος, ον· fecundus; gravidus.
ἐγκάρσιος, α, ον (= πλάγιος, λοξός)· obliquus, a, um; transversus, a, um.
ἐγκαρσίως (= πλαγίως)· oblique.
ἐγκαρτερέω -ῶ (τινι)· patienter (forti animo) fero, sustineo, aliquid; constans maneo in re aliqua. ἐγκαρτερῶ πρὸς δίψαν, non cedo ἢ concedo siti. ἐγκαρτερῶ μὴ ποιεῖν τι, abstineo, ne quin quid faciam.
***ἐγκαρτέρησις,ἡ**· perseverantia, -ae.
ἔγκατα (= ἐντόσθια) **τά**· intestina, -orum. τὰ ἔγκατα τῆς γῆς, viscera terrae (Ὀβ. Μ. 1, 138).
ἐγκαταβαίνω· descendo in; ingredior
ἐγκαταβιόω -ῶ (τινι)· vitam consumo in re aliqua.
ἐγκαταγηράσκω (τινί)· consenesco (-nui, -ere) in re aliqua.
ἐγκαταγράφω· inscribo, -ere.
ἐγκαταδαμάζω perdomo, -are.
ἐγκαταδαρθάνω· indormio, -ire.
ἐγκαταδέω· illigo, -are.
ἐγκαταδύνω (τινί)· subeo in aliquid (ὕδασιν in aquas).
ἐγκαταδύω· mergo, -ere.
ἐγκατακαίω· inuro, comburo in-.
ἐγκατάκειμαι· incumbo, -ere.
ἐγκατάκλειστος· inclusus, a, um.
ἐγκατακλείω, includo, -ere.
ἐγκατακλίνω (εἴς τι)· reclino, depono (alicui). ἐγκατακλίνομαί (τινι), accumbo -ere.
ἐγκατακοιμάομαι-ῶμαι·dormio in-.
ἐγκατακρύπτω· occulto in-.
ἐγκαταλαμβάνω· intus capio; comprehendo, -ere. ὅρκοις ἐγκαταλαμβάνω, jurejurando obstringo.
ἐγκαταλέγω 1) ἐγκ. λίθους, congero (-are) lapides. 2) = στρατολογῶ, militibus accenseo. 3) = προσαριθμῶ τί τινι, adnumero (-are) aliquid alicui.
ἐγκαταλείπω· intus relinquo, aliquid; derelinquo, -ere, aliquem ἢ aliquid; desero (-rui, -ere) aliquem ἢ aliquid (τὸ φρούριον cactellum). ἐγκαταλελειμμένος, η, ον· derelictus, a, um; desertus a, um.
ἐγκατάλειψις, ἡ· derelictio, -onis.
ἐγκαταλιμπάνω = ἐγκαταλείπω.
ἐγκαταλογίζομαι· computo, -are.
ἐγκαταμεμιγμένος· permixtus.
ἐγκαταμένω maneo, permaneo in-.
ἐγκαταμίγνυμι, ἐγκαταμιγνύω·immisceo, -ère; admisceo, -ère.
ἐγκαταπαίζω· illudo, -ere.
ἐγκαταπήγνυμι· infigo (-xi, -xum, -ere),aliquid alicui (κεφαλὴν δόρατι caput hastae).
ἐγκαταπίμπρημι· conburo in-.
ἐγκαταπίνομαι· imbibor.
ἐγκαταπίπτω· concido in-.
ἐγκαταπλέκω innecto, insero
ἐγκαταριθμέω -ῶ· numero in-.
ἐγκαταρράπτω· insuo in-.
ἐγκαταρρίπτω dejicio in-.
ἐγκατάρχομαι· incipio, -ere
ἐγκατασβέννυμι, ἐγκατασβεννύω· exstinguo in-.
ἐγκατασήπομαι· imputresco, -ere.
ἐγκατασκάπτω· diruo, -ere.
ἐγκατασκευάζω conficio in-.
ἐγκατάσκευος (= κομψός)·concinnus.
ἐγκατασκήπτω· invado; irruo ingruo (morbus, fulmen).
ἐγκατάσκηψις· impetus (morbi).
ἐγκατασκιρρόω -ῶ· 1) in scirrum induro. 2) ἐπὶ κηλίδ. invetero -are.
ἐγκατασπείρω· spargo ἢ dispergo in-. ἐγκατεσπαρμένος, sparsus ἢ dispersus in-.
ἐγκατασφάζω· trucido in-.
ἐγκατατάσσω καὶ **ἐγκατάττω** inter alios colloco ἢ insero.

ἐγκατατέμνω concido in-.
ἐγκατατίθημι· depono in-, repono in-, condo in-.
ἐγκατατρίβω· exerceo in-.
ἐγκαταυγάζω illumino in-.
ἐγκαταφλέγω comburo in-.
ἐγκαταφυτεύω· sero in loco.
ἐγκαταχέω effundo in-
ἐγκαταχώννυμι· obruo in-.
ἐγκατέχω· detineo in-
ἐγκατοικέω -ῶ inhabito, -are.
ἐγκατοικίζω colloco in loco
ἐγκατοικοδομέω -ῶ 1) inaedifico, -are, aliquid 2) firme includo in-.
ἐγκάτοικος incola, -ae, ὁ.
ἐγκατοπτρίζομαί (τινι) me in (speculo) video; intueor in-.
ἐγκατορύσσω defodio in-.
ἔγκαυμα τό 1) = ἐγκεκαυμένον: οἷον ἔγκαυμα ἐμμένει ταῖς ψυχαῖς, inustum animis hominum est. 2) pictura encaustica 2) pustula ex ustione
ἔγκαυσις, ἡ 1) pictura encaustica 2) = καῦσις, exustio -onis θ.
ἐγκαυστής, ὁ· pictor, qui ustione pingit.
ἐγκαυστικός· encausticus a, um. ἐγκαυστικὴ (τέχνη) ars encaustica
ἔγκαυστος, ον· encaustus, a, um· *τὸ ἔγκαυστον* (= πορφυρᾶ μελάνη τῶν Ῥωμ. αὐτοκρατόρων), encaustum sacrum ἢ ἁπλῶς encaustum
ἐγκαυχάομαι -ῶμαί (τινι)· glorior -ari, de re aliqua
ἔγκειμαί (τινι) 1) jaceo in aliqua re; insuo in aliqua re. 2 = ἐπίκειμαί τινι, insto (-iti, -are) alicui (τῷ πολεμίῳ hosti). 3) ὅλος ἔγκειμαί τινι, totus in aliquid incumbo
ἐγκέλευσμα, τό hortamentum -i
ἐγκελευσμός, ὁ· adhortatio, -onis, θ.
ἐγκέλευστος, ον· jussus, a, um
ἐγκελεύω καὶ *ἐγκελεύομαι*· hortor, -ari; adhortatione incito.
ἐγκέντρια, τά· calcaria, -ium
ἐγκεντρίζω insero (surculum); ἐγκεντρίζω τὸ δένδρον, arborem insero.
ἐγκεντρίς, ἡ 1) aculeus, -i, ἀ. 2) calcar, aris οὐ.
ἐγκέντρισις, ἡ· *ἐγκεντρισμός, ὁ* insitio, -onis, θ.
ἔγκεντρος, ον· aculeatus, a, um
ἐγκεντρόω -ῶ (= κεντρώνω) 1) aculeum infigo. *2) = ἐγκεντρίζω.

ἐγκεράννυμι καὶ *ἐγκεραννύω*· immisceo, -ere, aliquid alicui.
ἐγκέραστος immixtus, a, um.
ἐγκεφαλιακός cerebellaris, e.
ἐγκεφαλίτης ad celebrum pertinens
ἐγκέφαλος, ὁ cerebrum, -i, οὐ. μικρὸς ἐγκέφαλος, cerebellum, i, οὐ.
ἔγκηρος· inceratus
ἐγκηρόω -ῶ incèro, -are.
ἐγκλεισμός, ὁ inclusio, -onis.
ἔγκλειστος, ον inclusus, a, um.
ἐγκλείω ἢ *ἐγκλῄω* 1) includo, -si, -sum, -ere aliquid. ἐγκεκλῃμένη θύρα, porta clausa ἢ inclusa 2) ἐγκλείω ἔν τινι, εἴς τι, ἐντός τινος, includo in rem, in re ἢ re (ἐν δεσμωτηρίῳ in carcerem, in carcere ἢ carcere).
ἔγκλημα, τό 1) = κατηγορία, accusatio, -onis, θ. crimen, inis οὐ. ἀποκρίνομαι πρὸς τὰ ἐγκλήματα, respondeo crminibus. ἔγκλημα ποιεῖν, ποιεῖσθαι = accusare. *2) = κακούργημα, crimen, -inis, facinus, -oris, οὐ. μεμιασμένος τῷ ἐγκλήματι, foedatus crimine.
**ἐγκληματικός* criminalis, e. ἐγκληματικαὶ δίκαι, causae criminales.
ἐγκληματικῶς criminaliter.
ἔγκληρος, ον· consors, -rtis
ἔγκλησις (κατηγορία)· 1) accusatio, -onis, θ criminatio, -onis, θ. 2) = μέμψις, reprehensio, -onis θ.
ἐγκλητέος, α, ον reprehensione dignus, a, um.
ἔγκλητος, ον accusatus, a um.
ἔγκλιμα· e n c l i m a; inclinatio.
ἐγκλίνω· 1) inclino, -are, aliquid. 2) ἐγκλ. τινά, in fugam verto aliquem 3 inclino in fugam, fugio. 4) *ἐγκλίνομαι, α)* inclinor. -atus sum, -ari. β) ἐν τῇ γραμμ. ὁ τόνος ἐγκλίνεται, accentus inclinatur.
ἔγκλισις, ἡ· 1) inclinatio, -onis, θ. 2) ἐν τῇ γραμμ. α) ἔγκλισις τόνου, inclinatio accentûs. β) modus, -i, οὐ.
ἐγκλιτικός ή, όν· 1) inclinativus, a. um. 2) encliticus, a, um
ἐγκλύζω (= ἐγχέω)· infundo, -ere.
ἔγκλυσμα (= ἔγχυσις)· infusio, -onis
ἐγκοιλαίνω incavo, -are.
ἐγκοίλια, τά intestina, -orum
ἔγκοιλος, ον cavus, a, um.
ἐγκοιμάομαι -ῶμαί (τινι· incubo (-avi καὶ -ui, atum καὶ itum, -are) alicui (ναῷ fano, τῷ τοῦ Διὸς ναῷ,

Jovi). ὁ ἐγκοιμώμενος, incubator,-oris,ἀ.
ἐγκοίμησις, ἡ incubatio, onis, θ.
ἐγκοιμίζω obdormiscere facio.
ἐγκοιτάζομαι incubo, -are
ἐγκοίτια (= στρώματα) stragula
ἐγκόλαμμα, τό· sculptura. ae.
ἐγκόλαπτος insculptus, a, um
ἐγκολάπτω (τί τινι· 1) insculpo (-psi, -ptum, -ere) aliquid alicui (in re, in rem) 2) incîdo (-îdi, -isum, -ere) aliquid alicui (in re, in rem
ἐγκεκολαμμένος η, ον insculptus a, um; incisus, a um.
ἐγκολλάω -ῶ agglutino, -are
ἐγκολπίας (ἄνεμος)· encolpias, -ae.
ἐγκολπίζω 1) sinum (maritimum) facio. 2) navi invehor in sinum 3) ἐγ ολπίζω (= ἐνείρω εἰς τὸν κόλπον) τὰς χεῖρας, insinuo manus. 4) ἐγκολπίζομαι (μέσ.) in sinum recipio; in sinu teneo.
†**ἐγκόλπιον, τό** 1) sacrum amuletum 2) liber in sinu portandus; liber portatorius.
ἐγκόλπιος, ον· in sinu jacens.
ἐγκολπόω -ῶ 1) in sinum colligo. 2) ἱμάτια ἐγκεκολπωμένα, vestimenta sinuata. *3) ἐγκολποῦμαί τι, amplector, adscisco aliquid (ὀθνεῖα ἤθη, peregrinos mores); *4) ἐγκολποῦμαί τινα ἢ τὴν μερίδα τινός, partes alicujus sequor, in partes alicujns ingredior.
ἐγκοβόομαι-οῦμαι cingo me; induo.
ἐγκόβωμα, τό encombôma, -atis, οὐ. amictus servilis).
ἐγκονίομαι· volvor in pulvere.
ἐγκοπεύς, ὁ· caelum, -i, οὐ.
ἐγκοπή, ἡ incisio; incisura.
ἔγκοπος, ον· 1) laboriosus, a, um, 2) fessus, a, um.
ἐγκόπτω· 1) incido, -ere. 2) impedio, -ire; interpello, -ere
ἐγκορδυλέω -ῶ, ἐγκορδυλίζω· involvo, -ere. ἐγκεκορδυλημένος, involutus.
ἐγκοσμέω -ῶ· ordine colloco.
ἐγκόσμιος, ον· qui est in mundo, terrester, τὰ ἐγκόσμια, curae humanae cupiditates terrestres
ἐγκοτέω -ῶ (τινι)· irascor, alicui.
ἔγκοτος, ον· iratus, a, um
ἐγκράζω· inclamo (prae ira).
ἐγκραιπαλάω -ῶ· inebrior in-.
ἐγκρανίς, ἔγκρανον cerebellum.
ἐγκράτεια, ἡ· 1) abstinentia, -ae, θ continentia. -ae θ. temperantia, -ae. θ. 2) potentia. -ae (rei alicujus)
ἐγκρατεύομαι abstinens ἢ continens sum: contineo me
ἐγκρατέω -ῶ τινος = ἐγκρατής εἰμί τινος in potestate habeo aliquem ἢ aliquid.
ἐγκρατής, ές abstinens, -ntis; continens, -ntis; temperaus, -ntis ἐγκρατής τινος, potens ἢ compos rei alicujus. ἐγκρατὴς ἑαυτοῦ, compos sui ἢ mentis.
ἐγκρατύνομαι· corroboro aliquem.
ἐγκρατῶς abstinenter; temperanter. ἐγκρατῶς ἔχω τινός = εἰμὶ ἐγκρατής τινος in potestate habeo aliquem ἢ aliquid.
ἐγκρεμάννυμι, ἐγκρεμάω -ῶ suspendo in-. ἐγκρεμάννυμαι καὶ ἐγκρέμαμαι ἔν τινι, εἴς τι, adhaereo ἢ adhaeresco rei alicui ἢ ad aliquid
ἐγκρικόω -ῶ· insero (annulo).
ἐγκρίνω· adopto, -are· ἐντεῦθ. = admitto. -ere; adprobo, -are. ἐγκεκριμένος, ἐγκριθείς, admissus,probatus ἢ adprobatus, a, um.
ἔγκρισις, ἡ· adoptatio, -onis, θ admissio, onis, θ probatio, -onis, θ.
ἔγκριτος, ον· admissus, a, um. *ἐντεῦθ. = praestans, -ntis.
ἐγκροτέω -ῶ cum strepitu pulso.
ἐγκρούω· infigo, -ere.
ἔγκρυμμα, τό· insidiae (militum).
ἐγκρύπτω· condo -ere; occulto, -are, aliquid.
ἐγκρυφίας· 1) ἐγκρ. ἄρτος, panis subceneritius. 2) = ὕπουλος, subdolus.
ἐγκρύφιος, ἔγκρυφος· occultus.
ἔγκρυψις, ἡ· occultatio, -onis.
ἐγκτάομαι -ῶμαι· possideo bona extra patriam.
ἔγκτημα, τό· possessio bonorum extra patriae fines.
ἔγκτησις, ἡ· jus possidendi bona in ditione alius civitatis.
ἔγκητος, ον· aequisitus, a, um
ἐγκτίζω· condo ἢ struo in aliquo loco (πόλεις urbes).
ἐγκύησις, ἡ· gravidas, -atis, θ.
ἐγκυκάω -ῶ· immisceo, -ere.
ἐγκυκλέω -ω circumvolvo -ere.
ἐγκύκλιος, ον· encyclios, on 1) = κυκλικός, in orbem actus; circularis (chorus). 2) = ἐτήσιος anniver-

sasius, a, um. 3) ἡ ἐγκύκλιος παιδεία τὰ ἐγκύκλια μαθήματα, ἢ ἁπλῶς τὰ ἐγκύκλια, cursus artium liberarium; disciplinarum orbis. 4) ἐγκύκλιος (ἐπιστολή) encyclios (litera)

ἐγκυκλίως orbiculatim.

ἐγκυκλοπαιδεία = ἐγκύκλιος παιδεία. ἐντεῦθ. τὸ νεώτ. encyclopaedia.

ἔγκυκλος, ον · orbicularis, e. τὸ ἔγκυκλον (= περιβόλαιον), amiculum muliebrum.

ἐγκυκλόω -ῶ καὶ ***ἐγκυκλόομαι -οῦμαι*** · circo includo; circumago μέσ. circumeo; cingo, -ere.

ἐγκύκλωσις, ἡ circuitus, -us, ἀ.

ἐγκυλινδέω -ῶ · involvo, -ere

ἐγκυλίνδησις, ἡ volutatio -onis.

ἐγκυλίω · involvo, -ere. ἐγκυλίομαι εἴς τι μετφ.) versor in re aliqua.

ἐγκυμαίνω · inaestuo, -are

ἐγκυμονέω -ῶ · gravida sum. ἐγκυμονοῦσα υἱόν, puero gravida. τὸ ἐγκυμονούμενον, fetus

ἐγκύμων, ον ἔγκυος, ον · 1) ἐπὶ ἀνθρ. gravidus, a, um. 2) ἐπὶ ἀνθρ. καὶ ζῴων, praegnans, -ntis; ἔγκυός ἐστιν ἔκ τινος, ex aliquo gravida est. ἐγκύμονα ποιῶ τινα gravidam (praegnantem) aliquem facio. ἔγκυος γίγνομαι, praegnans fio: ingravesco, -ere. 3) ἐπὶ ζῴων · fetus, a, um. 4) ἐγκύμων (= πλήρης τινος, gravidus ἢ praegnans aliqua re.

ἐγκύπτω · 1) pronus incumbo, propendens incumbo. 2) ἐγκύπτω εἴς τι. α) inspicio in aliquid. *β) μεταφ. ἐγκύπτω (ενέκυψα) εἴς τι, εἰς τὰ γράμματα, εἰς τὴν φιλοσοφίαν, pronus incumbo (incubui) in aliquid, in literas (in studio literarum), in philosophiam.

ἔγκυρτος, ον incurvus, a, um.

ἐγκύω · praegnans sum.

ἐγκωμιάζω (τινά ἤ τι) · 1) laudo, -are, aliquem ἢ aliquid; de aliquo laudes dico ἢ habeo; laudibus effero ἢ orno (aliquem) 2) praedico, -are.

ἐγκωμιαστέος, α, ον · praedicabilis, e.

ἐγκωμιαστής, ὁ · laudator, -oris, ἀ. praedicator -oris, ἀ.

ἐγκωμιαστικός · laudativus, a, um.

ἐγκωμιαστός, ή, όν laudabilis, e.

ἐγκώμιον, τό · 1 laus -udis, θ. ἐγκώμιόν τινος ποιοῦμαι, de aliquo (alicuius) laudes dico ἢ habeo. 2) ἐπὶ νεκροῦ laudatio, -onis, θ. 3) praedicatio, -onis, θ 4) praeconium, -ii οὐ.

ἐγκώμιος · 1 = ἐπιχώριος, indigena. 2) ἐγκώμιος ὕμνος, ἐγκώμιον μέλος carmen quo laudes alicujus celebrantur

ἐγρήγορα (= εἰμαι ἄγρυπνος) vigilo, -are. ἐγρηγορώς, vigilans, -ntis; vigil, -ilis.

ἐγρηγορέω -ῶ (= ἀγρυπνῶ) · vigilo, -are. ἐγρηγορῶν, vigilans, -ntis; vigil, -ilis.

ἐγρηγορότως (ἀγρύπνως) · vigilanter

ἐγρήγορσις (= ἀγρυπνία). ἡ · vigilantia, -ae θ. vigilatio, -onis, θ. vigilia, ae, θ.

ἐγρηγόρως (= ἀγρύπνως) · vigilanter

ἐγχαίνω ἐγχάσκω · 1) inhio, -are. 2) valde irrideo, -ere

ἐγχαλινόω -ῶ · 1) freno, -are. μετφ. ἐγκεχαλινωμένος, frenatus.

ἔγχαλκος, ον aereus, a, um.

ἐγχαραγή, ἡ incisura, -ae, θ.

ἐγχάραγμα, τό signum incisum.

ἐγχάραξις, ἡ incisio, -onis, θ

ἐγχαράσσω καὶ ***ἐγχαράττω*** (τί τινι) insculpo (-psi, -ptum, -ere aliquid alicui rei ἢ in re; incîdo (-îdi, -isum, -ere aliquid alicui rei ἢ in re. in rem. ἐγχαράττω νόμους εἰς χαλκόν, incido leges in aes. ἐγχαράττω τι ταῖς ψυχαῖς, insculpo aliquid in mentibus. ἐγκεχαραγμένος, η, ον insculptus, a, um incisus, a, um. πίναξ γραφὴν ἔχων ἐγκεχαραγμένην, tabula incisa literis.

ἐγχέζω · caco in-.

ἐγχειμάζω · hiberno in-.

ἐγχειρέω -ῶ · 1) aggredior, -i; incipio, -ere 2) ἐγχειρῶ τινί = προσβάλλω τινά, aggredior aliquem.

ἐγχείρημα, τό · coeptum, -i, οὐ. inceptum, -i, οὐ.

ἐγχείρησις, ἡ · 1) inceptio alicujus rei. *2) ἐγχ. ἰατρική, actio secandi. ἐγχείρησιν ποιοῦμαι, seco, -are (aliquem).

ἐγχειρητέον · aggrediendum (est).

ἐγχειρητικός (= ἐπιχειρηματικός), ή, όν promptus ad agendum (aliquid).

ἐγχειρίδιος, ον · manualis, e; ἐντεῦθ. ἐγχειρίδιον, τό · α) = μαχαίριον, sica, -ae, θ. culter, -tri, ἀ. pugio, -onis, θ. β) ἐγχειρίδιον (βιβλίον) manuale, -is οὐ. τὰ ἐγχειρίδια (βιβλία) manualia -ium.

ἐγχειρίζω (τινί τι) in manus alicujus trado aliquid; trado, reddo aliquid

alicui *ἐγχειρίζω τινὶ ἐπιστολήν, reddo alicui epistolam.
ἐγχείρισις, ἡ, *ἐγχειρισμός*, ὁ· actio tradendi in manus.
ἐγχειροτονέω -ῶ inter alios creo.
ἐγχέλειον· parva anguilla
ἐγχελεών vivarium anguillarum
ἔγχελυς, ἡ· anguilla, -ae. θ
ἐγχέω (τί τινι) infundo (-fudi, -fusum, -ere) aliquid rei ἢ in rem. *ἐγκεχυμένος*, η, ον· infusus, a um.
ἔγχορδος ον· chordis intentus. *ἔγχορδον ὄργανον*, fides (-ium).
ἐγχορεύω· choros duco in-.
ἔγχος, τό· hasta, ae, θ.
ἐγχρεμετίζω· hinnio in-.
ἔγχρεμμα· excreatum (in aliquem).
ἐγχρέμπτομαι excreo in (aliquem)
ἐγχρῄζω indigeo, -ere.
ἐγχρίμπτω (τὸ κέντρον) infingo (-ere) aculeum ἢ spiculum.
ἔγχρισις, ἡ· inunctio -onis, θ.
ἔγχρισμα, τό· unguentum, -i, οὐ.
ἐγχρίω· 1) illino ἢ oblino, -ere.
ἐγχρονίζω (τινί, ἔν τινι)· diu permaneo alicubi; immoror, -ari; inveterasco (-avi, -ere)
ἐγχρονισμός, ὁ· diuturna commoratio in aliquo loco
ἔγχρυσος ον· inauratus, a, um
ἐγχρυσόω -ῶ inauro, -are.
ἐγχρώματος, ον· coloratus, a, um.
ἐγχρώννυμι, *ἐγχρώζω*· υρ. colore imbuo. *Παθητ*. (μετφ.) imbuor alicui rei
ἐγχυλίζω· in succum redigo.
ἐγχύλισμα· succus expressus.
ἔγχυλος, ον· succulentus, a, um.
ἐγχύλωσις, ἡ· succi derivatio.
ἔγχυμα, τό· infusum.
ἐγχυματίζω infundo, -ere.
ἐγχυματισμός, ὁ· infusio, -onis, θ.
ἔγχυμος, ον· succulentus, a, um.
ἐγχύνω· infundo -ere.
ἔγχυσις, ἡ· infusio, -onis, θ.
ἔγχυτος, ον· infusus, a, um.
ἐγχυτρίζω· in ollâ pono
ἔγχωμα, τό· terra aggesta.
ἐγχώννυμι καὶ *ἐγχόω* -ῶ· terrâ impleo aliquid (τάφρον fossam; aggere opposito claudo aliquid.
ἐγχωρέω -ῶ (= συγχωρῶ)· concedo, -ere. συνήθ. ἀπρόσ. *ἐγχωρεῖ*, licet *ἔτι ἐγχωρεῖ*=etiamnunc tempus est

ἐγχώριος, (α) ον· indigena: domesticus, a, um: patrius, a um ἐγχώριος οἶνος, βοῦς, indigena vinum, bos. ἐγχώριος θεός, indiges, -etis.
ἐγχωρίως· more regionis
ἔγχωσις, ἡ· impletio cavi terrâ aggestâ.
ἐγώ ego σὺν ἐμοί, μετ' ἐμοῦ, mecum σὺν ἡμῖν, μεθ' ἡμῶν, nobiscum, οἱ παῖδες ἡμῶν, pueri nostri οὐδεὶς ἡμῶν, nemo nostrum. εἰπέ μοι, dic mihi, ἔγωγε, ἐγώ τοι, egomet ego ipse Ἀλλά: *ἔγωγε*, ἐγώ τοι (= ὡς πρὸς ἐμέ) = equidem (quod ad me attinet, quantum quidem in me est) ἔγωγε (ἐγώ τοι) οὐδὲν οἶδα, nihil equidem novi. ὅσον γέ με εἰδέναι quod equidem sciam. ἐμοῦ γε ἕνεκα, per me equidem. ἔμοι γε mihi quidem. τὸ κατ' ἐμέ, quantum in me est ἡμεῖς γε, nos quidem. *νώ*, nos duo ἢ (αἰτ.) nos duos.
ἐγῷμαι (= ἐγὼ οἶμαι)· εὔχρ. ἐν τῇ φράσει *ὡς ἐγῷμαι*, ut opînor ἢ ἁπλῶς, opînor.
**ἐδαφιαῖος*, α, ον· usque ad solum.
ἐδαφίζω· 1) pavimento, -are; pavio -ire (τὴν γῆν terram). 2) = κατεδαφίζω, solo aequo (domum).
ἐδάφιον, τό· numerus capitis?
ἔδαφος, τό· 1) solum, -i, οὐ. ἔδαφος ἀγροῦ, agri solum τὸ πάτριον ἔδαφος (= ἡ πατρίς), patrium solum ἢ patriae solum. ἔδαφος (= πυθμὴν) θαλάσσης, ποταμοῦ, solum maris, fluminis. 2) = ὡμαλισμένον ἔδαφος, paviventum, -i, οὐ.
ἐδέατρος, ὁ· progustator, -oris, ἀ.
ἔδεθλον (Δήμητρος)· templum fanum
ἔδεσμα, τό· 1) 1) cibus (ἐν γένει). 2) τὸ τεχνικῶς παρεσκευασμένον, esca, -ae 3) τὸ πολυτελὲς ἔδεσμα, dapes (πληθ.). 4) ἐδέσματα, edulia, -ium, οὐ.
ἐδεσματοθήκη penaria cella.
ἐδεστέον· edendum (est).
ἐδεστής, ὁ comestor, -oris ἀ.
ἐδεστός, ή, όν· edûlis, e. τὰ ἐδεστά, edulia, -ium.
ἕδνα, τά· munera nuptialia.
ἔδομαι (μελ. τοῦ ἐσθίω)· edam.
ἕδος, τό· sedes, -is, θ.
ἕδρα, ἡ· 1 sedes, -is, θ 2) = ἑδώλιον, sedile, -is οὐ. 3) sella, -ae, θ. 4) = πρωκτός, podex hominis 5) = ἀπόπατος, latrena, -ae, θ.

ἑδράζω· colloco, -are, aliquid; stabilio, -ire, aliquid.

ἑδραῖος, α, ον· 1) sedentarius,a um ὁ ἑδραῖος (= βάναυσος) σκυτοτόμος, sedentarius sutor 2) = στερεός, stabilis e; firmus a, um.

ἑδραιότης, ἡ stabilitas, -atis, θ

ἑδραιόω -ῶ stabilio, -ire:firmo -are

ἑδραίωμα, τό firmamentum, -i, οὐ

ἑδραίως stabiliter.

ἑδραίωσις ἡ· stabilitas, -atis, θ.

ἑδρεύω sedeo; habito.

ἔδυν (ἀόρ. τοῦ δύομαι)· ὁ ἥλιος ἔδυ, sol occasus est. τοῦ ἡλίου δύντος, sole occaso.

ἔδω· edo, -ere· ἐδήδοκα, esi.

ἐδωδή, ἡ· cibus, i, ἀ.

ἐδώδιμος, ον· esculentus a, um. edûlis, e. τὰ ἐδώδιμα. edulia, -ium.

ἑδώλιον, τό· 1) sedes, -is θ. 2) s e d i l e, -is, οὐ. 3) ἑδώλια ναυτικά, navium transtra.

ἕζομαι· sedeo, -ere.

ἐθάς (-άδος), ὁ, ἡ· assuetus, a, um.

ἔθειρα (= κόμη)· coma. caesaries

ἐθελακρίβεια, ἡ· nimia diligentia.

ἐθελοδουλεύω voluntariam in servitutem me trado.

ἐθελοδουλία· voluntaria servitus.

ἐθελόδουλος· servus voluntarius.

ἐθελοκακέω-ῶ· sponte malus sum; ultro segnis sum.

ἐθελοκακία· voluntaria malitia

ἐθελόκακος· de industriâ improbus

ἐθελοκίνδυνος· temerarius, a, um.

ἐθελοκωφέω -ῶ· simulo surdum

ἐθελόκωφος· surdum simulans.

ἐθελοντεί, -τί· ultro; sponte.

ἐθελοντής voluntarius.

ἐθελοπονία, ἡ· sedulitas, -atis, θ.

ἐθελόπονος· sedulus, a, um.

ἐθελουργία· strenuitas, -atis, θ.

ἐθελουργός· strenuus, a, um.

ἐθελούσιος, ον voluntarius a, um. sponte aliquid faciens.

ἐθελουσίως· ultro; sponte.

ἐθέλω volo (volui, velle); cupio (-ipi, -itum, -ere), aliquid

ἐθίζω· 1) assuefacio, -ere. ἐθίζω τινὰ ὑπακούειν, assuefacio aliquem parere. ἐθίζω τινὰ πρὸς τι, assuefacio aliquem aliqua re ἢ ad rem. *ἐθίζομαι* 1) assuesco ἢ consuesco (-evi, -ere)· ἐθίζομαι ποιεῖν τι, assuesco ἢ consuesco facere aliquid. εἰθισμένος, η, ον, assuetus, ἢ consuetus a, um. 2) *εἴωθα, εἴθισμαι·* α) soleo (solitus sum, -ere): εἴωθε ψεύδεσθαι, solet mentiri. ὥσπερ εἰώθασιν, ut solent. εἰωθώς, εἰθισμένος, solitus, a, um. τὸ εἰωθός, solitum. κατὰ τὸ εἰωθός, ex solito. παρὰ τὸ εἰωθός, praeter solitum. β) consuevi: εἴθισμαι, εἴωθα τοῦτο ποιεῖν, consuevi hoc facere. ὥσπερ εἰώθειν, ὥσπερ εἰώθει ut consuevit, ut consuerat. γ) διὰ τοῦ m o s: ὥσπερ εἴωθα sicut meus est mos. εἰώθασιν οἱ ἄνθρωποι μὴ βούλεσθαι, mos est hominibus ut nolint.

ἔθιμος, ον (= εἰθισμένος)· consuetus ἢ assuetus a, um; *τὸ ἔθιμον,* mos; consuetudo.

ἐθισμός, ὁ· consuetudo, -inis, θ.

ἐθνάρχης, ὁ gentis princeps.

ἐθνικός, ή, όν 1) genti alicui proprius. Ἐθνικὸν Πανεπιστήμιον, Universitas nationis graecae. 2) † e t h n i c u s, a, um; gentilis, e. οἱ ἐθνικοί, gentes ἢ nationes.

ἔθνος, τό· gens, -ntis, θ natio, -onis, θ.

ἔθος, τό· 1) mos, moris, ἀ. κατὰ τὸ τῶν Ἑλλήνων ἔθος, more Graeco. κατὰ τὸ ἔθος, ἐξ ἔθους, more, de (ex) more. ἔθος ἐστὶν ἐν Ἕλλησι, moris Graecorum est. 2) consuetudo, -inis, θ. παρὰ Γερμανοῖς ἔθος ἐστί, aput Germanos consuetudo est. κατὰ τὸ ἔθος, (pro, ex) consuetudine.

εἰ 1) σύνδ. ὑποθετ. α) s i: εἰ ἡμέρα ἐστί, λάμπει, si dies est lucet. εἰ βούλει, δώσω σοι, si vis, dabo tibi. οὐκ ἂν ἐποίησε ταῦτα, εἰ μὴ ἐγὼ ἐκέλευσα, non haec fecisset, nisi ipse jussissem. ἐπιλίποι ἂν ἡμᾶς ὁ χρόνος, εἰ καταριθμησαίμεθα, dies deficiat, si velimus enumerare. φῶς εἰ μὴ ἔχομεν, ὅμοιοι τοῖς τυφλοῖς ἂν ἦμεν, lucem nisi haberemus, caecis similes essemus. β) (ἐπὶ ἐπαναλήψ.) s i (μετὰ παρατ. ὑποτ.) ἢ c u m (μετὰ πρκμ. ἢ ὑπερσυντελ. οριστ.): εἴ τις κινοῖτο καὶ μηδέποτε ἡσυχίαν ἔχοι, si quis se commoveret ac numquam interquiesceret. εἰ φίλον βλέψειεν, ἔκλαιεν, cum amicum viderat, plorabat. γ) εἰ δὲ μή, sin minus. εἰ ἄρα, si forte εἰ μόνον. εἴγε μόνον, dummodo. εἴ περ, si quidem. 2) σύνδ. ἐρωτημ.

εἰς κλαγ. ἐρωτ. α) an: οὐκ οἶδα, εἰ ἀληθής ἐστιν ἡ αἰτία, nescio, an vera causa sit. β) num: ἐρωτῶ, εἰ οὕτως ἔχει, quaero, num ita sit. σκοπεῖτε, εἰ δεῖ ὀκνεῖν, videte, num dubitandum sit. γ) ne: ἐπήρετο, εἰ ἐξείη, quaesivit, ne liceret. ἐρωτῶ, εἰ ὀρθῶς μέμνημαι quaero rectene meminerim.

εἶα! eja! εἶα δή! eja age! ehodum!

εἰάζω· eja clamo.

εἰδέχθεια, ἡ· aspectus taeter; deformitas, -atis, θ.

εἰδεχθής, ές· deformis, e; taetor, tra, trum.

εἰδεχθῶς· deformiter; taetre.

εἰδημονικῶς, εἰδημόνως· scienter.

εἰδήμων· sciens, -ntis; peritus, a, um (alicujus rei). *οὐσ. **οἱ εἰδήμονες,** periti; docti et intelligentes rerum aestimatores.

εἴδησις, ἡ· 1) scientia -ae, θ. peritia -ae, θ *2) *νεοελ.*=ἀγγελία, nuntius, -i, ἀ. denuntiatio, -onis, θ.

εἰδικός, ή, όν· specialis, e.

εἰδικότης, ἡ· specialitas, -atis, θ.

εἰδικῶς· specialiter.

εἰδοί, αἱ· idus, -uum, θ. ταῖς τοῦ Μαρτίου εἰδοῖς, idibus Martiis, πρὸ τῶν εἰδῶν Ἰουλίου, ante idus Iulias.

εἶδον· vidi ἰδ. **ὁράω.**

εἰδοποιέω -ῶ· 1) formam efficio, repraesento, -are. *2) *νεοελ.* indico denuntio, -are; certiorem facio aliquem de re aliqua.

εἰδοποίησις, ἡ· 1) repraesentatio, -onis, θ. *2) *νεοελ.* denuntiatio, significatio, -onis, θ. indicium, -ii, οὐ.

εἰδοποιΐα, ἡ· repraesentatio, θ.

εἰδοποιός, όν, speciem efficiens.

εἶδος, τό· species, -ei, θ. τὸ εἶδος τῆς μορφῆς, species formae, γυνὴ καλὴ τὸ εἶδος, bella specie mulier, ἕκαστον γένος εἰς εἴδη διαιρεῖται, singula, genera in species dividuntur, τὸ εἶδος (ἡ ἰδέα τοῦ Πλάτ.), species.

εἰδότως· scienter; perite.

εἰδοφορέω -ῶ· speciem rei effingo.

***εἰδυλλιακὸς βίος·** vita rustica, εἰδυλλιακὴ ποίησις, poesis pastoralis.

εἰδύλλιον, τό· idylium, -ii, οὐ. egloga, ae, θ.

εἰδωλόθυτος, ον· idole immolatus.

εἰδωλολατρεία, ἡ· cultus idoli.

εἰδωλολατρέω -ῶ· idololatra sum.

εἰδωλολάτρης, ὁ· idololatra, -ae, θ.

εἴδωλον, τό· 1) simulacrum· -i, οὐ. spectrum, -i, οὐ. †2) idolum, -i, οὐ.

εἰδωλοπλαστέω, -ῶ· speciem, effingo

εἰδωλόπλαστος, ον· effictus, a, um.

εἰδωλοποιέω, -ῶ· simulacra, conficio.

εἰδωλοποίησις, ἡ· imaginatio, θ.

εἰδωλοποιός, όν· imagines effingens.

εἶεν· esto: haec hactenus.

εἴθε· utinam, εἴθε τοῦτο ἐποίησεν, utinam hoc fecisset, εἴθε γένοιτο, utinam fiat, εἴθε σοι τότε συνεγενόμην, utinam id temporis tecum essem versatus.

εἰθισμένος, η, ον, consuetus, a um.

εἰθισμένως· consuete.

εἰκάζω· 1) similem facio, **εἰκάζομαι,** similis sum πάνυ εἰκασμένη, valde similis. 2)=συγκρίνω, adsimilo, -are; comparo, are. 3)=τεκμαίρομαι, conjicio, -ere; conjecto, -are. εἰκάζω ἔκ τινος, conjecturam facio ἢ capio ex aliqua re. εἰκάζω τι, conjecto aliquid.

εἰκάθω· cedo -ere.

εἰ καί, etsi.

εἰκαιολογέω -ῶ· vana loquor.

εἰκαιολογία, ἡ· vaniloquentia, θ.

εἰκαιολόγος, ὁ· nugator, -oris, ἀ.

εἰκαιοπονία, ἡ· inutilis, labor.

εἰκαῖος, α, ον· temerarius, a, um.

εἰκάς, ἡ· 1) numerus vicenus. 2) vigesimus dies mensis.

εἰκασία, ἡ· conjectura, -ae, θ.

εἴκασμα, τό· simulacrum, -i, οὐ.

εἰκασμός, ὁ· conjectura, -ae, θ.

εἰκαστής, ὁ· conjector, -oris, ἀ.

εἰκαστική, ἡ· ars statuaria.

εἰκαστικός, ή, όν, conjecturalis e.

εἰκαστικῶς· conjecturaliter.

εἰκῇ· temere.

εἰκονίζω· imagino, -are; effingo, -ere.

εἰκονικός, ή, όν· 1) imaginalis, e. 2) fictus, a, um.

εἰκονικῶς· 1) imaginaliter· 2) ficte, simulate.

εἰκόνιον, τό· imaguncula, -ae, θ.

εἰκόνισμα, τό· 1) simulacrum, -i, οὐσ. 2) *νεοελ.* imago (sancta).

εἰκονογραφέω -ῶ· depingo, -ere.

εἰκονογραφία, ἡ· effigies, -ei, θ. imago, -inis, θ.

εἰκονογράφος, ον· imagines, pingnes.

εἰκονοκλάστης ὁ imaginum (sanctarum) ruptor, -oris, ἀ

εἰκονομαχέω -ῶ· imagines, oppugno.

εἰκονομαχία·imaginum oppugnatio

εἰκονομάχος· imagines e templis deturbans; imaginum oppugnator

εἰκονοποιός· imagines faciens.

εἰκονοστάσιον sanctuarium -i, οὐ.

εἰκός (-ότος)· 1) par: aequum: εἰκός ἐστι, par est, aequum est. εἰκὸς καὶ δίκαιον, aequum et justum. ὡς εἰκὸς (δῆλ. ἐστί), ut aequum. 2) verissimile, probabile, consentaneum rationi consentaneum. οὐ γὰρ εἰκὸς ἦν, non probabile erat. ὡς εἰκό, οἷα εἰκός ut verissimile est ut par est. κατὰ τὸ εἰκός, ἐκ τοῦ εἰκότως, ἐκ τῶν εἰκότων, ut aequum, ut verissimile, ut rationi consentaneum est

εἰκοσάεδρος vigintiangulus, a um

εἰκοσαετηρίς,ἡ·1 vicennium, -i, οὐ. *2) = ἡ ἑορτή, vicennalia, -ium.

εἰκοσαετής, εἰκοσαέτης qui viginti annorum est.ὁ εἰκοσαετής,vicenarius,ἀ.

εἰκοσαετια· vicennium, -ii, οὐ.

εἰκοσαετίς (-ίδος) ἡ quae viginti annorum est.

εἰκοσάκις· vicies.

εἰκασακισχίλιοι· viginti millia.

εἰκοσάκοπος viginti remos habens

εἰκοσάμηνος, ον· viginti menses durans.

εἰκοσάπηχυς, υ· viginti cubitos longus.

εἰκοσαπλάσιος, εἰκοσαπλασίων, εἰκοσαπλοῦς vicies tantus.

εἰκοσάπρωτοι, οἱ· (ὄνομα ἀρχῆς)· viginti primi; icosaprôti, -orum, ἀ.

εἰκοσάς = τῷ **εἰκάς**

εἴκοσι· viginti. οἱ εἴκοσι ἄνδρες (= ἄρχοντες), vigintiviri, -orum· ἡ τῶν εἴκοσι ἀνδρῶν τιμή, vigintiviratus, -us, ἀ. ἀνὰ εἴκοσι, κατὰ εἴκοσι, viceni,ae,a.

εἰκοσιδύο· duo et viginti.

εἰκοσιεννέα· undetriginta.

εἰκοσιέξ· sex et viginti.

εἰκοσιεπτά septem et vinginti.

εἰκοσιοκτώ· viginti octo.

εἰκοσιπέντε· vinginti quinque.

εἰκοσιτέσσαρες viginti quatuor.

εἰκοσταῖος die vicesimo

εἰκοστολόγος (= ὁ συνάγων τὴν εἰκοστήν)· vicesimarius, -i, ἀ.

εἰκοστός ἡ, όν vicesimus ἡ vigesimus, a, um. ἡ εἰκοστή (φόρος τις), vicesima, -ae, θ. οἱ τῆς εἰκοστῆς λεγεώνος στρατιῶται, vicesimani, -orum, ἀ.

εἰκοτολογέω -ῶ· probabiliter dico; per conjecturas dico

εἰκοτολογία,ἡ· probabilitas, -atis θ.

εἰκότως· merito, jure; ut par est, ut consentaneam est; probabiliter.

εἴκω· cedo, -ere· εἴκω τινί, cedo alicui εἴκω ταῖς συμφοραῖς, cedo malis. εἴκω τινί τινος (= ἥττων εἰμί τινος), cedo alicui aliquid.

εἰκών, ἡ· 1) imago, -inis (ἐν γένει). effigies, -ei, θ. (πλαστικὴ εἰκών), simulacrum, -i (ἰδίως περὶ εἰκ. θεῶν). γραπτὴ εἰκών, imago picta, tabula picturae, pictura. πλαστὴ εἰκών, imago ficta. αἱ τῶν προγόνων εἰκόνες, imagines majorum ἢ μόνον imagines 2) ἐν τῇ ῥητορικῇ· similitudo, -inis, θ.

εἰκώς· μετχ. τοῦ ἔοικα.

εἰλαπίνη, ἡ· epulum, -i, οὐ.

Εἰλείθυια ἡ· Lucina. -ae, θ.

εἰλεός, ὁ· ileus volvulus.

εἰλικρίνεια, ἡ· sinceritas, -atis.

εἰλικρινής, ές sincerus, a, um; purus a um. ἐντεῦθ. = manifestus, a injuria).

εἰλικρινῶς· sincere.

εἷλον, εἱλόμην ἴδε **αἱρέω** -ῶ.

εἴλλω· volvo convolvo, involvo.

Εἵλωτες, οἱ· Helôtes, -um, ἀ.

εἱλωτία, ἡ· servitus, -utis, ἀ.

εἱλωτεύω· servio, -ire.

εἱλωτικός, ή, όν· heloticus, a, um.

εἷμα (= ἔνδυμα)· vestis, -is, θ.

εἱμαρμένη, ἡ· **εἱμαρμένον, τό** fatum -i, οὐ. fatalitas, -atis, θ. κατὰ τὴν εἱμαρμένην, fataliter.

εἱμαρμένος, η, ον· fato destinatus, a, um; fatalis, e. τὸ εἱμαρμένον τέλος, fatalis mors.

εἵμαρται· fato destinatum est.

εἱμαρτός (= εἱμαρμένος)· fatalis, e.

εἰ μή· 1) nisi: εἰ μὴ μαίνομαι, nisi insanio. εἰ μή τι, nisi si quid. εἰ ἄρα (= ἐκτὸς ἂν τυχόν), nisi forte. 2) ni (= nisi): θαυμάζω, εἰ μὴ ἔνδον ἐστί, mirum, ni domi est. εἰ μὴ ἕξεις, ni habebis. εἰ μὴ οὕτως ἦν, ni ita se haberet.

1. εἰμί sum (fui, esse) 1) ἀγαθός ἐστιν ὁ θεός, deus est bonus. ἔστι ποταμὸς Ἄραρις, flumen est Arar. ἕως ἔσομαι, ζήσω, dum ero. 2) ἔστι (μετ' ἀπαρεμφ. = ἔξεστι), est, licet: οἷόν τέ ἐστί μοι ταῦτα ποιεῖν, ea facere mihi licet.

3) ἔστι μοι, εἰσί μοι (= ἔχω), est mihi, sunt mihi (= habeo): ἔστι μοι βιβλία, sunt mihi libri. εἰσί μοι φίλοι, sunt mihi amici. 4) ἔστιν ὅς, est qui. εἰσὶν οἵ, εἰσὶν οἵτινες, sunt qui εἰσί τινες, sunt quidam. ἔσθ' ὅπου, est ubi alicubi. ἔστιν ὅτε, est quum, aliquando. ἔστιν ὅπως, est quomodo 5) *μετὰ προθέσ.* εἰμί ἀπό τινος, ortus sum ab aliquo. εἰμί περί τι, versor circum aliquid. occupor aliqua re. εἰμὶ ἐν νόσῳ ἐν ὀργῇ, ἐν φόβῳ, ἐν ἡδονῇ, aegroto, irascor, timeo, gaudeo. εἰμὶ σύν τινι, μετά τινος, cum aliquo sum, sto a partibus alicujus. 6) εἰμί τινος (κτῆμα, ἔργον), sum alicujus. 5) εἰμί τινι αἴτιός τινος, sum alicui rei: τοῦτο ζημία ἡμῖν ἐστι, hoc damno nobis est.

2. **εἶμι** ὡς τὰ πολλὰ μέλλων τοῦ ἔρχομαι = *θὰ ἔλθω*, θὰ ὑπάγω· i b o, -is, -it κτλ.: εἶμι βοηθήσων αὐτῷ, ibo ei subsidio. Ἡ ἀπαρέμφ. καὶ ἡ μετοχὴ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἔχουσι σημασίαν μέλλοντος, αἱ δὲ ἄλλαι ἐγκλίσεις ἐνεστῶτος: ἴωμεν, eamus. ἴθι οἴκαδε, i domum. ἴθι νῦν! ἴθι δή! i nunc! ἰέναι ἐπὶ τὸν πολέμιον, ire in (ad, contra) hostem ἴθι δὲ ἔρχομαι.

εἴπερ· si quidem.

εἶπον· dixi· εἰπέ μοι, dic mihi. εἴποι τις ἄν, ἴσως ἂν οὖν εἴποι τις, dixerit quispiam αἰσχρὸν εἰπεῖν, turpe dictu. οὕτως εἰπεῖν, ὡς ἔπος εἰπεῖν, ut ita dicam.

εἴποτε (εἴ ποτε)· si quando.

εἰργμοφύλαξ· custos carceris.

εἴργνυμι· in carcerem conjicio.

εἴργω· a r c e o (-ui, -ere). εἴργω τινὰ φυλακῇ, aliquem custodiâ arceo. εἴργω τινὰ (ἀπό) τινος, arceo aliquem re ἢ ab re interdico alicui re (ἱερῶν, σπονδῶν, ἀγορᾶς, sacris, libationibus, foro). *μετφ.* ὁ νόμος εἴργει μὴ ἀποκτείνειν, lex vetat, ne quis interficiat.

εἰρηναῖος, α, ον· pacificus, a, um; pacatus, a, um.

εἰρηναίως· pacifice; amice.

εἰρήνευσις· pacificatio, -onis, θ.

εἰρηνεύω· 1) paco ἢ pacifico (-are), aliquem ἢ aliquid. εἰρηνευόμενος, η, ον, pacatus, a um. 2) ἀμετ. in pace vivo, pacem ago.

εἰρήνη, ἡ· p a x pacis, θ. εἰρήνην ποιῶ (καὶ πρός τινα), pacem facio, jungo, compono cum aliquo. εἰρήνην πράττω (= διαπραγματεύομαι) de pace ago. εἰρήνην ἔχω, pacem habeo τὴν εἰρήνην παραβαίνω, pacem frango, rumpo, violo. εἰρήνην ποιῶ τινι, paco aliquem. ἐν εἰρήνῃ διάγω paco -are ἐν εἰρήνῃ, εἰρήνης οὔσης pace, in pace. ὁ λόγους περὶ εἰρήνης προσφέρων, nuntius pacis. οἱ περὶ εἰρήνης πρέσβεις, legatio de pace facienda ἢ reconciliata missa. *μετφ.* *α) = ὁμόνοια, concordia, -ae, θ. β) = ἡσυχία, pax, tranquillitas γ) Εἰρήνη (θεά), Pax

εἰρηνικός ή, όν· pacis studiosus ἢ pacem amans; pacificus, a, um ἐντεῦθ. = tranquillus, quietus, a, um

εἰρηνικῶς· pacate; cum bonâ pace; pacifice; tranquille.

εἰρηνοδίκης, ὁ f e t i a l i s, -is, ἀ. pacificator, -oris ἀ

εἰρηνοποιέω -ῶ pacifico, -are.

εἰρηνοποίησις· pacificatio, -onis

εἰρηνοποιός. ὁ pacis auctor ἢ interpres; pacificator, -oris ἀ

εἰρηνοφόρος. *ον*· nuntius pacis· pacifer, a um

εἰρηνοφύλαξ, ὁ· pacis custos.

εἱρκτή ἡ carcer, -eris, ἀ. vincula. -orum οὐ. custodia, -ae, θ.

εἱρκτοφύλαξ, ὁ· custos carceris.

εἱρμός, ὁ· series, -ei, θ. εἱρμοὶ αἰτιῶν, ordo seriesque causarum.

1. *εἴρω* (= συνείρω· s e r o (-ui). -ere. εἴρω (= πλέκω) στεφάνους, flores coronas nexo.

2 *εἴρω* (ποιητ.)· d i c o, -ere.

εἴρων, ὁ· 1) = κρυψίνους, dissimulator, -oris, ἀ. 2) = σκώπτης, cavillator, -oris. illusor, -oris, ἀ.

εἰρωνεία· 1) = προσποίησις ἀγνοίας, dissimulatio, -onis, θ. *2) = χλευασμός. illusio, -onis, θ.

εἰρωνεύομαι· 1) dissimulate loquor. καὶ ἐν γένει dissimulo, -are. 2) = σκώπτω, derideo, -ere.

εἰρωνευτής. ὁ· cavillator, -oris, ἀ.

εἰρωνευτικός, *εἰρωνικός*, *ή*, *όν*· dissimulatione loquens; simulatus, a, um; ironicus, a, um,

εἰρωνικῶς·simulate, ficte, ironice. εἰρωνικῶς λέγει, dissimulanter loquitur.

εἰς καὶ *ἐς*· 1) i n (μετ' αἰτιατ.: ἀφικνοῦμαι εἰς χώραν, venio in regionem. ἀφίκετο εἰς Ἀθήνας, Athenas venit.

πέμπω εἰς τὴν Ἀσίαν mitto in Asiam. 2) ad: ἐς Καπύην ἐπανῆλθεν, ad Capuam rediit εἰς Δήμητρος. εἰς Ἀφροδίτης (δηλ. ναόν). ad Cereris, ad Veneris δηλ. aedem). 3) λόγους ποιοῦμαι εἰς τὸν δῆμον, verba facio ad populum. λόγος εἰς τὸν Ῥωμαίων δῆμον ἐκκλησιάζοντα oratio ad Quirites. 4) ἐπὶ χρόνου εἰς ἐνιαυτόν, in unum annum ἐς θέρος. in aestatem ἐς ὀπίσω, in tempus posterum. εἰς ἀεί. in perpetuum, semper. εἰς γῆρας. ad senectutem. 5) quod attinet ad: εἰς μὲν ταῦτα, quod ea attinet. τὰ εἰς τὸν πόλεμον, quae ad bellum pertinent. 6) δι' ἐπιρρήματος: εἰς καλόν, opportune εἰς τάχος, celeriter. εἰς τί: cur? εἰς παντα, omnino. 7) ἐπὶ ἀριθμ. circiter, ad: εἰς μυρίους, ad decem millia.

εἷς, μία, ἕν· unus, una, unum (γεν unius, δοτ uni): εἷς καὶ εἴκοσι, unus et viginti ἢ viginti unus εἷς μόνος, unus tantum. εἷς μὲν — εἷς δέ. unus -alter. εἷς γάμος, unae nuptiae. μία ἐπιστολή, unae litterae. ἐπὶ ἑνός, ad unum, ad unum omnes. ἐν μιᾷ (τῇ αὐτῇ) οἰκίᾳ, in unis aedibus. ἓν καὶ τὸ αὐτό, unum atque idem. εἷς τῶν πολλῶν, unus e multis εἰς ἕν, in unum.

εἰσαγγελεύς, ὁ· delator -oris, ἀ.

εἰσαγγελία, ἡ delatio, -onis θ.

εἰσαγγελτικός. εἰσαγγελικός, ή, όν· delatorius, a, um.

εἰσαγγέλλω· defero (-tuli. -latum, -erre). εἰσαγγέλλω τινὰ ἐπὶ σπουδαρχίᾳ, defero aliquem de ambitu.

εἰσάγω 1) = εἰσκομίζω τι, inveho, -ere ἢ importo. -are, aliquid (ἐμπορεύματα merces). οἶνος εἰσάγεται εἰς τὴν Γαλλίαν, vinum invehitur in Galliam 2) εἰσάγω τινά πρός τινα, introduco aliquem ad aliquem. εἰσάγω τι εἴς τι. introduco ἢ induco aliquid in aliquid (τὸν στρατὸν εἰς τὴν Μακεδονίαν, exercitum in Macedoniam). 3 εἰσάγω τινὰ λέγοντα, induco aliquem dicentem.

εἰσαγωγεύς ὁ introductor, -oris, ἀ

εἰσαγωγή, ἡ· 1) = εἰσκομιδή, invectio -onis, θ. 2) introductio. -onis, θ. inductio -onis, θ. admissio, -onis, θ 3) εἰσαγωγὴ βιβλίου, proemium, -i, οὐ. exordium, i. οὐ.

εἰσαγωγικός. ή, όν ad introductionem aptus; introductorius, a, um.

εἰσαγώγιμος, ον· importatitius, a, um; introductus. a um.

εἰσακοντίζω jaculor in-

εἰσακούω· 1) εἰσακούω τινός audio, ausculto aliquem; aures do alicui 2) εἰσακούω τὰ. δεήσεις, exaudio preces. 3) εἰσακούω τινὶ (= ὑπακούω), exaudio aliquem; obedio alicui.

εἰσαλείφω inungo, ere.

εἰσάλλομαι (εἰσπηδῶ) εἴς τι· insilio (-ire) in aliquid.

εἰσαναγκάζω· cogo; compello

εἰσανάγω τινὰ πρός τινα· introduco aliquem ad aliquem

εἰσαντλέω -ῶ infundo. -ere.

εἰσάπαξ ἢ εἰς ἅπαξ semel.

εἰσαριθμέω -ῶ adnumero, -are.

εἰσαῦθις posthac.

εἰσαεί. εἰς ἀεί semper.

εἰσαύριον ἢ εἰς αὔριον in crastinum; in posterum diem.

εἰσαφίημι· immitto, -ere

εἰσαφικνέομαι-οῦμαι advenio, -ire.

εἰσβαίνω ingredior -gressus sum, -i), in aliquid conscendo, -ere, in aliquid (εἰς τὰς ναῦς, in naves).

εἰσβάλλω. 1) = ἐμβάλλω, injicio (-jeci, -jectum, -ere), aliquid alicui. 2) = βίᾳ εἰσέρχομαι, invado, -ere; irrumpo, -ere, in aliquid.

εἴσβασις, ἡ ingressus, -us. ἀ.

εἰσβατός, ή, όν quem, quam, quod ingredi possumus.

εἰσβιάζομαι (= βίᾳ εἰσέρχομαι) irrumpo, -ere, in aliquid.

εἰσβιβάζω (εἰς τὰς ναῦς)· impono in naves (in classem).

εἰσβλέπω· inspicio, -ere.

εἰσβολή, ἡ 1) ingressus, -us, ἀ. 2) invasio, -onis θ. irruptio, -onis, θ. incursio, -onis θ. 3) εἰσβολὴ λόγου, proemium. i, οὐ.

εἰσγραφή, (= ἐγγραφή)· inscriptio.

εἰσγράφω (= ἐγγράφω)· inscribo

εἰσδέχομαι· recipio (-cepi, -ceptum -ere) aliquem ἢ aliquid. εἰσδέχομαι εἰς τὴν οἰκίαν, recipio domum meam.

εἰσδοχή. ἡ· receptio -onis, θ.

εἰσδρομή (= εἰσβολή)· incursio.

εἴσδυσις. ἡ· introitus, -us. ἀ.

εἰσδύω. εἰσδύομαι· 1) subeo, -ire, penetro. -are; insinuo, -are (in aliquid) εἰσέδυ, penetravit.

εἴσειμι· = **εἰσέρχομαι,** ὃ ἰδέ.

εἰσέλασις. ἡ irruptio, -onis, θ.
εἰσελαστικοὶ ἀγῶνες ludi iselastici Plin ep. 10, 118.
εἰσελαύνω· equo invehor ἢ ingredior, -i. εἰσελαύνω εἰς τοὺς πολεμίους, invehor in hostem; equum permitto in hostes.
εἰσέπειτα deinde, postea.
εἰσέρπω, εἰσερπίζω irrepo (-psi, -ptum, -ere) in aliquid; irrepto, -are.
εἰσερπυσμός ὁ· irreptio, -onis, θ.
εἰσέρχομαι· 1) ineo (-ii, -itum, -ire) in aliquid: ingredior (-essus sum, -i) in aliquid; introeo, -ire, in aliquid; intro -are, in aliquid. μετφ. εἰσέρχομαι εἴς τι (= ἅπτομαί τινος, λαμβάνω τι), ineo aliquid, ingredior aliquid (εἰς τὴν ὑπατείαν consulatum). εἰσέρχομαι εἰς τὸν λόγον, ingredior orationem.
εἰσέτι ἢ **εἰς ἔτι** in posterum quoque.
εἰσέφρησα illapsus sum; intravi.
εἰσέχω· introrsus pertineo.
εἰσηγέομαι -οῦμαι 1) introduco (-xi, -ctum, -ere). aliquid. 2) εἰσηγοῦμαι νόμον, legem rogo. 3) suadeo -ere.
εἰσήγησις, ἡ· 1) introductio, -onis θ 2) suasio. -onis, θ. 3) εἰσήγησις νόμου, rogatio, -onis, θ.
εἰσηγητής, ὁ· introductor (-oris alicujus rei); auctor,-oris ἀ.suasor,-oris,ἀ.
εἰσήκω (εἰς οἰκίαν)·ingredior (domum).
εἰσήνεγκον ἰδὲ **εἰσφέρω**.
εἰσθλίβω imprimo, -ere.
εἰσίημι· immitto -ere; injicio. -ere. εἰσίημί τινα παρά τινα, intromitto aliquem ad aliquem.
εἰσικνέομαι -οῦμαι· pervenio in-.
εἰσιππεύω (εἰς τὴν πόλιν)· equo ingredior ἢ invehor (in urbem).
εἰσιτήριον· tabella (admissionis).
εἰσιτήριος, ον· ad ingressum pertinens; εἰσιτήριος λόγος, oratio aditialis.
εἰσκαλέω -ῶ advoco, -are.
εἴσκειμαι· positus sum.
εἰσκηρύττω· voce praeconis advoco; in concionem voco.
εἰσκολυμβάω -ῶ· innato, -are.
εἰσκομιδή. ἡ· invectio, -onis, θ.
εἰσκομίζω· inveho (-xi, -ere), aliquid; importo, -are, aliquid.
εἰσκρίνω· coopto, -are.
εἰσκρούω· feriendo immitto.
εἰσκυλίω· involvo -ere.
εἰσλάμπω illuceo, -ere.
εἰσμίγνυμι immisceo. -ere.
εἰσνήχομαι innato, -are.
*__εἰσοδεία, ἡ__· fructuum perceptio, frugum perceptio; seges, -etis, θ. messis, -is, θ καλὴ εἰσοδεία. ubertas in fructibus percipiendis; feracitas, -atis θ. κακὴ εἰσοδεία, messis ingrata.
*__εἰσοδεύω__ fructus percipio; fructum ex aliquo capio.
*__εἰσόδημα, τό__ reditus, -us, ἀ ἐτήσιον εἰσόδημα annuus proventus, -us, ἀ. τὰ εἰσοδήματα τοῦ κράτους, pecunia publica.
εἴσοδος. ἡ· ingressus, -us, ἀ. aditus, -us, ἀ. introitus, us ἀ.
εἰσοικειόω -ῶ amicum reddo.
εἰσοικοδομέω -ῶ· aedifico in-.
εἰσοπίσω· postea.
εἰσοπτρίζομαι· inspicio in speculum; in speculo faciem intueor.
εἰσοράω -ῶ· intueor, -eri.
εἰσορμάω -ῶ irruo, -ere. εἰσορμῶ εἰς τὴν οἰκίαν, irruo in aedes.
εἰσορμίζω· in portum inveho. **εἰσορμίζομαι**, invehor in portum; intro portum.
εἰσότε, εἰς ὅτε· donec.
εἰσοχετεύω rivos ago in-.
εἰσοχή, ἡ· quod introrsum vergit; locus depressus; cavum.
εἰσπέμπω (= ἐμβάλλω) immitto, -ere, aliquid (φόβον metum).
εἰσπεράω -ῶ transeo, -ire.
εἰσπέτομαι· involo, -are.
εἰσπηδάω -ῶ (εἴς τι) insilio (-silui, -ire) alicui ἢ aliquid (εἰς τὰ κύματα undas).
εἰσπίπτω (εἴς τινα, εἴς τι)· incido (-cidi, -ere) in aliquem in aliquid (εἰς τοὺς πολεμίους in hostem. εἰς ποταμὸν in flumen, εἰς τὴν πόλιν in urbem).
εἰσπλέω· navigo ἢ navi invehor (in locum aliquem).
εἴσπλοος -ους invectio in portum.
εἰσπνέω· spriritu duco (aërem).
εἰσπνοή, ἡ· respiratio. -onis, θ.
εἰσποιέομαι -οῦμαί (τινα)· adopto (-are, aliquem ἢ aliquem filium.
εἰσποίησις, ἡ· adoptatio, -onis, θ.
εἰσποιητός. ή. όν· adoptatus, a, um; adoptivus, a, um.

εἰσπομπή, ἡ admissio, -onis θ
εἰσπορεύομαι intro: introeo
εἰσπράκτωρ, ὁ exactor, -oris, ἀ.
εἴσπραξις, ἡ· exactio, -onis θ.
εἰσπράττω (τινὰ τι ἢ τι παρά τινος)· exigo. (-egi, -ere aliquid ab aliquo. δασμοὺς εἰσπράττω (εἰσπράττομαι, tributa exigo.
εἰσπτύω· inspuo. -ere
εἰσρέω· influo (-xi, -xum, -ere) ἀόρ. εἰσερρύη (= εἰσέρρευσεν), influxit, confluxit.
εἴσρους, ὁ· influxus, illapsus. -us, ἀ
εἰσροή, εἴσρυσις· influxio, -onis.
εἰστίθημι· impono, -posui -positum, -ere), aliquid in aliquid.
εἰστοξεύω sagittam immitto.
εἰστρέχω incurro, -ere· εἰσέδραμον, incurri, incurrerunt.
εἰστρυπάω -ῶ terebrando perforo.
εἰσφαίνω indico, are aliquid.
εἰσφέρω (ἀόρ **εἰσήνεγκον**) 1) infero (intuli, illatum -ferre); ingero (-gessi, -ere), aliquid. εἰσφέρω τι εἰς τὴν οἰκίαν, infero aliquid domum. 2) περὶ χρημάτων, φόρων· α) infero, -ferre; confero, -ferre: εἰσφέρω χρήματα εἰς τὸ ταμεῖον, infero pecuniam aerario. κατ' ἔτος φόρους εἰσφέρουσι, tributa quotannis conferunt. β) χρήματα, εἰσφορὰς εἰσφέρω, pecuniam, tributa solvo, pendo. 3) νόμον εἰσφέρω, legem fero, legem rogo. εἰσφέρω εἰς τὸν δῆμον, ad populum fero. εἰσφέρω γνώμην εἰς τὸν δῆμον rogationem ad populum fero. εἰσφέρω τὴν γνώμην τῇ βουλῇ in medium adfero sententiam, palam censeo aliquid faciendum. 4) = εἰσάγω, induco, -ere: καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, et ne nos inducas in tentationem.
εἰσφοιτάω -ῶ· frequento (in locum)
εἰσφορά, ἡ· 1) pecuniae collatio. 2) = φόρος, tributum, -i, οὐ εἰσφορὰς εἰσφέρω, tributa solvo pendo. εἰσφορὰ τῶν τελῶν, solutio tributorum. 3) illatio (legis).
εἰσφορέω -ῶ· infero, importo (εἰς τὴν οἰκίαν domum).
εἰσφράττω· sepio. -ire, aliquid
εἰσφύρω· immisceo, -ere.
εἰσχέω· infundo, -ere.
εἰσχωρέω -ῶ penetro in aliquem locum. pervado, -ere.

εἴσω ἔσω· intra (μετ' αἰτιατ): εἴσω τῶν τοίχων, intra parietes εἴσω τῶν ὁρίων ὑποχωρεῖν, intra fines se recipere. εἴσω = ἐντεῦθεν τῶν Ἀπεννίνων intra Apenninum.
εἰσωθέω ῶ intra pello
εἶτα postea deinde, tam
εἴτε — εἴτε sive — sive: εἴτε νύξ ἐστιν, εἴτε ἑσπέρα, sive nox est, sive est vespera.
εἴωθα. εἰωθώς ἰδὲ **ἐθίζω.**
εἰωθότως· more solito
ἐκ (πρὸ φωνηέντ) **ἐξ** 1) **ex** ἢ **e** (e πρὸ συμφ. **ex** πρὸ συμφ καὶ φωνήεντος), μετ' ἀφαιρ: ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, e caelo. ἀσπάζομαι ἐκ τῆς ψυχῆς, ex animo diligo. ἐκ τινός εἰμι, γίγνομαι, orior ex aliquo. εἷς ἐκ τῶν δέκα ἀνδρῶν unus ex decemviris. ποτήρια ἐκ χρυσοῦ, pocula ex auro ἐκ τοῦ τραύματος νοσῶν, ex vulnere aeger. ἐξ ἐκείνου τοῦ χρόνου, ex illo tempore. 2) de (μετ' ἀφαιρ.) εἷς ἐξ ἐκείνων, unus de illis. κατήγορος ἐκ τοῦ δήμου, accusator de plebe. ἐκ τῶν δημοσίων (χρημάτων), de publico. 3) ab ἢ a (μετ' ἀφαιρ.): ἐκ παίδων, a pueris. ἐξ ἑωθινοῦ, a mane. ἐκ θεμελίων, a fundamentis. ἐξ ἀρχῆς, ab initio.
ἐκάην· ἰδὲ **καίομαι.**
ἑκάς· procul. οὐχ ἑκὰς χρόνου, brevi tempore.
ἑκασταχῇ, ἑκασταχοῦ· ubique.
ἑκασταχόθεν· undique.
ἑκασταχόθι· passim.
ἑκασταχόσε· quoquo versus
ἕκαστος, η, ον 1) quisque, quaeque, quodque ἢ quidque (γεν. cujusque): ἕκαστος καθ' ἑαυτόν, pro se quisque. ἕκαστος δέκατος, decimus quisque εἷς ἕκαστος, unusquisque. καθ' ἓν ἕκαστον, unum quidque. 2) omnis, e: ἕκαστος ἄνθρωπος, omnis homo. ἕκαστος ἱππεύς omnis eques. 3) ἕκαστος χωρίς, ἕκαστος ἰδίᾳ, εἷς ἕκαστος, ἕκαστος ἕνα (μίαν, ἕν). singuli, sinqulae, singula (γεν. singulorum κτλ.): ἔχουσι τὴν χώραν ἕκαστος χωρίς, singuli agrum possident. ἡμῶν ἕκαστος, nos singuli. ἕκαστος (ἰδίᾳ) ἔχων ἕνα διερμηνέα, cum singulis interpretibus. αἱ θυγατέρες ἔχουσιν ἕνα υἱὸν ἑκάστη, filiae singulos filios habent. 4) **φράσεις:** καθ' ἑκάστην ἡμέραν, καθ' ἑκάστην, quotidie,

in dies singulos. καθ' ἕκαστον ἔτος, quoque anno, singulis annis ἀνὰ ἕκαστον ἔτος, quotannis. καθ' ἕκαστον, τὸ καθ' ἕκαστον, τὰ καθ' ἕκαστα, singula. ἕκαστος ἔχων δύο, τρεῖς, cum binis, cum ternis κτλ.

ἑκάστοτε semper. ἑκάστοτε τρεῖς, τρία, terni, ae, a.

ἑκάτερος, α, ον· uterque, utraque, utrumque; utervis, utravis, utrumvis.

ἑκατέρωθεν utrinque.

ἑκατέρωθι utrobique

ἑκατέρως· utroque modo.

ἑκατέρωσε· in utramque partem.

Ἑκάτη, ἡ· Hecăte, -es, θ. Ἑκάταιος, Hecateus, a, um. Ἑκάταια, Hecatêis, -idis, θ. Ἑκατήσια, sacra Hecates. Ἑκατῖνοι, sacerdotes Hecates.

ἑκατογκέφαλος, ον· centiceps,-itis.

ἑκατόγχειρ· centimanus, a, um.

Ἑκατομβαιών μήν)· Hecatombaeon (15 Julii — 15 Augusti).

ἑκατόμβη, ἡ· hecatombe, -es, θ.

***ἑκατομμύριον, τό·** decies centum millia; decies centena millia; mille millia. δύο, τρία ἑκατομμύρια, vicies, tricies centena millia.

***ἑκατομμυριοῦχος** mille millia habens; locupletissimus, a, um.

ἑκατόμπεδος (βασιλικὴ στοά)· centenaria basilica.

ἑκατόμπολις centum urbes habens

ἑκατόμπους, ουν· centipes,-edis; centupeda, -ae.

ἑκατόμπυλος centum portas habens

ἑκατόν, οἱ, αἱ, τά· centum. ἀνὰ ἑκατόν, ἑκάστοτε ἑκατόν, centeni, ae, a. ὁ ἔχων ἑκατόν, ἐξ ἑκατόν συνεστηκώς, centenarius, a, um. ἀγέλη ἐξ ἑκατὸν βοῶν, centenaria grex. οἱ ἑκατὸν ἄνδρες (σύλλογος), centumviri, -orum, ἀ. τῶν ἑκατὸν ἀνδρῶν, centumviralis.

ἑκατονταετηρίς, ἡ· centenaria aetas; seculum, -i, οὐ.

ἑκατονταέτηρος, ον secularis, e ἑκατονταέτηρος ᾠδή, carmen seculare.

ἑκατονταετής, ἑκατονταέτης· centum annorum; centenarius, a, um.

ἑκατοντακέφαλος centiceps, -itis.

ἑκατοντάκις centies

***ἑκατοντάλιτρον·** centumpondium.

***ἑκατονταπλασιάζω·** centuplico,-are.

ἑκατονταπλάσιος, α, ον· centuplex, -icis; centuplicatus, a, um.

ἑκατονταπλασίως· in centuplum; centies tantum.

ἑκατονταρχέω -ῶ centurio sum.

ἑκατονταρχία centuriatus, -us ἀ.

ἑκατόνταρχος· centurio -onis, ἀ.

ἑκατοντάς, ἡ centenarius numerus; centuria -ae. θ.

ἑκατοντούτης, -ες· centum annorum; centenarius; -a.

***ἑκατοστημόριον** centesima pars.

ἑκατοστός, ή, όν· centesimus, a, um. τὸ ἑκατοστόν, centesima pars. τὰ ἑκατοστὰ (ὡς φόρος, τόκος), centesimae, -arum, πλ.

ἑκατοστύς, ἡ· centuria, -ae, θ.

ἐκβαίνω· evado (-si, -sum, -ere)· ἐκβαίνω ἐκ τοῦ ὕδατος, ex aqua evado. ἐκβαίνω εἰς τὴν γῆν (ἐκ τῆς νεώς), evado in terram. *μεταφ.* φοβοῦμαι τίνα τρόπον ἐκβήσεται timeo, quo evadat. τὰ αὐτὰ ὄνειρα ἄλλοις ἄλλως ἐκβαίνει, eadem somnia aliis aliter evadunt. 2) exeo, -ire: ἐκβαίνω ἐκ τῆς νεώς, exeo de (ex) navi. ἐκβαίνω τῆς ὑποθέσεως, exeo a propositio. 3) egredior -i: ἐκβαίνω ἐκ τῆς νεώς, egredior (e) navi. ἐκβαίνω τῆς οἰκίας, egredior domo. ἐκβαίνω ἔξω τῶν ὁρίων, egredior extra fines. 4) ἐκβαίνει (= συμβαίνει ἀποβαίνει), evenit, accidit. δθ. τὸ ἐκβαῖνον ἀποτέλεσμα (= τὸ ἀποβαῖνον), eventum, -i, οὐ.

ἐκβακχεύω· in furorem bacchicum impello aliquem ἢ aliquid.

ἐκβάλλω· ejicio (-jeci, -ectum, -ere, τινὰ τῆς οἰκίας, aliquem domo. ἐκβάλλω τινὰ τῆς συγκλήτου, ejicio ἢ emoveo aliquem e (de) senatu. ἐκβάλλω ἐκ τῆς πόλεως, ἔξω τῆς πόλεως, ejicio, expello aliquem civitate. ἐκβάλλω τινὰ τῶν κτημάτων, exturbo aliquem fortunis. ἐκβάλλω τινὰ ἐκ τῆς ἀρχῆς, ἐκ τῆς τιμῆς pello, dejicio aliquem munere, honore. ἐκβάλλω τὴν θύραν, emoveo portam. ἐκβάλλω φρέατα, puteos fodio. ὁ ποταμὸς ἐκβάλλει εἰς τὴν θάλασσαν, flumen in mare exit. *ἐκβάλλω τοὺς στρατιώτας τῶν ἑαυτῶν θέσεων, milites ex praesidiis et stationibus deturbo. *ἐκβάλλω φωνήν, vocem emitto.

ἐκβαρβαρόω -ῶ· barbarum reddo. ἐκβαρβαροῦμαι. barbarus fio.

ἐκβαρβάρωσις, ἡ· barbaries, -ei, θ. feritas -atis, θ.

ἔκβασις, ἡ· 1) egressus, -us, θ. 2) eventus -us, ὁ exitus -us. ὁ. λυπηρὰν ἔκβασιν ἔχει. exitum tristem habet
Ἐκβάτανα, τά Ecbatana, -orum.
ἐκβεβαιόομαι -οῦμαι constabilio, -ire; confirmo, -are. aliquid.
ἐκβεβαίωσις, ἡ confirmatio, -onis
ἐκβιάζω· 1) vi expello aliquid; exturbo aliquid ἢ aliquem *2) violo, -are, aliquem.
***ἐκβίασις, ἐκβιασμός·** violentia, -ae
ἐκβιβάζω· e navi expono, educo, -ere, aliquem (τοὺς ναύτας nautas).
ἐκβιβρώσκω exedo, -ere.
ἐκβλαστάνω· egermino; progermino.
ἐκβλάστημα, τό germen, -inis, οὐ
ἐκβλάστησις, ἡ· germinatio, -onis, θ.
ἐκβλητέον· ejiciendum est.
ἔκβλητος, ον· ejectus, a, um.
ἐκβλύζω· scateo, -ere.
ἐκβοάω -ῶ· exclamo, -are.
ἐκβοήθεια, ἡ eruptio, -onis, θ.
ἐκβοηθέω -ῶ (ἐκ τῆς πόλεως)· eruptionem ex oppido facio.
ἐκβόησις, ἡ exclamatio, -onis, θ.
ἐκβολάς, ἡ· scoriae argenti. ἡ ἐκβολὰς μήτρα, vulva ejectitia.
ἐκβολή, ἡ· ejectus -us, θ. jactura, -ae, θ. ἐκβολὴ ποταμοῦ, ostium, -ii, οὐ. os, oris οὐ.
ἐκβολιμαῖος, ἐκβόλιμος· abortivus, a, um ᾠὸν ἐκβόλιμον, ovum abortivum
ἐκβόλιον (φάρμακον)· abortivum.
ἐκβόσκω depasco, -ere.
ἐκβράζω (περὶ θαλάσσης)· in litus ejicio, aliquid (τὰ πτώματα cadavera).
ἔκβρασμα, τό 1) quod in litus ejectum est. *2) μετφ. ἐκβράσματα = καθάρματα, faex populi; sentina reipublicae.
ἐκβρυχάομαι -ῶμαι vehementer rugio.
ἔκβρωμα, τό· res exesa.
ἐκβυθίζομαι· e profundo tollor.
ἐκγαλακτόω -ῶ· in lac muto.
ἐκγαλάκτωσις· mutatio in lac.
ἐκγαμέομαι -οῦμαι· enubo, -ere.
ἐκγελάω -ῶ· effuse rideo.
ἔκγελως, ὁ· risus effusus.
ἐκγίγνομαι· 1) enascor, -i (ab aliquo) 2) ἐκγίγνομαι τοῦ ζῆν, discedo e vita. 3) ἐπὶ χρόνου = παρέρχομαι praetereo, -ire. 4) ἀπροσ. ἐκγίγνεται = ἔξεστι, licet.
ἐκγλύφω· exsculpo, -ere, aliquid.

ἐκγοητεύω· praestigiis illudo.
ἔκγονος, ον· 1) ortus, a, um; 2) ἔκγονοι α = τέκνα, soboles β = ἀπόγονοι posteri, -orum
ἐκγράφω· 1) = ἀντιγράφω, exscribo, -ere 2) = ἐξαλείφω, delino, -are.
ἐκγυμνάζω· exerceo, ere.
***ἐκγύμνασις, ἡ·** exercitatio, -onis, θ.
ἐκγυμνόω -ῶ nudo, -are
ἐκδάκνω vehementer mordeo.
ἐκδακρύω· illacrimor, -ari.
ἐκδαπανάω -ῶ expendo -ere.
ἔκδαρσις, ἔκδαρμα (= ξέγδερμα) 1) cutis laceratio 2) pellis detractio.
***ἐκδεδιῃτημένος, η, ον** effusus (a, um) in luxo. ἐντεῦθ corruptus, a, um; delicatus, a, um.
ἐκδεδιῃτημένως· delicate.
ἔκδεια, ἡ· penuria, -ae θ.
ἐκδείκνυμι ostendo, -ere.
ἐκδειματόω -ῶ exterreo, -ere
ἐκδεκατεύω· decimo -are.
ἐκδερματίζω, ἐκδερματόω -ῶ decorio, -are.
ἐκδέρω (= γδέρνω)· 1) detraho pellem (bestiae alicui). *2) = ἀμύττω τὸ δέρμα, cutem lacero.
ἐκδεσμεύω religo ex aliqua re.
ἔκδετος· religatus (ex equis).
ἐκδέχομαι· 1) = διαδέχομαι, ἀναλαμβάνω: excipio (-cepi, -ptum, -ere): τὸν Νομᾶν ἐξεδέξατο ὁ Τύλλος Numam Tullus excepit. ἐκδέχομαι τὸν λόγον τινὸς (= ἀποκρίνομαι), excipio aliquem. Τὸ δέ: ἐκδέχομαι λόγους (= ἐννοῶ) excipio aliquid. 2) = προσδέχομαι, περιμένω, προσδοκῶ, exspecto, -are: ἐκδέχομαι ἕως ἂν γένηταί τι, exspecto dum aliquid fiat.
ἐκδέω (τι)· religo, -are, aliquid.
ἔκδηλος, ον· evidens, -ntis; manifestus, a, um.
ἐκδηλόω -ῶ· patefacio, -ere, aliquid; manifesto, -are; declaro, -are, aliquid.
ἐκδήλως· manifeste, manifesto.
***ἐκδήλωσις, ἡ·** manifestatio, -onis, θ. declaratio, -onis θ
ἐκδημέω -ῶ· peregrinor, -ari.
ἐκδημία, ἡ· peregrinatio, -onis, θ.
ἔκδημος, ον peregrinus, a, um.
ἐκδημοσιεύω· divulgo, -are.
ἐκδιαιτάομαι -ῶμαι· descisco a ratione vivendi; diaetam muto; ἐκδιαι-

τῶμαί τινος, descisco ab aliqua re. ἴδε ἐκδεδιῃτημένος.

ἐκδιαίτησις, ἡ 1) discessio a ratione vivendi. 2 vita in luxum effusa

ἐκδιαφεύγω· effugio, -ere

ἐκδιδάσκω· edoceo (cui, -ctum, -ere . ἐκδιδάσκω τινά τι, edoceo aliquem aliquid. ἅπαντα ἐκδιδαχθείς, cuncta edoctus (a, um)

ἐκδιδρ ισκω aufugio, -ere.

ἐκδίδωμι· 1) = ἐκδίδωμι, ἐκφέρω τι, edo (-didi, -ditum, -ere), aliquid (βιβλίον librum. 2) = παραδίδωμι dedo -ere, aliquem ἐκδίδωμι ἐμαυτόν τινι, dedo me alicui. 3) = προδίδωμι, prodo, -ere. ἐκδίδωμι τοῖς βαρβάροις, prodo barbaris. 4) ἐκδίδωμι θυγατέρα, do ἤ colloco filiam in matrimonium. ἐκδίδωμί τινι τὴν θυγατέρα, do ἤ colloco filiam alicui 5) = μισθῶ τι, loco -are, aliquid. ἐκδίδωμι ἐμαυτόν ἐπὶ μισθῷ, loco me ἤ operam meam. 6) ἐκδίδωμι ἀργύριον = δανείζω, colloco pecuniam fenore. 7) ὁ ποταμὸς ἐκδίδωσι (= ἐκβάλλει εἰς τὴν θάλασσαν, flumen in mare editur.

ἐκδιηγέομαι -οῦμαι· inarro, -are.

ἐκδικάζω δίκην)· judicium exerceo de lite ἤ de causa judico ἤ statuo. δίκη ἐκδικασθεῖσα, causa judicata.

***ἐκδίκασις**, ἡ actio judicandi; judicium finitum.

ἐκδικέω -ῶ· vindico -are; ulciscor, -i. *ἐκδικοῦμαι, ulciscor, -i; injurias ulciscor ἤ persequor. ἐκδικοῦμαι τὸν φόνον τινὸς (= τιμωρῶ τινι τὸν φόβον), alicujus mortem ulciscor ἀρκούντως ἐξεδικήθην, satis est mihi supplicii.

ἐκδίκησις, ἡ· ultio, -onis, θ. vindicta, -ae, θ. δίψα ἐκδικήσεως, ulciscendi libido ἕνεκα ἐκ πνεύματος) ἐκδικήσεως, persequendae injuriae causa.

ἐκδικητικός, ή, όν· ultorius, a, um

ἐκδικητής, ὁ ultor, -oris, ἀ.

ἐκδικήτρια, ἡ· ultrix, -icis, θ.

ἐκδικία (= ἐκδίκησις)· ultio, -onis

ἔκδικος ον· 1) = ἄδικος, injustus, a, um 2) = ἐκδικητής, ulciscens, -ntis. ὁ ἔκδικος = ὁ ἐκδικητής, ultor, -oris, ἀ. 3) = σύνδικος, cognitor, -oris.

ἐκδίκως· injuste

ἐκδιφρεύω· curru excutio.

ἐκδιψάω -ῶ valde sitio.

ἔκδιψος, ον· valde sitiens.

ἐκδιωκτέος, α, ον abigendus a,um.

ἐκδιώκω expello -puli, pulsum, -ere), aliquem

ἐκδίωξις, ἡ· expulsio, -onis, θ.

ἐκδορά, ἡ· cutis laceratio.

ἐκδόρια (φάρμακα) medicamenta cutem rodentia *ἐκδόριον, τό· causticum, -i, οὐ.

ἔκδοσις, ἡ 1) = παράδοσις, deditio, -onis, θ 2) = μίσθωσις, locatio, onis, θ. 3) ἔκδοσις βιβλίου, editio, -onis. θ. 4) = νύμφευσις, desponsatio, -onis. θ.

ἐκδοτέος, α, ον edendus, a um.

***ἐκδότης**, ὁ editor, -oris. ἀ.

ἔκδοτος ον 1 = παραδεδομένος, dedititius, a, um. ἔκδοτον ποιῶ (δίδωμι) τὸν στρατόν, exercitum per deditionem trado. ἔκδοτος γίγνομαι, in deditionem veni) 2) ἔκδοτός τινι deditus alicui in aliqua re. *ἔκδοτος εἰς πᾶσαν ἀκολασίαν, omni intemperantiae vitam suam addictus.

ἐκδότως· deditim.

***ἐκδούλευσις**, ἡ· ministerium, -ii, οὐ· opera, -ae, θ παρέχω τῷ φίλῳ τὰς ἐκδουλεύσεις μου, operam meam amico praebeo, operam praesto ἤ navo amico, beneficium confero in amicum

ἐκδοχεῖον, τό· excipulum, -i, οὐ.

ἐκδοχή, ἡ· 1) exceptio, -onis θ. 2) = ἑρμηνεία, interpretatio, -onis, θ.

ἐκδρομή, ἡ· excursio, -onis, θ.

ἔκδρομος, ὁ· excursor, -oris, ἀ

ἔκδυμα, τό· exuviae, -arum, θ

ἔκδυσις, ἡ exutio· spoliatio, -onis.

ἐκδυσωπέω -ῶ (τινα)· precibus aliquem commoveo

ἐκδύω· exuo (-ui, -utum, -ere). ἐκδύω τινὰ τὴν ἐσθῆτα, exuo aliquem veste. ἐκδύομαι τὴν ἐσθῆτα, exuo (ὑπον. mihi vestem; vestem depono.

ἐκδωριόομαι -οῦμαι· totus Doriensis fio

ἐκεῖ, illic ἐκεῖθεν, illinc. ἐκεῖθι, illic, ibi

ἐκείνῃ· illo modo.

ἐκεῖνος, η, ο ille, illa, illud. ὁ Κάτων ἐκεῖνος, ille Cato ἐκεῖνος — οὗτος, ille — hic. ἐξ ἐκείνου (τοῦ χρόνου), ex illo tempore).

ἐκείνως illo modo.

ἐκεῖσε· illuc.

ἐκεχειρία, ἡ· indutiae, -arum, θ ἐκεχειρίαν ποιεῖσθαι, indutias facere.

ἐκζέω effervesco; ebullio.

ἔκζεσις ἡ· fervor, -oris, ἀ.
ἐκζητέω -ῶ· exquiro. -ere.
ἐκζήτησις, ἡ· exquisitio, -onis θ
ἐκζητητής ὁ· inquisitor, -oris, ἀ.
ἐκζοφόω -ῶ· obscuro, -are
ἐκζωπυρέω -ῶ· exsuscito, -are
ἐκζωπύρησις, ἡ exsuscitatio, -onis
ἐκηβόλος· longe jaculans
ἐκθαλαττόομαι -οῦμαι mare fio
ἐκθάλπω foveo, -ere
ἐκθαμβέω ῶ obstupefacio, -ere. aliquem. ἐκθαμβοῦμαι. obstupefio (-factus sum, -fieri); obstupesco (-pui, -ere).
ἔκθαμβος, ον· obstupidus, a, um; attonitus, a, um
ἐκθάπτω· e terra effodio.
ἐκθαρρέω -ῶ· valde confido, -ere. ἐκτεθαρρηκώς, valde confisus (rebus)
ἐκθάρρησις, ἡ fiducia -ae, θ.
ἐκθαυμάζω· valde admiror.
ἐκθεάομαι -ῶμαι· contemplor. -ari.
ἐκθεατρίζω· per theatrum traduco; ἐντεῦθ. = traduco ignominiose.
ἐκθειάζω 1) = ἀποθεῶ, consecro. -are, aliquem 2) ἐκθειάζω, ἐγκωμιάζω, consecro laudibus extollo; fuse et copiose augeo et orno (aliquid ἤ aliquem).
ἐκθειασμός, ὁ· consecratio, -onis.θ.
ἐκθειόω-ῶ = ἀποθεῶ· consecro,-are.
ἔκθεμα, τό publice expositum.
ἐκθεραπεύω· persano, -are.
ἐκθερίζω· demeto, -ere.
ἐκθερμαίνω· excalefacio, -ere. ἐκθερμαίνομαι, decalesco, -ere.
ἔκθερμος ον· calidus, a, um; fervidus. a, um.
ἐκθέρμως· calide; ferventer.
ἔκθεσις,ἡ 1) expositio (infantis). 2) explicatio,-onis θ.3) = σύνθεσις,compositio, -onis, θ. scriptio -onis, θ. 4) expositio, -onis, θ
ἔκθεσμος, ον· lege vetitus (a, um); contra leges; inhonestus, a, um.
ἐκθέσμως contra leges; inhoneste
ἐκθέτης, ὁ· 1) expositus. *2) qui (publice) exponit (aliquid).
ἔκθετος, ον expositus, a, um; relictus a, um; ἔκθετον βρέφος, *τὸ ἔκθετον, infans relictus, nothus, -i ἀ. notha, -ae, θ.
ἐκθέω·excurro,-ere ἐκ τῶν πυλῶν ἐκθέουσιν (ἐξόδον ποιοῦνται),portis excurrunt
ἐκθέωσις, ἡ· consecratio, -onis, θ.
ἐκθηλάζω exsugo, -ere.
ἐκθήλυνσις effiminatio, -onis, θ.
ἐκθηλύνω· effemino. -are, enervo, -are; mollio -ire. aliquem *ἐκθηλύνομαι, mollior, iri ἐκτεθηλυμμένος, vir effeminatus; vir mollis; delicatus.
ἐκθηράομαι -ῶμαι· venando capio, aliquid (τὰ πλοῖα naves).
ἐκθηριόω -ῶ (τινι ἤ τι) effero, -are, aliquem ἢ aliquid.
ἐκθλίβω· 1) exprimo, -ere, aliquid. 2) ἐν τῇ γραμμ. elido, -ere, aliquid (γράμματα literas. τὸ φωνῆεν ἐκθλίβεται, vocalis eliditur.
ἔκθλιψις, ἡ 1) expressio, -onis, θ. 2) ἐν τῇ γραμμ. elisio, -onis, θ.
ἐκθνήσκω· 1) = λειποθυμῶ, animo linquor. 2) emorior (-mortuus sum, -mori)
ἐκθορυβέω -ῶ· perturbo. -are.
ἔκθρεψις, ἡ educatio, -onis, θ.
ἐκθρηνέω ῶ deploro -are
ἐκθρονίζω·regno expello, aliquem.
ἐκθρόνησις expulsio e regno.
ἐκθρώσκω exsilio; prosilio.
ἐκθυμαίνω· furo (-ui -ĕre).
ἐκθυμέω -ῶ· animum despondeo.
ἔκθυμος, ον 1) alacer -is, -e; fortis e 2) ardens, ntis; fervidus.
ἐκθύμως 1) alacriter. *2) ardenter; vehementer; acri studio.
ἐκθύσιμος, ον expiandus, a, um.
ἐκθυτικός ή, όν expiabilis, e.
ἐκθύω· sacrifrico, -are. ἐκθύομαι, expio, -are; lustro -are
ἐκκαγχάζω effuse rideo.
ἐκκαθαίρω, **ἐκκαθαρίζω**· expurgo, -are; mundo, -are. aliquid.
ἐκκάθαρσις (**ἐκκαθάρισις**), ἡ· purgatio, -onis, θ mundatio, -onis, θ.
ἐκκαθεύδω edormio. -i
ἐκκαίδεκα, οἱ, αἱ, τά· sedecim.
ἐκκαιδεκαέτης· sedecennis.
ἐκκαιδεκάκις· sedecies.
ἐκκαιδέκατος sextus decimus.
ἐκκαίω· 1) exuro (-ussi, -ustum, -ere), aliquid. 2) μετφ. = ἐξάπτω τινά, accendo, -ere, aliquem 3) μετφ. ἐκκαίομαι· ardeo, -ere; flagro -are.
ἐκκαλέω -ῶ· evoco -are, aliquem. συνήθ. ἐκκαλοῦμαι, evoco. -are: ἐκκαλοῦμαι τὸν θεὸν ἐκ τῆς πόλεως). evoco deum. ἐκκαλοῦμαι δάκρυον, moveo la-

crimas (alicui). ἐκκαλοῦμαι ὀργήν, moveo iram

ἐκκαλύπτω· pulchrum reddo.

ἐκκαλύπτω· detego (xi, -ctum, -ere , nudo, -are: revêlo, -are, aliquid. ἐκκαλύπτομαι, me detego.

ἐκκάμνω defetiscor, -i.

ἐκκαρπίζομαι defrugo, -ere.

ἐκκαρπόομαι-οῦμαι· fructum colligo

ἐκκάρπωσις· fructuum perceptio.

ἐκκαυλέω -ῶ· caulesco, -ere.

ἐκκαυλίζω· caulem evello.

ἔκκαυμα, τό· fomes -itis, ἀ.

ἔκκαυσις, ἡ accensio, -onis, θ. ardor -oris. ἀ.

ἔκκειμαι· expositus sum.

ἐκκενόω -ῶ· evacuo, -are, aliquid; exinanio, -ire, aliquid

ἐκκεντέω -ῶ· pungo, ere.

ἐκκεντρικὸς ἀνήρ· abnormis homo, cujus mores ab usu vitae differunt; homo temerarius.

ἔκκεντρος,ον· qui est extra centrum

ἐκκεντρότης, ἡ· 1) egressio ex centro *2) furor, -oris, ἀ.

ἐκκένωσις, ἡ· exinanitio, -onis, θ.

ἐκκεχυμένως· effuse

ἐκκηρύσσω καὶ **ἐκκηρύττω·** praeconis voce in exsilium mitto.

ἐκκινέω -ῶ· 1 exagito, -are; excito, -are. *2) = ξεκινῶ, me in viam do, iter ingredior.

ἐκκλάω -ῶ frango, -ere.

ἐκκλείω· 1) = ἀποκλείω, excludo, -ere. ἐκκλείω τινὰ τῆς οἰκίας, excludo aliquem foras. 2) = ἐμποδίζω, prohibeo, -ere.

ἐκκλέπτω· furtim subduco; suffuror, -ari; surripio -ipui, -ere.

ἐκκλησία, ἡ 1) ἐκκλ. ἐν ᾗ συνεζήτουν καὶ οὐκ ἐψηφοφόρουν. α) contio, -onis, θ. καλῶ, συνάγω τὸν δῆμον εἰς ἐκκλησίαν, ἐκκλησίαν τοῦ δήμου ποιῶ, advoco populum in concionem, advoco concionem populi. β) concilium, -i οὐ. ποιῶ ἐκκλησίαν, concilium habeo. συγκαλῶ, συνάγω ἐκκλησίαν, convoco, cogo concilium. 3) ἐκκλησία ἐν ᾗ ἐψηφοφόρουν καὶ ἐψηφίζοντο comitia, -orum, οὐ. πλ. ἐκκλησίαν ποιῶ, comitia habeo 4) † templum, -i, οὐ. ecclesia. -ae, θ

ἐκκλησιάζω conciônor -ari; concionem habeo: comitia habeo. λόγος πρὸς τὸν δῆμον τῶν Ῥωμαίων ἐκκλησιάζοντα, oratio ad Quirites † ἐκκλησιάζομαι, eo in ecclesiam, eo in missam

ἐκκλησιαστήριον comitium -i. οὐ.

ἐκκλησιαστής ὁ· 1) concionator, -oris, ἀ. 2) † ecclesiastes, -ae, ἀ.

ἐκκλησιαστικός, ή, όν 1) concionalis, e. τὸ ἐκκλησιαστικὸν (δηλ. ἀργύριον), merces (eorum qui concioni interfuerunt). 2 † ecclisiasticus a, um. ἀνὴρ ἐκκλησιαστικός, vir rebus divinis addictus.

ἔκκλησις ἡ 1) evocatio, -onis, θ. 2) provocatio, -onis, θ

ἐκκλητικός,ή,ον· evocatorius,a um

ἔκκλητος, ον· 1) evocatus, a, um 2) ad quem provocatur. 2) de quo provocatio est. 3) ἔκκλητος δίκη, causa provocata.

ἐκκλινής ές· declinis, e.

ἐκκλίνω. 1) = ἀποφεύγω, declino, -are aliquid (τὴν ἔφοδον impetum). 2) συνήθ ἀμετ. ἐκκλίνω ἀπό τινος (= ἐκτρέπομαι ἀπό τινος), me declino. καὶ οὐδ. declino, -are (ἀπὸ τῆς ὁδοῦ de via)

ἔκκλισις, ἡ declinatio, -onis, θ.

ἐκκλύζω (= ἐκπλύνω · eluo, -ere.

ἔκκλυσμα (ἀπόπλυμμα)· eluvies.

ἐκκοιλαίνω· excavo -are.

ἐκκοιλιάζω (= ξεκοιλιάζω)· e ventre eximo; exentero, -are; eviscero, -are.

ἐκκοιμῶμαι e somno excitor.

ἐκκοιτέω -ῶ· excubo, -are.

ἐκκοιτία, ἡ· excubiae, -arum

ἐκκοκίζω· grana eximo.

ἐκκοκισμός ὁ· excusus granorum

ἐκκολάπτω· 1) exsculpo (-psi,-ptum, -ere), aliquid (στίχους versus). 2) ἐκκολάπτω ᾠά, νεοττούς, excludo ova, pullos.

ἐκκόλαψις· exclusio pullorum.

ἐκκολυμβάω -ῶ enato, -are.

ἐκκομιδή, ἡ· 1) exportatio, -onis θ 2) = κηδεία, funus, -eris, ἀ.

ἐκκομίζω· 1) exporto, -are, aliquid; eveho (xi, -ctum, ere aliquid (ἐμπορεύματα, merces). 2) νεκρὸν ἐκκομίζω (= κηδεύω), mortuum effero.

ἐκκομισμός, ὁ exportatio, -onis.

ἐκκοπάζω· insolesco, -ere.

ἐκκοπεύς, ὁ excisorius scalper.

ἐκκοπή, ἡ excisio, -onis, θ.

ἔκκοπος, ον· fessus, a, um.

ἐκκοπρέω -ῶ, ἐκκοπρίζω· stercus edo; alvum levo.

ἐκκοπρόομαι -οῦμαι· in stercus ἢ coenum mutor

ἐκκόπρωσις (κοιλίας)· alvi laxatio.

ἐκκόπτω· 1) excîdo (-îdi, -î-um -ere, aliquid δένδρα arbores, τὰς ἐλαίας olivas. 2) ἐκκόπτω τὰς θύρας τας πύλας, exscindo portas. ἐκκόπτω πόλεις (= κατασκάπτω, exscindo urbes. 3) ἐκκόπτω τινός τι, coerceo alicujus aliquid (τὴν θρασύτητα, audaciam).

ἐκκορέω -ῶ (ἐκσαρῶ) τι· everro, -ere, aliquid.

ἐκκορίζω (τοὺς κόρις)· cimices excutio

ἐκκορυφόω -ῶ· summatim dico.

ἐκκράζω· exclamo, -are.

ἐκκρέμαμαι· suspensus sum ex aliqua re.

ἐκκρεμάννυμί τι ἔκ τινος)· suspendo aliquid ex aliqua re.

ἐκκρεμής, ές (= κρεμάμενος)· pendulus a um. ***τὸ ἐκκρεμὲς ὡρολόγιον,** oscillatorium horologium.

ἔκκριμα τό· excrementum, -i, οὐ.

ἐκκρίνω· 1) excerno -crevi, -cretum, -ere aliquem ἢ aliquid. 2) seligo, -egi, -ctum -ere. 3) ἐκκρίνεται, excernitur, effluit.

ἔκκρισις, ἡ 1) excretio, -onis, θ. 2 excrementum, -i, οὐ.

ἐκκριτικός, ή, όν· excernendi vim habens.

ἔκκριτος, ον· selectus, a, um; eximius a um. ἔκκριτοι δικασταί, judices selecti.

ἔκκρουσις, ἡ excussus, -us, ἀ.

ἐκκρούω· excutio (-ussi, -ere), aliquem ἢ aliquid. ἐντεῦθ. = expello (-ŭli, pulsum -ere), aliquem ἢ aliquid

***ἐκκύβευσις, ἡ·** sortitio, -onis, θ.

ἐκκυβεύω· 1) = διακυβεύω, jaceo aleam, jactâ aleâ periclitor. *παθητ.* in alea perdo. *2) ἐπὶ λαχείου· sortem duco; sortior, -iri.

ἐκκυβιστάω -ῶ· praeceps desilio.

ἐκκυκλέω -ῶ· conversione machinae in scena ostendo. quod intus agitur. ἐντεῦθ. = revelo, patefacio aliquid.

ἐκκύκλημα, τό· machina theatralis, quae effert in scena res spectandas.

ἐκκυλίω, ἐκκιλυνδέω -ῶ, ἐκκυλίνδω evolvo (-olvi, -olutum, -ere) aliquid (πέτρας, saxa). ἐκκυλίομαι me evolvo (ex) ἐκκυλίομαι εἴς τι, provolvo, in aliquid.

ἐκκυμαίνω· exundo, -are.

ἐκκύπτω· promineo (-ui, -ere). ὄμματα ἐκκύπτοντα, oculi prominentes. ἐκκύπτω τὴν κεφαλήν, prospicio.

ἐκκωφάω-ῶ, ἐκκοφόω -ῶ· surdum facio. ἐκκωφῶ τινα, alicujus aures obtundo ἐντεῦθ. = ἀμβλύνω, obtundo, hebeto. ἐκκωφῶ τὴν μάχαιραν, τὸν νοῦν, obtundo. hebeto gladium, mentem.

ἐκλακτίζω recalcitro, -are.

ἐκλαλέω -ῶ· effutio, -ire.

ἐκλαμβάνω 1) excipio, -ere, aliquid. 2) recipio -ere aliquid. 3) ἐκλαμβάνω ἔργον, conduco opus faciendum. 4) = ἐκλαμβάνω, ἐννοῶ τι. a c c i p i o (excipio), -ere. aliquid. *5) ἐκλαμβάνω τινὰ ἀντί τινος, accipio aliquem pro aliquo.

ἔκλαμπρος, ον effulgens, ntis; lucidus, a, um; illustris, e; excellens, -ntis.

ἐκλαμπρότης, ἡ· excellentia, -ae, θ.

ἐκλαμπρύνω illustro, -are.

ἐκλάμπω· effulgeo (-lsi, -ere); eluceo (-xi, -ere).

ἔκλαμψις, ἡ· fulgor, -oris, ἀ.

ἐκλανθάνομαι· obliviscor, -i.

ἐκλαξεύω· exsculpo, -ere.

ἐκλατομέω -ῶ· lapides excido

ἐκλαχανίζομαι olus decerpo.

ἐκλεαίνω· levigo, -are, aliquid.

ἐκλέγω· 1) = διαλέγω, lego (-gi, -ctum, -ere); eligo (-gi, -ctum, -ere; opto, -are, aliquid. 2) περὶ φόρων, χρημάτων = εἰσπράττω, exigo, -ere tributum). 3 = αἱροῦμαι, eligo, deligo, creo (aliquem ἢ aliquos.)

***ἐκλειπτική, ἡ·** linea ecliptica.

ἐκλείπω· 1) desero (-rui, -rtum, -ere) aliquid (τὴν πόλιν oppidum, τὸ στράτευμα exercitum). κατέλιπε τὴν ὁδὸν τῆς ἀρετῆς, deseruit viam virtutis. ἐκλείπω τὸν βίον, morior. 2) *ἀμετ.* = ἐλλείπω, deficio (-eci ctum, -ere: ἡ σελήνη ἐκλείπει, luna deficit. αἱ δυνάμεις ἐκλείπουσι, vires deficiunt.

ἔκλειψις, ἡ defectio, -onis, θ. ἔκλειψις ἡλίου ἢ σελήνης, solis ἢ lunae defectio ἢ defectus; obscuratio solis ἢ lunae; e c l i p s i s is, θ.

ἐκλεκτέος α, ον· eligendus ἢ deligentus a, um.

ἐκλεκτικός, ή, όν· qui eligit: eligens, -ntis οἱ ἐκλεκτικοὶ (φιλόσοφοι), philosophi eclectici.

ἐκλεκτός, ή, όν· electus, a, um; electilis, e; eximius a, um.

***ἐκλελυμένος, η, ον** solutus, a um; mollitus a, um. effeminatus, a, um.

ἐκλελυμένως· solute.

ἔκλεξις, ἡ· delectus, -us, ἀ.

ἐκλεπίζω, ἐκλέπω 1) decortico -are. 2) ἐπὶ πτηνῶν = ἐκκολάπτω. excludo, -ere (pullos. ova).

ἐκλέπισις ἡ 1 corticis detractio. 2 pullorum exclusio.

ἔκλεπτος, ον valde tenuis.

ἐκλευκαίνω· dealbo -are.

ἔκλευκος ον valde albus.

ἐκκληρέω -ῶ deliro, -are.

ἐκλιμνόω -ῶ· palude obruo.

ἐκλιπαίνω pinguefacio. -ere.

ἐκλιπαρέω -ῶ· exoro, -are, aliquem; supplico. -are. alicui. ἐκλιπαρῶ τι παρά τινος, exoro aliquid ab aliquo.

ἐκλιπάρησις, ἡ· deprecatio, -onis.

ἐκλιπής, ές deficiens, -ntis.

ἐκλογέομαι -οῦμαι· excuso, -are.

ἐκλογεύς ὁ· 1) exactor vectigalium *2 elector, -oris, ἀ. cui est jus suffragii.

ἐκλογή, ἡ· 1) electio. -onis, θ. delectus, us ἀ. ἐκλογὴ στρατιωτῶν, delectus, -us, ἀ. μετ' ἐκλογῆς, electe. κατ' ἐκλογήν, electe, arbitrio. 2) = εἰδύλλιον ecloga. -ae, θ.

***ἐκλογικός, ή, όν** ad deligendos magistratus pertinens. ἐκλογικὸν δικαίωμα, jus suffragii.

ἐκλογίζομαι· 1 numero, -are 2) reputo, -are, aliquid.

ἐκλογισμός, ὁ· computatio, -onis, θ.

ἐκλούω· abluo, -ere

ἐκλοχίζω· e cohorte seligo.

ἐκλοχμόομαι -οῦμαι silvesco, -ere.

ἐκλυγίζω· extorqueo, -ere.

ἔκλυσις, ἡ· 1) = λύτρωσις, exsolutio, -onis, θ. liberatio, -onis, θ. 2) = ἐξασθένισις, imbecillitas, -atis θ. *3) = διαφθορὰ ἠθῶν, morum corruptela; dissolutio, -onis, θ.

ἔκλυτος, ον· dissolutus, a, um. languidus, a, um; enervatus, a, um; debilitatus. a, um.

ἐκλυτρόομαι,-οῦμαι· pretio redimio.

ἐκλύτρωσις, ἡ redemptio, -onis, θ.

ἐκλύτως· solute.

ἐκλύω· 1) = λύω, ἀπαλλάττω, exsolvo (-olvi -lutum, -ere) aliquem ἢ aliquid ἐκλύω τινὰ τῶν ἁλύσεων, exsolvo aliquem vinculis. ἐκλύω ἐμαυτὸν ἐκ τοῦ κινδύνου, excolvo me periculo. 2) = ἐξασθενίζω enervo, are; debilito, -are. μάλιστα ἡ μετοχὴ ἐκλελυμένος, η, ον· debilitatus, a, um.

ἐκμαγεῖον, τό simulacrum rei alicujus expressum (in gypso, in cera); imago expressa.

***ἐκμάθησις, ἡ·** actio ediscendi (aliquid): perfecta cognitio rei alicujus).

ἐκμαίνω· furio, -are, aliquem. **ἐκμαίνομαι,** furo, -ere; saevio, -ire (in aliquem); insanio, -ire in aliquem).

ἐκμακαρίζω· beatum praedico.

ἐκμαλάσσω, ἐκμαλθακόω -ῶ emollio -ire; effemino, -are.

ἐκμανής, ές· furens, -ntis; furibundus, a, um; furiatus, a, um; furiosus a. um.

ἐκμανθάνω· edisco, -ere, aliquid.

ἐκμανῶς furiose; rabiose.

ἔκμαξις, ἡ· extersio -onis, θ.

ἐκμαραίνω· tabefacio, -ere.

ἐκμαρτυρέω -ῶ 1) testificor, -ari, aliquid. ἐκμαρτυρῶ εἰς πολλούς, testor multis coram. 2) testimonium absens edo.

ἐκμαρτυρία· testimonium absentis.

ἐκμάσσω καὶ **ἐκμάττω·** 1) = ἀποψῶ extergeo, abstergeo (-rsi, -rsum, -ere), aliquid. 2) = ἐκτυπῶ, exprimo, -ere, aliquid. (εἰκόνα ἐν κηρῷ, imaginem in cera).

ἐκμεθύσκω· ebrium reddo.

ἐκμέθυσμα· cessatio ebrietatis.

ἐκμειόω -ῶ· comminuo, -ere.

ἐκμελαίνω· plane nigrum facio.

ἐκμέλεια· cantus extra numerum.

ἐκμελετάω -ῶ· 1) meditor, -ari. 2) ἐκμελετῶ τινα, exerceo, -ere, aliquem.

ἐκμελής, ές modulationi repugnans; incocinnus, a, um.

ἐκμελίζω· membratim concîdo.

ἐκμεταλλεύω· fodînas exhaurio. ***ἐκμεταλλεύομαι·** 1) fodinas exerceo. μετφ. ἐκμεταλλεύομαι τὴν ἄγνοιάν τινος, quaestum ex errore alicujus exerceo.

***ἐκμετάλλευσις** (γῆς)· fundi cultura.

ἐκμετρέω -ῶ καὶ **ἐκμετρέομαι -οῦμαι** emetior ἢ dimetior, -i. *ἐξε-

μέτρησε τὸ ζῆν, τὸν βίον, vitam finivit; mortuus est.
ἐκμέτρησις, ἡ dimensio, -onis θ.
ἔκμετρος, ον 1) modum excedens. 2 immodicus, a, um.
ἐκμέτρως immodice.
ἐκμηκίζω, ἐκμηκύνω extendo.
ἔκμηνος, ον semestris, e: sex mensium. ὁ ἔκμηνος (δῆλ. χρόνος), semestre spatium.
***ἐκμηδενίζω** 1) ad nihilum redigo. 2) vilito, -are aliquid ἢ aliquem. ἐκμηδενίζομαι, in nihilum me exstinguo; evilesco, -ere
***ἐκμηδένησις, ἡ** 1) in mihilum exstinctio. 2) vilitas -atis, θ.
ἐκμηνύω enuntio, -are.
ἐκμηρύομαι (περὶ στρατοῦ) transeo
ἐκμιαίνω prorsus polluo.
ἐκμιμέομαι -οῦμαι imitando exprimo effingo aliquem ἢ aliquid. exacte imitor.
ἐκμίμησις ἡ imitatio exacta.
ἐκμισέω -ῶ valde odi.
ἐκμισθόω -ῶ loco -are; eloco -are, aliquid ἢ aliquem. ὁ ἐκμισθῶν, locator, -oris, ἀ.
ἐκμίσθωσις, ἡ, locatio, -onis. θ.
***ἐκμισθωτής, ὁ** locator, -oris, ἀ.
ἐκμολύνομαι polluor, -i
ἐκμορφόω -ῶ deformo, -are.
ἐκμοχθέω -ῶ labores exantlo.
ἐκμοχλεύω (πύλας) vectibus excutio portas).
ἐκμυζάω -ῶ sugo, -ere, aliquid.
ἐκμύζησις, ἡ suctus, -us, ἀ.
ἐκμυκάομαι -ῶμαι emugio, -ire.
ἐκναρκάω -ῶ obtorpesco, -ere.
ἐκνεάζω inveniliter cresco.
ἐκνέμομαι depascor, -i.
ἐκνευρίζω enervo, -are. ἐκνευρισμένος, η, ον enervatus, a, um; enervis, e.
ἐκνεύρισις, ἡ enervatio, -onis, θ.
ἐκνεύω capite inclinato evito.
ἐκνέφελος e nube prorumpens (sol).
ἐκνεφοῦμαι in nubem mutor.
ἐκνέω enato, -are.
ἐκνίζω ἴδε ἐκνίπτω.
ἐκνήφω crapulam edormio.
ἐκνήχομαι enato, -are
ἐκνικάω -ῶ evinco, -ere.
ἐκνίκησις, ἡ evictio, -onis, θ.
ἐκνίπτω eluo, -ere

ἔκνιψις, ἡ elutio, -onis, θ.
ἔκνοια ἡ dementia, -ae, θ.
ἔκνομος ον non legitimus, a, um, legibus repugnans. ἔκνομοι τιμωρίαι, graves poenae
ἔκνοος -ους demens -ntis.
ἐκνοσηλεύω aegrum curo
ἐκνοσφίζομαι aufero -erre.
ἐκξυλόω -ῶ in lignum verto.
ἑκούσιος (α), ον spontaneus, a, um; voluntarius, a, um. τὸ ἑκούσιον, libera voluntas.
ἑκουσίως sponte (meâ -tuâ. suâ).
ἔκπαγλος, ον terribilis e.
ἐκπαθής ές immodice affectus.
***ἐκπαίδευσις, ἡ** eruditio, -onis, θ. educatio,-onis, θ. institutio onis, θ.
***ἐκπαιδευτήριον, τό** paedagogium,-ii
***ἐκπαιδευτικός, ή, όν** ad educationem. ad institutionem, ad eruditionem pertinens.
ἐκπαιδεύω instituo (-ui, -utum, -ere) aliquem; erudio (-ivi, itum, -ire) aliquem: edŭco, -are, aliquem.
ἐκπαίω ejicio -ere.
ἔκπαλαι jamdudum; olim.
ἐκπαντός omnino, prorsus.
ἐκπαρθενεύω devirgino, -are.
ἐκπαταγέω -ῶ persono, -are.
ἐκπατάσσω percello. -ere.
ἐκπατεω -ῶ extra viam evagor.
ἔκπαυμα quies: cessatio.
ἐκπαύω libero a malo.
ἐκπαφλάζω bullas ejicio.
ἐκπαφλασμός exaestuatio, -onis.
ἐκπαχύνω crassum reddo.
ἐκπείθω persuadeo, -ere.
ἐκπειράω -ῶ tento, -are, aliquem.
ἐκπελεκάω -ῶ securi exscindo.
ἐκπέμπω emitto, -ere.
ἔκπεμψις, ἡ emissio, -onis, θ.
ἐκπεπαίνω maturum reddo. ἐκπεπαίνομαι, maturus fio.
ἐκπεπταμένος, η, ον (= ἐκτεταμένος) extensus, a, um
ἐκπεραίνω ad finem perduco.
ἐκπεράω -ῶ trajicio, -ere.
ἐκπεριάγω circumduco, -ere.
ἐκπερίειμι, ἐκπεριέρχομαι ex aliquo loco peragro; circumvenio, -ire.
ἐκπεριλαμβάνω undique capio.
ἐκπεριοδεύω undique cingo.
ἐκπεριπλέω circumnavigo, -are.
ἐκπεριπορεύομαι transeo, -ire.

ἐκπεριτρέχω percurro, -ere.
ἐκπερονάω -ῶ· expungo, -ere.
ἐκπέσσω· excoquo. -ere.
ἐκπετάννυμι· extendo, -ere; expando, -ere, aliquid
ἐκπέτασις, ἡ· expansio, -onis, θ.
ἐκπετήσιμος, ον· volucris, e.
ἐκπέτομαι, ἐκπέταμαι· evolo, -are.
ἐκπήγνυμι· congelo, -are
ἐκπηδάω -ῶ· exsilio, ire.
ἐκπήδημα, τό· saltus, -us, ἀ.
ἐκπηκτικός ή,όν· congelans -ntis
ἔκπηξις. ἡ· congelatio. -onis, θ.
ἔκπηχυς, υ· sex cubitorum.
ἐκπιέζω· exprimo, -ere
ἐκπίεσις, ἡ expressio, -onis, θ.
ἐκπιεστήριον prelum, -i, οὐ.
ἐκπίμπλημι impleo, -ere: compleo, -ere. μετφ =ἐκπληρῶ, expleo, -ere.
ἐκπίνω· ebibo. -ere.
ἐκπιπράσκω· vendo, -ere.
ἐκπίπτω· 1) excĭdo (-ĭdi, -ere): οἱ ὀδόντες ἐκπίπτουσι. dentes excidunt. ἐκπίπτω τινός excido aliqua re ἢ ex aliqua re (τῆς βασιλείας, regno). *μετφ.* ἐκπίπτω (=ἐξολισθαίνω) εἴς τι. excido in aliquid (εἰς κακίαν in vitium). 2) ejicior (-ctus sum, -i): ἐκπεσὼν (=ἐξορισθεὶς) τῆς πόλεως,. ejectus e civitate. οἱ ἐκπεσόντες, expulsi (patriâ), exsules, -um. δθ. ἐκπεσὼν τῆς πατρίδος, exsul patriâ ἢ patriae. 3) ἐκπίπτω (=ἐκδιώκομαι) ὑπό τινος ejicior ab aliquo. 4) ἐκπίπτω (=ἐξοκέλλω) εἰς τὴν γῆν, ejicior in terram. ἐκπεσὼν (=ἐξοκείλας) εἰς τὴν γῆν, ejectus in terram. 5) ἐκπίπτω ἀπὸ τῶν ἐλπίδων (=ἀποτυγχάνω), decido a spe.
ἐκπλαγής, ές perterritus, a, um.
ἐκπλατύνω dilato, -are.
ἐκπλεονάζω redundo, -are.
ἔκπλεος, ον, καὶ **ἔκπλεως. ων·** expletus, a, um (aliqua re) ἐντεῦθ. = integer, a, um; sufficiens, -ntis
ἔκπλευσις. ἡ· enavigatio, -onis, θ.
ἐκπλέω enavigo, -are; e portu solvo, exeo, proficiscor.
ἐκπληκτικός, ή, όν· horrendus, a, um; terribilis, e.
ἐκπληκτικῶς· 1) cum terrore. *2) miro in modo.
ἔκπληκτος, ον· attonitus, a, um; stupefactus. a. um.
ἔκπληξις, ἡ· 1) consternatio, -onis, θ. 2) stupor,-oris ἀ perturbatio,-onis,θ.
ἐκπληρόω -ῶ expleo, -ere: impleo, -ere. ἐκπληρῶ τὸ χρέος, debitum dissolvo ἐκπληρῶ (=ἐκτελῶ) τὰ καθήκοντα, impleo partes officii. expleo officium. ἐκπληρῶ (συμπληρῶ) τὸν ἀριθμόν, expleo numerum.
ἐκπλήρωμα τό· explementum, -i.
ἐκπλήρωσις ἡ expletio, -onis. θ. ἐκπλήρωσις ἐπιθυμιῶν. expletio cupiditatum ἐκπλήρωσις καθήκοντος, expletio ἢ executio officii.
ἐκπληρωτής, ὁ· qui explet (aliquid); qui facit jussa.
ἐκπλήσσω καὶ **ἐκπλήττω·** = 1) ἐκκρούω, ἐκδιώκω, excutio, -ere; amoveo, -ere aliquid (τὸ λυπηρὸν dolorem, τὴν μνήμην memoriam) 2) = καταπλήττω, percello (-culi,-culsum,-ere) aliquem. φόβῳ ἐκπλαγείς. ἐκπεπληγμένος timore perculsus. ἐκπλήττομαί τινι (παρά τινι), stupefio aliqua re:; stupeo aliqua re ἢ ad aliquid. ἐξεπλάγην, stupui ἐκπλαγείς, -εῖσα, έν, ἐκπεπληγμένος, η, ον, stupefactus, a, um.
ἐκπλινθεύω· lateres eximo.
ἔκπλοος -ους, ὁ. enavigatio, -onis.
ἐκπλύνω· eluo. -ere. aliquid.
ἔκπλυσις ἡ actio eluendi.
ἔκπλυτος, ον· elutus, a um.
ἐκπνευματόω -ῶ 1) in spiritum, in aërem verto 2) aërem extraho. *μετφ.* extraho aliquid (τῦφον arrogantiam).
ἔκπνευσις, ἡ· exspiratio, -onis, θ.
ἐκπνέω· efflo. -are, aliquid; exspiro, -are, aliquid. ἐκπνέω ψυχήν, efflo, exspiro animam. καὶ ἁπλῶς, exspiro = morior.
ἐκπνοή, ἡ· exspiratio. -onis, θ.
ἔκπνοος, ους, -ουν 1) exspirans, -ntis. 2) exanimatus, a, um
ἐκποδών· e medio. de medio. ἐκποδὼν γίγνομαι, excedo e medio, me amoveo;abeo. ἐκποδὼν ἀπέρχομαι,abeo, discedo. ἐκποδὼν ποιοῦμαί τι, tollo e medio, amoveo aliquid. ἐκποδὼν ποιοῦμαί τινα (= θανατῶ τινα), tollo hominem de medio.
ἐκποιέω ῶ abalieno, -are, aliquid; vendo (-didi, -ere) aliquid;emancipo, -are,aliquid (τὸν ἀγρὸν agrum ἐκποιοῦμαι τὸν υἱόν. emancio (do) filium in adoptionem.

ἐκποίησις, ἡ· abalienatio, -onis, θ. venditio, -onis, θ. ἐκποίησις τέκνων emancipatio filiorum in adoptionem.

ἐκποίητος· in adoptionem datus.

1. **ἐκπολεμέω** -ῶ· 1) ad bellum lacesso. 2) = καταπολεμῶ, debello, -are, vinco, -ere aliquem.

2. **ἐκπολεμόω** -ῶ (τινά τινι,πρός τινα)· infensum (hostem) reddo aliquem alicui. ἐκπολεμοῦμαί τινι, infensus (hostis) fio alicui.

ἐκπολέμωσις, ἡ· inemicitiae, -arum

ἐκπολιορκέω ῶ· urbem obsidione) expugno; obsidione capio.

ἐκπολιόρκησις, ἡ expugnatio -onis.

***ἐκπολιτίζω** ad humanitatem informo: excolo (doctrinâ). **ἐκπολιτίζομαι** excolor, i; mitigor, -ari.

***ἐκπολιτισμός** ὁ· humanitas, -atis, θ. cultus, -us, ἀ. cultus vitae

***ἐκπολιτιστικός**, **ή**, **όν**· qui (quae) mores humaniores docet; qui morum magister, quae morum magistra est.

ἐκπομπεύω· traduco ignominiose.

ἐκπομπή, ἡ· emissio, -onis, θ.

ἐκπονέω -ῶ 1) = ἐξεργάζομαί τι, elaboro, -are, aliquid; excolo, -ere, aliquid. 2) ἐκπονῶ τὴν τροφήν, cibos digero. 3) = πόνῳ κατορθῶ τι, laborando consequor, aliquid ἢ ut (μεθ' ὑποτακτικῆς).

ἐκπορεύομαι· exeo -ire; egredior, -i; procedo -ere.

ἐκπόρευσις, ἡ· processio; egressus.

ἐκπορευτός· procedens, egrediens.

ἐκπορθέω -ῶ· devasto (urbem).

ἐκπόρθησις devastatio urbis).

ἐκπορθήτωρ (ἐκπορθητής)· vastator.

ἐκπορθμεύω enavigo, -are.

ἐκπορίζω· suppedito, -are; praebeo, ere (alicui aliquid). **ἐκπορίζομαι** impetro, -are; consequor, -i.

***ἐκπόρνευσις**(μετφ.) contemptus,-us, ἀ. dedecus, -oris ἀ.

***ἐκπορνεύω** (μετφ.)· in contemptionem adduco, aliquid; **ἐκπορνεύομαι**, in contemptionem venio; evilesco,-ere

ἐκπράκτωρ (= εἰσπράκτωρ) exactor.

ἔκπραξις (= εἴσπραξις) exactio.

ἐκπράσσω καὶ **ἐκπράττω** 1) perficio, -ere, aliquid; conficio, -ere, aliquid. 2) = εἰσπράττω, exigo, -ere, (χρήματα pecunias).

ἐκπραΰνω· demulceo, -ere.

ἐκπρέπεια, ἡ· praestantia -ae, θ. excellentia, -ae, θ.

ἐκπρεπής, **ές**· praestans, -ntis; eximius, a, um excellens, -ntis; egregius, a, um

ἐκπρέπω praesto (aliqua re).

ἐκπρεπῶς· egregie; eximie.

ἐκπρίασθαι 1) emo ἢ redimo, -ere. 2) ἐκπρ. τοὺς κατηγόρους, pecuniâ corrumpo accusatores

ἐκπρίω· serrâ exseco

ἐκπροθεσμέω -ῶ· diem praestitutum non obeo

ἐκπρόθεσμος, **ον**· qui diem praestitutum non servat. ἐκπρόθεσμος τοῦ ὀφλήματος, qui debitum die praestituto non dissolvit.

ἐκπροθέσμως post diem praestitutum condicto die jam elapso.

ἐκπροθυμέομαι οῦμαι valde cupio

ἐκπροικίζω dote data eloco.

ἐκπροκαλέομαι -**οῦμαι**· arcesso.

ἐκπροκρίνω· seligo, eligo, -ere.

ἐκπρορέω effluo, profluo

***ἐκπροσωπέω** -ῶ personam alicujus gero. ἐκπροσωπεῖ τὴν πολιτείαν, personam civitatis gerit

ἐκπροτιμάω -ῶ· maxime honoro.

ἐκπροφαίνω· ostendo, -ere.

ἐκπροφεύγω effugio, -ere.

ἐκπροχέω effundo, -ere.

ἐκπτοέω -ῶ exterreo, -ere; consterno -are. **ἐκπτοοῦμαι**, exterreor, -i **ἐξεπτοημένος**, exterritus.

ἔκπτυμα, **ἔκπτυσμα** sputum, -i.

ἔκπτυξις, **ἡ** explicatio, -onis.

ἐκπτύω exspuo, -ere, aliquid.

ἔκπτωσις, ἡ· 1) prolapsio -onis, θ ἔκπτωσις πρός τὸ χεῖρον, prolapsio in deterrius. ἐντεῦθ. = malum, calamitas.2 ejectio, -onis, θ. exilium -i, οὐ.*3) ἔκπτωσις τῶν τιμῶν, diminutio, -onis, θ. deductio, -onis, θ

***ἔκπτωτος**, **ον**· delapsus, a, um; expulsus, a, um. ὁ ἔκπτωτος βασιλεύς, expulsus rex.

ἐκπυέω -ῶ καὶ **ἐκπυόω** -ῶ (= πυοῦμαι·) suppûro, -are.

ἐκπύησις, ἡ suppuratio, -onis, θ.

ἐκπυνθάνομαι inquiro interrogando

ἐκπυρηνίζω· enucleo aliquid.

ἔκπυρος, **ον** fervidus, a, um.

ἐκπυρόω -ῶ incendo, -ere, aliquid. ἐκπυροῦμαι incendor; excandesco.

ἐκπυρσεύω· facibus ardentibus signum do
***ἐκπυρσοκρότησις, ἡ·** fragor, -oris ἀ. eruptio onis, θ.
***ἐκπυρσοκροτέω -ῶ·** detŏno, -are; fragorem edo
ἐκπύρως ardenter.
ἐκπύρωσις· inflammatio. -onis, θ.
ἔκπυστος, ον· exauditus, a, um.
ἔκπωμα, τό. poculum i, οὐ
ἐκπωματίζω vasis obturamentum detraho: recludo, ere.
ἐκπωμάτιον, τό· pocillum, -i, οὐ.
ἐκραβδίζω vergis expello.
ἐκραίνω exspergo, ere.
ἐκρέω effluo -xi, -ere.
ἔκρηγμα, τό· abruptum, -i. οὐ.
ἐκρήγνυμι· 1) effringo, -ere, aliquid 2) erumpo (-upi, -ptum, -ere), aliquid. πῦρ ἐξερράγη, ignis eruptus est. μετφ. ἐκρήγνυμαι εἴς τινα (= λόγοις κατά τινος ἐπιπίπτω), erumpo iram ἢ stomachum in aliquem.
ἔκρηξις, ἡ eruptio, -onis, θ. *μτφ. ἔκρηξις ὀργῆς. eruptio irae; irarum aestus. ἔκρηξις χαρᾶς. effusa laetia.
ἐκριζόω -ῶ· eradîco, -are.
ἐκρίζωσις, ἡ· eradicatio, -onis, θ.
ἐκριζωτής, ὁ· qui eradîcat
ἔκριμμα, τό· purgamentum, -i.
ἔκριν ὁ, ἡ· magnum nasum habens
ἐκρινέω -ῶ· limâ expolio.
ἐκριπίζω· flando excito. accendo μετφ. = ζωπυρῶ, excito. -are. aliquid
ἐκριπισμός. ὁ· excitatio, -onis.
ἐκρίπτω καὶ **ἐκριπτέω -ῶ·** ejicio (-eci, -ctum, -ere) aliquid. ἐκρίπτω ἐμαυτὸν (ἐκρίπτομαι) ἐκ τοῦ πλοίου εἰς τὴν γῆν, ejicio me e navi in terram. ναύτης ὑπὸ τῶν κυμάτων εἰς τὴν γῆν ἐκριφθείς, nauta ab undis projectus.
ἔκριψις, ἡ· projectio, onis. θ.
ἐκροή, ἔκροια, ἔκρους effluvium -i, οὐ. fluxio, -onis, θ. ἔκρουν ἔχω, effluo, -ere.
ἐκροφέω -ῶ· exsorbeo, -ere.
ἔκρυθμος. ον 1) extra rythmum, rythmo carens *2) = ἔκνομος, abnormis. contra leges.
ἐκρύομαι· e periculo eximo.
ἐκρυπαρόω -ῶ sordido, -are.
ἐκρυπόω -ῶ· purgo, -are.
ἔκρυσις, ἡ· profluvium, -i, οὐ.
ἐκρυτιδόω -ῶ· erugo, -are.

ἐκσαγηνεύω· irretio, -ire.
ἐκσαρκίζω· carnibus nudo.
ἐκσαρκόω -ῶ· obesum facio. **ἐκσαρκοῦμαι**, obesus fio.
ἐκσάρκωμα carnis excrescentia.
ἐκσαρόω -ῶ· everro (-erri -ersum -ere) aliquid; verrendo purgo, aliquid.
ἐκσείω· excutio, -ere.
ἐκσεμνύνω· extollo aliquid.
ἐκσημαίνω· declaro -are.
ἐκσήπω· penitus putrefacio. **ἐκσήπομαι**, penitus putrefio
ἐκσιγάω -ῶ plane sileo.
ἐκσίγησις, ἡ· silentium, -i, οὐ.
ἐκσιφωνίζω· siphone extraho
ἐκσιωπάω -ῶ conticesco, -ere. ἐκσιωπηθείς silentio tectus.
ἐκσκάπτω· effodio, -ere.
ἔκσκηνος, ον· extra tentorium.
ἐκσκορπισμός· dissipatio, -onis, θ.
ἐκσμάω -ῶ· extergo. -ere
ἐκσοβέω -ῶ· expello. -ere.
ἔκσπασις, ἡ evulsio, -onis, θ.
ἐκσπάω -ῶ evello. -ere, aliquid. τὸ ἐκσπᾶν evulsio, -onis, θ.
ἐκσπένδω· libo, -are.
ἐκσπερματίζω· semen emitto.
ἐκσπογγίζω spongiâ deleo.
ἔκσπονδος ον· a foedere exclusus.
ἐκστάδιος sex stadiorum
ἔκστασις, ἡ 1) motus rei e loco suo. 2) ἔκστασις λογισμῶν, mentis amotio; amentia, -ae, θ. 3) stupor, -oris, e c s t a s i s, is, θ.
ἐκστατικός, ή, όν· attonitus, a, um; mente alienatus. a, um.
ἐκστέλλω· emitto, ere
ἐκστέφω 1) coronam aufero. 2) coronâ exorno. ἐξεστεμμένος, coronâ exornatus.
ἐκστηθίζω memoriter recito; ex pectore disco, aliquid
ἐκσταγγίζω stillatim exhaurio.
ἐκστρατεία, ἡ expeditio, -onis, θ.
ἐκστρατεύω, ἐκστρατεύομαι· educo milites in expeditionem.
ἐκστρατοπεδεύω, ἐκστρατοπεδεύομαι. castra loco extra (urbem).
***ἐκστομίζω** (λόγον)· verbum effero.
ἐκστρέφω· everto, -ere.
ἐκστροφή, ἡ· eversio, -onis, θ.
ἐκστρώννυμι· stratum aufero.
ἐκσυριγγόω -ῶ· perforo, -are.

ἐκσυρίζω καὶ **ἐκσυρίττω** τινά, ex sibilo, -are, aliquem.
ἐκσύρω· eripio, extraho, -ere.
ἐκσφενδονάω-ῶ καὶ **ἐκσφενδονίζω.** fundâ ejaculor,, -ari, aliquid. λοιδορίαν δια τῆς γλώσσης ἐκσφενδονῶ linguâ convicium ejaculor.
ἐκσφραγίζω· exsigno,-are.
ἐκσχίζω· exscindo, -ere.
ἐκσῴζω· e periculo servo; e periculis conservo (aliquem); retraho aliquem ab interitu.
ἐκτάδην extense ἢ extente; porrecte (κεῖμαι jaceo).
ἐκταῖος, α, ον· sexto die; sex dierum.
ἔκτακτος, ον· non ordinarius, extraordinarius, inusitatus, insuetus, a um.
ἐκταπεινόω-ῶ· humilem facio.
ἐκταρακτικός, ή, όν· ad perturbandum aptus ἢ pertinens.
ἐκτάραξις, ἡ· perturbatio, -onis, θ.
ἐκταράσσω καὶ **ἐκταράττω**· perturbo, -are; conturbo, -are. **ἐκταράττομαι,** perturbor et exterreor (aliqua re).
ἔκτασις, ἡ· 1) extensio -onis, θ. 2) spatium, -i, οὐ. distantia -ae, θ. 3) ἔκτασις φωνήεντος, productio, -onis. θ.
ἐκτάσσω καὶ **ἐκτάττω.** instruo copias ἢ aciem, exercitum ordino. **ἐκτάσσομαι, ἐκτάττομαι** (=παρατάττομαι), in acie collocor ἢ instruor.
ἐκτατός exporrectus; extensus.
ἐκταφρεύω. effodio, -ere.
ἐκτεθηλυμμένος. ἰδὲ ἐκθηλύνω.
ἐκτείνω. 1) extendo (-ndi,-nsum καὶ ntum), -ere, aliquid (τὸν βραχίονα bracchium). ἐκτείνω στρατὸν, extendo aciem. **ἐκτείνομαι,** extendor (-nsus sum, -i) ἐκτεταμένη χείρ, extenta manus. 2) protendo, -ere, aliquid. 3) = μηκύνω τι, produco, -ere, udiquid. ἐκτείνω συλλαβήν, produco syllabam.
ἐκτειχίζω· muris cingo.
ἐκτελειόω-ῶ· perficio, -ere.
ἐκτελείωσις, ἡ· confectio, -onis, θ.
ἐκτελευτάω-ῶ· finio -ire.
ἐκτέλεσις, ἡ· 1) confectio, -onis, θ. perfectio, onis, θ. 2) exsecutio, -onis. θ.
***ἐκτελεστής, ὁ.** exsecutor, -oris, ἀ. mandatotum confector.
ἐκτελέω-ῶ· conficio, perficio (-feci -fectum, -ere); perago, -ere, aliquid. ἐκτελῶ ἔργον, conficio, transigo negotium. ἐκτελῶ φόνον, perpetro caedem. ἀνόσιον ἔργον ἐκτελῶ, facio, committo. patro facinus. τὰ προσταχθέντα ἐκτελῶ, exsequor mandata (alicujus).
ἐκτέμνω· exseco (-cui, -ctum, -are) aliquid· μάλιστα δέ: **ἐκτέμνω** τινὰ (=εὐνουχίζω), exseco ἢ castro aliquem. οἱ ἐκτετμημένοι (=ἐκτομίαι), exsecti, -orum, ἀ.
ἐκτένεια, ἡ· virium intentio; studium alicui inserviendi (Κικέρ. πρὸς Ἀττ. 10. 17.
ἐκτενής· extensus, prolixus, a, um.
ἐκτενῶς· 1) prolixe. 2) extense.
ἐκτεταμένως· extense.
ἐκτεύς, ὁ. sextarius, -i, ἀ.
ἐκτεφρόω-ῶ· in cineres redigo; exuro -ere, aliquid.
ἐκτέφρωσις, ἡ· redactio in cineres; exustio, -onis θ.
ἐκτεχνάομαι -ῶμαι· machinor, -ari.
ἐκτήκω· eliquo, -are, μεταφ. deleo, exstinguo -ere, adiquid. ἐκτήκομαι ὑπό τινος, extabesco aliqua re.
ἐκτημόριος, ον· sextantarius, a, um. **τὸ ἐκτημόριον,** sextans, ntis, ἀ.
ἔκτηξις, ἡ· liquatio, -onis, θ.
ἐκτιθασσεύω· plane mansuefacio.
ἐκτίθημι· 1) =ἔξω τίθημι, expono (-sui -situm, -ere) aliquid ἢ aliquem. ἐκτίθημι παῖδα, expono (ἢ projicio) puerum. 2) =προτίθημι, propono, -ere, expono, -ere, aliquid. ἐκτίθημι νόμον, legem propono. ἐκτίθημι ὠνητόν τι, propono aliquid venale. ἐκτίθημι ἆθλα, praemia propono ἢ expono. 3) = ἐκτίθημι γνώμην, sententiam propono ἢ expono. 3) = ἐκτίθημι, διηγοῦμαι, δηλῶ τι, expono rem (ἢ de re); explico, illustro, narro, aliquid. 4) = ἐκδίδωμι, edo -ere (librum). *5) ἐκτίθημί τινα εἰς κίνδυνον, aliquem in periculum adduco. ἐκτίθεμαι εἰς κινδύνους, in pericula me infero. ἐκτίθεμαι εἰς τὸν γέλωτα πάντων, deridendum me omnibus praebeo.
ἐκτιθηνέω-ῶ· enutrio, -ire.
ἐκτικὸς πυρετός· febris hectica.
ἐκτίκτω· partu edo.
ἐκτίλλω· evello, -ere, aliquid.

ἐκτιμάω -ῶ· 1) = διατιμῶ, aestimo, -are, aliquid· 2) = λίαν τιμῶ, aestimo, valde honoro aliquem

ἐκτίμησις, ἡ· aestimatio, -onis, θ

ἐκτιναγμός, ὁ. ἐκτίναξις ἡ· excussio, percussio, -onis θ.

ἐκτινάσσω· excutio (-ussi, -ussum, -ere.). ἐκτινάσσω τινὰ τοῦ ἅρματος, excutio aliquem curru. ἐκτινάσσω τὴν ἐσθῆτα, excutio vestem.

ἐκτίνω (= ἀποτίω, πληρώνω)· solvo ἢ persolvo (solvi, solutum, ere aliquid (ἀργύρια, χρήματα pecunias) luo, -ere, aliquid (τὸ ὀφείλημα, debitum 3) ἐκτίνω εὐεργεσίας τινί, reddo, refero alicui beneficium. 4) ἐκτίνω δίκην ἢ ζημίαν, mulctam subeo

ἔκτισις ἡ persolutio, -onis, θ.

ἐκτιτθεύω· enutrio, -ire.

ἐκτιτρώσκω· abortum facio.

ἔκτμημα, τό· segmentum. -i, οὐ.

ἔκτοθεν· 1) extra. 2) sine.

ἐκτοκίζω· fenori do (pecunias).

ἐκτοκισμός, ὁ feneratio, -onis, θ.

ἔκτοκον, τό· foetus, us. ἀ.

ἐκτολμάω -ῶ, audeo, -ere

ἔκτολμος, -ον audax, -acis.

ἐκτόλμως· audacter.

ἐκτολυπεύω· conficio, -ere.

ἐκτομή, ἡ exsectio, -onis, θ.

ἐκτομίας, ὁ· exsectus. -i, ἀ.

ἔκτονος, ον· absonus, a, um.

ἐκτονόω -ῶ· debilito, -are.

ἐκτοξεύω· 1) emitto telum; jaculor, -ari. 2) jaculo perimo (aliquem ἢ aliquid

ἐκτοπίζω· loco moveo· ἐντεῦθ. relègo, extermino, -are (aliquem).

ἐκτόπιος, ον peregrinus a um

ἐκτοπισμός, ὁ· relegatio, -onis, θ discessus, -us, ἀ.

ἐκτοπιστέος, α, ον· exterminandus, a, um

ἐκτοπιστικός, ή, όν· qui loca mutare solet

ἔκτοπος, ον· insolens, -ntis; inusitatus, a, um; absurdus a um.

ἐκτόπως· insolenter; absurde.

Ἑκτόρειος, α, ον· Hectoreus, a, um

Ἑκτορίδης, ὁ· 1) filius Hectoris (Astyànax). 2) πληθ. Trōes. -um.

ἐκτορνεύω· tornando efformo

ἕκτος, η, ον· sextus, a, um. ἕκτον, sexto. τὸ ἕκτον ὕπατος, sextum consul.

ἐκτός· extra. ἐκτὸς τῆς πόλεως, extra urbem (ἢ moenia). τὰ ἐκτός, quae extra sunt ἐκτὸς εἰ, extra quam si· ἐκτὸς εἰ μή, nise forte.

ἔκτοτε· ex eo tempore.

ἐκτραγῳδέω -ῶ· tragice describo aliquid). exaggero aliquid (oratione).

ἐκτράπεζος, ον,· mensae expers.

ἐκτράπελος, ον· inusitatus, a. um; enormis, e.

ἐκτραχηλίζω· 1) excutio de collo. 2) collum ἢ cervicem frango. *3) ἐκτραχηλίζομαι εἴς τι, praeceps feror in aliquid.

ἐκτραχύνω. exaspero, -are, aliquid. μεταφ. ἐκτραχύνω τινὰ (= παροξύνω), exaspero aliquem. ἐκτραχύνομαι πρός τινα. exasperor, irascor alicui.

ἐκτρέπω· 1) = ἀποτρέπω, averto, -ere. 2) deflecto, -ere. ἐκτρέπομαι τῆς ὁδοῦ, deflecto de via, devio, -are. ἐκτρέπομαι εἴς τι, deflecto ad aliquid. οὐδὲν ἐκτρεπόμεθα τοῦ λόγου, nihil devium loquimur. ἐκτρεπόμενος τοῦ ὀρθοῦ, devius recti.

ἐκτρέφω enutrio (-ivi, -itum, -ire); educo, -are, aliquem ἢ aliquid.

ἐκτρέχω· excurro, -ere. ἐξέδραμον, excursionem feci.

ἔκτρησις, ἡ foramen, -inis, οὐ.

ἐκτριβή, ἔκτριψις ἡ· extritio, θ.

ἐκτρίβω extero (-trivi, -tritum. -ere), aliquid (πῦρ ignem). ἐκτρίβω (= ἀλονίζω) τοὺς στάχυς extero spicas. 2) ἐκτρίβω (ἀποξέω) τὸν ἰόν, extero rubiginem.

ἐκτροπή, ἡ. deflexus, -us, ἀ. ἐκτροπὴ τῆς ὁδοῦ, devium. -ii, οὐ.

ἐκτροπίας (οἶνος)· vappa, -ae. θ.

ἔκτροπος, ον· deflexus, a, um; devius, a, um.

ἐκτροφή, ἡ· nutritio, onis, θ

ἐκτρυγάω-ῶ· vindemio, -are.

ἐκτρυγίζω (οἶνον). defaeco (vinum).

ἐκτρυπάω-ῶ· terebrâ excavo

ἐκτρύπημα, τό· terebramen, -inis.

ἐκτρύπησις, ἡ· terebratio, -onis θ.

ἐκτρυφάω -ῶ· luxuriâ corrumpor.

ἐκτρύχω· attero; consumo, ere.

ἐκτρώγω erōdo, -ere, aliquid.

ἔκτρωμα, τό· abortus, us, ἀ. abortio, -onis, θ. ectrôma. -atis, ἀ.
ἐκτρωματαῖος· abortivus, a, um
***ἐκτρωματικός, ή, όν** (= τερατώδης). monstruosus, a, um.
ἔκτρωσις, ἡ abortus, -us, ἀ. abortio, -onis, θ.
ἐκτρωσμός, ὁ· abortio, -onis, θ.
ἐκτρωτικός, ή, όν· abortivus, a, um.
ἐκτυλίσσω· evolvo, -ere.
ἐκτυμπάνωσις (γαστρός)· magnus tumor ventris).
ἔκτυπος, ον· expressus, a, um. impressus, a um; ectypus, a, um. ἔργον ἔκτυπον, ectypum opus κρατήρ ἔκτυπος ζῳδίοις, crater impressus signis.
ἐκτυπόω-ῶ· 1) exprimo, -ere, aliquid (εἰκόνα ἐν κηρῷ imaginem cerâ). 2) imprimo, -ere. * 3) ἐκτυπῶ βιβλίον, librum edo ἢ emitto ἢ vulgo.
ἐκτύπωμα, τό· effigies expressa.
ἐκτύπωσις, ἡ· 1) expressio, -onis, θ. 2) ἐκτύπωσις βιβλίου, editio, -onis, θ.
ἐκτυφλόω-ῶ· excaeco, -are. ὁ ἐκτυφλῶν, excaecator, -oris, ἀ.
ἐκτύφλωσις, ἡ· excaecatio, -onis, θ.
ἐκτυφόομαι-οῦμαι· tumidus, superbus fio.
Ἕκτωρ, ὁ· Hector, -oris, ἀ.
ἑκυρά (πενθερά) socrus, us, θ.
ἑκυρός (πενθερός)· socer -eri. ἀ.
ἐκφαίνω· in lucem edo adiquid; patefacio adiquid. **ἐκφαίνομαι**, appareo, -ere; patefio, -fieri.
ἐκφαλαγγέω-ῶ καὶ **ἐκφαλαγγίζω**. ex phalange provenio.
ἐκφανής, ές· manifestus, a, um; splendidus a um.
ἔκφανσις, ἡ patefactio, divulgatio, enuntiatio, -onis, θ.
ἐκφαντικός· enuntiativus, a, um.
ἐκφανῶς· manifeste; palam.
ἐκφατνίζω· praesepi amoveo.
ἐκφαυλίζω· 1) detrecto ἢ detracto -are, aliquem ἢ aliquid; contemno, -ere· ὁ ἐκφαυλίζων, detrectator, -oris, ἀ. 2) elevo, vilito, -are, aliquid.
ἐκφαυλισμὸς (ἐκφαύλισις)· detrectatio, -onis, θ. contemptus -us, ἀ.
ἔκφαυλος, ον· maxime pravus.
ἐκφαύλως· valde prave
ἐκφέρω· effero (extuli, elatum -erre) aliquid ἢ aliquem; ἐκφέρω νεκρὸν (= κηδεύω), effero mortuum. ἐκφέρω (= παράγω) καρπούς, effero (fero) fruges. ἐκφέρω τι (= διαδίδωμι εἰς τὸν ὄχλον, effero aliquid in vulgus (in publicum). ἐκφέρω (= ἐκφράζω) γνώμην, sententiam effero. ἐκφέρω πόλεμον, bellum infero. **ἐκφέρομαι**· α) effero mihi ἢ mecum. β) ἐκφέρομαι ὑπό τινος, efferor aliqua re (ὑπὸ τῆς ἐπιθυμίας cupiditate). ὀργῇ ἐκφέρομαι, irâ feror, irascor. γ) ἐκφέρομαι πρός τι, feror in aliquid. δ) ἐκφέρεται (= κηδεύεται), effertur. μεγαλοπρεπέστερον ἐκφέρεται, funere ampliore effertur.
ἐκφεύγω· effugio (-gi, -ere). συνήθ. = διαφεύγω τι: ἐκφεύγω κίνδυνον, θάνατον, effugio periculum, mortem. ἐκφεύγει τι ἐμὲ (= διαφεύγει, λανθάνει μέ τι), res me effugit.
ἐκφθείρομαι· prorsus pereo. ἐκφθείρου, abi in malam rem
ἐκφλέγω (ἐκφλογίζω)· exuro (-ussi, -ustum, -ere), aliquid. μεταφ. ἐκφλέγω (= ἐκκαίω) τι, exuro, inflammo (τὴν διάνοιαν mentem).
ἐκφλογόω-ῶ· inflammo, -are.
ἐκφλόγωσις, ἡ· inflammatio, -onis.
ἐκφοβέω-ῶ exterreo -ere, aliquem. **ἐκφοβοῦμαι**, extimesco (-ui, -ere).
ἐκφόβημα· terriculamentum, -i, οὐ.
ἐκφόβησις, ἡ· terror, -oris, ἀ.
ἔκφοβος, ον· exterritus, a, um.
ἐκφοιτάω-ῶ· exeo; divulgo.
ἐκφοίτησις· divulgatio (rei).
ἐκφορά, ἡ 1) elatio, -onis, θ. funus, -eris ἀ. 2) ἐπὶ οἰκοδομῶν = τὸ προέχον, projectura, -ae, θ. Vitruv. 3, 3.
ἐκφορέω-ῶ· effero, -ferre.
ἐκφόρημα, τό· res exportata.
ἐκφόρησις, ἡ· exportatio, -onis. θ.
ἔκφορος, ον qui exportari potest.
ἐκφορτίζομαι· onus abjicio.
ἐκφορτόω-ῶ· exonero, -are; onus eximo (alicui). *ἐκφορτῶ πλοῖον, merces e navi expono, educo, expromo·
***ἐκφόρτωσις**, ἡ· oneris detractio.
***ἐκφορτωτής**· exónerator, -oris.
ἐκφράζω 1) eloquor, -i. 2) verbis exprimo aliquid. *3) **ἐκφράζομαι**, dico, -ere; loquor, -i. οὕτως ἐξεφράσθη, talia dixit·

ἔκφρασις, ἡ 1) descriptio, -onis. θ. 2) elocutio, -onis, θ. eloquendi genus.
ἐκφραστικός, ή, όν· 1) eloquendi facultate praeditus. *2) significans, -ntis.
ἐκφρονέω - ῶ· desipio, -ere.
ἐκφροντίζω excogito, -are.
ἐκφρόνως dementer.
ἐκφροσύνη, ἡ dementia, -ae, θ.
ἔκφρων, ον· demens, -ntis.
ἐκφυγή, ἡ effugium, -i, οὐ.
ἐκφυής, ές. naturae modum excedens.
ἐκφυλάσσω· plane custodio.
ἐκφυλλοφορέω - ῶ· senatu ejicio.
ἐκφυλλοφορία ejectio e senatu.
ἐκφυλισμός, ὁ· depravatio generis.
ἐκφυλίζομαι· degenero, -are. ἐκφυλισθείς, degeneratus a, um.
ἔκφυλος, ον· 1) non ejusdem tribus. ἐντεῦθ. peregrinus, externus, a, um 2) inusitatus, a, um. 3) innaturalis, e. *3) = ἐκτραπεὶς τοῦ γένους, degener. -eris.
ἐκφυσάω - ῶ· efflo, -are, aliquid.
ἐκφύσημα. ἐκφύσησις· efflatio.
ἔκφυσις, ἡ germinatio, -onis, θ.
ἐκφυτεύω· transpono, -ere.
ἐκφύω· gigno, -ere· ἡ γῆ ἐκφύει πάντα, terra gignit (effert) omnia·
ἐκφύομαι, enascor, -i.
ἐκφωνέω - ῶ· pronuntio, -are.
ἐκφώνησις· pronuntiatio. -onis, θ.
ἐκχαλινόω - ῶ· frenum aufero.
ἐκχαλκεύω, ἐκχαλκουργέω - ῶ· ex aere fabricor (aliquid).
ἔκχαυνος, ον· laxus, a, um.
ἐκχαυνόω - ῶ· laxum fio.
ἐκχερσεύω, ἐκχερσόω - ῶ· agrum incultum efficio, sterilem facio.
ἐκχέω (ἐκχύνω)· effundo (-udi, -usum, -ere), adiquid· (δάκρυα lacrimas). **ἐκχέομαι,** me effundo ἢ effundor. ἐκκεχυμένος, η, ον, effusus, a, um.
ἐκχρέμπτομαι· expuo, -ere.
ἐκχρηματίζομαί τινα· pecuniam ab aliquo exigo.
ἐκχυλίζω exsucco, -are, aliquid.
ἔκχυσις, ἡ effusio, onis, θ.
ἔκχυτος, ον· effusus, a, um.
ἐκχωνεύω (νόμισμα)· conflo, -are
ἐκχωρέω - ῶ· 1) e x c e d o (-cessi, -cessum, -ere), ἔκ τινος ex re; discedo -ere (ex loco). 2) ἐκχωρῶ ἐκ τοῦ ζῆν (= ἀποθνήσκω), e) vitâ excedo ἢ ἁπλῶς excedo. 3 ἐκχωρῶ (= παραχωρῶ) τινί τινός ἤ τι, concedo alicui aliqua re ἢ aliquam rem ἐξεχώρησέ μοι τὴν οἰκίαν. cessit mihi aedes suas.
ἐκχώρησις, ἡ· 1) excessus. -us, ἀ. 2) = παραχώρησις, cessio, -onis, θ.
ἔμψηγμα, τό· ramentum, -i, οὐ.
ἐκψύχω· animam efflo
ἑκών, ἑκοῦσα, ἑκόν· volens, -ntis; voluntarius, a, um; sponte. ἐμοῦ οὐχ ἑκόντος, me invito. ἑκὼν ἄκων, volens nolens.
ἐλαία, ἡ· oliva, olea, -ae, θ. κλάδος ἐλαίας, oliva, -ae. τῶν ἐλαιῶν olivarius, a, um.
ἐλαιέμπορος· mercator olearum.
ἐλαιηρός, ά, όν· olearius, a. um.
ἐλάϊνος, η, ον· oleaginus, a, um.
ἐλαιόβρεκτος, ον· oleo imbutus.
ἐλαιοδόκος, ἐλαιοδόχος, ον· olearius, a, um. ἐλαιοδόχον ἀγγεῖον, vas olearium.
ἐλαιοειδής, ές· oleaceus, a, um.
ἐλαιοκομέω - ῶ· oleas colo.
ἐλαιοκομία, ἡ· olearum cultura.
ἐλαιοκόμος, ον· olearnm cultor.
ἐλαιοακόνη, ἡ· cos olearis.
ἐλαιολογέω - ῶ· olivo, -are.
ἐλαιολόγος, ὁ· olivitor, -oris, ἀ.
ἔλαιον, τό oleum, -i, οὐ. ἐλαίου χρῖσμα. oleamentum, -i, οὐ.
ἐλαιοπινής, ές· oleo illitus.
ἐλαιοποιία, ἡ· confectio olei; oleitas, -atis, θ.
ἐλαιοπωλεῖον· taberna olearia.
ἐλαιοπώλης, ὁ· olearius. i, ἀ.
ἔλαιος (ἀγριελαία)· oleaster, -tri, ἀ.
ἐλαιότοπος (λιοτόπι)· olivêtum.
ἐλαιοτριβεῖον, ἐλαιουργεῖον, τό· factorium, -ii, οὐ. olivaria mola; torcular, -aris, οὐ.
ἐλαιοτρυγητός· oleitas, -atis. θ.
ἐλαιουργός, ὁ· olearius, -ii, ἀ.
ἐλαιοφόρον, τό· vas olearium.
ἐλαιοφόρος, ον· olivifer, a, um.
ἐλαιοφυτεία· olearum plantatio.
ἐλαιόφυτος, ον· oleis consitus.
ἐλαιόχρους, ουν· oleaginus, a, um.
ἐλαιόω - ῶ· oleo ungo
ἐλαιώδης, ες· 1) oleosus, a, um. 2) oleagineus, a, um.

ἐλαιών, ὁ· olivetum, -i, οὐ.
ἐλασία, ἡ· 1) abactus, -us ἀ. ἐντεῦθ. = expulsio -onis, θ. 2) equitatio, -onis, θ. 3) pompa, -ae θ.
ἔλασμα, ἐλασμάτιον· lamina, -ae.
ἐλασσόνως, ἐλαττόνως· minus.
ἐλασσόω - ῶ καὶ **ἐλαττόω - ῶ·** deminuo, imminuo, -ere, aliquid. **ἐλαττοῦμαι·** deterior fio; superor (ab aliquo).
***ἐλαστικός, ή, όν·** mollis, e; prementi corpori cedens et renitens.
***ἐλαστικότης, ἡ·** intentio, -onis, θ renisus, us, ἀ.
ἐλάσσων καὶ **ἐλάττων, ον·** 1) minor, -oris; minus, oris. τῷ ἡμίσει ἐλάσσων, dimidio minor. ἐλάττονος πωλῶ, minoris vendo. περὶ ἐλάττονος ποιοῦμαί τι, minoris aestimo ἢ duco aliquid. **ἔλασσον** (ἐπίρ.) minus 2) deterior -ius (-oris); inferior, -ius (-oris). ἰδὲ *μικρός*.
ἐλάτη, ἡ· abies, -ietis, θ.
ἐλατήρ, ὁ· agitator, -oris, ἀ.
***ἐλατήριον, τό·** quod impellit, quod movit. ἐντεῦθ. = motorium, -i, οὐ. causa, -ae; auctor, -oris, ἀ.
ἐλάτης, ὁ· agitator, cursor, -oris.
ἐλατικός· impellendi vim habens.
ἐλάτινος, ον· abietarius a, um; abiegnus, a, um.
ἐλατός, ή, όν· ductilis, e. **ἐλατὸς** χαλκός, aes ductile.
ἐλαττονάκις· minus; rarius.
ἐλαττόω - ῶ· ἰδὲ **ἐλασσόω - ῶ.**
ἐλάττωμα, τό· 1) diminutio, -onis, θ. 2) amissio (oculi). 3) = ἧττα, clades, -is θ. *4) *νεολ.* defectus, -us, ἀ. vitium -ii, οὐ.
***ἐλαττωματικός·** vitiosus, a, um.
ἐλάττωσις, ἡ· deminutio, -onis, θ. imminutio, -onis, θ.
ἐλαττωτικός· diminutivus, a, um.
ἐλαύνω· 1) agito, -are, aliquid (τὴν ἀγέλην gregem). 2) impello (-puli, -pulsum, -ere) aliquem ἢ aliquid. ἐλαύνω τὴν ναῦν, navem impello. 3) ἐλαύνω (= ἄγω) τεῖχος, murum duco. 4) = ἀπελαύνω, expello, -ere, aliquid. τὸ ἄγος ἐλαύνω, scelus expello. 5) ἐλαύνω εἴς τι, irrumpo in aliquid 6) εἰς τοῦτο ἤλασε (δηλ. ἑαυτὸν) μανίας, ἐπιμελείας, eo processit insania, diligentia. **ἐλαύνομαι·** agitor, -ari; impellor, -ari; stimulor -ari (re aliquâ): ὑπ' ὀργῆς ἐλαυνόμενος impulsus irâ.
ἐλάφειος, ον· cervinus, a, um.
Ἐλαφηβολιών, ὁ· Februarius, -i, ἀ.
ἐλαφηβόλος· venator cervorum.
ἐλαφίνης, ὁ· pullus cervinus
ἐλαφοειδής, ές· cervo similis.
ἐλαφοκτόνος· cervos occidens.
ἔλαφος, ὁ· cervus, -i. ἀ. **ἡ ἔλαφος** cerva -ae θ.
ἐλαφρία, ἡ· levitas, -atis, θ.
ἐλαφρίζω 1) = ποιῶ ἐλαφρόν, levo ἢ allevo -are, aliquid. 2) ἐλαφρός εἰμι, levis sum.
ἐλαφρόνοος - ους· levis e.
ἐλαφρόπους· celer, -is e.
ἐλαφρός, ά, όν· levis, e. ἐλαφρότερός πως, leviusculus
ἐλαφρότης, ἡ· levitas, -atis, θ.
ἐλαφρύνω allevo, -are.
***ἐλαφρῶς·** leviter. ἐλαφρῶς ὑπνῶν, levisomnus, a, um
***ἐλάφρωσις, ἡ** allevatio, -onis, θ.
ἐλάχιστος, η, ον· minimus, a, um. ἐλαχίστη στερεότης, minimum firmitatis. ἐλαχίστου ὠνοῦμαι, minimo emo. περὶ ἐλαχίστου ποιοῦμαί τι, minimo aestimo ἢ duco aliquid. **ἐλάχιστα** (ἐπίρ.) minime; minimum. ἰδὲ *μικρός*.
ἔλαχον ἰδὲ **λαγχάνω.**
ἐλεγεία, ἡ· elegia, -ae θ.
ἐλεγειακός, ή, όν elegiacus, a um.
ἐλεγειογράφος· scriptor elegiarum.
ἐλεγεῖον, τό· elegîon, -ii, οὐ.
ἐλεγειοποιός· poeta elegiarum.
ἐλεγεῖος, α, ον· elegiacus, a, um.
ἐλεγκτέος, α, ον· refellendus, a, um.
ἐλεγκτήρ, ὁ· refutator, -oris, ἀ.
***ἐλεγκτής, ὁ·** qui coarguit (rationes); censor, -oris, ἀ.
ἐλεγκτικός, ή, όν· vim habens refellendi ἢ refutandi ἢ coarguendi.
***ἐλεγκτικὸν συνέδριον·** suprema rationum curia.
ἐλεγκτός, ή, όν· reprehensibilis, e; refutabilis, e.
ἔλεγος, ὁ· e l e g u s, -i, ἀ. οἱ ἔλεγοι, elegi, -orum.
ἔλεγχος, ὁ 1) = ἀπόδειξις, argumentum -i, οὐ. convictio, -onis, θ. 2) = ἀνασκευή, refutatio, -onis, θ. 3) = πίναξ, κατάλογος, index, -icis, ἀ. e l e n c h u s, -i, ἀ.

ἐλέγχω· 1) = μέμφομαι, arguo, (-ui, -utum, ere; ἐλέγχω τινὰ ψευδόμενον, ὅτι ψεύδεται, arguo aliquem mendacii. 2) = ἐξελέγχω, coarguo -ere ἐλέγχεταί τι, ὅτι ψευδές ἐστι, coarguitur aliquid falsum esse. 3) = ἀνασκευάζω, ἀνατρέπω α) convinco, -ere, aliquid. β) convinco, -ere, aliquem ἢ aliquid. γ) refuto, -are, aliquem ἢ aliquid. δ) refello -ere, aliquem ἢ aliquid. ε) ἐν τῇ ῥητορικῇ reprehendo, -ere, aliquid.

ἐλεεινολογέω-ῶ· miserabiliter dico· ἐντεῦθ = οἰκτείρω, miseror. -are, aliquem ἢ aliquid.

ἐλεεινολογία, ἡ· oratio miserabilis. ἐντεῦθ. = miseratio, -onis. θ.

ἐλεεινός, ή όν miserabilis, e.

ἐλεεινότης, ἡ miseria, ae, θ.

ἐλεεινῶς miserabiliter; miseriter

ἐλεέω - ῶ τινα 1) misereor (miseritus sum misereri alicujus. ἐλεήσας ἡμᾶς, miseritus nostri. 2) miseresco -ere, alicujus καὶ ἀπροσ. me miserescit alicujus. 3) ἐλεῶ (= οἰκτείρω) τινά τινος, miseror aliquem alicujus rei

ἐλεημονικός, ή, όν· misericors, -rdis.

ἐλεημοσύνη, ἡ 1) = συμπάθεια, misericordia, -ae, θ. 2) stips, stipis, θ. (pauperibus); † eleemosyna, -ae, θ. ἐλεημοσύνην τοῖς πτωχοῖς δίδωμι, stipe pauperem dono. ζητῶ ἐλεημοσύνην, stipem rogo. emendico.

ἐλεήμων, ον· misericors, rdis.

ἐλεημόνως· misericorditer.

ἐλειογενής, ές· in palutibus natus.

ἔλειος, ον· palustris, e.

ἐλειός, ὁ (ζῷον)· glis gliris, ἀ.

ἐλειότροφος in paludibus crescens.

ἐλελεῦ· eleleu

Ἐλελεὺς (Διόνυσος). Eleleus, -ei, ἀ.

ἐλελίζω· eleleu clamo.

ἐλελίσφακος, ὁ elelisphacos, -i, ἀ.

Ἑλένη, ἡ· Helĕna, -ae, θ.

Ἕλενος, ὁ Helenus, -i, ἀ.

ἔλεος, ὁ, τό 1) misericordia, -ae, θ. ἔλεον (= οἶκτον) ἐμποιῶ τινι, misericordiam alicui commoveo. εἰς ἔλεον ἄγω τινά, ad misericordiam aliquem adduco. εἰς ἔλεον τρέπομαι (= εἰς οἶκτον κινοῦμαι), misericordiâ commoveor. ἔλεος πρός τινα, misericordia ad aliquem. 2) Ὁ Ἔλεος (θεός). Misericordia.

ἑλέπολις, ἡ· machina obsidionalis.

ἐλευθερία, ἡ· libertas, -atis, θ. ἄμετρος (ἀχαλίνωτος) ἐλευθερία, licentia, -ae, θ

Ἐλευθέρια, τά· Eleutheria, -orum.

ἐλευθεριάζω· liber sum, libere ago ἢ loquor

ἐλευθερικός, ή, όν· liber. a, um.

ἐλευθέριος, ον· 1) liberalis, e; διατριβαὶ ἐλευθέριοι, studia liberalia. ἐλευθέριοι τέχναι. ἐλευθέρια μαθήματα, doctrinae liberales ἢ ingenuae. 2) Ὁ Ἐλευθέριος Ζεύς, Jupiter liberator.

ἐλευθεριότης, ἡ· liberalitas -atis

ἐλευθερίως· liberaliter; libere.

ἐλευθεροπρέπεια· liberalitas, -atis

ἐλευθεροπρεπής, ές· liberalis, e.

ἐλεύθερος, α, ον· liber. a um. ἐλεύθερον ἔθνος, populus liber. ἐλεύθερός τινος ἢ ἀπό τινος, liber re ἢ ab re. τὸ ἐλεύθερον, libertas, -atis, θ.

ἐλευθεροστομία· libertas loquendi.

ἐλευθερόστομος, ον libere loquens.

ἐλευθερόω - ῶ· libero, -are, aliquem. ἐλευθερῶ τινα ἀπό τινος, libero aliquem re ἢ e re (ἀπὸ τῆς βλάβης incommodis ἢ ex incommodis). ἐλευθερῶ τοὺς πολίτας ἀπὸ τῶν τυράννων, libero cives a tyrannis. ἐλευθερῶ αἰχμάλωτον, captivum liberum dimitto.

ἐλευθέρως· libere.

ἐλευθέρωσις, ἡ· liberatio, -onis, θ.

ἐλευθερωτής, ὁ· liberator, -oris, ἀ

Ἐλευσίς, ἡ· Eleusis, -is, θ. **Ἐλευσίνιος**, Eleusinius, a. um **Ἐλευσινάδε**, Eleusinem. **Ἐλευσινόθεν**, Eleusine τὸ **Ἐλευσίνιον**, Eleusinium, Cereris Eleusiniae aedes. **τὰ Ἐλευσίνια μυστήρια**, mysteria Eleusinia.

ἔλευσις, ἡ· adventus, us, ἀ.

ἐλεφαντιακός, ή, όν (ἐλεφαντιάσει νοσῶν)· elephantiacus, a, um.

ἐλεφαντίασις ἡ, ἐλεφαντισμός, ὁ· elephantiasis, -is, θ. elephanticus morbus

ἐλεφαντιάω - ῶ· elephantiasi laboro.

Ἐλεφαντίνη (νῆσος)· Elehpantine.

ἐλεφάντινος, ον· eburneus, a, um;

ἐλεφαντιστής· elephantorum rector.

ἐλεφαντόδετος, ἐλεφαντοκόλλητος, ον· eburatus, a, um; ebure ornatus
ἐλεφαντομαχία, ἡ· pugna cum elephantis.
ἐλεφαντομάχος, ον· cum elephantis pugnans
ἐλεφαντόπους (κλίνη)· eburneos pedes habens
ἐλεφαντώδης, ες· elephantinus
ἐλέφας, ὁ· 1) elephantus, -i, ἀ. elephas, -ntis, ἀ. 2) ὀδοὺς ἐλέφαντος, ebur -ŏris ἀ. elephas, -ntis, ἀ.
ἐλήλακα· ἴδε ἐλαύνω
ἕλιγμα, τό volutatio -onis, ἀ.
ἑλιγματώδης, ες· tortuosus, a, um; flexuosus, a um
ἑλιγματωδῶς· tortuose.
ἑλιγμός, ὁ· 1) volumen -inis, οὐ vortex -icis, ἀ tortus, -i, ἀ gyrus -i, ἀ 2) ambages -is, θ. ἑλιγμοὶ ὁδῶν, ambages viarum -um. 3) ἑλιγμὸς ὄφεως, spira -ae θ.
1 **Ἑλίκη, ἡ** (πόλις)· Helice, -es, θ.
2. **ἑλίκη ἡ** 1) = ἡ μεγάλη ἄρκτος ursa major 2) = εἶδος ἰτέας, salix, -icis, θ h e l i c e. es. θ.
ἑλικηδόν· volutatim; in orbem.
ἑλικοειδής, ές· tortilis, e; flexuosus, a um
ἑλικοειδῶς· tortuose; flexuose.
ἑλικόρροος - ους· per ambages fluens
ἑλικτήρ, ὁ· armilla, -ae, θ.
ἑλικτός, ή, όν tortuosus, a, um; flexuosus a, um
Ἑλικών, ὁ· Helicon, -ōnis, ἀ **Ἑλικώνιος,** Heliconius, a um. Ἑλικώνιοι παρθένοι, Musae, -arum. **Ἑλικωνιάς,** Heliconias, -iadis, θ. **Ἑλικωνίς,** Helicōnis -idis, θ.
ἑλινύω· quiesco -ere
1. **ἕλιξ, ὁ, ἡ** (ἐλίθ = καμπύλος)· intortus, a um; camur, a, um.
2. **ἕλιξ, ἡ·** 1) = ἑλικτήρ, armilla, -ae, θ 2) ἕλιξ ἀμπέλου, clavicula, -ae, θ 3) εἶδος κισσοῦ. κόσμημα ἀρχιτεκτ h e l i x, -icis, θ. *4) ἡ μηχανὴ helix, -icis, θ
ἕλιξις, ἡ· volutatio, -onis θ.
Ἐλίσσα (ἡ Διδώ) Elissa, -ae, θ
ἑλίσσω καὶ **ἑλίττω·** volvo volvi volutum, volvere), aliquid. **ἑλίσσομαι** volvor volutus sum, volvi)
ἑλκηδὸν (= μεθ' ἕλξεως)· tractim.

ἕλκηθρον, τό 1) traha, -ae, θ. 2) buris, -is, θ.
ἑλκοποιέω - ῶ· vulnus refrico. παροιμ. = ἀναξαίνω aliquod ulcus tango.
ἑλκοποιός, όν vulnificus, a, um.
ἕλκος, τό· ulcus -eris οὐ.
ἑλκόω - ῶ exulcero, -are. **ἑλκοῦμαι,** exulceror -ari.
ἑλκτικός, ή, όν tractorius a um.
ἑλκύδριον, τό· ulcusculum, -i, οὐ.
ἕλκυσις ἑλκυσμός tractio, -onis, θ.
ἑλκυστήρ, ὁ· 1) forceps -ipis, θ. 2) capistrum, -i οὐ.
ἑλκυστικός ἡ όν· tractorius, a, um; attractrivus a um; trahens, ntis
ἑλκυστός, ή, όν· tractus, a, um; trahendus, a. um.
ἕλκω (ἑλκύω)· 1) traho (-xi, -ctum -ere aliquem ἢ aliquid. ἕλκω τινὰ τῶν ποδῶν, traho aliquem pedibus. τὴν ὀσμὴν ταῖς ῥισὶν ἕλκω, odorem naribus traho. ἕλκω τὴν ἐσθῆτα, vestem traho ἕλκω ἔρια (= κλώθω), lanam traho. 2 ἕλκω (ἢ ἕλκομαι) τὸ ξίφος, nudo gladium. 3) ἕλκω τὸν χρόνον (= παρέλκω, ἀναβάλλομαι), duco tempus 4) ἕλκω ποτήριον Λεσβίου οἴνου (= πίνω), traho, duco pocula Lesbii. 5) ἕλκω τὸ γένος ἀπό τινος, originem ab aliquo duco. 6) παροιμ. ἕλκω τινὰ τῆς ῥινός, circumduco aliquem, fallo 7) **ἕλκομαι·** α) παθητ. ἕλκομαι ὑπό τινος, trahor, attahor ab aliquo ἢ a re aliqua (ὑπὸ τῶν ἡδονῶν voluptatibus) 6 μέσ. ἕλκομαί τινα ἤ τι, ἕλκω πρὸς ἐμαυτόν τινα ἤ τι, ad me traho, attraho aliquem ἢ aliquid; duco aliquid. ἕλκομαι (ἕλκω πρὸς ἐμαυτὸν) μαθητάς, attraho discipulos τὸ εἶδος σε ἕλκεται, species te ducit.
ἑλκώδης, ες· ulcerosus, a, um.
ἕλκωμα, τό· ulcus, -eris οὐ.
ἕλκωσις, ἡ· ulceratio -onis, θ.
ἑλκωτικός· ulcera faciens.
Ἑλλαδικός, ή, όν· Helladicus, a, um. Graecanicus, a, um
ἐλλαμπρύνομαι· splendesco, -ere.
ἐλλάμπω· illuceo, -ere· ἐλλάμπομαι, inclaresco, -ere.
ἔλλαμψις, ἡ· splendor, -oris, ἀ.
ἑλλανοδίκαι, οἱ· judices sacrorum certaminum apud Graecos.

ἑλλανοδικέω - ῶ· sum judex sacrorum certaminum.

Ἑλλάς, ἡ· Hellas, -adis, θ. Graecia -ae. θ. ἡ μεγάλη Ἑλλάς, magna ἢ major Graecia.

ἑλλεβοριάω - ῶ helleboro indigeo

ἑλλεβορίζω helleboro purgo.

ἑλλεβαρίτης (οἶνος) helleborites, -ae, ἀ.

ἑλλέβορος (φυτόν)· helleborus, -i, ἀ. ἑλλεβόρου πλήρης, helleborosus, a, um.

ἔλλειμμα τό· 1) defectus, -us, ἀ. delictum. -i, οὐ. 2) = ἡ λοιπάς, reliqua. -orum. οὐ reliquatio, -onis, θ.

***ἐλλειματίας·** reliquator, -oris. μένω ἐλλειματίας, reliquor, (-atus sum, -i).

ἐλλειπής ἀδόκ. ἀντὶ **ἐλλιπής.**

ἐλλειπτικός· defectivus, a, um.

ἐλλείπω 1) = παραλείπω τι, relinquo, -ere, praetermitto, -ere, aliquid. 2) d e f i c i o, -ere α) *μεταβ.* πρᾶγμά τι ἐλλείπει τινά, res deficit aliquem. αἱ δυνάμεις με ἐλλείπουσι, me vires deficiunt. ἐλλείπει με ἡ ῥώμη, a viribus deficior. β) *άμετ.* = λείπω: τὰ παραδείγματα ἐλλείπει, exempla deficiunt. ἐλλείπει μοι τι, mihi deficit aliquid. γ) ἐλλείπω ἔν τινι inferior sum in aliqua re. δ) τὸ ἐλλεῖπον = ἔλλειψις, defectus, us, ἀ. 3) desum, -esse πάντα ἐλλείπει, omnia desunt. οὐδὲν ἐλλείπει αὐτῷ, nihil ei deest.

ἔλλειψις, ἡ· 1) = παράλειψις, praetermissio, -onis, θ. omissio, -onis, θ. 2) defectus, -us, ἀ. 3, *ἐν τῇ γραμ.* elipsis, -is, θ.

Ἕλλη, ἡ· Helle, es, θ.

Ἕλλην, ὁ H e l l e n, -ênis, ἀ Graecus, -i. ἀ. **οἱ Ἕλληνες,** Graeci, Graji, Achivi, -orum, ἀ.

ἑλληνίζω graecor, -ari; graece loquor; graecisso, -are. **ἑλληνίζων,** graecanicus, a, um.

ἑλληνικός, ή, όν· graecus, a, um. τὰ Ἑλληνικά, Graeca, graecae literrae. τὸ Ἑλληνικόν, Graeci, -orum

ἑλληνικῶς· graece; graeco more.

Ἑλληνίς, ἡ· Graeca mulier.

Ἑλληνισμός, ὁ· H e l l e n i s m u s, -i, ἀ. Graecismus, -i, ἀ. graecitas -atis, θ.

ἑλληνιστής, ὁ· 1) imitator (aemulus) Graecorum; professor linguae Graecae; graecanicus.

ἑλληνιστί· graece; graeco sermone. ἑλληνιστὶ διαλέγομαι, graece ἢ linguâ graecâ loquor.

ἑλληνοκοπέω - ῶ· 1) graecorum gratiam capto. 2) graecorum more dissero.

Ἑλλησποντιακός· Hellespontiacus.

Ἑλλησποντίας (ἄνεμος)· Hellespontias, ae, ἀ

Ἑλλησπόντιος, α, ον· Hellespontius a, um.

Ἑλλήσποντος· Hellespontus, -i.

ἐλλιμενίζω, (*ἐλλιμενίζομαι)· in portu sum in portum venio.

ἐλλιμενικός, ή, όν, ἐλλιμένιος, ον· ad portum pertinens. τὰ **ἐλλιμενικά,** τὸ **ἐλλιμένιον,** portorium, -i, οὐ.

ἐλλιμνάζω· stagno, -are

ἐλλιπής, ές· cui deest aliquid ἐντεῦθ. imperfectus, a, um; defectus, a, um; defectivas, a, um; mancus, a, um.

ἐλλιπῶς· imperfecte; vitiose; non satis.

ἐλλόβιον, τό· inauris, -is, θ.

ἔλλοβος in siliqua clausus.

ἐλλοβώδης· e genere siliquarum.

ἐλλόγιμος, ον 1) = ἐπιφανής, clarus, a, um; nobilis, e. 2) = λόγιος, doctus, a, um; facundus, a, um.

ἔλλογος, ον· ratione praeditus, a, um, rationalis, e.

ἐλλόγως· cum ratione; rationi convenienter; rationaliter.

ἐλλοχάω - ῶ· in insidiis lateo.

ἐλλοχίζω· in insidiis pono (aliquem).

ἐλλυχνιασμένος· ellychnium habens.

ἐλλύχνιον, τό· ellychnium, -ii, οὐ.

ἐλμινθιάω - ῶ· lumbricis infestor. ὁ ἐλμινθιῶν, lumbricosus, a, um.

ἔλμινς, ἡ· lumbrîcus, -i, ἀ.

ἕλξις, ἡ tractio, attractio, -onis, θ. attractus, -us, ἀ.

ἕλος, τό· palus, -udis, θ.

Ἑλουήττιοι, οἱ· Helvetii, -orum.

ἐλπίζω· spero, -are. ἐλπίζω αὐτὸν ἥξειν, spero ἢ spem habeo eum venturum esse ἢ fore ut veniat. ἐλπίζω σε μεταμελήσεσθαι τοῖς πεπραγμένοις, spero futurum esse (ἢ fore) ut tui te facti poeniteat. ἐλπίζω τεύξεσθαι (τυχεῖν ἂν) τούτου, spero fore ut id mihi contingat. ἐλπίζω παρά τινός τι,

ab aliquo spero aliquid. ὡς ἐλπίζω, ut spero. ἐλπίζω τῇ νίκῃ, τῇ εἰρήνῃ (ἢ ἐπὶ τὴν ἢ εἰς τὴν νίκην, τὴν εἰρήνην), spero victoriam, pacem; in spem victoriae, pacis venio. ἄρχομαι ἐλπίζων, in spem venio ἢ spem concipio. κρείττω ἐλπίσωμεν, meliora speremus. ἐλπίζεται, speratur. spes est. τὸ ἐλπιζόμενον, τὸ ἐλπισθέν, res sperata τὰ ἐλπιζόμενα. quae sperantur.

ἐλπίς, ἡ spes, -ei, θ ἐνίοτε δὲ καὶ opinio, exspectatio. ἐλπίδα ἔχω, ἐν ἐλπίσιν εἰμί, spero ἢ spem habeo, sum in spe, spes me tenet (fore ut. ἴδε ἐλπίζω). χρηστὰς ἐλπίδας ἔχω, bene (recte) spero, bona sum spe. ἐλπίδα λαμβάνω (ἢ *συλλαμβάνω), spem concipio; in spem ingredior, adducor, venio. εἰς ἐλπίδας καθίστημί τινα, ἐλπίδα ἐμποιῶ τινι, ἐλπίδων πληρῶ τινα, spem facio, do ostendo alicui, adduco aliquem in sqem, spe impleo aliquem. παρέχω τινὶ ἐλπίδα, offero alicui spem. χρηστὰς ἔχω περί τινος ἐλπίδας, bonam spem sui ostendit (dat, excitat), est quod bene de eo speremus. δι' ἐλπίδος ἔχω, spero ἢ spem habeo (fore ut καὶ ὑποτ.). ἐν τοῖς θεοῖς τὰς ἐλπίδας ἔχω, deos spero, spem in deo habeo (pono, repono, colloco). παρὰ τὴν ἐλπίδα, παρ' ἐλπίδα, praeter spem, contra ac speratur. μικρὰ ἐλπίς, specula, -ae, θ.

ἔλπισμα· res sperata, spes.

ἐλπιστικός, ή, όν· in spe positus, a, um; sperans, -ntis. ἐλπιστικὴ ἐπιστήμη, scientia sperandi.

ἐλπιστός, ή, όν· sperabilis, e.

ἔλπομαι (= ἐλπίζω)· spero, -are.

ἔλυμα (ἀρότρου)· temo buris.

ἔλυτρον, τό· involucrum, -i, οὐ.

ἑλώδης, ες· paluster, tris, tre. οἱ ἑλώδεις τόποι, palustria.

ἐμαυτοῦ, -ῆς· mei ipsius. ἐμαυτῷ, -ῇ, mihi ipsi. ἐμαυτόν, -ήν, me ipsum ἢ memet. αὐτὸς ἐμαυτόν, mepte. αὐτὸς ἐμαυτῷ. mihipte. ἡμῖν αὐτοῖς, nobismet ipsis. ἡμᾶς αὐτούς, nosmet ipsos. ἐμαυτῷ ἐμπαίζω, me ipsum irrideo. ἡμᾶς αὐτοὺς ἀγαπῶμεν, nosmet ipsos amamus. ἀπ' ἐμαυτοῦ, δι' ἐμαυτοῦ, mea sponte. πρὸς ἐμαυτόν, κατ' ἐμαυτόν, apud me, mecum.

ἐμβαδίζω· incedo, -ere.

ἐμβάδιον, τό· calceus, -i, ἀ.

ἐμβαδόν, τό area -ae, θ

ἐμβαθύνω 1) profundum facio 2) ἐμβαθύνω τινί, εἴς τι, penetro in aliquid.

ἐμβαίνω· 1) ingredior (gressus sum -i) in aliquid. ἐμβαίνω εἰς τὴν ναῦν, conscendo (in) navem. ἐμβαίνω εἰς ποταμόν, intro in flumen 2) μεταφ. ἐμβαίνω εἰς, adeo ad aliquid (εἰς κίνδυνον ad periculum). εἰς ἔτος ἦν ἐμβεβηκὼς ἑπτακαιδέκατον, ad annum septimum decimum adiit.

ἐμβάλλω 1 immitto, -ere; ἐμβάλλω τινὰ πυρί, immito aliquem flammis. 2) injicio, (-eci, -ectum, -ere) aliquid alicui. ἐμβάλλω πῦρ εἰς τὸ στρατόπεδον, injicio ignem castris. ἐμβάλλω εἰς τοὺς πολεμίους, me in hostes injicio. ἐμβάλλω τινὰ εἰς δεσμωτήριον, conjicio aliquem in carcerem. 3) μεταφ ἐμβάλλω τινὰ εἰς τρόμον, aliquem in terrorem conjicio. ἐμβάλλω τὴν πολιτείαν εἰς ταραχάς, conjicio rempublicam in perturbationes. ἐμβάλλω τινὰ εἰς ἀμηχανίαν, in tricas aliquem conjicio. ἐμβάλλω τινὶ ἔρωτα, immitto alicui amorem. 4) ἐμβάλλω εἰς τὴν πολεμίαν, invado in regionem hostium. ἐμβάλλω (= προβάλλω) τοῖς πολεμίοις, invado (in) hostes 5) ἐμβάλλω τι εἴς τι, insero aliquid alicui ἢ in rem.

ἔμβαμμα, τό· embamma, -atis, οὐ.

ἐμβαπτίζω, ἐμβάπτω (τί τινι)· 1) intingo (-nxi, -nctum, -ere) aliquid (in) re ἢ in rem 2) immergo (-si, -sum, -ere) aliquid in rem.

ἐμβὰς (ὑποκριτῶν)· soccus, -i, ἀ. μικρὰ ἐμβάς, socculus, -i, ἀ.

ἐμβασικοίτας (ποτήρ.)· embasicoetas, ae, ἀ.

ἐμβασιλεύω· regno in-.

ἔμβασις, ἡ· ingressus, -us, ἀ.

***ἔμβασμα, τό**· introitus, -us, ἀ.

ἐμβατεύω· 1) pedem infero. 2) ἐμβατεύω εἰς τὴν κληρονομίαν, adeo ἢ cerno hereditatem *3) penetro in aliquid; pervideo, -ere, aliquid.

ἐμβατήριος, ον· ad incedendum pertinens. τὸ ἐμβατήριον, cantus bellicus (ad cujus numeros milites incedunt).

ἐμβάτης, ὁ· sessor, -oris, ἀ.

ἐμβατός, ή, όν· facilis accessu.
ἐμβιβάζω· induco, -ere ἐμβιβάζω τὰς δυνάμεις εἰς Μακεδονίαν, induco copias in Macedoniam. ἐμβιβάζω τοὺς πολίτας εἰς τὰς τριήρεις, cives in naves impono.
ἔμβιος, ον· vitalis, e.
ἐμβιόω - ῶ· vivo in-.
ἐμβλαστάνω· innascor, -i.
ἐμβλάστησις, ἡ· innascentia, -ae.
ἐμβλέπω· intueor (-itus sum, -eri) aliquem, in aliquid ἤ aliquid; oculos infigo (alicui).
ἔμβλημα, τό· emblema, -atis, οὐ.
ἐμβοάω - ῶ· inclamo, -are; clamorem tollo.
ἐμβόησις, ἡ· inclamatio, -ionis.
ἐμβολάς, ἡ· arbor insita; insitum, -i, οὐ.
ἐμβολεύς, ὁ· 1) pessulus, paxillus, -i, ἀ. 2) embolus, -i, ἀ.
ἐμβολή, ἡ· 1) = εἰσβολή, invasio, -onis, θ. irruptio, -onis, θ. ἐμβολὴ τῶν νεῶν, impetus (ictus) navium. 2) = εἴσοδος, ingressus -us, ἀ. 3) ἐπὶ ποταμ. ostium, -i, οὐ.
***ἐμβολιάζω**· insero, -ere.
***ἐμβολίασις ἡ, ἐμβολιασμὸς ὁ**· insitio, -onis, ἀ.
***ἐμβολιαστής, ὁ**· insitor, -oris, ἀ.
ἐμβολιμαῖος, α· insertus, a, um;
ἐμβόλιμος, ον· intercalaris, e. ἐμβόλιμος ἡμέρα, μήν, dies, mensis intercalaris. στίχος ἐμβόλιμος, versus intercalaris.
ἐμβόλιον (= ἐπεισόδιον)· embolium, -i, οὐ. (Κικερ. ad Qu. fr. 3, 1). ἡ τὰ ἐμβόλια ὑποκρινομένη, emboliaria, -ae, θ.
ἐμβολισμός, ὁ· intercalatio, -onis.
ἔμβολον, τό, ἔμβολος, ὁ· 1) rostrum, -i, οὐ. 2) **οἱ ἔμβολοι** (= τὸ ἐν Ῥώμῃ ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς βῆμα), rostra, orum. ὅθ. ἀναβαίνω ἐπὶ τοὺς ἐμβόλους δηλ. ἐπὶ τὸ βῆμα, ascendo in rostra. 3) ἐν τῇ μηχαν. embolum, -i,
ἐμβοβέω - ῶ· bombos edo in-.
ἐμβόσκω· impasco, -ere.
ἐμβραδύνω· immoror, -ari.
ἔμβραχυ· breviter; summatim.
ἐμβρέχω· impluo, -ere; tingo, -ere. ἐμβραχείς, tinctus, a, um.
ἐμβρίθεια, ἡ· gravitas, -atis, θ.
ἐμβριθής, ές· gravis, -is.

ἐμβριθῶς· graviter.
ἐμβριμάομαι - ῶμαι· fremo in-.
ἐμβρονταῖον, τό bidental, -alis, οὐ.
ἐμβροντάω - ῶ· attono, -are μάλ. ἐμβροντάομαι - ῶμαι = ἐμβρόντητός εἰμι, attonitus fio; obtupesco. ὅθ. ἐμβεβροντημένος, ἐμβροντηθεὶς = ἐμβρόντητος.
ἐμβροντησία, ἡ· stupor, oris, ἀ.
ἐμβρόντητος, ον (= ἔκθαμβος)· attonitus, a, um.
ἐμβροχάς, ἡ· mergus, -i, ἀ.
ἐμβροχίζω· illaqueo, -ere.
ἔμβροχος, ον· 1) madefactus, a, um 2) (βρόχος) illaqueatus a, um.
ἐμβρυοδόχος, ον· fetum recipiens.
ἐμβρυοκτόνος· fetum necans.
ἔμβρυον, τό fetus -us, ἀ.
ἔμβρυμα, τό jentaculum -i, οὐ.
ἐμβυθίζω· immergo, -ere.
ἐμβυκανάω - ῶ· buccina cano.
ἐμέ· me. ἴδε ego.
ἔμεσις, ἡ· vomitio, -onis, θ. vomitus -us ἀ.
ἔμεσμα, τό· vomitus, -us, ἀ.
ἐμετικός, ή, όν vomitorius, a, um.
ἐμετοποιέομαι - οῦμαι· vomo, -ere.
ἐμετοποιός, ή, όν· vomitorius, a, um.
ἔμετος, ὁ· vomitio, -onis θ. vomitus -us. ἀ.
ἐμέω - ῶ· vomo (-ui, -itum, -ere). ἐμῶ τι, vomo aliquid.
ἐμμαίνομαι (εἴς τι)· furo in-.
ἔμμαλλος, ον· villosus, a um.
ἐμμανής, ές· furibundus, a, um; furiosus, a, um.
ἐμμανῶς· furiose. ἐμμανέστατα ἐρᾶν, ad insaniam amare.
ἐμμάρτυρος· testibus comprobatus.
ἐμμάχομαι· pugno in-.
ἐμμέθοδος· methodicus, a, um.
ἐμμεθύσκομαι· inebrior in re.
ἐμμειδιάω - ῶ· irrideo in alqa re.
ἐμμέλεια, ἡ· modulatio, -onis, θ. concinnitas, -atis, θ.
ἐμμελετάω - ῶ τινά τινι· exerceo aliquem in aliqua re.
ἐμμελής, ές· 1) modulatus a, um. 2) concinnus, a, um. 3) elegans, -ntis.
ἐμμελῶς· modulate.
ἐμμενής, ές· permanens, -ntis.
ἐμμένω· 1) ἐμμένω τινὶ ἢ ἐν τ...

permaneo (-nsi, -ere). persevero, -are, in aliqua re (τῇ γνώμῃ, ἐν τῇ γνώμῃ in sententia). 2) = μένω, διαρκῶ, maneo -ere; duro, -are.

ἔμμεσος, ον· 1) ὁ ἐν μέσῳ ὤν, intermedius a um. *2) = πλάγιος, οὐκ ἀπ' εὐθείας, indirectus. a, um; non rectâ (factus ἢ effectus).

ἔμμεστος, ον· plenus, a, um.

***ἐμμέσως·** oblique; non rectâ.

ἐμμετρέω-ῶ metior -iri.

ἐμμετρία, ἡ justa magnitudo.

ἔμμετρος, ον metricus, a, um; metro constans. ἔμμετροι ποιηταί, metrici poetae.

ἐμμετρότης, ἡ· justa magnitudo.

ἐμμέτρως· versibus; carmine.

ἐμμήνιος, ον· menstruus. a. um. τὰ ἐμμήνια (τῶν γυναικῶν), menstrua, -orum, οὐ.

ἐμμίγνυμι· immisceo, -ere.

ἔμμισθος, ον· mercenarius, a, um; mercede conductus, a, um.

ἐμμίσθως· mercede.

ἐμμονή, ἡ· perseverantia, -ae, θ.

ἔμμονος, ον· permanens, -ntis; perseverans, -ntis.

ἔμμορφος, ον· formam habens.

ἔμμουσος, ον· musicus, a, um.

ἐμμούσως· musice; Musarum instinctu.

ἔμμοχθος, ον· laborum plenus.

ἐμοί mihi. ἰδὲ ego.

ἐμός, ή, όν· meus, a, um. ἐμὸς πατήρ. meus pater (ἐν ἀντιθ. πρὸς ἄλλου) οἱ ἐ οἱ (= οἱ οἰκεῖοι), mei. τὸ ἐμόν, τὰ ἐμά. meum ὁ ἐμὸ πατήρ, pater meus.

ἐμπάθεια, ἡ· gravis affectus; perturbatio animi; concitatio, -onis, θ.

ἐμπαθής, ές· gravi affectu commotus (a; um); affectiosus, a, um. ἐμπαθὴς ψυχή, concitatus animus. τὸ ἐμπαθὲς = ἐμπάθεια.

ἐμπαθῶς· affectiose; affecte.

ἔμπαιγμα, τό· ludibrium, -i, οὐ.

ἐμπαιγμός, ὁ· illusio, -ionis, θ. ludibrium, -i, οὐ. irrisus, -us, ἀ.

ἐμπαιδεύω (τινί)· doceo in-.

ἐμπαίζω τινί· illudo (-si, -sum, -ere) alicui, in aliquem ἢ ἁπλ. aliquem; habeo aliquem ludibrium. ἐμπαίζομαι ὑπό τινος, ludibrio sum alicui.

ἐμπαίκτης, ὁ· illusor, -oris, ἀ. irrisor, -oris, ἀ. derisor, -oris, ἀ.

***ἐμπαικτικῶς·** irrisive.

ἔμπαισμα τό· imago incusa.

ἐμπαίω· incudo, -ere.

ἐμπαλαιόω-ῶ· invetero, -are.

ἔμπαλιν· retrorsum. τὸ ἔμπαλιν, τοὔμπαλιν, contrarium.

ἐμπαραγίγνομαι· advenio, -ire.

ἐμπαρέχω· praebeo, -ere.

ἐμπαρίημι· remitto, -ere.

ἐμπαροινῶ· insolenter me gero.

ἐμπάσσω· inspergo, -ere.

ἐμπατέω-ῶ· ingredior, -i.

Ἐμπεδοκλῆς, ὁ· Empedocles, -is, ἀ.

ἐμπεδορκῶ· jusjurandum teneo.

ἔμπεδος, ον· stabilis -e.

ἐμπεδόω-ῶ· 1) stabilio, -ire, aliquid. 2) = τηρῶ τι, ἐμμένω τινί, observo, are, aliquid.

ἐμπέδωσις, ἡ· 1) stabilitas, -atis, θ. 2) observatio, -onis, θ.

ἐμπέδως· firmiter; certo.

ἐμπειράζω τινός· tento aliquem.

ἐμπειρέω-ῶ· peritus sum.

ἐμπειρία, ἡ· peritia, -ae, θ.

ἐμπειρικὸς (ἰατρός)· empericus.

ἐμπειροπόλεμος· peritus belli.

ἔμπειρος, ον· peritus, a, um ἔμπειρος τοῦ λέγειν, peritus dicendi. ἔμπειρος τῶν πολεμικῶν, peritus rei militaris, usu militari praeditus. τὸ ἔμπειρον, peritia, -ae, θ. ἐμπειρότερος, α, ον· peritior, -oris. ἐμπειρότατος, η, ον. peritissimus, a, um.

ἐμπείρω· infigo, -ere.

ἐμπείρως· perite. ἐμπείρως περί τι ἔχω, peritus de aliqua re sum. ἐμπείρως ἔχοντες τῆς ᾠδῆς, cantare periti. ἐμπειροτέρως ἔχω. magis peritus sum.

ἐμπελάζω· appropinquo, -are.

ἐμπέλασις, ἡ· accesio, -onis, θ.

ἐμπεριάγω· circumago, -are.

ἐμπεριβάλλω· complector, -i.

ἐμπεριέχω· contineo, -ere. τὸ βιβλίον ἐμπεριέχει τι, liber continet aliquid. ἐμπεριέχεται, continetur (in aliqua re).

ἐμπερικλείω· includo, -ere.

ἐμπεριλαμβάνω· comprehendo, -ere.

ἐμπερίοδος, ον· periodicus, a, um.

ἐμπεριπαθέω-ῶ· indoleo, -ere.

ἐμπεριπατέω-ῶ· inambulo, -are.

ἐμπεριρρήγνυμι· disrumpo, -ere.

ἐμπερονάω-ῶ· infibulo, -are.

ἐμπερπερεύομαι jacto me futili vanitate; effero me.
ἐμπετάννυμι καὶ **ἐμπεταννύω**· extendo -ere, aliquid.
ἐμπέτασμα, τό· auleum, -i, οὐ.
ἐμπεφυρμένως confuse.
ἐμπήγνυμι· infigo (-xi, -xum, -ere) aliquid alicui. ἐμπήγνυμαι (ἐνεπάγην, ἐμπέπηγμαι), infixus sum.
ἐμπηδάω - ῶ· insilio, -ire, alicui.
ἔμπηλος, ον· lutosus, a, um.
ἔμπηξις, ἡ infixio, -onis, θ.
ἐμπιέζω· imprimo, -ere.
ἐμπικραίνομαι· infensus sum.
ἔμπικρος amarulentus, a, um.
ἐμπινής, ές sordidus, a, um.
ἐμπίνω imbibo, -ere; ebibo, -ere. οἱ ἐμπεπωκότες = ebrii.
ἐμπίπλημί τινα ἢ τί τινος· impleo (-evi, -pletum, -ere) aliquem ἢ aliquid aliqua re (τὴν πόλιν ὀδυρμῶν, urbem lamentis). ἐνέπλησεν αὐτὸν ἐλπίδος, imblevit eum spe. **ἐμπίπλαμαι** (ἐνεπλήσθην)· impleor, ἢ impleo me ἢ expleo me alicujus rei.
ἐμπίπρημι (= πυρπολῶ)· incendo (-ndi, -nsum, -ere), aliquid (τὰς ναῦς naves). ἐνεπρήσθη ὁ ναός, templum incensum est.
ἐμπίπτω 1) incido (-cidi, -ere). ἐμπίπτω εἰς βόθρον, εἰς τὸ πῦρ, incido in foveam, in ignem. ἐμπίπτω τοῖς πολεμίοις, incido in hostem. λοιμὸς ἐνέπεσε τῇ πόλει, pestilentia in urbem incidit. 2) invado (-si, -sum, -ere): ἐμπίπτω εἰς τοὺς πολεμίους, invado in hostes. τὸ κακὸν ἐνέπεσε τῇ πόλει, malum in rempublicam invasit. 3) cado, -ere. ἐμπίπτω εἰς ἀθυμίαν, animus cadit ἢ animo cado. εἰς λοιδορίαν ἐμπίπτω, in calumniam cado.
***ἐμπιστευτικῶς**· secreto. ἐμπιστ. λέγω τι, arcano, secreto aliquid dico.
ἐμπιστεύω τινί· confido alicui.
ἐμπιστεύομαί τινί τι, alicui credo, concredo, committo aliquid.
ἔμπιστος, ον cui fides inest; fidelis, e.
***ἐμπιστοσύνη, ἡ**· fides, -ei, θ. fiducia, -ae, θ. ἄξιος ἐμπιστοσύνης, dignus cui fides habeatur.
ἐμπλάσσω καὶ **ἐμπλάττω** (= ἐπιχρίω)· illino, -ere, aliquid alicui.
ἔμπλαστρον, τό emplastrum, -i, οὐ.
ἐμπλαστρόω - ῶ· illino, -ere.
ἐμπλαστρώδης emplastro similis.
ἐμπλατύνω· dilato, -ere.
ἐμπλέκω· 1) implico -are; implecto, -ere. ἐμπλέκομαι, implicor ἢ implector. ἐμπλέκομαι εἰς ἀσχολίας, implicor negotiis. ἐμπεπλεγμένος, η, ον, implicitus, a, um; implexus, a, um. 2) = ἐνείρω, intexo, -ere, aliquid alicui.
ἔμπλεος, ον καὶ **ἔμπλεως, ων**· impletus, a, um (aliqua re); plenus, a, um alicujus rei ἢ aliqua re).
ἐμπλέω innavigo, -are.
ἔμπληκτος, ον· 1) attonitus, a, um. 2) stupidus, a, um; vecors, -ordis.
ἐμπληξία, ἔμπληξις, ἡ· stupor, -oris. ἀ. vecordia, -ae, θ.
ἔμπλησις, ἡ impletio, -onis, θ.
ἐμπλήττω obstupefacio, -ere.
ἐμπλοκή, ἡ· implexio, onis, θ.
ἔμπνευσις, ἡ· insufflatio, -onis, θ. inspiratio, -onis, θ.
ἐμπνευστὸν ὄργανον· tibia, -ae, θ.
ἐμπνέω· 1) insuflo, -are. 2) inspiro, -are. ἐμπνέω κόγχῃ, inspiro conchae. 3) ἐμπνέω τινί τι, inspiro ἢ adspiro alicui aliquid. ὁ ἐμπνέων, inspirator, -oris. **ἐμπνέομαι**, inspiror, (inspiratus sum), -ari. 4) = ἔμπνους εἰμί, spiro, -are. μετφ. ἐμπνέων (= ὀρεγόμενος) φόνον, caedem spirans.
ἐμπνοή, ἡ· spiratio, -onis, θ.
ἔμπνοος - ους, ουν· spirans, -ntis. ἔμπνους εἰμί, spiro, -are.
ἐμποδιζομένως· impedito.
ἐμποδίζω· impedio (-ivi, -itum, -ire) aliquem ἢ aliquid; impedimento sum ἢ impedimentum affero (rei alicui)· obsto, officio (alicui ἢ alicui rei)· ἐμποδίζω τινὰ ποιεῖν τι, impedio aliquem facere (quo minus ἢ ne faciat) aliquid. τὸ ἐμποδίζον, quod impedimentum est. **ἐμποδίζομαι**· impedior (-itus sum, -iri). ἐμποδιζόμενος, η, ον, impeditus, a, um.
ἐμπόδιος, ον qui est impedimento. ἐστί μοι τι ἐμπόδιον, aliquid mihi impedimento est. **τὸ ἐμπόδιον**, impedimentum, -i, οὐ. impeditio, -onis, θ.
ἐμπόδισμα, τό· impedimentum, -i.
ἐμποδισμός, ὁ· impedimentum, -i.

ἐμποδιστής· qui impidet.

ἐμποδιστικός, ή, όν· cui est vis impedimenti; vim impedimendi habens.

ἐμποδὼν (= ἐν ποσὶν ὢν)· ante pedes. ἐντεῦθ. α) οὐδὲν ἐμποδών, nihil impedimento est, nihil impedit ἔστί μοί τι ἐμποδών, aliquid mihi impedimento est. ἐμποδών ἐστι πρὸς τὸ μάχεσθαι, impedimento est ad pugnam. β) ἐμποδών τινί εἰμι ἢ γίγνομαι, officio alicui ἢ rei alicui. ἡ τῆς γῆς σκιὰ ἐμποδών ἐστι τῷ ἡλίῳ, umbra terrae soli officit. ἐμποδών εἰμι ταῖς σαῖς βουλαῖς, officio tuis consiliis.

ἐμπόθως· ardenter.

ἐμποιέω - ῶ· 1) insero (aliquid rei alicui ἢ in aliquid) 2) immitto ere, alicui aliquid. ἐμποιῶ τινι ἔρωτα, immitto alicui amorem. 3) ἐμποιῶ μῖσος, ἐπιθυμίαν, injicio odium, cupiditatem. 4) ἐμποιῶ λήθην, oblivionem induco. 5) ἐμποιῶ ὀργήν, concito, commoveo iram. ἐμποιῶ πολέμους, διχονοίας, excito bella, discordias.

ἐμποικίλλω· intertexo; vario.

ἐμπολαῖος Ἑρμῆς· praeses negotiorum Mercurius.

ἐμπολάω - ῶ· negotior; mercor.

ἐμπολεμέω - ῶ· bellum gero in-.

ἐμπολέμιος, ον· bellicus, a, um.

ἐμπόλεμος ον· 1) aptus ad bellum. *2) τὰ ἐμπόλεμα ἔθνη, bellantes populi.

ἐμπολεύς, ὁ· negotiator, -oris, ἀ.

ἐμπολή, ἡ· merces; mercatura.

ἐμπόλημα, τό· emptum; lucrum.

ἐμπόλησις, ἡ· emptio, -onis, θ.

ἐμπολητός, ή, όν· venditus, a, um.

ἐμπολιτεύω, ἐμπολιτεύομαι· versor in republica; in civitatem sum receptus.

ἐμπομπεύω· in triumpho ago.

ἔμπονος, ον· laborum patiens.

ἐμπορεῖον, τό· commercium, -ii, οὐ. emporium, -i, οὐ.

ἐμπόρευμα, τό· mercimonium, -ii, οὐ. mercatura, -ae, θ.

ἐμπορεύομαι· 1) proficiscor, peregre absum. 2) commercium ἢ mercaturas facio; mercator, -ari; negotior, -ari, ἀ. ὁ ἐμπορευόμενος, negotiator, mercator, -oris, ἀ.

ἐμπορία, ἡ· 1) = ἐμπόριον, mercatura, -ae, θ. negotiatio, -onis θ. 2) ἐμπόρευμα, mercimonium, ii, οὐ.

***ἐμπορικόν, τό** taberna. -ae, θ.

ἐμπόριον (ἐμπορεῖον), τό 1) ἐμπορικὸς τόπος, commercium, -i, οὐ. emporium, -ii, οὐ. *2) *νεοελ.* mercatura, -ae, θ. negotiatio, -onis, οὐ. ἐμπόριον ἀνθράκων, negotium carbonarium, res carbonaria. ἀπεσύρθην τοῦ ἐμπορίου, sustuli me de negotiatione.

ἐμπορικός, ή, όν· negotiatorius, a, um; mercatorius, a, um. πόλις ἐμπορική, urbs a mercatoribus celebrata.

ἐμπορπάω - ῶ· fibula subnecto.

ἐμπόρπημα, τό· fibulatio, -onis, θ.

ἐμπόρφυρος, ον· indutus purpurâ.

ἔμποτος, ον· potabilis, e.

Ἔμπουσα, ἡ· Empusa, -ae θ.

ἔμπρακτος, ον· actuosus, a, um.

ἐμπράκτως· actuose.

ἐμπρεπής, ές· eximius; excellens.

ἐμπρέπω· 1) excello, -ere; emineo, -ere. 2) deceo, -ere. *ἀπρόσ.* ἐμπρέπει, decet.

ἔμπρησις, ἡ, ἐμπρησμός, ὁ· incensio, -ionis, θ. incendium, -i, οὐ.

ἐμπρηστής, ὁ· incensor, -oris, ἀ.

ἐμπρίω· serrâ incido. ἐμπρίω τοὺς ὀδόντας, infrendo dentibus.

ἐμπρόθεσμος, ον· intra constitutum diem aliquid faciens.

ἐμπροθέσμως· intra praestitutum diem ἢ tempus.

ἔμπροικος, ἡ· dotata, -ae, θ.

***ἐμπρός**· porro; ante. πήγαινε ἐμπρός, i prae. ἐμπρός! perge ἢ pergite!

ἔμπροσθεν· ante; antea; prius. τὸ ἔμπροσθεν, τὰ ἔμπροσθεν, frons; pars antica. ὁ. ἡ, τὸ ἔμπροσθεν, anterior pars.

ἐμπρόσθιος, ον· anterior, -oris; anticus, a, um.

***ἐμπροσθοφυλακή**, primum agmen.

ἔμπρωρος· in proram inclinatus.

ἔμπτυσις, ἡ· sputus, -us, ἀ.

ἔμπτυσμα, τό· sputum, -i, οὐ.

ἐμπτύω εἴς τι· inspuo, -ui, -ere. ἐνεπτύσθη, insputus est.

ἔμπτωσις, ἡ· illapsus, -us, ἀ.

ἔμπτωτος, ον· incidens, -ntis.

ἐμπυέω - ῶ· purulentus sum.

ἐμπύημα, τό, ἐμπύησις, ἡ· suppuratio, -onis, θ.

ἐμπυητικός· suppuratorius, a, um.
ἐμπυΐσκω· suppuro, -are.
ἐμπύλιος· janitor, -oris.
ἐμπυόομαι - οῦμαι· suppuro, -are.
ἔμπυον, τό· pus, puris, οὐ.
ἐμπυός, όν· suppuratus, a, um.
ἐμπύρετος, ον· febricitans -ntis
ἐμπύρευμα, τό· 1) incensio, -onis, θ. 2) = ἔναυσμα, scintilla latens sub cinere.
ἐμπυρεύω· incendo, -ere, aliquid. μετφ. inflammo, -are.
ἐμπυρισμός, ἐμπύρωσις incensio.
ἔμπυρος, ον ignitus, a, um. ἔμπυρος θυσία, τὰ ἔμπυρα, ignes sacrificales
ἐμπυροσκόπος· divinans ex igni.
ἐμπυρόω - ῶ· incendo, ere.
ἔμπυρρος, ον· rufus. a, um.
ἐμπυτιάζω coagulo, -are.
ἐμφαγεῖν, ἐμφαγών· ἰδὲ **ἐνεσθίω**
ἐμφαίνω· speciem praebeo. ἐντεῦθ. 1) praefero (-tuli, -latum, -erre), aliquid; prae me fero, aliquid (τὴν εὔνοιαν benevolentiam, τὴν εὐσέβειαν pietatem). 2) indīco -are, aliquid
ἐμφάνεια, ἡ· aspectus, -us, ἀ. apparitio, -onis, θ. demonstratio, -onis, θ.
ἐμφανής, ές· conspicuus, a, um; manifestus, a, um. ἐμφανές, εἰς τὸ ἐμφανὲς καθίστημί τι, affero ἢ profero (in medium), exhibeo, ob oculos pono aliquid, manifestum reddo aliquid. εἰς τοὐμφανὲς ἰέναι, se ostendere. ἐμφανὴς ἀνήρ, illustris vir. ἐκ τοῦ ἐμφανοῦς, manifeste, aperte; perspicue.
ἐμφανίζω· ante oculos pono; ostendo, -ere, patefacio, -ere, indico, -are, aliquid. *ἐμφανίζομαι*, in conspectum venio, appareo, -ere.
ἐμφάνισις, ἡ, ἐμφανισμός, ὁ· 1) indicium, -i, οὐ. *2) visio, -onis, θ. visus, us, ἀ. ἐμφάνισις τῶν ἀστέρων, stellarum ortus.
ἔμφανσις, ἔμφασις, ἡ· 1) species expressa. 2) species, -ei, θ. κατὰ τὴν ἔμφασιν (ψευδῆ ὄψιν), specie. 3) significatio, -onis, θ. significentia, -ae, θ. e m p h a s i s, -is, θ.
ἐμφαντικός, ἐμφατικός, ή, όν· significabilis, -is; significans, -ntis; emphasin habens.

ἐμφαντικῶς, ἐμφατικῶς· significanter; cum emphasi.
ἐμφανῶς· manifeste, aperte.
ἐμφέρεια, ἡ similitudo, -inis, θ.
ἐμφερής, ές similis, e. ἐμφερής τινι, similis alicui. ὁ κύων ἐμφερής ἐστι τῷ λύκῳ, canis lupo similis.
ἐμφέρω· infero, erre
ἐμφερῶς· similiter.
ἐμφθέγγομαι vocem edo in-.
ἐμφιληδονέω - ῶ· delector in-.
ἐμφιλοκαλέω-ῶ· gloriam venor in-.
ἐμφιλόνεικος· contentiosus a, um.
ἐμφιλονείκως· contentiose
ἐμφιλοπονέω - ῶ· studiose et graviter occupor in aliqua re
ἐμφιλοσοφέω - ῶ· philosophor in.
ἐμφιλόσοφος· philosophus, -i, ἀ.
ἐμφιλοτεχνέω - ῶ· perite aliquid tracto, -are.
***ἐμφιλοχώρησις (ἐμφιλοχωρία), ἡ**· jucunda commoratio in-.
ἐμφιλοχωρέω - ῶ· libenter commoror in aliquo loco.
ἐμφλέγω· inflammo, -are.
ἔμφλοιος, ον· corticem habens.
ἔμφλοξ πέτρος· pyrites, -ae, ἀ.
ἐμφοβέομαι - οῦμαι· metuo, -ere.
ἔμφοβος, ον· timens, -ntis.
ἐμφοιτάω - ῶ· commeo in-.
ἐμφοίτησις, ἡ· introitus, -us, ἀ.
ἐμφόρβιος, ον· depascens, -ntis, **τὸ ἐμφόρβιον** (= ὁ ἐκ τῆς νομῆς φόρος), scriptura, -ae, θ.
ἐμφορέω - ῶ· importo, -are, *μέσ.* **ἐμφοροῦμαί** τινος 1) repleor aliqua re. 2) immodice utor aliqua re.
ἔμφορτος, ον· onustus, a, um.
ἔμφραγμα, τό· obturamentum, -i.
ἔμφραξις, ἡ· obstructio, -onis, θ.
ἐμφράσσω καὶ **ἐμφράττω**· obstruo (-xi, -ctum, -ere), aliquid (τὸν ποταμὸν flumen).
ἐμφρονέω - ῶ· sapio, -ere.
ἔμφροντις (-ιδος)· sollicitus, a, um.
ἐμφρόνως· prudenter; sapienter.
ἐμφρουρέω - ῶ· custodias ago in-.
ἔμφρουρος, ον· 1) custodiens, -ntis. οἱ ἔμφρουροι, custodia (urbis). 2) *παθητ.* praesidiis munitus.
ἐμφρύγω· torreo, -ere.
ἔμφρων, ον· mentis compos; prudens, -ntis; sapiens, -ntis.
ἐμφυής, ές naturalis, e.

ἐμφύλιος, ον· intestinus, a, um. ἐμφύλιος πόλεμος, intestinum bellum. bellum civile. ἐμφύλιος στάσις, dissensio civilis.

1. ἔμφυλλος, ον· folia habens.

2. ἔμφυλος, ον ejusdem tribus.

ἐμφύρω· immisceo. ere. ἐμπεφυρμένος, η, ον, immistus, a, um.

ἐμφυσάω - ῶ· inflo. are.

ἐμφύσημα, τό, ἐμφύσησις, ἡ· inflatio, onis, θ insufflatio, -onis. θ.

ἐμφυσιόω - ῶ· inflo, -are. **ἐμπεφυσιωμένος, η, ον** (= τετυφωμένος), inflatus, a, um

ἔμφυσις, ἡ· ingeneratio, onis, θ

ἐμφυτεία, ἐμφύτευσις, ἡ· insitio, -onis, θ.

ἐμφυτεύω· insero. -sevi, -ere.

ἔμφυτος, ον· 1) ingeneratus, a, um; innatus, a, um (in nobis)· insitus, a, um (menti, animis nostris)· φύσει ἔμφυτον, naturâ insitum. 2) ingenitus, a, um. 3) = φυσικός, nativus. a, um. 4) ἡ ἔμφυτος ὁρμή, instinctus, -us, ἀ. appetitus naturalis.

ἐμφύω τινί τι· ingenero, -are, alicui, aliquid. μέσ. **ἐμφύομαι (ἐνέφυν, ἐμπέφυκά)** τινι ἢ ἔν τινι, innascor (-atus sum, -i) alicui ἢ in aliquid. ὁ τῆς γνώσεως ἔρως ἐμπέφυκεν (ἐν) ἡμῖν, (in) nobis cognitionis amor innatus est. ἐμπεφυκώς, -υῖα, -ός, innatus, a, um; ingeneratus, a, um.

ἐμφώλευμα, τό· latibulum, -i, οὐ.

ἐμφωλεύω· lateo in-; latebras quaero in-; me abdo in-.

ἔμφωνος, ον· voce praeditus, a, um; canorus, a, um; vocalis, e.

ἐμψάω - ῶ· abstergeo in-.

ἐμψιθυρίζω· susurro in-.

ἐμψοφέω - ῶ· persono in-.

ἔμψυξις· refrigeratio, -onis, θ.

ἔμψυχος, ον· animatus, a, um; animans, -ntis. ἔμψυχα ἀγάλματα, signa spirantia. τὸ ἔμψυχον, animal.

ἐμψυχόω - ῶ· 1) animam indo, alicui. *2) animum addo, alicui; incito, -are, aliquem.

ἐμψύχωσις, ἡ· 1) animatio, -onis, θ. *2) incitatio, -onis, θ.

ἐν· 1) in (μετ' ἀφαιρετ.): α) ἐπὶ τόπου· ἐν τῷ λιμένι, in portu. ἐν Ἑλλάδι, in Graeciâ. ἐν Πελοποννήσῳ, in Peloponeso. ἀλλά: ἐν Ἀθήναις, Athenis ἐν Ῥώμῃ, ἐν Ἀρπίνῃ, Romae, Arpini. (ἰδὲ Σύντακτ.). β) ἐπὶ χρόνου· ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ, (in) hoc tempore. ἐν ᾧ (χρόνῳ), quo tempore. γ) ἐν ἐμοί γε, ἐν σοί γε, quantum in me, quantum in te. ἐν τῷ πράττειν, in agendo. ἔν τινί εἰμι, occupor in aliqua re. ἐν οἴνῳ, ἐν συμποσίῳ, in vino. 2) **inter** (μετ' αἰτιατ.): ἐν ἀνθρώποις εἰμί, inter homines sum. ὃ ἐν ἡμῖν εἰρήσθω, quod inter nos sit. ἐν τούτῳ, ἐν τῷ μεταξύ, inter ea (ἢ interea). ἐν τῷ πίνειν, inter potandum. 3) **ad, apud** (μετ' αἰτιατ.): ἡ ἐν Μαντινείᾳ μάχη, pugna ad (apud) Mantineam. ἐν τῷ Ἅδη ὄψομαί σε, apud Orcum te videbo. ἐν ἑαυτῷ εἶναι, apud se esse. 4) **penes** (μετ' αἰτιατ.): ἡ ὅλη δύναμις ἐν ἐκείνῳ ἐστί, summa virium penes eum est. ἐν ἐμοί ἐστι, penes me est. 5) **coram** (μετ' αἰτιατ.): ἐν πᾶσιν (= ἐνώπιον πάντων), coram omnibus. ἐν τῷ δήμῳ, coram populo 6) **ex** (μετ' ἀφαιρετ.): ἐν ποτηρίοις πίνω, ex poculis bibo. ἄρτος ἐν οἴνῳ, panis ex vino. 7) **ἐν συνθέσει: in, ad, apud, inter.**

ἐναβρύνομαί τινι· me jacto re.

ἐναγής, ές· exsecrabilis, e.

ἐναγίζω· parento, -are. ἐναγίζω τινὶ ἱερεῖον, parento alicui hostia.

ἐναγισμὸς (=μνημόσυνον)· parentalia, -ium, οὐ. parentatio, -onis, θ. ἐναγισμὸν ποιοῦμαι ἢ τελῶ τινι, parento alicui.

ἐναγκαλίζομαι· amplector, -i; ἰσχυρότ. complector, -i, aliquem. ἐναγκαλιζόμενοι, inter se complecti.

***ἐναγκαλισμός, ὁ·** complexus, -us, ἀ.

ἐναγκυλάω - ῶ· amento, -are.

ἐναγλαΐζομαι· me jacto in re.

ἔναγχος· nuper; recens; modo.

ἐνάγω· 1) induco, -ere. 2) **δικαστ.** accuso, -are, aliquem; in jus defero aliquem, in jus voco aliquem, reum facio aliquem. **ὁ ἐνάγων** (δικαστικῶς), petitor, -oris, ἀ. **ἡ ἐνάγουσα,** petitrix, -icis, θ. **ὁ ἐναγόμενος,** reus, -i, ἀ. **ἡ ἐναγομένη,** rea, -ae, θ.

ἐναγωγή, ἡ· accusatio, -onis, θ.

ἐναγωνίζομαι· certo in re.

ἐναγώνιος, ον· ad certamina per-

tinens; certaminibus conveniens ἐναγώνιος Ἑρμῆς, praefectus certaminum Mercurius. ἐναγώνιον πάθος, vehemens affectus.

ἐναγωνίως· sollicite; anxie.

ἐνάενος, ον· anniculus, a, um.

ἐναέριος, ον· aërius, a, um.

***ἐναερίως**· in aëre.

ἐναθλέω - ῶ· exerceo me in-.

ἔναιμος, ον· sanguine praeditus. τὸ ἔναιμον (φάρμακον), enhaemon

ἐναίσιμος, ον· 1) fatalis, e; 2) opportunus, a, um; 3) faustus, a, um. *4) ἐναίσιμος διατριβή, dissertatio inauguralis.

ἐναισχύνομαι· erubesco, -ere.

ἐνάκις· novies.

ἐνακμάζω· floreo in aliqua re.

ἐνακοσιάκις· noningenties.

ἐνακόσιοι, αι, α· nongenti, ae, a.

ἐνακοσιοστός, ή, όν· nonigesimus ἢ nongesimus, ἢ noningentesimus, a, um.

ἐνακούω· inaudio, -ire.

ἐνάλειμμα· quidquid illinitur.

ἐνάλειπτος, ον· illĭtus, a, um.

ἐναλείφω· illino (-ivi, -illitum, -ere) aliquid alicui, **ἐναληλιμμένος, η, ον**. illitus, a, um.

ἐναλίγκιος, ον· similis, e.

ἐνάλιος, ον· marinus, a, um.

ἐναλλαγή, ἡ· alternatio, -onis, θ.

ἐναλλάξ· alternatim; alterne.

ἐνάλλαξις, ἡ· alternamentum, -i.

ἐναλλάσσω καὶ **ἐναλλάττω** τί τινος· immuto aliquid pro aliquo.

ἐνάλλομαι· insilio, -ire.

ἔναλλος, ον· maritimus, a, um.

ἐναμιλλάομαι - ῶμαι τινι ἢ πρός τινα, contendo cum aliquo.

ἐνάμιλλος, ον· certans cum aliquo. ἐνάμιλλός τινι ἢ πρός τι, par (paris) alicui.

ἐναμίλλως· 1) pariter. *2) per contentionem.

ἔναμμα, τό· vinculum, -i, οὐ.

ἐναναπαύομαι· conquiesco, -ere.

ἐναναστρέφομαι· versor, -ari.

ἐνανθρωπήσας· inhumanatus.

ἐνανθρώπησις, ἡ· inhumanatio, -onis, θ. in carnatio, -onis, θ.

ἔναντι adversus; coram.

ἐναντιολογέω - ῶ· contradico, -ere.

ἐναντιολογία· contradictio, -onis, θ.

ἐναντιολόγος· contradicens, -ntis.

ἐναντίον· coram; ex adverso, contra. Ἰδὲ καὶ **ἐναντίος**.

ἐναντιόομαι - οῦμαι· 1) adversor (-satus sum, -ari) alicui. 2) obsisto (-stiti, -ere) alicui 3) repugno, -are, alicui ταῦτα ἀλλήλοις ἐναντιοῦνται, haec inter se repugnantur. 4) oppono me ἢ opponor alicui: ἐναντιοῦται ἡ κακία τῇ ἀρετῇ. opponitur vitium virtuti. 5) ἐναντιοῦμαι πρός τι, resisto, obloquor, repugno rei alicui. 6) ἐναντιοῦμαί τινι ποιεῖν τι, abstineo aliquem ne ἢ quominus aliquid faciat.

ἐναντίος, α, ον 1) qui est e regione; adversus, a, um, oppositus, a, um. ἐναντίος ἄνεμος, adversus ventus. ἐκ τοῦ ἐναντίου, ex adverso. 2) contrarius, a, um: ἐναντίος τινὸς ἢ τινί, contrarius alicujus ἢ alicui. τὰ ἐναντία τούτων ἢ τούτοις, contraria his (rebus). τὸ ἐναντίον, contrarium. **τοὐναντίον**, ἐπίρ. contrario. τοὐναντίον ἤ, contra quam. τοὐναντία τούτων (= τοὐναντίον ἢ οὗτοι), contra quam isti. πᾶν τοὐναντίον, ὅλως τοὐναντίον, prorsus contrarium. 3) = ἀντίπαλος, adversarius, a, um. ὅθ. οὐσ. ὁ ἐναντίος, inimicus, -i. ἀ. hostis, -is, ἀ. οἱ ἐναντίοι, adversarii, hostes.

ἐναντιότης, ἡ· repugnantia, -ae, θ.

ἐναντίωμα, τό· quidquid adversatur. ἐντεῦθ. = obstaclum, -i, οὐ.

ἐναντιωματικός, ή, όν· adversativus, a, um. ἐν. σύνδεσμος, adversativa conjunctio.

ἐναντίως· contrarie.

ἐναντίωσις· contrarietas, -atis, θ. adversatio, -onis, θ.

ἐναπειλέω - ῶ· minor, -ari.

ἐναπεργάζομαι· efficio in-.

ἐναπερείδομαι· incumbo, -ere.

ἐναποβάπτω· intingo, -ere.

ἐναπόβασις, ἡ· escensio, -onis, θ.

ἐναποβρέχω· macero in-.

ἐναπογεννάω - ῶ· ingenero, -are.

ἐναπογράφω· in literas refero. ἐναπογράφομαι, adnumenor, -ari.

ἐναποδείκνυμαι· ostento, -are; demonstro, -are (πίστιν fidem).

ἐναπόδεικτος· demonstrativus.

ἐναποδέω· illigo, -are.

ἐναπόθεσις, ἡ· depositio in-.

ἐναποθνήσκω τινί· immorior (-mortuus sum, -mori) alicui rei
ἐναποθραύω· frango in-.
ἐναποικοδομέω - ῶ obstruo in-.
ἐναπόκειμαί τινι· insum, esse alicui.
ἐναποκινδυνεύω τινί periculum subeo in re aliqua.
ἐναποκλείω· includo, -ere.
ἐναποκρύπτω· intus abscondo.
ἐναποκυβεύω· fortunae casum subeo in aliqua re.
ἐναπολαμβάνω intercipio, -ere.
ἐναπολαύω fruor in-.
ἐναπολείπω relinquo in-.
ἐναπόλειψις, ἡ· relictio in-.
ἐναπόλλυμι interficio in-. ἐναπόλλυμαι, pereo in.
ἐναπολογέομαι - οῦμαι· defendo.
ἐναπομάσσω καὶ **ἐναπομάττω**· exprimo in (cerâ).
ἐναπομένω· remaneo in-.
ἐναπομύττω· emungor in-.
ἐναπονίζομαι (χεῖρας, πόδας)· abluor (manus, pedes) in-.
ἐναπόνιψις, ἡ· ablutio in-.
ἐναποπλύνω· abluo in-.
ἐναποπνέω· 1) exspiro in-. 2) immorior, -i.
ἐναπορέω - ῶ· dubito in-.
ἐναποσβέννυμι· exstinguo in-.
ἐναποσημαίνω· inprimo in-.
ἐναποστηρίζομαι· aliqua re nitor.
ἐναποσφάττω· insuper macto.
ἐναποταμιεύω· recondo in-.
ἐναποτίθημι· depono in-.
ἐναποτυπόω - ῶ· inprimo, -ere. ἐναποτυποῦμαι, me imprimo ἢ imprimor. ἐναποτυποῦνται, imprimuntur.
ἐνάπτω· alligo, -ere.
ἔναρα, τά· spolia, -orum, οὐ.
ἐναράσσω· illido, -ere.
ἐνάργεια, ἡ· evidentia, -ae, θ.
ἐναργής, ές· evidens, -ntis.
ἐναργῶς· evidenter.
ἐνάρετος, ον· virtute praeditus, a, um; ὅθ. probus, a, um; castus, a, um.
ἐναρέτως· cum virtute; probe.
ἔναρθρος, ον· 1) articulatus, a, um. ἔναρθρος φωνή, vox explanata ἢ clara. 2) articulum habens.
ἐναρθρόω - ῶ· articulo, -are.
ἐνάρθρως· 1) articulate. 2) cum articulo.
ἐναρίζω· spolio, -are.
ἐναριθμέω - ῶ adnumero, -are.
ἐναρίθμησις· enumeratio, -onis, θ.
ἐνάριθμος, ον· adnumerandus, a, um. ὅθ = bonae existimationis (homo).
***ἐναρκτήριος λόγος**· oratio aditialis
ἐναρκτικός· inchoativus, a, um.
ἐναρμόζω καὶ **ἐναρμόττω**· concinno, -are; concinnus sum. alicui.
ἐναρμόνιος, ον 1) = εὐάρμοστος, concinnus, a, um *2) = ἁρμονικός, concinens -ntis; canorus, a, um.
***ἐναρμονίως**· canore; modulate.
ἐνάρμοστος, ον· adaptatus, a, um.
ἔναρξις, ἡ inchoatio, -onis θ. initium, -i, οὐ.
ἐνάρχομαι· 1) inchoo, -are, aliquid. 2) incipio, -ere, aliquid. 3) ὁ ἐναρχόμενος, inchoator, -oris, ἀ.
ἔναρχος magistratu fungens.
ἑνὰς (-άδος), ἡ unitas, -atis, θ.
ἐνασελγαίνω petulans sum in-.
ἐνασκέω - ῶ· exerceo, -ere.
ἐνασμενίζω (= ἐνασμενίζομαι)· delector, -ari, aliqua re.
ἐνασπάζομαι amplector, -ari.
ἐνασπιδόομαι· clypeo armor.
ἐναστράπτω· fulgeo in-.
ἔναστρος, ον· stellatus, a, um.
ἐνασχολέομαι - οῦμαι· in aliqua re occupatus sum; vaco alicui rei; versor, ari in-. ἐνησχολημένος, occupatus in; deditus, intentus, a, um, (alicui rei).
***ἐνασχόλησις, ἡ**· occupatio, -onis, θ opus -eris, οὐ. ἔχω ἐνασχόλησιν, occupatione distineo.
ἐναταῖος, α, ον· novendialis, e.
ἐνατενίζω τινί· intentis oculis adspicio (aliquid).
ἔνατμος, ον· plenus vapore.
ἔνατος, ον· nonus, a, um. **τὰ ἔνατα** (δηλ. ἱερά), sacra novendialia.
ἐναυγάζω· intus luceo.
ἐναυλίζομαι· pernocto, -are.
ἔναυλος, ον· tibiis personans; in auribus adhuc sonans. ἔναυλός ἐστιν, auribus insonat.
ἐναυξάνω· in aliquo loco augeo. ὅθ. = alo, -ere (ἐπιθυμίαν cupiditatem). **ἐναυξάνομαι**. cresco, -ere.
ἔναυσμα, τό· fomes, -itis, ἀ.
ἐναύω· accendo, -ere.

ἐναφανίζω· exstinguo, -ere

ἐναφάπτω· intus tango.

ἐναφίημι· immitto, -ere.

ἐνδαίνυμαι· vescor (piscibus).

ἐνδαίω· accendo in-.

ἐνδάκνω· immordeo, -ere. τὰ στόμια, τὸν χαλινὸν ἐνδάκνω, frenum mordeo.

ἔνδακρυς, υ· lacrymans, -ntis.

ἐνδακρύω ἐπί τινι· lacrymor ἢ illacrymor alicui.

ἔνδασυς, υ· hirsutus, a, um.

ἐνδεέστερον, ἐνδεεστέρως· non satis; minus quam.

ἐνδεής, ές· 1) = ἐνδεής, ἄπορός τινος· α) egenus, a, um; indigus, a, um, aliqua re ἢ alicujus rei. β) egens, -ntis; pauper, -eris, alicujus rei. 2) = ἀπολειπόμενος, inferior, minor, -oris. 3) = μὴ ἐπαρκής, non sufficiens, -ntis.

ἔνδεια, ἡ· indigentia, -ae, θ. paupertas -atis, θ.

ἔνδειγμα, τό· indicium, -i, οὐ.

ἐνδείκνυμι· 1) ostendo, -are 2) ἐνδείκνυμι (= καταμηνύω) τινὰ ἤ τι τινί, indico aliquem ἢ aliquid alicui. 3) demonstro, -are.

ἐνδεικτικός, ή, όν· indicabilis, e. *οὐσ. **ἐνδεικτικόν**, scriptum testimonium.

ἔνδειξις, ἡ· 1) = ἀπόδειξις, demonstratio, -onis, θ. 2) = καταμήνυσις, indicatio -onis, θ. indicium, -i, οὐ.

ἕνδεκα, οἱ, αἱ, τά· undecim. ἀνά, κατὰ ἕνδεκα, undeni, ae, a. οἱ ἕνδεκα, undecimviri suppliciis exigendis.

ἐνδεκαέτης, ὁ, ἡ· undecim annos natus ἢ undecim annorum.

ἑνδεκάκις· undecies.

ἑνδεκάμηνος· undecim mensium.

ἑνδεκάς, ἡ· undenarius numerus.

ἑνδεκατημόριον· undecima pars.

ἑνδέκατος, η, ον· undecimus, a, um. οἱ τῆς ἑνδεκάτης λεγεῶνος στρατιῶται, undecumani, -orum, ἀ.

ἑνδεκέτις, ἡ· undecim annorum.

ἑνδεκήρης (ναῦς)· undeciremis

ἐνδελέχεια, ἡ· continuata motio; continuatio, -onis, θ. adsiduitas, atis, θ. Πρβλ. **ἐντελέχεια**.

ἐνδελεχής, ές· continuus, a, um; perpetuus, a, um; adsiduus, a, um.

***ἐνδελεχῶς**· continue; adsiduo.

ἐνδέμω· exstruo, -ere.

ἐνδεξιόομαι - οῦμαι· dextrâ teneo.

ἐνδέξιος, α, ον· faustus; prosper. ἐνδέξια, dextre.

ἐνδεξίως· apte; prospere.

ἔνδεσις, ἡ· illigatio, onis, θ.

ἐνδεσμεύω· illigo, -are

ἐνδέχεται· 1) fieri potest. καθ' ὅσον ἐνδέχεται, quantum potest. *2) νεοελ. probabile, possibile est.

ἐνδεχόμενον, τό· possibile

ἐνδεχόμενος, η, ον· possibilis, e.

1. **ἐνδέω**· illigo, -are; devincio, -ire. ἐνδεδεμένος, illigatus, devinctus.

2. **ἐνδέω** (= ἐλλείπω)· deficio, -ere: οὐδενὸς ἐνδεῖς, nihil tibi deficit. ἀπρσσ. **ἐνδεῖ τινί τι** (= ἐλλείπει τι εἴς τινα), deest, deficit, opus est alicui aliquid ἐνδεῖ μοί τινος, deest (deficit) mihi aliquid, careo aliqua re. οὐδενὸ; ἐνδεῖ αὐτῷ, nihil ei deest. μέσ. **ἐνδέομαί τινος** (= πάσχω ἔλλειψίν τινος)· α) deficior, aliqua re. οὐδενὸς ἐνδεῖ, nulla re deficeris. ἡ γυνὴ ἐνδεῖται τοῦ λόγου, mulier ratione deficitur. 6) egeo (indigeo) -ere, aliqua re ἢ alicujus rei.

ἐνδεῶς· non sufficienter; parum. ἐνδεῶς ἔχω τινός, indigeo aliqua re.

ἔνδηλος, ον· manifestus, a, um; evidens, -ntis.

ἐνδημέω - ῶ· apud meum populum dego; domi ἢ in patria sum; adsum, -esse.

***ἐνδημικός, ή, όν**· 1) alicujus populi proprius, a, um. 2) = ἐνδήμιος.

ἐνδήμιος καὶ **ἔνδημος**· qui domi ἢ in patria est ἔνδημος πόλεμος, domesticum (civile) bellum.

ἐνδιαβάλλω· calumnior, -ari.

ἐνδιάγω· dego ἢ versor in-.

ἐνδιάθετος, ον· mente conceptus.

ἐνδιαιτάομαι-ῶμαι· inhabito, -are.

ἐνδιαίτημα, τό· habitatio, -onis, θ.

ἐνδιαλλάσσω· immuto, -are.

ἐνδιαμένω· in aliqua re permaneo·

ἐνδιασπείρω· alicubi dissemino.

ἐνδιατάσσω· ordino in-.

ἐνδιατρίβω· in aliquo loco versor. ἐνδιατρίβω τινί, immoror alicui rei. ἐνδιατρίβω περὶ τὴν μουσικήν, versor in musica, operam et studium pono in musica ἐνδιέτριψεν οὐκ ὀλίγον χρόνον, non exiguum tempus trivit.

***ἐνδιαφέρομαι** (μοὶ ἐνδιαφέρει)· meâ interest, meâ refert.

ἐνδιαφθείρω· alicubi perdo

ἐνδιαχειμάζω· alicubi hiberno

ἐνδίδωμι· 1) = ἐγχειρίζω in manus trado. 2) = παραδίδωμι, dedo, -ere. ἐνδίδωμι ἐμαυτὸν τοῖς πονηροῖς, me improdis dedo. 3) ἐνδίδωμι ὑποψίαν, ἐνδίδωμι καιρόν, praebeo suspicionem, praebeo occasionem. 4) = ὑποχωρῶ, cedo, -ere; remitto, -ere. 5) dedo, permitto me, πρὸς τὰς ἡδονὰς voluptatibus.

ἔνδικος, ον· justus, a, um. ἔνδικος ἡμέρα, dies judicialis.

ἐνδίκως· juste; merito.

ἔνδιον, τό· domicilium, -i, οὐ.

ἔνδιος, ον· 1) meridianus, a, um. 2) sub divo agens, ποιμὴν pastor.

ἐνδίφριος, ὁ· conviva, -ae, ἀ.

ἐνδογενὴς (δοῦλος) verna, -ae.

ἔνδοθεν· intrinsecus; intus.

ἔνδοθι· intus.

ἐνδοιάζω· dubito, -are, de aliqua re. οὐκ ἐνδοιάσας, μηδὲν ἐνδοιάσας, sine dubitatione.

ἐνδοιασμός, ὁ· dubitatio, -onis, θ.

ἐνδοιαστής, ὁ· dubitator, -oris, ἀ.

ἐνδοιαστικῶς· dubitanter.

ἐνδοιαστός· dubitabilis, e.

ἐνδοιαστῶς· dubie.

ἐνδόμυχος, ον· intimus, a, um; intus latens. *ἐνδόμυχος πεποίθησις, firma opinio, persuasio, -onis, θ.

***ἐνδομύχως**· intime; intus.

ἔνδον· intus· μάλ. δὲ = οἴκοι, domi. ἔνδον Εὐριπίδης; domi Euripides. οἱ ἔνδον, familia, -ae, θ. τὰ ἔνδον (= τὰ τοῦ οἴκου), res domesticae. ἔνδον τινός, intus alicujus rei. ὁ ἔνδον, internus, a, um.

ἔνδοξος, ον· gloriosus, a, um.

ἐνδοξότης, ἡ· celebritas, -atis, θ. gloria, -ae, θ.

ἐνδόξως· gloriose.

ἐνδόσιμον, τό· incitatio, -onis, θ. occasio, -onis, θ. causa, -ae, θ.

ἔνδοσις, ἡ· remissio, -onis, θ. cessio, -onis, θ.

ἐνδότατος, η, ον· intimus, a, um.

ἐνδοτάτω· intime; maxime intus.

ἐνδότερος, α, ον· interior (-ius) -oris.

ἐνδοτέρω· interius.

***ἐνδοτικός, ή, όν**· qui cedit.

ἐνδρομίς, ἡ· endromis, -idis, θ.

ἔνδροσος, ον· roscidus, a um.

ἔνδυμα, τό· indumentum, -i, οὐ. vestimentum, -i, οὐ.

***ἐνδυμασία, ἡ**· vestitus, us, ἀ.

ἐνδυναμόω -ῶ corroboro, -are, aliquem ἢ aliquid. ***ἐνδυναμοῦμαι**, me corroboro. *ἐνδυναμωμένος, η, ον, corroboratus, a, um.

ἐνδυναστεύω· auctoritate valeo.

ἔνδυσις, ἡ· 1) ingressus (τῆς λύπης doloris). 2) vestitus, -us, ἀ.

ἐνδυστυχέω -ῶ· infelix et miser in aliqua re sum.

ἔνδυτος, ον· indutus, a, um.

ἐνδύω· 1) induo (-ui, -utum, -ere). ἐνδύω τινὰ χιτῶνα, induo aliquem (ἢ alicui) tunicam. 2) **ἐνδύομαι** (ἀόρ. **ἐνέδυν**), me induo ἢ induor. ἐνδύομαι (ἐνέδυν) χιτῶνα, me induo ἢ induor (indutus sum) tunicam. 3) μετφ. ἐνδύω ἐμαυτόν, me induo, me implico (in aliquid). λόγοι ἐνδύονται ταῖς ψυχαῖς, penetrant in animos.

ἐνέα· ἴδε **ἐννέα**.

ἐνέδρα, ἡ· insidiae, -arum, θ. ἐνέδραν ποιοῦμαι, κατασκευάζειν, τίθεμαί τινι, insidias facio alicui, insidias pono, loco alicui. ὑπάγω τινὰ εἰς ἐνέδρας, in insidias induco aliquem. ἐνέδρᾳ, per insidias.

ἐνέδρευμα, τό· insidiae, -arum, θ.

ἐνεδρευτής, ὁ· insidiator, -oris, ἀ.

ἐνεδρευτικός· ad insidias aptus.

ἐνεδρεύω τινά· insidior (-atus sum, -ari), alicui. ἐνεδρεύσας, insidiatus, a, um. ὁ ἐνεδρεύων (= ἐπιβουλεύων), insidiator, -oris, ἀ. ἡ ἐνεδρεύουσα, insidiatrix, -icis, θ.

ἐνεθίζω· insuefacio, -ere.

ἐνειλέω -ῶ· implico, -are; involvo, -ere (aliquid re).

ἐνείλημα, τό· involucrum, -i, οὐ. volumen, -inis, οὐ.

ἔνειμι (= ἐνυπάρχω)· insum (-fui, -esse). ἔνειμι (ἔνει, ἔνεστι) τινὶ ἢ ἔν τινι, insum alicui, in aliquo, in aliqua re. ἐκ τῶν ἐνόντων, secundum facultates, pro viribus. ἀπροσ. ἔνεστι ἢ ἔνι, licet, fieri potest. ἐνόν, quum liceat, liceret.

ἐνείρω· insero (-serui, -ere), inserto, -are, aliquid alicui rei.

ἕνεκα (ἕνεκεν)· 1) propter τούτου ἕνεκα, propter hoc. ὧν ἕνεκα, propter quos. 2) gratia ἢ causa.

ἐνεκτέος, α, ον· ferendus, a, um.

ἐνελαύνομαι· invehor, -i.

ἐνελίσσω καὶ **ἐνελίττω** τι εἴς τι ἢ ἔν τινι· involvo (-vi, -utum, -ere) aliquid aliqua re. **ἐνελίττομαι,** me involvo aliqua re.

ἔνεμα (κλυστήριον)· enema, -atis, οὐ.

ἐνεμέω - ῶ· vomo in-.

ἐνενήκοντα, οἱ, αἱ, τά· nonaginta ἀνὰ ἐνενήκοντα, nonageri, ae, a. ἐνενήκοντα μερῶν, nonagenarius, a, um.

ἐνενηκονταετής. ἐνενηκοντούτης, ἐνενηκοντοῦτις (-ιδος)· nonaginta annos natus, nata, ἢ nonaginta annorum.

ἐνενηκοντάκις· nonagies.

ἐνενηκοστός, ή, όν· nonagesimus, a, um. τὸ ἐνενηκοστόν, nonagesimum. ἑκάστῳ ἐνενηκοστῷ ἔτει, nonagesimo quoque anno.

ἐνεξεμέω - ῶ· vomitu ejicio in-.

ἐνεξουσιάζω τινὶ ἢ ἔν τινι· licentiâ utor in aliqua re.

ἐνεορτάζω (= ἑορτάζω)· festum diem celebro.

ἐνεός, ή, όν· 1) mutus, a, um. 2) stultus ἢ stupidus, a, um.

ἐνεότης, ἡ· defectus vocis.

ἐνεπηρεάζω· insulto, -are.

ἐνεπιδείκνυμαί τί τινι· ostendo aliquid in re aliqua.

ἐνεπιδημέω - ῶ (τῇ πόλει)· peregrînor (in urbe).

ἐνεπίδημος, ον· peregrinus, a, um.

ἐνεργάζομαι· in aliqua re elaboro. ἐντεῦθ. = efficio, -ere (aliquid). μεταφ. (= ἐμβάλλω), injicio, insero, -ere (aliquid).

ἐνέργεια, ἡ· 1) actio, -onis, θ. in agendo vis. ἡ ἐνέργεια τοῦ βίου, actio vitae. κατ' ἐνέργειαν, actualiter. 2) efficacia, -ae, θ. effectus, -us, ἀ. 3) strenuitas, -atis, θ. 4) ἐν τῇ ἰατρ. potentia, potestas (herbae).

ἐνεργέω - ῶ· 1) operor, -ari. 2) ἐνεργῶ τι, efficio, -ere, agô (egi) -ere, aliquid, *3) ἐνεργῶ ὑπέρ τινος, pro aliquo ago.

ἐνέργημα, τό· effectus, -us, ἀ.

ἐνεργής, ές· 1) actuosus, a, um. 2) efficax, -acis.

ἐνεργητέος, α, ον· agendus, a, um.

ἐνεργητικός, ή, όν 1) activus, a, um. 2) efficax, -acis.

ἐνεργητικῶς· active; efficaciter.

ἐνεργός, όν· vim agendi habens. ἐντεῦθ. efficax, -acis; gnavus, a, um; strenuus, a, um. ἐπὶ γῆς = fertilis.

ἐνεργῶς· actuose; efficaciter; gnaviter; strenue.

ἐνερείδω τινί τι· impingo, -ere, aliquid alicui ἢ in aliquid. **ἐνερείδομαι·** innitor aliqua re.

ἐνερεύγω· eructo, -are.

ἐνερευθής, ές· rubore suffusus.

ἔνεροι, οἱ mortui, -orum.

ἐνέρπω irrepo, -ere.

ἔνερσις, ἡ innexio, -onis, θ.

ἐνέρυθρος, ον· rubicundus, a, um.

ἐνεσθίω· 1) edo intus. 2) ἀόρ. (ἐνέφαγον), ἐμφαγών, raptim edens.

ἔνεσις, ἡ· immissio, -onis, θ.

ἔνεστι, licet· ἴδε **ἔνειμι.**

ἐνεστιάομαι - ῶμαι· epulor in-.

ἐνεστώς, -ῶσα, -ός· instans -ntis; praesens, -ntis. τὰ ἐνεστῶτα, res praesentes; τὸ ἐνεστὸς κακόν, praesens malum. ἐν τῇ γραμ. ὁ ἐνεστὼς (χρόνος), praesens (tempus).

Ἐνετοί, οἱ· Veneti, -orum, ἀ. **Ἐνετικός, ή, όν.** Veneticus, a, um. ἡ **Ἐνετική** (χώρα), Venetia, -ae, θ.

ἐνευδαιμονέω - ῶ· in aliqua re fortunatus sum.

ἐνευδοκιμέω - ῶ· clarus sum in-.

ἐνεύδω· indormio in-.

ἐνευημερέω - ῶ· prosperor -in.

ἐνευνάομαι - ῶμαι· dormio in-.

ἐνευτυχέω - ῶ· felix sum in-.

ἐνευφραίνομαι· laetor in-.

ἐνεχυράζω· 1) ἐνεχυράζω τι (= ἐνέχυρον λαμβάνω τι), pignus capio aliquid; pigneror, -ari, aliquid. 2) ἐνεχυράζω τινί τι (= ἐνέχυρον τίθημί τί τινι), pignero, -are, aliquid alicui.

ἐνεχυρασία (ἐνεχυρίασις, ἐνεχυριασμός)· pigneratio, -onis, θ.

ἐνεχυραστής, ὁ· pignerator, -oris.

ἐνέχυρον, τό· pignus, -oris, οὐ. τίθημί τί τινι ἐνέχυρον, do aliquid alicui pignori. ἐνέχυρον δέχομαι, pignus accipio.

ἐνέχω· intus habeo. **ἐνέχομαι·** α) teneor, -eri (aliqua re). β) = ἔνοχός εἰμί τινι, obnoxius sum alicui rei;

reus sum alicui rei. 8θ. ἐνεχόμενος (= ἔνοχός) τινι, obnoxius, (a, um) alicui rei. γ) haereo in aliqua re.
ἐνέψω· incoquo, -ere.
ἐνζέομαι· inferveo, -ere.
ἐνζεύγνυμι· firmiter alligo.
ἔνζυμος, ὁ, ἡ· fermentatus.
ἐνζυμόω - ῶ· fermento in-.
ἔνη καὶ **νέα** (= ἡ ἐσχάτη τοῦ μηνός, ἡ τριακάς)· ultimus dies mensis. pridie Calendas· ἡ ἔνη καὶ νέα τοῦ Δεκεμβρίου, pridie Calendas Januarias.
ἐνηβάω - ῶ· pubesco, -ere.
ἔνηβος, ον· puber, -eris.
ἐνήδομαι· aliqua re delector.
ἐνηδύνω· exhilaro, -are.
ἐνήκοος, ον· qui audire potest.
ἐνήλατον (κλίνης)· sponda, -ae, θ. τὰ ἐνήλατα (δηλ. ξύλα), spondae.
ἐνηλικιότης, ἡ· matura aetas imperio. sua tutela.
ἐνήλικος, ον· **ἐνῆλιξ, ὁ, ἡ**· 1) pubes, -eris. περὶ κόρης, nubilis, matura. *2) qui est sui juris, suae potestatis.
ἐνηλλαγμένως· ordine inverso.
ἐνηλόω - ῶ· clavis affigo.
ἐνηλύσιον, τό· (= κεραυνόβλητον χωρίον)· bidental, -alis, οὐ.
ἐνήλωσις, ἡ· 1) clavis affictio, clavorum insertio. 2) clavi ipsi.
ἐνημερεύω τινί· diem dego in aliqua re.
***ἐνήμερος, ον**· qui scit de re.
ἐνήνοχα, ἐνήνεγμαι· ἴδε **φέρω**.
ἐνηχέω - ῶ· insono, -are.
ἔνηχος, ον· sonans, ntis.
ἔνθα 1) = αὐτοῦ, ἐκεῖ, hic, ibi, illic. ἔνθα καὶ ἔνθα, hic et illic, huc et illuc. ἔνθα μὲν — ἔνθα δέ, hic-illic. ὁ ἐνθάδε, qui hic (hoc loco, in hac urbe) est. 2) ἀναφορ. = ὅπου, ubi: ἐκεῖ, ἔνθα ἐστίν, ibi, ubi est. 3) χρονικ. α) ἔνθα δὴ = τότε δή, tum vero. β) = ἅμα: ἔνθα πρῶτον εἰς φιλίαν χώραν ἀφίκοιντο, ubi primum pacatam in terram venissent.
ἐνθάδε ἢ ἐντον(...τ.) **ἐνθαδί**· 1) hic. ἐνθάδε κεῖται, hic jacet. 2) = εἰς τοῦτον τὸν τόπον huc. 3) = τότε, tum
ἐνθαλασσεύω καὶ **ἐνθαλαττεύω**· in mari versor; in mari navigo.
ἐνθάλασσος καὶ **ἐνθαλάσσιος**, ον marinus, a, um.

ἐνθάλπω· foveo (velut in sinu).
ἐνθανατόω - ῶ· capitis condemno.
ἐνθάπτω (παθητ. ἀόρ. **ἐνετάφην**)· in aliquo loco sepelio.
ἐνθαρρέω - ῶ· aliqua re confido.
***ἐνθάρρυνσις, ἡ**· incitamentum, -i, οὐ.
***ἐνθαρρύνω**· animum addo (alicui)· ἐνθαρρύνω τινὰ εἴς τι, aliquem excito ad aliquid. Πρβλ. **ἐπιθαρρύνω**.
ἐνθεάζω, ἐνθεάζομαι· divino spiritu concitatus sum; deo plenus sum.
ἐνθεαστικός· numine afflatus.
***ἔνθειος, ον**· suphuratus, a, um.
ἔνθεμα (= ἐκβολάς)· insitum, -i, οὐ. surculus, -i, ἀ.
ἐνθεματίζω (= ἐγκεντρίζω) δένδρον· surculum arbori ἢ in arborem insero ἢ ἁπλῶς insero arborem.
ἐνθεματισμός, ὁ· insertio, -onis, θ.
ἔνθεν· inde· hinc. ἔνθεν καὶ ἔνθεν, hinc atque hinc, hinc et inde. ἔνθεν μὲν - ἔνθεν δέ, hinc-illinc, inde-inde.
ἐνθένδε· hinc.
ἔνθεος, ον καὶ **ἔνθους, ουν**· divino spiritu ἢ numine afflatus (a, um); entheus, a, um. ἔνθεος πρὸς ἀρετήν, miro virtutis amore flagrans. ὁ θεὸς ἔνθεον ποιεῖ τινα, deus movet aliquem.
ἐνθερίζω· aestatem in aliquo loco ago.
ἐνθερμαίνω· calefacio, -ere.
ἔνθερμος, ον· calidus, a, um; fervidus, a, um; ardens, -ntis.
***ἐνθέρμως**· inflamanter; ardenter.
ἔνθεσις, ἡ· interpositio, -onis, θ.
ἔνθεσμος, ον· legitimus, a, um.
ἔνθετος, ον· insertus a, um.
ἐνθήκη, ἡ· entheca, -ae, θ.
ἔνθηρος· feris abundans (silva).
ἔνθλασις ἡ, ἔνθλασμα, τό· cavitas in capite ex contusione.
ἐνθλάω - ῶ (σημεῖον). imprimo.
ἐνθλίβω· infringo; imprimo.
ἔνθλιψις, ἡ· impressio, -onis, θ.
ἐνθνήσκω τινί· immorior (-rtuus sum, -i) alicui rei.
ἐνθουσιάζω· 1) = ἐνθουσιῶ, divino furore agor. *2) ἐνθουσιάζω τινα, divino spiritu aliquem incito; divino quodam ardore aliquem incendo; summam admirationem moveo. ***ἐνθουσιάζομαι**, divino ardore incen-

dor; summa admiratione moveor.

*ἐνθουσιασμένος, η, ον, divino ardore incensus; summa adimiratione motus, a, um.

ἐνθουσίασις, ἡ· afflatus divinus; inflatus ἢ spiritus divinus.

ἐνθουσιασμός, ὁ· 1) afflatus dividus. 2) ardor animi; inflammatio animi. 3) ἐνθουσιασμὸς πρός τι, acerrimum rei studium; magna rei admiratio.

ἐνθουσιαστής, ὁ· 1) = ἔνθεος, divino spiritu afflatus. *2) immodicus admirator.

ἐνθουσιαστικός, ή, όν· divino spiritu inflammatus, a, um.

ἐνθουσιαστικῶς (διατίθημι)· divino spiritu inflo ἢ incito mentem alicujus (ἢ aliquem).

ἐνθουσιάω - ῶ· 1) divino furore agor; insanio, -ire. *2) = ἐνθουσιάζομαι, divino ardore incendor; divinitus permoveor; summa admiratione moveor. 3) ἐνθουσιῶν, -ῶσα, divino spiritu inflatus, entheatus, a, um.

ἐνθουσιώδης, ες· 1) numine afflatus; fanaticus, a, um. *2) immodicus admirator.

ἐνθουσιωδῶς· summo ardore animi; summa admiratione.

ἐνθρονίζω in solio (in throno) colloco, aliquem. ἐνθρονίζομαι, in solio (iu throno) sedeo.

ἐνθρόνισις, ἐνθρονισμός· in throno (alicujus) collocatio.

ἔνθρονος, ον· in solio sedens.

ἐνθρυλλέω - ῶ, ἐνθρυλλίζω· immurmuro, -are.

ἔνθρυπτος ἄρτος, τὰ ἔνθρυπτα· intrita. -ae, θ.

ἐνθρύπτω τί τινι· intero, -ere, aliquid alicui; infrio, -are, aliquid alicui ἢ in aliquid.

ἐνθρώσκω insilio, -ire.

ἐνθυμέομαι - οῦμαι· 1) μετ' αἰτ. = ἐν θυμῷ ἔχω τι σκέπτομαί τι ἢ περί τινος· cogito, -are aliquid ἢ de aliqua re; aliquid mecum reputo. 2) = μετὰ γεν. πράγμ. = φροντίζω περί τινος, rationem nabeo alicujus. *3) νεοελ. ἐνθυμοῦμαί τι = μιμνήσκομαι, μέμνημαί τινος· α) memini, memoriâ teneo aliquid. ἐνθυμοῦμαι ὅτι ἀνέγνων, memini me legisse. καθ' ὅσον ἐνθυμοῦμαι, ut memoria mea est. β) reminiscor, -sci; recordor, -ari, aliquid.

ἐνθύμημα, τό· 1) cogitatio, -onis, θ. 2) εἶδος συλλογ. enthymema, -atis, οὐ. 3) = δῶρον μνήμης χάριν διδόμενον, monumentum amoris.

ἐνθυμηματικός, ή, όν· enthymemate constans.

ἐνθύμησις, ἡ· 1) cogitatio, -onis, θ. *2) = ἐνθύμημα, 3.

ἐνθυμίζω· admoneo, commoneo, -ere, commonefacio, -ere, aliquem alicujus rei.

ἐνθυμιάω - ῶ· suffio, -ire.

ἐνθύμιος, ον· 1) qui curae est alicui. 2) curarum plenus. *3) ἐνθύμιον = ἐνθύμημα, 3.

ἔνθυμος, ον· animosus, a, um.

ἐνθωρακίζω· lorico, -are.

ἔνι (= ἔνεστι)· 1) inest. 2) licet.

ἑνιαῖος, α, ον· unicus, a, um. τὸ ἑνιαῖον. unitas -atis, θ.

ἑνιαίως· unine.

ἐνιαύσιος, α, ον· annuus, a, um. unius anni. ὁ ἐνιαύσιος μισθός, annua, -orum, οὐ.

ἐνιαυσίως· quotannis; singulis annis; annis vicibus.

ἐνιαυτός, ὁ annus, -i, ἀ. τοῦ ἐνιαυτοῦ ἢ κατ' ἐνιαυτὸν (= πᾶν ἔτος), anno (ἕνα) ἐνιαυτόν, annum. ἀρχομένου, τελευτῶντος τοῦ ἐνιαυτοῦ, anno ineunte, exeunte.

ἐνιαχῇ· nonnulis in locis.

ἐνιαχοῦ· alicubi; non nusquam.

ἐνιδρόω - ῶ τινι· insudo, -ere, alicui rei.

ἐνιδρύω· colloco in-.

ἐνιζάνω· insideo -ere.

ἐνίζησις, ἡ· insessio, -onis, θ.

ἐνίζω insideo, -ere.

ἐνίημι· 1) immitto, -ere, aliquid. 2) injicio, -ere, aliquid 3) ἀμετ. ἐνίει δηλ. ἑαυτόν, penetrabat.

ἑνικός, ή, όν· singulus, a, um, singularis, e. ὁ ἑνικὸς ἀριθμός, singulus numerus ἡ ἑνικὴ ὀνομαστική, singularis nominativus.

ἑνικῶς· singulariter.

ἔνιοι, αι, α· nonnulli, -ae, -a.

ἐνίοτε· interdum; aliquando.

ἐνιππάζομαι, ἐνιππεύω· equo invehor; inequito, -are.

ἐνίστημι· statuo ἢ colloco inter; interpono, -ere, aliquid. χρυσᾶ ἀγάλματα, simulacra aurea. Συχν. *μέσ.* **ἐνίσταμαι·** α) = ἐπέρχομαι, insto, -are. β) ἐνίσταμαι (= ἐπίκειμαι) τῷ πολεμίῳ, insto, insisto hosti. γ) = ἀνθίσταμαι, obsisto, resisto, -ere, alicui. ἐνέστη (= ἀντέστη), ὅπως μὴ γένοιτο, ne res conficeretur, obstitit. δ) περὶ τῶν δημάρχων· intercedo, -ere: τῷ ὑπάτῳ ἐνίσταται ὁ δήμαρχος, consuli intercedit tribunus. ε) ἐν τῇ νομικῇ = ἔνστασιν ποιοῦμαι, recuso, -are ς) ἐνίσταμαι τὸν ἀγῶνα, τὴν δίκην, actionem ἢ crimen intendo, judicium dicto. ζ) *οὐδ.* ἄρχομαι, incipio, -ere, θέρους ἐνισταμένου, aestate incipiente ἢ ineunte. Ἰδὲ **ἐνεστώς**.

ἔνισχνος, ον gracilis, e.

ἐνισχυρίζομαί τινι· innitor, -ari; fiduciam colloco in aliquo.

ἐνίσχυσις, ἡ· confirmatio, -onis, θ. corroboramentum, auxilium, -i, οὐ.

ἐνισχύω· 1) = κατισχύω, invalesco, -ere. 1) confirmo, -are; corroboro, -are. *3) ἐνισχύω τὸ στράτευμα, exercitum augeo.

ἐνναετηρίς, ἡ· novendium, -i, οὐ.

ἐνναετής, ές· novennis, e.

ἐνναετία, ἡ· novennium, -i, οὐ.

ἐννάκις = τῷ **ἐννεάκις**.

ἐννέα, οἱ, αἱ, τά· novem. ἐξ ἐννέα συγκείμενος, novenarius, a, um. δι' ἐννέα ἡμερῶν γιγνόμενος, novendialis, e. ἀνὰ ἐννέα, noveni, ae, a.

ἐννεάζω· juventutem tero in-.

ἐννεακαίδεκα· undeviginti

ἐννεακαιδεκαέτης, ὁ· undeviginti annorum natus.

ἐννεακαιδέκατος· undevicesimus.

ἐννεάκις· novies.

Ἐννεάκρουνος, ἡ· Enneacrunos.

ἐννεάμηνος· duodecim mensium.

ἐννεαπλάσιος· novemplex, -cis.

**ἐννεαπλασίως·* novies.

ἐννεάχιλοι· novies mille.

ἐννεάς, ἡ· novenarius numerus.

ἐννεκρόομαι - οῦμαι· morior in-.

ἐννέμω· pasco in-.

ἐννενήκοντα· ἰδὲ **ἐνενήκοντα**.

ἐννεοσσεύω· nidifico in-.

ἐννεύω· innuo, -ere

ἐννήρης (ναῦς)· noviremis.

Ἔννιος (ποιητής)· Ennius, -i, ἀ.

ἐννοέω - ῶ, ἐννοέομαι - οῦμαι· 1) = ἐν νῷ ἔχω, σκέπτομαι, cogito, -are; considero, -are. 2) = κατανοῶ, intellego (-xi, -ctum -ere). 3) περὶ λέξεων = σημαίνω, significo, -are

ἐννόημα, τό· cogitatum, -i. οὐ.

ἐννόησις, ἡ· cogitatio, -onis, θ.

ἔννοια, ἡ· 1) cogitatio, -onis, θ. 2) sententia, -ae, θ. 3) notio, -onis, θ.

ἔννομος, ον· legitimus, a, um.

ἐννόμως· legitime.

ἔννοος - ους· prudens, -ntis.

ἐννυκτερεύω· pernocto in-.

ἐννυστάζω· dormio in-.

ἐνόδιος, α, ον· 1) in via positus ἢ situs, a, um. 2) itineri aptus, a, um. 3) Ἐνοδία, Trivia.

ἔνοδμος, ον· odorus, a, um.

ἐνοικέω-ῶ· habito; inhabito, -are; incolo, -ere. *μεταφ.* διατρίβω ἔν τινι, habito in re.

ἐνοικήσιμος, ον· inhabitabilis, e.

ἐνοίκησις, ἡ· inhabitatio, -onis, θ.

**ἐνοικιάζω·* 1) = μισθῶ οἰκίαν, loco domum. 2) = μισθοῦμαι οἰκίαν, conduco domum.

**ἐνοικίασις, ἡ·* 1) inquilinatus, -us, ἀ. 2) locatio, -onis, θ.

**ἐνοικιαστής, ὁ·* 1) inquilinus, -i, ἀ. aedium conductor. 2) locator, -oris, ἀ.

ἐνοικίδιος, ον· domesticus, a, um.

ἐνοικίζω· in aedibus colloco. *μεταφ.* insero, -ere (aliquid alicui). *ἐνοικίζομαι*, versor; habito.

**ἐνοίκιον, τό* merces habitationis; locarium, -i, οὐ.

ἐνοικοδομέω - ῶ· inaedifico, -are.

ἔνοικος, ὁ, ἡ· incola, -ae, ἀ. θ. ἔνοικος ἀλλοτρίας οἰκίας. inquilinus, -i, ἀ. inquilina, -ae, θ.

ἐνοικουρέω - ῶ· domi maneo.

ἔνοινος, ον· vino abundans.

ἐνολισθαίνω· labor in-.

ἐνομματόω - ῶ· oculis instruo.

ἐνόν· ἰδὲ **ἔνειμι**.

ἐνοπλίζω· armo, -are.

ἐνόπλιος, ον· in armis. ἡ ἐνόπλιος ὄρχησις, pyrricha, -ae, θ.

ἔνοπλος, ον· armatus, a, um; armis instructus, a, um.

ἐνόπλως· vi et armis.

ἐνοποιέω - ῶ· unum facio.

ἐνοποιός, όν· unum faciens.

ἐνοπτρίζω· in modum speculi il

lumino. *ἐνοπτρίζομαι*, intueor velut in speculo.
ἔνοπτρον, τό· speculum, -i, οὐ.
ἐνοράω - ῶ· video in aliquo; animadverto in aliquo; perspicio in aliquo.
ἐνόρασις, ἡ· spectatio, -onis, θ.
ἐνόρειος, ον montanus, a, um.
ἐνορθιάζω erigo, -ere.
† *ἐνοριακός, ή, όν·* parochialis, e. ἐνοριακὴ ἐκκλησία, ecclesia parochialis.
† *ἐνορία, ἡ·* parochia, -ae, θ.
† *ἐνορίτης, -ις·* parochialis.
ἔνορκος, ον· juratus, a, um. *οἱ ἔνορκοι judices jurati.
ἐνόρκως· adhibito jurejurando; jurato.
ἐνορμάω - ῶ· irruo (in aliquid).
ἐνορμέω - ῶ· stationem habeo in portu.
ἐνορμίζω (= προσορμίζω)· navem appello. *ἐνορμίζομαι*, adpellor.
ἐνόρμισμα, τό· statio navium.
ἐνορχέομαι - οῦμαι· salio in-.
ἐνόρχης, ἔνορχος, ἔνορχις, ὁ· testiculos habens.
ἔνος, η, ον· annuus, a, um. ἐντεῦθ. = vetus, -eris. ἰδὲ *ἔνη*.
ἑνότης, ἡ· unitas, -atis, θ.
ἐνουλίζω· crispo, -are.
ἔνουλος, ον crispus, a, um.
ἐνουράνιος, ον· coelestis, e.
ἐνουρέω - ῶ· immejo (alicui).
ἐνούσιος, ον· substantialis, e.
ἐνοφθαλμίζω· inoculo, -are, aliquid. ὁ ἐνοφθαλμίζων, inoculator, -oris, ἀ.
ἐνοφθαλμισμός, ὁ· inoculatio, -onis.
ἐνοχή, ἡ· 1) obligatio, -onis, θ. 2) culpa, -ae, θ.
ἐνοχλέω - ῶ τινι· molestus sum alicui; molesto, -are, aliquem; incommodo -are, alicui. *ἐνοχλοῦμαι* ὑπό τινος, molestiae est mihi aliquid; molestiam habeo; molestiam capio ex aliqua re.
ἐνόχλησις, ἡ· molestia, -ae, θ. ἐνόχλησιν παρέχω τινί, alicui molestiae sum. ἐνόχλησιν ἔχω, molestiam habeo; molestiam capio ex re.
ἔνοχος, ον· 1) obligatus, a, um. ἁμαρτήματι ἔνοχός ἐστιν, scelere obligatus est. 2) obnoxius, a, um: ἔνοχος ἁμαρτήματι, ἡδονῇ, obnoxius delicto, lubidini. ἀλλὰ καί: ἔνοχος θανάτου, obnoxius morti. 3) noxius, a, um; noxiosus, a, um: ἔνοχος τῇ συνωμοσίᾳ, noxius conjurationis. 4) sons, sontis.
ἑνόω - ῶ· 1) unio (-ivi, -itum, ire) aliquid; 2) jungo ἢ conjungo (aliquid cum re aliqua ἢ rei alicui). *ἑνοῦμαι, me conjungo (cum aliquo) ἢ conjungor (-ctus sum, -i).
ἐνράπτω· insuo (-ui, -utum, -ere) aliquem ἢ aliquid alicui ἢ in aliquid.
ἐνρήγνυμι· inrumpo, -ere.
ἐνριγόω - ῶ· frigeo in-.
ἔνριζος, ον· radices habens.
ἐνριζόω - ῶ· radices ago in-. ἐνριζοῦμαι, radices capio in-.
ἐνρίπτω· injicio (-eci, -ectum, -ere) aliquid alicui. ἐνρίπτω ἐμαυτὸν εἴς τι, me injicio in aliquid.
ἔνρυθμος καὶ *ἔρρυθμος, ον·* numeros habens; rhythmis constans.
ἐνρύθμως· in numerum.
ἐνσακεύω· in saccum infero.
ἔνσαρκος, ον· carnalis, e † ἡ ἔνσαρκος οἰκονομία, mysterium incarnationis.
† *ἐνσαρκόω - ῶ·* incarno, -are.
† *ἐνσάρκωσις, ἡ·* incarnatio, -onis, θ.
ἐνσαρόω - ῶ· verro, -ere.
ἐνσάττω· infarcio, -ire.
ἐνσβέννυμι· exstinguo, -ere (σίδηρον ὕδατι, ferrum aquâ).
ἐνσείω τινί τι· 1) incutio, -ere, alicui aliquid.
ἐνσημαίνω καὶ *ἐνσημαίνομαι·* 1) significo, -are. 2) exprimo, -ere. 3) imprimo, -ere.
ἔνσημος, ον· signatus, a, um.
ἔνσιμος paullulum simus.
ἐνσινής, ές laesus a, um.
ἐνσκευάζω instruo, -ere. ἐντεῦθ. = induo -ere, aliquem.
ἔνσκευος instructus (larvâ).
ἐνσκήπτω· 1) incutio, -ere; immitto -ere, aliquid. 2) ἀμετ. ruo, irruo, -ere.
ἐνσκιρρόομαι - οῦμαι· scirrhum duco; in scirrhum degenero.
ἐνσοβέω - ῶ· superbus incedo.
ἔνσοφος, ον· sapiens, -ntis.
ἐνσπαργανόω - ῶ· fasciis involvo.
ἐνσπείρω· insemino, -are.

ἔνσπερμος, ον· semen habens.
ἔνσπονδος, ον· foedere junctus, foedere inclusus. *μετφ.* = amicus.
ἐνσπόνδως· 1) e foedere; servato foedere. 2) ἐνσπόνδως ἔχω, foedere junctus sum.
ἐνστάζω, ἐνσταλάζω· instillo, -are, aliquid alicui.
ἔνστασις, ἡ· 1) = ἀρχή, εἰσαγωγή τινος, exordium rei institutae 2) pugnax contentio, adversatio, -onis, θ. repugnantia, -ae, θ. 3) argumentum contrarium (ad refellendum adversarium)
ἐνστατικός· instans et urgens.
ἐνστέλλω· orno, -are.
ἐνστερνίζω· in pectore figo. **ἐνστερνίζομαι**, in pectoris sinum recipio; amplector, complector, i.
ἐνστηθίζω· animo imprimo.
ἔνστημα, τό· impedimentum, -i, οὐ.
ἐνστηρίζω infigo, ere.
ἐνστίζω acu pingo in-.
ἐνστοιβάζω. instipo, -are.
ἐνστόμιος, ον· qui in ore est.
ἐνστόμισμα, τό· frenum, -i, οὐ.
ἐνστρατοπεδεύω· castra metor in-.
ἐνστρέφω· intorqueo, -ere. **ἐνστρέφομαι**, versor, commoror in-.
ἐνσφηνόω - ῶ cuneum intrudo.
ἐνσφραγίζω· signum imprimo.
ἐνσφράγισις, ἡ· impressio, -onis, θ.
ἔνσχιστος, ον infissus, a, um.
ἐνσώματος, ον· corporeus, a, um.
ἐνσωματόω - ῶ· corpore amicio.
ἐνσωμάτωσις, ἡ· incarnatio, -onis θ.
ἔνταλμα, τό· mandatum, -i, οὐ. jussum, -i, οὐ.
ἐντανύω intendo, -ere.
ἔντασις, ἡ· intentio, -onis θ.
ἐντάσσω καὶ **ἐντάττω·** interjicio, -ere; interpono, -ere.
ἐντατός, ή, όν· intentus, a, um. ὄργανα ἐντατά, fides (-ium).
ἐνταῦθα 1) hic; hoc loco. ἐν ἱστορ. διηγήσεσιν, ibi 2) hac in re; in hoc.
ἐνταυθί = ἐνταῦθα.
ἐνταυθοῖ huc.
ἐνταφιάζω τινά· sepelio, (-pelivi καὶ pelii, -pultum), -ire, aliquem. **ἐνταφιάζομαι**, sepelior (-pultus sum) -iri
ἐνταφιασμός, ὁ· sepultura, -ae, θ. funeratio, -onis, θ.

ἐνταφιοπώλης, ὁ· libitinarius, -i.
ἐντάφιος, ον· sepulcralis, e; funebris, e. **τὸ ἐντάφιον**, amiculum ferale.
ἔντεα, τά· arma, -orum, οὐ.
ἐντείνω, ἐντείνομαι τι· 1) intendo (-ndi, -ntum, -ere), aliquid (χορδὰς chordas). ἐντείνω τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχήν, intendo corpus et animum. ἐντείνω τὴν φωνήν, vocem intendo. ἐντεταμένος, η, ον, intentus, a, um. 2) adtendo, -ere, τὸ τόξον, arcum. ἐντείνομαι τῇ διανοίᾳ περί τι animo adtendo. 3) ἐντείνω τινί πληγάς, caedo aliquem.
ἐντειχίζω· murum aedifico in aliquo loco; muro cingo aliquid, τὴν πόλιν urbem.
ἐντείχιος, ον· muro cinctus, a, um.
ἐντείχισις, ἡ· muri exstructio in aliquo loco.
ἔντεκνος, ον· liberos habens.
ἐντέλεια, ἡ· perfectio -onis, θ.
ἐντελεστέρως perfectius
ἐντελευτάω - ῶ immorior, -i.
ἐντελέχεια (= ἐνέργεια)· actus, -us (ἀντίθ. **δύναμις**, potentia), Πρβλ. **ἐνδελέχεια.**
ἐντελής, ές· perfectus, a, um. οἱ ἐντελεῖς = οἱ ἐν τέλει, magistratus.
ἐντέλλω καὶ **ἐντέλλομαι** τινί τι· mando, -are, alicui aliquid.
ἐντελῶς· perfecte; absolute.
ἐντέμνω· 1) incido (-idi, -isum, -ere), aliquid. ἐντέμνω (= ἐγκολάπτω) τί τινι, incido aliquid alicui ἢ in re. ἐντέμνω νεκρούς, incido ἢ inseco corpora mortuorum.
ἐντερικός, ή, όν· intestinus a, um.
ἐντεριώνη, ἡ· medulla, -ae, θ.
ἐντεροκήλη, ἡ· ramex, -icis, ἀ. hernia, -ae θ.
ἐντεροκηλήτης, ὁ· ramicosus, -i, ἀ.
ἔντερον, τό intestinum, -i, οὐ. τὰ ἔντερα intestina, -orum, οὐ.
ἐντεταμένος, η, ον intentus, a, um. Ἰδὲ intendo.
ἐντεταμένως· intente.
ἐντεῦθεν hinc; ex eo; exinde.
ἐντευκτήριον, τό locus ad conveniendum destinatus.
ἔντευξις, ἡ 1) occursus, -us, ἀ. 2) congressio, -onis, θ. 3) colloquium, -ii, οὐ.

ἐντευκτικός, ή, όν· affabilis, e.

ἐντεχνία ἡ· peritia -ae, θ.

ἔντεχνος, ον· 1 peritus a, um. 2) artificiosus, a, um.

***ἐντέχνως** 1) affabre; artificiose. ἐντέχνως εἰργασμένος, affabre factus 2) solerter; perite.

ἐντήκω· liquefactum instillo (μόλυβδον plumbum). *μεταφ.* α) injicio, -ere. β) ἐντήκομαι τῷ φιλεῖν, liquor amore.

ἐντίθημι· impono (-osui, -ositum, -ere); infero (-tuli, -latum -erre). ἐντίθημί τινα τῷ τάφῳ, impono ἢ infero aliquem sepulcro. *μεταφ.* = ἐμβάλλω, ἐμποιῶ τινί τι, immitto alicui aliquid.

ἐντίκτω· pario in ἢ pario intus. *μεταφ.* ἐμφύω τινί τι, ingenero, -are; insero (-sevi, -ere) alicui aliquid.

ἐντιμάω -ῶ· honoro, -are.

ἔντιμος, ον· hanorabilis, e; honorificus, a, um; honoratus, a, um. ἔντιμός εἰμι, in honore sum.

ἐντιμότης, ἡ· honor, -oris, ἀ. dignitas, -atis, θ.

ἐντίμως· honorate; honorifice.

ἔντμημα, τό· incisura, -ae, θ.

ἔντμησις, ἡ· incisio, -onis, θ.

***ἐντοιχίζω·** muro cingo, aliquid: pariete ἢ muro condo aliquid. **ἐντετοιχισμένος, η, ον,** pariete ἢ muro conditus, a, um.

ἐντοίχιος· qui est in pariete.

ἔντοκος, ον· pariens, -ntis. *ἔντοκον δάνειον, fenus, -oris, ἀ.

ἐντολή, ἡ· mandatum, -i, οὐ. jussum, -i, οὐ. praeceptum, -i, οὐ. praeceptio, -onis, θ. ἐντολῇ (κατ' ἐντολήν) τινος, jussu alicujus. αἱ δέκα ἐντολαί, decem praecepta

***ἐντολοδόχος, ὁ·** procurator, -oris, ἀ. rei alicujus agendae potestate instructus. negotiorum gestor.

ἔντομα, τά· insecta, -orum, οὐ.

ἐντομή, ἡ· incisio, -onis, θ. incisura -ae, θ. incisus, -us, ἀ.

ἐντομίας, ὁ· spado, -onis, θ.

ἔντομος, ον· incisus, a, um. **τὸ ἔντομον,** insectum, -i, οὐ.

ἔντονος, ον· intentus, a, um; vehemens, -ntis.

ἐντόνως· intente; vehementer.

ἐντόπιος, ον· indigena, -ae, ἀ.

ἐντορνεύω· torno rado.

ἔντορνος, ον· tornatus, a, um.

ἐντός 1) intus: ἐντός τινος, intus aliquid (aliqua re ἢ alicujus). 2) intra: ἐντὸς τῶν Ἀπεννίνων, intra Apenninum. ἐντὸς τοξεύματος, intra teli jactum. ἐντὸς εἴκοσιν ἡμερῶν, intra viginti dies.

ἔντοσθε(ν)· intus.

ἐντόσθια, τά· intestina, -orum, οὐ.

ἐντραγῳδέω -ῶ· insolenter ago.

ἔντρανος, ον· penetrans, -ntis.

ἐντραπεζίτης, ὁ parasitus, -i, ἀ.

ἐντρέπω 1) inverto, ἢ verto, -ere, aliquid (τὰ νῶτα terga). 2) = καταισχύνω, pudore afficio aliquem οὐκ ἐντρέπων ὑμᾶς γράφω ταῦτα, non haec scribo ut vos pudore suffundam. Ἐντεῦθ. τὸ παθητ. **ἐντρέπομαι,** 1) = αἰδοῦμαι, αἰσχύνομαι, pudore afficior, pudore suffundor, verecundor 2) ἐντρέπομαί τινα, revereor aliquem, reverentiam adhibeo adversus aliquem. 3) ἐντρέπομαί τινος (= ἐπιμελοῦμαί τινος), curo aliquid, curam habeo alicujus rei. *4) *νεοελ.* ἐντρέπομαί τι, me pudet alicujus re. ἐντρέπομαι ὅτι ἀμαθής εἰμι, me inscitiae meae pudet. δὲν ἐντρέπεσαι διὰ ταῦτα, non te haec pudent. (ἐ)ντράπου, pudeat te! ἐντραπεὶς ἀπῆλθεν, pudefactus abiit.

ἐντρέφω τινὰ ἢ τί τινι· innutrio (-ivi, -itum, -ire) aliquem ἢ aliquid alicui. **ἐντρέφομαί** τινι, innutrior ἢ erudior aliqua re. ἐντραφεὶς τοῖς παιδεύμασιν, innutritus, eruditus disciplinis.

ἐντρέχεια, ἡ· solertia, -ae θ.

ἐντρεχής, ές, ἔν τινι· solers (-rtis) in aliqua re.

ἐντρέχω curro in ἢ inter.

ἐντριβής, ές, τινι· diligenter versatus in aliqua re; insuetus ἢ assuetus (a, um) alicui rei; magnum usum habens rei alicujus.

ἐντρίβω τί τινι· infrico (-cui, -are) aliquid alicui *μεταφ.* κόλαφον ἐντρίβω τινί, alapam incutio alicui καὶ *μέσ.* ἐντρίβομαί τινι πληγάς, verbera infrico alicui ἐντρίβομαι πολλῷ ψιμυθίῳ, mihi infrico multum cerussae ἐντρίβομαι τὸ πρόσωπον, fuco meum vultum tingo.

ἔντριμμα (= ψιμύθιον)· fucus, -i, ἀ. cerussa, -ae, θ.

ἔντριχος, ον· crinitus, a, um.

ἔντριψις, ἡ· infrictio, -onis, θ.

ἔντρομος, ον· tremens, -ntis; trepidus, a, um; territus, a, um.

**ἐντροπαλός, ή, όν·* (= αἰδήμων)· verecundus, a, um; pudibundus, a, um.

ἐντροπή, ἡ· 1) = αἰδώς, pudor, -oris, ἀ. verecundia, -ae, θ. *2) *νεοελ.* = αἰσχύνη, ὄνειδος· ἐντροπὴν φέρει, pudor est. φέρω εἴς τινα ἐντροπήν, dedecus sum alicui.

**ἐντροπιάζω τινά·* pudefacio, -ere, aliquem; dehonesto -are, aliquem ἢ aliquid. *ἐντροπιάζομαι*, pudore confundor; derideor. *ἐντροπιασμένος, η, ον*, pudore confusus, a, um; pudefactus, a um.

ἐντροπίας (οἶνος) vappa, -ae, θ.

ἔντροφος, ον· innutritus, a, um.

ἐντρυφάω -ῶ· deliciis utor. ἐντρυφῶ τινι (ἔν τινι), aliqua re luxuriose me gero; delector re aliqua.

ἐντρύφημα, τό· deliciae, -arum.

ἐντρύφησις, ἡ· luxuria, -ae, θ.

ἐντρύχομαί τινι· molestus sum (alicui)

ἐντρώγω· comedo, -ere.

ἐντυγχάνω τινί· incido in aliquem ἢ in aliquid; (casu) invenio aliquem ἢ aliquid; occurro alicui 'Ἐντεῦθ α) *περὶ ἀνθρ.* compello aliquem; congredior cum aliquo; loquor ἢ colloquor cum aliquo; ago cum aliquo (de re). 6) *περὶ βιβλ.* lego, -ere. lego librum. ὅθ. οἱ ἐντυγχάνοντες, οἱ ἐντευξόμενοι, ii, qui librum legunt ἢ legent; lectores. τοῖς ἐντευξομένοις, iis, qui hunc librum legent, lectoribus hujus libri.

ἐντυλίσσω· involvo, -ere.

ἐντύνω· instruo. -ere.

ἔντυπος, ον· impressus, a, um

ἐντυπόω - ῶ· 1) imprimo, -ere, aliquid alicui. ἐντυπῶ ἴχνος τῷ τόπῳ, imprimo vestigium loco. *2) *μετφ.* ἐντυπῶ τι τῇ ψυχῇ, animo ἢ in animo aliquid imprimo. ἐντυποῦταί τι τῇ ψυχῇ, aliquid in animo imprimitur. ἐντετυπωμένον ἐστὶ τῇ ψυχῇ, innatum et in animo quasi insculptum est

ἐντύπωμα, τό· impressum, -i, οὐ. impressio, -onis, θ.

ἐντύπωσις, ἡ· impressio, -onis, θ. **μετφ.* ἰσχυρὰν ἐντύπωσιν ἐνεποίησε τοῖς ἀκροαταῖς ὁ λόγος, aculeum in andientium animis oratio reliquit, acriter animos percussit. ἐμποιῶ τινι καλὴν ἐντύπωσιν, suaviter afficio aliquem. delecto aliquem ταῦτα μικρὰν ἐμποιοῦσί μοι ἐντύπωσιν, haec modice me tangunt. ἐν τῇ ἐμῇ ψυχῇ ἡ ἐντύπωσις ἐκείνη ἔτι ἐμμένει, haeret illud adhuc in animo meo

ἐντυρρανέομαι - οῦμαι· tyranno subjectus sum Cic Att 2, 14, 1.

ἐντυχία, ἡ· colloquium, -ii, οὐ.

'Ενυάλιον, τό templum Martis.

'Ενυάλιος 1) *οὐσ.* = Enyalios, Mars τῷ 'Ενυαλίῳ ἠλάλαξαν, clamorem bellicum in Enyalis honorem sustulerunt Παρὰ τοῖς 'Ρωμ. = Quirinus, -i, ἀ. ὁ 'Ενυάλιος λόφος, collis Quirinalis. 2) *ἐπιθ.* bellicosus, a, um. ὁ ἐνυάλιος παιάν, cantus bellicus (proelium inchoantium). τὸ ἐνυάλιον, clamor bellicus.

ἐνυβρίζω τινι (= προπηλακίζω)· afficio aliquem contumeliâ; habeo aliquem ludibrio.

ἐνύβρισμα, τό ludibrium, -i, οὐ.

ἐνυγροθηρευτής piscator, -oris.

ἐνυγροθηρικός in aqua venans.

ἔνυγρος, ον humidus, a, um.

ἐνυδρόβιος, ον· aquatilis, e. τὰ ἐνυδρόβια, besstiae aquatiles.

ἔνυδρος, ον· aquaticus, a, um, aquatilis, e.

ἔνυλος, ον· materiâ constans.

ἐνυπάρχω τινί· insum alicui.

ἐνυπνιάζω καὶ *ἐνυπνιάζομαι* (= ἐν ὕπνῳ ἰδεῖν) somnio, -are

ἐνυπνιαστής, ὁ· somniator, -oris.

ἐνύπνιον, τό· somnium, -i, οὐ. ἐνύπνιον ἰδεῖν, somnium videre

ἐνύπνιος, ἔνυπνος, ον· somnialis, e.

ἐνυπνόω -ῶ· dormio in-

ἐνυπόγραφος, ον· subscriptionem habens subscriptus. a um

ἐνυπογράφω subscribo, -ere.

ἐνυπόθηκος, ον· pro quo pignus capitur; pignoratus, a, um.

ἐνυπόκειμαι· subjaceo in-.

ἐνυπόστατος, ον subsistentiam habens.

ἐνυπότακτος, ον· obediens, -ntis.

ἐνυφαίνω τί τινι intexo (-xui, -xtum, -ere) aliquid alicui.

ἐνυφαντός, ή, όν· intextus, a, um.
ἐνύφασμα· quod intextum est.
ἐνυφίστημι (= ἐντίθημι)· insero, -ere. μέσ. (= ἐντός τινος εἶμαι), insum
Ἐνυώ, ἡ· Bellona, -ae, θ.
ἐνῷ ἢ ἐν ᾧ· 1) dum: ἐν ᾧ ταῦτα ἐγίγνετο, dum haec gerebantur. *2) cum ἢ quum (μεθ' ὑποτακτ.): Ὁ Ἀγησίλαος ἐνῷ ἐξ Αἰγύπτου ἐπέστρεφεν, Agesilaus cum ex Aegypto reverteretur. ἐνῷ ἐγίνωσκε, quum sciret
ἐνωθέω - ῶ· compello in-.
ἐνωμοτάρχης καὶ **ἐνωμόταρχος, ὁ**· praefectus agminis militum juratorum
ἐνωμοτία, ἡ· agmen militum juratorum.
ἐνώμοτος· 1) juratus; juramento obstrictus 2) conjuratus.
ἐνώπιόν τινος· coram aliquo. ἐνώπιον μαρτύρων, coram testibus. ἐνώπιον πάντων, in coram omnium.
ἔνωρος, ον· tempestivus, a, um
ἕνωσις, ἡ· unio, onis, θ. adunatio, -onis, θ. conjunctio, -onis, θ.
ἐνώτια, τά· inaures, -ium, θ.
ἐνωτίζομαι· auribus percipio
ἑνωτικός, ή, όν· vim uniendi habens; unitivus, a, um
ἔνωχρος, ον· pallidus, a, um.
1. **ἐξ**· πρόθ. ex (μετ' ἀφαιρ.): ἐξ ἐκείνου γεγονώς, ex illo natus. Ἰδὲ ἐκ.
2. **ἕξ, οἱ, αἱ, τά**· sex. ἀνὰ ἕξ, κατὰ ἕξ, seni, ae, a. οἱ ἓξ ἄνδρες (ἀρχή), seviri. εἷς τῶν ἓξ ἀνδρῶν, sevir. -iri ἡ τῶν ἓξ ἀνδρῶν τιμή, seviratus. οἱ ἓξ πρῶτοι (ἄρχοντες), sexiprimi.
ἐξαγγελεύς, ὁ· nuntius, -i, ἀ.
ἐξαγγελία ἡ nuntiatio, -onis, θ.
ἐξαγγέλλω τί τινι· enuntio, -are aliquid alicui.
ἐξάγγελος, ὁ· enuntiator; nuntius.
ἐξαγγελτικός, ή, όν· nuntians, -ntis.
ἐξαγγίζω· effundo e vase
ἐξάγιον, τό 1) exagium, -i, οὐ. 2) sextula, -ae, θ.
ἐξάγιστος, ον· exsecrandus ἢ nefandus a um; impurus, a um.
ἐξαγκωνίζω 1) cubito extrudo aliquem. 2) vincio manus alicujus post tergum.
ἐξαγοράζω· redimo (-emi, -emptum -ere) aliquem ἢ aliquid.
***ἐξαγοράσιμος**· redimendus, a, um.
ἐξαγόρευσις ἡ· indicatio rei arcanae ἢ silendae.
ἐξαγορεύω τι· effutio aliquid.
ἐξαγριαίνω, ἐξαγριόω - ῶ· effero, -are aliquem ἢ aliquid; exaspero, -are aliquem; **ἐξαγριοῦμαι** efferasco, -ere, me effero. ἐξαγριωθείς, ἐξηγριωμένος, efferatus, a, um.
ἐξαγρίωσις, ἡ· exasperatio, -onis, θ. efferatio, -onis, θ.
ἐξάγω 1) educo (-xi, -ctum, -ere), aliquem ἢ aliquid ἐξάγω τῆς φυλακῆς τινα, educo aliquem e custodia. ἐξάγω φρουρὰν ἐκ τῆς πόλεως, praesidium ex oppido educo ἐξάγω τὸν στρατὸν ἢ ἀπλ. ἐξάγω, educo exercitum ἢ ἀπλ. educo. ἐξάγω ἐμαυτὸν τοῦ βίου, ἐκ τοῦ ζῆν (= αὐτοκτονῶ), educo me ipsum, mihi ipse mortem conscisco. 2) ἐξάγω τινὰ ἐπί τι, εἴς τι (= παρορμῶ), induco, impello aliquem in aliquid, excito aliquem ad aliquid. ἐντεῦθ. **ἐξάγομαι** (μάλιστ. δὲ ὁ ἀόρ. **ἐξήχθην** μετ' ἀπαρεμφ. impellor (impulsus sum) ad aliquid faciendum 3) **ἐξάγω** τι, α) = ἐκκομίζω τι, exporto, -are, aliquid (μάλ. ἐμπορεύματα, merces). β) = ἐκβάλλω τι, expello, -ere, aliquid; extraho, -ere, aliquid. ἐξάγω ὕδωρ, extraho aquam, *ἐξάγω τὸν ὀδόντα, dentem extraho. *ἐξάγω τὴν μάχαιραν, evagîno, -are.
ἐξαγωγεύς, ὁ· 1) deductor, -oris, ἀ 2) exportator, -oris, ἀ.
ἐξαγωγή, ἡ· 1) eductio, -onis, θ. 2) exportatio, -onis (σίτου frumenti). 3) ἐξαγωγὴ (ἐκ τοῦ βίου), mors conscita *4) ἐξαγωγὴ ὀδόντος, extractio dentis.
ἐξαγώγιμος, ον· qui (quae, quod) exportatur. τὰ ἐξαγώγιμα, merces, quae exportantur.
ἐξαγωγίς, ἡ· cloaca sordes educens.
ἐξαγωνίζομαι· certo (de aliqua re).
ἐξαγωνίζω· sexangulum facio.
ἐξαγώνιος ἢ ἐξάγωνος, ον· sexangulus, a, um; hexagonus, a, um. **τὸ ἐξάγωνον**, sexangulus, i, ἀ.
ἐξαδάκτυλος sex digitos habens.
ἐξάδελφος, ὁ α) ὁ ἐκ πατρός, patruelis, -is, ἀ. patruelis frater. β) ὁ ἐκ μητρός, consobrinus -i, ἀ. πληθ. patrueles.

ἐξάδελφος καὶ **ἐξαδέλφη**, ἡ· 1) ἡ ἐκ πατρός, patruelis, -is, θ. patruelis soror. 2) ἡ ἐκ μητρός, consobrina, -ae.

ἐξάδραχμος, ον· sex drachmarum

ἐξαδυνατέω -ῶ· debilior fio.

ἐξᾴδω· 1) excanto, -are. 2) occino, ere. 3) decanto, -are.

ἐξάεδρος· sex latera habens.

ἐξαερόω -ῶ· in aërem converto. ἐξαεροῦμαι· in aërem convertor; in aërem abeo.

ἐξαέτης ἢ **ἐξαετής, ές**· sexennis, e. sex annorum

ἐξαετία, ἡ· sexennium, -i, οὐ.

ἐξαήμερος, ον· sex dies durans.

ἐξαθροίζομαι· congrego, -are.

ἐξαθυμέω -ῶ· deficio animo.

ἐξαιμάσσω· valde cruento (τὸν ἵππον equum). *μεταφ.* ἐξαιμάσσω τὰς λύπας, refrico dolorem.

ἐξαιματόω -ῶ· in sanguinem verto.

ἐξαιρέσιμος, ον· exemptilis, e.

ἐξαίρεσις, ἡ· 1) exemptio, -onis θ. 2) exceptio, -onis, θ. ἄνευ ἐξαιρέσεως, sine exceptione; sine discrimine. πάντες ἄνευ ἐξαιρέσεως, ad unum omnes, ad omnes unum *3) ἐξαίρεσις δικαστοῦ, μάρτυρος, judicis, testis rejectio, improbatio, repudiatio. ποιεῖ ἐξαίρεσιν τοῦ κανόνος, a consuetudine vulgari discedit.

***ἐξαίρετα**· mirum in modum; optime.

ἐξαιρετέος, α, ον· eximendus, a, um; ejiciendus, a, um.

ἐξαιρετικός, ή, όν· 1) eximendi vim habens. *2) = ἐξαίρετος, eximius ἢ praecipuus, a, um.

***ἐξαιρετικῶς**· proprie; praecipue.

ἐξαίρετος, ον· exemptus, a, um. ἐντεῦθ. = eximius, a, um; praecipuus, a, um; electus, a, um.

ἐξαιρετός, ή, όν· eximendus, a, um

***ἐξαιρέτως**· eximie; praecipue, praesertim.

ἐξαιρέω -ῶ καὶ **ἐξαιρέομαι -οῦμαί τι**· 1) = ἐκβάλλω, eximo (-emi, emptum, -ere) aliquid (δένδρον arborem, ὀδόντα dentem). 2) = ἐξέλκω, α) excipio, -ere, aliquid (τὸ βέλος ἐκ τοῦ τραύματος, telum vulnere). β) extraho, -ere. ἐξαιροῦμαι τὴν πόλιν τῶν κινδύνων, extraho urbem periculis. ὅθ. ἐξαιροῦμαί τινα (= ἀπαλλάττω τινὰ τῆς δουλείας), excipio aliquem servitute. 3) ἐξαιρῶ τινος τὸν φόβον, eripio alicui timorem. 4) **ἐξαιροῦμαί τινα ἤ τι.** α) = ἐξαίρετον ποιῶ τινα ἤ τι, excipio aliquem ἢ aliquid. ἐντεῦθ. *παθητ.* ἅπαντες, ἡμῶν ἐξαιρουμένων, omnes, exceptis nobis. οὐδενὸς ἐξαιρουμένου, nullo excepto, sine ulla exceptione. β) = ἐκλέγω τινὰ ἤ τι, eligo ἢ seligo aliquem ἢ aliquid 5) = ἐκπορθῶ, expugno, -are (πόλιν urbem). *6) ἐξαιρῶ τινά τινος (ὑπηρεσίας, βάρους), re ἢ ex re eximo, libero, solvo, exsolvo aliquem. ὅθ ἐξαιροῦμαι, ἐξῃρέθην, ἐξῃρημένος εἰμι, exemptus sum (re). *7) ἐξαιρῶ δικαστήν, μάρτυρα, rejicio, repudio judicem, testem.

ἐξαίρω· 1) tollo (extollo), -ere 2) effero ἢ profero, -erre, aliquid. ἐξαίρω χεῖρα, γλῶσσαν, profero manum, linguam. ἐξαίρω τὰς χεῖρας, effero manus. 3) ἐξαίρω τινὰ ἐπαίνοις, (= ἐγκωμιάζω), laudibus (verbis) effero ἢ tollo (extollo) aliquem. 4) ἐξαίρω ἐμαυτόν, effero me. ὅθ. **ἐξαίρομαι**, tollo me, effero me; efferor (aliqua re). ἐντεῦθ. ἐξαρθείς, ἐξηρμένος, sublatus, elatus, a, um. 5) tollo e medio, aufero, aliquid.

ἐξαίσιος, (α), ον· modum excedens; inusitatus, a, um; vastus, a, um; ingens, -ntis; immensus, a, um; immanis, e.

ἐξαισίως· mirum in modum; immensum quantum, vaste.

ἐξαιτέω-ῶ· posco ἢ exposco (-ere). expostulo, -are; ἐξαιτῶ τινα (= ἔκδοτον αἰτῶ τινα), posco aliquem. ἐξαιτῶ τινα (εἰς τιμωρίαν), exposco aliquem (ad poenam) ἐξαιτῶ τινα εἰς τιμωρίαν, expostulo aliquem ad supplicium. *μέσ.* **ἐξαιτοῦμαι**, mihi posco ἢ exposco aliquid. ἐξαιτοῦμαί τινα, deprecor aliquem ab aliquo.

ἐξαίφνης· 1) subito, per subitum. ἐξαίφνης γιγνόμενος, subitarius, a, um. 2) repente.

ἐξαιφνίδιος, ον· repens, -ntis.

ἐξακανθίζω· spinas evello.

ἐξακέομαι -οῦμαι· medeor, -eri, alicui. sano, -are, aliquid (ἐν γέν. = subvenio, alicui rei). ἐξακοῦμαι δίψος, expleo sitim.

ἐξάκεσις, ἡ· sanatio, -onis, θ.

ἐξακεστήριος, ον· sanans, -ntis. περὶ θυσίας (= ἐξιλαστήριος), expiatorius, a, um.

ἑξάκις· sexies.

ἑξακισμύριοι· sexagies mille.

ἑξακισχίλιοι, αι, α· sexies mille.

ἑξακισχιλιοστός, ή, όν· sexies millesimus, a, um.

ἐξακολουθέω -ῶ· 1) ἐξακολ. τινι, sequor aliquem. *2) νεοελ. ἐξακολ. τι continuo, -are, aliquid. οὐδ. pergo (μετ' ἀπαρεμφ.). ἐξακολουθεῖ σιωπῶν, silere pergit. ἡ βροχὴ ἐξακολουθεῖ, imber est assiduus, non desinit.

***ἐξακολούθησις, ἡ·** 1) continuatio, -onis, θ. 2) series, -ei, θ.

***ἐξακολουθητικῶς·** continenter; assidue; sine intermissione.

ἐξακοντίζω jaculor, -ari. καὶ ἐν γεν. telum ejicio ἢ emitto. ἐξακοντίζω λόγους, eloquor, proloquor, -i.

ἐξακόντισις, ἡ jaculatio, -onis, θ. emissio, -onis, θ.

ἐξακόντισμα, τό· quicquid emissum est.

ἐξακοντισμός, ὁ· jaculatus, -us; ἀ. jactus (sanguinis).

ἑξακοσιάκις· sexcenties.

ἑξακόσιοι, αι, α· sexcenti, ae, a. ἀνὰ ἑξακοσίους, sexceni, ae, a. ἐξ ἑξακοσίων συγκείμενος, sexcenarius, a, um.

ἑξακοσιοστός, ή, όν· sexcentesimus, a, um.

ἐξάκουστος (λόγος, βοή)· qui (quae) facile exaudiri potest; exaudibilis, e. ἐπὶ προσ. celeber.

***ἐξακουστὸς (ἐξακουσμένος), η, ον·** celeber, bris, bre; illustris, e; clarus, a, um.

ἐξακούω τινός· exaudio aliquid.

ἐξακριβόω -ῶ· 1) diligenter elaboro (facio) aliquid. 2) perquiro aliquid; inquiro aliquid, rem claram et manifestam facio. *ἐξηκριβωμένος, η, ον, perquisitus, a, um.

***ἐξηκριβωμένως·** perquisite.

***ἐξακρίβωσις, ἡ·** inquisitio, -onis, θ. perquisitio, -onis, θ.; indagatio, -onis, θ.

ἐξακτέος, α, ον· educendus, a, um.

ἑξάκυκλος, ον. sex rotas habens.

ἐξαλειπτέον· delendum (est).

ἐξαλείφω· 1) = ἀλείφω, χρίω, ungo, -ere; illino, -ere, aliquid. 2) συνήθ. = ἐξαλείφω, deleo, -ere; oblitero, -are, aliquid (τὰ γράμματα litteras). ἐξαλείφω (= κατασκάπτω) πόλιν, urbem deleo. ἐξαλείφω (= ἀκυρῶ) νόμους, deleo leges. ὁ ἐξαλείφων, obliterator, -oris, ἀ. ἐξηλιμμένος, η, ον, deletus, a, um, deledicius, a, um.

ἐξάλειψις, ἡ· deletus, -us, ἀ. obliteratio, -onis, θ litura, -ae, θ.

ἑξάλιτρος, ον· sex librarum.

ἐξαλλαγή, ἐξάλλαξις, ἡ· immutatio, -onis, θ. alternatio, -onis, θ.

ἐξαλάσσω καὶ **ἐξαλλάττω·** 1) immuto, -are; permuto, -are, aliquid. ὅθ. ἐξαλλάσσομαι, mutor, permutor. καὶ **ἐξηλλαγμένος, η, ον,** mutatus, a, um; alienus, a, um; diversus, a, um. 2) ἀμετ. decedo, -ere; abeo, -ire.

ἐξαλλοιόω -ῶ· prorsus muto.

ἐξάλλομαι· prosilio; exilio, -ire.

ἔξαλλος, ον· ab aliis diversus. ὅθ. 1) inusitatus, a, um. 2) egregius, a, um. *3) ἔξαλλος ἐκ χαρᾶς ἐγένετο, gaudio elatus est.

ἐξάλλως· mirum in modum.

ἐξαλλοτριόω -ῶ abalieno, -are.

***ἐξαλμυρίζω·** salem eximo.

ἔξαλος, ον· 1) mari exemptus, a, um 2) (ἀντίθ. ὕφαλος), e mari exstans.

ἔξαλσις, ἡ· saltus, -us, ἀ.

ἐξαμαρτάνω 1) pecco -are; erro, -are 2) ἐξαμ. τι (ἀντιθ. κατορθῶ τι), non adsequor, non adipiscor aliquid. 3) ἐξαμ. ἔν τινι (= ψεύδομαί τινος), erro in aliqua re. 4) ἐξαμ. εἴς τινα (= ἀδικῶ τινα), injuria afficio aliquem. 5) ἐξαμ. εἴς τι, περί τι, pecco in aliquid. 6) ἐξαμ. περί τινα, pecco in aliquem.

ἐξαμαρτία, ἡ· frustratio, -onis, θ.

ἐξαμαυρόω -ῶ penitus obscuro.

ἐξαμαύρωσις, ἡ plena obscuratio.

ἐξαμάω -ῶ καὶ **ἐξαμάομαι -ῶμαι·** demeto, -ere. μεταφ. exscindo, -ere, aliquid.

ἐξαμβλόω -ῶ· abortio, -ire; ejicio fetum. μεταφ. ἡ ἰσχὺς ἐξαμβλοῦται, robur evanescit.

ἐξαμβλύνω penitus hebeto.

ἐξάμβλωμα, τό· abortus, -us, ἀ.

ἐξάμβλωσις, ἡ· abortio, -onis, θ.
ἐξαμείβω· immuto, -are. ἐξαμείβω Μακεδονίαν, transeo Macedoniam.
ἐξάμειψις, ἡ· immutatio, -onis, θ.
ἐξαμέλγω emulgeo, -ere.
ἐξαμελέω - ῶ prorsus negiego.
ἐξάμετρος, ον· hexameter ἢ hexametrus, a, um. ὁ ἑξάμετρος (στίχος), hemameter, ά. (ὑπον. versus).
ἐξαμηνία, ἡ· semestre tempus.
ἐξαμηνιαῖος, α, ον καὶ **ἐξάμηνος, ον** semestris, e. ὁ ἑξάμηνος (χρόνος), semestre spatium. τὸ ἑξάμηνον, semestre.
ἐξάμνους, ὁ, ἡ· sex minarum.
ἐξαμύνομαι· propulso, -are.
ἐξαμυστίζω· uno spiritu epoto.
ἐξαμφοτερίζω· in dubio pono.
ἐξαναγεννάομαι-ῶμαι· enascor, -i.
ἐξαναγινώσκω· perlego, ere.
ἐξαναγκάζω· 1) ἐξ. τινὰ ποιεῖν τι, cogo aliquem ut faciat aliquid (τοὺς ἐν τῇ πόλει παραδοῦναι τὴν πόλιν, oppidanos ut urbem dedant). 2) ἐξ. τὴν ἀργίαν πληγαῖς, desidiam verberibus expello. 3) ἐξ. τὸ ἀληθές, verum exprimo. 4) ἐξ. τάλαντα παρά τινος, extorqueo talanta ab aliquo. 5) ἐξαναγκάζομαι ὑπό τινος, cogor, urgeor aliqua re (ὑπὸ τοῦ λόγου oratione, ὑπὸ τοῦ χειμῶνος hieme).
***ἐξαναγκασμός, ὁ·** coactus, us, ά.
ἐξανάγω· educo, -ere. **ἐξανάγομαι,** in altum vela do, solvo, -ere; naves (ex) portu educo.
ἐξαναδύομαι· emergo, -ere. ἐξαναδύομαι μάχης, e proelio effugio.
ἐξαναζέω· ebullio, -ire.
ἐξανακρούω· retraho, -ere.
ἐξανακτίζω· reaedifico, -are.
ἐξαναλίσκω καὶ **ἐξαναλόω - ῶ·** absumo ἢ consumo (-mpsi), -ere; ἐντεῦθ. = ἐξαντλῶ, exhaurio, -ire.
ἐξανάλωσις, ἡ· absumptio, -ionis, θ.
ἐξαναπληρόω -ῶ· repleo, -ere.
ἐξαναπείθω· prorsus persuadeo.
ἐξαναπνέω· respiro, -are.
ἐξανάπτω· 1) = ἀναρτῶ, suspendo, -ere. 2) = πάλιν ἀνάπτω, rursum accendo, ere.
ἐξαναρπάζω· abripio, -ere.
ἐξανασκάπτω· effodio, -ere.
ἐξανασπάω - ῶ· evello, -ere.
ἐξανάστασις, ἡ· 1) expulsio ex sede; migratio e sede. 2) † reditus in vitam.
ἐξαναστρέφω· everto, -ere.
ἐξανατέλλω· exoriri facio.
ἐξαναφέρω· 1) = ἄνω φερω, sursum fero. 2) *ἀμετ.* = ἀναλαμβάνω, recreo, -are. *3) (ἐ)ξαναφέρω, rursum fero.
ἐξανδραποδίζω καὶ **ἐξανδραποδίζομαι·** 1) ἐξανδρ. τινά, in servitutem adsero (redigo, abduco, abstraho) aliquem. 2) ἐξανδρ. Ἀθήνας, πόλιν, in meam potestatem redigo (subigo) Athenas, oppidum. 3) *παθητ.* alicujus imperio me subjicio.
ἐξανδραπόδισις, ἡ, ἐξανδραποδισμός, ὁ· abreptio in servitutem; servitium, -i, οὐ.
ἐξανδρόομαι - οῦμαι· vir fio.
ἐξανεγείρω· valde excito.
ἐξάνειμι· egredior, -i.
ἐξανεμίζω· ventilo, -are.
ἐξανεμόω - ῶ· 1) vento perflo. 2) *μεταφ.* ἐξανεμῶ εἴς τι, excito ad aliquid. 3) ἐξανεμοῦμαι, ventis agitor.
ἐξανέρχομαι (γῆς)· ex terra prodeo
ἐξανευρίσκω· invenio, -ire.
ἐξανέχω· 1) exsto super; emineo, -ere. 2) ἐξανέχομαι (= ἀνέχομαι), perfero, tolero.
ἐξανεψιοί, οἱ· consobrinorum filii.
ἐξανθέω - ῶ· 1) effloresco, -ere. 2) = ἀπανθῶ, defloresco, -ere. 3) ἐπὶ νόσου. pustulis scateo; papulo, -are.
ἐξάνθημα, τό· 1) quod effloruit. 2) ἐπὶ νόσου, papula, -ae, θ. pustula, -ae, θ.
ἐξάνθησις, ἡ· efflorescendi actio.
ἐξανθίζω· 1) floribus orno. 2) = ἐξανθῶ, papulo, -are.
ἐξάνθισμα, τό· papula, -ae, θ.
ἐξανθρωπίζω· humanum aliquid facio. σιτία ἐξηνθρωπισμένα, cibi ad naturam humanam accomodati.
ἐξάνθρωπος, ον· saevus, a, um.
ἐξανίημι· emitto, -ere.
ἐξανίστημι· 1) excito, -are, aliquem ἢ aliquid. ἐξανίστημι θηρίον, excito feram. 2) surgere cogo, expello, ejicio (aliquem). ἐξανέστησαν τοὺς Κᾶρας ἐκ τῆς νήσου, Caras ex insulis ejecerunt. 3) **ἐξανέστην, ἐξανίσταμαι·** α) surgo ἢ exsurgo, -ere. ἐξανίσταμαι ἐκ τῆς ἐνέδρας, exsurgo ex insidiis (exsisto e latebris). ἐξανίσταμαι

εἰς περίπατον, exsurgo, ut deambularem. ἐξανίσταμαι τῆς κλίνης, e lecto surgo. ἐξανίστασο πρὸ τῆς μέθης, exsurge priusquam inebrieris. ἐξανίσταμαι τῆς ὁδοῦ, de via decedo. 6) † ὁ Κύριος ἐξανέστη, Dominus surrexit, in vitam rediit. *γ) ἐξεγείρομαι, surgo (contra aliquem ἢ aliquid); rebello, -are. ὁ λαὸς ἐξανέστη, populus surrexit, rebellavit.

ἐξανοίγω· aperio, -ire.

ἐξανοιδέω - ῶ· intumesco, -ere.

ἐξάνοιξις, ἡ· apertio, -onis, θ.

ἐξανορθόω - ῶ· rursum erigo.

ἐξαντλέω - ῶ· 1) exhaurio (-si, -stum, -ire), aliquid (ὕδατα aquas). ἐξαντλῶ πόνους, labores exhaurio. ἐξαντλῶ τὸ ἀργύριον, pecuniam exhaurio. ἐξαντλῶ τὰς δυνάμεις, vires exhaurio. *2) μετφ. ἐξαντλῶ τὴν ὑπομονήν, rumpo patientiam. ἐξαντλῶ τὸ θέμα, omnia accurate expono; nihil intactum relinquo; aliquid ab omni parte considero. **ἐξαντλοῦμαι** (= ἐξαντλῶ τὰς δυνάμεις), exhaurio vires; conficior; **ἐξηντλημένος, η, ον**, exhaustus, fessus, confectus, a, um. ἐκ τῶν δαπανῶν ἐξηντλημένος, exhaustus impensis. ἐκ τοῦ ἀσώτου βίου ἐξηντλημένος, exsuccus et enectus. ἐξηντλήθη ἡ ὑπομονὴ ἡμῶν, nostra patientia rupta est.

***ἐξάντλησις, ἡ**· exhaustio, -onis, θ. virium defectio ἢ confectio; summa lassitudo.

ἐξανύω καὶ **ἐξανύτω** (= περαίνω), perficio, -ere, aliquid.

ἐξαπαλλάσσω καὶ **ἐξαπαλλάττω** τινά τινος· libero aliquem aliqua re.

ἐξάπαντος· certo, certe; haud dubie.

ἐξαπατάω - ῶ· 1) frustor, -ari, aliquem. σὲ αὐτὸν ἐξαπατήσεις, te ipsum frustaberis. 2) decipio (-epi, -eptum, -ere), aliquem. 3) verba do alicui. 4) ἐξαπατῶ τινα δόλοις, fallo aliquem dolis.

ἐξαπάτη (= ἐξαπάτησις)· deceptio.

ἐξαπατητικός τινος· fallax, -acis.

ἐξαπέλεκυς ἀρχὴ (ἐν Ῥώμῃ) praetoria potestas; praetura, -ae, θ.

ἐξάπηχυς, υ· sex cubitorum.

ἐξαπιναῖος, α, ον (= ἀπροσδόκητος). repens, -ntis; repentinus, a, um.

ἐξαπιναίως (= ἐξαίφνης)· repente.

ἐξαπίνης (= αἴφνης)· repente.

ἐξαπλάσιος, α, ον, ἐξαπλασίων, ἐξαπλοῦς· sexies tantum.

ἐξάπλεθρος, ον· sex jugerum.

ἐξάπλευρος, ον· sex latera habens.

ἐξαπλόω-ῶ expando (-ndi, -nsum, -ere) aliquid; explico, -are; extendo, -ere, aliquid. ***ἐξαπλοῦμαι**· α) extendor, -i; expandor, -i. 6) diffundor -i.

ἐξάπλωσις, ἡ· expansio, -onis, θ. explicatio, -onis, θ. propagatio, -onis, θ.

ἐξαποθνήσκω· emorior, -i.

ἐξαπόλλυμι· funditus perdo, aliquem. δθ. interficio aliquem. **ἐξαπόλλυμαι, ἐξαπόλωλα**, pereo, perii.

ἐξαπορέω - ῶ· prorsus haesito.

ἐξαποστέλλω· ablego, -are; emitto, -ere. ἐξαποστέλλω πλοῖα, mitto naves.

ἐξαποστολή, ἡ· ablegatio, -onis, θ.

ἐξάπους, ὁ, ἡ· sex pedes habens.

ἐξαπτέρυγος, ον· sex alas habens. τὰ ἐξαπτέρυγα (Σεραφείμ), sexalaria.

ἐξάπτω· 1) = προσδένω, annecto (-exui) -ere; alligo, -ere, (ex aliqua re). 2) = ἀνάπτω, accendo, -ere, aliquid. μετφ. ἐξάπτω τινά, accendo aliquem. **ἐξάπτομαι**· accendor (-nsus, sum, -i); excitor (-atus sum, -ari). ὁ ἀγὼν ἐξήφθη, certamen accensum est. ἐξημμένος, η, ον, accensus, a, um; excitatus, a, um.

ἐξάπτωτος, ον· sex casus habens.

Ἑξάπυλα, τά· Hexapylon, -i, οὐ.

ἐξαπωθέω - ῶ τινα· abigo aliquem.

ἐξάπωλος, ον· sex pullos habens.

ἐξάραγμα, τό collisio, -onis, θ.

ἐξαραιόω - ῶ· rarefacio, -ere.

ἐξαραίωσις, ἡ· rerefactio, -onis.

ἐξαράσσω καὶ **ἐξαράττω**· exturbo, -are; effringo, -ere.

ἐξαργέω - ῶ· 1) ἀμετ. otiosus sum. 2) παθητ. γῆ ἐξαργηθεῖσα, ager incultus.

ἐξαργυρίζω καὶ **ἐξαργυρόω - ῶ** τι· pecunià permuto, aliquid; pecunià vendo aliquid.

***ἐξαργύρωσις**· permutatio percunià.

ἐξαρέσκομαί τινι gratum et acceptum me reddo (alicui). ἐξαρ. τινὰ δώροις donis aliquem concilio (mihi).

ἐξαρθρόω - ῶ· luxo, = are. ἐξαρθρῶ τὸν ὦμον, ejicio armum.

ἐξάρθρωμα, τό, ἐξάρθρωσις, ἡ· luxatura, -ae, θ. luxus, -us, ἀ.
ἐξαριθμέω -ῶ· enumero, -are.
ἐξαρίθμησις, ἡ· enumeratio, -onis.
ἐξαρκέω -ῶ· sufficio, (-feci) -ere. ἐξαρκῶ τινι, πρός τι, εἴς τι, sufficio alicui ἢ ad aliquid. ἡ δύναμις ἐξαρκεῖ τινι, vires alicui sufficiunt. ἡ δύναμις ἐξαρκεῖ πρὸς τὸ ἔργον, vires ad laborem sufficiunt. *ἀπρσσ.* ἐξαρκεῖ μοι, sufficit mihi.
ἐξαρκής (= ἐξαρκῶν)· sufficiens.
ἐξαρκούντως· sufficienter.
ἔξαρμα, τό· sublatio, -onis, θ.
ἐξαρνέομαι -οῦμαι· nego, -are; recuso, -are, aliquid.
ἐξάρνησις, ἡ· negatio, -onis, θ.
ἔξαρνος, ον· qui negat. ἔξαρνός εἰμι, nego, -are (aliquid).
ἐξαρπάζω· eripio, (-ipui, -ptum, -ere), aliquid ἢ aliquem.
ἔξαρσις, ἡ· elatio, -onis, θ.
ἐξαρτάω-ῶ suspendo (-udi, -nsum, -ere), aliquid ex aliqua re. ἐξαρτῶ τὸ τόξον ἐκ τῶν ὤμων, suspendo arcum humeris. ἐξαρτῶμαι, ex pendeo, -ēre; dependeo, -ēre. ἐξηρτημένος ἔκ τινος, suspensus ex aliqua re. μεταφ. ἐξαρτῶμαι ἔκ τινος (πρωσ.), ab (ex, de) aliquo pendeo; alicui obnoxius sum. τοῦτο ἐξαρτᾶται ἐκ τῶν περιστάσεων, pro tempore agendum est.
ἐξάρτημα, τό· adpendix, -icis.
ἐξάρτησις, ἡ suspensio, -onis.
ἐξαρτίζω· perago, -ere. ἐξηρτισμένος πρός τι, praeparatus ad aliquid. ἐξηρτισμένα πλοῖα, naves oneratae.
ἐξάρτισις adparatus (navis).
ἐξάρτυσις ἡ instructio, -onis.
ἐξαρτύω instruo, -ere aliquid. δύναμις πᾶσι τοῖς ἀναγκαίοις ἐξηρτυμένη, copiae omnibus rebus instructae.
ἐξάρυσις, ἡ· exhaustio, -onis, θ.
ἐξαρύω exhaurio, -ire.
ἐξαρχῆς (ἐξ ἀρχῆς)· ab initio.
ἔξαρχος· inceptor, -oris. ἔξαρχος στάσεως, auctor seditionis. ἔξαρχος ἱερέων, supremus sacerdotum.
ἐξάρχω· incipio ἢ incepto (facere aliquid); auctor sum alicujus rei.
1. **ἑξάς, ἡ·** senarius numerus; hexas, adis, θ.
2. **ἑξᾶς, ὁ** (=δύο οὐγκίαι)· sextans.
ἐξασθενέω -ῶ· viribus deficior; debilitor (-atus sum, -ari). ἐκ τοῦ γήρατος ἡ δύναμις ἐξασθενεῖ, senectute debilitantur vires. ἐκ τοῦ τραύματος ἐξασθενήσας, debilitatus vulnere. τὸ γῆρας ἐξασθενεῖ τὴν ὅρασιν, senectus oculorum aciem retundit.
***ἐξασθένησις, ἡ·** virium defectio (imminutio, infractio). ἡ ἐξασθένησις τῆς ὁράσεως, oculorum infirmitas.
ἐξασκέω -ῶ· 1) ἐξασκῶ τινα, exerceo (-cui, -ere); exercito, -are, aliquem. **ἐξασκοῦμαι,** (περί τι, πρός τι, εἴς τι), me exerceo ἢ exerceor in aliqua re. ἐξασκοῦμαι εἰς τὸ λέγειν, me exerceo in dicendo. ἐξησκημένος, η, ον, exercitatus, a, um. 2) ἐξασκῶ τι (τέχνην, ἐπάγγελμα), exerceo, ἢ profiteor aliquid (artem, professionem).
***ἐξάσκησις, ἡ·** exercitatio, -onis, θ. ἐξάσκησις τέχνης, ἐπαγγέλματος, exercitio artis, professionis.
ἑξαστάδιος, ον· sex stadiorum.
ἑξάστιχος, ον· sex constans versibus· hexastichus a um.
ἐξαστράπτω· refulgeo -ere.
ἑξασύλλαβος· sex syllabis constans.
ἑξάστυλος, ον· sex columnas habens; hexastylos.
ἐξασφαλίζομαι (= **ἐξασφαλίζω**) τι tutum reddo aliquid in tuto colloco aliquid. ***ἐξασφαλίζομαι** (ἐξησφαλίσθην), tutum me praesto (ab aliqua re); in tuto sum: cedo in tutum τὰ χρήματα ἐξησφαλίσθησαν, pecunia sunt in tuto.
***ἐξασφάλισις, ἡ·** securitas, -atis, θ.
ἐξατμίζω· exhalo, -are; evaporo, -are, aliquid. **ἐξατμίζομαι,** evaporor, -ari; in vapores solvor.
***ἐξάτμισις, ἡ·** exhalatio, -onis, θ. evaporatio, -onis, θ.
ἐξαττικίζω· atticum facio.
ἐξάττω· exsilio, -ire.
ἐξαυαίνω· exsicco, -are.
ἐξαυδάω -ῶ· eloquor, -i.
ἐξαυλίζομαι· castra moveo.
ἐξαῦτις, ἐξαῦθις· rursus; iterum.
ἐξαφαιρέω -ῶ· aufero, -erre. ἐξαφαιροῦμαί τινα εἰς ἐλευθερίαν, in libertatem vindico.
ἐξαφανίζω· e conspectu tollo. ἐντεῦθ. = deleo, -ere; exstinguo, -ere; funditus perdo (aliquem ἢ aliquid).

*ἐξαφανίζομαι (ἐξηφανίσθην), e conspectu me tollo; ex oculis evanesco ἢ ἁπλ. evanesco (-nui, -ere).

ἐξαφάνισις, ἡ, ἐξαφανισμός, ὁ· deletio, -onis, θ. deletus -us, ἀ. in nihilum deductio.

ἐξαφίημι· dimitto, -ere.

ἐξαφίσταμαί τινος· abscedo, -ere.

ἐξαφρίζω· despumo, -are, aliquid. spumam eximo, -ere.

ἐξάφρισις, ἡ· despumatio, -onis.

ἐξάχειρ, ὁ, ἡ· sex manus habens.

ἑξαχῆ, ἑξαχῶς· sexies; sex modis, sex partibus.

ἐξαχρειόω -ῶ· 1) inutilem reddo. *2) νεοελ. vilem reddo aliquem. ἐξαχρειοῦμαι (ἐξηχρειώθην), evilesco, evilui, -ere.

ἑξάψαλμος, ὁ· sex psalmi.

ἔξαψις, ἡ· inflammatio, -onis, θ. μετφ. = ὁ παροξυσμὸς τῆς ψυχῆς, inflammatio animi; animi ardor, aestus, us, ἀ. ira, ae, θ. εἰμὶ ἐν ἐξάψει, ardeo. ἐν ἐξάψει ὀργῆς ἢ θυμοῦ, ab irato.

ἐξαγγυάω -ῶ τινα· sponsione aliquem libero.

ἐξεγγύησις, ἡ· vadimonium, -i, οὐ.

ἐξεγείρω· 1) exsuscito, -are, aliquem ἢ aliquid 2) excito, -are, aliquem ἢ aliquid ἐξεγείρομαι (ἐξηγέρθην), expergiscor (experrectus sum, -i); exsurgo (-rexi, -e).

ἐξεγερτικός, ή, όν· excitabilis, e.

ἐξέγερσις, ἡ· 1) expergefactio, -onis, θ. 2) excitatio, -onis, θ.

ἐξεδαφίζω· funditus everto.

ἐξέδρα, ἡ· 1) exedra, -ae, θ. *2) suggestus, us, ἀ.

ἔξεδρος, ον· a sede absens.

ἐξεῖδον· prospexi.

ἐξεικάζω· accurate effingo (aliquid). παθητ. similis sum.

ἐξεικονίζω· 1) ex exemplari effingo (aliquid); ad similitudinem rei alicujus aliquid facio. 2) per imaginem exprimo (significo) aliquid, describo aliquid.

*ἐξεικόνισις, ἡ· expressio alicujus rei per imaginem; descriptio, -onis, θ.

ἐξειλέω-ῶ· evolvo, -ere. ἐξειλ. βίβλον (= ἀνελίττω 6.), evolvo librum. ἐξειλοῦμαι ἐκ τῶν παγίδων, me ex laqueis explico.

ἔξειμι (ἐξέρχομαι)· exeo (-ii, -itum, -ire); egredior (-essus sum, -i). ἔξειμι (ἐξέρχομαι) ἐκ τοῦ στρατοπέδου, egredior e castris. ἔξιθι, ἔξελθε, egredere, abi, i.

ἐξεῖναι· licere· ἰδὲ ἔξεστι.

ἐξεῖπον· effatus sum; enuntiavi. ἐξειπεῖν, eloqui.

ἐξειργασμένως· perfecte.

ἐξείργω (= κωλύω)· cohibeo, -ere (aliquem ab aliquo); excludo, -ere (aliquem aliqua re). ὑπὸ τοῦ νόμου ἐξειργόμενος, lege exclusus.

ἐξελασία, ἐξέλασις, ἡ· expulsio, -onis, θ. discessus, -us, ἀ.

ἐξελαύνω· 1) expello (-uli, -ulsum, -ere) aliquem ἢ aliquid. ἐξελαύνω τινὰ τῆς οἰκίας, expello aliquem domo. ἐξελαύνω τινὰ ἐκ τῆς πατρίδος, expello aliquem patriâ. 2) ἀμετ. progredior. -i. ἐντεῦθεν ἐξελαύνει, inde progreditur.

*ἐξέλεγξις, ἡ· convictio, -onis, θ. probatio, -onis, θ censura, -ae, θ.

ἐξελέγχω· 1) redarguo (-ui, -ûtum, -ere) aliquem ἢ aliquid. 2) convinco (-ici, -ere), aliquem. ἐξελέγχω τινὰ ψευδόμενον, ὅτι ψεύδεται, convinco aliquem mendacii. 3) refuto, -are, aliquem. 4) reprehendo, -ere, aliquem. ἐξελέγχομαι ὑπό τινος, redarguor, convincor ab aliquo.

ἐξελεῖν· ἰδὲ ἐξαιρέω -ῶ.

ἐξελευθερικός. ὁ· libertinus, -i, ἀ. ἡ ἐξελευθερική, libertina, -ae, θ.

ἐξελεύθερος, ὁ· libertus, -i, ἀ.

ἐξελευθερόω -ῶ· libero, -are.

ἐξέλευσις (= ἔξοδος)· exitus, -us, ἀ.

ἐξελιγμός, ὁ, ἐξέλιξις, ἡ· evolutio, -onis, θ. explicatio, onis θ.

ἐξελίσσω καὶ ἐξελίττω (= ἀναπτύσσω)· 1) evolvo, (-olvi, -olutum, -ere) aliquid. ἐξελίττω τὴν φάλαγγα, evolvo phalangem μετφ. ἐξελίττω βιβλίον (= ἀναγινώσκω), evolvo librum. ἐξελίττω τὰς αἰτίας τοῦ πολέμου, evolvo causas belli. 2) explico, -are, aliquid.

ἐξελκόω -ῶ· exulcero, -are

ἐξελκυσμός. ὁ extractio, -onis, θ.

ἐξελκύω καὶ ἐξέλκω· extraho (-xi, -ctum, -ere) aliquem ἢ aliquid. ἐξέλκω τινὰ τῆς οἰκίας, extraho aliquem domo. ἐξέλκω τοῦ σώματος τὸ βέλος, extraho telum e corpore

ἐξέλκωσις, ἡ· exulceratio, -onis, θ.
ἐξελληνίζω· graecum facio (aliquid); graece verto ἢ reddo aliquid. τὰ λατινιστὶ ἀναγινωσκόμενα ἐξελληνίζω, ea quae lego latine, graece reddo. ἐξελληνιζόμενον, graece versum.
ἐξεμέω - ῶ· evomo (-ui, -itum, -ere), aliquid.
ἐξεμπεδόω - ῶ (συνθήκας)· sancio.
ἐξεμπολάω - ῶ· vendo, -ere.
*ἐξεναντίας· contra.
ἐξέννυμι· exuo, -ere.
ἐξεντερίζω exentero, -are, aliquid. eviscero, -are, aliquid.
ἐξεπᾴδω· excanto, -are.
ἐξεπαίρω· extollo, -ere.
ἐξεπίσταμαι· probe novi. ἐξεπιστάμενος τὸν λόγον = memoriâ tenens.
ἐξεπίτηδες· consulto; de industria; consilio.
ἐξέρασμα, τό· vomitus, us, ἀ.
ἐξεράω - ῶ (ξερνῶ)· vomo, -ere. ἐντεῦθ. = effundo, -ere; ejicio, -ere, aliquid.
ἐξεργάζομαι· 1) = καταπράττω, ἀποτελῶ, absolvo, ere; perficio, -ere, aliquid; efficio, -ere, aliquid. 2 ἐξεργ. ἀγρόν, agrum colo. 3) ἐξεργ. λόγον, elaboro orationem.
ἐξεργασία, ἡ· elaboratio, -onis, θ.
ἐξεργαστικός· efficax in agendo.
ἐξερεθίζω· irrito, -are; lacesso, -ere, aliquem ἢ aliquid.
ἐξέρευγμα, τό· ructu ejectum.
ἐξερεύγω· eructo, -are. ἐξερεύγεται φλόγας, flammas eructat. ὁ ποταμὸς ἐξερεύγεται εἰς τὸ πέλαγος, flumen se in mare effundit.
ἐξερευνάω - ῶ· pervestigo (investigo) -are, aliquid; perscrutor, -ari; exploro, -are, aliquid
ἐξερεύνησις, ἡ· perscrutatio, -onis, θ investigatio, exploratio, -onis, θ.
ἐξερευνητής, ὁ perscrutator, -oris, ἀ. investigator, explorator, -oris, ἀ.
ἐξερευνητικός, ή, όν· ad investigandum acutus ἢ aptus.
ἐξέρευξις, ἡ eructatio, -onis, θ.
ἐξερημόω - ῶ· desôlo, -are; devasto, -are. **ἐξερημοῦμαι,** devastor, -ari. ἐξερημωθείς, ἐξερημωμένος, desolatus, devastatus, a, um.
ἐξερμηνεύω· interpretor, -ari.
ἐξερπύζω καὶ **ἐξέρπω·** erêpo (-psi), -ere; proserpo ἢ prorepo -ere.
ἐξερυθριάω - ῶ· erubesco, -ere.
ἐξερύω (= ἐξέλκω)· extraho, -ere.
ἐξέρχομαι· 1) exeo, (-ii, -itum -ire); ἐξέρχομαι τῆς οἰκίας, exeo domo ἢ foras. ἐξέρχ. ἐκ τοῦ θαλάμου, exeo de cubiculo. ἐξέρχομαι ἐπὶ μάχην exeo ad pugnam. 2) ἐπὶ χρόνου = λήγω ὁ ἐνιαυτὸς ἐξέρχεται, annus exit. 3 egredior (-essus sum, -i): ἐξέρχ. τῆς πόλεως, τῆς οἰκίας, egredior ex oppido domo. ἐξῆλθεν, egressus est ἔξελθε egredere, abi, i. 4) δρομαῖος ἐξῆλθε τῆς οἰκίας, foras excurrit.
ἐξερωτάω - ῶ· interrogo, -are.
ἐξεσθίω· exedo, -ere.
ἔξεσις (γυναικός)· dimissio, -onis, θ.
ἔξεστι· 1) ἔξεστί μοι ποιεῖν τι, in mea potestate est ut aliquid faciam. ἐλευθεριώτερον βιῶναι ἐξῆν αὐτῷ, liberius vivendi fuit ei potestas. 2) licet (-uit, -ere). ἔξεστί σοι ταῦτα ποιεῖν, ea facere tibi licet. ἐμοὶ ἐξῆν ἀπράγμονι εἶναι, mihi licuit esse otioso. ἔξεστί σοι παίζειν, licet (ut) ludas. **ἐξόν,** quum liceat, quum sit in nostrâ potestate situm.
ἐξετάζω· 1) examino, -are, aliquid. 2) = ἐρευνῶ τι, inquiro aliquid ἢ de aliqua re. 3) ἐξετάζω (= ἀνακρίνω) τινά, interrogo aliquem, inquiro in aliquem. 4) ἐξακριβῶ τι, exploro, -are, aliquid. ἐξήτασα, exploratum habeo ἢ mihi exploratum est. 5) ἐξετάζω (= δοκιμάζω τι), tento aliquid. 6) ἐξετάζω τὴν στρατιάν, recenseo (lustro) exercitum. 7) ἐξετάζω τινὰ πρός τινα, comparo aliquem cum aliquo. *8) νεοελ. ἐπὶ μαθητῶν· ἐξετάζω τινά, examino aliquem, industriae alicujus specimem capio. 9) **ἐξετάζομαι·** α) ἐξετάζομαι μετὰ τοῦ Καίσαρος, sum in partibus Caesaris. β) ἐξετάζομαι ἔν τισι, censeor, numeror inter aliquos. *γ) ἐπὶ μαθητῶν specimen et documentum industriae meae praebeo; examinor, -ari. ἐξητάσθην, examinatus sum; probatus sum.
ἐξέτασις, ἡ· 1) examen, -inis, οὐ. examinatio, -onis, θ. μετ' ἐξετάσεως, examinate. 2) ἐξέτασις (= ἐπιθεώρησις) στρατοῦ, recensio, lustratio (exercitus). 3) ἐξέτασις μαρτύρων, testium

interrogatio. *4) ἡ ἱερὰ ἐξέτασις, inquisitio, -onis, θ.

ἐξεταστής, ὁ· examinator, -oris, ἀ. inquisitor, -oris, ἀ.

ἐξεταστικός, ή, όν· ad examinandum pertinens ἢ aptus (a, um); examinatorius, a, um.

ἐξέτης, ες· sexennis, e.

*ἐξευγενίζω· 1) nobilito, -are; excŏlo, -ere; nobilem facio. 2) ad humanitatem informo, excolo, perpolio. ἐξευγενίζομαι (ἐξευγενίσθην), ad humaniores cultus adducor (-ductus sum).

*ἐξευγενισμός, ὁ· humanitas, -atis, θ. cultus, -us, ἀ. cultus vitae.

ἐξευθύνω· rationes exigo.

ἐξευκρινέω-ῶ· diligenter considero.

ἐξευλαβέομαι· diligenter caveo.

ἐξευμενίζω τινά· aliquem propitium facio ἢ reddo. ἐξευμενίζομαί τινά, aliquem mihi propitium reddo. *ἐξευμενίζομαι, propitius fio.

ἐξευνουχίζω· eunuchum facio.

ἐξεύρεσις, ἡ inventio, -ionis, θ

ἐξευρετικός, ή, όν· sollers ad inveniendum.

ἐξεύρημα, τό· sollerter inventum.

ἐξευρίσκω· 1) invenio, -ire. ὁ ἐξευρὼν (= ὁ ἐπινοήσας), inventor, -oris, ἀ. ἡ ἐξευροῦσα, invetrix, -icis. 2) reperio, -ire, aliquid.

ἐξευτελίζω· in contemptionem adduco (aliquem); contemptissimum et despicatissimum aliquem facio. ἐξευτελίζομαι, in contemptionem venio; evilesco, -ere.

ἐξευτελισμός, ὁ· 1) contemptio, -onis, θ. contemptus, us, ἀ. dedecus, oris, οὐ. 2) ἐπὶ τιμῆς vilitas, -atis, θ.

*ἐξευτελιστικός, ή, όν· contumeliosus, a, um; probrosus, a, um; turpis, is.

*ἐξευτελιστικῶς· contumeliose; probrose.

ἐξεχής, ές· eminens, -ntis.

ἐξέχω· 1) emineo, -ere. σκόπελος ἐξέχει τῆς θαλάσσης, rupes eminet aequore. 2) μετφ. (=διαπρέπω): πάντων ἐξέχω, inter omnes emineo. ἐξέχων, emineus, -ntis.

ἐξηγέομαι -οῦμαι· 1) = προπορεύομαι, praeeo, -ire; viam monstro. ἐξηγοῦμαί τινι (= ὑπηγορεύω), praeeo alicui. 2) = ἐκθέτω: ἐξηγοῦμαι τὴν ἐμὴν γνώμην, explico meam sententiam 3) = διηγοῦμαί τι, enarro, -are, aliquid. 4) = ἐξηγῶ, ἑρμηνεύω· interpretor (-atus sum, -ari). οὕτως ἐξηγήθη, ita interpretatum est.

ἐξήγημα· interpretamentum, -i, οὐ.

ἐξήγησις, ἡ· 1) explicatio, narratio -onis, θ. 2) = ἑρμηνεία, interpretatio, -onis, θ.

ἐξηγητής, ὁ interpretator, -oris, ἀ.

ἐξηγητικός· interpretatorius, a, um.

ἐξηθέω-ῶ (=στραγγίζω)· percŏlo.

ἑξήκοντα, οἱ, αἱ, τά· sexaginta. ἀνὰ (κατὰ) ἑξήκοντα, sexageni, ae, a. ἐξ ἑξήκοντα συγκείμενος, sexagenarius, a, um.

ἑξηκονταετής, ὁ· sexagenarius, i, ἀ.

ἑξηκονταετία· sexaginta anni.

ἑξηκοντάκις· sexagies.

ἑξηκοντακισχίλιοι· sexagies mille.

ἑξηκονταέτης, ὁ· sexagenarius, i, ἀ.

ἑξηκοστός, ή, όν· sexagesimus, a, um.

ἐξηκριβωμένως· diligentissime.

ἐξήκω (ἐπὶ χρόν.). praeterii.

ἐξηλλαγμένος, η, ον· ἰδὲ ἐξαλλάσσω.

ἐξηλλαγμένως· abhorrente modo.

ἐξηλιμμένος, η, ον· ἰδὲ ἐξαλείφω.

ἐξημαρτημένως· perperam.

*(ἐ)ξημερώνει· lucet, illucet. εὐθὺς ὡς ἐξημέρωσεν, primâ luce.

*(ἐ)ξημέρωμα, τό· prima lux; aurora -ae, θ. diluculum, -i, οὐ.

ἐξημερόω-ῶ· mansuefacio (-eci, -atum, -ere) aliquem ἢ aliquid. ἐξημεροῦμαι, mansuefio (-factus sum, -eri); mansuesco, -ere.

ἐξημέρωσις, ἡ· mansuetudo, -inis.

ἐξήνεγκα, ἐξήνεγκον· ἰδὲ ἐκφέρω.

ἑξήρης ναῦς· navis sex ordinum.

ἑξηρικόν (πλοῖον)· = ἑξήρης.

ἑξῆς· 1) deinceps; 2) deinde. 3) καὶ τὰ ἑξῆς, et cetera. 4) ὁ ἑξῆς, consequens, -ntis. *5) εἰς τὸ ἑξῆς, posthac. exinde, in posterum.

ἐξητασμένως· exquisite.

ἐξιάομαι-ῶμαι· persano, -are. μετφ. ἐξ. πείνην, δίψαν, depello, expleo famem, sitim.

ἐξιδιάζομαι· mihi vindico.

ἐξιδιασμός, ὁ· vindicatio, -onis.

ἐξιδιόομαι-οῦμαι mihi vindico.

ἐξιδρόω-ῶ· exsudo, -are.

ἐξίδρωσις, ἡ exsudandi actio.
ἐξίημι emitto, -ere ὁ ποταμὸς ἐξίησιν εἰς θάλασσαν, flumen in mare effunditur.
ἐξικμάζω 1) humore emitto, -ere 2) exsicco, -are.
ἐξικνέομαι -οῦμαι 1) ἐξικν. εἴς τι, ἐπί τι, πρός τι, pervenio, adtingo aliquid. 2) ἐξικνοῦμαί τινος (=ἐπιτυγχάνω τινός), consequor, adipiscor aliquid. ἐξικν. τῆς δόξης τινός, aequo gloriam alicujus. 3) οὐδ. ἢ ἐξικν. εἴς τι πρός τι (=ἐξαρκῶ), sufficio, -ere.
ἐξιλαρόω -ῶ exhilaro, -are. ἐξιλαρῶ τὸ μέτωπον, explico frontem.
ἐξιλάσκομαί τινα· propitium reddo aliquem; placo, -are, aliquem. ὁ ἐξιλασσόμενός τινα, propitiator, -oris, ἀ.
ἐξίλασμα, τό placamen, -inis, οὐ. piaculum, -i, οὐ.
ἐξιλασμός, ὁ placatio, -onis, θ. propitiatio, -onis, θ.
ἐξιλαστήριος, α, ον, ἐξιλαστικός, ή, όν vim placandi habens; piacularis, e. τὰ ἐξιλαστήρια, piacula irae divinae; piacularia.
ἐξιλεόω -ῶ propitio aliquem; aliquem propitium facio. ἐξιλεοῦμαί τινα, aliquem mihi propitium facio.
ἐξιλέωμα, τό placamen, -inis, οὐ.
ἐξιλέωσις, ἡ placatio, -onis, θ. propitatio, -onis, θ.
ἐξιλεωτικός, ή, όν placans, -ntis; piacularis, e.
ἐξιππάζομαι, ἐξιππεύω equo evehor; equo exeo.
ἔξιππος, ον sex equis junctus.
ἐξίπταμαι evolo, -are.
ἕξις, ἡ 1) ἕξις ἐπιστήμης, ὅπλων, habere scientiam, arma. 2) = κατάστασις, διάθεσις, constitutio, -onis, θ. habitus, -us, ἀ. 3) = δεξιότης, ἐμπειρία, usus, -us, ἀ. μεγάλην τῶν πολεμικῶν ἕξιν ἔχει, magnum in re militari usum habet. 4) = συνήθεια, consuetudo, -inis, θ.
ἐξισάζω adaequo, -are.
ἐξ ἴσης, ἐξίσου aequaliter; aeque ac; perinde.
ἐξισόω -ῶ aequo, -are; ἐξισῶ τί τινι, aequo aliquid alicui. ἐξισῶ τινά τινι, aequo aliquem cum aliquo. ***ἐξισοῦμαί*** τινι, adaequo aliquem; aequiparo aliquem ἢ aliquid.
ἐξίστημι de statu ἢ de loco demoveo aliquem ἢ aliquid. ἐντεῦθ. 1) ἐξίστημί τινα τοῦ φρονεῖν, alicui mentem alieno. ***ἐξίσταμαι*** τοῦ φρονεῖν, mente alienor. ἐξέστη τοῦ φρονεῖν, mente alienatus est. ἐξεστηκώς, mente alienatus, stupefactus. 2) = μεταβάλλω, διαφθείρω, immuto, -are; corrumpo, -ere, aliquid. ἐξίστημι τὴν ἀρετήν, τὴν πολιτείαν, immuto (corrumpo) virtutem, civitatem. οἶνος ἐξεστηκώς, vinum vapidum. 3) ***ἐξίσταμαι*** (ἀόρ. ***ἐξέστην***) = ἀποχωρῶ, ἀπέρχομαι, decedo, (-essi, -ere). ἐξίσταμαί τινι τῆς ὁδοῦ, (de) viâ alicui decedo. ἐξίσταμαι τῆς στρατηγίας (=παραιτοῦμαι), provinciâ decedo. ἐξίσταμαι τῆς φιλίας, recuso amicitiam. ἐξίσταμαι τῶν μαθημάτων, obliviscor studiorum. ἐξίσταμαι κίνδυνον, effugio periculum.
ἐξιστορέω -ῶ 1) exquiro, -ere. *2) = ἱστορῶ τι, narro, -are, aliquid.
****ἐξιστόρησις, ἡ*** narratio, -onis, θ.
ἐξισχύω possum; valeo, -ere.
ἐξίσωσις, ἡ 1) exaequatio, -onis, θ. *2) ἐν τῇ ἀλγέβρ. aequatio, -onis, θ.
ἐξίτηλος, ον evanidus, a, um. ἐξίτηλον χλωρὸν χρῶμα, viriditas evanida. ἐξίτηλος γίγνομαι (=ἀφανίζομαι), evanesco, -ere. ἐξίτηλον ποιῶ, deleo aliquid.
ἐξιτήριος ad discessum pertinens.
ἐξιτητέον exeundum est.
ἐξίχνευσις, ἡ, ἐξιχνιασμός, ὁ investigator, -oris, ἀ.
ἐξιχνεύω, ἐξιχνιάζω investigo.
****ἐξοβελίζω, ἐξοβελισμός*** ἴδε ὀβελίζω, ὀβελισμός.
ἐξογκόω -ῶ tumidum reddo, tumefacio, aliquid. ***ἐξογκοῦμαι*** 1) tumesco, (-ui, -ere); extumeo, -ere. ***ἐξωγκωμένος, η, ον***, extumidus, a, um. ἐξωγκωμένη κοιλία, extuberatus venter. 2) *μετφ.* = ἐπαίρομαι, alte tumesco.
ἐξόγκωμα, τό, ἐξόγκωσις, ἡ 1) tumor, -oris, ἀ tumentia, -ae, θ. 2) extuberatio, -onis, θ.
ἐξοδεία, ἡ exitus, us, ἀ.
ἐξοδεύω 1) = ἐξέρχομαι, exeo, -ire. *2) = ἐξοδιάζω.
ἐξοδιάζω sumptus ἢ impensas facio; impendo (-di, -nsum, -ere). ἐξοδιάζω (ἐξοδεύω) ἔτι κερδαίνω au-

aestum contero. μὴ ἐξοδίαζε (ἐξόδευε), nullam impensam fac.

ἐξοδίασις, ἡ, ἐξοδιασμός, ὁ· exactio pecuniarum; impensa, -ae, θ

ἐξοδιαστής· sumptuosus, a, um; profusus, a, um.

ἐξοδικός· ad exitum pertinens.

ἐξόδιον (δράματος)· exodium, -i, οὐ. ὁ τὸ ἐξόδιον ᾄδων, exodiarius -i, ἀ.

ἔξοδον, τό· 1) impensa, -ae, θ. sumptus, -us, ἀ. ἔξοδον ποιεῖν εἴς τι (Πολύβ 6, 13), impensas ἢ sumptus facere in re. *2) *νεοελ.* τὰ ἔξοδα ἐξισοῦνται πρὸς τὰ ἔσοδα, convenit ratio expensi et accepti. *ὑπερβολικὰ ἔξοδα ποιεῖ, ingentes impensas facit. *ἄνευ ἐξόδων, sine sumptu.

ἔξοδος, ἡ· 1) exitus, -us, ἀ. 2) = ἐκστρατεία, expeditio, -onis, θ. 3) = ἔφοδος, impetus, -us, ἀ. 4) = λῆξις, ἔξοδος τοῦ ἔτους, exitus anni. 5) = μία τῶν Μωσαϊκῶν βίβλων, exodus, -i, θ.

ἐξόζω· oleo; redoleo, -ere.

ἐξοιδαίνω, ἐξοιδέω -ῶ· extubero, -are; extumesco, -ere.

ἐξοίδησις, ἡ· extuberatio, -onis, θ.

ἐξοικειόω -ῶ· familiarem efficio, adsuefacio aliquem aliqua re. *ἐξοικειοῦμαί* τινι, adsuesco (-evi, -ere) aliqua re. *ἐξοικειοῦμαί* τινα, concilio mihi aliquem, familiarem et amicum mihi reddo aliquem.

ἐξοικέω -ῶ· emigro, -are.

ἐξοικήσιμος, ον· habitabilis, e.

ἐξοίκησις, ἡ· emigratio, -onis, θ.

ἐξοικίζω· domo ἢ patria expello. ἐξοικίζω πόλεις, urbes devasto. *ἐξοικίζομαι,* emigro, -are.

ἐξοίκισις, ἡ, ἐξοικισμός, ὁ· e domo ἢ e patria expulsio.

ἐξοικοδομέω -ῶ· exaedifico, -are.

ἐξοικοδόμησις, ἡ· exaedificatio, θ

**ἐξοικονομέω -ῶ·* aliquid alicui suppedito; alicui stipem (pecuniam) confero.

**ἐξοικονόμησις, ἡ·* collatio stipis ἢ pecuniae.

ἔξοινος, ον· vino ebrius.

ἐξοινόω -ῶ· inebrio aliquem.

ἐξοιστρηλατέω -ῶ· in furorem ago.

ἐξοίσω (μελ. τοῦ ἐκφέρω)· efferam.

ἐξοίχομαι· egredior, -i.

ἐξοκέλλω (ἐπὶ νεώς)· in vadum ἢ ad scopulos allidor, in litus ejicior, in terram deferor. ἡ ναῦς ὑπὸ χειμῶνος ἐξοκέλλει εἰς ἔρημον ἀκτήν, navis tempestate defertur in desertum litus *μετφ.* ἐξοκέλλω εἴς τι, prolabor in aliquid. ἡ νεολαία ἐξώκειλε, prolapsa est juventus. ἐξοκέλλω εἰς τρυφήν, labor. incido in luxuriam.

ἐξολιγωρέω -ῶ· negligo, -ere.

ἐξολισθαίνω· elabor (-psus sum, -i). *μετφ.* ἐξολισθαίνω εἴς τι, elabor ἢ delabor ἢ prolabor in aliquid.

ἐξολίσθησις, ἡ· lapsus, -us, ἀ.

ἐξολκή, ἡ· extractio, -onis, θ.

ἐξόλλυμι· exstinguo, -ere.

ἐξολόθρευσις, ἡ· internecio, -onis, θ. pernicies, -ei, θ. excidium, -i, οὐ. deletus, -us, ἀ.

ἐξολοθρευτικός, ή, όν· internecivus, a, um.

ἐξολοθρευτής, ὁ· qui internecet; vastator, oris ἀ. exstinctor, oris, ἀ.

ἐξολοθρεύω· 1) interneco, -are; deleo, -ere (τὸ ἔθνος, nationem). 2) exscindo, -ere (τὸν πολέμιον hostem). 3) exstinguo, -ere, aliquem ἢ aliquid. *4) *ἐξολοθρεύομαι,* funditus pereo; deleor (-letus sum, -i). in pernecionem redigor.

ἐξομαλίζω· 1) complano, -are; deplano, -are. ἔδαφος ἐξωμαλισμένον, terra plana. ὁ ἐξομαλίζων, complanator, -oris, ἀ. *2) *μετφ.* explano, -are (aliquid); opus facile efficio.

ἐξομήρευσις· obligatio per obsides.

ἐξομηρεύω τινά· per obsides alicujus fidem obstringo.

ἐξομιλέω -ῶ· 1) ἐξομ. τινί, consuetudinem habeo cum aliquo. 2) ἐξομ. τινά, sermonibus mihi concilio aliquem.

ἐξόμματος· oculis prominentibus.

ἐξομματόω -ῶ· oculatum reddo (aliquem), visum restituto.

ἐξόμνυμι (= ἐνόρκως ἀρνοῦμαι ἢ ἀπορρίπτω) τι· ejuro, (-avi, -atum -are) aliquid. ἐξόμνυμι τὴν ἀρχήν, ejuro magistratum. ἐξόμν. πρεσβείαν, ejuro mihi legationem. † *ἐξώμοσεν,* fidem Christi deserit.

ἐξομοιόω -ῶ· consimilem efficio; assimilo -are. ἐξομοιοῦμαί τινι, πρός τινα, consimilis alicui fio ἢ sum.

ἐξομοίωσις, ἡ· assimilatio, onis, θ.

ἐξομολογέομαι-οῦμαι· 1) confiteor (-fessus sum -eri) aliquid (τὴν ἀλήθειαν veritatem). † 2) mea peccata sacerdoti indico, aperio, patefacio 3) περὶ ἱερέως: **ἐξομολογῶ** τινα, peccata confitentem (indicantem) audio.

ἐξομολόγησις, ἡ· 1) confessio, -onis, θ. † 2) delictorum (peccatorum) confessio.

† **ἐξομολογητὴς** ἱερεύς· sacerdos qui confitentes audit, qui peccata confitentibus aures praebet.

ἐξομόργνυμι εἴς τι· imprimo (-pressi) aliquid alicui.

ἐξόμορξις, ἡ· impressio, -onis, θ.

ἐξόν· ἴδε **ἔξεστι.**

ἐξονειδίζω· exprobro, -are.

ἐξονειδισμός, ὁ· exprobratio, -onis.

ἐξονειδιστικός, ή, όν· qui exprobrat.

ἐξονειρωγμός, ὁ· seminis (hominis) per somnium emissio.

ἐξονειρώσσω καὶ **ἐξονειρώττω·** semen per somnium emitto.

ἐξονομάζω· nomine voco.

***ἐξοντόω-ῶ (ἐξοντώνω)·** funditus tollo; exstinguo, -ere; destruo, -ere; deleo, -ere (aliquem ἢ aliquid).

***ἐξόντωσις, ἡ·** exstinctio, -onis, θ. eversio, -onis, θ. deletus, -us, ἀ. exitium, -i, οὐ.

ἐξονυχίζω· 1) ungues reseco. 2) μετφ. = μετ' ἀκριβείας ἐξετάζω, ad ungues extendo ἢ examino (aliquid).

***ἐξονυχισμός, ὁ·** ad ungues examinatio alicujus rei.

ἐξοξύνω· acidum reddo (aliquid). **ἐξοξύνομαι,** acesco (cui, ere).

ἐξόπισθεν· a tergo; retrorsum. εἰς τὸ ἐξόπισθεν = ἐξοπίσω, retro.

ἐξοπίσω· retro; postea.

ἐξοπλίζω· a r m o ἢ armis instruo (milites); copias omnibus rebus instruo. ἐξοπλίζω τὸ στράτευμα, exercitum comparo, instruo, armo. ἐξοπλίζω τὰς ναῦς, naves armo ἢ orno. νῆες ἐξωπλισμέναι, naves instructae et paratae. **ἐξοπλίζομαι,** armis me induo; armatus in acie consisto.

ἐξοπλισία, ἐξόπλισις, ἐξοπλισμός· armatura, -ae, θ. armatus, -us, ἀ.

ἐξοπτάω-ῶ· asso (-are), aliquid.

ἐξοράω-ῶ· prospicio, -ere.

ἐξοργίζω· ad iram incito (aliquem). ἐξοργίζω πρός τινα, irrito adversus aliquem. **ἐξοργίζομαι,** valde irritor. ἐξωργίσθη, valde irritatus est.

ἐξορθιάζω· erigo, ere (aliquid). ἀμετ. ἐξορθιάζων τῷ αἰδοίῳ, pene erecto.

ἐξορθόω-ῶ· erigo, -ere (aliquid). ἐντεῦθ. α) instauro, -are. β) corrigo, -ere, aliquid.

ἐξορία, ἡ· 1) exsilium, -i οὐ. 2) εἰς ὡρισμ. τόπον, relegatio, -onis, θ. *3) εἰς ἑκουσίαν ἐξορίαν ἀπῆλθεν, in voluntarium exsilium abiit. ἐπανάγω τινὰ ἐκ τῆς ἐξορίας, reduco aliquem de exsilio.

ἐξορίζω τινά· 1) extermino (-are) aliquem; in exsilium ago (ejicio, projicio, pello|) aliquem; exsilio afficio aliquem. 2) ἀπὸ ὡρισμένου τόπου ἢ εἰς ὡρισμ. τόπον ἐξορίζω τινά, relêgo (-avi) aliquem. 3) μετφ. ἐξορίζειν ἀγριότητα, ἀσέβειαν, expellere saevitiam, impietatem. 4) ἐξωρισμένος εἰμί, exsulo, -are; exsilio sum.

ἐξορισμός, ὁ· exsulatio, -onis, θ.

ἐξόριστος, ον· extorris patriâ; patriâ ejectus ἢ expulsus, a, um; e x s u l, -ulis.

ἐξορκίζω τινά· 1) adigo (aliquem) jusjurandum; 2) obsecro, -are; obtestor, -ari, aliquem 3) ἐξορκίζω τοὺς δαίμονας, adjuro Dei nomine daemones.

ἐξόρκισις, ἡ· adjuratio, -onis, θ.

ἐξορκισμός, ὁ· 1) adjuramentum, -i, οὐ. † 2) exorcismus, -i, ἀ.

ἐξορκόω-ῶ τινα· adigo aliquem jusjurandum ἢ jurejurando.

ἐξορκιστής, ὁ· adjurator, -oris, ἀ.

ἐξορμάω-ῶ· erumpo, (-upi, -uptum -ere)· ἐξορμῶ ἐπί τι (=παρορμῶ), excito, cohortor ad aliquid. ἐξορμῶ ἐκ στρατοπέδου, e castris proficiscor.

ἐξορμέω-ῶ· e statione navium discedo. μετφ. ἐξορμῶ ἐκ τοῦ νοῦ, sanâ mente destituor.

ἐξόρμησις, ἡ· 1) eruptio, -onis, θ. 2) = παρόρμησις, cohortatio, -onis, θ.

ἐξορμίζω ναῦν· e portu educo navem.

ἐξόρυξις, ἡ· effossio, -onis, θ.

ἐξορύσσω καὶ **ἐξορύττω·** effodio (-ôdi, ossum, -ere) aliquid. ἐξορύττω τινὶ τοὺς ὀφθαλμούς, effodio oculos

alicui. ὁ ἐξορυττόμενος χρυσός, aurum quod effoditur.

ἐξορχέομαι -οῦμαι· exsulto, -are; gestibus aliquem illudo. ἐντεῦθ. = insulto alicui. *μετφ.* ἐξορχ. τὴν ἀλήθειαν, contemno veritatem.

ἐξοσιόω -ῶ· sanctum reddo

ἐξοστεΐζω τι· exosso aliquid.

ἐξοστρακίζω τινά· aliquem testularum suffragiis e civitate ejicio. Θεμιστοκλῆς ἐξοστρακισθεὶς εἰς Ἄργος οἰκήσων ἐχώρησε, Themistocles testularum suffragiis e civitate ejectus Argos habitatum concessit. ἐν γέν. = relêgo aliquem, (ἐκ τοῦ οὐρανοῦ e coelo).

ἐξοστρακισμός, ὁ· testularum suffragiis (e civitate) ejectio.

ἐξόστωσις· ossis extuberatio.

ἐξότε, ἐξότου (ἐξ ὅτου)· ex quo tempore.

ἐξοτρύνω· exhortor, -ari.

ἐξουδενέω -ῶ, ἐξουδενόω -ῶ· ἐξουδενίζω τινά· pro nihilo duco aliquem, in contemptionem adduco aliquem; contemptissimum et despicatissimum aliquem facio. *ἐξουδενίζομαι*, in contemptionem venio; evilesco, -ere.

ἐξουδένησις, ἐξουδένισις, ἐξουδένωσις, ἐξουδένωμα, ἐξουδενισμός· contemptio, -onis, θ. contemptus, -us, ἀ. dedecus, -oris, οὐ.

ἐξουθενέω -ῶ τινα· pro nihilo duco aliquem; in comtemptionem adduco aliquem.

ἐξουθένημα, τό· contemptus, -us, ἀ.

**ἐξουδετερόω -ῶ (ἐξουδετερώνω)·* irritum facio (aliquem ἢ aliquid).

ἐξουσία, ἡ· 1) facultas, -atis, θ. δίδωμί τινι ἐξουσίαν εἰς τὸ λέγειν, do alicui facultatem ad dicendum 2 potestas, -atis, θ. ἐξουσία ἐστί μοι ποιεῖν τι, est in potestate meâ ut (aliquid) faciam. δίδωμί τινι ἐξουσίαν (τοῦ) λέγειν, (τοῦ) ποιεῖν, do, facio alicui potestatem dicendi, faciendi. 3) imperium, -ii, οὐ. ἐξουσία τῆς Ἀσίας, imperium Asiae. 4) magistratus, -us, ἀ. οἱ ἐν ταῖς ἐξουσίαις, qui in republica plurimum pollent. 5) ἡ ὑπατικὴ ἐξουσία, dignitas consulis 6) ἡ τοῦ θαλάμου ἐξουσία, praefectura cubiculi.

ἐξουσιάζω· potestatem habeo; potestatem in aliquem exerceo; dominor in aliquem ἢ in aliqua re.

ἐξουσιαστής, ὁ· penes quem summa inperii est; dominus, princeps, rex.

**ἐξόφλησις, ἡ·* solutio, -onis, θ. pensio, -onis, θ. numeratio, -onis, θ.

**ἐξοφλέω -ῶ·* aes alienum dissolvo; nomen solvo; nomina expedio.

ἐξοχή, ἡ· 1) eminentia, -ae, θ. κατ' ἐξοχήν, per eminentiam; praecipue. 2) = προοχή, prominentia, -ae, θ. 3) = ὑπεροχή, praestantia, -ae. *3) *νεοελ.* rus, ruris, ἀ. praedium, -ii, οὐ. οἰκία ἐν τῇ ἐξοχῇ, villa, -ae, θ. μετέβη εἰς τὴν ἐξοχήν, in praedia sua (in villam suam) se contulit.

ἔξοχος, ον· 1) eminens, -ntis; 2) excellens, -ntis; praestans, -ntis. ἀνὴρ ἔξοχος, vir eximius ac praestans.

**ἐξοχότης, ἡ·* eminentia, -ae, θ. excellentia, -ae, θ. praestantia, -ae, θ.

ἐξόχως· eminenter; excellenter. ἐξόχως ἄριστος, eminenter optimus. ἐξοχώτατα (= διαφερόντως), praestantissime.

ἐξυβρίζω· 1) insolenter me gero. *2) ἐξυβρίζω τινά, insulto (in) aliquem; contumeliam facio alicui.

ἐξύβρισις, ἡ· 1) insolentia, -ae, θ. *2) contumelia, -ae θ.

**ἐξυβριστικός, ἡ, όν·* contumeliosus, a um.

ἐξυγιάζω· persano, -are.

ἐξυγραίνω· madefacio, -ere.

ἔξυγρος, ον· prorsus humidus.

ἐξυδαρόω -ῶ, ἐξυδατόω -ῶ· in aquam converto.

ἐξυδάτωσις· conversio in aquam.

ἐξυλακτέω -ῶ· elatro, -are.

ἐξυλίζω (= διυλίζω)· percôlo, -are.

ἐξυμνέω -ῶ· versibus (carmine) persequor ἢ concelebro aliquem ἢ aliquid. fuse et copiose celebro (collaudo) aliquem ἢ aliquid.

**ἐξύμνησις, ἡ·* versibus (carmine) celebratio, -onis, θ. collaudatio, -onis, θ.

ἐξυπηρετέω -ῶ· servio, -ire; ministro, -are (alicui).

ἐξυπνέω -ῶ· 1) evigilo -are 2)

somno excutior; expergiscor (experrectus sum) -sci.
ἐξυπνίζω τινά ex somno expergo aliquem; expergefacio aliquem e somno.
**ἐξύπνισμα, τό·* expergefactio, -onis.
ἔξυπνος, ον· 1) expergefactus, a, um; somno excitus, a, um. *2) = νοήμων, intelligens, -ntis; mente praeditus, a, um.
ἐξυπτιάζω· resupinor, -ari.
ἐξυφαίνω· pertexo, -ere. μετφ. dolos necto; molior aliquid.
ἐξυψόω -ῶ· exalto, -are.
**ἐξύψωσις, ἡ·* exaltatio, -onis, θ.
ἔξω· 1) ἐπὶ κινήσ. foras. ἔξελθε ἔξω, egredere foras, exi ἢ i foras. ἔξελθε ἐκ τῆς οἰκίας ἔξω, egredere domo foras. 2) ἐπὶ στάσ. foris. ἔξω (ἐκτὸς) τῆς οἰκίας δειπνεῖν, foris cenare. 3) ἔξω τινός, extra aliquid. ἔξω τῆς ἐπαρχίας, extra provinciam. ἔξω τῆς ὑποθέσεως, extra quaestionem ἢ causam. ἔξω φρενῶν ἐγένετο, eum reliquit animum. 4) ὁ ἔξω, externus, a, um. τὰ ἔξω, res externae ἢ quae extra sunt. οἱ ἔξω, externi, peregrini. οἱ ἔξω Ἕλληνες, exteriores Graeri.
ἐξφδηκώς, υῖα, ός· tumidus, a, um.
ἔξωθεν· 1) extrinsecus; ab exteriore parte. 2) ὁ ἔξωθεν, externus, a, um. ὁ ἔξωθεν φόβος, timor externus. οἱ ἔξωθεν, externi, peregrini.
ἐξωθέω -ῶ· 1) extrudo (-si, -sum, -ere), aliquem ἢ aliquid. ἐξωθῶ τινα εἰς τὴν ὁδόν, extrudo aliquem in viam. 2) expello (-uli, -ulsum, -ere) aliquem ἢ aliquid. ἐξωθῶ τινα (ἐκ) τῆς οἰκίας, expello aliquem domo. 3) ἐξωθῶ τοὺς πολεμίους ἐκ τοῦ χαρακώματος, deturbo hostes ex ἢ de vallo. 4) ἐκ τῆς Ναυπάκτου τὰς φρουρὰς τῶν πολεμίων ἐξωθῶ, praesidia adversariorum Naupacto rejicio. 5) ἐξωθῶ τὰς ναῦς πρὸς (εἰς) τὴν γῆν, naves in litus urgeo, ejicio. 6) ex sedibus aliquem expello et extermino. *7) ὁ βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος Ὄθων ἐξώσθη, rex Graeciae Otho e sedibus expulsus et exterminatus est. *8) μετφ. ἐξωθῶ τινα εἴς τι, impello (incito) aliquem ad aliquid faciendum. ἐξωθοῦμαι εἴς τι, impellor (incitor) ad aliquid faciendum.

ἐξώθησις, ἡ· 1) expulsio, -onis, θ *2) impulsio (incitatio), -onis, θ.
**ἐξώθυρα, ἡ·* fores, -ium, πλ.
ἐξωκεανίζω τινά· aliquem trans Oceanum colloco.
ἐξώκοιτος, ον· foris cubans.
ἐξώλεια, ἡ· internecio, -onis, θ.
ἐξώλης, ες· perditus, a, um. μετφ. = διεφθαρμένος, perditus homo.
ἐξωμιδοποιία, ἡ· exomidum confectio, -onis, θ.
ἐξωμιδοποιός, ὁ· exomidum confector, -oris, ἀ.
ἐξωμίς, ἡ· exomis, -idis, θ.
ἐξωμοσία, ἡ· abjuratio, -onis, θ.
**ἐξωμότης, ὁ·* qui fidem Christi deserit.
ἐξωνέομαι -οῦμαι· redimo, -ere.
ἐξώνησις, ἡ· redem(p)tio, -onis, θ.
ἐξωραΐζω· exorno, -are, aliquid.
ἐξωραΐζομαι. exorno me (re aliqua).
ἔξωρος, ον· intempestivus, a, um. ἔξωρος γυνή, quae jam consenuit mulier.
ἔξωσις, ἡ· expulsio, -onis, θ.
ἐξώστης, ὁ· 1) = ὁ ἐξωθῶν, expulsor, -oris. *2) νεοελ. ἐξώστης οἰκίας, podium, -i, οὐ.
ἐξώστρα, ἡ· exostra, -ae, θ.
ἐξώτατος, η, ον· extimus, a um.
ἐξωτάτω· extime.
ἐξωτερικός, ή, όν· externus, a, um. *οἱ ἐξωτερικοί, exteriores ἢ externi. τὰ ἐξωτερικὰ ἔθνη, exteriores ἢ externae gentes. τὸ ἐξωτερικὸν (= ἡ ἀλλοδαπή), externus locus. τὸ ἐξωτερικὸν (= ἡ ἐξωτερικὴ μορφή), externa facies, habitus corporis.
ἐξώτερος, α, ον· exterior, -ius.
ἐξώφυλλον· integumentum libri.
ἔξωχρος, ον· valde pallidus, a, um.
ἔοικα· 1) similis sum. τοῦτο τέρατι ἔοικε, hoc monstri simile ast. ἐοικὼς τινι (= παρόμοιος), similis alicui. ἐοικὼς κλαίοντι, similis flenti. 2) videor, -eri. δειλῷ ἔοικα, timidus videor. ἔοικας τὴν εὐδαιμονίαν οἰομένῳ τρυφὴν εἶναι, videris felicitatem deliciis metiri. 3) ἀπροσ. *ἔοικεν·* α) = ἁρμόζει, decet. ἔοικε νέῳ ὀργὴν ὑποφέρειν, decet juveni iram ferre. β) = δοκεῖ, videtur. ὡς ἔοικεν, ut videtur. ἀλλὰ καὶ = ut decet. *εἰκὼς* (= πιθανός), veri similis; credibilis. εἰκὼς

λόγος, credibilis ratio. τὸ εἰκὸς (= πιθανόν). veri similitudo. εἰκός ἐστιν, verum est; credibile est; probabile est ὡς εἰκός, ὥσπερ εἰκός, κατὰ τὸ εἰκός, ἢ εἰκός, ut verisimile est

ἑορτάζω· diem festum ago; diem festum celebro; dies solemnes frequento.

ἑορτάσιμος, ον· festus, a, um. ἑορτάσιμος ἡμέρα, dies festus

ἑόρτασις, ἑόρτασμα, ἑορτασμός· festivitas, -atis, θ celebratio, -onis, θ.

ἑορταστής· qui diem festum agit.

ἑορταστικός, ή, όν· festus, a, um; solemnis, θ. ἑορταστικὴ ἡμέρα, dies festus τὸ ἑορταστικόν, solemnitas, -atis, θ.

ἑορταστικῶς· solemniter.

ἑορτή, ἡ· festus dies; solemnis dies. ἑορτὴν (ἑορτὰς) ἄγω, diem festum (dies festos) ago. ἑορτὰς ἑορτάζω, dies festos celebro

ἑορτολόγιον, τό· fasti.

ἑός, ή, όν· suus, a, um.

ἐπαγάλλομαι ἐπί τινι. glorior, -ari aliqua re.

ἐπαγανακτέω -ῶ· de aliqua re indignor (-gnatus sum, -ari).

ἐπαγγελία, ἡ· 1) = κήρυξις, denuntiatio, -onis (πολέμου belli) 2 = ὑπόσχεσις, promissio, -onis, θ. promissum, -i, οὐ. + 3) ἡ γῆ τῆς ἐπαγγελίας, terra promissa.

ἐπαγγέλλω· 1) = κηρύττω, α) denuntio, -are. ἐπαγγέλλω πόλεμον, bellum denuntio 6 indîco (-xi, -ctum, -ere). ἐπαγγέλλω τινὶ πόλεμον, indico alicui bellum. γ) ἐπαγγέλλω (= τάττω) τινὶ φόρον, indico alicui tributum. 2) ἐπαγγέλλω στρατιὰν εἰς τοὺς συμμάχους, impero exercitum sociis. 3) μέσ. **ἐπαγγέλλομαί τι** = ὑπισχνοῦμαι· α) promitto (-si, -ssum, -ere) aliquid. καλὰ ἐπαγγέλλομαι (= καλὰς ὑποσχέσεις ποιοῦμαι), bene promitto. τὰ ἐπηγγελμένα (παθητ. = τὰ ὑπεσχημένα), promissa. 6) ἐπαγγέλλομαί τινί τι (= ὑπισχνοῦμαι), polliceor alicui aliquid. γ) profiteor (-fessus sum, -eri). μεγάλα ἐπαγγειλάμενος (= ὑποσχόμενος), magna professus. ἐντεῦθ. δ) = ὡς ἐπάγγελμα ἔχω τι, διδάσκω τι, ἐπαγγέλλομαι φιλοσοφίαν, profiteor philosophiam.

ἐπάγγελμα, τό· 1) pollicitum, -i, οὐ. promissio, -onis, θ. 2 professio, -onis, θ. ἐπάγγελμα ἐπαγγέλλομαι, professionem profiteor.

***ἐπαγγελματίας, ὁ·** qui artem aliquem profitetur ἢ exercet.

ἐπαγγελτικός· promittens, -ntis.

ἐπάγερσις στρατοῦ)· collectio, θ.

ἐπάγην· ἰδὲ πήγνυμι

ἐπαγρυπνέω -ῶ τινι· vigilo ἢ invigilo (-are) alicui rei.

ἐπαγρύπνησις, ἡ· vigilantia, ae, θ.

ἐπάγω· 1) induco (introduco), -ere; infero, -erre, aliquid. 2) = ἔξωθεν ἄγω, importo, -are, aliquid; adscisco, -ere, aliquem (Πέρσην, Μήδους, Persas, Medos); δθ. ἐπακτὸς (= ξένος), adscitus, adventicius. 3) ἐπάγω τι (= προσκομίζω, εἰσκομίζω τι), adporto, -are; inveho, -ere, aliquid, τοὺς λίθους lapides, τὰ ἐπιτήδεια commeatus. 4) ἐπάγω ἡμέρας (= παρεμβάλλω), intercalo, -are. ἐντεῦθ. ἐπακταὶ ἡμέραι, dies intercalati. 5) ἐπάγω τινὶ τὸν στρατόν, adduco exercitum adversus aliquem. 6) φράσεις: ἐπάγω τινὶ κίνδυνον (= ἐπιφέρω), periculum alicui affero. αἰτίαν ἐπάγω τινί, criminor, -ari, aliquem. αἰτίαν ψευδῆ ἐπάγω τινί, false criminor aliquem. ἐπάγω τινὶ αἰτίαν (= κατηγορίαν) ὕβρεως, ago aliquem injuriarum ψῆφον ἐπάγω τινί, censere aliquem jubeo ἐπάγω ὅρκον, defero jusjurandum. πληγὰς ἐπάγω τινί, plagas infligo alicui. ἐπάγω τὴν διάνοιαν θεάμασιν, animum adverto ad spectacula. 7) **ἐπάγομαι** τινά· α) = ἔξωθεν ἄγω, προσκαλῶ, accio aliquem (τοὺς Πέρσας Persas). 6) = ἐφέλκω, θέλγω τινά, adlicio, adlecto aliquem. ἐπάγομαι (= ἐφέλκομαι) τὸ πλῆθος, adlicio plebem. ἐπάγομαί τινα εἰς συμμαχίαν, perlicio aliquem ad societatem belli. γ) ἐπάγομαι μάρτυρας, produco, profero testes. 8) ἐπάγομαί τι, contraho mihi aliquid. ἐπάγομαι φθόνον, contraho mihi invidiam. ἐπάγομαι τὴν τοῦ θεοῦ ὀργήν, mihi contraho numinis iram. ἐπάγομαι νόσον (= νόσῳ περιπίπτω), morbum mihi contraho.

ἐπαγωγή, ἡ· 1) ἐπαγ. τῶν ἐπιτηδείων, invectio commeatûs. 2) ἐπαγ. ἐπί τινα, impetus adversus aliqu-

em. 3) ἐν τῇ λογ. inductio, -onis, θ.

ἐπαγωγικός, ή· inductivus, a, um.

ἐπαγωγικῶς· inductive.

ἐπαγώγιμος, ον· invectus, a, um

ἐπαγωγός, όν· adducens, -ntis; alliciens, -ntis; blandus, a, um; illecebrosus, a, um.

ἐπαγωνίζομαι· de aliqua re decerto. ἐπαγ. τῷ 'Αννίβᾳ, denuo cum Annibale certo.

ἐπᾴδω τινί· incanto aliquem.

ἔπαθλον, τό· praemium, -i, οὐ.

ἔπαθον· ἴδε *πάσχω.*

ἐπαιδέομαι -οῦμαι (ἐπαιδεσθείς) τινα revereor (reveritus) aliquem.

ἐπαίνεσις, ἡ· laus, -udis, θ.

ἐπαινετέος, α, ον· laudandus, a, um.

ἐπαινετήριος· laudatorius, a, um

ἐπαινέτης, ὁ· laudator, -oris, ἀ. ἡ **ἐπαινέτις**, laudatrix, -icis, θ.

ἐπαινετικός, ή, όν· laudatorius, a, um; laudativus, a, um.

ἐπαινετικῶς· laudative.

ἐπαινετός, ή, όν· laudabilis, e; laude dignus; laudatus, a, um.

ἐπαινετῶς· laudabiliter.

ἐπαινέω -ῶ· 1) = ἀποδέχομαί τι, adprobo, -are, aliquid. 2) = ἐπαινῶ, laudo, -are, aliquem ἢ aliquid; laudem tribuo ἢ impertio alicui. ἐπαινῶ σε ταῦτα, in his te laudo. **ἐπαινοῦμαι,** laudor, (-atus sum) ab aliquo, laudem habeo de aliquo.

ἔπαινος, ὁ· 1) laus, -udis, θ. τοῦτο ἔπαινον παρέχει μοι, hoc mihi laudi est. ἔπαινον ἔχω παρά τινος, laudem habeo de aliquo. ἔπαινον (= ἐγκώμιόν) τινος ποιοῦμαι, alicujus ἢ de aliquo laudes dico ἢ habeo. 2) = ἐπικήδειος λόγος, laudatio, -onis.

ἐπαίρω· 1) tollo, adtollo (-ere) aliquid; effero (-erre) aliquid, τὴν χεῖρα manum. *μετφ.* ἐπαίρω τινὰ εἰς τὰ ἄστρα (= ἐκθειάζω), tollo aliquem ad astra. ἐπαίρω τινὰ ἐπαίνοις, effero aliquem laudibus. 2) *μέσ.* **ἐπαίρομαί** τι (τὴν βακτηρίαν, τὸ ῥόπαλον), tollo ἢ adtollo aliquid (baculum meum, clavam meam). *μετφ.* α) ἐπαίρομαι ὑπό τινος, efferor aliqua re (ὑπὸ ἐπιθυμίας cupiditate, ὑπὸ εὐθυμίας laetitia). 6) ἐπαίρομαί τινι ἢ ἐπί τινι, me effero aliqua re. ἐπαρθεὶς δόξῃ, elatus gloria. ἐπηρμένος τῇ νίκῃ ἢ ἐπὶ τῇ νίκῃ, elatus ἢ sublatus victoriā. ἐντεῦθ. **ἐπηρμένος, η, ον,** inflatus, a, um; superbus, a, um. — *3) ἐν τῇ νεοελ. τὸ ἐπαίρω γενόμ. **παίρω** ἢ **παίρνω** (ἀόρ. **ἐπῆρα**) σημαίνει· α) tollo, -ere; colligo, -ere. ἐπαρέ το ἢ πάρτο ἀπὸ χάμου, tolle hoc humo, de pulvere hoc collige. 6) sumo (sumpsi, -ere) aliquid; capio (cepi, -ere) aliquid. π. εἰς τὰς χεῖρας βιβλίον, in manum librum sumo. π. τὰ ὅπλα, arma capio ἢ rapio. π. τὸ βραβεῖον, palmam aufero. τίποτε δὲν ἐπῆρεν ἀπὸ τὴν κληρονομίαν, nihil ex hereditate cepit. γ) π. φάρμακον, medicam potionem sorbeo. ἐπὶ δύο ἡμέρας δὲν ἐπῆρα τίποτε, biduum cibo me abstinui. ἐπῆρα θέρμην, febris me corripuit. πόσον παίρνεις ἀπὸ τὸ σπίτι; e domo (ex aedibus) quantam pecuniam capis? ποῦ ἐπῆρες τὸ βιβλίον; ubi librum emisti? εὔθηνα τὸ ἐπῆρες, vili pretio eum emisti. π. ἀναπνοήν, respiro. μοῦ ἐπῆρε συγχώρησιν, petivit, ut sibi ignoscam. μὲ ἐπῆρεν εἰς τὸ σπίτι του, excepit me hospitio. τὸν ἐπῆραν στρατιώτην, militem eum conscripserunt. οἱ Τοῦρκοι ἐπῆραν τὴν Λάρισσαν, Turcae Larissam ceperunt. ἐπῆρεν ὅρκον, juravit ἢ juratus est. π. ὀπίσω τὸν λόγον μου, dicta revoco, retraho. μὲ τὸν παραμικρὸν λόγον παίρνει φωτιά, vel minimo verbo excandescit. δὲν παίρνει ἀπὸ λόγια, dicto audiens non est.

ἐπαίσθημα, τό· sensus, -us, ἀ.

ἐπαισθητός, ή, όν· sensibilis, e;

***ἐπαισθητῶς·** admodum.

ἐπαΐσσω· irruo, -ere. **ἐπαΐσσομαι,** celeriter moveor.

ἐπάϊστος, ον· notus ἢ cognitus.

ἐπαισχής, ές· turpis, e.

ἐπαισχύνομαί τινι ἢ τι· me pudet alicujus rei. ἐπαισχύνομαί τινα, vereor aliquem

***ἐπαιτεία, ἡ·** mendicatio, -onis, θ.

ἐπαιτέω -ῶ· mendico, -are.

ἐπαίτης, ὁ· mendicus, -i, ἀ. δίκην ἐπαίτου, mendice.

ἐπαίτησις, ἡ· mendicatio, -onis, θ.

ἐπαιτιάομαι -ῶμαι· accuso, -are.

ἐπαίτιος, ον· 1) obnoxius, a, um; reus, -i. 2) = ἐπίμεμπτος, vituperabilis, e.

ἐπαΐω· audio, -ire; percipio, -ere; sentio. -ire; intelligo, -ere. ὁ ἐπαΐων περί τινος (ἢ τινός ἤ τι), qui intelligit aliquid, qui callet (in) re aliqua

ἐπαιωρέω -ῶ· suspendo supra aliquid. ἐλπίσιν ἐπαιωρούμενος, spe suspensus.

ἐπακανθίζω· aculeatus sum.

ἐπακμάζω· vigeo, -ere.

ἔπακμος, ον· vegetus, a, um. ἔπακμος κόρη, virgo adulta.

ἐπακολουθέω -ῶ τινι· 1) subsequor (-cutus sum, -i) aliquem ἢ aliquid; 2) consequor (-cutus sum, -i) aliquid. τῇ εὐτυχίᾳ ἐπηκολούθησε αἰφνιδία μεταβολή, res prosperas consecuta est subita mutatio. 3) (ἐπὶ τούτοις) ἐπηκολούθησε σιωπή, silentium consecutum est. 4 ἐπακολουθῶ τοῖς λεγομένοις (=ἐννοῶ), consequor dicta.

ἐπακολούθημα, τό· 1) quod consequitur ex alio; adpendix, icis, θ. *2) consequentia, -ae, θ.

ἐπακολούθησις, ἡ· consequentia, -ae, θ. consecutio, -onis, θ. κατ' ἐπακολούθησιν, consequenter; hinc.

ἐπακολουθητικόν· consectarium.

ἐπακόλουθος, ον· consequens, -ntis. τὸ ἐπακόλουθόν τινος, quod ex aliquo consequitur.

ἐπακοντίζω· jaculor, -ari.

ἐπακοντισμός, ὁ· jaculatio, -onis, θ.

ἐπάκουος, ον· audiens, -ntis.

***ἐπακουμβάω -ῶ·** nitor (aliqua re).

ἐπακούω· 1) ἐπακ. τι, audio, exaudio (-ire) aliquid 2) ἐπακ. τινός. α) ἐπὶ πραγμ. exaudio, aliquid. β) ἐπὶ προσ. audio aliquem ἢ preces alicujus; petenti alicui satisfacio ἢ non desuin.

ἐπακριβόω -ῶ καὶ **ἐπακριβόομαι -οῦμαι·** exacte facio, aliquid; accurate tracto, aliquid.

ἐπακροάομαι -ῶμαι· exaudio, -ire.

ἔπακρος, ον· 1) in acutum desinens *2) τὸ ἔπακρον τῆς εὐτυχίας, culmen felicitatis ἢ summa felicitas.

ἐπακτικός, ή, όν· alliciens, -ntis

ἐπάκτιος, ον· litoralis, e.

ἐπακτός, ή, όν· 1) = εἰσαγόμενος, advecticius, a, um. 2) = ξένος, peregrinus, a, um. 3) ἐπακτὸς ὅρκος, jusjurandum delatum. 4) ἐπακταὶ (= ἐμβόλιμοι) ἡμέραι, intercalares dies. ἐπακτὸς μήν, intercalaris mensis. ἐνιαυτὸς ἐπακτὴν ἡμέραν ἔχων, intercalaris annus.

ἐπακτρίς, ἡ· cymba piscatoria.

ἐπαλαζονεύομαι· insuper me jacto.

ἐπαλαλάζω· laetus acclamo.

ἐπαλγέω -ῶ· valde doleo.

ἐπαλγής, ές· dolorem afficiens.

ἐπαλγύνω· dolore afficio, aliquem.

ἐπάλειμμα, τό· inunctio, -onis, θ.

ἐπαλείφω· inungo (-nxi -nctum, -ere), aliquid ἢ aliquid alicui.

ἐπαληθεύω· 1) μεταβ. verum aliquid reddo; confirmo (-are) aliquid. *2) ἀμετ. verus evado.

ἐπαλλαγή, ἡ· permutatio, -onis, θ.

ἐπαλλάξ· alterne.

ἐπάλλαξις, ἡ· alternatio, -onis, θ. ἐπάλλαξις τῶν δακτύλων, micatio digitorum.

ἐπαλλάσσω καὶ **ἐπαλλάττω·** alterno, -are. ἐπ. τοὺς δακτύλους, mico.

ἐπαλληλία, ἡ· series continua.

ἐπάλληλος, ον· alius post alium; creber et continuus (a. um).

ἐπαλλήλως· serie continua.

ἔπαλξις, ἡ· propugnaculum, -i, οὐ. lorica, -ae, θ. **ἐπάλξεις**, pinnae, -arum. ἀπὸ τῶν ἐπάλξεων, ex pinnis.

ἐπαμάομαι -ῶμαι· accumulo, -are.

ἐπαμείβω· permuto, -are.

Ἐπαμεινώνδας, ὁ· Epaminondas.

ἐπαμοιβός, όν· alternus, a, um.

ἐπαμύντωρ, ὁ· auxiliator, -oris, ἀ.

ἐπαμύνω τινί· auxilior, -ari; opitulor, -ari, alicui.

ἐπαμφοτεριζόντως· ambigue.

ἐπαμφοτερίζω· 1) in utramque partem vergo, ancipitem me praebeo. 2 in neutram partem transeo, medium me praebeo. 3) ambigue loquor.

ἐπαμφοτερισμός· ambiguitas, θ.

ἐπαμφότερος, ον· ambiguus, a. um.

ἐπάν· postquam: ἐπὰν εἰς Βαβυλῶνα ἥκωσιν, postquam Babylonem venissent ἐπὰν πίῃ, ἀποθνήσκει, postquam biberit, moritur

ἐπαναβαίνω· conscendo, -ere; adscendo, -ere, aliquid

ἐπαναβάλλομαι· differo, aliquid.

ἐπανάβασις, ἡ· adscensio, -onis, θ.

ἐπαναβιβάζω· super adscendere facio aliquem ἢ aliquid.

ἐπαναβοάω -ῶ· acclamo, -are.
ἐπαναγιγνώσκω καὶ **ἐπαναγινώσκω·** relego (-egi, -ctum, -ere) aliquid; rursus lego aliquid. ἐπανέγνων τὴν σὴν ἐπιστολήν, relegi tuam epistolam (tuas literas).
ἐπαναγκάζω· compello, -ere; cogo, -ere. ἐπαναγκασθείς, coactus.
ἐπαναγκαστής, ὁ· coactor, -oris, ἀ.
ἐπάναγκες· necessarie. ἐπάναγκές ἐστι, necesse est.
ἐπανάγω· 1) reduco (-xi, -ctum, -ere) aliquem (τοὺς φυγάδας exsules). ἐπανάγω πρὸς τὸ φῶς, in lucem reduco. ὁ ἐπανάγων, ὁ ἐπαναγαγών, reductor, -oris, ἀ. 2) ἐπανάγω τι εἴς τι ἢ ἐπί τι, reduco (refero) aliquid ad aliqud (τὸν λόγον ἐπὶ τὴν ὑπόθεσιν sermonem ad propositum). 3) ἐπανάγω (ναῦν), navem proveho in altum. *μέσ.* **ἐπανάγομαι,** provehor portu. 4) *οὐδ.* refero pedem, redeo, -ire.
ἐπαναγωγή, ἡ· reductio, -onis, θ.
ἐπαναγωγός, όν· reducens, -ntis.
ἐπαναδιπλόω -ῶ· duplico, -are.
ἐπαναδίπλωσις· reduplicatio, -onis.
ἐπαναδρομή, ἡ· recursio, -onis, θ.
* **ἐπαναζάω -ῶ·** revivisco, -ere.
ἐπαναζεύγνυμι· revertor, -i.
ἐπανάζευξις, ἡ· reditus, -us, ἀ.
ἐπαναθεῶμαι· iterum conspicio.
ἐπαναθερμαίνω· recalfacio, -ere.
ἐπαναίρεσις, ἡ· occisio, -onis, θ.
ἐπαναιρέω -ῶ· occido, -ere, aliquem. συνηθ. μέσ. **ἐπαναιροῦμαί** τι, suscipio, -ere (πόλεμον bellum). ἐπαναιροῦμαί τινα = occido aliquem.
ἐπαναίρω· attollo, -ere, aliquid.
ἐπανακάμπτω· 1) reflecto, -ere. 2) redeo, -ire.
ἐπανάκαμψις, ἡ· reditus, -us, ἀ.
ἐπανακεφαλαιόομαι -οῦμαι· summatim enumero et colligo.
ἐπανάκλησις, ἡ· revocatio, -onis, θ.
ἐπανακλίνω· reclino (aliquem).
ἐπανάκλισις, ἡ· retrocessio, -onis, θ.
ἐπανακοινόω -ῶ τινί τι· communico alicui aliquid (consultandi causa).
ἐπανακομίζω· refero, reduco (aliquid). *παθητ.* = redeo, -ire.
ἐπανακράζω· rursus exclamo.
ἐπανακρέμαμαι· suspensus sum.
ἐπανακρεμάννυμι· suspendo in-.
ἐπανακρούω· retro inhibeo navem, currum etc.
ἐπανακτάομαι -ῶμαι· recupero, -are; colligo me (animum, vires).
ἐπανακυκλέω -ῶ καὶ **ἐπανακυκλόω -ῶ·** revolvo, -ere; repeto, -ere.
ἐπανακύκλησις καὶ **ἐπανακύκλωσις, ἡ·** revolutio, -onis, θ. repetitio, -onis. θ.
ἐπανακύπτω τινί· resisto alicui.
ἐπαναλαμβάνω· 1) repeto, -ere, aliquid. ἐξ ἀρχῆς ἐπαναλαμβάνω, a capite repeto. 2) itero, -are, -aliquid.
ἐπαναλέγω· verba itero; redico, -ere, aliquid.
ἐπαναληπτέον· repetendum est.
ἐπαναληπτικός· iterativus, a, um.
ἐπανάληψις, ἡ· repetitio, -onis, θ. iteratio, -onis, θ. redintegratio, -onis, θ.
ἐπαναλίσκω· insuper insumo.
ἐπαναμένω· longius maneo ἢ commoror. ἐπαναμένω τινά, maneo aliquem; opperior aliquem.
ἐπαναμιμνήσκω τινά· in memoriam alicujus revoco.
ἐπανάμνησίς τινος· recordatio, -onis.
ἐπανανεόομαι -οῦμαί τι· renovo, repeto aliquid.
ἐπανανέωσις, ἡ· renovatio, -onis, θ.
ἐπανάπαυσις, ἡ· requies, -etis, θ.
ἐπαναπαύομαί τινι· acquiesco re aliqua; contentus sum re aliqua.
ἐπαναπέμπω· sursum pello ad-.
ἐπαναπηδάω -ῶ· insilio, -ire.
ἐπαναπίπτω τινί· incido supra-.
ἐπαναπλέω· 1) navigo in ἢ supra aliquo 2) contra aliquem navigo. 3) retro navigo, navigando revertor.
ἐπαναπνέω· iterum respiro.
ἐπαναπολέω -ῶ· revolvo, -ere.
ἐπαναρρήγνυμι· erumpo, -ere.
ἐπαναρριπίζω· suscito ignem flatu. ἐντεῦθ. = commoveo bellum.
ἐπαναρριπτέω -ῶ, ἐπαναρρίπτω· rejicio super aliud, ejaculor, -ari.
ἐπανάσεισις, ἡ· concussio armorum; minae, -arum, θ.
ἐπανασείω· concutio arma. ἐντεῦθ. = terreo aliquem.
ἐπανασκέπτομαι· rursus considero, -are.
ἐπανάστασις, ἡ· seditio, -onis, θ. rebellio, -onis, θ. motus, -us, ἀ.

*ἐπαναστάτης, ὁ· rebellio, -onis, ἀ.
*ἐπαναστατικός, ή, όν· seditiosus, a, um; novis rebus studens; rerum evertendarum cupidus.
ἐπαναστρέφω καὶ -ομαι· revertor, -i; redeo, -ire.
ἐπαναστροφή (σχ. ῥητ.)· reversio.
ἐπανάτασις, ή· intensio, -onis, θ.
ἐπανατείνω· 1) extendo, -ere, aliquid (τὰς χεῖρας manus). 2) μέσ. ἐπανατείνομαι βάκτρόν τινι, sublatum baculum intendo alicui. ἐντεῦθ. = minitor alicui aliquid.
ἐπανατέλλω· exorior, -iri.
ἐπανατέμνω· iterum exscindo.
ἐπανατίθημι· impono, -ere.
ἐπανατρέφω· recreo, -are.
ἐπανατρέχω· recurro, -ere.
ἐπαναφέρω· 1) refero, -erre, aliquem ἢ aliquid. ἐπενεγκεῖν εἰς τὸν Δία, in Jovem referre. 2) ἐπαναφέρω τι εἴς τι, refero aliquid ad aliquid. 3) ἐπαναφέρω εἰς τὸ καθῆκον, ad officium reduco ἢ revoco. *4) νεοελ. ἐπαναφέρω τι εἰς τὴν μνήμην τινός, in memoriam alicujus reduco aliquid. *5) ἐπαναφέρω τὴν τάξιν, ordinem restituo; res in ordinem redigo.
ἐπαναφορά, ή· 1) relatio, -onis, θ. reductio, -onis, θ. 2) (σχ. ῥητ.) epanaphora, -ae, θ.
ἐπαναφυσάω -ῶ· rursus inflo.
ἐπαναφύω· insuper produco.
ἐπαναφωνέω -ῶ· pronuncio postea.
ἐπαναχέω· insuper effundo.
ἐπαναχρέμπτομαι· exscreo, -are.
ἐπανάχρεμψις· exscreatio, -onis.
ἐπαναχωρέω -ῶ· recedo, -ere. ἐπαναχωρῶ ἐπὶ τὰ πρῶτα (λεχθέντα), redeo ad prima.
ἐπαναχώρησις, ή· receptus, -us, ἀ.
ἔπανδρος, ον· virilis, e.
ἐπανεγείρω· excito, -are.
ἐπανέγερσις, ή· rebellio, -onis, θ.
ἐπάνειμι· 1) ascendo, -ere. 2) revenio, -ire. 3) rursus disputo.
*ἐπανειλημμένως· iterum et saepius; iterum atque iterum; etiam atque etiam.
ἐπανέλευσις, ή· reditus, -us, ἀ.
ἐπανέρομαι· rursum interrogo.
ἐπανέρχομαι· 1) redeo, -ire. ἐπανέρ. οἴκαδε, domum redeo. 2) μεταφ. ἐπὶ λόγου· ἐπὶ τὰ πρῶτα, ἐπὶ τὴν ὑπόθεσιν ἐπανέρχομαι, ad prima, ad propositum redeo. ἐπάνελθε πάλιν ἐπὶ τὸν λόγον, ad rem redi.
ἐπανερωτάω -ῶ· interrogo rursum.
ἐπανήκω· redeo, -ire.
ἐπανθέω -ῶ· effloreo, -ere; effloresco, -ere; in superficie appareo.
ἐπανθίζω· floribus spargo; floridis coloribus orno; floridum reddo.
ἐπάνθισμα, ἐπάνθημα, τό· quod in superficie inest ἢ apparet.
ἐπανίημι (= χαλαρώνω)· remitto, -ere; laxo, -are.
ἐπανίστημι· excito aliquem adversus aliquem: aliquem ad rebellionem incito. ἐπανίσταμαι (ἐπανέστην, ἐπανέστηκα), adsurgo contra aliquem; rebello, -are.
ἐπάνοδος, ή· 1) reditus, -us, ἀ. reditio, -onis. ἡ οἴκαδε ἐπάνοδος, domum reditio. *2) ἐν τῇ ἐπανόδῳ, κατὰ τὴν ἐπάνοδον, in reditu, in redeundo, rediens. *περὶ ἐπανόδου σκέπτομαι, de reditu cogito.
ἐπανοιδέω -ῶ· intumesco, -ere.
ἐπανορθόω -ῶ· in integrum restituo aliquid; corrigo (-ere) aliquid; emendo (-are) aliquid.
ἐπανόρθωμα, τό· recte factum; emendatio, -onis, θ. correctio, -onis, θ.
ἐπανόρθωσις, ή· 1) restitutio in integrum (in antiquum statum); emendatio, -onis, θ. 2) σχ. ῥητ. epanorthosis, -is, θ.
ἐπανορθωτής, ὁ· emendator, -oris, ἀ.
ἐπανορθωτικός, ή, όν· qui emendare potest; emendatorius, a, um.
ἐπάντης (λόφος)· acclivis.
ἐπαντλέω -ῶ· 1) haustam aquam infundo; 2) μεταφ. impleo, -ere. φροντίσιν ἐπηντλημένος, refertus curis.
ἐπάντλησις, ή· infusio, -onis, θ.
ἐπάνω· 1) supra, super; insuper: ἐπάνω ἡμῶν κατοικεῖ, supra nos habitat. ὁ ἐπάνω (ἐπίθ.), superus, a, um. ὁ ἐπάνω πύργος, superior turris. τὸ ἐπάνω δικαστήριον = Areopagus. χρημάτων ἐπάνω εἰμί, insuper habeo pecunias, pecunias contemno. ἐν τοῖς ἐπάνω εἴρηται, supra demonstratum est. 2) ἐπάνω τινός, adversus aliquem (incurro). 3) = περισσότερον ἀπό, supra quam, amplius quam. ἐπάνω τῶν πεντακοσίων, supra quam

quingenti. 4) ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης καὶ ἐπάνω, ab eo die et deinceps. *5) νεοελ. ἐπάνω κάτω, prope, fere, ferme, propemodum. ἐπάνω κάτω ὅλα, ferme omnia. ἐπάνω 'στὴν ὥραν, horâ ipsâ, ad horam certam. ἐπάνω καὶ κάτω, huc et illuc (eo). δὲν ἔχω χρήματα ἐπάνω μου, pecunias non gero.

ἐπάνωθεν· desuper.

ἐπάνωθι· supra (aliquem).

ἐπάξιος, α, ον· dignabilis, e; dignus, a, um. ἐπάξιός τινος, dignus aliqua re.

ἐπαξιόω -ῶ· dignum censeo.

ἐπαξίως· digne; pro dignitate et merito. ἐπαξίως τοῦ γένους αὐτοῦ, pro dignitate sui generis.

ἐπαξίωσις, ἡ· aestimatio, -onis, θ.

ἐπαπειλέω -ῶ· 1) insuper minor ἢ ἁπλ. minor, -ari, minas alicui intendo. *2) νεοελ. πολλὰ δεινὰ ἐπαπειλοῦσιν ἡμᾶς, multa imminet (impendent) nobis mala. ἐπαπειλεῖται βροχή, pluvia imminet.

ἐπαποδύομαί τινι· accingor contra aliquem.

ἐπαποθνήσκω τινί· morior post aliquem (ἢ iterum).

ἐπαποικίζω· denuo coloniam deduco in aliquem locum.

ἐπαποκτείνω· insuper interficio.

ἐπαπολαύω· fruor insuper.

ἐπαπόλλυμι· persumdo insuper.

ἐπαπολογέομαι - οῦμαι· insuper defendo, -ere.

ἐπαπορέω -ῶ· addubido, -are.

ἐπαπόρημα, τό, ἐπαπόρησις, ἡ· addubidatio, -onis, θ.

ἐπαποστέλλω· mitto insuper. ἐπαποστέλλω γράμματά τινι, litteras mitto ad aliquem.

ἐπαρά, ἡ· imprecatio, -onis, θ.

ἐπαράομαι - ῶμαί τινί τι· imprecor alicui aliquid.

ἐπαράσιμος -ον· exsecrabilis, e.

ἐπαράσσω· illido, -ere.

ἐπάρατος, ον· exsecrabilis, e.

ἐπάργυρος, ον· inargentatus, a, um.

ἐπαργυρόω -ῶ· argentum illino alicui rei; argento obduco aliquid. *ἐπηργυρωμένος, η, ον*, argento obductus, a, um; (in)argentatus, a, um.

**ἐπαργύρωσις, ἡ*· argento illinimentum, i, οὐ.

ἐπάρδευσις, ἡ· irrigatio, -onis, θ.

ἐπαρδεύω καὶ ἐπάρδω· irrigo.

ἐπαριθμέω -ω· adnumero, -are.

ἐπαρίστερος, ον· sinister, a, um; inhabilis, e; ineptus, a, um.

ἐπαριστερότης, ἡ· sinisteritas, -atis, θ.

ἐπαριστέρως· sinistre; inepte.

ἐπάρκεια, ἡ· 1) auxilium, -i, οὐ. 2) suppeditatio, -onis, θ. *3) sufficientia, -ae, θ.

ἐπαρκέω -ῶ· 1) propulso, -are, aliquid 2) opitulor, opem fero, alicui. ἐπαρκῶ τοῖς δεομένοις, subvenio egenis. 3) παρέχω τι, suppedito, are, aliquid. 4) = ἐξαρκῶ, sufficio, -ere. ὅσον ἐπαρκεῖ, quantum sufficit. 5) ἀπροσ. ἐπαρκεῖ, satis est.

ἐπαρκής, ές· sufficiens, -ntis. εἰμὶ ἐπαρκής, sufficio, suppeto, -ere

ἐπαρκῶς· sufficienter; quantum satis est.

ἐπαρκούντως· sufficienter

ἔπαρμα, τό· 1) locus editus. 2) = ἔπαρσις, superbia, -ae, θ.

ἐπαρνησιθεΐα, ἡ· negatio dei.

ἐπαρνησίθεος· deum esse negans.

ἔπαρσις, ἡ· 1) elevatio, -onis, θ. 2) = ὑπερηφάνεια, superbia, -ae, θ.

ἐπαρτάω -ῶ· suspendo -ere μεταφ. ἐπαρτῶ φόβον τινί, terreo aliquem.

ἐπαρχέω -ῶ· praefectus sum.

ἐπαρχία, ἡ· 1) praefectura, -ae, θ. 2) provincia, -ae, θ. κατ' ἐπαρχίας, provinciatim. τὴν ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ ἀρχὴν ἀποτίθεμαι, provinciam depono. λαμβάνω ἐπαρχίαν, provinciam obtineo.

ἐπαρχικός (ἐπαρχιακός), ή, όν· provincialis, e.

ἐπαρχιώτης, ὁ, ἐπαρχιῶτις, ἡ· provincialis, -is, ἀ. θ.

ἔπαρχος, ὁ· 1) praefectus, -i, ἀ. ἔπαρχος νεῶν, praefectus classis. ἔπαρχος τεκτόνων, τεχνιτῶν, praefectus fabrum. ἔπαρχος τῆς αὐλῆς, praefectus praetorio. ἔπαρχος τῆς πόλεως, praefectus urbi ἢ urbis. 2) ἐπὶ τῆς Ῥωμαϊκῆς δημοκρατίας· **proconsul** (ἔπαρχος ὑπατικῆς ἐξουσίας); **propraetor** (ἔπαρχος στρατηγικῆς ἐξουσίας). ἔπαρχός εἰμι, praesum provinciae, provinciam obtineo.

ἐπάρχω· 1) impero, -are; dominor, -ari. 2) παρὰ Ῥωμαίους = εἰμὶ ἔπαρχος, praefectus (proconsul, propraetor) sum.
ἐπαρωγή, ἡ· auxilium, -i, οὐ.
ἐπαρωγός, ὁ· auxiliator, -oris, ἀ.
ἐπασκέω -ῶ· exerceo in aliqua re; habilem exercendo reddo.
ἐπαστής, ὁ· incantator, -oris, ἀ.
ἐπαστράπτω· fulgeo ad-.
ἐπασχολέω -ῶ· occupo, -are. ἐπασχολοῦμαι, occupor, -ari.
ἐπατενίζω· intentis oculis aspicio.
ἐπαυγάζω· luminis radiis illustro aliquid. *ἀπροσ.* ἐπαυγάζει, (dies) illucescit.
ἐπαύγασμα, τό· splendor, -oris, ἀ.
ἐπαυλέω -ῶ· tibiâ accino.
ἐπαυλίζομαι· prope stabulor.
ἐπαύλιον, τό· 1) villula, -ae, θ. 2) τὰ ἐπαύλια, repotia, -orum, οὐ. πλ.
ἔπαυλις, ἡ· villa, -ae, θ.
ἐπαύλισις, ἡ, ἐπαυλισμός, ὁ· stabulatio, -onis, θ.
ἔπαυλος, ὁ· stabulum, -i, οὐ.
ἐπαυξάνω· adaugeo (-xi, -ctum, -ere) aliquid; incrementum affero alicui. **ἐπαυξάνομαι**, incrementum capio; incresco, -ere. **ἐπηύξηται**, increvit, incrementum cepit.
ἐπαύξησις, ἡ· incrementum, -i, οὐ. μικρὰ ἐπαύξησις, incrementulum, -i, οὐ.
ἐπαύριον· cras. ἡ ἐπαύριον, crastinus dies.
ἐπαυρίσκομαι· fruor, -i.
ἐπαυτοφώρῳ ἢ (ὀρθότ.) **ἐπ' αὐτοφώρῳ**· in ipso facto. Ἰδὲ **αὐτόφωρος**.
ἐπαυχένιος, ον· qui cervici imponitur.
ἐπαυχέω -ῶ τινι· glorior aliqua re.
ἐπαυχμέω -ῶ· aridus sum.
ἐπαφή, ἡ· 1) contactus, -us, ἀ. contrectatio, -onis, θ. *2) *μεταφ.* societas, -atis, θ. commercium, -i, οὐ.
ἐπαφητὸς (περὶ θεοῦ)· contrectabilis.
ἐπαφίημί τί τινι· immitto (-si, -ssum, -ere) aliquid alicui ἢ in aliquem. ἐπαφίημι κύνας τινί, immitto canes alicui. ἐπαφίημι βέλη τινί, immitto tela in aliquem.
ἐπαφρίζω· spumo, -are.
ἐπαφροδισία, ἡ· venustas; lepor.
ἐπαφρόδιτος, ον· amabilis, e. venustus, a, um; jucundus, a, um; lepidus, a, um.
ἐπαφροδίτως· amabiliter; venuste; lepide.
ἔπαφρος, ον· in superficie spumans.
ἐπάχθεια, ἡ· molestia, -ae. θ.
ἐπαχθής, ές· onerosus, a, um; molestus, a, um. ἐπαχθὴς τινι, εἴς τινα, molestus alicui. εἰ μὴ ἐπαχθές ἐστιν εἰπεῖν, nisi molestum (grave) est dicere.
ἐπαχθῶς· moleste.
ἐπαχλύω· tenebris tectus sum.
ἐπεγγελάω -ῶ τινι· illudo alicui.
ἐπεγείρω 1) = ἐξεγείρω, excito, -are. 2) = ἐξυπνίζω τινά, expergefacio aliquem e somno.
ἐπέγερσις, ἡ· expergefactio, -onis, θ.
ἐπεγερτικός· excitandi vim habens
ἐπεγκαλέω -ῶ· objicio, -ere.
ἐπεγκάπτω· devoro insuper.
ἐπεγκελεύω· insuper adhortor.
ἐπεγκεράννυμί τί τινι· insuper admisceo aliquid alicui.
ἐπεγχέω· insuper infundo.
ἐπέγχυμα, τό· infusum, -i, οὐ.
ἐπέδραμον· Ἰδὲ **ἐπιτρέχω**.
ἐπεί· σύνδ. 1) *χρον.* quum, postquam: ἐπεὶ ταῦτα εἶπε, quae cum dixisset. ἐπεὶ ἥκοιεν, postquam venissent. 2) *αἰτιολ.* quum, quoniam, quan o: ἐπεὶ Κλεῖτον ἀπέκτεινεν, cum Clitum interemisset. ἐπεὶ οὕτω σὺ βούλει, quoniam ita tu vis. 3) ἐνίοτε nam ἢ enim.
ἐπείγω· 1) = ὠθῶ, βιάζω τινὰ ἤ τι, urgeo aliquem ἢ aliquid. 2) ἄνευ πτώσ. urgeo, -ere; insto, -are: τῆς ὥρας ἐπειγούσης, quoniam tempus urget. τῶν ἀρχαιρεσίων ἐπειγόντων, quum comitia instarent. ὅθ **ἐπείγει**, urget, necesse est. τὸ ἐπεῖγον, necessarium. τὰ ἐπείγοντα, necessaria. 3) **ἐπείγω ἢ ἐπείγομαί** τι (=ἐπισπεύδω τι, ἐπιταχύνω τι) accelero, -are, aliquid; propero, -are, aliquid. *οὐδ.* festino, -are, propero, -are. ἐπείγομαι ἀπιέναι, propero abire.
ἐπειδάν· postquam, quoniam.
ἐπειδή· postquam, quum, quoniam, quando.
ἐπειδή περ· quandoquidem.

ἐπεῖδον (περὶ πραγμ. χαροποιῶν ἢ λυπηρῶν)· vidi: ὁ ἡμέτερος αἰὼν πολλὰς νίκας ἐπεῖδεν, aetas nostra multas victorias vidit. κακὰ πόλλ' ἐπεῖδεν, multa mala vidit.

ἐπεικάζω· conjicio, -ere.

1. **ἔπειμι**· 1) sum super, supersto (πύργοι turres). ἐντεῦθ. α) praesum, praepositus sum. β) immineo, -ere. 2) sum post. futurus sum. 3) = ἔνειμι, insum, -esse: κίνδυνος ἔπεστι, discrimen inest. 4) ἔπεστί μοι, in me est, in me situm ἢ positum est, licet mihi.

2. **ἔπειμι** (ἐπέρχομαι)· 1) post venio, succedo, -ere, sequor, -i: ὁ ἐπιὼν ἐνιαυτός, sequens annus. τοῦ ἐπιόντος χρόνου, sequente tempore. ἡ ἐπιοῦσα ἡμέρα, dies insequens. ἅμα τῇ ἐπιούσῃ ἡμέρᾳ, ut primum dies insequens illuxit. 2) ἐχθρ. invado, -ere, aliquem ἢ in aliquem. ἐπιέναι τοῖς πολεμίοις, invadere hostes ἢ in hostes. 3) ἐπῄει ὁ χρόνος, aderat tempus· ἀλλὰ: ἐπῄει μοι εἰπεῖν, veniebat mihi in mentem ut dicerem. Ἰδὲ καὶ **ἐπέρχομαι.**

ἔπειξις (= κατάσπευσις)· acceleratio, -onis, θ. properatio, -onis, θ. festinatio, -onis, θ. ἐπείξεως δεῖ, properato opus est.

ἐπεί περ· quoniam; quandoquidem.

ἐπεῖπον· addidi dicendo.

ἐπειρωνεύομαι· ironice loquor.

ἐπεισάγω· superinduco, aliquid. μέσ. **ἐπεισάγομαι** (= υἱοθετῶ), adopto aliquem.

ἐπεισαγωγή, ἡ· superinductio, -onis, θ

ἐπεισαγώγιμος· invecticius, a, um.

ἐπείσακτος, ον· advecticius ἢ invecticius, a, um. ἐπείσακτος σῖτος, frumentum aliunde importandum. ἀθ = adscitus, peregrinus.

ἐπεισβαίνω· ad alios ingredior.

ἐπεισβάλλω τινί· irruo in aliquid.

ἐπεισδέχομαι· insuper recipio.

ἐπείσειμι· ingredior post alium.

ἐπεισέρχομαι· 1) supervenio inopinato 2) ἐπεισέρχεται τὰ πάντα, omnes res introducuntur. 3) in mentem venio.

ἐπεισηγέομαι· insuper induco.

ἐπεισκαλέω -ῶ· intro voco.

ἐπεισκυκλέω -ῶ· advolvo, -ere.

ἐπεισκύπτω· incumbo alicui rei.

ἐπεισκωμάζω· commissatum venio.

ἐπεισόδιον, τό· episodion, -ii, οὐ. 1) ἐν ποιήματι = narratio interjecta; ab re digressio; excessus, -us, ἀ. excursus, -us, ἀ. *2) νεοελ. = συμβάν, casus, -us.

ἐπεισόδιος, ον· superinductus, a, um; adventicius, a, um. ἔμφυτος καὶ οὐκ ἐπεισόδιος, innatus et non superinductus.

ἐπεισοδιόω -ῶ· tanquam episodion insero.

ἐπεισοδιώδης, ες· instar episodii.

ἐπεισπέμπω· immitto insuper.

ἐπεισπηδάω -ῶ τινα· insilio in aliquem.

ἐπεισπίπτω τινί· irruo in aliquem.

ἐπεισπνέω· insuper spiro.

ἐπεισπλέω· invehor in portum insuper.

ἐπεισπράττω· insuper exigo.

ἐπεισρέω· insuper influo.

ἐπεισφέρω· infero, intromitto.

ἐπεισφοιτάω -ῶ· saepe advento.

ἐπεισφρέω· insuper admitto.

ἐπεισχέω· insuper infundo.

ἔπειτα· 1) deinde: πρῶτον μὲν — ἔπειτα δέ, primum — deinde. 2) postea. 3) ἐπὶ ἐρωτ. itane vero? igitur?

ἐπεί τοι· quum autem; quoniam. ἐπεί τοι σὺ οὕτω βούλει, quoniam ita tu vis.

ἐπεκβαίνω εἰς τὴν γῆν· egredior post in terram.

ἐπεκβοηθέω -ῶ· ad auxiliandum procurro, auxilium currens fero.

ἐπεκδιδάσκω· amplius doceo.

ἐπεκδίδωμι· insuper edo.

ἐπεκδιηγέομαι· amplius explico.

ἐπεκδρομή, ἡ· excursio, -onis, θ.

ἐπέκεινά τινος· 1) ultra aliquid. ἐπέκεινα τοῦ Ἡρακλείου, ultra templum Herculis. τὸ ἐπέκεινα, τὰ ἐπέκεινα, quod ultra est. 2) trans. ἐπέκεινα τοῦ Τιβέρεως, trans Tiberim.

ἐπεκθέω· erumpo adversus.

ἐπεκκλίνω· declino, -are.

ἐπεκπίνω· insuper ebibo.

ἐπέκπλοος -ους, ὁ· enavigatio adversus aliquem.

ἐπεκπνέω· insuper exspiro.
ἐπέκρηξις, ἡ· eruptio, -onis, θ.
ἐπεκροφέω -ῶ· insuper exsorbeo.
ἐπέκτασις, ἡ· extentio, -onis, θ. porrectio, -onis, θ. dilatatio, -onis, θ.
ἐπεκτείνω· insuper extendo, -ere; protendo, -ere; produco, -ere, aliquid. **ἐπεκτείνομαι·** α) extendor, -i. ἐπεκτεινόμενον (φωνῆεν), anceps. ὄνομα ἐπεκτεταμένον, nomen productum. *β) ἡ νόσος ἐπεκτείνεται (ἐπεξετάθη), morbus porrigitur (porrecta est).
ἐπεκχέω· insuper effundo.
ἐπεκχωρέω -ῶ· post alium egredior.
ἐπέλασις, ἡ· invasio, -onis, θ.
ἐπελαύνω τινί· invado in aliquem. ἐπελαύνω ἐπὶ τὴν Βαβυλῶνα, Babylonem invado.
ἐπελαφρίζω καὶ **ἐπελαφρύνω·** adlevo, -are.
ἐπέλευσις, ἡ· adventus repentinus.
ἐπελπίζω· 1) ἐπελπ. τινὰ (= ἐλπίδα ἐμποιῶ τινι), in spem adduco aliquem. 2) ἐπελπ. τινὶ (ἔν τινι), spem pono in aliquo, spem habeo in aliquo.
ἐπεμβαίνω· 1) ingredior (in locum). 2) ἐπεμβαίνω τινί (= χλευάζω τινά), insulto in aliquem. *3) νεοελ. intervenio, -ire; intercedo, -ere; me immisceo; me interpono.
ἐπεμβάλλω. superinjicio, -ere, aliquid; intersero, -ere, aliquid.
ἐπέμβασις, ἡ· 1) incursus, us, ἀ. *2) νεοελ. interventus, -us, ἀ. intercessio, -onis, ἀ.
ἐπεμβάτης, ὁ· vector equi ἢ navis.
ἐπεμβιβάζω· induco, -ere.
ἐπεμβολάς, ἡ· insiticia, -ae, θ.
ἐπεμβολή, ἡ· insertio, -onis, θ.
ἐπεμπίπτω· superincido, -ere.
ἐπεμφέρω· insuper infero.
ἐπενδίδωμι· 1) insuper addo. 2) remitto, -ere; concedo, -ere.
ἐπένδυμα, τό, ἐπενδύτης, ὁ· perindumendum, -i, οὐ. superior vestis.
ἐπενδύω (ἐπενδύομαι)· superinduo, -ere.
***ἐπενέργεια, ἡ·** vis (vi, vim); effectus, -us, ἀ. ἡ ἐπενέργεια τοῦ ἡλίου, τοῦ ψύχους, appulsus solis, frigoris. ἄνευ τινὸς ἐξωτερικῆς ἐπενεργείας, sine ulla vi externa.

***ἐπενεργέω -ῶ** εἴς τι· vim habeo ad aliquid ἢ in re aliqua. ἐπενεργῶ εἴς τινα, moveo, afficio (graviter, vehementer) aliquem ἢ animum alicujus.
ἐπένθεσις, ἡ· insertio literae.
***ὑπενθύμισις, ἡ·** admonitio, -onis, θ.
***ὑπενθυμίζω·** admoneo, -ere.
ἐπένтασις, ἡ· intentio, -onis, θ.
ἐπεντείνω· insuper intendo.
ἐπεντίθημι· interpono, -ere.
ἐπεντρίβω πληγάς· plagas infligo.
ἐπεντύνω· adparo adversus.
ἐπεξάγω· 1) educo exercitum adversus aliquem. 2) ἐπεξάγω τὸ πωμήριον (= τὸν τῆς Ῥώμης κύκλον), pomoerium profero. 3) = διεξέρχομαί τι τῷ λόγῳ, edissero aliquid.
ἐπεξαμαρτάνω· insuper pecco.
ἐπεξαπατάω -ῶ· insuper decipio.
ἐπέξειμι (ἐπεξέρχομαι) τινί· 1) erumpo ad aliquem; aggredior aliquem; obviam eo (hostibus). 2) = διкαστικῶς διώκω, accuso -are, aliquem. 3) = ἐκδικοῦμαι, τιμωρῶ, ulciscor, -i; punio, -ire. 4) = διηγοῦμαι, oratione percurro aliquid.
ἐπεξελαύνω· provehor equo adversus (aliquem).
ἐπεξεργάζομαι· elabôro, -are, aliquid; polio, -ire, aliquid. ἐπεξεργ. τὸν λόγον, polio ἢ expolio orationem.
ἐπεξεργασία, ἡ· elaboratio, -onis, θ.
ἐπεξέρχομαι· ἰδὲ **ἐπέξειμι.**
ἐπεξευρίσκω· ultra adinvenio.
ἐπεξηγέομαι - οῦμαι· explicationem addo.
***ἐπεξηγέω -ῶ·** explano, -are.
ἐπεξήγησις, ἡ· copiosior expositio; explanatio, -onis, θ.
ἐπεξόδια ἐθύετο· de discedendo exta consulebat.
ἐπέξοδος, ἡ· eruptio (adversus hostem).
ἐπέπρωτο· fatum erat; in fatis erat.
ἐπέραστος, ον· amatus, a, um; dilectus, a, um;
ἐπεργάζομαι· 1) illicite aro (alienum agrum). 2) = γλύφω, sculpo, -ere, aliquid.
ἐπεργασία, ἡ· 1) aratio (in alieno agro). 2) = ἐπεξεργασία, expolitio, -onis, θ.
ἐπερεθίζω· irrito, -are.

ἐπερεθισμός, ὁ· irritatio, -onis, θ.

ἐπερείδω· valde firmo aliquid. μέσ. **ἐπερείδομαί** τινι, innitor (-nixus sum, -i) alicui ἢ aliqua re (τῷ δόρατι hastae ἢ hasta, τῇ ῥάβδῳ baculo).

ἐπέρεισμα, τό· fulcrum, -i, οὐ.

ἐπερεύγω· evomo in aliquem. **ἐπερεύγομαι** (περὶ ποταμ.) effundor in.

ἐπερυθριάω -ῶ· erubesco, -ere.

ἐπέρχομαι· 1) advenio, ire; accedo, -ere (in). ἀπροσδοκ. = supervenio, -ire (alicui). 2) ἐχθρ. invado (-ere) alicui; impetum facio (in aliquem). 3) ἐν γένει περὶ κακῶν· accedo alicui, ingruo, -ere; συμφορὰ ἐπέρχεται ἡμῖν, nobis accedit incommodum. κίνδυνος ἐπέρχεται, periculum ingruit. 4) ἐπέρχεταί μοι (τοῦτο ποιεῖν ἢ λέγειν), venit mihi in mentem (hoc facere ἢ dicere). λέγει ὅ,τι ἂν αὐτῷ ἐπέλθῃ, dicit, quid ei in mentem venerit. 5) ἐπέρχεταί μοι δέος, timor mihi incessit, occupavit animum meum. φόβος ἐπῆλθεν αὐτῷ, eum ἢ ei incessit timor. 6) insequor, -i. ἡ νὺξ ἐπῆλθε, nox insecuta est. νὺξ ἐπερχομένη, insequens nox. 7) σκότος ἐπέρχεται (ἐπῆλθε), tenebrae incedunt (incesserunt). 8) ἐπέρχομαι τὸν φόνον τινός, ulciscor alicujus mortem. 9) = διέρχομαί τι, transeo, -ire, aliquid. μετφ. = διηγοῦμαι, insequor, -i, aliquid.

ἐπερωτάω -ῶ (ἀόρ. **ἐπηρόμην**) τὸν θεόν, **τὸ χρηστήριον**, consulo (consului) deum oraculum. ἐπερωτῶ τὴν σύγκλητον περὶ τῶν σπονδῶν, **consulo senatum** de foedere.

ἐπερώτησις, ἡ· 1) consultatio, -onis, θ. *2) νεοελ. interpellatio, -onis, θ. ἔκαμεν ἐπερώτησιν, interpellavit.

ἐπεσβολέω -ῶ· convicior, -ari.

ἐπεσβολία, ἡ· convicium, -ii, οὐ.

ἐπεσβόλος, ον· maledicus, a, um.

ἐπεσθίω· superedo, -ere, aliquid.

ἐπεσκεμμένως· considerate.

ἐπεσκιασμένως· obscure.

ἐπεσπευσμένως· festinanter.

ἐπέστη· ἴδε **ἐφίστημι.**

ἐπέτειος, ον· annuus, a, um; anniversarius, a, um. ἡ ἐπέτειος ἡμέρα, dies anniversarius. ἡ ἐπέτειος τῆς γεννήσεως, **natalis dies** ἢ ἀπλ. natalis, is. ἀ.

***ἐπετηρίς, ἡ·** dies anniversarius.

ἐπευθύνω· dirigo, -ere.

ἐπευκλεΐζω· insuper celebro (patriam).

ἐπευκτός,ή,όν· exoptandus, a, um.

ἐπευλογέω -ῶ· benedico, -ere.

ἐπευφημέω -ῶ· fausta acclamo ἢ ἀπλ. acclamo (aliquem). ὁ νικητὴς εἰσῆλθεν εἰς τὴν πόλιν ἐπευφημούντων καὶ ἐπικροτούντων ἁπάντων τῶν πολιτῶν, victor urbem subiit acclamantibus et plaudentibus cunctis civibus. Ἴδε **ἐπικροτῶ.**

***ἐπευφημία, ἐπευφήμισις, ἡ, ἐπευφημισμός, ὁ·** acclamatio, -onis, θ. clamor, -oris, ἀ. παρατεταμέναι ἐπευφημίαι, perpetuus clamor.

ἐπευχή, ἡ· precatio, -onis, θ.

ἐπεύχομαι τοῖς θεοῖς precor (-atus sum, -ari) deos ἢ ad deos. **ἐπεύχομαί τινί τι·** α) ἐπὶ κακοῦ = καταρῶμαι τινί τι, precor alicui aliquid (νοσον m rbum). β) ἐπὶ ἀγαθοῦ = εὔχομαί τινί τι, precor alicui aliquid. ἐπεύχομαί σοι (ὑμῖν) μακρὸν βίον, precor tibi longam diem.

ἐπευωνίζω· vili pretio vendo.

ἐπέχω· 1) ἐπέχω τινί τι, impono alicui aliquid 2) = διευθύνω πρός τι, dirigo versus aliquid. καὶ ἐχθρ. ἐπέχω τινὶ ἢ ἐπί τινα, invehor, (invado) in aliquem. 3) ἐπέχω τινὶ (δηλ. τὸν νοῦν) = διαλογίζομαι, cogito, mihi propono (facere ἢ ut faciam aliquid). 4) ἐπέχω τινὰ ἤ τι, retineo, inhibeo aliquem ἢ aliquid ἐπέχω (= ἀνακόπτω) τὴν ὁρμήν, inhibeo impetum. ἐπέχω τινά τινος, impedio aliquem re ἢ a re. 5) τεχν. ὅρ. **ἐπέχω** = **cohibeo.** ἐπέχω ἐν ἀδήλοις, cohibeo adsensionem a rebus incertis ἴδε **ἐφεκτικός.** 6) κραυγή, κλαυθμός, ἄνεμος, σκότος ἐπέχει τι, **clamor, fletus,** metus, caligo tenet (obtinet, possidet) aliquid. 7) = περιμένω, exspecto, -are (ὀλίγον χρόνον, breve tempus). 8) ἐπέχω τινὸς (τῆς πορείας, τοῦ λόγου), desisto aliqua re (itinere, sermone). *9 νεοελ. ἐπέχει μοι τόπον (θέσιν) πατρός, est mihi parentis numero.

ἐπήβολος, ον (ἐπιστήμης, παιδείας), compos, -otis (scientiae, disciplinae). φρενῶν ἐπήβολος, **mentis compos.**

ἐπηγορέω -ῶ τινί τι· **accuso (-are)** aliquem de re aliqua.

ἐπήκοος, ον· 1) qui rem audit. ἐπήκοος παρά τινος γίγνομαι, audior ab aliquo. 2) εἰς ἐπήκοον = in locum, unde aliquid audiri potest. 3) ἀναγιγνώσκω εἰς ἐπήκοον = recito, ut ab omnibus audiar.

ἐπηλλαγμένως· vicissim.

ἐπηλυγάζω· obumbro, -are, aliquid. **ἐπηλυγάζομαι,** tego me. ἐπηλυγάζομαί τινα, abscondo me pone aliquem.

ἔπηλυς, ὁ, ἡ· advena, -ae, ἀ. θ.

ἐπήλυσις, ἡ· adventus, -us, a.

ἐπηνέμιος, ον· ventosus, a, um.

ἐπήρατος, ον· amabilis; jucundus.

ἐπηρεάζω τινί· vexo aliquem. ἐπηρεάζω τινά, aliquem injuriâ lacesso. ὁ ἐπηρεάζων, vexator, -oris, ἀ. ἡ ἐπηρεάζουσα, vexatrix, -icis, θ.

ἐπηρεασμός, ὁ, ἐπήρεια, ἡ· v e x a t i o, -onis, θ. injuria, -ae, θ. impetus hostilis.

ἐπηρεαστικός, ή, όν· vexativus, a.

ἐπηρεαστής, ὁ· vexator, -oris, ἀ.

ἐπηρεμέω -ῶ τινι· acquiesco in-.

ἐπηρεφής, ές· tectus, opacus.

ἐπηρμένος, η, ον· inflatus a, um; superbus, a, um. ἴδε **ἐπαίρω.**

ἐπηρμένως· elate; superbe.

ἐπηρόμην· ἴδε **ἐπερωτάω.**

ἐπῆσαν (ἐπήεσαν)· ἴδε **ἔπειμι,** 2

ἐπηχέω -ῶ· adsono, -are.

ἐπήχησις, ἡ· adsonatio, -onis, θ.

ἐπί· 1) *μετὰ γενικ.* α) super (μετ' αἰτ.): ἐπὶ τοῦ τύμβου στήλην ἵστημι, super tumulum statuo columellam. β) in (μετ' ἀφαιρ.): ἐπὶ τῶν ὤμων φέρω, in humeris fero. ἐπὶ τοῦ ὄρους, in monte. γ) coram (μετ' ἀφαιρ.): ἐπὶ μαρτύρων, coram testibus. δ) ἐφ' ἑνός, ἐπὶ τριῶν, ἐπὶ τεττάρων ἄγειν, singulos, ternos, quaternos jubeo milites ire. ε) a, ab (μετ' ἀφαιρ.): ὁ ἐπὶ τῶν ἐπιστολῶν, ab epistolis. ὁ ἐπὶ τῶν ἀπορρήτων, a secretis. ς) ἐπὶ χρόνου· ἐπὶ Κέκροπος, Cecropis tempore. ἐπὶ Κύρου, Cyro regnante. οἱ ἐφ' ἡμῶν (= οἱ σύγχρονοι ἡμῶν), hujusce aetatis homines, qui hodie vivunt. ὡσαύτ. ἐπ' εἰρήνης, pace. ἐπὶ πολέμου, bello 2) *μετὰ δοτικ.* α) apud (μετ' αἰτιατ.): ἐπὶ τῇ θαλάττῃ κεῖται, apud mare situm est. β) ad (μετ' αἰτιατ.): ἡ ἐπὶ τῷ Τρεβίᾳ μάχη, pugna ad Trebiam. ἐπὶ πᾶσιν, ad omnia; omnino. γ) penes (μετ' αἰτιατ.): ἐπὶ τῷ Πομπηΐῳ ἐστὶ κρίνειν, penes Pompejum est judicium. ἐπ' ἐμοί ἐστι, penes me est. δ) εἰμὶ ἐπί τινι, in alicujus potestate (ἢ manibus) sum. ε) οἱ ἐπί τινι, qui alicui rei praesunt. ς) super (μετ' αἰτιατ.): τραῦμα ἐπὶ τραύματι, vulnus super vulnus. ἄλλοι ἐπ' ἄλλοις σφάττονται, alii super alios trucidantur. ἐπὶ τῷ δείπνῳ, super caenam. ζ) μέγα φρονῶ ἐπί τινι, superbio aliqua re. γελῶ ἐπί τινι, de aliquo rideo. χαίρω ἐπὶ τῇ λύπῃ τινός, gaudeo alicujus dolorem. η) ἐπὶ κέρδει, lucri nomine. θ) ἐπὶ μισθῷ, ad mercedem. ἐπ' ἀγαθῷ, in commodum, utilitati. ἐπὶ βλάβῃ, ἐπὶ ζημίᾳ, damno, noxae. ἐπὶ τούτῳ, eo consilio, ea conditione. ἐπὶ τούτοις, his conditionibus. ἐφ' ᾧ, ἐφ' ᾧτε, sub ea conditione, ut. ἐφ' ᾧ μή, sub ea conditione, ne (ὑποτακτ.). 3) *μετ' αἰτιατ.* α) in (μετ' αἰτιατ.): ἀναβαίνω ἐπὶ τὸν ἵππον, ἐπὶ τὸ ὄρος, adscendo in equum, in montem. τὸ ἐπ' ἐμέ, quantum in me est. ἐπὶ πολὺν χρόνον, in multum temporis. β) ad (μετ' αἰτιατ.): παρορμῶ τὴν νεολαίαν ἐπὶ τὰ κακουργήματα, ad facinora juventutem incendo. γ) ἐπί τινα χρόνον, per aliquid tempus. ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας, tres dies, triduum. ἐπὶ πολύ, longe.

ἐπιβάθρα, ἡ· pons e navi in terram.

ἐπίβαθρον, τό· naulum, -i, οὐ.

ἐπιβαίνω· conscendo (-ndi, -nsum, -ere). ἐπιβαίνω (ἐπέβην) τῆς νεώς, ἵππου, conscendo (conscendi navem (ἢ in navem) equum (ἢ in equum). ἐχθρικ. **ἐπιβαίνω τινὶ** = προσβάλλω τινά, invado aliquem ἢ aliquid. ἐπιβαίνω τῆς πολεμίας (= ἐμβάλλω), invado (in) regionem hostium, τῆς Λακωνικῆς in Laconiam.

ἐπιβάλλω· 1) injicio (-eci, -ctum, -ere). 2) impono (-osui, -ere). ἐπιβάλλω ζημίαν ταῖς πολιτείαις, mulctam civitatibus impono. ἐπιβάλλω τοῖς ἡττημένοις φόρον, victis tributum impono ἢ impero. 3) ἐπιβάλλω (= παρέχω) φόβον τῇ ψυχῇ, importo animo metum. 4) ἐπιβάλλω χεῖράς τινι, manus injecto (infero) alicui. 5)

ἐνθρ. ἐπιβάλλω τινί, εἴς τι, aggredior aliquem ἢ aliquid. 5) ἐπιβάλλω τὴν διάνοιαν πρός τι, animum adverto in aliquid, operam do alicui rei. 6) τὸ ἐπιβάλλον (τινὶ μέρος), pars debita alicui. *7) νεοελ. α) ἐπιβάλλω σιωπήν, alicui silentium impono, aliquem silere jubeo. β) ἐπιβάλλω ὅρκον. defero jusjurandum. γ) τοῦτο ἐπιβάλλει μοι ἡ ἐμὴ θέσις, hoc meum munus mihi imponit, imperat). δ) ὁ καθηγητὴς οὗτος ἐπιβάλλεται τοῖς μαθηταῖς, iste professor discipulis incutit reverentiam sui. **ἐπιβεβλημένος, η, ον,** impositus, a, um. μοὶ εἶνε ἐπιβεβλημένον, impositum (imperatum) est mihi.

ἐπιβαπτίζω· immergo, -ere.

ἐπιβαρέω -ῶ· aggravo, -are.

***ἐπιβάρυνσις, ἡ·** onus, -eris, οὐ. ingravatio, -onis, θ.

ἐπιβαρύνω· ingravo aliquem ἢ aliquid. μετφ. ingravo (gravius reddo) aliquid. **ἐπιβαρύνομαι,** ingravor (aliqua re).

ἐπίβασις, ἡ· conscensio, -onis, θ.

ἐπιβασκαίνω· invideo, -ere.

ἐπιβαστάζω· fero in (manibus κτλ.).

ἐπιβατεύω· sum epibata. ἐπιβατεύω Συρίας, invado in Syriam.

ἐπιβάτης, ὁ· vector, -oris, ἀ. miles classiarius e p i b a t a, -ae, ἀ.

ἐπιβατικός, ή, όν· ad classiarios pertinens τὸ ἐπιβατικόν, οἱ ἐπιβατικοὶ = οἱ ἐπιβάται, classiarii.

ἐπιβατός, ή, όν· qui conscendi potest. ἐπιβατὸς χρυσίῳ, donis (pecuniis corrumpens

ἐπίβδαι, αἱ· repotia, -orum, οὐ.

ἐπιβεβαιόω -ῶ· 1) ratum facio, confirmo (aliquid). *2) νεοελ. ἡ εἴδησις αὕτη δὲν ἐπιβεβαιοῦται, hic nuntius non confirmatur, huic nuntio fides non accrescit.

***ἐπιβεβαίωσις, ἡ·** confirmatio, -onis, θ. ἡ εἴδησις αὕτη χρῄζει ἐπιβεβαιώσεως, hic nuntius confirmatione eget.

ἐπιβεβλημένος, η, ον· ἴδε **ἐπιβάλλω.**

ἐπιβήτωρ, ὁ· 1) ἐπιβ. νεῶν, vector, -oris, ἀ. 2) ἐπιβ. ἵππων, eques, -itis, ἀ. 3) ἐπιβήτωρ ἵππος, ὄνος = ὀχευτής, admissarius (equus, asinus).

ἐπιβιβάζω· 1) in navem impono, aliquem ἢ aliquid. *2) **ἐπιβιβάζομαι,** in navem conscendo. ἐπεβιβάσθην, in navem conscendi.

***ἐπιβίβασις, ἡ·** in navem conscensio, -onis, θ.

ἐπιβιβρώσκω· insuper edo.

ἐπίβιος, ον· supervivens, -ntis

ἐπιβιόω -ῶ· supervivo, -ere.

ἐπιβλαβής, ές· noxius, a, um; nocens, -ntis; ζῷα ἐπιβλαβῆ, animalia malefica, bestiae quae nocent. φυτὰ ἐπιβλαβῆ, herbae noxiae

***ἐπιβλαβῶς·** nocenter.

ἐπιβλάπτω· insuper noceo.

ἐπιβλαστάνω· insuper germino.

ἐπιβλάστησις, ἡ· secunda germinatio, -onis, θ.

ἐπιβλέπω· 1) intueor (in aliquem ἢ in aliquid). *2) = ἐποπτεύω, inspicio, -ere; curo, -are, aliquid.

ἐπιβλεφαρίς, ἡ· palpebra, -ae, θ.

***ἐπίβλεψις, ἡ·** inspectio, -onis, θ. vigilantia, -ae, θ. cura, -ae, θ.

ἐπίβλημα, τό· amiculum, -i, οὐ.

ἐπιβλής (= μοχλός)· obex, obicis, ἀ.

ἐπιβλητέον· injiciendum (est).

***ἐπιβλητικός, ή, όν·** qui se imponit; ἐντεῦθ. = gravis, e; augustus, a, um

***ἐπιβλητικῶς·** graviter; violenter.

ἐπιβοάω -ῶ· 1) acclamo, -are, alicui. 2) ἐπιβοῶμαι (= ἐπικαλοῦμαί) τινα, inclamo aliquem.

ἐπιβοήθεια, ἡ· auxilium, -ii, οὐ.

ἐπιβοηθέω -ῶ τινι· insuper auxilior alicui.

***ἐπιβοηθητικός, ή, όν·** secundarius, a, um.

ἐπιβοηθητικῶς· secundo.

ἐπιβόημα, ἐπιβόησις· acclamatio.

ἐπιβόητος, ον· diffamatus, a, um.

ἐπιβολή, ἡ· 1) injectus, -us, ἀ. 2) ἐπιβολὴ χειρῶν, injectio manuum. 3) = φόρος, tributum, -i, οὐ. 4) = ἐπιχείρησις, inceptum, -i, οὐ. 5) = βουλή, consilium, -i, οὐ. 6) ἐπιβολὴ τῆς διανοίας, animadversio, -onis, θ. 7) = ζημία, mulcta, -ae, θ. 8) = προσβολή, impetus, -us, ἀ.

ἐπίβολος, ον· ἴδε **ἐπήβολος.**

ἐπιβομβέω -ῶ· bombis assono.

ἐπιβοσκέω -ῶ· depasco, -ere.

ἐπιβόσκησις, ἡ· depastio, -onis, θ.

ἐπιβοσκίς, ἡ· proboscis, -idis, θ.
ἐπιβόσκομαι πάντα· depascor omnia.
ἐπιβούλευσις, ἡ· insidiae, -arum.
ἐπιβουλευτής, ὁ· insidiator, -oris, ἀ.
ἐπιβουλεύω τινί = ἐπιβουλεύομαί τινα, consilium capio adversus aliquem ὅθ. insidior (-atus sum, -ari) alicui. ὁ ἐπιβουλεύων, insidiator, -oris, ἀ. ἡ ἐπιβουλεύουσα, insidiatix, -icis, θ. ἐπιβουλευθεὶς ἀνῃρέθη, per insidias interfectus est.
ἐπιβουλή, ἡ· consilium adversus aliquem. ὅθ. insidiae, -arum, θ. ἐξ ἐπιβουλῆς, per insidias ἢ ex insidiis.
ἐπίβουλος, ον· insidiosus, a, um.
ἐπιβούλως· insidiose; dolose.
ἐπιβραδύνω· cunctor, -ari.
ἐπιβρέμω· admurmuro, -are.
ἐπιβρέχω· perfundo, -ere. ἐπιβρέχω τοὺς ἰχθῦς ἐλαίῳ, pisces olivo perfundo.
ἐπιβρίθω· ingravesco, -ere.
ἐπιβροντάω -ῶ· insuper tono.
ἐπιβροχή, ἡ· perfusio, -onis, θ.
ἐπιβρυχάομαι -ῶμαι, ἐπιβρύχω· infremo, -ere; rugio, -ire.
ἐπιβρύω· scateo, -ere; plenus sum.
ἐπιβυθίζω· inundo, -are, aliquid.
ἐπιβύω (= ἐπιφράττω) obturo, -are.
ἐπιβώμιος, ον· arae impositus.
ἐπίγαιος, ον· qui super terra est.
ἐπιγαμβρεύω· generum assumo.
ἐπιγαμβρία, ἡ· affinitas, -atis θ.
ἐπιγαμέω -ῶ· uxorem superinduco.
ἐπιγαμία, ἡ· 1) affinitas, -atis, θ. 2) connubium, -ii, οὐ. δίδωμι ἐπιγαμίαν τινί, do connubium alicui. ἐπιγαμίας ποιοῦμαι, connubia facio.
ἐπίγαμος (= ἐν ὥρᾳ γάμου)· nubilis.
ἐπιγαυρόω -ῶ· superbum facio, aliquem. ἐπιγαυροῦμαί τινι, efferor aliqua re (τῇ ἐντολῇ mandatis).
ἐπιγεΐζω· in terra versor.
ἐπίγειος, ον· 1) terrestris, e. *2) ἐπίγεια ἀγαθά, bona hujus mundi.
ἐπιγείως· supra terram.
ἐπιγελαστής, ὁ· irrisor, -oris, ἀ.
ἐπιγέλαστος, ον· ridiculus, a, um.
ἐπιγελάστως· ridicule.
ἐπιγελάω -ῶ· 1) = προσμειδιῶ, adrideo, -ere. 2) = καταγελῶ, irrideo.
ἐπιγεμίζω· repleo, -ere.
ἐπιγεννάω -ῶ· aggenero, -are. **ἐπιγεννῶμαι** (= μετὰ τὴν διαθήκην γεννῶμαι), agnascor, -i. ἐπιγεννηθείς, agnatus. οἱ ἐπιγεννώμενοι, suboles.
ἐπιγέννημα, τό· id, quod agnatum est. μετφ. (παρὰ τοῖς Στωϊκ.), id, quod efficitur ex re aliqua; effectus, us, ἀ.
ἐπιγέννησις, ἡ· agnatio, -onis, θ.
ἐπιγέννητος, ον· agnatus, a, um.
ἐπιγεραίρω· insuper honore afficio.
ἐπιγεύομαι· degusto, -are.
ἐπιγηράσκω· senesco post.
ἐπιγίγνομαι· 1) post nascor; agnasor, -i. ὅθ. οἱ ἐπιγιγνόμενοι, οἱ ἐπιγενόμενοι posteri, -orum, ἀ. τὰ ἐπιγενόμενα (= τὰ νεώτερα), posteriora 2) succedo, -ere; subsequor, -i; insequor -i; sequor, -i. τοῦ ἐπιγιγνομένου θέρους, χειμῶνος, insequenti (proximâ) aestate, hieme. νὺξ ἐπεγένετο (=ἐπῆλθε), nox insecuta est. 3) ἐχθρικ. ἐπιγίγνομαί τινι, irruo in aliquem. καὶ ἐπὶ πραγμ. ἄνεμος, νόσος, χειμὼν ἐπιγίγνεται, ventus, morbus, hiems supervenit (irrumpit).
ἐπιγιγνώσκω καὶ **ἐπιγινώσκω·** 1) = ἀναγνωρίζω, agnosco, -ere. 2 = γιγνώσκω, cognosco. -ere (aliquem) 3) ἐπὶ δικαστ. = κρίνω, judico, -are; statuo, ere, aliquid.
ἐπιγλισχραίνω· glutinosum facio.
ἐπιγλίχομαί τινος· sapio aliquid.
ἐπιγλυκαίνω· indulco, -are, aliquid
ἐπίγλυκυς, υ· subdulcis, e.
ἐπιγλύφω· insculpo, -ere.
ἐπιγλωσσάομαι -ῶμαι· convicior.
ἐπιγλωσσὶς καὶ **ἐπιγλωττίς, ἡ·** 1) epiglossis, -idis, θ. 2) μουσικ. ὀργάνων. ligula, -ae, θ.
ἐπιγνώμων, ον· sciens, -ntis (aliquid). οὐσ. arbiter, -tri, ἀ.
ἐπιγνωρίζω· demonsto; significo.
ἐπίγνωσις, ἡ· agnitio, -onis, θ. cognitio, -onis, θ. ἐπίγνωσις ἀληθείας, perspicientia veritatis. εἰς ἐπίγνωσιν ἔρχομαι, in cognotionem (notionem) mei venio; agnosco (sentio) me peccasse. ἐν ἐπιγνώσει, cognoscens causam; conscius.
ἐπίγνωστος, ον· cognitus, a, um.
ἐπιγογγύζω· admurmuro; -are.
ἐπιγονάτιον, τό· mappula, -ae, θ.
ἐπιγονατίς, ἡ· patella (in genu).
ἐπιγονή, ἡ· fetus, -us, ἀ. suboles,

s (equorum, caprarum κτλ.). μετφ. incrementum, i. οὐ

Ἐπίγονοι, οἱ· Epigoni, -orum, ἀ.

ἐπίγονος, ον· agnatus, a, um; suboles οἱ ἐπίγονοι, suboles; posteri.

ἐπίγραμμα, τό· titulus, -i, ἀ. elogium (sepulcri ἢ monumenti); titulus sepulcralis; epigramma, -atis, οὐ.

ἐπιγραμματίζω τινά· epigramma facio ad aliquem.

ἐπιγραμμάτιον· epigrammation, -i

ἐπιγραμματογράφος, ἐπιγραμματοποιός· epigrammatum scriptor; epigrammatarius, -ii, ἀ.

ἐπιγραφή, ἡ· 1) inscriptio, -onis, θ. 2) titulus, -i, ἀ.

ἐπιγράφω· 1) ἐπιγρ. τί τινι, inscribo (-psi, -ptum, -ere) aliquid rei alicui (statuae ἢ in statua). 2) ἐπιγράφω τι, inscribo aliquid (statuas). ἐπιγράφω βιβλίον, librum inscribo. τὸ βιβλίον Λαίλιον ἐπιγράφω, librum Laelium inscribo. τὸ βιβλίον Λαίλιος ἐπιγράφεται, ἐπιγέγραπται, liber Laelius inscribitur, inscripius est. δθ ἐπιγεγραμμένος, η, ον, inscriptus, a, um. 3) ἐπιγράφω ἐπιστολήν τινι, inscribo alicui epistolam. 4 adscribo, -ere. ἐπιγέγραπται τὸ ὄνομα τῷ τύμβῳ, tumulo adscriptum est nomen 5) subscribo, -ere: ἐπιγράφω τι τῷ ἀνδριάντι, subscribo aliquid statuae 6) ἐπιγράφω τίμημα, inscribo poenas, mulctam irrogo. 7) ἐπιγράφω εἰσφοράν, collationem describo (indico), tributum impero. 8) ἐπιγράφομαι (= προσποιοῦμαι) ὄνομα φιλοσόφου, inscribo (adscribo) mihi nomen philosophi.

ἐπίγρυπος, ον· leviter aduncus.

ἐπιγυμνάζω· insuper exerceo.

ἐπίδαιτρον, τό· obsonium, -ii, οὐ.

ἐπιδάκνω· mordeo, -ere

ἐπιδακνώδης, ες· mordax, -acis.

ἐπιδακρύω· defleo, -ere.

ἐπιδανείζω· insuper fenero.

ἐπιδαψιλεύομαι (*ἐπιδαψιλεύω) τινί τι· largior (-itus sum, -iri) aliquid alicui. ἐπιδαψιλευόμεθα ὑμῖν τι, vobis largimur aliquid. τὰ ἐπιδαψιλευθέντα ἡμῖν ἀγαθά, bona quae nobis largiter data sunt.

ἐπιδεής, ές (= ἄπορός τινος)· indigens -ntis ἢ indigus (a, um) alicujus rei ἢ aliqua re; inops (-opis) alicujus ἢ ab aliquo.

ἐπίδειγμα (= δεῖγμα)· specimen, -inis, οὐ. ἐπίδειγμα ἐπέδειξε, specimen dedit.

ἐπιδείκνυμί τινί τι· 1) ostendo (-ndi, -ere), monstro ἢ demonstro (-are) alicui aliquid. ἐπιδείκνυμί τι (τὴν σοφίαν), monstro, ostendo aliquid (sapientiam). 2) μάλιστ. = εἰς ἐπίδειξιν δείκνυμί τι, ostento ἢ jacto, -are, aliquid. 3) μέσ. ἐπιδείκνυμαι φιλίαν, πονηρίαν, ostendo (declaro) meam sapientiam, meam improbitatem συνήθ = εἰς ἐπίδειξιν δείκνυμί τι τῶν ἐμαυτοῦ, ostento jacto (-are) aliquid (τὸ ὄνομα καὶ τὸ γένος nomen et genus). 4 ἄνευ ἀντικειμ. ἐπιδείκνυμαι (= ἐπιδείκνυμι ἐμαυτόν), me ostento. ἐπεδείκνυτο, se ostentebat.

ἐπιδεικτιάω -ῶ· ostentare me cupio.

ἐπιδεικτικός, ή, όν· 1) demonstrativus, a, um. τὸ ἐπιδεικτικὸν εἶδος τοῦ λέγειν, demonstrativum genus orationis; 2) ἄνθρωπος ἐπιδεικτικὸς (= ἀλαζονικός). homo jactitabundus ἢ jactans.

ἐπιδεικτικῶς· cum ostentatione; cum jactatione.

ἐπίδειξις, ἡ· 1) demonstratio, -onis, θ. 2) ostentatio, -onis, θ. πρὸς ἐπίδειξιν, ad ostentationem. 3) oratio ad ostentationem comparata. 4) jactatio, -onis, θ. ἐπίδ. τῆς παιδείας, jactatio eruditionis.

ἐπίδειπνον, τό· coena secundaria; mensa secunda.

ἐπιδέκατος, η, ον· decimus, a, um. τὸ ἐπιδέκατον, decima pars.

ἐπιδεκτικός, ή, όν· 1) capax, -acis. ἐπιδεκτικὸς νοῦς, capax mens. ἐπιδεκτικός τινος, capax alicujus rei. *2) ἐπιδεκτικὸς μαθήσεως, ad accipiendam doctrinam facilis.

ἐπιδελεάζω· escam impono.

ἐπίδεμα, τό· obligatio, -onis, θ.

ἐπιδένω· obligo, -are.

ἐπιδέξια· versus dextram.

ἐπιδέξιος, ον· qui est ad dextram. ἐντεῦθ. α) = faustus, a, um. β) elegans, -ntis. γ) = ἐπιτήδειος, dexter, tera, terum; habilis, e.

ἐπιδεξιότης, ἡ· dexteritas, -atis, θ

sollertia, -ae, θ. habilitas, -atis, θ

ἐπιδεξίως· dextere (dextre) ἐπιδεξιώτερον, dexterius. ἐπιδεξιώτατα, cum maxima dexteritate (habilitate).

ἐπιδέομαί τινος· egeo ἢ indigeo (-ui, -ere) alicujus rei ἢ aliqua re.

ἐπιδερμίς, ἡ· summa cutis.

ἐπίδεσις, ἡ· obligatio (vulneris).

ἐπιδεσμεύω· obligo (vulnus).

ἐπίδεσμος, ἐπίδεσμον, ἐπιδεσμίς· fascia, -ae, θ.

ἐπιδεσπόζω· dominor, -ari.

ἐπιδευτερόω -ῶ· itero, -are.

ἐπιδευτέρωσις, ἡ· iteratio, -onis, θ.

ἐπιδέχομαι· 1) insuper accipio (-ere) aliquid ἢ aliquem. 2) recipio, -ere. τὸ πρᾶγμα οὐκ ἐπιδέχεται μελλησιν, res non recipit cunctationem.

1. **ἐπιδέω** (ἐπιδένω)· obligo, -are.

2. **ἐπιδέω** (= ἔχω χρείαν)· egeo, -ere, indigeo, -ere (aliqua re). ἀπροσ. ἐπιδεῖ, opus est.

ἐπιδεῶς· non sufficienter.

ἐπίδηλος, ον· manifestus, a, um.

ἐπιδήλως· manifeste.

ἐπιδημέω -ῶ· domi, in patria sum; inter populum versor. 2) ἐπὶ ἀσθεν. κ.λ. per totum populum diffusus sum. 3) ἐπιδημῶ ἔκ τινος, ἀπό τινος, alicunde domum (in patriam) redeo. 4) peregre advenio. ὁ ἐπιδημῶν, adventor, -oris, ἀ. advena, -ae, ἀ.

ἐπιδήμησις, ἡ· adventus, us, ἀ. δεῖπνον ἐπιδημήσεως ἕνεκα, adventicia coena.

ἐπιδημητικός, ή, όν· domi manens.

ἐπιδημία, ἡ· 1) adventus, us, ἀ. *2) = λοιμός, pestilentia, -ae, θ.

ἐπιδήμιος, ον· 1) in populum versans; domesticus, a, um. πόλεμος ἐπιδήμιος, domesticum (civile) bellum. 2) ἐπὶ ἀσθεν. totum populum occupans.

ἐπιδημιουργέω -ῶ· opus perficio.

ἐπιδιαβαίνω· post alium transeo. ἐπιδιέβαινον, post eos transibant. ἐπιδιαβ. ἐπὶ τοὺς βαρβάρους, trajicio flumen et contra barbaros progredior.

ἐπιδιαγιγνώσκω· recognosco, -ere.

ἐπιδιαθήκη, ἡ· codicilli, -orum.

ἐπιδιαίρεσις, ἡ· subdivisio, -onis, θ.

ἐπιδιαιρέω -ῶ· (sub)divido, -ere.

ἐπιδιαίτησις, ἡ· victûs ratio.

***ἐπιδιαιτητής, ὁ**· tertius arbiter.

ἐπιδιακινδυνεύω· periclitor, -ari.

ἐπιδιακρίνω· insuper judico.

ἐπιδιαλάμπω· perluceo, -ere.

ἐπιδιαμένω· permaneo, -ere.

ἐπιδιαμονή, ἡ· permansio, -onis, θ.

ἐπιδιανέμω· insuper distribuo.

ἐπιδιαπέμπω· mitto insuper.

ἐπιδιαπλέω· insuper navi trajicio.

ἐπιδιαρρήγνυμι· disrumpo in-.

ἐπιδιασαφέω -ῶ· magis perspicuum facio aliquid. **ἐπιδιασαφοῦμαι**, magis perspicuus fio (ἢ sum).

ἐπιδιασκευάζω· retracto (librum).

ἐπιδιασκεύασις, ἡ· retractatio (libri).

ἐπιδιασύρω· iterum perstingo.

ἐπιδιατάσσομαί τι· insuper mando aliquid.

ἐπιδιατείνω (ἀμετ.)· extendor, -i.

ἐπιδιατρίβω· in aliqua re tempus tero; immoror alicui rei.

ἐπιδιδάσκω· insuper doceo.

ἐπιδίδωμι· 1) insuper do (alicui aliquid). 2) ἐπὶ προικ. dotem do. 3) ἀπλ. do, trado, reddo aliquid. ἐπιδίδωμι τὴν ἐπιστολήν τινι, reddo epistolam alicui. 4) ἀμεταβ. cresco; augeor; incrementum capio. ἐπιδίδωμι εἴς τι, πρός τι, proficio, progressus facio in re aliqua. ἐπιδίδωμι εἰς φιλοσοφίαν, proficio in philosophia. ἐπιδίδως πρὸς ἀρετήν, proficis in virtute. ἐπιδίδωμι εἰς τὰ μαθήματα, proficio (progressus facio) in litteris.

ἐπιδιεξέρχομαι, ἐπιδιέρχομαι· percenseo, -ere.

ἐπιδίζημαι· insuper quaero.

ἐπιδιηγέομαι -οῦμαι· narrationem repeto; denuo narro, aliquid.

ἐπιδιήγησις, ἡ· repetita narratio.

ἐπιδικάζω τινί τι adjudico, adscribo, addico alicui aliquid. ἐπιδικάζω τὰ κτήματά τινι, addico bona alicui. τὰ ἐπιδεδικασμένα, adjudicata. μέσ. ἐπιδικάζομαι τινός, jure peto aliquid.

ἐπιδικαιόω -ῶ· litigo de re aliqua.

ἐπιδικασία, ἡ· adjudicatio, -onis, θ.

ἐπίδικος, ον· controversus, a, um; qui (quae, quod) in controversiâ est

ἐπιδινέω -ῶ· in orbem ago.

ἐπιδιορθόω -ῶ· recorrigo, -ere, aliquid; retracto, -are, aliquid. ἐπιδιορθῶ τὸ βιβλίον, retracto librum.

ἐπιδιόρθωσις, ἡ· retractatio, -onis, θ.
ἐπιδιπλασιάζω· iterum duplico.
ἐπιδιστάζω· insuper addubito.
ἐπιδίψιος, ον· siticulosus, a, um.
ἐπιδιωγμός, ὁ· persecutio, -onis, θ.
ἐπιδιώκω· 1) = καταδιώκω, insequor aliquem. *2) = θηρεύω τι, persequor, -i; consector, -ari, aliquid; adpeto, -ere, aliquid.
ἐπιδίωξις, ἡ· 1) = ἐπιδιωγμός. 2) = θήρευσίς τινος, consectatio (-onis) alicujus rei.
ἐπιδοκιμάζω τι· 1) probo, approbo, comprobo (-are) aliquid; res mihi probatur (probatum est). 2) ὑπὸ πάντων ἐπεδοκιμάσθη, ab omnibus probatus est.
***ἐπιδοκιμασία, ἡ·** approbatio, -onis, θ. comprobatio, -onis, θ. ἔτυχε τῆς πάντων ἐπιδοκιμασίας, approbationem omnium obtinuit ἢ consecutus est.
ἐπίδομα, τό· 1) additamentum, -i, οὐ. *2) = γερούσιος μισθός, salarium, -ii, οὐ.
ἐπιδοξάζω· insuper puto.
ἐπίδοξος, ον· existimatus, a, um; exoptatus, a, um.
ἐπιδορατίς, ἡ· cuspis (-idis) hastae.
ἐπιδορπέω -ῶ· mensam secundam sumo.
ἐπιδόρπισμα, τό, *ἐπιδόρπιον, τό· mensa secunda. μετὰ τὰ ἐπιδόρπια, pot mensam secundam.
ἐπιδορπισμός, ὁ· = ἐπιδόρπισμα.
ἐπιδόσιμος, ον· qui munere datur.
ἐπίδοσις, ἡ· 1) accessio, -onis, θ. incrementum, -i, οὐ. ἐπίδοσιν λαμβάνω, incrementum capio. 2) *συνήθ.* = προκοπή, πρόοδος, profectus, -us, ἀ. progressus, -us, ἀ. progressio, -onis, θ. ἡ ἐν τοῖς γράμμασιν ἐπίδοσις, in litteris progressio.
ἐπιδοχεῖον, τό· raceptaculum, -i, οὐ.
ἐπιδοχή, ἡ· receptio, -onis, θ.
ἐπέδραμον· ἰδὲ *ἐπιτρέχω*.
***ἐπίδρασις, ἡ·** actio, -onis, θ. vis (vi, vim), θ. ἡ ἐπίδρασις τοῦ πυρός, τοῦ ἡλίου, vis ignis, solis. ἰδὲ *ἐπενέργεια*.
***ἐπιδράω -ῶ·** vim ad aliquid ἢ in aliqua re habeo. οἱ λόγοι τοῦ καθηγητοῦ πολὺ ἐπίδρασαν ἐπὶ τὰς ψυχὰς τῶν μαθητῶν, verba professoris multum moverunt flexerunt animos discipulorum. ἰδὲ *ἐπενεργῶ*.
ἐπιδρομή, ἡ· incursus, -us, ἀ. incursio, -onis, θ. ἐπιδρομὴν ποιοῦμαι εἰς χώραν, incursionem facio in fines, incurro in locum. ἐπιδρομὴν ποιοῦμαι ἐπί τινα (=προσβάλλω τινί), incurso (in) aliquem. ἐξ ἐπιδρομῆς, ex subita incursione. ἐξ ἐπιδρομῆς λέγειν (εἰπεῖν), ex tempore dicere.
ἐπίδρομος, ον· 1) accessu facilis; planus, a, um. 2) *μεταφ.* facilis, e; acceptus, a, um.
ἐπιδροσίζω· irrôro, -are, aliquid.
ἐπιδυναστεύω· succedo regno.
ἐπιδυσφημέω -ῶ· contumeliis afficio.
ἐπιδώτης, ὁ· dator, largitor, -oris, ἀ.
ἐπιείκεια, ἡ· aequitas, -atis, θ. clementia, -ae, θ. indulgentia, -ae. ἐπιεικείᾳ χρῶμαι, aequitate utor.
ἐπιεικής, ές· 1) decens, -ntis. 2) moderatus, a, um. 3) *συνήθ.* clemens, -ntis; indulgens, -ntis.
ἐπιεικῶς· 1) decenter. 2) moderate. 3) = ἱκανῶς, satis. 4) *συνήθ.* clementer; indulgenter. ἐπιεικῶς φέρομαι, aequitate, clementiâ utor.
ἐπιέναι· ἰδὲ *ἔπειμι*, 2.
ἐπιζάω -ῶ τινι· supersum (-fui, -esse) alicui; superstes sum alicui; (μτγν.) supervivo, -ere, alicui. ἐπιζῶν, ἐπιζῶσα, superstes, -itis, ἀ. θ.
ἐπιζεύγνυμι· adjungo, -ere; conjungo, -ere.
ἐπίζευξις, ἡ· adjunctio, conjunctio, -onis, θ.
ἐπιζέω· infervesco, -ere.
ἐπίζηλος, ον· invidendus, a, um; praeclarus, a, um; fortunatus ἢ beatus, a, um.
ἐπιζήμιος, ον· damnosus, a, um; noxius, a, um.
ἐπιζημίως· damnose.
ἐπιζητέω -ῶ· 1) requiro, -ere (rem amissam). 2) desidero -are (rem amissam), στρατιώτας milites, ναῦς naves.
ἐπιζητήσιμος, ον· desiderabilis, e.
ἐπιζήτησις, ἡ· requisitio, -ionis, θ. desiderium, -ii, οὐ.
ἐπιζώννυμι· praecingo, -ere; succingo -ere.
ἐπιθαλάμιος, ον· nuptialis, e. *σθα.*

ἐπιθαλάμιον, nuptiale carmen, epithalamium, -ii, οὐ.

ἐπιθαλασσίδιος καὶ **ἐπιθαλάσσ(ττ)ιος,** ον· maritimus, a, um; ἐπιθαλάττιος, ἐπιθαλασσιδία πόλις, oppidum maritimum. τὰ 'πιθαλάσσια, loca maritima.

ἐπιθάλπω· foveo, -ere.

ἐπιθανάτιος, ον· 1) capitis damnatus. 2) = θανατηφόρος, mortifer (morbus). ἐπιθανατίως ἔχω, in limine mortis sum. ἐπιθανατίως νοσῶ, morbo mortifero laboro.

ἐπιθάνατος, ον· morti vicinus. ἐπιθάνατός εἰμι, ἐπιθανάτως ἔχω, in limine mortis sum, in mortis periculo sum.

ἐπιθαρρέω -ῶ· 1) confido, -ere, alicui. 2) fiduciam summo (adversus aliquem).

ἐπιθαρρύνω· animum alicui addo

ἐπιθαυμάζω· admiror, -ari

ἐπιθειάζω· obtestor per deos.

ἐπιθείασις, ἡ, *ἐπιθειασμός,* ὁ· obtestatio, -ionis, θ.

ἐπιθέλγω· adblandior, aliquid.

ἐπίθεμα ἢ *ἐπίθημα,* τό· quidquid imponitur, οἷον statua (sepulcri), operculum, corona.

ἐπιθεραπεύω· insuper curo.

ἐπίθεσις, ἡ· 1) impositio, -onis, θ. 2) = προσβολή, invasio, -onis, θ. impetus, -us, ἀ. ἐπίθεσιν ποιοῦμαι κατά τινος, impetum facio in aliquem.

ἐπιθεσπίζω· oraculum do.

ἐπιθεσπισμός, ὁ· oraculum, -i, οὐ.

ἐπιθετικός, ή, όν· aggressu promptus, a, um.

ἐπίθετος, ον· adjectus, a, um. τὸ ἐπίθετον ἢ τὸ ἐπίθετον ὄνομα· α) nomen adjectivum. *β) νεοελ. = ἐπώνυμον, cognomen, -inis, θ.

ἐπιθέω· incurro, -ere.

ἐπιθεωρέω -ῶ· 1) prospicio, -ere, aliquid. *2) = ἐξετάζω τι, inspicio, -ere, aliquid. *3) ἐπιθεωρῶ τὸν στρατόν, exercitum recenceo ἢ illustro.

ἐπιθεώρησις, ἡ· 1) consideratio, -onis, θ. 2) inspectio, -onis, θ. 3) ἐπιθεώρησις στρατοῦ, copiarum recensio, lustratio, -onis, θ.

**ἐπιθεωρητής,* ὁ· inspector, -oris, ἀ.

ἐπιθήγω· acuo, exacuo, -ere.

ἐπιθήκη, ἡ· additio, -onis, θ.

ἐπίθημα ταυτὸ τῷ **ἐπίθεμα.**

ἐπιθιγγάνω· attingo, -ere.

ἐπιθλίβω· premo -ere, aliquid.

ἐπίθλιψις, ἡ· compressio, -onis, θ.

ἐπιθνήσκω· morior post.

ἐπιθολόω-ῶ· infusco, -are, aliquid; perturbo, -are, aliquid. ἐπιθολῶ τὸ κάλλος, deformo pulchritudinem.

ἐπιθόρνυμαι γυναικί· ineo mulierem.

ἐπιθορυβέω -ῶ· admurmuro, -are.

ἐπιθραύω· insuper frango.

ἐπίθρεπτος, ον· bene nutritus.

ἐπιθρηνέω ῶ· lugeo super.

ἐπιθρήνησις, ἡ· luctus, -us, ἀ.

ἐπιθρύπτω· effemino, -are.

ἐπιθρώσκω· insilio (aliquid).

ἐπιθυμέω -ῶ· 1) cupio (-ivi καὶ -ii, -ere), aliquid. ἐπιθυμῶ ἀποθανεῖν, cupio emori. ἐπιθυμῶν τινος, cupiens, -entis (ἐπιθετ.) ἢ cupidus a, um, alicujus rei. ἐπιθυμῶν οἴκαδε ἐπανελθεῖν, cupidus redeundi domum. πάνυ ἐπιθυμῶν, percupidus, a, um. 2) desidero, -are, aliquid (δόξης gloriam). 3) διακαῶς, πάνυ ἐπιθυμῶ, percupio, -ere cupide adpeto, aliquid; rei cupiditate flagro.

ἐπιθύμημα, τό· 1) cupiditas, -atis, θ. desiderium, -i, οὐ 2) res adpetita.

ἐπιθύμησις, ἡ· adpetitio, -onis, θ.

ἐπιθυμητέος, α, ον· desiderandus, a, um; adpetibilis, e.

ἐπιθυμητής, ὁ· adpetitor, -oris, ἀ. ἐπιθυμητής τινος (σοφίας), cupidus alicujus rei (sapientiae). ἐπιθυμηταί, discipuli (Σωκρ.).

ἐπιθυμητικός, ή, όν τινος· cupiens, -ntis; cupidus, a, um; adpetens, -ntis (alicujus rei). πάνυ ἐπιθυμητικός, percupidus, a, um

ἐπιθυμητικῶς· cupide; adpetenter. πάνυ ἐπιθυμητικῶς, percupide.

ἐπιθυμητός, ή, όν· desiderandus, a, um; desiderabilis, e; concupiscendus, a, um.

ἐπιθυμητῶς· desiderabiliter.

ἐπιθυμία, ἡ· 1) cupiditas, -atis, θ. cupido, -inis, θ. μετ' ἐπιθυμίας, cupide. 2) desiderium, -i, οὐ. ὑπὸ ἐπιθυμίας τινὸς κατέχομαι, alicujus rei desiderio teneor. 3) votum, -i, οὐ. ἡ ἐμὴ ἐπιθυμία ἐπληρώθη, sum voti compos. 4) σαρκικὴ ἐπιθυμία, concupiscentia, -ae, θ. libido, -inis, θ.

ἐπιθυμίαμα, τό· suffimentum, -i.
ἐπιθυμιάω -ῶ· suffio, -ire.
ἐπιθύμιος = ἐπιθυμητικός.
ἐπιθύω, ἐπιθύομαι· post alium sacrifico. ἐν γέν. sacrifico, immolo, -are. Νέρωνι Γάλβαν ἐπιθυσώμεθα, Neroni Galbam sacrificabimus.
ἐπιθωρακίζομαι· loricor, -ari.
ἐπικαθαιρέω -ῶ· diruo, -ere.
ἐπικαθαίρω, ἐπικαθαρίζω· perpurgo, -are, alipuid.
ἐπικάθαρσις, ἡ· perpurgatio,-onis, θ.
ἐπικαθέζομαι· insido, -ere.
ἐπικαθεύδω· indormio, -ire.
ἐπικάθημαι· insideo aliquid.
ἐπικαθίζω· insideo, -ere.
ἐπικαθίημι· demitto in-.
ἐπικαθίστημί τινά τινι· 1) substituo (-ui, -utum, -ere) aliquem in locum alterius. 2) sufficio aliquem alicui ἢ in locum alicujus. ὁ ἐπικατασταθεὶς ὕπατος, στρατηγός, consul, praetor suffectus.
ἐπικαινίζω· instauro; renovo, -are.
ἐπικαιρία, ἡ· opportunitas, -atis, θ.
ἐπικαίριος καὶ **ἐπίκαιρος, ον·** 1) opportunus, a, um; 2) idoneus, a, um (εἴς τι, ad aliquid). 3) = ἐπικίνδυνος, periculosus, a, um. ἐπίκαιρα μόρια, partes vitales. 4) = πρόσκαιρος, temporarius, a, um.
ἐπικαιρίως, ἐπικαίρως· opportune.
ἐπικαίω· aduro; praeuro, -ere.
ἐπικαλαμῶμαι· spicilegium facio.
ἐπικαλέω -ῶ· 1) = προσκαλῶ, advoco, -are. ἐπικαλοῦμαί τινα, mihi aliquem advoco; invoco aliquem; imploro aliquem. ἐπικαλοῦμαι τὸν θεόν, deum voco. τὸ δὲ (νεοελ.) ἐπικαλοῦμαί τινα μάρτυρα, aliquem testem adhibeo. 2) = ἐγκαλῶ, accuso, -are. 3) = ἀποκαλῶ, ἐπονομάζω, adpello, -are; cognomino, -are. **ἐπικαλοῦμαι** (= ἐπονομάζομαι), adpellor (-atus sum, -ari); cognomen habeo. ἐπικαλεῖται σοφός, cognomen habet sapientis. Ἀριστείδης δίκαιος ἐπεκλήθη, Aristides cognomine justus adpellatus est. ἐπικαλούμενος, η, ον, cognominatus, a, um.
ἐπικαλλύνω· insuper decoro.
ἐπικάλλυμα, τό· tegmen, -inis, οὐ. velamen -inis. οὐ.
ἐπικαλύπτω· contego, -ere, aliquid ἐντεῦθ. = ἐπισκοτῶ τι, obscuro, -are aliquid.
ἐπικάλυψις, ἡ· obvolutio, -onis, θ.
ἐπικάμνω τινί· indolesco aliqua re.
ἐπικαμπή, ἡ· inflexio, -onis, θ.
ἐπικαμπής, ές· incurvus, a, um; ἐπικαμπὲς δρέπανον, incurva falx. ἐπικαμπὴς σάλπιγξ, lituus, -i, ἀ. ἐπικαμπῆ ὄρη, montes inflexi.
ἐπικάμπτω· 1) incurvo, -are, aliquid. 2) inflecto, -are, aliquid. ὁ σίδηρος ἐπικάμπτεται, ferrum se inflectit. 3) *μετφ.* ἐπικάμπτω (= κάμπτω) τινά, inflecto aliquem.
ἐπίκαμψις, ἡ· inflexio, -onis, θ.
ἐπικαρπία, ἡ· 1) fructus, -us, ἀ. fructuum proventus; 2) fructus pecuniae, fenus, -oris, οὐ. 3) vectigal, -alis, οὐ. 4) *μετφ.* fructus, utilitas.
ἐπικάρπιος, ον· frugifer, a, um. τὰ ἐπικάρπια (= πέλμα μήλων κ. λ.). pediculi, -orum.
ἐπικαρπολογέομαι -οῦμαι· spicas lego, -ere.
ἐπικάρσιος, α, ον· obliquus, a, um.
ἐπικαρσίως· oblique.
ἐπικαρτερέω -ῶ· persevero, -are.
ἐπικαταβαίνω· descendo, -ere.
ἐπικαταβάλλω τὰ ὦτα· demitto aures.
ἐπικαταγελάω -ῶ· insuper derideo.
ἐπικατάγω· insuper deduco.
ἐπικαταδαρθάνω· indormio, -ire.
ἐπικαταδέω· alligo supra.
ἐπικαταδύομαι· occido, -ere.
ἐπικαταθέω· incurro -ere.
ἐπικαταίρω τινί· irruo (alicui).
ἐπικατακαίω· insuper comburo.
ἐπικατακλείω· concludo, -ere.
ἐπικατακλίνω· reclino in-.
ἐπικατακλύζω· insuper inundo.
ἐπικατακοιμάομαι -ῶμαι· indormio, -ire.
ἐπικατακολουθέω -ῶ· insequor, -i.
ἐπικαταλαμβάνω· anteverto (alicui καὶ aliquid); occupo, -are, aliquem. τῆς νυκτὸς ἐπικαταλαβούσης, cum nox occupaverit.
ἐπικαταλλαγή, ἡ· collybus, -i, ἀ.
ἐπικαταμένω· immoror, -ari.
ἐπικαταπηδάω -ῶ· desilio, in-.
ἐπικαταπίμπρημι· incendo, -ere.
ἐπικαταπίπτω· incumbo in-.

ἐπικαταπλέω· navigo adversus aliquem.
ἐπικαταπρήθω· conburo super.
ἐπικαταράομαι -ῶμαι· insuper exsecror, -ari.
ἐπικατάρατος, ον· exsecratus, a, um; exsecrabilis e; sacer, a, um.
ἐπικαταρρέω· insuper influo.
ἐπικαταρρήγνυμαι· super aliquare frangor; irrumpo, -ere.
ἐπικαταρρίπτω· insuper dejicio.
ἐπικατασκάπτω· fodio super.
ἐπικατασκευάζω· exstruo super.
ἐπικατασπάω -ῶ· detraho, -ere.
ἐπικατασπένδω· libo super.
ἐπικατασφάζω· macto super.
ἐπικατατρέχω· irruo in.
ἐπικαταφέρομαι τινι· deferor in.
ἐπικατάφορος, ον πρός τι, ἐπί τι· pronus, (a, um) in aliquid; proclivis, (e) ad aliquid.
ἐπικαταψάω -ῶ· leviter rado.
ἐπικατεῖδον· desuper inspexi.
ἐπικατέρχομαι· desuper descendo.
ἐπικατέχω· retineo super.
ἐπικατηγορέω -ῶ· insuper exprobo.
ἐπικατοικέω -ῶ· inhabito, -are.
ἐπικατονομάζω· dedico alicui.
ἐπικατορθόω -ῶ· bene gero insuper.
ἐπικαττύω· sarcio, -ire.
ἐπίκαυμα, τό· adustio, -onis, θ.
ἐπίκαυσις, ἡ· 1) adustio, -onis, θ. 2) = ἐρυσίβη (τοῦ σίτου), robigo, -inis, θ.
ἐπίκαυστος, ον· praeustus, a, um. βέλος ἐπίκαυστον, telum praeustum.
ἐπίκειμαι· 1) super impositus sum. συνήθ. = jaceo super (aliquid). 2) ἐπίκειμαί τινι· α) immineo alicui. ὁ Ἀλέξανδρος τῷ Δαρείῳ ἐπικείμενος, Alexander Dario imminens. β) insto, -are, alicui. ὁ ἐπικείμενος κίνδυνος, instans periculum.
ἐπικείρω· adtondeo, -ere.
ἐπικεκρυμμένως· occulte.
ἐπικέλευσις, ἡ· adhortatio, -onis, θ.
ἐπικελευστής, ὁ· adhortator, -oris, ἀ.
ἐπικελευστικός, ή, όν· ad impetum adhortans.
ἐπικελεύομαί τινι· (ad)hortor alicui.
ἐπίκεντρος, ον· qui est in centro.
ἐπικερδαίνω· insuper lucror.
ἐπικέρδια, τά· lucrum ex mercatura.
ἐπικερδής, ές· lucrosus a, um;
ἐπικερδές, τό· lucrum, i, οὐ. ἐπικερδές ἐμοί ἐστι, est mihi lucro.
ἐπικερδῶς· lucrose.
ἐπικερτομέω -ῶ· derideo, aliquem.
ἐπικερτόμημα· objurgatio, -onis, θ.
ἐπικεφάλαιον, ἐπικεφάλιον, τό· capitatio, -ionis, θ.
ἐπικεφαλαιόομαι -οῦμαι· summam colligo, ere.
ἐπικήδειος, ον· funebris, e. τὸ ἐπικήδειον, funebre carmen. ἐπικήδειος λόγος, laudatio (funebris) ἀ. ὁ ἐπικήδειον λόγον λέγων, laudator, -oris, ἀ.
ἐπικήπιος, ον· hortensis, e.
ἐπικηρόω -ῶ· cera obduco; cero.
ἐπικηρυκεία, ἡ· legatio de pace.
ἐπικηρυκεύομαι· per praeconem pacem peto ἢ de pace ago; cum aliquo de pace (de foedere) ago.
ἐπικήρυξις, ἡ· 1) praemii pronunciatio. 2) proscriptio, -onis, θ.
ἐπικηρύσσω καὶ **ἐπικηρύττω**· 1) proemium publice polliceor, praemium pronuncio. 2) proscribo (-ere) aliquem. ἐπικηρυχθείς, ἐπικεκηρυγμένος, proscriptus, a, um.
ἐπικινδυνεύομαι· in periculo versor, -ari.
ἐπικίνδυνος, ον· periculosus, a, um. ἐπικίνδυνος ἄνθρωπος, niger homo. ἐπικίνδυνος νόσος, gravis morbus; periculum. ἐν ἐπικινδύνῳ (θέσει) εἰμί, in lubrico sum.
ἐπικινδύνως· periculose; cum periculo. ἐπικινδύνως νοσῶ, gravi morbo laboro.
ἐπικίχρημι· insuper fenero.
ἐπικλαίω· defleo, -ere.
ἐπικλάω -ῶ· 1) frango, -ere; flecto, -ere. 2) συνήθ. μεταφ. flecto animum alicujus ad misericordiam.
ἐπικλεής, ές· celeber, -is, -e.
ἐπικλείζω· insuper celebro.
ἐπικλείω· occludo, -ere.
ἐπίκλημα, τό· accusatio, -onis, θ.
ἐπίκλην· cognomine; praenomine. Κράσσος ὁ Μάρκος ἐπίκλην, Crassus praenomine Marcus.
ἐπίκληρος, ἡ. filia heres.
ἐπικληρόομαι -οῦμαι· sortior, -iri.
ἐπικλήρωσις, ἡ· sortitio, -onis, θ.

ἐπίκλησις, ἡ· 1) = ἐπωνυμία, cognomen, -inis, θ. 2) invocatio (deorum).
ἐπίκλητος, ον· 1) advocatus, a, um. 2) nobilis, e; celeber, -is, e.
ἐπικλινής, ές· declivis, proclivis, e.
ἐπικλινῶς ἔχω· proclivis sum ad-.
ἐπικλίνω πρός τι· inclino ad-.
ἐπίκλοπος, ον· furax, -acis.
ἐπικλύζω· inundo, -are, aliquid.
ἐπίκλυσις, ἡ, ἐπικλυσμός, ὁ· inundatio, -ionis, θ.
ἐπικλώθω· neo, -ere; fatalia stamina duco (περὶ Μοιρῶν)· δθ. = destino alicui aliquid.
ἐπίκλωσις, ἡ, ἐπίκλωσμα, τό· netio, -onis, θ.
Ἐπικνημίδιοι· Epicnimidii (Locri).
ἐπικνίζω· in superficie incido.
ἐπικοιλαίνω· in superficie excavo.
ἐπίκοιλος, ον· cavus, a, um.
ἐπικοιμάομαι-ῶμαι· indormio, -ire.
ἐπικοιμίζω· indormire facio.
ἐπίκοινος, ον· communis, e. τὰ ἐπίκοινα, epicoena (nomina).
ἐπικοινόω-ῶ καὶ **ἐπικοινόομαι -οῦμαι** τινί τι· communico, -are, alicui aliquid.
ἐπικοινωνέω-ῶ τινι· commune est mihi cum aliquo; commune habeo cum aliquo.
ἐπικοινωνία, ἡ· communio, -onis, θ.
ἐπικοινωνός, όν· particeps, -ipis.
ἐπικοιτέω-ῶ· excubo ad-.
ἐπικολλάω-ῶ· agglutino, -are; **ἐπικολλῶμαί** τινι, adhaereo alicui.
ἐπικόλλημα, τό· agglutinatum, -i.
ἐπικολπίδιος, ἐπικόλπιος, ον· qui in sinu gestatur (infans).
ἐπικολπόω-ῶ· sinuo, -are.
ἐπικολυμβάω-ῶ· innato, -are.
ἐπικόλωνος ὁδός· via in colle.
ἐπικομάω-ῶ· valde comatus sum.
ἐπικομίζω· adporto, -are. ἐπικομίζομαι (τροφήν), mecum fero (cibum).
ἐπίκομος, ον· comatus, a, um.
ἐπικομπάζω· glorior aliqua re.
ἐπικομψεύω· exquisite orno.
ἐπικόπανον, ἐπίκοπον, τό· mensa lanionum; lanionia mensa.
ἐπικοπή, ἡ· incisio, -onis, θ.
ἐπικοπρίζω· fimo saturo.
ἐπικόπτω· 1) praecido, -ere. 2) incido, -ere. 3) μετφ. reseco, -are, aliquid.
ἐπικός, ή, όν· epicus, a, um. ἐπικὸς ποιητής, epicus poeta. οἱ ἐπικοί, epici poetae. ἐπικὴ ποίησις, epica poesis.
ἐπικοσμέω-ῶ· exorno, -are.
ἐπικόσμημα, τό· ornamentum, -i.
ἐπικόσμησις, ἡ· ornatus, -us, ἀ.
ἐπικοτταβίζω· cottabo ludo.
ἐπικούρειος, ον· epicureus, a, um.
ἐπικουρέω-ῶ τινι· auxilior, -ari, alicui; auxilium venio alicui ἐπικουρῶ ταῖς νόσοις, auxilior morbis. ἐπικουρῶ τινί τι· α) defendo aliquid ab aliquo. β) praebeo alicui aliquid.
ἐπικούρημα, τό· auxilium, -i, οὐ.
ἐπικούρησις, ἡ· remedium (malorum).
ἐπικουρία, ἡ· 1) auxilium, -i, οὐ. 2) = τὸ ἐπικουρικόν, auxilia, -orum; (copiae) auxiliares.
ἐπικουρικός, ή, όν· auxiliaris, e. τὸ ἐπικουρικόν, (copiae) auxiliares; auxilia, -orum, οὐ.
ἐπίκουρος, ὁ· auxiliator, -oris, ἀ. ἐπίκουρός τινος, auxiliaris (opem ferens) adversus aliquid. οἱ ἐπίκουροι, (copiae) auxiliares.
ἐπικουφίζω· sublevo, -are. τοὺς ἐν ἄστει σίτῳ ἐπικουφίζω, oppidanos re frumentariâ sublevo.
ἐπικουφισμός, ὁ· sublevatio, -onis, θ.
ἐπικραδαίνω· evibro, -are.
ἐπικράζω τινί· inclamo alicui.
ἐπικρανίς, ἡ· cerebellum, -i. οὐ.
ἐπίκρανον, τό· capitulum columnae.
ἐπίκρασις, ἡ· temperatio, -onis, θ.
ἐπικράτεια, ἡ· 1) = ἀρχή, ἐξουσία, ditio, -onis, θ. potestas, -atis, θ. ὑπὸ τῇ ἐκείνων ἐπικρατείᾳ εἰμί, sub illorum ditione sum. *2) = κράτος, imperium, -i, οὐ. regnum, -i, οὐ.
ἐπικρατέω-ῶ· 1) = ὑπερισχύω, praevaleo, -ere. ἐν Αἰγύπτῳ τοῦτο τὸ ἔθος ἐπικρατεῖ, in Aegypto hic mos praevalet. 2) ἐπικρατῶ τινος (= κύριός εἰμί τινος), aliquid ditione teneo, in ditionem accipio. δθ. 3) = supero, -are; vinco, -ere, aliquid.
ἐπικρατής, ές· in potestate sua habens, potens alicujus rei. *ἐπικρατέστερος, α, ον,* praevalens, praepollens, -ntis; major, superior, -ioris.

ἐπικράτησις, ἡ· praevalentia, -ae, θ. superatio, -onis, θ.
ἐπικραυγάζω· acclamo, -are.
ἐπικρέμαμαί τινι· 1) suspensus sum super aliquid. 2) *μετφ.* = ἐπίκειμαί τινι, impendeo alicui; immineo alicui.
ἐπικρεμάννυμι· suspendo super aliquid.
ἐπίκρημνος, ον· praeceps, -itis.
ἐπίκριμα, τό· decretum, -i, οὐ.
ἐπικρίνω· 1) = ἐπιδοκιμάζω τι, adjudico, -are; approbo, -are, aliquid. *2) = ἐλέγχω, αὐστηρῶς κρίνω τι, reprehendo, -ere; aliquid; censuram ago alicujus rei.
ἐπίκριον, τό· antenna navis.
ἐπίκρισις, ἡ· 1) adjudicatio, approbatio, -onis, θ. 2) = αὐστηρὰ κρίσις, censura, -ae, θ.
***ἐπικριτής, ὁ·** censor, -oris, ἀ.
ἐπικροτέω -ῶ· applaudo (-si, -sum, -ere). ἐπικροτῶ τινι, applaudo alicui. ὁ ἐπικροτῶν ἢ ἐπικροτήσας τινί, applausor, -oris, ἀ.
***ἐπικρότησις, ἡ·** plausus, -us, ἀ. παρατεταμέναι ἐπικροτήσεις καὶ ἐπευφημίαι, perpetuus plausus et clamor.
ἐπίκρουσις, ἡ· percussio, -onis, θ.
ἐπικρούω (τὸν ἧλον)· figo ἢ defigo clavum. ἐπ. τῇ χειρὶ τὸ ξίφος, ferio, percutio gladium manu.
ἐπικρύπτω· abscondo, -ere; abdo, -ere; occulto, -are, aliquid. ἐπικρύπτομαί τι, celo ἢ occulto aliquid. ἐπικρυπτόμενος, occulte, in occulto.
ἐπίκρυψις, ἡ· occultatio, -onis, θ.
ἐπικτάομαι -ῶμαι· insuper acquiro (φίλους amicos). ἢ ἀπλ. acquiro (aliquid).
ἐπίκτησις, ἡ· acquisitio, -onis, θ.
ἐπίκτητος, ον· acquisitus, a, um. ἐπίκτητος σοφία, adscititia sapientia. ἐπίκτητος θερμότης, adventitius calor.
ἐπικτίζω· superaedifico, -are.
ἐπικτυπέω -ῶ· insono, -are.
ἐπικυδής, ές· gloriosus, a, um.
ἐπικυέω -ῶ· iterum concipio.
ἐπικύημα, τό· 1) fetus post alium conceptus. *2) *νεολ.* ἐπικύημα τῆς φαντασίας, fetus imaginationis.
ἐπικυκλέω-ῶ· extrinsecus advolvo.
ἐπίκυκλος, ὁ· epicyclus, -i, ἀ.
ἐπικυλίκειος· inter pocula dictus.

ἐπικυλινδέω -ῶ, ἐπικυλίνδω, ἐπικυλίω· supervolvo, -ere; devolvo, -ere, aliquid.
ἐπικυλισμός, ὁ· revolutio, -onis, θ.
ἐπικυμαίνω· fluctando irruo.
ἐπικυματίζω· innato, -are.
ἐπικυμάτωσις, ἡ· fluctuatio, -onis, θ.
ἐπικύπτω· pronus incumbo. ἐπικεκυφὼς εἰς βιβλίον, incubens libro (studio).
ἐπικυρόω -ῶ· 1) comprobo, -are; confirmo, -are, aliquid. 2) ἐπ. νόμον, κ. ὁμ. sancio (-nxi, -nctum, -ire) aliquid (νόμον legem, ψήφισμα decretum, τὴν ἀειφυγίαν τινὸς exilium alicujus).
ἐπίκυρτος, ον· incurvus, a, um; convexus, a, um.
ἐπικυρτόω -ῶ· incurvo, -are.
ἐπικύρωσις, ἡ· comprobatio, -onis, θ. confirmatio, -onis, θ. ἐπικύρωσις νόμου, sanctio legis.
ἐπίκυφος, ον· incurvus, a, um.
ἐπικώλυσις, ἡ· impeditio, -onis, θ.
ἐπικωλύω· impedio; prohibeo.
ἐπικωμάζω τινί, εἴς τι, ἐπί τι = χλευάζω, insulto, -are, alicui, in aliquid.
ἐπικώμιος (ὕμνος)· laudatorius.
ἐπικωμῳδέω -ῶ· cavillor, -ari; irrideo, -ere, aliquid.
ἐπίκωπος, ον· 1) ἐπ. ναῦς, remigio instructa navis. 2) = κωπηλάτης, remex, -igis, ἀ.
ἐπιλαβή, ἡ· apprehensio, -onis, θ.
ἐπιλαγχάνω· post alium sorte eligor. ὅθ. ἐπιλαχών, post alium (sortitum) electus.
ἐπιλαμβάνω· 1) insuper accipio, aliquid. 2) *συνήθ.* prehenho ἢ comprehendo (-ere) aliquid. τὸ πῦρ ἐπιλαμβάνει τι, ignis aliquid comprehendit. 3) occupo, -are, aliquid. 4) *μέσ.* **ἐπιλαμβάνομαι·** α) ἐπιλαμβάνομαί τινος τοῦ ἱματίου, prehendo ἢ adprehendo aliquem pallio. ἐπιλαμβάνομαι τῆς δεξιᾶς τινος τῇ χειρί, prehendo dextram alicujus manu. β) = καθάπτομαί τινος, ἐπιτιμῶ τινι, reprehendo aliquem ἢ aliquid; corripio aliquem. γ) = ἐπιτυγχάνω τι, nanciscor, -i; adipiscor, -i, aliquid (μεγάλης ἐξουσίας, magnam potestatem). δ) = ἅπτομαί τινος, ἐπιχειρῶ τινι, aggredior,

-ere. aliquid (πολιτείας rempublicam, τοῦ ἔργου opus). ε) νόσῳ ἐπιλαμβάνομαι, morbo comprehendor.

ἐπίλαμπρος, ον· illustris, e.

ἐπιλαμπρύνω τι· clarum reddo aliquid (κυρ. καὶ μετφ.).

ἐπιλάμπω· luceo super aliquid. ἐντεῦθ. = fulgeo (-si, -ere).

ἐπιλανθάνομαί τινος· obliviscor (-itus sum, -i) alicujus (σπ. aliquid); in oblivionem alicujus rei venio. ἐπιλανθάνομαι τῶν κακῶν, malorum (ἢ mala) obliviscor. ἐπελαθόμην ἐμαυτοῦ, oblitus sum mei. ἐπιλαθόμενος, ἐπιλελησμένος (η, ον), oblitus, a, um.

ἐπιλεαίνω· levigo; polio.

ἐπιλέανσις, ἡ· levigatio, -onis, θ.

ἐπιλέγω· 1) praetera (deinde) dico, dictis addo. 2) = ἐκλέγω, lego, -ere; seligo, -ere. 3) μέσ. **ἐπιλέγομαι·** α) mihi seligo; eligo, -ere. β) ἐπιλέγομαι βιβλίον (= ἀναγινώσκω, Ἡρόδ.), lego librum.

ἐπιλείβω· super aliqua re libo.

ἐπιλειόω-ῶ· levigo, -are.

ἐπιλείπω· 1) deficio (-eci, -ectum, -ere). τὰ ἐπιτήδεια ἐπέλιπε, commeatus defecerunt. 2) ἐπιλείψειεν ἄν με ὁ χρόνος, deficiat me tempus. ἐπιλείπει τινὰ ὁ χρόνος, aliquem tempus deficit. 3) relinquo, -ere.

ἐπιλείχω· superficie lampo.

ἐπίλειψις, ἡ· defectio, -onis, θ.

ἐπίλεκτος, ον· lectus, selectus, a, um. ἐπίλεκτοι στρατιῶται, extraordinarii milites. ἐπίλεκτοι σπεῖραι, extraordinariae cohortes.

ἐπιλέκτως· eligendo.

ἐπιλέλησμαι· ἰδὲ **ἐπιλανθάνομαι.**

ἐπιλελογισμένως· considerate.

ἐπίλεξις, ἡ· delectus, -us, ἀ.

ἐπίλεπτος, ον· tenuis, e.

ἐπιλέπω· decortico, -are.

ἐπιλευκαίνω· dealbo aliquid.

ἐπίλευκος, ον· albidus, a, um.

ἐπιλήθης, ες· oblivionem efferens.

ἐπιληπτικός, ή, όν· morbo comitiali ἢ sacro laborans. ὁ ἐπιληπτικός, ἡ -ή, comitialis, is, ἀ. θ.

ἐπίληπτος, ον· 1) reprehensus, a, um. 2) morbo sacro laborans.

ἐπίλησις, ἐπιλήσμη, ἐπιλησμοσύνη, ἡ· oblivio, -onis, θ.

ἐπιλήσμων, ον· obliviosus, a, um. ἐπιλήσμων ἑαυτοῦ, oblitus (a, um) sui.

ἐπιλησωικός, ή, όν· obliviosus, a, um; oblivionem afferens (alicui).

ἐπιληψία, ἡ· comitialis morbus; sacer morbus; epilespia, -ae. θ. ἐπιληψίαν πάσχω, comitiali morbo laboro; morbo ἢ vitio comitiali corripior.

ἐπιλήψιμος, ον· vituperandus, a, um; vituperabilis, e; dignus reprehensione; culpabilis, e.

ἐπιληψίμως· culpabiliter.

ἐπίληψις, ἡ· 1) adprehensio, -onis, θ. 2) reprehensio, -onis, θ.

ἐπιλιμνάζω· superstagno; -are; restagno, -are.

ἐπιλιπαίνω· piguedine illino.

ἐπιλιπής, ές· sufficiens -ntis.

ἐπιλλίζω τινί· oculis innuo.

ἔπιλλος, ον· strabo, -onis, ἀ.

ἐπιλοβίς, ἡ· jecoris fibrae.

ἐπιλογή, ἡ· electio, -onis, θ.

ἐπιλογίζομαι· computo, cogito, delibero, are, aliquid.

ἐπιλογισμός, ὁ· computatio, deliberatio, -onis, θ. ἐξ ἐπιλογισμοῦ, re mature deliberata.

ἐπίλογος, ὁ· exitus, us, ἀ. conclusio, -onis, θ. epilogus, -i, ἀ.

ἐπιλοιδορέω -ῶ· convicior, -ari.

ἐπίλοιπος, ον· reliquus, a, um. ὁ ἐπίλοιπος βίος, reliquum vitae. ὁ ἐπίλοιπος (ὁ λοιπὸς) χρόνος, reliquum tempus. τὸ ἐπίλοιπον τῆς ὀφειλῆς, reliqua pecunia.

ἐπίλουτρον, τό· balneaticum, -i, οὐ.

ἐπιλυγίζω· flecto, -are.

ἐπιλύζω· singulto, -are.

ἐπιλυπέω -ῶ· valde contristo.

ἐπίλυπος, ον· valde tristis.

ἐπίλυσις, ἡ· solutio, -onis, θ. explicatio, -onis, θ.

ἐπιλύτης, ὁ· explicator, -oris, ἀ.

ἐπιλύω· 1) solvo, -ere, aliquem· ὅθ. libero, -are, aliquem. 2) solvo ἢ explico aliquid.

ἐπιμάθεια, ἡ· sapientia sera.

ἐπιμαίνομαί τινι· furiose amo aliquam; ardeo aliquam.

ἐπίμακρος, ον· paullo longus.

ἐπιμανής, ές· furiosus; insanus.

ἐπιμανθάνω· disco post alia.

ἐπιμανίκιον, τό· manipulus sacerdotis.

ἐπιμαντεύομαι· vaticinor de re.
ἐπιμαρτυρέω -ῶ· testimonio confirmo.
ἐπιμαρτύρησις, ἡ· attestatio,-onis, θ.
ἐπιμαρτυρία (θεῶν)· obtestatio (deorum).
ἐπιμαρτύρομαι· obtestor (-atus sum, -ari) aliquem (τοὺς θεοὺς deos). πρὸς τῶν θεῶν ἐπιμαρτύρομαι ὑμᾶς, vos obtestor atque obsecro.
ἐπίμαρτυς, ὁ· testis factae rei.
ἐπιμασάομαι· insuper manduco.
ἐπιμαστίδιος, ον· mamae admotus, a, um.
ἐπιμαστίζω· insuper flagello.
ἐπιμαχέω -ῶ τινι· auxilium fero.
ἐπιμαχία, ἡ· societas defensionis; foedus ad bellum defendendum initum.
ἐπίμαχος, ον· facilis oppugnatu.
ἐπιμειδίαμα, τό· adrisio, -onis, θ.
ἐπιμειδιάω -ῶ· adrideo, -ere.
ἐπιμελαίνομαι· nigresco, -ere.
ἐπιμελαίνω· superficiem (alicujus rei) nigram facio.
ἐπιμέλεια, ἡ· cura, -ae, θ. curatio, -onis (rei alicujus); diligentia, -ae, θ. studium, -i, οὐ. adsiduitas, -atis, θ.
ἐπιμελέομαι -οῦμαι καὶ **ἐπιμέλομαί** τινος· curo, -are, aliquid; procuro, accuro, -are, aliquid; curam pono in re aliqua; diligentiam confero in aliquid ἢ adhibeo in re aliqua. ἐπιμελοῦμαι τῶν μαθημάτων, studeo literis.
ἐπιμέλημα· res, quae curae est.
ἐπιμελής, ές· diligens, -ntis; curiosus, a, um; accuratus, a, um; adsiduus, a, um. ἐστί μοι ἐπιμελὲς τούτου, est mihi cura hujus rei. οἷς ἐπιμελές ἐστιν εἰδέναι, quibus cura est scirre.
ἐπιμελητής, ὁ· (pro)curator, -oris, ἀ.
ἐπιμελήτρια, ἡ· procuratrix, -icis, θ.
ἐπιμελῶς· diligenter; accurate. ἐπιμελέστερον, diligentius. ἐπιμελέστατα, diligentissime.
ἐπίμεμπτος, ον· reprehensus, a, um; culpabilis, e; vituperabilis, e.
ἐπιμέμπτως· culpabiliter.
ἐπιμέμφομαι· reprehendo, -ere; vitupero, -are (alicui aliquid).
ἐπίμεμψις, ἡ· reprehensio, -onis, θ.
ἐπιμένω· 1) permaneo, -ere. ἐπιμένω ἐπὶ τῇ γνώμῃ, permaneo in sententia. 2) persto, -are in sententia. 3) persevero, -are. ἐπιμένω τῷ πολέμῳ persevero in bello.
ἐπιμερίζω· impertior, -iri.
ἐπιμερισμός, ὁ· partitio, -onis, θ.
ἐπίμεσος, ον· medius, a, um.
ἐπίμεστος, ον· plenus, a, um.
ἐπιμεταπέμπομαι· iterum arcesso.
ἐπιμετρέω -ῶ· 1) in mensura addo. 2) = προσμετρῶ, admetior (-mensus sum, -iri).
ἐπίμετρον, τό· auctarium, -i, οὐ. appendix, -icis, θ.
ἐπιμήθεια, ἡ· consilium post rem.
ἐπιμηθέομαι -οῦμαι· sero reputo.
Ἐπιμηθεύς, ὁ· Epimetheus, -i, ἀ.
ἐπιμηθής, ές· qui sero reputat. ὅθ. improvidus, a, um; imprudens, -ntis.
ἐπιμήκης, ες· ablongus, a, um. ἐπιμήκης τις, oblongulus.
ἐπιμήνιος, ον· menstruus, a, um. τὰ ἐπιμήνια· α) menstruum, -i, οὐ. cibaria menstrua. β) = τὰ καταμήνια (γυναικῶν), menstrua, orum. τὰ ἐπιμήνια ἱερά, menstrua sacra.
ἐπιμηνίω τινί· irascor alicui.
ἐπιμηχανάομαι -ῶμαι· molior, -iri; machinor, -ari (τινὶ in aliquem).
ἐπιμήχανος· machinator; molitor.
ἐπιμίγνυμι· admisceo (-iscui, -ere) alicui rem. συνηθ. μέσ. **ἐπιμίγνυμαι** = ἐπιμιξίαν ἔχω, commercium habeo; in consortium venio. ἐπιμίγνυμαί τινι, commercium haheo (ἢ est mihi) cum aliquo.
ἐπίμικτος, ον· admixtus, a, um.
ἐπιμιμνήσκομαί τινος· recordor (-atus sum, -ari) aliquid; memini, -esse, aliquid.
ἐπιμίξ· mistim; promiscue.
ἐπιμιξία, ἡ· commercium, -i, οὐ. ἐπιμιξίᾳ χρῶμαι πρός τινα, mihi est commercium cum aliquo.
ἐπίμιξις, ἡ· admixtio; admixtus.
ἐπιμίσθιος, ον· mercenarius, a, um.
ἐπιμισθοφορά (*ἐπιμίσθιον)· merces extraordinaria; merces additicia.
ἐπιμνημονεύω· memoro, -are.
ἐπιμοιχεύω· insuper adultero.
ἐπιμονή, ἡ· perseverantia, -ae, θ. constantia, -ae, θ. pervicatia, ae, θ. obstinatio, -onis. θ *μετ' ἐπιμονῆς, perseveranter; constanter; obstinate.

ἐπίμονος, ον· perseverans, -ntis; constans, -ntis; pervicax, -acis; obstinatus, a, um. ἐπίμονος εἰς τὴν αὑτοῦ γνώμην, in sua sententia constans, suam sententiam non mutans. τὸ **ἐπίμονον** = ἡ ἐπιμονή.
ἐπιμόνως· perseveranter; constanter; pervicaciter; obstinate.
ἐπίμοχθος, ον· operosus, a, um; laboriosus, a, um; multi laboris.
ἐπιμόχθως· operose; laboriose.
ἐπιμοχλόω -ῶ· pessulum obdo.
ἐπιμυθεύομαι· affabulor, -are.
ἐπιμύθιον, τό· epilogus fabulae; affabulatio, -onis, θ.
ἐπιμυκτηρίζω· insuper irrideo.
ἐπιμύλιος, ον· molaris, e. ἐπιμύλιον ᾆσμα, molarium carmen.
ἐπιμύω· oculos comprimo.
ἐπιμωκάομαι -ῶμαι· irrideo, -ere.
ἐπιμωμάομαι -ῶμαι· reprehendo, -ere.
ἐπίμωμος, ον· culpabilis, e.
ἐπιναυμαχία, ἡ· pugna ad naves.
ἐπίνειον, τό· 1) statio navium; portus -us, ἀ. 2) urbs maritima.
ἐπινέμησις, ἡ· indictio, -onis, θ.
ἐπινέμω· 1) = διανέμω, distribuo, -ere. 2) = βόσκω ἐπὶ ξένου ἀγροῦ, pasco in alieno agro. 3) μέσ. **ἐπινέμομαί** τι (ἐπὶ πυρός), depasco (-avi, -ere) aliquid. φλόξ, πῦρ ἐπινέμεται πόλιν, flamma, ignis depascit urbem.
ἐπίνευσις, ἡ· nutus, -us, ἀ. approbatio, -onis, θ. concessio, -onis, θ.
ἐπινεύω τινί· innuo (-ui, -ere) alicui. ὅθ. = adnuo, -ere; assentior, -iri.
ἐπινέφελος, ον, ἐπινεφής, ές· abnubilus, a, um; nubibus tectus, a, um.
ἐπινεφέω -ῶ· obnubilo, -are; nubibus tego.
1. **ἐπινέω**· in superficie aquae nato.
2. **ἐπινέω** (= ἐπικλώθω)· nens fatalia stamina destino (περὶ Μοιρῶν).
3. **ἐπινέω** (= ἐπισωρεύω)· accumulo.
ἐπινησίδιος, ον· insularis, e.
ἐπινήφω· sobrius sum.
ἐπινήχομαι· innato, -are.
ἐπινίκιος, ον· triumphalis, e (κατὰ Ῥωμ. ἔννοιαν)· ἐπινίκιος ἐσθής, triumphalis vestis. ὁ ἐπινίκιος ὕμνος, τὸ **ἐπινίκιον** (δηλ. μέλος), carmen triumphale, cantus triumplalis. ἐπινίκιος πομπή, triumphus, -i, ἀ. τὰ **ἐπινίκια**· α) = ἡ ἐπινίκιος θυσία, supplicatio, -onis, θ. β) = νικητήρια, praemium (victoriae).
ἐπινοέω -ῶ· 1) = ἐν νῷ ἔχω, σκέπτομαι, cogito, -are, aliquid. 2) = ἐξευρίσκω, excogito, -are; invenio, -ire, aliquid. ἐπινοῶ τινι ὄλεθρον, perniciem alicui invenio. ὁ ἐπινοήσας, inventor, -oris, ἀ. ἡ ἐπινοήσασα, inventrix, -icis. 3) ἐπὶ ψεύδους· comminiscor, -i, aliquid.
ἐπινόημα, τό· 1) inventum, -i, οὐ. 2) = πλάσμα, commentum, -i, οὐ.
ἐπινόησις, ἡ· inventio, -onis, θ. excogitatio, -onis, θ.
ἐπινοητής, ὁ· inventor, -oris, ἀ. excogitator, -oris, ἀ.
ἐπινοητικός, ή, όν τινος· solers in aliqua re.
ἐπινοήτρια, ἡ· invetrix, icis, θ.
ἐπίνοια, ἡ· 1) cogitatio, -onis, θ. 2) = ἐπινόημα commentum, -i, οὐ. 3) sollertia, -ae, θ.
ἐπινομὴ πυρός· pervasio incendii.
ἐπινομία, ἡ· pastio communis.
ἐπινομίς, ἡ· strena, -ae, θ.
ἐπίνομος, ον (= ἔννομος)· legitimus, a, um.
ἐπινοσέω -ῶ· ultra aegroto.
ἐπίνοσος, ον· morbosus, a, um, morbidus, a, um.
ἐπινοτίζω· irroro, -are.
ἐπινυκτερεύω· pernocto in-.
ἐπινύκτιος, ον· nocturnus, a, um.
ἐπινυμφίδιος ὕμνος· nuptiale carmen.
ἐπινυστάζω· dormio in-.
ἐπινωμάω -ῶ· (= διανέμω)· distribuo, -ere.
ἐπινώτιος, ον· super dorso positus.
ἐπιξανθίζω· subflavum reddo.
ἐπίξανθος, ον· subflavus, a, um.
ἐπιξενόομαι -οῦμαι· hospitio excipior, -ari.
ἐπιξένωσις, ἡ· adventus hospitis.
ἐπιξέω· in superficie rado.
ἐπίξηνον, τό· mensa coquinaria.
ἐπιξηραίνω· in superficie sicco.
ἐπίξηρος, ον· siccus in superficie.
ἐπιξύω· rado, -ere.
ἐπιορκέω -ῶ· pejero ἢ perjuro.
ἐπιορκητικός, ή, όν· perjurus, a, um.

ἐπιορκία, ἡ· perjurium, -i, οὐ.
ἐπίορκος, ον· perjurus, a, um.
ἐπιόρκως· perjure; perfide.
ἐπιούσιος ἄρτος· 1) quotidianus panis. 2) = ὁ τῆς ἐπιούσης ἡμέρας, panis crastinus.
ἐπίπαγος, ὁ· glacies superficiaria; crusta, -ae, θ.
ἐπίπαγχυ· prorsus; omnino.
ἐπιπαίζω (=ἐμπαίζω)· deludo, -ere.
ἐπιπαίω· offendo, -ere.
ἐπιπάλλω· vibro adversus aliquid.
ἐπίπαν· in universum; omnino. ὡς ἐπίπαν, plerumque.
ἐπίπαππος, ὁ· atavus, -i, ἀ.
ἐπιπαραγίγνομαί τινι· supervenio, -ire, alicui.
ἐπιπαράγω· insuper adduco.
ἐπιπαρανέω· insuper accumulo.
ἐπιπαρασκευάζω· insuper paro. ἐπιπαρασκευάζομαι, mihi insuper comparo, -are, aliquid.
ἐπιπαρέρχομαι· procedo, -ere.
ἐπιπαροξύνω· irrito contra.
ἐπιπαρορμάω· insuper adhortor.
ἐπιπαρών· superveniens; adstans.
ἐπιπάσσω τι ἐπί τι· inspergo aliquid alicui. τὸ ἐπιπάσσειν, inspersus, -us, ἀ.
ἐπίπαστος, ον· inspersus, a, um.
ἐπιπαταγέω -ῶ· adstrepo, -ere.
ἐπιπάτωρ, ὁ· vitricus, -i, ἀ.
ἐπιπαφλάζω· infervesco, -ere.
ἐπίπεδος, ον· planus, a, um; χωρίον ἐπίπεδον, locus planus. τὸ ἐπίπεδον, planum, -i, οὐ.
***ἐπιπεδόω -ῶ** τι· in planum aliquid deduco; exaequo, -are, aliquid.
***ἐπιπέδωσις, ἡ·** exaequatio, -onis, θ.
ἐπιπείθεια, ἡ· persuasio, -onis. θ.
ἐπιπειθής, ές· obediens, -ntis; parens, -ntis.
ἐπιπείθομαί τινι· obedio alicui.
ἐπιπελάζω· appropinquo, -are.
ἐπιπέλομαι· accedo, -ere.
ἐπίπεμπτος, ον· sesquiquintus.
ἐπιπέμπω· 1) insuper mitto (aliquid). 2) συνήθ. (περὶ τῶν ἐκ θεοῦ πεμπομ.) mitto, -ere; immitto, -ere: ἄλλον ὑμῖν ὁ θεὸς ἐπιπέμψει, alium vobis deus mittet. ἐπιπέμπω τινὶ ἔρωτα, amorem alicui immitto.
ἐπίπεμψις, ἡ· missio, -onis, θ.
ἐπιπέταμαι· advolo, -are.
ἐπιπετάννυμι expando, -ere.
ἐπιπήγνυμι· in superficie congelo.
ἐπιπηδάω -ῶ· 1) insilio, ire. 2) insulto, -are. ἐπιπηδῶ τινι, insulto alicui.
ἐπιπήδησις, ἡ· insultura, -ae, θ.
ἐπιπιέζω· imprimo, -ere.
ἐπιπιεσμός, ὁ· impressio, -onis, θ.
ἐπιπικραίνω· amarum reddo.
ἐπίπικρος, ον· paullulum amarus.
ἐπιπίμπλημι· insuper impleo.
ἐπιπίνω· insuper bibo.
ἐπιπίπτω τινί· 1) irruo, -ere, in aliquem ἢ in aliquid 2) incido, -ere, in aliquem ἢ in aliquid. ἐπιπίπτω τοῖς πολεμίοις, in hostem incido. 3) repente invado, -ere, aliquem.
ἔπιπλα, τά· supellex, -ctilis, θ.
ἐπιπλανάομαι -ῶμαι· erro; vagor.
ἐπιπλάνησις, ἡ· vagatio, -onis, θ.
ἐπιπλάττω· illino (aliquid alicui).
ἐπίπλαστος, ον· illitus, a, um; fucatus, a, um. ὅθ. fictus, a, um; simulatus, a, um.
ἐπιπλατύνω· dilato, -are.
ἐπιπλέκω· implico, -are.
ἐπιπλέον· amplius.
ἐπίπλεος, ον· plenus, a, um; refertus, a, um.
ἐπίπλευσις, ἡ· ingressus (navis).
ἐπιπλέω· 1) supernavigo, -are; navigo, -are. 2) = ἐπιπολάζω, supernato, -are; innato, -are. 3) ἐπιπλέω τινί, classe invado aliquem ἢ aliquid.
ἐπιπληθύνω· augeo καὶ augeor.
ἐπιπλήκτειρα, ἡ· castigatrix, -icis, θ.
ἐπιπλήκτης, ὁ· castigator, -oris, ἀ.
ἐπιπληκτικός· increpatorius, a, um.
ἐπιπληκτικῶς· increpative.
ἐπιπλημμυρέω -ῶ· inundo, -are.
ἐπίπληξις, ἡ· 1) increpatio, -onis, θ. 2) objurgatio, -onis, θ.
ἐπιπληρόω -ῶ· adimpleo, -ere.
ἐπιπλήσσω καὶ **ἐπιπλήττω** τινὰ ἢ τινι· 1) increpito, -are, aliquem ἢ alicui. 2) increpo, -are, -aliquem. 3) objurgo, -are, aliquem. ἐπέπληξέ μοι, ὅτι τοῦτο εἴρηκα, objurgavit, quod dixerim. 4) invehor (verbis) aliquem.
ἐπιπλοκή, ἡ· implicatio, -onis, θ.
ἐπίπλοκος, ον· implicitus, a, um.
ἔπιπλον, τό· supellex, -lectilis, θ.

ἐπίπλοον, τό· omentum, -i, οὐ. ἐν ἐπιπλόῳ. omentatus, a, um.
ἐπίπλοος -ους, ὁ· navigatio adversus aliquem; conflictus, -us, ἀ.
*ἐπιπλόω -ῶ τὴν οἰκίαν· domum supellectili instruo.
ἐπίπνευσις, ἡ· inspiratio (divina).
ἐπιπνέω τινί· 1) afflo, -are. θείῳ πνεύματι ἐπιπνέομαι, divino spiritu afflor. 2) adspiro, -are, alicui. ἡ τύχη ἐπιπνέει τῷ πρώτῳ ἔργῳ, fortuna adspirat primo labori. 3) inspiro, -are, aliquem. ἐπιπνέομαι (= ἐμπνέομαι), inspiror, -ari.
ἐπίπνοια, ἡ· afflatus divinus.
ἐπίπνοος -ους (= ἐμπνευσμένος)· afflatus, a, um; inspiratus, a, um.
ἐπιποθέω -ῶ· admodum desidero.
ἐπιπόθησις, ἡ· desiderium, -i, οὐ.
ἐπιπόθητος, ον· exoptatus, a, um.
ἐπιποικίλος, ον· versicolor, -oris.
ἐπιπολάζω· 1) = ἐπιπλέω, innato, -are; fluito, -are. 2) = ὑπερισχύω, emineo, -ere; potens sum. 3) = ὑπερπολάζω, redundo, -are. 4) ἐπιπολάζω τῇ ῥητορικῇ, versor in arte oratoria.
ἐπιπόλαιος, ον· in superficie exstans; superficialis, e. ἐντεῦθ. α) = φανερός, σαφής, evidens, -ntis; perspicuus, a, um. β) = κοῦφος, levis, e; parum subtilis.
*ἐπιπολαιότης, ἡ· levitas, -atis, θ.
ἐπιπολαίως· leviter; sumatim; parum subtiliter; parum accurate.
ἐπιπόλασις, ἡ· innatatio, -onis, θ. redundantia, -ae, θ.
ἐπιπολαστικός, ή, όν· redundans.
ἐπιπολαστικῶς· redundanter.
ἐπιπολῆς· in superficie. τὸ ἐπιπολῆς (= ἡ ἐπιφάνεια), superficies, -ei, θ. **ἐξ ἐπιπολῆς·** α) = in aperto, manifesto *β) = ἐπιπολαίως, leviter, sumatim; parum subtiliter.
ἐπιπολιόομαι -οῦμαι· canesco, -ere.
ἐπιπόλιος, ον· fere canescens.
ἐπιπολὺ (ἢ ὀρθότ. **ἐπὶ πολύ**)· 1) valde; admodum. 2) = μακρὸν χρόνον, diu, per longum tempus. 3) = κατὰ μέγα μέρος, magna ex parte. 4) ὡς ἐπὶ τὸ πολύ, plerumque, fere.
ἐπιπομπεύω τινί· triumpho de-.
ἐπιπονέω -ῶ· illaboro alicui rei.
ἐπίπονος, ον· operosus, a, um; laboriorus, a, um; multi laboris. τὸ ἐπίπονον, labor, -oris; molestia, -ae θ.
ἐπιπόντιος, ον· qui est supra mari.
ἐπιπόνως· laboriose; magno cum labore; aegre.
ἐπιπορεύομαι· 1) proficiscor ad; eo ad. 2) eo ἢ proficiscor per; perago, -are. 3) incurso fines hostibus.
ἐπιπορπέω -ῶ· fibulâ necto. ἐπιπορποῦμαι, fibulâ astringo mihi.
ἐπιπορπίς, ἡ· fibula, -ae, θ.
ἐπιπόρφυρος, ον· purpurae similis.
ἐπιποτάμιος· fluvio adjacens urbs.
ἐπιπράττομαι· insuper exigo (pecunias).
ἐπιπρέπεια, ἡ· decus, -oris, οὐ.
ἐπιπρεπής, ές· decorus, a, um.
ἐπιπρέπω τινί· decorus sum alicui.
ἐπιπρεσβεύομαι· 1) legatus eo aliquo. 2) ἐπ. πρός τινα, legatos mitto ad aliquem.
ἐπιπρηνής, ές· cernuus, a, um.
ἐπιπρίω· in superficie serro.
ἐπιπροβαίνω· progredior, -i.
ἐπιπροβάλλω· superinjicio, -ere.
ἐπιπροΐημι· emitto, -ere.
ἐπίπροικος, ἡ· dotata (filia).
ἐπίπροσθεν· 1) = ἔμπροσθεν, ante: ἐπ. ὀφθαλμῶν ἔχω, ante oculos habeo. ἐπίπροσθεν ποιοῦμαι, antepono, -ere. 2) = ἐνώπιον, coram: ἐπίπροσθέν τινος, coram aliquo. 3) = ἐμπόδιον: ἐπ. γίγνομαί τινι, alicui impedimento sum.
ἐπιπροσθέω -ῶ· 1) objectus sum; interjectus sum. ἐπιπροσθοῦντος τοῦ Κιθαιρῶνος, objecto Cithaerone. 2) ἐπιπροσθῶ τινι, obstruo lumen alicui; obscuro (occulto) aliquid. ἐπιπροσθοῦμαι (ὑπό τινος), obscuror, -ari.
ἐπιπρόσθησις, ἡ· 1) obumbratio, -onis, θ. 2) impeditio, -onis, θ.
ἐπιπροσπλέω· adnavigo, -are.
ἐπιπροστίθημι· adjicio, -ere.
ἐπιπροχέω· insuper effundo.
ἐπιπρωϊαίτερον· etiam maturius.
ἐπιπταίρω, ἐπιπτάρνυμαι· omen ἢ approbationem sternuto.
ἐπίπτησις, ἡ· advolatus, -us, ἀ.
ἐπίπτυγμα, τό· operculum, -i, οὐ.
ἐπιπτύσσω (τὸ γραμματεῖον)· complico (claudo) librum.
ἐπιπτυχή, ἡ· plicatura, -ae, θ.
ἐπιπτύω· inspuo, -ere.
ἐπίπτωσις, ἡ· accidentia, -ae, θ.
ἐπιπύησις, ἡ· suppuratio, -onis, θ.

ἐπιπυκνόω -ῶ· amplius condenso.
ἐπιπυρέσσω· gravius febricito.
ἐπίπυρρος, ον· subrufus, a, um.
ἐπίπωμα, τό· operculum, -i, οὐ.
ἐπιπωμάζω· operculo claudo.
ἐπιρραίνω, ἐπιρραντίζω· inspergo (-si, -sum, -ere), aliquid alicui.
ἐπιρρακτὴ θύρα· catarracta, -ae, θ.
ἐπίρραμα, τό· adsumentum, -i, οὐ.
ἐπιρράντισις, ἡ, ἐπιρραντισμός, ὁ· inspersio, -onis, θ.
ἐπιρραπίζω· bacillo percutio. *μεταφ.* reprehendo, vitupero (aliquem).
ἐπιρράπτω· adsuo, -ere.
ἐπιρρέπεια, ἡ· propensia, -ae, θ. proclivitas, -atis (ad aliquid).
ἐπιρρεπής, ές· propensus, a, um; proclivis, e (ad aliquid), πρὸς τὰς ἡδονάς, ad libidinem.
ἐπιρρέπω ἐπί τι propensus ἢ proclivis sum ad aliquid.
ἐπιρρεπῶς· propense. ἐπιρρεπῶς ἔχω πρός τι, propensus sum ad aliquid.
ἐπιρρέω· 1) influo, -ere. ἐπιρρεῖ ἡμῖν τὸ ἀγαθόν, nobis bonum influit. ὅθ. ἐπιρρέων (= ἄφθονος) influus, a, um. 2) affluo, -ere: τὰ ἀγαθὰ ἐπιρρεῖ, opes affluunt. πολὺ πλῆθος ἐπιρρεῖ, multitudo influit ἢ affluit.
ἐπιρρήγνυμι· scindo, -ere.
ἐπίρρημα, τό· adverbium, -i, οὐ.
ἐπιρρηματικός, ἡ, όν· adverbialis, e.
ἐπιρρηματικῶς· adverbialiter.
ἐπιρρητορεύω· oratione addo.
ἐπιρριγόω -ῶ· rigeo post.
ἐπίρρινος, ον· nasutus, a, um.
ἐπιρρίπτω, ἐπιρριπτέω -ῶ τινί τι· injicio, conjicio in aliquem aliquid. ἐπιρρίπτω τινὶ τὴν αἰτίαν, imputo alicui aliquid.
ἐπιρροή, ἐπίρροια, ἡ· 1) = ἐπίρρυσις, influxio, -onis, θ. effusio, -onis, θ. δακρύων ἐπιρροαί, fletus, lacrimae 2) = ἀφθονία, affluentia, -ae, θ. *3) *νεολ.* = δύναμις, influxus, -us, ἀ. vis (vim, vi θ. pondus, -eris, οὐ auctoritas, -atis, θ. ἐπιρροὴ ἀστέρων, influxus (vis) stellarum. ἐπιρροή τινος, auctoritas, potentia, gratia alicujus. ἔχει μεγίστην ἐπιρροὴν ἐν τῇ βουλῇ, plurimum in senatu valet. τὴν ἐπιρροήν τινος καταβάλλω, auctoritatem frango, convello. τῇ ἐπιρροῇ ὑμῶν, te moderatore et auctore. ἔχω μικρὰν ἐπιρροὴν ἐπί τινος, modicae sum auctoritatis apud aliquem.
ἐπιρροπή, ἡ· inclinatio, -onis, θ.
ἐπιρροφέω -ῶ· sorbeo, -ere
ἐπιρροφή, ἐπιρρόφημα· sorbitio.
ἐπιρρυθμίζω· ad numeros redigo.
ἐπιρρυπαίνω· in superficie sordido.
ἐπίρρυσις, ἡ· influxio, -onis, θ.
ἐπίρρυτος, ον· irriguus, a, um.
ἐπιρρώννυμί τινά ἤ τι corroboro, -are, aliquem ἢ aliquid. *ἐπιρρώννυμαι*, me corroboro.
ἐπίρρωσις, ἡ· corroboramentum.
ἐπίσαγμα, τό· clitellae, -arum, θ.
ἐπίσαθρος, ον· fragilis, e.
ἐπισαλεύω· agitor, -ari.
ἐπίσαλος, ον· qui agitatur.
ἐπισαλπίζω· tubâ accino.
ἐπίσαπρος· aliquantulum putritus.
ἐπισαρκάζω· cavillor; irrideo.
ἐπισάττω· clitellas impono.
ἐπισείω· 1) incutio, -ere, aliquid. ἐπισείω (= βάλλω) βέλη, tela incutio. 2) *μεταφ.* ἐπισείω τὸν δῆμον, πόλεμον, populum excito, bellum infero. 3) ἐπισείω Πέρσας, incutio terrorem a Persis 4) ἐπισείω (= ἐμβάλλω) τινὶ φόβον, incutio alicui terrorem
ἐπισεμνύνομαι· jacto, ostendo me.
ἐπίσημα, τό· signum, -i, οὐ.
ἐπισημαίνω· 1) = σημαίνω, ἐμφαίνω τι, significo, -are, aliquid. 2) = προσημαίνω τι, portendo, -ere, aliquid; significo, -are, aliquid. ὁ λὶψ χειμῶνα ἐπισημαίνει, Africus significat tempestatem. 3) *μέσ.* ἐπισημαίνομαί τι, acclamatione testor aliquid, ἢ approbo aliquid.
ἐπισημασία, ἡ· significatio, -onis, θ. significatus, -us, ἀ.
ἐπισημειόω -ῶ· 1) adnoto, -are, aliquid. 2) *μέσ.* plausu approbo aliquid.
ἐπισημείωσις, ἡ· adnotatio, -onis, θ.
ἐπίσημος, ον· 1) = σεσημασμένος, signatus, a, um. ἄργυρος, χρυσὸς ἐπίσημος, argentum, aurum signatum. 2) = ἐπιφανής, insignis, e; illustris, e. 3) **τὸ ἐπίσημον·** α) signum in nummis, in navibus. *β) *νεολ.* τὸ ἐπίσημον τῆς ἡμέρας, solemnitas diei. *γ) *νεολ.* ἐπίσημον ἔγγραφον, litterae publicae auctoritatis.
ἐπισημότης, ἡ· 1) nobilitas, -atis,

θ. celebritas, -atis, θ. 2) μετ' ἐπισημότητος, solemniter.
ἐπισήμως· 1) significanter. *2) *νεοελ.* publice; publica auctoritate; pro imperio *3 *νεοελ.* = μεγαλοπρεπῶς, solemniter.
ἐπίσης ἢ ἐπ' ἴσης· aeque. ἐπ' ἴσης πᾶσι γλυκύ, aeque omnibus suave. ἐπ' ἴσης σοι ἐπίσταμαι, aeque tecum scio (aliquid).
ἐπίσιμος, ον· paullulum aduncus,
ἐπισιτίζω· cibaria praebeo, -ere.
ἐπισιτίζομαι· 1) cibaria sumo, -ere, 2) frumentor, -ari.
ἐπισιτισμός, ὁ, ἐπισίτισις, ἡ· frumentatio, -onis, θ. commeatus, -us, ἀ. res frumentaria
ἐπισκάζω· claudico, -are.
ἐπισκάπτω· fodio, circumfodio.
ἐπισκεδάζω, ἐπισκεδάννυμι· dissipo, -ere; dispergo, -ere.
ἐπισκεπάζω· contego, -ere.
ἐπισκέπτης, ὁ· 1) inspector, -oris, ἀ. *2) visitator, -oris, ἀ.
ἐπισκέπτομαι· 1) viso, inviso, invisito aliquem; salutatum aliquem venio. 2) ἐπισκ. τι = ἐξετάζω τι, inspicio, -ere, aliquid.
ἐπισκευάζω τι· instauro, -are, aliquid; reficio, -ere, aliquid.
ἐπισκευαστής, ὁ· instaurator, -oris, ἀ.
ἐπισκευαστικός, ή, όν· instauratus, a, um
ἐπισκευή, ἡ· instauratio, -onis, θ. refectio, onis, θ.
ἐπίσκεψις, ἡ· 1) inspectio, -onis, θ. *2) *νεοελ.* salutatio, -onis, θ πορεύομαι εἰς ἐπίσκεψίν τινος, salutatum aliquem eo.
ἐπισκήνιον, τό· episcenium, -ii, οὐ.
ἐπισκηνόω -ῶ· inhabito, -are.
ἐπισκήπτω τι εἴς τινα, τί τινι· 1) injicio, impono alicui aliquid. 2) κεραυνὸς εἰς τὰ δένδρα ἐπισκήπτει, fulmen arboribus incumbit. νόσος ἐπέσκηψε, morbus invasit. 3) = ἐντέλλομαί τινί τι, mando, -are, alicui aliquid 4) *μέσ.* ἐπισκήπτομαί τινι, incumbo, innitor alicui ἢ aliqua re.
ἐπίσκηψις· impositio; invasio, θ.
ἐπισκιάζω· 1) adumbro, -are, aliquid 2) opaco, -are, aliquid. 3) ἐπισκιάζω τινὰ ἤ τι (κυρ. καὶ μεταφ.) obumbro, -are, aliquem ἢ aliquid.
ἐπισκίασις, ἡ· obumbratio, -onis, θ.
ἐπισκίασμα, τό· umbra iujecta.
ἐπισκιασμός, ὁ· obumbratio, -onis, θ.
ἐπίσκιος, ον· opacus, a, um
ἐπισκιρτάω -ῶ· exsulto, -are.
ἐπίσκληρος, ον· durus, a, um.
† *ἐπισκοπεῖον, τό*· domus episcopi.
† *ἐπισκοπεύω*· episcopus sum.
ἐπισκοπέω -ῶ· inspicio, -ere, aliquid.
† *ἐπισκοπή, ἡ*· episcopatus, -us, ἀ.
ἐπισκόπησις, ἡ· inspectio, -onis, θ.
† *ἐπισκοπικός, ή, όν*· episcopalis, e.
† *ἐπισκοπικῶς*· episcopaliter.
1. *ἐπίσκοπος, ὁ*· 1) = ἐπόπτης, inspector, -oris, θ. 2) † episcopus, -i, ἀ.
2 *ἐπίσκοπος* (= ἐπὶ σκοπὸν βάλλων)· scopum feriens. ἐπίσκοπα (= εὐστόχως) τοξεύω, sollerter jaculor.
ἐπισκοτέω -ῶ, ἐπισκοτίζω· obscuro, -are, aliquid; obfusco, -are, aliquid.
ἐπισκότησις, ἡ· obscuratio, -onis, θ. obfuscatio, -onis θ.
ἐπισκυθίζω· in potando scythas immitor, -ari.
ἐπισκυθρωπάζω· frontem contraho, -ere.
ἐπισκύνιον (= τὸ δέρμα τῶν κογχῶν τοῦ ὀφθαλμοῦ)· episcynium, -i, οὐ supercilium, -i, οὐ.
ἐπισκώπτης, ὁ· irrisor, -oris, ἀ.
ἐπισκώπτω· 1) irrideo, -ere, aliquem ἢ aliquid 2) ἀμετ. = χαριεντίζομαι, jocor, -ari.
ἐπίσκωψις, ἡ· irrisio, -onis, θ.
ἐπισοβαρεύομαι· superbio, -ire.
ἔπισος, ον· aequalis, e.
ἐπισοφίζομαι· comminiscor, i.
ἐπισόφισις, ἡ· commentum, -i, οὐ.
ἐπισόω -ῶ· adaequo, are
ἐπισπάδην (μονορούφι)· uno haustu.
ἐπισπαίρω (λαγταρίζω)· subsulto
ἐπίσπασις, ἡ· adtractio, -onis, θ.
ἐπισπαστήρ, ὁ· adtractor, -oris, ἀ.
ἐπισπαστικός, ή, όν· adtractivus.
ἐπίσπαστος, ον· adtractus, a, um.
ἐπίσπαστρον, τό· adtractor, -oris, ἀ.
ἐπισπάω -ῶ· adtraho, -ere, aliquem ἢ aliquid. ἐπισπῶμαί τινα (τὸν ἄνθρωπον, μαθητάς), adtraho aliquem (hominem, discipulos).
ἐπισπείρω· sero insuper.

ἐπίσπεισις, ἡ· libatio, -onis, θ.
ἐπίσπεισμα, τό· libamen, -inis, οὐ.
ἐπισπένδω· libo (aliquid alicui).
ἐπισπερχής, ές· properus, a, um
ἐπισπέρχω τι· propero aliquid.
ἐπισπερχῶς· propere.
ἐπισπεύδω· 1) accelero, -are 2) propero, -are, aliquid.
ἐπίσπευσις, ἡ· acceleratio, -onis, θ. properatio, -onis, θ.
ἐπίσπληνος, ον· lienosus, a, um.
ἐπισπονδή, ἡ· foedus, -eris, οὐ.
ἐπισπορά, ἡ· satio iterata.
ἐπισπουδάζω· 1) incito ad aliquid. 2) ἀμετ. accelero, -are.
ἐπίσταγμα, τό· instillatio, -onis, θ.
ἐπιστάζω τί τινι· instillo, -are, aliquid alicui.
ἐπισταθμάομαι -ῶμαι· pondero, -are; accurate pensito, aliquid.
ἐπισταθμεύω· stabulor, -ari, devertor, -ari, ad ἢ apud aliquem.
ἐπιστάθμη, ἡ· amussis, -is, θ.
ἐπισταθμία, ἡ· stabulatio, -onis, θ. ἐπισταθμίαν ποιοῦμαι παρά τινι, devertor ad (apud) aliquem.
ἐπίσταθμος, ὁ· mansionum curator.
ἐπισταλάζω· instillo, -are.
ἐπίσταλμα, τό· mandatum, -i, οὐ.
ἐπίσταμαι· scio, -ire, aliquid; peritus sum alicujus rei. γράμματα ἐπίσταμαι ἢ οὐκ ἐπίσταμαι, litteras scio ἢ nescio. τὴν τῶν Λατίνων γλῶσσαν οὐκ ἐπίσταμαι, Latine ἢ linguam Latinam nescio. ἐπίσταμαι ψάλλειν, scio fidibus. ἐπιστάμενος ᾄδειν, cantare sciens ἢ peritus.
ἐπισταμένως· scite; perite.
ἐπίσταξις, ἡ· destillatio (sanguinis).
ἐπιστασία, ἡ· 1) consideratio, -onis, θ. μετ' ἐπιστασίας, considerate. 2) = ἐπίβλεψις, inspectio, -onis, θ. 3) = ἀρχή, praefectura, -ae, θ.
ἐπίστασις, ἡ· commoratio, -onis, θ. ἐντεῦθ. 1) consideratio, -onis, θ. cogitatio, -onis, θ. 2) = ἐπίβλεψις, inspectio, -onis, θ.
ἐπιστατέω -ῶ· praefectus sum alicui rei; praesum alicui rei. ἐπιστατῶ χώρας, praesum provinciae. ἐπιστατῶ τοῖς τεχνίταις, praesum artificibus. ἐπιστατοῦντος τοῦ Περικλέους, duce et auctore Pericle.
ἐπιστάτης, ὁ· qui praeest ἢ pro fectus est alicui rei; curator, -oris, ἀ. ἐπιστάτης τῆς βουλῆς, princens senatus. ἐπιστάτης τῶν ἀγώνων, curator ludorum solennium. ἐπιστάτης τῆς Φλαμινίας ὁδοῦ, curator viae Flaminiae. Γυμνασίου ἐπιστάτης, Gymnasii curator.
ἐπιστάτις, ἡ· quae praest alicui rei; curatrix, -icis, θ.
ἐπιστεγάζω· obtego, -ere.
*__ἐπιστέγασμα, τό·__ tectum, -i, οὐ.
*__ἐπίστεγον__ (πλοίου)· pars superior navis ad puppim.
ἐπιστέλλω· 1) mitto ad-. ἐπιστέλλω ἐπιστολάς, mitto ad aliquem epistolas. ἐπιστέλλει αὐτῷ φιλικώτατα γράμματα, mittit ad ipsum plenas humanitatis litteras. οὐδὲ μίαν ἐπιστολήν μοι ἐπέστειλε, neque unam epistolam ad me misit. τὰ ἐπεσταλμένα, literae quae mittuntur. 2) ἐπιστέλλω τινί (= γράφω τινί ἐπιστολήν)· scribo litteras alicui ἢ ad aliquem. διὰ βραχέων ὑμῖν ἐπέστειλα, brevibus ad vos scripsi. 3) per litteras certiorem facio aliquem. ἐπιστέλλω περί τινος, per litteras certiorem facio (aliquem) de aliquo. 4) mando ad aliquem. ἐπέστειλε φράσαι, mandavit ut diceret. ὅθ. τὰ ἐπεσταλμένα (= τὰ ἐντεταλμένα), mandata, -orum.
ἐπιστενάζω· ingemo; ingemisco.
ἐπιστεφανόω -ῶ· corono, -are.
ἐπιστεφὴς (οἴνου)· repletus (vino).
ἐπιστέφω· impleo mero.
ἐπιστήθιος, ον· in pectore recumbens (Ioannes). ἐντεῦθ. ἐπιστήθιος φίλος, intimus, -i, ἀ.
ἐπιστηλόω -ῶ· columnam impono.
ἐπιστήμη, ἡ· scientia, -ae, θ. doctrina, -ae, θ. κτῶμαι (λαμβάνω) ἐπιστήμην τινός, consequor scientiam alicujus.
ἐπιστημονικός, ή, όν· cui scientia inest; scientificus, a, um. ἐπιστημονικὴ ἔρευνα, scientiae pervestigatio.
ἐπιστημονικῶς· scientifice. ἐπιστημονικῶς προβαίνω, viâ ac ratione procedo.
ἐπιστημοσύνη, ἡ· scientia, -ae, θ.
ἐπιστημόνως· scienter; docte.
ἐπιστήμων· sciens, -ntis; doctus, a, um. ἐπιστήμων τῶν νόμων, doctus

legum. ἐπιστημονέστατος, doctissimus.

ἐπιστηρίζω· magis stabilio.

ἐπιστητός, ή, όν· cadens sub scientiam; τὸ ἐπιστητόν, quod scitur.

ἐπιστίζω· notis compungo.

ἐπιστίλβω· splendeo, -ere.

ἐπίστιχος, ον· serie positus.

ἐπιστοιβάζω· coacervo, -are.

ἐπιστολεύς, ὁ· 1) legatus classis. 2) = γραμματοφόρος, tabellarius, -i, ἀ.

ἐπιστολή, ἡ· epistola, -ae, θ. literae, -arum, θ. μία ἐπιστολή, unae literae. λαμβάνω ἐπιστολήν, accipio percipio epistolam. ἀπαντῶ ἐπιστολῇ, respondeo literae. περατῶ ἐπιστολήν, epistolam concludo. ἀποστέλλω τινὶ ἐπιστολήν, epistolam mitto ad aliquem.

ἐπιστολιαφόρος, ὁ· 1) = ἐπιστολεύς, 1. 2) tabellio, -onis, θ.

ἐπιστολίδιον, τό· epistolium, -i, οὐ.

ἐπιστολικός, ή, όν· epistolaris, e.

ἐπιστολιμαῖος, (α), ον· 1) epistolaris, e. 2) ἐπιστολιμαῖαι δυνάμεις, copiae, quae non nisi in litteris habentur, copiae promissae, non missae.

ἐπιστόλιον, τό· epistolium, -ii, οὐ.

ἐπιστολιοφόρος· qui epistolas fert.

ἐπιστολ(ι)ογράφος, ον· epistolas scribens. ὁ ἐπιστολογράφος, epistolarum scriptor.

ἐπιστομίζω = ἀποστομίζω, os obturo, loquentem reprimo.

ἐπιστόμιον, τό· oris obturaculum; epistomion, i, οὐ.

ἐπιστομίς, ἡ· postomis, -idis, θ.

ἐπιστομόω -ῶ· obturo, -are.

ἐπιστρατεία, ἐπιστράτευσις, ἡ· expeditio adversus aliquem.

ἐπιστρατεύω, ἐπιστρατεύομαι· expeditionem suscipio adversus sliquem; bellum infero alicui ἢ in aliquem.

ἐπιστρατοπεδεύω, ἐπιστρατοπεδεύομαι· castra moveo adversus aliquem; castra pono exadversum.

ἐπιστρεφής, ές· sollers, -rtis; prudens, -ntis; accuratus, a, um.

ἐπιστρέφω· 1) converto, -ere. τὰς ὄψεις πάντων ἐπιστρέφει πρὸς ἑαυτόν, omnium oculos convertit (ad se). 2) πρὸς τὰ ὀπίσω στρέφω τι, retroago, -ere, aliquid. 3) μέσ. ἐπιστρέφομαι (ἐπεστράφην)· respicio (respexi) -ere. 4) οὐδ. = ὑποστρέφω, revertor (reversus sum, reverti). ἐπιστρέφω εἰς τὸν οἶκόν μου, revertor domum meam, ἐπέστρεψεν εἰς τὸν οἶκον, domum reversus est. 5) ad rectam viam converto ἢ reduco aliquem (errantem).

ἐπιστρόγγυλος, ον· subrotundus.

ἐπιστροφεύς, ὁ· primus spondylus colli.

ἐπιστροφή, ἡ· 1) conversio, -onis, θ. 2) = ἐπανάκαμψις, reversio, -onis, θ. reditus, -us, ἀ. 3) = προσοχή, φροντίς, animadversio, -onis, θ. cura, -ae, θ.

ἐπιστροφία (Ἀφροδίτη)· verticordia, -ae, θ.

ἐπίστροφος, ον· reciprocus, a, um; diligens, -ntis.

ἐπιστρόφως· diligenter.

ἐπίστρωμα, τό· instragulum, -i, οὐ. instratum, -i, οὐ.

ἐπιστρώννυμι· insterno (-avi, -atum, -are) aliquid. ἐπεστρωμένος, η, ον, instratus, a, um. ἐπιστρώννυμι ὁδόν, viam saxulis ἢ silice sterno.

ἐπίστρωσις ὁδοῦ· stratus viae saxulis ἢ silice.

ἐπιστύλιον, τό· epistylium, -i, οὐ.

ἐπιστύφω· adstringo, -ere.

ἐπιστωμύλλομαί τινι· nugando et garrien o certo cum aliquo.

ἐπισυγγράφω· insuper scribo.

ἐπισυγκάπτω· flecto in aliqua re.

ἐπισυγκροτέω -ῶ· colligo, -ere.

ἐπισυκοφαντέω -ῶ· insuper calumnior, -ari.

ἐπισυλλέγω· insuper colligo.

ἐπισυμβαίνει· insuper accidit.

ἐπισυμβαίνω· postea accido.

ἐπισυμμαχία, ἡ· = ἐπιμαχία.

ἐπισυμπίπτω· praeterea incido.

ἐπισυνάγω· insuper colligo, -ere, congrego, -are.

ἐπισυναγωγή· congregatio, -onis, θ.

ἐπισυναθροίζω· adaggero, -are, aggrego, -are.

ἐπισυναινέω -ῶ· adsentior; probo.

ἐπισυναλλάττω· concilio; consocio.

ἐπισυνάπτω· adjungo, -ere; adnecto aliquid alicui. ἐπισυνημμένος, η, ον, adjunctus, a, um.

ἐπισύνδεσις, ἡ· conjunctio, -onis, θ.

ἐπισυνδέω· connecto; arctius colligo, -ere.

ἐπισύνδεσμος, ὁ· vinculum, -i, οὐ.
ἐπισύνειμι· convenio in unum.
ἐπισυνέχω· duco (uxores).
ἐπισύνθετος, ον· compositus, a, um.
ἐπισυνθήκη, ἡ· supplementum foederis.
ἐπισυνίστημί τινά τινι· commendo aliquem alicui. ἐπισυνίσταμαί τινι, insurgo in aliquem.
ἐπισυννοικίζω· colonos addo.
ἐπισυντίθημι· insuper compono.
ἐπισυντρέχω· concurro ad-.
ἐπισυρίζω, ἐπισυρίττω· sibilo ad-; sibilis excipio; exsibilo, -are.
ἐπίσυρμα, τό· vestigium tractûs.
ἐπισυρμός, ὁ· irrisio; ludibrium.
ἐπισυρρέω· confluo, -ere.
ἐπισύρω, ἐπισύρομαι· 1) adtraho, -ere; post me traho. 2) = διασύρω, obtrecto, -are. 3) negligo, -ere.
ἐπισύστασις, ἡ· c njuratio, -onis, θ.
ἐπισυστέλλω· contraho, -ere.
ἐπίσυχνος, ον· satis frequens.
ἐπισφάζω καὶ **ἐπισφάττω** τινά τινι· jugulo aliquem super aliquem. ἐπισφράττομαι (ἐμαυτόν), meipsum jugulo, -are.
ἐπίσφαιρα, τά· pilae e corio.
ἐπισφαλής, ές· instabilis, e; lubricus, a, um. δθ. = periculosus, a, um. ἐπισφαλές ἐστι, minime tutum est.
ἐπισφάλλω· fallo, decipio, -ere.
ἐπισφαλῶς· lubrice; periculose. ἐπισφ. διάκειμαι, in periculis versor.
ἐπίσφηνον, τό· surculus, -i, ἀ.
ἐπίσφηνος· cunei formam habens.
ἐπισφίγγω· adstringo, -ere.
ἐπισφοδρύνω· potentem reddo.
ἐπισφραγίζω· obsigno, -are συνήθ. μέσ. ἐπισφραγίζομαί τι (μετφ.), consigno, -are, aliquid; confirmo, -are, aliquid.
ἐπισφράγισις, ἡ, ἐπισφράγισμα, τό· obsignatio, -onis, θ. confirmatio, -onis, θ.
ἐπισφραγιστής, ὁ· obsignator, ἀ.
ἐπισφύριον, τό· fibula ocreae.
ἐπισχεδιάζω· ex tempore dico.
ἐπίσχεσις, ἡ· retentio, -onis, θ. inhibitio, -onis, θ. repressio, -onis, θ.
ἐπισχίζω· infindo, in superficie aliquid findo, -ere.
ἐπίσχισμα, τό· scissura, -ae, θ.

ἐπισχναίνω· macrum reddo.
ἐπισχυρίζομαι· fortiter resisto.
ἐπισχυρίζω· corroboro, -are.
ἐπισχύω (= ἐνισχύω)· 1) validum reddo. 2) ἀμετ. invalesco, -ere.
ἐπίσχω· 1) cohibeo, -ere. 2) reprimo, -ere.
ἐπισωματόομαι· corporeus fio.
***ἐπισώρευσις, ἡ·** cumulatio, -onis, θ. coacervatio, -onis, θ.
ἐπισωρεύω· cumulo, -are; acervo, coacervo, -are; aliquid. ***ἐπισωρεύομαι,** cumulor, -ari; coacervor, -ari. ἐπεσωρεύθησαν, coacervati ae, a sunt.
ἐπίσωτρον, τό· curvatura rotae.
ἐπιταγή, ἡ· mandatum, -i, οὐ.
ἐπίταγμα, τό· 1) mandatum, -i, οὐ. imperatum, -i, οὐ. 2) cohors subsidiaria.
ἐπιτάδε, (ἐπί, τάδε)· citra. ἐπὶ τάδε τοῦ Ῥήνου, citra Rhenum.
ἐπιτακτήρ, ὁ· aliis imperans.
ἐπιτακτικός, ή, όν· 1) imperiosus, a, um. *2) ἐπιτακτικὴ φωνή, vox imperans.
ἐπιτακτικῶς· 1) imperiose. 2) imperabiliter.
ἐπίτακτοι, οἱ· triarii, -orum, ἀ.
ἐπίτακτος, ον· imperatus, a, um.
ἐπιταλαιπωρέω -ῶ· insuper labores et molestias perfero.
ἐπιταλάριος (Ἀφροδίτη)· calathina Venus.
ἐπίταμα, τό· intentio, -onis, θ.
ἐπιτανύω (ἐπιτείνω)· intendo.
ἐπίταξις (= ἐπιταγή)· mandatum.
ἐπιτάραξις, ἡ· perturbatio, -onis, θ.
ἐπιταράσσω, ἐπιταράττω· perturbo, -are; conturbo, -are; inturbo, -are.
ἐπίτασις, ἡ· 1) intentio, -onis, θ. 2 incrementum, -i, οὐ. 3) exaggeratio, -onis, θ. 4) vehementia (hiemis).
ἐπιτάσσω, ἐπιτάττω· 1) impero, -are. ἐπιτάσσω τινί τι, impero alicui aliquid (ποιεῖν τι, ut aliquid faciat). 2) = ὄπισθεν τοποθετῶ, colloco post aliquid. 3 **ἐπιτάττομαι·** α) = προστάττομαι, imperor, -ari. δθ. τὸ ἐπιταχθὲν (τὰ ἐπιταχθέντα), imperatum (imperata). β) = ὄπισθεν τοποθετοῦμαι· α) locum in acie habeo post aliquem. β) collocor post aliquid.

ἐπιτατικός, ή, όν· intendens, ntis; augens, -ntis.
ἐπιτατικῶς· intendento; vehementer.
ἐπιτάφιος, ον· funeblis, e. ὁ ἐπιτάφιος λόγος, laudatio funebris, τὸ ἐπιτάφιον (μέλος), funebre carmen. ὁ ἐπιταφίους λόγους συγγράφων, epitaphista, -ae, ἀ.
ἐπιταχύνω· accelero, -are τὴν ὁδὸν ἐπετάχυνε, iter accelerabat et urgebat
ἐπιτάχυνσις, ἡ· acceleratio, -onis, θ. maturatio, -onis, θ.
ἐπιτείνω· 1) intendo (-ndi, -tentum, -ere) aliquid. *μετφ.* intendo, augeo, ere, aliquid *μέσ.* **ἐπιτείνομαι** (ἐπετάθην), augeor (auctus sum -eri); accresco, -ere; invalesco, -ere.
ἐπιτειχίζω· munio, -ire; castellum struo adversus aliquem. **ἐπιτειχίζομαι·** munior adversus aliquem.
ἐπιτείχισις, ἡ, ἐπιτειχισμός, ὁ· exstructio muri ἢ munitio adversus aliquem
ἐπιτείχισμα, τό· propugnaculum contra aliquem (exstructum).
ἐπίτειχος, τό· murus super murum
ἐπιτεκμαίρομαι· conjecturis indago, -are.
ἐπιτεκνόω -ῶ· insupar gigno.
ἐπιτεκταίνομαι δόλον· insidias struo, -ere.
1. **ἐπιτέλεια, ἡ·** perfectio, -onis, θ.
2. **ἐπιτέλεια, ἡ·** magistratus, -us, ἀ.
***ἐπιτελεῖον, τό, ἐπιτελεῖς, οἱ·** duces, exercitûs primores.
ἐπιτέλειος, ον· perfectus, a, um.
ἐπιτελειόω -ῶ· perficio, -ere.
ἐπιτελείωσις, ἡ· perfectio, -onis, θ.
ἐπιτέλεσις, ἡ· 1) perfectio, -onis, θ. 2) functio, -onis, θ. 3) exsecutio, -onis, θ.
ἐπιτελεστικός, ή, όν· efficax, -acis.
ἐπιτελέω -ῶ· 1) = ἀποτελῶ, perficio ἢ efficio, -ere, aliquid; perago, -ere, aliquid. ἐπιτελῶ τὰ προσταχθέντα, perago mandata. 2) = πράττω τι, fungor ἢ perfungor (-nctus sum, -i) aliqua re. ἐπιτελῶ τὰ καθήκοντα, fungor officiis. ἐπιτελῶ τὸ ἔργον ἡνιόχου, fungor munere aurigae. 3) exsequor, -i (τὰ προσταχθέντα mandata). 4) = ἑορτάζω, celebro, -are. ἐπιτελῶ γάμον, celebro nuptias. ἐπιτελῶ ἀγῶνας, celebro ludos. ἐπιτελουμένων τῶν ἀγώνων, cum ludi celebrebantur
ἐπιτελής, ές· ad finem perductus; absolutus; non irritus, a um.
ἐπιτέλλω· 1) = ἐντέλλομαι, mando, -are. 2) = ἀνατέλλω, orior, -iri ὁ ἀστὴρ ἐπιτέλλει, stella oritur
ἐπιτέμνω· 1) = περιτέμνω, amputo, -are, aliquid; incido, -ere, aliquid. 2) *μετφ.* = συντέμνω, facio compendii; in compendium redigo
ἐπίτεξ (-εκος), ἡ· partui vicina.
ἐπιτερατεύομαι· prodigiose affabulor ἢ affingo.
ἐπιτερπής, ές· delectans, -ntis; jucundus, a, um.
ἐπιτέρπω· delecto, -are. ἐπιτέρπομαί τινι, delector aliqua re.
ἐπιτερπῶς· delectabiliter; jucunde.
ἐπιτεταμένως· vehementer.
ἐπιτέταρτος, ον· superquartus, um.
***ἐπιτετηδευμένος, η, ον·** affectatus, a, um; nimis exquisitus, a, um. ὕφος ἐπιτετηδευμένον, oratio sollicita; elaborata concinnitas.
***ἐπιτετηδευμένως·** affectate. ἐπιτετ. διαλέγομαι, exquisitius loquor.
***ἐπιτετραμμένος, ὁ·** procurator, -oris, ἀ.
ἐπιτετμημένως· concise; contracte.
ἐπίτευγμα, τό· adeptio quaesita.
ἐπιτευκτικός· impetrabilis, e.
ἐπίτευξις, ἡ· impetratio, -onis, θ.
ἐπιτεχνάζομαι, ἐπιτεχνάομαι -ῶμαι· machinor, molior, comminiscor, -i, aliquid. ἐπιτεχν. τινί τι, molior aliquid adversus aliquem.
ἐπιτέχνησις, ἡ· machinatio, -onis, θ. inventio, -onis, θ. commentum, -i, οὐ. sollertia, -ae, θ.
ἐπιτεχνητός, ή, όν· arte factus, a, um.
ἐπιτήδειος, α, ον· 1) = πρόσφορος, idoneus, a, um; opportunus, a, um. ἐπιτήδειος πρός τι, εἴς τι, idoneus ad aliquid (εἰς μάχην ad pugnam). ἐπιτ. (πρὸς τὸ) ποιεῖν τι, idoneus ad aliquid faciendum. 2) ἐπιτήδειός τινι, amicus, benevolus alicui. θθ. = necessarius, a, um. οἱ ἐπιτήδειοι, familiares, amici. 3) τὰ ἐπιτήδεια (τοῦ στρατεύματος), commeatus, us, ἀ. 4) = δεξιός,

habilis, e; peritus, a, um. ἐπιτ. πρός τι, habilis ad aliquid ἢ alicui rei.

ἐπιτηδειότης, ἡ· 1) opportunitas, -atis, θ. 2) = δεξιότης habilitas, -atis, θ. peritia, -ae, θ.

ἐπιτηδείως· opportune; habiliter

ἐπίτηδες· consulto; de industria; ad hoc.

ἐπιτήδευμα, τό· 1) studium, -i, οὐ. 2) professio, -onis, θ. ars, -rtis, θ.

ἐπιτήδευσις, ἡ· 1) studium accuratum; industria, -ae, θ. *2) = προσποίησις, affectatio, -onis, θ.

ἐπιτηδευτός, ή, όν· affectatus, a, um.

ἐπιτηδεύω· 1) tracto, -are, aliquid. 2) studiose aliquid facio. 3) nimiâ curâ aliquid facio. δθ. = affecto, -are, aliquid. 4) *ἐπιτηδεύομαι·* exerceor, -eri; habilis sum.

ἐπιτήθη, ἡ· abavia, -ae, θ.

ἐπίτηκτος, ον· in superficie infusus, a, um.

ἐπιτήκω τὸν κηρὸν ἐπὶ τὰ γράμματα· liquefactâ cerâ literas perfundo.

ἐπιτηρέω -ῶ· 1) = τηρῶ, observo, -are. ἐπιτηρῶ τὸν καιρόν, tempus observo. *2) = ἐπαγρυπνῶ τινι, invigilo, -are, alicui.

ἐπιτήρησις, ἡ· 1) observatio, -onis, θ. *2) inspectio, -onis, θ. vigilantia, -ae, θ.

ἐπιτηρητής, ὁ· 1) observator, -oris, ἀ. *2) inspector, -oris, ἀ.

ἐπιτηρητικός, ή, όν· qui observare solet; observans -ntis.

ἐπιτίθημι· impono (-sui, -situm, -ere). ἐπιτίθημί τινι φορτίον, impono alicui onus. ἐπιτίθημι στέφανον, impono coronam. ἐπιτίθημί τινι τέλος, impono alicui rei finem. ἐπιτίθημί τινι ὄνομα, impono alicui nomen. ἐπιτίθημι ζημίαν ταῖς πολιτείαις, impono mulctam civitatibus ἢ in civitates. 2) **ἐπιτίθεμαί τινι·** α) impono alicui (aliquid). ἐπιτίθεμαι ὑμῖν βάρος, impono vobis onus. б) = προσβάλλω τινά, adorior, -iri; aggredior, -i, aliquem; peto, -ere, aliquem. τῷ ξίφει ἐπιτίθεμαί τινι, aliquem gladio peto. *γ) ἐπιτίθεμαί τινι δι' ὕβρεων, maledictis aliquem lacesso.

ἐπιτίκτω· insuper pario.

ἐπιτιμάω -ῶ· 1) honore prosequor. 2) = ὑπερτιμῶ, pretium augeo ὁ σῖτος ἐπετιμήθη, frumenti pretium auctum est. 3) ἐπιτιμῶ τινι (= ἐπιπλήττω τινί)· α) reprehenho (-ndi, -nsum, -ere) aliquem ἐπιτιμῶ τι τινι, reprehendo aliquid in aliquo. б) objurgo, -are, aliquem. ἐπιτιμῶ τινι τὸν ὄκνον, objurgo segnitiem alicujus

ἐπιτίμησις, ἡ· 1) = ὑπερτίμησις, praetii auctio. 2) = ἐπίπληξις, reprehensio, -onis, θ. objurgatio, -onis, θ. increpatio, -onis, θ.

ἐπιτιμητής, ὁ· reprehensor, -oris, ἀ. objurgator, oris, ἀ.

ἐπιτιμητικός, ή, όν· increpatorius, a, um.

ἐπιτιμητικῶς· increpative.

ἐπιτιμία, ἡ· integer status civis.

ἐπιτίμιον, τό· mulcta, poena, -ae, θ.

ἐπίτιμος, ον· 1) qui integrum jus civitatis habet. *2) *νεοελ.* ἐπίτιμος καθηγητής, πρόεδρος, honorarius professor, praeses.

ἐπιτράω -ῶ· desuper perforo.

ἐπιτιτρώσκω· in superficie vulnero, aliquem.

ἐπιτόκιον, τό· usura, -ae, θ.

ἐπίτοκος, ἡ· partui vicina. ἐπίτοκον ἀργύριον, pecunia usuraria.

ἐπιτολή (ἐπὶ ἀστ.)· ortus, -us, ἀ.

ἐπιτολμάω -ῶ· audeo, -ere.

**ἐπιτομεύς, ὁ·* breviator, -oris, ἀ.

ἐπιτομή, ἡ· e p i t o m e, -es, θ. epitoma, -ae, θ. compendium, summarium, breviarium, -ii, οὐ.

ἐπίτομος, ον· compendiarius, a, um. ἐπίτομος γραμματική, breve grammaticae compendium.

ἐπιτόμως· summatim; breviter.

ἐπιτόνιον (τῆς εὐνοίας)· amplificatio.

ἐπίτονος, ον· intentus, a, um.

ἐπιτοξεύω· jaculor aliquem.

**ἐπιτόπιος, ον·* loci ἢ locorum. ἐπιτόπιοι ἀρχαί, magistratus loci (urbis).

**ἐπιτοπίως·* in ipso loco.

ἐπὶ τὸ πολύ, ἐπὶ τὸ πλεῖστον· plerumque.

ἐπιτραγῳδέω -ῶ· tragice decanto, δθ. exaggero, -are, aliquid.

ἐπιτραπέζιος, ον· qui super mensâ est.

ἐπιτραπεζώματα (= ἐδέσματα)· fercula, -orum, οὐ.

ἐπιτραυματίζω· insuper vulnero.

ἐπιτραχήλιος, ον· qui supra collum est. ἐπιτραχήλιον (ἱερέως)· stolla, -ae, θ.

ἐπιτραχύνω· exaspero, -are.

ἐπιτρεπτικός, ή, όν· qui libenter permittit.

ἐπιτρέπω· 1) permitto (-isi, -issum, -ere); committo, -ere. ἐπιτρέπω τινί τι, permitto alicui aliquid. ἐπιτρέπω πάντα τῷ κυρίῳ, rem omnem domino committo. 2) defero, -erre: ἐπιτρέπω (= προσφέρω) τινὶ τὴν βασιλείαν, regnum alicui defero. τὰ ὅλα ἐπιτρέπω (= παραδίδωμί) τινι, summam imperii ad aliquem defero. 3) sino (-sivi, -ere). τοῖς ἐκτὸς τῶν Ἄλπεων οἰκοῦσιν οὐκ ἐπιτρέπομεν ἀμπελουργεῖν, transalpinas gentes serere non sinimus. ὁ ἰατρὸς οὐκ ἐπέτρεψέ μοι ἐξελθεῖν, medicus non sivit me domo exire. *4) ἀπροσ. ἐπιτρέπεται, licet (licuit).

ἐπιτρέφω· alo, -ere; nutrio, -ire.

ἐπιτρέχω (ἀόρ. **ἐπέδραμον**)· 1) incurro, -ere; incurso, -are. ἐπιτρέχω (ἐπέδραμον) χώραν, incurro (incurri) in locum; incurso (incursavi) locum. ἐπέδραμε πεδίον πᾶν, omnem campum incursavit. 2) ἐπέδραμον τοῖς Ῥωμαίοις, incurrerunt, impetum fecerunt in Romanos

ἐπίτρησις, ἡ· terebratio in superficie.

ἐπιτρίβω· 1) adtero, -ere. 2) frico, -are. 3) affligo, -ere; noceo, -ere.

ἐπιτριηραρχέω -ῶ· trierarchus sum ultra justum tempus.

ἐπίτριπτος, ον· 1) contritus, a, um. 2) μετφ. perditus, a, um; sceleratus, a, um. ἀνθρώπων ἐπιτριπτότατος, hominum omnium perditissimus et sceleratissimus.

ἐπίτριτος, ον· sesquitertius, a, um.

***ἐπίτριψις, ἡ**· fricatio, frixio, -onis, θ.

ἐπίτρομος, ον· perterritus, a, um.

ἐπιτροπεία, ἡ· procuratio, -onis, θ. συγκεκρ. procuratores.

ἐπιτρόπευσις, ἡ· tutela, -ae, θ.

ἐπιτροπεύω· 1) procurator sum. ἐπιτροπεύω τινὸς ἢ τι, procuro aliquid. ἐπιτροπεύω ἐν τῇ Ἱσπανίᾳ, procuro in Hispania. 2) ἐπιτροπεύω τινὰ ὀρφανόν, tutelam alicujus gero. 3) ἐπιτροπεύομαι, sum sub tutela (alicujus). ἐπιτροπευόμενος, η, ον, tutelatus, a, um.

ἐπιτροπή, ἡ· 1) procuratio, -onis, θ. 2) tutela, -ae, θ.

ἐπιτροπικός, ή, όν· 1) procuratorius, a, um. 2) tutelaris, e; tutorius, a, um.

ἐπίτροπος, ὁ· 1) procurator, -oris (Caesaris). 2) ἐπίτρ. ὀρφανοῦ, tutor, -oris, ἀ. *3) νεοελ. ἐπίτρ. ναοῦ, procurator templi.

ἐπιτροχάδην· cursim et breviter.

ἐπιτροχάζω· percurro, -ere.

ἐπιτροχασμός, ὁ· percursio, -onis, θ.

ἐπίτροχος, ον· velox; lubricus.

ἐπιτρόχως· cito; velociter.

ἐπιτρυγάω -ῶ· iterum vindemio.

ἐπιτρώγω· cum pane comedo.

ἐπιτυγχάνω· 1) ἐπ. τινί, incido in aliquem; obviam fio alicui. ὅθ. ὁ ἐπιτυχών, quilibet obvius; vulgaris, e. 2) ἐπιτυγχάνω τινός, nanciscor (-nactus sum, -i) aliquid: adipiscor (-deptus sum, -i) aliquid; consequor (-cutus sum, -i) aliquid; compos fio ejus quod desidero. 3) οὐδ. καὶ παθητ. = ἐπιτυχῶς ἀποβαίνω, feliciter (prospere) evenio. πάντα ἐπιτυγχάνουσι, omnia prospere eveniunt. ὅθ. 4) νεοελ. ἡ ἐπιχείρησις ἐπιτυγχάνει, succedit coeptis. οὐκ ἀρκούντως ἐπιτυγχάνω, minus ἢ parum ἢ non satis succedo ἢ procedo. ἐπέτυχεν ὥστε, effecit ut (fiat hoc).

ἐπιτυλίσσω· evolvo (librum).

Ἐπιτυμβία Ἀφροδίτη· Venus Libitina.

ἐπιτύμβιος, ἐπιτυμβίδιος, ον· super sepulcro positus; ad sepulcrum pertinens; sepulcralis, e.

ἐπιτυχής, ές· adsequens ἢ adipiscens aliquid; voti compos; felix, -icis. ἐπιτυχὴς ἔν τινι, κατά τι, rem prospere gerens.

ἐπιτυχία, ἡ· adeptio, -onis, θ. prosper successus.

ἐπιτυχῶς· prospero cum successu; feliciter.

ἐπιτωθάζω· irrideo, -ere.

ἐπιτωθασμός, ὁ· irrisio, -onis, θ.

ἐπέφαγον· edi post ἢ cum-.

ἐπιφαίνω· ostendo super-.

ἐπιφαίνομαι· appareo, -ere; repente appareo.

ἐπιφάνεια, ἡ· 1) = ἐμφάνεια, apparentia, -ae, θ. 2) superficies, -ei, θ. ἐπιφάνεια ὕδατος, summa aqua. 3) = λάμψις, τιμή, dignitas, -atis, θ. praestantia, -ae, θ. *4) *νεοελ.* κατ' ἐπιφάνειαν, specie, non re vera.

ἐπιφανής, ές· conspicuus, a, um; illustris, e; insignis, e; splendidus, a, um.

ἐπιφανῶς· insigniter; splendide.

ἐπίφασις, ἡ· 1) apparentia, -ae, θ. species externa. 2 ostentatio, significatio, -onis, θ. 3) κατὰ τὴν ἐπίφασιν ἐλεύθερος, specie liber.

ἐπιφατνίδιος, ον· praesepialis, e.

ἐπιφαύσκω· illucesco; orior.

ἐπιφέρω (ἀόρ. **ἐπήνεγκον**) 1) impono, superpono, -ere, aliquid. ἐπιφέρω στέφανον, coronam impono (mortuo). 2) affero (-tuli) aliquid. ἐπιφέρω τινὶ ὄλεθρον, perniciem alicui affero. 3) infero (-tuli). ἐπιφέρω τινὶ πόλεμον, bellum infero alicui ἢ in aliquem. ἐπενεχθεὶς πόλεμος, bellum illatum. 4) ἐπιφέρω τινὶ συμφοράν, infero, inveho alicui calamitatem. ἡ τύχη ἐπιφέρει μοι συμφοράν, fortuna mihi casum invehit. 5) ψευδῆ αἰτίαν ἐπιφέρω, falsum crimen objicio. 6) ἐπιφέρω (= ἀποδίδωμι) τινὶ τὴν αἰτίαν τινός, adsigno alicui aliquid. 7) = ἐπάγω, subjungo, -ere. ἐπιφέρει τούτοις, subjungit his. μετὰ τοῦτο ἐπιφέρει, post hoc subjicit, subjungit. 8) **ἐπιφέρομαι·** α) ἐπιφ. τι, mecum fero aliquid. β) = ἐφορμῶ, invehor, -i. οἱ πολέμιοι ἐπιφέρονται, hostes invehuntur (ἢ se invehunt). ξίφεσι γυμνοῖς ἐπιφέρονται, strictis ensibus invehuntur ἢ impetum faciunt. ἐπιφ. τινι, irruo, invado in aliquem.

ἐπιφευκτός, ή, όν· fugiendus, a, um.

ἐπιφημίζω, (ἐπιφημίζομαι)· famae ἢ nomini alicujus adscribo ἢ ἁπλ. adscribo, -ere. ὅθ. = adsigno, -are; tribuo, -ere. 2) pervulgo, -are; nomino, -are (per acclamationem).

ἐπιφήμισμα, τό, ἐπιφημισμός, ὁ· 1) omen, -inis, οὐ. 2) favor, -oris, ἀ. acclamatio, -onis, θ.

ἐπιφθέγγομαι· adsono, -are; acclamo, -are.

ἐπίφθεγμα, τό· acclamatio, -onis, θ.

ἐπιφθονέω -ῶ τινί τι· invideo, -ere, alicui aliquid.

ἐπίφθονος, ον· 1) ἐνεργ. = φθονερός, invidus, a, um. 2) παθητ. = ἀξιομίσητος, invidendus, a, um. 3) = φθόνον διεγείρων, invidiosus, a, um. ἐπίφθονον κτῆμα, invidiosa res. ἐπίφθονος τοῖς ἀνθρώποις, invidiosus apud homines.

ἐπιφθόνως· invidiose.

ἐπίφθορος, ον· exitiosus, a, um.

ἐπιφλεγής, ές· incensus, a, um.

ἐπιφλεγμαίνω· inflammor, -ari.

ἐπίφλεγμα, τό· inflammatio, -onis, θ.

ἐπιφλέγω· incendo, -ere; inflammo, -are, aliquid.

ἐπιφλογίζω τι· inflammo, aliquid.

ἐπίφοβος, ον· horribilis, e; metuendus, a, um. οὐχ ὁμοίως ἐπίφοβος, non perinde metuendus.

ἐπιφόβως· terribiliter.

ἐπιφοινίσσω· punicus fio; punico.

ἐπιφοιτάω -ῶ· venio ἢ ventito ad ἢ in-; accedo ad-.

ἐπιφοίτησις, ἡ· adventus, -us, ἀ.

ἐπιφορά, ἡ· 1) invectio, -onis, θ. impetus, -us, ἀ. impressio, -onis (hostium, imbris, lacrimarum). 2) σχ. λόγου· epiphora, -ae, θ. 3) = εἰσφορά, contributio, -onis, θ.

ἐπιφορέω -ῶ· comporto, -are; aggero, -ere; congero -ere (lapides, humum).

ἐπιφόρημα, τό· mensa secunda.

ἐπίφορος, ον· 1) ferens, -ntis. ἐπίφορος ἄνεμος, ventus secundus. 2) ἐπίφορος εἴς τι, πρός τι, proclivis ad aliquid (πρὸς ἡδονήν, ad libidinem).

ἐπιφόρως ἔχω πρός τι· proclivis sum ad aliquid.

ἐπιφορτίζω· 1) insuper onero, aliquem. *2) negotium alicui mando. **ἐπιφορτίζομαι** (ἀόρ. **ἐπεφορτίσθην**) τι· suscipio (suscepi), aliquid.

ἐπίφραγμα, τό· obturamentum, -i.

ἐπιφράζομαι· intelligo; cognosco.

ἐπίφραξις, ἡ· obstructio, -onis, θ.

ἐπιφράττω· obstruo, -ere, aliquid.

ἐπιφρίττω· inhorreo, -ere.

ἐπίφρουρος· custodiae impositus.

ἐπιφυάδες, αἱ· propagines, -arum, θ.

ἐπιφυλάσσω· observo, -are.

ἐπιφυλλίζω· 1) racemor, -ari. τὸ ἐπιφυλλίζειν (= βοτρυολογία), racema-

tio, -onis. θ 2) μεταφ. accurate exquiro, -ere. aliquid.
ἐπιφυλλίς, ἡ· 1) racemus (relictus). κλῆμα ἐπιφυλλίδα φέρον, racemarius, -i, ἁ 2) e p i p h y l l i s, -idis, θ.
ἐπίφυσις, ἡ· accretio, -onis, θ.
ἐπιφυτεύω· insuper sero.
ἐπιφύω· insuper produco, -ere; ἐπιφύομαι· α) adnascor, innascor alicui β) complector, -i.
ἐπιφωνέω ῶ· acclamo, -are.
ἐπιφώνημα, τό· 1) acclamatio, -onis, θ. 2) interjectio, -onis, θ. e p i p h o n e m a, atis, οὐ.
ἐπιφωνηματικῶς· interjertive.
ἐπιφώνησις, ἡ· acclamatio, onis, θ.
ἐπιφωράω - ῶ· deprehendo in furto.
ἐπιφώσκω· luceo: illucesco, -ere.
ἐπιφωτισμός, ὁ· illuminatio, -onis θ.
ἐπιχαίνω τινί· inhio alicui.
ἐπιχαιράγαθος, ον· qui laetatur aliorum bonis.
ἐπιχαιρεκακέω - ῶ· alienis malis gaudeo, -ere.
ἐπιχαιρεκακία, ἡ· gaudium ex alienis malis.
ἐπιχαιρέκακος, ον· gaudens alienis malis.
ἐπιχαίρω· 1) = χαίρω ἐπί τινι, laetor aliqua re; ex re aliqua laetitiam et gaudium percipio. 2) = ἐπιχαιρεκακῶ, malis alienis laetor. ἐπιχαίρω τινί, malis alicujus laetor. οἱ στρατιῶται ἐπέχαιρόν σοι, milites calamitatibus tuis laetabantur.
ἐπιχαλαζῶ· grandine impeto.
ἐπιχαλάω -ῶ· laxo, -are, aliquid.
ἐπιχαλκεύω· cudo super aliquid.
ἐπίχαλκος, ον· aere obductus.
ἐπιχαράσσω καὶ ἐπιχαράττω τί τινι· incido, -ere; insculpo, -ere; imprimo, -ere, aliquid alicui rei.
ἐπιχαρής, ές· aliqua re gaudens,
ἐπιχαριεντίζομαι· jocor in-.
ἐπιχαρίζομαι· gratificor, -ari.
ἐπίχαρις, ἐπίχαρι (-ιτος)· gratus, a, um; jucundus, a, um; venustus, a, um; lepidus, a, um. ἐπίχαρις λέξις, dictio venusta.
ἐπιχαρίτως· cum gratie ἢ venustate; venuste; lepide.
ἐπίχαρμα, τό· 1) res laetabilis; 2) irrisio miseri.
ἐπίχαρτος, ον· laetitiam afferens.
ἐπιχέζω· incaco ἢ caco super.
ἐπιχειλής, ές· labris vicinus, τ.' ἔ. plenus, a, um.
ἐπιχειμάζω· hiemem alicubi dego.
ἐπιχείμασις, ἡ· serior hiems
ἐπίχειρα, τά· ἴδε ἐπίχειρον.
ἐπιχειρέω -ῶ τινι· 1) manum injicio alicui, adorior (-iri) aliquem. 2) μεταφ.· α) ἐπιχειρῶ ποιεῖν τι, adorior facere aliquid β) συνήθ. ἐπιχειρῶ τινι (νεοελ. τι), aggredior (-gressus sum, -i) aliquid ἢ ad aliquid; incipio (-cepi, -ere) aliquid; inio, -ire, aliquid ἐπιχειρῶ λεγειν, aggredior ad dicendum ἐπιχειρῶ μεγάλῳ ἔργῳ, magnum opus aggredior ἐπιχειρῶ καλλίστῳ ἐργῳ, incipio facinus pulcherrimum. ἐπιχειρῶ πόλεμον, bellum ineo. γ) conor (-atus sum, -ari) aliquid. ἐπιχειρῶ στίχους γράφει, conor versus scribere. δ) ἐπιχειρῶ πολλοῖς, molior multa.
ἐπιχείρημα, τό· 1) inceptum, -i, οὐ. conatus, -us, ἁ. 2) ἐν τῇ ῥητ. aggressio, -onis, θ. e p i c h i r e m a. 3 argumentum, -i, οὐ. raciocinatio, -onis, θ.
*ἐπιχειρηματίας· in suscipiendo audax; ausis promptus; strenuus; agens, -ntis.
ἐπιχείρησις, ἡ· 1) aggressio, -onis, θ. 2) rei susceptio; inceptum, -i, οὐ. conatus. -us, ἁ. *3) ἐπιχ. ἐμπορική, negotiatio, -onis, θ.
ἐπιχειρητής, ὁ· qui aliquid aggreditur; promptus ad res aggrediendas.
ἐπιχειρητικός, (*ἐπιχειρηματικός), ή, όν· sollers in rebus aggrediendis; aptus (a, um) ad agendum aliquid.
ἐπιχειρίζομαι· 1) manus admoveo. *2) = ἐπιχειρῶ, 2.
ἐπίχειρον, τό· 1) (= μισθός, τιμή)· manupretium, -i, οὐ. 2) συνήθ. (ἐπὶ κακῆς σημασίας) ἐν τῷ πληθυντ. ἐπίχειρα τῆς ἀνοίας, pretium stultitiae. ἐπίχειρα κακίας, pretium ἢ poena malitiae. *3 ἔλαβε τὰ ἐπίχειρα τῆς κακίας του, poenas malitiae dedit.
ἐπιχειροτονέω -ῶ· scisco, -ere.
ἐπιχειροτονία, ἡ· plebiscitum, -i.
ἐπιχέω· infundo (-fudi, -fusum,

-ere) aliquid (κόνιν pulverem). ἐπιχέω τί τινι infundo aliquid alicui rei (τῷ οἴνῳ ὕδωρ, vino aquam). ἐπιχέω τινί τι (= βρέχω τί τινι), infundo aliquid aliqua re. **ἐπιχέομαι·** infundor (-i). γάλακτι ἐπιχυθείς, lacti infusus. ἐπιχέομαι νάρδον, nardum mihi infundo.

ἐπιχηρεύω· vidua maneo.

ἐπιχθόνιος, ὁ· terricola, -ae, ἀ.

ἐπιχλευάζω· illudo, -ere, aliquid

ἐπιχλιαίνω· tapefacio, aliquid.

ἐπιχνοάω-ῶ· sum obsitus lanugine.

ἐπίχνοος -ους, ουν· lanugine tectus, a, um.

***ἐπιχόλερος, ον·** infestus cholerâ.

ἐπίχολος, ον· biliosus; iracundus.

ἐπιχορδίς, ἡ· mesenterium, -ii, οὐ.

ἐπιχορεύω· saltans accedo

ἐπιχορηγέω-ῶ· insuper praebeo; insuper subministro et suppedio.

ἐπιχορήγημα, ἐπιχορηγία (*ἐπιχορήγησις)· suppeditatio, -onis, θ. mumificentia ae, θ.

ἐπιχράομαι-ῶμαί τινι· 1) saepe utor aliqua re. 2) familiaris sum alicui.

ἐπιχρεμετίζω· adhinnio, -ire.

ἐπιχρέμπτομαί τινι· exspuo ad aliquid.

ἐπιχρησμῳδέω-ῶ· insuper vaticinor, -ari.

ἐπίχρισις, ἡ· inunctio, -onis, θ.

ἐπίχριστος, ον· inunctus, a, um.

ἐπιχρίω· inungo (-nxi, -nctum, -ere) aliquid aliqua re. **ἐπιχρίομαι,** inungor, -i.

ἐπιχρονίζω· immoror, -ari.

ἐπιχρόνιος, ον· diuturnus, a, um

ἐπίχρυσος, ον· inauratus, a, um.

ἐπιχρυσόω-ῶ· inauro, (aliquid).

ἐπιχρωματίζω· coloro, -are.

ἐπίχρωσις· levis coloris inductio.

ἐπίχυσις, ἡ· infusio, -onis, θ.

ἐπίχυτος, ον· infusus, a, um.

ἐπίχωμα, τό· agger, -eris, ἀ.

ἐπιχώννυμι· aggere munio.

ἐπιχωρέω-ῶ· 1) accedo, -ere. 2) concedo, -ere; permitto -ere (alicui aliquid).

ἐπιχώρησις, ἡ· concessio, permissio. -onis, θ. indulgentia, -ae, θ.

ἐπιχωριάζω· indigena sum. ἀπροσ. ἐπιχωριάζει, alicubi in usu est.

ἐπιχώριος, (α), ον· indigena, -ae, ἀ θ. patrius, a, um; domesticus, a, um. τὰ ἐπιχώρια domestica.

ἐπίχωσις, ἡ· aggestus, -us, ἀ.

ἐπίψαυσις, ἡ· tactus, -us, ἀ.

ἐπιψαύω· leviter attingo.

ἐπιψεκάζω· irrôro, -are.

ἐπιψελλίζω· balbutio, -ire.

ἐπιψεύδομαι· insuper ementior.

ἐπίψηγμα, τό· ramentum, -i, οὐ.

ἐπιψηλαφάω-ῶ· leviter attracto.

ἐπιψηφίζω (= καλῶ τινα ἐπὶ ψῆφον)· in suffragium mitto aliquem; rogo aliquem sententiam ἢ ἀπλ. rogo sententiam. **ἐπιψηφίζομαι** ἢ **ἐπιψηφίζω** τι, suffragio meo confirmo ἢ comprobo aliquid; decreto confirmo aliquid

ἐπιψήφισις, ἡ· 1) suffragatio, -onis. *2) suffragio confirmatio alicujus rei.

ἐπίψογος, ον· reprehensione dignus, a, um.

ἐπιψύχω· refrigero, -are.

ἐπιών, -οῦσα, -όν· ἴδε **ἔπειμι,** 2.

ἐπόγδοος, ον (1 1/8)· sesquioctavus, a, um.

ἔπογκος γυνή· gravida.

ἐποιδαλέος, α, ον· tumidus, a, um

ἐποικέω-ῶ· aliis ejectis habito; sedem figo in loco aliquo (in Asia).

ἐποικία, ἡ· colonia, -ae, θ.

ἐποικίζω· 1) colonos adduco; in coloniam deduco aliquos. 2) aedifico (murum). 3) = ἐπιτειχίζω.

ἐποίκιον, τό· 1) villa, -ae, θ. casa, -ae, θ. 2) suppellex, -ilis, ἀ.

ἐποίκισις, ἡ· deductio in coloniam.

ἐποικοδομέω-ῶ· inaedifico, -are.

ἐποικοδομή, ἐποικοδόμησις, ἡ· inaedificatio, -onis, θ.

ἔποικος, ὁ· colonus, -i, ἀ.

ἐποικτείρω· misereor, -eri.

ἐποικτίζω, ἐποικτίζομαι· commiseror, -ari.

ἐποίκτιστος, ον· miserabilis, e.

ἔποινος, ον· vino deditus, a, um.

ἐποιωνίζομαι· ominor alicui.

ἐπικέλλω· illîdo, -ere. ἐπικέλλω τὴν ναῦν τῇ ἀκτῇ, illido navem ἢ illidor litori.

ἐπολισθαίνω· illabor, -i.

ἐπολολύζω· ejulo, -are.

ἐπολοφύρομαι· lamentor aliquid.
ἕπομαί τινι· 1) sequor (-cutus sum, -i) aliquem ἢ aliquid. ἕπομαί σοι, sequor te. τῷ θέρει ἕπεται ἡ ὀπώρα, aestatem autumnus sequitur. τὸ ἑπόμενον ἔτος, sequens annus. 2) consequor, -i, aliquem ἢ aliquid. ἕπομαι τῇ γνώμῃ τινός, sententiam alicujus consequor. **ἑπόμενος, η,** ον, consequens, -ntis. ἑπόμενόν ἐστι, ἕπεται, consequens est. τὸ ἑπόμενον, quod consequitur.
ἐπομβρέω -ῶ· imbre irrigo.
ἐπομβρία, ἡ· imbris abundantia.
ἔπομβρος, ον· imbre abundans; pluviosus, a, um; pluvialis, e. ἡμέρα ἔπομβρος, pluvialis dies.
ἑπομένως· exinde; consequenter.
ἐπόμνυμι καὶ **ἐπομνύω**· jusjurandum interpono. ἐπομόσας εἶπεν, jurejurando interposito dixit.
ἐπονειδίζω· exprobro, -are.
ἐπονείδιστος, ον· probrosus, a, um; exprobrabilis, e; τὸ ἐπονείδιστον, probrositas, -atis, θ. ἐπονείδιστον ἔργον, probrum, -i, οὐ.
ἐπονειδίστως· probrose.
ἐπονομάζω· cognomino, -are. ἐπονομάζομαι, cognominor, -ari. ἐπονομαζόμενος, η, ον, cognominatus, a, um.
ἐπονομασία· cognominatio, -onis, θ.
ἐποξίζω· coacesco, -ere.
ἐποξύνω· exacuo, -ere.
ἐπόπισθεν· a tergo; pone.
ἐποποιΐα· scriptio carminis heroici.
ἐποποιός, ὁ· carminum heroicorum scriptor.
ἐποπτεία, ἡ· inspectio, -onis, θ.
ἐποπτεύω· inspicio, -ere.
ἐπόπτης, ἐποπτήρ, ὁ· inspector, -oris, ἀ. curator, -oris, ἀ.
ἐποπτικός, ή, όν· 1) ad inspectorem pertinens. 2) ad inspectionem aptus, a, um.
ἐπόπτις, ἐπότρια· inspectrix, -icis.
ἔποπτος, ον· conspicuus, a, um.
ἐποργιάζω· bacchor in-.
ἐποργίζομαι· irascor, -i.
ἐπορέγομαί τινος· 1) porrigo, -ere, aliquid. 2) cupio, -ere. aliquid.
ἐπορθιάζω ὦτα· erigo (aures).
ἐπορθρίζω· mane surgo.
ἐπορθρισμός· quod matutine fit.
ἐπορκίζω· adjuro; exorciso.
ἐπορκισμός, ὁ· adjuratio, -onis, θ.
ἐπορκιστής· adjurator; exorcista.
ἐπόρνυμι· concito adversus.
ἐπιροφόω -ῶ· tectum impono.
ἐπορύσσω, ἐπορύττω· fodio, -ere.
ἐπορχέομαι -οῦμαι· insulto, -are.
ἔπος, τό· 1) = ῥῆμα, λέξις, verbum, -i, οὐ. vocabulum, -i, οὐ. λόγοι ἔπεσι κοσμηθέντες, orationes verbis ornatae. ὡς ἔπος εἰπεῖν, ut verbo dicam, fere. ἅμ' ἔπος, ἅμ' ἔργον, dictum, factum. οὐδὲν πρὸς ἔπος, nihil ad rem, frustra. 2) carmen heroicum ἢ ἐν γένει carmen. **τὰ ἔπη,** carmina heroica. 3) hexameter (versus).
ἐποτρύνω· instigo, -are (ad aliquid); excito, -are; incito, -are (adversus aliquem).
ἐπουλίς· tuberculum in gingivis.
ἐπουλόω -ῶ· cicatricem induco; obduco vulneri cicatricem. τὸ τραῦμα ἐπουλοῦται, tendit ad cicatricem vulnus. οὔπω τὸ τραῦμα ἐπουλώθη, nondum cicatrix obducta est.
ἐπούλωσις, ἡ· vulneris glutinatio.
ἐπουράνιος, α, ον· coelestis, e. οἱ ἐπουράνιοι (δηλ. θεοί), coelestes, -(i)-um; superi, -orum. τὰ ἐπουράνια, coelestia; quae super terram sunt.
ἐπουρέω -ῶ· mingo super.
ἐπουριάζω, ἐπουρίζω· 1) vento secundo impello. 2) μετφ. incito, -are; obsecundo, -are.
ἐπουρόω -ῶ· secundo vendo utor.
ἐπουσιώδης, ες· 1) substantiae adjunctus (a, um); 2) non essentialis, e. νεολ. secundarius, a, um; futilis, e.
ἐπουσιωδῶς· non essentialiter.
ἐποφείλω· insuper debeo.
ἐποφθαλμιάω -ῶ τινι· oculos adjicio alicui ἢ ad aliquid. ἐκείνου τοῖς χρήμασιν ἐποφθαλμιῶντος, illo oculos pecuniis adjicente. ἐποφθ. πρὸς τὸν πλοῦτον, divitiis oculos adjicio.
ἐποφλισκάνω· insuper debeo.
ἐποχετεία, ἐποχέτευσις· derivatio.
ἐποχετεύω· derivo, -are, aliquid.
ἐποχεύω· iterum ineo (feminam).
ἐποχέω -ῶ· inveho, -ere. συνήθ. ἐποχοῦμαι, invehor (-vectus sum, -i). ἐποχοῦνται ἵπποις ἢ καμήλοις, equis aut camelis invehuntur.
ἐποχή, ἡ· 1) = ἐπίσχεσις, retentio

-onis, θ. 2) μετ' ἐποχῆς, inhibito cursu. 3) ἀστέρων ἐποχαί, status siderum; constellatio. *4) = ὥρα, tempus, -eris; aetas, -atis, θ. hora, -ae, θ. ἐν τῇ ἐποχῇ ἐκείνῃ, temporibus illis. ἐπὶ τῆς ἐποχῆς ἡμῶν, nostra aetate.

ἐπόχησις, ἡ· invectio, -onis, θ.

ἔποχον, τό· ephippium, -ii, οὐ.

ἔποχος (ἵππου, νεώς)· vector, -oris, ἀ.

ἐ. οχυρόω -ῶ· magis munio.

ἔποψ, ὁ· upupa, -ae, θ.

ἐποψάομαι -ῶμαι· una cum pane vescor; obsonii loco comedo.

ἔποψις, ἡ· 1) = ἄποψις, prospectus, -us, ἀ. 2) = ὄψις, conspectus, -us ἀ. *3) νεοελ. ὑπὸ ταύτην τὴν ἔποψιν, hoc modo. ὑπὸ πολλὰς ἐπόψεις, multis modis. ὑπὸ διαφόρους ἐπόψεις, varie. ὑφ' ὅλας τὰς ἐπόψεις, in omni genere; omnino.

ἑπτά· septem. οἱ ἑπτὰ σοφοί, septem sapientes ἢ ἁπλ. septem. ἀνὰ ἑπτά, septeni, ae, a. οἱ ἑπτὰ ἄνδρες (ἱερεῖς, ἐπιμεληταὶ κτλ.), septemviri, -orum, ἀ. ἡ τῶν ἑπτὰ ἀνδρῶν τιμή, septemviratus, -us, ἀ.

ἑπταετής, ές, (ἑπταέτης)· septem annorum; **septennis** ἢ septem annos natus.

ἑπταετία, ἡ· septennium, -ii, οὐ.

ἑπταέτις, ἡ· septennis, -is, θ.

ἑπταήμερος, ον· septem dierum.

ἑπτακαίδεκα· septendecim.

ἑπτακαιδεκάκις· septies decies factus.

ἑπτακαιδεκάπους, ουν· septendecim pedes aequans ἢ longus.

ἑπτακαιδέκατος, η, ον· septimusdecimus, a, um.

ἑπτακαιδεκέτης· septendecim annos natus.

ἑπτακαιεικοσαέτης, ες· septem et viginti annos natus.

ἑπτάκις· septies.

ἑπτακισμύριοι· septuaginta millia.

ἑπτακισχίλιοι· septies millia.

ἑπτάκλινος, ον· septem lectis instructus, a. um.

ἑπτακοσιάκις· septingenties.

ἑπτακόσιοι, αι, α· septingenti, ae, a. ἀνὰ ἑπτακόσια, septingeni, ae, a.

ἑπτακοσιοπλασιάκις· septingenties.

ἑπτακοσιοστός, ή, όν· septingentesimus, a, um.

ἑπτάλοφος, ον· septicollis. ἡ ἑπτάλοφος Ῥώμη, septemgemina Roma.

ἑπτάμηνος, ον· septemmestris, e.

ἑπταμόριον, τό· septima pars.

Ἑπτάνησος, ἡ· Heptanêsus, -i, θ.

Ἑπταόριον (= οἱ ἑπτὰ τῆς Ῥώμης λόφοι)· Septimontium, -i, οὐ.

ἑπτάπηχυς, υ· septem cubitorum.

ἑπταπλασιάζω· reddo (aliquid) septulo majus.

ἑπταπλάσιος, α, ον. septemplex, -icis. τὸ ἑπταπλάσιον, septulum, -i, οὐ.

ἑπταπλασίως· septifariam; septies tantum.

ἑπτάπλευρος, ον· septem latera habens.

ἑπταπλοῦς, ῆ, οῦν· septemplex, -icis τὸ ἑπταπλοῦν, septulum, -i, οὐ.

ἑπτάπους, ουν· septipes, -idis.

ἑπτάπυλος, ον· heptapylus, a, um.

ἑπτάς, ἡ· septenarius numerus; **heptas** -adis, θ.

ἑπτάσημος, ον· heptasemus, a, um.

ἑπτάστομος Νεῖλος· septemplex Nilus.

ἑπτάφθογγος, ἑπτάφωνος, ον· septem voces edens; **heptaphônos**.

ἑπταχῇ· septifariam.

ἑπτάχορδος, ον· septem chordas habens.

ἑπτέτης, ὁ· septem annos natus.

ἑπτέτις, ἡ· septem annos nata.

ἑπτήρης ναῦς· heptêris, -is, θ.

ἐπτοημένως· trepide.

ἑπτώροφος· septem tecta habens.

ἐπωάζω· ovis ἢ ovo incubo ἢ ἁπλ. incubo, -are; ova excludo.

ἐπώασις, ἐπωασμός· incubatio.

ἐπῳδή, ἡ· incantamentum, -i, οὐ.

1. **ἐπῳδός** (ἐπᾴδω)· incantator -oris, ἀ.

2. **ἐπῳδός, ὁ·** epôdos, -i, ἀ.

ἐπώδυνος, ον· 1) dolorem afferens 2) gravi dolore affectus (a, um).

ἐπωδύνως· cum grave dolore.

ἐπωθέω -ῶ· impello, -ere.

ἐπώμιον, τό· superhumerale, -is.

ἐπώμιος, ον· superhumeralis, e.

ἐπωμίς, ἡ· 1) summa humeri pars. *2) superhumerale, -is.

ἐπωμοσία, ἡ· jusjurandum ad confirmationem alicujus dicti.

ἐπώμοτος· jurejurando confirmans.
ἐπωνυμία, ἡ· cognomen, -inis, οὐ.
ἐπωνύμιον, τό· cognomentum, -i.
ἐπώνυμον, τό· cognomen, -inis, οὐ.
ἐπώνυμος, ον· 1) additus ad nomen; cognominatus, a, um. 2) cognominis, e. 3) ἐπώνυμοι ἀρχαί, consules. 4) ἐπ. ἄρχων, archon qui anno nomen dat; archon eponymus.
ἐπωνύμως· nomine ducto, sumpto.
ἔπωσις, ἡ· impulsio, -onis, θ.
ἐπωφέλεια, ἡ· utilitas, -atis, θ.
ἐπωφελέω -ῶ· insuber juvo.
ἐπωφελής, ές· 1) utilis, e. *2) = πολυκερδής, quaestuosus, a, um
ἐπωφελῶς· 1) utiliter. *2) quaestuose.
ἔραμαι (ποιητ.)· amo, -are.
ἐρανίζω· 1) stipem colligo. 2) ἐρανίζω τινί, stipem confero alicui. 3) **ἐρανίζομαι·** α) pecunias mihi cogo ... ἐρανίζομαί τι, corrogo (colligo) aliquid.
*... τό· excerptiones, um, θ.
ἐρανισμός, ὁ· corrogatio, -onis, θ.
ἐρανιστής, ὁ· 1) symbolae collator. 2) qui aliquid corrogat (colligit).
ἔρανος, ὁ· 1) = τὸ εἰσφερόμενον ἀργύριον, ἡ συνδρομή, aeris collatio; stips, stipis, θ. ἔρανον εἰσφέρω τινί, stipem confero alicui. ἔρανον συνάγω, stipem cogo, stipem ἢ aes colligo. ἐξ ἐράνων, e stipe collata, ex aere collato. ἵστημί τινι ἀνδριάντα ἐξ ἐράνων, statuam stipe collata alicui erigo. 2) ὁ ἐπὶ συμποσίου ἔρανος, symbola, -ae, θ. Παρὰ δὲ Κικέρωνι (or 2, 233) collecta, -ae, θ. τὸ ἐξ ἐράνου συμπόσιον, convivium ex collecta ἢ de symbolis.
ἔρασις, ἡ· amatio, -onis, θ.
***ἐρασιτέχνης, ὁ·** amator, -oris, ἀ. studiosus (artis).
ἐρασιχρήματος, ὁ· pecunias amans
ἐράσμιος, α, ον· amabilis, e. τὸ ἐράσμιον, amabilitas, -atis, θ.
ἐρασμιότης, ἡ· amabilitas, -atis, θ.
***ἐρασμίως·** amabiliter
ἐραστής, ὁ· amator, amore captus; studiosus ... e...
ἐραστός, ή, όν· amabilis, e.
ἐράστρια, ἡ· amatrix, -icis, θ.
ἐρατεινός, ή, όν· 1) amabilis, e. 2) amoenus, a, um.
Ἐρατώ, ἡ· Eratu, -us, θ.

ἐράω -ῶ (ἀόρ. **ἠράσθην**) τινός· amo, -are, aliquem ἢ aliquam. ἐρῶ γυναικός, amo mulierem. Μήδεια ἠράσθη τοῦ Ἰάσονος, Medêa amavit Iasonem. **ἐρῶμαι** ὑπό τινος, amor ab aliquo ἢ ab aliqua. ἡ *μετχ. οὐσ.* **ὁ ἐρώμενος** (*νεοελ.* ὁ ἐρωμένος), amicus, -i, ἀ. amasius, -ii, ἀ. **ἡ ἐρωμένη**, amica, -ae, θ. meretrix, -icis, θ. Ἐν τῇ *νεοελ.* ἐρῶμαι, ἐρᾶται τινος = ἐρῶ, ἐρᾷ τινος, amo, amat aliquem ἢ aliquam.
ἐργάζομαι· 1) *ἀμετ.* operor, -ari: opus facio; laboro, -are. 2) *μεταβ.* laboro, -are, aliquid. *Φράσ.* α) ἐργάζομαι τὴν γῆν, terram exerceo ἢ colo. ἐργ. τέχνην, exerceo artem. ἐργ. ἐπιστήμην, scientiam disco. ἐργ. χρήματα, pecunias acquiro ἢ conquiro. β) ἀγάλματα εἰργασμένα, statuae artificiose celatae. ὑδρία λαμπρῶς εἰργασμένη, hydria facta praeclaro opere. γ) ἐργάζομαι ἄργυρον, conficio aurum. ἐργάζομαι φόνον, caedem conficio. δ) ἐργάζομαί τί τινα ἢ εἴς τινα, conficio aliquid alicui. ε) ἐργάζομαι (=ποιῶ) τὸν υἱὸν κακόν τι, conficio aliquid mali gnato. ς) ἐργάζομαι ἔργον ἐνδοξότατον, praeclarissimum facinus facio.
ἐργαλεῖον, τό· instumentum, -i, οὐ.
Ἐργάνη Ἀθηνᾶ· opifex Minerva.
ἐργασία, ἡ· 1) operatio, -onis, θ. 2) opera, -ae, θ. opus, -eris, οὐ. *λαμπρᾶς ἐργασίας (= λαμπρῶς εἰργασμένος), praeclaro opere factus, a, um. 3) labor, -oris, ἀ.
ἐργάσιμος, ον· 1) qui coli potest. ὅθ. cultus, a, um. 2) operarius, a, um. ὁ ἐργάσιμος λίθος, lapis operarius. ἐργάσιμοι γυναῖκες ἢ ἑταῖραι (= πόρναι), operariae. *3) *νεοελ.* ἡμέρα ἐργάσιμος (= ἀνέορτος ἡμέρα), profestus dies.
ἐργαστήρ, ὁ· operarius, -i, ἀ.
ἐργαστηριακοί, οἱ· operarii, -orum.
ἐργαστηριάρχης, ὁ· officinator, -oris, ἀ. tabernarius, -i, ἀ.
ἐργαστήριον, τό· 1) = ἐργοστάσιον, officina, -ae, θ. 2) taberna, -ae, θ.
ἐργαστικός, ή, όν· operosus, a, um; efficax, acis.
ἐργατεύομαι· laboro, -are.
ἐργάτης, ὁ· 1) operarius, -ii, ἀ. 2) operator, -oris, ἀ.

ἐργατησία (χώρα)· quae coli potest.
ἐργατικός, ή, όν· 1) operarius, a, um *2 = φίλεργος, operam amans; industriosus, a, um.
*ἐργατικῶς· operose; industriose.
*ἐργατικότης, ἡ· amor operis; industria, -ae, θ.
*ἐργατις, ἡ· operaria, -ae, θ. quae opus facit. operatrix, -icis, θ
ἐργεπιστασία, ἡ· operum cura.
ἐργεπιστατέω -ῶ· operibus praesum operum curator sum.
ἐργεπιστάτης, ὁ· operum curator.
*ἐργοδηγός, ὁ· curator operum.
ἐργοδιώκτης, ὁ· opus urgens.
ἐργοδοτέω -ῶ· opus loco.
ἐργοδότης, ὁ· operis locator.
ἐργολαβέω -ῶ· 1) conduco opus faciendum ἐργολαβῶ τὸν κίονα, columnam conduco faciendam. 2) δημόσιον ἔργον ἐργολαβῶ, redimo, -ere (opus). *3) νεοελ. favorem ἢ amorem capto alicujus; feminam tento.
ἐργολαβία, ἡ· 1) operis faciendi conductio 2) = κερδοσκοπία, quaestus, us, ἀ. *3) νεοελ. captatio favoris ἢ amoris; amatio, -onis, θ.
*ἐργολαβικῶς λαμβάνω· conduco, -ere, aliquid
ἐργολάβος, ἐργολήπτης, ὁ· 1) conductor, -oris, ἀ. 2) redemptor, -oris *3) νεοελ. ἐργολάβος, captator favoris ἢ amoris alicujus; feminae tentator
ἔργον, τό· 1) facinus, oris, οὐ. factum, -i, οὐ. κάλλιστον, ἐνδοξότατον ἔργον. pulcherrimum, praeclarissimum facinus ἅμ' ἔπος, ἅμ' ἔργον, dictum, factum. 2) opus, -eris, οὐ. τὰ πολεμικὰ ἔργα, belli opera. 3) res, rei, θ. ἔργῳ πεῖραν λαμβάνω, re experior. ἔργῳ (= ὄντως), re vera ἢ revera. σὸν ἔργον ἐστι tua res, tuum est. *4 νεοελ. = ἐπιτήδευμα, ars, artis, θ. artificium, -i, οὐ. τί ἔργον μετέρχεται, quam artem exercet.
*ἐργοστασιάρχης, ὁ· fabricator, -oris, ἀ.
*ἐργοστάσιον, τό· fabrica, -ae, θ. officina, -ae, θ.
ἐργόχειρον, τό· opus manuum
ἐργώδης, ες· operosus, a, um; laboriosus, a, um; difficilis, e; molestus, a, um. ἐργῶδές ἐστι, difficile est; labor est.
ἐργωδῶς· difficulter.

ἐργώνης, ὁ· redemptor, -oris, ἀ.
ἐργωνία, ἡ· redemptura, -ae, θ.
ἔρδω· facio, -ere.
*ἔρεα, ἡ· lana, -ae, θ. ἔνδυμα ἐξ ἐρέας, vestis lanea.
ἐρεβίνθινος, ον· ciceri similis.
ἐρεβίνθη, ἐρέβινθος· cicer, -eris, οὐ.
Ἔρεβος, τό· Erebus, Orcus.
ἐρεβώδης, ες· tenebrosus, a, um.
ἐρεθίζω· irrito, -are aliquem.
ἐρέθισμα, τό· irritamentum, -i, οὐ.
ἐρεθισμός, ὁ· irritatio -onis, θ.
ἐρεθιστικός, ή, όν· irritans, -ntis; irritabilis, e, lacessens, -ntis.
*ἐρεθιστικότης· irritabilitas, -atis, θ.
ἐρεθιστής, ὁ· irritator, -oris, ἀ.
ἐρείδω· pono, -ere; fulcio, -ire, aliquid. μέσ. ἐρείδομαί τινι, nitor ἢ innitor (-nixus ἢ nisus sum, -i) alicui ἢ aliqua re.
ἐρείκη, ἡ· erice, -es, θ.
ἐρεικώδης, ες· erice plenus.
ἐρείπιον, ἐρείπια· ruinae, -arum, θ. rudera, -um, οὐ. τὰ ἐρείπια ναοῦ, aedes sacra vetustate collapsa.
ἐρείπιος, ον· ruinosus, a, um.
ἐρειπιόω -ῶ· destruo, -ere.
ἐρειπιώδης, ες· ruinosus locus.
ἐρειπιών, ὁ· locus ruinis plenus.
*ἐρειπόω -ῶ· eruo; diruo; everto, -ere. ἐρειπωθείς, -εῖσα, -έν, dirutus, a, um; dejectus, a, um.
ἔρεισις, ἡ· fultura; innixus, ἀ.
ἔρεισμα, τό· 1) firmamentum, -i, οὐ. fulcimentum, -i, οὐ. 2) μεταφ. praesidium, -i, οὐ.
ἐρείψιμος, ον· ruinosus, a, um; caducus, a, um.
ἔρειψις (= πτῶσις)· ruina -ae, θ. casus, -us, ἀ.
ἐρεοῦς, ᾶ, οῦν· laneus, a, um.
ἐρέσθαι· ἴδε ἐρωτάω -ῶ.
ἐρεσία, ἡ· remigium, -ii, οὐ.
ἐρέσσω, ἐρέττω· remigo, -are.
ἐρεσχελέω -ῶ· ludificor, -ari.
ἐρεσχελία, ἡ· 1) ludificatio, -onis, θ. 2) contentiosa disputatio.
ἐρέτης, ὁ· remex, -igis, ἀ.
ἐρετικός, ή, όν· ad remos pertinens. τὸ ἐρετικόν = οἱ ἐρέται, remiges, -um, ἀ. remigium, -i, οὐ.
ἐρετμός, ὁ· remus, -i, ἀ.
ἐρετμόω -ῶ· remis instruo (manus).

'Ερέτρια, ἡ· Eretria, -aa, θ. **'Ερετριεύς,** Eretriensis, is, ἀ. **'Ερετριακός, Ερετρικός,** Eretriacus, a, um.

ἔρευγμα, τό, ἐρευγμός, ὁ· ructus, -us, ἀ. mugitus, -us, ἀ.

ἐρευγματώδης, ἐρευγμώδης, ες· ructus movens.

ἐρεύγομαι· ructo, -are. ἐρεύγομαί τι (= ἐξεμῶ τι), ructo ἢ erructo aliquid (φλόγας flammas).

ἐρευθόδανον, τό· rubia, -ae, θ.

ἐρεύθω· rubefacio, -ere.

ἐρευκτικός, ή, όν· ructum movens.

ἔρευνα, ἡ· 1) indagatio, -onis, θ. 2) scrutatio, -onis, θ. ποιῶ κατ' οἶκον ἔρευναν, domum scrutor. 3) = ἐξέτασις, quaesitio, -onis, θ.

ἐρευνάω -ῶ τι· 1) indago, -are, aliquid. 2) inquiro in aliquid; quaero de re aliqua.

ἐρευνητής, ὁ· 1) indagator, -oris, ἀ. 2) scrutator, -oris, ἀ. 3) inquisitor, -oris, ἀ.

ἐρευνητικός, ή, όν· scrutans, -ntis; quaerens, -ntis.

ἐρευνητικῶς· quaestionaliter.

ἐρευνήτρια, ἡ· scrutatix, -icis, θ.

ἔρευξις, ἡ· eructatio, -onis, θ.

'Ερεχθεῖον, τό· Erechteum, -i, οὐ. templum Erechtei.

'Ερεχθεύς, ὁ· Erechteus, -ei, ἀ. **'Ερεχθεῖδαι,** Erechtidae, -arum.

ἐρέψιμος, ον (ὕλη, ξύλον)· materies, lignum tectis conficiendis idonea, um.

ἐρημάζω· 1) deserta frequento. *2) νεοελ. = ἐρημῶ, ἀφανίζω, devasto, -are.

ἐρήμην· ἰδὲ **ἔρημος,** 4.

ἐρημία, ἡ· 1) desertum, -i, οὐ. deserta, -orum, οὐ. solitudo, -inis, θ. 2) penuria, -ae, θ. 3) viduitas, orbitas, -atis, θ.

ἐρημικός, ή, όν· solitarius, a, um.

ἐρημίτης, ὁ· erimêta, -ae, ἀ.

ἐρημοποιός, όν· desertum reddens.

ἐρημόπολις (-εως)· urbs deserta.

ἔρημος, (η) ον· 1) desertus, a, um. ἔρημος νῆσος, insula deserta. 2) ἐρημός τινος, carens aliqua re; destitutus aliqua re; desolatus aliqua re. ἔρημος ἐλπίδος, destitutus spe. ἔρημος φίλων, destitutus amicis. ἔρημος στρατηγοῦ, desolatus magistro. 3) ἡ ἔρημος, desertum, -i, οὐ. solitudo, -inis, θ. 4) ἔρημον τὴν δίκην ἐκλείπω, vadimonium desero. δθ. ἐρήμη δίκη, vadimonium desertum. ἐρήμην καταγιγνώσκω (καταδικάζω), in contumaciam contemno; absentem damno.

ἐρημόω -ῶ· 1) vasto, -are αἱ πόλεις ἠρημώθησαν ὑπὸ τῶν βαρβάρων, urbes a barbaris vastatae sunt. 2) devasto, -are. 3) ἐρημῶ τινος, privo aliqua re.

ἐρήμωσις, ἡ· vastatio, -onis, θ.

ἐρημωτής, ὁ· vastator, -oris ἀ.

ἐρημωτικός, ή, όν· vastans, -antis, vastatorius, a, um.

ἐριβῶλαξ, ἡ· glebosus, fertilis.

ἐριγάστωρ· ventricosus, a, um.

ἐρίγδουπος, ον· valde sonans.

ἐριδαίνω (= ἐρίζω)· contendo, -ere.

ἐρίδηλος, ον· valde manifestus.

ἐριδμαίνω (= ἐρεθίζω)· irrito, -are.

ἐρίδωρος, ον· munificus; uber.

ἐρίζω τινί, πρός τινα· 1) = ἁμιλλῶμαι, διαγωνίζομαι, contendo, -ere; concerto, -ere, cum aliquo. ἐρίζω πρός τινα περὶ τῆς ἡγεμονίας, contendo cum aliquo de principatu. ὁ Ἡρακλῆς πρὸς τὸν 'Απόλλωνα περὶ τοῦ τρίποδος ἤρισε, Hercules cum Apolline de tripode concertavit. 2) = διαφέρομαι, litem habeo cum aliquo. διαλλάττω τοὺς ἐρίζοντας, litem compono. 3) = ἀμφισβητῶ, litigo (-are) cum aliquo de re. 4) = φιλονικῶ, rixor (-atus sum, -ari) cum aliquo de re. ἐρίζω περὶ μηδαμινῶν, rixor de lana caprina. 5) = λογομαχῶ, concerto, -are; jurgio contendo; jurgo (-are) cum aliquo.

ἐριηχής, ές· valde sonans.

ἐριθάκη, ἡ· erithace, -es, θ.

ἐριθαλλής, ές, ἐρίθαλλος, ον· valde virescens.

ἐριθεία (=σπουδαρχία)· ambitus, -us.

ἐριθεύομαι (= σπουδαρχῶ) ambio mihi magistratum; ambitum exerceo.

ἔριθος, ὁ, ἡ· opifex (lanificus, textor, agricola, messor).

ἐρίθυμος, ον· valde iracundus.

ἐρίκλαυστος, ον· valde defletus.

ἐρίκλυτος, ον· inclitus, a, um.

ἐρικόεις -οῦς· erice plenus.

ἐρίκτυπος, ον· valde sonans.

ἐρικηδύς, ές· valde illustris.

ἐριλαμπής, ές· valde splendens.
ἐριμήκετος, ον· valde longus.
ἐρινάζω· caprifico, -are.
ἐρινάς, ἡ· caprificus, -i, θ.
ἐρινασμός, ὁ· caprificatio, -onis, θ.
ἐρινεός, ὁ· caprificus, -i. θ.
ἐρινεώδης, ες· caprificis obsitus.
ἐρίνεος (=ἐρεοῦς)· lanens, a, um.
Ἐριν(ν)ύς, ἡ· Erinnys, -yos, θ. Furia, -ae, θ. αἱ Ἐριννύες, Furiae, -arum, θ.
ἐριννυώδης (=μανιώδης)· furiosus.
ἐριοκόμος, ὁ· lanarius, -i, ἀ.
ἔριον, τό· lana, -ae, θ. lanicia, -ae, θ. ἔριον κλώθω, lanam duco ἢ traho. ἔρια ἐργάζομαι. lanam facio ἢ tracto. ἔριον τὸ ἀπὸ ξύλων, lana de ligno. τοῦ ἐρίου, lanarius, a, um.
ἐριοπωλέω -ῶ· lanam vendo.
ἐριοπώλης, ὁ· lanae venditor.
ἐριοπώλιον, τό· emporium lanae.
ἐριουργεῖον, τό· lanificii officina; textrinum, -i, οὐ.
ἐριουργέω -ῶ· lanam facio.
ἐριουργία, ἡ· lanificium, -ii, οὐ.
ἐριουργός, όν· lanificus, a, um. ὁ ἐριουργός, lanarius, -ii, ἀ.
ἐριοφορέω -ῶ· lanam fero.
ἐριοφόρος, ον· laniger. a, um. τὸ ἐριοφόρον ζῷον (=τὸ πρόβατον), lanicium, -ii, οὐ.
ἔρις, ἡ· 1) = ἅμιλλα ἀγών, contentio, -onis, θ. ἔρις πρὸς ἀλλήλους, contentio inter se. ἔρις πρός τινα περί τινος, contentio cum aliquo de re. 2) = διαφορά, ἀμφισβήτησις, lis, litis, θ. litigium, -ii, οὐ. 3) = φιλονικία, rixa, -ae, θ. 4) = λογομαχία, jurgium, -ii, οὐ. 5 Ἔρις (ἡ θεά), Lis, Litis, θ.
ἐρισθενής, ές· viribus praepotens.
ἐριστάφυλος· magnas ferens uvas.
ἐριστής, ὁ· litigator, -oris, ἀ.
ἐριστικός, ή, όν· contentiosus, a, um.
ἐριστικῶς· contentiose.
ἐρίτιμος, ον· honorabilis, e; valde honoratus, a, um.
ἐρίφειος, ον· haedinus, a, um.
ἐρίφη, ἡ· haedulea, -ae, θ.
ἐρίφιον, τό· hoedulus, -i, ἀ.
ἐριφοκλόπος· hoedos furans.
ἔριφος, ὁ· haedus, -i, ἀ. οἱ ἔριφοι (τὸ ἄστρον), haedi.
ἐριφοστάσιον, τό· haedilium, -i, οὐ.
ἐρίφυλλος, ον· valde foliatus.
Ἐριχθόνιος, ὁ· Erichthonius, -i, ἀ.
ἐρίχρυσος, ον· valde auratus.
ἐριώδης, ες· lanatus, a, um.
ἐριώλη, ἡ· vehemens procella.
ἑρκεῖος καὶ *ἕρκειος, α, ον*· ad aulam pertinens. Ἕρκειος Ζεύς, Jupiter Herceus. οἱ ἑρκεῖοι (=ἐφέστιοι θεοί), penates, -um, ἀ.
ἕρκος, τό· septum, -i, οὐ. sepes, -is, θ. *μεταφ.* α) ἕρκος ὀδόντων, septum dentium. β) ἕρκος Ἀχαιῶν Ἀχιλλεύς, Grajum murus Achilles.
Ἑρκύνιος δρυμός· Hercynia silva.
ἕρμα, τό· 1) = ἔρεισμα, fulcrum, -i, οὐ. stabilimentum, -i, οὐ. 2) ἕρμα πλοίων, saburra, -ae, θ.
ἑρμάζω· saburro, -are.
ἑρμαΐζω· Mercurium imitor.
Ἑρμαϊκός, Ἑρμαῖος· Mercurialis, e. οἱ Ἑρμαϊκοὶ (= οἱ λόγιοι καὶ οἱ ποιηταί), Mercuriales viri.
ἕρμαιον, τό· 1) lucrum insperatum. 2) inventum, -i, οὐ.
ἕρμασμα, τό· saburra, -ae, θ.
ἑρματίζω· saburro, -are.
ἑρμαφρόδιτος, ὁ· hermaphroditus, -i, ἀ.
Ἑρμεῖον, τό· templum Mercurii.
ἑρμηνεία, ἡ· 1) interpretatio, -onis, θ. 2) explicatio, -onis, θ.
ἑρμηνεύς, ἑρμηνευτής, ὁ· interpres, -etis, ἀ. interpretator, -oris, ἀ.
ἑρμήνευμα, τό· interpretamentum, -i, οὐ.
ἑρμηνευτικός, ή, όν· interpretatorius, a, um. ἡ ἑρμηνευτική, ars interpretandi.
ἑρμηνεύω· interpretor (-atus sum, -i) aliquid; explico -are, aliquid. αὐτολεξεὶ ἑρμηνεύω ἐκ τοῦ Ἑλληνικοῦ, ad verbum de Graeco exprimo. ἑρμηνευθείς, interpretatus, a, um.
Ἑρμηρακλῆς, ὁ· Hermeracles, -is, ἀ.
Ἑρμῆς, ὁ· Mercurius, -ii, ἀ. Hermes, -ae, ἀ. οἱ Ἑρμαῖ, statuae Mercurii, Hermae, -arum, θ.
Ἑρμίδιον, τό· Mercuriolus, -i, ἀ.
ἑρμογλυφεῖον· statuarii officina.
ἑρμογλυφία, ἡ· sculptura, -ae, θ.
ἑρμογλυφικὴ τέχνη, statuaria ars.
ἑρμογλύφος, ὁ· statuarius, -ii, ἀ.
Ἑρμούπολις, ἡ· Hermopolis.
Ἕρνικες, οἱ· Hernici, -orum, ἀ.

ἔρνος, τό· germen, -inis, οὐ.
Ἔρουλοι, οἱ· Heruli, -orum, ἀ.
ἑρπετόδηκτος, ον· morsus (a, um) a serpente.
ἑρπετός, ή, όν· reptilis, e. τὸ ἑρπετόν, serpens, -ntis, θ. τὰ ἑρπετά, reptilia, serpentes.
ἕρπης (νόσος)· herpes, -ètis, ἀ.
ἑρπύζω· repo ἢ serpo, -ere.
ἕρπυλλον (φυτ.)· serpyllum, -i, οὐ.
ἑρπυσμός, ὁ· reptatio, -onis, θ.
ἑρπυστής, ὁ· reptans, -ntis.
ἑρπυστικός, ή, όν· reptilis, e.
ἕρπω· repo, -ere; serpo, -ere.
*ἔρρινον, τό· nasale, -is, οὐ.
ἐρρυθμισμένως· modulate; apte.
ἔρρυθμος· modulatus; concinnus.
ἔρρω· aegre eo. ἔρρει τὰ ἐμά, pessum eunt res meae, perii. προστ. ἔρρε ἢ συνηθέστ. ἔρρ' ἐς κόρακας, abi in malam rem, abi ἢ i in malam crucem. ἐρρέτω ἡ Βρεταννία, pereat Britannia.
ἐρρωμένος, η, ον· corrobotatus, a, um; anima fortis; validus, a, um.
ἐρρωμένως· valide; firmiter; vehementer; fortiter.
ἔρσις, ἡ· nexus; flexus, -us, ἀ.
ἐρυγή, ἡ, ἐρυγμός, ὁ· ructus, -us, ἀ.
ἐρυγματώδης· ructus movens.
ἐρύθημα, τό· rubor, -oris, ἀ.
Ἐρυθρὰ θάλασσα· Rubrum mare.
ἐρυθραίνω· rubefacio, -ere. ἐρυθραίνομαι (= ἐρυθρός γίγνομαι), rubesco, -ere.
ἐρυθραῖος (= ἐρυθρός)· rubens.
ἐρυθρίασις, ἡ· rubor, -oris, ἀ.
ἐρυθριάω -ῶ· erubesco, -ere. ἠρυθρίασεν, erubuit. ἐρυθριῶ ἐπί τινι, erubesco aliqua re. ὑπ' αἰδοῦς ἐρυθριᾷ, pudore suffunditur.
ἐρυθρῖνος (= λυθρίνι)· rubellio, -onis, θ.
ἐρυθροβαφής, ές· rubro colore tinctus, a, um.
ἐρυθογραφέω -ῶ· rubro scribo.
ἐρυθογραφία, ἡ· rubra scriptura.
ἐρυθόγραφος, ον· purpurâ scriptus.
ἐρυθροδάκτυλος· ruber digitis.
ἐρυθρόδανον, τό· rubia, -ae, θ.
*ἐρυθροειδής, ές· subruber; rutilus.
ἐρυθρόκομος· qui rubris est comis.
ἐρυθροποίκιλος = ἐρυθρόστικτος.
ἐρυθρόπους· pedes rubros habens.

ἐρυθροπρόσωπος, ον· qui rubra est facie.
ἐρυθρός, ά, όν· ruber. bra, brum.
ἐρυθρόστικτος, ον· rubris maculis distinctus, a, um.
ἐρυθρότης, ἡ· rubedo, -inis, θ. rubor, -oris, ἀ.
ἐρυθρόχροος -ους· rubicolor, -oris.
ἐρυθρώδης, ες = ἐρυθροειδής.
ἐρύκω· arceo, -ere.
ἔρυμα, τό· tutamen, -inis, οὐ. munimentum, -i, οὐ. castellum, -i, οὐ.
ἐρυμνός, ή, όν· munîtus, a, um.
ἐρυμνότης, ἡ· munitio, -onis, θ.
ἐρυμνόω -ῶ· munio, -ire.
ἐρυσιβάω -ῶ· aerugine laboro.
ἐρυσίβη, ἡ· rubigo, -inis, θ.
ἐρυσιβόομαι -οῦμαι· rubigine vitior.
ἐρυσιβώδης, ες· rubigine similis.
ἐρυσίπελας, τό· erysipelas, -atis, οὐ.
ἔρυσις, ἡ· tractus, -us, ἀ.
ἐρυστός, ή, όν· tractus, a, um.
ἐρύομαι· custodio, -ire; salvo, salvum et incolumen praesto; e periculo eripio.
ἔρχομαι (παρατ. **ἦα**, μέλ. **εἶμι** καὶ **ἥξω**, ἀόρ. **ἧκον** καὶ **ἦλθον**, πρκμ. **ἐλήλυθα** καὶ **ἥκω**)· venio, pervenio (veni, ventum, -ire); eo (ivi, itum (ire). ἔρχομαι παρά τινα ἐπὶ δεῖπνον, venio ad aliquem ad coenam. ἐξ Ἀθηνῶν πεζῇ ἦλθεν, Athenis pedibus venit ἢ pervenit. ἡμεῖς οὐχ ἥκομεν λεηλατήσοντες, non nos populare venimus. εἶμι βοηθήσων αὐτῷ, ibo ei subsidio. ἴθι οἴκαδε, i domum. Θεμιστοκλῆς ἥκω (= ἐλήλυθα) παρὰ σέ, Themistocles veni ad te. εἰς χεῖρας ἦσαν (ᾔεσαν), in manus veniebant. εἰς λόγους ἔρχομαί τινι, in colloquium venio cum aliquo. εἰς φόβον ἔρχομαι, in timorem pervenio. διὰ μάχης ἔρχομαί τινι, pugnam committo cum aliquo. ἐπὶ πᾶν ἔρχομαι, omnia tento. εἰς τοῦτο ἀνοίας ἦλθεν, ὥστε, eo amentiae progressus est, ut. ἰδὲ **εἶμι.**
ἔρψις, ἡ· reptatio, -onis, θ.
ἐρρήθην· ἰδὲ **λέγω.**
ἐρωδιός, ὁ· ardea, -ae, θ.
ἐρωμανέω -ῶ· amore insanio.
ἐρωμανής, ές· amore insaniens.
ἐρωμανία, ἡ· amoris insania.
ἐρωμανῶς· insano amore.

ἐρώμενος, ἐρωμένη· ἴδε **ἐράω -ῶ.**
ἔρως, ὁ· 1) amor, -oris, ἀ. 2) cupiditas, -atis, θ. studium, -ii, οὐ. 3) Ἔρως (θεός), Amor, -oris; Cupido, -inis, ἀ.
***ἐρωταπόκρισις, ἡ·** interrogatio et responsio.
ἐρωτάω -ῶ (μελ. **ἐρωτήσω** καὶ **ἐρήσομαι,** ἀόρ. **ἠρώτησα** καὶ **ἠρόμην**)· 1) interrogo (-avi, -atum, -are, aliquem aliquid ἢ de aliqua re. ἠρώτα τί (ποῖον, εἰ) εἴη, interrogabat, quid (quale, num) esset. **ἐρωτῶμαί τι,** interrogor aliquid. ἠρωτήθην, interrogatus sum. πρὸς τὰ ἐρωτηθέντα ἀποκρίνομαι, ad interrogata respondeo. ὁ ἐρωτῶν, interrogator, -oris. ὁ **ἐρωτώμενος, η, ον,** qui (quae, quod) interrogafur. 2) rogo (-avi, -atum, -are): ἐρωτῶ τί ἐστι, rogo quid sit. ἤρετο, τί εἴη, rogavit, quid esset. ἠρόμην, εἰ πότε εἰς Ἀθήνας ἦλθε, rogavi, pervenissetne Athenas. 3) ἐρωτῶ τί τινα, quaero (-sivi, situm, -ere) aliquid ab (ex, de) aliquo. ἠρώτησε τοὺς ἰατρούς, πῶς ἔχει, quaesivit a medicis, quemadmodum se haberet. ἐρωτῶ σε, τί φρονεῖς, quaero ex te, quid sentias. ἐρωτῶμαι, queritur a me. ἠρωτώμην, querebatur a me. οὗτος ἐρωτώμενος, cum querebatur ab eo. ἠρώτησέ με, εἰ βουλοίμην, quaesivit a me, vellemne. 4) ἐρωτῶ τὸν θεόν, τὸ μαντεῖον, consulo deum, oraculum.
***ἐρωτεύομαι·** amore capior, implicor. ἐρωτεύθη ᾀοιδόν, haesit in amore apud cantatricem.
ἐρώτημα, τό· interrogatio, -onis. **ἐρωτημάτιον,** interrogatiuncula, -ae, θ.
ἐρωτηματικός, ή, όν· interrogatorius, a, um; interrogativus, a, um.
ἐρωτηματικῶς· interrogative.
ἐρώτησις, ἡ· interrogatio, -onis, θ.
ἐρωτητικός, ή, όν· interrogandi peritus.
Ἐρωτιδεύς, ὁ· parvus Amor.
ἐρωτικός, ή, όν· 1) amatorius, a, um. 2) in amorem valde propensus (juvenis). 3) amatori conveniens. 4) τὰ ἐρωτικά, res amatoriae, artes amatoriae.
ἐρωτικῶς· amatorie. ἐρωτικῶς ἔχω, διάκειμαι, amore teneor, captus sum ἐρωτικῶς ἔχω τῶν ἡδονῶν, voluptatum desiderio teneor.
Ἐρώτιον, τό· Parvus Cupido.
ἐρωτοδιδάσκαλος, ὁ· artem amandi tradens; magister artis amatoriae.
ἐρωτόληπτος, ον· amore captus.
ἐρωτοληψία, ἡ· perditus amor.
ἐρωτομανέω -ῶ· furiose amo.
ἐρωτομανής, ές· furiose amans.
ἐρωτομανία, ἡ· furiosus amor.
ἐρωτοπαίγνιον, τό· amoris lusus.
ἐρωτοποιέω -ῶ· amorem facio.
ἐρωτοτόκος· amorem pariens.
***ἐρωτοτροπία, ἡ·** lenocinium, -ii, οὐ.
***ἐρωτότροπος·** placendi studiosus.
ἐρωτότρωτος, ον· amore saucius.
ἐρωτύλος, ὁ· parvus amator.
ἐς· ταὐτὸ τῷ **εἰς.**
ἐσάπαξ· semel.
ἐσθής, ἡ· vestis, -is, θ.
ἐσθίω· edo (edi, esum, ere) aliquid. μελ. **ἔδομαι,** edam (es, et). ἀόρ. **ἔφαγον,** edi (-isti, -it). μετφ. absumo, -ere.
ἐσθλοδότης, ὁ· boni dator
ἐσθλός, ή, όν· bonus, a, um.
ἐσθλότης, ἡ· bonitas, -atis, θ.
ἔσθλωμα, τό· facinus praeclarum.
ἔσθ' ὅτε, ἀντὶ **ἔστιν ὅτε·** est quum; interdum.
ἐσκεμμένως· considerate.
ἑσμός μελιττῶν· examen apum.
ἑσμοφύλαξ· examina custodiens
***ἐσοδεία, ἡ·** fructuum perceptio; frugum perceptio; messis, -is, θ. κακὴ ἐσοδεία, messis ingrata
ἔσοδον, τό· reditus, -us, ἀ. proventus, -us, ἀ.
ἔσοπτρον, τό· speculum, -i, οὐ.
ἐσοπτρισμός· imago specularis.
ἐσοπτροειδής· speculo similis.
ἑσπέρα, ἡ· 1) vesper, -eri ἀ. vespera, -ae, θ. tempus vespertinum. ἀπὸ πρωΐας μέχρι ἑσπέρας, a mane usque ad vesperum. ἤδη τῆς ἡμέρας ἑσπέρα ἦν, jam diei vesper erat. πρὸς ἑσπέραν, ad vesperum, sub vesperum. ἑσπέρα γίγνεται, πρὸς ἑσπέραν ἐστίν, advesperascit, invesperascit. ἀφ' ἑσπέρας εὐθύς, primo vespere. ἑσπέρας ποιῶ τι, vespertinus facio aliquid. ὅθ. ἑσπέρας (νεοελ. τὸ ἑσπέρας), vesperi. *καλὴν ἑσπέραν, bonum vesperum. 2) = αἱ δυσμαί, occidens, -ntis. ἀ. πρὸς

ἑσπέραν (= πρὸς δυσμάς), ad occidentem 3) μετφ. ἕσπερα τοῦ βίου. summa senectus; extremum tempus aetatis.

Ἑσπερία, ἡ· Hesperia, -ae, θ.

ἑσπερινός, ή, όν· vespertinus, a, um. ἡ ἑσπερινὴ ὥρα, vespertinum tempus; crepusculum, -i, οὐ.

ἑσπερίζω· vesperi edo; coeno.

ἑσπέριος, α, ον· vespertinus, a, um.

**ἑσπερίς, ἡ*· vespertina oblectatio.

ἑσπέρισμα, τό· vesperna, -ae, θ.

Ἕσπερος (ὁ ἀστήρ)· stella Veneris; Hesperus, -i, ἀ.

ἐσπευσμένως· festinanter; festinate.

ἐσπόμην, (ἕπομαι)· secutus sum.

ἐσπουδασμένως· studiose; serio. ἴδε *σπουδάζω*.

ἕστασαν (= ἑστήκεσαν)· stabant.

ἔστε· 1) = ἐφ' ὅσον, donec, quamdiu. 2) = ἕως, donec, dum: ἔστε ἡσυχία ἐγένετο, donec quies facta est. 3) ἔστ' ἂν (= ἕως ἂν): donec, dum. περίμενε ἔστ' ἂν ἔλθω, exspecta, dum veniam. οὐ παύσομαι, ἔστ' ἂν τελέσω, non desinam, donec perfecero.

ἐστενωμένως· anguste; arcte.

ἑστία, ἡ· focus, -i, ἀ. Ἑστία (ἡ θεά), Vesta, -ae, θ. ὁ τῆς Ἑστίας βωμός, ara Vestalis. ἡ Ἑστιὰς (παρθένος), Vestalis (virgo). αἱ Ἑστιάδες, Vestales.

ἑστίασις, ἡ· 1) epulatio, -onis, θ. convivium, -ii, οὐ. 2) ἡ δημοσία ἑστίασις, epulum, -i, οὐ. 3) μετφ. ἡ τῶν λόγων ἑστίασις, dicendi epulae.

ἑστιατόριον, τό· coenaculum, -i, οὐ.

ἑστιάτωρ, ὁ· convivator, -oris, ἀ.

ἑστιάω -ῶ· 1) convivio excipio, aliquem; apparatis epulis aliquem accipio. 2) ἑστιῶ γενέθλια, convivio natalem celebro. ἑστιῶ γάμους, nuptias epulis celebro. 3) *ἑστιῶμαι*, epulor, -ari.

ἐστιγματισμένος, η, ον· ἴδε *στιγματίζω*.

ἑστιόω -ῶ· domum constituo.

ἐσφαλμένως· falso; perperam.

ἐσφιγμένως· strictim.

ἐσχάρα, ἡ· 1) focus, -i, ἀ. *2) = σκάρα, craticula, -ae, θ. crates ferrea.

ἐσχάριον, τό· 1) foculus, -i, ἀ. 2) craticula, -ae, θ.

ἐσχατάω -ῶ, ἐσχατόω -ῶ, ἐσχατεύω· extremus ἢ ultimus sum.

ἐσχατιά, ἡ· extemitas, -atis, θ. ἡ ἐσχατιὰ τῆς Αἰθιοπίας, extremitas, finis Aethiopiae. ἡ ἐσχατιὰ τῆς ἐπικρατείας, extrema imperii.

ἐσχατόγηρως· decrepitus.

ἔσχατος, η, ον· ultimus, a, um; extremus, a, um. οἱ ἔσχατοι Ἰνδοί, extremi Indi. τὸ ἔσχατον (= τὸ τέλος) τῆς ἡλικίας, extremum aetatis. μετφ. τὸ ἔσχατον τοῦ κινδύνου, res extremae. τὰ ἔσχατα (= τὰ δεινότατα) ἔπαθεν, extrema, ultima passus est. ἡ ἐσχάτη τιμωρία (= ὁ θάνατος), ultimum supplicium. ἔσχατος (= ταπεινότατος) ἄνθρωπος, ultimus, extremus homo. οἱ ἔσχατοι (ἡ οὐρὰ τοῦ στρατοῦ), novissimi.

ἐσχάτως· 1) = εἰς ἔσχατον βαθμόν, ad ultimum, ad extremum. ἐσχάτως διεφθαρμένος, ad ultimum ἢ ad extremum perditus (a, um). *2) νεοελ. = τελευταῖον, νεωστί, proxime; novissime; nuper, nuperrime;

ἔσω· ταυτὸ τῷ *εἴσω*.

**ἐσώβρακον, τό*· feminalia, -ium, οὐ.

ἔσωθεν· intrinsecus.

**ἐσώκλειστος* ἐπιστολή· epistola inclusa (in epistola); epistola adjuncta.

ἐσώτατος, η, ον· intimus, a, um.

ἐσωτερικός, ή, όν· internus, a, um; interior, -us; intestinus, a, um. ἡ ἐσωτερικὴ (= ἀπόκρυφος) φιλοσοφία, intima philosophia.

**ἐσωτερικῶς*· intus.

ἐσωτέριον (= ἐσωφόρι)· interula, -ae.

ἐσώτερος, α, ον· interior, -us.

ἐσωτάτω· interius.

ἐτάζω· examino, -are; inquiro, -ere; scrutor, -ari, aliquid.

ἑταίρα, ἡ· 1) = σύντροφος, φίλη, sodalis, -is, θ. amica, -ae, θ. 2) = πόρνη, meretrix, -icis, θ.

ἑταιρεία, ἡ· 1) = φιλία, sodabitas, -atis, θ. 2) = ἑταιρεία, societas, -atis, θ. collegium, -i, οὐ. ἐπιστημονικὴ ἑταιρεία, societas literatorum hominum. 3) = ἑτ. πολιτική, factio, -onis, θ.

ἑταιρεῖος, α, ον· sodalicius, a, um.

ἑταιρεύομαι· 1) in societate versor. 2) meretrîcor, -ari.

ἑταιρείαρχος, ὁ· princeps factionis.

ἑταιρέω -ῶ (= ἐπὶ μισθῷ πορνεύο-

μαι)· mereo, -ere; pudicitiam meam prostituo ἢ me prostituo.

ἑταίρησις (= πορνεία)· meretricium.

ἑταιρία· ἴδε **ἑταιρεία**.

ἑταιρίδιον, τό· meretricula, -ae, θ.

ἑταιρίζομαι· meretricium facio.

ἑταιρικός, ή, όν· 1) sodalicius, a, um; ad sodalem pertinens. 2) = πορνικός, meretricius, a, um. *3) = συντροφικός, socialis, e. ἑταιρικὰ χρήματα, pecuniae societatis.

ἑταιρισμὸς (= πορνικὸς βίος)· meretricius quaestus; scortatio, -onis.

ἑταιριστής, ὁ· scortator, -oris, ἀ.

ἑταιρίστρια, ἡ· meretrix, -icis, θ.

ἑταῖρος, ὁ· 1) = φίλος, sodalis, is, ἀ. 2 = μέτοχ. κοινοῦ ἐπιχειρ. socius, -i, ἀ. ἑταῖρος ἐν ἐμπορίῳ, in mercaturis faciendis socius.

ἑταιρόσυνος, ον· familiaris, e.

ἔτασις, ἐτασμός· examinatio, θ.

ἔτειος, ον· annuus, a, um.

Ἐτεοκλῆς, ὁ· Eteocles, -is, ἀ.

ἑτεραλκής, ές· dubius; anceps.

ἑτεραχθής, ές· alteri parti gravis.

ἑτεροβαρής, ές· in alteram partem propensus, a, um.

ἑτεροβουλία, ἡ· mutatio consilii.

ἑτερογαμία, ἡ· aliae nuptiae.

ἑτερογενής, ές· heterogeneus, a, um.

ἑτερόγλωσσος, ον· diversae linguae; sermone peregrino utens.

ἑτερογνωμοσύνη, ἡ· diversa sententia.

ἑτερογνώμων· diversae sententiae.

ἑτερόγονος· e vario genere natus.

ἑτεροδίδακτος· ab alio eruditus.

ἑτεροδιδασκαλέω -ῶ· nova doceo.

ἑτεροδιδασκαλία· nova doctrina.

***ἑτεροδικία, ἡ**· judicium extra territorium.

ἑτεροδοξέω -ῶ· 1) falsae sum opinionis. 2) † orthodoxiae non adsentior.

ἑτεροδοξία, ἡ· opinio diversa ἢ prava.

ἑτερόδοξος· 1) qui est alterius opinionis ἢ sectae. 2) † non orthodoxiae adsentiens.

ἑτεροειδής, ές· diversae speciei.

ἑτεροεθνής, ές· e diverso populo;

ἑτερόζηλος, ον· alia sectans;

ἑτεροζήλως· alieno animo.

ἑτεροζυγέω -ῶ· discrepo, -ere.

ἑτερόζυγος, ον· impariter junctus.

***ἑτεροθαλὴς** (ἀδελφός, ἀδελφή)· frater, soror diversa matre natus, a.

ἑτερόθρησκος· alterius religionis.

ἑτεροῖος, α, ον· dissimilis, e.

ἑτεροιότης, ἡ· dissimilitudo, -inis.

ἑτεροιόω -ῶ· immuto, aliquid.

ἑτεροίωσις, ἡ· alteratio, -onis, θ.

ἑτεροκινησία, ἡ· motio per aliud.

ἑτεροκίνητος, ον· ab alio motus; qui aliunde movitur.

ἑτεροκλινέω -ῶ· in alteram partem inclinor ἢ vergo.

ἑτεροκλινής, ές· in alteram partem inclinans ἢ vergens; versatilis, e.

ἑτερόκλιτος, ον· heteroclitus, a, um ἑτερόκλιτα, diversiclinia, -orum, οὐ. heteroclita, -orum, οὐ.

ἑτεροκρανία, ἡ· heterocranea, -ae, θ.

ἑτερόκωφος, ον· altera aure surdus, a, um.

ἑτερολεξία, ἡ· ejusdem sententiae aliis verbis expressio.

ἑτερόμαλλος· altera parte villosus.

ἑτερομάσχαλος χιτών· exômis, -idis, θ.

ἑτερομετρία, ἡ· diversitas metri.

ἑτερομήκης, ες· 1) altera parte longior; oblongus, a, um. 2) dimidio longior.

ἑτερομήτωρ· diversa matre natus.

ἑτερόμματος, ον· luscus, a, um.

ἑτερόμορφος, ον· formae diversae.

ἑτεροουσία, ἡ· diversa substantia.

***ἑτεροπροσωπία, ἡ**· quum subjectum diversae personae est.

ἑτεροπροσωπέω -ῶ· personâ differo.

ἑτερόπτωτος, ον· qui est diversi casus.

ἑτερορρεπής, ές, ἑτερόρροπος, ον· in alteram partem vergens, inclinans.

ἑτερόρρυθμος, ον· rythmi diversi.

ἕτερος, α, ον· 1) alter, era, erum. ὧν ὁ ἕτερος, quorum alter. χωλὸς τὸν ἕτερον πόδα, claudus altero pede. ἕτερος ἐγὼ (Πυθαγ. περὶ φίλων), alter ego. εἷς καὶ ἕτερος (ἀόρ. δύο ἢ πλείονες), unus et alter. ἐλλειπτ. ἡ ἑτέρα (δηλ. ἡμέρα), secundus dies. οὐδὲ (μηδὲ) ἕτερος, οὐδὲ ἕτεροι, neuter,

neutri. ἕτερον τοσοῦτον, alterum tantum. ἕτεροι τοσοῦτοι, ἕτεραι τοσαῦται. ἕτερα τοσαῦτα totidem ἐπὶ θάτερα. in alteram partem ἢ ab altero latere. δυοῖν θάτερον, duorum alterum 2) alius, a, ud; diversus, a, um

ἑτεροσήμαντος, ον· diversae significationis.

ἑτεροσκελής, ές· imparibus cruribus.

ἑτερόστοιχος, ον· diversae seriei.

ἑτεροσχήμων· diversae figurae.

ἑτερότης, ἡ· diversitas, -atis, θ.

ἑτερότροπος, ον· diversus, a, um.

ἑτερούσιος, ον· diversae essentiae.

ἑτερόφθαλμος, ον· luscus, a, um.

ἑτερόφθογγος, ον· disonus, a, um.

ἑτεροφρονέω -ῶ· diversa sentio.

ἑτεροφροσύνη, ἡ· dissensus, -us, ἀ discordia, -ae, θ.

ἑτερόφρων· aliter sentiens.

ἑτεροφυής, ές· diversae naturae.

ἑτερόφυλος, ον· alienigena, -ae.

ἑτεροφωνία, ἡ· diversitas vocis.

ἑτερόφωνος, ον· voce differens.

ἑτερόχροια, ἡ· diversus color.

ἑτερόχροος -ους, ἑτερόχρως, ἑτερόχρωμος· discolor, -oris; versicolor, -oris

ἑτέρωθεν· altera ex parte.

ἑτέρωθι· alibi; alio loco.

ἑτερωνυμία, ἡ· diversitas nominis.

ἑτερώνυμος, ον· diversi nominis.

ἑτερωνύμως· diverso nomine.

ἑτέρως· alio modo; aliter.

ἑτέρωσε (= ἄλλοσε)· alio.

ἑτέρωσις, ἡ· alteratio, -onis, θ.

ἔτης (= ἑταῖρος)· socius, -ii, ἀ.

ἐτησίαι, οἱ· etesiae, -arum, ἀ.

ἐτήσιος, ον· annuus, a, um. ὁ ἐτήσιος μισθός, annua, -orum, οὐ.

ἐτησίως· quotannis; singulis annis; annuis vicibus.

ἔτι· adhuc etiam. ἓν ἔτι προσθήσω, unam rem adhuc adjiciam. ἔτι ἕν, unum etiam. ἐκεῖνος ἔτι καθεύδει, ille etiam cubat. ἔτι καὶ νῦν, καὶ νῦν ἔτι, etiam nunc, nun quoque. ἔτι δὲ τότε, etiam tum. ἔτι δὲ καί, ἔτι πρὸς τούτοις, etiam quoque. ἔτι μᾶλλον, magis etiam. ἔτι μείζων, etiam major. ἔτι σαφέστερον, etiam clarius.

ἔτλην (ἀόρ. τλάω)· passus sum.

ἑτοιμάζω· paro, adparo, (-avi, -atum, -are) aliquid. *ἑτοιμάζομαι* εἰς, me paro ad (aliquid)

ἑτοιμασία, ἡ· paratio, -onis θ.

ἑτοιμόδακρυς, υ· facile flens.

ἑτοιμοθάνατος, ον· paratus ad moriendum; moribundus, a, um

ἑτοιμολογία, ἡ· facilitas loquendi.

ἑτοιμολόγος, ον· facile loquens

ἑτοιμοπειθής, ές· paratus ad parendum.

ἑτοιμοπενθής, ές· paratus ad lugendum.

ἑτοιμοπόλεμος· paratus ad bellum.

ἑτοιμόπτωτος, ἑτοιμόρροπος, ον· ploclivis ad lapsum; ruinosus, a um.

ἕτοιμος, ον· paratus, a, um: promptus, a, um (ad aliquid faciendum); expeditus, a, um. ἑτοιμός εἰμι, paratus et promptus sum. ἐν ἑτοίμῳ (= πρόχειρον) ἔχω τι, in expedito habeo aliquid, aliquid in manum habeo. ἐξ ἑτοίμου, α) parate. β) = εὐχερῶς, ex facile.

ἑτοιμότης, ἡ· 1) promptitudo, -inis, θ *2) νεοελ. ἑτοιμότης πνεύματος, animus praesens. ἔχει ἑτοιμότητα πνεύματος, praesentem animum habet; animo est praesenti.

ἑτοίμως· parate; prompte; prompto animo; libenter.

ἔτος, τό· annus, -i, ἀ. annuum tempus, anni spatium. ἐν ἔτει 1896ῳ, anno millesimo octingentesimo nonagesimo sexto (p. Ch n.). παῖς τριῶν ἐτῶν, puer tres annos natus ἢ trium annorum. ἄγω τὸ εἰκοστὸν ἔτος τῆς ἡλικίας, annum aetatis vicesimum ago. εἰμὶ πλέον τῶν πεντήκοντα ἐτῶν, annos sum natus praeter quinquaginta. τέταρτον καὶ δέκατον ἔτος τουτὶ (πρὸ δέκα καὶ τεσσάρων ἐτῶν), abhinc annos quattordecim. ἀπὸ πολλῶν ἤδη ἐτῶν, a multis jam annis. κατ' ἔτος, καθ' ἕκαστον ἔτος, quotannis, singulis annis. κατὰ δύο ἔτη, altero quoque anno. κατὰ πᾶν τρίτον ἔτος, tertio quoque anno. ἐν δέκα ἔτεσι, decem annis. ἐπὶ ἔτος, per annum. πρὸ τριῶν ἐτῶν, ante tres annos. ἔτει τρίτῳ πρότερον τούτων, tribus annis ante haec. μετὰ τρία ἔτη, post tres annos. οὐ πολλοῖς ἔτεσιν ὕστερον, non multis post annis. ὀλίγοις ἔτεσιν ὕστερον, paucis post annis. εἰς πολλὰ ἔτη, ad

multos (ad plurimos) annos. εὐτυχέστατον τὸ νέον ἔτος εὔχομαί σοι, felicissimum (faustissimum) annum novum tibi precor; omnia bona tibi precor in proximum annum.

***ἐτυμηγορία, ἡ·** sententia judicum.

ἐτυμολογέω -ῶ· verborum origines quaero ἢ indago.

ἐτυμολογία, ἡ· originatio, -onis, θ. notatio, -onis, θ veriloquium, -ii, οὐ. e t y m o l o g i a, ae, θ.

ἐτυμολογικός, ή, όν· ad originem verbi pertinens; e t y m o l o g i c u s, a, um.

ἐτυμολόγος, ὁ· qui studiose exquirit unde verba sint ducta.

ἔτυμον, τό· e t y m o n, -ii, οὐ. stirps verbi.

εὖ· bene ἄμεινον, melius. ἄριστα, optime. εὖ ἔχει, bene est. εὖ ζῆν, bene (feliciter) vivere, felicem vitam agere. εὖ οἶδα, certo scio. εὖ ἔχω (= ὑγιαίνω), valeo; mihi pulchre est. εὖ ἔχων, valens. εὖ λέγεις, recte dicis. Εὖ! εὖ γε! pulchre!

Εὔα, ἡ· Eva, -ae, θ.

εὐαγγελίζομαι· 1) laeta nuntio. 2) † evangelium praedico.

εὐαγγελικός, ή, όν· evangelicus, a, um.

εὐαγγελικῶς· evangelice.

εὐαγγέλιον, τό· 1) laetus nuntius. 2) † Evangelium, -i, οὐ.

εὐαγγελιστής, ὁ· evangelista, -ae, ἀ.

Εὐαγγελισμός, ὁ· Adnuntiatio, -onis, θ.

εὐάγγελος, ον· fausta adnuntians.

εὐάγεια, ἡ· sanctitas, -atis, θ.

εὐαγής, ές· sanctus, a, um; sacer, a, um (templum).

Εὐαγόρας, ὁ· Evagoras, -ae, θ.

εὐαγόραστος, ον· facile emendus.

εὐαγρέω-ῶ· in captura prosper sum.

εὐαγρία, ἡ· prospera venatio.

εὐάγωγος, ον· ductilis, e; tractabilis, e, docilis, e. τὸ εὐάγωγον, docilitas, -atis, θ.

***εὐαγώγως·** obsequenter.

εὐαγῶς· sancte; pure; rite.

εὐαερία, ἡ· tranquillitas coeli.

εὐάερος, ον· bonum (salubrum) aerem habeus.

εὐάζω· evan clamo.

εὔαθλος· peritus certaminum.

εὐαίρετος, ον· expugnatu facilis.

εὐαισθησία, ἡ· 1) sensuum vigor. 2) εὐαισθ. τῶν νεύρων, exquisitior nervorum sensus. *3) νεοελ. mollitia, -ae, θ. animi mollitia.

εὐαισθητέω -ῶ· bene sentio; acri sensu preditus sum.

εὐαίσθητος, ον· 1) sensu valens; cum sensuum vigore. τὸ εὐαίσθητον, sensus acumen. *2) νεοελ. mollis, e. καρδία εὐαίσθητος, animus commotior. οὐκ εἰμὶ εὐαίσθητος εἰς τὴν λύπην, sensu doloris careo. τὸ εὐαίσθητον, animi mollitia.

εὐαισθήτως ἔχω τινός· bene sentio aliquid.

εὐαίων, ὁ, ἡ· beatus, a, um.

εὐάκεστος, ον· medicatu facilis.

εὐαλθής, ές· sanatu facilis.

εὐαλλοίωτος, ον· facile immutandus, a, um.

εὐάλωτος, ον· captu facilis, e; expugnabilis, e.

εὐάμπελος· bonas vitas habens.

εὐάν· evoe; evohe. Εὐὰν (Βάκχη), Evan.

εὐανάγνωστος, ον· facilis ad legendum; lectu facilis.

εὐαναγνώστως· ita ut facile legi possit.

εὐανάκλητος, ον· revocabilis, e.

εὐανακόμιστος, ον· facilis reductu

εὐανάλωτος, ον· qui facile consumitur.

εὐάμνηστος, ον· memor, -oris.

εὐανάπνευστος· respirationi aptus.

εὐανάτρεπτος, ον· eversu facilis.

εὐανάτροφος, ον· bene nutritus.

εὐανδρέω -ῶ· 1) fortibus viris abundo. εὐανδρουμένη πόλις, fortes viros habens civitas.

εὐανδρία, ἡ· abundantia fortium (acrium) virorum.

εὔανδρος πόλις· bonos, acres ἢ fortes viros habens civitas.

εὐάνεμος, ον· bene a ventis perflatus, a, (insula, domus).

εὐάνθεμος, ον· floridus, a, um.

εὐανθέω -ῶ· bene floreo.

εὐανθής, ές· 1) pulchre floridus, a, um 2) floribus abundans.

εὐάνοικτος, ον· apertu facilis.

εὐάντητος, ον· facile obvius, a, um; propitius, a, um.

εὐαντίλεκτος, ον· facile refellendus, a, um.
εὐαπάλλακτος, ον· quo facile liberari possumus ἢ liberamur.
εὐαπάτητος, ον· facilis deceptu.
εὐαπόβατος, ον· descensu facilis
εὐαπόβλητος, ον· abjectu facilis
εὐαπόδεικτος· demonstratu facilis.
εὐαπόδεκτος, ον· acceptus, a, um.
εὐαπόδοτος, ον· redditu facilis
εὐαπόκριτος, ον· facilis ad respondendum.
εὐαπολόγητος, ον· facile excusandus, a, um; excusabilis, e.
εὐαπόλυτος, ον· qui facile solvi potest.
εὐαπόρρυτος, ον· facile defluens.
εὐαπόσβεστος, ον· facile exstinguendus, a. um.
εὐαπόσειστος· facile amovendus.
εὐαποτείχιστος· facile muniendus
εὐαπόφικτος· facile effugiendus.
***εὐαρέσκεια, ἡ·** benevolentia, -ae, θ. benignitas, -atis, θ. gratia, -ae, θ.
εὐαρεστέω -ῶ τινι· placeo, -ere, alicui. *μέσ.* εὐαρεστοῦμαί τινι, delector, oblector, laetor, -ari, re aliqua. *ἐὰν εὐαρεστῆσθε, si tibi (vobis) placet.
εὐαρεστήριος· placatorius, a, um.
εὐαρέστησις, ἡ· placabilitas, -atis, θ. delectatio, -onis, θ.
εὐαρεστία, ἡ· placentia, -ae, θ.
εὐάρεστος, ον τινὶ ἢ πρός τινα· bene placens, alicui. ἐντεῦθ. = gratus, a, um; jucundus, a, um.
εὐαρέστως· jucunde.
εὐαρίθμητος, εὐάριθμος, ον· numerabiiis, e; numeratu facilis. ἐντεῦθ. = non multus, paucus, a. um.
εὐάρματος· bonos curros habens.
εὐαρμοστέω -ῶ· concinnus sum
εὐαρμοστία, ἡ· concinnitas, -atis, θ.
εὐάρμοστος, ον· concinnus, a, um; aptus, a, um.
εὐαρμόστως· apte.
εὐάροτος, ον· bene aratus, a, um.
εὐάρτυτος, ον· bene conditus.
εὖας, ὁ· ovatio, -onis, θ.
εὐασμός, ὁ· 1) evatio, -onis, θ. 2) ovatio, -onis, θ.
εὐάστερος, ον· astris fulgens
εὐαστήρ, εὐάστειρα· evans, -ntis.
εὐαστικός, ή, όν· bacchicus, a, um.
εὐάχην· bonam cervicem habens.
εὐαφαίρετος· facile auferendus.
εὐαφήγητος, ον· facile enarrandus, a, um
εὐβάστακτος, ον· gestatu facilis.
εὔβατος, ον· aditu facilis; facilis adeuntibus; pervius, a, um.
εὔβιος, εὐβίοτος, ον· bene vivens.
εὔβλαπτος, ον· facile laedendus
εὐβλάστεια, ἡ· copiosa germinatio.
εὐβλαστέω -ῶ· bene germino.
εὔβλαστος, ον· bene germinans.
εὐβλέφαρος, ον· pulcher palpebris
εὔβλητος, ον· telis expositus.
εὐβοήθητος, ον· qui facile juvatur.
Εὔβοια, ἡ· Euboea, -ae, θ. Εὐβοϊκός, ή, όν, Euboicus, a, um. Εὐβοεύς, incola Euboeae
εὔβολος, ον· felix in jactu.
εὐβοσία· pabuli bonitas ἢ ubertas.
εὐβόστρυχος, ον· pulchros habens cincinnos ἢ cirros.
εὔβοτος, ον· pascuus, a, um.
εὔβοτρυς, εὐβότρυος· pulchros racemus habens.
εὐβουλεύς, ὁ· boni consilii dator.
εὐβουλία, ἡ· bonum consilium ἢ prudens; prudentia, -ae, θ.
εὔβουλος, ον· qui bene consulit; consultus a, um; prudens, -ntis.
εὔβους, ουν· bobus abundans.
εὐβρεχής, ές· bene irrigatus.
εὔβρωτος, ον· edulis, e.
εὐγάλακτος, ον· bonum lac gignens.
εὐγαμέω -ῶ· felix sum matrimonio.
εὐγαμία, ἡ felices nuptiae.
εὔγαμος, ον· felix nuptiis.
εὖγε e u g e; bene; recte, recte sane. εὖγε λέγεις, bene dicis. εὖγε τῆς ἀρετῆς, macte virtute. εὖγε! pulchre!
εὔγειος, ον· fertile solum habens.
εὐγένεια, ἡ· nobilitas, -atis, θ. ἡ ἐκ προγόνων εὐγένεια, prosapia, -ae, θ. generis claritas.
εὐγένειος, ον· bene barbatus.
εὐγενέτης· nobili genere natus.
εὐγενής, ές· 1) nobili genere natus ἢ ortus; generosus, a, um. 2) nobilis, e. ἵππος εὐγενής, equus nobilis. οἱ εὐγενεῖς, nobilitas, -atis, θ.
εὐγενίζω τι ἢ τινα· nobilito, -are, aliquid ἢ aliquem.
εὐγενικός, ή, όν· nobilis, e.

Εὐγένιος, ὁ· Eugenius, -ii, ἀ.
εὐγενοπρεπῶς· ut homini nobili decet.
εὐγενῶς· 1) generose; nobiliter. *2) εὐγενῶς φέρομαι, gero me ut homini nobili decet.
εὐγεφύρωτος, ον· facile pontem recipiens; bonum pontem habens.
εὐγεώργητος, ον· arabilis, e.
εὔγεως, ων· fertile solum habens.
εὐγηρία, ἡ· felix senectus.
εὐγήρως, ων· senio felix.
εὐγλαγής, ές, εὔγλαγος, ον· lacte abundans.
εὔγλυπτος, ον· bene sculptus.
εὐγλωττία, ἡ· facundia, -ae, θ. eloquentia, -ae, θ.
εὔγλωττος, ον· disertus, a, um; facundus, a, um; eloquens, -ntis.
εὐγλωττέω -ῶ· facundus sum.
εὐγλώττως· facunde; eloquenter.
εὐγλώχιν, ὁ· cuspide bonâ.
εὔγναμπτος, ον· flexilis, e.
εὐγνωμονέω -ῶ· 1) aequo animo sum. *2) grato animo sum. εὐγνωμονῶ τινι ἢ πρός τινα, gratiam alicui refero; gratum me praesto alicui; alicui probo me beneficii memorem.
εὐγνωμόνως· 1) prudenter. *2) grato animo.
εὐγνωμοσύνη, ἡ· 1) aequitas animi; bona mens. *2) νεοελ. gratus animus; accepti beneficii memoria; beneficii gratia.
εὐγνώμων, ον· 1) aequus et bonus vir; benignus, a, um. *2) νεοελ. in aliquem gratus, a, um; beneficiorum memor.
εὐγνώριστος, ον· agnoscibilis, e; agnitu facilis, e.
εὔγνωστος, ον· cognitu facilis, e.
εὔγομφος, ον· bene clavatus.
εὐγόνατος· pulchre geniculatus.
εὐγονία, ἡ· fecunditas, -atis, θ.
εὔγονος, ον· fecundus, a, um.
εὐγραμμία· accurata delineatio.
εὔγραμμος, ον· bene delineatus, a, um.
εὐγραφής, ές· bene scriptus, a, um.
εὔγυρος, ον· bene rotundus, a, um.
εὐγώνιος· angulos rectos habens.
εὐδαίδαλος, ον· egregie elaboratus.
εὐδαιμονέω -ῶ· felix sum; beatus sum; beate vivo.
εὐδαιμόνημα, τό· eventus felix.
εὐδαιμονία, ἡ· felicitas -atis, θ.
εὐδαιμονίζω τινά· beatum aliquem praedico. εὐδ. τινά τινος, beatum aliquem praedico ob aliquid.
εὐδαιμονικός, ή, όν· 1) ad felicitatem pertinens. 2) beatus, a, um.
εὐδαιμόνισμα, τό· felicitas, -atis, θ.
εὐδαιμόνως· feliciter; beate.
εὐδαίμων, ον· felix, -icis; beatus, a, um; fortunatus, a, um. εὐδαίμων εἰμί, felix sum. εὐδαίμονα ποιῶ τινά τινι, beo aliquem aliqua re. τὸ εὔδαιμον, felicitas, -atis, θ.
εὐδάκρυτος, ον· valde luctuosus.
εὐδάμαστος, ον· facile domandus.
εὐδάπανος, ον· sumptuosus, a, um.
εὐδειπνέω -ῶ· bene coeno.
εὐδειπνία, ἡ· bona coena.
εὔδενδρος, ον· arboribus bene consitus, a, um.
εὐδέρματος· pulchra pelle tectus.
εὔδηλος, ον· evidentissimus, a, um.
εὐδία, ἡ· serenitas, -atis, θ.
εὐδιάβατος, ον· qui (quae) facile transitur.
εὐδιάβλητος, εὐδιάβολος, ον· quem facile calumniari possumus; calumniis expositus, a, um.
εὐδιάγνωστος, ον· facile discernendus, a, um.
εὐδιάγωγος, ον· laetus, a, um.
εὐδιάζομαι· serenus sum.
*****εὐδιαθεσία, ἡ***· hilaritas, -atis, θ.
εὐδιάθετος, ον· 1) bene dispositus, a, um. 2) bene affectus animo; hilaris, e. 3) bene vendendus.
εὐδιάθρυπτος, ον· fragilis, e.
εὐδιαίρετος, ον· facilis divisu.
εὐδιαίτητος, ον· arbitratu facilis.
εὐδιακόμιστος, ον· facilis ad traiiciendum.
εὐδιάκριτος, ον· facile discernendus.
εὐδιάλλακτος, ον· placabilis, e.
εὐδιαλλάκτως· placabibiter.
εὐδιάλυτος, ον· facile dissolutus.
εὐδιανέμητος, ον· dividuus, a, um.
εὐδιανόητος· comprehensu facilis.
εὐδιάπλαστος, ον· bene formatus.
εὐδιάπνευστος, ον· facile transpirabilis.
εὐδιάπνοος -ους· perflatu facilis.
εὐδιάρθρωτος, ον· bene articulatus.
εὐδιάρπαστος, ον· direptu facilis.

εὐδιάσειστος, ον· bene concussus.
εὐδιάσπαστος, ον· facile dividendus
εὐδιάφθαρτος, εὐδιάφθορος, ον· valde corruptibilis.
εὐδιάφυκτος, ον· facile vitandus.
εὐδίδακτος, ον· docilis, e.
εὐδιέξοδος, ον· facile egrediens.
εὐδιήγητος, ον· narratu facilis.
εὐδικία, ἡ· bonum judicium.
εὐδίοδος, ον· transitu facilis.
εὐδιοίκητος· facile administratus.
εὐδιόρθωτος, ον· ementabilis, e.
εὔδιος, ον· serenus, a, um.
εὔδμητος, ον· bene aedificatus
εὐδοκέω -ῶ· 1) bene volo; placet mihi. 2) εὐδοκῶ τινι, ἔν τινι, bene afficior erga aliquem; bene alicui oblector. 3) θεοῦ εὐδοκοῦντος, deo propitio.
εὐδοκία, ἡ· bona voluntas, benevolentia, -ae, θ. approbatio, -onis, θ.
εὐδοκιμέω -ῶ· bona fama sum; bona existimatione sum; bene audio; celebresco, -ere. εὐδοκιμῶ παρὰ τοῖς ἀνθρώποις, bene audio ab hominibus. εὐδοκιμῶ τινι, ἔν τινι, ἐπί τινι, κατά τι, excello (insignis sum) in aliqua re. *εὐδοκιμῶ ἐν ταῖς ἐξετάσεσι, probor et laudor in examine.
εὐδοκίμησις, ἡ· celebratio, -onis, θ. bona existimatio. probatio, -onis θ.
εὐδόκιμος, ον· probatus, a, um. ἀνὴρ εὐδόκιμος, probatus vir; homo bonae existimationis.
εὐδοκίμως· probabiliter
εὐδοξέω -ῶ· bene audio; bona existimatione sum; clarus sum; clareo, -ere.
εὐδοξία, ἡ· 1) bona gloria. 2) bona existimatio.
εὔδοξος, ον· gloriosus, a, um; illustris, e.
εὔδουλος, ον· servis benevolus.
εὐδρομέω -ῶ· bene curro, -ere.
εὐδρομία, ἡ· celeritas, -atis, θ.
εὔδρομος, ον· celer, is, e.
εὐδρόμως· celeriter.
εὔδροσος, ον· roscidus, a, um.
εὐδυσώπητος, ον· facile exorabilis, e.
εὕδω· dormio, -ire; quiesco -ere.
εὐδώρητος· bene dotatus, a, um.
εὐδωρία, ἡ· profusa largitio.
εὔδωρος, ον· munificus; liberalis.
εὔεδρος ἵππος· equus, cui commode aliquis insidet. ὄρνις εὔεδρος, avis faustam sedem habens
εὐειδής, ές· speciosus, a, um; formosus, a, um; pulcher, a, um. τὸ εὐειδές, formositas, -atis, θ.
εὐείκαστος, ον· conjectu facilis.
εὔεικτος, ον· facile cedens.
εὔειλος, ον· apricus, a, um.
εὐείσβολος, ον· ingressu facilis.
εὐέκβατος, ον· facilis egressu.
εὐεκπόρθητος, ον· facile expugnandus.
εὐέκπλυτος, ον· facile eluendus.
εὐεκτέω -ῶ· bono corporis habitu sum; recte valeo.
εὐέκτης, ὁ· bono corporis habitu.
εὐέλαιος, ον· olei ferax.
εὐέλεγκτος, ον· qui facile reprehenditur, refellitur, redarguitur.
εὐέλικτος, ον· facile volvendus.
***εὐελπίζω** τινά· in bonam spem adduco aliquem. εὐελπίζομαι, bonam spem habeo.
εὔελπις, ὁ, ἡ· 1) qui bene sperat; bona spe fretus, a, um. *εὔελπίς εἶμι ὅτι θὰ τύχω τούτου, bene spero, fore ut id mihi contigat. 2) *παθητ.* de quo bene speratur. 3) *οὐσ.* τὸ εὔελπι, bona spes.
εὐελπιστέω -ῶ· bonam spem habeo (de aliqua re).
εὐλπιστί· cum bona spe.
εὐελπιστία, ἡ· bona spes.
εὐέμβατος, ον· facilis ingressu.
εὐέμετος, ον· vomitum facile movens.
εὐεμής, ές· facile movens.
εὐέμπτωτος, ον· facile incidens; proclivis ad aliquid.
εὐένδοτος, ον· facile cedens.
εὐέντευκτος, ον· affabilis e.
εὐεξάγωγος· qui facile evehitur.
εὐεξάλειπτος, ον· facile delebilis.
εὐεξαπάτητος, ον· facilis deceptu
εὐέξαπτος, ον· accensu facilis.
εὐεξέλεγκτος, ον· qui facile refutari potest
εὐεξέταστος, ον· facile indagatus.
εὐεξία, ἡ· 1) bonus habitus; bona (integra) valetudo 2) prosperus et bonus status reipublicae.
εὐεξίλαστος, ον· exorabilis, e.

εὐέξοδος, ον· facilem exitum habens.
εὐαπάγωγος· facile adducendus ad.
εὐεπανόρθωτος,ον· correctu facilis.
εὐέπεια, ἡ· 1) facundia, -ae, θ disertitudo. -inis, θ. 2) elegans dictio; pulchra locutio.
εὐεπήκοος, ον· exaudibilis, e.
εὐεπηρέαστος· injuriis obnoxius.
εὐεπής, ές· facundus, a, um; disertus, a, um.
εὐεπῶς· facunde; diserte.
εὐεπίβατος,ον· qui facile conscendi potest; facilis conscensu; quem facile aggredi ἢ invadere licet.
εὐεπίβλεπτος, ον· facile inspiciendus; facile sub oculos cadeus
εὐεπιβούλευτος, ον· insidiis obnoxius, a, um.
εὐεπίγνωστος, ον· cognitu facilis.
εὐεπίθετος, ον· aggressu facilis
εὐεπίληστος, ον· obliviosus, a, um.
εὐεπίμικτος, ον· facilis accessu.
εὐεπίστροφος, ον· facile vertendus, a, um.
εὐεπίτακτος,ον· libender obediens.
εὐεπιφορία, ἡ· proclivitas ad-.
εὐεπίφορος, ον· pronus ad aliquid.
εὐπεχείρητος, ον· facilis invasu; facilis susceptu.
εὐεργεσία, ἡ· beneficentia, -ae, θ. beneficium, -ii, οὐ. ἀμείβομαι (ἀποδίδωμι) τὴν εὐεργεσίαν, beneficium reddo. εὐεργεσίαν κατατίθεμαι, beneficium colloco (apud aliquem).
εὐεργετέω -ῶ τινα· 1) benefacio alicui ἢ erga aliquem; beneficium in aliquem reddo; alicui beneficium tribuo; beneficio afficio aliquem ὅθ. παθητ. ***εὐεργετοῦμαι**, beneficiis afficior (-ectus sum, -i) ab aliquo. 2) de aliquo mereo. εὐηργέτησέ με, de me meritus est.
εὐεργέτημα, τό· beneficium, -i, οὐ.
εὐεργέτης, ὁ· erga aliquem beneficus, -i, ἀ. qui beneficium contulit; benefactor, -oris, ἀ. εὐεργέτης μου, de me optime meritus. εὐεργέτης τῆς πόλεώς ἐστι, de republica bene meritus est
εὐεργετικός, ή, όν· beneficus, a, um.
εὐεργετικῶς· benefice.
εὐεργέτις, ἡ· benefica, -ae, θ.
εὐεργής, ές· bene fabricatus, a, um.
εὐεργός, όν· bene factus, a, um.
εὐερέθιστος, ον· irritabilis, e. τὸ εὐερέθιστον, irritabilitas, -atis, θ.
εὐέρκεια, ἡ· bona munitio.
εὐερκής, ές· bene munitus, a, um.
εὐέστιος, ον· bene habitans.
εὐεστώ, ἡ· status rerum felix.
εὐετηρία, ἡ· fertilitas; ubertas.
εὐεύρετος, ον· facilis inventu.
εὐέφοδος, ον· adortu facilis.
εὐέψητος, ον· coctu facilis.
εὐζηλία, ἡ· bona aemulatio.
εὔζηλος, ον· qui bono zelo ducitur.
εὐζήλως· bono zelo; feliciter.
εὔζυμος, ον· bene fermentatus, a, um
εὐζωγράφητος· bene pictus, a, um.
εὐζωέω -ῶ· 1 bene vivo. *2) laute vivo, in deliciis vivo.
εὐζωΐα, ἡ· 1) vita commoda; vita beata; *2) vita lautior, vita voluptatum plena; deliciae, -arum.
εὔζωμος, ον· jurulentus, a, um.
εὔζωνος, ον· bene cinctus, a, um. (ἐπὶ στρ.) = ψιλός, ἐλαφρός, expeditus.
εὔζωος, ον· beate vivens.
εὔζωρος οἶνος· merum vinum.
εὐηγορέω -ῶ· laudo, -are.
εὐηγορία, ἡ· laus, -udis, θ.
εὐήγορος, ον· facundus; laudens.
εὐήθεια, ἡ· innocentia, -ae, θ. simplicitas, -atis, θ. ἐντεῦθ. = μωρία, fatuitas, -atis, θ. stultitia, -ae, θ.
εὐήθης, ες· bonis moribus praeditus, a, um; simplex, -icis; non callidus, a, um. ἐντεῦθ. = μωρός, fatuus, a, um; stultus, a, um
εὐηθίζομαι· stulte ago.
εὐηθικός, ή, όν· stultus, a, um.
εὐήθως· simpliciter; stulte.
εὐηκοέω -ῶ· facile audio.
εὐηκοΐα, ἡ· 1) facilitas audiendi. 2 obedientia, -ae, θ.
εὐήκοος, ον· facile audiens; facile exaudiens; obediens, -ntis.
εὐηκόως· obedienter.
εὐήλατος, ον· 1) locus equitabilis. 2) facile ductilis.
εὐήλιος, ον· aprîcus, a, um. τὸ εὐήλιον, apricitas, -atis, θ. εὐήλιος ἡμέρα, dies insolatus.
εὐημερέω -ῶ· diem feliciter transigo; vitam felicem dego, -ere; felix sum; vigeo, -ere.

εὐημέρημα, τό· res prospero successu; successus, -us, ἀ.
εὐημερία, ἡ· 1) diei serenitas. 2) μετφ. prosperitas, felicitas, -atis, θ.
εὐημής, ές· facile vomens.
εὐηνεμία, ἡ· prosper flatus; ventus secundus.
εὐήνεμος, ον· 1) bonos ventos habens. 2) μετφ. serenus, a, um; amoenus, a, um.
εὐήνιος, ον· habenis ductilis; tractabilis, e; mitis, e.
εὐηνίως· moderate; facile.
εὐήνεστος, ον· effectu facilis
εὐήνωρ, ὁ, ἡ· viros bonos habens.
εὐήρατος, ον· amabilis, e
εὐήρετμος· bonos habens remos.
εὐήροτος, ον· bene aratus, a, um
εὐηχής, ές, εὔηχος, ον· bene sonans; sonorus, canorus, a, um
εὐθάλασσος, ον· commode ad mare situs, a, um.
εὐθάλεια, ἡ· bona germinatio.
εὐθαλέω -ῶ· bene germino.
εὐθαλής, ές· floridus, a, um;
Εὐθαλία, ἡ· Euthalia, -ae, θ.
εὐθανασία, ἡ· bona et facilis mors
εὐθανατέω -ῶ· honeste morior.
εὐθάνατος, ον· bene moriens.
εὐθάρσεια, ἡ· fiducia, -ae, θ.
εὐθαρσέω -ῶ· forti animo sum.
εὐθαρσής, ές· fiduciâ praeditus, a, um; audax, -acis.
εὐθαρσῶς· cum fiducia; audacter.
εὐθέατος, ον· aspectu facilis.
εὐθαρσία, ἡ· fiducia, -ae, θ.
εὐθέατος, ον· aspectu facilis
εὐθεῖα, ἡ· (ὑπον.) γραμμή, recta linea. ἰδὲ **εὐθύς.**
εὐθεράπευτος, ον· 1) facile sanabilis, e; sanatu facilis, e 2) facile colendus, a, um.
εὐθέρμαντος, ον· bene calefactus.
εὔθερμος, ον· valde calidus.
εὔθερος, ον· aestate amoenus.
εὐθεσία, ἡ· bona constitutio.
εὐθετέω ῶ· concinne dispono, aliquid.
εὐθέτησις, ἡ· commoda dispositio
εὐθετίζω· apte dispono, aliquid.
εὔθετος, ον· aptus, a, um; commodus, a, um; idoneus, a, um; *ἐν εὐθέτῳ χρόνῳ, suo tempore.
εὐθέτως· apte; commode.

εὐθεώρητος, ον· spectatu facilis.
εὐθέως· statim; repente.
εὔθηκτος, ον· bene acutus.
εὐθηλέω -ῶ· bene lacte nutrio.
εὐθημονέω -ῶ· apte dispono.
εὐθημοσύνη, ἡ· apta dispositio.
εὐθήμων, ον· bene constitutus (corpore).
εὐθηνέω -ῶ τινι, τινος (= ἄφθονον ἔχω τι)· exubero, abundo, -are, aliqua re.
***εὐθηνὰ** (= εὐώνως) πωλῶ, ἀγοράζω τι, parvo pretio ἢ ἁπλ. parvo vendo, emo aliquid. τόσον εὐθηνά, tantulo. εὐθηνότατα, minimo, paululo.
εὐθήνεια, εὐθηνία, ἡ· 1) abundantia, -ae, θ. *2) = εὐωνία, parvum pretium; vilitas, -atis, θ.
***εὐθηνός, ή, όν·** parvi pretii. πρᾶγμα εὐθηνόν, res parvi pretii.
εὐθήρατος, εὐθήρευτος, ον· facilis venatui; facile capiendus, a, um.
εὔθηρος, ον· 1) felix in venando 2) εὔθ. ὄρος, mons feris abundans.
εὐθικὴ κίνησις· rectus motus.
εὔθικτος, ον· 1) tactu facilis. 2) ἐνεργ. dicax, -acis.
εὔθλαυστος, ον· valde fragilis.
εὐθνήσιμος, ον· facile moriens.
εὐθορύβητος, ον· qui facile perturbatur et exterretur.
εὔθραστος, ον· fragilis, e.
εὔθριξ, ὁ, ἡ· bene capillatus, a, um.
εὔθρονος, ον· pulchrum thronum habens.
εὔθρυπτος, ον· fragilis, e; friabilis, e. μετφ. = μαλθακός, mollis, e.
εὐθὺ (= κατ' εὐθεῖαν)· recta. εὐθὺ τὴν ἐπὶ Βαβυλῶνος ἄγωμεν, recta Babylonem agamus (tendamus). συνήθ. μετὰ γεν. εὐθὺ Ἐφέσου καὶ Ἰωνίας, recta Ephesum atque Ioniam.
εὐθυβολέω -ῶ· recta jaculor, -ari; directe conjicio, -ere.
εὐθυβολία, ἡ· rectus jactus; recta conjectura.
εὐθυβόλος, ον· recta ad scopum tendens; recta feriens.
εὐθυβόλως· recte.
εὐθύγλωσσος, ον· veridicus, a, um.
***εὐθυγραμμία, ἡ·** linea recta.
εὐθύγραμμος, ον· rectis lineis constans. τὸ εὐθύγραμμον, recta linea.
εὐθυδικέω -ῶ· recte judico.

εὐθυδικία, ἡ· judicium rectum.
εὐθύδικος, ον· recte judicans.
εὐθυδρομέω -ῶ· recta curro.
εὐθυδρομία, ἡ· rectus cursus.
εὐθύδρομος· qui recto cursu pergit.
εὐθυεπής, ές· vera loquens.
εὐθυθάνατος, ον· statim mortem inferens.
εὐθύκαυλος, ον· rectum caulum habens.
εὐθυκέλευθος· recta via incedens.
εὐθύληπτος, ον· captu facilis.
εὐθυλογέω -ῶ· recte loquor.
εὐθυμάχης ἀνήρ· vir fortis.
εὐθυμαχία, ἡ· pugna aperta.
εὐθύμαχος ἀνήρ· vir bellicosus.
εὐθυμέω -ῶ· 1) laeto ἢ hilari animo sum. 2) *μεταβ.* exhilaro, oblecto, -are, aliquem. 3) *μέσ.* = εὐθυμῶ. εὐθυμοῦμαι ἐπί τινι, laetor de re.
εὐθυμία, ἡ· laetitia, -ae, θ. hilaritas, -atis, θ. alacritas, -atis, θ.
εὔθυμος, ον· laetus, a, um; hilaris, e; alacer, cris, cre.
εὐθύμως· laete; hilariter.
εὔθυνα καὶ **εὐθύνη,** πληθ. **εὔθυναι** καὶ **εὐθῦναι·** 1) *πληθ.* = τὸ διδόναι λόγον, praestatio, -onis, θ. ratio, -onis, θ. εὐθύνας δίδωμι ἢ ὑπέχω τινός, rationem reddo rei alicujus ἢ de re aliqua. ἀπαιτῶ τινα εὐθύνας τινός, rationem repeto ab aliquo rei alicujus, jubeo aliquem rationem rei alicujus reddere. *2) *νεοελ.* εὐθύνη, periculum, -i, οὐ. culpa, -ae, θ. ἐπὶ τῇ ἐμῇ, σῇ εὐθύνῃ, meo, tuo periculo. ἐγὼ λαμβάνω τὴν εὐθύνην τούτου, periculum (culpam) ejus rei in me recipio. ἔχει μεγίστην εὐθύνην, gravissima ab eo repetenda est ratio.
εὔθυνσις, ἡ· directio, -onis, θ.
εὐθυντήρ, ὁ· rector, -oris, ἀ.
εὐθύνω· 1) rego (rexi, -ctum, -ere) aliquid. 2) dirigo, -ere, aliquid. 3) **εὐθύνομαι·** α) = ὑπεύθυνός εἰμι, rationi reddendae obnoxius sum; culpam alicujus rei in me recipio. β) εὐθύνομαί τινα, accuso, -are, aliquem. εὐθύνομαί τινα κλοπῆς, accuso aliquem furti.
εὐθυόνειρον, τό· somnium evidens.
εὐθυπλοέω -ῶ· recta navigo.
εὐθύπλοια, ἡ· recta navigatio.
εὐθύπλοος -ους· recte navigans.
εὐθύπνοος -ους· facile respirans.
εὐθυπορέω -ῶ· rectam viam sequor.
εὐθυπορία, ἡ· progressio in rectum.
εὐθύπορος· recta via progrediens.
εὐθυρρημονέω -ῶ· recte loquor; aperte et sine circuitione loquor.
εὐθυρρημοσύνη, ἡ· oratio recta; oratio sine circuitione.
εὐθυρρήμων, ον· qui aperte et sine circuitione loquitur, ὅθ. = veridicus; epertus; sincerus, a, um.
εὐθύρριζος, ον· rectis radicibus.
1. **εὐθύς, εῖα, ύ·** 1) rectus, a, um. ἡ εὐθεῖα ὁδός, recta via. ἡ εὐθεῖα γραμμή, recta linea. εὐθ. πτώσεις, casus recti. κατ' εὐθεῖαν, recta (ὑπον. via). 2) *μεταφ.* ἀνὴρ εὐθύς, vir rectus. ἐντεῦθ. = probus, sincerus, a, um.
2. **εὐθὺς** (= παραχρῆμα)· 1) statim; confestim; protiuus. εὐθὺς ἐπεί, statim ut, quum. β) εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς, inde a principio. εὐθὺς ἐκ παίδων, inde a pueritia. πρβλ. **εὐθύ.**
εὐθυσκοπέω -ῶ τινα· rectis oculis aspicio aliquem.
εὐθυτενής, ές· in directum tendens.
εὐθύτης, ἡ· rectitudo, -inis, θ.
εὐθύτονος, ον· in rectum extensus, a, um.
εὐθύτριχος, ον· crines pendentes habens.
εὐθυφερής, ές· in rectum tendens.
εὐθυφορία, ἡ· motus rectâ lineâ.
εὐθύφρων· rectus; prudens.
εὐθυωρέω -ῶ· rectâ lineâ progredior ἢ procedo.
εὐθυωρία, ἡ· rectitudo, -inis, θ.
εὐθύωρος, ον· rectus, a, um; secundum lineam rectam.
Εὐϊὰς (= Βάκχη)· Evias, -adis, θ.
εὐΐατος, ον· sanatu facilis.
εὐΐδρωτος, ον· facile sudans.
εὐϊκέτευτος· facile exorandus.
εὐΐλατος (= εὐμενής)· propitius.
εὔϊππος, ον· bonos (praestantes) equos habens.
εὔϊχθυς, υ· piscibus abundans.
εὐκαής, ές· qui facile uritur.
εὐκαθαίρετος· facile evertendus.
εὐκάθαρτος, ον· purgatu facilis.
εὐκάθεκτος, ον· qui facile contineri potest.

εὐκαιρέω -ῶ· 1) oportunitatem nanciscor. 2) = σχολή μοι ἐστι, vacat mihi; vaco, -are. ἐὰν εὐκαιρῇς, si tibi vacat, si vacas. οὐκ εὐκαίρησα μέχρι τοῦδε, adhuc non vacavi.
εὐκαιρία, ἡ· opportunitas, -atis, θ. tempus opportunum; tempestivitas, -atis, θ. occasio, -onis, θ. εὐκαιρία τοῦ ποιεῖν τι, occasio faciendi aliquid. εὐκαιρίας τυχών, occasione data.
εὔκαιρος, ον· opportunus, a, um.
εὐκαίρως· opportune.
εὐκαλλώπιστος, ον· bene ornatus.
εὐκαμπής, εὔκαμπτος· flexibilis, e.
εὐκαμψία, ἡ· flexibilitas, -atis, θ.
εὐκάρδιος· (vir) forti animo.
εὐκαρδίως· forti animo.
εὐκαρπέω -ῶ· uberes fructus fero.
εὐκαρπία, ἡ· fertilitas, -atis, θ. fecunditas, -atis, θ.
εὔκαρπος, ον· fructuosus, a, um; fecundus, a, um.
εὐκατάβλητος, ον· facile ruiturus.
εὐκαταγέλαστος· ridiculus, a, um.
εὐκατάγνωστος· reprehesibilis, e.
εὐκατάγωγος, ον· facilis deductu.
εὐκαταγώνιστος, ον· expugnatu facilis, e.
εὐκατάκαυστος, ον· facile comburendus, a, um.
εὐκατάκλαστος· facile frangendus.
εὐκατακόμιστος· facile deferendus.
εὐκάτακτος, ον· facilis fractu.
εὐκατάληκτος· bene terminatus.
εὐκατάληπτος, ον· comprehensu ἢ perceptu facilis; intellectu facilis.
εὐκατάλλακτος· facilis reconciliatu.
εὐκατάλυτος· facile evertendus.
εὐκαταμάθητος, ον· facile intellegendus, a, um.
εὐκαταμάχητος, ον· expugnabilis.
εὐκατανόητος· intellectu facilis.
εὐκαταπάλαιστος, ον· facile prosternendus, a, um.
εὐκατάπληκτος, ον· facile percellendus, a, um.
εὐκατάπρακτος· facile conficiendus.
εὐκαταπράϋντος, ον· placabilis, e.
εὐκατάπρηστος· combustu facilis.
εὐκαταπτόητος· qui facile terretur.
εὐκατάπτωτος, ον· proclivis ad lapsum.
εὐκατάσειστος· facile concutiendus.
εὐκατάσκεπτος· conspectu facilis.
εὐκατασκεύαστος· fabricatu facilis.
εὐκατάστατος, ον· 1) bene constitutus, a, um. *2) νεοελ. = πλούσιος, dives, itis; opulentus, a, um.
εὐκατάσχετος· facile detinendus.
εὐκατάφθαρτος, ον· facile corrumpendus, a, um.
εὐκατάφλεκτος, ον· facile comburendus, a, um.
εὐκατάφορος, ον πρός τι· praeceps, propensus, proclivis ad aliquid.
εὐκαταφρόνητος, ον· 1) contemptibilis, e; aspernabilis, e; contemnendus, a, um; contemptu dignus, a, um. τὸ εὐκαταφρόνητον, contemptitas, -atis, θ. *2) οὐκ εὐκαταφρόνητος, insignis, e; ingens, -ntis. οὐκ εὐκαταφρόνητον ποσὸν (χρημάτων), ingens, ἢ magna pecunia.
εὐκαταφρονήτως· contemptu digne.
εὐκατάψευστος, ον· de quo facile est mentiri.
εὐκατέργαστος, ον· 1) effectu facilis. 2) superatu facilis. 3) facile subactus, a, um.
εὐκατηγόρητος, ον· qui facile accusari potest; adversus quem facile accusationes reperiri possunt.
εὐκάτοπτος, ον· perspicuus, a, um.
εὐκατόρθωτος, ον· facile perficiendus, a, um; factu facilis, e.
εὐκάτοχος, ον· facile coercendus.
εὔκαυστος· facile inflammandus.
εὐκέλαδος, ον· bene sonans; sonorus, a, um; canorus, a, um.
εὔκεντρος· bonum acumen habens.
εὐκέρως· pulchra habens cornua.
εὐκέραστος, ον· bene mixtus, a, um.
εὐκερδής, ές· lucrosus, a, um.
εὐκέφαλος, ον· bono capite praeditus, a, um.
εὐκινησία, ἡ· agilitas, -atis, θ. mobilitas, -atis, θ.
εὐκίνητος, ον· agilis, e; mobilis, e; expeditus, a, um.
εὐκινήτως· agiliter.
εὔκισσος, ον· hedera abundans.
εὐκίων· pulchras columnas habens.
εὔκλαδος· frondosus; ramosus.
εὔκλαστος, ον· fractu facilis.
εὐκλεής, ές· gloriosus, a, um; clarus, a, um, celeber, bris, bre.
εὔκλεια, ἡ· gloria, -ae, θ. celebritas, -atis, θ. celebratio, -onis, θ.

εὐκλεΐζω· celebro, -are.
εὔκλεινος, ον· valde clarus.
εὔκλειστος, ον· bene clausus.
εὐκλεῶς· gloriose.
εὐκληματέω -ῶ· bene frondeo.
εὐκλήματος ἄμπελος· vitis frondosa.
εὐκληρέω -ῶ· prospera fortuna utor; fortunatus sum
εὐκλήρημα, τό· secundae sortes.
εὐκληρία, ἡ· secunda sors; prospera fortuna.
εὔκληρος, ον· fortunatus, a, um.
εὐκλόνητος, ον· facile turbandus.
εὔκλωστος, ον· bene netus, a, um.
εὐκνήμις, ὁ· eleganter ocreatus.
εὔκνημος· pulchras suras habens.
εὐκοίλιος, ον· 1) facilem alvum faciens. *2) facilem (fluentam) alvum habens.
***εὐκοιλιότης, ἡ·** facilitas alvi; fluentum alvi.
εὐκοινωνησία, ἡ· affabilitas, -atis, θ.
εὐκοινώνητος, ον· affabilis, e.
εὐκολία, ἡ· facilitas, -atis, θ.
εὐκόλλητος, ον· qui facile agglutinari potest.
εὔκολος, ον· facilis, e. εὔκολος πρός τινα, facilis ἢ humanus ad aliquem.
εὐκόλως· facile. εὐκολώτερον, facilius. εὐκολώτατα, facillime.
εὔκολπος· pulchrum sinum habens.
εὐκόλυμβος, ον· urinandi peritus.
εὔκομος, ον· bene comatus, a, um; qui eleganti caesarie est.
εὐκοπία, ἡ· facilitas, -atis, θ.
εὔκοπος, ον· facilis, e.
εὐκόπως· facile; facili labore.
εὐκόρυθος, ον· bene galeatus.
εὐκοσμέω -ῶ· modeste me gero.
εὐκόσμητος, ον· bene ornatus.
εὐκοσμία, ἡ· decentia, -ae, θ. decor, -oris, ἀ. modestia, -ae, θ.
εὔκοσμος, ον· 1) bene ornatus, a, um. 2) modestus, a, um.
εὐκόσμως· 1) ordinate; composite; decôre. 2) modeste.
εὐκραής, ές· bene temperatus. εὐκραὴς ἄνεμος, ventus bene temperatus. εὐκραὲς κλῖμα, temperatio coeli.
εὐκρασία, ἡ· bona temperies; temperatura, -ae, θ. temperatio, -onis θ.
εὔκρατος, ον· bene temperatus. (μάλιστα περὶ κλίμ. κ. τ. ὁμ.) temperatus, a, um; mitis, e. modestus, a, um; τὸ εὔκρατον, temperies, -ei, θ. temperatio, -onis, θ.
εὐκράτως· temperate; modeste.
εὐκρατῶς ἔχω τι· firmiter teneo.
εὔκρημνος, ον· montosus, a, um.
εὔκρηνος· bono fonde praeditus.
εὔκριθος, ον· hordeis abundans.
εὐκρίνεια, ἡ· distinctio, -onis, θ. puritas, -atis, θ. persopicuitas, -atis, θ. claritas, -atis, θ.
εὐκρινέω -ῶ· bene distinguo; bene discerno; accurate seligo, -ere.
εὐκρινής, ές· bene discretus ac distinctus, a, um; purus, a, um; perspicuus, a, um; clarus, a, um.
εὐκρινῶς· discrete, distinte; perspicue, clare.
εὐκρισία, ἡ· bonum judicium.
εὔκριτος, ον· 1) bene judicandus, a, um. 2) perspicuus, a, um.
εὐκρόταλος, ον· bene strepitans.
εὔκροτος, ον· clare sonans.
εὔκρυπτος, ον· bene latens.
εὐκταῖος, α, ον· optabilis, e; optatus, a, um.
εὐκταίως· optabiliter.
εὐκτημοσύνη, ἡ· divitiae, -arum, θ.
εὐκτήμων, ὁ· dives, -itis.
εὐκτήριος οἶκος· oratorium, -ii, οὐ. sacrarium, -i, οὐ. templum, -i, οὐ.
εὔκτητος, ον· bene partus, a, um.
εὐκτικός, ή, όν· optans, -ntis. εὐκτικὴ ἔγκλισις, optativus modus.
εὐκτικῶς· optando; precando.
εὔκτιστος, ον· bene structus, a, um; eleganter conditus et aedificatus, a, um
εὐκτός, ή, όν· optabilis, e.
εὐκτῶς· optabiliter.
εὔκυκλος, ον· bene rotundus.
εὐκύλιστος, ον· volubilis, e.
εὐκύμαντος· fluctuosus; undosus.
εὔκωπος· bonis remis instructus.
εὐλάβεια, ἡ· 1) = προφύλαξις. circumspectio, -onis, θ. cautio, -onis, θ. 2) = φόβος, σέβας, timiditas, -atis, θ. reverentia, -ae, θ. verecundia, -ae, θ. ἡ πρὸς τὸ θεῖον εὐλάβεια, religio, -onis, θ.
εὐλαβέομαι -οῦμαι· 1) † φοβοῦμαί τινα, pertimesco, -ere; metuo, -ere, aliquem. 2) = φυλάττομαί τι, φοβοῦμαί τι, caveo mihi ἢ ἁπλ. caveo, -ere, aliquid; vereor, -eri, aliquid. εὐλα-

ἕοῦμαι τὸν κίνδυνον, caveo, vereor, periculum. εὐλαβοῦμαι μὴ ἢ ὅπως μή, caveo ne (μεθ' ὑποτ.). 3) = αἰδοῦμαί τι, religio mihi est. εὐλαβοῦμαι εἰπεῖν, religio est (mihi) dicere. τοῦτο ηὐλαβήθη ἡ βουλή, ejus rei religio tenuit senatum. 4) εὐλαβοῦμαι τὸν θεόν, deum revereor. 5) = φεύγω τι, fugeo, -ere, aliquid. εὐλαβοῦ τὰς διαβολάς, fuge et aversare calumnias. εὐλαβοῦ πενίαν ἢ πόλεμον, fuge paupertatem quam bellum.

εὐλαβής, ές· 1) = φυλακτικός, circumspectus, a, um; cautus, a, um. 2) = δειλῶς ἔχων πρός τι, timidus, a, um: περὶ τὸν λόγον ἦν εὐλαβής, ad dicendum timide accedebat. 3) = εὐσεβής, religiosus, a, um; pius, a, um.

εὐλαβητέον· cavendum (est ne).

εὐλαβητικός, ή, όν· cautus, a, um.

εὐλαβῶς· 1) timide; caute. 2) = εὐσεβῶς, religiose.

εὐλαί, αἱ· vermes, -ium, ἀ. αἱ τοῦ ἕλκους εὐλαί, vermes ulceris.

εὔλαλος, ον· 1) eloquens, ntis, θ. 2) = φλύαρος, loquax, -acis.

εὐλαμπής, ές· spledens; lucidus.

εὐλάχανος, ον· oleribus abundans.

εὐλείαντος, ον· bona prata habens.

εὐλέπιστος, ον· desquamatu facilis.

εὔληκτος, ον· facile cessans.

εὔληπτος, ον· 1) captu facilis, *2) ἐντεῦθ. μετφ. intellectu facilis; clarus, a, um.

εὐλήπτως· ita ut facile capi queat. *ἐντεῦθ. μετφ. clare, dilucide.

εὐλίβανος, ον· thure abundans.

εὔλιθος, ον· lapidosus, a, um.

εὐλίμενος, ον· bonum portum habens. *τὸ εὐλίμενον, bonitas portûs.

εὐλογέω -ῶ· benedico, -ere.

εὐλογητός, ή, όν· benedictus, a, um; laudatus, a, um.

εὐλογία, ἡ· 1) benedictum, -i, οὐ. 2) benedictio, -onis, θ.

εὐλογιστέω -ῶ· recte ratiocinor.

εὐλογιστία, ἡ· prudens deliberatio; prudens consilium.

εὐλόγιστος, ον· qui recte ratiocinatur; prudens, -ntis. τὸ εὐλόγιστον = ἡ εὐλογιστία.

εὐλογίστως· prudenter; sapienter.

εὔλογος, ον· rationalis, e; rationi conveniens ἢ consentaneus, a, um; probabilis, e.

εὐλογοφανής, ές· qui rationabilis videtur; speciosus, a, um. χωρὶς εὐλογοφανοῦς αἰτίας, sine speciosa causa.

εὐλόγως· rationabiliter; cum ratione; recte.

εὐλοιδόρητος, ον· opprobriis expositus, a, um.

εὔλοφος· pulchram cristam habens.

εὐλύγιστος, ον· flexibilis, e. τὸ εὐλύγιστον, flexibilitas, -atis, θ.

εὐλυσία, ἡ· facilis solutio.

εὔλυτος, ον· facilis ad solvendum; expeditus, a um;

εὐμάθεια, ἡ· docilitas, -atis, θ.

εὐμαθής, ές· 1) docilis, e. 2) παθητ. intellectu ἢ cognitu facilis.

εὐμαθῶς· cum docilitate.

εὐμάλακτος, ον· facile emollescens.

εὔμαλλος, ον· villosus, a, um.

εὐμάραθος, ον· foeniculo abundans.

εὐμάραντος, ον· facile marcescens.

εὐμάρεια, ἡ· facilitas, -atis, θ. commoditas, -atis, θ.

εὐμαρής, ές· facilis, e; commodus, a, um.

εὐμαρῶς· facile; commode.

εὔμαχος, ον· bene pugnans.

εὐμεγέθης, ες· ingens, -ntis; procêrus, a, um. *τὸ εὐμέγεθες, proceritas, -atis, θ.

εὐμέθοδος, ον· ratione procedens; methodicus, a, um. εὐμέθοδον βιβλίον, liber quo res artificio et viâ traduntur.

εὐμεθόδως· artificio et via.

εὐμειδής, ές· hilaris; laetus.

εὐμείλικτος, ον· placabilis, e.

εὐμέλεια, ἡ· bona modulatio.

1. **εὐμελής, ές·** cui bona modulatio est; apte modulatus, a, um.

2. **εὐμελής, ές·** validus membris.

εὐμελιτέω -ῶ· bene mellifico.

εὐμένεια, ἡ· benevolentia, -ae, θ. clementia, -ae, θ.

εὐμενής, ές· benevolus, a, um; clemens, -ntis; mitis, e. placatus, a, um.

Εὐμενίδες, αἱ· Eumenides, -um, θ.

εὐμενίζω· placo, -are.

εὐμενῶς· benevole; benigne.

εὐμέριστος, ον· dividuus, a, um.

εὐμεταβλησία, ἡ· mutabilitas, -atis, θ. inconstantia, -ae, θ.

εὐμετάβλητος, εὐμετάβολος, ον· mutabilis, e; inconstans, -ntis.

εὐμετάγωγος· facile transducendus.

εὐμετάδοτος, ον· 1) = ἐλευθέριος, liberalis, e. τὸ εὐμετάδοτον, liberalitas, atis, θ. 2) *παθητ.* facile cum aliis communicatus. ὁ γέλως εἶνε εὐμετάδοτος, risus adstantium ora facile invadit.

εὐμετάθετος, ον· facilis transportatu; facile mutabilis, e.

εὐμετακίνητος· facile movendus.

εὐμετακόμιστος, ον· transportatu facilis, e.

εὐμετάπειστος, ον· cui facile aliud persuadetur; qui facile persuadetur ut sententiam mutet.

εὐμεταποίητος, ον· facile mutandus.

εὐμετάπτωτος· mutationi obnoxius.

εὐμετάστατος, ον· facile mutabilis, e; instabilis, -e; inconstans, -ntis.

εὐμετάτρεπτος, ον· mutabilis, e.

εὐμετάφορος· facile tranferendus.

εὐμεταχείριστος, ον· tractabilis, e.

εὐμετρία, ἡ· justa mensura; moderatio, -onis, θ.

εὔμετρος, ον· modum servans; moderatus, a, um.

εὐμέτρως· moderate.

εὐμήκης, ες· procêrus, a, um. ἐπιεικῶς εὐμήκης, procerulus, a, um.

εὔμηλος, ον· ovibus abundans.

εὔμηρος· formosa femora habens.

εὐμηχανία, ἡ· industria, -ae, θ. sollertia, -ae, θ.

εὐμήχανος, ον· industrius, a, um; ingeniosus, a, um; artificiosus, a, um.

εὐμηχάνως· ingeniose; artificiose.

εὐμίμητος, ον· facile imitabilis, e.

εὐμίσητος, ον· invisus, a, um.

εὔμιτρος, ον· mitrâ ornatus.

εὐμνημονεστέρως ἔχειν· memoriâ facilius teneri.

εὐμνημόνευτος, ον· memoratu facilis; memorabilis, e.

εὐμοιρέω -ῶ· 1) bona sorte utor. 2) εὐμοιρῶ τινος, sortior (-ītus sum, -iri) aliquid.

εὐμοιρία, ἡ· bona sors; felicitas.

εὔμοιρος, ον· bona sorte utens; felix, -icis.

εὐμοίρως· feliciter.

εὐμολπία, ἡ· elegantia cantus.

εὔμολπος, ον· bene canens.

εὐμορφία, ἡ· formositas, -atis, θ. pulchritudo, -inis, θ.

εὔμορφος, ον· insignis formâ; formosus, a, um; pulcher, a, um.

εὐμουσία, ἡ· musica elegantia; musicus lepor; doctrinae lepos.

εὔμουσος, ον· Musarum artibus eruditus, a, um; venustus, a, um.

εὐμούσως· venuste; eleganter.

εὔμοχθος, ον· strenuus, a, um.

εὔμυθος, ον· disertus, a, um.

εὐνάζω· sopio, -ire. *μετφ.* tranquillum reddo. **εὐνάζομαι,** cubitum eo.

εὐναῖος (λαγώς)· qui in cubili suo est. τὸ εὐναῖον, statum lecti.

εὐνάσιμος· opportunus cubilibus.

εὐναστήρ, ὁ· maritus, -i, ἀ.

εὐναστήριον, τό· cubiculum, -i, οὐ.

εὐνή, ἡ· 1) cubile, -is, οὐ. 2) = φωλεός, lustrum, -i, οὐ.

εὔνητος, ον· bene textus.

εὐνίκητος, ον· qui facile vincitur.

εὐνοέω -ῶ τινι· bene affectus sum erga aliquem; benevolus sum alicui ἢ erga aliquem.

εὐνόητος, ον· intellectu facilis.

εὔνοια, ἡ· benevolentia, -ae, θ.

εὐνοϊκός, ή, όν· benevolus, a, um.

εὐνομέω -ῶ· bonis legibus utor. συνήθ. μέσ. **εὐνομοῦμαι,** bonis legibus utor ἢ administor. πόλις εὐνομουμένη, civitas, quae bonis legibus administatur. πάντα τὰ εὐνομούμενα ἔθνη, omnes nationes (gentes), quae bonis legibus utuntur ἢ administrantur.

εὐνομία, ἡ· bonae leges; bona administratio, -onis, θ.

1. **εὔνομος, ον·** bonis legibus utens.

2. **εὔνομος, ον·** bona pascua habens.

εὔνοος -ους, ουν· benevolus, a, um. εὔνους τινί, benevolus alicui ἢ ad aliquem. τὸ εὖνουν = ἡ εὔνοια, benevolentia, -ae, θ.

εὐνουχία, ἡ· castratio, -onis, θ.

εὐνουχίας, ὁ· eunucho similis.

εὐνουχίζω· castro, -are.

εὐνουχιστής, ὁ· castrator, -oris, ἀ.

εὐνοῦχος, ὁ· eunuchus, -i, ἀ. spado, -onis, ἀ.

εὐνουχώδης, ες· eunucho similis.

εὔνως (= εὐνοϊκῶς)· benevole.

εὔνωτος, ον· bonum dorsum habens.

εὔξενος, εὔξεινος, ον· hospitalis, ὁ Εὔξεινος πόντος, Euxinum mare ἢ Euxinus, -i, ἀ.

εὔξεστος, εὔξυστος, ον· bene rasus, bene politus, a, um.

εὐξήραντος, ον· exsiccatu facilis.

εὔξοος -ους· bene politus, a, um.

εὔξυλος, ον· lignis abundans.

εὐογκία, ἡ· amplitudo, -inis, θ.

εὔογκος, ον· molis amplae. εὔογκος καὶ μικρός, contractus et parvus.

εὐοδία, ἡ· facilis via. *μετφ.* prosperitas, -atis, θ.

εὐοδμία, ἡ· bonus odor, -oris, ἀ.

εὔοδμος, ον· suaviter olens.

εὐοδόομαι -οῦμαι· felici successu utor; prospere evenio. τὸ πρᾶγμα εὐωδώθη, res bene processit, recte successit.

εὔοδος, ον· pervius, a, um. *μετφ.* prosperum successum habens.

εὐόδωσις, ἡ· prosperus successus.

εὐοῖ· e v o e.

εὐοικονόμητος, ον· 1) digestu facilis. *2) tractabilis, e.

εὔοικος, ον· bonam domum habens.

εὐοινέω -ῶ· vino abundo.

εὐοινία, ἡ· vini abundantia.

εὔοινος, ον· bonum vinum ferens.

εὐωνισμός, ὁ· bonum augurium.

εὐοιώνιστος, ον· auspicatus, a, um.

εὐολίσθητος, ον· valde lubricus.

εὔομβρος, ον· imbribus abundans.

εὐόμιλος, ον· affabilis, e.

εὐόμματος, ον· bene oculatus.

εὐόνειρος, ον· bona somnia videns.

εὐοπλέω -ῶ· bene armatus sum.

εὐοπλία, ἡ· bona armatura.

εὔοπλος, ον· bene armatus, a, um.

εὐόργητος, ον· iracundus, a, um. εὐόργητός ἐστι καὶ οὐ πρᾶος, iracundus est minimeque lenis.

εὐοργήτως· iracunde.

εὐόρεκτος, ον· bene appetens cibos.

εὐορκέω -ῶ· religiose juro.

εὐορκησία, εὐορκία, ἡ· sanctum jusjurandum, jusjurandi observatio.

εὔορκος, εὐόρκωτος, ον· vere jurans; non perjurus, a, um.

εὐόρκως· religiose jusjurandum servando. εὐόρκως ὑπισχνοῦμαι, jurejurando polliceor.

εὐόρμητος πρός τι· proclivis ad.

εὔορμος, ον· tutam stationen navium habens.

εὔορνις (οἰωνός)· bonum auspicium. εὔορνις (Τανάγρα), gallinaceis abundans.

εὐόροφος· bonum tectum habens.

εὐοσμέω -ῶ· bene oleo; odoratus sum; fragro, -are.

εὐοσμία, ἡ· fragrantia, -ae, θ.

εὔοσμος, ον· bene olens; odoratus, a, um; fragrans, -ntis.

εὐόφθαλμος, ον· pulchros habens oculos; qui venustis oculis est.

εὔοφρυς· pulchra supercilia habens.

εὐοχέω -ῶ· recte habenis rego.

εὐοψέω -ῶ· obsoniis abundo

εὐοψία· obsoniorum abundantia.

εὔοψος, ον· obsoniis abundans.

εὐπαγής, ές· bene compactus

εὐπάθεια, ἡ· 1) passibilitas, -atis, θ. 2) voluptas, -atis, θ. laetitia, -ae, θ 3) felicitas, -atis, θ.

εὐπαθέω -ῶ· 1) facile aliqua re afficior. 2) felicitate utor. 3) εὐπαθῶ πρός τι, laetor aliqua re. 4) = ὑγιαίνω, valeo, -ere. εὐπαθοῦντες, valentes.

εὐπαθής, ές· propensus ad patiendum; passibilis, e. τὸ εὐπαθές, passibilitas, -atis, θ. εὐπαθὴς ἄνθρωπος, homo tenero corpore.

εὐπαθῶς· passibiliter.

εὐπαιδευσία, ἡ· bona eruditio.

εὐπαίδευτος, ον· valde eruditus, a, um; doctus, a, um.

εὐπαιδεύτως· erudite, docte.

εὐπαιδία· habere bonos liberos.

εὔπαις· bonos liberos habens.

εὐπάλαιστος, ον· facile superabilis.

εὐπάλαμος· arteficiosus; dexter.

εὐπαλής, ές· facile eluctabilis.

εὐπαράγωγος ἐλπίς· decipiens spes.

εὐπαράδεκτος, ον· valde acceptus.

εὐπαραίτητος, ον· exorabilis, e.

εὐπαράκλητος πρός τι· promptus ad.

εὐπαρακολούθητος, ον· intellectu facilis; facile rem perspiciens.

εὐπαρακόμιστος· advectu facilis.

εὐπαραμύθητος· consolabilis, e.

εὐπαράπειστος, ον· facile persuadendus, a, um.

εὐπαράπλους, ουν· facile praeternavigandus, a, um.

εὐπαρατήρητος, ον· facile animadvertendus, a, um.

εὐπαράφορος, ον· qui facile mente alienatur.
εὐπάρειος· pulchras genas habens.
εὐπαρηγόρητος, εὐπαρήγορος, ον· facile consolabilis, e.
εὐπάροδος, ον· accessu facilis.
εὐπαρόξυντος, ον· irritabilis, e
εὐπάροχος, ον· facile dans
εὐπαρρησίαστος, ον· libere loquens.
εὐπαρρησιάστως· liberâ oratione.
εὐπάρυφος, ον· 1) insigni limbo praetextatus ἢ ἁπλ. praetextatus, a, um 2) veste laticlavia utens.
εὐπάταγος, ον· valde strepens.
εὐπατέρεια, ἡ· claro patre nata
εὐπάτητος, ον· multum calcatus
εὐπατρίδης, ὁ· patricius, -i, ἁ οἱ εὐπατρίδαι, patricii, -orum.
εὐπάτωρ, ὁ· nobili patre natus.
εὐπέδιος, ον· campester, is, e.
εὐπείθεια, ἡ· obsequentia, obedientia, -ae, θ. obtemperatio, -onis, θ.
εὐπειθέω -ῶ· obsequor, -i.
εὐπειθής, ές· obsequens, -ntis; obediens, -ntis; parens, -ntis; audiens, -ntis.
εὐπειθῶς· obedienter; obtemperanter.
εὐπελέκητος, ον· dolatu facilis.
εὐπένθερος, ον· bonum ἢ nobilem socerum habens.
εὔπεπλος· pulchrum peplum habens.
εὐπεπτέω -ῶ· facile concoquo.
εὔπεπτος, ον· facilis concoqui. τροφὴ εὔπεπτος, cibus facilis concoqui.
εὐπεριάγωγος· facilis circumactu.
εὐπεριαίρετος, ον· qui facile detrahitur.
εὐπερίγραπτος, εὐπερίγραφος, ον· qui facile describi potest.
εὐπερίληπτος, ον· qui facile complectitur ἢ comprehenditur.
εὐπεριόριστος, ον· bene circumscriptus, a, um.
εὐπερίστροφος, ον· versatilis, e.
εὐπερίφρακτος, ον· bene septus.
εὐπεριφρόνητος, ον· facile contemnendus, a, um; contemptilis, e.
εὐπέταλος, ον· bene foliatus, a, um.
εὐπέτεια, ἡ· facilitas, -atis, θ. εὐπετεια τροφῆς, abundantia cibi. μετ' εὐπετείας, facile.
εὐπετής, ές· facilis, e. εὐπετὴς ἀναβῆναι, facilis ad scandendum.
εὐπετῶς· facile; sine molestia.
εὐπεψία, ἡ· facilis concoctio.
εὔπηκτος, ον· bene compactus.
εὔπηχυς· pulchra brachia habens.
εὐπιστία, ἡ· credulitas, -atis, θ.
εὔπιστος, ον· credulus, a, um.
εὔπλαστος, ον· 1) qui facile fingi potest; facilis fictu. 2) bene formatus, a, um
εὐπλατής, ές· valde latus, a, um.
εὔπλεκτος, ον· bene plexus, a, um.
εὐπληθής, ές· plenus, a, um.
εὔπληκτος, ον· facilis pulsatu.
εὐπλήρωτος, ον· bene repletus.
εὐπλοέω -ῶ· feliciter ἢ prospere navigo εὐπλοεῖτε, ὦ φίλοι, prospera fiat vobis navigatio, mi amici.
εὔπλοια, ἡ· prospera, secunda navigatio.
εὐπλόκαμος, ον· crinîtus, a, um; cincinnatus, a, um.
εὔπλοκος, ον· bene textus, a, um.
εὔπλοος -ους· navigatu facilis, e.
εὔπλουτος, ον· praedives, -itis
εὔπλωτος, ον· bene navigabilis, e.
εὐπνευστία, ἡ· facilis spiratio.
εὔπνευστος, ον· bene spirans.
εὐπνοέω -ῶ· facile spiro.
εὔπνοια, ἡ· 1) facilis spiratio. 2) bonus ventorum flatus. 3) suavis odor, oris, ἁ.
εὔπνοος -ους· 1) bene spirans. 2) spiratui aptus. 3) salubrem aërem habens.
εὐποδία, ἡ· pedum vis.
εὐποιέω -ῶ· benefacio (-feci, factum, -ere). εὐποιῶ τινα, benefacio alicui, ἢ erga aliquem.
εὐποιητικός· beneficus, a, um.
εὐποίητος, ον· bene factus, a, um.
εὐποιΐα, ἡ· beneficentia, -ae, θ. beneficium, -i, οὐ.
εὐποιητέος, α, ον· beneficio afficiendus, a, um.
εὐπολέμητος, ον· debellatu facilis.
εὐπόλεμος, ον· bellicosus, a, um.
εὐπολιόρκητος, ον· expugnatu facilis.
εὐπόρευτος, ον· facile pervius.
εὐπορέω -ῶ τινος· abundo, -are, aliqua re. οἱ εὐποροῦντες = οἱ εὔποροι.
εὐπόρθητος, ον· expugnatu facilis.
εὐπορία, ἡ· 1) facultas, -atis, θ. copia, -ae, θ. abundantia, -ae, θ.

πάντων τῶν πραγμάτων ἐν τῇ πόλει εὐπορία ἐστί, omnium rerum in oppido facultas est. εὐπορία χρημάτων, abundantia opum. 2) = πλοῦτος, opulentia, -ae, θ. ubertas, -atis, θ.

εὐπόριστος, ον· facile parabilis, e; acquisitu et paratu facilis, e.

εὔπορος, ον· 1) pervius, a, um; expeditus, a, um. ὁδὸς εὔπορος, via facilis ingressu, expeditum iter. 2) = πλούσιος, uber, -eris; opulentus, a, um. οἱ εὔποροι, divites, locupletes (ἀντίθ. ἄποροι, pauperes).

εὐποτμία, ἡ· bona fortuna.

εὔποτμος, ον· felix; fortunatus.

εὔποτος, ον· potatu facilis.

εὔπους, ουν· validis pedibus.

εὐπραγέω -ῶ· felix sum.

εὐπράγημα, τό· felix eventus.

εὐπραγής, ές· felix, -icis.

εὐπραγία, ἡ· res secundae.

εὔπρακτος, ον· factu facilis.

εὐπραξία, ἡ· bona actio; res secundae.

εὐπρέπεια, ἡ· 1) decor, -oris, ἀ. decentia, -ae, θ. decôrum, -i, οὐ. τηρῶ τὴν εὐπρέπειαν, decorum servo. μετ' εὐπρεπείας, decore, decenter. 2) = μεγαλοπρέπεια, species, -ei, θ.

εὐπρεπής, ές· 1) decorus, a, um; decens, -ntis, εὐπρεπές ἐστι, decet. οὐκ εὐπρεπές ἐστι, non decet (μετ' ἀπαρεμφ.). 2) speciosus, a, um.

εὐπρεπίζω· decoro, exorno, -are.

εὐπρεπῶς· decôre; decenter.

εὔπρηστος, ον· accensu facilis.

εὔπριστος· serrâ eleganter sectus.

εὐπροαίρετος· promptus, a, um.

εὐπρόθυμος, ον· alacer, is, e.

εὐπροόρατος· praevisus, a, um.

εὐπρόσδεκτος, ον· acceptus, a, um; gratus, a, um.

εὐπροσηγορία, ἡ· affabilitas, -atis θ.

εὐπροσήγορος, ον· affabilis, e.

εὐπροσηγόρως· affabiliter.

εὐπρόσιτος, ον· accessibilis, e.

εὐπρόσοδος, ον· 1) accessu ἢ aditu facilis; ad quem facilis patet aditus. τὸ εὐπρόσοδον, accessibilitas, -atis. θ.

εὐπροσωπέω -ῶ· aspectu pulcher sum.

εὐπροσωπία, ἡ· honesta species.

εὐπρόσωπος, ον· 1) pulcher aspectu; qui formosa facie est. 2) = εὐπρεπής, speciosus, a, um. εὐπρόσωποι λόγοι, verba speciosa.

εὐπροσώπως· speciose

εὐπροφάσιστος, ον· praetextu facilis; speciosum habens praetextum.

εὐπροφασίστως· specioso praetextu.

εὐπρόφορος, ον· qui facile profertur ἢ pronunciatur

εὔπρυμνος bonam puppim habens.

εὔπρῳρος· bonam proram habens.

εὔπτερος, ον· bene alatus, a, um.

εὐπτησία, ἡ· volandi facultas.

εὔπυγος, ον· bonas nates habens

εὔπυργος, ον· bonis turribus munitus, a, um.

εὐπύρωτος, ον· facile excandescens.

εὐπώγων, ὁ· bene barbatus.

εὐραφής, ές· bene consutus.

εὑρεσίκακος· inventor malorum.

εὑρεσιλογέω -ῶ· prompte verba invenio.

εὑρεσιλογία, ἡ· sollertia in inveniendis verbis; facundia, -ae, θ.

εὑρεσιλόγος, ον· sollers in inveniendis verbis; facundus; nugator.

εὑρέσιος (Ζεύς)· inventor (Jupiter).

εὕρεσις, ἡ· inventio, -onis, θ.

εὑρεσίτεχνος· inventor artium.

εὑρετέος, α, ον· inveniendus, a, um.

***εὑρετήριον, τό·** inventarium, -ii, οὐ.

εὑρετής, ὁ· inventor, -oris, ἀ.

εὑρετικός, ή, όν· inveniendi facultate praeditus, a, um; sollers in inveniendo.

εὕρετρα (*εὑρετήκια), τά· praemium datum inventori rei amissae.

εὑρέτρις, εὑρέτρια· inventrix, -icis.

εὐρέως· late.

εὕρημα, τό· inventum, -i, οὐ.

εὐρημοσύνη, ἡ· facundia, -ae, θ.

εὐρήμων, ον· facundus, a, um.

εὔρητος, ον· bene dictus, a, um.

εὔριζος, ον· bene radicatus.

εὔρινος, ον· bonis naribus.

Εὐριπίδης, ὁ· Euripides, -is, ἀ. Εὐριπίδειος, Euripideus, a, um.

Εὐριπιδίζω· Euripidem imitor.

εὐρίπιστος, ον· instabilis, e.

εὔριπος, ὁ· e u r i p u s, -i, ἀ. fretum, -i, οὐ. μάλιστα δὲ ὁ τῆς Εὐβοίας πορθμός, Euripus, -i, οὐ.

εὑρίσκω· invenio, -ire. εὗρον, εὑ-

ρηκα, invêni. **εὑρίσκομαι,** invenior, -iri. εὑρέθην, inventus sum. ἡ Παμφίλη εὑρέθη πολῖτις οὖσα, Pamphila inventa est civis.

εὐροέω -ῶ· 1) bene fluo, -ere. 2) = εὖ πράττω, feliciter ago; rebus prosperis utor.

εὔροια, ἡ· 1) εὐρ. ὑδάτων, facilis fluxus aquaram. 2) = ἀφθονία, affluentia, -ae, θ. copia, -ae, θ. τῶν πάντων, omnium rerum. 3) ἐπὶ λόγου, flumen orationis; volubilitas, -atis, θ. copia dicendi. 4) βίου εὔροια = εὐδαιμονία, prospera vita ἢ (κατὰ Σενέκ.) vita secundo defluens cursu.

εὔροος, ους, ουν· 1) ἐπὶ ποταμ. bene fluens, -ntis. 2) = ἄφθονος, affluens, -ntis, θ. 3) εὔρους λόγος, oratio volubilis. 4) εὔρους βίος, vita prospera. Ἰδὲ εὔροια, 4.

Εὐρόνοτος, ὁ· Vulturnus (ventus).

Εὖρος, ὁ· Eurus, -i, ἀ.

εὖρος, τό· latitudo, -inis, θ. τρεῖς πόδας τὸ εὖρος, latus tres pedes ἢ trium pedum.

εὐρὺ (= εὐρέως)· late. εὐρύτερον, latius. εὐρύτατα, latissime.

εὐρυάγυιος· latas vias habens.

εὐρυάνασσα, ἡ· regina potens.

εὐρυγάστωρ, ὁ, ἡ· amplum ventrem habens.

εὐρυγένειος, ον· prolixam barbam habens.

εὐρυθμία, ἡ· concinnitas, -atis, θ. modulatio, -onis, θ.

εὔρυθμος, ον· 1) = ῥυθμικός, ἐμμελής, numerosus, a, um; modulatus, a, um. 2) concinnus, a, um. εὔρυθμος λόγος, oratio concinna.

εὐρύθμως· numerose; in numero; modulate.

εὐρυκάρηνος· latum caput habens.

εὐρύκερως· lata cornua habens.

εὐρυκοίλιος· latam alvum habens.

εὐρύκολπος· latum sinum habens.

εὐρυκρείων· lale rex.

εὐρυμέδων· late regnans.

εὐρυμέτωπος, ον· latam frontem habens.

εὐρύνω· dilâto, -are, aliquid.

εὐρύνωτος· latum dorsum habens

εὐρύπεδος· latum habens solum.

εὐρύπορος· latos habens meatus.

εὐρύπυλος· latas portas habens.

εὐρυρέων, ουσα, ον· late fluens.

εὐρύς, εῖα, ύ· latus, a, um.

εὐρυσθενής, ές· valde potens.

εὐρύστερνος, ον· latum pectus habens; pectorosus, a, um.

εὐρυστομία, ἡ· vastitas oris.

εὐρύστομος· latum os habens.

εὐρυτενής, ές· late extensus.

εὐρύτης, ἡ· latitudo, -inis, θ.

εὔρυτος, ον· bene fluens.

εὐρυφωνία, ἡ· vastus sonus.

εὐρύφωνος, ον· late sonans.

εὐρυχανής, ές· late hians.

εὐρυχωρία, ἡ· locus amplus; spatiositas, -atis, θ.

εὐρύχωρος, ον· 1) amplus, a, um; spatiosus, a, um. 2) = χωρητικός, capax, -acis.

εὐρυχώρως· spatiose; late.

Εὐρώπη, ἡ· Europa, -ae, θ. **Εὐρωπαῖος,** Europeus; incola Europae. Εὐρωπαϊκός, ή, όν, Europae.

εὐρώς, ὁ· situs, -us, ἀ. mucor, -oris, ἀ.

εὐρωστέω -ῶ· valetudine bona utor; valeo, -ere.

εὐρωστία, ἡ· bona valetudo, -inis, θ. robur, -oris, οὐ.

εὔρωστος, ον· robustus, a, um.

εὐρώστως· robuste.

εὐρωτιάω -ῶ· situm duco; muceo, -ere; mucesco, -ere. εὐρωτιῶν, ῶσα, ῶν, mucidus, a, um; situ obsitus, a, um.

εὐσαρκία, ἡ· corpulentia, -ae, θ.

εὔσαρκος, ον· corpulentus, a, um; carnosus, a, um. εὔσαρκος γίγνομαι, corpus facio.

εὐσέβεια, ἡ· pietas, -atis, θ. ἡ περὶ τοὺς θεοὺς εὐσέβεια, pietas erga deos. ἡ εἰς τοὺς γονεῖς εὐσέβεια, pietas erga (in) parentes.

εὐσεβέω -ῶ· pius sum. εὐσεβῶ περὶ θεούς, pius sum erga deos.

εὐσεβής, ές· pius, a, um; religiosus, a, um. εὐσεβὴς περὶ τοὺς θεούς, pius erga deos. εὐσεβὴς εἰς τοὺς γονεῖς, pius in parentes. εὐσεβέστερος, α, ον, magis pius, a, um. εὐσεβέστατος, η, ον, maxime pius, a, um. *τὴν εὐσεβεστάτην βασίλισσαν, religiosissimam reginam.

εὐσεβῶς· pie; religiose.

εὔσειστος, ον· motibus obnoxius.
εὐσέληνος (νύξ) lunae fulgore illustris. (non illunis nox)
εὔσεπτος, ον· maxime venerabilis.
εὔσημον, τό· bonum signum.
εὔσημος, ον· signis quibusdam clarus. a, um; illustris, e.
εὔσηπτος, ον· facile putrescens
εὐσθένεια, ἡ· robur. -oris, οὐ
εὐσθενής, ές· validus; robustus.
εὐσκανδάλιστος, ον· qui facile offenditur.
εὔσκαφος, ον· facile fodiendus.
εὐσκέδαστος, ον· dissipabilis, e.
εὐσκελής, ές· bonis cruribus
εὐσκέπαστος, ον· bene tectus, a, um.
εὐσκεπής, ές· bene pro)tectus, a, um.
εὐσκίαστος, εὔσκιος, ον· umbrosus a, um; opacus, a, um.
εὐσκωμμοσύνη, ἡ· dicacitas, -atis, θ.
εὐσκώμμων, ον· dicax, -acis.
εὐσπλαγχνία, ἡ· misericordia, -ae, θ.
εὐσπλαγχνίζομαί τινα misericordiâ in aliquem commoveor; alicujus misereor. εὐσπλαγχνισθεὶς αὐτούς, misericordiâ in eum captus ἢ commotus, a. um.
εὔσπλαγχνος (*εὐσπλαγχνικός)· misericors, -ordis.
εὐσπούδαστος· dignus cui studeas.
εὐστάθεια, ἡ· constantia, -ae. θ.
εὐσταθής, ές· constans, -ntis. *τὸ εὐσταθές, constantia, -ae, θ.
εὐσταθῶς· constanter.
εὐσταλής, ές· 1) bene vestitus, decenter ornatus, a, um. 2) = κόσμιος. decorus. a, um. 3) = εὔζωνος, expeditus, a, um.
εὐσταλῶς· decenti ornatu.
εὐστάφυλος, ον· uvis onustus, a, um.
εὔσταχυς· bonas spicas ferens
εὐστεγής, ές· bene tectus a, um
εὔστερνος· bonum pectus habens.
εὐστέφανος, ον· bene coronatus.
εὔστηθος, ον· pulchrum pectus habens
εὔστικτος· maculis bene distinctus.
εὐστολίζω· bene orno aliquid.
εὔστολος, ον· bene ornatus, a. um.
εὐστόμαχος, ον· stomacho conveniens
εὐστομέω -ῶ; 1) bene canto, -are. 2) lingua faveo, ere.
εὐστομία, ἡ· 1) os bonum. 2) bona pronuntiatio; sermo bonus. 3) sapor ori gratus.
εὔστομος, ον· 1) bonum os habens. 2) bene pronuntians; bene dicens ἢ canens. 3) = εὐφραδής, disertus, a, um. 4) = νόστιμος, sapidus, a, um.
εὐστόμως· canore; modulate.
εὐστοχέω -ῶ τινος· 1) ictu certo ferio aliquid. 2) μεταφ. sollerter conjicio (-ere) aliquid
εὐστοχία, ἡ· 1) dexteritas in jaculando ἢ in tangendo scopo. 2) sollertia conjectandi.
εὔστοχος, ον· 1) περὶ ὅπλ. recte ad scopum tendens, a scopo non aberrans. εὔστοχα βάλλω τι, ictu certo ferio aliquid. 2) μεταφ. sollers, -rtis; ingeniosus, a, um; acutus. a, um. εὐστοχώτατός ἐστιν ἐν ταῖς ἀπαντήσεσι τῶν λόγων, singulari est acumine et sollertia praeditus in responsionibus. εὔστοχος ἀπάντησις, acuta responsio, -onis, θ
εὐστόχως· dextre; εὐστ. βάλλω, recteferio. εὐστοχώτατα, dexterrime.
εὔστρεπτος, ον· bene tortus. a, um.
εὐστροφία, ἡ· flexibilitas, -atis, θ. agilitas, -atis, θ.
εὔστροφος, ον· versatilis, e; agilis, e. ὁ εὔστροφος νοῦς, versatile ingenium.
εὔστρωτος, ον· bene status, a, um.
εὐσυκοφάντητος, ον· calumniis obnuxius, a, um.
εὐσύλητος· spoliatibus expositus.
εὐσύλληπτος, ον· comprehensibilis. e
εὐσυλλόγιστος· ratiocinabilis, e.
εὐσυμβίβαστος· conveniens, -ntis.
εὐσύμβολος (φίλος)· affabilis
εὐσυμπερίφορος, ον· comis, e.
εὐσυμπλήρωτος, ον· facilis ad explendum.
εὐσύμφυτος, ον· facile coalescens.
εὐσυνάλλακτος, ον· facilis et comis.
εὐσυνάρμοστος· qui facile aptatur.
εὐσυνειδησία, ἡ· bona conscientia.
εὐσυνείδητος, ον· bonam conscientiam habens
εὐσυνειδήτως· cum bona conscientia
εὐσυνεσία, ἡ· prudentia, -ae, θ.

εὐσύνετος, ον· prudens, -ntis.
εὐσυνέτως· prudenter
εὐσυνθεσία, ἡ· bona compositio.
εὐσύνθετος, ον· compositus, a, um.
εὐσυνθέτως· composite; apte.
εὐσύνοπτος, ον· conspicuus, a, um; facilis ad perspiciendum (percipiendum).
εὐσυνόπτως· brevi conspectu; summatim.
εὐσύντακτος, ον· 1) bene compositus, a, um. 2) bonam habens constructionem.
εὐσυνταξία, ἡ· bona constructio.
εὐσύντριπτος· qui facile frangitur.
εὐσύστατος, ον· bene consistens.
εὔσφυρος, ον· pulchros habens pedes.
εὔσχετος, ον· bene retinendus.
εὐσχημονέω -ῶ· 1) honeste me gero; 2) decens, honestus sum.
εὐσχημόνως· decenter; speciose.
εὔσχημος, ον· speciosus, a, um. εὔσχημος λόγος, oratio speciosa
εὐσχημοσύνη, ἡ· decor, -oris, ἀ.
εὐσχήμων, ον· decens, -ntis; decorus, a, um; speciosus, a, um.
εὐσχήμως· 1) decore; speciose. *2) εὐσχήμως ἀποποιοῦμαί τι, speciose recuso aliquid.
εὔσχιστος, ον· fissilis, e.
εὐσχολέω -ῶ· vaco, -are.
εὐσχολία, ἡ· vacatio, -onis, θ.
εὔσχολος, ον· vacuus, a, um.
εὐσώματος, εὔσωμος, ον· corpulentus, a, um; robustus, a, um.
εὐτακής, ές· facile liquescens.
εὐτακτέω -ῶ· 1) ordinem servo. 2) facio, quae debeo. 3) modeste me gero; modestus sum.
εὐτάκτημα, τό· modestia, -ae, θ.
εὔτακτος, ον· 1) ordinatus, a, um. 2) modestus, a, um. dicto audiens. τὸ εὔτακτον, modestia, -ae, θ.
εὐτάκτως· ordinate; composite; modeste; obedienter.
εὐταξία, ἡ· bonus ordo; modestia, -ae, θ. disciplina, -ae, θ. obedientia, -ae, θ.
εὐτάρακτος, ον· perturbatu facilis.
εὐτείχιστος· bene munitus, a, um.
εὐτέκμαρτος, ον· conjectu facilis.
εὐτεκνέω -ῶ· egregia proles mihi est· felix sum prole.
εὐτεκνία· boni liberi et multi.
εὔτεκνος, ον· felix liberis; fecundus, a. um.
εὐτέλεια, ἡ· vilitas, -atis, θ.
εὐτελής, ές· vilis, e.
εὐτελίζω· vilito; vilipendo.
εὐτελισμός, ὁ· extenuatio, -onis, θ.
εὐτελῶς· viliter.
Εὐτέρπη, ἡ· Euterpe, -es, θ.
εὐτερπής, ές· amoenus, a, um.
εὐτέχνητος, ον· multa arte factus.
εὐτεχνία, ἡ· peritia, -ae, θ.
εὔτεχνος, ον· artificiosus, a, um.
εὔτηκτος, ον· facile liquabilis.
εὐτιθάσευτος, ον· qui facile mansuefit (elephantus).
εὔτμητος, ον· bene sectus, a, um.
εὐτοκέω -ῶ· facile pario.
εὐτοκία, ἡ· facilis partus.
εὔτοκος, ον· facile pariens.
εὐτολμέω -ῶ· audeo, -ere.
εὐτολμία, ἡ· audacia, ae, θ. animositas, -atis, θ.
εὔτολμος, ον· audax, -acis; animosus, a, um; intrepidus, a, um.
εὔτομος, ον· sectu facilis.
εὐτονέω -ῶ· validus sum.
εὐτονία, ἡ· vigor, -oris, ἀ.
εὔτονος, ον· validus, a, um; robustus, a, um; firmus, a, um.
εὐτοξία, ἡ· dexteritas jaculandi.
εὔτοξος, ον· bonum arcum habens.
εὐτόρνευτος, εὔτορνος, ον· 1) tornu ἢ tornatu facilis. 2) bene ἢ pulchre tornatus, a, um.
εὐτράπεζος μάλιστ. **εὐτράπεζοι·** qui bene instructa mensa utuntur.
εὐτραπελία, ἡ· 1) = ἀστειότης, urbanitas, -atis, θ. lepor, -oris, ἀ. 2) = βωμολοχία, scurrilitas, -atis, θ.
εὐτράπελος, ον· 1) = ἀστεῖος, urbanus, a, um; facetus, a, um; lepidus, a, um. 2) = βωμολόχος, scurrilis, e. 3) ὁ εὐτράπελος, scurra, -ae, ἀ.
εὐτραφής, ές· bene nutritus, a, um. ἐντεῦθ. pinguis, e; corpulentus, a, um.
εὐτραφία, ἡ· corpus bene nutritum. ἐντεῦθ. corpulentia, -ae, θ.
εὐτραφῶς· pinguiter.
εὐτρεπής, ές· bene paratus.
εὐτρεπίζω· 1) = παρασκευάζω, adparo, -are; instruo, -ere, aliquid. 2) = διευθετῶ, compono, -ere, aliquid.

3) εὐτρεπίζομαι, me paro ἢ adparo.
εὐτρεπισμένος, η, ον· α) paratus, a, um. б) compositus, a, um
εὐτρεπισμός, ὁ adparatio, -onis, θ.
εὔτρεπτος, ον· mutabilis, e.
εὐτρεψία, ἡ· mutabilitas, -atis, θ.
εὔτρητος· bene perforatus, a, um.
εὔτριπτος, ον· tritu facilis, e.
εὔτριτος, ον· bene tritus, a, um
εὐτροπία (= πανουργία)· versutia, -ae.
εὔτροπος, ον· versutus, a, um.
εὐτροφέω -ῶ· bene nutrior.
εὐτροφία, ἡ· bona nutritio.
εὔτροφος, ον· 1) bene nutritus, a, um 2) ἐνεργ. bene nutriens.
εὔτροχος, ον· 1) bene currens; agilis e. 2) bonas rotas habens.
εὐτρύγητος, ον· vindemitu facilis.
εὔτυκτος, ον· bene elaboratus.
εὐτύπωτος, ον· cui signum facile imprimi potest.
εὐτυχέω -ῶ· 1) prospera fortuna utor; fortuna mihi favet; felix sum. εὐτυχῶ ἔν τινι, rem bene gero. *2) νεοελ. ηὐτύχησα νὰ ζῶ ἐν Ἀθήναις, contigit mihi Athenis vivere.
εὐτύχημα, τό· felicitas, -atis, θ. casus secundus. τὰ εὐτυχήματα, fortunae.
εὐτυχής, ές· 1) περὶ προσ. felix, -icis; fortunatus, a, um. εὐτυχὴς ἐπί τινι, felix aliqua re. 2) περὶ πραγμ. prosper, a, um; faustus, a, um; felix, -icis
εὐτυχῶς· 1) feliciter. 2) prospere, bene.
εὐτυχία, ἡ· felicitas, -atis, θ. prosperitas, -atis, θ. εὐτυχίαν τινὶ παρέχω, prospero alicui.
εὔϋαλος, ον· e pulchro vitro factus.
εὐυδρέω -ῶ· aquâ abundo.
εὐυδρία, ἡ· copia aquarum.
εὔυδρος, ον· aquâ abundans.
εὐυμνία, ἡ· celebritas, -atis, θ.
εὔυμνος, ον· hymnis celebratus.
εὐυπέρβλητος, ον· facile superabilis, e; superatu facilis, e.
εὐυπόληπτος, ον· 1) spectabilis, e; *2) bonae existimationis (homo).
εὐυποχώρητος, ον· facile cedens.
εὔϋφαντος, ον· bene textus, a, um.
εὐφαντασίωτος, ον· qui facile concipit visiones.
*εὐφάνταστος, ον· fecunda imaginatione praeditus, a, um.

εὐφέγγεια, ἡ· splendor, -oris, ἀ.
εὐφεγγής, ές· splendidus, a, um.
εὐφημέω -ῶ· 1) εὐφ. θεούς, celebro deos. 2) ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἐν τῇ προστακτ. α) ἐπὶ θυσιῶν· εὐφημεῖτε, favete linguis. б) εὐφήμει (ὦ ἄνθρωπε), bona verba quaeso, desine male loqui, sile.
εὐφημία, ἡ· 1) bona fama. ἡ ὕστερον εὐφημία, fama post mortem. 2) honorifica appellatio, laus, -udis θ. 3) bonum omen. εὐφημίας ἕνεκα, boni ominis causa. 4) fausta acclamatio. εὐφημίαις παντοδαπαῖς ὑπεδέχοντο, omnibus faustis acclamationibus excipiebant. μετ' εὐφημίας, μετ' εὐφημιῶν, faustis acclamationibus.
εὐφημισμὸς (σχ. λόγου)· imminutio, -onis, θ. verbi mitigatio, -onis, θ. euphemismus, -i, ἀ. κατ' εὐφημισμόν, per euphemismum.
εὔφημος, ον· 1) (ἀντίθ. δύσφημος), honorificus ἢ honestus, a, um; laudabilis, e. εὔφημος μνεία, honesta mentio 2) εὔφημα φώνει, εὔφημος ἴσθι, fave linguis. 3) faustus, a, um. 4) πρὸς τὸ εὔφημον ἐξηγοῦμαι, in bonam partem interpretor.
εὐφήμως· honesto verbo; faustis ἢ bonis verbis.
εὔφθαρτος, ον· corruptibilis, e.
εὐφθογγέω -ῶ· bene sono, -are.
εὔφθογγος, ον· bene sonans ἢ cantans; canorus, a, um.
εὐφίλητος, ον· amatus, a, um; dilectus, a, um; carus, a, um.
εὔφλεκτος, ον· inflammatu facilis. εὔφλεκτος ὕλη, facilis inflammatu materia.
εὐφορέω -ῶ· ferax sum; uberes fructus fero.
εὐφόρητος, ον· tolerabilis, e.
εὐφορία, ἡ· feracitas, -atis, θ. fertilitas, -atis, θ.
εὔφορος, ον· 1) portatu facilis, e. 2) ἐπὶ ἀνέμου, secundus (ventus). 3) ἐπὶ γῆς, ferax, -acis; fertilis, e. 4) εὔφορός τινος, ferax alicujus.
εὐφράδεια, ἡ· facundia, -ae, θ.
εὐφραδής, ές· 1) = σαφής, clarus, a, um. 2) = δεινὸς λέγειν, facundus, a, um; disertus, a, um.
εὐφραδῶς· facunde; diserte.
εὐφραίνω· hilaro, exhilaro, oblecto,

-are, aliquem. καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου, et vinum hilarat cor hominis. **εὐφραίνομαι,** me oblecto, laetor (aliqua re); gaudeo, -ere

εὐφραντικός, εὐφραντός, ή, όν· jucundus, a, um.

εὔφραστος, ον· pronunciatu facilis.

Εὐφράτης, ὁ· Euphrâtes, -is, θ.

εὐφρόνως = εὐφροσύνως

εὐφροσύνη, ἡ· laetitia -ae, θ. libentia, -ae, θ. Κύρ. ὄν. Libentia.

εὐφρόσυνος, ον· laetitiam afferens; laetus, a, um; jucundus, a, um.

εὐφροσύνως· laete; libenter

εὔφρουρος, ον· bene custodiens.

εὔφρων, ον· 1) hilaris, e; laetus, a, um. 2) ἐνεργ. exhilarans.

εὐφυής, ές· 1) bene crescens; bene a natura factus, a, um. 2) = ἀγχίνους· α) sollers, -rtis; ingeniosus, a, um. εὐφυὴς (= ἐπιτήδειος) πρός τι, ingeniosus (a, um) ad aliquid. β) acutus, a, um; subtilis, e; sagax, -acis.

εὐφυΐα, ἡ bona indoles; ingenium, -i, οὐ. πολλὴ εὐφυΐα, benigna ingenii vena.

***εὐφυολογία, ἡ·** acute dictum; aculei, -orum, ἀ.

εὐφύλακτος, ον· custoditu ἢ servatu facilis, e.

εὔφυλλος, ον· foliis densus, a, um.

εὐφυῶς· ingeniose; acute; sagaciter.

εὐφωνία, ἡ· bona vox; vox canora; vocalitas, -atis, θ. sonus dulcis ἢ suavis

εὔφωνος, ον· bonam ἢ suavem vocem habens; canorus, a, um; vocalis, e.

εὐφώνως· bona ἢ suavi voce; canore.

εὐφώρατος, ον· deprehensu facilis

εὐχαίτης (ἵππος)· bene jubatus.

εὐχάλινος, εὐχαλίνωτος (ἵππος) bonum habens frenum; bene frenatus (equus).

εὔχαλκος, ον· ex pulchro aere factus, ex aere pulchre factus.

εὔχαρις, ι· gratiosus, a, um; facetus, a, um; gratus, a, um; jucundus, a, um.

εὐχαριστέω -ῶ· 1) gratum me praebeo; jucundus sum; satisfacio (-ere) alicui. **εὐχαριστοῦμαι,** mihi satisfacio; contentus sum. εὐχαριστεῖται ἐπὶ τῇ αὐτοῦ τύχῃ, sorte sua contentus vivit. 2) εὐχαριστῶ τινι, gratiam (gratias) ago alicui. εὐχαριστῶ σοι, gratias ago tibi. εὐχαριστῶ σοι ἐπὶ τῇ πρὸς ἐμὲ εὐνοίᾳ, gratias tibi ago ob tuam erga me benevolentiam εὐχαριστῶ, gratia est

εὐχαριστήριος, ον· quo gratiae aguntur. εὐχαριστήρια, gratulatio, -onis, θ θυσίας εὐχαριστηρίους τοῖς θεοῖς ἀποδιδούς, gratulans diis. εὐχαριστ. ἐπιστολή, εὐχαριστήριον (γράμμα), litterae gratias agendis.

***εὐχαρίστησις, ἡ·** delectatio, oblectatio, -onis, θ. παρέχω εὐχαρίστησιν, delecto, are. ἐξ εὐχαριστήσεως, delectationis animi causa

εὐχαριστία, ἡ· gratiarum actio; gratia, -ae, θ ἡ θεία Εὐχαριστία, Eucharistia, -ae, θ.

εὐχάριστος, ον· 1) = εὔχαρις, gratiosus, a, um; suavis, e. 2) = εὐγνώμων, beneficii memor, gratus, a, um

***εὐχαρίστως·** grate; laeto ἢ libenti animo; libenter.

εὔχειλος, ον· pulchra labia habens.

εὐχείμερος, ον· 1) ad hiberna accomodatus, a, um. 2) salubri frigori expositus, a, um.

εὐχειρία, ἡ· manuum dexteritas.

εὔχειρος, εὔχειρ· promptus manu.

εὐχείρωτος, ον· qui facile capitur; superabilis, e.

εὐχέλαιον, τό· extrema unctio.

εὐχέρεια, ἡ· facilitas, -atis, θ. μετ' εὐχερείας, facile.

εὐχερής, ές· facilis, e. εὐχερὴς πρόσοδος πρός τινα, facilis aditus ad aliquem. εὐχερές ἐστι, facile est, in promptu est.

εὐχερῶς· facile; prompte.

εὐχέτης, ὁ· qui precatur (pro aliquo); praecator, -oris, α.

εὐχή, ἡ· 1) precatio, -onis, θ. εὐχαί, preces, -um 2) optatio, -onis, θ optatum, -i, οὐ. 3) votum, -i, οὐ. αἱ εὐχαὶ καλῶς ἀποβαίνουσι, vota cadunt **κατ' εὐχήν·** α) ad votum. β) = ὡς ηὐχόμην (ου, ετο), κατὰ νοῦν, optato.

εὔχιλος, ον· pabulo abundans.

εὔχλοος -ους· bene virens (hortus).

εὔχλωρος, ον· pulchre viridaus. τὸ εὔχλωρον, viriditas. -atis, θ.
εὐχολόγιον, τό· libell s precum.
εὔχομαι· 1) precor (-atus sum, -ari). εὔχομαι τοῖς θεοῖς, πρὸς τοὺς θεούς, precor deos ἢ ad deos. εὔχομαι πολυκαρπίαν τοῖς θεοῖς (δηλ. δοῦναι), precor a deis fertilitatem. εὔχομαί τινί τι, precor alicui aliquid. εὔχομαι ὑμῖν μακρὸν βίον, longam diem vobis precor. εὔχομαί σοι εὐτυχὲς τὸ νέον ἔτος, annum novum faustum tibi precor. 2) precibus exposco aliquid; o p t o, -are, aliquid. εὔχομαι εὐτυχίαν, opto fortunam. 3) εὔχομαί τι (=τάζω τι), voveo (vovi, votum, -ere) aliquid. εὔχομαι τῷ Ἡρακλεῖ θυσίαν, voveo Herculi immolationem. εὐξάμενος τοῖς θεοῖς διέφυγον τὸν κίνδυνον, votis tempestatem effugi.
εὔχορτος, ον· gramine abundans.
εὐχρηματέω -ῶ· pecuniosus sum; pecuniis abundo; opulentus sum.
εὐχρηματία, ἡ· opulentia, -ae, θ.
εὐχρήματος, ον· pecuniosus, a, um.
εὐχρηστέω -ῶ τινι· utilis sum alicui rei. **εὐχρηστοῦμαι·** α) commode tractor ab aliquo. б) = ἐν χρήσει εἰμί, in usu sum; usurpo, -are.
εὐχρηστία, ἡ· usus commodus.
εὔχρηστος, ον· 1) commodus, a, um; utilis, e. 2) = ἐν χρήσει, in usu; usualis, e; usisatus, a, um. εὔχρηστός εἰμι πρός τι, usui sum ad aliquid.
εὐχρήστως· commode; in usu.
εὐχροέω -ῶ· bono sum colore.
εὔχροια, ἡ· bonus color.
εὔχροος-ους· bono praeditus colore.
εὔχρυσος, ον· aurifer, a, um.
εὔχρως, ὁ, ἡ· bono praeditus colore.
εὐχυλία, ἡ· gratus sapor.
εὔχυλος, ον· succosus, a, um.
εὐχυμία, ἡ· bonus succus.
εὔχυμος, ον· sapore praestans; sapidus, a, um.
εὐχωλιμαῖος, ὁ· devotus ad mortem, s o l d u r i u s, -i, ἀ. (Καῖσ. de bel. gal. 3, 22).
εὐχώριστος, ον· separatu facilis.
εὔχωρος, ον· late patens; amplus.
εὐψάμαθος, ον· arena abundans.
εὐψηφίς, ἡ· lapillis abundans.
εὔψυκτος, ον· facilis refrigeratu
εὐψυχέω -ῶ· forti animi sum; animosus sum. **εὐψύχει** (περὶ νεκρῶν), have pia anima!
εὔψυχος, ον· animosus, a, um; magnanimus, a, um; fortis, e.
εὐψύχως· animose; animo forti.
εὐώδης, ες· bene olens; bonum odorem spirans; odorativus, a, um; fragrans, -ntis.
εὐωδία, ἡ· suavitas odoris; odor, -oris, ἀ. odor suavis.
εὐωδιάζω· odorem suavem reddo; sum boni odoris. **εὐωδιάζομαι,** bene odoror
εὐώλενος· pulchra habens brachia.
εὐώνητος, εὔωνος, ον· boni pretii; vili pretio; vilis, e.
εὐωνία, ἡ· vilitas annonae; vilitas, -atis, θ.
εὐώνυμος, ον· 1) bono nomine praeditus, a, um; celeber, is, e. 2) = ἀριστερός, laevus, a, um; sinister, a, um. ἡ εὐώνυμος χείρ, sinistra manus ἢ ἁπλ. sinistra, -ae, θ. τὸ εὐώνυμον κέρας, sinistrum cornu.
εὐώνως· vili pretio; viliter.
εὐῶπις· pulchros oculos habens.
εὐωπός, ή, όν· qui bene cernit.
εὔωρος γάμος· maturae nuptiae.
εὐώροφος, ον· bene tectus, a, um.
εὐωχέω -ῶ τινα· convivio ἢ epulis accipio aliquem; epulas praebeo alicui. **εὐωχοῦμαι,** c o n v i v o r, -atus sum, -ari; e p u l o r, -atus sum, -ari. ἔπινον καὶ εὐωχοῦντο, bibebant et epulabantur. ἤδη εὐωχησόμεθα, nunc epulabemur. ὁ εὐωχούμενος, epulo, -onis, ἀ. conviva, -ae, ἀ.
εὐωχητήριον· locus delectationis.
εὐωχητής, ὁ· epulo; conviva.
εὐωχητικός, ή, όν· epularis, e
εὐωχία, ἡ· epulae, -arum, θ.
ἐφάλλομαι· insilio; supersilio.
ἔφαλμος, ον· murica conditus.
ἔφαλος, ον· maritimus, a, um
ἔφαλσις, ἡ· assultus, -i, ἀ.
ἐφάμιλλος, ον· 1) de quo certatur; de quo est certamen. 2) = ζηλωτής, ὅμοιος, aemulus, a, um; aequalis, e. ὁ Καῖσαρ τοῖς μεγίστοις ῥήτορσιν ἐφάμιλλος, Caesar summis oratoribus aemulus. σκόπει, ὅπως ἐφάμιλλος γενήσῃ τοῖς τοῦ πατρὸς ἐπιτηδεύμασι, vide ut sis patris studiorum aemulus.

ἐφαμίλλως· 1) aequaliter. *2) certatim.

ἔφαμμα, τό· amictus, -us, ἀ.

ἔφαμμος, ον· arenosus, a, um.

ἐφάπαξ· semel.

ἐφάνη· ἰδὲ **φαίνομαι.**

ἐφαπλόω -ῶ· expando, -ere; diffundo super. **ἐφαπλοῦμαι,** expandor, -i; extendor, i diffundor super.

***ἐφάπλωμα, τό·** tegimen lecti.

ἐφαπτίς, ἡ· sagum, -i, οὐ.

ἐφάπτω (= δένω)· adligo, -ere, aliquid. α) μέσ. **ἐφάπτομαί** τινος, adtingo (-ere) aliquid. ἐφάπτ. τῆς γῆς, adtingo terram. β) μεταφ. ἐφάπτ. τῆς ἀληθείας, τοῦ ἀληθοῦς, comprehendo veritatem.

ἐφαρμογή, ἡ· 1) commissura, -ae, θ. 2) accommodatio, -onis, θ. *3) adplicatio, -onis, θ. usus, -us, ἀ.

ἐφαρμόζω τί τινι· 1) accommodo (-avi, -atum, are) aliquid alicui ἢ ad rem; apto, adapto (-are) aliquid alicui. 2) νεοελ. **ἐφαρμόζομαι,** α) ἐφαρμόζεται καλῶς, bene aptum ἢ accommodatum est; bene quadrat. β) οὐδέποτε ὁ νόμος ἐφαρμόζεται, numquam lex in usu est. γ) τοῦτο ἐν τῇ παρούσῃ ὑποθέσει οὐκ ἐφαρμόζεται, non hoc cadit in hanc rem, alienum est ab hoc, dici non potest de hac re.

ἐφάρμοσις, ἡ· adplicatio, -onis, θ.

***ἐφαρμόσιμος, ον·** qui potest accommodatus esse; qui potest cadere in-

ἐφαρμοστέος, α, ον· adplicandus, a, um; aptandus, a, um.

ἐφαρπάζω· rapio, -ere.

ἐφέβδομος, ον· sesquiseptimus.

ἐφέδρα, ἡ· obsessio, -onis, θ.

ἐφεδράζω· impono, -ere.

ἐφεδρεία, ἡ· 1) = κάθισις, sessio, -onis, θ. 2) περὶ στρατ. subsidiaria acies; subsidia, οὐ. πλ. copiae subsidiariae. ἐν τῇ ἐφεδρείᾳ εἰμί, in subsidiariis sum.

ἐφεδρεύω· 1) ἐπικάθημαι, insideo, -ere. 2) = ἐνεδρεύω, subsideo (-ere) aliquem; insidior (-ari) alicui. ἐφεδρεύω τοῖς καιροῖς, capto occasionem. 3) ἔφεδρός εἰμι, in subsidiis sum. οἱ ἐφεδρεύοντες, subsidiarii.

ἔφεδρος, ον· subsidiarius, a, um ὁ ἔφεδρος, subsidiarius (miles). οἱ ἔφεδροι, subsidiarii, -orum, ἀ.

ἐφέζομαι· insideo, -ere.

ἐφεκτικός, ή, όν· 1) inhibens, -ntis; reprimens, -ntis. ἐφ. ἰδ.ώτων, sudores reprimens 2) οἱ ἐφεκτικοὶ (δῆλ. φιλόσοφοι), cunctatores, haesitatores.

ἐφεκτικῶς· dubitanter; haesitanter.

ἐφελκόομαι -οῦμαι· ulceror, -ari.

ἐφελκτικός,ή,όν· attractorius, a um.

ἐφελκυσμός, ὁ· attractio, -onis, θ.

ἐφελκυστής, ὁ· attractor, -oris, ἀ.

ἐφελκυστικός, ή, όν· 1) attractorius, a, um. 2) ἐνεργ. attrahens, -ntis.

ἐφελκύω, ἐφέλκω· attraho (-xi, -ctum, -ere) aliquem ἢ aliquid μ. σ. **ἐφέλκομαι,** ad me traho ἐφέλκεται ἄνδρα σίδηρος, hominem ferrum ad se trahit.

ἔφελξις, ἡ· attractio, -onis, θ.

ἐφεξῆς· 1) = κατὰ σειράν, ordine. πάντες ἐφεξῆς, ad unum omnes. τὸ ἐφεξῆς (τούτοις), quod sequitur. ἐφεξῆς τοῖς εἰρημένοις, consequenter. 2) = εἶτα, deinceps; deinde.

ἐφέπομαί τινι· 1) sequor, -i; comitor, -ari, aliquem 2) ἐχθρ. sequor, insequor, -i, aliquem (τῷ πολεμίῳ hostem).

ἐφερμήνευσις, interpretatio, -onis.

ἐφερπίζω καὶ **ἐφέρπω·** arrêpo ἢ irrêpo, -ere; reptando eo.

ἐφέσιμος δίκη· causa de qua fit appellatio ἢ provocatio. ἐφέσιμον ποιοῦμαι τὴν δίκην εἰς τὸν δῆμον, est provocatio ad populum.

ἔφεσις, ἡ· 1) = ἐπιθυμία, appetitus, -us, ἀ. desiderium, -i, οὐ. 2) περὶ δίκης, appelatio, -onis, θ. provocatio, -onis, θ. ἔφεσιν ποιοῦμαι τῆς δίκης. appello (ad) aliquem. ὁ ποιούμενος ἔφεσιν, appelator, -oris, ἀ. ἡ τῆς ἐφέσεως προθεσμία, appelatoria tempora.

Ἔφεσος, ἡ· Ephesus, -i, ἀ. Ἐφέσιος, α, ον, Ephesius, a, um. Ἐφέσιοι, Ephesii, -orum.

ἐφέστιος, ον· ad focum sedens; qui in eadem est domo. Ἐφέστιοι θεοί, Lares, -um καὶ -ium; **ἐφέστιον, τό·** domicilium, lararium, -ii, οὐ.

ἐφεστρίς, ἡ· amiculum, -i, οὐ. pallium, -i, οὐ. vestis, -is, θ.

Ἐφετεῖον, τό· Ephethêum, -i, οὐ.
ἐφέτης (ἐφέται)· 1) judex (judices) causarum capitalium. *2) νεοελ. judex (judices) ad quem (quos) appelatio fit; ephêta, ephêtae.
ἐφετικὰ ῥήματα· verba desiderativa
***ἐφετεινός, ή, όν·** ἴδε **φετεινός.**
***ἐφέτος·** ἴδε **φέτος.**
ἐφετίνδα παίζειν· pila ludere.
ἐφεύρεμα, τό· inventum, -i, οὐ.
ἐφεύρεσις, ἡ· inventio, -onis, θ.
ἐφευρέτης, ὁ· inventor, -oris, ἀ.
ἐφευρετικός, ή, όν· ad inveniendum ingeniosus, a, um. ἐφευρετικὸν πνεῦμα, ingenii sollertia.
ἐφευρίσκω· invenio (-vêni, -ventum, -ire) aliquid; excogito (-are) aliquid.
ἐφέψω· recoquo, -ere.
ἐφήβαιον, τό· pubes, is, θ.
ἐφήβαρχος, ον· dux puberum.
ἐφηβάω -ῶ· pubesco, -ere.
ἐφηβεία, ἐφηβοσύνη, ἐφηβότης, ἡ· pubertas, -atis, θ.
Ἐφηβεῖον, τό· Ephebêum, -i, οὐ.
ἐφηβεύω· pubesco; puber sum.
ἐφηβικός, ή, όν· ad ephebos ἢ puberes pertinens. ἡ ἐφηβικὴ ἡλικία, aetas puber. τὸ ἐφηβικὸν (= οἱ ἔφηβοι), pubes, -eris.
ἔφηβος, ον· pubes ἢ puber, -eris. οἱ ἔφηβοι, puberes; ephêbus, -i, ἀ.
ἐφηγέομαι -οῦμαι· reum indico judicibus.
ἐφήγησις, ἡ· delatio rei judici.
ἐφήδομαί τινι· delector aliqua re.
ἐφηδύνω τι· suavius reddo aliquid.
ἐφήκω· pervenio, -ire.
ἐφῆλιξ, ὁ, ἡ· adultus, -a.
ἐφηλίς, ἡ· ephêlis, -ilis, θ.
ἔφηλος, ον· ephelidas laborans.
ἐφηλόω -ῶ· clavis adfigo, aliquid.
ἐφηλωτός, ή, όν· clavis adfixus, a, um.
ἐφημερευτής, ὁ· diurnus curator.
ἐφημερεύω· 1) diurnam curationem habeo. 2) † = εἶμαι ἐφημέριος, sacerdos sum.
† **ἐφημερία, ἡ·** sacerdotium, -i, οὐ.
ἐφημερινός, ή, όν· cotidianus, a, um.
ἐφημέριος, α, ον· unius, diei. † ὁ ἐφημέριος, sacerdos, -odis, ἀ.
ἐφημερίς, ἡ· diarium, -i, οὐ. ephemeris, -idis, θ. commentarii diurni; acta diurna.
ἐφήμερος, ον· diurnus, a, um; unius diei. ζωΰφιον ἐφήμερον, bestiola quae unum diem vivit.
ἐφησυχάζω τινί· in aliqua re acquiesco (-evi, -ere).
ἐφθαρμένως· corrupte.
ἐφθήμερος, ον· septem dierum.
ἐφθημιμερὴς τομή· semiseptenaria caesura.
ἐφθοπώλης, ὁ· qui cocta vendit.
ἐφθοπωλεῖον, τό· locus ubi cocta veneunt.
ἐφθός, ή, όν· coctus, a, um; elixus, a, um.
ἐφιάλτης, ὁ· 1) incubo, -onis, θ. nocturna supressio. *2) νεοελ. μετφ. οὗτος (ὁ ἄνθρ.) μοῦ εἶνε ἐφιάλτης, ille mihi permolestus est.
ἐφιδρόω -ῶ· insudo, -ere.
ἐφίδρωσις, ἡ· tenuis sudor; sudor, -oris, ἀ.
ἐφιζάνω τινί· insideo aliquid.
ἐφίημι· 1) injicio, -ere; immitto, -ere, aliquid. 2) remitto, -ere, aliquid. 3) ἐπὶ δικῶν· ἐφίημι εἴς τινα, ἐφίημι εἰς ἕτερον δικαστήριον τὴν δίκην, adpello (-are) ad aliquem, provoco ad judicem majorem.
ἐφικνέομαι -οῦμαί τινος· 1) adsequor (-cutus sum, -i) aliquid. οὐκ ἐφικνοῦμαι τῆς φρονήσεώς τινος, non adsequor prudentiam alicujus. 2) ἐφικν. τι ἢ ἐπί τι, pervento in (locum). 3) ἐφ' ὅσον ἀνθρώπων ἡ μνήμη ἐφικνεῖται, post hominum memoriam.
ἐφικτός, ή, όν· quem adsequi (adipisci) possumus. ὅθ. = adsequabilis, e. ἔργον ἐφικτόν, quod effici potest. λόγος ἐφικτός, facilis ad intelligendum. ὅσον ἐφικτόν, ὡς ἐφικτόν, pro viribus. ἐφικτόν ἐστι, effici potest.
ἐφίμερος, ον· exoptatus, gratus.
ἐφιππάζομαι, ἐφιππεύω· equito super.
ἐφίππιον, τό· sella (equi); ephippium, -ii, οὐ.
ἔφιππος, ον· qui equo vehitur; eques, -itis. ἔφιππος ἀνδριάς, statua equestris.
ἐφιπποτοξότης, ὁ· sagittarius equester.
ἐφίπταμαι· involo, advolo, -are.

ἐφίστημι (ἐπιστήσω, ἐπέστησα)· 1) ἐφίστημί τί τινι, **sisto**, colloco aliquid juxta aliquid. ἐπέστησε ταῖς θύραις φύλακας, juxta portas custodes collocavit. 2) ἐφίστημί τινά τινι (= προΐστημί τινά τινος), praeficio aliquem alicui rei. ἐφίστημί τινα τῇ ἐπαρχίᾳ, praeficio aliquem provinciae. **ἐπέστην** τινί, **ἐφεστηκά** τινι, **ἐφίσταμαί** τινι, praesum (praefui) alicui rei. ὁ ἐφεστὼς ἐφεστηκώς (ἐφιστάμενός) τινι, praefectus alicui. 3) ἐφίστημι (ἐπέστησα) τὸν νοῦν (τὴν διάνοιάν) τινι, adverto animum ad rem, animo incumbo ad rem. 4) ἐφίστημί τι (= σταματῶ τι), sisto, reprimo, inhibeo, coerceo aliquid. 5) ἐφίσταμαί τιν immineo (-ere) alicui. ἐφεστηκὼς κίνδυνος τῇ πόλει, instans, immineus periculum urbi. 6) ἐπέστη ἡ ἡμέρα, ὁ καιρὸς (ἡ ὥρα), dies, tempus institit (pervenit).

ἐφοδεία, ἡ· circuitio, -onis, θ.

ἐφοδεύω· 1) circumeo, -ire, aliquid (τὴν χώραν regionem). 2) vigilias circumeo.

ἐφοδιάζω· 1) ἐφοδιάζω τινά, ad viam instruo aliquem; instruo aliquem rebus necessariis; commeatu instruo aliquem. *2) ἐφοδιάζω πόλιν, φρούριον, στρατόν, commeatum in urbem, in castellum infero, frumentum ἢ commeatum exercitui provideo. 3) **ἐφοδιάζομαι,** instruor (-ctus sum, -i) aliqua re. πᾶσι τοῖς ἀναγκαίοις ἐφωδιασμένος, η, ον, omnibus rebus instructus, a, um.

ἐφόδιον, τό· 1) = ὁδοιπόριον, viaticum, -i, οὐ. 2) = τὰ ἐπιτήδεια, commeatus, -us, ἀ. 3) subsidium, adjumentum, -i, οὐ.

1. **ἔφοδος, ἡ**· 1) = δίοδος, commeatus, -us, ἀ. 2) = προσβολή, impetus, -us, ἀ. *3) ἐξ ἐφόδου ἐκυρίευσαν τὴν πόλιν, impressione facta urbem expugnaverunt.

2. **ἔφοδος** (= περίπολος), **ὁ**· circitor, -oris, ἀ.

3. **ἔφοδος, ον**· ad quem aditus est.

ἐφόλκιον, τό· scapha, -ae, θ. lembus, -i, ἀ.

ἐφολκός, όν· attrahens, -ntis.

ἐφοπλίζω· paro, -are; instruo, -ere; armo, -are.

***ἐφοπλισμὸς** (πλοίου)· armamenta.

ἐφορατικός, ή, όν· aptus ad res inspiciendas.

ἐφοράω -ῶ· 1) intueor, -eri; perlustro, -are, aliquid. 2) = προορῶ, prospicio, -ere. 3) **ἐπεῖδον,** ες, εν, vidi, vidisti, vidit.

ἐφορεία, ἡ· 1) inspectio, -onis, θ. *2) = οἱ ἔφοροι, inspectores, -um, ἀ.

ἐφορεῖον, τό· ephorum curia; c o m i t i u m, -ii, οὐ. (Νέπ. Ἀγησ. 4, 2).

ἐφορεύω· inspector sum.

ἐφορμάω -ῶ τινι impetu facio, irruo (-ui, -ere) in aliquem.

ἐφορμέω -ῶ· in statione sum.

ἐφόρμησις, ἡ· impetus, us, ἀ. invasio, -onis, θ.

ἐφορμίζω· navem ad stationem adpello. ἐφορμίζομαι εἰς λιμένα, portum subeo.

ἐφόρμισις, ἡ· statio in portu.

ἔφορμος, ον· qui in statione est.

ἔφορος, ον· inspisciens, -ntis. ὁ ἔφορος, inspector, -oris, ἀ. e p h o r u s, -i, ἀ.

ἐφ' ὅσον· quantum; quoad.

ἐφυβρίζω τινὰ ἤ τι contumeliâ afficio aliquem; insulto, -are, in aliquid.

ἐφυβριστής, ὁ· contumeliosus.

ἐφυβρίστως· contumeliose.

ἐφυγραίνω· humecto, -are. ἐφυγραίνομαι, humector, -ari.

ἔφυγρος, ον· humens, -ntis.

ἐφυδάτιος, ον· aquaticus, a, um.

ἔφυδρος, ον· aquosus, a, um.

ἐφυμνέω -ῶ· decanto; celebro.

ἐφύπερθε(ν)· superne; desuper.

ἐφυπνώττω· indormio, -ire.

ἐφυστερίζω· posterior invenio.

ἐχέγγυος, ον· idoneus sponsor alicujus rei. **ἐχύγγυον, τό,** sponsio, -onis, θ. fides, -ei, θ.

ἐχεμυθέω -ῶ· linguam contineo; verba supprimo; sileo, -ere.

ἐχεμυθία, ἡ· taciturnitas, -atis, θ.

ἐχέμυθος, ον· linguam cohihens; taciturnus, a, um.

ἐχεφρονέω-ῶ· prudens sum; sapio.

ἐχεφροσύνη, ἡ· prudentia, -ae, θ.

ἐχέφρων, ον· prudens, -ntis; ἔσο ἐχέφρων, sapias.

ἐχεφρόνως· prudenter.

ἐχθαίρω καὶ **ἐχθαίρομαί** τινα· odi

aliquem. ἐχθαίρομαί τινι, odio sum alicui.

ἐχθές, χθές· heri.

ἐχθεσινός, ή, όν· hesternus, a, um. ἡ ἐχθεσινὴ ἡμέρα, hesternus dies.

ἔχθιστος, η, ον· invisissimus, infensissimus, inimicissimus, a, um.

ἔχθος, τό· odium; inimicitiae

ἔχθρα, ἡ· inimicitiae, -arum, θ. hostilitas, -atis, θ. ἔχω ἔχθραν πρός τινα, habeo inimicitias cum aliquo. ἀποτίθεμαι τὴν ἔχθραν, depono inimicitias.

ἐχθρεύω τιν', (**ἐχθρεύομαί** τινα)· inimicus sum alicui; odi aliquem.

ἐχθρικός, ή, όν· inimicus, a, um; hostilis, e. αἱ ἐχθρικαὶ δυνάμεις, copiae hostiles ἢ hostium.

ἐχθρικῶς ἔχω (διάκειμαι) πρός τινα· inimicus sum alicui, infenso animo in aliquem sum.

ἐχθροδαίμων· invisus diis.

ἐχθρόξενος, ον· osor hospitum.

ἐχθροποιός, ά, όν· inimicum reddens.

ἐχθρός, ά, όν· 1) = μισητός, invisus (a, um) alicui. 2) = δυσμενής, inimicus, a, um; infensus, a, um. ἐχθρός τινί εἰμι, inimicus sum alicui. ὁ ἐχθρός τινος, inimicus, -i, ἀ. (alicujus). ὁ ἐμὸς ἐχθρός, inimicus meus. ἡ ἐχθρά, inimica, -ae, θ. 3) = πολέμιος, hostilis, e. ὁ ἐχθρός, οἱ ἐχθροί, hostis, hostes. **ἔχθιστος,** ἴδε ἐν λ.

ἐχθρῶς· infense; hostiliter; odiose. ἐχθρῶς ἔχω πρός τινα, infenso animo in aliquem sum; inimicus sum alicui.

ἔχιδνα, ἡ· vipera, -ae, θ. echidna, -ae, θ.

ἐχιδναῖος, α, ον· viperinus, a, um; echidnaeus, a, um.

ἐχιδνόδηκτος = ἐχιόδηκτος.

ἐχιδνοειδής, ἐχιδνώδης, ες· vipercus, a, um.

Ἐχινάδες νῆσοι· Echinadae, -arum, θ.

ἐχινομῆτραι, αἱ· echinometrae.

ἐχῖνος, ὁ· echinus, -i, ἀ.

ἐχινώδης, ες· echinatus, a, um.

ἐχιόδηκτος, ον· a vipera morsus

ἔχις, ὁ· anguis; vipera.

ἐχίτης (λίθος)· echites, -ae, ἀ.

ἔχμα, τό· retinaculum, -i, οὐ.

ἐχόμενος, η, ον· proximus, a, um. ἐχόμενόν ἐστι, proximum est, sequitur. τοῦ ἐχομένου ἔτους, anno sequente.

ἐχομένως· protinus; statim.

ἐχόντως νοῦν· prudenter; scite.

ἐχυρός, ά, όν· munitus, a, um; firmus, a, um; tutus, a, um. ἐν τῷ ἐχυρῷ εἰμι, in tuto sum.

ἐχυρότης, ἡ· munitio; firmitas.

ἐχυρόω -ῶ· munio; firmo, -are.

ἔχω· 1) *μεταβ.* α) = ἔστί μοί τι, habeo (-ui, itum, -ere) aliquid; est mihi aliquid. ἔχω γυναῖκα, uxorem habeo. ἔχω χρήματα, est mihi pecunia. ἐλπίδα ἔχω, mihi spes est. ἐλπίδα ἔχω ἔν τινι, spem habeo in aliquo. φιλίαν ἔχω πρός τινα, amicitia est mihi cum aliquo. ἐν νῷ ἔχω ἀπιέναι, abire in animo habeo. οὐκ ἔχω ὅ,τι χρὴ λέγειν, quid agam non habeo. περιουσίαν ἔχω, dives, opulentus sum. ὁ ἔχων, dives, opulentus *φράσ.* ἐν αἰτίᾳ ἔχω τινά, accuso aliquem. ἐν ὀργῇ ἔχω τινά, irascor alicui. β) = παρέχω, habeo, affero: ἡ ἀνάμνησις ἔχει ἡδονήν, recordatio habet delectationem. ἔχει μεγάλους κινδύνους τῇ πόλει, magna urbi pericula affert γ) = κατέχω, κρατῶ, habeo, teneo, obtineo, -ere. ἔχω τι τῇ χειρί, teneo aliquid manu. ὕπνος, κακόν, χόλος ἔχει με, somnus, malum, ira tenet ἢ obtinet me. δ) = κέκτημαι, habeo, possideo, -ere. ἔχω ἀγρόν, possideo agrum. ἔχω δύναμιν, vim possideo. ε) (μετ' ἀπαρεμφ.) = δύναμαι, habeo, possum, οὐκ ἔχω εἰπεῖν, non habeo dicere, non possum dicere. 2) *ἀμεταβ.* (μετ' ἐπιρ.) = διάκειμαι, me habeo; sum. καλῶς ἔχω, εὖ ἔχω, bene me habeo (ἢ bene habeo). πῶς ἔχεις; quomodo te habes? ut vales? καλῶς ἔχω, εὖ ἔχω, bene me habeo, valeo. πῶς ἔχει ὁ φίλος; amicus quomodo se habet? ut valet amicus? ὁ φίλος ἔχει κακῶς, amicus graviter se habet. τὸ πρᾶγμα καλῶς ἔχει, res male (se) habet. ποικίλως ἔσχε τὰ κατὰ τοῦτο τὸ πρᾶγμα, varie habita est ejus rei forma. τούτων οὕτως ἐχόντων, quae cum ita sint. *φράσ.* ἐρωτικῶς ἔχω, amore captus sum. φιλίως ἐχθρῶς (ἐχθρικῶς) ἔχω πρός τινα, amicus, inimicus sum alicui. ἀμφιβόλως ἔχω, dubito. δι' ἐλπίδος ἔχω, spero. ἀμφί τι ἢ περί τι ἔχω,

occupatus sum in aliqua re. 3) περιφρ. ἔχω μαθών, habeo exploratum. ἔχω θαυμάσας, admiror. 4) ἔχομαι· α) παθητ. = κατέχομαι, teneor (-eri) ab aliquo ἢ aliqua re. ὑπ' ὀργῆς, ὑπὸ πάθους ἔχομαι, irâ, desiderio teneor. ἔχομαι ὑπό τινος, teneor ἢ captus sum ab aliquo. β) μέσ. ἔχομαί τινος ἢ ἔν τινι, haereo (haesit, -ere) aliqua re. ἡ φωνὴ ἔσχετο ἐν τῷ λάρυγγι, vox faucibus haesit. μετφ. ἔχομαι τῶν βιβλίων, haereo in libris. ἔχομαι τῆς χλαμύδος, prehendo chlamydam. ἡ Εὐρώπη ἔχεται τῆς Ἀσίας, Europa cum Asia continens est.

ἑψανός, ή, όν· coctilis, e.

***ἑψές·** heri vesperi.

ἐψευσμένως· falso.

ἕψημα, τό· coctile, -is, οὐ.

ἕψησις, ἡ· coctio, -onis, θ.

ἑψητήρ, ἑψητής· coctor, -oris, ἀ.

ἑψητήριον· vas in quo coquitur.

ἑψητός, όν· 1) coctus, a, um. *2) = ὀπτός, assus, a, um. τὸ ἑψητὸν (= τὸ ὀπτόν), assum, -i, οὐ. assa caro.

ἕψω· coquo, -ere.

ἕωθεν· a primo mane; matutine; mane.

ἑωθινός, ή, όν· 1) matutinus, a, um. τὸ ἑωθινὸν τῶν ὀρνίθων μέλος, cantus volucrum matutinum. τὸ ἑωθινόν, matutinum tempus. *2) τὸ ἑωθινὸν σάλπισμα, quarta vigilia. τὸ ἑωθινὸν σαλπίζω, ad quartam vigiliam signum do.

ἑωλοκρασία, ἡ· mixtura pridiana.

ἕωλος, ον· 1) pridianus, a, um; marcidus, a, um. ἕωλος ἄρτος, panis mucidus. 2) obsoletus, a, um.

ἑῷος, α, ον· matutinus, a, um.

1. **ἕως, ἡ·** aurora, -ae, θ. πρὸς ἕω, ad auroram: ab oriente.

2. **ἕως·** 1) donec. 2) dum. περίμενε, ἕως ἂν ἔλθω, exspecta, dum veniam. 3) quoad. ἕως ἂν ζῇ, quoad vivet. 4) ἕως σήμερον, usque ad hodiernum diem. ἕως ἄρτι, ἕως νῦν, usque ad hoc tempus. *5) νεοελ. ἕως τρεῖς χιλιάδες, circiter tria millia.

Ἑωσφόρος, ὁ. Lucifer, -i, ἀ.

Z

Z, ζ (ζῆτα), τὸ ἕκτον γράμμα, litera Z. ὡς ἀριθμητικὸν σημεῖον τὸ μὲν ζ' = septem καὶ septimus, τὸ δὲ ͵ζ = septies mille.

ζα- (μόρ. ἀχώρ.)· valde; maxime.

ζάθεος, ον· maxime divinus, a, um.

Ζάκανθα, Ζάκανθος, ἡ· Saguntum, -i, οὐ.

ζάκοτος, ον· valde iracundus, a, um.

Ζάκυνθος, ἡ· Zacynthus, -i, θ. Ζακύνθιος, α, ον, Zacynthius, a, um.

ζάλη, ἡ· 1) procella, -ae, θ. tempestas, -atis, θ. *2) νεοελ. = σκοτιδινία, vertigo, -inis, θ.

***ζαλίζω** τινά· 1) = σκοτιδινίαν προξενῶ, vertiginem alicui affero. ὁ οἶνος οὗτος ζαλίζει, hoc vinum caput tentat. **ζαλίζομαι** (= σκοτιδινιῶ), vertigine laboro ἢ corripior. 2) alicui molestiae sum; alicui molestus sum. μή με ζαλίζῃς, noli mihi molestus esse. δὲν ζαλίζομαι διὰ τοῦτο, illud non me turbat; illud non curo.

Ζάλμοξις, ὁ· Zalmoxis, -is, ἀ.

Ζάμα, ἡ· Zama, -ae, θ.

ζαμενής, ές· vehemens; animosus.

ζαπληθής, ές· valde plenus, a, um.

ζάπλουτος, ον· praedives, -itis.

ζάπυρος, ον· valde igneus, a, um.

ζατρεφής, ές· bene nutritus, a, um.

***ζάχαρη, ζάχαρις** (= σάκχαρον)· saccharum (-on), -i, οὐ.· γλυκὺς ὡς ζάχαρη, dulcissimus, a, um.

***ζαχαροπλαστεῖον, τό·** dulciarium, -ii, οὐ.

***ζαχαροπλάστης, ὁ·** dulciarius, -ii, ἀ. condimentarius, -ii, ἀ.

ζάω -ῶ· in vita sum; vivo (vixi, victum, -ere). ζῇ τις, ζῶμεν, ζῶσι, (τριτοπρ.) vivitur. ἔζησεν ἔτη εἴκοσι, vixit annos viginti. οὕτω ζῴην, ut vivam. μὴ ζῴην, εἰ οἶδα, ne vivam, si scio. ἐνδεῆ βίον ζῶ, in egestate vivam dego. ἡδὺν βίον ζῶ, suaviter vivo. εὐδαιμόνως ζῶ, bene, beate vivo. εὐδαίμονα βίον ζῶ, beatam vitam vivo. γάλακτι, τυρῷ, λαχανοις ζῶ, lacte ca-

ςεο, oleribus vivo. ἀπὸ λῃστείας ζῶ, e rapto vivo. ἀπὸ ταλασιουργίας ζῶ, vitam ex colo tolero; victum ex colo quaero. ὁμολογουμένως τῇ φύσει ζῆν, e natura ἢ convenienter naturae vivere. ἐκ τῆς ἐμῆς ἐργασίας οὐ δύναμαι ἐπαρκῶς ζῆν, labor meus (opera mea) non sufficit ad vitam tuendam, ad sumptos meos tolerandos, ad victum meum. *προστ.* ζῆθι! vive! ζήτω! vivat! ζήτω ἡ πατρίς! vivat patria! *ἀπαρέμφ.* τὸ ζῆν, vita, -ae, θ. ἀπαλλάττομαι τοῦ ζῆν, (e) vita cedo. τὰ πρὸς τὸ ζῆν, vita, -ae, θ. συνήθ. victus, us, ἀ. ἐργαζόμενος κερδαίνω τὰ πρὸς τὸ ζῆν, vitam labore quaero. *ἐπὶ ἀψύχ.* ζῶσα φωνή, viva vox. ζῶσα εἰκών, viva imago. *μεταφ.* vivo; valeo; vigeo. *εὖ ζῶ* ἴδε *εὖ*. *μετχ. ἐπιθ.* ζῶν, vivens, -ntis; vivus, a, um. ζῶν καὶ βλέπων, vivus vidensque.

ζέα, ἡ· zea, -ae, θ. far, -ris, οὐ.

ζείδωρος γῆ· alma terra.

ζέμα, τό· decoctum, -i, οὐ.

ζεματίζω· 1) fervefacio, -ere. *2) aquâ calidâ perfundo aliquid ἢ aliquem. ***ζεματίζομαι,** aquâ calidâ perfundor. ζεματισμένος, calidâ aqua perfusus, a, um.

ζέσις, ἡ· fervor, -oris, θ. μετὰ ζέσεως, cum fervore, ferventer.

***ζέστη, ζέστα, ἡ·** calor, -oris, ἀ.

***ζεσταίνω·** calefacio (-ere) aliquem ἢ aliquid. **ζεσταίνομαι,** calesco, -ere.

ζεστός, ή, όν· fervens, -ntis, fervidus, a, um; calidus, a, um.

ζευγάριον, τό· 1) vile par bucularum. *2) = ζεῦγος, par, -aris, οὐ. τρία ζευγάρια, tria paria. *3) jugum boum.

ζευγηλάτης, ὁ· arator, -oris, ἀ.

ζευγίτης, ὁ· jugo adstrictus. **ζευγῖται,** tertii census cives (Athenis).

ζεύγλη, ἡ· jugum, -i, οὐ.

ζεῦγμα, τό· 1) junctura, -ae, θ. vinculum, -i, οὐ. 2) (σχ. λόγου) zeugma.

ζεύγνυμι καὶ **ζευγνύω·** jungo (-nxi, -nctum, -ere). ζεύγνυμι ἵππους, γέφυραν, jungo equos, pontem. ζεύγνυμι ποταμὸν γεφύρᾳ, amnem ponte jungo. ζεύγνυμι τινὰ διὰ γάμου, matrimonio aliquem jungo. **ζεύγνυμαι·** jungor, junctus sum, -i. ἐζευγμένος, η, ον, junctus, a, um. ὄχημα ἵπποις ἐζευγμένον, rheda equis juncta.

ζεῦγος, τό· 1) jugum, -i, οὐ. τρία ζεύγη βοῶν, tria juga boum. 2) par, -aris, οὐ. ζεῦγος ὑποδημάτων, par calceorum. τρία ζεύγη περιστερῶν, tria paria columbarum.

ζευγοτροφέω -ῶ· equos curules alo.

ζευγοτρόφος· equos curules alens.

ζευκτηρία, ἡ· ligamen, -inis, οὐ.

ζευκτήριος· copulatorius, a, um.

ζευκτός, ή, όν· junctus, a, um.

Ζευξίδαμος, ὁ· Zeuxidamus, -i, ἀ.

Ζεύξιππος, ὁ· Zeuxippus, -i, ἀ.

ζεῦξις, ἡ· conjunctio, -onis, θ.

Ζεῦξις, ὁ· Zeuxis (pictor).

Ζεύς, ὁ· Jupiter, Jovis, ἀ. ἐκ Διὸς γεγονώς, a Jove natus. ὁ Στήσιος Ζεύς, Jupiter stator. νὴ (τὸν) Δία, μὰ (τὸν) Δία, per Jovem.

ζεφυρικός· ad zephyrum pertinens.

Ζέφυρος, ὁ· Zephyrus, -i. ἀ.

ζέω· 1) = βράζω, ferveo, -ere; bullio, -ire. τὸ ζέον ὕδωρ, fervens aqua. *μεταφ.* ἡ ζέουσα ὀργή, fervens ira. 2) = πυροῦμαι, fervesco, -ere. 3) ζέω τινὸς (= μεστός εἰμί τινος), ferveo aliqua re.

ζῇ, ζῆθι, ζήτω· ἴδε **ζάω ζῶ.**

***ζήλεια, ἡ·** invidia, -ae, θ.

***ζηλευτός, ή, όν·** invidendus, a, um; beatus, a, um.

***ζηλεύω·** 1) aemulor, -ari, aliquem ἢ aliquid. 2) vehementer desidero aliquid. 3) = φθονῶ, invideo, -ere.

ζῆλος, ὁ· 1) = φθόνος, invidia, -ae, θ. 2) = ζηλοτυπία, aemulatio, -onis, θ. 3) = σφοδρὰ ἐπιθυμία, studium, -ii, οὐ. diligentia, -ae, θ. μετὰ ζήλου, studio, studiose. μετὰ ζήλου πράττω τι, studium meum in re aliqua pono. δι' ὑπερβάλλοντα ζῆλον (ἐξ ὑπερβολικοῦ ζήλου), nimio studio.

ζηλοτυπέω -ῶ· zelotypiâ affectus sum; aemulor (-ari) alicui; invideo (-ere) alicui.

ζηλοτυπία, ἡ· zelotypia, -ae (Κικέρ.); aemulatio, -onis, θ. invidia, -ae, θ.

ζηλότυπος, ον· zelotypus, a, um; aemulus, a, um; invidus, a. um.

ζηλόω -ῶ τινα ἢ τι· 1) aemulor (-atus sum, -ari) aliquem ἢ aliquid.

ὧν τὰς δόξας ζηλοῖς, μιμοῦ τὰς πράξεις, quorum gloriam aemularis, imiteris et facta. 2) ζηλῶ βίον ἀπράγμονα, vitam a negotiis abhorrentem colo. 3) ζηλῶ τινά τινος (= μακαρίζω), beatum praedico, beatum censeo aliquem (ἢ aliquid) ob rem aliquam. 4) = ζηλοτυπῶ, aemulor ἢ invideo alicui. 5) = θηρῶ τι, sector (-ari) aliquid.

ζήλωμα· facinus aemulum.

ζήλωσις, ἡ· 1) aemulatio, -onis, θ. 2) sectatio, -onis, θ.

ζηλωτέος, α, ον· aemulandus a, um.

ζηλωτής, ὁ· 1) aemulator; aemulus. ζηλωτὴς τῆς πατρῴας ἀρετῆς, aemulus paternae virtutis. 2) ζηλωτής τινος, sectator, -oris, ἀ. ζηλωτὴς τοῦ Θεοῦ, sectator Dei.

ζηλωτικός, ή, όν· aemulans, -ntis.

ζηλωτικῶς· aemulanter.

ζηλωτός, ή, όν· aemulatione dignus (a, um); dignus quem aemulemur. ὅθ. = beatus, a, um.

ζημία, ἡ· 1) d a m n u m, -i, οὐ. detrimentum, -i, οὐ. ἐπὶ ζημίᾳ τινός, damno alicujus. φέρω τινὶ ζημίαν, detrimentum alicui affero. 2) ζημία χρημάτων, mulcta, -ae, θ. ζημίαν ἐπιτίθημι, mulctam impono. 3) = ποινή, poena, -ae, θ.

ζημιόω -ῶ τινα· 1) damnum do alicui; damno ἢ detrimento afficio aliquem. 2) ἀργυρίῳ ζημιῶ τινα, aliquem pecuniâ mulcto. ἀειφυγίᾳ τινὰ ζημιῶ, aliquem exsilio mulcto. 3) **ζημιοῦμαι,** damnum, detrimentum accipio (capio, facio). τὰ τῶν ἀνθρώπων ἁμαρτήματα δεσμοῖς, θανάτῳ ζημιοῦνται, vitia hominum vinculis, morte mulctantur.

ζημιώδης, ες· damnosus, a, um.

ζημίωσις, ἡ· mulctatio, -onis, θ.

Ζηνοβία, ἡ· Zenobia, -ae, θ.

Ζήνων, ὁ· Zeno, -ônis, ἀ.

ζῆτα· zeta.

ζηταρετησιάδης, ὁ· virtutaucupida, -ae, ἀ.

***ζητεύω·** mendico, -are.

ζητέω -ῶ τινὰ ἤ τι· quaero (quaesivi, quesitum, -ere) aliquem ἢ aliquid. εὑρήσεις ζητῶν, invenies quaerens ἢ quaerendo. ἐζήτουν σέ, quaerebam te. ζητῶ αἰτίαν, πρόφασιν, causam quaero. ζητεῖται, queritur. ζητῶ μαθεῖν παρά τινος, quaero ex (de) aliquo aliquid. ζητῶ μαθεῖν παρὰ σοῦ, τί φρονεῖς, quaero ex te, quid sentias. 2) = αἰτῶ τι, peto, -ere; posco, -ere, aliquid. ζητῶ ὑπατείαν, peto consulatum. ζητῶ τινά τι, peto ab aliquo aliquid. τοὺς ἄλλους ὀβολὸν ζητεῖ, ab aliis obolum petit. 3) = προσπαθῶ, studeo, conor, volo: ζητεῖς τοῦτ' ἀναπείθειν ἡμᾶς, studes, conaris hoc nobis persuadere.

ζήτημα, τό· quaestio, -onis, θ.

ζητήσιμος, ον· quaerendus, a, um.

ζήτησις, ἡ· 1) quaestio, -onis, θ. 2) petitio, -onis, θ.

ζητητέος, α, ον· quaerendus, a, um. ζητητέον, quaerendum (est).

ζητητής, ὁ· quaesitor, -oris, ἀ.

ζητητικός, ή, όν· studiosus indagandi; aptus ad quaestiones quaerendas. ζ. τῶν πραγμάτων, investigator rerum.

ζητητός, ή, όν· quesitus, a, um.

ζιγγίβερις, ἡ· zingiberis, -is, θ.

ζιζάνιον, τό· zizanium, -ii, οὐ.

ζίζυφον, τό· zizyphum, -i, οὐ.

ζορκάς, ἡ· dama, -ae, θ.

ζοφερός, ά, όν· caligenosus, a, um. ζοφερός εἰμι, caligo, -are.

ζόφος, ὁ· caligo, -inis, θ. tenebrae, -arum, θ.

ζοφόω -ῶ· caliginem ἢ tenebras offundo. **ζοφοῦμαι,** caligo, -are.

ζοφώδης, ες· caligenosus, a, um.

ζόφωσις, ἡ· obscuratio, -onis, θ.

***ζυγαριά, ἡ·** libra, -ae, θ.

***ζυγιάζω, ζυγίζω·** 1) pendo, -ere; pondero, -are, aliquid. 2) οὐδ. ἕκαστον ἑξήκοντα λίτρας ζυγίζει, sexagena pondo pendunt.

ζύγιον (ζύγι)· pondus, -eris, οὐ. ζύγια, pondera.

ζύγιος, ον· jugalis, e. οἱ ζύγιοι ἵπποι, equi jugales ἢ ἁπλ. jugales. ἡ Ζυγία Ἥρα, Zygia, -ae, θ.

ζυγοειδής, ές· jugo similis, e.

***ζύγισμα, τό·** ponderatio, -onis, θ.

ζυγόδεσμον, τό, ζυγοδέτης, ὁ· lorum (quo temo alligatur jugo).

ζυγομαχία, ἡ· rixa, -ae, θ.

ζυγός, ὁ· 1) jugum, -i, οὐ. ἐπιτίθημι ζυγὸν τοῖς ταύροις, impono jugum tauris. 2) μεταφ. = ἡ δουλεία: ἄγω

τινὰ ὑπὸ τὸν ζυγὸν (= ὑποδουλῶ τινα), aliquem jugo adigo. ἀποσείομαι τὸν ζυγόν, jugum excutio. πέμπω τοὺς πολεμίους ὑπὸ τὸν ζυγὸν (= ἀναγκάζω τοὺς π. διελθεῖν ὑπὸ τὸν ζυγόν), hostes mitto sub jugum. 3) ῥάχις ὄρους (κοιν. ὁ ζυγός), jugum, -i, οὐ. 3) = ζυγαριά, libra, -ae, θ. trutina, -ae, θ.

ζυγόσταθμος, ὁ· libra, -ae, θ.

ζυγοστασία, ἡ· libratio, -onis, θ.

ζυγοστατέω-ῶ, ζυγοσταθμέω-ῶ τι· pondero, -are, aliquid.

ζυγοστάτης, ὁ· ponderator, -oris, ἀ.

ζυγοτρυτάνη, ἡ· trutina, -ae, θ.

ζυγοφόρος, ον· jugifer, a, am.

ζύγωμα, τό· vectis, -is, ἀ.

*__ζυγώνω__· 1) adpropinquo, -are; advento, -are. 2) μεταβ. ζυγώνω τινά, adeo aliquem, accedo ad aliquem. δὲν ἠμπορεῖ τις νὰ τὸν ζυγώσῃ, adiri non potest.

ζύγωσις, ἡ· jugatio, -onis, θ.

ζυγωτός· jugo junctus, a, um.

ζυθοποιεῖον, ζυθοπωλεῖον, τό· cervisiae officina.

ζυθοποιός, ζυθοπώλης, ὁ· cervisiae coctor.

ζύθος, ὁ· zythum, -i, οὐ. cervisia, -ae, θ.

ζύμη, ἡ· fermentum, -i, οὐ.

ζυμίτης ἄρτος· fermentatus panis.

ζυμόω-ῶ· 1) fermento, -are. ζυμοῦμαι, fermentesco, -ere. *2) ζυμώνω (= φυρῶ), farinam subigo.

ζύμωμα, τό· 1) fermentum, -i, οὐ. *2) = φύρασις, farinae subactio.

ζύμωσις, ἡ· fermentatio, -onis, θ.

ζυμωτός· fermentatus, a, um.

ζωάγρια, τά· praemium pro vita servata.

ζωάριον, τό· bestiola, -ae, θ.

ζωάρκεια, ἡ· vitae adjumentum.

ζωαρκής, ές· ad vitam sufficens.

ζωγραφεῖον, τό· officina pictoris.

ζωγραφέω-ῶ· pingo (-inxi, -ictum, -ere) aliquid ἢ aliqnem. ταύτην τὴν εἰκόνα ὁ Δημήτριος ἐζωγράφησε, hanc imaginem Demetrius pinxit.

ζωγράφημα, τό, **ζωγραφία,** ἡ· tabula picta; pictura, -ae, θ. figura picta.

ζωγραφητός, ή, όν· pictus, a, um.

ζωγραφικός, ή, όν· pictorius, a, um.

ζωγραφική, ἡ· ars pingendi; ars picturae.

ζωγράφος, ὁ· pictor, -oris, ἀ.

ζωγρεία, ἡ· captura hominis.

ζωγρέω-ῶ· vivum aliquem capio. ζώγρει, vivum me cape.

ζωδιακὸς κύκλος· orbis signifer; orbis duodecim signorum; zodiacus, -i, ἀ.

ζώδιον, τό· 1) bestiola, -ae, θ. 2) signum in zodiaco. ζώδια, duodecim signa in zodiaco.

ζωή, ἡ· vita, -ae, θ. πρόκειται περὶ ζωῆς καὶ θανάτου, agitur de vita et de morte. θυσιάζω τὴν ζωὴν ὑπὲρ πατρίδος, vitam, sanguinem profundo pro patria. ἡ μέλλουσα ζωή, vita futura.

ζωηδόν· animalium modo.

ζωηρός, ά, όν· vividus, a, um; vivus, a, um; vivax, -acis; acer, -cris.

ζωηρῶς· vivide; acriter.

ζωηφόρος, ον· vitam afferens, -ntis; salutaris, e.

ζωϊκός, ή, όν· animalis, vitalis, e.

ζῶμα, τό· cingulum, -i, οὐ.

ζωμάρυστρον, τό· trulla, -ae, θ.

ζώμευμα, τό· jurulentia, -ae, θ.

ζωμίδιον, τό· jusculum, -i, οὐ.

ζωμός, ὁ· jus, -uris, οὐ. sorbitio, -onis, θ.

ζωνάριον, τό· cingillum, -i, οὐ.

ζώνη, ἡ· zona, -ae, θ. cingulum, -i, οὐ. balteus, -i, ἀ. τὴν ζώνην λύειν, zonam solvere. ζώνη τῆς γῆς, zona, -ae, θ. plaga, -ae, θ. ἡ διακεκαυμένη ζώνη, exusta zona, plaga fervida. αἱ κατεψυγμέναι ζῶναι, glacialis plaga mundi, zonae glaciales. αἱ εὔκρατοι ζῶναι, temperata plaga mundi; zonae temperatae.

ζώννυμι καὶ **ζωννύω**· cingo (cinxi, cinctum, -ere). **ζώννυμαι,** cingor, cinctus sum, -i. ἐζωσμένος, η, ον ἢ ζωσθείς, εῖσα, έν, cinctus, a, um.

ζωνοειδής, ές· zonae similis.

*__ζωντανεύω__ (= ἀναβιῶ)· 1) revivisco, -ere. 2) ad vitam revoco.

*__ζωντανός,__ ή, όν· vivus, a, um.

ζωογενής, ές· animalis, e.

ζωογονέω-ῶ· 1) vivum gigno. 2) vivifico (-are) aliquem ἢ aliquid. vitam infundo ἢ reddo (alicui). ὁ ζωογονῶν, vivificator, -oris, ἀ. ἡ ζωογονοῦσα, vivificatix, -icis, θ.

ζωογόνησις, ἡ· generatio animalis. *1) vivificatio, -onis, θ
ζωογονία, ἡ· generatio animalis.
ζωογόνος, ον· 1) viviparus, a, um. 2) vitalis, e.
ζωοδότειρα, ἡ· vitam largiens.
ζωοδότης, ὁ· vitae largitor.
ζωόδωρος, ον· vitam donans.
ζωοδόχος, ον· vivificus, a, um
ζωοειδής, ές· animalis speciem referens.
ζωοθυσία· animalium sacrificium.
ζωοθυτέω -ῶ· animal sacrifico
ζωοκτονία, ἡ· caedes animalium.
ζωοκτόνος· interfector animalium.
*ζωολατρεία, ἡ· adoratio animalium.
*ζωολάτρης, ὁ· adorator animalium.
*ζωολογία, ἡ· doctrina de animalibus.
ζωολόγος, ὁ· animalium magister.
ζωόμορφος, ον· animalis formam habens
ζῶον, τό· 1) = ἔμψυχον, animal, -alis, οὐ. 2) = ἄλογον ζῶον, bestia, -ae, θ. τὰ ζῶα, bestiae, -arum.
ζωοπάροχος, ον· vitam largiens.
ζωοποιέω -ῶ· vivifico (-are) aliquem ἢ aliquid. ὁ ζωοποιῶν, vivificator, -oris, ἀ.
ζωοποίησις, ἡ· vivificatio, -onis, θ.
ζωοποιός, όν· vivificus, a, um.
ζωοπώλης, ὁ· animalium venditor.
ζωός, ή, όν· vivus, a, um.
ζῳοστάσιον, τό· stabulum, -i, οὐ.
ζωότης, ἡ· facultas animalis
ζωοτοκέω -ῶ· animal gigno.
ζωοτοκία, ἡ· animalis generatio.
ζωοτόκος, ον· animal gignens.
ζωοτροφεῖον, τό· vivarium, -ii, οὐ.
ζωοτροφέω -ῶ· animalia alo.
ζωοτροφία, ἡ· 1) nutritio animalium. *2) ζωοτροφίαι, cibaria, -orum.
ζωοτρόφος, ον· pecudes alens.
ζωοφαγέω -ῶ· animalibus vescor.
ζωοφαγία, ἡ· victus ex carne
ζωοφάγος, ον· carnivorus, a, um.
ζωοφορέω -ῶ· vivum animal gero.
1 ζωοφόρος, ον· 1) animalia ferens. 2) orbis signifer. 3) ἐν τῇ ἀρχιτ. zophorus, -i, ἀ.
2 ζωοφόρος, ον· vitam afferens.
ζωόφυτον, τό· plantanimalium, -ii, οὐ. ζωόφυτα, plantanimalia.
ζωπυρέω-ῶ· sopîtos suscito ignes; refocillo, -are; μετφ. alo, augeo aliquid
ζωπύρημα, τό· suscitabulum ignis.
ζωπύρησις, ἡ· excitatio ignis.
ζώπυρον, τό· reliquiae ignis sopîti; suscitabulum ignis; scintilla, -ae, θ. μετφ. reliquiae, -arum.
ζώπυρος, ον· ignem excitans.
ζωροποτέω -ῶ· merum bibo ἢ poto.
ζωρὸς (=ἄκρατος)· merum (vinum).
ζώσιμος, ον· vitalis, e.
ζῶσις, ἡ· cinctus, -us, ἀ.
ζωστήρ, ὁ· cingulum, -i, οὐ. cinctus, -us, ἀ. balteus, -i, ἀ.
ζωστὸς (=ἐζωσμένος)· cinctus, a, um.
ζῶστρον, τό· cinctus, -us, ἀ.
ζωτικός, ή, όν· 1) vitalis, e. ἡ ζωτικὴ δύναμις, vis vitalis. 2) animalis, e.
*ζωτικότης, ἡ· vitalitas, -atis, θ.
ζωΰφιον, τό· bestiola, -ae, θ.
ζωώδης, ες· 1) animalis, e; 2) belluinus, a, um.
*ζωωδῶς· animalite; animalium more
ζωωτός, ή, όν (= ζῳδίοις πεποικιλμένος), belluatus, a, um. τὰ ζωωτά, belluata tapetia.

Η

Η, η (ἦτα), τὸ ἕβδομον γράμμα, litera Η. ὡς ἀριθμητικὸν σημεῖον τὸ μὲν η' = octo καὶ octavus, a, um. τὸ δὲ ,η = octies mille.
1. ἤ· 1) σύνδ. διαζ. aut, vel: δικαίως ἢ ἀδίκως, juste aut injuste. ἢ—ἤ, aut—aut; vel—vel: ἢ ζήσω ἢ ἀποθανοῦμαι, aut vivam aut moriar. ἢ μᾶλλον, aut potius. 2) ἐν διαζ. ἐρωτημ. an. δοῦλος εἶ, ἢ ἐλεύθερος; servus esne, an liber? πότερον - ἤ, utrum-an. πότερον τὸν ἐχθρὸν ἢ ὑμᾶς ἀγνοεῖτε, utrum hostem, an vos ignoratis? 3) σύνδ. συγκριτ. quam: ἐκεῖνος μᾶλλον ἢ ἐγώ, ille magis quam ego. βούλομαι ἤ, malo quam. οὐδὲν

ἄλλο ἤ, nihil aliud quam. πρότερον ἤ, ante quam. τῇ ὑστεραίᾳ ἢ ἦλθε, postero die quam venit. 4) ἐπιφών. ah, heus.

2. ἦ· 1) profecto, revera, certo. ἦ γάρ, sane. ἤ που (ἢ ἤπου), profecto. ναὶ μὰ Δία, ἦ μήν, profecto edepol. 2) ἐν ἐρωτήσ. -ne? ἦ λέγω; dicamne? ἦ οἴει; putasne? ἦ βούλει; visne?

3. ἦ = ἦν· eram.

4. ᾗ· 1) = ὅπου, ubi, quo. 2) = ὅπως, quomodo: ᾗ ῥᾷστα, quam facillime. ᾗ ἄριστον, quam optimum ᾗ ἐδύνατο τάχιστα, quam celerrime (poterat).

ᾖα (παρατ. τοῦ ἔρχομαι)· ibam.

ἡβάσκω· pubesco, -ere.

ἡβάω -ῶ· pubes sum; in flore aetatis adultae sum; pubesco, -ere. ἡβῶν, pubes, -eris. οἱ ἡβῶντες, puberes, ἀ.

ἥβη, ἡ· 1) = ἐφηβεία, pubertas, -atis, θ. 2) = τὸ ἐφήβαιον, pubes, -is, θ. ἥβην φύω, pubesco, -ere. 3) Ἥβη (θεά), Hebe, -es, θ.

ἡβηδόν· omnes puberes.

ἡβητικός, ή, όν· juvenilis, e.

ἤγαγον, ἠγαγόμην· ἰδὲ ἄγω.

ἡγεμονεία καὶ ἡγεμονία, ἡ· principatus, -us, ἀ. imperium, -ii, οὐ. dominatio, -onis, θ.

ἡγεμονεύω τινός· dux ἢ ductor sum alicujus. ἡγεμονεύομαι ὑπό τινος, imperio alicui pareo.

ἡγεμονικός, ή, όν· principalis, e. ἡγ. ἀνήρ, vir praetorius.

ἡγεμονικῶς· imperatorie; regie.

ἡγεμονίς, ἡ· regina, -ae, θ.

ἡγεμόσυνα, τά· sacrificium pro felici itinere.

ἡγεμών, ὁ· 1) ἡγ. τῆς ὁδοῦ, dux itineris. 2) ἡγ. στρατεύματος, dux, -ucis, ἀ. praetor, -oris, ἀ. 3) princeps, -ipis; rex, regis, ἀ.

ἡγέομαι -οῦμαι· 1) = προπορεύομαι, praeeo, -ire; duco, -ere. ἡγουμένης τῆς φύσεως, natura praeeunte. οἱ ἱππεῖς ἡγοῦντο, equites ducebant. 2) ἡγοῦμαί τινι, praeeo aliquem; ἡγοῦμαί τινι τὴν ὁδόν, rego aliquem. 3) ἡγοῦμαί τινος (σπ. τινί), duco (-xi, -ctum, -ere) aliquem ἢ aliquid. ἡγοῦμαι τοῦ στρατεύματος, duco exercitum. 3) ἡγοῦμαί τι, puto (-are) aliquid. ἡγοῦμαι μεμαθηκέναι τι, puto me aliquid didicisse. ὥσπερ ἡγοῦμαι, ut puto. ἡγήσαιο ἄν, πᾶς τις ἂν ἡγήσαιτο, putes ἢ putares.

ἡγέτης, ὁ· princeps, -ipis; dux, -ucis, ἀ.

ἡγήτειρα, ἡ· ductrix, -icis.

ἡγήτωρ, ὁ· dux, -ucis.

ἡγιασμένως· sancte; pure.

ἡγμένος, η, ον· eruditus, a, um; εὖ ἠγμένος, bene eruditus, a, um.

ἡγούμενος, ὁ· abbas, -atis, ἀ. praefectus monasterio. ἡγουμενία, dignitas abbatis. ἡγουμενεύω, abbatem ago. ἡγουμένη, ἡγουμένισσα, monasterio puellarum praefecta. ἰδὲ ἡγοῦμαι.

ἤγουν· videlicet; id est.

ἡδέως· suaviter; libenter.

1. ᾔδη (παρτ. τοῦ οἶδα)· noveram.

2. ἤδη (ἐπίρ.)· 1) jam ἤδη εἰσὶ δύο μῆνες, sunt duo menses jam. πολὺν ἤδη χρόνον, ἐκ πολλοῦ ἤδη χρόνου, jam dudum. 2) mox: ἤδη μέλλω ἐρεῖν, mox paulo dicam. 3) nunc. νῦν ἤδη, nunc jam.

ἥδιστος, η, ον· ἰδὲ ἡδύς.

ἥδομαι (ἥσθην) τινι ἢ ἐπί τινι· laetor (-atus -sum -ari) aliqua re; delector, -ari, aliqua re (ἐπὶ τῇ τιμῇ, τῇ δόξῃ, honore, gloria). ἥσθη ταῦτα ἀκούσας, delectatus est, cum haec audivisset.

ἡδονή, ἡ· 1) = ἡδύτης, jucunditas, -atis, θ. suavitas, -atis, θ. 2) συνήθ. = τέρψις, voluptas, -atis, θ. ἡδονήν τινι παρέχω, alicui voluptatem affero. πρὸς ἡδονήν, καθ' ἡδονὴν λέγω, ad voluptatem loquor. μεθ' ἡδονῆς, cum voluptate. αἱ ἡδοναί, voluptates. 3) = τρυφή, deliciae, -arum, θ. 4) = εὐθυμία, laetitia, -ae, θ. ὑφ' ἡδονῆς σκιρτᾷ, laetitiâ exsultat. 5) = ἐπιθυμία, voluptas, libido, -inis, θ.

ἡδονικός, ή, όν· voluptarius, a, um.

ἡδονικῶς· voluptuose.

ἢ δ' ὅς (= ἔφη ἐκεῖνος)· inquit ille.

ἡδύβιος, ον· suaviter vivens.

ἡδύγελως, ω· dulce ridens.

ἡδύγλωσσος, ον· suavem linguam habens.

ἡδυεπής, ές· suaviloquus, a, um.

ἡδύκαρπος, ον· suaves fructus gignens.

ἡδύκρεως· cujus caro suavis est.

ἡδύληπτος, ον· cum voluptate acceptus, a, um.
ἡδυλιγέω -ῶ· jucunda loquor.
ἡδυλογία, ἡ· suaviloquentia, -ae, θ.
ἡδύλογος, ον· suaviloquus, a, um.
ἡδυμέλεια, ἡ· suavis canor.
ἡδυμελής, ές· suaviter canens.
ἡδυμιγής, ές· suaviter mixtus.
ἡδυντικός, ή, όν· condiens, -ntis.
ἡδυντός, ή, όν· conditus, a, um.
ἡδύνω· 1) = ἀρτύω, condio, -ire 2) = τέρπω, jucundo ἢ delecto aliquem. 3) *ἡδύνομαι·* α) condior, -iri. ἡδυσμένος, η, ον, conditus, a, um. ϐ) jucundor, delector, -ari.
ἡδυοινία, ἡ· suave vinum.
ἡδύοινος· suave vinum habens.
ἡδυόνειρος, ον· suaviter somnians.
ἡδυοσμία, ἡ· suavis odor.
ἡδύοσμον, τό· mentha, -ae, θ.
ἡδύοσμος, ον· suaviter olens.
ἡδυόφθαλμος, ον· laetis oculis.
ἡδυπάθεια, ἡ· affectio jucunda et suavis; voluptas, -atis, θ. vita voluptaria; mollities, -ei, θ. libido, -inis, θ. deliciae, -arum, θ.
ἡδυπαθέω -ῶ· voluptatibus deditus sum; voluptate fruor; deliciis utor.
ἡδυπαθής, ές· voluptatibus deditus, a, um; voluptarius, a, um; libidinosus, a, um.
ἡδύπνευστος, ἡδύπνους· suaviter spirans; jucundum odorem spirans.
ἡδυπότης, ὁ· suavis compotator.
ἡδύποτος, ον· potu dulcis. ἡδύποτα, potu dulcia.
ἡδύς, -εῖα, -ύ· 1) = γλυκύς, suavis, e; dulcis, e. 2) = τερπνός, εὐάρεστος, jucundus, a, um; laetus, a, um. ἡδὺ μοί ἐστι, jucundum mihi est. τὰ ἡδέα (= αἱ ἡδοναί), voluptates. 3) *συγκρ.* ἡδίων, ον, suavior, -ius; jucundior, -ius. *ὑπερθ.* ἥδιστος, η, ον, suavissimus, a, um; jucundissimus, a, um.
ἥδυσμα· condimentum suave.
ἡδύτης, ἡ· suavitas, -atis, θ.
ἡδυφάρυγξ· gulae gratus.
ἡδυφιλέω -ῶ· suaviter osculor.
ἡδυφραδής, ές· suaviter loquens.
ἡδυφωνία, ἡ· vocis suavitas.
ἡδύφωνος· suavem vocem habens.
ἡδυφώνως· suavi voce.
ἠθικεύομαι· moraliter loquor; de moribus disputo.
ἠθική, ἡ· 1) moralitas, -atis, θ. 2) e t h i c e, -es, θ. morum disciplina; doctrina de moribus.
***ἠθικολόγος, ὁ·** officiorum magister; virtutis magister.
ἠθικόν, τό· moralitas, -atis, θ.
***ἠθικοποιέω -ῶ·** moralem reddo aliquem ἢ aliquid. **ἠθικοποιοῦμαι,** moralis fio.
***ἠθικοποίησις, ἡ·** morum in melius mutatio.
ἠθικός, ή, όν· moralis, e; moratus, a, um.
***ἠθικότης, ἡ·** moralitas, -atis, θ. mores recti.
ἠθικῶς· moraliter; recte.
ἤθισις, ἠθισμός· percolatio, θ.
ἠθμοειδής· coli formam habens.
ἠθμός, ὁ· colum, -i, οὐ.
ἠθογραφέω -ῶ· mores describo.
ἠθογράφος, ὁ· morum descriptor.
ἠθολογέω -ῶ· oratione exprimo mores.
ἠθολογία, ἡ· morum expressio.
ἠθολόγος, ὁ· morum effector.
ἠθοποιέω -ῶ· 1) mores formo; instituo moribus. 2) mores exprimo.
ἠθοποιΐα, ἡ· morum institutio.
ἠθοποιός, όν· 1) mores instituens ἢ formans. ἠθοποιὸς λόγος, oratio morata. ἠθοποιὸς παίδευσις, eruditio animi formatrix. *2) *νεοελ.* = ὑποκριτής θεάτρου, actor, -oris, ἀ. histrio, -onis, ἀ. οἱ ἠθοποιοί, scenici, -orum, ἀ.
ἦθος (πληθ. *ἤθη*)· 1) mores, -um, ἀ. ἄγριον ἦθος, ἄγρια ἤθη, feri mores. ἡ τῶν ἠθῶν χρηστότης, morum probitas. ἐπιμελητὴς τῶν ἠθῶν, praefectus morum. 2) = χαρακτήρ, ingenium, -i, οὐ. τὸ ἀπάνθρωπον ἦθος, inhumanum ingenium. 3) = πάθος, affectus, -us, ἀ.
ἥκιστα· minime. οὐχ ἥκιστα, in primis, maxime.
ἧκον· ἀόρ. τοῦ *ἔρχομαι.*
ἠκριϐωμένως· cum exacta cura et diligentia; accurate.
ἠκρωτηριασμένος, η, ον· truncus, a, um.
ἥκω· πρκμ. τοῦ *ἔρχομαι.*
ἠλακάτη, ἡ· colus, -us καὶ i, θ.
*ἠλεκτρίζω τινὰ ἤ τι· vi electrica imbuo aliquem ἢ aliquid. *μετφ* incendo, inflammo, -are, aliquem. ἠ-

λεκτρίζομαι, electrica vi imbuo. μετῳ. me incendo.

*ἠλεκτρικός, ή, όν· electricus, a, um

ἠλέκτρινος, ον· electrinus, a, um; electrius, a, um.

*ἠλεκτρισμός, ὁ· electrica vis ἢ natura.

ἠλεκτροειδής, ές· electro similis.

ἤλεκτρον, τό· electrum, -i, οὐ.

ἠλεκτροφόρος, ον· electrifer, a, um.

ἠλεκτρώδης, ες· electro similis.

ἠλεός, ά, όν· stolidus, a, um.

ἡλιάζω· insolo, -are; in sole pono aliquid; ad solem expono, aliquid. ἡλιάζομαι, apricor, -ari.

Ἡλιαία, ἡ· Heliaea, -ae, θ.

ἡλιακόν, τό· solarium, -ii, οὐ.

ἡλιακός, ή, όν· solaris, e. ἡλιακὸς ἐνιαυτός, annus solaris.

ἡλίασις, ἡ· insolatio, -onis, θ.

ἡλιαστήριον, τό· solarium, -ii, οὐ.

ἡλιαστής, ὁ· judex in Heliaea.

ἡλιαστικὸς (=δικαστικός)· judicialis

ἡλιαυγής· solis splendorem habens.

ἡλιάω -ῶ· ut sol candeo.

ἠλιθιάζω· stulte ago; stultus et stupidus sum.

ἠλίθιος, α, ον· stultus, a, um; stolidus, a, um; stupidus, a, um.

ἠλιθιότης, ἡ· stultitia, -ae, θ. stoliditas, -atis, θ. stupiditas, -atis, θ.

ἠλιθιόω -ῶ· stultum reddo.

ἠλιθιώδης, ες· stulto similis

ἡλικία, ἡ· aetas, -atis, θ. ἡ νεαρὰ (ἡ παιδική, ἡ τρυφερὰ) ἡλικία, prima ἢ tenera aetas, aetas puerilis, pueritia. ἀπὸ τῆς παιδικῆς ἡλικίας (= ἐκ παιδός, ἐκ παίδων), a pueritia, a puero, a pueris, ab initio aetatis, ab ineunte aetate. ἡ ἀνδρικὴ ἡλικία, constans, integra, bona aetas, virilis aetas. ἡ καθεστηκυῖα (ἡ ὥριμος) ἡλικία, comfirmata, matura aetas. ἡ μέση ἡλικία, media aetas. ἡ προκεχωρηκυῖα (προβεβηκυῖα) ἡλικία, provecta aetas. ἡ ἐσχάτη (ἡ γεροντικὴ) ἡλικία, decrepita, extrema, exacta aetas; aetas senilis; mala aetas. ἡλικία γάμου, aetas nuptiis matura. ἡλικία στρατεύσιμος, aetas bello apta. ἡ ἀκμὴ τῆς ἡλικίας, flos aetatis. ἐντεῦθ. florens ἢ vegeta aetas, adolescentia, juventus. οἱ ἐν ἡλικίᾳ, florentes aetate, juventus. οὔπω ἐν ἡλικίᾳ ἦν, nondum adolescentiam inierat. —. *φράσεις (νεοελ.): ποῖον ἔτος τῆς ἡλικίας σας ἔχετε; ποίας ἡλικίας εἶσθε; quot annos natus es? quotum annum agis? ποίαν ἡλικίαν μοῦ δίδετε; τίνος ἡλικίας σᾶς φαίνομαι; quid tibi aetatis ego videor? ἡλικίαν ἔχω τριάκοντα ἐτῶν, triginta annos natus, tricesimum annum agens. ἀπέθανεν εἰς ἡλικίαν εἴκοσιν ἐτῶν, cum esset annorum viginti mortuus est.

ἡλικιώτης, ὁ, ἡλικιῶτις, ἡ· aetate par; aequalis. οἱ ἡλικιῶται, aequales.

ἡλίκος, η, ον· quantus, a, um.

ἡλιόβλητος, ον· solis radiis ictus.

ἡλιοειδής, ές· soli similis, e.

ἡλιοκαής, ές· perustus a sole.

ἡλιοκαΐα, ἡ· aestus solis.

ἡλιόκαυστος, ον· sole exustus.

ἡλιόμορφος· solis formam habens.

ἥλιος, ὁ· sol, solis, ἀ. ὁ ἀνατέλλων ἥλιος, oriens sol. ὁ δυόμενος ἥλιος, occidens sol. μικρὸν πρὸ δύνοντος ἡλίου, paulo aute solis occasum. ἅμα ἡλίῳ ἀνιόντι ἢ ἀνίσχοντι, ab sole orto.

ἡλιοσκόπιον, τό· helioscopion, -ii.

ἡλιοτρόπιον, τό· heliotropium, -ii.

Ἡλιούπολις, ἡ· Heliopolis, -is, θ.

ἡλιόω -ῶ· insolo, -are; in solo expono. ἡλιοῦμαι, a sole illustror.

Ἦλις, ἡ· Elis, -idis, αἰτ. -liden, ἀφ. -lide. Ἠλεῖος, Eleus καὶ Elius, a, um. οἱ Ἠλεῖοι, Elei (Elii), -orum, ἀ. Ἠλειακός, ή, όν, Eliacus, a, um.

ἡλίσκος, ον· claviculus, -i, ἀ.

ἡλίωσις, ἡ· insolatio, -onis, θ.

ἧλος, ὁ· clavus, -i, ἀ. σιδηροῦς ἧλος, clavus ferreus.

ἡλόω -ῶ· clavo, are (aliquid).

Ἠλύσιον πεδίον· Elysius campus; vallis Elysia.

ἡλωτός, ή, όν· clavatus, a, um; clavo fixus, a, um.

ἡμεδαπός, ή, όν· nostras, -atis.

ἡμεῖς· nos. ἡμεῖς γε, nosmet. μνήμων ἡμῶν, memor nostri. οὐδεὶς (ἐξ) ἡμῶν, nemo nostrum.

ἡμελημένως· negligenter.

ἡμέρα, ἡ· dies, -ei, ἀ. ἡ ἡμέρα θερμή, ψυχρά ἐστι, dies calidus, frigidus est. ἅμα τῇ ἡμέρᾳ, cum die, prima luce. προϊούσης τῆς ἡμέρας, multo die. καθ' ἡμέραν, quotidie, in dies. ἡμέραν καὶ νύκτα, diem noctem-

que. ἡμέρας καὶ νυκτός, die et nocte, diu noctuque. νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν, nocte (noctu) et interdiu. καθ' ἡμέραν, quotidie, in dies. μετ' οὐ πολλὰς ἡμέρας, post paucos dies, paucis diebus post. *δύο, τρεῖς, τέσσαρες ἡμέραι, biduum, triduum, quatriduum. *ἡμέραν παρ' ἡμέραν, alternis diebus. *ἐπὶ τῶν ἡμερῶν ἡμῶν, nostra aetate ἢ memoria. *καλὴ ἡμέρα, φίλε, salve, mi amice. ἑορτάσιμος ἡμέρα, dies festus. ῥητή, τεταγμένη ἡμέρα, dies status (stata), dies constitutus (constituta), dies dictus (dicta). μέχρι ταύτης τῆς ἡμέρας, usque ad hanc diem.

ἡμερεύω. 1) diem transigo. *2) *νεοελ.* α) mitigo, -are. β) mansuesco, -ere.

ἡμερήσιος, α, ον· unius diei; diurnus, a, um. ὁ ἡμερήσιος μισθός, τὸ ἡμερήσιον, merces diurna. ἡμερησία ὁδός, iter unius diei.

ἡμερινός, ή, όν· diurnus, a, um. ἡμερινὸν φῶς, lumen diurnum. φυλακὴ ἡμερινή, praesidium diurnum.

ἡμερόβιος, ον· in diem vivens.

ἡμεροδρομέω -ῶ· cursor sum.

ἡμεροδρόμος, ὁ· cursor, -oris, ἀ.

ἡμερόκοιτος· interdiu dormiens.

ἡμερολόγιον, τό· calendarium, -ii.

**ἡμερομίσθιον, τό·* merces diurna.

ἡμερονύκτιον, τό· diei et noctis spatium.

ἥμερος, ον· mansuetus, a, um; cicur, -uris; mitis, e. ζῶα ἥμερα, animalia cicura. ἥμερα φυτά, δένδρα, plantae, arbores sativae.

ἡμεροσκόπος, ὁ· diurnas excubias agens.

ἡμερότης, ἡ· mansuetudo, -inis, θ.

ἡμεροφανής, ές· interdiu lucens.

ἡμεροφύλαξ, ὁ· custos diurnus.

ἡμερόφωνος, ὁ· diem vocens.

ἡμερόω -ῶ· mansuefacio, -ere; cicuro, -are; mitigo, -are, aliquid ἢ aliquem. **ἡμεροῦμαι,** mansuefio (-factus sum, -ieri); mansuesco (-evi, -ere). ἡμερωμένος, η, ον, mansuetus, a, um.

ἡμέρωμα, τό· mansuefactum, -i, οὐ.

ἡμέρωσις, ἡ· mansuetudo, -inis, θ. mitigatio, -onis, θ.

ἡμερωτής, ὁ· mansuetarius, -ii, ἀ.

ἡμέτερος, α, ον· noster, -tra, -trum. ἡ ἡμετέρα, nostra patria.

ἡμιάγρυπνος, ον· semivigil, -ilis.

ἡμίανδρος· semimas, -aris, ἀ. semivir -i, ἀ. semimasculus, -i, ἀ.

ἡμιάνθρωπος, ὁ· semihomo, -inis, ἀ. semivir, -i, ἀ.

ἡμιάρρην, ὁ· semimas, -aris, ἀ.

ἡμιασσάριον, τό· semis, -issis, ἀ.

ἡμιβάρβαρος, ον· semibarbarus, a, um.

ἡμιβαφής· dimidia parte tinctus.

ἡμίβροχος, ον· semimaditus, a, um.

ἡμίβρωτος, ον· semesus, a, um.

ἡμιγέρων, ὁ· semisenex, -enis.

ἡμίγραμμον, τό· semiscripulum, -i.

ἡμίγυμνος, ον· semiamictus, a, um; seminudus, a, um.

ἡμιδακτυλιαῖος· semidigitalis, e.

ἡμιδακτύλιον· digiti dimidia pars.

ἡμιδαρεικός, όν· daricus dimidius.

ἡμιδεκάτη, ἡ· semidecima, -ae, θ.

ἡμιδιάμετρος, ἡ· semidiametros, θ.

ἡμίδουλος, ον· semiliber, a, um.

ἡμίεκτον, τό· dimidium sextarii.

ἡμιέλλην, ὁ· semigraecus, -i, ἀ.

ἡμίεργος, ον· semiconfectus, a, um.

ἡμιετής, ές· semiannuus, a, um.

ἡμίεφθος, ον· semicoctus, a, um; semicrudus, a, um.

ἡμίζωος, ον· semivivus, a, um.

ἡμιθαλής, ές· semiviridis, e.

ἡμιθανής, ές· semivivus, a, um; semianimis, e; semimortuus, a, um.

ἡμίθεος, ὁ· semideus, -i, ἀ. hemitheus, -i, ἀ. ἡ ἡμίθεος, semidea, -ae, θ. ἡμιθέων γένος, genus semideum.

ἡμίθηρ, ὁ· semifer; semivir

ἡμιθνής· semianimis, e; seminex, -icis.

ἡμίκαυστος, ἡμίκαυτος, ον· semiustus, a, um; semiustulatus, semicombustus, semicrematus, a, um.

ἡμίκενος, ον· seminanis, e.

ἡμικέφαλον, τό· sinciput, -itis, οὐ.

ἡμίκλαστος, ον· semifractus, a, um; semiruptus, a, um.

ἡμίκλειστος, ον· semiclausus, a, um; semiadapertus, a, um.

ἡμικλήριον, τό· dimidia hereditas.

ἡμίκοπος, ον· semisectus, a, um; semiamputatus, a, um.

ἡμικοτύλη, ἡ· dimidia cotyla.

ἡμικρανία· dolor dimidii capitis.

ἡμίκρανον, τό· sinciput, -itis, οὐ.

ἡμικύαθος, ὁ· cyathus dimidius.
ἡμικύκλιον, τό, ἡμίκυκλος, ὁ· semicirculus, -i, ἀ. hemicyclium, -ii, οὐ hemycyclus, -i, ἀ.
ἡμικύκλιος, ον· semiciroulatus, a, um; semirotundus, a, um.
ἡμικύλινδρος· cylindrus dimidius.
ἡμικύων, ὁ· semicanis, -is.
ἡμίλευκος, ον· semialbus, a, um.
ἡμίλιτρον, τό· semilibra, -ae, θ.
ἡμίλουτος, ον· semilautus, a, um.
ἡμιλοχία, ἡ· dimidia cohors.
ἡμιμάθεια, ἡ· semiperitia, -ae, θ.
ἡμιμαθής, ές· semidoctus, a, um; semiperitus, a, um; sciolus, -i.
ἡμιμανής, ές· paene insanus.
ἡμιμάραντος, ον· flaccidus, a, um; paene aridus, a, um.
ἡμιμάσητος, ον· semimansus, a, um.
ἡμιμέδιμνον, τό· semodius, -i, ἀ. semimedimnus, -i. ἐξ ἡμιμεδνίμου, semodialis, e.
ἡμιμέθυσος, ον· vino semigravis.
ἡμιμερής, ές· dimidiae partis.
ἡμίμετρον· dimidium mensurae.
ἡμιμηνιαῖος, α, ον· semestris, e. ἡμιμηνιαῖος χρόνος, semestrium, -i, οὐ.
ἡμιμναῖον, τό· dimidia mina.
ἡμιμναῖος, α, ον· dimidiam minam valens.
ἡμιμόριον, τό· dimidia pars.
ἡμίνα (= κοτύλη)· hemîna, -ae, θ.
ἡμίξεστον, τό· dimidius sextarius.
ἡμίξηρος, ον· semiarefactus, a, um.
ἡμιξύρητος, ον· semirasus, a, um.
ἡμιοβόλιον, τό· semiobolus, -i, ἀ.
ἡμιολία (ναῦς)· navis piratica; myoparo, -onis, ἀ. hemiolia, -ae, θ.
ἡμιόλιος, ον· sexquialter, a, um.
ἡμιόνειος, α, ον· mularis, e.
ἡμιονηγός, ὁ· mulio, -onis, ἀ.
ἡμιονικός, ή, όν· mularis, e.
ἡμίονος, ὁ· mulus, -i, ἀ. ἡ ἡμίονος, mula, -ae, θ.
ἡμίοπτος, ον· semicoctus, a, um.
ἡμιπαγής, ές· semiconcretus, a, um.
ἡμιπαίδευτος, ον· semidoctus, a, um.
ἡμιπέπανος· semimaturus, a, um.
ἡμίπεπτος, ον· semicoctus, a, um; semicrudus, a, um.
ἡμιπηχυαῖος, α, ον, ἡμίπηχυς, υ· semicubitalis, e.
ἡμίπλεθρον, τό· semijugerum, -i.
ἡμιπληγία, ἡ· hemiplegia, -ae, θ.
ἡμιπληκτικός· hemiplegia laborans.
ἡμιπλήρης, ἡμιπλήρωτος· semiplenus, a, um; seminanis, e.
ἡμιπλίνθιον, τό· semilater, -eris, ἀ.
ἡμίπνικτος, ον· paene suffocatus.
ἡμίπνοος -ους· semianimis, e.
ἡμιποδιαῖος· semipedaneus, a, um.
ἡμιπόδιον, τό· semipes, -edis, ἀ.
ἡμιπόνηρος, ον· semimalus, a, um.
ἡμίπους, ὁ· semipes, -edis, ἀ.
ἡμίπτωτος, ον· semirutus, a, um.
ἡμιπύργιον, τό· turris dimidiata.
ἡμίπυρος, ον· semiustus, a, um.
ἡμιπύρωτος· semicombustus, a, um.
ἡμιρραγής, ές· semifractus, a, um.
ἡμισάκιον, τό· saccus dimidius.
ἡμισαπής, ές· semiputris, e.
ἡμίσεια, θηλ. τοῦ ἥμισυς.
ἡμίσευμα, τό· dimidium, -ii, οὐ.
ἡμισεύω· dimidio (-are) aliquid, aequaliter divido (-ere) aliquid. ἡμισευθείς, -εῖσα, -έν, dimidiatus, a, um.
ἡμίσοφος, ον· semisapiens, entis.
ἡμιστάδιον, τό· stadium dimidium.
ἡμιστίχιον, τό· dimidiatus versus; hemistichium, -i, οὐ.
ἡμιστρόγγυλος, ον· semirotundus.
ἥμισυς, ἡμίσεια, ἥμισυ· 1) dimidius, a, um; semis (ἄκλ.). ὁ ἥμισυς ἐνιαυτός, τὸ ἥμισυ τοῦ ἔτους, dimidius annus. τὸ ἥμισυ, dimidium, dimidia pars. οἱ ἡμίσεις (τὸ ἥμισυ) τῶν στρατιωτῶν, dimidium militum. τοῦτό ἐστι τὸ ἥμισυ, hoc est semis. τῷ ἡμίσει μείζων, dimidio major. ἡ ἀρχὴ ἥμισυ τοῦ παντός, dimidium facti, qui coepit, habet. 2) = ἡμισευθείς, εἰς τὸ ἥμισυ διαιρεθείς, dimidiatus, a, um. ἥμισυ ποτήριον οἴνου, poculum vini dimidiatum. ἡμίσεια ὥρα, dimitiata hora; dimidia pars horae. 3) ἐν συνθέσει γίνεται **ἡμι-**, sem-. ἡμίθεος, semideus. ἡμιγέρων, semisenix. ἡμιμέθυσος, vino semigravis κτλ.
ἡμισφαίριον, τό· dimidiata sphaera; hemisphaerium, -i, οὐ.
ἡμιτάλαντον· dimidium talenti.
ἡμιτέλεστος, ον, ἡμιτελής, ές· semiperfectus, semiperactus, semitractatus, imperfectus, a, um.
*__ἡμιτελῶς·__ imperfecte.
ἡμίτμητος· in duas partes sectus.
ἡμίτομος, ον· dimidiatus, a, um.
ἡμιτόνιον, τό· semitonium, -ii, οὐ.

ἡμίτραυλος, ον· semibalbus, a, um
ἡμιτριβής, ές· paullulum detritus.
ἡμιτύμβιον, τό· parvum sepulcrum.
ἡμιτυμπάνιστος· paene occisus.
ἡμίϋπνος, ον· semisomnis, e; semisopîtus, a, um.
ἡμιφάλακρος· semicalvus, a, um.
ἡμιφανής, ές· semiconspicuns, a.
ἡμιφλεγής, ές, ἡμίφλεκτος, ον· semiustus ἢ semustus, a, um.
ἡμίφρακτος· dimidia parte septus.
ἡμίφωνος, ον· semisonans, -ntis; semivocalis, e. τὰ ἡμίφωνα, literae semivocales.
ἡμίχλωρος, ον· semiviridis, e.
ἡμιχόριον, τό· dimidius chorus.
ἡμίχουν, τό· dimidius congius.
ἡμίχρηστος, ον· non satis bonus.
ἡμίχρυσος, ον· dimidius aureus.
ἡμίχωστος, ον· semiobrutus, a, um; semisepultus, a, um.
ἡμίψυκτος· semigelatus, a, um.
ἡμιωβολιαῖος· semiobolum aequans.
ἡμιώβολον, τό· semiobolus, -i, ἀ.
ἡμιώριον, τό· semihôra, -ae θ.
ἤν· si: ἢν δυνηθῶ τοῦτο ποιῆσαι, si id facere potuero.
ἠναγκασμένος, η, ον· coactus, a, um. ἴδε **ἀναγκάζω.**
ἠναγκασμένως· coacte.
ἡνία, ἡ (ἡνίον, τό)· habena, -ae, θ. αἱ ἡνίαι (τὰ ἡνία), habenae, -arum τὰς ἡνίας ἕλκω, habenas adduco. τὰς ἡνίας χαλῶ (ἀνίημι), habenas do ἢ remitto. *μετφ.* αἱ ἡνίαι τοῦ κράτους, habenae imperii, frenum imperii.
ἡνίκα· quum, quando. ἡνίκα ἡ Σικελία ηὐδαιμόνει, quum Sicilia florebat. ἡνίκα τοὺς πρέσβεις ἐπέμψαμεν, quando legatos misimus.
ἡνιοποιεῖον· officina habenarum.
ἡνιοποιέω -ῶ· habenas conficio.
ἡνιοποιός· habenas faciens.
ἡνιοχεία, ἡ· aurigatio, -onis, θ.
ἡνιοχέω -ῶ· aurigo, -are.
ἡνιόχησις, ἡ· aurigatio, -onis, θ.
ἡνιοχικός, ή, όν· aurigalis, e.
ἡνίοχος, ὁ· auriga, -ae, ἀ. ἐπιτελῶ ἔργα ἡνιόχου, officiis aurigae fungor.
ἤνυστρον, τό· abomasus, -i, ἀ.
ἡνωμένως· conjunctim.
ἧξω· ἴδε **ἔρχομαι** καὶ **ἥκω.**
ἧπαρ, τό· jecur, -oris ἢ -inoris, οὐ. h e p a r, -atis. οὐ

ἡπατιαῖος, α, ον· hepatarius, a, um.
ἡπατικός, ή, όν· hepaticus, a, um. jecurosus, a, um.
ἡπάτιον, τό· hepatium, -ii, οὐ.
ἡπατῖτις (νόσος)· hepataria.
ἡπατοειδής, ές· jecinori similis.
ἡπατοσκοπέω -ῶ· exta consulo.
ἡπατοσκοπία· haruspicina, -ae, θ
ἡπατοσκόπος, ὁ· haruspex, -icis.
ἠπειγμένως· festinato; cito.
ἠπειρογενής· in continente natus.
ἠπειρόθεν· a continente.
ἠπειρόω -ῶ· continentem facio.
ἤπειρος, ἡ· 1) continens terra ἢ ἁπλ. continens, -ntis, θ. 2) E p i r u s (-os), -i, θ. **Ἠπειρώτης**, Epirôtes, -ae, ἀ. **Ἠπειρωτικός**, ή, όν, Epiroticus, a, um.
ἤπησις, ἡ· sartura, -ae, θ.
ἠπητήριον, τό· subula, -ae, θ.
ἠπητής, ὁ· sartor, -oris, ἀ.
ἠπίαλος (πυρετός)· febris algida.
ἠπιόθυμος, ον· mitis animi.
ἤπιος, α, ον· placidus, a, um; mitis, is; lenis, e.
ἠπίως· leniter; benigne.
ἠπιότης, ἡ· lenitas, -atis, θ.
ἦρ (= ἔαρ), τό· ver, veris, οὐ.
Ἥρα, ἡ· Juno, -onis, θ. **Ἡραῖος** (τῆς Ἥρας), Junonius, a, um. τὸ **Ἡραῖον**, Junonis templum.
Ἡράκλεια, ἡ· Heraclêa, -ae, θ.
Ἡρακλεώτης, Heracleensis, -is, ἀ.
Ἡρακλεωτικός, ή, όν, Heracleoticus, a, um.
Ἡρακλῆς, ὁ· Hercules, -is, θ. μὰ τὸν Ἡρακλέα, hercule! **Ἡράκλειος**, Herculeus ἢ Herculanus, a, um. αἱ Ἡράκλειοι στῆλαι, Herculis columnae. ὁ καθ' Ἡρακλείους στήλας πόρος, fretum Herculeum. τὸ **Ἡράκλειον**· α) πόλις, Herculaneum, -ii, οὐ. β) = ναός, templum Herculis. τὰ **Ἡράκλεια**, festum in honorem Herculis.
Ἡράκλειτος, ὁ· Heraclîtus, -i, ἀ.
Ἡρακλειτιστής, sectator Heracleti.
ἠρέμα· sensim; paullatim; lente; quiete.
ἠρεμαῖος, α, ον· quietus, a, um; lentus, a, um.
ἠρεμαίως· sensim; lente.
ἠρεμέω -ῶ· quiesco, -ere; quietus sum; consisto, -ere.
ἠρέμησις, ἡ· quies, -etis, θ.

ἠρεμία, ἡ· quies, -etis, θ. tranquillitas, -atis θ.
ἠρεμίζω· quiescere facio.
ἤρεμος, ον· quietus, a, um; lentus, a, um; mitis, e; tranquillus, a, um.
ἠριγένεια· mane nata (Aurora).
ἡρμοσμένως· apte.
Ἡρώ, ἡ· Hero, -us, θ.
Ἡρώδης, ὁ· Herôdes, -ae, ἀ.
ἡρώειον (φ.)· heroïon, -ii, οὐ.
ἡρωελεγεῖον, τό· metrum heroicum et elegiacum.
ἡρωϊκός, ή, όν· heroicus, a, um. ἡρωϊκὸν μέτρον, **metrum** heroicum.
ἡρωϊκῶς· heroice; fortiter.
ἡρωΐνη, ἡ· heroina, -ae, θ.
ἡρωΐς, ἡρώϊσσα, ἡ· herôis, -idis, θ. heroïna, -ae, θ.
ἡρῷον, τό· herois fanum; herois monumentum; h e r o u m, -i, οὐ.
ἡρῷος, α, ον· herous, a, um.
ἥρως, ὁ· heros, -oris, ἀ. vir generosus; vir fortis.
ἥσθην ἀόρ. τοῦ **ἥδομαι,** ὃ ἰδέ.
ἠσθόμην· ἀόρ. τοῦ **αἰσθάνομαι.**
Ἡσίοδος, ὁ· Hesiodus, -i, ἀ. **Ἡσιόδειος,** Hesiodêus, a, um.
ἧσσα, ἡσσάομαι, ἥσσων· ἰδὲ **ἧττα, ἡττάομαι, ἥττων.**
ἥσυχα· quiete; tacite; leniter; tranquille.
ἡσυχάζω· 1) συνήθ. ἀμετ. quiesco, -ere; tranquillo, -are. ἡσυχάσατε, quiescete. 2) *μεταβ.* ἡσυχάζω τινά, tranquillo, placo -are, aliquem.
ἡσυχῇ· quiete; leniter.
ἡσυχία, ἡ· quies, -etis, θ. tranquillitas, -atis, θ. silentium, -ii, οὐ.
ἥσυχος, ον· quietus, a, um; tranquillus, a, um.
ἡσύχως· quiete; tranquille.

ἤτοι· 1) ἤτοι — ἤ, aut -aut: ἤτοι ἀληθές ἐστιν, ἢ ψευδές, aut verum est, aut falsum. *2) = δηλαδή, scilicet.
ἧττα, ἡ· clades, -is, θ.
ἡττάομαι -ῶμαι· 1) ἡττῶμαι (=ἥττων εἰμί) τινος, inferior sum aliquo; cedo alicui. 2) (ἐν μάχῃ) ἡττῶμαι, cladem accipio; vincor, -i; superor, -ari. οἱ πολέμιοι ἡττήθησαν, hostes victi sunt ἢ superati sunt. 3) ἡττῶμαι (τὴν δίκην, τ', ἔ. ἀπόλλυμι τὴν δίκην), causâ cado, litem (causam) perdo.
ἥττων, ἧττον· minor, -us (-oris); inferior, -us (-oris). *ἧττον* (ἐπίρ.) minus. οὐδὲν ἧττον, nihil minus. οὐχ ἧττον, non minus. ἧττον εὐτυχῶς, minus prospere.
ἦτο (πρτ. εἰμί)· erat.
Ἥφαιστος, ὁ· Vulcanus, -i, ἀ. μετων. ignis, -is, ἀ. lux, -ucis, θ.
Ἡφαίστειος, Vulcanius, a, um.
Ἡφαιστεῖον, Vulcanal, -alis, οὐ. τὰ **Ἡφαίστεια,** (ἑορτή), Vulcanalia.
Ἡφαίστειον ὄρος· ignifluus mons; mons ex cujus vertice ignes erumpunt.
ἠχεῖον, τό· vas, qua sonus editur.
ἠχήτης, ὁ· sonator, sonarus.
ἠχητικός, ή, όν· sonorus, a, um.
ἠχέω -ῶ· sono (-ui, -are). τὰ τύμπανα ἠχεῖ, tympana sonant. ἡ θάλασσα ἠχεῖ, mare sonat. ἡ σάλπιγξ ἠχεῖ, tuba sonat.
ἠχή, ἡ· sonitus, -us, ἀ.
ἠχόπους, ὁ· sonipes, -edis, ἀ.
ἦχος, ὁ· sonus, -i, ἀ. sonitus, -us, ἀ.
ἠχώ, ἡ· echo, -us, θ.
ἠχώδης, ες· sonorus, a, um.
ἠχωδῶς· sonore.
Ἠώς, ἡ· aurora, -ae, θ.

Θ

Θ, θ (θῆτα), τὸ ὄγδοον γράμμα, litera Θ. ὡς ἀριθμητικὸν σημεῖον τὸ μὲν θ' = novem ἢ nonus, a, um, τὸ δὲ ͵θ = novies mille.
Θαΐς, ἡ· Thaïs, -idis, θ.
θακεύω· sedeo, -ere.
θᾶκος, ὁ· sedile, -is, οὐ.
θαλάμη, ἡ· cubile ferarum.

θαλαμηγὸς (ναῦς)· t h a l a m e g u s, -i, θ. navis cubiculata.
θαλαμηπόλος, ὁ· cubicularius, -ii, ἀ. ἡ θαλαμηπόλος, cubicularia, -ae, θ. ancilla, -ae, θ.
θάλαμος, ὁ· cubiculum, -i, οὐ. conclave, -is, οὐ. νυμφικὸς θάλαμος, cubiculum nupliale, **thalamus, -i, οὐ.**

θάλασσα, ἡ mare, -is, οὐ. thalassa, -ae, θ. θάλασσαι καὶ ποταμοί, maria et flumina. κατὰ θάλασσαν (=διὰ θαλάσσης), mari. κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν, terra marique. διαπερῶ τὴν θάλασσαν, transeo mare. ἥδε ἡ θάλασσα, ἡ καθ' ἡμᾶς (ἡ ἐντός, ἡ ἔσω, ἡ παρ' ἡμῖν) θάλασσα (= ἡ μεσόγειος), mare nostrum. ἡ ἐκτὸς (ἡ ἔξω, ἡ μεγάλη) θάλασσα (= ὁ ὠκεανός), mare magnum, Oceanus, -i, ἀ.

θαλασσεύω 1) in mari versor ἢ sum. 2) in mari navigo.

θαλασσίζω 1) saporem aquae marinae reddo. 2) mari similis sum.

θαλάσσιος, α, ον marinus, a, um. οἶνος θαλασσίας = θαλασσίτης.

θαλασσίτης (οἶνος) thalassites, -ae, θ.

θαλασσοβίωτος, ον e mari victum parans.

θαλασσογενής, ές e mari natus.

θαλασσοειδής, ές mari similis.

θαλασσοκρατέω -ῶ maris imperium teneo; mari dominor (-atus sum, -ari).

θαλασσοκρατία, ἡ maris imperium.

θαλασσοκράτωρ, ὁ maris dominus; maris imperium tenens; mari potitus.

θαλασσομέδων, ὁ mari imperans.

θαλασσόμελι, τό thalassomeli, οὐ.

θαλασσομιγής, ές mari mixtus.

θαλασσόπαις, ὁ maris filius.

θαλασσόπληκτος, ον maris fluctibus percussus ἢ expositus, a, um.

θαλασσοπορέω -ῶ per mare iter facio; navigo, -are.

θαλασσοπορία, ἡ per mare iter; navigatio, -onis, θ. navigium, -ii, οὐ.

θαλασσοπόρος, ὁ per mare iter faciens; navigator, -oris, ἀ.

θαλασσοπόρφυρος, ον purpureus, a, um.

θαλασσόχρους, ουν colore marino.

θαλασσόω -ῶ mari submergo, -ere; inundo, -are.

θαλασσώδης, ες mari similis, e.

θαλάσσωσις, ἡ proluvies maris.

θάλαττα, θαλαττεύω κτλ. ἴδε ***θάλασσα, θαλασσεύω*** κτλ.

Θάλεια, ἡ Thalia, -ae. θ.

θαλερός, ά, όν florens, -ntis; floridus, a, um. virens, -ntis. θαλερὰ δάκρυα, uberes lacrimas.

Θαλῆς, ὁ Thales, -is καὶ -etis, ἀ.

θαλία, ἡ 1) florens fortuna. 2) convivium, -ii, οὐ.

θαλιάζω convivia florida ago.

θαλλός, ὁ germem, -inis, οὐ. frons, -ndis, θ. frutex, -icis, ἀ. μάλ. germen ἢ frons oleae (ὡς σημεῖον ἱκεσίας).

θαλλοφαγέω -ῶ frondes comedo.

θαλλοφορέω -ῶ oleae frondem gesto.

θαλλοφόρος oleae frondem gestans.

θάλλω floreo, (-ui), -ere; vireo (-ui) -ere.

θάλπος, τό calor, -oris, ἀ.

θαλπτήριον, τό fomentum, -i, οὐ.

θαλπτήριος fovendi vim habens.

θάλπω foveo (fovi, fotum) -ere.

θαλπωρή, ἡ fomentum, -i, οὐ.

θαλύσια (ἱερά) cerealia sacra.

θάλψις, ἡ calor, -oris. ἀ.

θαμά crebro; frequenter.

θαμβέω -ῶ stupeo, -ere. ***θαμβοῦμαι,*** obstupesco (-ui) -ere.

θάμβησις, ἡ stupor, -oris, ἀ.

****θαμβός, ή, όν*** obscurus, a, um.

θάμβος, τό stupor, -oris, ἀ.

****θάμβωσις, θάμβωμα*** obscuratio, θ.

θαμίζω frequento, -are. ὁ θαμίζων, frequentator, -oris, ἀ.

θαμινά frequenter.

θαμινός, ή, όν frequens, -ntis.

θαμιστικός frequentativus.

θαμνίσκος, ὁ parvus frutex.

θαμνοειδής, ές frutici similis.

θάμνος, ὁ frutex, -icis, ἀ. οἱ θάμνοι (= ὁ θαμνών), fruticetum, virgulta.

θαμνοφάγος, ον frutice vescens.

θαμνών, ὁ fruticetum, -i, οὐ.

θανάσιμος, ον mortifer, a, um; mortificus, a, um.

θανασίμως mortifere; capitaliter.

θανατάω mori cupio.

θανατηγός, όν mortifer, a, um.

θανατηφορία, ἡ mortis illatio.

θανατηφόρος, ον mortifer, a, um; feralis, e. θανατηφόρον τραῦμα, mortiferum vulnus. θανατηφόρος νόσος, morbus capitalis.

θανατικὴ δίκη causa capitalis; judicium capitis.

θανατοποιός mortificus, a, um.

θάνατος, ὁ mors, -rtis, θ. (ἐν γένει). obitus, -us, ἀ. finis vitae; de-

cessus ἢ excessus e vita; interritus, -us, ἀ. θάνατον αἱροῦμαι, mortem oppeto. θανάτῳ ζημιῶ τινα, morte aliquem mulcto ἢ supplicio, morte afficio aliquem. ἐπὶ θανάτῳ ἄγω, ad mortem ago. θάνατον ἐπιφέρω, morti sum. καταψηφίζομαί τινος (= καταδικάζω τινὰ εἰς) θάνατον, damno aliquem capite ἢ capitis. θανάτου ὑπάγω (= κατηγορῶ) τινα, capitis accuso aliquem. (περὶ) θανάτου κρίνεται, capitis reus est. θάνατον τὴν ζημίαν καθίστημι (ὁρίζω) τινί, capitis poenam alicui constituo. ἄξιον θανάτου ἔργον, facinus capitale. θανάτου ἄξιον ἐστί, θανάτῳ ζημιοῦται, capitale est.

θανατούσια, τά· feralia, -ium, οὐ.

θανατόω -ῶ· 1) occîdo, -ere; morte afficio aliquem. 2) morte aliquem multo; capitis damno aliquem.

θανατώδης, ες· feralis, e.

θανάτωσις, ἡ· occisio, -onis, θ. mortificatio, -onis, θ.

θάπτω· sepelio (-ivi καὶ ii, -ultum, -ire) aliquem. θάπτω τινὰς εἰς ταὐτό, sepelio aliquos in unum. ἐτάφη, τέθαπται ἐντὸς τοῦ ἄστεως, sepultus est in urbe. τεθαμμένος,η,ον, sepultus,a,um.

Θαργηλιών, ὁ· Thargelion, -onis, ἀ. (Majus -Junius).

θαρραλέος, α, ον· 1) fidens ἢ confidens, -ntis. 2) animosus, a, um; magni animi. 3 audax, -acis

θαρραλεότης, ἡ· 1) fiducia, -ae, θ. 2) animositas, -atis, θ.

θαρραλέως· 1) confidenter. 2) animose; magno animo.

θαρρέω -ῶ· 1) magno (bono) animo sum. 2) θαρρεῖν ποιῶ, confirmo animum. 3) θαρρῶ τινι ἢ ἐπί τινι, fido ἢ (μᾶλλ.) confîdo (-isus sum, -ere) alicui ἢ aliquo. 4) θαρρῶ περὶ τῆς σωτηρίας τῆς πόλεως, confido de salute urbis.

θάρρος, τό· 1) fiducia, -ae, θ. μεστὸς θάρρους, plenus fiduciae. τὸ ἐπὶ ταῖς δυνάμεσι θάρρος, fiducia virium 2) animus, -i, ἀ. θάρρος ἐμποιῶ τινι, animum addo alicui. ἀποβάλλω τὸ θάρρος, animum demitto, animo deficio. ἀναλαμβάνω τὸ θάρρος, animum colligo.

θαρρύνω τινά· animum addo alicui; animum alicujus confirmo.

θαρσαλέος, θαρσέω, θάρσος κτλ. ἴδε ***θαρραλέος, θαρρέω, θάρρος*** κτλ.

Θάσος, ἡ· Thasus (-os), -i. ***Θάσιος, α, ον.*** Thasius, a, um.

θάσσων, θάττων· ἴδε ***ταχύς.***

θάτερον, θάτερα· ἴδε ***ἕτερος.***

θαῦμα, τό· 1) miraculum, -i, οὐ. τὰ ἑπτὰ θαύματα, septem miracula. ὑπερφυὲς θαῦμα, prodigium, portentum. 2) = θαυμαστὸν πρᾶγμα, mirum, mira res. θαῦμα ἰδέσθαι, visu mirum. θαῦμα ἀκοῦσαι, auditu mirum. θαῦμα εἰπεῖν, mirum dictu. 3) = θαυμασμός, admiratio, -onis, θ. θαύματος ἄξιος, admirabilis.

θαυμάζω· 1) miror, admîror (-atus sum, -ari). θαυμάζω τι (= ἀπορῶ ἐπί τινι), miror, admiror aliquid ἢ de re aliqua. θαυμάζω ὅτι ἐγένετό τι, miror, admiror aliquid factum esse ἢ quod aliquid factum est. θαυμάζω, τίς ἡ αἰτία ἐστί, admiror, quae causa sit. θαυμάζω, ὅπως ἐδυνήθη, miror, qua ratione potuerit. ἐθαυμάσαμεν τί ποτε εἴη, admirati sumus, quid esset. θαυμάζω, εἰ, admiror, si 2) mirum mihi videtur. 3) θαυμάζω τί τινος, miror aliquid in aliquo. 4) θαυμάζομαι, in miraculo sum. θαυμάζομαι διά τι, (παθητ.) admiror propter aliquid.

θαυμάσιος, α, ον· mirabilis, admirabilis, e; admiratione dignus, a, um; mirificus, a, um.

θαυμασιότης· admirabilitas, -atis, θ.

θαυμασίως· mire; mirifice; mirum in modum; (ad) mirabiliter.

θαυμασμός, ὁ· admiratio, -onis, θ.

θαυμαστέος, α, ον· admirandus, a, um.

θαυμαστής, ὁ· admirator, -oris, ἀ.

θαυμαστικός, ή, όν· admirans, -ntis.

θαυμαστός, ή, όν· 1) mirabilis, e; admirabilis, e; mirificus, a, um. 2) mirus, a, um. θαυμαστὸν ὅσον, mirum in modum, mirum ἢ mirabile quantum. οὐδὲν θαυμαστόν, non est mirabile. θαυμαστὸν εἰπεῖν, mirabile dictu.

θαυμαστῶς· mire; mirifice.

θαυματοποιέω -ῶ· praestigiis utor.

θαυματοποιός, ὁ· praestigiator, -oris, ἀ. ἡ θαυματοποιός, praestigiatrix, -icis, θ. 2) † mirabiliarius, -ii, ἀ.

θαυματουργέω -ῶ· miracula edo; praestigiis utor (-usus sum, -i).
θαυματούργημα, τό· miraculum, -i.
θαυματουργός, ὁ· 1) praestigiator, -oris. 2) † mirabiliarius, -i, ἀ.
θεά, ἡ· dea, -ae, θ. diva, -ae, θ.
θέα, ἡ· spectaculum, -i, οὐ. εἰς θέαν παραγενόμενος, cum spectatum ludos irem.
θέαμα, τό· spectaculum, -i, οὐ.
θεάνθρωπος, ὁ· Deus simul et homo.
θεάομαι -ῶμαι· specto, -are, aliquem ἢ aliquid; contemplor, -ari, aliquid. θεῶμαι τὰ μεγάλα ἱπποδρόμια, specto ludos circenses. οἱ θεώμενοι, spectatores. *ἐθεάθη (=ὤφθη), visus est.
θεάρεστος, ον· deo placens. θεάρεστοι πράξεις, res deo placentes.
θεαρέστως· ita, ut deo placeat; sicut deo placet. θεαρέστως βιώσας, cum e praescripto divino vixisset.
θεαρχία, ἡ· divina gubernatio.
θεατής, ὁ· spectator, -oris, ἀ.
θεάτρια, ἡ· spectatrix, -icis, θ.
θεατός, ή, όν· visibilis, e.
θεατρίδιον, τό· parvum theatrum.
θεατρίζω· in theatro fabulam ago. μάλιστ. δὲ = ἐπὶ κακοῦ. in theatrum ommibus spectandum aliquid produco, publice derideo aliquem ἢ aliquid, publice diffamo aliquem ἢ aliquid. **θεατρίζομαι,** ostentui sum; ignominiam accipio.
θεατρικός, ή, όν· 1) theatricus, a, um; theatralis, e; scenicus, a, um. θεατρικοὶ ἀγῶνες (θεάματα), scenici ludi. 2) *μετφ.* ostentatorius, a, um.
θεατρικῶς· theatraliter; ostentatorie.
θεατρισμός, ὁ· ostentatio, -onis, θ.
θεατροειδής, -ές· theatralis formae.
θεατρομανέω -ῶ· insano theatri amore teneor.
θεατρομανής, ές· qui insano theatri amore tenetur.
θεατρομανία· insanus theatri amor.
θεατρομαχέω -ῶ· in theatro pugno.
θέατρον, τό· 1) theatrum, -i, οὐ. spectaculum, -i, οὐ. μετων. theatrum, spectatores. *2) *νεοελ* πηγαίνω εἰς τὸ θέατρον, spectatum fabulam eo. ἀγαπῶ τὸ θέατρον, libenter fabulam specto. *μετφ.* theatrum, scena, sedes.

θεατρώνης, ὁ· redemptor theatri.
θεηγορέω -ῶ· divina loquor.
θεηγόρος, ὁ· divina loquens.
θεήλατος, ον· a deo immissus.
θεία, ἡ· 1) ἡ πρὸς πατρός, amita, -ae, θ. 2) ἡ πρὸς μητρός, matertera, -ae, θ.
θειάζω (=μαντεύομαι)· divino, -are.
θειασμὸς (=μαντοσύνη)· divinitas.
θεϊκός, ή, όν· divinus, a, um.
***θειϊκός, ή, όν·** sulphureus, a, um.
θεῖναι, ἴδε **τίθημι.**
θεόδομος, ον· a deo exstructus.
θεῖον, τό· sulphur καὶ sulfur, -uris, οὐ. ἐκ θείου, sulphureus, a, um. τὰ θείου μέταλλα, sulphuraria, -ae, θ.
1. **θεῖος, α, ον·** 1) divinus, a, um. **τὰ θεῖα·** α) = τὰ πρὸς τοὺς θεούς, res divinae. β) = τὰ ὑπέργεια, res coelestes. **τὸ θεῖον,** divinitas, -atis, θ. 2) divus, a, um. ἡ θεία γνώμη τοῦ Κάτωνος, diva sententia Catonis.
2. **θεῖος, ὁ·** 1) ὁ πρὸς πατρός, patruus, -i, ἀ. τοῦ θείου, patruus, a, um. 2) ὁ πρὸς μητρός, avunculus, -i, ἀ.
θειότης, ἡ· divinitas, -atis, θ. divina natura.
θειόχρους, ουν· sulphureus, a, um.
θειόω -ῶ· sulphure perfumo.
θειώδης, ες· sulphureus, a, um; sulphuratus, a, um. θειώδης τόπος, sulphuratio, -onis, θ.
θείως· 1) divine. 2) divinitus.
θειωρυχεῖον, τό· fodina sulphri.
***θεϊσμός, ὁ·** deismus, -i, ἀ. in unum deum fides.
θέλγητρον, τό· delenimentum, -i, οὐ. illecebrae, -arum, θ.
θέλγω· 1) mulceo, -ere, aliquem ἢ aliquid. 2) delenio, -ire; oblenio, -ire, aliquem. *3) *νεοελ.* **θέλγομαι,** me oblecto; gaudeo, mihi pergratum est (quod).
θέλημα, τό· voluntas, atis, θ. γεννηθήτω τὸ θέλημά σου, fiat tua voluntas.
θεληματικῶς· (mea κτλ.) sponte; voluntate (mea, tua κτλ.).
θέλησις, ἡ· voluntas, -atis, θ.
θελητής, ὁ· qui vult.
θελητός, ή, όν· cupitus, a, um.
θελκτήρ, ὁ· delenitor, -oris, ἀ.
θελκτήριος, α, ον, θελκτικός, ή, όν· deleniens, -ntis; oblectans, -ntis; illecebrosus, a, um.

θελξίκαρδος, **ον**· cor demulcens.
θέλξις, **ἡ**· oblectatio, -onis θ.
θελξίφρων, **ον**· animun oblectans.
θέλω· volo (volui, -velle) θέλεις; visne? εἰ θέλεις, si tibi volenti est. ἂν θεὸς θέλῃ, si deus velit· θέλων -ουσα, -ον, cupiens, -ntis.
θέμα, **τό**· 1) positum, -i, οὐ. 2) = τὸ κατατεθειμένον χρῆμα, depositum, -i, οὐ. 3) παρὰ τοῦ Βυζαντ. provincia -ae, θ. 4) = ἡ ὑπόθεσις, τὸ προκείμενον, quod propositum est, ἢ ἁπλ. propositum, i, οὐ. res proposita; thema, -atis, οὐ. 5) ἐν τῇ γραμμ. vox primitiva. *6) τὸ ἐν σχολ. θέμα, exercitium scribendum ἢ ἁπλ. exercitium, -ii, οὐ. thema, -atis, οὐ. θέμα γράφω, exercitium scribo ἢ facio.
θεματικός, **ή**, **όν**. 1) positivus, a, um 2) ἐν τῇ γραμμ. primitivus, a, um.
***θεματογραφέω**, **ῶ**· exercitium ἢ exercitia scribo.
***θεματογραφία**, **ἡ**· exercitiorum scriptio, -onis, θ.
θεματοφύλαξ, **ὁ**· custos depositi.
θεμελιακός, **ή**, **όν**. fundamentalis, e.
θεμέλιον, **τό**· fundamentum, -i, οὐ βάλλω, τίθημι (τίθεμαι) τὰ θεμέλια, fundamenta jacio ἢ pono.
θεμελιόθεν· funditus.
θεμέλιος (λίθος)· fundamentum, -i, οὐ. οἱ θεμέλιοι, fundamenta. ἐκ θεμελίων, funditus.
θεμελιόω -**ῶ**· 1) fundo, -are, aliquid; fundamenta alicujus rei jacio. θεμελιῶ πόλιν, condo urbem. 2) θεμελιοῦμαι (ἔν) τινι, nitor re aliqua, positus sum in re aliqua. θεμελιωθείς, τεθεμελιωμένος, fundatus, stabilitus, firmus a, um.
θεμελίωσις, **ἡ**, fundatio, -onis, θ.
θελελιωτής, **ὁ**· fundator, -oris, ἀ.
θέμις· fas (ἄκλ.). θέμις ἐστί. fas est, licet. οὐ θέμις εἰπεῖν, nefas dicere. οὐ θέμις ἐστὶ ποιεῖν τι, nefas est aliquid facere.
Θέμις, **ἡ**· Themis, -idis, θ. ἐντεῦθ. = justitia, -ae, θ.
θεμιστεύω· judico, -are.
θεμιστοπόλος, **ὁ**· judex, -icis ἀ.
Θεμιστοκλῆς, **ὁ**·Themistocles.-is ἀ.
θεμιστός, **θεμιτός**, **ή**, **όν**. licitus, a um; legitimus, a, um. θεμιτόν ἐστι, fas est, licet. οὐ θεμιτόν ἐστι, nefas est, non licet.

θεμιτῶς licite; legitime.
θέναρ **τό**· vola, -ae, θ.
θεοβλάβεια, **ἡ**· vesania (divinitus immissa)
θεοβλαβής, **ές**· vesaniâ a deo ictus; vesanus, a, um.
θεόβλητος, **ον**· a deo ictus, a, um.
θεογαμία, **ἡ** nuptiae deorum
θεογέννητος, **ον**· 1) a deo genitus, a, um. 2) † baptizatus, a. um.
θεογεννής, **ές** divini generis·
θεογεννήτρια, **ἡ** dei genetrix.
θεόγλωσσος, **ον**· cui divina est lingua; disertissimus, a, um.
θεογνωσία, **ἡ**· dei cognitio.
θεογονία, **ἡ**· deorum origo.
θεόγονος, **ον**· a deo natus.
θεόγραφος, **ον**· a deo scriptus
θεόγυμνος, **ον** nudissimus a, um
θεοδέγμων, **ον**· deum excipiens.
θεοδίδακτος, **ον**· a deo doctus.
θεόδμητος, **ον**· a deo aedificatus,
θεοδοσία, **ἡ**· oblatio victimarum.
θεοδόσιος, **θεόδοτος**, **ον** dinivitus datus, a, um.
Θεοδόσιος, **ὁ**· Theodosius,
θεόδουλος, **ὁ**· dei servus.
θεοδόχος, **ον**· deum suscipiens·
θεοδώρητος, **ον**· divinitus datus.
Θεόδωρος, **ὁ**· Theodorus, -i, οὐ.
θεοειδής, **ές**· deo similis; divinâ formâ praeditus, a um. ἐντεῦθ. = pulcher, a, um; eximius, a, um·
θεοείκελος, **ον**· deo similis.
θεοεχθία, **ἡ**· odium deorum.
θεόθεν· divinitus; a deo.
θεοκάπηλος, **ον**· res divinas cauponans.
***θεοκατάρατος**, **ον**· a, deo exsecratus, a, um; nefarius, a, um.
θεοκῆρυξ, **ὁ** praeco dei.
θεοκίνητος, **ον**· a deo commotus.
θεόκλητος. **ον**· a deo vocatus.
θεοκλητέω -**ῶ**· deum invoco.
θεοκόλος. **ὁ**· sacerdos, -otis ἀ.
θεοκρατία, **ἡ**· Dei imperium.
***θεοκρατικός**, **ή**, **όν**· Dei imperium habens.
θεοκρίτης, **ὁ**· deorum judex.
θεόκτιστος, **ον**· a deo creatus ἢ institutus, a, um.
θεοκτονία, **ἡ**· dei nex.
θεοκτόνος, **ον**· deum interficiens.
θεολαμπής, **ές**· divinitus splendens.

θεόληπτος· numine afflatus, um.
θεοληψία, ἡ· numinis afflatus.
θεολογέω -ῶ· de deo loquor; de rebus divinis dissero; theologice disputo, -are.
θεολογία, ἡ· scientia rerum divinarum; theologia, -ae, θ.
θεολογικός, ή, όν· theologicus, a, um.
θεολόγος, ὁ· theologus, -i, ἀ.
θεομακάριστος· divine beatus, a.
θεομανία, ἡ· furor divinus.
θεομαντεία, ἡ· divinum oraculum.
θεόμαντις· divino instictu vates.
θεομαχέω -ῶ· cum deo pugno
θεομαχία, ἡ· deorum pugna.
θεομάχος, ον· cum deo pugnans
θεομηνία, ἡ· ira divina.
θεομήτωρ, ἡ· dei mater.
θεομιμησία, ἡ· dei imitatio.
θεόμιμος, ον· deum imitans.
θεομισής, θεομίσητος· deo invisus, a, um. θεομίσης, qui deum odit.
θεόμορφος, ον· divinae formae.
θεομυσής, ές· deo abominandus.
θεόπαις, ὁ, ἡ· a deo natus, a.
θεοπάτωρ, ὁ· dei pater (David).
θεοπειθής, ές· obediens deo.
θεόπεμπτος· a deo missus, a, um.
θεοπλαστέω -ῶ· deum fingo.
θεοπλάστης· imaginum dei fictor.
θεόπληκτος, ον· a deo ictus, a, um.
θεοπνευστία, ἡ· divina inspiratio.
θεόπνευστος, ον· a deo inspiratus.
θεοποιέω -ῶ· 1) deum facio. 2) θεοποιῶ τινα, ex homine deum facio aliquem; consecro aliquem; summis laudibus in coelum tollo aliquem.
θεοποίησις, ἡ· consecratio, -onis, θ. nimiae laudes.
θεοποίητος, ον· a deo factus, a, um.
θεοπόλος, ὁ· sacerdos, -otis, ἀ.
θεόπομπος· divinitus datus, a, um. Κύρ. ὄν. Theopompus, -i, ἀ.
θεοπρέπεια, ἡ· magnificentia deo digna.
θεοπρεπής, ές· deum decens; deo conveniens. τὸ θεοπρεπές, divina majestas.
θεοπρόβλητος· divinitus electus.
θεοπροπία, ἡ· vaticinatio, -onis, θ.
θεοπρόπος, ὁ· vates, -is, ἀ.
θεοπρόσδεκτος, ον· a deo exceptus.
θεόπτης, ὁ· qui deum videt.
θεοπτία, ἡ· divina visio.
θεόπτυστος, ον· deo abominatus.
θεορρήμων, ὁ· divina loquens.
θεόρρητος, ον· a deo dictus.
θεόρρυτος, ον· a deo profluens.
θεός, ὁ· deus, -i, ἀ. οἱ θεοί, dei, deorum, ἀ. οἱ οὐράνιοι θεοί, superi, -orum, ἀ. οἱ καταχθόνιοι θεοί, inferi, -orum, ἀ. ἐκ θεοῦ, a deo, divinitus. τὰ τῶν θεῶν, τὰ περὶ θεούς, τὰ πρὸς θεούς, divinae res. πρὸς θεοῦ, pro deum immortalem, pro deûm fidem. πρὸς (τῶν) θεῶν, pro deûm immortalium, per deos (immortales). ἐὰν θεὸς ἐθέλῃ, ἢν θεὸς θέλῃ (θεοῦ θέλοντος), si deus velit, deo volente. σὺν θεῷ, deo juvante. χάρις τῷ θεῷ, dei benegnitate. ἐπιμαρτύρομαι τὸν θεόν, testor deum. ὃ μὴ γένοιτο, ὦ θεοί, quod omen dii avertant, quod deus prohibeat ἢ avertat. οἱ τῶν ἐθνικῶν (οἱ ψευδεῖς) θεοί, dii gentium. τίθημί τινα ἐν τοῖς θεοῖς, in deos, in deorum numerum aliquem refero. ἀπὸ θεοῦ ἄρχεσθαι, ab Jove principium.
θεόσδοτος, ον· a deo datus.
θεοσέβεια, ἡ· 1) dei cultus; religio, -onis, θ. 2) pietas, -atis, θ.
θεοσεβέω -ῶ· deum colo.
θεοσεβής, ές· religiosus, a, um; pius a, um.
θεοσεβῶς· religiose; pie.
θεοσεχθρία, ἡ· odium in deum.
θεοσημεία, ἡ· signum divinum.
θεοσοφία, ἡ· rerum divinarum scientia.
θεόσοφος, ον· in divinis peritus.
θεόστεπτος, θεοστεφὴς (βασιλεύς) a deo coronatus (rex).
θεοστήρικτος, ον· deo innixus.
θεοστυγής, ές· θεοστύγητος, ον· deo invisus, a, um.
θεοστυγία, ἡ· odium dei.
θεοσύλης, ὁ· sacrilegus, -i, ἀ.
θεοσυλία, ἡ· sacrilegium, -ii, οὐ.
θεοσύστατος· a deo commendatus.
θεοτερπής, ές. deo gratus, a, um.
θεότευκτος, ον· a deo factus, a, um.
θεότης, ἡ· deitas, -atis, θ.
θεοτίμητος, ον· a deo honoratus.
1. **θεοτόκος, ἡ·** dei genitrix; theotocos, -i, θ.
2. **θεότοκος, ον·** a deo natus.
θεότρεπτος, ον· a deo conversus.
θεοτρεφής, ές· deos alens.

θεοτυπία, ἡ· similitudo dei.
θεουργία, ἡ· opus divinum.
θεοΰφαντος, ον· a deo textus.
***θεότρελλος, ὁ·** valde insanus.
1. **θεοφάνεια, ἡ·** dei apparitio.
2. **θεοφάνεια, τά·** festus dies ob natalem Christi.
Θεοφάνης, ὁ· Theophanes, -is, ἀ.
Θεοφανώ, ἡ· Theophano.
θεόφατος, ον· a deo pronuntiatus.
θεοφιλής, ές· qui a deo amatur; deo gratus, a. um.
θεοφίλητος, ον· a deo amatus.
θεοφιλία, ἡ· amor dei.
θεόφιλος, ον· qui deum amat; amicus dei. Κύρ. ὄν. Theophilus, -i, ἀ.
θεοφιλότης, ἡ· favor deorum.
θεόφοβος, ον· deum timens.
θεοφορέομαι -οῦμαι· divino numine afflatus sum.
θεοφόρησις, ἡ· afflatus divinus.
θεοφόρητος, ον· numine afflatus.
1. **θεοφόρος·** deum ferens.
2. **θεόφορος·** numine afflatus. οἱ θεόφοροι (= ἔνθεοι) πατέρες, patres, qui divinu spritu afflati fuerunt.
Θεόφραστος, ὁ· Theophrastus, -i, ἀ.
θεοφροσύνη, ἡ· religio; pietas.
θεοφρούρητος· a deo custoditus.
θεόφρων· divina sentiens.
θεοφύλακτος, ον· a deo servatus.
θεοχάρακτος· a deo insculptus.
Θεοχαρίδης, ὁ· Theocharides, -is, ἀ.
θεόχριστος, ον· a deo unctus.
θεόω -ῶ· deum facio.
θεράπαινα, θεραπαινίς, ἡ· ancilla, -ae, θ. famula, -ae, θ.
θεραπαινίδιον, τό· ancillula, -ae, θ.
θεραπεία, ἡ· 1) = οἰκετεία, famulatio, -onis, θ. 2) = οἱ θεράποντες, famuli, -orum, ἀ. 3) = ἴασις, sanatio, -onis, θ. medela, -ae, θ.
θεράπευμα, τό· medella, -ae, θ.
θεραπεύσιμος, ον· medicabilis, e; sanabilis, e.
***θεραπευτήριον, τό·** officina sanatoris (medici). hospitium sanatorium ἢ ἁπλ. sanatorium, -ii, οὐ.
θεραπευτής, ὁ· 1) cultor, -oris, ἀ. minister, -stri, ἀ. 2) sanator, -oris, ἀ.
θεραπευτικός, ή, όν· 1) = ὑπηρετικός. officiosus, a, um; obsequiosus, a, um 2) = θεραπεύων, sanans, -ntis
θεραπευτικῶς· officiose.
θεραπευτὸς (= ἰατός)· sanabilis, e.
θεραπεύω· 1) = ἐργάζομαί τι, colo (-colui, cultum, -ere) aliquid (τὴν γῆν terram, δένδρα arbores) 2) = τιμῶ, λατρεύω τινά, colo aliquem. θεραπεύω τοὺς θεούς, τοὺς γονεῖς, colo deos, parentes. 3) ἐν γένει = ἐπιμελοῦμαί τινος, curo (-avi, -atum, -are) aliquid (τὴν ἄμπελον vineam). θεραπεύω τὸ σῶμα, curo corpus ἢ me curo. 4) = ἰῶμαι, sano, -are; sanum facio, curo, -are (aliquem, vulnus, morbum); medeor -eri (morbo, vulneri). ὁ θεραπεύων, medens, -ntis; sanator, -oris, ἀ. **θεραπεύομαι·** α) consanesco, -ere; sanus fio. β) medeor, -eri. τὸ ἄλγος οὐ θεραπεύεται, dolor non medetur.
θεράπων, ὁ· 1) = ὑπηρέτης, famulus, -i. ἀ. 2) = θεραπευτής τινος, cultor, -oris, ἀ.
θερεία (ὑπον. ὥρα)· aestas, -atis, θ.
θερειγενής, ές· aestate natus.
θέρειος, α, ον· aestivus, a, um.
θερίζω· 1) meto (messum, -ere); demeto, -ere. ἐθέρισα, messem facio; demeto, -ere. ἐθέρισα, messem feci. θερίζω σῖτον, meto demeto frumentum, χόρτον pabulum. οἱ τεθερισμένοι στάχυες, messae spicae. 2) μεταφ. demeto, occîdo, -ere. 3) = διάγω τὸ θέρος, aestivo, -are.
θερινός, ή, όν· aestivus, a, um.
θερισμός, ὁ· messura, -ae, θ.
θεριστήρ, θεριστής· messor, -oris.
θεριστήριον, τό· falx messoria.
θεριστικός, ή, όν· messorius, a, um.
θεριστός, ή, όν· messus, a, um.
θερίστρια, ἡ· quae metit.
θέριστρον, τό· vestis aestiva
θεριτός, ὁ· messis tempus.
θέρμαι, αἱ· aquae, -arum. θ. thermae, -arum, θ.
θερμαίνω· 1) calefacio, -ere; calefacto, -ere aliquid 2) foveo, -ere, aliquid. 3) **θερμαίνομαι·** α) calefio (-factus sum, -eri); calesco, -ere; caleo (-ui, -ere). ἡ γῆ ὑπὸ τοῦ ἡλίου θερμαίνεται, terra sole calet. πυρετῷ θερμαίνομαι, febri caleo. ἐντεῦθ. = πυρετιῶ, febricito, -are. β) μεταφ. θερμαίνομαί τινι (πάθει), caleo aliqua re (πόθῳ desiderio). θερμαίνομαι πρός τι, caleo ad aliquid.

θέρμανσις, ἡ· calefactio, -onis, θ. calefactus, -us, ἀ.
θερμαντήριον, τό· caldarium, -ii, οὐ.
θερμαντήριος, ον· caldarius, a, um.
θερμαντικός, ή, όν· 1) caldarius, a, um 2) calefactorius, excalfactorius, a, um, calorificus, a, um.
θερμαντός, ή, όν· calefactus, a, um.
θερμασία, ἡ· calefactus, -us, ἀ.
***θερμαστής, ὁ·** fornacator, -oris, ἀ.
θερμαστίς, ἡ· caldarium, -ii, οὐ.
θέρμασμα, τό· calefactus, -us, ἀ.
1. **θέρμαστρα, ἡ·** caminus, -i, ἀ.
2. ***θερμάστρα, ἡ·** hypocaustum, -i.
θέρμη, ἡ· 1) calor, -oris, ἀ. *2) = πυρετός, febris, -is, θ.
θερμηγορέω -ῶ· vehementer loquor.
θερμημερίαι, αἱ· dies calidi.
θέρμινος, ον· e lupinis factus.
θερμία Ἄρτεμις· Diana thermarum praeses.
θερμοδότης, ὁ· calidae praebitor.
θερμοειδής, ές· calido similis.
θερμολουσία, ἡ· lavacrum calidum.
θερμολουτέω -ῶ· calidâ melavo.
θερμολουτρέω -ῶ· cadidâ la vatione utor; calidâ me lavo.
θερμομιγής, ές calido mixtus.
θερμόνους, ουν· calidi ingenii.
Θερμοπύλαι αἱ· Thermopylae,-arum.
θερμοπώλης, ὁ· calidae venditor.
θερμοπώλιον thermopolium, -ii, οὐ.
θερμός, ή, όν calidus, a, um· ἡ ἡμέρα εἶνε θερμή, dies calidus est. τὸ θερμὸν ὕδωρ, calida, -ae, θ. θερμὰ λουτρά, calida lavacra· *τὸ θερμὸν* (δηλ. ποτόν), calidum, -i, οὐ. *τὰ θερμὰ* δηλ. λουτρά), balnea calida. *μετφ.* = θερμουργός, calidus, fervidus, a, um.
θερμοσποδιά, ἡ. calidus cinis.
θερμότης ἡ· calor, -oris, ἀ. aestus, -us, θ. μετφ. ἡ θερμότης τῆς ψυχῆς, fervor, -oris, ἀ. calor, -oris, ἀ.
θερμουργία, ἡ· temerarium facinus.
θερμουργός, όν· calidus, fervidus, a, um (ingenio); vehemens, -utis.
θερμώδης tepidus, calidus, a, um.
θερμῶς calide. *2) = σφόδρα, vehementer; magnopere.
θέρος, τό· 1) aestas, -atis, θ. θέρους, ἐν θέρει, aestate. ἀρχομένου, τελευτῶντος τοῦ θέρους. ineunte, exacta aestate. μεσοῦντος τοῦ θέρους, media aestate. τοῦ θέρους ἀκμάζοντος, adulta aestate 2) = ἄμητος, messis, -is, θ.
θέρομαι (= θερμαίνομαι) calefio.
***θεσιθήρας, ὁ** petitor muneris.
θέσις, ἡ. 1) positio, -onis, θ. θέσει, positione. 2) situs, -us, ἀ. 3) propositio, -onis, θ. propositum, -i, οὐ. thesis, is, θ. 4) θέσει παῖς, adoptivus filius. ὁ κατὰ θέσιν πατήρ, pater adoptivus. 5) = βεβαίωσις, affirmatio, -onis θ. *6) νεοελ. locus -i, ἀ. πλ. loca, -orum οὐ. ὀχυρὰ θέσις, locus munitus. ὁ ἐχθρὸς κατεῖχεν ὀχυρωτάτας θέσεις, hostis munitissima loca tenebat. ἐν τῷ θεάτρῳ ἔχω καλὴν θέσιν. in prima cavea sedeo. παραχωρῶ τινὶ τὴν θέσιν μου, alicui adsurgo. ἐν τῇ ῥητορικῇ τὴν πρώτην κατέχει θέσιν, principatum eloquentiae tenet. ἑτέρου τὴν θέσιν λαμβάνω, succedo in locum alterius. 6) munus, -eris, οὐ. διορίζω τινὰ εἰς θέσιν, constituo aliquem in munere. λαμβάνω θέσιν, ineo munus. κατέλιπε τὴν θέσιν του, suum munus destituit. εἶμαι ἄνευ θέσεως, ab omni munere vaco. ἅπαξ ἐπαύθην τῆς θέσεώς μου, semel munere depulsus fui.
θέσμιος, ον legitimus, a, um.
θέσμιον, τό· lex, legis; mos, -oris.
θεσμοθεσία, ἡ legislatio, -onis, θ. leges, -um.
θεσμοθετέω -ῶ· legem fero.
θεσμοθέτης, ὁ· legislator, -oris, ἀ. thesmotheta, -ae, ἀ.
θεσμοποιέω -ῶ leges facio.
θεσμός, ὁ lex, legis, θ. ἱερὸς θεσμός, ritus, -us, ἀ. θεσμοῖς ἱεροῖς, sacris ritibus.
θεσμοφόρια, τά· tesmophoria, -orum
θεσμοφοριάζω· tesmophoria celebro, are.
θεσμοφόρος, ον· legifer, a, um.
θεσμοφόροι, αἱ· sacerdotes Cereris.
θεσμοφύλαξ, ὁ legum custos.
θεσπέσιος α, ον· a deo dictus, a, um· δθ. = divinus, a, um; eximius, a, um.
θεσπεσίως· divine.
θεσπίζω· 1) vaticinor, -ari. 2) περὶ Καισ. = ἐπιτάττω, edico, -ere.
θέσπισμα, τό· edictum, -i, οὐ. τῆς συγκλήτου τὸ θέσπισμα, senatus consultum.

θεσπιῳδέω, -ῶ· vaticinor, -ari.
θεσπιῳδός, ὁ· vates, -is, ἀ.
Θεσσαλία, ἡ Thessalia, -ae, θ.
θεσσαλίζω· Thessalos imitor.
θεσσαλικός thessalicus, a, um.
θεσσαλίς, ἡ Thessalis, -idis, θ.
Θεσσαλονίκη, ἡ· Thessalonica, -ae, θ. οἱ Θεσσαλονικεῖς, Thessalonicienses.
Θεσσαλός, ὁ· Thessalus, -i, ἀ. οἱ Θεσσαλοί, Thessali, -orum, ἀ.
θέσφατα, τὰ (= οἱ χρησμοί)· fata, -orum, οὐ· oracula, -orum, οὐ.
θετικός, ή, ον· positivus, a, um.
θετικῶς· positive et affirmate.
θετός, ή, όν· 1) positus, a um 2) θετὸς παῖς, filius adoptatus ἢ adoptivus. θετὸν παῖδα ποιοῦμαι, adopto, adoptivum filium facio. θετὸς πατήρ, pater adoptivus.
θέω· curro, -ere. οἱ στρατιῶται δρόμῳ ἔθεον, milites citato curso currebant.
θεωρεῖον τό· ἴδε *θεωρητήριον*.
θεωρέω -ῶ 1) specto, -are, aliquem ἢ aliquid. θεωρῶ (θεῶμαι) κωμῳδίαν. τὰ μέγιστα ἱπποδρόμια, specto fabulam, ludos circences. **ἐθεωρήθη* (= ἐξητάσθη), spectatum est; visum est. 2) contemplor, -ari, -aliquid. 3) considero, -are, aliquid. *4) *νεοελ.* = ἡγοῦμαί τι, puto, -are: θεωρεῖ ἑαυτὸν εὐτυχῆ, se beatum putat. ἐθεωρεῖτο πλούσιος, dives putabatur. οὐδενὸς λόγου ἄξιον θεωρῶ τι, pro nihilo puto aliquid. ἂς μή με θεωρῇ πλέον φίλον, ne me posthac in numerum amicorum putet.
θεώρημα, τό· 1) spectaculum, -i, οὐ. 2) *μαθημ.* theorêma, -atis, οὐ.
θεώρησις, ἡ· contemplatio, -onis.
θεωρητήριον, τό· locus ex quo spectaculum aliquid spectantur. c a s a, p o d i u m (theatri).
θεωρητής, ὁ· contemplator, -oris.
θεωρητικός, ή, όν· 1) contemplativus, a, um· (ἀντίθ. practicus) *2) rationalis, e; qui in praeceptis et ratione positus est.
**θεωρητικῶς*· ratione; ex praeceptis artis. θεωρητικῶς γινώσκω τι, ratione aliquid cognitum habeo.
θεωρητός ή, ον· spectabilis, e.
θεωρία, ἡ 1) = θέα, spectatio, -onis, θ. 2) contemplatio, -onis, θ. inspectio, -onis, θ. 3) ratio, -onis, θ. ἡ περὶ τὴν τῶν θεῶν φύσιν θεωρία, ratio quae est de natura deorum. ἔν τε τῇ θεωρίᾳ καὶ πράξει, in studio et in rebus atque usu. φιλοσοφικὴ θεωρία, philosophandi ratio. θεωρία καὶ πρᾶξις, ratio atque usus. 4) spectatio ludorum. 5) legatio ad ludos.
θεωρικός, ή, όν· ad spectationem ludorum pertinens θ. χρήματα θεωρικὸν ἀργύριον, τὰ *θεωρικά*, pecunia theatralis; lucar, -aris οὐ.
θεωρίς (ναῦς)· s a c r a n a v i s, quâ legati Athenienses ad sacra Deliaca vehebantur.
θεωρός, ὁ· 1) legatus ad sacra solemnia. 2) legatus ad consulendum oraculum.
Θῆβαι, αἱ. Thebae. -arum, θ. *Θηβαῖος*, *Θηβαϊκός*, Thebanus a, um. οἱ *Θηβαῖοι*, Thebani. -orum. ἡ *Θηβαΐς* (γυνή), ἡ *Θηβαϊκή*, Thebais, -idis, θ. *Θήβαζε*, Thebas.
θήγω acuo, -ere, aliquid. μετὰ θήγω τὰς ψυχὰς εἴς τι, acuo (excito) animos ad aliquid.
θήκη, ἡ· 1) t h e c a, -ae θ. 2) θ. ξίφους, vagina, -ae θ. 3) θ. τεθνεῶτος sepulcrum, -i, οὐ.
θηκτός, ή, όν· acutus, a, um.
θηλάζω· 1) (ἐπὶ μητρός)· mammam puero praebeo, do; puero ubera admoveo; l a c t o, -are; n u t r i c o ἢ nutricor (ἀποθ). θηλάζων, -ουσα, -ον, lactans, -ntis. 2) θηλάζω τὸν μαστόν, θηλάζομαι (ἐπὶ νηπίου)· mammam sugo; lacteo, -ere. θηλαζόμενος, lactens, -tis· 3) *θηλάζομαι* (ἐπὶ μητρός), mammam ἢ ubera praebeo (puero infanti).
θηλασμός, ὁ· nutricatio, -onis, θ.
θηλάστρια, ἡ· nutrix, -îcis, θ.
**θηλειά*, ἡ· laqueus, -i, ἀ.
θηλή, ἡ· papilla, -ae, θ.
θηλοειδής, ές· papillatus, a, um.
θηλυγενής, -ές· muliebris, e.
θηλυγονία, ἡ· feminarum procreatio, -onis θ.
θηλυγόνος, ον· feminam gignens
θηλυδρίας, ὁ· effeminatus. οὗτος ὁ θηλυδρίας, ὁ μαλθακός, effeminatus hic et mollis.
θηλυδριώδης· effeminatus, a, um.
θηλυδριωδῶς· effeminate.
θηλυκός, ή, ον· 1) femineus, a,

um· 2) femininus, a, um. θ. θηλ. γένος, femininum genus.
θηλυκῶς· feminine.
θηλυκρατής· feminis imperans.
θηλυμανέω -ῶ· mulierosus sum.
θηλυμανής, ές· mulierosus, a, um.
θηλύμορφος, ον· femineae formae.
θηλύνω· effemino, -are.
θηλυπρεπής, ές· feminis conveniens ἐντεῦθ. = effeminatus; mollis.
θηλυπρεπῶς effeminate; molliter.
θῆλυς, εια, υ· 1) femineus, a, um. θῆλυς τὸ γένος, feminei sexus. ὁ θῆλυς ἐλέφας, elephas feminei sexus ἢ femina ὅθ. ἡ *θήλεια* (ἐπὶ ζῴων), femina. τὸ **θῆλυ**, femininum, quod feminei generis est. *θήλεα*, quae feminei generis sunt. θήλεα τέκνα, femineae sexus liberi τ. ἔ. filiae. τὸ θῆλυ φῦλον, sexus muliebris. Σχολεῖον τῶν θηλέων, Schola puellarum. 2) *μεταφ.* α) mollis, e; tener, a, um. β) fecundus, a, um.
θηλύς, ἡ· papilla, -ae, θ.
θηλύτης, ἡ· feminea natura.
θηλυτοκέω -ῶ· feminei sexus partum edo; filias genero.
θηλυτοκία, ἡ· partus femineus.
θηλύφρων· mollis et effeminatus.
θηλύφωνος, ον· vocem femineam habens.
θηλυχίτων· muliebri indutus tunica.
θημωνία, ἡ· acervus frugum.
θημωνιάω -ῶ (θημωνιάζω)· in acervos fruges congero.
θῆξις, ἡ· punctio per acum.
θήρ, ὁ· ferus, -i, ἀ.
θήρα, ἡ 1) venatio, -onis, θ. venatus -us, ἀ. καλῶ τινα ἐπὶ θήραν, aliquem venatum voco. 2) μετφ. indagatio rei alicujus.
Θήρα, ἡ· Thera, -ae, θ. *Θηραῖος, Θηραϊκός, ή, όν·* Theraeus, a, um.
θήραμα, τό· captura; venatio.
Θηραμένης, ὁ· Theramenes, -ae, ἀ.
θηράσιμος, ον· venatu captus.
θηρατέος, α, ον· venandus, a, um.
θηρατικός, ή, όν· venatorius, a, um.
θηρατής, ὁ· venator, -oris, ἀ.
θηρατός, ή, ον· venatu capiendus.
θήρατρον, τό· venandi instrumentum, οἷον laqueus, pedica, plaga, rete.

θηράω -ῶ· 1) venor (-atus sum, -ari). ἐξέρχομαι θηράσων, eo venatuum. 2) θηρῶ τι (= θηρεύω τι) venor, capto aliquid. 3) *θηρῶμαι* α) θ. τι, venor aliquid, indago, inquiro aliquid. β) ὑπὸ πολλῶν καὶ σεμνῶν γυναικῶν θηρῶμαι, multae ac speciosae mulieres me venantur.
θήρειος, α, ον· ferinus, a, um.
θήρευμα, τό· captura; venatus.
θηρεύσιμος, ον· venatu captus.
θηρευτής, ὁ· venator, -oris, ἀ.
θηρευτικός, ή, όν· venaticus, a, um. κύων θηρευτικός, canis venaticus.
θηρευτός, ή, ον· venatu capiendus.
θήρευσις ἡ· venatio, -onis, θ.
θηρεύω· venor, -atus sum, -ari. μετφ. venor, capto (-are) aliquid.
θηριακός, ή, όν· ferinus, a, um. theriacus, a, um. ἡ θηριακή, theriaca, -ae, θ.
θηριάλωτος, ον· a feris captus.
θηρίδιον, τό· bestiola, -ae. θ.
θηρίμαχος· cum feris pugnans.
θηριόβρωτος· a feris devoratus.
θηριόδηκτος· a serpente morsus.
θηριοειδής· feris similis, e
θηριομαχέω -ῶ· cum bestiis pugno. καταψηφίζομαί τινος θηριομαχεῖν, condemno aliquem ad bestias.
θηριομαχής, ὁ· bestiarius, -i, ἀ.
θηριομαχία, ἡ· 1) pugna cum belluis. 2) θ. ἐν ἀμφιθεάτρῳ, bestiarius ludus.
θηριομάχος cum feris pugnans.
θηριομιγής, ές· semiferus, a, um.
θηριόμορφος, ον· belluinae formae.
θηρίον, τό· 1) ἐν γένει· bestia, -ae, θ. 2) βαρὺ καὶ μέγα, bellua, -ae, θ 3) ἄγριον, fera, -ae, θ ὥσπερ θηρία ζῶμεν, bestiarum more, pecudum ritu vivimus.
θηριοπρεπής· bestiis conveniens.
θηριότης, ἡ· feritas, -atis, θ
θηριότροπος ferae mores habens.
θηριοτροφεῖον, τό· vivarium, -ii, οὐ.
θηριοτροφέω -ῶ· bestias alo.
θηριοτρόφος· feras alens.
θηριοφόνος· feras interficiens.
θηριόω -ῶ· effero -are; in ferinam naturam verto. *θηριοῦμαι*, efferor (-ari), in ferinam naturam abeo.
θηριώδης, ες· 1) = πλήρης θηρίων, feris refertus, a, um; belluosus, a,

um. 2) = ἄγριος, ferinus, a, um: efferus, a, um; saevus, a, um: immanis, e. τὸ θηριῶδες, feritas -atis, θ

θηριωδία, ἡ feritas, -atis, θ immanitas, -atis, θ

θηριωδῶς· 1) ferino more; more ferarum. 2) immaniter

θηρίωσις, ἡ in feram mutatio.

θηρόβρωτος, ον· a feris devoratus.

θηρόδηκτος, ον· a feris morsus.

θηροειδής, ές feris similis.

θηροκόμος, ον· feras curans; bestiarum curator.

θηροκτόνος, ον feras interficiens.

θηρολέτης, ὁ· belluarum occisor.

θηρομαχία, ἡ· pugna ferarum.

θηρονόμος, ον· feras pascens.

θηροπλαστέω -ῶ· feras fingo.

θηροσύνη, ἡ· venatio, -onis, θ.

θηροτόκος, ον feras gignens.

θηροτροφέω -ῶ· feras alo.

θηροτρόφος, ον feras alens.

θηροφόνος, ον· feras occidens.

θής, ὁ· servus mercenarius οἱ θῆτες (= οἱ πενιχρότατοι πολῖται), capite censi

θησαυρίζω· thesauros struo; divitias congero; thesaurizo (-are) aliquid. *θησαυρίζομαι*, recondo et adservo (in thesauro).

θησαύρισμα, τό in thesauro conditum; repositorium, -ii, οὐ.

θησαυρισμός ὁ opum collectio

θησαυριστής· thesauros congerens.

θησαυροποιέω -ῶ opes colligo.

θησαυροποιός, όν· opes colligens

θησαυρός, ὁ thesaurus, -i, ἀ. gaza, -ae, θ. ὁ τοῦ δημοσίου θησαυρός, aerarium -ii, οὐ.

θησαυροφυλάκιον, τό· thesaurus, -i, ἀ. aerarium, -ii, οὐ.

θησαυροφύλαξ, ὁ· aerarii praefectus; quaestor, -oris, ἀ

Θησεῖον, τό templum Thesei.

Θησεύς, ὁ Theseus, i, ἀ.

Θῆσσα, ἡ ancilla mercenaria

θητεία, ἡ servitus pro mercede.

θητεύω mercede servio, -ire.

θητικός, ή, όν mercenarius, a, um.

θιασάρχης, ὁ dux ἢ princeps thiasi.

θίασος ὁ thiasus, -i, ἀ

θιασῶται, οἱ· thiasos agentes.

**θιασώτης, ὁ* fautor, -ris, ἀ. studiosus adicujus, θιασώτης τοῦ Κάτωνος, studiosus Catonis

θιγγάνω (θίγω) τινός· tango (tetigi, tactum, -ere) aliquem ἢ aliquid.

θίν, θὶς θινός, ὁ litus; ripa.

θινώδης, ες· litoreus, a, um.

θίξις, ἡ tactus, -us, ἀ.

θλάσις, ἡ contusio, -onis, θ θλάσις τῶν ἀκτίνων, radiorum refractio.

θλάσμα, τό 1) contusio, -onis, θ. 2) collisio, -onis, θ.

θλαστικός, ή, όν· contundens, -ntis.

θλαστός, ή, όν contusus, a, um.

θλάω, ῶ· 1) condundo -tŭdi, -tusum, -ere aliquid *θλῶμαι*· contundor (-tusus sum, -i)· τεθλασμένος, η, ον, contusus, a, um. *2) αἱ ἀκτῖνες θλῶνται, radii refringuntur 3) frango, (fregi), -ere

θλιβερός, ά, όν· molestus; tristis.

θλιβερῶς· moleste; triste.

θλίβω· 1)=πιέζω premo pressi, pressum, -ere) aliquem ἢ aliquid. φιλήματα θλίβοντα τὰ χείλη, oscula pressa. 2) affligo (-ixi, ictum, -ere) aliquem. *3) = ἀνιῶ τινα, afflicto, -are, aliquem; contristo, -are aliquem; alicui dolorem affero. τοῦτό με θλίβει, id me graviter angit, pungit, afflictat. ὅθ. *θλίβομαι*, moereo, -ere; doleo, -ere *τεθλιμμένος, η, ον*, moestus, a, um; tristis, e; dolore permotus, a, um

θλίμμα, τό· succus expressus.

θλῖψις, ἡ· 1) compressio, -onis, θ. 2) afflictio, -onis, θ. dolor, -oris, ἀ.

θνησιμαῖος, α, ον· morticinus, a, um κρέας θνησιμαίου προβάτου, morticinae ovis caro ὅθ. τὸ *θνησιμαῖον*, cadaver, -eris, οὐ.

θνησιμότης, ἡ· ἴδε *θνητότης*.

θνήσκω· morior, -i; emorior, -i. ἴδε *ἀποθνήσκω*.

θνητογενής· mortali genere natus.

θνητός, ή, όν mortalis e.

θνητότης, ἡ· mortalitas, -atis, θ.

Θόας, ὁ· Thoas, -ntis, ἀ.

θοάζω· sedeo, -ere.

θοιμάτιον κτλ. = τὸ ἱμάτιον κτλ.

θοινατήρ, ὁ· epulo, -onis ἀ.

θοίνη, ἡ· epulae; epulum.

θοινητικός, ή, όν· epularis, e.

θολερός, ά, όν· 1) turbidus, a, um· ὕδωρ θολερόν, aqua turbida. 2) = σκο-

τεινός, obscurus, a, um. 3) = ῥυπαρός, inquinatus, a, um.

θολερώδης, ες· turbidae speciei.

θολία, ἡ· umbella, -ae, θ.

θολοειδής, ές· tholi formam habens.

θολός, ὁ· sordes turbidae.

θολός, ή, όν· turbidus, a, um.

θόλος, ὁ, ἡ· tholus, -i ἀ.

θολόω -ῶ 1) turbo, -are· θολῶ τὸ ὕδωρ, turbo aquam, θολοῦμαι, turbidus reddor ἢ fio 2) μετφ. pertubo (-are) animum.

θολώδης, ες· turbulentus, a, um.

θόλωσις, ἡ· turbatio, onis, θ.

θολωτός, ή, όν· tholi formam habens.

θοός, ή, όν· celer, is, e.

θοῶς· celeriter.

θοόω -ῶ (= ὀξύνω)· acuo, -ere.

θορός, ὁ· sermen genitale.

θορυβέω -ῶ· 1) tumultuor, -atus sum, -ari. μὴ θορυβεῖτε, nolite tumultum facere. 2) = ταράττω, συγχέω, turbo, perturbo (-are) aliquem; conturbo (animum alicujus). θορυβοῦμαι, turbor, -ari; consternor, -ari. θορυβεῖται, turbatur. τεθορυβημένος, η, ον, turbatus, a, um. 3 θορυβῶ τινι, obstrepo (-ui, -itum, -ere) alicui.

θορυβοποιέω -ῶ· tumultum facio.

θορυβοποιός, όν· tumultum excitans; seditiosus, a, um.

θόρυβος, ὁ· 1) tumultus, -us, ἀ. μετὰ θορύβου, tumultuose. 2) turba, -ae, θ.

θορυβώδης, ες· 1) tumultuosus, a, um 2) turbitus, a, um.

θορυβωδῶς· tumultuose.

Θουκυδίδης, ὁ· Thucydides, -is, ἀ.

Θουκυδίδειος, ον, Thucydidius a, um.

Θούριοι, οἱ· Thurii, -orum, ἀ. οἱ Θούριοι, Θουριᾶται Thurini, -orum ἀ.

θούριος, ον· impetuosus a, um; bellicosus a, um. θούρια ᾄσματα, bellicosi cantus.

θοῦρις (ἀλκή)· impetuosus robur.

Θεοφάνης, ὁ· Theophanes, -is, ἀ.

Θεόφραστος, ὁ· Theophrastus, -i, ἀ.

Θρᾴκη, ἡ· Thracia, ae, θ. ὁ Θρᾷξ, Thrax, -acis, ἀ. Θρᾷσσα, Thressa, -ae, θ. Θράκιος, Θρακικός, Thracius, Thracicus, a, um· τὸ Θρακικὸν πέλαγος, mare Thracicum· θρακιστί, Thracum more.

θρᾶνος (θρανίον)· 1) sella, -ae, θ. 2) transtrum, -i, οὐ, ὅθ θρανίτης (= ἐρέτης), remex, igis, ἀ. 3) scamnum -i, οὐ sedile, -is, οὐ

Θρᾴξ, Θρᾷσσα· ἴδε Θρᾴκη.

θρασέως· temerarie; audacter.

Θρασκίας, ὁ· Thrascias ventus.

θράσσω, θράττω (= ταράττω). perturbo, -are; molestiam affero.

Θρασύβουλος, ὁ· Thrasybûlus, -i, ἀ.

θρασυγλωσσία· audacia in dicendo.

θρασύγλωσσος, ον· audax verbis.

θρασύδειλος, ὁ· audax et timidus; homo linguâ fortis.

θρασύθυμος, ον· ferocis animi.

θρασυκάρδιος, ον· audax; ferox.

θρασύμαχος, ον· audax in pugna.

θρασύμυθος, ον· verbis audax.

θρασύνω· audacem reddo (-ere) aliquem. θρασύνομαι· α) audax fio. ἐθρασύνθη, audax factus est. β) audacter (libere) loquor.

θρασύς, εῖα, ύ· 1) temerarius, a, um. 2) audax, -acis. γλῶσση θρασύς, linguâ audax (petulans). 3) ἐνίοτ. magnanimus, fortis.

θρασυστομία, ἡ· audacia oris.

θρασύστομος, ον· audaci ore

θρασύτης, ἡ· 1) audacia, -ae, θ. 2) temeritas, -atis, θ.

θρασύφρων, ον· animi audacis.

θραῦσις, ἡ· 1) fractio, -onis, θ. fragor, -ris, ἀ. θ. *2) = καταστροφή, strages, -is, θ.

θραῦσμα (θραῦμα), τό· fragmen, -nis, οὐ. fragmentum, -i, οὐ.

θραυστός, ή, όν· fragidis, friabilis.

θραύω· 1) frango (fregi, fractum, -ere) aliquid βώλους glebas). μετφ. θραύω τινά, frango aliquem. θραύω τὴν δύναμίν τινος, frango vim (potentiam, vires) alicujus. θραύω τὴν ἐλπίδα, debilito spem. 2) frio, contero, aliquid. 3) θραύομαι (ἐθραύσθην), frangor, fractus sum, -i; debilitor, -atus sum, -ari.

θρεκτικός, ή, όν· celer cursu.

θρέμμα, τό· 1) alumnus, a, um. 2) ἐπὶ ζώων θρέμμματα, pecus, -oris, οὐ. ἀγέλαι θρεμμάτων greges pecuarii.

θρέπτειρα, ἡ· altrix, -icis,

θρεπτέον· alendum est.

θρεπτήρ, ὁ· nutritor, -oris, ἀ.

θρεπτήριος, ον· ad alendum aptus.

θρεπτήρια, τά· nutritionis praemia.
θρεπτικός, ή, όν· alens, -ntis
θρεπτός, ή, όν· nutritus, a, um.
θρέπτρα (θρέπτα) τά· nutritionis praemia.
θρέπτρια, ή· nutrix, -icis.
θρέψις, ή· nutritio, -onis, θ.
θρηνέω -ῶ· lugeo (-xi, -ctum, -ere); lamentor (-atus sum, -ari). θρηνῶ καὶ ὀδύρομαι, lugeo et lamentor. ἐθρηνήθην, lamentatus sum παθητ.). θρηνῶ τινα ἤ τι, lugeo, lamentor aliquem ἢ aliquid.
θρήνημα, τό· carmen lugubre; lamentatio, -onis, θ.
θρηνητέος, α, ον· lugendus, a, um.
θρηνητής, ό· lamentator, -oris ἀ.
θρηνητικός, ή, όν· lamentabilis, -e; flebilis, e.
θρηνητικῶς· lamentabiliter; flebiliter.
θρηνητός, ή, όν· lamentandus, a, um.
θρηνήτρια, ή· praefica, -ae, θ.
θρῆνος, ό· 1) luctus, -us, ἀ. lamentatio, -onis θ. 2) = θρηνῳδία, lugubris cantus; lugubre carmen.
θρῆνυς, ό· scabellum pedum.
θρηνῳδέω -ῶ· lugubre carmen canto; lugeo, -ere; deploro, -are.
θρηνῴδημα, τό· lugubris cantus.
θρηνῳδής, ες· 1) flebilis, lamentabilis, e. 2) querulus, a, um.
θρηνῳδία, ή· lugubre carmen.
θρηνῳδός, ή· praefica, -ae, θ.
**θρηνῳδῶς*· flebiliter.
θρησκεία, ή· religio, -onis, θ. ἡ χριστιανικὴ θρησκεία, religio christiana ἢ Christi.
θρήσκευμα, τό· cultus dei; religio, -onis, θ.
θρησκευτής, ό· religiosus, -i, ἀ.
θρησκεύω· deum colo.
θρῆσκος, α, ον· 1) religiosus, a, um 2) superstitiosus, a, um
θριαμβευτής, ό· triumphator, -oris, ἀ.
θριαμβεύω· triumpho, -are θριαμβεύω ἀπό τινος (= νικήσας τινὰ θριαμβεύω), triumpho de aliquo. ὁ τεθριαμβευκώς, vir triumphalis
θριαμβικός, *θριαμβευτικός*, ή, όν· triumphalis, e. τὸ θρ. ἅρμα, currus triumphalis
θριαμβευτικῶς· per triumphum.
θρίαμβος, ό· triumphus, -i, ἀ. θρίαμβον κατάγω ἀπὸ τῶν πολεμίων (= τοὺς πολεμίους νικήσας θριαμβεύω), triumphum ago ἢ duco de (ex) hoste. ἰὼ θρίαμβε! io triumphe!
Θριάσιον πεδίον· campus Thriae.
θριγκός, ό· pinna (ἢ corona) muri; lorica, ae, θ.
θριγκόω -ῶ· loricam construo.
θριδακίνη, *θρίδαξ*· lactûca, -ae.
θριδακίσκη· luctucula, -ae, θ.
θριδακώδης, ες· luctucae similis.
Θρινακρία, ή· Trinacria; Sicilia.
θρίξ, ή· 1) τῆς κεφαλῆς. crinis, -is, ἀ. capillus, -i, ἀ. 2) βραχεῖα θρ. pilus, -i, ἀ. (τῶν ζῴων) villus, -i, ἀ. 3) ἡ τραχεῖα θρ. seta, -ae, θ 4) *παροιμ.* ἐκ τριχὸς κρέματαί τι, tenui filo aliquid pendet. *5 *νεοελ.* ἀπὸ τρίχα, paene; tantum non.
θρῖον, τό· ficûs folium.
θριπόβρωτος· corosus a teredine.
θριπώδης -ες· teredine obnoxius.
θρὶψ (= σαράκι)· teredo, -inis, θ.
θροέω -ῶ· fremo, -ere; clamo, -are; turbo, -are.
θρομβοειδής, ές· grumosus, a, um.
θρόμβος, ό· grumus, -i, ἀ.
θρομβόω -ῶ· in grumos cogo.
θρομβοῦμαι, in grumos concresco.
θρομβώδης, ες· grumosus, a, um
θρόμβωσις, ή· concretio in grumos.
θρονίζω· in throno colloco *θρονίζομαι*, solium occupo; consideo.
θρόνιον, τό· sellula, -ae, θ.
θρονισμός, ό· collocatio in throno.
θρόνος, ό· 1) θρ. βασιλικὸς solium, -i, οὐ. thronus, -i, ἀ. 2) sella (praeceptoris, judicis).
θρόος -οῦς ό· 1) tumultuantium clamor; fremitus, -us, ἀ. susurus -i, ἀ. murmur, -uris, οὐ. 2) = φήμη, fama, -ae, θ rumor, -oris, ἀ.
θρυαλλίδιον· parvum ellychnium.
θρυαλλίς, ή· ellychnium, -ii, οὐ
θρυλέω -ῶ· 1) = τονθορύζω, susurro, -are 2) *θρυλῶ τι*, spargo in vulgus aliquid, divulgo (-are) aliquid. 3) *θρυλοῦμαι*. divulgor, -atus sum, -ari *θρυλούμενος*, η, ον, divulgatus, a, um. θρυλεῖται παρὰ πολλοῖς, a multis dicitur.
θρυλιγμός, ό· vitium tibiâ canentis.
θρύλημα, τό· rumor, -oris ἀ.
θρυλλίσσω· frango, -ere.

θρῦλος, ὁ· susurrus, -i, ἀ. rumor, -oris, ἀ.
θρύμμα, τό· 1) fragmentum. -i, οὐ. 2) ψιχίον ἄρτου, mica, -ae, θ.
θρύον (= δοῦρλον). τό· juncus, -i, ἀ.
θρυπτικός, ή, όν· 1) friabilis, e. 2) mollis. e; delicatus, a, um.
θρυπτικῶς· molliter; delicate
θρύπτω· 1) = θραύω τι, frio, frango aliquid. 2) μετφ. ἐπὶ ἠθικ. ἐννοίας (ἀντίθ ῥώννυμι) frango aliquid ἢ aliquem deliciis ἢ luxu. 3) θρύπτομαι, frangor deliciis; dissolutus reddor; corrumpor, -i (re aliqua).
θρύψις, ἡ· 1) contritio, -onis, θ. 2) τροπ. mollities, -ei, θ.
θρυώδης, ες· juncis abundans.
θρώσκω· salio; insilio, -ire.
θυγάτηρ, ἡ· filia, -ae, θ. μετὰ τῶν υἱῶν καὶ θυγατέρων, cum filiis et filiabus.
θυγατριδῆ, ἡ· neptis, -is, θ.
θυγάτριον, τό· filiola, -ae, θ.
θυγατρογόνος, ὁ· filias gignens.
θυεία, ἡ· mortarium, -ii, οὐ.
θύελλα, ἡ· 1) procella, -ae, θ. 2) tempestas, -atis, θ.
θυελλοφορέομαι -οῦμαι· a procellâ ἢ tempestate feror.
θυελλώδης, ες· procellosus, a, um.
Θυέστης, ὁ· Thyestes, -ae, ἀ Θυέστειος, a, um, Thyesteus, a, um.
θυήεις, εσσα, εν· odorifer, a, um.
θυηπολέω -ῶ· sacrifico, -are
θυηπολία, ἡ· sacrificium, -ii, οὐ.
θυηπόλιον, τό· ara sacrifica.
θυηπόλος, ὁ· sacerdos. -otis, ἀ.
θυΐα, θύα, ἡ· thya, citrus (arbor)
Θυϊάς, ἡ· Thyias, Baccha
θύϊνος, η, ον· thyinus, citreus.
θυλακίζω· in saccum conjicio.
θυλάκιον, τό· 1) sacculus, -i, ἀ *2) = βαλάντιον, crumena, -ae, θ.
θυλακοειδής, ές· sacco similiis.
θύλακος, ὁ· saccus, -i, ἀ.
θυλακώδης, ες· sacco similis.
θύλαξ, ὁ· saccus, -i, ἀ.
θῦμα, τό· victima, -ae, θ. hostia, -ae, θ. μετφ victima, -ae, θ.
θυμαίνω· irascor, -i.
θυμαλγής, ές· affligens animum.
θυμάτιον, τό· hostiola -ae, θ.
θυμέλη, ἡ· 1) thymele, -es, θ. 2) ἐν γένει, theatrum -i, οὐ scena, -ae, θ.

θυμελικός, ή, όν· scenicus, a, um.
θυμηδέω -ῶ· animo laeto sum.
θυμηδής, ές· animo gratus, a, um.
θυμηδία, ἡ· animi laetitia.
θυμιάζω· ἰδὲ θυμιάω
θυμίαμα, τό· 1) suffimentum, -i, οὐ. 2) = λιβανωτός, thus, -uris, οὐ.
θυμίασις, ἡ· suffitio, -onis, θ.
θυμιατήριον, τό· acerra, -ae, θ.
θυμιατίζω· thure suffio
θυμιατικός, ή, όν· vapores exhalans.
θυμιάω -ῶ· 1) = καπνίζω suffio, -ire 2) = θυμίαμα καίω, thus accendo (alicui, ad honorem alicujus); thure suffio aliquem ἢ aliquid
θυμικός, ή, όν· 1) = εὔψυχος. animosus, a, um. 2) = ὀργίλος, iracundus, a, um
θύμινος, η, ον· thyminus, a, um.
θυμίτης (οἶνος)· thymites, -ae, ἀ.
θυμοβορέω -ῶ· animum exêdo.
θυμοβόρος, ον· animum exedens.
θυμοδακής, ές· animum rodens.
θυμοειδής, ές· 1) = εὔτολμος, animosus, a, um; fortis, e. 2) = ὀργίλος, iracundus, a, um. τὸ θυμοειδὲς (τῆς ψυχῆς), pars animi, in qua irarum existit ardor.
θυμοειδῶς· animose; iracunde.
θυμολέων· leonis animo praeditus.
θυμομαχέω -ῶ· 1) animose dimico. 2) irascor, -i.
θύμον, τό· thymum, -i, οὐ.
θυμός, ὁ· 1) = ψυχή, animus, -i, ἀ. ἐκ θυμοῦ φιλεῖν. ex animo diligo 2)= τὸ ἐπιθυμητικόν, ἡ ἐπιθυμία, animus, -i, ἀ cupiditas, -atis, θ. νίκα τὸν θυμὸν καὶ τὴν ὀργήν σου, vince animos iramque tuam. 3) = ὀργή, ira, -ae, θ. iracundia, -ae, θ.
θύμος, ὁ· thymus, -i, ἀ.
θυμόσοφος, ον· ingeniosus, a, um.
θυμοφθόρος, ον· animo perniciosus. a, um.
θυμόω -ῶ (=θυμώνω) τινά iram alicujus excito; iram alicujus provoco θυμοῦμαι (θυμώνω, ὀργίζομαι), irascor, -i, ἐθυμώθην (=εθύμωσα), iratus sum.
θυμώδης, ες· iracundus, a, um.
θυμωδῶς· iracunde.
θύμωμα, τό· ira, iracundia, -ae.
θυννεύω· thynnos, capio.

θύννη, ἡ· thunnus femina.
θυννίζω (θυννάζω)· pungo thynnum conto.
θυννοθήρας· thynnorum venator.
θύννος (ἰχθύς)· thunnus, -i, ἀ.
θυννοσκόπος· thunnis insidians.
θυννώδης (μετφ.)· stultus, a, um.
θυοδόκος, ον· suffimenta recipiens.
θυόεις, εσσα, εν· odorus, a, um.
θύον, τό· thya, -ae, θ.
θύος, τό· thus, thuris, οὐ.
θύρα, ἡ· 1) θ. οἰκίας, janua, ae, θ. 2) πᾶν θύρωμα· ostium, -i, οὐ. 3) ἡ αὔλειος θ. fores, ium, θ. πλ. 4) θ. ναοῦ, ἀνακτόρου, valvae, -arum, θ. πλ. 5) φράσ. τὴν θύραν ἀνεπετάννυμι, ἀνοίγω, januam patefacio, ostium ἢ fores aperio. κλείω τὴν θύραν, januam ἢ fores claudo. κόπτω τὴν θύραν, fores percutio, ostium pulso 6) *συνεκδ.* αἱ τοῦ βασιλέως θύραι, atrium (domus) regis Persarum. προβλ. **πύλη.**
θύραζε· per januam.
θύραθεν (= ἔξωθεν)· **foris·** ὁ, ἡ, θύραθεν, externus, a, um
θυραῖος, α, ον· 1) ad januam pertinens; 2) foris veniens. 3) θυραῖός εἰμι, foris sum.
θύρασι (ἔξω τοῦ οἴκου)· foris.
θυραυλέω -ῶ· 1) foribus adsideo; 2) foris (non domi) sum. 3 sub dio ago (ut pastores, venatores). 4) extra urbem, in agro, castris sum.
θυραυλία, ἡ· pernoctatio ad fores.
θύραυλος, ον· 1) ante fores excubans. 2) sub dio pernoctans.
Θυρέα, ἡ· Thyrea, -ae, θ. **Θυρεᾶτις** (χώρα), Thyreatis, -idis, θ.
θυρεοειδής· scuti formam habens.
θυρεός, ὁ· scutum, -i, οὐ. μικρὸς θυρεός, scutulum, -i, οὐ.
θυρίδιον, τό· ostiolum, -i, οὐ.
θυρίς, ἡ· 1) ostiolum, -i, οὐ. 2) fenestra, -ae, θ.
θυροειδής, ές· januae similis.
θυροκοπέω -ῶ· januam pulso.
θυροκοπία, ἡ· januae pulsatio.
θυροποιός, ὁ· januarum opifex.
θυρόω -ῶ. 1) θ. τοῖχον, januam in muro facio. 2) *μετφ.* θ. βλεφάροις τὴν ὄψιν, palpebris oculos quasi foribus munio (claudo).
θυρσοειδής, ές· thyrso similis
θυρσομανής, ές· thyrso furens.
θύρσος, ὁ· thyrsus, -i, ἀ.
θυρσοφορέω -ῶ· thyrsum gesto.
θυρσοφορία, ἡ· thyrsi gestatio.
θυρσοφόρος, ον· thyrsiger, a, um.
θυρσοχαρής, ές· thyrso gaudens.
θύρωμα, τό· janua, -ae, θ. θυρώματα ναοῦ, valvae, -arum, θ. πλ.
θυρών, ὁ· munus janitoris.
θυρωρεῖον, τό· cella janitoris.
θυρωρέω -ῶ· janitor sum.
θυρωρός, ὁ· janitor, -oris, ἀ.
θυσανώδης, ες· θυσανωτός, ή, όν· fimbriatus, a, um.
θύσανος, ὁ· fimbria, -ae, θ.
θύσθλα, τά· thyrsi, -orum, ἀ.
θυσία, ἡ· 1) sacrificium, -ii. οὐ. θυσίαν τοῖς θεοῖς ποιῶ, sacrificium diis facio. θυσίαν ποιοῦμαι, sacrifico, -are. 2) immolatio, -onis, θ.
θυσιάζω· 1) sacrifico, -are. 2) immolo, -are *3) θυσιάζομαι· immolor, -atus sum, -ari.
θυσίασμα, τό· victima, -ae, θ
θυσιαστήριον, τό· ara, -ae, θ.
θυσιαστής, ὁ· immolator, -oris, ἀ.
θύσιμος, ον· immolaticius, a, um.
θυσιουργός, ὁ· victimarius, -i, ἀ.
θύσις, ἡ· fervor, -oris, ἀ.
θύσκη, ἡ· scapha, diis offerenda recipiens.
θυτήρ, θύτης, ὁ· sacrificus, -i, ἀ. immolator, -oris, ἀ.
θυτήριον, τό· 1) = θῦμα. 2) = θυμιατήριον. 3) = ἀστερ. ara, -ae, θ.
θυτήριος, θυτικός· sacrificalis, e.
θύω, θύομαι. 1) sacra ἢ sacrum facio; sacrifico, -are; sacrificium facio ὅθ. **θύομαι** (= ἱεροσκοπῶ), exta inspicio ἢ specto. 2) θύω, θύομαι ἱερεῖα, sacrifico, immolo, macto, caedo hostias (victimam, bovem).
θυώδης, ες· odorus, a, um.
θύωμα, τό· odoramentum, -i, οὐ.
θυωρίς, ἡ· mensa sacrificialis.
θῶκος, ὁ· sedile, -is, οὐ.
θώμιγξ, ὁ· chorda, -ae, θ.
θωπεία, ἡ 1) adulatio, -onis, θ. 2) blanditiae, -arum, θ.
θώπευμα, τό· blandimentum -i.
θωπευμάτιον, τό· adsentantiuncula.
θωπευτής, ὁ· adulator, -oris, ἀ.
θωπευτικός, ή, όν· adsentatorius, a, um; adulatorius, a, um.
θωπευτικῶς· adulatorie.

θωπεύω· adulor (-atus sum, -ari) aliquem ἢ alicui; blandior (-itus sum, -iri) alicui. θωπεύων πορίζομαι (λαμβάνω) τι, eblandior aliquid.

θωπικός ή όν· = θωπευτικός.

θωρακίζω· lorîco (-are) aliquem. τεθωρακισμένος, loricatus, a, um.

θωράκιον, τό· 1) loricula, -ae, θ. 2) lorica, -ae, θ.

θωρακισμός, ὁ· loricatio, -onis, θ.

θωρακίτης, ὁ· loricatus, lorîca munitus (miles).

θωρακοποιός, ὁ thoraces conficiens; loricarius, -i, ἀ.

θωρακοφόρος, ὁ· thoracem gestans; loricatus a, um

**θωρακωτός ή, όν*· loricâ manitus, a, um; loricatus, a, um; thoricatus, a, um.

θώραξ, ὁ· 1) τὸ ὅπλον, thorax, -acis, ἀ. lorica, -ae, θ. 2) τὸ στῆθος, thorax, -acis, ἀ.

θωρήσσω· 1) = θωρακίζω· 2) ebrio aliquem. 3) *παθητ.* ebrius fio.

θώς ὁ· thos, thois, θ.

θώψ (= θωπευτής) adulator, -oris, ἀ. θῶπες λόγοι, blanditiae;

I

I, (ἰῶτα), τὸ ἔνατον γράμμα, litera ι. ὡς ἀριθμητικὸν σημεῖον τὸ μὲν ι = decem ἢ decimus, a, um, τὸ δὲ ͵ι = decem millia.

ἰάζω ionice loquor.

ἰαίνω foveo, -ere.

Ιακός, ή, όν Ionicus, a, um.

ἰακχάζω, ἰακχέω -ῶ· vociferor bacchantium more.

Ἰακχεῖον, τό templum Bacchi.

Ἰάκχιος, ον· Bacchicus, a, um.

Ἴακχος, ὁ· Iacchus, -i, ἀ. 1) Bacchus, -i, ἀ. 2) hymnus in Bacchum.

ἰαλεμίζω· lugeo, -ere.

ἰάλεμος, ὁ· 1) carmen lugubre 2) Κύρ. ὄν. Jalemus (poeta). 3) ἐπίθ. miser, flebilis.

ἴαμα, τό· 1) medela -ae, θ. 2) remedium, -ii, οὐ.

ἰαμβειογράφος· iamborum scriptor.

ἰαμβεῖον, τό· carmen iambicum.

ἰαμβεῖος, ον· iambeus, a, um.

ἰαμβίζω· iambos scribo. ἐντεῦθ. iambis insector, maledico, convicior.

ἰαμβικός, ή ον· iambicus, a, um. ἰαμβικὸν μέτρον, metrum iambicum (iambis constans).

ἰαμβιστής, ὁ· conviciator, -oris, ἀ.

ἰαμβογράφος· iamborum scriptor.

ἰαμβοποιέω -ῶ· iambos facio.

ἰαμβοποιός, ον· iambos faciens.

ἴαμβος, ὁ· 1) μ. πούς iambus, i, ἀ. (υ-). 2) ἰαμβ. ποίημα, iambus (καὶ πλ iambi); carmen iambicum.

ἰάνθινος, ον· ianthinus, um. ἰανθίνη ἐσθής, ianthis, -idis.

ἰάομαι -ῶμαι· 1) sano (-avi, -atum, -are) aliquem ἢ aliquid. *παροιμ.* κακὸν κακῷ ἰῶμαι, malum malo sano. παθητ ἀόρ. ἰάθην, sanus factus sum sanatus sum. ἰάθη ἀπὸ τῆς νόσου samus factus est ex morbo 2) medeor (-eri alicui. ἴᾶται (παθητ.) medetur.

ἰάπτω mitto, -ere; jacio, -ere.

Ἰαπυγία, ἡ· Iapygia, -ae, θ.

Ἰάπυξ, ὁ· Iapyx, -ygis (ventus).

Ἰάς, ἡ· 1) I. γυνή, Ionica mulier. 2) I. γλῶσσα ἢ διάλεκτος, Ionica dialectus.

ἰάσιμος, ον· sanabilis, e.

ἴασις, ἡ· sanatio -onis, θ.

ἰασιώνη, ἡ· convolvulus, -i, ἀ. κύρ. ὄν. Iasione, -es θ.

ἰασπίζω· iaspidis colore sum; ἰασπίζων, iaspideus, a, um.

ἴασπις, ἡ· iaspis, -idis θ.

ἰαστί· ionice.

Ἰάσων, ὁ· Iason, -ŏnis ἀ.

ἰατέος, α, ον· sanandus, a, um.

ἰατήρ, ὁ· medicus, -i, ἀ.

ἰατήριος, ἰατικός· medicus a, um.

ἰατός, ή, όν· sanabilis, e.

ἰάτραινα, ἡ· medica, -ae, θ.

ἰατρεία, ἡ medêla -ae, θ. τὰ ἰατρεῖα, praemium (merces) medici.

ἰατρεῖον, τό· medicina, -ae, θ.
ἰάτρευσις, ἡ· sanatio onis θ.
ἰατρεύω· 1) curo, -are; sano -are, aliquem; alicui sanitatem restituo. ἰατρεύω νόσον, morbum depello 2) = ἐπαγγέλλομαι τὸν ἰατρόν, profiteor medicinam (ἢ medicum). *3) ἰατρεύομαι (ἰατρεύθην), sanus fio.
ἰάτρια, ἰατρίνη· medica, -ae θ.
ἰατρικός, ή, όν· medicinalis, -e. ἡ ἰατρική, medicinalis ars; medicina, -ae, θ. *τὸ ἰατρικόν medicina, -ae, θ. medicamentum, -i, οὐ. *ἰατρικὸν συμβούλιον, consilium medicorum.
ἰατρός ὁ· medicus, -i, ἀ. ἰατρός εἰμι ἢ γίγνομαί τινος, medeor alicui; sano aliquem ἢ aliquid.
ἰατροσόφιον, τό· liber de medecina.
ἰατροσυνέδριον, τό· concilium medicorum.
ἰατταταί· heu!
ἰαύω· dormio; pernocto.
ἰαχέω, ἰάχω vociferor, -ari.
ἰαχή, ἰάχημα· vociferatio, -onis, θ.
Ἴϐηρ, ὁ· Iberus, -i, ἀ Iber, -eris ἀ. **Ἰϐηρία** Iberia, -ae, θ. Hispania, -ae, θ. **οἱ Ἴϐηρες,** Iberi, -orum **Ἰϐηρικός, ή, όν·** ibericus, a, um; Hispanicus, a, um.
ἴϐις, ἡ· (πτ.)· ibis, -is καὶ -idis, θ.
ἰϐίσκος (= ἀλθαία)· ibiscum, -i, οὐ.
ἴγδη, ἡ· mortarium, -ii, οὐ.
ἰγδίζω· in mortario tundo.
ἰγδίον, τό· mortariolum, -i, οὐ.
ἰγνύα, ἡ· poples, -itis, ἀ.
ἰδανικός ή, όν· 1) ideadis, e. ἰδ. κόσμος, mundus idealis (qui tantummodo ad cogitationem valet) *2) ἰδανικὸν ἀθῳότητος, specimen innocentiae. ἰδανικὸν εὐγλωττίας, perfecta eloquentiae species, **τὸ ἰδανικόν,** illud ipsum, quod est optimum.
ἰδέα, ἡ· 1) species, -ei, θ. ἡ κατὰ Πλάτ. **ἰδέα** (= τὸ ἀρχέτυπον), species, -ei, θ. specimen, -inis, οὐ. θ. 2) = εἶδος, genus, -eris, οὐ.. *3) *νεοελ.* = γνώμη, opinio, -onis, θ. κατὰ τὴν ἐμὴν ἰδέαν, ut mea est opinio. ἔχω τὴν ἰδέαν, opînor.
***ἰδεῶδες, τό·** species, -ei, θ. specimen, -inis, οὐ. ἰδεῶδες κάλλος, species pulchritudinis.
ἰδεῖν, ἰδέ· ἰδὲ **ὁράω -ῶ.**
Ἴδη, ἡ· Ida, -ae, θ.

ἰδίᾳ· 1) = οὐ κοινῇ, proprie; privatim δημοσίᾳ τε καὶ ἰδίᾳ, publice privatimque. 2) = κυρίως, proprie, praecipue
ἰδιαζόντως· privatim; praecipue.
ἰδιάζων, ουσα, ον· peculiaris, e; proprius, a. um.
ἰδιαίτατα· maxime proprie.
ἰδιαίτατος, η, ον· maxime peculiaris; maxime proprius, a, um.
ἰδιαίτερος, α, ον· propior, -us. ἰδιαιτέρα φροντίς, propior cura.
ἰδιαιτέρως· privatim; clam.
ἰδικός ή, όν· 1) specialis, e. *2) *νεοελ.* ἰδικός μου, meus, a, um. Ἰδὲ **ἐμός.**
ἰδιόϐιος, ον· qui seorsum vivit.
ἰδιογνωμοσύνη· propria sententia.
ἰδιογνώμων, ον· qui suo arbitrio statuit.
ἰδιόγραφος· propriâ manu scriptus.
ἰδιοθηρευτική ἡ· privata venatio.
***ἰδιοκτησία, ἡ·** dominium, -i, i, οὐ.
***ἰδιοκτήτης, ὁ·** dominus, -i, ἀ.
ἰδιόκτητος, ον· peculiaris, e.
ἰδιολογέομαι, οῦμαι· privatim cum aliquo loquor.
ἰδιολογία, ἡ· sermo privatus.
ἰδιομήκης, ες· propriâ longitudine.
ἰδιόμορφος, ον· peculiaris formae.
ἰδιοξενία, ἡ· privatum hospitium.
ἰδιόξενος, ὁ· privatus hospes.
ἰδιοπάθεια, ἡ· propria affectio.
ἰδιοποιέομαι -οῦμαι. 1) proprium mihi facio aliquid; adproprio, -are, aliquid. 2) ἰδιοποιοῦμαί τι ἀνόμως, usurpo aliquid 3) οἱ Χῖοι τὸν Ὅμηρον ἰδιοποιοῦνται, Chii Homerum suum vindicant. 4) concilio mihi aliquem (τὸν Φαρνάβαζον, Pharnabazum).
ἰδιοποίησις, ἡ· usurpatio, -onis, θ.
ἰδιοπραγέω -ῶ, ἰδιοπραγμονέω -ῶ· propria negotia (meas res) curo.
ἰδιοπραγία, ἰδιοπραγμοσύνη, ἡ· cura propriorum negotiorum.
ἰδιοπράγμων, ον· propria negotia curans; tantum suas res curans.
ἰδιορρυθμία ἡ· vita ex arbitrio suo.
ἰδιόρρυθμος, ον· suo arbitrio vivens.
ἰδιορρύθμως· suo arbitrio.
ἴδιος, α, ον· 1) proprius, a, nm. ἴδια οἰκία, propria domus. ἴδιον τοῦ ῥήτορός ἐστι, est oratoris proprium. ἀπὸ τῶν ἰδίων (δηλ. χρημάτων) ζῶ. de proprio vivo 2) πρὸ πάντων ἐπὶ οὐσίας

καὶ ἄλ. peculiaris, e. 3) suus, a, um. οἱ Καρχηδόνιοι τοὺς ἰδίους παῖδας ἔθυον, poeni suos pueros sacrificabant. ἰδίᾳ χειρί, sua manu. ἰδίᾳ θελήσει, sua sponte. ἰδίοις ἀναλώμασι, suis sumptibus. 4) κατ' ἰδίαν. α) = ἰδίᾳ, χωρίς, privatim, separatim. κατ' ἰδίαν λαμβάνω τινά, privatim seduco aliquem, remotis arbitriis. β) = κατ' οἶκον, privatim. 5) τὰ ἴδια, domicilium, -ii, οὐ. domus -us, θ. *6) νεοελ. α) ἐξ ἰδίων, de proprio, de suo, suo sumptu. β) ἐκ τῶν ἰδίων κρίνεις τὰ ἀλλότρια, ex suis aliena judicas. γ) ὁ ἴδιος, ipse, ipsa, ipsum. ὁ ἴδιος δὲ (= αὐτὸς δέ), ipse autem. ἐγὼ ὁ ἴδιος, ego ipse σὺ ὁ ἴδιος tu ipse. — idem, eadem, idem. ὁ ἴδιος (= ὁ αὐτὸς) ἦλθεν, idem venit. δ) τὸ ἴδιον μοῦ κάμνει, hoc me non movit. id fero aequo animo.

ἰδιόστολος ναῦς· navis propriis sumptibus instructa.

ἰδιοσυγκρασία, ἡ· propria constitutio corporis.

***ἰδιοσυντήρητος,** ον· suo sumptu, de suo sustentatus, a, um; liber, a, um.

ἰδιοσύστατος, ον· per se consistens

***ἰδιοτέλεια,** ἡ· omnium relatio ad propriam utilitatem; amor propriarum rerum.

***ἰδιοτελής,** ές· omnia ad propriam utilitatem referens; sui lucri cupidus a, um.

ἰδιότης, ἡ· res quae est alicujus rei propria; proprietas, -atis, θ. qualitas, -atis, θ. natura, -ae, θ.

ἰδιοτροπία, ἡ· proprius cuidam modus ἢ mos; morositas, -atis, θ.

ἰδιότροπος, ον· morosus, a, um; difficilis, e.

***ἰδιοτρόπως**· morose.

ἰδιότυπος, ον· propriam formam habens.

ἰδιοφεγγής, ές· proprio luce lucens.

***ἰδιοφυΐα,** ἡ· propria natura.

ἰδιοφυής· propriâ naturâ praeditus.

ἰδιόχειρος· propria manu scriptus.

ἰδιοχείρως· propria manu. ἰδιοχείρως ὑπογράφω, manu propria subscribo

ἰδιόομαι -οῦμαι· proprium facio.

ἰδίωμα, τό· 1) = ἰδιότης, proprietas, -atis, θ. propria cujusque rei natura. 2) in sermone peculiare; idioma, -atis, οὐ.

ἰδίως· 1) proprie; peculiariter. 2) privatim; separatim.

ἰδιωτεία, ἡ· 1) privata vita. 2) inscitia, imperitia, -ae, θ.

ἰδιωτεύω privatus sum. ὁ ἰδιωτεύων, vir privatus ἢ ἁπλ privatus.

ἰδιώτης, ὁ· 1) vir privatus ἢ ἁπλ. privatus, -i, ἀ. 2) scriptor prosaicus. 3) miles, -itis, ἀ. tiro, -onis, ἀ. 4) non medicus, non athlèta, non orator. 5) rudis, imperitus (rei alicujus); homo rudis; idiôta καὶ idiôtes, -ae, ἀ.

ἰδιωτικός, ή, όν. 1) privatus, a, um. ὁ ἰδιωτικὸς βίος, vita privata. ἰδιωτικὰ χρήματα καὶ δημόσια, privatae et publicae pecu iae 2) rudis, e; imperitus, a, um; idioticus, a, um.

ἰδιωτικῶς· privatorum more.

ἰδιῶτις, ἡ· privata, -ae, θ.

ἰδιωτισμός, ὁ· idiotismus, -i, ἀ.

***ἰδιωφέλεια,** ἡ· omnium ad propriam utilitatem relatio; proprii lucri amor.

ἰδιωφελής, ές· omnia ad propriam utilitatem referens; proprii (sui) lucri cupidus, a, um

ἰδμοσύνη, ἡ· scientia, -ae, θ.

ἴδμων, ον· sciens; peritus.

Ἰδομενεύς, ὁ· Idomeneus, -i, ἀ.

ἰδού· ecce; en.

ἱδρόω -ῶ· sudo, -are. sudorem emitto. ἵδρωσα, sudavi. **ἱδρῶν, -οῦσα, -οῦν (ἱδρωμένος, η, ον),** sudorus, a, um.

ἵδρυμα, τό· opus constructum. ἰδθ. α) delubrum, i, οὐ. fanum, -i, οὐ. *β) νεοελ. institutum, -i, οὐ.

ἵδρυσις, ἡ· constructio, -onis, θ.

***ἱδρυτής,** ὁ· auctor, conditor, -oris, ἀ.

ἱδρύω· statuo, instituo, constituo, construo -ere, aliquid. ἱδρύθη, ἵδρυται. α) ἐπὶ ναῶν, μνημείων καὶ φιλανθ. ἰδρ. constitutus est, constructus est; errectus est β) ἐπὶ πόλ. καὶ ἄλ. situs (a, um) est.

ἵδρωμα, τό· exsudatio, -onis, θ.

ἱδρώς· ὁ· sudor, -oris, ἀ.

ἵδρωσις, ἡ· sudatio, -onis, θ.

ἱδρωτήριος, ἱδρωτικός· sudatorius, a, um. **ἱδρωτήριον, ἱδρωτικόν**· sudatorium, -ii, οὐ.

ἱδρωτοποιέω -ῶ· sudorem elicio.
ἱδρωτοποιός, όν· sudorem eliciens.
ἱεραγωγὸς (ναῦς)· sacra ferens.
ἱερακιδεύς, ὁ· pullus accipitris.
ἱεράκιον (βοτ.) accipitrina, -ae, θ.
ἱερακοειδής ἱερακώδης, ες· accipitri similis, e.
ἱέραξ, ὁ· accipiter, -tris, ἀ.
***ἱεραπόστολος, ὁ·** praeco evangelii; apostolus, -i, ἀ.
ἱεραρχέω -ῶ· sacris praesum
ἱεράρχης, ὁ· qui sacris praeest; pontifex, -icis. antistes, -tis, ἀ.
ἱεραρχία, ἡ· 1) procuratio sacrorum. *2) munus antistitis. *3) ordo, -inis, ἀ. gradus honoris.
ἱεραρχικός, ή όν· ad eum pertinens, qui sacris praeest.
***ἱεραρχικῶς·** gradu honoris.
ἱερατεία, ἡ· sacerdotium, -i, οὐ. munu sacerdotis.
***ἱερατεῖον, τό·** clericorum ordo.
ἱερατεύω· sacerdos sum. ὁ ἱερατευκώς, ὁ ἱερατεύσας, sacerdotalis, e.
ἱερατικός, ή, όν· sacerdotalis, e.
*Ἱερατικὴ Σχολή, seminarium, -ii, οὐ.
ἱεραφόρος, ον· sacrifer, a, um.
ἱέρεια, ἡ· sacerdos, -otis, θ.
ἱερεῖον, τό· 1) hostia, -ae, θ. 2) victima, -ae, θ.
ἱερεύς, ὁ· 1) sacerdos, -otis, ἀ. *2) παρὰ τοῖς δυτ. pastor, -oris, ἀ.
ἱερεύσιμος· ad sacrificium aptus.
ἱερεύω· sacrifico, -are.
Ἰεριχώ, ἡ· Ierieho, -untis.
ἱεροβοτάνη, ἡ· sagmen, -inis, θ.
ἱερογλυφέω -ῶ· hieroglyphica sculpo ἢ scribo.
ἱερογλυφικά, τά· hieroglyphica, -orum, οὐ.
ἱερογλύφος, ἱερογλύπτης, ὁ· hieroglyphica sculpens.
***ἱεροδιάκονος, ὁ·** diaconus, -i, ἀ.
ἱεροδιδάσκαλος· sacrorum doctor.
ἱερόδουλος, ὁ· deo sacratus servus; hierodûlus, -i. ἀ.
ἱεροθήκη, ἡ· sacrarium, -ii, οὐ.
ἱεροθυτέω -ῶ· sacrifico, -are.
ἱεροθύτης, ὁ· sacerdos, -otis, ἀ.
ἱερόθυτος, ον· sacrificatus, a, um. τὰ ἱερόθυτα (= τὰ ἱερεῖα), hostiae.
ἱεροκῆρυξ, ὁ· sacer praeco; sacer orator, -oris, ἀ.
ἱεροκόμος, ἡ· sacricola, -ae, θ.
ἱερολογέω -ῶ· sacra verba loquor.
ἱερολογία ἡ· sermo de sacris verbis.
ἱερομανία, ἡ· sacer furor.
ἱερομαντία, ἡ· haruspiciua, -ae, θ.
ἱερομηνία, ἡ· dies festi.
ἱερομνήμνων· sacrorum praefectus, summus sacerdos; pondifex.
ἱερόν, ἱερά, ἴδε **ἱερός.**
ἱερονίκης, ὁ hieronîca, -ae, ἀ.
ἱεροποιέω -ῶ· sacrificulus sum.
ἱεροποιΐα, ἡ· sacrificatio, -onis, θ.
ἱεροποιός, ὁ· sacrificulus, -i, ἀ.
ἱερόπολις, ἡ· sacra urbs.
ἱεροπρέπεια, ἡ· sancta dignitas.
ἱεροπρεπής, ές· sanctus, a, um; augustus, a, um.
ἱεροπρεπῶς· modo sancto.
ἱερός, ἱερά, ον· 1) sacer, cra, crum. ἡ ἱερὰ ὁδὸς (ἡ ἐπὶ τὸ Καπιτώλιον ἄγουσα), via sacra ἢ clivus sacer. τὸ ἱερὸν ὄρος, mons sacer. ἱερός τινος, ἱερός τινι, sacer alicujus. ἱερὸς καὶ ἅγιος, sacrosanctus. ἱερὰ νόσος, morbus comitialis ἢ caducus. 2) **τὸ ἱερόν,** sacrum, -i, οὐ. α) ναὸς templum, fanum, delubrum. β) τὸ ἱερὸν ἐκκλησίας, sanctuarium, -ii, οὐ. γ) = θῦμα, hostia, victima. 3) **τὰ ἱερά·** α) sacrum, ἢ μᾶλ. sacra; sacrificium. τὰ ἱερὰ ἐπιτελῶ, τελῶ, sacrum ἢ sacra facio. sacrificium perpetro. β) = τὰ σπλάγχνα τῶν ἱερείων, exta, orum, οὐ. πλ. τὰ ἱερὰ σκοπῶν, exta inspiciens ἢ spectans. καλὰ ἱερά, exta bona. τὰ ἱερὰ οὐκ ἐγίγνετο, exta non bona (tristia) erant.
ἱεροσκοπέω -ῶ· exta inspicio.
ἱεροσκοπία, ἡ· haruspicina, -ae, θ.
ἱεροσκόπος ὁ· haruspex, -icis ἀ.
Ἱεροσόλυμα, τά· Hierosolyma, -orum, οὐ. ἐν Ἱεροσολύμοις, Hierosolymis. Ἱεροσολυμίτης, Hierosolymita, -ae. ὁ τῶν Ἱεροσολύμων ἥρως (Πομπήιος), Hierosolymarius.
ἱεροσυλέω -ῶ· sacrilegium committo.
ἱεροσύλημα, τό, ἱεροσύλησις, ἱεροσυλία, ἡ· sacrilegium, -ii, οὐ.
ἱερόσυλος, ον· sacrilegus, a, um. ὁ ἱερόσυλος, sacrilegus, -i, ἀ.
ἱεροσύλως· sacrilege.
ἱεροτάφιον τό· sanctum sepulcrum.
ἱεροτελεστής, ὁ· sacerdos, -otis ἀ.
ἱεροτελεστία, ἡ· sacrorum peractio.

ἱερότης, ἡ· sanctitas, -atis, θ.
ἱερουργέω -ῶ· sacra obeo; sacris operor; sacrifico. -are.
ἱερουργία ἡ· rei divinae peractio; sacrificatio, -onis, θ. sacrificium, -ii, οὐ.
ἱερουργός, ὁ· qui sacra peragit; sacrificus, ἢ sacrificator.
ἱεροφάντης, ὁ· sacrorum antistes; pontifex, -icis, ἀ. ὁ μέγιστος ἱεροφάντης, pontifex maximus.
ἱεροφαντία, ἡ· dignitas ἢ munus antistitis sacrorum; antistitium, -ii, οὐ.
ἱεροφαντικός, ή, όν· sacerdotalis, e.
ἱεροφάντις, ἡ· sacrorum antistes.
ἱεροφόρος, ον· sacra ferens.
ἱεροφυλάκιον, τό· sacrarium, -ii, οὐ.
ἱεροφύλαξ, ὁ· sacrarius, -ii, ἀ.
ἱεροψάλτης, ὁ· sacer cantor.
ἱερόω -ῶ· sacrum facio, aliquid.
ἱέρωμα, τό· res sacra.
ἱερωμένος, ἱερωμένη· deo sacratus, a; sacerdos, -otis, ἀ. θ.
ἱερώνυμος, ον· sacri nominis.
ἱερῶς· sancte; sacrosancte.
ἱερωσύνη, ἡ· sacerdotium, ii, οὐ.
ἱζάνω· sedeo, -ere.
ἵζημα, τό· sedile; vallis.
ἵημι· 1) mitto, emitto, -ere, aliquid. 2) jacio, -ere, aliquid 3) *μέσ.* ἵεμαι, moveor, -eri; cupio, -ere, aliquid.
Ἰησοῦς, ὁ· Jesus, -u, ἀ. Ἰησοῦς Χριστός, Jesus Christus. *πρὸ Χριστοῦ, ante Christum natum. *μετὰ Χριστόν, post Christum natum.
***ἰθαγένεια, ἡ·** civitatis donatio. ἔλαβε τὴν ἑλληνικὴν ἰθαγένειαν, in civitatem graecam adscriptus est.
ἰθαγενής, ὁ ἡ· indigena, -ae, ἀ. θ.
Ἰθάκη, ἡ· Ithaca, -ae, θ. **Ἰθακήσιος**, a, um. Ithacensis, e.
ἴθι· i; veni. πληθ. **ἴτε**, ite, venite.
ἴθυνσις, ἡ· directio, -onis θ.
ἰθυντήρ, ἰθύντωρ· rector, -oris, ἀ.
ἰθύνω· rego, dirigo, -ere.
ἰθυπορέω -ῶ· recta progredior.
ἰθύς, εῖα, ύ· rectus, a, um.
ἰθύτης, ἡ· rectitudo, -inis, θ.
ἰθυφαλλικός· ithyphallicus, a, um.
ἰθύφαλλος, ὁ· ithyphallus, -i, ἀ.
ἱκανοδοσία, ἡ· satisdatio, -onis θ.
ἱκανοδότης, ὁ· satisdator, -oris, ἀ.
***ἱκανοποιέω -ῶ·** satisfacio (alicui)· **ἱκανοποιοῦμαι**, satisfio; poenas ab aliquo persequor.
***ἱκανοποίησις, ἡ·** satisfactio, -onis θ. ζητῶ ἱκανοποίησιν, poenas persequor. λαμβάνω παρά τινος ἱκανοποίησιν, poenas ab aliquo persequor.
ἱκανός, ή, όν· 1) = ἀρκῶν, sufficiens, -ntis; satis ἢ sat (ἀκλ.)· ἱκανοὺς φίλους ἔχω, sat habeo amicorum, πλεῖον τοῦ ἱκανοῦ, plus quam sat est, satis superque· ἱκανός τινί εἰμι (= ἀρκῶ πρός τι), satisfacio alicui. 2) = ἔμπειρος, peritus, a um ἱκανὸς τὴν ἰατρικήν, peritus medicinae 3) = ἐπιτήδειος εἴς τι, aptus (a, um), habilis (e) alicui rei. 5) = μέγας, πολύς, magnus, a, um; multus a, um· ἱκανὸς ἀριθμὸς στρατιωτῶν, magnus numerus militum. ἐξ ἱκανοῦ (δηλ. χρόνου), a multo tempore. 4) = ἄξιος, idoneus, dignus, a, um.
ἱκανότης, ἡ· 1) = τὸ ἀρκοῦν, sufficientia, -ae θ ἐντεῦθ. 2) = ἐπιτηδειότης· habilitas, -atis, θ. aptitudo, -inis, θ.
ἱκανόω -ῶ· idoneum reddo.
ἱκανῶς· satis. sat; sufficienter.
Ἰκαρία, ἡ· Icaria, -ae, θ. τὸ Ἰκάριον πέλαγος, Icarium mare.
ἱκεσία, ἡ· 1) supplicatio, -onis, θ. supplicium, -ii. οὐ. 2) preces, -um.
ἱκετευτέος· supplicandus, a, um.
ἱκετευτικός, ή, όν· precarius, a um. ἱκετευτικῇ φωνῇ, submisse.
ἱκετευτικῶς· suppliciter.
ἱκετεύω τινά· 1) supplico alicui; alicui supplex sum. 2) imploro, -are, aliquem.
ἱκετήριος, α, ον· ad supplicationem idoneus; supplex, -icis. ἱκετηρία θυσία, supplicatio. -onis, θ.
ἱκέτης, ὁ· supplex, -icis, ἀ.
ἱκετικός, ή, όν· supplex, -icis. ἱκετικαὶ χεῖρες, manus supplices, manus supinae.
ἱκετικῶς· suppliciter.
ἱκέτις, ἡ· quae est supplex. ἱκέτιδες χεῖρες, manus supplices.
ἰκμάς, ἡ· humos, -oris, ἀ.
ἱκνέομαι -οῦμαι· venio -ire.
ἰκρίον, τό· tabula, -ae, θ.
ἰκρίωμα, τό· tabulatum, -i, οὐ.
ἰκτερίας λίθος icterius lapis.
ἰκτεριάω -ῶ· ictero laboro.

ἰκτερικός, ή, όν· e. ictericus, a, um; felle suffusus, a, um.
ἴκτερος, ὁ· icterus, -i, ἀ.
ἰκτίν, ἰκτῖνος (πτ.)· milvus, -i, ἀ.
ἰκτὶς (νυφίτσα). mustella, -ae, θ
ἰλαδόν· copiose; abunde.
'Ιλάρια, τά· Hilaria, orum, οὐ. πλ.
ἱλαρός, ά, όν· hilaris e
ἱλαρότης, ἡ· hilaritas, -atis, θ.
ἱλαροτραγῳδία· tragoedia hilaris.
ἱλαρόω -ῶ· hilaro, -are ἱλαροῦμαι, hilaresco, -ere.
ἱλαρῶς· hilariter.
ἰλάρχης, ὁ· turmae praefectus
ἱλαρῳδός ὁ· carminum hilarium poeta et cantator.
ἱλάσιμος, ον· propitians, -ntis·
ἱλάσκομαι· propitio aliquem).
ἱλασμός, ὁ· propitiatio, -onis θ.
ἱλαστήριος· vim propitiandi habens.
ἵλεως, ων· propitius, a, um. ἵλεών τινα ποιῶ, aliquem propitium facio. ἵλεως γενοῦ ἡμῖν, Δέσποτα, propitius es nobis, Domine.
'Ιλιάς, ἡ· Ilias, -adis, θ. κακῶν 'Ιλιάς, multitudo malorum. 'Ιλιακός, ή, όν· Iliacus, a. um.
ἰλιγγιάω -ῶ· vertigine laboro.
ἴλιγγος (=σκοτιδινία)· vertigo, -inis θ.
Ἴλιον, τό· Ilion ἢ Ilium, -ii, οὐ. ἡ Ἴλιος, Ilion -os, -ii, θ.
ἰλλαίνω· oculos distorqueo.
ἰλλός, ὁ· strabo, -onis, ἀ.
'Ιλλυρία, 'Ιλλυρίς, ἡ· Illyria, -ae.
'Ιλλυριακός, ή, όν· Illyricus, a, um
ἴλλω· volvo, -ere.
ἰλύς, ἡ· limus, -i, ἀ.
ἰλυώδης, ες· limosus, a, um.
ἱμαντίδιον, τό· lorum parvum
ἱμάντινος, η, ον· loreus, a, um.
ἱμαντοπέδη, ἡ· vinculum loreum.
ἱμαντοποιός, ὁ· lorarius, -ii, ἀ.
ἱμαντόπους· loripes, -edis.
ἱμάντωμα, τό· loramentum, -i, οὐ
ἱμάς, ὁ· lorum, -i, οὐ ἱμάντι δεδεμένος. loratus, a, um.
ἱμάσθλη, ἡ· scutica, -ae, θ. flagellum, -i, οὐ lorum, -i, οὐ
ἱμάσσω τινά· loris caedo aliquem; alicujus latera lorea facio; verbero aliquem.
ἱματηγός, όν· vestes vehens.
ἱματίδιον, τό· vecticula, -ae, θ.
ἱματίζω· vestio, -ire.
ἱματιοθήκη, ἡ· vestiarium, -i, οὐ.
ἱματιοκάπηλος, ὁ· vestiarius, -ii, ἀ.
ἱματιοκλέπτης, ὁ· vestium fur.
ἱμάτιον, τό· 1) ἐν γένει· vestimentum, -i, οὐ. vestis, -is, θ. 2) τὸ ἑλληνικὸν ἱμάτιον, pallium, -i, οὐ. ἱμάτιον ἠμφιεσμένος, pallio amictus· τὴν χεῖρα ἐντὸς τοῦ ἱματίου ἔχω, manum intra pallium contineo 3) τὸ 'Ρωμαϊκὸν ἱμάτιον, toga, -ae, θ.
ἱματιοπώλης, ὁ· vestiarius, -ii, ἀ.
ἱματ(ι)οφυλάκιον· vestiarium, -ii.
ἱματ(ι)οφύλαξ, ὁ· vestiarius, -ii, ἀ. vestipex, -icis ἀ. ἡ ἱματιοφύλαξ, vestipica, -ae, θ.
ἱματισμός, ὁ· vestimentum, -i, οὐ. vestitus, -us, ἀ.
ἱματουργική, ἡ· ars vestiaria.
ἱματουργός, ὁ· vestitor, -oris, ἀ.
ἱμείρω, ἱμείρομαι· desidero, -are.
ἵμερος, ὁ· desiderium, -ii, οὐ.
ἱμερόφωνος· dulcem vocem habens.
ἱμερτός, ή, όν· desiderabilis, e.
ἵνα· 1) ἐπίρ =ὅπου, ut ubi (μεθ' ὁριστ): ἵνα τις εὖ ἐκεῖ καὶ πατρίς, ubi bene, ibi patria. 2) σύνδ. τελ. α) ut: ἵνα οὕτως εἴπω, ut ita dicam. ἀφίκετο, ἵνα θεῷτο, venit, ut spectaret. ἱνά τι ταῦτα λέγεις; quare (quamobrem) haec dicis? ἵνα ἔβλεπες, ut videres. β) qui, quae (μεθ' ὑποτ.)· ἵνα αὐτῷ τὸν ἄρτον παρέχῃ, (Magnesiam donarat), quae ei panem praeberet. γ) quo (μεθ' ὑποτ.): ἵνα γένηται ἢ γένοιτο, quo fiat ἢ fieret. δ) ἵνα μή, ne, ut ne (μεθ' ὑποτ.): ἵνα μὴ οὗτος ἀγνοῇ, ut hic ne ignoret. ε) πρέσβεις ἔπεμψαν, ἵνα αἰτήσωσιν εἰρήνην (ἀρχ. αἰτήσοντες εἰρήνην) legatos miserunt pacem petitum ἢ pacis petendae cuusa ἢ ad pacem petendam (ἀλλ ὄχι καὶ pacem petituri) ἢ ut (qui) pacem peterent.
ἰνδάλλομαι· similis videor.
ἴνδαλμα, τό· species, -ei, θ simulacrum -i, οὐ. imago, -inis, θ.
ἰνδαλματίζω· formo; effingo.
ἰνδαλματικός· imagineus, a, um.
'Ινδία, ἡ· India, -ae, θ.
'Ινδικόν, τό· Indicum -i, οὐ.
'Ινδικός, ή, όν· Indicus, a, um; Indus, a, um
'Ινδός, ὁ· Indus, -i, ἀ.
ἰνίον, τό· occipitium, -ii, οὐ.

'Ινώ, ἡ· Ino, -us καὶ onis, θ.
ἰνώδης, ες· nevrosus, a, um.
ἰξαλῆ, ἡ· pellis caprina.
ἴξευμα, τό· aucupium, -ii, οὐ.
ἰξευτής, ὁ· auceps, -cupis.
ἰξευτικός, ή, όν· ad aucupium pertinens· ὁ ἰξευτικὸς κάλαμος (= ἰξόδεργα), virga viscata.
ἰξεύω· visco aves capio; aucupor.
ἰξία, ἡ, ἰξός, ὁ· viscum, -i, οὐ. ἰξῷ ἀληλιμμένος, viscatus, a, um.
'Ιξίων, ὁ· Ixion, -onis, ἀ. 'Ιξιόνιος, Ixioneus, a, um. 'Ιξιονίδης, Ixionides, -ae, ἀ.
ἰξοφάγος, ον· visco vescens.
ἰξοφόρος, ον· viscum ferens.
ἰξώδης, ες· viscosus, a, um; viscidus, a, um.
ἰοβάπτης, ὁ· violarius, -ii, ἀ.
ἰοβαφής, ές· violaceus, a, um.
ἰοβηλαῖος, ον· jubilaeus, a, um. 'Ιοβηλαῖον ἔτος, annus jubilaeus, τὸ 'Ιοβηλαῖον, Iubilaeum, -i, οὐ.
ἰοβόλος, ον· venenatus, a, um.
ἰόδετος, ον· e violis nexus.
ἰοδόκος, ον· venenum continens.
ἰοειδής, ές· violaceus, a, um.
ἰομιγής, ές· veneno mixtus.
ἴον, τό· viola, -ae, θ. τὸ μέλαν ἴον nigra, purpurea viola. τὸ λευκὸν ἴον, alba viola. ἐν ἴοις, ἐν ἴων στεφάνοις, in viola.
ἴονθος, ὁ· 1) = ἡ πρώτη θρίξ, lanugo, -inis, θ. 2) ἐξάνθημα νεότ. varus, -i, ἀ.
ἰονθώδης, ες· varis similis.
'Ιόνιος, α, ον· Ionius, a, um. τὸ 'Ιόνιον πέλαγος, mare Ionium ἢ ἁπλ. Ionium.
'Ιόπη, ἡ· Iopa, -ae θ.
'Ιορδάνης, ὁ· Jordanes, -is, ἀ.
῎Ιος, ἡ· Ios, -i, θ.
ἰός, ὁ· 1) = βέλος, sagitta, -ae, θ. 2) = δηλητήριον, venenum, -i, οὐ. ἰῷ χρίω τὸ βέλος, veneno sagittam 3) ἰὸς σιδ. ἢ χαλκοῦ, robigo, -inis, θ.
ἰοστέφανος, ον· coronam e violis gestans; violaceo serto redimitus.
ἰού· hei, heu. eheu.
'Ιουδαία, ἡ· Judaea, -ae, θ.
ἰουδαΐζω judaizo, -are. Judaeos imitor, -ari.
'Ιουδαϊκός, ή, όν· Judaicus, a, um.
ἰουδαϊκῶς, judaice.
'Ιουδαῖος, α, ον· Judaeus, a, um.
ἰουδαιόφρων· judaicis opinionibus imbutus.
ἰουδαϊσμός ὁ· Judaismus, -i ἀ.
ἰουδαϊστί· judaice; lingua Judaeorum.
'Ιούδας, ὁ· Judas, -ae, ἀ.
'Ιουλιανός, ὁ· Julianus, -i, ἀ.
'Ιούλιος, α, ον· Julius, a, um. ἡ 'Ιουλία γενεά, Julia gens. ὁ 'Ιούλιος (Καῖσαρ) Julius, i. ἀ. ὁ 'Ιούλιος (μήν), Julius mensis ἢ ἁπλ. Julius, -ii ἀ. ἡ 'Ιουλία, Julia, -ae, θ.
ἴουλος, ὁ· lanugo, -inis, θ.
'Ιουστινιανός, ὁ· Justinianus, -i, ἀ.
ἰόομαι -οῦμαι· robigino, -are.
ἰπνίτης ἄρτος· panis furnaceus.
ἰπνοποιός, όν· furnos faciens.
ἰπνός, ὁ· furnus, -i, ἀ.
ἰπνόω -ῶ· in furno uro.
ἶπος, ὁ, ἡ· pressura (fullonis).
ἰπόω -ῶ· premo, -ere.
ἱππαγρέται, οἱ· praefecti equitum.
ἵππαγρος, ὁ· equiferus, -i, ἀ.
ἱππαγωγός, όν· equos vehens. ἱππαγωγὰ πλοῖα, ἱππαγωγοὶ νῆες, hippagines (naves), hippagogi (naves).
ἱππάζομαι· equito, -are.
ἱππάριον, τό· equulus, -i, ἀ.
ἱππαρμοστής equitatui praefectus.
ἱππαρχέω -ῶ· sum magister equitum; praesum equitatui.
ἱππαρχία, ἡ· praefectura equitum.
ἵππαρχος, ὁ· magister equitum.
ἱππάς, ἡ· equestris ordo.
ἱππασία, ἡ· equitatio, -onis, θ.
ἱππάσιμος, ον· equitabilis, ε.
ἱππαστής, ὁ· eques, -itis, ἀ.
ἱππαστί· equitantium modo.
ἱππαστός, ή, ον· equitabilis, ε.
ἱππάφεσις, ἡ· carceres, -um, ἀ.
ἱππεία, ἡ· equitatio, -onis, θ.
ἵππειος, α, ον· equinus, a, um. ἵππειον γάλα, equinum lac.
ἱππεραστής, ὁ· equorum studiosus.
ἵππευμα, τό· equitatio, -onis, θ.
ἱππεύς, ὁ· eques, -itis, ἀ. ἱππεῖς καὶ πεζοί, equites et pedites. ἡ τῶν ἱππέων τάξις, ordo equestris.
ἱππεύσιμος, ον· equitabilis ε.
ἵππευσις, ἡ· equitatio, -onis, θ.
ἱππευτής, ὁ· equitator, -oris ἀ.
ἱππεύω· equito, -are.
ἱππηγέτης, ὁ· equorum ductor.
ἱππηδόν· more equorum.

ἱππημολγός, ὁ· equimulga, -ae, ἀ.
ἱππηλάτης, ὁ· eques, -itis, ἀ.
ἱππίατρος, ὁ· equarius medicus.
ἱππίδιον, τό· equulus, -i, ἀ.
ἱππικός, ή, όν· equester, stris, stre. ἡ ἱππικὴ δύναμις, τὸ ἱππικόν, copiae equestres, equitatus, us, ἀ. τὰ ἱππικά, res equestres. ἡ ἱππικὴ (τέχνη), ars equestris.
ἱππιλάρχης, ὁ· praefectus alae.
ἱππιλαρχία, ἡ· ala equitum.
ἱππὶς ἐσθής· vestis equestris.
ἱππίσκος, ὁ· equulus, -i, ἀ.
ἱπποβοσκός, ὁ· equorum pastor
ἱππόβοτος, ον· 1) equos pascens; equestris, e. 2) equis pascendis aptus.
ἱππόβρωτος· ab equis devoratus.
ἱπποδαμαστής· equorum domitor.
Ἱπποδάμειος, ον· Hippodameus.
ἱπποδρομία, ἡ· cursus equester.
ἱπποδρομικὸς ἀγών certamen equester.
*ἱπποδρόμιον, τό· = ἱππόδρομος.
ἱπποδρόμιος, ον· circensis, e. τὰ ἱπποδρόμια, ludi circenses. τὰ μέγιστα ἱπποδρόμια, ludi maximi ἢ circenses. τὰ ἐν τῷ Ἀρείῳ πεδίῳ ἱπποδρόμια, equiria, -orum, οὐ.
ἱπποδρόμος, ὁ· cursor equestris
ἱππόδρομος, ὁ· circus, -i, ἀ. τῶν ἱπποδρόμων ὁ Φλαμίνιος, circus Flaminius. ὁ μέγιστος ἐν Ῥώμῃ ἱππόδρομος, circus maximus.
ἱππόθεν· ex equo.
ἱπποθυτέω -ῶ· equum sacrifico.
ἱππόκαμπος· hippocampos, -i, ἀ.
ἱπποκένταυρος, ὁ· hippocentaurus, -i, ἀ.
ἱπποκόμος, ὁ· equiso, -onis, ἀ. equarius, -ii, ἀ.
ἱπποκρατέω -ῶ· equitatu vinco.
Ἱπποκράτης, ὁ· Hippocrates, -is, ἀ.
Ἱππόλυτος, ὁ· Hippolytus, -i, ἀ.
ἱππομανές, τό· hippomanes, οὐ.
ἱππομανέω -ῶ· equio, -ire.
ἱππομανής, ές· insano equorum amore flagraus; equorum amator.
ἱππομανία, ἡ· nimium equorum studium.
ἱππομάραθρον· hippomarathrum.
ἱππομαχέω -ῶ· ex equo pugno.
ἱππομαχία, ἡ· pugna equestris.
ἱππόμαχος· ex equo pugnans.
ἱππόμορφος, ον· equo similis.
ἱπποπέδη, ἡ· compes equi.
ἱπποπῆραι, αἱ· hippopêrae, -arum.
ἱπποπόλος, ον· equos alens.
ἱπποπόταμος· equus fluviatilis.
ἱπποπώλης, ὁ· equorum venditor.
ἵππος, ὁ· equus, -i, ἀ. ἀναβαίνω ἐπὶ τὸν ἵππον, ascendo in equum. καταβαίνω ἀπὸ τοῦ ἵππου, descendo (ex) equo. ἡ ἵππος. α) equa -ae, θ. β) = τὸ ἱππικόν, equitatus, -us, ἀ.
ἱππόστασις, ἡ, ἱπποστάσιον τό· equile, -is, οὐ. stabulum equorum.
ἱπποσύνη ἡ· virtus equestris.
ἱππότης ὁ· eques, -itis, ἀ.
ἱπποτοξότης, ὁ· sagittarius eques.
ἱπποτροφεῖον, τό· equitium, -ii, οὐ. equaria, -ae, θ.
ἱπποτροφέω -ῶ· equos alo.
ἱπποτροφία, ἡ· equorum nutritio.
ἱπποτρόφος, ὁ· equos alens; equitiarius, -ii, ἀ.
ἱπποτυφία, ἡ· equina superbia.
Ἱπποκρήνη, ἡ· Hippocrene, -es, θ.
ἵππουρις (φ.). equisetum, -i, οὐ.
ἱπποφορβός, ὁ· equorum pastor.
ἱπποφορβία, ἡ· equorum cura.
*ἱπποφορβεῖον, τό equaria, -ae, θ.
ἱππόομαι, οῦμαι· equus fio.
ἱππώδης, ες· equo similis.
ἱππών, ὁ· equile, -is, οὐ.
ἱππωνία, ἡ· equorum emptio.
ἱππώνης ὁ· equorum emptor.
ἵπταμαι· volo, -are.
ἴρινος, η, ον· irinus, a, um. τὸ ἴρινον (μύρον), irinum, -i, οὐ.
Ἶρις, ἡ· Iris, -is καὶ -idis, θ.
ἴς, ἡ· fibra, -ae, θ. αἱ ἶνες, fibrae, -arum. ἐντεῦθ.= robur, -oris, οὐ. vis, θ.
ἴσα (ἐπίρ.). 1) pariter. *2) νεοελ. directo, rectâ.
ἰσάγγελος· similis angelis.
ἰσάδελφος, ον· qui fratris instar est; dilectus ut frater.
ἰσάζω· adaequo, -are.
ἰσάκις· aequaliter, pariter.
ἰσάμιλλος, ον· aequalis in certamine.
ἴσανδρος, ον· viro similis.
ἰσάνεμος, ον· ventum celeritate aequans.
ἰσάξιος, ον· equivalens, -ntis.
ἰσαπόστολος· Apostolis aequalis.
ἰσάργυρος, ον argentum aequans.
ἰσάριθμος, ον· par numero.

Ἴσασι· norunt. ἰδὲ οἶδα.
ἰσάστερος, ον· stellis similis.
ἰσάτις, ἡ· isatis, -is καὶ -idis, θ.
ἰσατώδης, ες· similis isatidi.
ἰσαχῶς tot modis
ἰσηγορέω -ῶ ex aequo loquor; aeque, libere loquor; pari libertati loquendi utor.
ἰσηγορία, ἡ aequa loquendi libertas ἢ potestas.
ἰσήλικος, ον aequalis, e.
ἰσημερία, ἡ aequinoctium, -ii, οὐ. ἰσ. μετοπωρινή, aeq. autumnale. ἰσ. ἐαρινή, aeq vernum.
ἰσημερινός, ή, όν, ἰσημέριος, ον· aequinoctialis, e. ὁ ἰσημερινός, aequinoctialis circulus
1 ἴσθι scie. εὖ ἴσθ' ὅτι, mihi crede. ἰδὲ οἶδα.
2 ἴσθι· es ἰδὲ εἰμί.
Ἴσθμια, τά· Isthmia -orum, οὐ. ludi Isthmii
Ἰσθμιακός ή, όν Isthmiacus, a, um.
Ἰσθμικός, ή, όν sthmicus, a, um.
ἰσθμιονίκης, ὁ· victor in Isthmiis
Ἰσθμόθεν ex Isthmo.
Ἰσθμοῖ· in Isthmo.
ἰσθμοειδής, ές· isthmo similis.
Ἰσθμός ὁ· Isthmus, -i, ἀ.
ἴσμεν· scimus ἰδὲ οἶδα
ἰσοβαθής, ές aeque profundus.
ἰσοβαρής, ές aeque gravis.
*ἰσόβιος, ον qui viventi non adimitur; perpetuus, a, um. ἰσόβ. ὕπατος. in perpetuum consul.
*ἰσοβιότης, ἡ· perpetuitas, -atis, θ.
*ἰσοβίως ad vitae tempus; in perpetuum; perpetuo.
ἰσόγεως, ων· terrae aequalis.
ἰσογνώμων ejusdem opinionis.
ἰσογονία· par genus; pares natales.
ἰσογώνιος, ον· aequiangulus, a, um.
ἰσοδαίμων. par deo.
ἰσόδενδρος, ον· arborum aequans
ἰσοδίαιτος, ον· pari victu utens.
ἰσόδοξος, ον· aeque clarus.
ἰσοδρομέω -ῶ· pariter curro; cursum adaequo
ἰσόδρομος, ον· cursu aequans
ἰσοδυναμέω -ῶ· aequipolleo, -ere; aequivaleo -ere; aeque possum
ἰσοδυναμία, ἡ· aequalis potestas
ἰσοδύναμος, ον aequipollens, -ntis; aeque potens -ntis; par, -is.

ἰσοελκής, ές· aequilibris, e.
ἰσοετής, ές· aequalis, e.
ἰσοζυγέω -ῶ paris ponderis facio.
*ἰσοζύγιον, τό· aequilibrium, -ii, οὐ.
ἰσόζυγος, ον· paris ponderis.
ἰσόθεος, ον· deo par.
ἰσοκέφαλος, ον· par caput habens.
ἰσοκίνδυνος· pari periculo expositus.
ἰσοκλεής, ές· gloriâ par.
ἰσοκλινής, ές· aequaliter inclinans.
ἰσόκοιλος ον aeque concavus.
ἰσοκόρυφος, ον parem verticem habens.
ἰσοκραής, ές· aequaliter mixtus.
ἰσοκρατία, ἡ aequale imperium.
ἰσοκρατής, ές aeque potens.
Ἰσοκράτης, ὁ Isocrates, -is, ἀ.
ἰσόκωλος, ον· paria membra habens ἐν τῇ ῥητ. ἰσοκώλοις χρῆσθαι. paria paribus referre. ἰσόκωλος στίχος, aequidicus versus
ἰσομεγέθης, ες· aeque magnus, a, um; aequalis, e.
ἰσομερής· aequalem partem capiens.
ἰσομερῶς aequaliter.
*ἰσομετρία, ἡ aequalitas mensurae.
ἰσόμετρος, ον par mensurae
ἰσομήκης, ες pari longitudine.
ἰσομοιρέω -ῶ· aequam portionem capio ἢ accipio
ἰσομοιρία, ἡ· aequalis portio.
ἰσόμοιρος, ον· parem portionem accipiens. ἰσόμοιροι κληρονόμοι, aequis partibus haeredes
ἰσόμορφος, ον· aequiformis, e
ἰσονέμητος· aequaliter distributus.
ἰσονομία, ἡ aequabilitas legum; aequabilitas juris; jus par omnibus.
ἰσόνομος, ον· equabili jure utens.
ἰσόπαις puero aequalis.
ἰσοπαλής, ές, ἰσόπαλος, ον· par in lucta; par in pugna; par viribus.
ἰσοπαχής, ές· aeque crassus
ἰσόπεδον, τό aequus locus; planities, -ei, θ
ἰσόπεδος, ον aequalis; planus.
ἰσοπλατής, ές aeque latus, a um.
ἰσόπλευρος, ον aequilaterus, a, um.
ἰσοπληθής, ές pari multitudine.
ἰσοπολιτεία, ἡ· par jus civitatis. ἰσοπολιτείας μεταλαμβάνω, par jus obtineo in republica.
ἰσοπολίτης, ὁ municeps, -ipis, ἀ. municipalis, -is, ἀ

ἰσοπολῖτις, ἡ· municeps, -ipis, θ. ἰσοπολῖτις πόλις, municipium, -ii, οὐ. ἐν ἰσοπολίτιδι πόλει, municipaliter. κατ' ἰσ. πόλεις, municipatim.

ἰσορροπέω -ῶ· aequilibrium facio; sum aequalis pondere, viribus.

ἰσορροπία, ἡ· aequilibrium, -ii, οὐ.

ἰσόρροπος, ον· 1) aequilibris, e. 2) aeque polens; par viribus; aequalis, e.

ἴσος, η, ον· 1) = ἰσομεγέθης, aequalis e. ἴσον μέρος, aequalis portio. τὸ ἴσον, aequalitas. ἴσος τινί, aequalis alicui. 2) = ὁμαλός, aequus, a, um. 3) = ὅμοιος, par, paris. ἴσος εἰμί τινι τὴν εὐφυΐαν, par sum alicui ingenio. ἴσοι ἀλλήλοις, inter se pares. ἐπὶ τοῖς ἴσοις καὶ τοῖς ὁμοίοις, aequo et pari jure. ἡ ἐπὶ τοῖς ἴσοις καὶ ὁμοίοις πολιτεία, aequabilitas civitatis τὰ ἴσα ἀνταποδίδωμί τινι, par pari respondeo. 4) ἴσον ἴσα, aeque ἴσον, ἴσα καὶ σὺ χαίρω, aeque ac tu gaudeo. ἴσον βλάπτει, aeque nocet. 5) ἐξ ἴσου· α) aeque, aequaliter (mihi); ex aequo. 6) = ὁμοίως, pariter: ἐξ ἴσου τό τε σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν ἰσχυρός, pariter corpore et animo validus.

ἰσοσθένεια, ἡ· par vis.

ἰσοσθενής, ές· paribus viribus pollens; aequali robore praeditus; aeque pollens.

ἰσοσκελής, ές· aequicrureus, a, um.

ἰσοσταθμέω -ῶ· par pondus habeo.

ἰσοσταθμία, ἡ· aequilibrium, -ii, οὐ.

ἰσόσταθμος, ον· par pondere.

ἰσοστατέω -ῶ· aequo; exaequo.

ἰσοσύλλαβος, ον· parisyllabus.

ἰσοταχέω -ῶ· aeque velox sum.

ἰσοταχής, ές· aeque velox.

ἰσοταχῶς· aeque celeriter; pari celeritate.

ἰσοτέλεια, ἡ· aequalis pensio.

ἰσότης, ἡ· 1) aequalitas. -atis, θ. 2) aequitas, -atis, θ. 3) aequabilitas, -atis, θ. 4) parilitas -atis, θ.

ἰσοτιμία, ἡ· par honor.

ἰσότιμος, ον· 1) qui honore par est. πάντες ἐστὲ ἰσότιμοι, in pari omnes honore. 2) aeque pretiosus, a, um.

ἰσότοιχος· pares parietes habens.

ἰσοτονία, ἡ· aequisonantia, -ae θ.

ἰσότονος, ον· aequisonus, a, um.

ἰσότυπος, ον· ejusdem formae.

ἰσοτύραννος, ον· tyrannis aequalis.

ἰσοϋψής, ές· aeque altus, a. um.

ἰσοφανής, ές· aequaliter apparens

ἰσοφαρίζω τινί· me aequiparo, aequalis sum alicui.

ἰσόφθογγος, ον· 1) aequaliter sonans. 2) aequivocus, a, um

ἰσοφόρος, ον· aequale ferens.

ἰσοφυής, ές· aequalis naturae.

ἰσοχειλής, ές· labra aequans; plenus usque ad labra.

ἰσόχειρ· pari robore praeditus.

ἰσόχορδος· paribus constans chordis.

ἰσοχρονέω -ῶ· aequo tempore vivo

ἰσόχρονος, ον· tempore (aetate) par.

ἰσοχρόνως· pari tempore.

ἰσόχροος -ους· ejusdem coloris.

ἰσόχρυσος, ον· auro par.

ἰσοψηφία, ἡ· par jus in suffragiis ferendis; paria suffragia. δι' ἰσοψηφίαν, paribus suffragiis.

ἰσόψηφος, ον· 1) parem suffragiorum numerum habens. 2) par in suffragiis ferendis, parem auctoritatem habens.

ἰσοψυχία, ἡ· aequaminitas, -atis.

ἰσόψυχος, ον· unanimus, a, um.

ἰσόω -ῶ τι ἢ τινά τινι· aequo, adaequo, -are, aliquid ἢ aliquem alicui ἢ cum aliquo. ἰσοῦμαι, aequalis ἢ par sum alicui

ἴστε· nostis ἰδὲ **οἶδα.**

ἰστέον· sciendum est

ἵστημι· 1) sisto stiti, -ere, aliquem ἢ aliquid; statuo (-ui, -utum, -ere) aliquem ἢ aliquid; erigo (-exi, ctum, -ere) aliquem ἢ aliquid. ἵστημι τρόπαιον, tropaeum statuo (sisto). ἀνδριάντα ἵστημι, statuam statuo (sisto). ἵστημι (= ἐπέχω) τὸν ἵππον, τὰ δάκρυα, sisto equum, lacrimas. τὸ τάγμα, ὁ ποταμὸς ἵσταται, legio. amnis sistit (οὐδ.). 2) **ἔστην. ἕστηκα, ἵσταμαι,** α) sto (steti, statum, -are). ὁ ἐκείνου ἀνδριὰς ἐν τῇ ἀγορᾷ ἔστη, ejus statua in foro stetit. πρὸ τῆς οἰκίας εἱστήκει, ante aedes stabat. ἑστᾶσιν (ἑστήκασιν), οὐ κάθηνται, stant non sedent. ἑστώς, ἑστηκώς, στάς, ἱστάμενος, stans, -ntis. ἐπὶ χρόνου· μηνὸς ἱσταμένου, mense incipiente ἢ ineunte. 6) consisto (-stiti, -ere. ἔστην, constiti. ἡ στρατιὰ ἔστη constitit agmen. ἡ νόσος ἵσταται, morbus constitit.

ἱστιοδρομέω -ῶ· velificor, -ari
ἱστίον, τό· velum, -i, οὐ. ἀναπετάννυμι τὰ ἱστία, vela do, facio, pando. (συ)στέλλω τὰ ἱστία, contraho, lego vela.
ἱστιοποιέω -ῶ· vela facio.
ἱστιοῤῥάφος, ον· velorum sutor.
ἱστιοφόρος, ον· velifer, a, um.
ἱστοκεραία, ἡ· antenna, -ae θ.
ἱστορέω -ῶ· 1) cognosco, -ere 2) συνήθ. memoriae prodo, aliquid αθ τὰ ἱστορούμενα, res memoriae proditae. ἱστόρησεν, ἱστόρηκεν, memoriae prodidit. ἀπροσ. ἱστοροῦσι, historici tradunt. ἱστόρηται, memoriae proditum est. 2) narro, -are, aliquid.
ἱστόρημα, τό· narratio, -onis, μυθικὰ ἱστορήματα, historia fabularis.
ἱστορία, ἡ· 1 cognoscendi studium. 2) percontatio, -onis, θ. 3 scientia, -ae θ ἡ περὶ φύσεως (ἡ φυσικὴ) ἱστορία, physica (orum), ratio naturae ἡ φυ ῶ ἱστορία, herbaria (ars). 4 συνήθ historia, -ae, θ rerum gestarum memoria. 5) = διήγησις, narratio, onis, θ.
ἱστορικός, ή όν· historicus, a, um. ὁ ἱστορικός, historicus, -i, ἀ. historiae scriptor; rerum gestarum auctor. οἱ ἱστορικοί, scriptores auctores. ἱστορικὰ συγγράμματα, historiae libri, de historia scripta.
ἱστορικῶς· historice
ἱστοριογραφέω -ῶ. historiam scribo
ἱστοριογραφία, ἡ· scriptio historica; ars historiae scribendae.
ἱστοριογράφος, ὁ· historiarum scriptor; historicus, -i, ἀ
ἱστός, ὁ· 1) ἱσ. τῆς νεώς, malus, -i, ἀ. 2 ἐργαλεῖον ὑφαντικόν, tela, -ae, θ. 3 = ὕφασμα, tela, -ae, θ. ἱστὸς ἀράχνης, tela aranea, araneum, -i, οὐ.
ἱστουργεῖον, τό· textrinum, -i, οὐ.
ἱστουργέω -ῶ· telam texo
ἱστουργία, ἡ· 1) telae contexio. 2) = ἱστουργική.
ἱστουργικός, ή, όν· textrinus, a, um. ἡ ἱστουργική, textrinum, -i, οὐ.
ἱστουργός, ὁ· textor, -oris, ἀ. ἡ ἱστουργός, textrix, -icis, θ.
Ἴστρος, ὁ· Ister ἢ Hister, -tri, ἀ. οἱ περὶ τὸν Ἴστρον οἰκοῦντες, Istri, -orum ἀ.
ἴστω· προστ. τοῦ οἶδα· ἴστω Ζεύς, sciat Jupiter, per Jovem.

ἵστωρ, ὁ· 1) sciens, -ntis; peritus. 2) testis -is; arbiter, -tri.
ἰσχάδιον, τό· caricula, ae. θ.
ἰσχαδοπώλης· caricarum venditor.
ἴσχαιμος· sistens sanguinem.
ἰσχάς, ἡ· carica, -ae, θ.
ἰσχιαδικός, ή, όν· ischiadicus, a um.
ἰσχιακός, ή, όν· ex ischiade laborans; ischiacus, a, um.
ἰσχιάς, ἡ· ischias, -adis. θ.
ἰσχίον, τό· coxendix, -icis, θ.
ἰσχναίνω· emacio, -are, aliquem.
ἰσχναίνομαι, emacesco, -ere
ἴσχνανσις, ἡ· macies, -ei, θ.
ἰσχνοπάρειος γραῦς· anus genas macras habens
ἰσχνοποιός, όν· emacians, -ntis.
ἰσχνός, ή, όν· 1) macer, cra, crum. ἰσχνὸν σῶμα, macrum corpus. 2) exilis, e. ἰσχνὸν σῶμα, exile corpus 2) macilentus, a, um. 3) gracilis, e. ἰσχνὸν βαλάντιον, gracilis (macra crumena).
ἰσχνοσκελής· tenuia crura habens.
ἰσχνότης, ἡ· macies, -ei, θ gr. c.-litas -atis, θ. με φ. ἰσχνότης λόγου macies exilitas orationis, gracilitas narrationis.
ἰσχνοφωνία, ἡ· vocis exilitas.
ἰσχνόφωνος, ον· exili voce.
ἰσχνόω -ῶ· emacio, -are.
ἰσχνῶς· exiliter.
ἰσχουρία, ἡ· urinae obstructio.
ἰσχοφωνία, ἡ· linguae haesitatio.
ἰσχόφωνος, ον· lingua haesitans.
ἰσχυρίζομαι· 1) contendo (-ndi, -ntum, -ere, aliquid. παρὰ τοῖς Ἐφόροις ἰσχυρίζεται ὅτι ψευδές τι ἀπηγγέλθη apud Ephoros contendit, falsa esse delata. ἰσχυρίζεται ὅτι ἰδία ἡ οἰκία ἐστι, contendit sibi esse proprias aedes (propriam domum). 2) obstino, -are, aliquid.
*ἰσχυρισμός ὁ· 1) adsertio, -onis, θ. 2) adseveratio, -onis, θ
ἰσχυρογνωμοσύνη, ἡ· pertinacia, -ae, θ. obstinatio, -onis, θ.
*ἰσχυρογνωμόνως. obstinate.
ἰσχυρογνώμων, ον· pertinax, -acis; obstinatus, a, um.
ἰσχυρόδετος, ον· valide vinctus.
ἰσχυροποιός, όν· corroborans, -ntis.
ἰσχυροποιέω -ῶ· corroboro, -are; confirmo, -are.

ἰσχυροποίησις· corroboramentum
ἰσχυρόπους, ουν· robustus pedibus.
ἰσχυρόρριζος, ον· radice validâ.
ἰσχυρός, ά, όν· 1) robustus, a, um. 2) valens, -ntis; validus, a, um; pollens, -ntis **ἰσχυρός εἰμι**, valeo; ere, polleo, -ere. 3) potens, -ntis.
ἰσχυρόφωνος, ον· validam vocem habens
ἰσχυρόψυχος, ον· fortis animi.
ἰσχυρόω -ῶ· corroboro, -are.
ἰσχυρῶς· valde; vehementer; potenter; graviter.
ἰσχύς, ἡ· 1) vis (πλ. vires), θ. ἰσχὺς τοῦ ἵππου, vis equi· ἡ τοῦ σώματος ἰσχύς, vires corporis. ἰσχύϊ χρῶμαι, vi utor. ἰσχύϊ, κατ' ἰσχύν, vi. 2) robur, -oris, οὐ. ἀλλὰ καί: ἰσχὺς καὶ ῥώμη, vis et robur. 3) ἰσχὺς θεῶν, βασιλ. potentia, -ae, θ. ἔθ. * ἰσχύς μου ἡ ἀγάπη τοῦ λαοῦ μου, potentia mea amor populi mei.
ἰσχύω· 1) valeo (-ui, -ere) τῷ ἱππικῷ ἰσχύω, equitatu valeo. πλεῖστον ἰσχύει, plurimum valet. 2) polleo, -ere. ἰσχύω κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν, terra marique polleo. χρήμασιν ἰσχύω, pecuniâ polleo
ἴσχομαι· haereo, -ere.
ἰσώνυμος, ον· cognominis, e.
ἴσως· 1) aeque; pariter. 2) = τάχα, fortasse ἴσως ἂν εἴποις, fortasse dices. ἴσως ἄν τις εἴποι, fortasse quispiam dicet.
ἴσωσις, ἡ· aequatio, -onis, θ.
Ἰταλία, ἡ· Italia, -ae, θ.
ἰταλιάζω· in Italia dego.
Ἰταλική, ἡ· Italica, -ae, θ. **Ἰταλικήσιος**, Italicensis
Ἰταλικός, ή, ον· Italicus, a, um.
Ἰταλικῶς· Italice.
Ἰταλίς, ἡ· Italis, -idis; Itala, -ae.
Ἰταλός, ὁ· Italus, -i, ἀ. οἱ Ἰταλοί, Itali, -orum. **Ἰταλιώτης, ὁ**· Italiotes, -ae, ἀ.
ἰταμεύομαι· audacter me gero
ἰταμός, ή, όν· temerarius, a, um; impudens, -ntis; protervus, a, um
ἰταμότης, ἡ· temeritas, -atis, θ. impudentia, -ae, θ. protervia, -ae θ.
ἰταμῶς· proterve; impudenter; procaciter.
ἰτέα, ἡ· salix, -icis. θ.
ἰτέϊνος, η, ον· salignens, a, um.
ἰτέον μοί ἐστιν· eundum mihi est.
ἰτεών, ὁ· salictum, -i, οὐ. ὁ τοῦ ἰτεῶνος ἐπιμελούμενος, salictarius, -ii, ἀ.
ἴτυς, ἡ· circumferentia rotae.
ἰυγή, ἰυγμός· clamor acutus.
ἴυγξ, ἡ· motacilla, -ae, θ.
ἰύζω· acutum clamo
ἴφθιμος· generosus; fortis.
Ἰφιγένεια, ἡ· Iphigenia, -ae, θ.
Ἰφικράτης, ὁ· Iphicrates, -is, ἀ.
ἰχθυάριον, ἰχθύδιον· pisciculus, ἀ.
ἰχθυάω -ῶ, ἰχθυάζω (= ἁλιεύω). piscor, -ari.
ἰχθυγόνος, ον· pisces progignens.
ἰχθυδόκος, ον· pisces continens.
ἰχθυοειδής, ές· pisceus, a, um.
ἰχθυονόμος, ον· pisces regens.
ἰχθυόβρωτος· a piscibus depastus.
ἰχθυοθήρας, ἰχθυοθηρευτής, ὁ· piscator, -oris, ἀ. piscicapus, -i ἀ.
ἰχθυοθηρευτική, ἡ· ars piscatoria
ἰχθυοκόλλα, ἡ· ichthyocolla, -ae, θ.
ἰχθυολκός, ὁ· reti piscans
ἰχθυολογέω -ῶ de piscibus dissero.
ἰχθυολόγος· de piscibus disserans.
ἰχθυοπωλεῖον, τό· forum piscarium ἢ piscatorium.
ἰχθυοπώλης, ὁ piscarius, -ii, ἀ.
ἰχθυοτροφεῖον, τό· piscina, -ae, θ. vivarium (piscium).
ἰχθυοτρόφος, ὁ· piscinarius, -ii, ἀ.
ἰχθυοφαγέω -ῶ· piscibus vescor
ἰχθυοφαγία, ἡ· victus e piscibus.
ἰχθυοφάγος, ον piscibus vescens
ἰχθύς, ὁ· piscis, -is, ἀ. οἱ ἰχθύες (τὸ ἄστρον), pisces. *μειων*. οἱ ἰχθῦς (= ἰχθυοπωλεῖον), forum piscarium ἢ piscatorium.
ἰχθυώδης, ες· piscosus, a, um; pisculentus, a, um
ἰχνεύμων, ὁ· ichneumom, -onis, ἀ.
ἴχνευσις, ἡ· vestigatio, -onis, θ. indago, -inis, θ.
ἰχνευτής, ὁ· vestigator, -oris, ἀ. indagator, -oris, ἀ.
ἰχνεύτειρα, ἡ· indagatrix, -icis, θ.
ἰχνευτικὸς κύων· canis sagax
ἰχνεύω· 1) vestigo, -are, aliquem ἢ aliquid. 2) indago, -are, aliquid.
ἰχνηλασία ἡ· vestigatio, -onis, θ.
ἰχνηλατέω, -ῶ· vestigiis aliquid consequor; vestigo ἢ investigo (-are) aliquid.
ἰχνηλάτης, ὁ·(in)vestigator, -oris, ἀ.

ἰχνοβάτης, ὁ· qui vestigiis insistit.
***ἰχνογράφημα·** linearis adumbratio.
ἰχνογραφία, ἡ· ichnographia, -ae, θ.
***ἰχνογράφος·** delineandi peritus.
ἴχνος, τό· vestigium, -ii, οὐ. πανταχοῦ ἴχνη τῆς ἀγριότητος αὐτοῦ καταλείπει, ubique sevitiae vestigia reliquit. διώκω τά τινος ἴχνη (=μιμοῦμαί τινα), vestigiis alicujus ingredior. βαίνω ἐπὶ τὰ ἴχνη τινός, persequor vestigia alicujus; vestigo aliquem.
ἰχώρ, ὁ. cruor deorum.
ἰώ· io.
Ἰωβηλαῖος· ἰδὲ **ἰοβηλαῖος.**
1 **ἰώδης, ες·** violaceus, a, um.
2 **ἰώδης, ες·** robiginosus, a um
Ἰωλκός, ἡ· Iolcos (-us) -i, θ. **Ἰώλκιος**, Iolciacus, a, um
Ἴων, ὁ· Ion, -onis, ἀ. οἱ Ἴωνες. Iones, -um, ἀ.
Ἰωνία, ἡ· Ionia, -ae, θ.
ἰωνιά, ἡ· violarium, -ii, οὐ.
ἰωνίζω· Ionas imitor.
Ἰωνικός, ή, ον· Ioniacus, a, um.
Ἰωνικῶς· Ionice.
Ἰώνιος, α, ον· Ionius, a, um.
Ἰωνίς, ἡ· Ionis; Ionica mulier.
Ἰωνιστί· Ionice; Ionum more.
ἰῶτα, τό· iôta.
ἰωτακισμός, ὁ· iotacismus, -i, οὐ.
ἰωτογραφέω -ῶ· per iota scribo.

K

K (κάππα), τὸ δωδέκατον γράμμα, litera, κ. ὡς ἀριθμητικὸν σημεῖον τὸ μὲν κ viginti, τὸ δὲ ͵κ = viginti millia.
καβάλλης (ἵππος)· caballus, -i, ἀ.
καββαλικός, ή, όν· dejiciendi peritus.
Κάβειροι, οἱ· Cabiri, -orum, ἀ. ὁ Κάβειρος, Cabirus, -i, ἀ.
Καβυλλῖνον, τό· Cabillonum, -i, οὐ.
κάγκελον, τό· cancellus, -i, ἀ.
καγκελωτός· cancellatus, a, um.
καγχάζω· cachinno, -are.
καγχασμός, ὁ· cachinnatio, -onis, θ.
καγχαστής, ὁ· cachinno, -onis, ἀ.
καγχαστικός· cachinnabilis, e.
κἀγώ· ego etiam.
καδίσκος, ὁ· 1) parvus cadus. 2) = κληρωτίς, sitella -ae.
Καδμεία, ἡ· Cadmea, -ae. θ. **Καδμεῖος**, Cadmeus, a, um. **Καδμεῖοι**, Thebani, -orum, ἀ. **Καδμηΐς**, Cadmeis, -idis, θ.
Κάδμος, ὁ· Cadmus, -i, ἀ.
κάδος, ὁ· cadus, -i, ἀ.
καθά, καθ' ἅ· qua ratione; sicut.
καθαγιάζω, καὶ **καθαγίζω·** 1) consecro, -are; 2) ἐπὶ νεκροῦ. cremo, -are.
καθαγισμός, ὁ· consecratio, -onis, θ
καθαγνίζω· 1) purifico, -are; expio, -are 2) consecro, -are.
καθαιμάσσω καὶ **καθαιματόω -ῶ·** cruento -are (aliquem ἢ aliquid).
κάθαιμος, ον. cruentus, a, um.
καθαίρεσις, ἡ· 1) destructio, -onis, θ. demolitio, -onis, θ. everrsio, -onis, θ. 2) de honoris gradu depulsio ἢ dejectio. ἐπὶ στρατ. exauctoritas cum ignominia.
καθαιρέτης, ὁ· eversor, -oris. ἀ. καθ. Καίσαρος, intefector Caesaris.
καθαιρετικός, ή, όν· evertendi vim habens.
καθαιρέω -ῶ (ἀόρ. **καθεῖλον**). 1) dejicio, -ere, aliquid. 2) destruo, -ere, aliquid; everto -ere, aliquid. *3) καθαιρῶ στρατιώτην; militem cum ignominia exauctoro.
καθαίρω τι· purgo, mundo (-are) aliquid. *μετφ.* = καθαρμόν τινος ποιοῦμαι, purgo, lustro aliquem ἢ aliquem. καθαίρω τὸν στρατόν, lustro exercitum. καθαίρω τὴν πόλιν, purgo civitatem, lustro urbem.
καθάλλομαι· desilio, -ire.
καθαμαξεύω· ἰδὲ **καθημαξευμένη.**
κάθαμμα· vinculum, -i; nodus, -i.
καθαμμίζω· arenâ obruo.
καθ' ἅπαν· in uninersum; omnino.
καθάπαξ· semel; omnino.
καθάπερ· sicut; veluti;
καθαπλόω -ῶ· expando, -ere. **καθήπλωμαι**, expassus sum.
καθαπτικοὶ λόγοι mordacia dicta.
καθάπτομαί τινος· 1) reprehendo (-ndi, -nsum, -ere) aliquem ἢ ali-

quid. 2) invehor in aliquem. 3) mordeo (momordi, -ere) aliquem.

καθάπτω· adligo, -ere.

καθαρεύω· purus sum. καθαρεύω τινός, purus sum ab aliqua re. καθαρεύων κακίας, innocens, -ntis. βίος καθαρεύων, vita pura.

καθαρίζω· purifico, -are; purgo, -are, aliquid. **καθαρίζομαι·** purgor (-atus sum, -ari). ἐκαθαρίσθη, purgatus est (ab aliqua re).

καθάριος, ον· mundus, a, um.

καθαριότης, ἡ· munditia, -ae, θ. puritas, -atis, θ.

καθαρισμός, ὁ· purificatio, onis θ.

***καθαριστής, ὁ·** purgator, -oris ἀ.

καθαρίως· munde; pure.

κάθαρμα, τό· purgamentum, -i, οὐ.

καθαρμόζω, καθαρμόττω· adapto.

καθαρμός, ὁ· purgatio, -onis, θ. expiatio, -onis, θ. lustratio, -onis, θ. καθαρμὸν ποιοῦμαι τοῦ στρατοῦ, lustro exercitum

καθαρογραφέω -ῶ· munde scribo.

καθαροποιέω -ῶ· purifico, -are.

καθαρός, ά, όν· 1) purus, a, um. καθαρὸς οὐρανός, purum coelum. *μετφ.* βίος καθαρός, pura vita. 2) mundus, a, um.

καθάρσιον, τό· 1) piaculum, -i οὐ. *2) *νεοελ.* medicamentum purgatorium.

κάθαρσις, ἡ· purgatio, -onis, θ. purgatura, -ae, θ.

καθαρτήρ, ὁ· purgator, -oris, ἀ.

καθαρτήριος, ον· purgans, -ntis; purificatorius, a, um. τὸ πῦρ τὸ καθαρτήριον, ignis purgatorius.

καθαρτικός, ή, όν· purgans, -ntis; purgatorius, a, um.

καθαρῶς· 1) pure; puriter. 2) dilucide; manifeste; diserte. 3) pure; caste.

καθαυτό, καθαυτὸν ἢ μᾶλ. **καθ' αὑτό, καθ' αὑτόν·** seorsum; per se; sua sponte; suo arbitrio.

καθέδρα, ἡ· cathedra, -ae, θ. sedes, -is, θ.

καθεδρικὸς ναός· ecclesia cathedralis, major, episcopalis.

καθέζομαι· consîdo (-edi, -essum, -ere). καθέζομαι ἐπί τινος, ἔν τινι, consido in aliqua re. κώνωψ ἐπὶ κέρατος βοὸς καθέζετο (=ἐκαθέσθη), culex in cornu bovis consedit. ὁ στρατὸς καθέζετο (=κατέζευξεν) ὑπὸ τὸ ὄρος, exercitus sub monte consedit. καθέζομαι (=κατοικίζομαι) ἐν τῇ χώρᾳ τινός, in alicujus fines consido.

καθείμαρται· fato destinatum est.

καθειμένος, η, ον· ἴδε **καθίημι.**

καθειμένως· demisse; remisse.

καθείργω καὶ **καθειργνύω·** concludo (-si, -ere), coerceo (-ui, -ere) aliquem.

κάθειρξις, ἡ· conclusio, -onis, θ.

καθεὶς· unusquisque; singuli.

καθ' ἑκάστην· singulis diebus; quotidie, quotidiano. καθ' ἑκάστην πρωΐαν, quotidie mane.

καθ' ἕκαστον, καθ' ἕκαστα· singulatim; particulatim. ***τὰ καθέκαστα,** res singulae, singula, -orum.

***καθέκλα, ἡ·** sedile, -is, οὐ.

καθεκτικός, ή, όν· continens, -ntis.

καθεκτός· qui contineri potest.

καθεῖλον· ἴδε **καθαιρέω -ῶ**

καθελκόομαι -οῦμαι· exulceror.

καθελκυσμός, ὁ· deductus, -us, ἀ.

καθελκύω, καθέλκω· detraho, -ere; deduco, -ere. καθέλκω τινὰ ἀπὸ τοῦ βήματος, deduco aliquem de rostris. καθελκύω τὴν ναῦν ἀπὸ τῶν νεωρίων, deduco navem ex navalibus.

καθεξῆς· ordine; deinceps. καὶ οὕτω καθεξῆς, et sic deinceps.

κάθεξις, ἡ· retentio, -onis, θ.

καθέρπω· serpendo descendo.

κάθεσις, ἡ· demissio, -onis, θ.

καθεσμός, ὁ· consessus, -us, ἀ.

καθεστηκώς, καθεστώς· 1) more ἢ usu receptus, a, um ἢ constitutus, a, um. πόλις καλῶς καθεστῶσα (=εὐνομουμένη), bene constituta civitas. οἱ καθεστῶτες νόμοι, receptae ἢ constitutae leges. **τὰ καθεστῶτα,** praesens rerum status. 2) ἀνὴρ καθεστῶτης ἡλικίας, homo plena et confirmata aetate. καθεστηκυῖα ἡλικία, constans aetas, matura aetas. καθεστηκὼς τρόπος, mos assuetus.

καθεστηκότως· composite; rite.

καθετήρ, ὁ· catheter, -eris, ἀ.

κάθετος, ον· perpendicularis, e. **ἡ** κάθετος, perpendiculum. **κατὰ κάθετον,** ad perpendiculum.

καθεύδω· dormio, -ire.

καθευρίσκω· invenio, -ire.

κάθεφθος, καθεψής· decoctus
καθέψησις, ἡ· decoctio, -onis, θ.
καθέψω· decoquo, -ere.
καθηγεμών, ὁ· 1) dux viae; dux -cis, ἀ. 2) praeceptor, -oris, ἀ.
καθηγέομαι, οῦμαι· viae dux sum. καθηγοῦμαί τινος, duco aliquem. καθηγήσατο τοῦ Καίσαρος ὁ Ἀθηνόδωρος, Athenodorus praeceptor Caesaris fuit.
***καθηγεσία, ἡ·** professoris honor.
***καθηγητικός·** professorius, a, um.
καθηγητής, ὁ· praeceptor, -oris, ἀ. professor, -oris, ἀ,
καθηγήτρια, ἡ· praeceptrix, -icis θ.
καθηγούμενος, ὁ· praefectus monasterii. ἡ **καθηγουμένη,** monasterii praefecta.
καθηδύνω· suave reddo; suaviter afficio καθηδύνομαι ἀκούων ταῦτα, mihi suave est haec audire.
καθηδυπαθέω -ῶ τι· per voluptatem et luxum absumo aliquid.
καθῆκον, τό· officium, -ii, οὐ. ἐμμένω τοῖς καθήκουσιν, in officio sum. ἀποτελῶ τὰ καθήκοντα, officium facio ἢ consequor, officio fungor. ἐλλείπω τῶν καθηκόντων, officium desero, officium desum. περὶ καθηκόντων, de officiis. καθῆκον ἐμόν ἐστιν, officium meum est; meum est
καθήκω· 1) καθήκω εἴς τι, ἐπί τι, πρός τι, pertineo, porrigor, protendor ad aliquid. ὁδὸς καθήκουσα εἰς τὴν θάλασσαν, via ad mare porrecta. 2) *μετφ.* καθῆκεν εἰς ἡμᾶς ὁ λόγος, vices loquendi ad nos devenerunt. ἐπειδὴ καθῆκεν ὁ χρόνος, quum statua dies venisset. καθήκων χρόνος, conveniens tempus. 3) καθήκει μοι, convenit ἢ consentaneum est mihi.
καθηλιάζω· in sole expando.
καθηλόω -ῶ· clavis defigo. **καθηλωμένος, η, ον,** clavo defixus, a, um.
καθήλωσις, ἡ· clavis defixio.
καθηλωτής, ὁ· qui clavo defigit.
καθηλωτός· clavo defixus, a, um.
καθημαγμένος· cruentus, a, um.
κάθημαι· sedeo, -ere.
καθημαξευμένη ὁδός· via plaustris trita. ὅθ. *μετφ.* καθημαξευμένον, tritum, triviale.
καθημαξευμένος· trito modo.
καθημέραν· ἢ μᾶλ. **καθ' ἡμέραν** in dies· quotidie. ὁ, ἡ, τὸ καθ' ἡμέραν, quotidianus, a, um; diurnus, a, um.
καθημερινός, ή, όν· quotidianus, a, um τὸ καθημερινὸν ἔργον, actus diurnus.
***καθημερινῶς·** quotidiano; quotidie.
καθημέριος, ον· quotidianus, a, um.
καθημερόω -ῶ· mansuefacio, -ere.
καθησυχάζω· 1) quiesco, -ere. *2) *μετβ.* sedo, tranquillo, aliquem.
καθιδρόω -ῶ· desudo, -are. καθιδρωμένος, sudore perfusus, a, um.
κάθιδρος, ον· sudore perfusus.
***καθίδρυμα, τό·** institutum, -i, οὐ.
καθιδρύω· fundo, -are; instituo, -ere; constituo, -ere (aliquid).
καθίεμαι· ἰδὲ **καθίημι.**
καθιερεύω· sacrifico, -are.
καθιερόω -ῶ· 1) consecro, -are; devoveo, -ere, aliquid. 2) sancio, -ire, aliquid. *νόμῳ καθιέρωσαν (= ἔταξαν) lege sanxerunt. *νόμῳ καθιερώθη, καθιερωμένον ἐστί, lege sanctum est.
καθιέρωσις, ἡ· consecratio, -onis, θ.
καθιζάνω· sedeo; insideo.
καθίζησις, ἡ sessio, -onis, θ. sedimentum, -i, οὐ
καθίζω, καθίζομαι· 1) sido (sidi καὶ sedi), -ere; sessum eo; sedeo, -ere. καθίζω ἐπὶ τὴν κορυφὴν τοῦ δένδρου, sido super arbore. καθίζομαι ἐπὶ τὴν ἑστίαν, sedeo ad focum. ἡ ναῦς ἐκάθισεν ἐν τοῖς βράχεσι, navis in vadis sedit. ἐν τῷ ὕδατι καθίζει (= ὑφιζάνει), in aqua sidit. ἡ οἰκία ἐκάθισε, domus sedit. *2) *νεοελ.* καθίσατε, παρακαλῶ, sidite ἢ considite, quaeso. *καθίζω εἰς τὴν τράπεζαν, mensis consido, accumbo. 3) *μεταβ.* καθίζω τινά, jubeo aliquem sedere, aliquem sessum duco. καθίζω τινὰ εἰς ἕδραν, colloco aliquem in sede. καθίζω τινὶ ἐνέδραν, insidias alicui loco ἢ pono. καθίζω τὸν στρατόν, castra colloco, -are.
καθίημι· 1) demitto (-isi, -issum, -ere) καθίημι τὴν στρατιὰν εἰς τὴν κοιλάδα, agmen in vallem demitto. οἱ θεοὶ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καθιᾶσι τὸν ὑετόν, dii coelo demittunt imbrem καθίημι τὴν κεραίαν, demitto antennam. καθίημι κόμην καὶ πώγωνα, crinem et barbam demitto 2) submitto, -ere· καθίημι τὴν φωνήν, submitto vocem. 3) **καθίεμαι,** demittor, submittor, -i. καθειμένος, η, ον, demissus, a, um; submissus, a, um.

καθικετεύω· supplico, -are, alicui; obsecro, -are (aliquem).
καθικνέομαι οῦμαι· 1) adtingo (-igi, ere) aliquid. 2) pervenio (-ire) ad aliquid.
καθιλαρύνω· exhilaro, -are
καθιππάζομαι· cum equitatu incurso; persulto regionem
καθίππευσις, ἡ· incursio equitatu.
καθιππεύω· equo decurro.
καθίπταμαι· devolo, -are.
κάθισις, ἡ· sessio, -onis, θ
κάθισμα, τό· sedile, -is, οὐ.
καθίστημι, καθιστάνω, καθιστάω -ῶ· 1) μεταβ. constituo (-ui, -utum, -ere). καθίστημι φρουρὰς εἰς τὰς πόλεις, constituo praesidia in oppidis. καθίστημι βασιλέα ἐν τῇ πόλει, constituo regem in urbe. τὸν βίον καθίστημι ἀσφαλῆ, vitam consisto tutam. καθίστημι τὰ ἐμαυτοῦ, rem familiarem constituo. 2) ἀμετ. καθέστηκα, κατέστην, καθίσταμαι, constitutus sum. πόλις καλῶς καθεστῶσα, civitas bene constituta. εἰς τὸ ἔσχατον κινδύνου καθίσταμαι, in extremum casum deducor.
καθό, καθ ὅ· sicut.
καθοδηγέω -ῶ· dux viae sum; dirigo aliquem.
καθοδήγησις καὶ καθοδηγία, ἡ· monstratio viae.
κάθοδος, ἡ· reditus in civitatem.
*καθολικισμός, ὁ· catholica fides.
καθολικός, ή, όν· 1) universalis, e 2) † catholicus, a, um. οἱ καθολικοί, catholici populi
καθόλου, καθ' ὅλου· prorsus; omnino; in universum.
καθομαλίζω· complano, -are.
καθομιλέω -ῶ· commercium habeo cum aliquo. καθομιλεῖν τοὺς καιρούς, temporibus inservire. καθωμιλημένος, η, ον vulgaris, e. ἡ καθωμιλημένη γλῶσσα, lingua vulgaris, sermo plebejus
καθομολογέω -ῶ· 1) confiteor, -eri; fateor, -eri. 2) spondeo, -ere.
καθοπλίζω· armo, -are
καθόπλισις, ἡ· καθοπλισμός, ὁ· armatura, -ae, θ.
καθορατικός, ή, όν· perspicax, -acis.
καθοράω -ῶ· 1) despicio, deorsum aspicio. 2) perspicio, oculis lustro (aliquid).
καθορίζω· definio, -ire.
καθοριστικός· definitivus, a, um.
καθορμάω -ῶ· prorumpo, -ere.
καθορμίζω (τὴν ναῦν) καθορμίζομαι· adplico navem ἢ adplicor, -ari ἢ οὐδ. adplico -are. καθορμισαμένου αὐτοῦ, quum adpulsus esset.
καθοσιόω -ῶ 1) sanctum scelerisque purum reddo, sanctifico, -are, expio, -are. 2) consecro, -are; devoveo, -ere. καθωσιωμένος τινί, devotus et addictus alicui.
καθοσίωσις, ἡ· 1) consecratio, -onis, θ. 2) ἔγκλημα καθοσιώσεως, crimen majestatis.
καθόσον ἢ καθ' ὅσον· quantum.
καθότι ἢ καθ' ὅτι· eo quod; qua ratione, quo pacto
καθυβρίζω· insolenter adficio injuriis; iniuriâ lacesso; dedecore adficio (aliquem).
καθυγίασις, ἡ· sanatio, -onis, θ.
καθυγραίνω· madefacio, -ere.
κάθυγρος, ον· madidus, a, um.
κάθυδρος, ον· aquosus, a, um.
καθυλακτέω -ῶ· oblatro, -are; latro in aliquem.
καθυλίζω τὸν οἶνον· percolo vinum
καθυμνέω -ῶ· decanto; celebro.
καθυπάγω· subigo, -ere.
καθυπάρχω· initium facio.
καθυπείκω· cedo, -ere.
καθυπερέχω· supero, superior sum.
καθυπερηφανεύομαι· insolens sum.
καθύπερθε(ν)· desuper.
καθυπερτερέω -ῶ· praesto, -are; superior sum.
καθυπέρτερος, α, ον superior, oris; praestantior, -oris. καθυπέρτατος, η, ον, summus, supremus, a, um
καθυπηρετέω -ῶ· subministro, -are.
καθυπισχνέομαι -οῦμαι· polliceor (pollicitus sum) -eri.
κάθυπνος· gravi sommo obrutus.
καθυπνόω -ῶ· obdormio, ire.
καθύπνωσις, ἡ· dormitio, -onis, θ.
καθυποβάλλω· subjicio, -ere *καθυποβάλλω τι εἰς τὴν κρίσιν τινός, rem alicujus judicio permitto.
καθυπογράφω· subscribo, -ere; praescribo, -ere;
καθυποδείκνυμι· subindico, -are.
καθυποδέχομαι· excipio, -ere.

καθυποζεύγνυμι· subjugo, -ere.
καθυπόκειμαι· subjaceo, -ere.
καθυποκλέπτω· furtim ago.
καθυποκλίνω· submitto, -ere.
καθυποκρίνομαι· 1) arte histrionica fallo aliquem, 2) simulo aliquem.
καθυπομένω· sustineo, -ere.
καθυποπίπτω· succido, -ere.
καθυποπτεύω· suspicor, -ari.
καθύποπτος· suspectus, a, um.
καθυποσαίνω· subblandior, -iri.
καθυποστρέφω· revertor, -i.
καθυποτάσσω καὶ **καθυποτάττω**· subigo (-egi, -actum, -ere) aliquem ἢ aliquid.
καθυποτρέχω· subeo, -ire.
καθυπουργέω -ῶ· inservio, -ire
καθυπούργησις· ministerium,-ii,οὐ.
καθυποφαίνω· subindico, -are.
καθυστερέω -ῶ· 1) serius venio et tardius; tardo, -are. 2) inferior sum
***καθυστέρησις, ἡ**· retardatio, -onis, θ.
καθυστερίζω· tardo; moror.
καθύφεσις δίκης· praevaricatio.
καθυφίημι τὸν ἀγῶνα (τὴν δίκην, τὰ δίκαιά τινος). praevaricor (-atus sum) -ari. ὁ καθυφιεὶς τὴν δίκην, praevaricator, -oris, ἀ. μέσ. **καθυφίεμαι** α) cedo alicui ϐ) negligens sum. 3) me dedo.
καθωμιλημένος. ἴδε **καθομιλέω.**
καθωραΐζω· orno, -are.
καθώς· ut; sicut; prout.
καί· 1) et; atque καὶ (πρὸ συμφ). ac; que (ἐγκλιτ.); quoque (ἐπιτασσόμ.) etiam (ἐπιδοτ.). στενωτέρα ἡ σύνδεσις γίνεται προηγουμένου τοῦ **τέ**· βασιλεὺς θεῶν τε καὶ ἀνθρώπων, rex deorum et (atque) hominum, rex deorum hominumque. οὐρανός τε καὶ γῆ, caelum ac terra. νύκτας τε καὶ ἡμέρας, noctesque et dies. καὶ σύ, Βροῦτε; tu quoque Brute? ἄχρηστον καὶ γυναικί, etiam mulieribus inutite. 2) vel. οὕτω καὶ ἡ ὑπατεία (καὶ αὐτὴ ἡ ὑπατεία) ψεκτή ἐστι, isto modo vel consulatus vituperabilis est. 3) καὶ - καὶ, et - et; quum - tum. καὶ ἐποίει καὶ ἔλεγε, et faciebat et dicebat. καὶ μεγίστη φιλανθρωπία καὶ θαυμαστὴ δὲ εὐπροσηγορία, quum summa humanitas, tum mira comitas. 4) ἐν ἀπαριθμ. καὶ - καὶ - καὶ, tum - tum - tum. καὶ Θησεὺς καὶ Δράκων καὶ Σόλων, tum Theseus, tum Draco, tum Solo. 5) οὐ μόνον - ἀλλὰ καί, non so lum - sed etiam. 6) πρὸ ἐπιθέτων καὶ μετοχῶν ὁ **καί** = licet, quamvis καὶ μάλα πολλοὺς ὄντας, quamvis multos. 7) καὶ οὗτος, et is, isque, idemque. καὶ ταῦτα, idque, et quidem. 8) μετὰ τὰ **ὅμοιος, ἴσος** ὁ αὐτὸς ὁ **καί** = ac, atque, et. 9) συνάπτεται μετ' ἄλλων μορίων· καὶ γάρ, etenim. καί-γε, et quidem. καὶ δή, et certe, et vero. καί... καὶ δὴ καί, quum ... tum etiam, tum maxime. καὶ εἰ, etiamsi. καὶ μήν, et vero, et sane. καὶ πῶς; quomodo tandem? 10) **κἄν**. α) = καὶ ἐάν, quod si, sin, etsi. ϐ) = τουλάχιστον, saltem.
καιάδας, ὁ caeadas, -ae, ἀ.
καὶ γάρ, **καὶ δή, καὶ δὴ καί, καὶ εἰ,** ἴδε **καί** 9.
καικίας ἄνεμος)· caecias, -ae, ἀ.
καινίζω· novo, innovo, -are.
καινισμός, ὁ· innovatio, -onis θ.
καινιστής, ὁ· innovator, -oris, ἀ.
καινολογία, ἡ· sermonis novitas.
καινολόγος· novo modo loquens.
καινοπαθέω -ῶ· nova patior
καινοποιέω -ῶ· res novas facio.
καινοποιΐα, ἡ· res novae.
καινοπρέπεια, ἡ· novitas moris.
καινοπρεπής, ές· insolitus, a, um.
καινοπρεπῶς· nove; insolenter.
καινός, ή, όν· novus, a, um. καινὸς ἄνθρωπος, novus homo. *μεταφ.* inusitatus, a, um. *ἐπιρ.* ἐκ καινῆς, ad novitatem, denuo. *παροιμ.* οὐδὲν καινὸν ὑπὸ τὸν ἥλιον, nil novi sub sole
καινόσπουδος, ον· novarum rerum studiosus, a, um. **τὸ καινόσπουδον**· studium novarum rerum.
καινότης, ἡ· novitas, -atis, θ.
καινοτομέω -ῶ· novas res induco; novis rebus studeo; novas res quaero, ago, molior.
καινοτομία, ἡ· rerum novarum molitio; immutatio, -onis, θ.
καινοτόμος, ον· novis rebus studens; novarum rerum cupidus
καινοτροπία, ἡ· insolentia, -ae, θ.
καινότροπος, ον· insolens, -ntis.
καινουργέω -ῶ· renovo, -are.
καινουργής, ές, καινούργιος, ον· recens factus, a, um
καινοφανής, ές· novus, a, um; insolens -ntis.
καινόω -ῶ· novo, renovo, -are.
καινῶς· noviter.

καίνωσις, ἡ· novitas, -atis, θ.

καίπερ· 1) etsi· καίπερ ἀνεπιτηδείου ὄντος τοῦ τόπου, etsi iniquo loco. 2) quamvis· καίπερ ὀλίγου ὄντος τοῦ ὕδατος, quamvis lanquidâ aqua. 3) quamquam· καίπερ νομίζοντες, ὅμως, quamquam arbitrentur, tamen.

καιρικός, ή, όν· ad tempus spectans.

καίριος, ον· 1) tempestivus, a, um; opportunus, a, um. 2) ἡ καιρία πληγή, τὸ καίριον τραῦμα, letale vulnus.

***καιρίως·** letaliter.

καιρός, ὁ· 1) occasio, -onis, θ. καιρὸς τοῦ ποιεῖν, occasio faciendi aliquid. τοῦ καιροῦ τυγχάνω, occasionem nanciscor. καιροῦ τυχών, occasione data. 2) tempus, -oris οὐ. καιρός ἐστι λέγειν, tempus est dicere. τοῖς καιροῖς ὑπείκω, tempori cedo. ὁ καιρός, opportunum tempus. *ἐπίρ.* ἐν καιρῷ, tempore ἢ tempori. κατὰ τὸν καιρόν, πρὸς καιρόν, pro tempore. ἐν καιρῷ, εἰς καιρὸν ἔρχομαι, opportune venio. πάνυ ἐν καιρῷ ἔρχομαι, optima opportunitate venio.

καιροσκοπέω -ῶ, καιροφυλακέω -ῶ, καιροφυλακτέω -ῶ· tempus ἢ occasionem speculor (-atus sum, -ari); occasionem observo, -are.

καιροσκόπος, ον· tempus ἢ occasionem speculans.

Καῖσαρ, ὁ· 1) Caesar, -aris, ἀ. 2) imperator; Caesar. **Καισαρίων,** Caesario, -onis, ἀ.

Καισάρεια, ἡ· Caesarêa, -ae, θ. Καισαρεύς, Caesariensis, is.

Καισάρειος, Καισαριανός· Caesareus, a, um; Caesarianus, a, um.

καισαρεύω· Caesar sum.

καίτοι· quamvis; quamquam. καίτοι μιαρός ἐστιν, ὅμως, quamquam sceleratus est, tamem. καίτοι, τί λέγω; quamquam, quid loquor?

καίω ἢ κάω· 1) accendo (-ndi, -usum, -ere) aliquid. καίω πῦρ, accendo ignem. 2) incendo, -ere, aliquid. πυρὰ πολλὰ καύσας, multis incensis ignibus. καίω πῦρ ἐπὶ τῶν βωμῶν, incendo aras. 3) flammo ἢ inflammo, -are, aliquid. 4) cremo, -are, aliquid ἢ aliquem (τὸν νεκρόν, mortuum). 5) uro (ussi, ustum -ere) aliquid ἢ aliquem (τὴν πόλιν urbem, τὸν νεκρὸν mortuum)· ὁ ἥλιος καίει τοὺς ἀγρούς, sol urit arva. τὸ ψῦχος καίει, frigus urit. τὰ ὑπὸ τοῦ ψύχους κεκαυμένα, quae frigus ussit. 6) **καίομαι.** α) ardeo (-rsi, -rsum, -ere). δᾴς καιομένη, ardens taeda. *μετφ.* καίομαί τινος (=ἐρωτί τινος), ardeo aliquo, ardeo amore alicujus. β) flagro, -are. ἐπιθυμίᾳ καίομαι, cupiditate flagro.

κακαγγελέω -ῶ· mala nuncio.

κακαγγελία, ἡ· malus nuncius.

κακάγγελος, ον· mala nunciens.

κακάγγελτος, ον· male nunciatus.

κακαλία (φ.)· tussilâgo, -inis, θ.

κακανδρία, ἡ· timiditas, -atis, θ.

κακάω· caco, -are.

κακελπιστέω -ῶ· mala spero.

κακέμφατον, τό· dictio obscoena.

κακεντρέχεια, ἡ· 1) vafritia, -ae, θ. *2) = μοχθηρία, pravitas, -atis, θ.

κακεντρεχής, ές· 1) versutus, a, um; vafer, a, um. *2) = μοχθηρός, pravus, a, um.

***κακεντρεχῶς·** prave.

κακεργασία, ἡ· mala elaboratio.

κακεργέτης, maleficus, -i.

κακέσχατος, ον· maxime improbus.

κάκη, ἡ· 1) timor ἢ pavor, -oris, ἀ. 2) malitia, -ae, θ.

κακηγορέω -ῶ· maledico, -ere.

κακηγορία, ἡ· maledicentia, -ae, θ.

κακήγορος, ον· maledicus, a, um.

κακία, ἡ· 1) = μοχθηρία, malitia, -ae, θ. 2) = ἀνανδρία, ignavia (militis); timiditas, -atis, θ. 3) vitium, -ii, οὐ. vitiositas, -atis, θ. αἱ κακίαι καὶ αἱ ἀρεταί, vitia et virtutes.

κακίζω· vitupero, -are: ἐκάκιζον τὸν Περικλέα, vituperabant Periclem. δθ. **κακίζομαι·** vituperor, -ari.

κακισμός, ὁ· vituperatio, -onis θ.

κάκιστα· pessime.

κάκιστος, η, ον· pessimus, a, um. κάκιστον ἔργον, pessimum facinus.

κακίων, κάκιον· ἰδὲ **κακός.**

κακκάβη, ἡ· 1) = πέρδιξ, perdix, -icis, ἀ. θ. 2) = λέβης, cacabus, -i, ἀ. μέλας ὡς κακκάβη, cacabatus, a, um.

κακκαβίζω· cacabo, -are.

κακκάβιον, τό· cacabulus, -i, ἀ.

κακκάζω· glacillo, -are.

κακόβιος, ον· male vivens.

κακοβλαστέω -ῶ· male germino.

κακόβλαστος, ον· male germinans.

κακόβλητος, ον· frustra jactus.

κακοβουλία, ἡ· 1) malum consilium. *2) malignitas -atis, θ.
κακόβουλος, ον· male consulens; malesuadus, a, um; malevolus, a, um; malignus, a, um.
*κακοβούλως· mala intentione; maligne
κακογαμία, ἡ· nuptiae malae; nuptiae non rite factae.
κακογαμίου δίκη· accusatio de nuptiis non rite factis.
κακόγαμος, ον· infelix matrimonio.
κακογείτων, ον· malus vicinus.
κακογένειος, ον· male barbatus.
κακογενής, ές· ignobili genere ortus; male natus.
κακόγηρως, ων· cui mala senectus obtigit.
κακογλωσσία, ἡ· maledictio -onis θ.
κακόγλωσσος, ον· maledicus, a, um
κακογνωμονέω -ῶ· malam sententiam habeo.
κακογνωμοσύνη, ἡ· mala sententia
κακογνώμων, ον· pravus consiliorum; judicii expers
*κακογραφέω -ῶ· male scribo; litteras inepte exaro; illino chartis.
*κακογραφία, ἡ· mala scriptio; mala manus.
*κακογράφος, ον· male scribens; qui litteras inepte exarat; qui chartis illinit.
κακόγονος, ον· male natus.
κακοδαιμονάω -ῶ· furo, -ere
κακοδαιμονέω -ῶ· sum infelix
κακοδαιμονία, ἡ· infelicitas, -atis.
κακοδαιμόνως· imfeliciter; misere.
κακοδαίμων, ὁ· infelix, -icis.
κακόδερμος· malam pellem habens
κακοδιδασκαλέω -ῶ· mala doceo.
κακοδιδασκαλία, ἡ· mala doctrina.
κακοδιδάσκαλος· malorum doctor.
κακοδικία, ἡ· corruptum judicium.
κακοδοξέω -ῶ· 1) sum pravae opinionis. 2) male audio.
κακοδοξία, ἡ· 1) mala opinio; malum dogma 2) ignominia, -ae, θ.
κακόδοξος, ον· 1) cujus prava est opinio; male de fide sentiens. 2) malae famae (homo).
κακοδουλία, ἡ· mala servitus.
κακόδουλος· malus servus.
κακοδρομία, ἡ· infelix cursus.
κακόδωρος, ον· male donatus.

κακοειδής, ές· deformis, e.
κακοέπεια, ἡ· sermo vitiosus.
κακοεργασία, ἡ· maleficium, -ii, οὐ
κακοεργέω -ῶ· maleficus sum.
κακοζηλία, ἡ· mala aemulatio; mala affectatio.
κακόζηλος, ον· malus aemulator; malus affectator: vitia imitans. τὸ κακόζηλον, mala affectatio.
κακοζήλως· cum mala affectatione.
κακοζωΐα, ἡ misera vita.
κακοήθεια, ἡ· 1) = πονηρία, malitia, -ae, θ. malitiositas, -atis, θ *2) νεοελ. morum corruptio; morum depravatio. turpitudo morum.
κακοήθευμα, τό. malitiosa actio.
κακοήθης, ες· 1) = κακόφρων, malignus, a. um 2) πονηρός, malitiosus. a, um 3) κακοήθης πυρετός, maligna febris. *4) νεοελ. inhonestus, a, um; turpis, e; dissolutus, a, um; depravatus, a, um.
κακοήθως· 1) malitiose. *2) νεοελ. inhoneste; turpiter.
κακόηχος, ον· male sonans.
κακοθανασία, ἡ· misera mors.
κακοθάνατος, ον· misere moriens.
κακοθέατος, ον· malus adspectu
κακοθέλεια, ἡ malevolentia, -ae, θ
κακοθελής, ές· malevolus, a, um
κακόθεος, ον· pravos deos habens
κακοθεραπεία, ἡ· vitiosa curatio.
κακοθυμία, ἡ· animus male affectus.
κακόθυμος, ον· tristis, e.
κακόθυτος, ον· male sacrificans.
κακοκαρπία, ἡ· annus sterilis.
κακόκαρπος, ον· male fructificans; malos fructus gignens.
κακοκέλαδος, ον· male sonans.
κακοκέρδεια, ἡ· turpis quaestus.
κακοκερδής, ές· turpem quaestum faciens.
κακοκλεής, ές· infamis, e
κακόκνημος, ον· malas tibias habens.
κακοκοίμητος, ον· male dormiens
κακοκρισία, ἡ· pravum ἢ injustum judicium.
κακοκτέριστος, ον· male sepultus
κακολογέω -ῶ· maledîco (-xi, -ctum -ere) alicui; κακολογοῦμαι (ὑπό τινος), mihi maledicitur.
κακολογία, ἡ· maledictio -onis θ

maledicentia,-ae,θ.obtrectatio,-onis θ.
κακολογικός, ή, όν ad maledicendum propensus.
κακολόγος, ον· maledicus, a, um, maledicens, entis. ὁ κακολόγος, maledictor, -oris, ἀ.
κακολόγως· maledice.
κακομαθής,ές· male doctus, a, um
κακόμαντις· mala vaticinans.
κακομαχέω -ῶ· prave (ignave) pugno. are.
κακομαχία, ἡ· malitiosa pugna.
κακομετρέω -ῶ· male metior.
κακομέτρητος, ον· recta mensura carens.
κακομετρία, ἡ· prava mensura.
κακόμετρος,ον·male mensus a,um.
κακομήτωρ·malam matrem habens.
κακομηχανέω -ῶ· mala machinor; fraude utor (adversus aliquem).
κακομηχανία·malorum machinatio;
κακομήχανος·malorum machinator.
κακομιμήτως· male imitando.
κακομοιρία, ἡ· mala sors; miseria.
κακόμοιρος, ον infelix, -icis.
κακομορφία ἡ· deformitas, -atis, θ.
κακόμορφος, ον· deformis, e.
κακομουσία depravatio musicae
κακόν, τό· malum, -i, οὐ. ἴδ. κακός.
κακονοέω -ῶ· malevolus sum
κακόνοια, ἡ· malevolentia, -ae, θ.
κακόνοος -ους· malevolus, a, um.
κακονομία, ἡ· pravae leges
κακόνομος,ον·pravis legibus utens.
κακόνυμφος, ἡ· infelix nupta.
κακόνως· malevole; male animo.
κακοξενία, ἡ· inhospitalitas, -atis θ.
κακόξενος, ον· inhospitalis e.
κακοπάθεια, ἡ· aerumna, -ae, θ.
κακοπαθέω -ῶ· mala patior; malis affligor; molestias fero.
κακοπαθής, ές· mala perpetiens.
κακοπαθῶς· aerumnose.
κακοπετής, ές· male volans.
κακοπιστία· prava fides; perfidia.
κακόπιστος, ον· perfidus, a, um.
κακοπλαστία, ἡ· mala fictio.
κακόπλαστος, ον·male fictus, a, um.
κακοπλοέω -ῶ· male navigo.
κακόπλοος -ους· male navigans.
κακόπνοος -ους· difficile spirans
κακοποιέω -ῶ· malefacio. alicui; malo aliquem afficio; aliquem male accipio; vexo (-are) aliquem.
κακοποίησις, κακοποιΐα, ἡ· maleficentia, -ae, θ. maleficium, -i, οὐ
κακοποιητικός· maleficus, a, um
κακοποιός, όν· maleficus, a, um malevolus, a, um; improbus, a, um scelestus, a, um.
κακοπολιτεία, ἡ· prava reipublicae administratio; corruptus reipublicae status.
κακόπους· qui malos pedes habet
κακοπραγέω -ῶ· infelix sum.
κακοπραγία, ἡ· res mala; res adversae; infelicitas, -atis, θ.
κακοπραγμονέω -ῶ· improbe ago.
κακοπραγμοσύνη,ἡ·nequitia ae. θ.
κακοπράγμων· qui improbe agit.
κακοπρόσωπος, ον· foedus facie; informis ἢ deformis, e.
κακόπτερος, ον· male pennatus.
κακορρημοσύνη, ἡ· maledicentia -ae, θ.
κακορρήμων· maledicus, a, um.
κακόρρυθμος· immodulatus, a, um.
κακός, ή, όν· malus, a, um. κακίων, ον, pejor, -us κάκιστος, η, ον pessimus, a, um. ἄνθρωπος κακός, homo malus. κακὸς (= φαῦλος) ποιητής, malus poeta. τὰ κακὰ ἤθη. mores mali. τὸ κακόν, οὐσ. malum. -i, οὐ. οὐδὲν κακὸν συμβέβηκέ μοι, nihil mali accidit mihi τὰ κακὰ (= αἱ συμφοραί), mala, -orum, οὐ. ὁ θάνατος οὐκ ἔστιν ἐν τοῖς κακοῖς, mors non in malis est. — Ἐν τῇ νεοελ. ἡ λέξις κακὸς λατινιστὶ ἀποδίδοται καὶ διὰ τῶν improbus. a, um; turpis, e; pravus, a, um· ἔτι δὲ διὰ τοῦ difficilis. ὡς: κακὸς δρόμος, iter difficile, via aspera. ἀλλά: κακὴ ἀγγελία, tristis nuntius.
κακόσημον, ον· mali ominis.
κακοσκελής, ές· qui malis (tenuibus) cruribus est
κακοσμία, ἡ· malus odor.
κάκοσμος, ον· malum odorem spirans.
κακοσπορία, ἡ· mala satio.
κακοσταθέω -ῶ male sto.
κακοσταθής, ές· male constitutus
κακοστόμαχος, ον· stomachum laedens.
κακοστομία, ἡ· maledicentia, -ae, θ
κακόστομος, ον· maledicus, a. um
κακόστρωτος, ον· male stratus a, um.

κακοσυμβουλία, ἡ· malum consilium.
κακοσύμβουλος, ον· male suadens
***κακοσυνειθίζω·** male assuesco
κακοσυνθεσία, ἡ· mala compositio.
κακοσύνθετος, ον· male compositus.
κακοσυνταξία, ἡ· mala compositio
κακοσχήμων· indecens, -ntis.
κακοσχολία, ἡ· inutile otium.
κακόσχολος, ον· otio male utens.
κακοτεκνία, ἡ· mali liberi.
κακοτεχνέω -ῶ· artibus malis utor.
κακότεχνος, ον· malignus a, um
κακότης, ἡ· malitia, -ae, θ. improbitas, -atis, θ. flagitium, -ii, οὐ.
κακοτροπέω -ῶ· perverse ago
κακοτροπία, ἡ· malignitas, -atis. θ
κακότροπος, ον· malignus, a, um
κακοτροφία, ἡ· mala nutritio.
κακοτυχέω -ῶ· infortunatus sum; infeliciter ago.
κακοτυχής, ές, κακότυχος, ον· infortunatus, a, um; infelix, -icis.
κακοτυχία, ἡ· infortunium, -ii, οὐ. infelicitas, -atis, θ
κακουργέω -ῶ· maleficus sum; improbus et sceleratus sum; malitiose ago.
κακούργημα, τό· maleficium, -ii, οὐ. facinus, -oris, οὐ scelus, -eris, οὐ.
κακουργία, ἡ· maleficentia, -ae, θ.
κακοῦργος, ον· maleficus, a, um; sceleratus, a, um; scelerosus, a, um. ὁ κακοῦργος, maleficus, -i, ἀ.
κακούργως· malefice; scelerate
κακουχέω -ῶ· male tracto. **κακοχοῦμαι** malis affligor; malis premor.
κακουχία, ἡ· 1) mala tractatio. *2) aerumna, -ae, θ
κακοφημία, ἡ· famositas, -atis, θ.
κακόφημος, ον· famosus, a, um.
κακόφιλος, ον· male amicus
κακόφραστος male dictus, a, um.
κακοφρονέω -ῶ· male cogito.
κακόφρων, ον· malevolus, a, um.
κακοφυής, ές· male proveniens.
κακοφυΐα, ἡ· indoles mala
κακοφωνία, ἡ· aspera vox; asper sonus; insuavis pronuntiatio
κακόφωνος, ον· asperam vocem habens; male pronuncians
κακοχροέω -ῶ mali sum coloris.
κακόχροια, ἡ malus color
κακόχροος -ους mali coloris.
κακοχυμία, ἡ humores mali.
κακόχυμος, ον· malis humoribus plenus a, um
κακοψυχία, ἡ· ignavia, -ae, θ.
κακόψυχος, ον pusillanimis, e
κακόω -ῶ· male tracto (aliquem); vexo (-are) aliquem ἢ aliquid. ὁ κακῶν τινα ἤ τι, vexator, -oris, ἀ.
κάκτος (φυτόν)· cactus, -i, ἀ.
κακύνω· malum reddo; corrumpo (aliquid) **κακύνομαι,** malus (improbus) fio ἢ evado.
κακώδης, ες· male olens
κακωδία, ἡ· malus odor.
κακώλεθρος, ον· perniciosus, a, um.
κακώνυμος, ον· mali nominis
κακῶς· male; **κάκιον,** pejus; **κάκιστα,** pessime κακῶς ποιῶ τινα, male habeo aliquem κακῶς πάσχω (ἔχω, διάκειμαι male me habeo. κακῶς λέγω τινά, male alicui loquor; maledico alicui κακῶς πράττω, mihi male est. ἰδὲ **κακός.**
κάκωσις, ἡ· mala tractatio; vexatio, -onis, θ
κακωτικός, ή, όν· vexativus, a, um.
Καλαβρία, ἡ· Calabria, -ae, θ. **Καλαβρικός, ή, όν,** Calabricus, a, um. **Καλάβριος,** Calaber, bra, brum. **Καλαβροί,** Calabri, -orum, ἀ.
καλαθηφόρος, ον· calathos ferens.
καλάθιον, τό· parvus calathus; corbicula, -ae, θ.
καλαθίσκος, ὁ· calathiscus, -i, ἀ.
καλαθοειδής, ές calatho similis
καλαθοποιός, όν· calathos faciens.
κάλαθος, ὁ· calathus, -i, ἀ.
καλαμάριον, τό· 1) = μελανοδοχεῖον, atramentarium, -ii, οὐ. calamarium ii, οὐ. 2) = τευθίς, loligo, -inis, θ.
καλαμαύλης, ὁ· calamo canens.
καλαμάομαι -ῶμαι· stipulas lego.
καλαμεύς, ὁ piscator, -oris, ἀ
καλαμευτής, ὁ· messor, -oris, ἀ.
καλαμεύω meto, -ere.
καλαμεών, ὁ· arundinetum, -i, οὐ.
καλάμη, ἡ· culmus, -i, ἀ
καλαμηφορέω -ῶ· calamum gesto.
καλαμίζω calamo cano.
καλάμινος, η, ον arundineus, a, um
καλάμιον, τό· parva arundo.
καλαμίς, ἡ. arundo, -inis, θ.
καλαμίσκος, ὁ· parvus calamus.
καλαμογλυφέω -ῶ calamos sculpo.

καλαμογλύφος calamorum sculptor.
καλαμοειδής,ές arundinaceus,a,um.
κάλαμος, ὁ· arundo, -inis, θ. calamus, -i, ἀ. αὐλητικὸς κάλαμος, tibialis arundo κάλαμος ἀρωματικός, calamus aromaticus. ἰξευτήριος, ἁλιευτικός, γραφικὸς κάλαμος. arundo -inis.
καλαμοστεφής,ές·culmis redimitus.
καλαμοφόρος, όν 1) calamum ἢ arundinem gestans. 2) arundifer, era, erum.
καλαμώδης, ες· 1) arundineus, a, um 2) arundinosus, a, um. καλαμώδης τόπος, arundinetum, -i, οὐ.
καλαμών, ὁ· arundinetum, -i, οὐ.
καλάνδαι, αἱ· calendae, -arum. εἰς τὰς ἑλληνικὰς καλάνδας (τ. ἔ. οὐδέποτε). ad calendas Graecas. Ἴδε Λατινοελληνικὸν λεξικὸν Τσακαλώτου σελ. 773-777.
***καλανδάριον,τό**·calendarium, -i,οὐ.
καλαπόδιον, τό· forma calcei; formula, -ae, θ. ἢ (Ὁρατ Σατ. 2, 3, 106) forma -ae, θ.
καλαῦροψ, ἡ· pedum, -i, οὐ.
καλέω -ῶ· 1) = προσκαλῶ, α) voco, -are, aliquem ad aliquid καλῶ τινα ἐπὶ δεῖπνον, voco aliquem ad coenam. κεκλημένος ἐπὶ δεῖπνον, ad coenam vocatus· καλῶ τινα εἰς δίκην, voco aliquem in jus. ἡ νὺξ ἐπὶ τὸν ὕπνον καλεῖ, nox ad quietem vocat. 2) καλῶ τινα εἴς τι, invito aliquem ad aliquid. καλῶ τινα ἐπὶ ξενίαν, invito aliquem (domo, hospitio). 2) = συνάγω, voco, convoco, -are. 3) = ἐπικαλοῦμαι, voco, invoco -are, aliquem (τὸν θεόν, Deum). 3) = ὀνομάζω, voco, apello,nomino,-are. καλῶ σε εὐδαίμονα, te beatum voco. δίκαιος ἐκλήθη, justus. appellatus est. Κυρῖνος καλεῖται, Quirinus vocatur.
καλιά, ἡ. 1) domus lignea, casa, -ae, θ 2) συνήθ. = νεοσσιά, nidus, -i, οὐ
καλιάς, ἡ· 1) tugurium, -i, οὐ. 2) sacellum, -i, οὐ.
καλίκιοι, οἱ· calcei. -orum, οὐ.
καλινδέω, ῶ· volvo, -ere, voluto, -are, aliquid **καλινδοῦμαι**, α) volvor, -i; volutor, -ari. β) μετφ. καλινδοῦμαι ἔν τινι (= καταγίνομαι ἔν τινι), assiduus sum in aliqua re.
κάλλαια (ἀλέκτορος)· palea, -ae, θ
καλλιβλέφαρος, ον· pulchras palpebras habens.
καλλίβωλος, ον· fertilis, e.
καλλίγαμος, ον· felix matrimonio
καλλίγλουτος, ον· nates formosas habens.
καλλιγραφέω -ῶ· pulchre scribo; eleganter ἢ lepidis litteris scribo.
καλλιγραφία, ἡ· 1) elegans scriptura. 2) ars scribendi lepidis litteris.
καλλιγράφος, ὁ, ἡ· qui, quae eleganter scribit; scribendi artifex.
καλλιγύναιξ. pulchris mulieribus abundans.
καλλίδενδρος, ον· pulchras arbores habens.
καλλιδίνης (Πηνειός)· pulchre fluens.
καλλιέλαιος· pulchro oleo abundans.
καλλιέπεια, ἡ· elegantia sermonis.
καλλιεπέω -ῶ· eleganter loquuor κεκαλλιεπημένοι λόγοι ῥήμασί τε καὶ ὀνόμασι, dicta elegantibus vocabulis contexta.
καλλιεπής, ές· eleganter loquens; eleganti sermoni utens
καλλιεργέω -ῶ· 1) pulchre fabricor. *2) νεοελ. = γεωργῶ τι, colo (colui, -ere) aliquid. *καλλιεργημένος, cultus, a, um
***καλλιέργεια, ἡ·** cultura, -ae. θ.
***καλλιεργήσιμος, ον·** colendus, a, um. καλ. γῆ, campus arabilis
***καλλιεργητής, ὁ·** agricola, -ae, θ. cultor, -oris, ἀ.
καλλιερέω -ῶ· lito ἢ perlito, -are. ὁ Μάλλιος ἐκαλλιέρησε, Manlius litavit τὰ ἱερὰ καλλιερεῖ (= γίγνεται καλά), hostiam ἢ sacrificium litat ἐκαλλιερήθη (= τὰ ἱερὰ καλὰ ἐγένετο), perlitatum est.
καλλίθριξ pulchros capillos habens
καλλικαρπέω -ῶ·bonos fructus fero.
καλλίκαρπος· bonos fructus ferens.
καλλικέλαδος, ον· pulchre sonans.
καλλίκερως· pulchra cornua habens.
καλλίκομος, ον· pulchram comam habens.
καλλίκρεας, τό· pulchra caro.
καλλίκτυπος, ον· pulchre strepens.
καλλιλογέω -ῶ· eleganter dico.
καλλιλογία, ἡ· elegans dictio.
καλλίμορφος, ον· formosus, a, um.
καλλίνικος, ον· egregius victor
καλλιοινία, ἡ· vini bonitas.
κάλλιον· ἴδε **καλῶς.**

Καλλιόπη, ἡ· Calliope, -es, θ.
καλλιπαιδία, ἡ· pulchri liberi.
καλλίπαις· pulchros liberos habens
καλλιπάρειος, ον· pulchras genas habens
καλλιπάρθενος, ον· pulchras virgines habens.
καλλίπηχυς, υ· pulchra brachia habens.
καλλιπλόκαμος, ον· pulchros cincinnos habens
καλλίπλουτος· valde dives.
καλλίπνοος -ους· suaviter spirans.
καλλίπολις, ἡ· pulchra civitas
καλλιπρόσωπος, ον· aspectu pulcher, -chra, -chrum.
καλλίπρωρος, ον· pulchram proram habens
καλλίπυγος· pulchras nates habens.
καλλίπυλος· pulchras habens portas.
καλλίπυργος, ον· pulchre turritus.
καλλιρέεθρος· pulchrifluus, a, um
καλλιρρημονέω -ῶ· eleganter dico
καλλιρρημοσύνη, ἡ· dictionis ellegantia
καλλιρρήμων· eleganter dicens.
Καλλιρρόη, ἡ· Callirhoe, -es, θ.
καλλίρροος, ον· pulchre fluens.
καλλιστεῖον, τό· praemium pulchritudinis.
καλλιστεύω· pulchritudine excello; pulcherrimus sum.
κάλλιστα· ἴδε **καλῶς.**
κάλλιστος, η, ον· ἴδε **καλός.**
καλλίτεκνος, ον· egregios liberos habens.
καλλιτεχνέω -ῶ· pulchre elaboro; eleganti artificio elaboro (aliquid).
καλλιτέχνημα, τό elegans artis opus, elegans artificium, -ii, οὐ.
καλλιτέχνης, ὁ· elegans artifex ἢ ἁπλ artifex -icis, ἀ.
καλλιτεχνία, ἡ· artis elegantia.
***καλλιτεχνικός, ή, όν·** artificiosus, a, um.
***καλλιτεχνικῶς·** artificiose.
καλλίτοξος, ον· pulchrum habens arcum.
καλλίτριχος, ον· pulchros capillos habens
καλλιφεγγής· valde lucidus, a, um.
καλλίφθογγος, ον· suaviter sonans.
καλλιφυής· pulchra forma praeditus.
καλλίφυτος, ον· pulchre consitus
καλλίφυλος· pulchris foliis praeditus
καλλιφωνία, ἡ· vox pulchra
καλλίφωνος, ον· pulchram vocem habens.
καλλίχειρ· pulchras manus habens
καλλίων, ον· ἴδε **καλός.**
καλλονή, ἡ· 1) pulchritudo inis θ formositas, -atis, θ. *2) ἐπὶ προσ mulier egregie formosa.
κάλλος, τό· pulchritudo, -inis, θ decor, -oris ἀ. forma, -ae, θ. venustas -atis, θ. ἔξοχον κάλλος, mira ἢ eximia pulchritudo; egregia forma. μέτριο κάλλος, modica forma. κάλλος λόγου sermonis venustas; venus, -eris· veneres, -um, θ πλ. lepos ἢ lepor -oris, ἀ.
καλλυντήρ, ὁ· scoparius, -i, ἀ
καλλυντήριος ον· adornandum idoneus, a, um.
καλλυντήριον, τό· ornamentum, -i, οὐ.
κάλλυντρον, τό· 1) caliandrum, -i, οὐ. 2) = σάρωθρον, scopae, -arum θ. πλ.
καλλύνω· pulchrum reddo (-ere) aliquid. orno (-are aliquid. **καλλύνομαι** ἐπί τινι, glorior aliqua re.
καλλωπίζω· orno (-are) aliquid. καλλωπίζω τὸν λόγον, orationem orno.
καλλωπίζομαι ornor (-atus sum, -ari). **κεκαλλωπισμένος η, ον,** ornatus, a, um.
καλλώπισμα, τό· ornamentum -i οὐ.
καλλωπισμός, ὁ· ornatus, -us, ἀ. μετὰ καλλωπισμοῦ, ornate.
καλλωπιστής, ὁ· ornator, -oris ἀ.
καλλωπιστικός· ad ornandum aptus.
καλλωπίστρια, ἡ· ornatrix, -icis ἀ
καλόβαθρα, τά· grallae, -arum θ.
καλοβάμων, καλοβάτης, ὁ· grallator, -oris.
καλογηρικός, ή, όν· monachalis, e.
καλογηρική, ἡ· monachatus, -us, ἀ.
καλόγηρος, ὁ· monachus, -i, οὐ.
καλόγλωσσος, ον· eloquens, -ntis.
***καλογραῖα, ἡ·** monacha, -ae, θ.
καλοήθεια, ἡ· pulchra indoles.
καλοήθης, ες· qui pulchra indole est; mitis, e; probus, a, um.
καλοθέλεια, ἡ· benevolentia, -ae.
καλοθελής, ές· benevolus, a, um.
καλόθριξ· bene comatus, a, um.
καλοιώνιστος bene ominatus, a um.
καλοκαγαθία, ἡ· probitas, -atis, θ.

καλοκἀγαθικός, ή, όν· probus a, um.
καλοκἀγαθικῶς· probe; bene;
καλοκάγαθος, ον· probus, a, um; honestus, a, um. ἴδε **καλός.**
καλοκαιρία, ἡ· pulchrum tempus.
καλοκαιρινός, ή, όν· aestivus, a, um.
καλοκαίριον, τό· aestas, -atis, θ.
καλοκαρδία, ἡ· laetitia, -ae, θ.
καλοκαρδιάζω· laetifico, -are.
καλόκαρπος, ον· pulchros fructus ferens.
καλόκτιστος, ον· pulchre aedificatus, a, um.
καλολογέω -ῶ· pulchre loquor.
καλόμορφος, ον· pulcher, a, um.
κᾶλον, τό· lignum, -i, οὐ.
καλόν, τό· 1) = εὐπρέπεια, decus, -oris, οὐ. 2) honestum, -i, οὐ 3) bonum, -i, οὐ. 4) praeclarum facinus. 5) commodum, -i, οὐ. 6) **τὰ καλά,** bona, bella, honesta; virtutes· ἅπαντα τὰ καλά, omnia bella ἴδε **καλός.**
καλοποιέω -ῶ benefacio, -ere.
καλοποιΐα, ἡ· beneficentia, ae, θ.
καλοποιός, όν· beneficus, a, um.
1. **καλόπους, καλοπόδιον.** ἴδε **καλαπόδιον.**
2 **καλόπους** (= εὔπους), ὁ, ἡ· pulchros pedes habens.
καλορρημοσύνη, ἡ· facundia, -ae, θ.
καλός, ή, όν· 1) = εὐπρεπής, ὡραῖος, pulcher, chra, chrum; **καλλίων, ον,** pulchrior, -ius; **κάλλιστος, η, ον,** pulcherrimus, a, um. ὁ καλὸς Ἀλκιβιάδης, pulcher Alcibiades. καλὸν χρῶμα, pulcher color. καλὴ καὶ εὐειδὴς γυνή, pulchritudine eximia femina. καλὸς θάνατος, mors pulchra. τί κάλλιον τὴν ὄψιν; quid adspectu pulchrius? εἶδος κάλλιστος, forma (facie) pulcherrimus. 2) bonus, a, um melior, -us; optimus, a, um. 3) probus, a, um. 4) = ἠθικῶς καλός, honestus, a, um. μόνον ἀγαθὸν τὸ καλόν, quod honestum est, solum bonum est. 4) bonus, idoneus, aptus a, um. 5) strenuus, a, um; fortis, e. 6) laudabilis, e; gloriosus, a, um. 7) **καλὸς κἀγαθὸς** ἢ **καλὸς καὶ ἀγαθός,** bonus (vir). καλὸν καὶ ἀγαθόν, bonum, honestum. **τὰ καλά·** ἴδε **καλόν.**
καλότης, ἡ· pulchritudo, -inis, θ.
καλότροπος, ον· boni moris.

καλοΰφαντος, ον· bene textus.
καλόφρων, ον· benevolus, a, um·
καλπάζω· cursu incitato ferror; equo admisso ἢ citato vehor
***καλπασμός, ὁ·** incitatus equi cursus.
κάλπις, ἡ· urna, ae, θ.
καλύβη, ἡ· 1) tugurium -ii, οὐ. 2) casa, -ae, θ.
καλύβιον, τό· tuguriolum, -i, οὐ.
καλυβίτης, ὁ· in tugurio habitans.
καλυβοποιέω -ῶ· tuguria facio.
καλύκιον (ἄνθους)· calyculus, -i, ἀ.
καλυκώδης, ες· calyce intectus.
κάλυμμα, τό· velamen, -inis, οὐ· velamentum, -i, οὐ· tegimen (ἢ tegmen) -inis, οὐ.
καλλυμμάτιον, τό· parvum tegmen.
κάλυξ, ἡ· calyx, -ycis, θ.
καλύπτειρα, ἡ· velum, -i, οὐ.
καλυπτήρ, ὁ· 1) tegmen, -inis, οὐ. velamen, -inis θ. 2) tegula, -ae θ.
καλυπτήριον, τό· operculum -i, οὐ.
καλυπτός, ή, όν· tectus, a, um; opertus, a, um.
καλύπτρα, ἡ 1) flammeum, -i, οὐ· 2) velum, -i, οὐ.
καλύπτω· 1) tego (-xi, -ctum, -ere) aliquem ἢ aliquid τὰ ὀστᾶ καλύπτει ὁ τύμβος, ossa tegit tumulus 2) operio (-erui, -ertum, -ire) aliquem ἢ aliquid re. ἡ νὺξ τὴν γῆν τῇ σκιᾷ καλύπτει, nox terras umbris operit· καλύπτομαι τὴν κεφαλήν, operio caput. 3) velo, -are, aliquid· καλύπτομαι, velo me; velo faciem meam.
Καλυψώ, ἡ· Calypso, -us, θ.
καλχαίνω· profunde cogito.
Κάλχας, ὁ· Calchas, -ntis, ἀ.
καλώδιον, τό· funiculus, -i, ἀ·
κάλως, ὁ· rudens, -ntis ἀ funis navis.
καλῶς, κάλλιον, κάλλιστα. 1) pulchre, -chrius, -cherrime· καλῶς ἔχω, mihi pulchre est· καλῶς γίγνεταί τι, res pulchre evenit. 2) bene, melius, optime: καλῶς ἐποίησας ἐλθών, bene, fecisti, qui (quod) venisti. καλῶς γίγνεται, bene agitur· 3) belle: καλῶς ἔχω, belle sum, belle habeo, bellus sum. τὰ τῆς πολιτείας καλῶς ἔχει, bella est civitas·
καμάκιον, τό· contus, -i, ἀ.
κάμαξ, ἡ, ὁ· contus, -i, ἀ. **vallus, -i,** ἀ. pertica, ae, θ.

καμάρα, ἡ camera, -ae, θ. fornix -icis, θ. tectum arcuatum.
καμαροειδής, ές. cameratus, a, um.
καμαροειδῶς· fornicatim
καμαρόω -ῶ· fornico, -are.
καμάρωμα, τό· fornicatio, -onis, θ.
καμάρωσις, ἡ· cameratio, -onis. θ.
καμαρωτός ἡ, όν· fornicatus, a, um.
καματηρός, ά, όν laboriosus, a, um.
καματηρῶς laboriose·
κάματος, ὁ· labor, -oris, ἀ. fatigatio, -onis, θ.
καματόω -ῶ. 1) laboro, -are; fatigor -ari· 2) delasso, -are
καματώδης, ες· laboriosus, a, um; molestus, a, um.
καμήλειος, α, ον. camelinus, a, um.
καμηληλάτης· camelorum agitator.
καμηλίζω· camelo similis sum.
καμηλοβοσκός, ὁ camelos pasceus.
καμηλοκόμος, ὁ· camelarius, -ii ἀ.
καμηλοπάρδαλις, ἡ· camelopardalis, is, θ
καμηλοπόδιον (φ.)· camelopodium
κάμηλος, ὁ, ἡ. camēlus, -i, ἀ. θ.
καμηλωτή, ἡ· pellis cameli.
κάμιλος, ὁ· funis ancorarius.
καμινεία, ἡ· opera ad caminum.
καμινεός, καμινευτήρ, καμινευτής, ὁ· ad caminum laborans; caminarius, -i, ἀ.
καμινεύω· in camino excoquo.
καμινιαῖος· ad caminum pertinens.
καμίνιον, τό· parvus caminus.
κάμινος, ἡ· caminus, -i, ἀ. fornax aeraria.
καμινώδης, ες. fuliginosus, a um.
κάμμαρον, (φ)· cammaron, -i, οὐ.
καμμύω (ποιητ.) ἴδε **καταμύω.**
κάμνω· 1 = καταπονοῦμαι fatigor, -ari; lassus sum καμών, κεκμηκώς. fatigatus. a, um 2) κάμνω τοὺς πόδας, ex pedibus laboro. 3) = ἐκπονῶ τι, laboro adiquid; cum labore facio aliquid ὁθ. *4) **νεοελ.** = ποιῶ, ποιοῦμαί τι, facio, -ere.
Καμπανία, ἡ. Campania. -ae, θ. **Καμπανοί,** Campani, -orum πλ. **Καμπανικός,** Campanicus, a, um
καμπή, ἡ· 1) curvatura, -ae, θ. 2) flexio, -onis, θ.
κάμπιμος, ον· curvabilis, e.
καμπτήρ (ἱπποδρόμου. σταδίου) flexus metae ἢ ἁπλ. meta, -ae, θ.
καμπτός, ή, όν, 1) flexibilis, e. 2) flexilis, e; curvatus, a, um
κάμπτω· 1) flecto (xi. xum. -ere) aliquid. κάμπτω κλῶνα. flecto ramum· κάμπτω τὴν ὁδόν, flecto iter viam. κάμπτω τινά, flecto aliquem ἢ animum alicujus· **κάμπτομαι** flecto me ἢ flector (-xus sum, -i). 2) incurvo, are, aliquid· *μεταφ.* κάμπτω (= ταπεινῶ, κινῶ) τινα incurvo aliquem.
καμπύλη, ἡ· curvus baculus. καμπύλη γραμμή, linea curva
καμπύλλω· incurvo, -are
καμπυλόγραμμος, ον· qui curvis lineis est.
καμπυλοειδής, ές· curvae speciei.
καμπύλος, η, ον· curvus, a, um; incurvus, a, um; inflexus, a, um. καμπύλον ῥαβδίον, incurvum bacillum
καμπυλότης, ἡ· curvitas, -atis, θ.
καμπυλόω, ῶ· incurvo, -are.
καμψίπους, ὁ. ἡ· pedem flectens.
κάμψις, ἡ· inflexio, -onis, θ. curvatio, -onis, θ. ἡ τῆς φωνῆς κάμψις, flexus vocis.
κἂν (= καὶ ἐάν)· etiamsi: κἂν μεγάλα ᾖ, etiamsi magna.
κάναστρον, τό· canistrum, -i, οὐ·
Κάνναι αἱ. Cannae, -arum θ. ἡ ἐν Κάνναις μάχη. pugna Cannensis.
κανδήλα, ἡ· candela -ae, θ.
κάνεον -οῦν, τό, canistrum, -i, οὐ.
κανηφορέω, ῶ· canistrum ferro.
κανηφορία, ἡ canistri portatio.
κανηφόρος, ον· canistrum ferens.
κανθαρίς, ἡ· cantharis, -idis, θ.
κανθαρίτης (οἶνος)· cantharites (vinum)
κάνθαρος, ὁ· 1) = σκάραβος, scarabaeus, -i, ἀ. 2) = ποτήριον, ἰχθύς, cantharus, -i, ἀ,
κανθήλια (= ἐπίσαγμα). clitellae.
κανθήλιος ὄνος· clitellarius asinus· *μετφ.* κανθήλιος ἄνθρωπος (= ὄνος), homo clitellarius, asinus.
κανθός, ὁ· 1) angulus oculorum· 2) = σιδηρᾶ στεφάνη τοῦ τροχοῦ, canthus, -i, ἀ.
κανίσκιον, κάνιστρον canistrum, -i.
κάννα (= κάλαμος) canna, -ae, θ.
καννάβινος, ον· cannabinus, a, um.
κάνναβις, ἡ· cannabis, is. θ
κανοναρχέω -ῶ· cantum incipio.

κανονίζω· 1) ad regulam dirigo (-ere) adiquid; regulo (-are) aliquid. 2 = ῥυθμίζω τι, modulor (-atus sum, -ari) aliquid. †) 3 in sanctorum numerum ἢ canonem refero, adscribo. 3) **κανονίζομαι**· α) regulo me 6) **κεκανόνισται**, constitutum est κεκανονισμέναι σύνοδοι, concilia per canones instituta.

κανονικός, ή, όν. 1) regularis, e. † 2) canonicus, a, um. τὸ κανονικὸν δίκαιον, jus canonicum.

κανονικῶς· 1) regulariter. † 2) canonice.

*__κανόνιον__ *τό*· tormemtum, -i, οὐ.

*__κανονισμός__, *ὁ*· institutum, -i, οὐ.

*__κανονοβολισμός__· tormenti emissio.

*__κανονοβολέω -ῶ__· tormenta emitto; tormentis oppugno (urbem).

κανοῦν, *τό*· canistrum, -i, οὐ.

Κάνωβος, Κάνωπος, *ὁ*· Canôpus (-os), -i, ἀ. **Κανώβειος**, Canopeus, a, um. **Κανωβικός, ή, όν**, Canopicus. Canopitanus, a, um. **Κανωβῖται**, Canopitae, -arum (περιβόητοι ἐπὶ τρυφῇ)· ἐθ. **κανωβισμός**, luxuria, -ae, θ.

κανών *ὁ*· 1) regula, -ae, θ. amussis, -is, θ. κατὰ κανόνα, ad regulam; regulatim. οὐδεὶς κανὼν ἄνευ ἐξαιρέσεως, nulla regula sine exceptione. 2) =ὑπογραμμός, νόμος c a n o n, -onis, ἀ.

κἄπειτα (= καὶ ἔπειτα)· et postea.

Καπετώλιον, Καπιτώλιον, *τό*· Capitolium, -ii, οὐ. ὁ Καπιτώλιος λόφος, Ζεύς, collis, Jupiter Capitolinus. *τὰ* **Καπετώλεια**, Capitolini ludi.

καπηλεία, *ἡ* cauponaria, -ae, θ.

καπηλεῖον, *τό*· 1) caupona, -ae, θ. 2) popina, -ae, θ. 3) ganea, -ae, θ.

καπηλευτικός, ή, ον· cauponius, a, um.

καπηλεύω· caupônor -ari.

καπηλικός, ή. όν· cauponius, a, um; cauponarius, a, um ἀγοραῖα καὶ καπηλικά, viiia et trivialia.

καπηλικῶς· cauponarie; modo cauponis.

καπηλίς, ἡ· caupona, -ae, θ.

κάπηλος, *ὁ*· 1) caupo, onis, θ. 2) ἐπιθ. fraudulentus, a, um.

καπητόν, *τό*· capitum, -i. οὐ

καπίστριον, *τό*· capistrum, i, οὐ.

Καπιτώλιον, *τό*· ἴδε Καπετώλιον

καπνηλός, ή, όν· fumidus, a, um.

καπνία. *ἡ*· fuligo, -nis, θ.

καπνίας οἶνος· fumeum vinum; capnias, -ae, ἀ.

καπνιάω -ῶ· fumigo, -are; fumifico -are

καπνίζω· 1) *μεταβ.* fumico, -are· 2) *ἀμετ.* fumum emitto ἢ reddo. *3) *νεοελ.* fumum per arundinem haurio; fumo, -are.

κάπνισις, κάπνισμα· fumatio, -onis, θ fumagium, ii, οὐ.

καπνιστός, ή, όν· fumigatus, a, um; infumatus, a, um; fumo siccatus, a, um;

καπνῖτις (λιθ.)· capnitis. -idis, θ.

καπνοδόχη, καπνοδόχος· fumarium, -ii, οὐ. μικρὰ καπνοδόχη, fumariolum, -ii, οὐ.

καπνοποιός, όν· fumificus, a, um; fumifer, era, erum.

καπνός, *ὁ*· 1) fumus, -i, ἀ. 2) ἡ καπνὸς (φυτ.) c a p n o s, -i, θ. Πλίν. 25, 155 κ. ἑ.

καπνόω -ῶ· in fumum reddo.

καπνώδης, ες· fumosus, a, um; fumidus, a, um

κάππα *τό*· cappa, οὐ.

Καππαδοκία, *ἡ*· Cappadocia, -ae, θ **Καππαδόκης**, Cappadox, -ocis, ἀ. **Καππαδόκιος**, Cappadocius a, um.

κάππαρις, ἡ· capparis, -is. θ.

κάπραινα, ἡ· apra, -ae. θ

Καπρέαι (νῆσος). Capreae, -arum, θ.

κάπριος, α, ον. aprinus, a, um.

καπριάω -ῶ. καπρίζω· subo, -are.

κάπρος, *ὁ*· aper apri, ἀ.

κάπτω· avide comedo

Καπύη, ἡ· Capua, ae, θ. **Καπυανός, Καπυήσιος**, Capuanus, Capuensïs.

καπυρίζω· gulae deditus sum.

καπυριστής ἡ (=ἄσωτος)· gulae deditus, ganeo, onis, ἀ

καπυρός, ά, όν. torridus, a, um.

καπυρόω -ῶ aridum reddo.

κάπων, ὁ capo, -ônis, ἀ.

Κάρ. *ὁ*· Car, -aris, ἀ.

κάρα, *τό*. caput, -itis, οὐ.

καράβιον, 1) *τό*· parvus carabus. 2) nanicula καὶ *νεοελ.* navis

καραβίς, ἡ· carabus, -i, ἀ.

καραβοειδής, ές· carabo similis.

κάραβος, *ὁ*· carabus, -i, ἀ

καραδοκέω -ῶ· solicite exspecto.

καραδοκία, ἡ· solicita exspectatio.
κάρανος, ὁ dominus; rex.
καρατομέω -ῶ caput amputo (-are)· ἐκαρατομήθη, caput amputatus est.
καρατόμησις, καρατομία ἡ. capitis amputatio.
καρατόμος, ὁ· caput amputans.
καρβατίνη, ἡ· carbatina, -ae, θ.
καρβάτινος, η, ον· coriaceus, a um
κάρδαμον, τό· nasturium, -ii, οὐ.
καρδάμωμον, τό· cardamômum, -i, οὐ.
καρδία, ἡ· 1) cor, rdis, οὐ. μετφ. animus, -i, ἀ. pectus, -oris, οὐ. καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου, et vinum hilarat cor hominis ἐκ (ἀπὸ) καρδίας φιλεῖν, corde ἢ ex animo diligere ἢ amare· ἐξ ὅλης καρδίας, toto pectore ἢ animo (π. χ. aliquem amare). ἐκ βάθους καρδίας, ab imo pectore 2) porta ἢ os ventriculi. 3) περὶ δένδρ. καρπ. cor, medulla
καρδιακός ή, όν. 1) ad cor pertinens -ntis 2) = καρδιαλγής, cardiacus, a, um.
καρδιαλγία, ἡ· dolor cordis; cardimona, -ae, θ
καρδιογνώστης· cordium cognitor.
καρδιόδηκτος, ον· cor mordens.
καρδιοπονέω -ῶ· corde laboro.
καρδιόπονος, ὁ· cordis dolor.
καρδιουλκέω -ῶ· cordem extraho.
καρδιουλκία, ἡ· cordis extractio.
καρδιωγμός, ὁ· cardimöna, ae θ.
καρδιώσσω καρδιώττω· ventriculi dololem sentio.
κάρδος, ἡ· carduus, -i, ἀ.
Καρδοῦχοι, οἱ· Carduchi, -orum ἀ.
καρηβαρέω -ῶ gravedine laboro; gravor (-ari), nuto capite.
καρηβαρής, ές· gravedinosus, a, um.
καρηβαρία, ἡ· gravedo, -inis θ.
καρηβαριάω -ῶ capite gravor.
καρηβαρικός, ή, όν· gravedinosus, a, um.
καρηκομόωντες· capillati
Καρία ἡ· Caria, -ae, θ τὸ Καρικὸν σῦκον, Carica, -ae, θ. Καρικός, Caricus, a, um.
καρίζω· carice loquor.
καρικὸν μέλος· carmen lugubre.
καρίς, ἡ· scilla ἢ squilla, -ae, θ.
καριστί· Carum modo
κάρκαρον, τό· carcer, -eris, ἀ.
καρκίνιον, τό· parvus cancer.
καρκινοειδής, ές· cancriformis, e.
καρκῖνος, ὁ cancer, -ceri, ἀ.
καρκινόομαι -οῦμαι· cancero, -are.
καρκινώδης, ες· cancro similis
καρκίνωμα, τό· cancerôma, -atis, οὐ.
Καρνεάδης ὁ· Carneades, -is, ἀ.
Κάρνεια, τά· sacra Apollinis Carnei.
Κάρνειος (Ἀπόλλων). Carneus.
κάροινον, τό· carênum, -i, οὐ.
κάρος, ὁ· sopor, -oris, ἀ.
καρόω -ῶ· sopôro (-are) aliquem.
καροῦμαι. soporor, -ari
Κάρπαθος, ἡ Carpathos, -i, ἀ. **Καρπάθιος, α, ον,** Carpathius, a, um.
καρπαλίμως· cito; raptim.
καρπάσινος· carbasinus, a, um.
κάρπασος, ἡ· carbasus, -i, θ.
καρπεία, ἡ· fructus perceptio.
κάρπευμα, τό fructus, -us, ἀ.
καρπεύομαι· fruor, -i.
καρπίζω· fruges colligo· καρπίζομαι ἐπ' ἐλευθερίᾳ, in libertatem adsero.
κάρπιμος, όν· frugifer, era, erum, μετφ. frugalis, e.
καρπίς, ἡ vindicta, -ae, θ.
καρπισμός, ὁ· emancipatio -onis θ.
καρπιστία, ἡ vindiciae, -arum, θ.
καρπιστής, ὁ· vindex, -icis, ἀ·
καρποβριθής, ές· fructibus gravis.
καρπογονέω -ῶ· fructum gigno.
καρπογονία, ἡ· fructus editio
καρπογόνος, ον· fructum gignens.
καρποδότειρα fructuum largitrix.
καρποδοτέω -ῶ· fructum do.
καρποδότης, ὁ· fructuum dator.
καρπολογέω -ῶ· fructus colligo.
καρπολογία· fructuum collectio.
καρπολόγος, ον· frugilegus, a, um.
καρπομανής, ές· luxurians fructu.
καρποποιός όν· frugifer, era, erum.
καρπός, ὁ 1) fructus, -us, ἀ. (ἐν γένει)· οἱ καρποὶ τῶν ἀγρῶν (ἢ καὶ τῶν δένδρων), fruges, -um. ἀ. πλ. καρποὶ δένδρων, poma, -orum, οὐ. ὁ καρπὸς (τὸ ἐδώδιμον) τοῦ καρύου κ. ὁμ. nucleus, -i. ἀ. 2) μετφ. (ἐπὶ καλοῦ καὶ κακοῦ). α) fructus -us, ἀ utilitas, -atis, θ. emolumentum, -i, οὐ bonum, -i, συλλέγω (δρέπω τοὺς καρποὺς τῶν ἐμῶν πόνων, fructus (ἢ bona) percipio carpo quos (quae) laboribus meis paravi. εἰμὶ ὁ καρπός τινος, nascor, orior, proficiscor, effloresco ex (μετ' ἀφ.)· καρπὸν φέρω τινὶ (= ὠφελῶ τινα), fructum fero alicui· β) οἱ καρποὶ (= ἡ

ε... σοδος) seges, -etis, θ. 3) ὁ καρπὸς τῆς χειρός, carpus, -i, ἀ·

καρποτοκέω -ῶ fructum pario

καρποτόκος, ον· frugiparens, -ntis

καρπότροφος, ον frugibus nutritus.

καρποτρόφος, ον fructus alens.

καρποφάγος, ον· fructibus vescens.

καρποφθόρος, ον· fructum perdens

καρποφορέω -ῶ· fructifero, -are; frugesco, -ere.

καρποφορία· fructuum generatio·

καρποφόρος, ον fructifer, era, erum; frugifer, era, erum; fructuarius, a, um

καρποφυέω -ῶ· fructifico, -are.

καρποφύλαξ, ὁ· fructuum custos.

καρπόω -ῶ· fructum fero. μέσ. **καρπόομαι οὖμαί τι·** fructum capio ἢ percipio ex aliqua re fruor aliquare; carpo (-psi) aliquid.

καρπώδης ες, fructuosus, a, um.

κάρπωμα, τό· 1) fructus, qui percipitur; quaestus, -us, †2) κάρπωμά ἐστι Κυρίῳ oblatio est Domino· τὴν κεφαλὴν τοῦ καρπώματος, caput hostiae.

καρπώσιμος, ον· frugifer, a, um.

κάρπωσις, ἡ· usus rei fructuosus. μισθῶ κάρπωσιν ἀγροῦ, agrum fruendum loco

***καρραγωγεύς, ὁ** carrucarius, -i, ἀ.

***κάρρον, τό·** carrum, -i, οὐ· μικρὸν κάρρον, carrulus, -i, ἀ.

κάρρων, ὁ, ἡ· melior, -oris; praestantior, -oris.

κάρσιος, α, ον· obliquus, a, um.

κάρσις, ἡ· tonsura, -ae, θ.

κάρτα· valde; profecto

καρτερέω -ῶ· 1) forti animo sum. 2) = ἐπιμένω, persevero, -are· καρτερῶ πολεμῶν, persevero bellare 3) καρτερῶ τι ἢ πρός τι (= ὑπομένω τι), tolero (-are) aliquid. καρτερῶ πρὸς χειμῶνα, tolero hiemem. ἡ ἄμπελος καρτερεῖ πρὸς τοὺς καύσωνας, vitis tolerat aestus. καρτερῶ (= ἀνέχομαι) πόνους, κινδύνους, tolero labores, pericula. καρτερῶν πρὸς τὸν κίνδυνον, patiens periculi. *5) νεοελ. = περιμένω, exspecto, -are.

καρτέρησις, καρτερία, ἡ· toleratio, -onis, θ. tolerantia, -ae, θ. patientia, -ae, θ. ἡ τῆς πείνης καὶ τοῦ ψύχους καρτέρησις, ἡ πρὸς π. καὶ ψ. καρτερία, patientia famis et frigoris.

καρτερικός, ή, όν· patiens, -ntis; tolerans, -ntis; perseverans, -ntis ψυχὴ καρτερική, animus patiens. καρτερικὸς καὶ φιλόπονος, patiens (tolerans) et industrius. καρτερικὸς πρὸς κινδύνους, patiens periculi.

καρτερικῶς toleranter; patienter.

καρτερόθυμος, ον tolerans, -ntis.

καρτερός, ά, όν· robustus, a, um; fortis, e; validus, a, um. καρτερὸς πρὸς πάντα, ad omnia (ferenda) validus. χωρίον καρτερόν, locus munitus. ἴδε **κρατερός·**

καρτερότης, ἡ· robur, -oris, οὐ.

καρτερόφρων· magnanimus, a um.

καρτερόχειρ (Ἄρης)· fortis manu.

καρτεροψυχία, ἡ. animi fortitudo.

καρτερόψυχος· qui forti animo est.

καρτερῶς· robuste; valide.

καρτός, ή, όν· tonsus, a, um.

καρύα (καρυδιά), ἡ nux, nucis, θ.

Καρυᾶτις ἡ Caryâtis, -idis, θ.

Καρυάτιδες Caryatides, αἰτ. -tidas.

καρυατίζω· nucibus ludo.

καρύδιον, τό· parva nux. νεοελ. nux nucis θ. caryon, -ii, οὐ.

καρύϊνος, ον· caryinus; nuceus.

καρυκεία, ἡ· conditura, -ae, θ.

καρύκευμα, τό· condimentum, -i, οὐ.

καρυκευτής, ὁ conditor, -oris, ἀ.

καρυκευτός, ή, όν· conditus, a, um.

καρυκεύω condio, -ire

καρύκη, ἡ· condimentum Lydorum cum sanguine.

καρύκινος, η, ον colorem sanguineum referens; subrubicundus.

καρυοκατάκτης· nucifrangibulum.

κάρυον, τό· nux, -cis, θ. caryon, -ii, οὐ.

καρυόφυλλον· caryophyllum, -i, οὐ.

Κάρυστος, ἡ· Carystos, -i, θ. Καρύστιος α, ον, Carystius ἢ Carysteus, a, um.

καρυώδης, ες nuceus, a, um.

καριῶτις, ἡ· cariota, -ae, θ.

καρυωτὸς φοῖνιξ cariota palmula.

κάρφη, ἡ· festûca, -ae, θ.

***καρφί(ον), τό** clavus, -i, ἀ

***καρφίς, καρφίτσα, ἡ** acus, -us, θ. acicula, -ae, θ. spinula, -ae, θ.

καρφολογέω -ῶ· festucas lego.

καρφολογία festucarum collectio.

κάρφος, τό· carpum, i, οὐ palea, -ae, θ. festûca, -ae, θ. surculus, -i, ἀ.

***καρφώνω·** clavo figo (aliquid) μετφ. defigo, effigo, -ere, aliquid.
καρχαρίας ὁ· carcharus, -i, ἀ.
Καρχηδών, ἡ· Carthago, -inis, θ.
Καρχηδόνιος, α, ον· Carthaginiensis, e; Punicus, a, um. οἱ **Καρχηδόνιοι**, Carthaginienses, -ium ἀ. ὁ πρὸς Καρχηδονίους πόλεμος, bellum Punicum.
Καρχηδονιακός, ή, όν· Punicus, a, um.
καρχήσιον, τό· carchesium, -i, οὐ.
καρώδης, ες· sopori deditus.
κάρωσις, ἡ· sopor, -oris, ἀ.
καρωτίδες, αἱ· arteriae carotides.
καρωτικός, ή, όν· soporifer, a, um; soporatus, a, um.
καρωτόν, τό· carota, -ae, θ.
καλσαβὰς, καλσάβη, ἡ· meretrix.
κασαύρα, κασαυράς ἡ· scortum, -i, οὐ.
κασιγνήτη, ἡ· soror germana.
κασίγνητος, ὁ· frater germanus.
κασσία, ἡ casia, -ae, θ.
Κασπία θάλασσα· Caspium mare.
Κάσπιαι πύλαι, Caspiae portae.
κασσιτέρινος, η, ον· stanneus, a, um.
κασσίτερος, ὁ· stannum, -i, οὐ.
κασσιτερόω -ῶ· stanno induco.
Κασταλία, ἡ· Castalia, -ae, θ.
καστανaϊκός, ή, όν· castaneus, a, um. κασταναϊκὸν κάρυον castanea nux.
καστανέα, ἡ· castanea, -ae, θ.
καστανεών, ὁ· castanetum, -i, οὐ.
κάστανον, τό· castanea, -ae, θ.
καστόριος, α, ον· castorinus, a, um. ἐνδεδυμένους καστόρια δέρματα, castorinatus, a, um.
καστώρ, ὁ. (ζ)· castor, -oris, ἀ.
κατά· πρόθ. A) **μετὰ γεν.** 1) **de** (μετ' ἀφ.); **p e r** (μετ' αἰτ.): κατὰ τοῦ τείχους ἔρριψεν ἑαυτόν, **de muro se dejecit.** κατὰ κεφαλῆς πίπτει, per caput praeceps it 2) **c o n t r a** (μετ' αἰτ.): κατ' ἐμοῦ, contra me. κατὰ πάντων, contra omnes ἢ omnia 3 **i n, a d v e r s u s** (μετ' αἰτ.): ὁ κατὰ Κατιλίνα λόγος, oratio in Catilinam. ὁ κατὰ Μειδίου λόγος, oratio in (adversus) Midiam. -B) **μετ' αἰτιατ.** 1) **s e c u n d u m** (μετ' αἰτ.): κατὰ τὸν ποταμόν, secundum naturam fluminis, secundo flumine. κατ' ἄνεμον secundo vento. κατὰ τὸν νόμον, secundum legem κατὰ **τὴν φύσιν, secundum** naturam. ἀλλά: κατὰ τὴν ἐμὴν γνώμην = **meâ sententia.** 2) **i n** (μετ' ἀφ.): κατὰ τὴν ἀγοράν, in foro. κατὰ πλοῦν in navigatione. κατὰ νόσον, in morbo ἢ tempore morbi 3) **a d** (μετ' αἰτ.): κατὰ κάθετον, ad perpenticulum. κατὰ λέξιν, ad verbum, κατ' εἰκόνα θεοῦ, ad dei imaginem. 4) **p e r** (μετ' αἰτ.): θρυλλοῦσι κατὰ τὰς ὁδούς, fabulantur per vias· κατὰ τὴν νύκτα, per noctem. καθ' ὕπνον, per somnum. κατὰ τοὺς ἀγῶνας per ludos. κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν, terrâ marique. 5) **p r o** (μετ' ἀφαιρ.): κατὰ δύναμιν, κατὰ τὸ δυνατόν, pro virilus. κατ' ἀξίαν, pro dignitate. ἕκαστος καθ' ἑαυτόν, pro se quisque. 6) **ἢ κατὰ** (μετὰ συγκριτ.) **q u a m p r o:** μάχη σφοδροτέρα ἢ κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν μαχομένων proelium **a t r o c i u s q u a m** pro numero pugnantium. 7) ὁ καθ' ἡμᾶς χρόνος, aetas **nostra**· οἱ καθ' ἡμᾶς ἄνθρωποι, homines **nostri aetatis.** ἡ καθ' ἡμᾶς θάλασσα, **nostrum mare** 8) κατὰ Θουκυδίδην, Πλάτωνα, **ut Thucididis, ut Platonis verbis utar.** 9) ἐπὶ διαζεύξεως καὶ διανομῆς· κατὰ ἔθνη, **nationibus singulis.** κατ' ἄνδρα, viritim. κατὰ κώμας, vicatim. κατὰ μῆνα **singulis** mensibus. κατ' ἐνιαυτόν, quotannis. καθ' ἡμέραν, **quotidie.** καθ' ἑπτά, **septeni, ae, a** καθ' ἕνα, κατὰ μίαν, καθ' ἕν, **singulatim.** πάντα καθ' ἓν ἕκαστον, **omnia singulatim** κατὰ μικρόν, **paullatim.** κατὰ πολύ, multo. 10) κατὰ τάχος, **celeriter.** καθ' ἡσυχίαν, quiete. κατὰ τύχην, fortuito.
κἆτα (=καὶ εἶτα) **et postea.**
κατάβα· descende. ἴδε **καταβαίνω.**
καταβάδην· descensim.
καταβαθμός, ὁ· descensus, -us, ἀ.
καταβαίνω· 1) descendo (-ndi, -nsum, -ere): καταβαίνω ἀπὸ τοῦ ἵππου, descendo (ex) equo. κατέβην χθὲς εἰς Πειραιᾶ, **descendi heri in Piraeum.** 2) degredior (**-essus sum, -di**) καταβαίνω ἐκ τῆς ἀκροπόλεως, ἀπὸ τοῦ ὄρους, **degredior ex arce, monte. ὁ** λόγος ἀπό τινος καταβαίνει εἴς τι, **oratio degreditur ab aliqua re in aliquid 3)** ἐπὶ τιμῆς minuor, -i.
καταβάλλω· 1) = κατακρημνίζω, **dejicio (-eci, -ectum, -ere)** καταβάλλω τινὰ ἀπὸ τοῦ ἵππου, dejicio aliquem **equo.**

καταβάλλω τὰ θεῶν ἀγάλματα, dejicio statuas deorum. 2) = καταβιβάζω, demitto, -ere: καταβάλλω τὰ ὦτα, τὰς ὀφρῦς, demitto aures. supercilia 3) = ἀποκτείνω, dejicio, interficio, -ere: πολλοὺς τῶν πολεμίων κατέβαλλον, multos hostes dejiciebant, interficiebant. 3 profligo (-avi, -are); prosterno -ere: τὰς τῶν πολεμίων δυνάμεις καταβάλλω, hostium opes profligo, prosterno. 4) ἐπὶ χρημ. solvo, -ere; pendo, -ere. 5) **καταβάλλομαι**· α fundamentum jacio ἢ pono. 6) deficior, profligor: ὑπὸ λύπης καταβεβλημένος, maerore profligatus· ὅθεν **καταβεβλημένος, η, ον**, (ἄθυμος) dejectus, a, um

καταβαπτίζω· demergo, -ere.

καταβαπτισμός· immersio, -onis, θ

καταβάπτω· demergo, -ere.

καταβαρβαρόω -ῶ barbarum reddo.

καταβαρέω -ῶ degravo, -are.

καταβαρής, ές· praegravis, e.

καταβάρησις, ἡ· oppressio, -onis, θ

καταβαρύνω· degravo, -are, aliquid. καταβαρύνω (ἐνοχλῶ) τινα, degravo aliquem, molestus sum alicui.

***καταβασανίζω**· valde torqueo.

καταβάσιον, τό· descessus, -us, ἀ.

κατάβασις, ἡ· descensus, -us, ἀ. descensio, -onis, θ.

καταβασκαίνω· fascino, -are.

καταβασμός, ὁ· descensus, -us ἀ.

καταβάτης, ὁ· descensor, -oris, ἀ.

καταβατός, ή, όν declivis, e.

καταβαυκαλάω-ῶ, καταβαυκαλίζω τινά· cantu sopio ἢ consopio (-ivi, -ire) aliquem

καταβαυκάλησις, ἡ· cantus nutricum sopiendis puerulis.

καταβδελύσσομαι· abominor, -ari.

καταβεβαιόομαι -οῦμαι affirmo, -are

καταβεβαίωσις, ἡ· affirmatio, -onis.

καταβιάζω· vi compello.

καταβιβάζω· 1) demitto, -ere. καταβιβάζω τὴν στρατιὰν εἰς τὴν κοιλάδα, agmen in vallem demitto *2) καταβιβάζω τὰ ἱστία, vela demitto (ἢ contraho). *3) καταβιβάζω τινὰ ἀπὸ τοῦ βήματος, descendere cogo (ἢ deduco) aliquem de rostris. 4) καταβιβάζω τὸν τόνον, promoveo accentum *5) καταβιβάζω τὴν τιμὴν τοῦ σίτου, minuo pretium frumenti. *6) καταβιβάζω τινὰ ἀπὸ τοῦ ἀξιώματος, de honoris gradu moveo aliquem. ὅθ. **καταβιβασθείς**, regradatus, a, um.

καταβιβασμός, ὁ· regradatio, -onis

καταβιβρώσκω· 1) comedo (-edi, -ere) aliquid. 2) devoro, -are aliquid.

καταβιόω -ῶ· vitam transigo.

καταβίωσις, ἡ· vitae transactio

καταβλακεύω τι· negligo, pro negligentiam emitto aliquid. μέσ **καταβλακεύομαι**, socordiae me dedo; negligens sum; stultum et ignavum me praebeo.

καταβλάπτω· laedo, -ere.

καταβλέπω 1) deorsum adspicio. 2) diligeuter adspicio.

κατάβλημα (θεάτρου)· aulaeum -i.

καταβλής, ὁ obex, -icis, ἀ.

καταβλητικός, ή, όν dejiciendi ἢ prosternendi vim habens

καταβληχάομαι -ῶμαι· balo, are.

καταβοάω -ῶ τινος· clamore persequor, convicior (-i) aliquem; invehor in aliquem; vehementer accuso aliquem.

καταβοή, καταβόησις ἡ· 1) convicium -ii οὐ. 2) accusatio, -onis, θ.

καταβολάς, ἡ· ramus, -i, ἀ.

καταβολεύς (ἱδρυτής)· conditor.

καταβολή, ἡ· 1) καταβολὴ ἀνθρώπων, creatio hominum· καταβολὴ κόσμου, creatio mundi. 2) καταβολὴ τελῶν, pensio (solutio) vectigalium 3) καταβολὴ πυρετοῦ, accessio febris

καταβορβορέω -ῶ· coeno polluo.

καταβορβόρωσις, ἡ· pollutio coeno facta.

καταβόρειος, κατάβορρος ον· ts, tus a borea. versus meridiem jacens.

καταβόσκω depasco, -ere καταβόσκομαί τι, depascor (-i) aliquid

καταβόστρυχος· cincinnatus, a, um.

καταβουκολέω -ῶ decipio -ere.

καταβραβεύω praemio privo.

καταβραχύ, κατὰ βραχύ· parumper.

καταβρέχω· irrigo, -are, aliquid.

καταβρίθω· onustus sum.

καταβροχή, ἡ· irrigatio, -onis, θ.

καταβροχθίζω· devoro, -are· **καταβροχθίζομαι** devoror, -ari; deglutior, -iri

καταβροχθισμός, ὁ· devoratio, -onis.

κατάβρωσις, ἡ· devoratio, -onis, θ.

καταβυθίζω· 1) demergo (-rsi)

-rsum, -ere) aliquem ἢ aliquid. καταδυθίζομαι, me demergo· passum do (-edi, -atum, -are). 2) καταδυθίζω τι εἴς τι, immergo aliquid in rem.

καταδυθισμός, ὁ. 1) immersio, -onis, θ. 2) demersio, -onis, θ.

καταδυρσόω -ῶ· corio contego.

καταγγελία, ἡ· denuntiatio, -onis, θ. delatio, -onis ἀ. accusatio, -oris, θ.

καταγγέλλω· 1) enuntio -are, aliquid. 2) καταγγέλλω τινα, defero (-tuli, latum, -erre) aliquem. κατηγγέλθη, delatus est, accusatus est. καταγγελθείς, delatus, a, um.

καταγγελτής, ὁ delator, -oris, ἀ.

κατάγγελτος, ον· delatus, a, um; accusatus, a, um.

κατάγειος, ον· subterraneus, a, um;

καταγελάσιμος, ον· valde ridiculus, a, um; irrisibilis, e.

καταγέλασμα, τό· derisio, -onis, θ.

καταγελαστικός, ή, όν· irrisorius, a, um; derisorius, a, um.

καταγέλαστος, ον· deridiculus, a, um; irrisibilis, e. καταγέλαστος γίγνομαι, derideor; irrisui sum; καταγέλαστος ἐγένετο, deridiculo fuit.

καταγελάω -ῶ τινος· derideo (-si, -sum, -ere) aliquem ἢ aliquid. καταγελλῶμαι, derideor; irrisus sum. κατεγελάσθη, derisus est, deridiculo fuit. καταγελῶμαι ὑπό τινος, irrideor ab aliquo. ὁ καταγελῶν, irrisor, -oris, ἀ.

κατάγελως, ὁ· irrisio, -onis, θ· derisus, -us, ἀ. deridiculum, -i, οὐ.

καταγεμίζω· onero, -are.

καταγέμω τινός· plenus sum, onustus sum, aliqua re.

καταγεραίρω· honoro, -are.

καταγεύομαι· degusto, -are.

κατάγευσις, ἡ· degustio, -onis, θ.

καταγεωργέω -ῶ· aro, -are.

καταγηράσκω· senesco, -ere.

κατάγηρως· senio confectus.

καταγίγνομαι καὶ *καταγίνομαι* ἔν τινι· versor (-atus sum -ari) in aliqua re; occupatus sum in re aliqua; adplico me ad aliquid; operam do rei alicui.

καταγιγνώσκω· 1) = γιγνώσκω, cognosco (-ovi, -ere) aliquid. 2) καταδικάζω, c o n d e m n o (-are) aliquem alicujus rei· καταγιγνώσκω τινὸς θάνατον condemno aliquem capitis καταγιγνώσκω τινὸς θάνατον ἢ (χρηματικὴν) ζημίαν, j u d i c o alicui capitis vel pecuniae καταγιγνώσκω τινὸς ἀμαθίαν (κρίνω, θεωρῶ τινα ἀμαθῆ), judico aliquem imperitum. καταγιγνώσκω τινὰ θανάτου, aliquem mortis d a m n o. παθητ. θάνατος αὐτοῦ κατεγνώσθη, mortis damnatus est.

καταγλαΐζω· illustro, -are

καταγλυκαίνω· 1) dulce ἢ suave reddo, -ere, aliquid (τὴν διήγησιν, narrationem)· 2) mulceo, demulceo, -ēre, aliquid (τὴν ἀκοήν, aures).

καταγλωττίζω· 1) libidinose osculor. 2) καταγλωτ. τινά, os obturo alicui 3) ψευδῆ καταγλωττίζω τινός, mendacia dico de aliquo.

καταγλώτισμα, *καταγλωτισμός*· osculum libidinosum.

κατάγλωττος. loquax; garrulus.

κάταγμα, τό· fractura, -ae, θ. ὀστῶν κάταγμα, ossa fracta.

κατάγνυμι (ἀόρ. *κατέαξα*)· frango, defringo (fregi fractum, -ere) aliquid (τὰς ναῦς naves, τὴν λύραν lyram). οὐ κατέαξαν αὐτοῦ τὰ σκέλη, non ejus crura defregerunt. κατάγνυμαι τὸν βραχίονα, frango brachium (δηλ. meum). παθητ. *κατάγνυμαι* (ἀόρ. *κατεάγην*), frangor (fractus um, -i)· κατεαγώς, fractus, a, um. ἄνθρωποι κατεαγότες, homines fracti, debilitati.

κατάγνωσις, ἡ· damnatio, -onis, θ.

καταγνωστικός· damnatus, a, um.

καταγογγύζω τινός· murmuro contra aliquem.

καταγοητεύω· praestigiis quibusdam fallo ἢ illudo (aliquem).

κατάγομος, ον· onustus, a, um.

καταγομφόω -ῶ· clavo affigo.

καταγοράζω· coemo, -ere.

καταγορασμός, ὁ· coemptio, -onis.

καταγόρευσις, ἡ· delatio, -onis, θ.

καταγορεύω (= καταμηνύω). defero.

κατάγραπτος, *κατάγραφος*, ον· 1) perscriptus, a, um. 2) pictus, a, um.

καταγραφή, ἡ· 1) perscriptio, onis, θ. 2) conscriptio, -onis, θ. καταγραφὴν τῶν στρατιωτῶν ποιοῦμαι, milites conscribo.

καταγράφω· 1) = ἀναγράφω, γράφω, perscribo, -ere, aliquid; refero (-erre) in tabulas aliquid. καταγράφω τοὺς

τόκους (εἰς τὴν καταγραφήν), perscribo usuras. καταγράφω (= καταχωρίζω) τὸ λῆμμα, refero acceptum. 2) = καταλέγω, conscribo, -ere: καταγράφω στρατιώτας, conscribo milites. καταγεγραμμένος· conscriptus 3) = διαγράφω, describo -ere; delineo, -avi, aliquid· 4) picturis oppleo (-ere) aliquid.

καταγυμνάζω· exerceo, -ere.

καταγύναιξ, καταγύνης, ὁ· salax, -acis; mulierosus.

κατάγχω suffôco, -are.

κατάγω· 1) deduco (-xi -ctum, -ere) aliquem ἢ aliquid. κατάγω τὴν σελήνην ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ, deduco lunam de coelo. καταγω νῆμα (= κλαίθω) filum deduco. κατάγω τὸ γένος ἀπὸ τοῦ Ἄγκου, deduco nomen (genus) ab Anco. 2) = ἐπανάγω, reduco, -ere: κατάγω τινά, reduco, aliquem de (ab) exilio. reduco in patriam. 3) κατάγω θρίαμβον ἀπὸ τῶν πολεμίων, triumphum duco (ago) de (ex) hoste. 4) *κατάγομαι* α) κατάγομαι εἰς λιμένα, adpello (compello) in portum navem. β) κατάγομαι εἴς τινα (= καταλύω παρά τινι). devertor ad (apud) aliquem. γ) κατάγομαι (= κατάγω τὸ γένος), descendo, -ere; orior (-ortus, sum, -iri) ab aliquo; originem duco, repeto, ab ἢ ex aliquo καταγόμενοι ἀπὸ γένους, a genere descendentes. δ) κατάγομαι (εἰς τὴν πατρίδα), reducor, -uctus sum, -i). ἐξόριστοι ὑπὸ νεκροῦ κατήχθησαν, exules a mortuo reducti sunt.

καταγωγή, ἡ· 1) deductio, -onis, θ. 2) = προσόρμισις, adpulsus, -us, ἀ. 3) = κατάλυμα, deversorium, -i, οὐ. 4) reditus in patriam. *5) νεοελ. origo, -inis, θ. ortus, -us, ἀ.

καταγώγιον, τό· deversoria taberna ἢ deversorium, -i, οὐ.

καταγωγός· qui deducit.

καταγωνίζομαί τινα· 1) pugno adversus aliquem. 2) in certamine vinco, debello (-are) aliquem.

καταγωνισμός, ὁ· expugnatio -onis, θ. debellatio, -onis, θ.

καταδάκνω· demordeo, -ere.

καταδακρύω· deprloro, -are.

καταδαμάζω· edomo ἢ perdomo (-ui, -itum, -are) aliquid ἢ aliquem.

καταδάνειος (= κατάχρεως)· obaeratus, a, um.

καταδαπανάω -ῶ· consumo (mpsi, -ptum, -ere), aliquid. κατεδαπάνησε τὴν πατρῴαν οὐσίαν, consumpsit patria bona καταδαπανῶ χρήματα εἰς ἀγρῶν ὠνήν, consumo pecuniam in agrorum emtionibus. *καταδαπανῶμαι*, consumor (-sumptus sum, -i).

καταδαπάνη, ἡ· consumptio, -onis, θ.

καταδαρθάνω· obdormio -ire.

καταδεής, ές· cui aliquid deest. inferior (aliquo). συνήθ. ὅμως ἐν τῷ συγκριτ. *καταδεέστερος, α, ον*· cui plus deest, i n f e r i o r δόξα καταδεεστέρα ἐλπίδος, spe inferior. καταδεέστερος ὧν τούτων πολύ, multo inferior his· ἐπίρ. *καταδεεστέρως, καταδεέστερον*, inferius.

καταδειδω. pertimesco, -ere.

καταδείκνυμι καὶ *καταδεικνύω*· 1) ostendo (-ndi, -nsum, -ere), patefacio, -ere; notum facio 2) instituo, -ere; doceo, -ere, aliquid (δικαστήρια judicia, τὴν ἰατρικὴν medicinam).

καταδειλιάω -ῶ τι· prae metu refugio (male facio) aliquid.

**κατάδειξις, ἡ*· ostentatio, -onis, θ.

καταδειπνέω -ῶ· comedo (aliquid).

**καταδεκτικός, ή, όν* (= εὐπροσήγορος)· affabilis, e; facilis, comis, e.

κατάδενδρος, ον· plenus arboribus.

καταδέομαί τινος· deprecor aliquem.

κατάδεσις, ἡ· adstrictio, -onis, θ.

καταδεσμεύω· deligo, -are.

κατάδεσμος· ὁ· vinculum, -i, οὐ.

καταδεύω· madefacio, -ere.

καταδέχομαι· 1) accipio, -ere, aliquid ἢ aliquem. 2) recipio, -ere, aliquem (exulem) 3) καταδέχ. κληρονομίαν, adeo hereditatem. *3) νεοελ. = ἀξιῶ, dignor (atus sum, -ari). οὐδὲ νά με προβλέψῃ κατεδέχθη, non aspectu suo me dignatus est, me ne aspexit quidem δεν καταδέχομαι νά σοι ἀπαντήσω dedignor tua verba.

1. *καταδέω*· deligo -are.

2 *καταδέω* τινός indigeo, egeo, -ere; mihi deest adiquid. ἀπροσ. *καταδεῖ* indiget, defectus est.

κατάδηλος, ον· manifestus, a um; perspicuus, a, um; evidens, -ntis.

καταδήλως· manifesto.

καταδημαγωγῶ· populum demulceo.
καταδηόω ῶ· devasto. -are.
καταδιαιρέω -ῶ· divido. -ere.
καταδιαιτῶ· condemno (ut arbiter)
καταδιαλλάσσω· reconcilio, -are.
καταδίδωμι· distribuo, -ere.
καταδικάζω· damno, condemno (-are) aliquem καταδικάζω τινὸς δίκην σπουδαρχίας, condemno aliquem de ambitu. καταδικάζω τινὸς χρηματικὴν ζημίαν, condemno aliquem ad pecuniam, aliquem pecuniâ mulcto. καταδικάζω θάνατόν τινος, condemno aliquem capitis, capite aliquem damno καταδικάζω τινὸς ἐπὶ κλοπῇ, furti damno aliquem. καταδικάζω σου ἀδικίαν, ἀμαθίαν, accuso injustitiam, imperitiam tuam. **καταδικάζομαι**· α) *μέσ*. (ἐπὶ τοῦ κατηγόρου): καταδικάζομαί τινος, causam (litem) contra aliquem obtineo. καταδικάζομαι δίκην, judicium vinco. β) *παθητ*. damnor (-atus sum. -ari): κατεδικάσθησαν θανάτῳ, mortis damnati sunt. καταδικασθείς, damnatus, a, um·
καταδικαστής, ὁ· damnator, -oris, ἀ. condemnator, -oris ἀ.
καταδικαστικός, ή, όν· damnatorius, a, um. καταδικαστικὴ ἀπόφασις, sententia damnatoria.
καταδίκη, ἡ· damnatio, condemnatio, -onis, θ. judicium damnatorium
κατάδικος, ον· damnatus judicio κατάδικος θανάτου, capite damnatus.
καταδιψάω -ῶ· vehementer sitio.
καταδιώκω· persequor ἢ insequor (-cutus sum, -i) aliquem. καταδιώκω τοὺς φεύγοντας πολεμίους, persequor fugientes hostes.
καταδίωξις, ἡ· persecutio, -onis, θ.
καταδοκέω -ῶ· existimo, -are. καταδοκῶ τινι, suspicor aliquem.
καταδολεσχέω -ῶ· garriendo obtundo.
καταδοξάζω· contra opinor.
καταδορατίζω hastâ confodio.
καταδουλόω -ῶ καὶ **καταδουλόομαι -οῦμαί** τινα· in servitutem aliquem redigo (-egi, -actum, -ere). καταδουλωσάμενος Πέρσας, Persis in servitutem redactis.
καταδούλωσις· servitus imposita
καταδουπῶ cum sonitu decido.
καταδοχή, ἡ· receptio, -onis.

καταδρέπω· decerpo, -ere.
καταδρομή, ἡ 1) = ἐπιδρομή. incursio -onis. θ. 2) = καταδίωξις, invectatio, -onis, θ.
καταδρ[illegible]ζω· irroro, -are.
καταδρύπτω dilacero, -are.
καταδυναστεία, ἡ oppressio,-nis,θ
καταδυναστεύω· potentiâ meâ opprimo (-ere) aliquem. **καταδυναστεύομαι**. potentiâ alicujus sum.
κατάδυσις, ἡ· submersio, -onis, θ. immersio. -onis, θ.
καταδυσωπέω -ῶ· flecto, aliquem.
καταδύω 1) = καταδυθίζω, mergo, submergo, immergo (-si, -sum -ere) aliquem ἢ aliquid. μέρος τοῦ στόλου κατέδυσε, partem classis mersit. 2) **καταδύομαι**· α) me immergo ἢ immergor (-rsus sum, i). β) (μάλ. ὁ ἀόρ. **κατέδυν** ἐπὶ ἡλίου· occido (-îdi, -asum, -ere). γ) subeo, -ire. κατέδυ εἰς τὸ ὕδωρ, aquam subiit.
κατάδω· incanto (aliquem).
καταδωροδοκέω -ῶ· 1) munera accipio. 2) muneribus corrumpo aliquem.
καταζάω -ῶ· vitam exigo.
καταζεύγνυμι 1) conjungo, -ere. 2) = στρατοπεδεύω, castra metor ἢ pono (post iter).
κατάζευξις, ἡ· 1) copulatio, -onis, θ. 2) castrametatio, -onis, θ.
καταζητέω -ῶ· anquiro, -ere.
καταζωγραφέω -ῶ· depingo, -ere.
καταζώννυμι· praecingo, -ere.
καταθαλαττόω -ῶ mari submergo.
καταθάλπω calefacio; foveo.
καταθαμβέομαι -οῦμαι· cum stupore demiror; stupeo (aliquem).
καταθάπτω· sepelio, -ire.
καταθαρρέω -ῶ· 1) κατ. τινός, fidenter ἢ audacter me gero adversus aliquem. 2) κατ. τινί, fiduciam pono in aliqua re.
καταθαρρύνω· animo, -are.
καταθαυμάζω· demiror, -ari.
καταθεάομαι, -ῶμαι· despicio ex loco edito; contemplor (-ari) aliquid.
καταθέλγω· demulceo, -ere.
καταθεραπεύω curo, -are
κατάθεσις, ἡ. 1) depositio, -onis, θ. 2) = ἔγγραφος ὁμολογία, confessio, -onis, θ.
καταθέω decurro, -ere. οἱ στρατι-

ῶται ἐκ τοῦ ἀνωτέρου τόπου καταθέουσι, milites ex superiore loco decurrunt.

καταθεωρέω -ῶ· despiceo, -ere.

καταθήγω· acuo, -ere.

καταθήκη, ἡ· depositio, -onis, θ.

καταθηλύνω· effemino, -are.

καταθλάω -ῶ· contundo, -ere.

καταθλίβω· opprimo (-essi, essum, -ere) aliquem ἢ aliquid.

κατάθλιψις, ἡ· oppressus, -us, ἀ.

καταθνήσκω· morior, -i

καταθνητός, όν· mortalis, e.

καταθολόω -ῶ· turbo, -are; turbitum reddo, -ere, aliquid.

καταθορυβέω -ῶ· deturbo, -are.

καταθραύω· confringo (-egi,-actum, -ere) aliquid

καταθρηνέω -ῶ· deploro, are

καταθριαμβεύω· triumpho, are·

κατάθρυπτος, ον· delicatus, a, um

καταθρύπτω· comminuo, -ere.

καταθρώσκω· desilio, ire.

καταθυμέω -ῶ· animo concido.

καταθύμιος, ον· qui cordi est; cordi animo) gratus,jucundus, a,um.

καταθύω· 1) sacrifico, -are. 2) consecro, -are.

καταθωρακίζω· lorico, -are.

καταιγίζω· cum impetu irruo. **καταιγίζομαι**, a procellis agitor.

καταιγίς, ἡ· procella, -ae, θ.

καταιδέω -ῶ erubescere facio, pudore effundo **καταιδοῦμαι·** revereor, valde revereor

καταιθαλόω ῶ· 1) = κατακαίω, comburo, -ere. 2) fuliginosum reddo.

καταίθω· comburo, -ere.

καταίνεσις, ἡ adsensus, -us, ἀ.

καταινέω -ῶ comprobo, -are; adsentior, -iri·

καταίρω· 1) (συνήθ. ἀμετ.) devenio, advenio, -ire. κατήρας εἰς τὰς Ἀθήνας, devenisti Athenas. 2) ἴδ. ἐπὶ πλεόντ. = καταπλέω, apello, -ere; adplico, (-are) ad.

καταισθάνομαι· sentio, -ire.

καταισχυντήρ, καταισχυντής, ὁ. qui dedecore afficit.

καταισχύνω· dehonesto, -are, aliquem ἢ aliquid; pudore afficio aliquem· **καταισχύνομαι·** α) *παθητ.* decoror (-atus sum, -ari); probro afficior. β) *ἀποθ.* (ἐν τῷ ἀορ.) me pudet alicujus rei. καταισχυνθέντες τὴν ἀρετὴν τῶν ἡμετέρων, cum eos virtutis nostrorum puduisset. γ) μετχ. **κατῃσχυμμένος, η, ον·** pudore affectus ἢ suffusus, a, um; probro affectus, a, um.

καταιτιάομαι -ῶμαι· accuso, -are.

καταιτίασις, ἡ· accusatio, -onis, θ.

καταιωρέομαι -οῦμαι· dependeo.

κατακαγχάζω· irrideo vehementer.

κατακαίνω· ἴδε **κατακτείνω**.

κατακαίω· deuro, comburo, exuro (-ussi, -stum, -ere)· κατακαίω τὴν πόλιν, deuro oppidum. ὁ χειμὼν κατέκαυσε τὰ δένδρα, hiems arbores deusserat. κατακαίω τὰς ναῦς, comburo naves. κατακαίω τὸν στόλον, exuro classem· κατακαίω τινὰ ζῶντα, exuro aliquem vivum.

κατακαλέω -ῶ arcesso, -ere.

κατακαλλύνω· orno, -are.

κατακάλυμμα· operimentum, -i. οὐ.

κατακαλύπτω· obtego, -ere; operio, -ire; velo, -are, aliquid. **κατακαλύπτομαι** (παθητ.), obtegor, -i; operior, -iri. *μέσ.* κατακαλύπτομαι τὴν κεφαλήν, velor caput.

κατακάλυψις, ἡ· velatio, -onis, θ.

κατακάμπτω· inflecto, -ere.

κατάκαμψις, ἡ· imflexio, -onis, θ.

κατακάρδιος, ον· in cor directus.

κατάκαρπος, ον· fructibus onustus.

κατακάρπως· copiose.

κατακάρφω· desicco, -are.

κατάκαυμα, τό· ambustum. -i, οὐ.

κατάκαυσις, ἡ· exustio, -onis, θ·

κατάκειμαι· 1) = κεῖμαι, jaceo,-ere. κατάκειμαι ἐν γῇ, humi jaceo. 2) κατάκειμαι νοσῶν, decumbo (-ere) ut aegrotus. 3) ἐπὶ δείπνου. accumbo, -ere.

κατακείρω· detondeo, -ere.

κατακελευσμός cohortatio,-onis, θ.

κατακελεύω· hortor (remiges).

κατακενόω -ῶ· evacuo, -ere.

κατακεντέω -ῶ· pungo, -ere

κατακέντημα, τό· punctio, -onis, θ.

κατακεντρίζω· perfodio (hastâ).

κατακεράννυμι· commisceo, -ere.

κατακέρασις, ἡ· commixtio -onis.

κατακεραυνοβολέω -ῶ καὶ **κατακεραυνόω -ῶ·** fulmine ferio ἢ ico (aliquem).

κατακερδαίνω· quaestum facio.

κατακερματίζω· 1) comminuo (-ui, ûtum, -ere) aliquid· 2) κατακερματίζω σῶμα, corpus in partes minutis concido.

κατακερματισμός, ὁ· dissectio (divisio) in partes minutas

κατακερτομέω -ῶ· maledictis incesso.

κατακέφαλα· in praeceps.

κατακηλέω -ῶ· suavitate auditûs animum delenio (-ire).

κατακηλιδόω -ῶ· maculo, are.

κατακηρόω -ῶ· cerâ obduco.

κατακηρύσσω· per praeconem indico; praeconio edico (aliquid).

κατακινέω -ῶ· commoveo, -ere.

κατακίνησις, ἡ· commotio, -onis θ.

κατακιρνάω -ῶ· misceo -ere.

κατακισσηρίζω· pumice polio.

κατάκισσος, ον· hederâ redimitus.

κατακλαίω· defleo, -ere.

κατάκλασις, ἡ· fractio, -onis, θ.

κατάκλαυσις, ἡ· deploratio, -onis.

κατακλάω -ῶ· defringo, -ere.

κατακλείς, ἡ· 1) claustrum, -i, οὐ. 2) jugulum, -i, οὐ. 3) = τέλος, clausula, -ae, θ.

κατάκλεισις, ἡ· inclusio, -onis, θ.

κατάκλειστος, ον· 1) inclusus, a, um, 2) conclusus, a, um. 3) occlusus, a, um.

κατακλείω (τινὰ ἢ τι ἔν τινι, εἴς τι, ἐντός τινος, εἴσω τινός). 1) includo (-si, -sum, -ere) aliquem ἢ aliquid in rem ἢ in re. κατακλείω τινὰ ἐν τῷ σηκῷ, concludo aliquem in cella (in cellam) 2) concludo, -ere, aliquem ἢ aliquid. κατακλείω τὴν ψυχὴν ἐν τῷ σώματι, concludo animnm in corpore. 3) occludo, -ere, aliquem ἢ aliquid. κατακλείω τὴν θύραν, ostium concludo. κατακλείομαι ἐν τοῖς βασιλείοις, me in regia occludo ἢ includo. 4) κατακλείω τὸν λόγον, orationem claudo, ἢ finio. 5) *μετφ.* νόμῳ κατακλείω, lege includo, sancio.

κατακληροδοτέω-ῶ· sorte distribuo.

κατακληρονομέω -ῶ· 1) hereditatem adeo. 2) heredem facio.

κατακληρουχέω -ῶ. 1) sorte adsignatum accipio. κατεκληρούχησαν τὴν χώραν, regionem sibi adsignatam sortito partiti sunt. 2) sorte regionem distribuo colonis

κατάκλησις, ἡ· convocatio civium.

κατακλινής, ές· 1) pronus, a, um. 2) in lecto decumbens.

κατακλίνω reclino, -ere; depono, ere, aliquem ἢ aliquid **κατακλίνομαι,** (ἀόρ **κατεκλίθην**) reclinor, reclinato corpore jaceo, decumbo (-ubui, ere); accumbo (-cubui, -cubitum -ere). κατακλίνομαι ἐν κλίνῃ, in lecto decumbo. ἰδ. ἐπὶ τῶν δειπν. κατακλίνομαι ἐπὶ δεῖπνον, accumbo epulis ἢ in epulis. κατακέκλιμαι ἐν δείπνῳ, accumbo ἢ accŭbo

κατάκλισις (ἐπὶ δείπνου)· accubitatio ἢ accubitio, -onis, θ.

κατάκλιτον, τό· accubîtum, -i, οὐ.

κατακλύζω 1) inundo -are, aliquid. 2) diluo (-ui, -ûtum, -ere) aliquid. 3) diluvio, -are.

κατάκλυσις, ἡ inundatio, -onis, θ.

κατακλυσμός, ὁ diluvium, -ii, οὐ.

κατάκλυστρον, τό· compluvium, -ii, οὐ.

κατακλώθω· stamina deduco.

κατακνάω -ῶ, κατακνήθω· derado, -ere; unguibus lacero aliquid).

κατακνίζω. concido -ere; titillo, -are.

κατακνισμός, ὁ· pruritus, -us, ἀ.

κατακοιμέω -ῶ τινα· sopio (-îvi, -îtum, -îre aliquem.

κατακοιμῶμαι· obdormisco, ere

κατακοιμίζω· sopio, -ire, aliquem

κατακοιμιστής cubicularius, -ii, ἀ.

κατακοινωνέω -ῶ communico, -are.

κατάκοιτος, ον· in cubili jacens; lecto retentus, a, um ut aegrotus).

κατακολλάω -ῶ· adglutino, -are.

κατακολουθέω -ῶ· sequor· -i.

κατακολπίζω· in sinum intro, -are

κατακολυμβάω -ῶ immergor, -i.

κατακομάω -ῶ valde comatus sum.

κατακομιδή, ἡ deportatio, -onis, θ.

κατακομίζω· 1) deporto, -are, aliquid. 2) reduco, -ere, aliquid.

κατάκομος, ον· cui densa coma est.

κατακονδυλίζω· pugnis caedo.

κατακοντίζω· telo confodio.

κατακοπή, ἡ· decisio, -onis, θ.

κατάκοπος, ον defessus, a, um. labore confectus. a, um.

κατακόπτω· concîdo ἢ occîdo (-îdi, -îsum, -ere) aliquem ἢ aliquid. μέγα πλῆθος φευγόντων κατέκοψαν, magnam partem fugientum conciderunt ἢ

occiderunt κατεκόπησαν ἐν πολέμῳ, in bello occisi sunt

κατακορής, ές, **κατάκορος**, **ον**. satiatus a, um. μετφ. nimius in aliqua re

κατακόρως· satiate abunde; affatim.

κατακοσμέω -ῶ· 1) = τακτοποιῶ compono, -ere, aliquid 2) = στολίζω exorno, -are κατακεκοσμημένος, exornatus, a, um.

κατακόσμησις, ἡ· 1) compositio, -onis, θ. 2) = στολισμός, exornatio, onis, θ

κατάκοσμος, ον· exornatus, a, um.

κατάκουσις, ἡ· auditio, -onis, θ.

κατακούω· 1) = ἐξακούω, exaudio, -ire, aliquid. 2) ὑπακούω τινός, dicto audiens sum alicui; obedio, -ire, alicui.

κατακράζω· clamore obtundo.

κατάκρασις, ἡ· commixtio, -nis, θ.

κατακρατέω -ῶ· devinco (-ici, -ictum -ere) ἐντεῦθ. α) supero, -are. β) cohibeo, -ere

κατακράτησις, ἡ· superatio, -onis, θ.

κατακραυγή, ἡ conclamatio, -onis θ. convicium. -i οὐ.

κατακρέμαμαι pendeo de.

κατακρεμάννυμι, **κατακρεμάω** -ῶ· suspendo de. **κατακρεμάννυμαι**, suspensns sum de, dependeo de.

κατακρεουργέω -ῶ· frustatim concido (aliquem). κατεκρεουργήθη, frustatim concisus est.

κατακρημνίζω· praecipito. -are, aliquem. κατεκρήμνησεν ἑαυτὸν ἀπὸ τοῦ πύργου, se de turri praecipitavit.

κατακρημνίζομαι, praecipitor. -ari. κατεκρημνίσθη, praecipitatus fuit.

***κατακρήμνισις**, ἡ· praecipitatio, -onis, θ.

***κατακρήμνισμα**·praecipitium,-ii,οὐ.

κατάκρημνος, ον praeceps, -pitis.

κατακριβόω -ῶ· exquisite rimor.

κατακρίνω· 1) condemno, -are, aliquem· κατακρίνω τινὰ ἀποθνήσκειν, condemno aliquem capitali poena. κατακρίνω τινὰ δι ἀμέλειαν, condemno aliquem inertiae· *2) νεοελ. = ψέγω, vitupero, -are.

κατάκρισις, ἡ· 1) cendemnatio, -onis, θ *2) νεοελ. = ψόγος, vituperatio. -onis θ.

***κατακριτέος**, α. ον· vituperandus, a. um; reprehendendus, a, um.

κατάκριτος, ον· damnatus, a, um.

κατακροάομαι -ῶμαι·ausculto, -are.

κάτακρος, ον· extremus, a, um

κατακροτέω -ῶ· plausibus comprobo; adplaudo, alicui

κατακρούω· 1) deorsum pello, -ere, aliquid 2) repello, reprimo, -ere. 3) fallo, -ere

κατακρύπτω· occulto, -are.

κατάκρυψις, ἡ· occultatio. -onis, θ.

κατακρώζω· crocito adversus.

κατακτάομαι -ῶμαι· 1) acquiro, -ere, aliquid. 2) possideo, -ere, aliquid. ἐντεῦθ *3) νεοελ. **κατακτῶ** bello subigo, obtineo; imperio adjicio; sub ditionem sub potestatem redigo (χώραν regionem) μετφ. κατέκτησεν ἁπάντων τὰς καρδίας, omnium animos sibi devinxit.

κατακτείνω· interficio -ere.

κατακτενίζω diligenter pecto.

κατάκτης, ὁ· fractor, -oris ἀ.

κατάκτησις, ἡ· 1) aequisitio, -onis, θ. 2) redactio in potestatem; occupatio, expugnatio, -onis θ μετὰ τὴν κατάκτησιν τῆς χώρας ἐκείνης, illa regione occupata; post occupatam ἢ partam regionem.

***κατακτητικός**, ή, όν· expugnatorius, a, um.

κατακτός, ή, όν· fractus, a, um

κατακτυπέω -ῶ· sonitu percutio

κατακυβεύω·in alea consumo bona.

κατακυκλόω -ῶ circumdo, -are.

κατακυλίνδω, **κατακυλίω** devolvo, -ere κατακεκυλισμένος, devolutus a,um.

κατακύπτω· deorsum despicio.

κατακυρίευσις dominatio, -onis, θ.

κατακυριεύω· dominor, -ari; subigo -ere; occupo, -are κατακυριεύουσι τῶν ἐθνῶν, dominantur in nationes.

κατακυρόω -ῶ· 1) confirmo, -are. 2) κατακυρῶ τὴν ὠνήν, licitatori rem venatam adjudico

κατακωλύω prohibeo, -ere.

κατακωχή, ἡ detentio -onis, θ.

καταλαζονεύομαι· jactabunde aliqnid dico ἢ facio; arroganter et vane commemoro. καταλ. περὶ τοῦ πλούτου, me jacto et glorior de divitiis.

καταλακτίζω· inculco, -are.

καταλαλέω -ῶ 1) καταλ. τι, deblatero aliq id. 2) καταλ. τινα, calumnior, accuso aliquem. 3) καταλ τινος, loquor adversus aliquem; maledico aliquem.

καταλαλιά, ἡ· obtrectatio, -onis, θ. maledicentia, -ae, θ.

κατάλαλος, ον maledicus, a um.

καταλαμβάνω· 1) = συλλαμβάνω, λαμβάνω, deprehendo, comprehendo (-ndi, sum, -ere) aliquem ἢ aliquid. τὰς ναῦς καταλαμβάνουσι, naves deprehendunt. κλαίοντας αὐτοὺς κατελάβομεν, flentes eos deprehendimus. κατειλημμένος, η, ον, deprehensus, a, um. 2) = κατανοῶ τι, deprehendo, comprehendo, intelligo aliquid. 3) καταλαμβάνω καὶ καταλαμβάνομαί τι occupo,-are aliquid. ὕπνος τὰ μέλη καταλαμβάνει, sopor occupat artus. φόβος κατέλαβε τὸν στρατόν, timor exercitum occupavit. 5) =κατέχω, ἐπέχω, contineo, -ere, aliquid. 5) καταλαμβάνω τινὰ ὅρκοις, ὅρκῳ, obstringo (adstringo, obligo) jurejuranto aliquem. 5) καταλαμβάνει με συμφορά, accidit mihi calamitas, invadit me calamitas. 6) χειμῶνος ἤδη καταλαμβάνοντος, cum hiems adveniret (instaret). οὔπω ἡμέρας καταλαβούσης, nondum orta luce *7) πυρετὸς αὐτὸν κατέλαβε, febris eum invasit.

κατάλαμπρος, ον· splendidus, a, um.

καταλαμπρύνω· splendidum reddo; illustro, -are, aliquid.

καταλάμπω· collustro, -are; splendeo -ere; illumino, -are; fulgeo, -ere.

κατάλαμψις, ἡ· splendor, -oris, ἀ.

καταλγέω -ῶ· valde doleo

καταλγύνω· doloribus afficio.

καταλεαίνω· laevigo, -are

καταλέγω· 1) = ἐκλέγω, ἀναγράφω, deligo, -ere; adlego, -ere; adscribo, -ere. καταλέγω τινὰς εἰς τὴν σύγκλητον, deligo, adscribo aliquos in senatum. καταλέγω τινὰ εἰς τοὺς φίλους, adscribo aliquem in amicos. 2) καταλεγω, καταλεγομαι στρατιώτας, delectum habeo; conscribo milites. στρατιώτης κατελέγην, mile conscriptus sum. 3) = ἀπαριθμῶ, enumero, -are, aliquid.

καταλείβω· effundo et destillo. μέσ. defluo, -ere.

κατάλειμμα, τό· reliquiae, -arum.

καταλείπω· 1) = λείπω, ἐῶ. relinquo (-lîqui, -lictum, -ere) aliquem ἢ aliquid. καταλείπω τὴν οἰκίαν, domum relinquo. καταλείπω τινὰ ἄταφον, relinquo aliquem insepultum. υἱόν, χρυσὸν κατέλιπε, filium, anrum reliquit. καταλείπω τὴν τάξιν, signa relinquo.

καταλελειμμένος, η, ον· relictus, a, um. 2) = ἐγκαταλείπω, desero (-rui, -rtum, -ere) aliquem ἢ aliquid. ἔρημον καταλείπω τὴν πόλιν, desero oppidum. καταλείπω τὴν ὁδὸν τῆς ἀρετῆς, viam virtutis desero.

καταλείφω· oblino, -ere.

κατάλειψις, ἡ· relictio, -onis, θ.

κατάλεξις, ἡ· conscriptio (militum)·

καταλεκτέος, α, ον· numerandus, a, um; adscribendus, a, um (in aliquos).

καταλεπτολογέω· subtiliter disputo.

καταλεπτύνω· extenuo, -are.

καταλευκαίνω καὶ **καταλευκόω -ῶ·** dealbo, -are, aliquid.

κατάλευκος, ον· peralbus, a, um;

καταλεύω· lapidibus obruo; lapido, -are, aliquem.

καταλήγω· 1) desino (-ii, -itum, -ere): ἡ οὐρὰ εἰς ἰχθὺν καταλήγει, cauda in piscem desinit. 2) finior, -iri; terminor, -ari.

καταληκτικός, ή, όν· desinens, -ntis. στίχος καταληκτικός, versus catalecticus.

κατάληξις, ἡ· verborum finis; verborum exitus; clausula, -ae, θ. ἔχειν τὴν αὐτὴν κατάληξιν, similiter cadere, desinere.

καταληπτέος, α, ον· occupandus, a, um. καταληπτέον, occupandum est.

καταληπτικός, ή, όν· ad comprehendendum aptus, a, um.

καταληπτός, ή, όν· comprehensibilis e. καταληπτόν, comprehensibile.

καταληπτῶς· intelligibiliter

καταληρέω -ῶ· 1) nugando perdo, aliquid. 2) καταληρῶ τινος, nugis obruo aliquem.

κατάληψις, ἡ· 1) = φώρασις, deprehensio, -onis, θ. 2) = κατάσχεσις, occupatio, -onis, θ. 3) = κατανόησις comprehensio -onis, θ. perceptio, -onis, θ.

καταλιθάζω, καταλιθοβολέω -ῶ, καταλιθόω -ῶ· lapidibus obruo, aliquem; lapido, -are, aliquem.

καταλιθοβόλησις· lapidatio, -onis, θ.

κατάλιθος, ον· 1) lapideus, a, um. 2 gemmis obsitus, a, um.
καταλιμπάνω· ταὐτὸ τῷ **καταλείπω.**
καταλιμνάζω· stagnare facio.
καταλιπαίνω· pinguem reddo.
καταλιπαρέω -ῶ· obtestor, -ari.
καταλιχνεύω· abligurio, -ire. καταλιχνεύω τὴν πατρῴαν οὐσίαν, patria bona abligurio.
καταλλαγή, ἡ· 1) permutatio, -onis, θ. 2) = διαλλαγὴ reconciliatio, -onis, θ.
καταλλάκτης· reconciliator, -oris, ἀ.
καταλακτικός, ή, όν· placabilis, e.
καταλάσσ(ττ)ω· 1) ἐπὶ χρημ. permuto, -are. 2) = διαλάττω, reconcilio, -are καταλ. τινά τινι ἢ πρός τινα, reconcilio aliquem alicui.
κατάλληλος, ον· 1) congruus, a, um; conveniens, -ntis; consentaneus a, um *2) *νεοελ.* idoneus, a, um; commodus, a, um.
καταλληλότης, ἡ· congruentia, -ae, θ.
καταλλήλως· congrue; convenienter.
καταλοάω -ῶ· trituro, -are
καταλογάδην· prosa oratione.
καταλογεύς, ὁ· qui delectus facit
καταλογή, ἡ· delectus, -us, ἀ.
καταλογίζομαι· 1) = προσκαταλέγω, computo, -are. 2) καταλογίζομαί τινα ἐν τοῖς φίλοις, adscribo aliquem in amicos. καταλογίζομαί τινα ἐν τοῖς ἑπτὰ σοφοῖς, numero aliquem in septem. 3) καταλογίζομαι τοῦτο ἐν ἀρετῇ, hoc pono et adscribo ad virtutem 4) καταλογίζομαι πρὸς ὑμᾶς τὸ εὐεργέτημα, apud vos colloco beneficium, vobis impensum facio. 5) enumero, expono, commemoro (aliquid).
καταλογισμός, ὁ· numeratio, -onis θ
κατάλογος, ὁ· 1) recensio, stipendia merentium; index civium (Atheniensium), qui arma ferre poterant. ὀθ. οἱ ἐν τῷ καταλόγῳ, οἱ ἐκ τοῦ καταλόγου, militiae, belli patientes cives, stipendia merentas cives. οἱ ὑπὲρ τὸν κατάλογον, emeriti. ἐντεῦθ. = στρατολογία, delectus, us, ἀ. καταλόγους ποιεῖσθαι, delectus habere, milites conscribere. 2) ὀνοματικὸς κατάλογος τῶν συγκλητικῶν, album senatorium. 3) ἐν γένει· recensio, -onis, θ. index, -icis, ἀ. tabula, -ae, θ. τὸ ὄνομα ἐν τῷ καταλόγῳ ἐγγράφω, nomen in tabula refero.

κατάλοιπος, ον· reliquus, a, um.
καταλούω· perluo, diluo, -ere
καταλοχίζω· centurio, -are.
καταλοχισμός· centuriatus, -us, ἀ.
κατάλσης, ες· silvosus, a, um.
καταλυγίζω· flecto, -ere
κατάλυμα, τό· deversorium, -ii, οὐ hospitium, -ii, οὐ.
καταλυμαίνομαι· noceo, -ere, alicui; vasto ἢ devasto, -are, aliquid.
καταλύμανσις, ἡ· vastatio, -onis θ.
***καταλυπέω -ῶ·** maerore afficio aliquem. καταλυποῦμαι, maereo, doleo, -ere. καταλυπημένος, η, ον, maestus, a, um; maerore conflictus, a, um
καταλύσιμος· qui dissolvi potest.
κατάλυσις, ἡ· 1) dissolutio, -onis, θ. eversio, -onis, θ. (reipubblicae, imperii). 2) κατάλυσις πολέμου, finis belli 3) κατάλ. τοῦ βίου, eversio ἢ exitus vitae. 3) = κατάλυμα, deversorium, tentorium, -ii, οὐ.
καταλυσσῶ· rabie concitatus sum.
καταλυτής, ὁ· dissolutor, -oris, ἀ
καταλύω· 1) dissolvo (-olvi, -olutum, -ere) aliquid. καταλύω νόμον, dissolvo (everto) legem. καταλύω τὴν δημοκρατίαν, dissolvo rempublicam 2) καταλύω τὸν πόλεμον, bellum finio 3) καταλύω τὰς ἔχθρας, depono inimicitias. 4) καταλύω τὸν βίον, finio vitam, excedo e vita. 5) καταλύω παρά τινι ἢ πρός τινα, deverto ad (apud) aliquem, παρ' Ἄδμητον ad Admetum, παρ' ἐμοὶ apud me, εἰς τὴν τοῦ φίλου οἴκησιν, in hospitium amici.
καταλωβάω -ῶ· mutilo, -are.
καταμαγεύω· 1) incanto, -are. *2) *μετφ.* permulceo, delenio animum alicujus; incredibili voluptate perfundo aliquem.
καταμάθησις, ἡ· cognitio, -onis, θ. scientia subtilis.
καταμαίνομαι· insanio contra.
καταμαλακίζω· emollio, -ire. **καταμαλακίζομαι,** molis, effeminatus sum.
καταμαλάσσω· 1) emollio, -ire. 2) *μετφ.* demulceo, -ere; placo, -are.
καταμανθάνω· 1) = ἐκμανθάνω, perdisco (-didici, -ere) aliquid. 2) = διαγινώσκω, pernosco, -ere, aliquid. 3) = καταγινώσκω, cognosco, (-ovi, -itum, -ere) aliquem ἢ aliquid. καταμαθὼν

ταῦτα, ἐπορεύθη, his rebus cognitis profectus est. 4) = κατανοῶ, perspicio (-exi, ectum, -ere) aliquid; intellego (-exi -ectum, -ere) aliquid.

καταμαντεύομαι· 1) κατ. τινός, τινί, vaticinor adversus aliquem. 2) καταμαντεύομαί τι, (τὰ μέλλοντα), conjicio aliquid (futura).

καταμαραίνω· exarefacio, -ere, aliquid **καταμαραίνομαι**, exarefio, -eri; marcesso, -ere; flaccesco, -ere.

καταμαρτυρία, ἡ· testimonium inimicum

καταμαρτυρέω -ῶ (τινος)· testimonium dico contra (in) aliquem. καταμαρτυρῶ ψευδῆ τινος, falsum testimonium dico contra aliquem. **καταμαρτυροῦμαι**, testimoniis convincor; testimonium in me dicitur.

καταμασάομαι-ῶμαι·manduco,-are

καταμάσσω· tergo, abstergo, -ere.

καταμαστιγόω -ῶ· flagris caedo.

καταμαστίζω· vergis (flagris, verberibus) aliquem multum caedo. *μετφ. valde noceo alicui.

καταμαυρόω -ῶ· obscuro, -are.

καταμάχομαι· expugno; vinco.

καταμβλύνω· hebeto; obtundo.

καταμεγαλαυχῶ· magnum glorior.

καταμεγαλοφρονέω -ῶ· magnum superbio.

καταμεθύσκω· inebrio aliquem.

καταμεθύω· ebrius sum.

καταμειδιάω -ῶ· derideo, -ere.

καταμελαίνω· nigrefacio, -ere.

καταμελετάω -ῶ· meditor, -ari.

καταμελέω -ῶ· negligo, -ere.

καταμελίζω· membratim disseco.

καταμελιτόω -ῶ· melle inficio.

καταμέλλω· cunctor, -ari.

κατάμεμπτος, ον· vituperabilis, e.

καταμέμφομαί (τινι ἤ τινα) vitupero, reprehendo, accuso aliquem. καταμέμφομαί τινά τινι, reprehendo aliquem ob aliquam rem.

κατάμεμψις, ἡ· reprehensio, -onis.

καταμένω· usque maneo; remaneo, -ere; commoror, -ari.

καταμερίζω· in partes disseco, partior -iri; distribuo, -ere.

καταμερισμός, ὁ· divisio, -onis, θ. partitio, -onis, θ.

κατάμεστος, ον· plenus, a, um.

καταμεστόω -ῶ· repleo, -ere.

καταμετρέω -ῶ· dimetior (-mensus sum, -iri) aliquid

καταμέτρησις, ἡ· dimensio, -onis, θ.

καταμήνιος, ον· menstruus, a, um. τὰ καταμήνια, purgationes menstruae ἢ menstruum, -i, οὐ. ἢ menstrua, -orum, οὐ.

καταμήνυσις, ἡ· indicium, -i, οὐ. delatio, -onis, θ.

καταμηνύω· 1) indico, -are, aliquem ἢ aliquid alicui. 2) ad judicem defero aliquem. 3) monstro, -are, aliquem.

καταμιαίνω· contamino, -are.

καταμίγνυμι καὶ **καταμιγνύω·** immisceo (-cui, -ere;) permisceo, -ere, aliquem ἢ aliquid alicui.

κατάμιξις, ἡ· permistio, -onis, θ.

καταμίσγω· admisceo, -ere.

καταμνημονεύω· memoriâ teneo.

καταμολύνω· contamino, -are.

κατα-μόνας· seorsum; privatim.

καταμονή, ἡ· remansio, -onis, θ.

κατάμονος, ον. 1) permanens, perdurans (bellum). *2) νεοελ. **κατάμονος** ἢ **καταμόναχος**, solus, a, um.

κατάμπελος· vitibus consitus.

καταμυκῶμαι· contra mugio.

καταμυρίζω· unguentis perfundo.

καταμύσσω· lacero, -are.

καταμύω· conniveo (oculos).

καταμωκάομαι -ῶμαί (τινος)· derideo (-si, -sum, -ere) aliquem

καταμώκησις, ἡ· derisio, -onis, θ.

καταμωλωπίζω· vibicibus oppleo.

καταμωμάομαι -ῶμαι· vitupero.

καταμωραίνω· stultitiâ perdo.

καταναγκάζω· 1) cogo ἢ vehementer cogo -ere. 2) per vim cogo ἢ compello (aliquem ad aliquid); adigo, -ere (aliquem ad aliquid).

κατανάγκασις (***καταναγκασμός**)· coactio, -onis, θ. vis, θ.

***καταναγκαστικῶς** per vim.

κατανάθεμα, τό· devotio, -onis, θ.

καταναθεματίζω·devoveo (aliquem).

καταναισχυντέω -ῶ· impudenter me gero.

καταναλίσκω· 1) consumo, absumo (-mpsi, -ptum, -ere) aliquid (χρήματα pecuniam, σῖτον frumentum). τὸν οἶνον κατηνάλωσεν, vinum absumpsit. καταναλίσκω τι εἴς τι, consumo aliquid in re ἢ in rem (εἰς μνημεῖον, in monu-

mentum ἢ -to). 2) impendo, (-di, -usum, -ere) aliquid. κατανάλισκε τὴν ἐν τῷ βίῳ σχολὴν εἰς τὴν τῶν λόγων φιληκοΐαν, vitae otium impende litteris libenter percipiendis.

κατανάλωμα τό· inpensa, -ae, θ.

κατανάλωσις, ἡ· consumptio, -onis, θ. absumptio -onis, θ.

***καταναλωτής, ὁ·** qui res absumit; qui rebus utitur; emptor, -oris. ἀ.

καταναρκάω -ῶ· torpidum reddo.

καταναυμαχέω -ῶ· navali proelio oppugno; navali proelio supero; navali proelio vinco (aliquem).

κατανδρίζομαι· vinco (aliquem).

κατανέμω· 1) distribuo, -ere; partior, -iri (aliquid in) κατενείμαντο inter se partiti sunt. 2) **κατανέμομαι** possideo, incolo, fruor (regionem).

κατάνευσις, ἡ· nutus, -us, ἀ. confirmatio per nutum.

κατανεύω· 1) adnuo, -ere, nutu aliquid confirmo. 2) innuo, nutu significo, -are.

κατανεφόω -ῶ· nubibus obduco.

κατανήχομαι· denato, -are.

κατανθίζω· floribus exorno.

κατανθρακόω -ῶ· in carbones muto; concremo, exuro.

κατανικάω -ῶ· devinco, -ere.

κατάνιμμα, τό· ablutio, -onis, θ.

κατανίπτω· abluo, -ere.

κατανίσταμαί (τινος). insurgo contra aliquem; insurgo repugnaturus.

κατανίφω· ningo, -ere; nive obruo. κατανιφόμενα ὄρη, montes nivibus obtecti, montes nivosi

κατανοέω -ῶ· 1) perspicio (-exi, -ectum, -ere) aliquid. κατανενόηκα τὴν ψυχήν τινος, animum alicujus perspectum habeo. 2) intelligo (-exi, -ectum, -ere) aliquid. κατενόησεν ὅτι ἐνέδραι αὐτῷ κατασκευάζονται, insidias sibi fieri intellexit. 2) amimadverto, -ere, aliquid. 3 comprependo, deprehendo, -ere. aliquid.

κατανόησις, ἡ· 1) animadversio, -onis, θ. 2) perspicientia, -ae, θ. 3) cognitio, -onis, θ.

κατανοητικός· perspicax, -acis.

***κατανομή, ἡ·** distributio, -onis, θ. partitio, -onis, θ.

κατανομοθετέω -ῶ· legem oppono

κατανοσφίζομαι· depecûlor, -ari

κατανουθετέω -ῶ· commoneo, ere.

κάταντα, τά· declivia, -orum.

καταντάω -ῶ (εἴς τι, ἐπί τι). 1) advenio, pervenio (-eni -ntum, -ire) in, ad locum. εἰς τὰς Ἀθήνας κατήντησε, Athenas pervenit. μετφ pervenio in ad aliquid; exeo, desino in aliquid. 2) evenio, -ire.

κατάντημα, τό· 1) occursus, -us. 2) finis, -is, θ. terminus, -i, ἀ

κατάντης, ες· declivis, e; proclivis, e. τὸ κάταντες, proclive τὰ κατάντη, declivia, proclivia, -orum.

καταντία, ἡ· declivitas, -atis, θ.

καταντικρύ, καταντιπέρας τινός· e regione alicujus, σπ. alicui).

καταντλέω -ῶ (τί τινος)· perfundo aliquem aliqua re.

κατανυκτικός, ή, όν· compunctorius, a, um. vehementer commovens.

κατάνυξις, ἡ· compunctio, onis, θ. μετφ. doloris morsus ex delictis.

κατανύσσω καὶ **κατανύττω·** compungo (-nxi, -ere); mordeo, -ere.

κατανύσσομαι, gravissimo dolore afficior; vehementer commoveor.

κατανυστάζω· obdormisco, -ere.

κατανύτω, κατανύω· conficio (-eci, -ectum -ere) aliquid (τὴν πορείαν iter).

κατανωτίζομαι· dorso fero.

καταξαίνω· 1) = ξαίνω. carmino, -are. 2 = σπαράττω, lacero, -are. 3) = κατατρίβω, attero -ere. κατεξάνθην πόνοις, attritus sum laboribus

κατάξεσμα, τό· ramentum, -i, οὐ.

καταξέω· derado, -ere, aliquid.

καταξηραίνω· desicco, exsicco, -ere;

κατάξηρος, ον· persiccus, a, um; peraridus, a, um.

καταξιοπιστεύομαί (τινος). fide indignum habeo aliquem.

κατάξιος, ον· condignus, a, um.

καταξιόω -ῶ· dignor, -ari; dignum judico. **καταξιοῦμαι.** dignus judicor (aliqua re). ἀπολύτ. in honore aliquem ἢ aliquid habeo.

κάταξις, ἡ· confractio, -onis θ.

καταξίως· condigne; digne.

καταξίωσις, ἡ· dignatio, admiratio, existimatio, -onis, θ.

κατάξυλος, ον· lignosus, a, um.

καταξυράω -ῶ· derado; tondeo.

κατάξυσις, ἡ· incisio; rasura.

καταξύω· derado, abrado, -ere.

καταπαγιδεύω· irretio, -ire.
καταπαγίως· firmiter; constanter.
καταπαγκρατιάζω· vinco pancratio
καταπαιγμός, ὁ· illusio, onis θ.
καταπαιδεραστέω -ῶ τι puerorum amore libidinoso rem perdo.
καταπαίζω· illudo, -ere.
καταπαίω· percutio; flagello ferio
καταπακτή, ἡ· janua caduca.
καταπαλαιοῦμαι· inveterasco -ere
καταπάλαισις, ἡ· eluctatio, -onis θ
καταπαλαίω· 1) eluctor (-atus sum, -ari). τὸν Ἔρωτα κατεπάλαισεν, Amorem luctu vicit καταπαλαισθείς, luctu victus. 2) ἐν γένει. vinco, supero (aliquem ἢ aliquid).
καταπάλλομαι· desilio, -ire.
καταπαννυχίζω· pernocto, -are.
καταπανουργέω ῶ τινος· malitiose ago contra aliquem; dolis utor adversus aliquem.
καταπάσσω τί τινος conspergo, (-si, -sum, -ere) aliquid aliqua re.
κατάπαστος, ον· 1) conspersus, a, um (aliqua re, ἄνθεσι floribus). 2) χιτὼν χρυσῷ κατάπαστος, tunica auro picta
καταπατέω -ῶ τινὰ ἤ τι. conculco, proculco, -are aliquem ἢ aliquid **καταπατοῦμαι** ὑπό τινος, conculcor ab aliquo.
καταπάτησις, ἡ· 1) conculcatio. -onis θ. 2) *νεοελ.* violatio, -onis, θ
καταπαύσιμος, ον· requiem afferens
κατάπαυσις, ἡ· 1) requies, -ei, θ. 2) sedatio, -onis, θ.
καταπαυστικός· sedandi vim habens
καταπαύω· 1) facio ut quis ἢ quid desinat, desistat, absistat; compesco, cohibeo, reprimo, -ere, aliquid. 2) καταπαύω τινά τινος. facio ut aliquis absistat ab aliqua re. 3) καταπαύω τινὰ τῆς βασιλείας, privo aliquem regno. 4) *οὐδ.* requiesco, -ere κατέπαυσεν ἀπὸ τῶν ἔργων αὐτοῦ, requievit ab operibus suis.
καταπειθής, ές· obsequens; parens.
καταπείθησις, ἡ· persuasio, -onis, θ.
καταπείθω· persuadeo (-si, -sum, -ere alicui κατέπεισε τοῦτον, τοὺς Ἀθην. huic, Atheniensibus persuasit **καταπείθομαι,** mihi persuadeo. καταπείθομαι (ὑπό τινος), persuadetur mihi τέλος κατεπείσθη, tandem persuasus est.
καταπειλέω -ῶ· interminor, -ari.
κατάπεινος· fame confectus, a, um.
καταπειράζω· experimentum facio; tento, are; καταπειράζω τινός, periculum alicujus facio.
καταπειρασμός· tentatio -onis, θ.
καταπείρω transfigo, -ere.
κατάπεισις, ἡ· persuasio, -onis, θ.
καταπελματῶ· munio novis soleis.
καταπέλτης, ὁ catapulta, -ae, θ.
καταπελτικός catapultarius, a, um.
καταπέμπω· demitto (-si, -ssum, -ere) aliquem in locum. καταπέμπω τινὰ εἰς τὸν ᾅδην, demitto aliquem orco οὐρανόθεν κατεπέμφθη, e coelo demissus est (nobis)
καταπενθέω -ῶ· deploro, -are.
καταπέπτω· percoquo, -ere; digero, -ere cibum).
καταπεραιόω -ῶ· desino, -ere.
καταπεράω -ῶ· trajicio, -ere.
καταπέρδω τινός oppêdo alicui.
καταπερονάω -ῶ· infibulo, -are.
καταπερπερεύομαι· jocor, -ari.
καταπέσσω καὶ **καταπέττω** concoquo, -ere, aliquid; digero (-essi, -ere) aliquid (τὴν τροφὴν cibum).
καταπετάζω, καταπετάννυμι, καταπεταννύω· 1 expando, -ere; extendo, -ere, aliquid. ἱστίον καταπετασθέν, extentum velum 2) obtego, -ere; velo, -are. κατεπέτασ' αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν φοινικίδι, cooperuit et obtexit caput ejus panno rubeo
καταπέτασμα, τό· aulaeum, velum, -i, οὐ. τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ, velum templi.
καταπέτομαι· devolo, -are.
καταπετρόω -ῶ· 1) lapidibus obruo. 2) de saxo dejicio (aliquem).
καταπεφρονημένος, η, ον· contemptus, a, um.
κατεπεφρονημένως· contemptim.
καταπήγνυμι· 1) gelu constringo, congelo, conglacio. ὑπὸ ψύχους καταπήγνυνται, gelu concrescunt. 2) defigo (-xi, -xum, -ere) aliquid, πάτταλον palum, τό δόρυ ἐν τῇ γῇ hastam (in) terrâ, σταυρὸν ἐν τῷ πεδίῳ crucem in campo
καταπηδάω -ῶ· desilio (-ilui, -ultum, -ire). κατ. ἀπὸ τοῦ ἵππου, ἀπὸ τοῦ τείχους, desilio ex equo, de muro.
καταπήδησις, ἡ· desultura, -ae, θ.

κατάπηξ, ὁ· sublica, -ae, θ.
κατάπηξις, ἡ· defixio, -onis, θ.
καταπιαίνω· pinguefacio, -ere.
καταπιέζω· deprimo, opprimo, comprimo -essi, -essum, -ere) aliquem ἤ aliquid
καταπίεσις, ἡ· depressio, compressio oppressio -onis, θ.
καταπικραίνω· 1) amarum facio (aliquid *2) νεοελ. **καταπικραίνομαι,** graviter amaresco μετφ. graviter doleo (aliqua re).
κατάπικρος, ον· perquam amarus.
καταπίμελος, ον· pinguis, e.
καταπίμπλημι· repleo, -ere.
καταπίμπρημι· incendo, -ere; comburo, -ere ἡ πόλις κατεπρήσθη, urbs incendio conflagrata est
καταπίνω· 1 absorbeo (-bui, -ptum -ere) aliquid 2) deglutio, -ire. 3 **καταπίνομαι** absorbeor, -i. κατεπόθην, absorptus sum
καταπιπράσκω· vendo, -ere.
καταπίπτω· 1) decĭdo, (-ĭdi, -ere); delabor (-psus sum, -i). καταπίπτω ἀπὸ τοῦ ἵππου, ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ, delabor ex equo, de coelo. 2) μετφ. εἰς ἀπορίαν κατέπεσεν, in inopiam delapsus est καταπίπτω ἀπὸ τῆς ἐλπίδος, (a. de spe decido. 3) concido (-idi. -ere). θέων καταπίπτω, in cursu concido. μετφ. καταπίπτω τῷ θυμῷ (= ἀθυμῶ), animo concido
καταπισσόω -ῶ· pice oblino.
καταπιστεύω 1) fidei alicujus committo aliquid 2) = θαρρῶ confido, -ere. καταπιστεύω ταῖς ἰδίαις δυνάμεσι, meis viribus confido 3 **καταπιστεύομαι,** fidei meae committitur.
καταπιστόω -ῶ· fidem exigo. **καταπιστοῦμαι,** fidem facio, praesto.
καταπίστωσις· fiduciae contractus.
κατάπλασμα, τό emplastrum, -i, οὐ.
καταπλάσσω· illino -ere.
καταπλέκω· implico, complico, -are, connecto -ere, aliquid.
καταπλεονεκτέω -ῶ· superior sum;
κατάπλεως, ων· expletus, a um.
καταπλέω· navi devehor in terram; appello in portum.
καταπληκτικός, ή, όν· stuporem afferens; terribilis, e.
καταπληκτικῶς· cum stupore; stuporem afferendo.

καταπλήκτος, ον· stuporem afferens; admirabilis, e.
κατάπληξις, ἡ· obstupefactio, onis, θ stupor -oris, ἀ.
καταπλήσσω κα. **καταπλήττω·** perterreo (-ui -itum, -ere aliquem κατεπλάγη, perterritus est. καταπλαγείς, εῖσα, έν, perterritus, a. um.
καταπλοκή, ἡ· complexio -onis, θ.
κατάπλους, ὁ appulsus, -us, ἀ.
καταπλουτέω -ῶ· dives sum
καταπλουτίζω τινά· locumpleto -are, (aliquem
καταπλύνω· abluo, -ere.
κατάπλυσις, ἡ· ablutio -onis, θ.
κατάπνευμα, τό· afflatus, -us, ἀ.
καταπνέω· perflo, afflo, -are
καταπνίγω suffôco, are, aliquem ἤ aliquid; strangulo strangulando neco μετφ. opprimo, -ere, aliquid.
κατάπνιξις, ἡ· suffocatio, -onis θ. strangulatio, -onis θ.
καταπνοή, ἡ· flatus, -us, ἀ.
κατάπνους, ουν· afflatus, a, um
καταπόδας ἢ **καταπόδα·** ἰδὲ *πούς*.
καταποικίλλω· variego, are
καταπολαύω· perfruor, -i
καταπολεμέω -ῶ· 1 bellum gero contra aliquem; oppugno, -are, aliquem 2) = καταγωνίζομαί τινα debello, -are, aliquem. ὁ καταπολεμῶν, debellator, -oris, ἀ.
καταπολέμησις, ἡ· oppugnatio, -onis, θ. debellatio, -onis, θ.
καταπολιτεύομαί τινα· vinco aliquem in republica
καταπολύ· multum; valde.
καταπομπεύω τινός· glorior adversus aliquem
καταπονέω ῶ· labore fatigo (aliquem), defatigo, -are. aliquem; lasso, conficio, -ere (aliquem ἤ aliquid).
καταπονοῦμαι, labore conficior; defatigor (-atus sum, -ari) aliqua re. καταπονοῦμαι ὑπὸ τοῦ ψύχους, frigore conficior. γήρᾳ καταπεπονημένος, senio confectus
καταπόνησις· defatigatio, -onis, θ.
κατάπονος, ον labore confectus, a, um; defatigatus, a, um; lassus, a, um.
καταποντίζω· demergo in mare. (aliquem ἤ aliquid. **καταποντίζομαι** *(κατεποντίσθην)*, me demergo

ἡ demergor (-mersus sum, -i) in mare.

καταπόντισις, ἡ. καταποντισμός, ὁ· demersio (-onis) in mare.

καταπορεύομαι· ab exsilio redeo.

καταπόρνευσις, ἡ· scortatio, constupratio, -onis, θ.

καταπορνεύω· stupro, constupro, -are; prostituo, -ere, aliquid

καταπόρφυρος· purpureus, a, um.

κατάποσις, ἡ· absorptio, -onis, θ. deglutitio, -onis, θ.

καταπότιον, τό· catapotium, -i, pilula, -ae, θ.

καταποφαίνομαί τινος· sententiam dico adversus aliquem; condemno aliquem.

καταπρακτικός, ή, όν· efficiens, -entis

κατάπραξις, ἡ· effectio, -onis, θ.

καταπράσσω, καταπράττω καὶ **καταπράττομαί** τι· 1 efficio (-eci, -ectum -ere aliquid. καταπράττω τι παρά τινος, efficio aliquid ab aliquo. καταπράττω, ὥστε τοῦτο γενέσθαι, efficio, ut fiat hoc. 2) conficio, -ere, aliquid (ἔργον negotium). 3) perficio, -ere; perago, -ere, aliquid.

καταπραΰνσις, ἡ· sedatio, -onis, θ. mitigatio, -onis, θ.

καταπραΰνω· sedo, -are; mitigo, -are; demulceo, -ere, aliquem ἢ aliquid.

καταπρεσβεύω· legatus venio contra aliquem.

καταπρηνής, ές· pronus, a, um.

καταπρηνίζω· pronum dejicio.

καταπρίω· serâ disseco.

καταπροδίδωμι· prodo, -ere (patriam).

καταπροΐημι· projicio, -ere (aliquid); desero, -ere, aliquid.

καταπροτερῶ· primas partes eripio

καταπροχέω· effundo, -ere.

κατάπτερος, ον alatus, a, um.

καταπτερόω -ῶ· alas do

καταπτήσσω· 1) pertimeo, pertimesco, -ere; valde timeo. 2) κατ. τι, perterreo -ere, aliquid.

καταπτίσσω· contundo, -ere.

καταπτοέω -ῶ· consterno, -are; exterreo, -ere· *καταπτοοῦμαι*, consternor (-atus sum, -ari), trepido, -are. καταπτοηθείς, εῖσα, **έν**, consternatus, a, um.

κατάπτυστος, ον· despuendus, a, um; detestandus, a, um; abominabilis, e.

καταπτύω τινός· despuo, -ere, aliquid καταπτύω τῆς φιλοσοφίας, despuo philosophiam. καταπτύω σου, despuo in te τίς οὐχὶ κατέπτυσσεν ἄν σου, quis non in te despuerit?

κατάπτωσις, ἡ· lapsus, -us, ἀ. casus, -us, ἀ. ruina, -ae, θ. calamitas, -atis, θ

καταπτώσσω· trepido, -are.

καταπτωχεύω· inopem facio. μέσ. inops sum; pauper fio.

κατάπυγος, καταπύγων· cinaedus.

κατάπυκνος, ον· condensus, a, um.

καταπυκνόω -ῶ· condenso, are.

καταπύκνωσις· condensatio, -onis, θ.

κατάπυρος, ον· ignitus, a, um.

καταπυρπολέω -ῶ· igni (incendiis) absumo, -ere; conburo, -ere; concremo, -are, aliquid

κατάπυρρος, ον· valde rufus, a, um.

καταπυρσεύω· illustro, -are.

καταπώγων· valde barbatus.

καταπωλέω -ῶ· vendo, -ere.

κατάρα, ἡ· imprecatio, -onis, θ. exsecratio, -onis, θ.

καταράομαι -ῶμαί τινι ἢ τινα ἢ τι. exsecror (-atus sum, -ari) aliquem ἢ aliquid; devoveo (-ovi, -otum. -ere) aliquem; diras imprecor (-atus sum, -ari) alicui καταρῶμαί τινι ἀπολέσθαι, exsecror ut pereat aliquis. **κατηραμένος, η, ον**, exsecratus, a, um; devotus, a, um; nefarius, a, um.

καταράσιμος, ον· exsecrabilis, e.

κατάρατος, ον· exsecratus, a, um; devotus, a, um; nefarius, a, um.

καταργέω -ῶ· 1) aboleo (-evi, -ere) aliquid; abrogo, -are, aliquid (νόμον legem); tollo (sustuli, sublatum, -ere) aliquid; exstinguo, -ere aliquid (consuetudinem); rescindo, -ere; dissolvo, -ere, aliquid. καταργοῦμαι ἀπό τινος, liber (separatus) sum ab aliquo 2) inutiler occupo aliquid (τὴν γῆν terram).

κατάργησις, ἡ· abolitio, -onis, θ. sublatio, -onis, θ.

κατάργματα, τά· primitiae -arum, θ.

κατάργυρος, ον· argentatus, a, um; argenteus, a, um.

καταργυρόω -ῶ· argento obduco

aliquid κατηργυρωμένος, inargentatus, a, um.

κατάρδευτος, ον· irriguus, a, um.

καταρδεύω· irrigo, -are, aliquid.

καταρθρόω -ῶ· articulo, -are.

καταριθμέω -ῶ· enumero, -are.

καταρίθμησις, ἡ· enumeratio, -onis, θ.

καταρκτικός, ή, όν· initio idoneus.

καταρνέομαι -οῦμαι· nego, -are.

καταρραθυμέω -ῶ· 1) ignave ago 2) per ignaviam negligo. τὰ κατερραθυμημένα, quae per ignaviam amissa sunt.

καταρραίνω, καταρραντίζω· adspergo, inspergo, -ere, aliquem ἢ aliquid, ἢ aliquid aliqua re.

καταρρακόω -ῶ· dilacero, -are.

καταρράκτης, ὁ· cataractes, -ae, ἀ.

καταρράπτω· insuo, -ere.

καταρραφή, ἡ· sutura, -ae, θ.

καταρραχίζω· per spinam disseco.

καταρρέπω· deorsum vergo, inclinor, -ari.

κατάρρευσις, ἡ· defluxus, -us ἀ.

καταρρέω· 1) defluo (-xi, -xum, -ere) ὁ ποταμὸς ἐκ τοῦ ὄρους καταρρεῖ, flumen (ex) monte defluit. ἡ κόμη καταρρεῖ, capilli defluunt. 2) diffluo, ere: ἱδρῶτι καταρρέω, sudore diffluo. ἀλλά: τὰ μέλη ἱδρὼς καταρρεῖ, sudor artus perfundit 3) ἐπὶ οἰκοδομ. labor, delabor (-psus sum, -i). ἡ οἰκία καταρρεῖ, domus labitur. 4) **καταρρέομαι** αἵματι, ἱδρῶτι, difluo ἢ perfundor sanguine, sudore. ἱδρῶτι κατερρεόμην, sudore difluebam ἢ perfundebar.

καταρρήγνυμι· defringo, -ere; dejicio, -ere, aliquid, (μέλαθρα domos, τὸ διάδημα redimiculum. καταρ. τὰ ἱμάτια, τὴν ἐσθῆτα. scindo, rescindo vestem. *μεταφ.* (ἡ ἀναρχία) τροπὰς καταρρήγνυσι, rumpendo (δηλ. ordines) fugam efficit. **καταρρήγνυμαι,** decido, -ere; erumpo, ere; prorumpo -ere; cum impetu decido; cum strepitu defluo ἄνεμος κατερρήγνυτο, ventus cum fragore incidebat. κατερράγη πόλεμος, bellum erupit.

κατάρρησις, ἡ· accusatio, -onis, θ.

καταρρητορεύω· eloquentiâ supero.

καταρριζόω -ῶ· radicibus firmo.

καταρρικνόω -ῶ· incurvo, -are.

καταρρινάω -ῶ, καταρρινίζω· limo, limâ polio. **κατερρινημένος, η, ον,** elegans, -ntis.

καταρρίπτω· 1) dejicio (-eci, -ectum, -ere aliquid (τὰ μνημεῖα monumenta) 2) = ταπεινῶ, deprimo, -ere, aliquem 3) abjicio, -ere; contemno -ere, aliquid (τὴν δόξαν gloriam, τὸν ἔπαινον laudem).

κατάρριψις, ἡ· dejectio, -onis, θ.

καταρροή, ἡ· 1) defluvium, i, οὐ. defluxus, us (ποταμοῦ fluminis. καταρροὴ κόμης, defluvium capilli *2) *νεολ.* = κατάρρους.

καταρροΐζομαι· catarrho laboro.

καταρροϊκός, ή, όν· catarrhalis, e.

κατάρροος -ους, ὁ· catarrhus, i, ἀ.

καταρροφέω -ῶ· absorbeo, -ere.

καταρροώδης· catarrho obnoxius.

καταρρυής, ές· defluens, -ntis.

καταρρυπαίνω, καταρρυπόω -ῶ· conspurco, are, aliquid.

κατάρρυτος, ον· irriguus, a, um.

καταρρωδέω -ῶ· pertimesco, -ere.

καταρρώξ, ὁ, ἡ· praeruptus, a, um.

κάταρσις, ἡ· 1) appulsus navium. 2) statio navium.

καταρτάω -ῶ· suspendo, -ere, aliquid (τὰ λάφυρα, spolia).

καταρτίζω· 1) apte compono, -ere; ordino -are, aliquid. 2) καταρ. ναῦς, στόλον, paro, instruo naves classem. πλοῖα ὁπλίσμασι καταρτίζω, navigia armamentis instruo. **κατηρτισμένος, η, ον** instructus, a, um. 3) = διαλάττω reconcilio, -are, aliquem.

κατάρτιον, τό· malus, -i, ἀ.

κατάρτισις, ἡ· compositio, -onis, θ. ordinatio, -onis, θ. institutio, -onis, θ.

***καταρτισμός, ὁ·** compositio, -onis, θ. in ordinem dispositio.

κατάρτυσις, ἡ· 1) apparatus, -us, ἀ. 2) institutio, -onis, θ.

καταρτύω· 1) apparo, -are. 2) instruo, -ere. **κατηρτυμένος, η, ον,** instructus, a, um.

καταρχή, ἡ· initium, -i, οὐ.

κατάρχω τινός· primus ἢ prior facio ἢ dico aliquid; incipio aliquid; 2) auctor sum alicujus rei, exemplum praebeo. **κατάρχομαι,** incipio, -ere. κατάρχομαι τῶν ἱερῶν, auspicor sacra. κατάρχομαι τοῦ ᾄδειν, auspicor cantare. τοῦ νέου οἴνου κατάρχομαι, primitias novi vini delibo. κατάρχο-

μαί τινος (τοῦ νεανίσκου),initio aliquem, consecro, immolo aliquem (juvenem)·

κατάσαρκος, ον· obesus, a, um.

κατασάττω· condenso, -are

κατασβέννυμι καὶ **κατασβεννύω**· restinguo ἢ exstinguo (nxi, -nctum, -ere) aliquid.

κατάσβεσις, ἡ· exstinctio, -onis, θ. restinctio, -onis, θ.

κατασβολόω -ῶ· fuligine obduco.

κατάσεισις, ἡ· concutio, -onis, θ.

κατασείω· 1) concutio (ussi, ussum, -ere), aliquid. 2) decutio, -ere, aliquid.

κατασημαίνω· obsigno, are.

κατασήπω putrefacio, -ere. **κατασήπομαι**, putrefio, eri ; contabesco, -ere.

κατασθενέω -ῶ debilito, -are.

κατασιγάζω silentium impero; conticescere facio.

κατασιγάω -ῶ· sileo, -ere;

κατασιδηρόω -ῶ· ferro munio.

κατάσιμος, ον· resimus, a, um.

κατασιωπάω -ῶ· reticeo, -ere ; conticesco, ere

κατασκάπτω· diruo, -ere; destruo -ere, aliquid (τὰ τείχη muros). κατ. πόλιν, diruo (funditus everto) urbem.

κατασκαφή, ἡ destructio, -onis, θ.

κατασκαφής, ές· dirutus, a, um.

κατασκεδάννυμι, κατασκεδαννύω, καὶ **κατασκεδάζω**· defundo (-udi, -usum, ere) aliquid. κατασκεδ. τί τινος. effundo aliquid in aliquem.

κατασκελετεύω. **κατασκελέω -ῶ**· exsicco, are ; tenue et exsuccum facio ; sceleton efficio.

κατασκελής· tenuis, exsanguis, e.

κατασκέλλω· emacio,-are ; exsicco, -are. κατεσκληκώς, -υῖα, -ός macilentus, a, um; macer, cra, crum.

κατασκευάζω· 1) instruo, exstruo (-xi, -ctum, -ere) adiquid (μνῆμα sepulcrum); construo, -ere, aliquid (οἰκοδόμημα aedificium); fabrico ἢ fabricor aliquid (πλοῖα naves); struo, -ere, adiquid (τεῖχος moenia, οἰκίαν domum ; molior (-itus sum, -iri) adiquid (ποτήρια pocula, τείχη muros); conficio ἢ facio, -ere, adiquid (χιτῶνα ἰδίᾳ χειρί, tunicam mea manu, στέφανον coronam). 2) = παρασκευάζω, adorno, -are, aliquid (συμπόσιον convivium 3 instituo, -ere, (γέφυραν pontem). 4 ἐνέδραν κατασκευάζω τινί insidias loco ἢ pono alicui 5) **κατασκευάζομαι**. α) μέσ. mihi instruo ἢ exstruo aliquid (ναῦς naves). β) παθητ. instruor, -i. πόλις ἅπασι κατεσκευασμένη, urbs omnibus rebus instructa

κατασκεύασις, ἡ confectio, -onis, θ.

κατασκεύασμα, τό· 1) structura, -ae, θ. molimen. -inis. οὐ opus, -eris, οὐ 2) ἐπὶ κακοῦ commentum, i, οὐ.

κατασκευασμός, ὁ machinatio, -onis, θ φράσ. ἐκ κατασκευασμοῦ, ex composito

κατασκευαστέον· instruendum adornandum, efficiendum (est).

κατασκευαστής, ὁ exstructor ἢ structor, -oris, ἀ. fabricator, -oris, ἀ. opifex, -icis, ἀ.

κατασκευαστός, ή, όν· 1) exstructus ἢ structus, a, um ; fabricatus, a, um 2) ἐπὶ ἀνθρ. subornatus, adornatus, submissus, a, um.

κατασκευή, ἡ· 1) exstructio, -onis, θ. constructio, -onis θ. 3) apparatus, -us, ἀ. 4) κατ. βίου, ἡ περὶ τὸν βίον κατασκευή, vitae cultus. 5) constitutio, -onis, θ. 6) = σκεύη, ἔπιπλα, supellex, lectilis, θ.

κατάσκεψις, ἡ· contemplatio, -onis.

κατασκέω-ῶ· exerceo, ere.

κατασκηνάω -ῶ καὶ **κατασκηνόω -ῶ**· 1) tentorium defigo (-fixi, -fixum, ere); tabernaculum colloco ; 2) sedem pono ἢ figo. 3) habito, -are ; quiesco, ere.

κατασκήνωμα· tegumentum, -i, οὐ.

κατασκήνωσις, ἡ· 1) tentoriorum collocatio. 2) tentorium, -i, οὐ.

κατασκήπτω· 1) ἐπὶ κεραυνοῦ, ἀνέμου κτλ. cum impetu devehor, impetuose irruo κεραυνὸς κατασκήπτει, fulminat. 2) ἐπὶ νόσου· invado (-si, -sum, ere) alicui 3 κατασκήπτω εἴς τι, εἴς τινα, invado in aliquid, in aliquem.

κατάσκηψις, ἡ· 1) impetus (fulminis). 2) invasio, -onis, θ.

κατασκιάζω· obumbro, -are.

κατάσκιος, ον· umbrosus, a, um ; opacus, a, um.

κατασκιρρόω-ῶ· durum reddo (aliquid). **κατασκιρροῦμαι**, obduresco.

κατασκιρτῶ τινος· insulto alicui.
κατασκόπευσις· exploratio, -onis, θ
κατασκοπεύω exploro, are.
κατασκοπέω-ῶ· exploro, -are (μάλ. hostili animo . **κατασκοποῦμαι,** contemplor, -ari; speculor. -ari.
κατασκοπή, κατασκόπησις, ἡ· speculatio, exploratio, -onis θ.
κατασκοπικός· exploratorius, a, um.
κατασκόπιον, τό· navigium speculatorium; catascopium, -ii οὐ.
κατάσκοπος, ὁ· speculator, -oris, ἀ. explorator, -oris, ἀ. **ἡ κατάσκοπος,** speculatrix, exploratrix, -icis, θ
κατασκορπίζω· disjicio, -ere.
κατασκυθρωπάζω·vultu tristi sum.
κατασκυλεύω· praedam capio.
κατασκωληκιῶ· pediculis scateo.
κατασκώπτω· cavillor (aliquem).
κατασμικρύνω· parvum reddo, imminuo, -ere, aliquid.
κατασοβαρεύομαί τινος· insolenter me adversus aliquem gero.
κατασοφίζω· sophistice decipio.
κατασοφιστεύω τινός· sophistice disputo contra aliquem.
κατασπάζομαι· 1) comiter accipio et amplector (aliquem). 2) = φιλῶ, osculor (aliquem); osculum alicui do.
κατασπαθάω-ῶ καὶ **κατασπαταλάω-ῶ**·luxu consumo (-mpsi, -mptum, -ere) aliquid τὴν πατρῴαν οὐσίαν bona patria).
κατασπαράσσω· dilacero, dilanio, -are, aliquem ἢ aliquid
κατασπαργανῶ· fasciis involvo.
κατάσπασις, ἡ, κατασπασμός, ὁ· detractio, -onis, θ.
κατασπάω -ῶ· detraho (-xi, -ctum. -ere) aliquem ἢ aliquid. κατασπῶ τινα ἀπὸ τοῦ ἅρματος, detraho aliquem de curru. κατεσπάσθη ἀπὸ τοῦ ἵππου, de equo detractus est.
κατασπείρω· sero, consero (-evi, -ere) μετφ. = διαδίδωμι, dispergo (rumorem).
κατάσπεισις, ἡ· libatio, -onis, θ.
κατασπένδω· libo, -are.
κατασπεύδω τι· urgeo aliquid.
κατάσπευσις, ἡ· festinatio, -onis.
κατασπιλόω -ῶ· commaculo, -are.
κατασπορά, ἡ· seminatio, -onis, θ.
κατασπουδάζω· studeo, -ere, operam navo, -are. **κατασπουδάζομαι,** rebus seriis intentus sum.
καταστάζω, κατασταλάζω, κατασταλάω -ῶ· destillo, -are; instillo, -are; stillatim defluo, -ere.
κατασταλτικός, ή, όν· reprimens, -entis; sistens, -entis.
κατάσταξις, ἡ· destillatio, -onis.
καταστασιάζω τινά· seditione opprimo aliquem; παθητ. factione opprimor.
κατάστασις, ἡ· 1) = τοποθέτησις, collocatio, -onis, θ. 2) constitutio, -onis, θ. 3) status, -us, ἀ. ἀποκαθίστημί τι εἰς τὴν ἐξ ἀρχῆς κατάστασιν, restituo aliquid in antiquum statum 4) conditio, -onis, θ. ἡ δουλικὴ κατάστασις, conditio servitutis. 5) = μισθὸς ἱππικός, stipendium equestre. δθ. οἱ ἔχοντες τὰς καταστάσεις = equites. *6) νεοελ. = περιουσία res; bona
καταστάτης, ὁ· constitutor, -oris, ἀ.
καταστατικός, ή όν· ad collocandum ἢ constituendum aptus, a, um. ***τὸ καταστατικόν,** statutum, -i, οὐ.
καταστεγάζω· intego, -ere.
καταστέγασμα· tegmen; tectum.
κατάστεγος, ον· tecto opertus a, -um. αὐλαὶ κατάστεγοι, aulae tectis porticibus circumdatae. ὁδοὶ κατάστεγοι, viae tectae.
καταστέλλω· 1) = διευθετῶ, adorno, -are, aliquid (πλόκαμον, cincinnos) 2) συνήθ. = ἐμποδίζω, καταπραΰνω, reprimo, -ere, aliquid; sedo -are, aliquid (τὴν δίψαν, sitim). 3) καταστέλλω τὰ ἱστία sedo vela.
καταστερίζω 1) = ἀστράσι κοσμῶ τι, stello, -are, aliquid. 2) = ἐν τοῖς ἀστράσι τίθημί τινα, stello aliquem; in astra aliquem refero.
καταστερισμός, ὁ· relatio in astra.
κατάστερος, ον· stellatus, a, um.
καταστεφανόω-ῶ· corono, -are.
καταστεφής, ές· coronatus, a, um.
καταστέφω· corono; serto redimio.
καταστηλιτεύω· in stela noto (aliquem); infamo, -are, aliquem.
κατάστημα, τό· 1) = κατάστασις, constitutio, -onis, θ. status, -us, ἀ. 2) = πολίτευμα, constitutio reipublicae. *3) νεοελ. institutum, -i, οὐ. taberna, -ae, θ.
καταστηρίζω· fulcio, -ire.
κατάστιγμα, τό· macula in pelle.
καταστίζω· maculis distinguo.

κατάστικτος **ον**· maculis distinctus.
καταστίλβω splendere facio
*__κατάστιχον, τό__· codex ἢ liber accepti et expensi
καταστολή, ἡ· repressio, -onis, θ.
καταστολίζω adorno, -are.
καταστορέννυμι prosterno, -ere.
καταστοχάζομαι· conjicio -ere.
καταστοχασμός, ὁ conjectura, -ae.
καταστοχαστής conjector. -oris, ἀ.
καταστράπτω fulgore oppleo: fulmen dejicio· *ἀόρ.* κατήστραψε, fulguravit.
καταστρατεύομαι· bellum infero.
καταστρατηγέω-ῶ· strategemate supero (aliquem); bellicâ astutiâ decipio aliquem)
καταστρατηγία, ἡ· superatio per bellicam astutiam
καταστρατοπεδεία· castrametatio.
καταστρατοπεδεύω· castra metior; in castris dego; castra pono.
καταστρεβλόω-ῶ· distorqueo. -ere
καταστρεπτικός, ή, όν· destructivus, a, um; funestus, a, um; exitiosus, a, um
καταστρεπτικῶς· destructive.
καταστρέφω· 1) subverto (-rti, -rtum, ere) aliquid; everto, -ere, aliquem ἢ aliquid; subruo (-ui, -utum, -ere) aliquem ἢ aliquid; destruo (-xi. -ctum,-ere) aliquid; disperdo, -ere, aliquem ἢ aliquid; pessumdo, -are, aliquem ἢ aliquid. 2) καταστρέφω τὸν βίον, vitam finio, morior. κατέστρεψε τὸν βίον, vitam finivit, mortuus est 3) καταστρέφω τὴν βίβλον, τὸν λόγον, finio librum, sermonem 4) **καταστρέφομαι**· α) *παθητ.* (ἀόρ. **κατεστράφην**)· subvertor (-rtus sum, -i); evertor (-rtus sum, -i). **κατεστραμμένος, η, ον** perditus, a, um; pessumdatus a, um. β) *μέσ.* **καταστρέφομαι** (ἀόρ. **κατεστρεψάμην**) πόλεις, in meam potestatem oppida redigo (redegi. καταστρέφομαί τινα (=ὑποτάσσω), subigo (egi, -ere) aliquem. **κατεστραμμένος, η, ον**, subactus a, um.
καταστροφεύς, ὁ· evertor, -oris, ἀ. destructor, -oris, ἀ.
καταστροφή, ἡ· 1) subversio, -onis, θ. eversio, -onis, θ. exitium, -i, οὐ. 2) = ὑποταγή, subactio, -onis, θ. 3) καταστροφὴ βίου, vitae exitus, mors. -rtis, θ. 4) καταστροφὴ δράματος, fabulae solutio; exitus, -us, ἀ.
κατάστρωμα (νεώς)· pons, -ntis, ἀ constratum (navis); catastrôma, οὐ.
καταστρώννυμι, καταστρωννύω· 1) consterno (-stravi, -stratum, -ere) aliquid. κατ. κλίνην, consterno lectum. 2) hūmi sterno, prosterno
κατάστρωσις, ἡ 1) consternatio, -onis, θ. 2) prosternatio, -onis, θ.
κατάστυγνος, ον· tristis, e.
κατασυντρίβω· frango, confrigo, perfringo (-egi, -actum, -ere) aliquid.
κατασπωμύλλω· deblatero, -are.
κατασυρίττω· sibilo, -are.
κατασύρω· detraho, -ere; pertraho, -ere. ἐπὶ ποταμ. vasto, -are; diripio, -ere, aliquid
κατασφαγή, ἡ· trucidatio. -onis θ.
κατασφάζω jugulo, -are; trucido, -are, aliquem.
κατασφαλίζω· munio, -ire; tutum reddo, aliquid.
κατασφενδονῶ· fundâ dejicio.
κατασφίγγω constringo, -ere.
κατάσφικτος, ον· constrictus, a, um.
κατάσφιγξις, ἡ· constrictio, -onis, θ.
κατασφραγίζω obsigno, -are.
κατασχάζω· scarifico, -are.
κατασχασμός, ὁ· scarificatio, -onis.
κατάσχεσις, ἡ· detentio, -onis, θ. retentio, -onis, θ. possessio, -onis. θ.
κατάσχετος, ον· deténtus, a, um.
κατασχηματίζω· fingo, -ere; formo, -are; κατεσχηματισμένος, fictus.
κατασχημονέω-ῶ turpiter ago.
κατασχίζω· diffindo, -ere.
κατάσχισις, ἡ· diffisio, -onis, θ.
κατασχολάζω· otium habeo; tempus tero, -ere.
κατασχολέομαι -οῦμαι περί τι· occupor (atus sum, -ari) in re.
κατασωρεύω· accumulo, -are.
κατασωτεύομαί τι· per luxuriam consumo aliquid.
κατάταξις, ἡ· 1) constitutio in suo cujusque loco; generum (in genera) distributio; in ordinem dispositio. *2) *νεοελλ.* ἡ εἰς τὸν στρατὸν κατάταξις, in ordines militares relatio.
καταταράσσω· perturbo, -are; conturbo, -are, aliquem ἢ aliquid.
καταταρταρόω· in tartarum dejicio.

κατάτασις, ἡ· intentio, -onis, θ.

κατατάσσω καὶ **κατατάττω·** 1) ordino, -are; constituo, -ere, aliquid (τὴν στρατιὰν κάλλιστα, exercitum optime) 2) colloco, -are; sedem adsigno. 3) certo ordine digero et pono aliquid; in ordinem dispono adiquid. 4) insero (-ui) ere; refero (-tuli) -erre aliquid ἢ aliquem in ἢ inter. κατατάσσω εἰς τοὺς δικαστάς, inter judices refero (aliquem). *ἐπὶ στρατ.* in ordines militares refero aliquem παθητ. nomen profiteor (ἐπὶ στρατ.).

καταταχέω-ῶ· 1) celeritate vinco, aliquem. 2) celeriter advenio.

κατατείνω· 1) tendo, extendo, intendo, -ere, aliquid. 2) retineo, -ere. 3) prosterno, -ere. 4) *ἀμετ.* α) iter contendo β porrigor, protendor, -i γ) vires meas intendo, connitor, -i.

κατατεμαχίζω in frusta disseco.

κατατέμνω· 1) disseco (-cui -ctum, -are) aliquid. 2) concido, -ere, aliquid 3) dirimo, divido, -ere, aliquid.

κατατεφρόω-ῶ· in cinerem redigo.

κατατεχνάζομαι· artificiose fabricor.

κατάτεχνος, ον· artificiosus, a, um.

κατατήκω· 1) colliquefacio, -ere κατατήκομαι, colliquefio, -ere 2) = μαραίνω (ἐπὶ ἔρωτος, λύπης)· contabefacio, -ere κατατήκομαι, contabesco, (-bui).

κατατίθημι, κατατίθεμαί τι· 1) depono (-posui, -positum, -ere) aliquid. κατατίθεμαι τὰ ὅπλα, depono arma. καταθεὶς τὰ ὅπλα εἰς τὸ μέσον, depositis in medium armis. κατατίθεμαι τὴν στρατηγίαν, imperium depono. κατατίθεμαι χρήματα ἐν τῷ ναῷ, pecuniam depono in templo. κατατίθεμαι πόλεμον (= παύομαι τοῦ πολέμου) bellum depono. κατατίθεμαί τί τινι ἢ παρά τινι, aliquid apud aliquem depono; credo aliquid in manus alicujus. 2) κατατίθεμαι χάριν, εὐεργεσίαν, colloco, confero beneficium, gratiam ineo (apud aliquem); ἔχθραν κατατίθεμαι πρός τινα, inimicitiam alicujus suscipio. 3) κατατίθεμαι δύο δραχμάς, pendo, numero duas drachmas. κατατίθεμαι τὴν ζημίαν, mulctam persolvo. 4) ἐν γράμμασιν, εἰς γράμματα, εἰς συγγραφήν, κατατίθεμαι, literis mando. 5) κατατίθεμαι ἐν ἀμελείᾳ, neglego, -ere. 7) κατατίθεμαι κλέος, gloriam mihi comparo. *6) *νεοελ.* κατατίθημι (ἢ κατατίθεμαι) ἐν δικαστηρίῳ, testimonium dico; testificor, -ari (aliquid).

κατατίλλω depilo; evello pilos.

κατατιτράω-ῶ· perforo -are

κατατιτρώσκω· saucio (aliquem); vulnero aliquem

κατατοκίζω· foenore exhaurio

κατατολμάω -ῶ τινος· audeo ausus sum) adversus aliquem ἢ aliquid. κινδύνων κατατολμῶ ὑπὲρ ἀρετῆς. pericula fidenter adeo pro virtute· κατετόλμησεν εἰσελθεῖν, ausus est ingredi.

κατατομή, ἡ· 1 concisio, incisio, -onis, θ. 2) = profil (ἐν τῇ ζωγραφ.), imago obliqua. κατὰ κατατομὴν ζωγραφῶ, obliquam imaginem facio.

κατατοξεύω· sagittâ configo, (-ixi, ere) aliquem ἢ aliquid

κατατόπιον, τό· locus designatus.

κατατραγῳδέω-ῶ· tragice narro.

κατατραυματίζω· vulneribus aliquem onero; vulneribus conficio

κατατρέπω· in fugam converto.

κατατρέχω 1) decurro, cursu descendo 2) = ἐπιτρέχω, incurro, incursionem facio; incurso, - are; incursionibus vasto ἢ populor (τὴν χώραν agrum) 3) κατατρέχω τινός, = καθάπτομαι invehor in aliquem; reprehendo aliquem ἢ aliquid *4) κατατρέχω τινά, = καταδιώκω, persequor aliquem, insector aliquem.

κατάτρησις· perterebratio, -onis, θ.

κατατριβή, ἡ· consumptio temporis.

κατατρίβω contero (-trivi,-tritum, -ere) aliquid· κατατρίβεται ὁ σίδηρος, conteritur ferrum· κατατετριμμένος, η, ον, contritus, a, um· κατατρίβω τὸν χρόνον, τὴν ἡμέραν (ποιῶν τι), contero tempus diem in aliqua re· κατατρίβω τὸν βίον ἔν τινι, totum vitae tempus (totum aevum) tero in aliqua re.

κατάτριψις, ἡ· contritio, -onis, θ. intritio, -onis θ.

κατατροπόομαι -οῦμαι· in fugam verto aliquem· κατετροπώσαντο (κατετρόπωσαν) τοὺς ἐναντίους, in fugam adversarios verterunt, hostium copias dissipaverunt. *κατετροπώθη ὁ ἐχθρός, hostis in fugam versus est.

κατατρόπωσις, ἡ· fugatio, -onis θ. clades, -is, θ.

κατατρυπάω -ῶ· perterebro, -are.

κατατρυφάω -ῶ· τινος· luxurior in aliqua re

κατατρύχω· affligo, -ere. aliquem; vexo, -are, aliquem. ***κατατρύχομαι,** affligor, -i; laboro, -are, aliqua re. κατατρύχομαι ὑπὸ τῆς νόσου, morbo laboro.

κατατρώγω· corrodo, -ere.

καταττικίζω· attice loquor.

κατατυγχάνω· 1) evenio, -ire. 2) κατατυγχάνω τινός, consequor aliquid.

κατατυραννέω -ῶ τινος tyrannidem exerceo in aliquo· **νεοελ.* κατ. τινα, opprimo aliquem torqueo aliquem, cruciatu afficio aliquem

καταυγάζω illumino, -are; illustro -are, aliquid φῶς καταυγάζον, lux illustrans· *μετφ.* τῷ φωτισμῷ τῆς γνώσεως κατηυγάσθησαν, cognitionis fulgore illuminati sunt

καταύγασμα,τό. καταυγασμός, ὁ· illustratio, illuminatio, onis, θ.

καταύγεια, ἡ· illustratio, -onis, θ. lumen clarum.

καταυθαδίζομαι· insolenter (superbe) me gero.

καταυλακίζω· sulco, -are.

καταυλέω -ῶ· 1) κατ. τινος, tibiâ praecino alicui. 2) κατ. τινα, tibiâ canendo delecto aliquem. 3) **καταυλοῦμαι,** tibiae cantum audio·

καταύλησις, ἡ· tibiarum cantus.

καταυλίζομαι· castra metor.

καταυχένιος· qui est in cervîce.

καταυχέω -ῶ· glorior, -ari.

κάταυχμος, ον· valde aridus, a, um.

καταφαγᾶς, ὁ· comedo, -ônis, ἀ.

καταφαγεῖν· ἴδε **κατεσθίω.**

καταφαίνω· ostendo, -ere, aliquid; plane manifestum facio aliquid. *καταφαίνομαι.* plane appareo.

καταφάνεια. ἡ· claritas, -atis, θ.

καταφανής, ές· 1) conspicuus, a, um οὔπω καταφανεῖς ἦσαν οἱ πολέμιοι hostes nondum in conspicuo erant. 2) manifestus, a, um; evidens, -ntis. καταφανὲς ποιῶ ἢ ποιοῦμαι τι, manifestum reddo, declaro, -are, aliquid.

καταφανίζω· perdo; vasto;

καταφανῶς· evidenter; manifeste.

καταφαρμακεύω, καταφαρμάσσω ἢ **καταφαρμάττω**· veneno interficio, -ere.

κατάφασις, ἡ· affirmatio, -onis, θ.

καταφάσκω· affirmo, -are; ajo. καταφάσκει καὶ ἀποφάσκει, ait et negat.

καταφατικός, ή. όν· affirmans, -ntis; affirmativus, a um; ajens, -ntis.

καταφατικῶς. affirmate; affirmative; adseveranter

καταφαυλίζω· vilipendo, -ere.

καταφέγγω· fulgore percello.

καταφέρεια, ἡ· proclivitas, -atis, θ.

καταφερής, ές· proclivis, e.

καταφέρω 1 defero, erre, aliquid. ὁ ποταμὸς καταφέρει πηλόν, amnis limum defert. καταφέρω πληγὴν εἰς τὸ στῆθος, defero ferrum in pectus καταφέρω (κατήνεγκον) τὸν πέλεκυν, defero (detuli securim 2) **καταφέρομαι** (κατηνέχθην) α) deferor (-latus sum, -i)· ἡ ναῦς χειμῶνι καταφέρεται εἰς ἐρημον ἀκτήν, navis tempestate defertur in desertum litus. β) delabor (-psus sum, -i de. *3) *νεοελ.* καταφέρω τι, conficio, efficio (feci, -ere) aliquid. β καταφέρω τινά efficio ut aliquis faciat aliquid; suadeo alicui (ut faciat). γ) καταφέρομαι ἐναντίον τινός, dico et ago adversus aliquem; (verbis) invehor in aliquem; infensus sum alicui.

καταφεύγω· 1) confugio (-ugi, -ere). καταφεύγω εἴς τινα, ἐπί τινα, confugio ad aliquem. καταφεύγω ἐπὶ τὸν βωμόν, ἐπὶ τὸν λόφον. confugio ad aram, ad collem καταφεύγω πρὸς τὴν σὴν πίστιν, ad tuam fidem confugio ἐπὶ Καρχηδονίους κατέφευγον, Carthaginiensium opes implorabant. 2) profugio, refugio, -ere, ad aliquem.

κατάφευξις, ἡ· profugium, -ii, οὐ.

κατάφημι· ajo; affirmo, -are. κατάφημι ἢ ἀπόφημι, ajo aut nego.

καταφημίζω· 1) famam spargo; divulgo contra aliquem). 2) consecro (alicui aliquid).

καταφθάνω· praevenio, -ire

καταφθείρω perdo, pessumdo, corrumpo. -ere, (aliquid).

καταφθίνω (ἀμετ.). pereo, -ire; tabesco, -ere; consumor, -i.

καταφθορά, ἡ· corruptio, destructio, onis, θ κ. ἀνδρῶν, interitus, caedes.

καταφιλέω -ῶ τινα ἤ τι· deosculor (-atus sum, -ari aliquem ἢ aliquid.

καταφιλοσοφέω -ῶ· philosophico disputo contra aliquem philosophicâ disputatione vinco aliquem.

καταφλέγω· comburo (ussi, -ustum, -ere) aliquid. **καταφλέγομαι** (ἀόρ. **κατεφλέχθην**), comburor, -ustus sum, -i.
κατάφλεκτος, ον· combustus, a um.
κατάφλεξις, ἡ· combustio. onis, θ.
καταφλογίζω. inflamo, -are
καταφλυαρέω -ῶ τινος· adversus aliquem deplatero. πολλὰ κατεφλυάρησαν ἡμῶν, multis nugis nos onerarunt.
καταφοβέω -ῶ· exterreo (aliquem) καταπεφοβισμένος,η,ον,exterritus a. um.
καταφοιτάω -ῶ· descendo, -ere.
καταφορά, ἡ· 1) lapsus, delapsus, -us, ἀ κατ. τοῦ ῥεύματος, τοῦ ποταμοῦ, lapsus flumimis. 2) κατ. τοῦ ἡλίου, occasus solis. 3) καταφορὰ μαχαιρῶν, ictus gladiorum ἐκ καταφορᾶς, caesim (ἀντίθ. νύγδην punctim).
καταφορέω -ῶ· defero (aliquid).
καταφορικός, ή, όν· vehemens, -ntis *νεοελ proclivis, e.
κατάφορος· proclivis (ad aliquid).
καταφορτίζω· onero, are.
κατάφορτος, ον· onustus, a, um.
καταφράζομαι· considero, -are.
καταφράκτης, ὁ· lorica ferrea.
κατάφρακτος, ον. loricatus, a, um.
καταφράττω 1) lorica munio. 2) sepio (-ire) aliquid.
καταφρονέω -ῶ τινος· 1) contemno (-mpsi, -mptum, -ere) aliquem ἢ aliquid. καταφρονῶ ἐμαυτοῦ, me contemno. καταφρονοῦμαι (κατεφρονήθην) πρὸς (ὑπό) τινος, contemnor (contemptus sum) ab aliquo. καταφρονούμενος, καταπεφρονημένος, η, ον, contemptus, a, um. 2) aspernor (-atus sum -ari) aliquem ἢ aliquid. καταφρονῶ τῶν ἡδονῶν. aspernor voluptates.
καταφρόνημα, τό· contemptus, -us; ἀ.
καταφρόνησις, ἡ· 1) contemptio, -onis, θ 2) aspernatio, -onis, θ.
καταφρονητής, ὁ· 1) contemptor, -oris, ἀ 2) aspernator, -oris, ἀ.
καταφρονητικός, ή, όν· 1) ad contemnendum propensus, a, um. 2)= καταφρονητής.
καταφρονητικῶς· contemptim; aspernanter.
καταφροντίζω· multum curo.
καταφρυάττομαι· effero me contra aliquem.

καταφρύγω· torreo, -ere.
καταφυγή, ἡ καταφύγιον, τό. refugium, -ii, οὐ. confugium, -i, οὐ
καταφυλάσσω· observo -are
καταφυλλορροέω -ῶ· folia demitto.
κατάφυλλος, ον· foliis abundans.
καταφύτευσις, ἡ· plantatio, -onis, θ.
καφυτεύω τι· consero (sevi, situm -ere) aliquid.
κατάφυτος, ον· consitus, a, um; arboribus consitus (locus). κατ. τῷ ἀσφοδέλῳ consitus asphodelo.
καταφωράω -ῶ· deprehendo in facinore ἢ ἁπλ deprehendo, -ere. καταφωρῶ ἱεροσυλίαν, deprehendo sacrilegium.
κατάφωρος, ον· deprehensus, a, um.
καταφωτίζω· illumino, -are.
***κατάφωτος, ον·** illuminatus, a, um.
καταχαίνω· dehisco -ere.
καταχαίρω gaudeo aliorum malis.
καταχαλάζω· grandine obruo.
καταχαλάω -ῶ τι· destruo (aliquid).
κατάχαλκος, ον· aeratus, a, um.
καταχαλκόω -ῶ· aere obduco
καταχαρίζομαι· in gratiam alicujus facio aliquid. καταχαρίζομαί τινά τινι, condono aliquem alicui.
καταχάσκω· inhio, -ere.
καταχασμάομαι-ῶμαι. dehisco, ere.
καταχέζω· concaco, are.
καταχειρίζομαι 1) aggedior, suscipio,-ere; 2) = φονεύω. interficio, ere.
καταχειροτονέω -ῶ τινος· adversus aliquem suffragia fero; suffragiis aliquem condemno.
καταχειροτονία, ἡ· condemnatio per suffrgia; condemnatio a populo facta.
καταχέω (ἀόρ. **κατέχεα**)· defundo (-udi, -usum, -ere) aliquid μύρον κατὰ τῆς κεφαλῆς κατέχεε, oleum odoratum in caput defudit.
καταχθόνιος, ον· 1) subterraneus, a, um. καταχθόνιοι θεοί, inferi orum, ἀ. καταχθόνιος Ζεύς, Summanus, -i, ἀ. 2) infernalis, e.
καταχιονίζω nive obruo.
καταχλευάζω· ludibrio habeo.
καταχλεύαστος, ον· ridiculus, a, um.
κατάχλοος -ους· valde viridis.
κατάχολος, ον· biliosus, a, um.
καταχορεύω· salto prae gaudio.
καταχορηγέω -ῶ absumo in choragio.

καταχράομαι -ῶμαι· 1) abutor (usus sum, -i), aliqua re (τῇ ὑπομονῇ patientiâ). 2) κατάχρ. τινα (= ἀποκτείνω) = interficio. *3) *νεολ.* καταχρ. τὰ δημόσια, peculatum facio.

***καταχραστής, ὁ·** peculator, -oris, ἀ.

***καταχρεώνω·** aere alieno obruo (-ui, -ere) aliquid. **καταχρεώνομαι** (κατεχρεώθην), aes alienum cogo, contraho, facio; aere alieno oppressus um. καταχρεωμένος, η, ον, = κατάχρεως.

κατάχρεως, ων· aere alieno obrutus a, um; obaeratus, a, um.

κατάχρησις, ἡ· 1) abusus, -us, ἀ. 2) σχ. ῥητ. abusio, -onis θ. *3) *νεολ.* = κλοπὴ δημοσίων, peculatus, -us, ἀ.

καταχρηστικός, ή, όν· abusivus, a, um.

καταχρηστικῶς· abusive.

καταχρίω inungo (-xi) -ere.

κατάχρυσος, ον inauratus, a, um.

καταχρυσόω ῶ· inauro, -are.

καταχρώννυμι· colore imbuo.

κατάχυσις, ἡ· superfusio, -onis, θ.

κατάχυσμα, τό· quod superfunditur. **καταχύσματα**, bellaria, -orum.

καταχωνεύω· conflo, -are, aliquid (χρυσᾶ ἀγγεῖα, vasa aurea).

καταχώννυμι, καταχωννύω· obruo (ui, -utum, -ere) aliquem ἢ aliquid.

καταχωρίζω τι· 1) = τοποθετῶ τι, rem suo loco pono. 2) = ἀναγράφω τι, perscribo, -ere, aliquid; refero (tuli) aliquid. καταχωρίζω τὸ λῆμμα, acceptum refero. *3) *νεολ.* καταχωρίζω ἐν ἐφημερίδι, insero in diario, in ephimeride, refero in ephimeridem. κατεχωρίσθη, κατακεχωρισμένον ἐστὶν ἐν ἐφημερίδι, insertum relatum (perscriptum) in diarium in ephimeridem est.

καταχωρισμός, ὁ, *καταχώρισις, ἡ· relatio in literas; relatio in codice accepti; relatio in diario.

κατάχωσις, ἡ obruendi actio.

καταψάλλω· fidibus cano.

καταψάω -ῶ· tergendo demulceo.

καταψεκάζω irroro, -are.

καταψεύδομαί τι mentior, ementior (itus sum, -iri) aliquid. καταψ. τινος, mendaciis traduco aliquem, mendaciter dico contra aliquem. καταψ. τί τινος, affingo alicui aliquid. καταψεύσομαί σου προδοσίαν, prodicionis crimen tibi affingam. πολλῶν πολλὰ καταψεύδονται, multis multa affingunt. *παθητ.* κατεψεῦσθαι ταῦτα δοκεῖ, falsa haec esse et conficta videntur κατεψευσμένοις λόγοις, falso testimonio. κατεψευσμένη ἱστορία, ementita, ficta ἢ fabulosa narratio (historia).

καταψευδομαρτυρέω -ῶ τινος· falsum testimonium dico in aliquem.

κατάψευσις, ἡ, καταψευσμός, ὁ· ementitum, -i.

καταψηφίζω καὶ συνήθ. **καταψηφίζομαί τινος**, sententiâ mea damno ἢ ἁπλ. damno -are aliquem· καταψηφ. τινός τι, damno aliquem alicujus rei· καταψηφ. τινὸς θάνατον, damno aliquem mortis, condemno aliquem capitis ἢ capitali poena. κατεψηφισμένος, καταψηφισθείς, damnatus, a, um.

καταψήφισις, ἡ· damnatio, -onis, θ. condemnatio, -onis, θ.

καταψηφοφορέω -ῶ· suffragio meo damno aliquem.

καταψήχω τινὰ ἢ τι· permulceo (-lsi, -lsum, -ere) aliquem ἢ aliquid, τὰς παρειάς τινος alicui malas· τῇ χειρὶ κατέψησεν αὐτόν, manu eum permulsit.

καταψιλόω -ῶ. denudo, -are.

καταψυκτικός, ή, όν refrigerans.

κατάψυξις, ἡ· refrigeratio, -onis, θ.

κατάψυχρος, ον, perfrigidus, a, um; valde frigidus, a, um.

καταψύχω· refrigero, -are. **καταψύχομαι,** perfrigesco, -ere.

κατέαγα, ἀόρ. β τοῦ **κατάγνυμι.**

κατεβλακευμένως· ignave.

κατεγγυάω -ῶ· sponsione obstringo. κατεγγυημένη, sponsa, -ae.

κατεγγύη, ἡ· vadimonium, -ii, οὐ.

κατεγγυητικά· sponsalia, -ium, οὐ.

κατεγχέω· defundo in.

κατεδαφίζω τι· solo aequo aliquid. κατεδαφίζω τὴν οἰκίαν, domum solo aequo; demolior domum.

κατεδάφισις, ἡ· demolitio, -onis, θ. eversio, -onis, θ.

κατέδω· comedo, -ere.

κατεθίζω· consuefacio, -ere.

κατεῖδον· despexi; conspexi; animadverti. ἴδε **καθοράω.**

κατείδωλος (πόλις)· idolis referta.

κατεικάζω· conjicio, -ere.

κατειλέω -ῶ· involvo, -ere.

κατείλημμαι· ἴδε **καταλαμβάνω**

κατείλησις, ἡ· involutio, -onis, θ.
κάτειμι descendo, -ere
κατεῖπον ἰδὲ **κατηγορέω.**
κατειρωνεύομαί τινος· per dissimulationem (ἢ per cavillam) deludo aliquem; cavillor, -ari, aliquem.
κατελαύνω (ἵππον, ἅρμα)· devehor equo, curru
κατελέγχω· redarguo (aliquid).
κατελθεῖν· ἰδὲ **κατέρχομαι.**
κατελπίζω· spem concipio.
κατελπισμός, ὁ spes, -ei θ. κατελπισμὸν ἐμβάλλω, spem injicio.
κατεμέω -ῶ· conspuo, -ere
κατεμπεδόω -ῶ valde firmo
κατέναντα, κατέναντι, κατεναντίον· e regione; ex adverso; coram
κατεξανάστασις ἡ· insurrectio contra aliquem; rebellio, -onis, θ.
κατεξανίσταμαι 1) insurgo (-rexi) alicui ἅπαντες κατεξανέστησαν αὐτοῦ, ommes ei insurexerunt; κατεξανίσταμαι τοῦ πολέμου, bellum fortiter sustineo. *2) **νεολ.** κατεξανίσταμαι κατά τινος (ἠθικ.), iratus alicui sum; saevio in aliquem.
κατεξετάζω recognosco, -ere.
κατεξουσιάζω τινός· potestatem exerceo in aliquem; impero alicui
κατεπαγγέλλομαι polliceor (itus sum, -eri) aliquid ἢ alicui aliquid.
κατεπάγω· infero (aliquid).
κατεπᾴδω incanto, -are.
κατεπανίσταμαι insurgo (alicui).
***κατεπειγόντως**· festinanter; raptim.
κατεπείγω· 1) urgeo, -ere· κατεπείγω τινὰ πέμψαι, urgeo aliquem ut mittam. ὅταν τὰ τῆς περιστάσεως κατεπείγῃ, quum necessitas et inopia urget ἢν κατεπείγῃ, si res urgeat. ὅθ. τὸ κατεπεῖγον, negotium urgens. τὰ κατεπείγοντα πρὸς τὴν χρείαν, ad usum necessaria. κατεπειγούσης τῆς ὥρας, cogente anni tempore. 2) κατεπείγω τι, festîno aliquid (τὴν μάχην proelium). κατεπείγομαι (= ἐπείγομαι) festîno, propero, -are — *3) **νεολ.** τὸ πρᾶγμα κατεπείγει, res urget κατεπείγουσα ὑπόθεσις, negotium urgens. ὅθ. ἐν ἐπιστολ. **κατεπεῖγον** (ὑπον γράμμα) urgens, necessaria (ὑπον. epistola).
κατεπιβαίνω· ascendo. -ere.
κατεπιθυμέω -ῶ· valde desidero.
κατεπινοέω -ῶ· excogito (aliquid).
κατεπιχειρῶ τινός· aggredior (aliquem)
κατεποπτεύω· inspicio: speculor.
κατεργάζομαί τι 1) conficio (-eci, -ectum, -ere) aliquid. ταῦτα κατεργασάμενος, quibus rebus confectis 2) κατεργάζομαι (= καταπονῶ) θηρίον, conficio feram. κατεργάζομαί τινα (= φονεύω), perago (interficio) aliquem. 3) κατεργάζομαί τι (σίδηρον, λίθους) tracto, exerceo, elaboro aliquid (ferrum, lapides)· κατειργασμένος, η, ον, excultus a, um; elaboratus, a, um. 4) κατεργάζομαι τροφήν, concoquo cibum. 5 κατεργαζομαί τινά τι, conficio aliquid alicui.
***κατεργάρης, ὁ**· homo falax, fraudulendus, perfidus
***κατεργαρία, ἡ**· dolus, -i, fraus, -udis, θ. fallacia -ae, θ
κατεργασία, ἡ· confectio. -onis, θ. κ γῆς cultura ae. θ. κ. τροφῆς, concoctio cibi ἡ τοῦ πυρὸς κ. coctio, -onis, θ.
κατεργαστικός ἡ, όν, conficiendi vim habens
κάτεργον, τό· 1) (παρὰ Βυζαντ.) triremis, is, θ. 2) ergastulum, -i, οὐ.
κατερεθίζω· valde irrito.
κατερειπόω -ῶ, κατερείπω· dejicio. -ere; diruo, -ere. **κατερείπομαι**, collabor (-psus sum, -i). ναοὶ ὑπὸ παλαιότητος κατερηρειμμένοι, aedes vetustate collapsae.
κατερημόω -ῶ· 1) denudo, -ere. *2) devasto, -are.
κατερέφω· tectum impono.
κατέρχομαι (ἀόρ. **κατῆλθον**)· 1) descendo, (-ndi, -nsum, -ere). 2 ἐπὶ ποταμ., defluo -ere 3) ἐπὶ φυγάδ. devenio, -ire. οἱ φυγάδες κατέρχονται εἰς τὴν πόλιν, exules deveniunt in urbem. 4) μεταφ. κατέρχομαι εἰς ἀγῶνα, in certamen descendo.
κατεσθίω· peredo, -ere.
κατέσκληκα· macilentus sum. ἰδὲ **κατασκέλλω.**
κατεσπευσμένως· festinanter.
κατευδαιμονίζω· beatum praedico.
κατευεργετέω -ῶ· beneficiis afficio.
κατευθύ· recta.
κατευθύνω· dirigo, -ere. ***κατευθύνομαι**, tendo, contendo, eo ad.
κατευθυσμός, ὁ· directio, -onis, θ.
κατευκαιρῶ· occasione dextre utor.

κατευμενίζω· placo, -are.

κατευνάζω· sopio, -ivi, -itum, -ire aliquem, sedo, -are, aliquid; lenio, -ire aliquem ἢ aliquid. **κατευνάζομαι**· sopior (-itus sum, -iri); sedor, -ari; lenior, -iri.

κατεύνασις, ἡ, κατευνασμός, ὁ sedatio, -onis, θ.

κατευναστήριος, ον, κατευναστικός ἡ όν vim sopiendi ἢ sedandi habens; sedans, -ntis.

***κατευόδιον**! vade feliciter! prosperum iter sit! iter laetum!

κατευοδόω -ῶ prosperum iter praebeo; prosperum reddo. εἰ κατευοδοῖ ὁ Θεὸς τὴν ὁδὸν ἡμῶν, si Deus prosperat iter nostrum. **κατευοδοῦμαι**. α prosperor, ari: prospere ago. κατευοδώθη, prosperatum est. *6) νεοελ. iter prosperum facio; prospere advenio.

κατευόδωσις ἡ· 1) successus, -us, ἀ. *2) νεοελ. prosper adventus.

κατευορκέω -ῶ· sancte juro, -are.

κατευρύνω· dilato, -are.

κατευστοχέω -ῶ bene conjecto.

κατευτελίζω extenuo; adnihilo.

κατευτρεπίζω apparo; instruo.

κατευτυχέω -ῶ valde felix sum.

κατευφημέω -ῶ· fausta acclamatione prosequor (aliquem).

κατευφραίνω exhilaro, are, aliquem, oblecto, -are, aliquem.

κατευχή, ἡ precatio, -onis, θ.

κατεύχομαι 1) = καταρῶμαι, imprecor, -ari; diras precor -ari. 2) = εὔχομαι, precor, -ari.

κατευωχέομαι -οῦμαι· epulor, -ari.

κατέχω· 1) detineo (-inui, -entum -ere) aliquem. κατέχομαι ἐπί τινι (= ἀσχολοῦμαι) detineor in re. 2) retineo -ere, aliquem ἢ aliquid κατέχω (= οὐκ ἐῶ ἀπελθεῖν) τοὺς πρέσβεις legatos retineo κατέχω (= κρατῶ) τὰ δάκρυα, lacrimus retineo. κατέχω (= καταστέλλω) τὴν χαράν, gaudium retineo. 3) contineo, -ere, aliquid (τὸν γέλωτα risum. 4) teneo, -ere. φρουραῖς τὰς πόλεις κατέχω, praesidiis oppida teneo. κατέχω τινὰ ἐν δεσμοῖς, aliquem in compedibus teneo. κατέχω τὸ ὄρος, teneo mons κατέχομαι ὑπ' ὀργῆς, ὑπὸ πόθου, irâ, desiderio teneor. κατέχει τινὰ φόβος, metus aliquem tenet ἢ aliquis metu tenetur 5) obtineo, -ere, aliquid. ἤλπιζον αὐτοὶ τὴν βασιλείαν καθέξειν sperabant se regnum obtenturos. (σῴζειν) ἅπερ ἂν ἅπαξ κατάσχωσιν, ea quae semel obtinuerint, ea. quibus semel potiti sint 5) occupo, -are, aliquid τὴν πόλιν urbem, τὴν τυραννίδα, tyrannidem). ἡ ψυχὴ ὑπ' ὀργῆς κατέχεται, animus ab iracundia occupatur. 6) κατέχω τινός (= κρατῶ τινος), potior (-itus sum, -iri) aliqua re 7) κατέχω (= κέκτημαι), possideo, -ere, aliquid. χώρα κατεχομένη ὑπό τινος, regio possessa ab aliquo κατεχόμενος ὑπὸ ἔρωτος amore possessus. 8) λόγος κατέχει, fama obtinet, tenet. 9) κατέχω εἰς (= προσορμίζομαι εἰς), teneo oram, cursum; adplico navem ἢ ἀπλ. adplico ad. κατέσχον εἰς τὸν αἰγιαλόν, adplicaverunt ad litus.

κατεψηγμένος, η, ον· glacialis, e.

κατηγορέω -ῶ τινός· accuso, -are, aliquem; κατηγορῶ τινος τι, accuso aliquem alicujus rei **κατηγοροῦμαι**· accusor (-satus sum, -ari).

κατηγόρημα, τό 1) crimen quod alicui abjicitur; accusatio, -onis, θ. 2) ἐν τῇ γραμμ. praedicatum -i, οὐ.

κατηγορία, ἡ 1) accusatio, -onis, θ κατηγορίαν ἔχω (= κατηγοροῦμαι), accusor, -ari 2 κατηγορίαι (παρὰ φιλοσ.) praedicamenta; categoriae (Aristotelicae)

κατηγορικός, ή, όν· 1) accusatorius, a um. 2) praedicativus, a, um.

κατήγορος, ὁ accusator, -oris, ἀ.

***κατηγορούμενον**· praedicatum, -i, οὐ.

κατήκοος, ον 1) = ἀκροατής, auscultator -oris, ἀ. 2) = εὐπειθής, ὑπήκοος, dicto audiens· ἐντεῦθ. 3) = subjectus alicui

κατῆλιψ, ἡ· tabulatum, -i, οὐ.

κατημελημένως· neglectim.

κατηναγκασμένως· coacte.

κατήνεμος, ον, ventis expositus.

κατηρεμίζω· tranquillo, -are.

κατηρεφής, ές· tectus, a, um.

κατήρης, ες instructus, a, um.

κατήφεια, ἡ, tristitia, -ae, θ.

κατηφέω -ῶ. tristis sum.

κατηφής, ές· tristis, e. πρόσωπον κατηφές, vultus tristis.

κατηχέω -ῶ· 1) sono insono, -are 2) † doceo elementa christianismi 3) μεταφ. κατηχήθην κατηχηθείς, edoctus, informatus sum.
†**κατήχησις, ἡ** catechésis, -is, θ.
†**κατηχητής, ὁ·** = κατηχιστής.
†**κατηχητικός** catecheticus a, um
†**κατηχίζω·** catechizo, are
†**κατηχισμός, ὁ** catechismus, -i, ἀ.
†**κατηχιστής, ὁ** catechista -ae ἀ.
†**κατηχούμενος, ὁ** catechumênus, -i, ἀ
ἡ κατηχουμένη catechumêna, -ae, θ.
κατιδεῖν ἴδε **καθοράω -ῶ.**
κατιλύω limo obduco
κατισχναίνω· emacio, -are. **κατισχναίνομαι,** emacesco (-cui, -ere)
κάτισχνος, ον emaceratus a, um; macer, cra, crum κάτισχνος γίγνομαι, emacesco -ere.
κατισχύω· 1) = ὑπερισχύω, praevaleo, -ere. κατίσχυσαν superiores evaserunt. 2) κατ τὰ Ῥωμαίων διαβούλια vicerunt consilia Romanorum. 3) (καὶ πύλαι ᾅδου οὐ κατισχύσουσιν, αὐτῆς, non superabunt eam 4) ἡ φήμη κατίσχυκε, fama praevaluit ἢ obtinuit. 5) κατισχύω τι vinco aliquid 6) κατισχύομαι, viribus alicujus opprimor, vincor
κατοδύρομαι· deploro, -are.
κάτοιδα· bene scio
κατοίησις, ἡ magna opinio
κατοικέω -ῶ· habito, -are (aliquid ἢ in aliqua re); incolo (-colui, -cultum, -ere locum
κατοίκησις, ἡ habitatio, -onis, θ. domicilium, -ii, οὐ.
κατοικητήριον, τό domicilium, -ii, οὐ.
κατοικία, ἡ· habitatio, -onis, θ.
κατοικίδιος, ον domesticus a, um.
κατοικίζω· 1) in domo colloco aliquem 2) habitatum mitto aliquem 3) κατοικίζομαι Ἀθήνησιν, me colloco Athenis.
κατοικισμός, ὁ, κατοίκησις, ἡ· collocatio in aedibus; colonorum deductio in locum.
κατοικοδομέω -ῶ· inaedifico, -are.
κάτοικος, ὁ· habitator, -oris, ἀ. incola, -ae, ἀ. **ἡ κάτοικος,** habitatrix, -icis, θ. incola, -ae, θ.
κατοικτείρω τινά· miseror aliquem.
κατοίκτιρσις ἡ misericordia, -ae, θ.
κάτοινος, ον vinolentus, a, um.

κατοιωνίζομαι· auguror, -ari.
κατακλάζω· in genua procumbo.
κατοκνέω -ῶ pigreo, -ere; pigro, -are; piget me. μὴ κατόκνει μακρὰν ὁδὸν πορεύεσθαι, ne te pigear viam longam conficere μὴ κατοκνήσῃς ὁδοῦ μῆκος. ne te deterreat viae longitudo οὐ κατοκνήσω εἰπεῖν τἀληθῆ, non verebor vera dicere
κατολιγωρέω -ῶ· negligo, -ere.
κατολισθαίνω· (ἀόρ. **κατωλίσθησα**) delabor (-psus sum, -i); illabor (-psus sum -i) in aliquid.
κατολοφύρομαί τινα ἢ τι. deploro aliquem ἢ aliquid.
κάτομβρος, ον imbre madens
κατόμνυμι (ἀόρ **κατώμοσα**)· dejero, -are; jurejurando confirmo κατόμοσον ταῦτά μοι, jurejurand confirma.
κατονειδίζω vitupero, -are
κατονομάζω denomino, -are
κατονομασία ἡ· denominatio -onis, θ.
κάτοξος multo aceto perfusus.
κατοξύνω accelero (aliquid).
κάτοξυς, εῖα, υ peracutus, a, um.
κατόπιν· 1 a tergo; pone κατόπιν αὐτῶν. a tergo eorum, pone ipsos. 2 postea. κατόπιν τίθεμαί τι, postpono aliquid. κ. τῶν ἐρωτήσεων, post interrogationes κατόπιν ἑορτῆς, post festum, postridie festi. ὁ κατόπιν, sequens, veniens. ἐν τῷ κ. ἐνιαυτῷ, anno sequente ἢ veniente.
κατόπισθε(ν), κατοπίσω· pone. κατόπ. ἔρχεται, pone venit
κατόπτευσις, ἡ speculatio, -onis. θ.
κατοπτευτήρ, ὁ speculator, -oris, ἀ.
κατοπτεύω· speculor, -ari.
κατοπτήρ, ὁ· speculator, -oris, ἀ.
κατόπτης, ὁ· speculator; visor.
κάτοπτος, ον· conspicuus, a, um.
κατοπτρίζω· in modum speculi ostendo; imagino, -are κατοπτρίζων ὁ ἥλιος τὴν ἶριν, imaginem iridis reddens. **κατοπτρίζομαι,** in speculo me contemplor; me in speculo video.
κατοπτρικός, ή, όν specularis, e.
κατοπτρικῶς· speculari ratione.
κατοπτροειδής, ές· speculo similis.
κάτοπτρον, τό· speculum, -i, οὐ. βλέπω ἐμαυτὸν ἐν κατόπτρῳ, me in speculo video. ὡς ἐν κατόπτρῳ, ut in speculo (videns)· ὁ κατασκευάζων κάτοπτρα, specularius, -i, ἀ.

κατορθόω ῶ· 1) rectum facio; erigo, -ere (aliquid). ἐντεῦθ. bene constituo· 2) συνήθ. felici successu rem gero; feliciter et prospere rem aliquam gero; feliciter conficio ἢ efficio aliquid. 3) **κατορθοῦμαι,** felici successu geror κατορθοῦ-ται πλεῖστα, plurima feliciter geruntur (conficiuntur· τὰ ὑμῖν ἀνδρείως κατορθωθέντα, quae fortissime prosperrimeque gessistis.

κατόρθωμα, τό 1) res feliciter gesta; facinus felici successu patratum. 2) **κατορθώματα·** α) παρὰ Στωϊκ recte facta, recta. *β) **νεοελ.** res gestae.

***κατορθώνω·** perficio, -ere; impetro, -are. aliquid; assequor, consequor, -i, aliquid

κατόρθωσις, ἡ· rei felix gestio; recta effectio, -onis, θ. πρὸς κατόρθωσιν, ad res bene gerendas. αἱ ἐπιτυχίαι καὶ κατορθώσεις, res bene gestae.

κατορθωτής, ὁ· qui recte (bene) efficit aliquid.

κατορθωτικός, ή, όν, ad res feliciter gerendas aptus, a. um.

κατορρωδέω -ῶ· pertimesco, -ere.

κατορυκτός, ή, όν· defossus,a. um.

κατόρυξις, ἡ defossio -onis, θ.

κατορύττω· defodio (-odi, -ossum, -ere) aliquem ἢ aliquid. κατορύττω χρυσὸν εἰς τὴν γῆν, aurum in terram defodio. κατορωρυγμένος, η, ον, defossus, a, um.

κατορυχή, ἡ· defossus, -us, ἀ.

κατορχέομαι -οῦμαί τινα· saltando (saltationibus) delecto aliquem.

κατουλόω -ῶ· cicatrice obduco.

κατουρέω -ῶ· 1) κ. τινός· permingo aliquem *2) **νεοελ.** ἀμετ. urinam reddo ἢ facio.

***κάτουρον, τό·** urina, -ae, θ.

κατουρίζω· vento secundo utor.

κατοφρυόομαι -οῦμαι· supercilia demitto. ἐντεῦθ. = superbio, -ire. κατωφρυωμένος, η, ον, superbus, a, um.

κατοχή, ἡ· 1) detentio, -onis, θ retentio, -onis, θ. 2) possessio, -onis, θ. 3) occupatio, -onis, θ.

κάτοχος, ὁ· 1) = κατεχόμενος, possessus, a, um. (aliqua re). 2) ἐνεργ. possessor, -oris, ἀ. κάτοχος εἰμί τινος, possido (-ere) aliquid. κάτοχος γίγνομαί τινος, potior (-itus sum, -iri) aliqua re.

κάτοψις, ἡ· conspectus, -us, ἀ.

κάττα (= γάττα)· catta, ae, θ.

κάτω· 1) deorsum. ἄνω κάτω, sursum deorsum. 2) ὁ κάτω, inferus, a um. ἡ κάτω φλιά, limen inferum. οἱ κάτω τόποι, τὰ κάτω, loca infera. οἱ κάτω (= οἱ ἐν ᾅδου). inferi -orum, ἀ.

κατωβλέπων ὁ (ζ)·catoblepas. -ae, ἀ.

κατώγεως, ων· subterraneus,a,um.

κάτωθε(ν) 1) ex inferiore loco; ab imo ἢ ab ima parte. 2) κάτωθέν τινος, infra (aliquid).

κατωμοσία, κατώμοσις, ἡ· jusjurandum contra aliquem.

κατώμοτος ὅρκος· jusjurandum affirmativum

Κάτων, ὁ Cato, -onis, ἀ. τοῦ Κάτωνος Catonianus, a, um, Κατωνικός, Catoninus, a, um.

κατώρυχος, ον, κατωρυχής, ές· subterraneus, a, um

κατώτατος, η, ον· infimus. a, um; imus, a, um. τὰ κατωτάτω τοῦ λόφου, collis infimus.

κατώτερος, α, ον· inferior, -ius.

κατωτέρω, κατώτερον· inferius; magis infra.

κατωφέρεια, ἡ· pronitas, -atis, θ. declivitas, -atis, θ. proclivitas, -atis, θ. proclivium, -ii, οὐ.

κατωφερής,ές· declivis, proclivis,e;

κατωχριάω -ῶ· perpalleo, -ere.

***κάτωχρος, ον·** perpallidus, a, um.

Καύδιον, τό Caudium, -ii, οὐ. τὰ κατὰ Καύδιον στενά, furculae Caudinae.

καυκαλίς (βοτ.) caucalis -idis, θ.

Καύκασος, ὁ· Caucasus, -i, Καυκάσιος, Caucasius, a, um. τὰ Καυκάσια ὄρη, Caucasii montes. *ἡ Καυκασία φυλή, Caucasia natio.

καυλίας (ὀπός)· caulias, -ae. ἀ.

καυλικός, ή, όν· cauli similis, e.

καύλινος, η, ον· e caule factus.

καυλίον, καυλίσκος· cauliculus, -i, ἀ.

καυλός, ὁ caulis, -is, ἀ.

καυλώδης, ες· cauli similis.

καυλωτός, ή, όν· caulicatus, a, um.

καῦμα, τό· 1) ardor, -oris, ἀ. καῦμα τοῦ ἔρωτος, ardor amoris. 2) aestus, -us ἀ. τὰ κυνικὰ καύματα, aestus caniculae.

καυματηρός, όν, aestuosus, a, um.
καυματηρῶς aestuose.
καυτίας (ἥλιος) aestuosus.
καυματίζω torrefacio, -ere καυματίζομαι, aestu labôro.
καυματόομαι -οῦμαι aestuo, -are.
καυματώδης, ες aestuosus, a, um.
Καῦνος, ἡ Caunus, -i, θ. Καύνιος, Cauneus, a, um. Καύνια σῦκα, Cauneae (ficus).
καυσία, ἡ (εἶδ. πίλου) causia, ae, θ.
καύσιμος ον aptus (idoneus ad comburendum, ad ignem accendendum (ὕλη materies, ξύλα ligna).
καῦσις, ἡ 1) ustura, -ae, θ. crematio, -onis, θ. 2) aestus, -us, ἀ. ardor, -oris, ἀ.
καυσοποιός, όν aestum afferens.
καυσόομαι -οῦμαι aestuo, -are.
καῦσος, ὁ. 1 aestus, -us, ἀ. ardor, -oris ἀ. 2) febris ardens
καυστηρός, ά, όν ardens, -ntis
καυστικός ή, όν urendi vim habens; ardens, -ntis.
καυστικῶς ardenter.
καυστός, ή, όν ustus, a, um καυστὸν ψιμύθιον, καυστὴ ὤχρα, usta, -ae θ.
καύστρα, ἡ ustrîna, -ae, θ.
καυσώδης, ες aestuosus, a, um κ. χώρα aestuosa regio καυσώδης πυρετός, febris ardens.
καύσωμα, τό aestus, -us, ἀ.
καύσων, ὁ ardor, -oris, ἀ aestus, -us, ἀ aestus caniculae.
καυτήρ, ὁ cauter, -êris, ἀ.
καυτηριάζω cautêre uro; cauterizo, are.
καυτήριον, τό cauterium, -ii, ἀ. μεταφ. stigma inustum.
καυτήριος, α, ον ardens, -ntis.
καυτός, ή, όν ardens, -ntis.
καυχάομαι -ῶμαι glorior (-atus sum, -ari) ἐπὶ τῇ ἐμῇ νίκῃ meâ victoriâ. καυχῶμαι ἐπὶ τῇ ἀρετῇ, glorior in virtute. **καυχώμενος, η, ον** gloriatus, a, um; gloriabundus, a, um.
καύχημα, τό gloriatio, -onis, θ.
καυχηματίας, ὁ gloriator, -oris, ἀ. jactator, -oris, ἀ.
καύχησις, ἡ gloriatio, -onis, θ. jactatio, -onis, θ.
καυχητής, ὁ jactator, -oris, ἀ.
Καφηρεύς, ὁ Caphareus, -ei, ἀ.
καχεκτέω -ῶ cachecta sum; male valeo καχεκτῶν, male validus.
καχέκτης, ὁ cachecta -ae, θ.
καχεκτικός, ή, όν cachecticus, a, um.
καχεξία, ἡ cachexia, -ae, θ
καχλάζω 1) strepito, -are; resono, -are. 2 ebullio -ire.
κάχλασμα, καχλασμός strepitus.
κάχληξ, ὁ calculus, -i, ἀ.
καχύποπτος, ον suspiciosus, a, um.
κάψα, ἡ capsa, -ae θ.
καψιδρώτιον, τό sudarium, -ii, οὐ.
κεγχραλέτης ὁ milii molitor.
Κεγχρέαι, αἱ Cenchreae, -arum, θ.
κέγχρινος, ον miliaceus, a, um. ἡ κεγχρίνη, miliacea puls
κεγχροειδής, ές milio similis.
κέγχρος, ἡ milium -ii, οὐ
κεχχροφόρος, ον milium ferens.
κεδνός, ή, όν prudens -ntis.
κεδρέλαιον, τό cedrelaeon, -i, οὐ.
κεδρελάτη, ἡ cedrelate, -es, θ.
κεδρία, ἡ cedria, -ae, θ
κέδρινος, η, ον cedrinus, a, um.
κέδριον, τό cedrium, -ii, οὐ.
κεδρίς, ἡ cedris idis, θ.
κεδρίτης οἶνος vinum cedrinum.
κέδρος, ἡ cedrus, -i, θ.
κεδρών, ὁ locus cedris obsitus.
κέδρωστις, ἡ cedrostis, -is, θ.
κεδρωτός, όν ex cedro factus.
κεῖμαι jaceo (ui ere); situs, (a, um) sum; positus (a, um) sum κεῖμαι ἐν κλίνῃ, (in lecto jaceo. ἡ Ῥώμη κειμένη ἐπὶ λόφων, Roma posita in montibus ἡ πόλις ἐν πεδίῳ κεῖται, urbs in campo jacet, sita est. ἐν μέσῳ κείμενος, in medio situs. πάντα ἐν ὁρατῷ κεῖται, omnia posita sunt ante oculos· χιὼν κειμένη, nix posita. ἐν τῇ τοῦ πατρὸς ἐξουσίᾳ κεῖται, in patris potestate situm est *ἐπὶ ἀποθαν.* ἐνθάδε κεῖται, hic iacet, hic situs est. *μεταφ.* κεῖταί σοι εὐεργεσία, repositum est tibi apud nos beneficium παρ' ἐμοί σοι πολλαπλάσιον κείσεται, multiplex tibi positum apud me erit. ἆθλα κεῖται, praemia proposita sunt. κείμενοι νόμοι, positae leges, latae leges. μὴ κίνει τὰ εὖ κείμενα, ne moveris bene posita. *παρὰ τοῖς γραμμ.* κεῖται παρά τινι, apud aliquem auctorem scriptum reperitur. ὅθ. *κείμενον. τό* verba ἢ oratio scriptoris; textus (auctoris).

κειμήλιον, τό· pretiosa supellex; res pretiosa
κειρία, ἡ· fascia, -ae, θ. αἱ κειρίαι (τὰ σπάργανα), fasciae, -arum.
κεῖρις (πτ.) ciris, -is, θ.
κείρω· tondeo (totondi, tonsum, -ere aliquem ἢ aliquid κείρω τὰς οἶς. oves tondeo πώγωνα κείρω, barbam tondeo. τὴν κεφαλὴν ἐν χρῷ κείρομαι, caput ad cutem tondeo κεκαρμένος, η. ον, tonsus, adtonsus a, um (ἐν χρῷ ad cutem). μεταφ. α) = κόπτω. caedo, -ere. β) ἐπὶ ζώων [depascor. -i. 3) = καταστρέφω, vasto, -are; diripio -ere, aliquid
κεκμηκώς, υῖα, ός· ἴδε κάμνω.
κέκραγα πρκμ. τοῦ κράζω.
κεκορεσμένος, η, ον· satiatus,a,um.
κέκραγμα, κεκραγμός clamor,-oris.
κεκράκτης, ὁ· clamator -oris. ἀ.
κεκραμένος, η, ον· ἴδε κεράννυμι.
κεκριμένως cum judicio.
κεκρυμμένως· occulte; clam.
κεκρύφαλος, ὁ reticulum, -i, οὐ.
κελαδέω -ῶ 1) strepo, -ere; sono, -are. 2) ἐπὶ χελιδ καὶ ἄλ πτηνῶν cano, -ere· ὁ κόσσιφος κελαδεῖ, merula canit. 3) μετβ = ὑμνῶ τινα, cano, celebro aliquem.
κελάδημα, τό· 1) strepitus, -us. *2) ἐπὶ πτην. cantus -us ἀ
κέλαδος, ὁ· sonus musicus; clamor, -oris, ἀ. strepitus, -us α.
κελαινεφής, ές nubes atras cogens
κελαινός, ή, όν niger, gra, grum.
κελαινότης, ἡ· nigredo, -inis, θ.
κελαινώπης niger vultu.
κελλαρύζω (ἐπὶ ὑδάτ.) cum murmure fluo.
κελάρυσμα,τό, κελαρυσμός, ὁ· (ἐπὶ ὑδάτ.)· murmur, -uris οὐ.
Κέλερες, οἱ· Celeres, -um, ἀ.
κέλευθος, ἡ· via, -ae, θ.
κέλευσις, ἡ· jussio, -onis, θ.
κέλευσμα, τό· jussum, -i, οὐ. celeusma, -atis, οὐ.
κελευστής, ὁ· jussor, -oris ἀ.
κελευστικός, ή, όν· imperans, -ntis.
κελευστός, ή, όν· jussus a, um.
κελεύω· jubeo (-ussi, -ussum, -ere) aliquem ἢ aliquid. κελεύω τινὰ ποιεῖν τι, jubeo aliquem facere aliquid. κελεύω γενέσθαι τι jubeo aliquid fieri. κελεύομαι (ἐκελεύσθην) ποιεῖν τι, jubeor (jussus sum) aliquid facere. κελευσθείς, κεκελευσμένος, jussus, a, um. τὰ κελευσθέντα ποιῶ, quod jussum est facio.
κέλης, ὁ celes, -ētis. ἀ.
κελητίζω· equo celēte vehor.
κελήτιον, τό parvus celes.
κελλάριον, τό cellarium, -i, οὐ.
†**κελλίον, τό** cellariolum, -i οὐ
Κέλλιον ὄρος mons Coelius.
Κέλται, Κελτοί, οἱ Celtae, -arum, ἀ. **Κελτικός ή, όν,** Celticus, a, um ἡ Κελτική, terra Celtorum, Gallia, -ae, θ. ἡ ὑπὲρ τῶν Ἄλπεων, Gallia transalpina, ἡ ἐντὸς τῶν Ἄλπεων, cisalpina **Κελτιστί** Celtice, Gallice.
Κελτίβηρες. Celtibēri.
κελύφη, κέλυφος (καρύου, ᾠοῦ, κογχυλίου,)· putamen (nucis, ovi, conchylii).
κεμάς, ἡ· dama, -ae, θ.
κενανδρία, ἡ inopia virorum.
κενεμβατῶ· per inane gradior.
κενεών (λαγόνες)· ilia, -ium, οὐ.
κενοβουλία, ἡ consilium inane.
κενοδοξέω -ῶ· vanam opinionem habeo; inanis gloriae sum cupidus.
κενοδοξία, ἡ· vana opinio; inanis gloriae cupiditas; inanitas; -atis, θ.
κενόδοξος, ον· inanis gloriae cupidus, a, um; inanis, e
κενολατρεία, ἡ cultus inanis.
κενολογέω -ῶ· inaniter loquor.
κενολογία, ἡ· vaniloquium, -ii, οὐ.
κενοπάθεια, ἡ· vanus affectus.
κενορρημοσύνη, ἡ vaniloquentia.
κενός, ή, όν· 1) vacuus, a, um; inanis, e. οἰκία κενή domus vacua. κενὴ ναῦς, navis inanis **τὸ κενόν,** spatium vacuum ἢ ἁπλ. vacuum; inane. μεταφ. τὸ κενόν, inanitas, vanitas. 2) κενός τινος, vacuus re ἢ a re aliqua; inanis, alicujus ἢ aliqua re κενὸς φρενῶν, vacuus mente. 3 μεταφ. = μάταιος, inanis, e; vanus, a, um (spes, verba, promissum, oratio).
κενοσοφία, ἡ· sapientia vana.
κενόσοφος· in vanis sapiens.
κενοσπουδέω -ῶ· rebus inanibus intentus sum.
κενοσπουδία, ἡ· inane studium
κενόσπουδος, ον· rebus inanibus studens.
κενοσπούδως· studio inani.

κενοτάφιον, τό· tumulus inanis; cenotaphium -ii, οὐ.
κενότης, ἡ· inanitas, vanitas, -atis.
κενοφροσύνη, ἡ mens vana.
κενόφρων, ον· vana cogitans.
κενόω -ῶ· 1) vacuefacio (-eci, -factum, -ere), vacuum reddo (aliquid)· κενῶ τί τινος, vacuefacio ἢ vacuo aliquid aliqua re. **κενοῦμαι**, vacuor, -ari; vacuus relinquor. πολλαὶ οἰκίαι ἐκενώθησαν, multae domus vacuae relictae sunt. *2) *νεοελ.* haurio (hausi), -ire aliquid (τὸ ποτήριον poculum τὸ βαλάντιον crumenam).
κενταύριον (βοτ.). centaurêum, -i.
Κένταυρος ὁ· Centaurus, -i, οὐ
Κενταύρειος, Centaurêus, a, um
Κενταυρομαχία, Centaurorum pugna.
κεντέω (μτγν **κεντάω**) **-ῶ** 1) = νύττω, pungo (pupugi, -ere) aliquem ἢ aliquid. 2) = κεντρίζω, stimulo, -are, aliquem *μετφ* κεντῶ τινα (= παρορμῶ) stimulo aliquem. *3) *νεοελ.* τῇ ῥαφίδι ποικίλλω, (acu) pingo (-inxi, -ictum, -ere) aliquid. φορέματα χρυσοκέντητα, vestes auro pictae.
κέντημα, τό· 1) punctum, -i, οὐ. 2) *μετφ.* stimulus, -i, ἀ. 3) *νεοελ.* α) = ἡ ποικιλτική τέχνη, plumaria ars. β) acu pictum opus
κέντησις, ἡ· punctio, -onis, θ. *μετφ.* stimulatio, onis, θ.
κεντητήρ, ὁ· stimulator, -oris, ἀ.
κεντητήριον, τό· stimulus, -i, ἀ.
κεντητός, ή, όν· acu pictus, a, um (vestis opus).
κεντίζω pungo, -ere.
κεντρίζω stimulo, -are, aliquem ἢ aliquid. *μετφ.* κεντρίζω (= παρορμῶ) τινα εἴς τι, stimulo (incito) aliquem ad aliquid
***κεντρικός, ή, όν·** centralis, e; medius, a, um.
***κεντρίον, τό·** stimulus, -i, ἀ.
κέντρον, τό. 1) stimulus, -i, ἀ. πρὸς κέντρον λακτίζω, contra stimulum calcitro, adversus stimulum calces remitto. 2) centrum, -i, οὐ. medius locus; umbilicus, -i, ἀ. *τὸ κέντρον τῆς γῆς, umbilicus terrarum. *τὸ κέντρον τοῦ στρατεύματος, media acies, medium agmen.
***κέντρωμα, τό.** 1) punctio, -onis, θ. 2) κ. δένδρου, insitio, -onis, θ.

κέντρων, ὁ cento, -onis, ἀ.
***κεντρώνω·** 1) = κεντῶ, κεντρίζω, pungo, stimulo (aliquem ἢ aliquid) 2) κ. δένδρον (= ἐνθεματίζω δ.), insero arborem.
κέντρωσις, ἡ· 1) stimulatio, -onis, *2) = ἐνθεματισμός, insitio, -onis, θ.
κεντυρίων, ὁ centurio -onis, ἀ.
κένωμα, τό inanimentum, -i, οὐ.
κενῶς· vane; frustra
κένωσις, ἡ· evacuatio, -onis, θ.
κέπφος, ὁ avis marina levissima· μετφ. homo levis, stolidus
κεπφώδης, ες· stolidus, a, um.
κέπφωσις, ἡ· stultitia, -ae, θ.
κεραία, ἡ· 1) κ. τοῦ πλοίου, antenna, ae, θ 2) κ. τῆς σελήνης, cornu lunae. 3) ἐν τῇ γραμμ. apex, -icis ἀ.
κεραμεικός, ή, όν· figularis e. figlinus, a, um ὁ κ. τροχός, rota figularis, ὁ **Κεραμεικός** Ceramîcus, -i, ἀ.
κεραμεῖον, τό figuli officina
κεράμεος -οῦς fictilis, -e τὸ κεραμοῦν σκεῦος, vas fictile, figlinum, οὐ.
κεραμεύς, ὁ· figulus, -i, ἀ.
κεραμευτικός, ή, όν figlinus, a, um. κ τέχνη, figlina ars.
κεραμεύτρια, ἡ· figula, -ae, θ.
κεραμεύω· figulo, -are.
κεραμιδόω -ῶ· tegulis contego.
κεράμιος, ον· figlinus, a, um. τὸ κεράμιον, figlinum, -i. οὐ.
κεραμίς, ἡ· 1) vas fictile. 2) tegula, -ae, θ.
κεραμῖτις γῆ· creta figlina, creta figularis.
κεραμοποιός, ὁ· tegularius, -ii, ἀ.
κεραμοπωλέω -ῶ vendo fictilia.
κεραμοπώλης, ὁ· fictilium venditor; tagularum venditor.
κέραμος, ἡ· terra figularis; vas fictile; κ. οἰκίας, tegula, -ae, θ. *μάλ.* ἐν τῷ πληθυντ tegulae, -arum; olla, -ae, θ. testa, -ae, θ.
κεραμοσκεπής, ές· tegulatus, a, um.
κεραμόω -ῶ = κεραμιδόω **-ῶ.**
κεραμωτή στέγη· tegulata, -orum.
κεράννυμι καὶ **κεραννύω·** 1) misceo, -ere. κεράννυμί τινι οἶνον, misceo alicui vinum ἢ pocula. 2) tempero, are, aliquid. τὰ ὀξέα πρὸς τὰ βαρέα κεράννυμι, acuta cum gravibus tempero. 3) = ἐξυδαρῶ, diluo (-ui, -ûtum, -ere)· φάρμακον ὄξει κεράννυμι, medi-

camentum aceto diluo θθ. κεκραμένος οἶνος, vinum dilutum οἶνος ὕδατι ψυχρῷ κεκραμένος vinum frigidâ dilutum Πρβλ κεράω.

κέρας, τό cornu, -us, οὐ. τὰ κέρατα, cornua, -uum. τὸ κέρας τῆς Ἀμαλθείας, cornu Copiae. κέρας ὄρους, cornu montis. κερας στρατεύματος, παρατάξεως, cornu, καὶ πληθ cornua τὸ κέρας (= ἡ κεραία τοῦ ἱστοῦ) cornu mali.

κερασία, κερασέα, ἡ cerasus -i, θ.

κεράσιον, τό cerasum, -i. οὐ.

κέρασμα, τό mixtura, -ae, θ.

κέρασος, ἡ cerasus, -i, θ.

Κερασοῦς, ἡ, Cerasus -untis, θ.

κεραστής, ὁ 1 mixtor, -oris, ἀ. *2) qui bibendum praebet

κεράστης ὄφις · cerastes, -ae, ἀ.

κερασφόρος, ον· corniger, a, um; cornutus a. um.

κερατᾶς ὁ corniger, -i, ἀ.

κερατέα, ἡ siliqua -ae, θ.

κερατaύλης, ὁ cornicen, -inis, ἀ.

κερατίζω· cornu ferio

κεράτινος, η, ον corneus, a, um. ἡ κερατίνη, cornutus syllogismus.

κεράτιον, τό 1) corniculum, -i, οὐ. 2) siliqua, -ae, θ.

κερατιστής, ὁ cornu feriens.

κερατοειδής, ές corneus, a, um

κερατοποιός, κερατουργός, ὁ· cornearius, -ii, ἀ

κερατόπους, ὁ· cornipes -edis.

κερατοφορέω -ῶ cornua gero.

κερατοφόρος, ον· corniger, a, um.

κερατοφυέω -ῶ cornua habeo.

κερατόω -ῶ cornu facio (aliquid).

κερατώδης, ές· 1) cornu similis. 2) cornutus, a um.

κεραύλης, ὁ· cornicen -inis, ἀ.

κεραύνειος, ον fulmineus, a, um.

Κεραύνια ὄρη· Ceraunii, orum, ἀ.

κεραυνοβλής, ὁ· fulmine ictus.

κεραυνόβλητος, ον· fulmine ictus; fulminatus, a, um; fulguritus, a, um.

κεραυνοβολέω -ῶ· fulmine ico (ici, ictum) -ere; fulmino, -are, aliquem ἢ aliquid ὁ Ζεὺς κεραυνοβολεῖ, Jupiter fulmen jacit, fulminat

κεραυνοβολία, ἡ· fulminatio, onis θ.

κεραυνοβόλος, ὁ· fulminator, -oris, ἀ.

κεραυνόπληξ (κεραυνόπληκτος)· fulmine ictus; fulminatus, a, um

κεραυνός, ὁ· fulmen, -inis, οὐ. κεραυνὸς πίπτει ἢ κατασκήπτει, fulminat. κεραυνῷ βάλλω, fulmino aliquem ἢ aliquid). ἐν τῇ οἰκίᾳ κεραυνὸς ἔπεσε, domus fulmine percussa est

κεραυνοσκοπία· fulminis observatio.

κεραυνοφόρος, ον· fulmen gerens.

κεραυνόω -ῶ· fulmine percutio, fulmine ferio. fulmino, -are (aliquem ἢ aliquid). **κεραυνοῦμαι,** fulmine percutior, fulminor (-atus sum. ari).

κεραύνωσις, ἡ fulmine percussio.

κεράω -ῶ 1) misceo (vinum). *2) νεοελ. bibendum alicui) praebeo.

Κέρβερος, ὁ· Cerberus, -i, ἀ. Κερβέριος, Cerbereus, a um

κερδαίνω· lucror -atus sum, -i) aliquid; lucrifacio, -ere, aliquid. κερδαίνω ἀπό τινος, lucrum facio ex aliqua re; quaestui habeo aliquid.

κερδαλέος, α, ον lucrosus, a um; lucrificus, a, um

κερδαλεότης, ἡ· astutia, -ae, θ.

κερδαλεόφρων· astuta cogitans.

κερδίζω = κερδαίνω.

κερδάριον, τό· lucellum, -i, οὐ.

κερδέμπορος, ὁ mercator felix.

κερδητικός, ή, όν· lucrosus a. um.

κέρδος, τό lucrum, -i, οὐ quaestus, -i, ἀ κέρδους ἕνεκα, ἐπὶ τῷ κέρδει, lucri causa. κέρδος ἡγοῦμαι ἢ νομίζω τι, in lucro aliquid pono ἢ adpono, quaestum aliquid existimo. μετὰ κέρδους πωλῶ cum lucro vendo.

κερδοφόρος, ον· lucrifer, a, um.

κερδώ, ἡ vulpes, -is, θ.

κερδῷος Ἑρμῆς, lucrifer (conciliator lucri) Mercurius.

κερκίδιον, τό· radiulus, -i, ἀ.

κερκιδοποιός radios conficiens.

κερκίζω radio texo.

κερκίς, ἡ 1) radius, -i, ἀ. 2) ἐν θεάτρῳ cuneus, i, ἀ.

κέρκισις, ἡ textura, -ae, θ.

κερκιστική, ἡ· ars textoria.

κερκοπίθηκος, ὁ· cercopithêcus, -i, ἀ.

κέρκος, ἡ· cauda -ae, θ.

κέρκουρος, ὁ· cercûrus -i, ἀ.

κερκοφόρος, ὁ· caudatus.

Κέρκυρα, ἡ· Corcyra, -ae, θ **Κερκυραῖος, α, ον,** Corcyraeus, a, um.

κέρμα, κερμάτιον, τό· numulus, -i.

κερματίζω· comminuo (-ui -utum, -ere) aliquid

κερματιστής, ὁ· numularius, -i, ἀ·

κεροειδής, ές· cornu similis.
κερόεις, εσσα, εν· cornutus, a, um
κεράστρωτος, ον cornibus stratus
κεροῦχος, κερουχίς· cornutus, a
κερτομέω -ῶ· convicior, -ari; cavillor, -ari (aliquem).
κερτόμησις, ἡ· irrisio; ludibrium.
κέρτομος λόγος· verbum animum mordens.
κερχαλέος, α, ον· raucus, a, um.
κέρχνος, ὁ raucitas, -atis, θ
κερχνώδης, ες· raucus, a, um.
κέρχνωμα, τό raucitas, -atis, θ.
κέρχω· raucio, -ire.
κεστός, ὁ cestus, -i, ἀ.
κέστρον, τό cestrum, -i οὐ.
κεστροσφενδόνη eestrosphendone
κέστρωσις. ἡ pictura encaustrica.
κευθμών, ὁ· latebra; caverna, θ.
κεύθω abscondo, -ere
κεφάλαιον, τό 1) caput, -itis, οὐ. κεφάλαια τοῦ βιβλίου, capita libri. 2) summa, -ae θ. ἐν κεφαλαίῳ summatim. 3) χρηματ.κὸν κεφάλαιον, caput, -itis, οὐ. sors, -rtis, θ.
κεφαλαῖος, ον capitalis, e. *κεφαλαῖον γράμμα, grandior littera
***κεφαλαιοῦχος·** homo pecuniosus.
κεφαλαιόω -ῶ· summatim attingo; in capita redigo (aliquid).
κεφαλαιώδης, ες summatim dictus.
κεφαλαιωδῶς summatim; capitulatim.
κεφαλαλγέω -ῶ· laboro ex capite; caput doleo
κεφαλαλγής, ές· caput dolens.
κεφαλαλγία, ἡ dolor capitis.
κεφαλή, ἡ· 1) caput, -itis, οὐ. ἀποκαλύπτομαι τὴν κεφαλήν, caput aperio. κατὰ κεφαλῆς πίπτω, praeceps decido. 2) = ἄνθρωπος, ζῷον, caput, -itis, οὐ. φίλη κεφαλή! carum caput! κατὰ κεφαλήν, viritim. 3) κεφαλὴ σκορόδου, caput alii. κεφαλὴ ποταμοῦ (= πηγή), caput fluminis.
κεφαλίζω· caput percutio.
κεφαλικός, ή, όν· capitalis, e. κεφαλικὴ ποινή, capitalis poena.
κεφάλιον, κεφαλίς· capitulum.
Κεφαλληνία, ἡ· Cephallenia, -ae, θ. Κεφαλλῆνες, Cephalenes, -um, ἀ.
κεφαλοβαρής, ές· caput gravans.
κεφαλόδεσμος· capitis ligamentum.
κεφαλοειδής, ές· capiti similis.
κεφαλοκόλωνα· capitella, -orum
κέφαλος (ἰχθύς)· capito, -onis, ἀ.
κεφαλοτομέω -ῶ· caput amputo.
κεφαλωτός, ή, όν capitatus, a um. τὸ κεφαλωτὸν πράσον, capitatum porrum.
κεχαρισμένος, η, ον· ἴδε **χαρίζομαι**
κεχαριτωμένος, η, ον· ἴδε **χαριτόω**
κέχηνα· πρκμ. τοῦ **χαίνω.**
κηδεία, ἡ· funeratio, -onis, θ. exsequiae, -arum, θ. funus, -eris, οὐ. παραγίγνομαι ἐπὶ τὴν κηδείαν, celebro funus.
***κηδεμονεύω·** tutor alicujus sum.
κηδεμονία, ἡ· 1) cura alicujus rei. *2) ἐπὶ ὀρφαν. tutela, -ae, θ εἰμὶ ὑπὸ τὴν κηδεμονίαν τινός, in alicujus tutelâ sum, in tutoris potestate sum.
κηδεμών, ὁ 1) curator, -oris, ἀ. 2) ἐπὶ ὀρφαν. tutor, -oris, ἀ. κηδεμόνα καθίστημί τινα, tutorem instituo aliquem.
κηδεστής, ὁ· affinis; affinitate conjunctus.
κηδεστία, ἡ· affinitas, -atis, θ.
κηδευτὴς (νεκροῦ) funerator, -oris.
κηδεύω· funero (aliquem). mortuum) effero (extuli). μεγαλοπρεπῶς κηδεύεται (ἐκηδεύθη) funere ample effertur (elatus est).
κῆδος, τό· 1) cura, -ae, θ. 2) = κηδεία, funus, -eris, οὐ.
κήδομαί τινος· curam gero alicujus; solicitus sum de aliquo; angor de aliquo.
κηκίς, ἡ· galla, -ae, θ.
κηλέω -ῶ· mulceo, demulceo (-si, -lsum -ere), aliquem ἢ aliquid (dictis ἢ cantu suavi)· **κηλοῦμαι** (ἐκηλήθην), mulceor, demulceor (-lsus sum, -i).
κήλη, ἡ (νόσος)· ramex, -icis θ. hernia, -ae, θ.
κηληθμός aurium delenimentum.
κήλησις, ἡ· actio mulcendi aures.
κηλητήριος, α, ον, κηλητικός, ή, όν· mulcendi vim habens.
κηλήτης, ὁ· herniosus, -i, ἀ.
κηλιδόω -ῶ· maculo, -are, aliquid. ἐκηλίδωσε τὴν ἐσθῆτα, maculavit vestem, maculas in veste fecit. **κηλιδοῦμαι,** maculor, -ari. ἐκηλιδώθην, maculatus sum.
κηλίδωμα, τό· macula -ae, θ.
κηλίδωσις, ἡ· maculatio, -onis, θ.

κηλιδωτός, ή, όν maculosus, a, um
κηλίς. ἡ macula. -ae. θ.
κηλοτομία, ἡ herniae sectio.
κηλοτόμος· herniam secans.
κήλων, ὁ homo salax.
κημός, ὁ· camus, -i, ἀ. capistrum. -i, οὐ.
κημόω -ῶ capistro, -are
κήμωσις. ἡ cami imp sitio.
κῆνσος, ὁ census -us, ἀ ὅθ. κήνσωρ =τιμητής censor, -oris ἀ. Κηνσωρῖνος, Censorinus. -i, ἀ.
κηπαῖος. α, ον· hortensis e· κηπαία θύρα) porta horti.
κηπάριον τό hortulus, -i. ἀ.
κήπευμα, τό· herba hortensis.
κηπευτής, ὁ hortulanus, -i, ἀ.
κηπεύσιμος,ον qui in horto colitur; qui in horto coli potest.
κήπευσις, κηπεία.ἡ· horti cultura.
κηπευτός,όν in horto satus, a,um.
κηπεύω· in horto colo.
κηπίδιον, κηπίον, τό hortulus -i.
κηποκόμος, ὁ hortulanus, -i, ἀ.
κηποποιΐα, ἡ horti cultura.
κῆπος, ὁ hortus, -i, ἀ. ἐκ τοῦ κήπου ἔρχομαι. ex (ab) horto venio. οἱ κῆποι, horti, orum.
κηπουργία.κηπουρία cultura horti.
κηπουρέω -ῶ hortum colo.
κηπουρικός ή,όν· hortulanus,a,um.
κηπουρός, ὁ hortulanus -i, ἀ.
1 κήρ. ἡ mors; fatum; noxa.
2.κῆρ. τό· cor. -ordis. οὐ.
κηράνθεμον, τό· crithace. -es, θ.
κηρία, ἡ fascia sepulcralis.
*κηρήθρα. ἡ· favus. -i, ἀ.
κήρινος, η, ον· cereus, a, um. cerinus, a, um. κηρίνη λαμπάς, cereus funalis ἢ ἁπλ. cereus, -i, ἀ. candela, -ae. θ.
κηριοειδής. ές favo similis.
κηριοκλέπτης· qui favum furatur.
κηρίον, τό 1) =μελίκηρον, favus, -i, ἀ. *2) νεοελ. ἡ κηρίνη λαμπάς, cereus, -i, ἀ candela, ae θ.
κηροποιός· favum faciens.
κηρίτης (λίθ. τιμ.)· cerites, -ae. ἀ.
κηρίων, ὁ cereus funalis ἢ ἁπλ. cereus, -i, ἀ. candela, -ae, θ
κηρογραφέω -ῶ· ceris pingo.
κηρογράφος, ον qui cerâ pingit
κηροειδής, ές· cereus, a, um.
κηρόδετος, ον· cera compactus.

κηρόθεν· e corde; ex animo.
κηρόθι corde; animo
κηροπαγής, ές· cerâ compactus.
κηροπήνιον.τό candelabrum. -i, οὐ.
κηροπλαστέω -ῶ e cera fingo.
κηροπλάστης, ὁ qui cereas imagines fingit
κηροπλαστική, ἡ· ars cereas imagines fingendi
κηρόπλαστος, ον· e cerâ factus.
κηροποιός, όν ceram faciens.
κηροπώλης, ὁ· cerarius -i, ἀ. ἡ κηρόπωλις ceraria -ae θ.
κηροπωλεῖον, τό· taberna ceraria.
κηρός, ὁ· cera. -ae. θ
κηροφορέω -ῶ favos fero.
κηρόχροος -ους cereus a. um.
κηροχυτέω -ῶ ceram fundo
κηρόχυτος, ον e cera fusa fictus.
κηρόω -ῶ· cerâ obduco; cero, are.
κήρυγμα, τό· 1) praeconium. -ii, οὐ 2) κ. ἐπ' ἄμβ. sacra oratio.
κήρυξ, ὁ· 1) praeco, -onis, θ. 2) praedicator, -oris, ἀ 3) ὁ περὶ σπονδῶν πεμπόμ. κήρυξ, caduceator, -oris.ἀ. 4) κήρυξ τοῦ θείου λόγου, sacer orator -oris.
κηρυκεία, ἡ· munus praeconis.
κηρύκειον, τό caduceum -i, οὐ.
κηρύκειος, ον praeconius a. um.
κηρυκεύω· praeconium facio
κηρύκευμα, τό· praeconium, -ii οὐ.
κηρυκιοφόρος, ον caducifer,a.um.
κηρυκτής. ὁ· praedicator. -oris.
κήρυξις, ἡ· 1) praedicatio, -onis. θ. 2) κήρυξις πολέμου, denuntiatio belli.
κηρύσσω καὶ κηρύττω· 1) praeco sum 2) = προαγορεύω, praedico -are, aliquid. 3) κηρύττω τὴν ἡμέραν τῶν ἀρχαιρεσιῶν, edico diem comitiis. 4) κηρύττω πόλεμον, bellum denuntio 5) praeconis voce edico aliquid. ὅθ. = vendo (aliquid); divulgo (aliquid). *6) κηρύττω τὸν λόγον τοῦ θεοῦ, sacram orationem ad populum habeo.
κηρώδης, ες· 1) cerinus, cereus. a, um 2) cerocus, a, um.
κήρωμα, τό· cerôma, -atis. οὐ.
κηρωματικός, ή όν· ceromaticus.
κηρών, ὁ· alveus apum.
κήρωσις, ἡ· ceratura, -ae, θ.
κηρωτός, ή, όν· ceratus, a, um. τὸ κηρωτόν,ceratum, cerôtum, -i, οὐ.

κητεία, ἡ· cetorum captura.
κητοθηρία = κητεία.
κῆτος, τό· cetus, i. ἀ. πλ. τὰ κήτη, cete, οὐ.
κητοτρόφος, ον· cete alens.
κητοφάγος, ον· cete edens.
κητοφόνος, ον· cete occidens.
κητώδης, ες· 1) cetacius, a, um. κητώδεις ἰχθῦ. pisces citacei τὰ κητώδη, cetacei generis. 2) cetosus, a, um
κητῷος, α, ον· cetosus, a, um.
κήυξ (πτ.)· ceyx, -ycis, θ.
κηφήν, ὁ· fucus i, ἀ οἱ κηφῆνες, fuci, -orum, ἀ cephenes. um. μετφ ignavi homines
κηφήνιον, τό· fucus parvulus.
κηφηνώδης, ες· fuco similis.
Κηφισια, ἡ Cephisia, -ae, θ. Κηφισσός, Cephissus -i, ἀ. Κηφίσιος, Cephisius, a, um
κηώδης bene olens: fragrans. -ntis.
κιβδηλεία, ἡ· adulteratio, -onis, θ
κιβδηλεύω· adultero, -are· κ. νομίσματα adultero nummos
***κιβδηλοποιος, ὁ** adulterator, -oris, ἀ.
κίβδηλος, ον adulterinus, a, um· μεταφ. ambiguus, fraudulentus, a, um· ὁ κίβδηλα νομίσματα ποιῶν, adulterator, -oris. ἀ.
κιβώριον, τό· ciborium -i, οὐ.
κιβώτιον τό· cista, -ae, θ. μικρὸν κ. cistula, -ae, θ. cistellula, -ae, θ.
κιβωτοποιός, ὁ· arcarum fabricator
κιβωτός, ἡ· arca, -ae, θ cista, -ae, θ capsa, -ae, θ. ἡ κιβωτὸς τοῦ Νῶε, arca Noae· ἡ κιβωτὸς τῆς διαθήκης, arca foederis.
κιγκλις, ἡ· cancelli, -orum, ἀ.
κίδαρις, ἡ· cidaris, -is, θ.
Κιθαιρών, ὁ· Cithaeron, -ônis, ἀ Κιθαιρώνειος, Cithaeronius, a, um.
κιθάρα, ἡ· cithara, -ae, θ. ψάλλω τὴν κιθάραν, moveo citharam.
κιθαρίζω· citharam pulso; citharizo, -are
κιθάρισμα, τό· citharae sonus.
κιθαριστης, ὁ· citharista, -ae, ἀ.
κιθαριστικός, ή, όν· peritus citharam pulsandi. ἡ κιθαριστική, ars pulsandi citharam
κιθαρίστρια, ἡ· cithraristia, -ae, θ.
κιθαρῳδέω -ῶ· citharâ cano.
κιθαρῳδία, ἡ· citharae cantus.
κιθαρῳδικός, ή, όν· citharoedicus, a um.
κιθαρῳδός, ὁ· cithraroedus, -i, ἀ.
Κικέρων, ὁ· Cicero, -ônis ἀ. Κικερωνιακός, Ciceronianus, a, um.
κίκι (δ. · cici, οὐ. ἄκλ.
κίκινος, ον· cicinus, a, um.
κίκιννος (= βόστρυχος)· cincinnus, -i.
Κιγκιννάτος, ὁ Cincinnatus, -i, ἀ.
Κίκονες, οἱ Cicones, -um, ἀ.
κίκκος, ὁ ciccus, -i, ἀ.
Κιλικία, ἡ· Cilicia, -ae θ. Κιλίκιος, Ciliciensis, e. Κίλικες, Cilices, -um.
Κίμβροι, οἱ· Cimbri, -orum, ἀ. Κιμβρικός Cimber, -bra, -brum; Cimbricus, a, um
Κιμμέριοι, οἱ· Cimmerii, -orum, ἀ. Κιμμερικός. Cimmerius, a, um. Κ. Βόσπορος, Cimmerius Bosporus.
κιμωλία γῆ· cimolia terra, cimolia creta.
Κίμωλος, ἡ· Cimôlus, -i, θ.
Κίμων, ὁ· Cimon, -ônis, ἀ.
κινάβρα, ἡ· foetor caprarum.
κιναιδία, ἡ· cinaedica impudicia.
κιναιδίζομαι· cinaedos imitor.
κίναιδος, ὁ cinaedus, -i, ἀ.
κιναιδώδης, ες· cinaedius, a, um.
κινάρα, ἡ (φ.) cinara, -ae, θ.
κινδύνευμα, τό facinus audax.
κινδυνευτής, ὁ· periclitator, -oris.
κινδυνεύω· 1 periclitor (-atus sum -ari). ἡ ζωὴ κινδυνεύει, vita periclitatur· κ. ἀποβαλεῖν τι, periclitor perdere aliquid κ. περὶ τῆς ἀρχῆς (ὑπὲρ τῆς ἀρχῆς, periclitor de imperio. κ. τῇ ψυχῇ, ὑπὲρ τῆς ψυχῆς, vitae periculum adeo, capite periclitor. κίνδυνον κ., in periculo versor. μεγαν (δεινὸν) κίνδυνον κ. magno periculo sum. ὁ κινδυνεύων, periclitans, ntis. 2) pericula subeo, dimico, -are. κ. ἐφ' ἵππου, in equo dimico. κ. πρὸς τοὺς πολεμίους, pericula adversus hostes subeo, dimico adversus hostes. 3) κ. παραφρονεῖν, periculum est mihi ne mente (ab aliener. κ. στερηθῆναι τοῦ παντός, periculum est mihi ne omnibus priver. 4) κινδυνεύω (μετ' απαρεμφ.) = ἐγγύς εἰμι, κοντεύω νά: κινδυνεύουσι πειθειν ἐνίους, prope sunt, ut quosdam in opinionem suam adduxerint. ἐκινδύνευσεν ὁ Ὄθων ἀποθανεῖν, parum afuit quin Otho inte-

ricrit. 5) κινδυνεύω (μετ' ἀπαρεμφ.) = ἔοικα, videor videris (dicisse aliquid) κινδυνεύει, videtur (esse). 6) κινδυνεύομαι, in periculum adducor.

κίνδυνος, ὁ periculum, -i, οὐ. ἐν κινδύνῳ εἰμί, in periculo versor. εἰς κίνδυνον καθίστημί τινα, in periculum voco, adduco aliquem. ἀπαλλάττω τινὰ τοῦ κινδύνου, libero aliquem periculo. ἐξάγω τινὰ ἐκ τοῦ κινδύνου, eripio aliquem e periculo. κίνδυνος ἐπίκειται, periculum imminet, impendet. οὐδεὶς κίνδυνός ἐστι, μή, non est periculum, ne. 2) discrimen, -inis, οὐ. τὸ πρᾶγμα ἐν κινδύνῳ καθίσταται, res in discrimine versatur. εἰς ἔσχατον κίνδυνον καθίσταμαι, in discrimen adducor. ὁ περὶ τῶν ὅλων κίνδυνος, summum discrimen.

κινδυνώδης, ες· periculosus, a, um.

κινδυνωδῶς· periculose.

κινέω -ῶ· 1) moveo, -ovi, -otum, -ere (aliquem ἢ aliquid). τὸ ἑαυτὸ κινοῦν quod se ipsum movet. τὸ κινοῦν, motorium, -ii, οὐ. κινῶ τὸ στρατόπεδον, moveo castra. *μεταφ.* κινῶ γέλωτα, risum moveo. πάντα λίθον κινῶ, omnia moveo. 2) commoveo, -ere, aliquid. κινῶ μῖσος κατά τινος, commoveo odium in aliquem. πόλεμον κινῶ, moveo bellum. κεκινημένος τὰς φρένας, commotus mente. 3) = μεταβάλλω, motum affero alicui rei; muto, -are, aliquid· muto quae a majoribus tradita sunt. κινῶ τὰ καθεστῶτα, motum affero reipublicae. μὴ κίνει τὰ καλῶς κείμενα, ne mutaveris bene posita. 4) *κινοῦμαι*, me moveo ἢ moveor. ὑφ' ἑαυτοῦ κινεῖται, a se ipso movetur. ὑπὸ τῶν τοιούτων λόγων κινηθείς, talis dictis motus ἢ commotus.

κίνημα, τό· motus, -us, ἀ.

κίνησις, ἡ· 1) motus, -us, ἀ. motio, -onis, θ. ψυχῆς κίνησις, animi commotio. 2) = ταραχή, στάσις, motus, tumultus reipublicae, plebis, exercitus. κ. μεγίστη καταλαμβάνει τὸ στρατόπεδον, ingens totis castris motus exstitit.

κινητέος, α, ον· movendus, a, um.

κινητήριον, τό· motorium, -i, οὐ.

κινητής, ὁ motor, -oris, ἀ.

κινητικός, ή, όν· motorius, a, um. τὸ κινητικόν, motorium, -i, οὐ.

κινητός, ή, όν· mobilis, e. τὰ κινητά, bona mobilia.

κίνητρον, τό motorium, -i, οὐ.

κίννα, ἡ (β.) cinna, ae. θ.

κιννάβαρι, τό cinnabaris, e, θ.

κιννάμωμον, τό cinnamomum, -i οὐ.

κινναμώμινος cinnamominus, a um.

κιόνιον, τό, κιονίς, ἡ, κιονίσκος, ὁ columella, -ae, θ.

κιονοειδής, ές· columnae similis.

κιονόκρανον, τό caput columnae.

κιονοφορέω -ῶ· columnam fero.

κιονοφόρος, ον· columnam ferens.

κιρκαία, ἡ (φ.) circaea, a. θ.

κιρκήσια, τά· circenses, -ium.

κίρκινος (= διαβήτης) circinus.

κίρκος, ὁ· circus, -i, ἀ.

κιρνάω -ῶ· misceo (vinum).

κιρροειδής, ές· fulvo similis.

κιρρός, ά, όν· fulvus, a, um.

κιρσοκήλη, ἡ· varicosus ramex.

κιρσός (νόσος)· varix, -icis, ἀ.

κίσσα (πτ.)· pica, -ae, θ.

κισσαβίζω picae vocem imitor.

κισσάω -ῶ· (ἐπὶ ἐγκ. γυν.) vehementer appeto cibos inconsuetos.

κισ(σ)ηρίζω· pumico (aliquid).

κίσ(σ)ηρις, ἡ· pumex, -icis, ἀ.

κισ(σ)ηρώδης, ες pumiceus, a, um; pumicosus, a, um.

κισσινοβαφής, ές· colore hederaceo tinctus, a, um.

κίσσινος, η, ον· hederaceus, a, um.

κισσόδετος, ον· hederâ vinctus.

κισσοειδής, ές· hederae similis.

κισσοκόμης· hederâ redimitus.

κισσός, ὁ· hedera, -ae, θ.

κισσοστεφής, ές· hederâ coronatus.

κισσοφάγος, ον· hederâ vescens.

κισσοφορέω -ῶ· hederam gero.

κισσοφόρος, ον· hederiger, a, um; hederâ redimitus, a, um.

κισσόω -ῶ hederâ corono.

κισσώδης, ες· hiderosus, a, um.

κισσωτός, ή, όν· hederatus, a, um.

κίστη, ἡ· cista, -ae, θ. μικρὰ κίστη, cistella, -ae, θ. cistula, -ae, θ.

κίστος (φ.)· cistos, -i, ἀ.

κιστοφόρος, ὁ· cistifer, -eri, ἀ. cistophoros, -i, ἀ.

Κίτιον, τό· Citium, -ii, οὐ.

κιτρέα, κιτρία, ἡ· citrea, -ae, θ. τῆς κιτρέας, citreus, a, um.

κιτρινίζω· citreo colore sum.

κιτρινοειδής· citri colori similis.
κίτρινος, η, ον· citreo colore.
κίτρον, τό· citreum, -ii, οὐ.
κιτρόφυλλον, τό· folium citreum.
κιτρόχρους, -ουν· colore citreo.
κίχλη, ἡ· turdus, -i, ἀ.
κιχλίζω (= καγχάζω)· cachinno.
κιχλισμός, ὁ· cachinnus, -i, ἀ.
κίχορα, τά· cichorea.
κίχρημι (= δανείζω) τινί τι· commodo alicui aliquid; utendum do alicui aliquid μέσ. **κίχραμαί τι**, mutuor (-atus sum) aliquid.
κιχώριον, τό cichorium, -i, οὐ.
κιων, ὁ, ἡ· columna -ae, θ. ἡ ἐμβόλοις κεκοσμημένη κίων (τοῦ Δουιλίου), columna rostrata.
κλαγγάζω. κέκλαγγα· clango, -ere.
κλαγγή, ἡ· clangor, -oris, ἀ.
κλαγγηδόν· cum clangore.
κλαγγώδης, ες· clangori similis.
κλαγκτός, ή, όν· clangorem edens.
κλαδαρός, ά, όν· fragilis, e.
κλάδευσις, ἡ· amputatio, -onis, θ.
κλαδευτήρ, κλαδευτής, ὁ· putator, -oris, ἀ.
κλαδευτήριον, τό· putatoria falx.
κλαδεύω· puto, amputo, -are (ἄμπελον vitem, δένδρον arborem).
κλαδίον, κλαδίσκος· ramulus -i, ἀ.
κλάδος, ὁ· ramus, -i, ἀ.
κλαδώδης, ες· ramosus, a, um.
κλάζω· clango, -ere.
κλαίω καὶ **κλάω**· fleo (-evi, -etum -ere); ploro, -are. τί κλαίεις; cur fles? κλαίω τινά ἤ τι, fleo, defleo, deploro aliquem ἢ aliquid.
***κλάνω** (= πέρδομαι)· pedo (pepedi.)
κλάπαι, αἱ· grallae, -arum, θ.
***κλασσικός, ή, όν** classicus, a, um. κλασσικὸς συγγραφεύς, classicus scriptor, scriptor ex optimis.
κλάσις, ἡ· 1) fractio, -onis, θ. *2) classis, -is θ. ordo, -inis ἀ.
κλάσμα, τό· 1) fragmentum, -i, οὐ. 2 ἐν τῇ ἀριθ. numerus fractus
κλαυθμός, ὁ· fletus, -us, ἀ. ploratus, -us, ἀ.
κλαυθμυρίζω· vagio, -ire.
κλαυθμυρισμός, ὁ vagitus, -us, ἀ.
κλαυθμών, ὁ locus flentium.
κλαῦμα, τό· ploratus, fletus, -us, ἀ.
κλαυσιάω -ῶ plorare cupio
κλαυσίγελως, ὁ fletus cum risu.
κλαυστικός, ή, όν· flebilis, e.
κλαυστός, ή, όν flebilis, e.
κλάω -ῶ· frango (-egi, -ere), aliquid. ἄρτους ἔκλασε, panes fregit. τοῦτό μου ἐστὶ τὸ σῶμα τὸ ὑπὲρ ὑμῶν κλώμενον, hoc est corpus meum, quod pro vobis frangitur. κεκλασμένος, η, ον, fractus, a, um.
κλειδίον, τό 1) clavicula, -ae, θ. 2) jugulum, -i, οὐ.
***κλειδοκύμβαλον, τό** fides, -ium, θ.
κλειδοποιός, ὁ claustrarius, -i, ἀ.
κλειδοῦχος, ὁ claviger, -eri, ἀ.
κλειδοφύλαξ, ὁ custos clavium.
κλειδόω -ῶ· claudo clavi; obsero, (-avi, -atum, -are).
κλείδωμα, κλείδωσις· obseratio.
κλεΐζω· celebro, -are.
κλεῖθρον, τό. 1) claustrum, -i, καὶ συνήθ. claustra, -orum: κόπτω τὰ κλεῖθρα, rumpo claustra. 2) sera, -ae, θ.
κλειθροποιός, ὁ· claustrarius, -i, ἀ.
κλεινός, ή, όν· inclitus, a, um; celeber, is, e.
κλείς, ἡ· clavis, -is, θ.
κλεῖσις, ἡ· clausio, -onis, θ.
κλείσουρα, ἡ· clausura, -ae, θ.
κλειστός, ή, όν· clausus, a, um. κλειστὸς τόπος, clausum, -i, ἀ.
κλεῖστρον, τό· claustrum, -i, ου.
κλεισώρεια, ἡ clausura, -ae, θ.
κλειτορίς, ἡ· clitoris, -is θ.
κλειτός, ή, όν· inclitus, a, um; ceeber, is, e; praeclarus, a um
κλείω 1) claudo (-si, -sum, -ere) aliquid (τὰς πύλας portas, τοὺς ὀφθαλμοὺς oculos). 2) obsero, -are aliquid. 3) κλείομαι, claudor (-usus sum, -i)· κεκλεισμένος, η, ον, clausus, a, um. τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, quum januae clausae (obseratae) essent.
***Κλειώ, ἡ**· Clio, -us, θ.*
κλέμμα, τό· furtum, -i, οὐ.
κλεμμάδιον, τό· parvum furtum.
κλεμματικός, ή, όν· furax, -acis.
κλέος, τό gloria, -ae, θ.
κλέπτης, ὁ fur, -uris, ἀ. furator, -oris ἀ. depeculator -oris ἀ.
κλέπτις, κλέπτρια, ἡ· fur, -uris, θ.
κλεπτικός, ή όν· furax, -acis, θ.
κλεπτικῶς· furtive; furtim
κλεπτίστατος, η, ον· furacissimus.
κλεπτός, ή, όν furtivus, a, um.

κλεπτοσύνη ἡ furacitas, -atis, θ.
κλέπτω τι· furtum rei alicujus facio; furor (-atus sum, -ari) aliquid. κλέπτω τί τινι, τί τινος, furor aliquid alicui, aliquid ab aliquo *ἐκλάπη*, furto ademptus (ablatus) est. **κλαπείς, -εῖσα, -έν, κεκλεμμένος, η, ον·** furto ademptus ἢ ablatus τὸ κλαπέν, τὸ κεκλεμμένον, furtum, -i, οὐ.
κλεψία, ἡ· furtum, -i, οὐ
κλεψιγαμέω· furtivo amore fruor.
κλεψιγαμία, ἡ· amor furtivus. ἐκ κλεψιγαμίας, furtivo amore (natus).
κλεψίγαμος, ον· clam amore fruens.
κλεψιαῖος, α, ον· furto ablatus
κλεψίνοος, -ουν versutus, a, um.
κλεψύδρα, ἡ clepsydra, -ae, θ.
κληδονίζομαι omen accipio.
κληδόνισμα, τό· omen, -inis, οὐ.
κληδονισμός, ὁ· ominatio, -onis, θ.
κληδουχέω -ῶ· claves habeo.
κληδοῦχος, ὁ· claves tenens.
κληδών, ἡ· omen -inis, οὐ. fama -ae, θ rumor, -oris, ἀ.
κλῆθρον, τό claustrum, -i, οὐ.
κλῆμα, τό· vitis, -is, θ. κλάδος κλ. pampĭnus, -i, ἀ. κλήματι κεκοσμημένος, pampineus, a, um
κλημάτιον, τό· viticula, -ae, θ.
κλημάτινος,η,ον· pampineus, a, um.
κληματίς (φρύγανον) sarmentum, -i.
κληματώδης, ες· pampinosus,a,um
κληρικός, ὁ· clericus, -i, ἀ.
κληροδοσία, ἡ· 1) sorte distributio rei. 2) = κληροδότημα, legatum, -i, οὐ.
κληροδοτέω -ῶ· 1) sorte distribuo aliquid 2) κληροδ. τινα, heredem facio aliquem 3) κληροδ. τινί τι, lego (-are) alicui aliquid,
***κληροδότημα, τό·** legatum, -i, οὐ.
κληροδότης, ὁ· legator, -oris, ἀ.
κληρονομέω -ῶ. 1 hereditatem adeo (accipio, consequor). ἐκληρονόμησεν, obvenit illi hereditas 2) κληρ. τινός, aliquid mihi hereditate obvenit. 3) κληρ. τινα, heredem facio aliquem.
κληρονόμημα,τό· heredium, -ii, οὐ.
κληρονομία, ἡ· hereditas, -atis, θ. μικρὰ κληρονομία, herediolum, -i, οὐ. ἐμβατεύω εἰς τὴν κληρονομίαν (= κληρονομῶ), adeo (cerno) hereditatem.
κληρονομικός· hereditarius, a, um.
κληρονόμος, ὁ, ἡ· heres, -êdis, ἀ. θ. ὁ τοῦ ὅλου κληρονόμος, heres ex asse ὁ τοῦ τριτημορίου κληρονόμος, heres ex teruncio ὁ ὑποκατάστατος ὁ δευτερεύων κληρονόμος heres secundus, substitutus καθίστημι τινα δευτερεύοντα κληρονόμον substituo aliquem heredem — *κληρονόμον διὰ διαθήκης τῆς ἐμῆς ποιοῦμαι καθίστημι τινα, testamento aliquem bonorum heredem instituo *ἄνευ κληρονόμων ἐτελεύτησε, sine liberis decessit
κλῆρος, ὁ· 1) sors, rtis, θ. ἐμβάλλω τοὺς κλήρους εἰς τὴν κληρωτίδα conjicio sortes in sitellam. ὁ κλῆρος ἐκπίπτει, sors excidit, exit κλήρῳ λαγχάνω, sorte mihi aliquid obvenit ἀπὸ κλήρων γενόμενος, sorte ductus. κλήρῳ sortito; ex sorte. 2 = κληρονομία, hereditas, -atis, θ †3) = τὸ ἱερατεῖον, clerus, -i, ἀ. sacerdotes, um, ἀ.
κληρουχικός νόμος· lex agraria.
κληροῦχοι, οἱ· agrarii, -orum *νεοελ.
κληροῦχος sorte ductus miles; tiro, -onis, ἀ.
κληρόω -ῶ τινα· sorte lego aliquem κληρῶ τινί τι. sorte adtribuo alicui aliquid. **κληροῦμαι,** sortior (-îtus sum,-iri). κληροῦμαί τι (= κλήρῳ λαγχάνω τι), sortior aliquid (τὴν Ἱσπανίαν Hispaniam).
κλήρωσις, ἡ· sortitio, -onis, θ.
κληρωτής, ὁ sortitor, -oris, ἀ.
κληρωτί· sortito; ex sorte.
κληρωτίς, ἡ· sitella, -ae, θ. urna, -ae θ.
κληρωτός, ή, όν· sorte ductus, a, um; sorte lectus, a, um.
κλῄς, ἡ· clavis, -is, θ.
κλῆσις, ἡ· 1) vocatio, -onis, θ. 2) ἡ ἐπὶ δεῖπνον, ἡ εἰς δίκην κλῆσις, vocatus, -us, ἀ. 3) = κλάσις μοῖρα, classis, -is. θ.
κλητέος, α, ον· vocandus, a, um.
κλητεύω· in jus voco (aliquem).
κλητήρ, ὁ· vocator, -oris, ἀ. adparitor, -oris ἀ·
κλητικός, ή, όν· vocativus, a, um. κλητ. πτῶσις, vocativus casus.
κλητός, ή, όν· 1) vocatus, a, um. 2) invitatus, a, um.
κλήτωρ, ὁ· vocator, -oris, ἀ. adparitor, -oris, ἀ.
κλιβανεύς, ὁ· fornacarius, -ii, ἀ.
κλιβανίτης ἄρτος· panis in fornace coctus.

κλίβανος, ὁ fornax, -acis, θ.
κλίμα (γεωγρ.) clima, -atis, οὐ.
κλιμάκειον, τό parva scala.
κλιμακηδόν gradatim
κλιμακίς, ἡ climacis, -idis, θ.
κλιμακοφόρος, ον scalam gerens.
κλιμακτήρ, ὁ climacter, -eris, ἀ.
κλιμακώδης, ες scalaris, e; gradatus, a, um.
κλιμακωτός, όν scalaris, e.
κλῖμαξ, ἡ 1) scala, -ae, θ. ἰδ. πληθ. scalae, -arum 2) ἐν τῇ ῥητορικῇ climax, -acis θ. gradatio, -onis, θ.
κλινάριον, τό lectulus, -i, ἀ.
κλίνη, ἡ 1) lectus, -i, ἀ. κοιμῶμαι ἐν κλίνῃ, cubo in lecto. ἐγείρομαι ἐκ τῆς κλίνης, surgo lecto 2) φορητὴ κλίνη, lectica, -ae, θ. 3) δειπνητικὴ κλίνη, lectus, -i ἀ. 4) νεκρικὴ κλίνη, lectus funebris ἢ ἁπλ. lectus.
κλινήρης εἰμί· lecto teneor; aegrotus sum.
κλινίδιον, τό lectulus, -i, ἀ.
κλινικός, ή, όν clinicus, -i, ἀ. ἡ *κλινική*, clinice, -es, θ
κλινοποιός, ὁ lectarius, -ii, ἀ.
κλινόπους, ὁ pes lecti.
κλινοφόρος, ὁ lecticarius, -ii, ἀ.
κλινοχαρής, ές lectum amans.
κλιντήρ, ὁ lectus, -us, ἀ.
κλιντήριον, τό lectulus, -i, ἀ.
κλίνω 1) inclino, -are, aliquid. κλίνω τὰ γόνατα, genua inclino. 2) ἐν τῇ γραμμ. declino, -are, aliquid (τὰς λέξεις verba). 3) *οὐδ.* α) ἡ φάλαγξ κλίνει, acies inclinatur ὁ ἥλιος κλίνει, sol se inclinat κλίνω (= ῥέπω) πρός τινα, me inclino ad aliquem. β) ἐπὶ τὸ χεῖρον κλίνω, inclino, -are. γ) vergo, -ere. ἡ ἡμέρα κλίνει, dies vergit κεκλιμένος πρὸς ἄρκτον, vergens ad septentriones.
κλισία, ἡ talernaculum -ii. οὐ.
κλίσις, ἡ 1) inclinatio -onis, θ. 2) ἐν τῇ γραμμ. declinatio, -onis, θ.
κλισμός, ὁ lectus, -us, ἀ.
κλιτός, ή, όν declivis, e.
κλιτύς, ἡ devexitas montis.
κλοιός, ὁ collare, -is, οὐ.
κλοιόω -ῶ collari includo.
κλονέω -ῶ agito, -are; quatio ἢ concutio, (-ussi, -ussum, -ere) aliquid· *κλονέομαι -οῦμαι* titŭbo -are.
κλόνησις, ἡ concussio, -onis, θ.
**κλονισμός, ὁ* motus vehemens; concussio, -onis, θ.
**κλονίζω* vehementer moveo, -ere; concutio, -ere *κλονίζομαι*, titŭbo, -are, vacillo, -are.
κλόνος, ὁ motus vehemens.
κλοπαῖος, α, ον furtivus, a, um.
κλοπεία, ἡ furtum, -i, οὐ.
κλοπεύς, ὁ fur, -uris ἀ.
κλοπή, ἡ furtum, -i, οὐ. καταψηφίζομαί τινος ἐπὶ κλοπῇ, furti damno aliquem.
κλοπικός, ή, όν furtificus, a, um.
κλοπιμαῖος, α, ον furtivus, a, um· τὸ κλοπιμαῖον, furtum, -i, οὐ.
κλόπιος, ον furtivus, a, um.
Κλούσιον, τό Clusium, -ii οὐ.
Κλουσῖνος, Clusinus a, um.
κλύδων, ὁ 1) fluctus, -us, ἀ. 2) tempestas, -atis, θ.
κλυδωνίζομαι fluctibus agitor; fluctuor, -ari.
κλυδώνιον, τό fluctus exiguus
κλύζω 1) adluo, -ere, aliquid 2) = ἀποπλύνω, abluo -ere, aliquid
κλύσις, ἡ ablutio -onis, θ
κλύσμα, τό 1) ablutio onis, θ. 2) = κλυστήρ, clyster, -eris, ὁ.
κλυστήρ, ὁ clyster, -eris, ἀ.
κλυστήριον, τό clysterium, -ii, οὐ.
κλυτός, ή, όν inclytus, a, um; clarus, a, um; illustris, e.
κλύω audio, -ire.
κλωβίον, τό parva cavea.
κλωβός, ὁ cavea, -ae, θ.
κλωγμός, ὁ singultus, -us, ἀ.
κλώζω (ἐπὶ ὀρν.) singultio, -ire; glocio, -ire.
Κλωθώ, ἡ Clotho, -us, θ.
κλώθω (= νήθω) neo (-evi, -ere) aliquid. *μετφ.* τὰ κεκλωσμένα, fato destinata.
κλών, ὁ ramus, -i, ἀ.
κλωνάριον, κλώνιον, τό ramulus, -i.
κλωπεία = κλοπεία.
κλωπικός, ή, όν furtivus, a, um. κλωπικὸν ἀνθρωπάριον, furunculus, -i, ἀ.
κλῶσις, ἡ stamen, -inis, οὐ.
κλῶσμα, τό stamen, -inis, θ. filum, -i, οὐ. 1) = *κλωστή*, filum, -i, οὐ.
**κλῶσσα, ἡ* gallina incubans; matrix, -icis, θ.
κλωσσάω -ῶ ova foveo.

κλαστήρ, ὁ· 1) = κλωστή filum, -i, οὐ. 2) = ἄτρακτος, fusus, -i, ἀ.
κλωστός, ή, όν· nendo tortus,a,um.
κλώψ, ὁ· fur, -uris, ἀ.
κνάμπτω, κναφεῖον, κναφεύς κτλ. ἰδὲ **γνάμπτω, γναφεῖον, γναφεύς** κτλ.
κνάω -ῶ· scabo, -ere, aliquid κνῶμαι τὴν κεφαλήν, scalpo caput.
κνεφάζω· tenebras obduco
κνεφαῖος, α, ον· caligenosus, a, um.
κνέφας, τό· 1) caligo, -inis, θ. 2) crepusculum, -i, οὐ
κνηθμός, ὁ· prurîtus, -us, ἀ.
κνήθω· scabo, -ere, aliquid scalpo, -ere aliquid (τὴν κεφαλὴν caput. **κνήθομαι** prurio, -ire.
κνηκοειδής, ές· cnico similis.
κνῆκος (ὁ.), **ἡ**· cnicus, -i, ἀ.
κνημαῖος, α, ον· tibialis, e.
κνήμη, ἡ· 1) ὁ αὐλὸς τῆς κν. tibia, -ae, θ. 2) = γαστροκνημία, sura, -ae θ. 3) = τὸ κάτω σκέλος, crus, -uris, οὐ.
κνημιδωτός, ή, όν· ocreatus, a, um.
κνημίς, ἡ· ocrea, -ae, θ.
κνημοπαχής, κνημώδης, ες· suris crassis.
κνησιάω -ῶ· prurio, -ire.
κνησμός, ὁ· pruritus, -us, ἀ.
κνησμώδης, ες· pruritum excitans.
κνηστήριον, τό· radula, -ae, θ.
κνηστιάω -ῶ· prurio, -ire.
κνηστός, ή, όν· rasus, sectus,a,um.
κνῆστρον, τό· radula, -ae, θ.
κνιδάω -ῶ· urticis flagello; *μετφ.* prurio, -ire.
κνίδη, κνίζα, ἡ· urtîca, -ae, θ.
κνίζω· rado, -ere; scalpo, -ere, aliquid κνίζει, pruritum facit. **κνίζομαι**, prurio, -ire.
κνιπεία, ἡ· avaritia sordida.
κνιπός, όν· avarus, a, um.
κνιπότης, ἡ· = κνιπεία.
κνισμός, ὁ· prurîtus, -us, ἀ. prurîgo, -inis, θ.
κνισμώδης,ες· pruriginosus, a, um.
κνίσσα, ἡ· nidor, -oris, ἀ. ἡ τῆς κνήμης ὀσμή, odor nidoris.
κνισσαλέος, α, ον· nidore plenus.
κνισσάω -ῶ· nidore repleo
κνισσηρός, ά, όν· nidore plenus.
κνισσώδης, ες, κνισσωτός, ή, όν· nidore plenus, a, um; nidorosus, a, um.

κνίψ, ἡ· culex, -icis, ἀ.
κνυζάω-ῶ κνυζῶμαι) gannio,-ire.
κνυζηθμός, ὁ· gannitus, -us, ἀ.
κνύζημα, τό· gannîtus; vagîtus.
κνύζω, κνύζομαι· gannio, -ire.
κνώδαλον, τό· animal ferum.
κνώδαξ, ὁ cnodax, -acis, ἀ.
κνώδων, ὁ mucro -onis ἀ.
κνώσσω· profunde dormio.
κοβαλεία, ἡ· adulatio dolosa.
κόβαλος, ὁ homo vafer
κογχάριον, κογχίον· conchula, ae,θ.
κόγχη, ἡ concha, -ae, θ.
κογχίτης (λίθ.)· conchites.
κογχοειδής, ές· conchatus, a, um.
κογχοθήρας, ὁ· conchîta -ae, θ.
κόγχος, ὁ· conchis, -is, θ.
κογχύλη, ἡ· murex, -ĭcis, ἀ.
κογχυλεκτής (κογχυλιολέκτης), ὁ· conchylilegulus, -i, ἀ.
κογχύλιον, τό· conchylium; murex.
κογχυλιώδης, ες· conchylii similis.
κογχυλιωτός· conchyliatus, a, um.
κοδράντης, ὁ· quadrans, ἀ.
κόθορνος, ὁ· cothurnus, -i, ἀ.
κοΐζω· grunnio, -ire.
κοιλαίνω· cavo, -are, aliquid.
κοίλανσις, ἡ· cavatio, -onis, θ.
κοιλάς ἡ· vallis, -is, θ. μικρὰ κοιλάς, vallicula, -ae, θ.
κοίλασμα, τό· cavitas, -atis, θ.
κοιλία, ἡ· 1) venter, -tris, ἀ. 2) alvus, -i, θ. 3) uterus, -i, θ.
κοιλιακός, ή, όν· coeliacus, a, um.
κοιλίδιον, τό· ventriculus, -i, ἀ.
κοιλιόδεσμος, ὁ· ventrale, -is, οὐ.
κοιλιόδουλος, ὁ ventri deditus.
κοιλιολυσία, ἡ· ventris solutio.
κοιλιολυτικός, ή, όν· ventrifluus.
κοιλιώδης, ες· ventriosus, a, um.
κοιλίωσις, ἡ· cavitas, -atis, θ.
κοῖλος, η, ον· cavus, a, um. κοῖλος τόπος, cavus (locus)· τὸ κοῖλον, cavum, -i, οὐ. κοῖλοι μῆνες cavi menses.
κοιλότης, ἡ· cavatio, -onis, θ. cavatura, -ae, θ.
κοιλόφθαλμος, ον· cavis oculis.
κοιλόφυλλος, ον· cavis foliis.
κοιλόω -ῶ· cavo, -are· ὁ κοιλῶν, cavator, -oris, ἀ.
κοιλώδης, ες· cum locis cavis.
κοίλωμα, τό· cavum, -i, οὐ. cavatio, -onis, θ. ἐν κοιλώμασι ζῶν, cavaticus, a, um.

κοιλώνυξ, ὁ· ungulis cavis.
κοιμάω -ῶ· sopio, -ire, aliquem. μεταφ. lenio, -ire; mitigo, -are. **κοιμῶμαι** α) cubo (-ui, -itum, -are); dormio (-ivi -itum, -ire) β) = ἀποθνήσκω, morior (-tuus sum -i): κεκοιμημένοι mortui, οἱ κοιμηθέντες ἐν Χριστῷ, inferfecti propter religionem Christianam.
κοίμημα, τό· dormitio -onis, θ.
κοίμησις, ἡ· dormitio, -onis, θ.
κοιμητήριον, τό· 1) = κοιτών, dormitorium, cubitorium, -ii, οὐ. 2) = νεκροταφεῖον, coemeterium, -ii, οὐ. sepulcretum, -i, οὐ.
κοιμίζω· sopio, -ire, aliquem.
κοινῇ communiter. τὰ κοινὰ συμφέροντα, quae cummuniter utilia sunt κοινῇ σὺν τοῖς φίλοις, una cum amicis.
κοινισμός, ὁ· dialectorum confusio.
†**κοινοβιακός** in coenobio degens.
†**κοινοβιάρχης**, ὁ· abbas, -âtis, ἀ.
†**κοινόβιον**, τό· abbatia, -ae, θ. coenobium -ii, οὐ.
κοινόβιος, ὁ· coenobîta, -ae, ἀ.
κοινοβλαβής, ές· in commune noxius, a um.
κοινοβουλευτικός, ή, όν· ad commune consilium pertinens. *κοινοβ. ἀνήρ. homo senatorius.
κοινοβουλέω -ῶ· una cum aliis delibero.
κοινοβούλης, ὁ senator, -oris, ἀ.
***κοινοβούλιον**, τό· consilium, -ii, οὐ. senatus, -us, ἀ συγκαλῶ τὸ κοινοβούλιον,convoco consilium ἢ senatum.
κοινογαμία, ἡ· connubia promiscua.
κοινογενής· communi genere natus.
κοινογονία, ἡ· generatio communis.
κοινοεργός, ὁ· laboris particeps.
***κοινοκτημοσύνη**·bonorum aequatio.
κοινολεκτέω -ῶ· vulgo loquor.
κοινολέκτως· vulgari sermone.
κοινολεξία, ἡ· vulgaris lectio.
κοινολογέομαι -οῦμαί τινι πρός τινα colloquor (-cutus sum, -i) cum aliquo. κοινολογοῦνται ἀλλήλοις περί τινος, inter se colloquuntur de aliqua re.
***κοινολογέω**-ῶ· vulgo, divulgo, -are, aliquid. in populum profero aliquid.
κοινολόγημα τό colloquium, -ii, οὐ.
***κοινολόγησις**, ἡ· divulgatio, -onis, θ.
κοινολογία, ἡ· colloquium, -ii, οὐ.
κοινόπλους· navicationis socius.
κοινοποιέομαι -οῦμαι· commune facio (aliquid). communico, -are aliquid.
κοινοποίησις, ἡ· communicatio -onis, θ.
κοινοπραγέω -ῶ· communiter aliquid facio ἢ ago.
κοινοπραγία.ἡ· commune coeptum
κοινός, ή, όν· 1) communis e. κοινὸν ἐλάττωμα. commune vitium. κοινὸς νοῦς, communis sensus. τοῦτο ἐμοί τε καὶ σοὶ κοινόν ἐστι, hoc mihi et tibi commune est. 2) publicus, a, um. τὰ κοινὰ τῆς πόλεως ἱερά, sacrificia publica εἰσφέρω εἰς τὸ κοινόν, in publicum refero βουλεύομαι περὶ τοῦ κοινοῦ, in publicum consulo 3) = χυδαῖος, vulgaris, e. 4) **τὸ κοινόν, τὰ κοινά**, respublica; commune publicum.
κοινότης, ἡ· communitas, -atis, θ.
κοινοτροφία, ἡ· communis victus.
κοινοφιλής, ές· eadem amans.
κοινόφρων, ον· eadem sentiens.
κοινοχρηστία, ἡ· publica utilitas.
κοινόω -ῶ τί τινι· communico (-are) aliquid cum aliquo **κοινοῦμαί** τινι περὶ τῶν μεγίστων, communico cum aliquo de maximis rebus.
κοινών, ὁ. socius, -ii, ἀ.
κοινωνέω -ῶ τινος· commune aliquid habeo, particeps sum alicujus rei. κοινωνῶ τοῦ πολέμου, particeps sum belli· κοινωνῶ τινος τινι, communico aliquid cum aliquo; consocio aliquid cum aliquo. τοῖς φίλοις κοινωνῶ τῆς ἀδικίας, cum amicis consocio injuriam. ὁ τοιοῦτος τῷ τοιούτῳ κοινωνεῖ, talis cum tali consociatur. κοινωνεῖν ἀλλήλοις οὐκ ἐθέλουσι, convenire nolunt.
κοινώνημα, τό· commercium,-ii, οὐ.
κοινώνησις, ἡ· communicatio, participatio, -onis, θ.
κοινωνία, ἡ 1) communio, -onis, θ. 2) consortio, -onis, θ. 3) societas, -atis, θ. 4) † sacra coena.
κοινωνικός, ή, όν· socialis, e.
κοινωνικῶς· socialiter.
κοινωνός τινος· 1) particeps (-ipis) alicujus rei. 2) consors (-rtis) alicujus rei (ἐκείνων τῶν καιρῶν, illorum

temporum). 3) ὁ κοινωνός· socius, -ii, ἀ. particeps, -ipis.
κοινωφέλεια, ἡ communis utilitas.
κοινωφελής, ές· omnibus utilis
κοιρανέω -ῶ· dominor, -ari.
κοιρανία, ἡ dominium, -ii, οὐ.
κοίρανος, ὁ dominus; rex.
κοιτάζομαι· cubo. -are; cubito,-are ἡ ὥρα τοῦ κοιτάζεσθαι, concubia nox concubium.
κοιταῖος, α, ον· 1) in lecto cubans. 2) κ. γίγνομαι, pernocto, -are. 3) τὸ κοιταῖον, lustrum, -i, οὐ.
κοίτη, ἡ· 1) = εὐνή, lectus, -us, ἀ. cubile, -is, οὐ. κοίτη γαμήλιος, lectus jugalis. 2) = ὥρα τοῦ κοιτάζεσθαι. tempus cubandi. 3) κοίτη ποταμοῦ, alveus fluminis.
κοιτίς, ἡ· 1) cistella, -ae, θ. *2) νεοελ. cunabula, -orum, οὐ.
***κοιτοφθορία, ἡ·** adulterium, -ii. οὐ.
κοιτοφθορῶ adulterium comitto
κοιτών, ὁ· cubiculum, -i, οὐ τοῦ κοιτῶνος ἐσθής, cubicularia vestis.
κοιτωνίσκος, ὁ· parvum cubiculum
κοιτωνίτης, ὁ· cubicularius, -i, ἀ.
***κόκκαλον, τό·** os, ossis, οὐ. κόκκαλα, ossa. κ. ἰχθύων, spina, -ae, θ.
κοκκίζω· grana eximo.
κοκκινίζω· 1) coccino tingo, -ere· *2) νεοελ. rubesco, -ere.
κόκκινος, η, ον· 1) coccinus, a um. κόκκινα ἐνδύματα, coccina, -orum. οὐ *2) νεοελ. ruber, bra, brum; rubens, -ntis.
κοκκινοβαφής, ές· coccineus, a, um. κ. ἐνδύματι ἐνδεδυμένος, coccinatus, a, um.
κοκκονάριον,τό· pini nucamentum
κόκκος, ὁ granum, -i. οὐ.
κοκκύζω (ἐπὶ ἀλεκτ.)· cucurio, -ire
κοκκύμηλον, τό· prunum, -i, οὐ.
κοκκύμηλος, κοκκυμηλέα, ἡ· prunus, -i.
κόκκυξ, ὁ· coccyx, -ygis, ἀ.
κοκκυσμός, ὁ cantus galli.
κολάζω· 1) = τιμωρῶ, punio (-ivi, -itum, -ire) aliquem; castigo, -are, aliquem; poenâ afficio aliquem. ταῖς μεγίσταις τιμωρίαις κολάζω τινά, poenis aliquem afficio maximis. **κολάζομαι** punior (-itus sum, -iri); castigor, -ari; poenae de me sumuntur (sumptae sunt), poenae mihi infliguntur (-ctae sunt). 2) = συστέλλω, castigo, -are. reprimo, -ere; coerceo, -ere, aliquid. 3) = μετριάζω τι moderor, -ari. aliquid. κολάζω τὸν θυμόν, gaudium moderor.
κολακεία, ἡ· adulatio, -onis θ blandi ia, ae θ
κολάκευμα,τό blandimentum. -i οὐ.
κολακευτέον· adulandum est.
κολακευτικός, ή όν· blandus. blandidicus a, um κ. λέξις, vox blanda. κ. λόγος, blandiloquentia. -ae θ
κολακευτικῶς· blande, adsentatorie
κολακεύω τινά adulo, -are ἢ συνήθ.) adulor -atus sum -ari) aliquem; blandior (-itus sum, iri) alicui; adsentor, -ari. alicui **κολακεύομαι** ὑπό τινος adulor ab aliquo. ἐκολακεύθη ὑπὸ τῶν φίλων adulatus est ab amicis. ἔχαιρε κολακευόμενος, gaudebat, quod adulabatur. οἱ κόλακες καὶ οἱ κολακευόμενοι adulatores et ei qui ab aliis adulantur.
κολακικός, ή, όν blandificus, adulatorius, a, um. κολακικώτατος πρός τινα, maxime adulatorius in aliquem.
κολακικῶς· adulatorie
κολακίς, ἡ· adulatrix, -icis, θ.
κόλαξ, ὁ· adulator, -oris, ἀ. adsentator, -oris, ἀ.
κολαπτήρ, ὁ· scalprum, -i, οὐ.
κολάπτω· scalpo, -ere.
κόλασις, ἡ· 1) = τιμωρία, castigatio, -onis, θ. punitio, -onis, θ. *2) = ᾅδης, inferi. -orum, ἀ. sedes impiorum apud inferos.
κόλασμα, τό· poena, -ae, θ.
κολασμός, ὁ· 1) punitio, -onis, θ. 2) moderatio, -onis θ.
κολάστειρα, ἡ· castigatrix, -icis θ.
κολαστέος, α, ον· puniendus, a, um.
κολαστήριον, τό· 1) locus supplicii. 2) tormentum, -i, οὐ.
κολαστής, ὁ punitor, -oris, ἀ.
κολαστικός, ή, όν· 1) poenas infligens. 2) moderandi vim habens.
κολάστρια, ἡ· castigatrix, -icis, θ.
κολαφίζω· alapam infligo; colaphizo, -are. **κολαφίζομαι**, colaphis vapulo.
κολάφισμα, τό, κόλαφος, ὁ alapa, -ae, θ. colaphus, -i, ἀ.
κολεός, ὁ· 1) = ξιφοθήκη, vagina, -ae, θ. 2) = μέτρον τι, culeus, -i, ἀ.

κόλλα, ἡ gluten, -inis, οὐ.
κολλάω -ῶ glutino. -are, aliquid. κολλῶμαι adhaeresco, ere.
κόλλημα, τό· glutinamentum,-i,οὐ.
κόλλησις, ἡ· glutinatio, -onis, θ
κολλητήριον, τό glutinium, i. οὐ
κολλητικός, ή, όν· 1) glutinativus, a, um. *2) νεοελ. (ἐπὶ μιάσμ. λοιμοῦ κτλ.), contagiosus, a, um.
κολλητής, ὁ glutinator, -oris, ἀ
κολλητός, ή, όν· glutinatus, a, um.
κολλοπεύω cinaedus sum.
καλλοπώλης, ὁ gluminis venditor
κολλυβιστής, ὁ nummularius, -i, ἀ collybista, -ae, θ.
κόλλυβος, ὁ· collybus, -i, ἀ.
κολλύρα, ἡ· collyra, -ae, θ.
κολλύριον, τό· collyrium, -ii, οὐ.
κολλώδης, ες· glutinosus, a, um.
κολοβοκέρατος cornu mutilato.
κολοβόκερκος caudâ mutilatus.
κολοβός, ή, όν· mutilus, a, um.
κολοβότης, ἡ· mutilatio, -onis, θ.
κολοβόω -ῶ· mutilo, -are.
κολόβωμα, τό mutilum, -i, οὐ.
κολόβωσις, ἡ mutilatio -onis, θ.
κολοβωτής, ὁ mutilator, -oris, ἀ.
κολοιός, ὁ graculus. -i, ἀ.
κολοιώδης, ες graculis similis.
κολοκασία, κολοκάσιον (φ.)· colocasia -ae. θ. colocasium -i, οὐ.
κολοκύνθη, κολοκύντη, ἡ (καρπ. καὶ φ.) cucurbita, -ae, θ. ὅμοιος κολοκύντῃ, cucurbitinus, a, um.
κολοκύνθινος, η ον· e cucurbitis factus, a, um
κολοκυνθίς, ἡ· colocynthis, -idis, θ.
κολοκύντιον, τό· cucurbitula, -ae, θ.
κόλος βοῦς, τράγος· curtis ἢ mutilis cornibus bos, hircus
Κολοσσαί, αἱ Colossae, -arum.
κολοσσιαῖος, (κολοσσαῖος), α, ον· colossêus, a, um; grandis, is; immanis, e.
κολοσσικός, ή, όν· colossicus,a,um.
κολοσσός, ὁ· colossus, -i, ἀ.
κολοσυρτός, ὁ· tumultus, -i, ἀ.
κόλουρος, ον· colûrus, a, um. κόλουροι (κύκλοι), coluri, -orum.
κόλουσις, ἡ· mutilatio, -onis, θ.
κολούω τινὰ ἤ τι· mutilo, -are, aliquem ἢ aliquid, μετφ. debilito, -are.
Κολοφών, ἡ· Colophon, -ônis, θ. Κολοφώνιος, Colophonius, a, um.

κολοφών, ὁ fastigium, -ii, οὐ. culmen. -inis, οὐ.
κολποειδής, ές· sinui similis.
κόλπος, ὁ· 1) sinus. -us, ἀ. 2) κ. τῶν γονάτων, gremium -ii, οὐ
κολπόω -ῶ sinuo, -are, aliquid. κολποῦμαι. sinuor (-atus sum, -ari). κόλπος κολπούμενος, sinus sinuatus, circumductus.
κολπώδης, ες· sinuosus, a, um.
κολπωδῶς sinuose
κόλπωμα, τό sinuamen. -inis, οὐ.
κόλπωσις, ἡ· sinuatio, -onis, θ.
κολπωτός, ή, όν sinuatus. a, um.
κολυμβάς (ἐλαία)· colymbas. -adis, θ.
κολυμβάω -ῶ· 1) nato, -are. 2) urînor, -ari.
κολυμβήθρα, ἡ· 1) natatoria, -ae, θ. natabulum, -i, ἀ piscîna, -ae, θ. 2) † baptisterium, -ii, οὐ.
κολύμβησις, ἡ· natatio, -onis, θ. natatus, -us, ἀ. urinatio, -onis, θ.
κολυμβητής, ὁ· natator, -oris, ἀ. urinator, -oris. ἀ.
κολυμβητικός, ή, όν· natatorius, a. um; natandi peritus. ἡ κολυμβητική, urinandi ars.
Κολχίς, ἡ· Colchis, -idis, θ. Κόλχος, Colchus, -i, ἀ. Κολχικός, Colchus ἢ Colchicus, a, um. τὸ κολχικόν (ὁ). colchicum, -i, οὐ.
Κολωναί, αἱ· Collonae, -arum.
κολώνη, ἡ· collis, -is. θ.
κολωνοειδής, ές· colli similis.
κολωνός, ὁ collis, e.
Κολωνός, ὁ· Colônus, -i, ἀ. Οἰδίπους ὁ ἐπὶ Κολωνῷ, Oedipus Coloneus.
κόμαρον, τό. arbutum, -i, οὐ.
κόμαρος, ἡ· arbutus. -i, θ.
κομαροφάγος, ον· arbutis vescens.
κομάω, ῶ· 1) como (-avi, -atum, -are); comam nutrio; comam colo. κομῶν, comans, -ntis. κομῶντες τὰς κεφαλάς, capite comoso. τρίχες κομῶσαι, crînes comantes. 2) ἐπὶ δένδρ. foliis, frondibus como ἢ ornatus sum. 3) μετφ. = μέγα φρονῶ, effero me, superbio (aliqua re).
κόμβος, ὁ· nodus, -i, ἀ.
κομέω -ῶ· curam gero.
κόμη, ἡ· 1) coma, -ae, θ. caesaries, -ei, θ. capillum, -i, οὐ. crines, -ium, ἀ. πλ. κόμην τρέφω, comam nutrio; capillor, -ari. κείρομαι τὴν κόμην,

tondeor comam. τῇ χειρὶ δράττομαι τῆς κόμης τινός, implico comam alicujus manu. κόμαι πρόσθετοι, comae appositae. ἀναδοῦμαι ταινίᾳ τὴν κόμην cogo nodo comas, renodo comas. κόμας τῇ κεφαλῇ ἐπετίθετο ξανθάς, flavam capiti caesariem imponebat. 2) ἐπὶ δένδρ. coma, -ae, θ.

κόμης, ὁ· praefectus; comes, -itis, ἀ.

κομήτης, ὁ· 1) = comans, -ntis, comatus, a, um; crinîtus, a, um. 2) (ἀστὴρ) κομήτης, stella crinita, mometes, -ae, ἀ.

1.**κομιδή, ἡ·** portatio, -onis, θ. portatus, -us, ἀ. importatio, -onis, θ. κ. σίτου, advectio frumenti.

2.**κομιδῇ** 1) valde; admodum. 2) prorsus; omnino. κομιδῇ μὲν οὖν, prorsus quidem.

κομίζω· 1) porto (-avi, -atum. are) aliquid. κομίζω τινὶ ἀγγελίαν, porto nuntium ad aliquem. 2) κ. ἐφ' ἁμάξης, ἐφ' ἵππου. ἐν πλοίῳ, ἐπὶ τῶν ὤμων κτλ. veho (vexi, vectum, -ere aliquid 3) fero (tuli, latum, -erre) aliquid. κομίζω ἀργύριον πρός τινα. fero argentum ad aliquem. κομίζω πρός τινα ἐπιστολήν, fero ad aliquem epistolam.

κομίζομαι· 1) portor, -ari; vehor, -i. ἐπὶ ὀχήματος κομίζομαι, portor vehiculo, plaustro vehor. 2) = λαμβάνω τι, feror, accipio (aliquid). κομίζομαι καρπόν, μισθόν, feror fructum, praetium. κομίζομαι νίκην ἔκ τινος, victoriam feror ex aliquo. κομίζομαι τὴν ἐπιστολήν, accipio literas, feruntur ad me literae. ἐκομισάμην τὴν παρ' ὑμῶν ἐπιστολήν, literas a vobis missas accepi. 3) κομίζομαι χάριν, consequor (obtineo) gratiam. 4) recipio, -ere τοὺς νεκροὺς κομίζεται τῇ ὑστεραίᾳ ὑποσπόνδους, mortuos recipit sequenti die facto foedere.

κομιστήρ (κομιστής), ὁ· portator, -oris, ἀ.

κομιστικός, ή, όν· portatorius, a, um.

κόμιστρον, τό· praemium quod portatori datur; praemium portatoris.

***κομιτᾶτον, τό** consilium delectorum virorum de aliqua re deliberantium.

κόμμα, τό· 1) segmen, -inis, οὐ. 2) nota in numo percussa, moneta. τῷ κακίστῳ κόμματι, numis pessimae notae, adulterinis numis. τοῦ πονηροῦ κόμματος = κίβδηλος, non bonae notae; adulterius· μετφ περὶ ἀνθρ. ὁ πονηροῦ κόμματος, improbus et pravus. 3) ἐν τῇ γραμ. comma -atis, θ. incisum -i, οὐ. *4) νεοελ ἡ ἐν τῇ πολιτείᾳ μερίς, pars -rtis, θ. καὶ συνηθεστ partes, -ium factio onis, θ. τὸ δημοκρατικὸν κόμμα, partes populares τὸ τοῦ Σύλλα κόμμα. partes Sullanae ἀρχηγὸς τοῦ κόμματος, princeps partium τὸ ἀντίπαλον κόμμα. adversa pars. μετ' οὐδενὸς κόμματός εἰμι, neutrius, nullius partis sum.

***κομματάρχης, ὁ** factionarius, -i, ἀ.

κομματικός ή, όν 1) commatibus constans τὸ κομματικόν postrema chori pars *2) νεοελ. alterius partis studiosus. Ἴδε **κόμμα** 3 καὶ 4.

κομμάτιον, τό parvum segmentum.

κόμμι, τό gummi οὐ ἄκλ.

κομμιώδης, ες gummeus. a um.

κομμός (=κοπετός) planctus, -us.

κομμόω -ῶ como (compsi, comptum, -ere); nimis orno are.

κόμμωσις, ἡ· comptus, us, ἀ

***κομμωτήριον, τό·** comptorium, -i οὐ?

κομμωτής, ὁ· comarum ornator, καὶ ἐν γεν. ornator, -oris ἀ.

κομμωτική. ἡ· comptoria ars

κομμώτρια, ἡ· comarum ornatrix, καὶ ἐν γέν ornatrix, -icis, θ

κομμώτριον, τό· calamistrum, -i.

κομοτροφέω-ῶ· comam alo; comam colo. κομοτροφῶν, comans comatus.

κομπάζω· magnopere me jacto; glorior (-atus sum), -ari.

κομπασμός, ὁ· jactatio, -onis, θ. gloriatio, -onis, θ.

καμπαστής, ὁ· jactator, -oris, ἀ gloriator, -oris, ἀ.

κομπαστικός· jactabundus, a, um.

κομπαστικῶς· jactabunde.

***κομπορρημονέω -ῶ·** grandibus me verbis jactito; glorior, -ari.

κομπορρημοσύνη, ἡ· magnificentia verborum; vaniloquentia, -ae, θ. inanis jactantia.

κομπορρήμων, ον· qui grandibus se verbis jactitat; grandiloquus, gloriosus (homo).

κόμπος, ὁ· jactatio, -onis, θ. ostentatio, -onis, θ. κόμπος λόγων, ostentatio et jactatio verborum.

κομπώδης, ες jactabundus, a, um. τὸ κομπῶδες, jactantia -ae, θ.
κομπωδῶς· jactabunde.
κομψεία, ἡ elegantia, -ae, θ.
κομψεύω· lepidum aliquid reddo; lepide aliquid facio, dico. **κομψεύομαι,** α) scitum me gero; urbane jocor. β) lepide dicor, scite dicor. τοῦτο κεκόμψευται, id scite dictum est. *γ) νεοελ. = καλλωπίζομαι, me orno ἢ como; κομψευόμενος, qui se ornat; ornatus, a, um; bellulus, a, um.
κομψοέπεια, ἡ lepor, -ôris, ἀ.
κομψοεπής, ές· facetus, a, um.
κομψολογέω, -ῶ· lepide loquor.
κομψολογία, ἡ· lepidus sermo.
κομψολόγος, ον· facetus, a, um.
κομψοπρεπής, ές· festivus, a, um; elegans -ntis.
κομψός, ή, όν scitus, a, um; elegans, -ntis; venustus, a, um; facetus, a, um; comptus, a, um. **κομψόν,** quicquid scitum et venustum est.
κομψότης, ἡ elegantia, -ae, θ. lepor, -ôris, ἀ. venustas, -atis, θ.
κομψῶς· scite; eleganter; lepide; festive; compte.
κοναβέω -ῶ· resono, -are.
κόναβος, ὁ· sonitus, -us, ἀ.
κονδύλη, ἡ· tuber, -eris, οὐ.
κονδύλιον, τό calamus, -i, ἀ. stylus, -i, ἀ.
κονδυλίζω τινά· pugnis aliquem caedo.
κόνδυλος, ὁ· pugnus condylus, -i, ἀ.
κονδύλωμα, τό· condylôma, -atis, οὐ.
κονία, ἡ· pulvis, -eris, ἀ.
κονίαμα, τό· albarium -i, οὐ.
κονίασις, ἡ· loricatio, -onis, θ.
κονιατής, ὁ· tector albarius.
κονιατός, ή, όν calce obductus.
κονιάω -ῶ· 1) = σκονίζω, pulvere conspergo (aliquid)· 2) = ἀσβεστώνω, calce obduco aliquid; dealbo, -are, aliquid; lorico, -are, aliquid τάφοι κεκονιαμένοι, sepulcra albario illita. τοῖχοι κεκονιαμένοι, parietes dealbati. μεταφ. κονιῶ τὸ πρόσωπον, fuco faciem.
κονίδιον, τό· lens, -ndis, θ.
κόνικλος, ὁ· cuniculus, -i, ἀ.
κονιορτός, ὁ· pulvis, -eris, ἀ. νέφος κονιορτοῦ, pulverea nubes.
κονιορτώδης ες· pulverulentus, pulvereus, a, um.

κονιόω -ῶ· pulverem excito.
1. **κόνις, ἡ**· 1) pulvis, -eris, ἀ. 2) cinis, -eris, ἀ.
2. **κόνις, ἡ**· lens, -ndis, θ αἱ κόνιδες (κ. κονίδες), lendes, -ium.
κονίστρα, ἡ· arêna, -ae, θ.
κονίω ἢ **κονίζω**· pulvere impleo ἢ conspergo (aliquid). **κονίζομαι,** pulvere me conspergo.
κοντάκιον, τό brevis hymnus.
κοντάριον, τό· verutum, -i, οὐ. spiculum -i, οὐ hasta, -ae. θ.
κοντοβολέω -ῶ· contis jaculor.
κοντοπλεύριον, τό· costa brevior.
1 **κοντός, ὁ**· 1) contus, -i, ἀ. 2) hastile, -is, οὐ
2 **κοντός, ή, όν** curtus, a, um; pravus, a, um. κοντὸς ἄνθρωπος, exiguus homo; homo humili statura.
κοντοφόρος, ον· hastatus, a, um.
κοντόχειρ· qui brevi manu est.
κόντωσις, ἡ· piscatio conto.
κόνυζα (ὁ.) conyza, -ae, θ.
κονυζίτης, ὁ· conyzâ conditus.
κοόρτις, ἡ· cohors, -ortis, θ.
κοπάζω· cesso, -are, ἐκόπασεν ὁ ἄνεμος, cessavit ventus. ὁ ἄνεμος κοπάζει, ventus lassatur.
κοπανίζω· pinso, -ere (aliquid); aliquid (in) pilâ contundo. κεκοπανισμένος, η, ον· pinsus, a, um.
***κοπάνισμα, τό**· pinsatio, -onis, θ.
κοπανηστήριον, τό· pistillum, -i. οὐ.
κοπανιστός, ή, όν pinsus, a, um.
κόπανον, τό pistillum -i, οὐ.
κόπασμα, τό· cessatio, -onis, θ.
κοπετός, ὁ· planctus, -us ἀ. plangor, -oris, ἀ.
κοπεύς, ὁ· caelum, -i, οὐ
κοπή, ἡ· sectio, incisio, -onis, θ.
κοπιαρός (= **κοπιαστικός**) laboriosus, a, um; molestus, a, um.
κοπιάω -ῶ 1) laboro, -are. δι' ὅλης τῆς νυκτὸς κοπιάσαντες, totâ nocte laborantes. οὐδὲ εἰς κενὸν ἐκοπίασα, non frustra laboravi. ἐκοπίασα, ἵνα γένηται, laboravi, ut fiat. 2) fatigor, lassor, defetiscor. ὁ οὖν Ἰησοῦς κεκοπιακὼς ἐκ τῆς ὁδοιπορίας, Jessus lassus de via
κοπίς, ἡ· copis. -idis. θ.
κοπιώδης, ες· laboriosus, a, um.
κόπος, ὁ· 1) = πόνος, labor, -oris, ἀ. 2) = κάματος, lassitudo, -inis, θ. ἀναπαύομαι τοῦ κόπου, a lassitudine

acquiesco. ὑπὸ τοῦ κόπου ἀποκάμνω, me vires lassitudine deficiunt.

κοπόω -ῶ· fatigo, -are; lasso, -are (aliquem ἤ aliquid). **κοποῦμαι**, lassor (-atus sum, -ari)· ἐκοπώθη, lassus est de via· κοπωθεὶς ὑπό τινος, lassatus, lassus aliqua re.

κόππα, τό· nota ϙ

κοπραγωγέω -ῶ· fimum veho.

κοπραγωγός, όν fimum vehens.

κόπρανον, τό· stercus, -oris, οὐ.

κοπριέω, -ῶ, κοπρίζω· stercoro, -are, aliquid.

κοπρία ἡ· stercus, -oris, ἀ. fimetum, -i, οὐ. sterquilium, -ii, οὐ.

κοπρίας, ὁ· coprea, ae, ἀ.

κοπρικός, κόπρινος, η, ον, κόπριος, α, ον· stercoreus, a, um.

κόπρισις, κοπρισμός, κόπρωσις· stercoratio, -onis, θ.

κοπριώδης, ες, stercorosus, a, um,

κοπρογενής, ές· in stercore natus.

κοπροδοχεῖον, τό· latrina, -ae, θ.

κοπρολογέω -ῶ· fimum colligo.

κοπρολόγος,ον· qui fimum colligit.

κόπρος, ἡ· 1) stercus, -oris, ἀ 2) fimus, -i, ἀ. 3) = πίασμα, laetamen, -inis, οὐ.

κοπροφορέω, -ῶ· stercus fero.

κοπροφόρος, ον· stercus ferens.

κοπρώδης, ες· stercorosus, a, um.

κοπρών, ὁ· sterquilinium, -ii, οὐ. fimetum, -i, οὐ.

κοπτός, ή, όν· contusus, a, um.

κόπτω· 1) seco, deseco (-cui, -ctum, -are) aliquid. scindo ἤ findo, -ere, aliquid. κόπτω χόρτον, seco pabulum. 2) caedo (cecīdi, caesum, -ere) aliquid. κ. δένδρον, arborem caedo· κόπτω τὸν σῖτον, succido frumenta· κόπτω ἱερεῖον, hostiam caedo (macto) κόπτω (= φονεύω) ἐχθρούς, caedo hostes· 3) κόπτω (= κρούω) τὴν θύραν, caedo januam· 4) κόπτω (= δηῶ) τὴν χώραν, vasto reginionem· 5) κόπτω (= παίω) εἰς τὸ στόμα, praecido adicui os. 6) κόπτω νόμισμα, percutio (numos). 7) **κόπτομαι·** α) caedor (caesus sum, -i. 6) fatigor (fatigatus sum, -ari. γ) = στερνοκοποῦμαι, plango, ἤ pectus manu plango. pectus ferio manu· κόπτομαί τινα, plango aliquem. *8) νεοελ. α) κόπτω τοὺς ὄνυχας ungues mihi subseco· 6) κόπτω τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς capillos reseco· γ) κόπτω τὴν ὁδόν, itinera intercludo. δ) κόπτω τὸν πυρετόν, febrim praecludo. ε) κόπτω φόρεμα, pannum in vestem divido. ς) κόπτω τὸ κρασί, renuntio vino. ζ) κόπτω τὸ κεφάλι μου, caput voveo.

κοπώδης, ες· laboriosus, a, um

κόπωσις, ἡ fatigatio, -onis, θ.

κοράκειος, α, ον, κοράκινος, η, ον· corvinus a, um; coracinus, a, um· ὁ **κορακῖνος** (ἰχθ.), coracinus, -i, ἀ.

κορακικῶς· corvi more.

κοράκιον, τό· corvulus, -i, ἀ.

κορακιστί lingua corvina.

κορακοειδής, ές, κορακώδης, ες corvinus, a, um.

κοράλλιον, τό· corallium, -ii, οὐ

κοράλλινος, ον· corallinus, a, um.

κοραλλίς, ἡ· corallis, -idis, θ.

κόραξ, ὁ corvus, -i, οὐ. ἐς κόρακας! abi in malam rem!

κοράσιον, τό· puella, -ae, θ.

κορασιώδης, ες· puellaris, e.

κορασιωδῶς puellariter.

κορδακίζω· cordacem salto.

κορδακικός,ον· ad cordacem aptus.

κορδάκισμα, τό, κορδακισμός, ὁ· cordacis saltatio

κόρδαξ, ὁ· cordax, -acis, ἀ.

κορδίνημα, τό· capitis gravedo.

κορδύλη, ἡ· clava, -ae, θ.

κόρειος, εια, ον· puellaris, e.

κορέννυμι· 1) satio (-avi, -atum, -are). κορέννυμί τινα ἤ τί τινος, satio aliquem ἤ aliquid aliqua re. 2) **κορέννυμαι·** α) satior (-atus sum, -ari). οὐ δύνανται κορεσθῆναι θεώμενοι, nec satiari queunt spectando· κορεσθείς, κεκορεσμένος, satiatus a, um. 6) κορέννυμαί τινος (κόρος τινὸς μὲ λαμβάνει), taedet me alicujus rei, taedium me alicujus rei capit. ἐκορέσθην τινός, me pertaesum est alicujus rei.

κορεστός ή, όν· satiabilis, e.

κόρευμα, τό virginitas, -atis, θ.

κορεύομαι· virgo sum.

κορέω -ῶ (= σαρώνω)· verro, (verri, -ere, aliquid (τὸν ναὸν templum).

κόρη, ἡ· 1) puella, -ae, θ. virgo, -inis, θ. 2) Κόρη, Proserpina, -ae, θ. 3) κόρη ὀφθαλμοῦ, pupilla, -ae, θ.

κόρηθρον, τό· scupae, -arum, ἀ.

κόρημα, τό· purgamentum, -i, οὐ. sordes verrendo collectae.

κορίδιον, κόριον, τό· puellula, θ.
κοριοειδής, ές puellae similis.
κορικός, ή, όν· puellaris, e.
κορικῶς· puellariter.
Κόρινθος, ή· Corinthus, -i, ἀ. παροιμ. οὐ παντὸς ἀνδρὸς εἰς Κόρινθον ἔσθ' ὁ πλοῦς, οὐ παντὸς εἰς Κ πλεῖν, non cuivis hominis contingit adire Corinthum
Κορινθιακός· Corinthiacus, a um
Κορίνθιος, α, ον· Corinthius, a, um
Κόριννα, ή· Corinna (poetria).
κοριοειδής, ές· puellulae similis
κόρις, ὁ· cimex, -icis, ἀ.
κορίσκη, κορίσκιον· puellula, -ae.
κόρκορος· ἴδε **κόρχορος.**
Κόρκυρα· ἴδε **Κέρκυρα.**
κορμίον, τό· truncus, -i, ἀ.
κορμός, ὁ· truncus, i, ἀ. caudex, -icis, ἀ. stipes, -itis, ἀ
κοροπλάθος, κοροπλάστης, ὁ· puparum fictor **ή κοροπλαστική,** ars fingendi pupas.
1. **κόρος, ὁ·** 1) satietas, -atis, θ. 2) taedium, -ii, οὐ.
2. **κόρος, ὁ** puer, -i, ἀ.
3 **κόρος** (μέτρον.)· corus, -i, ἀ.
4 **κόρος** (=σάρωθρον)· scopae.
κόρρη, ή· (=κρόταφος)· tempora, -um, οὐ. πλ. ἐπὶ κόρρης τύπτω ἢ πατάσσω, alapam infligo (alicui).
κορυβαντιασμός, ὁ furor corybanticus; orgia, -orum, οὐ.
κορυβαντιάω -ῶ· Corybantes imitor
Κορυβάντιος· Corybantius a, um.
Κορυβάντιον· templum Corybantum
κορυβαντιώδης· more Corybantum.
Κορύβαντες, οἱ Corybantes, um.
κορυδαλλός, ὁ· alauda, -ae, θ.
κόρυζα, ή· 1)=μύξα, mucus, -i, ἀ. 2)=καρηβαρία, gravedo, -inis, θ. 3) =μωρία, stultitia, -ae, θ. stoliditas, -atis, θ.
κορυζάω -ῶ· muco plenus sum; gravedine laboro. μετφ. stultus sum.
κορυζώδης, ες· gravedine laborans
κορύμβειον, τό· corymbium, -ii, οὐ.
κορυμβοειδής, ές· apici similis.
κόρυμβος, ὁ apex, -icis, ἀ. corymbus, -i, ἀ.
κορυμβοφόρος· corymbifer (Liber).
κορύνη, ή· clava, -ae, θ.
κορυνήτης, κορυνοφόρος, ὁ· clavator, -oris. ἀ. claviger, -eri, ἀ
κορυνώδης, ες· clavae similis.
κορύπτω· cornibus ferio.
κόρυς, ή· galea, -ae, θ.
κορύσσω armo. -are.
κορυφαία, ή· summa pars habenae.
κορυφαῖος, α, ον· in vertice positus, a um· ὅθεν· 1) supremus a, um; praecipuus, a, um οἱ κορυφαῖοι, principes, factionis vertices τῶν φίλων κορυφαῖος, princeps amicorum κορυφαιότατος, eminentissimus, excellentissimus 2 ἐν τῷ χορῷ· praesultor, praecentor, -oris, ἀ. coryphaeus -i, ἀ.
κορυφή ή vertex, -icis, ἀ cacumen -inis, οὐ. summitas, -atis, θ, μετφ. κορυφὴ τοῦ λόγου, caput sermonis, summa, clausula
κορυφόω -ῶ in verticem attolo (aliquid) 2) consummo, -are (aliquid). 3) **κορυφοῦμαι,** in verticem attolor. *4) μετφ. τὸ κακὸν ἐκορυφώθη, malum summum fastigium attactum est
κορύφωμα, τό· fastigium, -ii, οὐ. summitas -atis, θ
κόρχορος, ὁ· corchorus, -i, ἀ. μετφ. καὶ κόρχορος ἐν λαχάνοις, corchorus etiam oleribus adnumeratur
κορώνη, ή· 1) cornix -icis. θ. 2) = στέμμα, corona -ae θ. 3) μετφ χρυσῆν ἐπιτίθημι κορώνην, felicem finem alicui rei impono.
κορωνιδεύς, ὁ· cornicis pullus.
κορωνίς, ή· 1 summitas, fastigium rei; finis, -is, ἀ. κορωνὶς τῶν ἀγαθῶν, summitas bonorum κορωνίδα ἐπιτίθημί τινι, fiinem impono alicui rei. 2) ἐν τῇ γραμμ. coronis -idis, θ
κοσκινηδόν cribri modo.
κοσκινίζω (κοσκινεύω)· cribro, cribello, -are (aliquid)· κεκοσκινισμένος, cribrarius, a, um.
κοσκινόμαντις, ή· cribro divinans.
κοσκινομαντεία, κοσκινομαντική, ή· ars divinandi e cribro
κοσκίνιον, τό· cribellum, -i, οὐ.
κόσκινον, τό· cribrum, -i, οὐ.
κοσκινοποιός, ὁ· cribra conficiens.
κοσκινοπώλης· cribrorum venditor.
κοσμαγωγός, όν· mundum regens.
κοσμέω -ῶ· 1) ordino, -are 2) συνήθ orno, -are, aliquem ἢ aliquid. κοσμῶ τὴν κόμην, orno capillum **κοσμοῦμαι,** ornor (-natus sum, -ari). κεκοσμημένος, η, όν, ornatus, a, um.

μετφ. κοσμῶ τὸν λόγον, orationem orno· κοσμῶ τινα τῷ λόγῳ, orno (laudo) aliquem.

κόσμημα, τό· ornamentum, -i, οὐ. κόσμημα παρέχει τῇ πολιτείᾳ, ornamento est civitati.

κόσμησις, ἡ· ornatio, -onis, θ.

κοσμητήριον, τό· cella ornatoria.

κοσμητής, ὁ· ornator, -oris, ἀ. ordinator, oris, ἀ.

κοσμητικός, ή, όν· ornandi peritus.

κοσμήτρια, ἡ· ornatrix -icis, θ.

κοσμήτωρ, ὁ· 1) ordinator, -oris, ἀ. *2 ὁ τῶν Σχολῶν τοῦ Πανεπιστ. decanus, -i, ἀ.

κοσμικός, ή, όν· mundanus, a, um.

κόσμιος, α, ον· modestus, a, um.

κοσμιότης, ἡ· modestia, -ae, θ.

κοσμίως· modeste.

κοσμογένεια, ἡ· mundi creatio.

κοσμογόνος, ον· mundum creans.

κοσμογραφία, ἡ· mundi descriptio.

κοσμογράφος ὁ· mundi descriptor.

κοσμοδεσπότης, ὁ· mundi dominus.

κοσμοειδής, ές· mundo similis.

κοσμοθέτης, ὁ· mundi moderator.

κοσμοκρατορία· mundi imperium.

κοσμοκράτωρ mundi potens, -ntis.

κοσμολέτης, ὁ· mundi destructor.

κοσμολογία· dissertatio de mundo.

κοσμοπόθητος· mundo desideratus.

κοσμοποιέω -ῶ mundum condo.

κοσμοποιία, ἡ· mundi creatio.

κοσμοποιός, ὁ mundi creator.

κοσμοπολίτης, ὁ mundi civis; mundanus, -i, ἀ.

κόσμος, ὁ· 1) =τάξις, ordo, -inis, θ. 2) = κόσμημα, ornamentum, -i, οὐ. κόσμον τῇ πολιτείᾳ παρέχω, ornamento sum civitati. 3) mundus, -i, οὐ. ὁ κόσμος ἐποιήθη ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, mundus a Deo creatus est. 4) *νεοελ.* = πλῆθος λαοῦ, multitudo, -inis, θ.

κοσμοσωτήριος· mundum salvans.

κοσμοτερπής· mundum oblectans.

κοσμοτέχνης· mundi opifex.

κοσμουργέω -ῶ· mundum creo.

κοσμουργία, ἡ· mundi opificium.

κοσμουργός, ὁ· mundi opifex.

κοσμοφθόρος mundi vastator.

κοσμοφλεγής· mundum comburens.

***κοστίζω·** consto (-iti, -atum) -are. πόσον κοστίζει; quanti constat?

κόσσυφος, ὁ· merula, -ae, θ.

κοσύμβη, ἡ, κόσυμβος, ὁ· 1) crinium nodus. 2 fibula, -ae, θ.

κοσυμβόω -ῶ· fimbris orno.

κότινος, ὁ· oleaster, -tri, ἀ.

κότος ὁ· ira vetus.

κοτταβεῖον, τό praemium cottabi.

κοτταβίζω cottabo ludo.

κοτταβισμός, ὁ· lusus cottabi.

κότταβος, ὁ· cottabus, -i, ἀ.

κότταvα, τά· cottana, -orum, οὐ.

κοτύλη, ἡ· cavitas coxae. 2) vola, -ae, θ. 3) = ποτήριον cotyla, -ae, θ. 4) μέτρον τι, hemina, -ae, θ.

κοτυληδών (ὁ) cotyledon, -inis, θ.

κοτυλιαῖος, α, ον heminarius, a, um.

κοτυλίζω· per cotylas vendo.

κότυλος, ὁ cotyla, -ae, θ.

κοτυλοειδής, ές, κοτυλώδης, ες cotylae similis.

κοτύλων, ὁ potor; ebrius.

κοῦκι (ὁ.) cuci, οὐ. ἄκλ.

κουκούλιον, τό· 1) involucrum bombycis· *2) *νεοελ.* = μεταξοσκώληξ bombyx, -ycis, ἀ.

κουρά, ἡ tonsura, -ae, θ.

***κουράζω·** fatigo, defatigo, -are, aliquem ἢ aliquid· **κουράζομαι,** lassitudine conficior; fatigor (-atus sum, -ari)· **κουρασμένος, η, ον,** fatigatus, defatigatus, fessus, a, um.

***κούρασις, ἡ·** fatigatio defadigatio, -onis, θ. lassitudo, -inis θ.

***κουραστικός, ή, όν,** laboriosus, a, um; operosus, a, um.

κουρεῖον, τό tonstrina, -ae, θ.

κουρεύς, ὁ· tonsor, -oris, ἀ.

κουρευτικός, ή, όν· tonsorius, a, um.

κουρεύτρια, ἡ, tontrix, -icis, θ.

κουρεύω· tondeo (totondi, tonsum, -ere) aliquem ἢ aliquid.

κουρέας, ὁ· tonsus, -i.

κουριάω -ῶ, tonderi volo.

κουρικός, ή, όν tonsorius, a, um.

κοῦρος, ὁ· puer, -eri, ἀ.

κουροτροφέω -ῶ, puerum nutrio.

κουροτρόφος, ον· puerum nutritor.

†**κουστωδία, ἡ·** 1) custodia, -ae, θ. 2) = οἱ φύλακες, custodes, -um.

κουφίζω· levo, sublevo, -are, aliquid· κουφίζω τινὶ τὴν ὄχλησιν, levo aliquem molestia. κουφίζω τοῖς στρατιώταις τοὺς πόνους, sublevo militum labores. κουφίζω τὴν ψυχὴν, levo animum. **κουφίζομαι,** levor, sublevor

-atus sum. -ari). κουφιζόμενος, η, ον, sublevatus a, um.
κούφισις, ἡ, κουφισμός, ὁ levatio, onis, θ.
κούφισμα, τό· levatum -i οὐ.
κουφιστικός, ἡ, όν levans, -ntis.
κουφοδοξία, ἡ· opinio vana
κουφολογέω -ῶ· leviter loquor.
κουφολογία, ἡ verba levia; nugae.
κουφόνοια, ἡ· levitas. -atis, θ.
κουφόνους. -ουν levis, e.
κουφόνως levi mente.
κουφοξυλαία, ἡ· sambucus -i. θ.
κουφόπους, ουν· levipes, -edis.
κουφόπτερος, ον· facile volans.
κοῦφος, η, ον· levis, e κοῦφον βάρος, pondus leve. κούφη γῆ, terra levis κοῦφοι λόγοι, levia verba. κοῦφος (= κουφόνους), levis
κουφότης, ἡ, levitas, -atis, θ.
κούφως. leviter.
κοφινοποιός, ὁ· corbes faciens.
κόφινος, ὁ· corbis, -is, θ. μικρὸς κόφινος, corbicula, -ae, θ.
κοφινόω -ῶ· corbe tego.
κόχλαξ, ὁ, calculus, -i, ἀ.
κοχλιάριον, τό· cochlearium, -ii, οὐ.
κοχλίας, ὁ· cochlea, -ae, θ.
κοχλίδιον, τό· parva cochlea.
κοχλιοειδής, ές· cochleatus, a, um.
κοχλιοειδῶς· cochleatim.
κοχλίον, κοχλίς· cochleola, -ae, θ.
κραβάτιον, τό· grabatulus, -i, ἀ. lectulus, -i, ἀ.
κράβατος, ὁ· grabatus; lectus.
κραγέτης, ὁ· vociferator, -oris, ἀ.
κραδαίνω· vibro, -are, aliquid (τὸ δόρυ hastam). **κραδαίνομαι.** concutior, -i; tremisco. -ere.
κραδασμός, ὁ· vibratio -onis, θ. vibramen, -inis, θ.
κράδη, ἡ· ramus ficûs.
κραδηφορία· gestatio ramorum ficus
κράζω (κέκραγα) clamo, -are; vociferor (-atus sum, -ari). κεκράγασι πάντες, ὅτι ἀδικώτατα ἐγένετο, clamitant omnes, indignissime factum esse. κεκράξονται πρὸς Κύριον, clamabunt ad Dominum. κράζω τινά, clamo aliquem; cum clamore voco aliquem.
κραιπαλάω -ῶ· crapulam sentio; inebrior, -ari. κραιπαλῶν, crapulentus.
κραιπάλη ἡ, crapula, -ae, θ.
κραιπαλώδης, ες ebriosus, a. um.

κραιπνός, ή, όν celer; velox.
κραιπνοσύνη, ἡ· velocitas, atis, θ.
κράκτης, ὁ clamator, -oris, ἀ.
κρακτικός, ή. όν· clamosus. a. um.
κρᾶμα, τό· mixtura. ae, θ. *μειφ. ὁ βίος κρᾶμά ἐστι λύπης καὶ χαρᾶς, totam vitam miscent dolor et gaudium.
κράμβη, ἡ· crambe, -es, θ. brassica, -ae, θ.
κραμβοφάγος, ον· brassicâ vescens.
κρανίον, τό calvaria -ae, θ † τόπος κρανίου, Calvarium, -ii, οὐ.
κράνον, τό. κράνεια, ἡ· (δ - cornus, -i, θ. ligustum. -i ἀ.
κρανοποιός, ὁ· galearum artifex.
κράνος. τό· galea, -ae, θ.
κρανουργία, ἡ· galearum fabricatio.
κραντῆρες (ὀδόντες)· dentes genuini ἢ ἁπλ. genuini.
κρᾶσις, ἡ· 1) mixtio, -onis, θ temperatio, -onis, θ. 2) corporis habitus. 3) ἐν τῇ γραμ. crasis, -is, θ.
κρασπεδίτης, ὁ· extremus in choro.
κράσπεδον, τό· 1) limpus, -i, ἀ. 2) συνήθ. margo, -inis, θ. κράσπεδον ἔχων, marginatus, a, um.
κρασπεδόω -ῶ τι· margino, -are, aliquid
κράστις, ἡ· gramen, -inis, οὐ.
κραταιός, ά, όν potens, -ntis; fortis, -e; validus, a, um; tenax, acis
κραταιότατος, η, ον, potentissimus, a, um; valedissimus, a, um.
κραταιότης, ἡ· robur, -oris. οὐ. vis, θ. potentia, -ae, θ.
κραταιόω -ῶ· corroboro, -are, aliquem ἢ aliquid. **κραταιοῦμαι (ἐκραταιώθην),** me corroboro.
κραταίπους, ουν· validis pedibus.
κραταίωμα, τό· firmamentum, -i, οὐ. robur, -oris, οὐ.
κραταιῶς· valde; fortiter.
κραταίωσις, ἡ· firmitas; robur.
κρατερός, ά, όν· validus, a, um; fortis, e; vehemens, -ntis; violentus, a, um.
κρατερόφρων, ον· invictus animo.
κρατερόχειρ· manu forti.
κρατερῶς valde; fortiter.
κρατέω -ῶ· 1) κρατῶ τινος, imperium obtineo in aliquid; dominor aliqua re; potior (-îtus sum, -iri) aliqua re. κρατῶ τῆς θαλάσσης, mari dominor. τῆς γῆς ἐκράτουν, terrâ po-

tiebantur. κρατῶ τῶν πραγμάτων, potior rerum. ὁ κρατῶν τινος, potens alicujus rei. οἱ κρατοῦντες, qui tenent (δηλ. rempublicam). παρὰ τοῖς ἐκκλ. = Christiani. 2) κρατῶ τινα, vinco (vici, victum, -ere) aliquem. μάχῃ κρατῶ τινα, acie vinco aliquem. παθητ. κρατοῦμαι ὑπό τινος· vincor ab aliquo· κρατοῦμαι ὑπὸ τῶν ἡδονῶν, vincor voluptatibus; servio, succumbo, deditus sum voluptatibus. κρατηθεὶς ὑπὸ τοῦ ὕπνου, somno victus 3) κρατῶ τι (= ἔχω τι), teneo aliquid (manu). κρατοῦμαι (= κατέχομαι) ὑπ' ὀργῆς, ὑπὸ πόθου, ὑπὸ σπουδῆς, teneor irâ, desiderio, studio. 4) κρατῶ ἐμαυτοῦ, contineo me. 4) οὐδ. obtineo -ere. ἀπροσ. κρατεῖ, obtinet, invalescit. *6) νεοελ.. = κατέχω, καταστέλλω τι, retineo, -ere. κρατῶ τὰ δάκρυα, τὴν χαράν, retineo lacrimas, gaudium.

κρατήρ, ὁ· crater, -eris, ἀ.

κρατηρίζω· immodice bibo.

κρατήριον, κρατηρίδιον, τό, κρατηρίσκος, ὁ· parvus crater.

κρατησίμαχος· proeliis victor.

κράτησις, ἡ 1) potentia, -ae, θ. 2) retentio, -onis, θ.

κρατητής, ὁ· retentor, -oris, ἀ.

κρατητικός· aptus ad retinendum

κρατιστεύω· optimus praestantissimus) sum; praesto, -are.

κράτιστος, η, ον optimus, praestantissimus a, um; egregius, a, um. κράτιστος ποιεῖν τι, aptissimus ad aliquid faciendum. κράτιστός εἰμι, praestantissimus (optimus) sum. κράτιστον ἔσται, potissimum erit. **οἱ κράτιστοι** (= οἱ ἐν τῇ πολιτείᾳ δυνατοί), optimates, ium, ἀ. οἱ κράτιστοι τῶν τῶν πολιτῶν, τῶν στρατιωτῶν, robora civium, militum.

κρατιστίνδην· optimis electis.

κράτος, τό· 1) robur, -oris, οὐ. vires, -ium, θ. πλ. potentia, -ae, θ. τοῦ γὰρ κράτους ἐστὶ τὸ μέγιστον, ejus enim potentia est maxima. ἀνὰ κράτος, omnibus viribus κατὰ κράτος α) totis viribus, toto virium nixu. 6) acerrime, omni conatu (obsideor). πολεμῶ κατὰ κράτος, acerrimum bellum pugno νικῶ κατὰ κράτος, devinco. -ere 2) = ἀρχή, ἐπικράτεια, imperium, -ii, οὐ. τῆς θαλάσσης κράτος, maris imperium. κράτος τῆς οἰκουμένης, imperium orbis. τὸ Ῥωμαίων κράτος, imperium Romanorum.

κρατύνω, κρατύνομαί τι· 1) validum ac firmum reddo (aliquid); munio, -ire, aliquid τὰς πόλεις ἐκρατύνετο φρουραῖς, oppida muniebat praesidiis. 2) confirmo, -are; vim magnam alicui tribuo; roboro, are (aliquid).

κραυγάζω· clamo, -are; clamito, -are φωνῇ μεγάλῃ ἐκραύγασε, magna voce clamavit, clamitavit.

κραυγασμός, ὁ clamitatio, -onis, θ.

κραυγαστής, ὁ clamitator, -oris, ἀ.

κραυγαστικός· clamosus a, um.

κραυγή, ἡ· clamor, -oris, ἀ.

κραῦρος, α, ον· 1) aridus siccus, a, um. 2) friabilis, e 3) rigidus, a, um.

κραυρότης, ἡ siccitas, -atis, θ.

κραυρόω -ῶ· siccum reddo.

κρεάγρα ἡ· fuscinula, -ae, θ.

κρεάδιον, τό· caruncula, -ae, θ.

κρεανομέω -ῶ· carnes distribuo.

κρεανομία, ἡ· visceratio, -onis, θ.

κρεανόμος, ον· carnes distribuens.

κρέας, τό· caro, carnis, θ. βόειον κρέας, buvina caro χήνειον κρέας, anserina caro. προβάτειον κρέας, ovilis caro.

κρείσσων, κρείττων, ον· potentior, fortior, -ius (-oris); melior, -ius (-ioris); praestantior, -ius (-ioris).

κρέκω· tibiam ἢ citharam pulso.

κρεμάθρα, ἡ· 1) ἐν θεάτρῳ machina pensilis. 2) vas ἢ repositorium pensile.

κρέμαμαι· pendeo, -ere; dependeo, -ere; suspensus sum. κρέμαμαι ἀπό τινος ἢ ἔκ τινος, pendeo ab (ἢ ex, de) aliqua re. ἐκ τοῦ τραχήλου κρέμαται, ἐκρεματό τι, de collo pendet, pendebat aliquid. κρέμαμαι (= ἐξήρτημαι) ἔκ τινος, pendeo ex aliquo (ἐκ σοῦ ex te, ἐξ ἐκείνου ex illo). **κρεμάμενος** (κρεμασμένος) suspensus, a, um.

κρεμάννυμί τι· suspendo (-ndi, -nsum, -ere) aliquid. κρεμάννυμί τι ἀπό τινος ἢ ἔκ τινος, suspendo aliquid ex aliquo. κρεμάννυμί τινα (ἐξ ἀγχόνης), suspendo aliquem. ἅπαντας ἐκρέμασεν, omnes suspendit. **κρεμάννυμαι, κρέμαμαι, (ἐκρεμάσθην),**

α) suspendo me (suspendi me). β) παθητ suspendor (suspensus sum -i). ὑπὸ τοῦ τυράννου ἐκρεμάσθη, a tyranno suspensus est.

κρεμασμός, ὁ· suspensio, -onis. θ

κρεμαστήρ, κρεμαστής, ὁ· qui suspendit; lorum ex quo aliquid dependet.

κρεμαστός, ή, όν· pendulus, a, um; pensilis. e; suspensus, a, um.

κρεμάστρα, ἡ· ἴδε **κρεμάθρα**.

κρεμάω -ῶ ἴδε **κρεμάννυμι**.

κρέμβαλον, τό· crepitaculum, -i, οὐ.

κρέξ (πτ.) crex, -icis θ.

κρεουργέω -ῶ· carnes concîdo; in frustra concido. κρεουργῶ τινα, carnifico, dilanio aliquem

κρεουργηδόν· concidendo.

κρεουργία, ἡ· laniatio, -onis, θ.

κρεουργικός, ή, όν lanionius, a, um.

κρεουργός, ὁ lanius, -i, ἀ.

κρεωβορέω -ῶ· carnes comedo.

κρεωβορία, ἡ· carnium devoratio.

κρεωβόρος, ον· carnivorus, a, um.

κρεωδαισία, ἡ· carnium distributio, -onis, θ.

κρεωδαίτης, ὁ· carnium distributor.

κραιώδης, ες· carnosus, a, um.

κρεωδοσία, ἡ· carnium distributio.

κρεωδοτέω -ῶ· carnes distribuo.

κρεωδότης, ὁ· carnium distributor.

κρεωθήκη, ἡ· carnarium, -ii, οὐ.

κρεωκοπέω -ῶ· carnes seco.

κρεωκόπος, ον· carnes secans.

κρεολογέω -ῶ· carnem colligo.

κρεωνομέω -ῶ· carnes distribuo.

κρεωνομία, ἡ· visceratio, -onis, θ.

κρεωπωλεῖον, τό· laniarium, -i, οὐ. laniena, -ae, θ. macellum, -i οὐ.

κρεωπώλης, ὁ· carnarius, -ii, ἀ. macellarius, -i, ἀ.

κρεωφαγέω -ῶ· carne vescor.

κρεωφαγία, ἡ· victus e carnibus.

κρεωφάγος, ον· carnibus vescens.

κρήδεμνον, τό· velamentum capitis.

κρημνάω -ῶ· praecipitio, are.

κρημνίζω· 1) praecipto, -are, aliquem. κρημνίζω τινὰ ἀπὸ τῆς στέγης, praecipito aliquem a tecto. κρημνίζω τινά εἰς τὴν θάλασσαν, praecipito aliquem in mare. **κρημνίζω ἐμαυτόν, κρημνίζομαι**, praecipito me ἢ οὐδ praecipito. *2) ἐπὶ οἰκ. τείχ. κτλ. demolior (-itus, sum -iri) diruo, everto (domum, murum, munitiones).

κρήμνισις, ἡ· praecipitium, -ii, οὐ.

κρημνοβατέω -ῶ· per praecipitia incedo.

κρημνοβάτης, ὁ· per praecipitia incedens.

κρημνόθεν· e praecipitio.

κρημνός, ὁ· locus praeruptus; praeceps, -itis, οὐ. praecipitium, -ii οὐ. scopulus pendens. οἱ κρημνοί, praerupta -orum, οὐ.

κρημνώδης, ες praeruptus, a, um. praeceps -itis; praecipitiis arduus

κρημνώρεια, ἡ praecipitium montis.

κρηναῖος, α, ον· fontanus, a, um. κρηναῖον ὕδωρ, aqua fontana ἢ ἁπλ. fons, -ntis, ἀ.

κρήνη, ἡ· fons, -ntis, ἀ.

κρηνίδιον, κρηνίς ἡ fonticulus, -i, ἀ.

κρηνοφύλαξ, ὁ· fontis custos.

κρηπιδοποιός· crepidarius sutor.

κρηπιδοπώλης, ὁ· crepidatum venditor.

κρηπιδόω -ῶ· 1) crepidis induo. κεκρηπιδωμένος, crepiditatus, a, um. 2) fundamentum substruo; fundamenta jacio.

κρηπίδωμα, τό· fundamentum -i οὐ.

κρηπίς, ἡ· 1) = ὑπόδημα, crepida, -ae, θ. 2) = θεμέλιον, fundamentum, -i. οὐ.

Κρής, ὁ· Cres, -etis ἀ. οἱ Κρῆτες, Cretenses, -ium, ἀ. πλ. Κρῆτες ἀεὶ ψεῦσται, Cretenses semper mendaces. **Κρῆσσα,** Cressa, -ae. **Κρήτη,** Creta, -ae. θ. **Κρητικός,** Critensis, e; Creticus, a, um. τὸ Κρητικὸν πέλαγος, mare Creticum.

κρησέρα, ἡ cribrum pollinarium.

κρησερίτης ἄρτος· panis pollinarius.

κρησφύγετον, τό· perfugium, -i, οὐ latebra, -ae, θ.

κρητίζω· 1) creticâ linguâ loquor. 2) cretenses imitor. 3) = ψεύδομαι, mentior, -iri. ἴδε **Κρής.**

κρητισμός, ὁ· mos Creticus.

κριγμός, ὁ· stidor, -oris, ἀ.

κρίζω strido, -ere.

κριθάλευρον, τό· farina ex hordeo.

κριθάρινος· ἴδε **κρίθινος.**

κριθάριον, τό hordeolus, -i, ἀ.

κριθή, κριθαί· 1) hordeum καὶ συνήθ. hordea, -orum, οὐ. 2) κριθὴ ὀφθαλμοῦ, hordeolus -i, ἀ.

κριθιάω -ῶ· hordeo vescor.

κρίθινος, ον hordeaceus, a, um. κρίθινος οἶνος, vinum ex hordeo.
κριθολόγος hordeum colligens
κριθοπώλης, ὁ hordei venditor.
κριθοφάγος, ον hordeum vorans.
κριθοφαγία, ἡ hordei comestura.
κριθοφόρος, ον hordei ferax
κριθώδης ἄρτος· panis hordeaceus
κρικέλλιον, τό circulus, -i, ἀ.
κρικελλοειδής, ές circuliformis, e
κρίκελλος, ὁ circulus -i, ἀ.
κρίκος, ὁ annulus, i. ἀ.
κρικωτός, ή, όν annularius a. um; annulis consertus a. um κρ. θώραξ, lorica c nserta annulis ἢ hamis.
κρῖμα, το 1 judicium, -i οὐ. judicatum -i οὐ ἐν ᾧ γὰρ κρίματι κρί νετε κριθήσεσθε, quo judicio judicatis, judicabimini 2 damnatio -onis θ. παρέδωκαν αὐτὸν εἰς κρίμα θανάτου, tradiderunt eum, ut morte damnaretur 3 ἁμάρτημα peccatum -i. οὐ. 6 damnum, incommodum, detrimemtum, -i, οὐ. γ) molestum, -i, οὐ.
κριματίζω· pecco, -are
κρίμνον, το farina crassior
κρινέλαιον, τό oleum liliaceum.
κρίνινος, η, ον liliaceus, a, um.
κρινοειδής, ές· lilio similis
κρίνον. τό lilium i οὐ
κρινοστέφανος, ον liliis coronatus.
κρινόχρους· colorem lilii habens.
κρίνω 1) = γωρίζω cerno (crevi cretum ere) κρίνω τὸ ἄλευρον τῷ κοσκίνῳ. cerno farinam cribro. 2) = διακρίνω, διαγινώσκω, cerno, decerno (crevi -cretum -ere) ἔκρινεν ἄπο βλητέον εἶναι τὸν ἀδελφόν, crevit germanum amittere ἐκεῖνον ἔκριναν ἄξιον, illum decreverunt dignum. οὐ δύναμαι κρίνειν τί ἐστι. nequeo decernere quid sit 3 διὰ μάχης κρίνω τὰ ὅλα de salute reipublicae acie decerno. 4) = δικάζω, judico, are. κρίνω τινά, judico aliquem ὀρθῶς τὴν δίκην ἔκριναν, recte causam judicaverunt judicium rectum tulerunt. ἡ κριθεῖσα δίκη causa judicata 5 κρίνω τινὰ θανάτου, accuso aliquem capitis, ἐκρίνετο προδοσίας, proditionis accusabatur 5) = γιγνώσκω, judico, existimo, -are, puto, -are; arbitror -ari 6) = ἐξετάζω, judico, probo, -are. κρίνω τὰς φιλίας τῇ ὠφελείᾳ probo amicitias utilitate. 7) *κρίνομαι*, α) κρίνομαι περὶ τῶν ὅλων, de summa rerum proelio decerno ὁ ἀγὼν σιδήρῳ κρίνεται certamen ferro decernitur 6) ἐν δικαστ. judicio contendo ἢ discepto (cum aliquo) γ ἐκρίθη ἄξιος ἐπαίνου, judicatu (existimatus) est dignus laude ἢ dignus qui laudetur.
κρινών. κρινωνιά liliêtum -i οὐ.
κριοκρούω· arietem quatio (turres).
κριομαχία, ἡ arietum pugna
κριοπρόσωπος, ον faciem arietis habens
κριός, ὁ· aries, -etis ἀ.
κριόστασις, ἡ· arietis statio.
κριοφάγος. ὁ· arietum vorator.
κριοφόρος, ον arietes portans.
Κρίσσα, ἡ· Crissa -ae, θ. *Κρισσαῖος*. Crissaeus a um
κρίσιμος, ον 1) judicabilis, e 2) decretorius a. um. κρ. ἡμέρα. decretorius (crisimus, dies (morbi). 2) μεταφ. κρίσιμος στιγμή. κρίσιμος καιρός, discrimen, -inis οὐ ἢ κρ. στιγμὴ τοῦ κινδύνου. discrimen periculi. ἐν κρισίμῳ περιστάσει, in tempore.
κρίσις. ἡ· 1) = ἐξέτασις judicatio, -onis, θ 2 = δίκη judicium, -i, οὐ. κρίνω κρίσιν exerceo judicium 3 = γνώμη, judicium -i, οὐ. συνετὴν κρίσιν ἔχω, intelligens judicium habeo. 4) ἐν τῇ ἰατρικῇ· crisis, is, θ.
κριτήριον, τό 1) instrumentum ἢ organum judicandi. 2) = δικαστήριον, judicium -ii οὐ
κριτής, ὁ 1) judex, -icis, ἀ. 2) arbiter, -tri, ἀ.
κριτικός, ή, όν· judicandi peritus, a, um; criticus, a um.
κριτικῶς· cum judicio
κριτός, ή, όν delectus, a, um.
κροκάλη, ἡ calculus, -i, ἀ.
κρόκεος, ον· croceus, a. um
κρόκη, ἡ· subtemen -inis, οὐ.
κροκιδίζω· floccos lego.
κροκισμός, ὁ· collectio floccorum.
κροκίζω croco similis sum.
κρόκινος, η, ον· crocinus a, um.
κροκίς, ἡ· 1) floccus, -i, ἀ. 2) = φυτόν, crocis, -idis, θ.
κροκοβαφής croco tinctus, a, um.
κροκοδειλίζω crocodilum imitor.
κροκοδείλιον (φ.) crocodilium, -i, οὐ.
κροκοδείλινος, η, ον· crocodilinus,

a, um. κρ. συλλογισμός, κροκοδειλίνη, crocodilina. -ae, θ.
κροκόδειλος, ὁ· crocodilus, -i, ἀ.
κροκοειδής, ές· croco similis.
κρόκον, τό· crocum, -i, οὐ.
κροκόπεπλος· croceo peplo velatus
κρόκος ὁ crocus, -i, οὐ. ᾠοῦ κρόκος, vitellus, -i, ἀ
κροκόττας, ὁ· crocotta, -ae, ἀ.
κροκοφόρος (λειμών)· crocifer.
κροκόω -ῶ· croco tingo -ere.
κροκυδίζω floccos lego.
κροκύδιον, τό· parvus floccus
κροκυδισμός, ὁ floccorum lectio.
κροκύς, ἡ· floccus, -i, ἀ. κροκύδων πλήρης, floccosus, a, um
κροκώδης, ες croceus, a, um.
κροκωτίδιον, κροκώτιον· crocotula
κροκωτός, ή, όν· croco tinctus. a. um; croceus, a, um. κροκωτος πέπλος, τὸ κροκωτόν, crocota, -ae (ὑπον. vestis).
κροκωτοφορέω -ῶ· crocotam gero.
κροκωτοφόρος, ον· crocotâ indutus.
κρόμμυον, τό· caepa -ae, θ.
κρομμυοπώλης, ὁ caeparius, -ii, ἀ.
κρομμυών, ὁ· caepina, -ae θ.
Κρόνια τά Saturnalia, -ium, οὐ.
Κρονιάδες, αἱ· Saturni sacrae dies; Saturnalia, οὐ. ἡ πρώτη, ἡ δευτέρα, ἡ τρίτη τῶν Κρονιαδῶν (ἡμερῶν), prima, secunda, tertia Saturnalia.
Κρονίδης, ὁ Saturni filius.
Κρονικός, ή, όν Saturnius. a. um. Κρονικὴ ἑορτή, Saturnalia -um, οὐ.
Κρόνιος, α, ον· 1) Saturnius, a, um. 2) = κρονόληρος.
κρονόληρος· senex delirus.
Κρόνος, ὁ· Saturnus, i, ἀ.
κροσσός, ὁ· fimbria. -ae, θ.
κροσσωτός, ή, όν fimbriatus, a, um.
κροτάλια, τά crotalia, -orum, οὐ.
κροταλίζω crepo, crepito, -are. κροταλίζω τινί, plaudo alicui. ἡ κροταλίζουσα (ἡ πρὸς κρόταλον ὀρχουμένη), crotalistria, -ae, θ.
κροτάλισμα, κροταλισμός· crepitus.
κρόταλον. τό· 1) crepitaculum, -i, οὐ. 2) crotalum, -i, οὐ.
κρόταφος, ὁ tempus, -oris, οὐ. οἱ κρόταφοι, tempora, -um, οὐ.
κροτέω -ῶ 1) crepito, -are. 2) plaudo (-si, -usum, -ere). κροτήσατε χεῖρας, plaudite. ὁ κροτῶν, plausor, -oris, ἀ.
κρότησις (τῶν χειρῶν)· plausus -us
κροτητός, ή, όν plausibilis e.
κρότος, ὁ· 1) plausus, -us, ἀ. 2) strepitus, -us, ἀ.
Κρότων, ἡ Croto(n), -onis θ. Κροτωνιάτης, Crotoniensis, e; Crotoniates, ae, ἀ.
κροῦμα, τό· pulsus, -us, ἀ.
κρουματικός, ή, όν· pulsaudi peritus.
κρουναῖος, α, ον scatebris saliens. τὸ κρουναῖον ὕδωρ, salientes -ium.
κρουνηδόν modo fontis salientis. κρουνηδὸν ἐκχεῖται, salientis modo effunditur.
κρουνίζω· salientis modo effundo.
κρουνός, ὁ· 1) fons saliens ἢ ἁπλ. saliens -ntis. οἱ κρουνοὶ (τὸ κρουναῖον ὕδωρ), salientes, -ium, ἀ 2) canalis, -is. ἀ 3) flumen, -isis, οὐ.
κρούπεζα, κρούπαλα τά sculponea, -ae, θ.
κρουπηζοφόρος, ον· sculponeatus.
κρουσίθυρος, ον· fores pulsans.
κροῦσις, ἡ pulsatio, -onis, θ pulsus, -us, ἀ ἡ κροῦσις τῶν ποδῶν, τῆς λύρας pulsus pedum lyrae
κροῦσμα, τό· 1) pulsus, -us, ἀ. 2) ἐπὶ νόσου· (morbi) tentatio, -onis, θ. ictus, -us ἀ.
κρουστικός· pulsandi vim habens.
κρούω· 1) pulso. -are; pello, ere (aliquid) κρούω τὴν θύραν, fores pulso ἢ pello κρούω τὰς χορδὰς τῷ πλήκτρῳ, chordas pectine pulso ἢ pello. τῷ κριῷ τὰ τείχη κρούω, ariete muros pulso. κρούω τοῖς ποσὶ τὴν γῆν, pedibus terram pulso ἢ pello. κρουστέον τὴν γῆν. pulsauda est tellus. κρούετε καὶ ἀνοιγήσετε ἡμῖν, pulsate et aperietur. 2) = συγκρούω, collido, -ere aliquid. τὰ ὅπλα κρουόμενα πρὸς ἄλληλα, inter se collisa (arma). 3) percutio, -ere; ferio, -ire. aliquid (τῇ ῥάβδῳ, bactulo). 4) ἐπὶ πρύμναν κρούεσθαι, inhibere navem (remis).
κρύβδην· clam; occulte.
κρυερός, ά, όν 1 frigidus, gelidus, algidus, a, um 2) horrendus, a, um.
κρυμός, ὁ frigus -oris, οὐ.
κρυμώδης, ες· frigidus, a, um.
κρύος, τό· frigus. -oris, οὐ gelu, οὐ.
κρυπτάδιος occultus; clandestinus.
κρυπτάζω occulto, -are.
κρυπτία, ἡ· cryptia (Lacedaemon.).

κρυπτεύομαι· me occulto, -are.
κρύπτη, ἡ· crypta, -ae, θ.
κρυπτήριον, τό· latibulum, -i, οὐ. latebra, -ae, θ.
κρυπτικός, ή, όν· celandi peritus.
κρυπτός, ή, όν· occultus, a, um; abditus, a, um.
κρύπτω· 1) occulto, -are. **κρύπτομαι**, me occulto 2) κρύπτω τὸν δραπέτην, celo fugitivum· κρύπτω τινά τι, celo aliquem aliquid. 3) abdo (-didi, -ditum, -ere) κρύπτομαι εἰς τόπον, me abdo in locum.
κρυσταίνω τι· glacio aliquid.
κρυσταλλίζω· splendeo, -ere.
κρυστάλλινος crystallinus, a, um.
κρυσταλλοειδής, κρυσταλλώδης, ες· 1) crystallo similis. 2) **κρυσταλλώδης**, glacialis, e.
κρυσταλλόπηκτος, ον· frigore concretus, a, um.
κρύσταλλος, ὁ· 1) = πάγος, glacies, -ei, θ. 2) = λίθος, crystallum, -i, οὐ. 3) = ὕαλος, vitrum, -i, οὐ.
κρυσταλλόω -ῶ· in glaciem verto, conglacio -are, aliquid. **κρυσταλλοῦμαι**, conglacior, -ari κρυσταλλωθέντα, gelu concreta, conglaciata.
κρύφα· clam; occulte.
κρυφαῖος, κρυφιαῖος, α, ον· occultus, clandestinus, a, um.
κρυφαίως· occulte; clam.
κρύφιμος, η, ον· occultus, a, um.
κρυφιογνώστης· qui occulta scit.
κρύφιος, α, ον· occultus, abditus, clandestinus, a, um; latens, -ntis.
κρυφίως· occulte; clam.
κρυψιμέτωπος· frontem occultans.
κρυψίνοια, ἡ· mentis occultatio.
κρυψίνους, ουν· dissimulans, -ntis. ἄνθρωπος κρυψίνους, homo abstrusus.
κρύψις, ἡ· occultatio, -onis, θ.
κρυψίχολος, ον· occultans iram.
κρυώδης, ες· frigidus, a, um; gelidus, a, um.
κρυωτήριον, τό· vas refrigeratorium.
κρώβυλος, ὁ· nodus capillorum.
κρωγμός, ὁ· crocîtus, -us, ἀ.
κρώζω· crocito, -are.
κρωκτικός, ή, όν· crocitans, -ntis.
κρώπιον, τό· falx, -cis, θ.
κρωσσός, ὁ· hydria, -ae, θ.
κτάομαι -ῶμαι τι· 1) acquiro (-quisivi, -quisitum; -ere) aliquid ἢ mihi aliquid. κτῶνται φίλους, acquirunt amicos. κτῶμαι δόξαν, acquiro mihi famam 2 paro mihi aliquid, pario mihi aliquid. 3) **κέκτημαι**, possideo, -ere, aliquid. κέκτημαι ἀγρόν, agrum prossideo. τὰ κακῶς κεκτημένα, male parta. ὁ κεκτημένος τι, possessor, -oris, ἀ. ἡ κεκτημένη, possetrix, -icis, θ.
κτείνω τινά· occido aliquem.
κτείς ὁ· pecten, -inis. ἀ.
κτενίζω· pecto (pexui, pexum, -ere) aliquid (τὴν κόμην caesariem)· **κτενίζομαι**, pector ἢ pecto me. ἐκτενισμένος, η, ον, pexus, a, um.
κτένιον, τό parvus pecten.
κτένισμα, κτενισμός· pectinatio.
κτενιστής, ὁ· pectinator, -oris, ἀ.
κτενοειδής, ές· pectini similis.
κτενοειδῶς pectinatim.
κτενοποιός, ὁ pectinarius, -ii, ἀ.
κτενοπώλης, ὁ· pectines vendens.
κτέρια, κτερίσματα, τά· parentalia.
κτῆμα, τό· 1) possessio, -onis, θ. κτήματα ἔχω ἐν τόπῳ, possessiones habeo in loco 2) = γήπεδον, fundus, -i, ἀ. 3) τὸ ἐν τῷ ἀγρῷ κτῆμα, χωρίον praedium, -ii, οὐ. 4) res utilis. 5) κτήματα, res, opes, bona, facultates.
κτημάτιον, τό· possessiuncula, -ae, θ.
κτηματικός, κτηματίας, ὁ· possessor, -oris, ἀ.
κτηνηδόν· pecudum more.
κτηνίατρος, ὁ· veterinarius, -ii, ἀ.
***κτηνιατρική**, ἡ· veterinaria medicina.
κτηνίτης· pecudalis, e.
κτηνοβασία, ἡ· coitus cum pecudibus
κτηνοβάτης, ὁ· qui cum pecudibus coit.
κτῆνος, τό· pecus, -udis, θ. pecu, -u, οὐ. τὰ κτήνη, pecudes, pecuda.
κτηνοστάσιον, τό· stabulum, -i, οὐ.
κτηνοτροφεῖον, τό· pecuaria -ae, θ.
κτηνοτροφέω -ῶ· pecuariam facio.
κτηνοτροφία, ἡ· res pecuaria, θ.
κτηνοτρόφος, ὁ· pecudum pastor; pecuarius, -ii, ἀ.
κτηνώδης, ες· pecuatus, a, um. κτηνώδης ἄνθρωπος, pecus, -udis, θ. homo stolidus.
κτηνωδία, ἡ· stoliditas belluina.
κτησίβιος, ον· opes possidens.
κτήσιος, α, ον· ad possessionem pertinens. θεοὶ κτήσιοι, penates.

κτῆσις, ἡ· possessio -onis, θ. acquisitio -onis, θ 2) = κτῆμα, possessio, -onis, θ. fundus, -i, ἀ.
κτητικός ἡ, όν· possessivus, a um κτ. ἀντωνυμίαι, pronomina possessiva.
κτητός, ή, όν· 1) acquisitus, a, um 2) qui acquiri potest.
κτήτωρ, ὁ· possessor, -oris, ἀ.
κτίζω· 1) condo (idi, -itum, -ere). κτίζω πόλιν, urbem condo. 2) ὁ Θεὸς ἔκτισε τὸν κόσμον, Deus mundum creavit ἢ fabricavit. 3) κτίζω οἰκίαν, aedifico, exstruo domum. κτίζω ναῦν, navem aedifico. κτίζω πύργον, excito turrim..
κτίλος (= ἥμερος)· cicur, -uris· οὐσ. ὁ κτίλος, aries, -etis, ἀ.
κτιλόω -ῶ cicuro, -are.
κτίσις, ἡ· 1) creatio, -onis, θ. fabricatio, -onis, θ. πόλεων κτίσεις urbium origines. ἐν κτίσεσι πόλεων, in urbibus condendis. ἀπὸ κτίσεως Ῥώμης, ab urbe condida κτίσις τοῦ κόσμου creatio mundi. 2) = κτίσμα, res condita, res creata, creatura, -ae, θ. 3) genus humanum.
κτίσμα, τό· opus conditum, res condita, creatura, -ae, θ. aedificium, -ii, οὐ
κτισματολατρεία, ἡ· creaturarum cultus.
κτισματολάτρης· creaturarum cultor
κτίστης, ὁ conditor, -oris ἀ. creator, -oris, ἀ. aedificator. -oris, ἀ.
κτιστός, ή, όν· conditus, a, um· fabricatus, a, um.
κτυπέω -ῶ· 1) = ψοφῶ, strepo -ere; resono, -are. 2) = πλήττω, percutio, -ere; tundo (tutudi) -ere (aliquid). κτυπῶ τὴν γῆν τῷ ποδί, terram pede tundo.
κτύπημα, τό· 1) sonitus, -us, ἀ. strepitus, -us, ἀ. *2) = κτυπησία, percussura ae, θ.
κτύπος, ὁ· fragor, -oris, ἀ. strepitus, -us, ἀ. sonitus, -us, ἀ. στέρνων κτύπος, planctus, us. ἀ.
κυαθίζω· cyatisso, -are.
κυαθίσκος, ὁ· parvus cyathus.
κύαθος, ὁ· cyathus -i, ἀ.
κυαθώδης, ες· cyatho similis.
κυάμειος λίθος cyamea gemma.
κυαμευτός, όν· fabâ (sorte) electus
κυαμεύω· fabis eligo.
κυάμινος, ον· fabaceus, a, um.
κυάμιον, τό· parva faba.
κύαμος, ὁ· 1) faba, -ae, θ. πόλτος ἐκ κυάμων, puls fabata. 2) βουλὴ ἡ ἀπὸ κυάμου, οἱ ἀπὸ τοῦ κυάμου βουλευταί, senatus qui fabis (sorte) legebatur.
κυαμοτρώξ· fabarum vorator.
κυαμών, ὁ fabetum, -i, οὐ.
κυαναυγής, ές caeruleum spledens.
κυαναῦλαξ· sulco atro
κυάνεος -οῦς, -οῦν· 1) caeruleus, ἢ caerulus a, um. τὰ κυάνεα κύματα, caerula, -orum. ἡ κυανέα (= μέλαινα) νύξ, caerula nox. 2) cyaneus a, um. αἱ Κυάνεαι (πέτραι) ἢ Συμπληγάδες, Cyaneae, -arum, θ. 3) τὸ κυανοῦν (χρῶμα), caeruleus ἢ cyaneus color.
κυανίζω· caeruleus sum; caeruleo (cyaneo colore sum
κυανοβαφής· caeruleo colore tinctus.
***κυανόλευκος, ον·** cyaneus et albus.
κυανοειδής, ές· caeruleus, a, um.
κυανόπεπλος, ον· caeruleo peplo indutus, a, um.
κυανόπρωρος, ον· caeruleam proram habens.
κυανόπτερος, ον· pennis caeruleis.
κύανος, ὁ cyanus -i, ἀ
κυανόστολος veste caerulea indutus
κυανοῦς, ἦ, οῦν ἰδὲ **κυάνεος.**
κυανόφρυς, υ caeruleis palpebris.
κυανοχαίτης· crines caeruleas habens ὁ κυανοχαίτης, caeruleus deus.
κυανόχρους -ουν·· caeruleo ἢ cyaneo colore; caerulans, -ntis
κυανώπης, ὁ, κυανῶπις, ἡ· caeruleos habens oculos.
κυάνωσις, ἡ· color caeruleus.
κύαρ, τό· foramen acûs.
κύβδα (κεκυφότως)· inclinato capite.
κυβεία, ἡ· lusus aleae; alea, -ae, θ. μεταφ. κυβεία (κίνδυνος) ἔνεστι τῷ πράγματι. alea inest rei
***Κυβέλη*, ἡ·** Cybele, -es, θ. Κυβέλειος, τῆς Κυβέλης, Cybeleius, a, um.
κυβερνάω -ῶ 1) ἐπὶ νεώς guberno, -are, rego, -ere. 2) = διοικῶ, guberno, rego, administro, πόλιν civitatem τὴν πολιτείαν rempublicam, τὸν οἶκον domum.
κυβέρνησις, ἡ· 1) κ. νεώς· gubernatio, -onis, θ. 2) = διοίκησις, gubernatio, administratio, -onis, θ.

κυβερνήτης, ὁ· gubernator, -oris, ἀ.
κυβερνητικός, ή, όν ad gubernatorem pertinens; ad gubernandum aptus. ἡ κυβερνητική, ars gubernandi.
κυβευτήριον, τό aleatorium, -ii, οὐ.
κυβευτής, ὁ· aleator, -oris, ἀ.
κυβευτικός, ή, όν· aleatorius, a, um.
κυβεύω· aleā ludo; tesseris ludo.
κυβίζω· 1) cubum facio, in cubum formo. 2) in cubum duco.
κυβικός, ή, όν· cubicus, a, um. κυβικὸν σχῆμα, cubica figura.
κυβισμός, ὁ· in cubum dispositio.
κυβιστιάω -ῶ· cernuo, -are.
κυβίστημα, τό· saltatio in caput.
κυβιστήρ, ὁ· cernuus, -i, ἀ.
κυβιστίνδα παίζω· cernuando ludo.
κυβοειδής, ές· cubi formam habens
κύβος, ὁ· 1) cubus, -i, ἀ. quadrantal, -alis, οὐ 2) alea, -ae, θ. ἐρρίφθω, ἀνερρίφθω ὁ κύβος, jacta esto alea (= decreta res est). 3) tessera, -ae, θ. ῥίπτω τοὺς κύβους (παίζων), jacio tesseras.
κυδώζω (= λοιδορῶ)· convicio.
Κυδαθήναιον·Cydathenaeum, -i, οὐ.
κυδαίνω· celebro, -are.
κυδάλιμος, ον· gloriosus, a, um.
κυδιάω -ῶ· glorior, -ari.
κύδιμος, ον· gloriosus, a, um.
Κύδνος (ποτ.)· Cydnus, -i, ἀ.
κῦδος, τό· gloria, -ae, θ.
Κυδωνία, ἡ· Cidonia, -ae, θ. Κυδωνιάτης, Cydoniates, -ae, ἀ.
κυδωνία, ἡ cydonia arbor. κυδώνια μῆλα, cydonia mala. κυδωνίτης οἶνος, cydonites, -ae, ἀ.
Κυζικηνός, ή, όν· Cyzicenus, a, um.
κύημα, τό fetus, -us, ἀ.
κύησις, ἡ· graviditas, -atis, θ.
κυητικός, ή, όν· genitalis, e.
Κυθέρεια, ἡ· Cytherea, Venus.
Κυρῖται, οἱ· Quirites, -um, ἀ.
κυΐσκω· gravidam reddo.
κυκάω -ῶ· 1) misceo, miscellam facio 2) misceo, confundo, perturbo (aliquid) *κυκῶμαι*, misceor, -eri, perturbor, -ari.
κυκεών, ὁ· cinnus, -i, ἀ.
κύκησις, ἡ· permixtio, -onis, θ.
κυκλάς (ἐσθής)· cyclas, -adis, θ.
Κυκλάδες (νῆσοι)· Cyclades, -um.
κυκλεύω, *κυκλέω* -ῶ· roto, -are; verto -ere (aliquid). ὁ κυκλῶν (περιστρέφων), rotator, -oris, ἀ. *κυκλέομαι* -οῦμαι vetor in orbem torqueor.
κυκληδόν· rotatim; circulatim.
κύκλησις, ἡ· circumactio, onis, θ.
κυκλικός, ή, όν· circularis, e; rotundus, a um. οἱ κυκλικοὶ ποιηταί, poetae cyclici.
κύκλιος, α, ον circularis, e.
κυκλίσκος, ὁ· orbiculus, -i, ἀ.
κυκλοειδής ές· orbiculatus, a, um.
κυκλοειδῶς· orbiculatim.
κυκλόθεν ex omnibus circa locis.
κυκλοπαιδεία· disciplina circularis.
κυκλοπορεία· ambages in itinere.
κύκλος, ὁ· 1) ὁ ἀστρονομ. circus, -i, ἀ. 2) ἐν γένει, orbis, -is, ἀ. ἄγω κύκλον, orbem duco. 3) circulus, -i, ἀ. κύκλος τείχους, circulus muri.
κυκλοτερής, ές· orbiculatus, a, um; rotundus, a, um.
κυκλοτερῶς· orbiculatim; rotunde.
κύκλῳ· circumcirca; in orbem.
κυκλοφορέω -ῶ· 1) in orbem ago. *2) νεοελ. in orbem moveor. τὸ αἷμα κυκλοφορεῖ ἐν ταῖς φλεψί, sanguis per venas diffunditur. ὁ ἀὴρ κυκλοφορεῖ, aer fluit. φήμη κυκλοφορεῖ, fama vagatur. fit rumor.
κυκλοφορητικός, *κυκλοφορικός*, ή, όν· orbicularis, e; circularis, e.
κυκλοφορία, ἡ· 1) rotatio, -onis, θ. *2) νεοελ. κυκλ. τοῦ αἵματος, sanguinis cursus κυκλ. τοῦ ἀέρος, spiritus et perfluus venti. πολλὰ νομίσματά εἰσιν εἰς κυκλοφορίαν, multi nummi in manibus hominum versantur. τίθημί τι εἰς κυκλοφορίαν, aliquid in usum cummunem do.
κυκλόω -ῶ τινὰ ἤ τι· circumdo (-dedi -are) aliquem ἢ aliquid. ἐκύκλωσαν τὴν παράταξιν τῶν πολεμίων, circumierunt aciem hostium. κυκλῶ τινὰ ἤ τί τινι, circumdo aliquem ἢ aliquid aliqua re. *κυκλοῦμαι*, circumdor, circumdatus sum, -ari (ab aliquo). ὑπὸ τοῦ πλήθους κυκλοῦται, multitudine circumitur. κυκλωθέντες ὑπὸ τῶν πολεμίων, a hostibus circumdati.
κύκλωμα, τό· circuitus, -us, ἀ.
Κυκλώπειος, α, ον· Cyclopēus, a, um. ὁ *Κύκλωψ*· Cyclops -opis, ἀ.
κυκλωπικῶς· Cyclopum more.
κύκλωσις, ἡ· circuitio, -onis, θ. inclusio, -onis, θ.

κυκλωτός, ή, όν· rotundus, a, um.
κύκνειος, α, ον· cycnêus, a, um; olorinus. a, um.
κυκνίας ἀετός· aquila alba.
κύκνος, ὁ· cycnus, -i, ἀ. olor. -oris, ἀ. μετφ poeta. -ae, ἀ.
κυλικεῖον, τό repositorium cylicum.
κυλίκειος, ον inter pocula dictus.
κυλικηγορῶ inter pocula loquor
κυλίκιον. τό· caliculus, -i ἀ.
κυλικώδης, ες· calici similis.
κυλινδέω -ῶ, κυλίνδω· volvo, devolvo (volvi. volutum, -ere); volûto, -are. aliquid ὁ ἄνεμος τὸ πέλαγος κυλινδεῖ, ventus pelagus volutat ὁ ποταμὸς πέτρας κυλινδεῖ, amnis saxa volvit. **κυλινδοῦμαι** κατὰ γῆν, ἐν πηλῷ, volvor humi. in luto. κυλινδοῦμαι πρὸς τοὺς πόδας τινὸς (= προσπίπτω τινί), alicui ad pedes volutor κυλινδούμενος η, ον, devolutus, a, um. μετφ κυλίνδομαι ἔν τινι, in aliqua re versor.
κυλινδήθρα (ὑῶν)· volutabrum,-i,οὐ.
κυλίνδησις, ἡ volutatio, onis, θ.
κυλινδρικός, ή, όν· cylindratus a, um
κυλινδροειδής, ές· cylindro similis; cylindratus, a, um
κύλινδρος, ὁ· cylindrus, -i, ἀ.
κυλινδρώδης, ες cylindro similis
κύλιξ, ἡ calix, icis, θ.
κύλισις, ἡ· volutatio, onis, θ.
κυλίσκη, κυλίσκος· culliculus, -i.
κυλισμός, ὁ· volutatio, -onis θ.
κυλιστός, ή, όν· volutatus, a, um.
κυλίστρα,ἡ· volutabrum (equorum)
κυλίω τι volvo, -ere devolvo, -ere, voluto, are (aliquid). **κυλίομαι,** volvor, volutor, -ari. μετφ κυλίομαι περὶ τὴν ἀγοράν, in foro versor.
Κυλλήνη, ἡ· Cyllene, -es, θ. **Κυλλήνιος,** Cyllenius, a, um.
κυλλοπόδης· distortis pedibus
κυλλός· curvus. claudus, a, um.
κυλλόω -ῶ· curvo, -are.
Κύλων, ὁ· Cylon, -onis, ἀ. Κυλώνειον ἄγος, Cylonium scelus.
κῦμα, τό· 1) unda, -ae, θ. 2) fluctus -us ἀ. 3) μετφ. κῦμα κακῶν, ingens multitudo malorum.
κυμαίνω 1) undo, -are. 2) κυμαίνω καὶ κυμαίνομαι, fluctuo, -are; aestuo, are.
κύμανσις, ἡ· fluctuatio, -onis, θ.
κυματηδόν· fluctuum modo.
κυματίας undosus. a, um.
κυματίζω· undis agito; fluctus moveo: fluctuare facio. **κυματίζομαι,** fluctuo, -are
κυμάτιον, τό· 1) parva unda 2) κόσμ. ἀρχιτ. cymatium -ii, οὐ.
κυματοβόλος, ον undas projiciens.
κυματοειδής, ές· undatus, a, um.
κυματοειδῶς undatim
***κυματοθραύστης, ὁ·** moles, -is. θ.
κυματόκτυπος, ον· undis strepens
κυματοπλήξ undis pulsatus
κυματόομαι -οῦμαι fluctuo, -are.
κυματώδης, ες fluctuosus. a, um.
κυμάτωσις, ἡ fluctuatio, -onis, θ.
κυμβαλίζω cymbalum pulso
κυμβαλιστής, ὁ cymbalista -ae ἀ.
κυμβαλίστρια, ἡ· cymbalistria, -ae.
κύμβαλον, τό· cymbalum, i οὐ
κύμβη, ἡ· 1) = κύλιξ. calix, -icis, ἀ. 2) = λέμβος. cymba, ae. θ
κυμβίον, τό· cymbium. -ii, οὐ.
Κύμη, ἡ· Cumae, -arum, θ **Κυμαῖος,** Cumaeus. a, um **ἡ Κυμαία Σιβύλλη,** Cumaea Sibylla. ἡ Κυμαία χώρα ager Cumanus
κύμινον τό cuminum -i, οὐ.
κυμινώδης, ες cuminatus, a, um.
κυμοδόκος, ον· fluctus excipiens.
κυμοθαλής. ές· undis abundans.
κυματοτόμος. ον fluctus secans.
κυνάγχη, ἡ angina canum
κυναγχικός,ή, όν· angina laborans.
κυναγωγός ὁ canum ductor.
κυνακάνθη, ἡ· cynacantha, -ae θ.
κυναλώπηξ, ὁ canivulpes (homo).
κυνάνθρωπος, ὁ· versipellis -is, ἀ.
κυνάριον, τό· catellus, -i, ἀ
κυνάς. ἡ· 1) pillus caninus. 2) αἱ κυνάδες ἡμέραι, dies caniculares.
κύναστρον (ὁ Σείριος)· canicula.
κυνάω -ῶ· cynicos imitor.
κυνδαλισμός, ὁ lusus puerilis, qui fit paxillis.
κύνδαλος, ὁ paxillus, -i ἀ.
κυνέη, κυνῆ, ἡ· 1) pellis canina. 2 galea, -ae, θ.
κύνειος α, ον· caninus, a, um. κύνειον γάλα, caninum lac. κυνώδεις λόγοι (= λοιδορήματα), canina verba.
κυνέω· osculor, -ari.
κυνηγεσία, ἡ· venatio, -onis, θ.
κυνηγέσιον, τό· venatus, -us, ἀ.

κυνηγετέω -ῶ· venor, -ari.
κυνηγέτης, ὁ· venator, -oris, ἀ.
κυνηγετικός, ή, όν· 1) venatorius, a, um ἡ κυνηγετική, ars venatoria 2) cynegeticus, a, um.
κυνηγετικῶς venatorum more.
κυνηγέτις, ἡ venatrix, -icis θ.
κυνηγέω -ῶ· 1 venor (-atus sum, ari). 2 aves capto
κυνηγία, κυνήγιον venatus, -us, ἀ.
κυνηγός, ὁ, ἡ· venator, -oris, ἀ venatrix, -icis, θ.
κυνηδόν· canum more
κυνηλασία· venatio cum canibus
κυνηλατέω -ῶ· venor cum canibus.
κυνιδεύς, κυνίδιον· catellus, -i, ἀ.
κυνίζω· Cynicus sum
κύνικλος, ὁ· cuniculus, -i, ἀ.
κυνικός, ή, όν caninus, a, um. κυνικὰ καύματα, caniculae aestus.
Κυνικός, (τῶν κυνικῶν φιλοσόφων)· Cynicus, a, um. οἱ Κυνικοὶ (φιλόσοφοι), Cynici
Κυνικῶς· Cynice.
κυνίσκη, ἡ catella, -ae, θ.
κυνίσκος, ὁ· catellus, -i, ἀ.
κυνισμός ὁ· cynismus, -i, ἀ.
κυνιστί· canum modo.
κυνοβλώψ ὁ aspectu canino.
κυνόβρωτος,ον canibus devoratus.
κυνόγλωσσον, τό cynoglossos, -i,θ.
κυνογνώμων· impudens, -ntis.
κυνόδεσμος, ὁ· catena canis.
κυνόδηκτος, ον a cane morsus.
κυνόδους, ὁ dens caninus· οἱ κυνόδοντες dentes canini
κυνοδρομία, ἡ· canum cursus.
κυνοειδής, ές· cani similis.
κυνοθαρσής, κυνοθρασύς canina praeditus audacia; ferox, -ocis
κυνόκαυμα, τό· aestus caniculae
κυνοκέφαλος (πίθ.)· cynocephalus.
κυνοκλόπος, ον· canem furatus
κυνοκομέω -ῶ canes alo
κυνοκτονία, ἡ· canum occisio.
κυνοκτόνος, ὁ· canum occisor.
κυνοκτόνον (β.)· aconitum, -i, οὐ.
κυνολέσχης· nugator impudens
κυνόλυσσος· morsus a cane rabido.
κυνομαχέω-ῶ· cum canibus pugno.
κυνομυῖα (ὁ)· cynomyia, -ae, θ
κυνόπληκτος,ον a cane vulneratus.
κυνοπρόσωπος,ον facie canina.
κυνόρροδον, τό· cynorrodon, -i οὐ.
Κυνόσαργες, τό Cynosarges, -is, θ.
κυνόσβατος, ἡ cynosbatos, -i, θ.
Κυνοσουρά (ἄστρον.)· Cynosura, -ae, θ.
κυνοσπάρακτος, ον· a canibus discerptus a, um.
κυνοτρόφος, ον· canum nutritor.
κυνοῦχος lorum, quo canis tenetur
κυνοφόντις ἑορτή· canicidium
κύντερος, α, ον· impudentior, -ius.
κυνυλαγμός, ὁ· latratus canum.
κυνώδης, ες caninus a, um
κυνώπης, ὁ κυνῶπις, ἡ· canino vultu; impudens, ntis.
κυοτοκία ἡ partus, -us, ἀ.
κυοτροφία, ἡ· fetûs nutritio
κυοφορέω -ῶ· uterum fero; gravida sum κυοφοροῦσα, uterum ferens.
κυοφορία, ἡ tempus, quo mulier fert uterum
κυοφόρος, ον uterum ferens.
κυπαρίσσινος, ον· cupresseus, a, um. κυπαρίσσ κιβώτιον, cupressus, -i, θ.
κυπάρισσος, ἡ cupressus, -i, θ. cyparissus, -i, θ.
κυπαρισσοτρόφος,ον· cupressifer.
κυπαρισσών. ὁ cupressetum, -i, οὐ.
κύπειρος (φ.)· cypêros, -i, ἀ.
κύπελλον, τό· poculum, -i, οὐ.
κυπελλοφόρος, ον pocula ferens.
κύπη, ἡ· cavitas, -atis, θ.
κυπρίδιος, α, ον venereus, a, um
κυπρίζω floreo, -ere.
κύπρινον μύρον· ciprinum, -i, οὐ.
κυπρῖνος (ἰχθ.)· cyprinus -i, ἀ.
Κύπριος, Κυπριακός Cyprius, Cypricus, Cypriacus, a, um Κύπριος χαλκός, Cyprium, -i, οὐ.
Κυπρία, Κύπρις (Ἀφροδίτη)· Cypria, -ae, θ. Cypris, -idis, θ.
Κύπρος, ἡ· Cyprus, -i, θ.
κυπτάζω· immoror, cunctor, -ari; tempus tero κυπτάζω περί τι, incumbo alicui rei.
κύπτω· 1) incurvo me; demitto caput; demitto oculos· 2) pronus sum γέρων κύπτων εἰς τὴν βακτηρίαν, senex pronus in baculum.
κυρβασία, ἡ· 1) crista gallinacei· 2) tiara erecta 3 pilleus conicus.
κύρβεις, οἱ· tabulae triangulae pyramidum formâ
κυρεία, ἡ dominatus, -us, ἀ
κυρέω -ῶ τινι forte incido alicui.

κυρῶ τινος, adipiscor (-eptus sum, -i) aliquem ἢ aliquid.

κυρηβάζω· pugno cornibus.

κυρήβασις, ἡ· pugna cornibus.

κυρήβια (= πίτυρα)· fufures, um.

κυριβιοπώλης furfurum venditor.

***Κυρήνη* ἡ·** Cyrene, -es, θ. Κυρηναῖος, Cyrenaeus, a, um. Κυρηναϊκός, Cyrenaicus, a, um. Κυρηναϊκοὶ φιλόσοφοι, Cyrenaei ἢ Cyrenaici.

κυρία· ἴδε **κύριος.**

κυριακός, ή, όν· ad dominum pertinens. **ἡ *Κυριακή*,** dies dominica ἢ ἁπλῶς dominica· Κυριακὴ προσευχή, oratio dominica.

κυριαρχέω -ῶ· dominor, -ari.

κυριάρχης, ὁ· dominus, -i, ἀ.

κυριάρχησις, κυριαρχία, ἡ· dominatio, -onis, θ. potestas, -atis, θ. imperium, ii, οὐ.

κυρίευσις, ἡ· dominium, -i, οὐ.

κυριεύω· 1) = δεσπόζω, dominor (-atus sum, -ari); dominus sum dominus fio. 2) = κύριος γίν. potior (-itus sum, -iri). κυριεύω τῆς ἀποσκευῆς καὶ τοῦ στρατοπέδου, potior impedimentis et castris. ἐλπὶς τοῦ κυριεῦσαι τῆς πόλεως (ν ε ο ε λ. τὴν πόλιν), spes potiundi oppidi. ὅθ. ν ε ο ε λ. ἐκυρίευσαν (= εἷλον) οἱ ἐχθροὶ τὴν πόλιν, hostes oppidum (urbem) ceperunt. ἐκυριεύθη (ἑάλω) ἡ πόλις, urbs capta est.

***Κυρῖνος*, ὁ·** Quirinus, -i, ἀ· Κυρίνιος, τοῦ Κυρίνου, Quirinalis, e, ὁ Κυρίνιος λόφος, collis Quirinalis ἢ Quirinus.

κυριοκτονέω -ῶ· dominum occido.

κυριοκτονία, ἡ· domini caedes.

κυριοκτόνος, ὁ· domini interfector.

κυριολεκτέω -ῶ· proprie dico.

κυριολεκτικῶς· proprie.

κυριολεξία, ἡ· proprietas, -atis, θ.

κύριος, α, ον potens alicujus rei; potestatem alicujus rei habens. κύριός ἐστι τῆς τε ζωῆς καὶ τοῦ θανάτου τινός, potestatem vitae necisque habet in aliquem. κύριός εἰμι τούτου, penes me est potestas hujus rei. κύριός εἰμι κρίνειν, possum pro meo arbitrio judicare. 2) = ἴδιος, praecipuus, a, um; proprius, a, um. κύριον ὄνομα, nomen proprium. 3) principalis, e τὸ κύριον ζήτημα, quaestio principalis. κυριώτατος, principalis. τὸ κυριώτατον, principale. 4) κυρία ἡμέρα, dies constitutus 5) κυρία ἐκκλησία, dies comitialis 6) **ὁ κύριος.** herus dominus ἢ domnus. **ἡ κυρία** hera, domina ἢ domna 7) ὁ κύριος τῆς οἰκίας, τοῦ ὄνου, possessor domûs, herus asini.

κυριότης, ἡ dominium, -ii, οὐ.

***Κύρις* ἢ *Κύρεις* (πλ.)** Cures, -ium.

Κυρίτης Quiris, -itis, ἀ. Κυρῖται, Quirites, -ium

κυρίως· 1) proprie. οἱ κυρίως καλούμενοι Ἰλλυριοί, proprie dicti Illyri. 2) praecipue τὸ κυρίως ἀνόσιον, praecipuum nefas 3) ἢ κυρτίως (ἢ κυριώτερον) εἰπεῖν. aut proprie (aut magis proprie) dicere. 4) recte, exacte, plane

κῦρος, τό auctoritas, -atis, θ. τὸ κῦρος τοῦ νόμου auctoritas legis. κῦρος ἔχει, ratum est

κυρόω -ῶ 1) sancio (-nxi, -nctum, -ire aliquid (νόμον legem). 2 ratum habeo, ratum facio ἢ efficio; confirmo, -are (aliquid. κυρῶ τὴν ἀρχὴν τοῦ βασιλέως, ratum imperium regi efficio. κυρώσω ταῦτα, ista rata mihi erunt 3) **κυροῦμαι,** ratum habeor κυρωθέντος τοῦ δόγματος ὑπὸ τοῦ δήμου, cum decretum ratum a populo habitum esset, ἀλλά: κυρωθείσης δὲ τῆς γνώμης, adprobata ab omnibus sententia

κυρταύχην, ὁ, ἡ· incurvâ cervice.

κύρτη, κύρτος, τό· nassa, -ae, θ.

κυρτίς ἡ· fiscella, -ae, θ.

κυρτός, ή, όν· curvus, a, um; incurvus, a, um; gibberosus, a, um.

κυρτότης, ἡ· curvitas, -atis, θ.

κυρτόω -ῶ curvo, -are, aliquid; incurvo -are, aliquid. **κυρτοῦμαι,** curvor ἢ incurvor, -ari; curvesco -ere. κεκυρτωμένος, η, ον, curvatus, a, um.

κύρτωμα, τό· 1) curvatura, -ae, θ. 2) gibba, -ae, θ

κυρτών (= ὑβός)· gibbosus, -i, ἀ.

κύρτωσις, ἡ curvitas, -atis, θ. curvatura, -are θ.

κύρωσις, ἡ· 1) κ. νόμου, sanctio legis. 2) confirmatio, -onis, θ.

κυρωτικός, ή, όν· confirmans, -ntis

κύσθος, ὁ· cunnus, -i, ἀ.

κύστη, κύστις, ἡ vesica, -ae, θ.

κύστιγξ, ἡ· vesicula, -ae, θ.

κύτινος, ὁ· cytinus, -i, ἀ

κυτινώδης, ες· cytino similis.

κυτίς, ἡ· cista, -ae, θ.
κύτισις (φ.)· cytisus, -i, ἀ.
κύτος, τό· 1) κ. κοιλίας, γαστρός, cavitas alvi. 2) κ. ποταμοῦ, alveus fluminis. κ. νεώς, alvus. uterus navis.
κυττάριον, τό· cellula (apum).
κύτταρον, κύτταρος 1) = κοίλωμα, cavum, -i, οὐ. 2) cella apum οἱ κύτταροι, cellae apum
κυφόνωτος, ον· dorso curvo
1. **κύφος, τό·** gibba. -ae, θ.
2. **κυφός, ή, όν·** gibber, -era, erum; gibberosus, a, um.
κυφότης, ἡ· conditio gibberosa.
κυφόω -ῶ· curvo, incurvo, -are.
κυφοῦμαι, incurvor, -ari.
κύφωμα, τό· gibbus -i, ἀ.
κύφων, ὁ· 1) collare, quo vinciuntur sontes. 2) furcifer, -eri, ἀ
κύφωσις, ἡ· incurvatio; -onis, θ.
κυψέλη, ἡ· 1) κ. μελισσῶν, alveare, -is, οὐ. 2) κ. τοῦ ὠτός, α) interius foramen auris. β) sordes aurium.
κυψέλιον, τό· cistula, -ae, θ.
Κύψελος, ὁ· Cypselus, -i, ἀ. Κυψελίδης. Cypselides, -ae, ἀ.
κύω· in utero gesto. αἱ κύουσαι τὰ ἄρρενα, quae mares in utero gestant.
κύων, ὁ, ἡ· canis, -is, ἀ. θ.
κωβιός (νεοελ. χωβιός)· golius, -i, ἀ.
κωβίδιον, τό· parvus gobius.
κωβιώδης, ες· gobio similis.
κώδεια, ἡ· caput papaveris.
κώδιον, τό vellus, -eris, οὐ.
κώδων, ὁ· 1) tintinnabulum, -i, οὐ 2) κ. ἐκκλησίας, campana, -ae, θ. ὁ κώδων ἠχεῖ, aes sonat.
κωδωνίζω· tintinno, -are; tinnio, -ire.
κωδωνοστάσιον· campanile. -is, οὐ.
κωδωνοφόρος, ον· tintinnabulatus
κώθων, ὁ· 1) cothon, -onis, ἀ 2) compotatio, -onis, θ.
κωθωνίζω largius poto
κωθωνισμός, ὁ· larga compotatio.
κώκυμα, κωκυτός· ejulatus.
Κωκυτός, ὁ Cocytus, -i, ἀ. **Κωκύτιος,** Cocytius, a um.
κωκύω· fleo; ejulo.
κωλῆ, ἡ· perna suilla.
Κωλιάς, ἡ Colias. -adis, θ.
κωλικεύομαι· colicā laboro.
κωλικός, ή, όν· colicus, a, um ἡ κωλική, colice, es, θ.

κωλόβαθρα, τά· grallae, -arum, θ.
κωλοβαθρίζω· grallis incedo
κωλοβαθριστής, ὁ· grallator, -oris, ἀ.
κωλοειδής, ές· membro similis.
κῶλον τό membrum, -i, οὐ.
κωλοτομέω -ῶ membris trunco.
κώλυμα, τό impedimentum, -i, οὐ. obstaculum, -i, οὐ.
κωλυμάτιον parvum impedimentum
κωλυσάνεμος, ον ventos arcens.
κωλυσίδειπνος· coenam impediens.
κωλυσίδρομος· cursum impediens.
κωλυσιεργία operis impedimentum.
κωλυσιεργέω -ῶ opus impedio.
κώλυσις, ἡ· impeditio, onis, θ.
κωλυτήρ, κωλυτής, ὁ· impeditor, -oris prohibitor, -oris, ἀ.
κωλυτήριος, α, ον, κωλυτικός, ή, όν prohibitorius, a, um
κωλυτήριον impedimentum, -i, οὐ.
κωλυτός, ή, όν· impeditus, a, um.
κωλύω· 1) impedio (-ivi -itum, -ire) aliquid κωλύω τινά τινος, impedio aliquem (a) re κωλύω τινὰ τοῦ ποιεῖν τι, impedio aliquem facere aliquid. κ. τινὰ μὴ ποιεῖν τι, impedio aliquem quominus (ne) faciat aliquid. κωλύει με τι (κωλύομαι ὑπό τινος), aliquid mihi impedimento est. 2 prohibeo (-ui, -itum, -ere) aliquem aliqua re. κωλύω τινὰ (μὴ) ἐξέρχεσθαι, prohibeo aliquem exire domo. κωλύομαι παραγενέσθαι τινί, prohibeor adire ad aliquem. 3) reprimo (-essi, -essum, -ere) aliquem aliqua re 4) obsto, -are. τί κωλύει αὐτὸν εὐδαίμονα εἶναι, quid obstat, quominus sit beatus 5) arceo (-ui, -ere) aliquem re ἢ ab re. κωλύω ἀπὸ σοῦ, abs te arceo.
κῶμα, τό· sopor gravis.
κωμάζω· comissor (atus sum, -ari)· κωμάζων, commissabundus, a, um. κωμάζω ἐπί τινα, πρός τινα, comissabundus venio ad aliquem.
κωμάρχης, ὁ· pagi praefectus.
κωμασία, ἡ· pompa sacra.
κωμαστής, ὁ· comissator, -oris, ἀ.
κωμαστικός, ή, όν ad comissationem pertinens.
κώμη, ἡ pagus, -i, ἀ. vicus, -i ἀ. κατὰ κώμας, pagatim, vicatim (habitare). κατὰ τὰς τῆς πόλεως κώμας (ῥύμας), vicatim
κωμηδόν· pagatim; vicatim.

κωμήτης, ὁ· pagi incola
κωμητικός· ad pagum pertinens.
κωμικεύομαι comice loquor
κωμικός, ή, όν comicus, a, um. ὁ κωμικός. comicus -i, ἀ
κωμικῶς comice; comoedice.
κωμόπολις ἡ· oppidulum i, οὐ.
κῶμος ὁ comissatio -onis θ.
κωμύδριον, τό pagulus, -i, ἀ.
κωμῳδέω -ῶ· in scena traduco. exagito (aliquem): subsanno, irrideo (aliquem ἢ aliquid; cavillor aliquem ἢ aliquid).
κωμῳδία, ἡ· 1) comoedia, -ae. θ 2 exagitatio comica
κωμῳδικός,ή,όν comoedicus. a. um.
κωμῳδιογράφος, *κωμῳδογράφος*,
κωμῳδιοποιός comoedorum scriptor
κωμῳδιδάσκαλος comoedos docens
κωμῳδοποιός, ὁ· poeta comicus.
κωμῳδός, ὁ comoedus comicus
κωνειάζομαι cicutam bibo.
κώνειον, τό cicûta. -ae, θ.
κώνισις ἡ· obductio pice.
κωνίας οἶνος· vinum picatum
κωνίζω· pico -are
κωνικός ή, όν· conicus, a, um; coni figuram habens.
κωνοειδής. ές· coni formam habens.
κωνοειδῶς· in coni speciem.
κῶνος, ὁ· conus. -i, ἀ
κωνοφορέω -ῶ conum fero
κωνοφόρος, ον conifer, a um.
κωνωπεῖον, τό· conopêum, i οὐ.
κωνοποειδής. ές culici similis
κώνωψ, ὁ, ἡ· culex. -icis. ἀ
Κῶπαι (πόλ.)· Copae, -arum, θ.
Κωπαΐς, ἡ Copaïs, -idis. θ.
κώπαιον, τό· capulus remi.
κωπεύω· navem remis instruo.
κώπη ἡ· 1 remus, -i. ἀ. 2, κ. τοῦ ξίφους capulus. i. ἀ
κωπηλασία, ἡ· remigium, i, οὐ.
κωπηλατέω -ῶ· remigo. -are
κωπηλάτης ὁ· remex -igis, ἀ.
κωπήλατος, ον· remis impulsus
κωπήρης ναῦς actuaria navis.
κωπῆρες πλοιάριον. actuariolum, i, οὐ.
κωπητήρ, ὁ· scalmus -i. ἀ.
κωράλλιον. τό corallium, -i, οὐ.
κωρύκειον. τό corycèum. -i. οὐ.
Κωρυκὶς νύμφη· Corycis, -idis. θ.
Κωρύκειος (= Παρνάσσιος), Corycius, a. um
Κῶς ἡ· Cos ἢ Cous, Coi, θ. Κῷος, Cous, a. um
κωτιλάς. ἡ garrula. -ae. θ.
κωτιλία, ἡ· loquacitas. -atis, θ.
κωτίλλω· loquitor: garrio
κωτίλος, η ον· loquax, -acis; garrulus, a um
κωφάω -ῶ surdum facio.
κωφεύω surdus sum; sileo. -ere.
κωφός. ή όν· 1) κ. τὴν γλῶσσαν, mutus, a um 2) = κωφός, surdus, a, um 3) μετφ. κωφὸς πρός τι. surdus alicujus rei (πρὸς τὴν ἀλήθειαν veritatis (παροιμ. παρὰ κωφὸν ᾄδει, surdo narrat 4) = ἀμβλύς, hebes, -itis. κωφὸν βέλος telum hebes
κωφότης, ἡ surditas. -atis, θ.
κωφόω -ῶ mutum facio; surdum reddo. *κωφοῦμαι*. surdesco. ere.
κώφωμα, τό. surditas, -atis, θ.
κωφῶς· surde.
κώφωσις, ἡ 1 hebetudo aurium; surditas, -atis, θ. 2) hebetudo oculorum.

Λ

Λ, λ (λάμβδα). 1) τὸ ἑνδέκατον γράμμα litera λ 2) ὡς ἀριθμ. σημεῖον τὸ μὲν λ' = triginta, τὸ δὲ ͵λ = triginta millia
λα (ἐν συνθέσει)· valde.
λᾶας, ὁ· lapis -idis, ἀ.
λάβαρον, τό· labarum, -i, οὐ.
λάβδα (ὁ γλωττοδεψῶν) labda, -ae, ἀ.
λαβδακισμός, ὁ· labdacismus, -i ἀ.
Λάβδακος, ὁ· Labdacus, -i, ἀ *Λαβδακίδης*, Labdacides, -ae, ἀ.
λαβή, ἡ· 1) prehensio, -onis, θ. 2) λ. ἀγγείου, ansa, -ae, θ 3) λ. ξίφους, capulus, -i. ἀ. μέχρι λαβῆς, capulo tenus 4 manubrium, -i. οὐ. 5) = ἀφορμή. ansa. manubrium.
λαβίδιον, τό ansula, -ae, θ.
λαβιδόω -ῶ fibulâ connecto.
Λαβινία, ἡ· Lavinia. -ae. θ.
Λαβίνιον (πόλ.)· Lavinium, -ii, οὐ.
Λαβινιᾶται, Lavinii, Lavinienses.

λάβιον, τό· capulus, -i, ἀ.
λαβίς, ἡ· 1 ansa, -ae, θ. †2) cochlear, aris, οὐ.
λάβραξ (λαβράκιον)· lupus marinus; labrax, acis.
λαβροποσία, ἡ aviditas bibendi.
λαβροπότης· avide bibens.
λάβρος, ον· vehemens, -ntis; impetuosus, a, um.
λαβροστομία, ἡ· procacitas loquendi.
λαβρόστομος, ον· valde garrulus.
λαβρότης, ἡ· voracitas, atis, θ.
λαβροφαγέω ῶ avide voro.
λάβρυς (= πέλεκυς) securis, -is ἀ.
λάβρως· 1) voraciter. 2) impetuose; cum impetu.
λαβυρίνθειος· labyrinthêus, a, um.
λαβύρινθος, ὁ labyrinthus, -i, ἀ.
λαβυρινθώδης, ες labyrintho similis.
λαγανίζω· lagano vescor
λαγάνιον, τό· parvum laganum.
λάγανον, τό· laganum, -i, οὐ. tracta, -ae, θ.
λαγαρός, ά, όν· laxus, a. um; flaccidus, a. um; glacili- e.
λαγαρότης, ἡ· laxitas, -atis, θ.
λαγαρόω -ῶ· laxum facio.
λάγειος, ον· leporînus, a, um. λάγειον κρέας, leporina caro.
λαγήνιον, τό parva lagena
λάγηνος, ἡ lagena, -ae, θ.
λαγιδεύς, ὁ leporis catulus.
λαγίδιον, λαγίον, τό· lepusculus, -i.
λαγνεία, ἡ· salacitas, -atis, θ. lascivia, -ae, θ.
λαγνεύω· salax sum.
λάγνος, ον· salax, -acis; lascivus, a, um.
λαγοθήρας, ὁ· leporis venator.
λαγοθηράω -ῶ· lepores venor.
λαγοκτονέω -ῶ lepores interficio.
λαγοκτόνος, ον lepores perimens.
λαγός, ὁ· lepus, -oris, ἀ.
λαγοσφαγία, ἡ· leporum caedes.
λαγοτροφεῖον, τό· leporarium, -ii, οὐ.
λαγύνιον, τό, parva lagina.
λάγυνος, ἡ· lagena -ae, θ.
λαγχάνω (ἔλαχον)· 1) sorte accipio; sorte nanciscor (nactus sum, -i) aliquid. κλήρῳ τὴν ἐπαρχίαν ἔλαχεν, sorte provinciam nactus est. sorte ei provincia evenit. κλήρῳ λαγχάνει τὴν Σικελίαν, ei sorte Sicilia obvenit. ὁ λαχών, sorte electus. οἱ λαχόντες δικασταί, βουλευταί, sorte electi judices, senatores. 2) λαγχάνω δίκην τινί litem intendo alicui.
λαγωβολία, ἡ venatus leporum.
λαγωβόλον, τό· lignum, quo lepores petuntur.
λαγωβόλος, ον· lepores petens.
λαγώδιον, τό· lepusculus, -i, ἀ.
λαγὼν, λαγόνες· ilia. -ium, οὐ.
λαγωός. ὁ· lepus, -oris, ἀ.
λαγῷος, α, ον leporinus, a, um.
λαγόπους· pedes leporis habens.
λαγώς, ὁ· lepus, -oris, ἀ.
λαγωτροφέω -ῶ lepores alo.
λαγωφαγία, ἡ leporum usus.
λαγωφόνος, ον· lepores occidens.
λάδανον, τό· ladanum, -i, οὐ.
λαθάνεμος· a ventis non agitatus
λαθασμός. ὁ· oblivio, onis, θ
λαθητικός, ή, όν· qui latere potest.
λαθικηδής, ές· curarum oblivionem afferens.
λαθίπονος ον· laborum oblîtus.
λαθιφροσύνη, ἡ· oblivio, -onis, θ
λαθίφρων, ον· obliviosus, a, um.
λᾶθος, τό· 1) = λήθη, oblivio, -onis, θ. *2) = σφάλμα, error, -oris, ἀ. lapsus, -us, ἀ erratum, -i, οὐ.
λαθοσύνη, ἡ· oblivio, -onis, θ.
λάθρα clam; occulte.
λαθραῖος, α, ον· occultus, a, um. latebrosus. a, um.
λαθραίως clam; latenter.
***λαθρεμπορεύομαι·** merces clam importo.
λαθρέμπορος, ὁ· qui merces clam importat; furticus mercium translator.
***λαθρεμπόριον, τό** vetita merx
λαθροφάγος, ον clam comedens.
λαθροφόνος, ον· clam perimens.
λαϊκός, ή, όν· 1) popularis, e; vulgaris, e †2) non sacerdos.
λαῖλαψ, ἡ· turbo, -inis, θ. procella, -ae, θ
λαιλαπώδης, ες· procellosus, a, um.
λαιμαργέω -ῶ· gulae deditus sum; gulae pareo.
λαιμαργία, ἡ. gula, -ae, θ. voracitas. -atis, θ.
λαίμαργος, ον· gulosus, a, um; vorax, -acis ὁ λαίμαργος, gulo, -onis, ἀ.
λαιμάργως· voraciter: gulose.
λαιμητόμος, ἡ· jugulum incidens.
λαιμίζω decollo -are.

*λαιμοδέτης, ὁ· focale, -is, οὐ.
λαιμοπέδη, ἡ collare canis.
λαιμός, ὁ 1) guttur. -uris, οὐ. gula, -ae. θ 2) = ἡ σφαγή, jugulum, -i. οὐ.
λαιμότμητος, ον jugulatus, a. um.
λαιμοτομέω -ῶ· jugulo (aliquem).
λαῖνα ἡ laena -ae, θ
λαιός, ά, όν laevus, a, um.
Λάκαινα, ἡ· ἴδε λάκων.
Λακεδαίμων, ἡ Lacedaemon, -onis, θ. Λακεδαιμόνιος, α ον· Lacedaemonius a, um οἱ Λακεδαιμόνιοι, Lacedaemonii, -orum.
λακερολογία, ἡ· garrulitas -atis θ.
λακερός, ά, όν· lacer, a, um.
λακίζω lacero, -are.
λακίς, ἡ fissura, -ae. θ.
λακιστός, ή. όν· laceratus, a, um
λακκαῖος. α, ον cisterninus, a um. λακκαῖον ὕδωρ, cisternina aqua.
λακκόπλουτος, ὁ· ex cisterna dives factus; valde dives
λακκοποιός cisternas faciens
λάκκος, ὁ· 1) fovea, -ae, θ. 2) cisterna, -ae. θ.
λακπατέω -ῶ· pedibus conculco.
λακπάτητος,ον petibus conculcatus
λακτίζω· calcitro, -are; calcibus caedo. παροιμ. πρὸς κέντρον λακτίζω, contra stimulum calcitro ἢ adversus stimulum calces remitto (ἢ jacto).
λάκτισμα, τό, λακτισμός, ὁ calcitratus, us, ἀ.
λακτιστής. ὁ· calcitro, -onis, ἀ.
λακτιστικός,ή,όν calcitrosus a, um
Λάκων, ὁ Laco(n), -onis ἀ. Λάκαινα, Lacaena, -ae θ. Λακωνικός, ή, όν· Laconicus, a, um. ἡ Λακωνικὴ (γῆ), ἡ Λακωνία Laconia, -ae θ. ἡ Λακωνικὴ (γυνή). Laconica, -ae, θ. ἡ Λακωνίς, Lacônis, -idis, θ
λακωνίζω· Lacones imitor; laconice loquor.
λακωνικῶς· more laconum; laconice; breviter et acute.
λακωνισμός, ὁ laconismus -i, ἀ.
λακωνιστής, ὁ qui Laconas imitatur; qui Laconum partibus favet.
λαλαγέω -ῶ garrio, -ire.
λαλαγή, ἡ· garritus. -us, ἀ.
λαλαγητής, ὁ· nugator, -oris, ἀ.
λάλαξ, ὁ loquax, -acis. ὁ λάλαξ βάτραχος, rana loquax.
λαλέω -ῶ· 1) loquor (-utus sum, -i)· μὴ πάνυ πολλὰ λάλει, ne loquere valde multa 2) συνήθ. = φλυαρῶ, garrio, -ire. *3) ἐπὶ πτηνῶν = ᾄδω, cano, -ere
λάλη, ἡ· loquela, -ae. θ.
λάλημα τό· 1 loquela, -ae, -ae, θ. *2) ἐπὶ πτην. cantus -us, ἀ.
λάλησις, ἡ· garritus, -us, ἀ.
λαλητής, ὁ homo garrulus.
λαλητικός, ή, όν· garrulus, a, um.
λαλιά, ἡ 1 loquela, -ae. θ loquacitas, -atis, θ 2) loquela, dialectus
λάλος, ον· loquax, -acis; garrulus, a, um. λάλον γῆρας, loquax senectus. λαλίστερος, α, ον, loquacior, -us. λαλίστατος, η, ον, loquacissimus, a. um. λαλίστερος κορώνης loquacior cornice.
λάμαχος, ον· strenue pugnans
λαμβάνω (λήψομαι, ἔλαβον) 1) sumo (sumpsi, sumptum, -ere) aliquid. λαμβάνω ἄρτον, τὰ ὅπλα, panem, arma sumo λαμβάνω τι εἰς τὰς χεῖρας, sumo aliquid in manus. λαμβάνω τι τοῖς δακτύλοις, sumo aliquid digitis. δίκην παρά τινος λαμβάνω supplicium de aliquo sumo. 2) capio (cepi, captum, -ere), aliquid λαμβάνω τὰ ὅπλα, capio arma. λαμβάνω τι ταῖς χερσί, capio aliquid manibus. λαμβάνω τι ἔκ τινος, capio aliquid ex aliqua re. λαμβάνω καιρόν, occasionem capio λαμβάνω μορφήν, formam capio. πόθος λαμβάνει με, desiderium me capit. ἔλαβέ με δέος, cepit me metus ἔρωτι ἐλήφθην, amore captus sum. 3) accipio, percipio (-cepi, -ceptum, -ere) aliquid λαμβάνω παρά τινος τι, accipio ab aliquo aliquid (δῶρον donum. ἐπιστολήν epistolam). τὴν σὴν ἐπιστολὴν ἐλάβομεν, μετ' ὀλίγον ἀποκρινούμεθα. tuas literas grate percepimus, proxime rescribemus. δοῦναι καὶ λαβεῖν dare et accipere. λαμβάνω μέρος, partem percipio. ὠφέλειαν λαμβάνω, utilitatem percipio. 4) prehendo (-ndi -usum, -ere) aliquem ἢ aliquid. λαμβάνω τινὰ τοῦ ἱματίου prehendo aliquem pallio, λαβὲ τὸν κλέπτην, prehende furem. λαμβάνω τινὰ κατ' ἰδίαν (ἵνα αὐτῷ διαλεχθῶ), prehendo aliquem solum λαμβάνομαί τινος, prehendo aliqua re (τῶν ποδῶν pedibus). λαμβάνομαί τινος τοῦ ἱματίου, prehendo aliquem pallio. λαμβάνομαι τῆς δεξιᾶς, prehendo dex-

tram manu. 5) prehendo ἢ deprehendo, -ere. λαμβάνω τινὰ κακουργοῦντα, deprehendo aliquem in facinore. ἐπ' αὐτοφόρῳ ἐλήφθη κλέπτων, furto manifesto (furti manifesti) prehensus est. ἐπ' αὐτοφόρῳ εἴλημμαι, teneor in manifesto peccato. 6) duco (-xi, -ctum, -ere)· λαμβάνω γυναῖκα, duco uxorem. λαμβάνω μορφήν, χρῶμα, duco formam, colorem. 7) λαμβάνω εὔνοιαν, δόξαν, benevolentiam, gloriam consequor. 8) λαμβάνω ἐλπίδα, concipio spem. 9) πρὸς ὀργήν, ὀργῇ λαμβάνω τινά, iratus sum adversus aliquem. 10) λαμβάνω τι εἴκοσι δραχμῶν, viginti drachmis aliquid emo.

λαμβδακισμός = λαβδακισμός.

λάμια, ἡ· lamia, -ae θ.

Λαμία, ἡ· Lamia, -ae. Λαμιεύς, Lamiensis, e. οἱ Λαμιεῖς, Lamienses, -ium. Λαμιακός, Lamiae.

λαμπαδάριος, ὁ· lampadarius, -ii, ἀ.

λαμπαδηδρομία, λαμπαδοδρομία, ἡ certamen currendi cum facibus.

λαμπαδηφορέω-ῶ·lampadem gesto.

λαμπαδηφορία, ἡ lampadis gestatio.

λαμπαδηφόρος, ον qui lampadem gestat.

λαμπαδίας (κομ.)· lampadias, -ae.

λαμπάδιον, τό· parva lampas.

λαμπαδοδρομέω -ῶ· lampadem ferens curro.

λαμπαδιστής, ὁ· lampadarius, -ii.

λαμπάς, ἡ 1) lampas, adis, θ. fax, facis, θ. 2) = κηρίων, funale, -is, οὐ.

λαμπέτις ἠώς· spledens aurora.

λαμπηδών, ἡ·lampas, -adis, θ. splendor, -oris, ἀ.

λαμπουρίς, ἡ lampyris, -idis, θ.

λαμπρείμων, ον·splendide vestîtus.

λαμπρίζω· splendidum reddo.

λαμπρόν, τό ignis, -is, ἀ.

λαμπρός, ά, όν· splendidus, a, um; illustris, e.

λαμπροστόλιστος, ον· splendide indutus, a, um.

λαμπρότης, ἡ· splendor, -oris, ἀ. fulgor, -oris, ἀ. nitor, -oris, ἀ.

λαμπροφαής, ές· valde splendens.

λαμπροφορέω -ῶ splendidam vestem gero.

λαμπροφόρος· ον, splendide vestitus, a um; niveus, a, um

λαμπροφωνία, ἡ· vocis claritas.

λαμπρόφωνος, ον· clara, sonora voce praeditus, a, um.

λαμπρυντής, ὁ· politor, -oris, ἀ.

λαμπρύνω· polio (-ivi, -itum -ire) aliquem ἢ aliquid; illustro (-are) aliquem ἢ aliquid. *λαμπρύνομαι*, illustror, -ari; splendesco, -ere.

λαμπρῶς· splendide.

λαμπτήρ, ὁ lampas, -adis ἀ. fax, -acis, θ. lucerna, -ae, θ.

λαμπτηροφόρος, ον· facem tenens.

λαμπυρίζω· lampyridem refero; cicendelae instar luceo.

λαμπυρίς, ἡ lampyris, -idis, θ.

λάμπω (κυρ. καὶ μετφ.) luceo (-xi, -ere); splendeo (-ui, -ere); fulgeo (fulsi, -ere); niteo (-ui, -ere).

λαμυρία, ἡ loquacitas, -atis, θ.

λαμυρός, ά, όν 1) voraginosus, a, um. 2) impudenter loquax. 3) disertus, a, um.

λάμψις, ἡ· splendor, -oris, ἀ. fulgor, -oris, ἀ.

λανθανόντως· latenter; clam.

λανθάνω (ἔλαθον)· 1) lateo (-ui, -ere). ἡ αἰτία λανθάνει, causa latet. λανθάνω τινά, lateo aliquem. λανθάνει με ὅτι ἐστι τι, latet me aliquid esse. 2) μετὰ μετχ. λανθάνω ποιῶν τι, latenter facio aliquid, clam facio aliquid. ἔλαθεν ἀπιών, clam abiit. *μέσ. ἐπιλανθάνομαι*, ὃ ἰδέ.

λάξ· calce, calcibus. πὺξ καὶ λάξ, pugnis et calcibus.

λάξευμα, τό scalptura, -ae, θ.

λάξευσις, ἡ· incisio lapidis.

λαξευτήρ, λαξευτής lapicida, -ae.

λαξευτήριον, τό lapicidarium, -ii, οὐ.

λαξευτικός· ad lapicidas pertinens.

λαξευτός, ή, όν saxo incisus, a, um.

λαξεύω· lapides scalpo, incido λε-λαξευμένος, η, ον, (saxo) incisus, a, um.

λαξπάτητος, ον· calce pulsatus.

λαοβότειρα, ἡ· populi nutrix.

λαοβότος, ον· populum nutriens.

λαοδάμας populorum domitor.

Λαοδίκεια, ἡ Laodicêa, -ae, θ. *Λαοδικεῖς*, Laodicenses, -ium. *Λαοδικηνός*, Laodicenus, a, um.

λαόδικος, ον· a populo judicatus.

λαοδογματικῶς· e vulgi opinione.

λαοκατάρατος populo exsecrabilis.

Λαοκόων, ὁ· Laocon -ontis, ἀ.

λαοκρατία, ἡ vulgi imperium.

Λαομέδων, ὁ· Laomedon, -ntis, ἀ. *Λαομεδοντιάδης*, Laomedontiades, -ae, ἀ *Λαομεδόντιος*, Laomedontius, a um.
**λαομίσητος, ον*· populo odiosus.
λαοπαθής, ές· populo noxius.
λαοπλάνος. ὁ· populi deceptor.
λαός, ὁ· 1 populus -i, ἀ. 2) = ὄχλος, vulgus -i οὐ. 3 multitudo, -inis, θ.
λαοσεβής, ές· a populo cultus
λαοτρόφος, ον populum alens.
λαότροφος, ον a populo nutritus.
λαοφθόρος, ον populum corrumpens
λαοφόνος ον· populum occidens
λαοφόρος (ὁδός)· populum ferens.
λαπαθοειδής, ές lapatho similis.
λάπαθον, τό lapathum, -i, οὐ.
λαπάρα, ἡ· abdomen, -inis, οὐ.
λαπαρός, ά, όν tenuis mollis, ἀ.
λάπη (= φλέγμα)· pituita, ae, θ.
λαπίζω· effero me; jacto me.
Λαπίθαι, οἱ· Lapithae, -arum, ἀ.
Λαπιθαῖος, Lapitheus, a, um.
λάπισμα, τό jactantia, -ae, θ.
λαπιστής, ὁ jactator, -oris, ἀ.
λάπτω· lampmo, -ere.
λαπώδης, ές· pituitae similis.
λαρινός βοῦς· pinguis bos.
λάρυξ (δ.)· larix, -icis, θ.
Λάρισσα, ἡ· Larissa, -ae, θ. *Λαρισσαῖος*, Larissaeus, a, um. *Λαρισσαῖοι*, Larissaei ἢ Larissenses.
λάρκος, ὁ· corbis viminea.
λάρναξ, ἡ· arca, -ae, θ.
λάρος (πτ.)· larus, -i, ἀ.
λαρός, ά, όν· jucundus, a, um.
λαρυγγιάω -ῶ· rauco sono loquor.
λαρυγγίζω· clamito, -are.
λαρυγγισμός, ὁ· 1) clamitatio, -onis, θ. *2) *νεοελ.* ἐπὶ ἀοιδοῦ, in cantu flexio.
**λαρυγγόφωνος, ον*· gutturalis, e.
λαρυγγοτομέω -ῶ· guttur incido.
λαρυγγοτομία, ἡ· incissio gutturis.
λάρυγξ, ὁ· guttur, -uris, οὐ.
λάσανον, τό sella, -ae, θ.
λασανοφόρος ον· sellam apportans.
λάσθη, ἡ ludibrium, -ii, οὐ.
λασιαύχην· villosam cervicem habens
λασιόθριξ· hirtus, hirsutus.
λάσιος, ον· hirtus, a, um; hirsutus, a, um; villosus, a, um. λάσια πρόβατα, oves hirtae. λασία χλαῖνα, hirta tunica. τὸ λάσιον τοῦ Ἡρακλέους στῆθος, Herculis pectus hirsutum.
λασιόστερνος, ον· hirsutum (villosum habens pectus.
λασιόφρυς, ὁ, ἡ· hirsuta habens supercilia.
λάσκω (ἔλακον)· 1) sono, sonitum do. 1) vocem edo; loquor, -i. 3, vociferor, -ari
**λάσπη*, ἡ lutum, -i, οὐ. caenum, -i. οὐ
**λασπώνω*· coeno demergo ἢ aspergo, (-si), -ere. *λασπώνομαι*, caeno demergor ἢ aspegor (-sus sum · λασπωμένος, η, ον, caeno aspersus a um.
**λασπώδης, ες*· lut sus, a, um, caenosus, a, um.
Λατινιστής, ὁ· vir Latine doctus, Latinis litteris doctus ἢ eruditus linquae Latinae peritus; professor linguae Latinae.
Λατινιστί· Latine Λατινιστὶ διαλέγομαι, Latine (ἢ linguâ Latinâ) loquor. Λατινιστὶ μεθερμηνεύω τι, verto ἢ converto aliquid in Latinum. Λατινιστὶ γράφω, Latine scribo
Λατῖνος, Λατινικός, ή, όν· 1) Latinus, a, um. ἡ Λατίνη, ἡ Λατινικὴ γλῶσσα, lingua Latina. *οἱ Λατῖνοι*, Latini, -orum. ἡ καθαρὰ τῶν Λατίνων γλῶσσα (ὁ καθαρὸς λατινισμός), latinitas, -atis, θ. *2) *νεοελ.* λατινικὰ γινώσκω, ἐννοῶ, Latine scio Λατινικὰ διδάσκω, Latine doceo καθηγητὴς τῶν Λατινικῶν, professor linguae Latinae.
Λάτιον, τό, Λατίνη, ἡ Latium, -ii, οὐ. Λατίου δίκαιον ἢ ἁπλ. τὸ Λάτιον, jus Latii ἢ ἁπλ. Latium ἢ latinitas. τὸ Λάτιον (τὴν Λατίνων πολιτείαν) δίδωμί τινι, Latinum do alicui.
λατομεῖον, τό, λατομίαι, αἱ· lapicidinae, -arum, θ. πλ. ἐπιστάτης λατομείου, lapicidinarius, -ii, ἀ.
λατομέω -ῶ· caedo lapides.
λατόμημα, τό· saxum excisum.
λατόμητος, ον· incisus in lapides.
λατόμος, ὁ· lapicida, -ae, ἀ.
λατρεία, ἡ· 1) = ὑπηρεσία, ministerium, -ii, οὐ. 2) *συνήθ.* λ. τῶν θεῶν, cultus, -us, ἀ. adoratio, -onis, θ. λατρείας ἄξιος, adorabilis, e.
λατρεύς, ὁ servus, -i, ἀ.
λατρευτής, ὁ· 1) cultor, -oris, ἀ. 2) adorator, -oris, ἀ.
λατρευτός, ή, όν· colendus, a, um.
λατρεύω· 1) λ. τοῖς θεοῖς, colo (co-

lui, -ere) deos; adoro (-avi) deos. *2) νεοελ. λατρεύω τινά, perdite valde) amo aliquam λ. τοὺς ἐμοὺς γονεῖς, parentes meos prae omnibus diligo.

λάτρης, ὁ 1) servus famulus, -i ἀ. *2 νεοελ. λάτρης τῆς ἀρχαιότητος, antiquitatis amator.

λάτρις, ἡ serva. ancilla, -ae, θ.

λατυπέω ῶ lapides seco

λατύπη ἡ· scobis e lapitibus.

λατύπος, ὁ lapicida. ae, ἀ

λαύρα, ἡ· 1) = ῥύμη, vicus -i, ἀ. †2) Laura. monasterium. ἡ Ἁγία Λαύρα, Sancta Laura **λαυρίτης**, monachus Laurae

Λαύρειον, τό· Laurium, -ii, οὐ Λαυριῶτις, Lauriotis, -tidis αἱ ἐκ τῶν μεταλλείων τοῦ Λαυρείου πρόσοδοι, pecunia, quae ex metallis redit

λαφυγμός, ὁ heluatio, -onis, θ.

λαφύκτης ἄσωτος heluo, -onis, ἀ.

λαφυραγωγέω -ῶ· spolio, -are; praedor, ari; diripio, ere (πόλιν oppidum) ἡ πόλις ἐλαφυραγωγήθη, urbs spoliata est

λαφυραγωγία, ἡ· praeda, -ae, θ.

λαφυραγωγός, ὁ praedator, -oris ἀ.

λάφυρον, τό spolium -i οὐ λάφυρα, spolia, -orum οὐ. manubiae, -arum, θ. το ἐκ τῶν λαφύρων ἀργύριον, manubialis pecunia.

λαφυροπωλέω -ῶ spolia vendo.

λαφυροπώλης spoliorum venditor.

λαφυροπώλησις spoliorum venditio.

λαφύσσω· 1) avide bibo. 2) συνήθ. heluor -atus sum, -ari).

λαχανᾶς, ὁ· olitor, -oris. ἀ.

λαχανάριον, τό· olusculum, i, οὐ.

λαχανεία, ἡ olearum collectio

λαχανεύω· olero, -are.

λαχανηρός, ά, όν olerareus, a,um.

λαχανηφόρος, ον olera ferens.

λαχανίζομαι· olera colligo.

λαχανικός, ή, όν· ad olera pertinens. **τὰ λαχανικά**, olera, -nm. οὐ.

λαχάνιον, λαχανίδιον olusculum, -i.

λαχανισμός, ὁ· olerum collectio.

λαχανίτης, ὁ olitor, -oris ἀ

λαχανοειδής, ές· oleribus similis.

λάχανον, τό olus, -eris, οὐ. λάχανα, olera, -um, οὐ. πλ.

λαχανοπωλεῖον τό· forum olitorium.

λαχανοπωλέω -ῶ olera vendo

λαχανοπώλης, ὁ· olerum venditor.

λαχανόπωλις, ἡ· olerum venditrix

λαχανοπωλία, ἡ olerum venditio.

λαχανοφαγία ἡ cibus ex oleribus

λαχανώδης, ες· oleraceus a, um.

Λάχεσις, ἡ Lachesis, -is, θ.

λάχνη, ἡ· lanugo, -inis, θ.

λαχνώδης, ες lanuginosus, a, um

λαψάνη, ἡ (β · lapsana -ae, θ.

λαώδης ες popularis, e.

λέαινα, ἡ· leaena ae, θ.

λεαίνω· levigo are

λεαντικός levigandi vim habens.

λεβηρίς, ἡ exuviae anguium.

λέβης, ὁ· lebes, -etis, .

λεβητίζω· in lebete coquo

λεβητώδης, ες lebeti similis

λεγεών, ὁ, ἡ· legio, -onis, θ τῆς λεγεῶνος, legionarius (miles)

λέγω· 1) = συλλεγω, lego, colligo (-egi ectum, -ere. 2) = φημί, dico -xi, -ctum, -ere, aliquid ἀληθῆ λεγω, vera dico εἰπον εἴρηκα dixi. εἴποι τις ἄν. dixerit quispiam εἰπὲ αὐτῷ ἐλθεῖν, dic veniat, jube illum venire οὕτως εἰπεῖν, ut ita dicam. αἰσχρον εἰπεῖν, turpe dictu. εὖ λεγω τινά, benedico alicui, laudo aliquem κακῶς λεγω τινά, maledico alicui, vitupero aliquem. ἄξιος εἶναι λεγομαι, dicor dignus esse. ἐλεχθη, ἐρρήθη, dictum est ὡς εἴρηται, ut jam dixi, ut supra dictun est. λέγεται, dicitur, ajunt, ferunt, fertur. ὁ λεγόμενος, (ἡ λεγομενη, qui - dicitur, quem — dicunt 3) = λεγω, ἀγορεύω, dico, loquor, -i. σαφῶς λέγω, plane loquor. εἰπε μοι τὸ σὸν ὄνομα, loquere mihi tuum nomen. λεγω (= ἀγορεύω, εἰς τὸν δῆμον loquor ἢ dico apud populum. 8). οἱ λέγοντες, oratores. λέγει (= διὰ στόματος ἔχει) στόλους και στρατούς, loquitur classes et exercitus 4) εὐφραδῶς λεγω, eloquenter loquor, eloquor, -i. λαλεῖν ἄριστος, ἀδυνατώτατος λεγειν. loquentiae multum, eloquentiae nihil habens. 5) τελικῷ ἀπαρεμφ = κελεύω, dico (μετὰ ἐπομ. ut ἢ ne), impero, praecipio alicui aliquid, (ut ἢ ne); jubeo aliquem facere aliquid. aliquid fieri. λέγω θαρρεῖν, jubeo habere bonum animum. οἱ φίλοι λέγουσιν ἡμῖν ελπίζειν, nos amici dicunt sperare.

λεηλασία, ἡ praedatio, -onis, θ.

λεηλατέω -ῶ· praedor (-atus sum,

-ari). ἐξέρχομαι λεηλατήσων, exeo praedatum λεηλατήσας, praedatus, a um.
λεηλάτης, ὁ. praeditator. -oris, ἀ
λεηλατικός.όν praedatorius, a, um.
λεία. ἡ· praeda, -ae θ. λείαν λαμβάνω ἀπὸ τῶν πολεμίων, praedam facio ἢ capio (ab) hostibus τὸ ἐκ τῆς λείας ἀργύριον, praedatitia pecunia
λείβω (= σπένδω)· libo, -are (οἶνον vinum). *μεταφ*. δάκρυα λείβω (= ἐκχέω), lacrymas (alicui) libo ἢ fundo.
λειντερία, ἡ· ventris profluvium.
λεικνίζω· vanno, -ere, aliquid.
λεῖκνον, τό ἴδε *λίκνον*.
λεῖμαξ, ὁ limax, acis, ἀ.
λεῖμμα, τό· reliquiae, -arum, θ.
λειμών, ὁ· pratum, -i, οὐ. μικρὸς λειμών. pratulum, -i, οὐ
λειμώνιος, α ον· pratensis, e.
λειμωνοειδής, ές· prato similis.
λειοποιέω -ῶ· levem reddo.
λεῖος, α, ον· 1) lēvis, e. λεῖος τόπος, levis locus τὰ λεῖα σώματα, levia corpora. 2) planus, a, um. λεία ὁδός, plana via.
λειόστρακος, ον· levi testa tectus.
λειότης, ἡ levitas, -atis, θ. levor, -oris, ἀ levitudo, -inis, θ.
λειόφλοιος· levem corticem habens.
λειόφυλλος, ον· levia habens folia
λειόω -ῶ· levigo, -are (aliquid).
λειπανδρία, ἡ· virorum penuria.
λειπανθρωπία· penuria hominum
λειπόγαμος,ον qui nuptias reliquit
λειποδεής, ές· inops, -opis.
λειπόδερμος, ον· recutitus, a, um.
λειποδρανής, ές viribus destitutus.
λειποθυμέω -ῶ· animo linquor. *ἐκ φόβου ἐλυποθύμησεν, animus illi metu concidit, eum metu animus liquit.
λειποθυμία, ἡ· deliquium animi; animi ἢ animae defectio. κατέλαβεν αὐτὸν λειποθυμία,illum animus reliquit
λυπόθυμος, ον· animo deficiens; collapsus, a, um.
λειπόκρεως· non carnosus, a, um.
λειπομαρτυρίου δίκη· actio in desertores testimonii
λειποναύτης, ὁ· qui socios nautas deserit
λειποναυτίου δίκη· actio in desertores navium.
λειπόνεως· qui navem deserit.
λειπόπατρις qui patriam deserit.
λειποπάτωρ· qui patrem deserit.
λειποσαρκία, ἡ· macies, -ei θ.
λειπόσαρκος, ον· macilentus, a, um.
λειποστρατεία. ἡ· militiae desertio.
λειποστρατέω -ῶ· militiam desero.
λειποστρατιώτης· desertor militiae.
λειποτακτέω -ῶ desero ordinem; desero exercitum ὁ στρατιώτης ἐλειποτάκτησε, miles deserit (exercitum, signa).
λειποτάκτης, ὁ· desertor, -oris. ἀ.
λειποταξία, ἡ desertio, -onis θ.
λειποταξίου δίκη· actio contra desertorem (exercitūs, signorum).
λείπουρος, ον· caudae destitutus.
λειποψυχέω -ῶ animo linquor ἢ ἀπλ. linquor; animo deficior
λειποψυχία, ἡ animi defectio.
λειπόψυχος, ον animo deficiens.
λείπω· 1 linquo ἢ relinquo (-liqui, -ctum, -ere aliquem ἢ aliquid λείπω τὴν πόλιν, linquo urbem λείπω τὴν οἰκίαν, relinquo domum ἐκεῖνος ἔλειπε τὸν βίον. ille vitam reliquit 2) = ἐλλείπω, desum (-fui, -esse); deficio (-feci, -fectum, -ere). 3 = ἄπειμι, absum, -esse· *νεοελ*. ὀλίγον ἔλειψε (νὰ πέσω), non multum afuit quin cadam). 4) *λείπομαι*. α) linquor ἢ relinquor (-lictus sum, -i). μία ὁδὸς λείπεται, una via linquitur οὐδεμία ἐλπίς μοι λείπεται, spes nulla reliqua est mihi. εἷς υἱὸς ἐκ πολλῶν ἔτι λείπεται, unus filius ex multis reliquus est. ὁ λειπόμενος βίος, reliquum vitae. λείπεται, λειπόμενόν ἐστι, linquitur, reliquum est. β) = περιλείπομαι, supero, -are; supersum, -esse. οὐδὲν λείπεται, nihil superat. τὸ μόνον λειφθησόμενον τοῦ ἐμοῦ σώματος, τὰ ὀστᾶ, pars, quae sola mei superabit corporis, ossa γ) = κατώτερός εἰμι· λείπομαι σύνεσιν οὐδενός, a nemine prudentia superor Φίλιππος Ἀλεξάνδρου πολὺ λείπεται, Philippus Alexandro multum inferior est. ἅπαντες τοῦ Ὁμήρου πολὺ λείπονται, Homerus omnes procul a se relinquit.
λείρινος, ον· liliaceus, a, um. λείρινον ἔλαιον, lirinon, -i, οὐ.
λειριοειδής ές· lilio similis.
λείριον, τό· lilium, -i, οὐ.
λείριος, ον· liliaceus, a, um.
Λεῖρις (ποτ.) Liris, -is, ἀ.

λειτουργέω -ῶ 1) publicum munus obeo. 2) munus obeo; munus facio †3 ἱερουργῶ. sacris operor ἢ ἁπλ. operor -ari. *4) νεοελ. operor, -ari.
λειτούργημα ministerium publicum
λειτουργία, ἡ· 1) ministerium publicum munus publicum ἢ ἁπλ. munus -eris. οὐ †2) = ἱερουργία, munus sacrum. missa, ae, θ.
λειτουργικός ἡ. όν ministerialis. e; ministratorius a, um † τὸ λειτουργικόν, missale, rituale.
λειτουργός 1 munere publice fungens. †2) λ. τοῦ θεοῦ, minister Dei, minister ecclesiae. *3) νεοελ. λ. τῆς πολιτείας. minister reipublicae.
λειχήν, ὁ lichen, -ênis. ἀ.
λειχηνιάω -ῶ lichene laboro.
λείχω lambo. lingo (aliquid).
λειψανδρία, ἡ· virorum penuria.
λείψανον, **λείψανα**· reliquiae, -arum, θ. τὸ ἱερὸν λείψανον (ἢ λείψανα), sacrae reliquiae.
λειψυδρέω -ῶ aquâ careo.
λειψυδρία, ἡ· aquae defectus, aquae penuria.
λείψυδρος, ον aquâ destitutus.
λειώδης ες lêvis e
λείωμα, τό· levitas. -atis, θ.
λείωσις, ἡ levigatio, -onis, θ.
λεκανάριον. **λεκανίδιον**. **λεκάνιον**, **λεκανίς**, **λεκανίσκη** parva pelvis.
λεκάνη, ἡ pelvis. -is, θ
λεκανομαντεία, **λεκανοσκοπία**, ἡ divinatio e pelvi.
λεκανόμαντις, ἡ· e pelvi divinans
λεκάριον, τό parva patina.
λεκιθίτης ἄρτος· panis e pisis.
λεκιθοπώλης. ὁ pisa vendens
λέκιθος, ἡ· 1 = ὁ τοῦ ᾠοῦ κρόκος, vitellus i, ἀ luteum ovi. 2) = ὄσπριον πίσον pisum, -i, οὐ.
λεκιθοειδής, **λεκιθώδης**, ες luteus.
λεκτέος, α, ον dicendus, a, um. λεκτέον περὶ ὧν προὔθεμην, dicendum est de quibus mihi proposui.
λεκτικός, ή, όν· dicendi peritus. a, um; disertus, a, um; eloquens, -ntis.
λεκτός, ή, όν· 1) collectus, a, um 2) συνήθ. dictus. a, um; dicendus, a, um; qui dici potest
λέκτρον. τό· lectus, -i. ἀ.
λελογισμένως prudenter.
λεμβάδιον, τό· lembulus, -i, ἀ.

λέμβος. ὁ (*ἡ)· lembus, -i, ἀ.
λέμβαρχος, ὁ gubernator lembi.
λεμβώδης, ες lembo similis
λέμμα, τό cortex, -icis, ἀ.
λέμφος, ὁ mucus, -i. ἀ.
λεμφώδης, ες mucosus a, um.
†**λέντιον**. τό· lentium. -ii, οὐ.
λεξείω· dicturio. -ire.
λεξείδιον, τό vocula ae, θ.
λεξιθήρας. ὁ verborum captator.
λεξιθηρέω -ῶ· verba capto.
λεξιθηρία, ἡ· captatio verborum; aucupium verborum.
λεξικογράφος, ὁ· lexici scriptor.
λεξικόν, τό· lexicon, -i, οὐ vocabularium, -ii, οὐ.
λέξις, ἡ 1) = τὸ λέγειν, dictio -onis, θ 2) = λόγος, oratio -onis, θ. κομψὴ λέξις, ornata oratio 3) = ὄνομα, vocabulum, -i, οὐ. verbum, -i, οὐ.
λεοντέη -ῆ, ἡ· leonina pellis.
λεόντειος, α, ον· leoninus a, um.
λεοντηδόν more leonino
λεοντιδεύς, ὁ leonis catulus.
λεονίσκος, ὁ parvus leo
λεοντόβοτος, ον a leonibus depastus
λεοντοδάμας, ὁ leones domans.
λεοντοειδής, ές· leoni similis
λεοντόθυμος, ον leonino, (id est, forti animo praeditus, a, um.
λεοντοκέφαλος caput leonis habens.
λεοντοκόμος, ον leonum curator.
λεοντόπαρδος ὁ leopardus, -i, ἀ.
λεοντοπίθηκος, ὁ· simius leoninus.
λεοντοπόδιον (ὁ) leontopodion, i οὐ
λεοντόπους· leonis pedes habens.
λεοντοφόνος· 1) leonum interfector. 2) = ζῶον ἄγνωστον, leontophonos, -i, ἀ.
λεοντόφονος, ον a leone occisus.
λεοντοφόρος, ον· leonem ferens.
λεοντοφυής, ές· e leone natus.
λεοντόψυχος, ον animo leonino, (id est, fortissimo) praeditus.
λεοντώδης, ες· leone similis.
λεπάς (εἶδ. κόγχης)· lepas. adis, θ.
λεπαστή ἡ poculum lepade simile.
λεπίδιον, τό· squamula, -ae. θ.
λεπιδοειδής, ές· squamae similis.
λεπιδόω -ῶ in squamam muto.
λεπιδωτός ή, όν squamans, -ntis; squameus. squamosus, a, um.
λεπίζω· decortio, -are.
λέπιον, τό squamula, -ae, θ.
λεπίς, ἡ· 1) λ. ἰχθύων, squama. -ae

ς. 2) λ. χαλκοῦ, σιδήρου, aeris, ferri squama 3) λ. καρύου, πρίονος, lamina.
λέπισμα, λεπισμός· decorticatio.
λέπορις (= λαγώς)· lepus, -oris, ἀ.
λέπος. τό· cortex, -icis. ἀ λ. ἰχθύος, squma piscis, λ. κέγχρου, squama milii.
λέπρα, ἡ lepra, -ae, θ.
λεπριάω -ῶ· leprâ laboro, λεπριῶν, leprosus a, um.
λεπρός, ά, όν· 1) = τραχύς, scaper, a, um. 2) = λεπριῶν, leprosus a, um. τὸ λεπρόν, lepra, -ae, θ.
λεπρόομαι -οῦμαι· leprâ laporo.
λεπρώδης, ες leprosus, a, um.
λεπταλέος, α, ον· tenuis, e; gracilis, e. λεπταλέῳ καλάμῳ, gracili avenâ.
λεπτεπίλεπτος, ον valde grocilis
λεπτοβαθής, ές· parum profundus.
λεπτόβλαστος· tenuia germina ferens
λεπτόγαιος, λεπτόγειος, λεπτόγεως, cujus solum est tenue ἢ exile.
λεπτογνώμων, ον· acutus ingenio.
λεπτόγραμμος, ον· minutis lineis.
λεπτογράφος, ον· mlnutis literis scribens.
λεπτόγραφος, ον· minutis litteris scriptus, a, um.
λεπτοδέρματος, λεπτόδερμος, ον· tenuem pellem habens. τὸ λεπτόδερμον, tenuitas pellis ἢ cutis.
λεπτοδερμία, ἡ tenuitas corii.
λεπτόθριξ, ὁ, ἡ· tenui capillo.
λεπτοκάλαμος, ον· calamo tenui.
λεπτόκαρπος, ον· fructum tenuem habens.
λεπτοκάρυον, τό· nux abellana.
λεπτόκαυλος, ον· exili caule.
λεπτόκνημος ον tenuibus cruribus
λεπτοκοπέω-ῶ· minutatim concido.
λεπτολογέω-ῶ· minute dico subtilius de re (levi) dissero ἢ disputo.
λεπτολόγημα, τό, λεπτολογία, ἡ· subtilior de rebus disputatio; tenuitas, -atis, θ.
λεπτολόγος, ον· de rebus minutis disputens; argutus, a, um.
λεπτομέρεια, ἡ· 1) partium subtilitas. *2) νεοελ. singulae partes, singula, -orum, δὲν εἰσέρχομαι εἰς τὰς λεπτομερείας, singula non expendo.
λεπτομερής, ές· tenuis, e; minutus, a, um; subtilis, e. λεπτ. ἐπιστολή, subtilis epistola.
λεπτομέριμνος scrupulosus, a, um.
λεπτομερῶς· minutim; subtiliter.
λεπτόμιτος, ον· tenui filo textus.
λεπτομυθέω-ῶ· subtiliter dissero.
λεπτόν, τό· 1) = νόμισμα, libella, -ae, θ. τριῶν λεπτῶν τιμᾶται, tribus libellis est. 2) λ. ἔντερον, intestinum tenue. *3) λ. τῆς ὥρας, sexagesima pars horae, punctum. -ι οὐ. τρεῖς ὧραι παρὰ πέντε λεπτά, quinque punctis abest hora tertia. Ἰδὲ ὥρα.
λεπτόνευρος· tenues nervos habens.
λεπτόνητος μῖτος subtile filum.
λεπτοποιέω-ῶ extenuo, -ere.
λεπτόπους· tenues pedes habens.
λεπτόρριζος· cui tenues est radix.
λεπτόρρυτος, ον· tenuiter fluens.
λεπτός, ή, όν· 1) tenuis, e. λεπτὴ ἐσθής, tenuis vestis. λεπτὸς (= ἰσχνὸς) ἄνθρωπος, homo tenuis. 2) subtilis, e. λεπτὸς κάλαμος, subtilis arundo. λεπτὸν ἄλευρον, subtilis farina. 3) exilis, e. λεπτὰ φύλλα, exilia folia. λεπτὴ γῆ exile solum. λεπτὴ φωνή, exilis vox. *4) νεοελ. λεπτὸς τὸν νοῦν, acutus, argutus, a, um; ingeniosus, a, um. λεπτὴ διάνοια, delicatum et elegans ingenium, acutum ingenium. λεπτὸς τοὺς λόγους, τοὺς τρόπους, delicatus, a, um; elegans, -ntis
λεπτόσαρκος, ον· tenuem carnem habens.
λεπτοσκελής· tenuia crura habens.
λεπτόσπερμος· tenue semen habens.
λεπτόστομος· angustum os habens.
λεπτοσύνη, ἡ· tenuitas, -atis, θ.
λεπτοσχιδής, ές· tenuiter scissus.
λεπτόσωμος, ον· gracili corpore
λεπτότης, ἡ· 1) tenuitas, -atis, θ. 2) subtilitas, -atis, θ. 3) gracilitas, -atis, θ. 4) argutiae, -arum, θ.
λεπτοτομέω -ῶ· minutatim seco.
λεπτοτράχηλος, ον· tenui collo.
λεπτότριχος, ον· tenuibus pilis.
λεπτουργέω -ῶ· 1) subtilia opera conficio. 2) subtiliter distinguo.
λεπτουργία, ἡ· intestinum opus.
*λεπτουργική, ἡ· ars intestinaria.
λεπτουργός, ὁ intestinarius, -ii, ἀ.
λεπτοϋφής, ές· subtiliter textus.
λεπτόφλοιος, ον· tenui cortice.
λεπτοφυής, ές· tenuis, e; tener, a, um; delicatus, a, um.
λεπτόφυλλος· tenuia folia habens.
λεπτοφωνία, ἡ· vox tenuis.

λεπτόφωνος· tenuem vocem habens.
λεπτόχειλος· tenuia labra habens
λεπτόχρως tenue corpus habens.
λέπτυνσις. ἡ· extenuatio, -onis. θ.
λεπτύνω· 1 extenuo, -are. aliquid (τὸ ξύλον lignum, τὴν τροφὴν cibum) 2) = **ἰσχναίνω**, gracilem reddo. **λεπτύνομαι**, gracilis fio.
λεπτῶς tenuiter; subtiliter.
λέπυρον, τό· 1) putamen ovi. 2) ὁ τῆς ῥοιᾶς φλοιός, malicorium. -i οὐ
λεπυρός, ά, όν squamam habens.
λέπω· decortico, -are.
λεπώδης, ες· squamosus, a. um.
Λέρνη. ἡ Lerna -ae θ **Λερναῖος, α, ον**· Lernaeus, a, um.
λεσβιάζω· Lesbiorum lasciviam imitor, -ari
Λέσβος. ἡ· Lesbus.-i, θ **Λέσβιος, α, ον**· Lesbius, a, um. ἡ Λεσβία μάντις (= ἡ Σαπφώ), Lesbia vates. ὁ Λέσβιος οἶνος, Lesbium (vinum). Λεσβιάς, Λεσβίς, Lesbias -adis. θ Lesbis -idis, θ.
λέσχη, ἡ 1) = διάλογος, sermocinatio, -onis, θ. 2) locus ad sermocinationem; globus consensionis.
λεσχηνεία, ἡ· confabulatio, -onis, θ.
λεσχηνεύω τινί· fabulor cum aliquo
λεσχηνῶται, οἱ· discipuli, -orum, ἀ.
λέσχης. ὁ· garrulus, -i, ἀ.
λευγαλέος, α, ον· tristis; miser.
λευΐτης, ὁ· levites, -ae, ἀ **λευϊτικός, ή, όν**· leviticus, a, um **ἡ λευϊτική**, levitis, -idis, θ.
λευκαίνω. λευκάζω· albico, -are; album (candidum) reddo (aliquid).
λευκαίνομαι abbesco. -ere.
λευκάκανθα, ἡ leucantha, -ae, θ.
λευκάνθεμον, τό· leucanthemon, -i, οὐ
λευκανθής, ές florem album habens.
λευκανθίζω albeo, -ere.
λεύκανσις, ἡ dealbatio, -onis, θ.
λευκαντής, ὁ· dealbator, -oris, ἀ.
λευκαντικός, ή, όν· dealbans, -ntis.
λευκάργιλλος, ἡ· leucargillos, -i, θ.
Λευκάς. ἡ· Leucas -adis, θ. **Λευκάδιος, α, ον**, Leucadius, a, um.
Λευκάτας, Leucates. -ae, ἀ.
λευκασμός, ὁ dealbatio, -onis, θ.
λευκαυγής, ές· candidus, a, um.
λευκαχάτης, ὁ· achates albus.
λεύκη, ἡ populus, -i, θ. λεύκας φέρων, populifer, a, um
λευκήρετμος· albos remos habens.
λευκήρης, ες· albus, a, um.
λεύκινος, η, ον· populeus, a, um.
Λεύκιος, ὁ Lucius, -i, ἀ.
λευκίτης, ὁ· candidus.
λευκόγαιος, ον· leucogaeus, a, um.
λευκογραφέω -ῶ (εἰκόνα) colore albo pingo (imaginem).
λευκογραφίς, ἡ leucographis, -idis.
λευκόδερμος, ον albo pelle.
λευκόδους· albos dentes habens.
Λευκοθέα, ἡ Leucothea, -ae θ.
λευκόθριξ· cui nivei sunt capilli.
λευκοθώραξ· albâ loricâ indutus.
λευκόϊον, τό· leucoion, -i οὐ
λευκόκαρπος· albos fructus ferens.
λευκόκομος, ον leucocomus a, um.
λευκοκράμβη, ἡ· crambe alba
λευκόλιθος στήλη· columna ex albo lapide (marmore) facta
λευκόλοφος· albam cristam habens.
λευκόμαλλος· albam lanam habens.
λευκομέλας· nigro et albo mixtus.
Λευκονόη, ἡ Leuconoe -es, θ.
λευκόνοτος, ὁ· albus notus.
λευκοπάρειος, ον candidas genas habens.
λευκοπάρυφος, ον· album limbum habens.
λευκόπεπλος· alba veste indutus.
Λευκόπετρα, ἡ· Leuc petra, -ae, θ.
λευκόπους albos habens pedes.
λευκόπτερος. λευκοπτέρυξ albas alas (ἡ vela alba) habens.
λευκόπυρρος, ον albus et ruber.
λευκόροδον, τό· rosa alba.
λευκός, ή, όν· albus, a. um; candidus, a, um. λευκὸν γάλα, album lac. λευκὴ χιών, alba nix λευκὰ ὀστᾶ, alba ossa. λευκοὶ ὀδόντες, albi dentes. λευκὴ τήβεννος, toga alba, toga candida. λευκὸς ἀνήρ, albus facie vir τροπ. λευκοὶ (= αἴσιοι) οἰωνοί, candida omina. λευκὴ (= εὐτυχὴς) ἡμέρα, albus dies, felix dies. λευκὴ ψῆφος, candidus calculus. λευκὸς (= σαφὴς) λόγος, στίχος, candida oratio, candidus versus.
λευκόσαρκος, ον· carne candidâ.
λευκόστικτος, ον· leucostictos, on.
λευκοσώματος, ον· albus, a, um.
λευκότης, ἡ· candor, -oris, ἀ. albedo, -inis, θ. albitudo, -inis, θ.
λευκότριχος, ον· albineus, a, um.
λευκόφαιος, ον· ex albo et fusco mixtus, a, um.

λευκοφανής, ές· albae speciei.
λευκόφθαλμος· albos oculos habens.
λευκόφλοιος· albam corticem habens
λευκοφορέω-ῶ· candida veste utor; albam vestem gero.
λευκοφόρος ον· 1) albam vestem gerens ἢ indutus a, um. 2) albatus ἢ candidatus, a, um
λευκοφυής, ές albus natus
λευκόφυλλος, ον· folia alba habens
λευκοχίτων, ὁ, ἡ· candidam tunicam habens.
λευκόχροια, ἡ· albus color.
λευκόχρους, ουν· candidam cutem habens; albicolor, -oris.
λευκόω -ῶ· album reddo (aliquid). λευκοῦμαι, albus reddo ἢ fio.
λευκώλενος, ον· candidos habens lacertos.
λεύκωμα, τό· 1) album, -i, οὐ. 2) λ. ᾠοῦ, albumentum -i, οὐ. 3) λ. τῶν ὀφθαλμῶν, albugo, -inis, θ.
λευκών, ὁ· populetum, -i, οὐ.
λευκῶς· candide.
λεύκωσις ὀφθαλμ.)· albugo, -inis, θ.
λεύς, ὁ· lapis, -idis, ἀ.
λεύσιμος, ον· lapidatione dignus.
λευσμός ὁ lapidatio, -onis. θ.
λευχημονέω -ῶ· albis induor.
λευχείμων, ον· candidatus, a, um.
λέχος, τό· lectus, -i, ἀ.
λεχώ, λεχωΐς, ἡ· puerpera, -ae, θ.
λεώβατος ὁδό. via publica.
λεωλεθρία, ἡ· pernicies populi.
λέων, ὁ· leo. -onis, ἀ.
λεωπάτητος, ον· a populo calcatus.
λεώς, ὁ· populus, -i, ἀ.
λεωφόρος, ἡ· via publica.
λήγω· desino, -are, aliquid; finem facio alicujus rei λήγω τῆς στάσεως, desino seditionem λήγω τοῦ κινεῖσθαι, desino moveri· οὐδ. λήγουσιν οἱ ὄμβροι, desinunt imbres. ἔληξεν ἡ ὀργή, desiit ira.
ληθαῖος, α, ον· lethaeus, a, um.
ληθαργέω -ῶ obliviscor, -i.
ληθαργία, ἡ, λήθαργος, ὁ· lethargia, -ae, θ. lethargus, -i, ἀ. veternus, -i, ἀ.
ληθαρίζω· lethargiâ laboro.
ληθαργικός, ή, όν· lethargicus, a, um.
λήθαργος, ον· 1) immemor, -oris; obliviosus, a, um. 2) malignus, a, um. 3) ὁ λήθαργος = ληθαργία.

λήθη, ἡ· oblivio, -onis, θ. λήθην ἐμποιῶ τινι, oblivionem affero alicui. θθ. λήθην ἐμποιῶν, obliviosus, a, um; lethaeus, a, um παραδίδωμί τι τῇ λήθῃ, aliquid oblivione do. λήθην τινὸς ποιοῦμαι, aliquid in oblivionem duco. λήθης ἄξιος, obliviscendus, a, um. ἡ Λήθη Lethe, -ae, θ.
ληθικός, ἡ, όν· oblivialis e.
ληθώδης, ες obliviosus, a, um.
ληΐζομαι· praedor -atus sum, ari); populor (-atus sum, -ari) aliquid.
λήϊον, τό· seges, etis, θ.
ληΐς, ἡ· praeda, -ae, θ.
λήϊτον τό 1) = τὸ δημόσιον, publicum, -i οὐ. 2) = βουλευτήριον, consilium publicum, curia (Achaeorum).
ληκτήριος, α ον desinens, ntis.
ληκτικός, ή, όν· terminalis, e. ληκτικὸν γράμμα. littera finitiva.
ληκυθίζω· 1) = κομπάζω, ampullor, -ari. 2) λ. τι, oratorie exorno aliquid.
ληκύθιον, τό parva ampulla.
ληκυθισμός, ὁ· cantillatio, -onis.
ληκυθοειδής, ές ampullaceus, a, um.
ληκυθοποιός, ληκυθουργός· ampullas (lecythos) conficiens
ληκυθοπώλης, ὁ ampullarius, -ii, ἀ.
λήκυθος, ἡ ampulla, -ae, θ.
λῆμα, τό· animus fortis.
λημαλέος, α, ον lippus, a, um.
λημάτιας, ὁ· forti animo.
λημαθιάω· forti animo sum.
λημάω -ῶ· lippio, -ire.
λῆμμα, τό· 1) acceptum, -i, οὐ. lucrum, -i, οὐ. reditus, -us, ἀ. καταγράφω τὸ λῆμμα, acceptum refero. ἀπολογισμὸς τοῦ λήμματος καὶ ἀναλήματος, ratio accepti et expensi ἢ dati. 2) ἐν τῇ λογικῇ· sumptio, -onis, θ. lemma, -atis, οὐ
λημμάτιον, τό· sumptiuncula, -ae, θ.
λημνίσκος, ὁ· lemniscus, -i, ἀ. λημνίσκῳ κεκοσμημένος lemniscatus, a, um.
Λῆμνος, ἡ· Lemnus (-os), -i, θ.
Λήμνιος, α, ον, Lemnius, a, um. οἱ Λήμνιοι, Lemnii, -orum. ἡ Λημνιάς, Lemnias, -adis, θ.
λήναια, τά· Lenaea, -orum. Ληναῖος, Lenaeus (Bacchus).
ληναΐζω· Lenaea celebro.
ληναϊκός· ad Lenaea pertinens.
ληνοβατέω -ῶ uvas calco.
ληνοβάτης, ὁ· calcator, -oris, ἀ.

ληνός, ὁ· calcatorium, -ii, οὐ. torcular. -aris, οὐ
ληξιαρχικὸν βιβλίον ἢ γραμματεῖον· tabula tribûs liber civium.
ληξιπύρετος, ον· febrem sedans.
1.λῆξις, ἡ sortitio, -onis, θ.
2 λῆξις,ἡ terminatio,-onis θ.finis,-is ἀ
ληπτέος, α ον· capiendus, a um
ληπτήρ, λήπτης, ὁ· qui capit.
ληπτικός· ad capiendum proclivis
ληπτός ἡ, όν· 1) captus, a, um, perceptus, a um. 2) qui capi potest
ληρέω -ῶ· nugor, -ari.
λήρημα, τό nugae, -arum, θ.
ληρολογία, ἡ· nugacitas. -atis, θ.
ληρολόγος, ὁ· nugator, -oris, ἀ
λῆρος, ὁ. 1) nugae, -arum θ 2) = ληρώδης ἄνθρωπος, nugator -oris, ἀ. nugax, -acis, ἀ.
ληρόσοφος, ὁ· stulte sapiens.
ληρώδης, ες· nugatorius, a, um. ἄνθρ. ληρώδης, nugator, -oris, ἀ. γυνὴ ληρώδης, nugatrix, -icis, θ.
ληρωδία, ἡ nugae, -arum, θ.
λησίπονος, ον· laborum oblivionem afferens
λησμονέω-ῶ·obliviscor,-îtus sum,-i.
λησμοσύνη, ἡ· oblivio, -onis, θ.
λήσμων, ον· obliviosus, a um.
λησταρχεῖον,τό· latronum receptaculum
λήσταρχος, ὁ· princeps latronum.
λῃστεία, ἡ· latrocinium, -ii, οὐ. ἐκ λῃστείας ζῶσι, vivitur ex praeda, ex rapto.
λῃστεύω· latrocinor, -ari; praedor, -ari; praedas ago. λ. τινὰ ἢ τι, latrocinor aliquem ἢ aliquid. λῃστεύομαι, a praedonibus infestor. λῃστευομένη χώρα, regio, quae a praedonibus infestatur.
λῃστής, λῃστήρ, ὁ· latro -onis, ἀ. praedo, -onis, θ. συμμορία λῃστῶν, latronum agmen.
λῃστικός, ή, όν· praedatorius, a, um; latrocinalis, e. τὸ λῃστικόν, latrocinalis manus
λῃστικῶς· latrocinaliter.
λῆστις, ἡ· oblivio, -onis, θ.
λῃστοδιώκτης· latronum persecutor.
λῃστοδόχος· qui latrones excipit
λῃστοκτόνος· latrones interficiens.
λῃστόκτονος, ον· a latronibus interfectus, a, um.

*λῃστοπραξία,ἡ latrocinatio.-onis,θ.
λῃστοτροφέω -ῶ a praeda alo
λῃστρικός, λῃστρικόν, λῃστρικῶς· ἴδε λῃστικῶς κτλ
λῃστρίς, ἡ· praedatrix. -icis. θ.
λητάρχος. λητήρ sacerdos publicus
Λητώ. ἡ Latona -ae θ. Λητογενής, Latonâ natus. Λητῷον, templum Latonae.
λῆψις, ἡ· 1) acceptio, -onis, θ 2) prehensio -onis, θ. 3 ἐν τῇ λογικῇ· adsumptio, -onis. θ.
λίαν nimis; nimium. λίαν πολλά, nimis multa
λιαρός, ά, όν· 1) tepidus, a, um 2 suavis, e
λιβάδιον, τό· pratum. -i, οὐ.
λιβανίζω· 1) turis odorem refero. *2) μεταβ. ture suffio aliquid ἢ aliquem. μετφ. adulor (-ari) aliquem.
λιβανικός, ή, όν tus referens.
λιβάνινος, ον e ture factus
λιβανοκαΐα, ἡ· ustio turis
λίβανος, ὁ· 1) arbor turifera; turea planta 2) = λιβανωτός, tus, -uris, οὐ.
λιβανοφόρος, ον· turifer. a, um.
λιβανόχρους, ουν· turei coloris.
λιβανώδης, ες· tureus, a. um.
λιβανωτΐνος, η, ον· e ture factus.
λιβανωτίς, ἡ rosmarinus, -i, ἀ.
λιβανωτόν, τό tus -uris, οὐ.
λιβανοπώλης, ὁ turis venditor.
λιβανωτός, ὁ· ἡ, tus, -uris, οὐ. χόνδροι λιβανωτοῦ, turea grana.
λιβανωτοφόρος, ον turifer, a, um.
λιβανωτρίς, ἡ· turibulum, -i, οὐ.
λιβάς, ἡ gutta, -ae, θ.
λιβερνίδες, αἱ liburnicae naves.
λίβον, τό libum, -i, οὐ.
λιβόνοτος, ὁ libonotus, -i, ἀ. austroafricus, -i, ἀ
Λιβύη, ἡ Libya, -ae, θ. Africa, -ae, θ. Λιβυκός, ή, όν, Libycus, a, um; Africus ἢ Africanus, a. um; Punicus, a, um. ὁ Λιβυκὸς πόλεμος, bellum Punicum.
λιβυρνικὸν (πλοῖον) καὶ Λιβυρνίς· Liburnica (navis).
Λιβυφοίνικες,οἱ Libyphoenices,-um
Λίβυς, ὁ· Libys, -yos, ἀ. Afer, -fri, ἀ. οἱ Λίβυες, Afri, -orum, ἀ.
λίγδην· strictim; leniter.
λίγδος (= γουδί)· mortarium,-ii, οὐ.
Λίγηρ,Λείγηρ (ποτ.) Liger, -eris, ἀ.

λιγνυώδης, ες· fuliginosus, a, um.
λιγνύς, ἡ fuligo, -inis, θ.
λιγυηχής, ές· clare resonans.
λιγύμολπος, ον suaviter canens.
Λιγυρία, ἡ Liguria, -ae, θ.
λιγυρίζω suaviter cano.
λιγυρός, ά, όν· 1) stridulus, a, um. 2) canorus, a um.
λιγυρόφωνος, ον· argutâ voce.
λιγύς, εῖα, ύ clare stridens.
Λίγυς, ὁ· Ligus, -uris, ἀ. οἱ Λίγυες, Λίγυρες, Ligures, -um. Λιγυστῖνος, Λιγυστικός Ligurinus, Ligustinus, a um. Λιγυστίς, Λιγυστική, Ligus, -uris, θ
λιγύφθογγος, λιγύφωνος, ον· stridulam vocem habens.
λιθάζω lapido, -are.
λίθαξ ἡ· lapillus, -i, ἀ.
λιθάργυρος, ἡ· lithargyros, -i, θ.
λιθαρίδιον, λιθάριον, τό lapillus, lapillulus -i, ἀ.
λιθασμός, ὁ lapidatio, -onis, θ.
λιθαστής, ὁ· lapidator, -oris, ἀ.
λιθ(ε)ία, ἡ 1) materia lapidum ad aedificia. 2) gemma, -ae, θ.
λιθιακά, τά· liber de lapidibus.
λιθίασις (νόσος)· calculus, -i, ἀ.
λιθιάω -ῶ· calculo laboro. λιθιῶν, ῶσα, ῶν, calculosus, a, um; lithanicus, a, um.
λιθίδιον, τό lapillus, -i, ἀ.
λιθίζω lapidem refero.
λίθινος, η, ον· lapideus, a um.
λιθίον, λιθίς· lapillus, -i, ἀ.
λιθόβλητος, ον· lapidatus, a, um.
λιθοβολέω, -ῶ· lapido, -are.
λιθοβολία, ἡ· lapidatio, -onis, θ.
λιθοβολισμός, ὁ· lapidatio, -onis, θ.
λιθοβόλος, ὁ· 1) lapidator, -oris, ἀ. 2) = τὸ λιθοβόλον, ballista, -ae, θ.
λιθόβολος, ον lapidibus obrutus.
λιθογλύπτης, ὁ lapicida, -ae, ἀ.
λιθογλυφής· in lapide insculptus.
λιθογλυφία, ἡ· lapidum scalptura
λιθογλύφος· qui lapides sculpit.
*λιθογραφία, ἡ· lithographia, -ae, θ. ?
*λιθογράφος, ὁ lithographus, -i, ἀ. ?
λιθογνώμων, ον lapidum explorator.
λιθόδερμος, ον· pelle lapidea tectus
λιθόδμητος, ον· lapitibus structus.
λιθοδόμος, ὁ structor murorum; faber lapidarius.
λιθοειδής, ές lapidi similis.
λιθοκάρδιος, ον· immisericors, -rdis
λιθοκέφαλος, ον· lapideum caput habens.
λιθοκόλλητος, ον· gemmeus, a, um; gemmifer, a, um. ἰ ἐ λίθος, 2.
λιθοκοπέω -ῶ· lapides caedo.
λιθοκοπία ἡ caesio lapidum.
λιθοκόπος, ὁ lapicida, -ae, ἀ.
λιθοκτονία, ἡ· lapidatio, -onis, θ.
λιθολευστέω -ῶ lapido, are.
λιθολεύστης, ὁ· lapidator, -oris, ἀ.
λιθόλευστος, ον. lapidatus, a, um.
λιθολογέω -ῶ· lapides colligo.
λιθολογία, ἡ collectio lapidum.
λιθολόγος, ον lapides colligens.
λιθόξεστος, ον e lapide scalptus.
λιθοξοεῖον, τό· lapicidina, -ae, θ.
λιθοξόος, ὁ· lapidarius, -ii, ἀ. statuarius, -i, ἀ.
λιθοποιέω -ῶ in lapidem muto.
λιθοποιός, όν· saxificus, a, um.
λίθος, ὁ· 1) lapis, -idis, ἀ. λίθοις βάλλω τινά, lapido aliquem. λίθους ὕει, lapidat 2). ἡ λίθος, lapillus, -i, ἀ gemma, -ae, θ.
λιθόσπερμον (φ.)· lithospermum, -i, οὐ
λιθοστεγής, ές· lapide tectus.
λιθόστρωτος, ον· lapidibus stratus; lithostrôtus, a um. ἡ λιθόστρωτος ὁδός, via strata ἢ ἁπλ. strata. τὸ λιθόστρωτον, lithostrotum, -i, οὐ.
λιθοτομεῖον, τό· lapicidinae -arum.
λιθοτομέω -ῶ lapides exscindo.
λιθοτομίαι, αἱ lapicidinae, -arum.
λιθοτομικός, ή, όν· ad lapicidam pertinens ἡ λιθοτομική, ars lapicidae.
λιθοτόμος, ὁ· lapicida, -ae, ἀ.
λιθότομος, ον· sectus e lapide.
λιθουλκέω -ῶ lapides extraho
λιθουλκός, όν· lapides extrahens.
λιθουργέω -ῶ· lapides elaboro.
λιθουργία, ἡ· opus lapidarium.
λιθουργική, ἡ· ars incidendi lapides.
λιθούργιον, τό· lapicidina -ae, θ.
λιθουργός, ὁ· lapicida, -ae, ἀ.
λιθοφορέω -ῶ· lapides fero
λιθοφόρος ναῦς navis lapidaria.
λιθόω -ῶ· in lapidem verto. λιθοῦμαι, lapidesco, -ere; lapis fio.
λιθώδης, ες lapidosus, a, um; lapideus, a, um.
λιθωδία, ἡ· lapidositas, atis, θ.
λίθωσις, ἡ· mutatio in lapidem.
λικμάς ἡ· ventilabrum, -i, οὐ.

λικμάω -ῶ, λικμίζω· ventilo, -are; vanno -ere (aliquid)
λικμητής, ὁ· ventilator, -oris, ἀ.
λικμητήριον, τό, λικμός, ὁ· ventilabrum, -i οὐ vannus -i, ἀ.
λικνάριον, τό· vannulus -i, ἀ.
λικνίζω· vanno, -ere, aliquid.
λικνοειδής, ές vanno similis.
λίκνον, τό· 1 = λικμητήριον, ventilabrum, -i οὐ. 2 σκάφη τῶν νηπίων, cunae -arum θ. cunabula, -orum, οὐ
λιμαγχέω -ῶ inedià neco
λιμαγχία ἡ fame vexatio.
λιμαίνω· fame laboro
λιμενάρχης, ὁ portûs praefectus.
λιμεναρχία, ἡ· portûs praefectura
λιμενίζω colloco in portu. λιμενίζομαι, sum in porto.
λιμενίσκος, ὁ· parvus portus
λιμένιος, ον ad portum pertinens.
λιμενοειδής, ές portui similis
λιμενοσκόπος, ὁ portuum inspector.
λιμενοφυλακία portuum custodia.
λιμενοφύλαξ, ὁ portuum custos
λιμήν, ὁ· 1) portus, -us, ἀ ἀνάγομαι ἐκ τοῦ λιμένος, e portu solvo, exeo, proficiscor. εἰς τὸν λιμένα κατάγομαι, in portum intro.2) μεταφ. =καταφύγιον, portus -us, ἀ. perfugium, -i,οὐ
λιμνάζω stagno, -are. τὸ ὕδωρ λιμνάζει, aqua stagnat
λιμναῖος α, ον· paluster, tris, tre.
λιμνασία, ἡ· stagnatio, -onis, θ.
λίμνη, ἡ 1) lacus -i, ἀ. ἡ Ἀλβανὴ λίμνη, lacus Albanus 2) = ἕλος τέλμα, stagnum -i, οὐ palus -udis, θ.
λιμνόβιος, ον in palude vivens.
λιμνοθάλασσα lacus aquae salsae.
λιμνοφυής, ές in palude natus
λιμνοχαρής, ές paludibus gaudens
λιμνόομαι -οῦμαι· stagno obruor.
λιμνώδης ες paludosus, a, um.
λιμοδοξέω -ῶ· gloriam inhio.
λιμοδοξία, ἡ fames gloriae.
λιμοθνής, ὁ, ἡ· fame mortuus
λιμοκτονέω -ῶ· 1) fame eneco. *2) ἀμετ. fame enecor: fame morior.
λιμοκτονία, ἡ· caedes per famem.
λιμοκτόνος, ον fame enecans
λιμός, ὁ fames, -is, θ. φέρω λιμόν, famem tolero. λιμῷ ἀποθνήσκω, fame morior.
λιμοφόρος, ον· famem afferens.
λιμώδης, ες famelicus, a, um.

λιμώττω· esurio. fre. μεταφ. λιμώττω χρυσοῦ, esurio aurum. λιμώττων, esuriens, -ntis; famelicus, a, um.
λινέα, ἡ linum, -i, οὐ.
λίνειος, α, ον· lineus, a um.
λινεργής, ές e lino factus
λινόδεσμος, ὁ· vinculum lineum; linum, -i οὐ.
λινόδετος, ον· lino vinctus.
λινόζευκτος ον filis lineis junctus.
λινοθώραξ· lineum thoracem habens.
λινοκαλάμη, ἡ· linum -i, οὐ
λινόκλωστος, ον lino netus, a um.
λίνον, τό 1) linum -i, οὐ. 2) = ἡ ὀθόνη linteum, -i, οὐ. 3) = δίκτυον, linum. -i, οὐ. rete. is. οὐ.
λινοπλόκος, ον retia texens
λινόπλοκος, ον· e lino textus.
λινοποιός, όν· linterarius a. um.
λινόπτερος, λινοπτέρυξ lineas alas (τ. ἔ vela) habens
λινορραφής, ές e lino sutus.
Λίνος, ὁ Linus (-os), i, ἀ.
λινόσπερμον, τό lini semen
λινοστολία, ἡ· amictus lineus.
λινόστολος, ον lino vestitus
λινοστρόφος, ον linum torquens.
λινόστροφος ον e lino tortus.
λινουργεῖον, τό· officina linteorum.
λινουργία, ἡ· lini confectio
λινουργός, όν lintearius, a, um.
λινοῦς, ῆ, οῦν lineus, a, um.
λινοϋφος, ον· linum texens
λινοῦχος, ον retibus utens.
λινοχίτων lineam tunicam habens.
λινόχλαινος, ον lineam habens.
λινόω -ῶ lino vincio.
λίνωσις, ἡ· lino vinctio.
λιπάζω, λιπαίνω pinguefacio, -ere; λιπαίνομαι, pinguesco -ere.
λιπαρέω -ῶ instanter peto; instanter rogo ἢ oro (aliquem)
λιπαρής, ές· assiduus, a, um.
λιπάρησις, ἡ· supplicatio. -onis, θ.
λιπαρία, ἡ pinguitia, -ae. θ
λιπαρόγειος, λιπαρόγεως· pinguem terram habens.
λιπαρόζωνος· splendide cinctus.
λιπαρός, ά, όν 1) pinguis, e. ἡ λιπαρὰ γῆ, pinguis ager pingue solum. λιπαρός ἄνθρωπος, pinguis homo. ὁ τὰ λιπαρὰ ἀγαπῶν, pinguiarius i, ἀ. 2) nitidus, a. um λιπαρός (= στίλβων) νάρδῳ, nardo nitidus.

λιπαρότης, ἡ· pinguedo, -inis, θ.
λιπαρῶς· pinguiter.
λίπασμα, τό· pinguedo, -inis, θ. stercus, -oris, οὐ.
λιπαυγής, ές· lumine destitutus.
λιπάω -ῶ· pinguis sum
λιπόβιος, ον· vitâ destitutus.
λιπόγαμος· connubium deserens.
λιπόγλωσσος, ον· elinguis, e.
λιπόθριξ, ὁ, ἡ· pilis carens.
λιποθυμέω -ῶ· animo deficio; animo concido. ἐκ φόβου ἐλιποθύμησεν, animus illi metu concidit.
λιποθυμία, ἡ· animi ἢ animae defectio, -onis, θ.
λιπόναυς, ὁ, ἡ· **λιπόνεως**, ων· navem deserens.
λιπόπατρις, ὁ, ἡ· patriam deserens.
λίπος, τό· pinguedo, -inis, θ. adeps, -ipis, ἀ. θ.
λιποσαρκέω, -ῶ· macilentus sum.
λιπόσαρκος, ον· macilentus, a, um.
λιποσθενής, ές· imbecillis, e.
λιποστρατία, ἡ· desertio militiae
λιποστράτιος, ον· desertor militiae.
λιποτακτέω· ἴδε **λειποτακτέω**.
λιπότριχος, ον· depilis, e.
λίπουρος, ον· cauda carens.
λιποφεγγής, ές· splendore carens.
λιποψυχέω -ῶ· animo concido.
λιποψυχία, ἡ· animi defectio.
λιπώδης, ες· pinguis, e.
λίρινος, ον· liliaceus, a, um·
λισγάριον, τό· parvus ligo.
λίσγος, ὁ· ligo, -onis, ἀ.
λίσπος ἢ **λίσφος**, η, ον· lêvis, e; glaber, a, um.
λισσός, ή, όν· lêvis, e.
λίστριον, τό· parvus ligo.
λίστρον, τό· ligo, -onis, ἀ.
λιστρόω -ῶ· complano, -are.
λιστρωτός, ή, όν· complanatus, a, um; pavîtus, a, um.
λιταίνω· supplex oro.
λιτανεία, ἡ· supplicatio, -onis, θ.
λιτανευτός, ή, όν· oratus, a, um.
λιτανεύω· supplico, -are.
λιτή, ἡ· supplicatio, -onis, θ.
λιτήσιος, ον· supplex, -icis.
λιτόβιος, **λιτοδίαιτος**, ον· tenui victu vivens; frugalis, e.
λιτός, ή, όν· simplex, -icis; tenuis, e; frugalis, e.
λιτότης, ἡ. 1) vilitas, -atis; frugalitas, -atis, θ. 2) σχ. ῥητ. extenuatio, -onis, θ.
λιτοφαγία, ἡ· victus tenuis.
λίτρα, ἡ· 1) libra, -ae, θ. στέφανος λίτραν ἕλκων, (λίτρας τὸν σταθμόν), corona libram pondo. 2) pondo (ἄκλ.) χρυσοῦ πέντε λίτραι, auri quinque pondo
λιτριαῖος, α, ον· libralis, e.
λιτῶς· simpliciter; frugaliter.
λιχανός, ὁ· digitus index ἢ ἁπλ. index, -icis, ἀ.
λιχήν, ὁ· impetigo, -inis, θ.
λιχμάζω, **λιχμαίνω**, **λιχμάω** -ῶ· lambo, -ere; ligurio, -ire.
λιχνεύω· ligurio, -ire; gulae pareo.
λιχνεία, ἡ· liguritio, -onis, θ. gula, -ae. θ. cupedia, -ae, θ. μετὰ λιχνείας, gulose.
λιχνεύματα, τά· cupedia, -orum, οὐ. cupedo, -inis, θ.
λίχνος· liguritor; gulo.
λιχνοφιλάργυρος, ον· gulosus simul et avarus.
λίχνως· gulose.
λίψ, ὁ· africus ventus ἢ ἁπλ. africus -i, ἀ.
λοβός, ὁ· 1) λ. τοῦ ὠτός, ima pars auris. 2) λ. τοῦ ἥπατος, fibra, -ae, θ. 3) ὁ τῶν ἐλλόβων καρπός, ***τὸ λουβί**, siliqua -ae, θ.
λοβώδης, ες· siliquae similis
λογάδην· lecte; cum delectu.
λογαοιδικός· logaoedicus.
***λογαριάζω**· rationem ineo; computo, -are.
***λογαριασμός**, ὁ· computatio, -onis, θ.
λογάς, ὁ, ἡ· delectus, selectus, electus. συνήθ. **λογάδες**, delecti, electi.
λογάω -ῶ· dicere cupio.
λογεῖον, τό· pulpitum, -i, οὐ. logêum, -i, οὐ.
λογία, ἡ· collecta, -ae, θ.
λογίδιον, τό· oratiuncula, -ae, θ.
λογίζομαι· 1) = λογαριάζω τι, alicujus rei rationem ineo; computo, -are, aliquid 2) = ἀναλογίζομαί τι, σκέπτομαι περί τινος, reputo, -are, aliquid; considero, cogito, -are, aliquid ἢ de aliqua re.
λογικεύομαι, ratiocinor, -ari.
λογική, ἡ· logice, -es, θ. ἢ logica, -orum, οὐ. κατὰ δὲ Ῥωμ. ἔννοιαν, dia-

lectica ars disserendi (Cic. de Fin I. 7).

λογικόν, τό· 1) ratio, -onis, θ τὸ λογικὸν ἄρχει, ratio praeest. 2) rationabilitas, -atis. θ

λογικός, ή, όν· 1) = ἔλλογος, ratione praeditus, rationis particeps; rationalis e; logicus, a. um 2) = διαλεκτικός, dialecticus. a, um.

λογικῶς· cum ratione; rationi convenienter

λόγιμος, ον mentione dignus; memorabilis, e; celeber, is. e. nobilis. e.

λόγιον, τό responsum divivum; oraculum -i, οὐ.

λόγιος, α, ον 1) = δεινὸς λέγειν, disertus, facundus, a. um. ὁ λόγιος Ἑρμῆς, facundus Mercurius 2) doctus, a, um; eruditus, a, um λογιώτατος, η, ον, erudissimus a. um.

λογιότης, ἡ· 1 facundia, -ae, θ. *2) *νεοελ.* ἡ λογιότης σας, vos, erudissime magister.

λογισμός, ὁ 1) λ. ἀριθμητικός, supputatio ἢ computatio, -onis, θ. calculatio -onis, θ. 2) = διαλογισμός, ratiocinatio. -onis, θ 3) = σκέψις, cogitatio. -onis, θ. deliberatio, -onis, θ 4) = τὸ λογικόν, ratio, -onis, θ.

λογιστεία, ἡ munus supputatoris.

λογιστέον· ratiocinandum

λογιστής, ὁ· ratiocinator, supputator, calculator, -oris. ἀ. logista, -ae, ἀ

λογιστικός, ή, όν· supputarius a um.

λογιστική, ἡ· rationum scientia.

λογογραφέω -ῶ orationes scribo.

λογογραφία, ἡ orationum scriptio.

λογογραφική, ἡ· ars scribendi orationes.

λογογράφος ὁ· logographus, -i, ἀ.

λογοδαιδαλία, ἡ· logodaedalia, -ae.

λογοδαίδαλος, ὁ artificiosi sermonis fabricator.

λογοδιάρροια, ἡ· verborum profluvium, loquacitas -atis, θ.

λογοδιδάσκαλος· dicendi magister

λογοδοσία, ἡ rationum relatio.

†*λογοθέτης ὁ·* cancellarius, -ii. ἀ.

λογοθήρας, ὁ· verborum captator.

λογοκλοπεία, ἡ plagium literarium

**λογοκλόπος, ὁ·* plagiarius, ii. ἀ.

λογολέσχης, ὁ nugator, -oris, ἀ.

λογομαχέω -ῶ· verbis pugno; rixor -atus sum, -ari).

λογομαχία, ἡ· rixa, -ae. θ

λογομάχος, ον· qui rixatur

λογομύθιον, τό narratio fabulosa.

λογοπλάθος ον verba fingens

λογοποίημα, τό fabula, -ae, θ.

λογοποιΐα, ἡ fabularum confictio.

λογοποιός, όν verba sermonesque faciens ὁ λογοποιός historiarum scriptor; fabularum scriptor; fabulator, -oris. ἀ

λογοπώλης ὁ· qui verba venditat.

λόγος ὁ 1) dictum, -i, οὐ. verbum, -i, οὐ verba -orum, οὐ. ὁ παλαιὸς λόγος vetus illud dictum, vetus ille verbum οὐδένα λόγον εἶπε, verbum nullum fecit λόγους τινὶ προσφέρω (= διαλέγομαί τινι), verba facio alicui. λόγου ἕνεκα, λόγου χάριν, verbi causa, verbi gratia ἑνὶ λόγῳ (= συλλήβδην), uno verbo, summatim, breviter λόγῳ μέν.. ἔργῳ δέ, verbo revera. 2) sermo, -onis, θ. oratio, -onis θ. εἰς λόγους ἔρχομαί τινι, habeo orationem cum aliquo cum aliquo sermonem de re confero ἢ habeo λόγον ποιοῦμαι (= δημηγορῶ), orationem habeo, dico. *λόγος ἀπ' ἄμβωνος, sacra oratio ὁ κατά τινος λόγος, oratio in aliquem. ὁ ὑπέρ τινος λόγος, oratio pro aliquo. κομψὸς λόγος, oratio ornata χυδαῖος λόγος, vulgaris oratio ἢ sermo. παρὰ λόγον, praeter rationem. 3) mentio, -onis, θ λόγους ποιοῦμαι πρός τινα, mentionem facio cum aliquo λόγου ἐμπεσόντος, mentione facta de) *λόγου ἄξιος, mentione, aestimatione dignus 4) dialogus, -i, οὐ colloquium, -ii οὐ. εἰς λόγους ἔρχομαί τινι, in alicujus colloquium venio. 5 sermo, -onis ἀ. fama, -ae, θ. rumor, -oris, ἀ. λόγος ἐστι, ἔχει, κατέχει, φέρεται. fama fert. κατὰ τὴν πόλιν λόγος ἐστί, λόγος θρυλλεῖται, per urbem sermo est. λόγος ἦν περὶ σοῦ, ὡς καλῶς πράξαντος, rem te bene gessisse rumor erat. 6) ratio -onis, θ αἱ βεβαιῶ τι τεκμηρίοις καὶ λόγοις, aliquid argumentis et rationibus confirmo. ὁ, οὐδένα λόγον ἔχει, οὐκ ἔχει εἰκότα λόγον, nulla ratio est. γ) λόγον (= εὐθύνας) δίδωμι, ἀποδίδωμι, ὑπέχω τινί, rationem do. reddo alicui λόγον (= εὐθύνας) αἰτῶ, ἀπαιτῶ παρά τινος, ab aliquo rationem reposco. δ) κατὰ λόγον τινός, ad alicu-

jus τοῦ rationem 8) ὁ λόγος (= τὸ λογικὸν) ἄρχει ratio praeest μέτοχος τοῦ λόγου. rationis praeceps. 7) = βιβλίον, liber, -i, ἀ. πρῶτος λόγος, liber primus ἐν τῷ προτέρῳ λόγῳ superiore libro 8) οἱ ἀμφὶ (οἱ περὶ) τοὺς λόγους τοὺς ἐλευθερίους, literati homines. 9 fabula, -ae, θ. λόγοι Αἰσώπειοι, fabulae Aesopicae 10 prosa oratio non poema

λογόφιλος, ον sermones amans.

λογόω -ῶ aliquem rationalem facio *λογοῦμαι*, rationalis fio.

λογχάριον, τό lanceola, -ae, θ.

λόγχη, ἡ· lancea, -ae, θ. χρῶμαι τῇ λόγχῃ, lanceâ utor lanceo. -are

λογχήρης, ες lanceatus, a, um

λογχίδιον, τό· lanceola, ae. θ.

λογχοποιός· lancearum fabricator

λογχοφόρος, ον lancearius, a, um.

λογχώδης, λογχοειδής, ές, λογχωτός ἡ, όν lanceae similis, e

λοιβάσιον, λοιβεῖον, τό· libatorium

λοιβή, ἡ libatio, -onis, θ.

λοιδορέω -ῶ (τινα) καὶ *λοιδορέομαι -οῦμαι* (τινι) convicior (-atus sum, -ari) maledico (-xi, -ere aliquem; objurgo, -are, aliquem *λοιδοροῦμαι* ὑπό τινος, conviciis afficior ab aliquo, maledicitur mihi.

λοιδόρημα, τό maledictum, -i, οὐ.

λοιδόρησις, ἡ, λοιδορησμός, ὁ maledictio, -onis θ

λοιδορία, ἡ· convicium, -i, οὐ. maledictio, -onis, θ. maledicentia, -ae, θ.

λοίδορος, ον· maledicus, a, um.

λοιδόρως· maledice.

λοιμικός, ή, όν· pestilens, -ntis. λοιμικὴ νόσος, pestilentia, -ae, θ.

**λοιμοκαθαρτήριον, τό* valetudinarium, -i.

λοιμός, ὁ· pestis, -is, θ.

λοιμοφόρος, ον pestifer, a, um.

λοιμώδης, ες· pestilens, -ntis

λοιμώττω peste laboro.

λοιπάς, ἡ reliquum, -i, οὐ.

λοιπός, ή, όν· 1) reliquus, a, um. λοιπόν ἐστι, reliquum est. τὸ ἔτι λοιπὸν τοῦ βίου, reliquum vitae. 2) ceterus, a um. ὁ λοιπὸς βίος, cetera vita. καὶ τὰ λοιπά, cetera, et cetera 3) τοῦ λοιποῦ tempore postero, in posterum.

λοίσθιος, α, ον· extremus, ultimus, a um· τὰ λοίσθια πνέει, extremum ducit spiritum.

Λοκρίς, ἡ· Locris, -idis, θ. *οἱ Λοκροί.* Locri. orum, Locrenses, -ium.

Λοκρικός, ή, όν· Locrensis, e.

λοξεύω· obliquo, -are.

λοξοβλεπτέω -ῶ obliquo oculos.

λοξοπορέω -ῶ· oblique incedo; ex transverso cedo

λοξός ή, όν· 1) obliquus, a, um. λοξοῖς ὄμμασι προσβλέπω τι oculo obliquo adspicio aliquid. 2) transversus, a, um λοξὰ βαδίζω, ex transverso cedo.

λοξοτενής, ές· oblique tentus.

λοξότης, ἡ· obliquitas, -atis, θ.

λοξόφθαλμος, ον· obliquis oculis.

λοξόω -ῶ· obliquo, -are, aliquid λοξῶ τὰ ὄμματα. oculos obliquo.

λοξῶς· oblique.

λόξωσις, ἡ obliquatio, -onis, θ.

λοπίζω· decortico, -are.

λοπός, ὁ· cortex, -icis, ἀ.

Λούγδουνον τό Lugdunum, -i, οὐ. Λουγδουνήσιος, Lugdunensis, e.

λοῦσις, ἡ lavatio, onis, θ

λουτήρ, ὁ labrum, -i, οὐ. lavatio, -onis, θ

λουτιάω -ῶ· lavari cupio.

λουτρόν, τό· 1) lavacrum, -i, οὐ. 2) balneum, i οὐ.

λουτρών, ὁ· balneum -i, οὐ.

λούω lavo (-vi, lautum, -are) aliquem. *λούομαι*, me lavo ἢ lavor lautus sum, -ari)· λουσάμενος, η, ον, lau- ἢ lotus, a, um

λοφάω -ῶ cristatus sum.

λοφιά, ἡ· 1) juba, -ae, θ. seta, -ae θ. 2) cacumen collis

λοφίας, ὁ· jubâ praeditus.

λοφίον, λοφίδιον, τό· cristula, -ae, θ.

λοφόεις, εσσα, εν· 1) tumulosus, a, um. 2) cristatus, a, um.

λοφοπωλέω -ῶ· cristas vendo.

λόφος, ὁ 1) collis, -is, ἀ. tumulus, -i, ἀ. 2) λ. ζῴων. κόρυθος, crista, -ae, θ.

λοφοφόρος, ον· cristatus, a, um.

λοφώδης, ες frequentes colles habens; tumulosus, a, um.

λοφωτός, ή, όν· cristatus, a, um.

λοχαγία, ἡ centuriatio, -onis, ἀ.

λοχαγός, ὁ· centurio, -onis, θ.

λοχαῖος, α, ον· puerperus, a, um. λοχαῖα ῥήματα (τὰ ἐπικουροῦντα ταῖς ὠδινούσαις), puerpera verba.

λοχεία, ἡ· puerperium, ii, οὐ.

λοχεῖος, α, ον· puerperus, a, um. **τὰ λοχεῖα,** puerperium, lochia.
λόχευμα, τό partu editum
λοχεύτρια, ἡ· puerpera, -ae, θ.
λοχεύω 1) = γεννῶ· parturio, -ire. 2) = ξεγεννῶ τινα, parturientem adjuvo.
λόχησις, ἡ· insidiae, -arum, θ.
λοχίζω· insidior, -ari.
λοχισμός, ὁ· insidiarum collocatio.
λοχίτης, ὁ· manipularis, -is, ἀ.
λοχῖτις ἐκκλησία· comitia centuriata.
λοχμαῖος, λόχμιος· silvestris, e.
λοχμαία Μοῦσα Musa silvestris.
λόχμη, ἡ· fruticetum ἢ frutectum.
λοχμόομαι -οῦμαι· frutico, -are.
λοχμώδης, ες· fruticosus, a, um
λόχος ὁ 1) = ἐνέδρα, insidiae, -arum, θ. 2) centuria, -ae, θ. τοῦ λόχου, centurialis, e. κατὰ λόχους centuriatim.
Λυαῖος (Διόνυσος) Lyaeus -i, ἀ.
λυγαῖος, α, ον· tenebrosus, a, um.
λυγγαίνω καὶ **λυγγάνω** (κοιν. **λυγγιάζω**) singultio, -ire.
λυγγώδης, ες saepius singultiens.
λύγδην· singultim.
λύγδινος λίθος· lygdinus
λύγδος, ὁ· lygdos, -i, θ.
λυγηρός, ά, όν· flexilis, e.
λυγίζω· flecto (-xi, -xum, -ere), flexo, -are, vieo, -ere, aliquid (κλῶνα ramum).
λύγινος, η, ον· vimineus, a, um.
λύγισμα, λυγισμός· flexus, -us, ἀ.
λυγιστής, ὁ vietor, -oris, ἀ.
λυγιστικός, ή, όν· flexilis, e
λυγιστός, ή, όν· flexus, a, um; flexilis, e.
λύγκειος, α, ον· lynceus, a um.
Λυγκεύς, ὁ· Lynceus, -i, ἀ. **Λύγκειος,** τοῦ Λυγκέως, Lynceus, a, um
λυγκούριον, τό· lyncurion, -i, οὐ.
λυγμός, ὁ· singultus, -us, ἀ.
λυγμώδης, ες· saepius singultiens.
1. **λύγξ, ὁ** (ζ.)· lynx, -ncis, θ.
2 **λύγξ, ἡ** singultus, -us, ἀ.
λυγόδεσμος, ον· vimine vinctus.
λυγοπλόκος· e viminibus plectens.
λύγος, ἡ· lygos, -i, θ. vimen, inis, οὐ. vitex, -icis, θ.
λυγοτευχής, ές· vimineus, a, um.
λυγόω -ῶ· flecto, -ere; vieo, -ere.
λυγρός, ά, όν· funestus, a, um.
λυγώδης, ες· vitici similis.

Λυδία, ἡ· Lydia, -ae, θ. **Λυδιστί** Lydorum more
λυδιάζω, λυδίζω· Lydos imitor.
Λύδιος Λυδικός· Lydius, a um.
Λυδία λίθος. Lydius lapis.
Λυδός ὁ Lydus, -i ἀ.
λύζω· singulto, -are
λύθρον, τό· cruor, -oris, ἀ.
λυθρόω -ῶ· cruento, are.
λυθρώδης, ες cruentus, a, um.
Λύκαια, τά· Lupercalia, -ium, οὐ.
λύκαινα, ἡ· lupa, -ae, θ.
λυκαινίς, ἡ lupula, -ae, θ.
Λυκαῖος, α, ον· Lupercalis, e.
λυκάνθρωπος, ὁ versipellis, is, ἀ.
λυκαυγές, τό· diluculum, -i, οὐ.
λυκέη -ῆ lupina pellis.
Λύκειον, τό· Lyceum, -i, οὐ.
λύκειος, α, ον· lupinus, a, um
λύκη, ἡ prima lux
λυκηγενής, ές· e Lycia oriundus.
λυκηδόν· luporum more
λυκηθμός, ὁ· luporum ululatus
λυκηδεύς, ὁ lupi catulus.
Λυκίηνθεν e Lycia. **Λυκίηνδε** in Lyciam
λύκιον, τό· lycium, ii, οὐ.
Λυκία, ἡ· Lycia, -ae, θ. **Λύκιος, α, ον·** Lycius, a, um **οἱ Λύκιοι,** Lycii -orum, ἀ. **ὁ Λύκιος Ἀπόλλων,** Lycius deus.
λυκόβρωτος, ον· a lupo voratus ἢ laceratus, a, um.
λυκόδοντες, οἱ· canini dentes
λυκοειδής, ές· lupo similis.
λυκοθαρσής· lupi more audax.
λυκοθήρας, ὁ luporum venator.
λυκοκτονέω -ῶ· lupos occido.
λυκοκτόνος, ον· lupos interficiens.
λυκοκτόνον, τό· aconitum, -i, οὐ.
λυκόκτονος, ον a lupis occisus.
λύκος, ὁ· lupus, -i, ἀ. παροιμ. λύκου ἐμνήσθης, lupus in fabula.
Λυκοῦργος, ὁ Lycurgus, -i, ἀ. **Λυκούργειος, α, ον·** Lycurgeus, a, um.
λυκοφιλία, ἡ· simulata amicitia
λυκοφίλιος, ον· subdolus, a, um.
λυκόφως, τό· crepusculum, -i, οὐ.
λυκώδης, ες· lupinus, a, um.
λῦμα, τό· purgamentum -i, οὐ.
λυμαίνομαι· 1) perdo (idi, itum, -ere) aliquem ἢ aliquid (τοὺς φίλους amicos, τὴν πολιτείαν civitatem, τὴν πατρίδα patriam). 2) corrumpo (-upi,

-ptum, -ere) aliquid (τὸν στόμαχον stomachum).
λυμαντήρ, λυμαντής, ὁ perditor, -oris, ἀ. corruptor, oris, ἡ.
λυμεών, ὁ perditor, -oris, ἀ. vastator, -oris. ἀ violator; -oris, ἀ.
λύμη, ἡ lues, -is, θ.
λυμώδης, ες perniciosus, a, um.
λυπέω -ῶ· 1) dolore afficio (-eci, -ere) aliquem. 2) λυπεῖ μέ τι, piget me alicujus rei. 3) **λυποῦμαι** ἐπί τινι. α) moereo, ere (ἐπὶ ταῖς τῶν ἄλλων εὐπραξίαις, alienis bonis. β) doleo (ui, -ere) aliqua re λυποῦμαι ἐπὶ τῇ δυσπραξίᾳ, doleo rebus contrariis γ) λυποῦμαί τινα, me miseret alicujus
λύπη, ἡ· dolor, -oris, ἀ. tristitia, -ae, θ.
λυπηρός, ά, όν· tristis, e. ἡμέρα λυπηρά, dies tristis. τὰ λυπηρά, tristia.
λυπητικός, ή, όν· tristificus, a, um.
λυπρόβιος, ον· duram degens vitam.
λυπρόγαιος, ον, λυπρόγεως, ων· sterile solum habens
λυπρός, ά, όν· macilentus a um; sterilis, e; tenuis, e.
λυπρότης, ἡ· sterilitas, -atis, θ.
λύρα, ἡ· lyra, -ae, θ.
λυραοιδός, ὁ· lyricen, -inis, ἀ.
λυρίζω lyrâ cano.
λυρικός, ή, όν lyricus, a, um. ὁ λυρικός, poeta lyricus. λ. ᾄσματα, λ. μέλη, lyrica carmina, lyrici moduli.
λύριον, τό· parva lyra.
λυρισμός, ὁ pulsus lyrae.
λυριστής, ὁ lyristes, -ae, ἀ.
λυριστία, ἡ lyristia, -ae, θ
λυρογηθής, ές· lyrâ gaudens.
λυροθελγής lyrae cantu demulcens.
λυροκτύπης, ὁ lyram pulsans
λυροκτυπία, ἡ· lyrae pulsus.
λυροποιέω -ῶ lyras facio.
λυροποιΐα, ἡ· lyrarum compactio.
λυροποιός, όν· qui lyras conficit.
λυρῴδης, ες lyricus, a, um.
λυρῳδια, ἡ lyrae cantus.
λυρῳδός, ὁ lyricen, -inis, ἀ.
λυσανίας, ὁ· dolores solvens.
λυσέρως, ὁ· amorem solvens
λυσίγαμος, ον· nuptias solvens.
λυσιγυῖα, ἡ· membrorum solutio
λυσίγυιος, ον· membra solvens.
λυσίδικος, ον· lites dissolvens.
λυσίζωνος, ον· zonam solvens.
λυσίκακος, ον· a malis liberans
λυσίκομος, ον· capillos solutos ἢ passos habens
λυσίμαχος, ον· pugnam solvens.
λυσιμελής, ές· membra solvens.
λυσιμέριμνος, ον curas solvens.
λύσιμος, ον solubilis e.
λύσιος, α, ον· solvens ἢ iiberans.
λυσίπονος, ον· laboribus et molestiis liberans; dolores eximens.
λύσις, ἡ· solutio, -onis, θ
λυσιτέλεια, ἡ· utilitas, -atis, θ. commodum, -i, οὐ
λυσιτελέω -ῶ τινι· utilis sum alicui; commodus sum alicui; prosum alicui. λυσιτελεῖ, utile est.
λυσιτελής, ές· utilis, e; commodus, a. um οὐδεὶς νόμος λυσιτελής ἐστι πᾶσι, nulla lex commoda omnibus est. τὸ λυσιτελές, commodum.
λυσιτελῶς, λυσιτελούντως· utiliter; commode
λυσίτοκος, ον partum adjuvens.
λυσίφρων· mentem curis liberans.
λύσσα, ἡ· rabies, -ei, θ
λυσσαλέος, α, ον rabidus, a, um; rabiosus, a, um.
λυσσαλέως· rabide; rabiose
λυσσάω -ῶ· rabidus sum; rabo, -ere. κύων λυσσῶν, canis rabidus. λυσσῶν πως, rabiosulus, a, um.
λύσσημα (κ. **λύσσασμα**), **τό** rabies, -ei, θ. furor, -oris, ἀ
λυσσόδηκτος, ον· a rabido cane morsus, a, um.
λυσσομανέω -ῶ· rabie agor.
λυσσομανής, ές· furore rabidus.
λυσσώδης, ες· rabiosus, a, um.
λυσσωδῶς· rabiose; rabide.
λυτήρ, ὁ solutor, liberator, oris.
λυτήριος, α, ον liberatorius, a, um.
λύτης, ὁ· ἴδε **προλύτης.**
λυτικός, ή, όν· solvens; solubilis.
λυτός, ή, όν· solutus, a, um; solubilis, e
λύτρον, τό· redemptionis pretium. λύτρῳ (λύτροις) ἀπολύομαι τοὺς αἰχμαλώτους, captivos redimo ἄνευ λύτρων, sine pretio, sine pecuniis μεγάλοις λύτροις ἀπολύομαί τινα, grandi pecuniâ aliquem redimo.
λυτρόω -ῶ τινα· redemptum demitto aliquem (captivum ὅθεν libero -are, aliquem. **λυτρωθείς**, liberatus,

a, um. μέσ. **λυτροῦμαί τινα** redimo (-emi, -emptum, -ere) aliquem οὐκ ὀλίγων χρημάτων ἐλυτρώσατο αὐτόν, grandi pecunia eum redemit

λύτρωσις, ἡ 1 redemptio (captivorum). 2) liberatio, -onis θ.

†**λυτρωτής, ὁ** redemptor, -oris, ἀ.

λυχναψία, ἡ· luminis accensio.

λυχνεῖον, τό· candelabrum, -i, οὐ.

λυχνεύς, ὁ 1) fax, -acis, ἀ. lucerna, -ae, θ. 2) λ. λίθος, lychnites -ae, ἀ

λυχνία, ἡ candelabrum, -i, οὐ.

λυχνιαία φλόξ· lucernae flamma.

λυχνίδιον λυχνίον lucernula, -ae, θ.

λυχνικόν, τό· lucernarium, -i, οὐ. πρὸ τοῦ λυχνικοῦ, ante lucernam.

λυχνίσκος, ὁ· lucernula, -ae, θ

λυχνίτης λίθος· lychnites, ae, ἀ.

λυχνοκαΐα, ἡ· accensio lampadum

λυχνοκαυτέω -ῶ lucernas accendo

λυχνοποιέω -ῶ· lucernas facio.

λαχνοποιός, ὁ· qui lucernas facit

λυχνοπώλης, ὁ· lucernarum venditor.

λύχνος, ὁ· 1) lucerna, -ae, θ. lychnus, -i, ἀ. λύχνον ἀνάπτω, lucernam accendo· καιόμενον λύχνον σβέννυμι, ardentem lucernam exstinguo. περὶ λύχνων ἀφάς, sub crepusculum vespertinum. 2) λ. κήρινος, στεάτινος, candela, -ae, θ.

λυχνοῦχος, ὁ· candelabrum, -i, οὐ.

λυχνοφορέω -ῶ· lampada gesto.

λυχνοφόρος, ον· lucernam ferens.

λύω· solvo, dissolvo (-olvi, -olutum, -ere) aliquem ἢ aliquid. λύω τὴν κόμην, τὴν ζώνην, τὴν ἐπιστολήν, solvo crines, zonam, epistolam. λύω τὰ συνημμένα, dissolvo apta. λύω τινὰ (ἐκ τῶν δεσμῶν), solvo aliquem. λύω τὸν σύλλογον, τὴν βουλήν, solvo (dimitto) coetum, senatum. λύω (= ἀποτίνω) τὸ ἀργύριον, solvo pecuniam. λύω (= ἀνασπῶ) τὴν ἄγκυραν, solvo ancoram λύω τὴν γέφυραν, solvo (rescindo) pontem. **λύομαι.** α) solvor (-olutus sum, solvi). λελυμένος, η, ον, solutus, a, um β) λύομαι (= λυτροῦμαι) τοὺς αἰχμαλώτους, redimo captivos.

λῶ, λῇς· volo cupio

λωβάομαι -ῶμαι· 1) contumelia afficio, contumeliose tracto 2) corrumpo. -ere; mutilo, -are.

λώβευσις, ἡ· contumelia, -ae, θ.

λωβεύω· contumeliâ afficio.

λώβη, ἡ· 1) contumelia, ae, θ injuria -ae, θ. 2) = λέπρα, lepra, -ae, θ.

λώβησις, ἡ injuria, contumelia.

λωβός (= λωβιάσης)· leprosus.

λωγάλιον ἢ **λωγάνιον** τοῦ βοός palear, aris, οὐ.

λώων· melior **λῷον**, melius.

λῶμα, τό fimbria, -ae θ

λωπάς, ἡ vestimentum tenue.

λώπη ἡ pallium; vestis.

λωποδυσία, ἡ· vestium spoliatio. ὅθ furtum, -i, οὐ.

λωποδυτέω -ῶ· veste exuo, vestimenta furor. ὅθ. latrocinor, -ari; spolio, -are.

λωποδύτης, ὁ· qui vestes clam subripit. ὅθ. latrunculus, -i, ἀ. fur, -is, ἀ.

λῶπος, ὁ pallium: vestis

λωρίον, τό· parvum lorum

λῶρον, τό lorum -i οὐ.

λῷστος, η, ον optimus, a, um

λώτινος, η, ον· e loto factus.

λώτισμα, τό· flos (μετ.).

λωτοειδής, ές· loto similis.

λωτός, ὁ lotus, -i, ἀ. θ.

λωτομήτρα, ἡ· lotometra, -ae, θ.

λωτοτρόφος, ον· lotum alens.

λωτοφαγέω -ῶ· loto vescor.

λωτοφάγος, ον· loto vescens **οἱ Λωτοφάγοι**, Lotophagi, -orum, ἀ.

λωτοφόρος, ον· lotum ferens.

λωφάω -ῶ (τινος ἀπό τινος)· respiro ab aliqua re (κακῶν malis). λωφῶ τινά τινος, levo, libero aliquem aliqua re. λωφῶ τινος, finem facio alicujus re. λωφᾷ τι τὸ νόσημα, morbus quidpiam remiserit. ὁ χειμών, -ὁ ἄνεμος λωφᾷ, tempestas, ventus sedatur.

λώφησις, ἡ quies, -etis, θ. cessatio, -onis, θ. sedatio, -onis, θ.

M

M, μ (μῦ)· 1) τὸ δωδέκατον γράμμα, littera M. 2) ὡς ἀριθμητ. σημεῖον τὸ μὲν μ' = quadraginta, τὸ δὲ ,μ = quadraginta millia.

μά· per. μὰ τὸν Δία, per Jovem. ναὶ μὰ Δία, ναὶ μὰ τὸν Δία, per Jovem. οὐ μὰ Δία, non per Jovem μὰ τὸν Ἡρακλέα! μὰ τὸν Δία! herculo.
μαγαδίζω· magadi cano
μάγαδις, ἡ· magadis, -idis, θ.
μαγγανεία, ἡ· veneficium, -ii, οὐ. praestigiae, arum, θ.
μαγγανευτής, ὁ· veneficus, -i, ἀ. praestigiator, -oris, ἀ.
μαγγανευτικός praestigiosus, a, um.
μαγγανεύω· 1) praestigiis utor. 2) adulando decipio.
μάγγανον, τό· veneficium, -ii, οὐ. praestigiae, -arum, θ.
μαγδαλιά, ἡ· pulpa e pane (qua detergebant manus).
μαγεία, ἡ· magia, -ae, θ.
μαγείραινα, ἡ coqua, -ae, θ.
μαγειρεῖον, τό· coquina, -ae, θ.
μαγείρευμα, τό· cibus coquus.
μαγειρεύω· coquo (coxi, coctum, -ere) aliquid.
μαγειρική, ἡ· ars coquinaria.
μαγειρικός, ή, όν· coquinarius, a, um.
μαγείρισσα, ἡ· coqua, -ae, θ.
μάγειρος, ὁ· coquus, -i, ἀ.
μάγευμα, τό· praestigiae, -arum, θ. incantatio, -onis, θ.
μαγευτής, ὁ· magus, -i, ἀ.
μαγευτικός, ή, όν· 1) magicus, a, um. *2) μετφ. amoenus, a, um.
μαγεύω· 1) artes magicas exerceo; incanto, -are. *2) μετφ permulceo, delenio aliquem.
μαγικός, ή, όν· magicus, a, um ἡ μαγική, magice, -es, θ.
μαγίς, ἡ· magis, -idis, θ.
μάγισσα, ἡ· maga, -ae, θ.
μαγίστωρ, ὁ· magister, -tri ἀ.
μάγμα, τό magma, -atis, οὐ.
μαγνήτης (λίθος) *μαγνῖτις, ἡ* lapis magnis ἢ ἁπλ. magnis, etis, ἀ.
Μάγνης, Μαγνήτης, ὁ Magnes, ētis, ἀ. οἱ Μάγνητες, Magnētes.
Μαγνησία, ἡ· Magnesia, -ae, θ.
Μαγνήσιος, α, ον· Magnesius, a, um.
μάγος, ὁ· magus -i, ἀ. ἡ μάγος, maga, -ae, θ.
μαγοφόνια, τά· magorum caedes.
μαγύδαρις, ἡ· magydaris, -is, θ.
μαγῳδός, ὁ· histrio comicus.
μαδαρός, ά, όν· calvus, a, um.
μαδαρότης, ἡ calvitium, -ii, οὐ.
μαδαρόω -ῶ· glabro are
μαδάρωσις ἡ· depilatio -onis ἀ.
μαδάω ῶ 1) βεβρέγμαι, m … -ere. 2) ἡ κόμη μαδᾷ, capilli defluunt *3) ἐπὶ πτην verno, -are. *μεταφ* depilo, are
μάδησις ἡ· 1) fluvium capillorum. *2) depilatio, -onis, θ.
μαδίζω depilo; depilis sum.
μάδισις, ἡ defluvium pilorum.
μαδιστήριον, τό· volsella ae, θ.
μάζα ἡ maza, -ae, θ massa, -ae θ. offa, -ae, θ.
μαζάω -ῶ· mazas pinso.
μάζεα, τά pudenda virilia.
μάζινος, ον· e maza factus.
μαζίον, μαζίσκη· parva maza.
μαζονόμος, μαζονόμον (εἶδος τρυβλίου)· mazonomus, -i, ἀ. mazonomum, -i, οὐ
μαζός, ὁ· mamma, -ae, θ.
μάθημα, τό· 1) disciplina, -ae, θ. studium, -ii, οὐ. *2) νεοελ. ediscenda, orum, οὐ. πλ. praeceptum, -i, οὐ. δίδωμι μάθημα, praecipio, -ere. λαμβάνω ἔκ τινος μάθημα, documentum mihi capio ex re aliqua. δημόσια μαθήματα, praelectiones, -um.
μαθηματική, ἡ· mathematica, -ae.
μαθηματικός, ή, όν· discendi cupidus, a, um; mathematicus, a, um. τὰ *μαθηματικά*, mathematica, orum. ὁ. *μαθηματικός*, mathematicus -i, ἀ.
μαθηματικῶς· mathematicorum more, evidenter.
μάθησις, ἡ· discendi actio; cognitio, -onis, θ. disciplina, -ae, θ. perceptio -onis θ. doctrina, -ae, θ.
μαθητεία, ἡ· 1) institutio discipuli. 2) discipulatus, -us, ἀ.
μαθητέον· discendum est; discere oportet
μαθητεύω· 1) discipulus sum. †2) = διδάσκω, doceo aliquem 3) μαθητεύομαι, disco, -ere ὁ μαθητευόμενος, qui discit; discipulus
μαθητής, ὁ discipulus, -i, ἀ.
μαθητιάω -ῶ· cupio esse discipulus,
μαθητικός, ή, όν· 1) ad discendum pertinens. 2) discere cupidus.
μαθητός, ή, όν· discibilis, e
μαθήτρια, μαθητρίς· discipula, -ae.
μαῖα, ἡ obstetrix, -icis, θ.
Μαίανδρος, ὁ Maeandros (-us),

-ι, ά. *Μαιάνδριος*, Maeandrius a, um. Μαιάνδρῳ ὅμοιος, Maeandratus, a, um μετφ. = ἑλιγμός, ἑλικοειδὲς κόσμημα, maeandrus, -i, ἀ.

μαιεία, ἡ· obstetricium -ii οὐ.

μαίευμα, τό partus, -us ἀ.

μαίευσις, ἡ· opera obstetricis.

μαιευτής, μαιευτήρ, ὁ partûs adjutor, -oris. ἀ.

μαιευτικός, ή, όν· obstetricius, a, um. *ἡ μαιευτική*, obstetricium -ii, οὐ.

μαιευτικῶς· obstetricium more.

μαιεύτρια ἡ· obstetrix -icis θ.

μαιεύω, μαιεύομαι· obstetrîco, -are μετφ ὑπ' ἐμοῦ μαιευθέντα, a me obstetrice in lucem prolata

Μαιμακτηριών, ὁ November,-bris,ἀ.

μαινάς, ἡ maenas, -adis θ. αἱ μαινάδες, maenades, um, θ.

μαίνη, μαινίς (ἰχθ.)· mena, -ae, θ.

μαινίδιον, τό· menula. -ae, θ.

μαινόλης, ὁ furens, -ntis.

μαίνομαι (ἐμάνην) furo, -ere; insanio, -ire; insaevio, -ire. ὁ Ὀρέστης μαίνεται. Orestes furit. μαίνομαι κατά τινος, furo in aliquem μαίνομαι ἔρωτί τινος, furo aliqua (femina). ἐμάνη ὑπ' ἔρωτος, (ex) amore insaniit. μαινόμενος, η, ον. insanus, a, um. πρκμ. *μέμηνα*, furore percitus sum, furo.

Μαιονία, ἡ· Maeonia, -ae θ. Μαιόνιος, Maeonius, a um Μαιόνιοι, Μαίονες, Maeonii, -orum Μαιονίδης (ὁ Ὅμηρος). Maeonides, -ae, ἀ.

Μάϊος, ὁ Majus, -i. αἱ καλάνδαι (= ἡ πρώτη) τοῦ Μαΐου, calandae Majae ἢ Maji

μαίωσις, ἡ· obstetricium, -ii, οὐ.

Μαιῶτις λίμνη· Maeotis, -idis θ. lacus Maeoticus. *οἱ Μαιῶται*, Maeotae, -arum, ἀ.

Μαιωτικός, ή, όν Maeoticus, a, um.

μαίωτρα, τά· merces obstetricis

μάκαρ, ὁ· 1) ἐπὶ θεῶν, beatus ὅθ. μάκαρες = dei, 2) περὶ ἀνθρ. felix -icis. 3) μάκαρες (= μακαρῖται), beati (defuncti).

μακαρία, ἡ· beatitudo, -inis, θ.

μακαρίζω τινά· beatum aliquem praedico. beo aliquem μ. τινά τινος, beo aliquem ob aliquid

μακάριος, α, ον· beatus, a, um. μακαρίας μνήμης, beatae memoriae. τὸ μακάριον καὶ ἄφθαρτον, quod beatum et immortale est μακάριος καὶ εὐδαίμων beatus et felix *παροιμ. μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, beati pauperes spiritu μακάριοι οἱ κρατοῦντες, beati possidentes μακαρία ἀξία μακαρισμοῦ ἀμαθεία, sancta ignorantia.

μακαριότης, ἡ 1) beatitudo -inis, θ. εἰς τὴν τοῦ ὅλου βίου μ. ad bene beateque vivendum. 2) τιμητικὴ προσφ. ἡ σὴ μακαριότης. tua beatitudo.

μακαρισμός, ὁ beatitatis praedicatio *οἱ μακαρισμοί·* hymni in commemorationem beatitudinis Sanctorum

μακαριστός, ή, όν qui beatus praedicatur. τὸ μακαριστόν, beatitudo.

μακαριστῶς· beate.

μακαρίτης, ὁ, μακαρῖτις ἡ beatus, beata (vitâ defunctus, mortuus).

μακαρίως beate.

μακαριώτατος τίτλος τοῦ πατριάρχου (Ἱεροσολύμων)· beatissimus, sanctissimus.

Μακεδονία, ἡ· Macedonia, -ae, θ.

Μακεδών, Macedo -onis, ἀ. Μακεδόνες, Macedones, -um *Μακεδόνιος*, Macedonius; Macedoniensis *Μακεδονικός*, Macedonicus, a, um.

μακελεῖον, τό macellum, -i, οὐ

μακέλη, μάκελλα, ἡ· ligo -onis, ἀ.

μακραίων, ὁ, ἡ longaevus, a um.

μακράν· longe, procul· μακρὰν βλέπω, longe video. μακρὰν πορεύομαι, procul proficiscor. μακρὰν ἀπόντες, qui procul absunt οὐ μακράν, non longe. ἐπὶ χρόν. οὐκ' εἰς μακράν, non longo post tempore. non multo post; brevi

μακραύχην cui collum est longum.

μακρηγορέω -ῶ· longa oratione utor; multa verba facio.

μακρηγορία, ἡ sermo longus.

μικρόβιος, ον· longaevus, a, um; longivivax, -acis

μακροβιότης, ἡ· vita longaeva; longiturnitas -atis, θ.

μακροβολία, ἡ· in longum jaculatio.

μακροβόλος, ον· eminus feriens.

μακρόγηρως, ων· valde senex.

μακροδάκτυλος, ον· longos habens digitos.

μακροδρόμος, ον· longos cursus conficiens.

μακροζωΐα, ἡ· longaevitas, -atis, θ.

μακροημέρευσις, ἡ· longaevitas,

-atis, θ. longa dies. εὔχομαί σοι μακροημέρευσιν, longam diem tibi precor.

μακροημερεύω· diu vivo.

μακροήμερος, ον· longaevus. a, um.

μακρόθεν· procul; eminus; longinquo

μακροθυμέω -ῶ· iram differo; patienter fero μακροθύμησον ἐπ' ἐμοί, differ iram erga me.

μακροθυμία, ἡ· tolerantia, patientia, -ae. θ. animi lenitas

μακρόθυμος, ον· lenis; patiens.

μακροθύμως· patienter.

μακροκαταληκτέω -ῶ· desino in longam vocalem ἢ syllabam

μακροκατάληκτος, ον in longam vocalem ἢ syllabam desinens.

μακρόκαυλος, ον· caulem longum habens.

μακρόκεντρος, ον· longum aculeum habens.

μακρόκερκος, ον· longam caudem habens.

μακροκέφαλος, ον· longum caput habens.

μακροκομέω -ῶ· longam (prolixam) comam alo ἢ habeo.

μακρόκωλος,ον· cola longa habens.

μακρολογέω -ῶ· longa oratione utor. ἵνα παύσωμαι μακρολογῶν, ne longum sit ἢ fiat.

μακρολογία, ἡ· longiloquium, -ii, οὐ. latius fusa oratio.

μακρολόγος, ον· prolixus ἢ multus in sermone.

μακρόμαλλος· longos habens villos.

μακρονοσέω -ῶ· diu aegroto.

μακρονοσία, ἡ· morbus diurnus.

μακροπαραληκτέω -ῶ· penultimam longam habeo.

μικροπαράληκτος, ον· penultimam longam habens.

μακρόπνοια, ἡ· spiritus longus.

μακροπορέω -ῶ procul eo; iter longum facio.

μακροπορία, ἡ· iter longum.

μακρόπους,ὁ· longipes, -idis.

μακρόπτερος· alas longas habens.

μακρόπυλος· portas amplas habens

μακροπώγων, ὁ, ἡ barbam longam habens.

μακρορρημονέω -ῶ longa oratione utor.

μακρορριζία, ἡ· longitudo radicum.

μακρόρριζος· longas radices habens.

μακρόρρις nasum longum habens.

μακρόρρυγχος, ον· rostrum longum habens

μακρός ά, όν· longus, a. um μακρὰ (= διεξοδική ἐπιστολή, longa (prolixa) epistola ἡ μακρὰ ναῦς. navis longa. μακρὰ (= χρονία) νόσος, morbus longus. μακρὰ συλλαβή, longa syllaba ἡ μακροτάτη ἡμέρα, longissimus dies. μακρὸν ἂν εἴη ἀπαριθμ ἵν, longum est enarrare. διὰ μακρῶν, copiose. **μακρῷ**. longe. μακρῷ ῥᾷον, longe facilius μακρῷ πλουσιώτατος, longe ditissimus. **διὰ μακροῦ**, post longum tempus.

μάκρος, τό· longitudo, -inis, θ.

μακροσκελής, ές· crura longa habens *μετφ. μ. ἐπιστολή. longa epistola.

μακρόσκιος· longam umbram faciens

μακρότατα· longissime.

μακρότερον -ρως longius.

μακρότης, ἡ longitudo, -inis, θ

μακροτράχηλος, ον· longum collum habens

μακροφυής, ές· naturâ longus.

μακρόφυλλος· longa folia habens

μακροφωνέω -ῶ· alta voce clamo.

μακρόχειρ, ὁ, ἡ longimanus,a um.

μακρόχηλος·longas ungulas habens.

μακροχρονέω -ῶ· longaevus sum.

μακροχρόνιος, ον· longaevus,a,um.

μακροχρονιότης, ἡ· longaevitas, -atis, θ.

μακροψυχία, ἡ· vastitas animi

μακρύνω· extendo, -ere.

μακρῶς· longe; prolixe

μάκρωσις, ἡ· prolongantio, -onis, θ.

μάκτρα, μακτήριον· mactra, -ae, θ.

μάκτρον, τό· mappa, -ae, θ.

μάλα· valde; magnopere; multum; vehementer. καὶ μάλα, sane, profecto. μάλα τοι, μάλα γε, εὖ μάλα, optime, potissimum. οὐ μάλα, omnino non. μάλα πολλοί, satis multi. μάλα πρότερον, longe prior. μάλα ὀψέ, multum sero. μάλα βούλομαι, mugnopere volo. — **μᾶλλον, μάλιστα**. ἴδε τὰς λέξεις.

μαλάβαθρον, μαλόβαθρον, τό· malobathron (-um -i, οὐ. μαλοβάθρῳ κεχρισμένος, malobathratus, a, um

μάλαγμα, τό malagma, -atis, οὐ.

μαλακευτικός, ή, όν· leniens, ntis.

μαλακεύω lenio, mollio, -ire

μαλακία, ἡ· 1) mollitia, -ae θ mollities, -ei, θ. 2) stomachi mollities 3) = νηνεμία, malacia, -ae, θ *4 νε. ελ =τὸ δέφεσθαι, masturbatio, onis, θ.

μαλάκια, τά· mollia mollusca

μαλακίας ὁ vir mollis.

μαλακιάω -ῶ· mollis sum. *συνήθ.* langueo -ere: aeger sum

μαλακίζω· mollio, ire, aliquem; malacisso Πλαῦτ.) **μαλακίζομαι·** α) mollesco, -ere; languesco, -ere; timidus sum. *β) νεοελ = δέφομαι, masturbo, -are.

μαλακισμός, ὁ mollities -ei, θ.

μαλακίων ὁ· vir mollis.

μαλακόγειος (χώρα)· regio terram mollem habens.

μαλακογνώμων, ον· animum mollem (lenem) habens. lenis, e.

μαλακόδερμος, ον· mollem cutem ἢ putamen habens

μαλακόθριξ· pilum mollem habens.

μαλακοκόλαξ, ὁ· parasitus mollis

μαλακοποιέω -ῶ· mollio, -ire.

μαλακοποιός, όν· molliens, ntis.

μαλακός, ή, όν· mollis e τὰ σκληρὰ καὶ τὰ μαλακά, dura et mollia μαλακὸς κηρός, mollis cera. μαλακὸς ἀνήρ. mollis vir μαλακοὶ (= πραεῖς) λόγοι, verba mollia· μαλακὸν (= ἁβρὸν) ἱμάτιον, mollicina, -ae, θ.

μαλακόσαρκος, ον carnem mollem habens.

μαλακόστρακος· testa molli tectus.

μαλακότης, ἡ· mollities, -ei, θ.

μαλακόφλοιος, ον cortice molli.

μαλακόφρων, ον· molli animo.

μαλακοψυχέω -ῶ molli animo sum

μαλακόψυχος, ον· animo molli.

μαλακτήρ χρυσοῦ· qui igne aurum mollit

μαλακτικός, ή, όν· (e molliens, -ntis; mollificus, a, um μ. φάρμακα, medicamenta emollientia, remedia lenia (mitigatoria)

μαλακτός, ή, όν· qui molliri potest.

μαλάκυνσις, ἡ emollitio, mollitudo. θ.

μαλακύνω· mollio, -ire, mollem reddo **μαλακύνομαι,** mollior, emollior, -iri; molliorem me praebeo; mollesco, -ere.

μαλακῶς molliter.

μάλαξις, ἡ· emollitio, onis, θ.

μαλάσσω mollio ἢ emollio (-ivi -itum, -ire aliquid ἢ aliquem **μαλάσσομαι,** mollior (-itus sum, iri).

μαλάχη, ἡ (μολόχη)· malva, -ae, θ.

μαλερός ά, όν vehemens, -ntis.

μάλη, ἡ· ala, ae, θ. εὔχρ. ἐν τῇ φράσει: **ὑπὸ μάλης,** (**ὑπὸ μάλην**) = κρυφίως, clam, furtim

μάλθα μάλθη, ἡ maltha, -ae, θ. μάλθη ἀλείφω, maltho -are.

μαλθακευνία, ἡ lecti mollities.

μαλθακεύομαι mollis sum.

μαλθακία, ἡ mollituto, -inis. θ. mollitia ἢ -ies, θ

μαλθακίζω· mollio, -ire **μαλθακίζομαι,** molesco, -ere; languesco -ere.

μαλθακός, ή, όν· mollis, e; mollis et iners, mollis et remisus, ignavus, a, um μαλθακός εἰμι, molesco, -ere: languesco, -ere

μαλθακοτης, ἡ mollities -ei, θ.

μαλθακόω ῶ mollio, -ire.

μαλθακύνω· mollio, -ire

μαλθάσσω· mollio; delinio.

μαλθώδης, ες· malthinus, a, um.

μάλθων, ὁ malthinus, i, ἀ.

μάλιστα· 1 maxime. μάλιστα πάντων, maxime omnium ἀνὴρ μάλιστα (τὰ μάλιστα) πιστός, vir maxime fidelis. ὡς, ὅτι μάλιστα, quam maxime. ὡς οἷόν τε μάλιστα, quam maxime potest ἐν τοῖς μάλιστα, inprimis εἰς τὰ μάλιστα, vel maxime. πεντήκοντα μάλιστα, fere, circiter quinquaginta 2) potissimum καὶ μάλιστα ἐκεῖνος, et potissimum ille. ποῖ μάλιστα τράπωμαι; quo potissimum accedam? 3) praesertim, praecipue 4) ὡς ἰσχυρὰ καταφ. ἀπόκρ. profecto, certe, haud dubie, nae.

μάλκη, ἡ· e frigore torpor.

μάλκιος, ον torpens, -ntis.

Μάλλιος, ὁ Manlius ἢ συντετμ. Μ'.

μᾶλλον· 1) magis (μᾶλλον ἢ, magis quam. ἔτι μᾶλλον, etiam magis. τοσούτῳ μᾶλλον, eo (tanto, hoc, tam) magis. ὅσῳ μᾶλλον, quo magis πολλῷ ἢ πολὺ μᾶλλον, multo magis. οὐδὲν μᾶλλον, οὐδέν τι μᾶλλον, nihilo magis. μᾶλλον τοῦ εἰθισμένου, magis solito. μᾶλλον ὀλβιώτερος, magis beatior. ἐπὶ μᾶλλον, μᾶλλον μᾶλλον, ἀεὶ μᾶλλον, magis magisque, magis atque magis μᾶλλόν τι, aliquanto magis. οὐ μᾶλλον ἤ, non magis quam 2) potius.

μάγεσθαι αἱρεῖται μᾶλλον ἢ δουλεύειν, depugnat potius quam serviat. ἢ μᾶλλον, sive potius. μέγας ἀνήρ, μᾶλλον δὲ μέγιστος, magnus homo vel potius maximus. οὐ μᾶλλον . . ἢ οὐ, non tam. . quam potius.

μαλλός.ὁ· vellus,-eris, οὐ. villus, -i, ἀ.

μαλλοφόρος, ον· laniger, a, um.

μαλλωτός. ή, όν· villosus a um

μαλόβαθρον, τό· malobathron, -i, οὐ.

μάμμα, μάμμη, μαμμία, ή· 1) = μήτηρ, mamma, -ae. θ mater. -tris, θ. 2) = μεγαλομήτηρ, avia, -ae, θ.

μαμμάκυθος, ον· stolidus, ignavus.

μαμμᾶν αἰτῶ· cibum peto.

μάμμη, ή· mamma, avia, -ae, θ.

μαμμίδιον. τό· matercula -ae, θ.

μαμμόθρεπτος ab avia nutritus. ἀθ. = mollius educatus, nepos.

μάνδαλος, ὁ· pessulus, -i, ἀ.

μανδαλόω -ῶ· pessulo obsero.

μανδαλωτόν (ὕπον φίλημα)· osculum, quod fit linguâ in ore insertâ.

μανδαλωτός· pessulo obseratus.

μάνδρα, ή· stabulum, -i, οὐ. caulae, -arum, θ. mandra, -ae, θ.

μανδραγόρας, ὁ· mandragoras.-ae,θ. ὑπὸ μανδραγόρα καθεύδειν, somnum morti simillimum dormire.

μανδραγορίζω· mandragoram offero.

μάνδρευμα,τό· inclusio in stabulo.

μανδρεύω stabulo, -are.

μανδύας, ή· paenula, -ae, θ. lacerna, -ae, θ.

μανθάνω· 1) = διδάσκομαι, disco (didici, -ere) aliquid. οἱ παῖδες ἐν τῷ σχολείῳ μανθάνουσι γράφειν καὶ ἀναγινώσκειν, in schola pueri scribere et legere discunt. ἔμαθον παρὰ σοῦ γράμματα, litteras apud te didici. ἡγοῦμαι μεμαθηκέναι τι, puto me aliquid didicisse. οὕτω μεμάθηκα. ita didici. 2) = πυνθάνομαι, scisco (scivi, scitum, -ere) aliquid; sciscitor (-atus sum, -ari) aliquid ab (ex) aliquo; invenio (-veni, -ventum, ire) aliquid ex aliquo 3) = ἐννοῶ, intellego (-exi, -ere) aliquid. 4) cognosco, -ere, aliquid. ταῦτα μαθών, his rebus cognitis. 5) τί μαθὼν τοῦτο ἐποίησας; quibus cogitationibus adductus es, ut hoc feceris? ἀθ. τί μαθών; = quare? cur? ἰδὲ πάσχω.

μανία, ή· 1) = πᾶν μανικὸν πάθος, furor, -oris, ἀ. 2) = φρενοβλάβεια, insania, -ae. θ εἰς μανίαν ἐμβάλλω τινά, aliquem ad insaniam adigo. 3 nimia cupiditas, atis. θ 4) = ἔμπνευσις, inspiratio, onis, θ.

μανιάω -ῶ· furo, -ere.

μανικός, (*μανιακός), ή, όν· 1) furiosus, a, um; insanus, a um; vesanus, a, um 2) = ὑπερβολικός, immanis, e; ingens, -ntis.

μανικῶς furiose; insane.

μανιοποιός όν ad insaniam redigens

μανιουργέω -ῶ furiosum reddo

μανιώδης ες· furiosus, a. um, insanus, a, um.

μανιωδῶς· furiose; insane.

μάννα, ή· 1) mica thuris, manna, -ae, θ 2) **τὸ μάννα** (τῶν Ἑβρ.), manna (ἄκλ.), mel aerium *3) νεοελ. **ἡ μάννα** = ἡ μήτηρ. mater. -tris, θ. ἐντεῦθ. καὶ τὸ τοῦ Λουκιανοῦ **μαννάριον,** = μητρίδιον, matercula.

μάννος, ὁ colare; monile, -is, οὐ.

μανοφόρος, ον colare gerens.

μανός, ή. όν· rarus. a, um

μανόσπορος non dense seminatus.

μανότης, ή· raritas, -atis, θ

μανόφυλλος,ον· raria folia habens.

μανόω -ῶ rarefacio, -ere.

μαντεία, ή· divinatio -onis. θ. vaticinium, -i, οὐ. oraculum, -i, οὐ.

μαντεῖον, τό· oraculum, -i, οὐ. συμβουλεύομαι τῷ μαντείῳ, consulo oraculum.

μάντευμα, τό· vaticinium, -i, οὐ. oraculi responsum; oraculmm, -i, οὐ.

μαντεύομαι· 1) = χρησμῳδοτῶ, oraculum edo ἢ do. vaticinor, -ari· 2) divino, -are; conjicio, -ere, alquid. 3) χρηστηριάζομαι, oraculum consulo. μαντεύομαι ἐν Δελφοῖς, oracula peto, posco Delphis.

μαντευτής, ὁ· vates, -is, ἀ.

μαντευτικός, ή, όν, ad vaticinationem pertinens; vaticinandi peritus, a, um.

μαντευτός, ή, όν· vaticinio praedictus, a, um.

μαντική, ή· divinatio, -onis. θ. ἐπιστήμων τῆς μαντικῆς, diviniscients, -ntis

μαντικός, ή, όν, ad vatem pertinens; vaticinus, a, um.

μαντικῶς· per vaticinium.

μαντιπόλος, ον· vaticinans, -ntis.

μάντις, ὁ vates, -is, ἀ. divinator, -oris, ἀ.
μάντις, ἡ· vates -is, θ. divinatrix, -icis, θ.
μαντοσύνη, ἡ· vaticinatio, -onis, θ. divinitas -atis, θ
μαντώδης, ες. fatidicus, a, um.
μαντῷος α, ον· vaticinus, a, um.
μανώδης, ες· rarus. a, um.
μάνωσις, ἡ, rarefactio -onis, θ.
μάραθον, τό· foeniculum, -i, οὐ.
Μαραθών, ὁ· Marathon, -ônis, ἀ. ἡ ἐν Μαραθῶνι μάχη, pugna Marathone facta. Μαραθῶνι, Marathone *Μαραθώνιος, α ον,* Marathonius, a, um *Μαραθωνίς,* Marathonis, -idis, θ. *Μαραθωνομάχοι,* qui Marathone pugnarunt.
μαραίνω· marcidum facio ἢ reddo (aliquid). *μαραίνομαι,* α) marcesco, -ere. μεμάρασμαι ἢ μεμάραμαι, marceo, -ere. μαρανθείς, μεμαρασμένος, marcidus, a, um, δ) = χαλαροῦμαι, marcesco -ere; flaccesco, -ere. γ) = φθίνω, tabesco, -ere.
μάρανσις, ἡ· marcor, -oris, ἀ.
μαραντικός, όν· marcidum reddens.
μαρασμός, ὁ· 1) tabes -is, θ. 2) marcor, -oris, ἀ. 3) languor senilis.
μαρασμώδης, ες· tabe laborans.
μαραυγία, ἡ· obscuratio visûs.
μαργαρίτης, ὁ· margarita, -ae, θ. ἔμπορος μαργαριτῶν, margaritarius, -ii, ἀ. μαργαρίτας φέρων, margaritifer, a, um· μαργαρίταις κεκοσμημένος, margaritatus, a, um.
μάργαρος, ὁ· concha margaritifera.
μαργαρώδης,ες· margaritae similis.
μαργάω -ῶ· insanio, -ire
μάργος,ον· 1) insanus, a, um; amens, -ntis. 2) salax, -acis. 3) edax, -acis
μαργοσύνη, μαργότης, ἡ· 1) insania, -ae, θ. vecordia, -ae, θ. 2) salacitas, -atis, θ.
μαργόω -ῶ· insanum facio.
Μάριος, ὁ· Marius, -ii, ἀ. Μαριανός, τοῦ Μαρίου, Marianus, a, um.
Μαρία, ἡ· Maria, -ae, θ.
μαρίλη, ἡ· favilla, -ae, θ.
Μάρκιος, ὁ· Marcius, -i, ἀ. τὸ Μάρκιον ὕδωρ (ὑδραγωγεῖον), aqua Marcia
Μάρκος, ὁ Marcus, -i, ἀ.
μαρμαίρω· resplendeo, -ere; corusco, -ere.
μαρμάρεος, α, ον· marmoreus, a, um.
μαρμαρίζω ut marmor splendeo.
μαρμάρινος, η, ον· marmoreus, a, um. ἄγαλμα μαρμάρινον, simulacrum e marmore.
μαρμαρογλυφία, ἡ· 1) marmoris sculptura. 2 marmorea ars.
**μαρμαρογλύφος·* marmorarius faber.
μαρμαροποιός· marmorarius, -ii, ἀ.
μάρμαρον, τό· marmor, -oris οὐ. ἐκ μαρμάρου, marmoreus a, um. μαρμάρῳ πλακῶ τι, marmoro, incrusto aliquid. τὸ μαρμάρῳ πλακοῦν, marmoratio, -onis, θ. λατομεῖον μαρμάρου, marmorea lapicidina; lapicidina marmoris.
μαρμαρόω -ῶ· in marmor muto.
μαρμαρυγή, ἡ· splendor vibrans.
μαρμαρύσσω splendeo, -ere
μαρμάρωσις, ἡ· incrustatio, -onis, θ.
μάρναμαι· pugno -are.
μαρούλιον, τό lactûca -ae, θ.
μαρσίππιον, μαρσύπιον, τό, μάρσιππος, ὁ marsupium, -ii, οὐ.
Μάρτιος, ὁ· Martius, -ii, οὐ. μηνὶ Μαρτίῳ, mense Martio.
μάρτυς, ὁ, ἡ· 1) ἐν δικαστ. testis. -is, ἀ. μάρτυρα ποιοῦμαί τινα, testem aliquem facio. μάρτυρας παρέχομαι, testes do. προσάγω τινα μάρτυρα, aliquem testem adhibeo. διὰ μαρτύρων ἀποδείκνυμί τι, testibus productis aliquid probo †2) = ὁ ὑπὲρ πίστεως ἀποθανών. martyr, -yris, ἀ. θ. *3) νεοελ. = ὁ παρὼν εἴς τι, arbiter, tri, ἀ. conscius, -i, ἀ. ἀπομακρύνας τοὺς μάρτυρας, remotis arbitris. ἐνώπιον πολλῶν μαρτύρων, multis audientibus, coram multis. ἄνευ μαρτύρων πράττω τι, sine arbitris facio aliquid.
μαρτυρέω -ῶ 1) testimonium dico; testor, testificor, -ari; testis sum. ψευδῶς μαρτυρῶ, falsum testimonium dico. μαρτυρῶ τι, testor, testificor aliquid. μαρτυρῶ τινι, ὑπέρ τινος, testor pro aliquo. μαρτυρῶ κατά τινος, testimonium dico in aliquem. 2) ἀποδείκνυμι, δηλῶ τι, testificor, demonstro, -indico, -are, aliquid (τὴν χαρὰν gaudium, τὴν εὔνοιαν benevolentiam). † 4) = μαρτυρικὸν θάνατον ὑφίσταμαι, martyrio afficior (-ectus sum) 4) *μαρτυροῦμαι,* testimonium perhibeor, testibus comprobor, testimonio probor.

οἶδα μαρτυρήσεσθαί μοι,ὅτι, testimonium mibi datum iri scio, quod κτλ. μαρτυρουμένη ὑπὸ τοῦ νόμου, legis testimonio comprobata μαρτυρούμενος ὑπὸ τοῦ πνεύματος, cui spriritus testimonium perhibet παρὰ πολλῶν μαρτυρεῖται, multi testimonium perhibent.

μαρτύρημα, τό testimonium, -ii,οὐ.

μαρτυρία, ἡ· testimonii dictio; testimonium, -ii. οὐ. μαρτυρίαν παρέχομαι, testimonium perhibeo ψευδὴς μαρτυρία, falsum testimonium

μαρτυρικός, ή όν. 1) ad testimonium pertinens 2) ad martyrium pertinens μαρτυρικὸν θάνατον ὑπέστη, martyrio affectus est.

μαρτύριον, τό· 1) = ἀπόδειξις. testimonium. -ii, οὐ μαρτύριόν ἐστι, testimonio est τῆς σῆς ἀρετῆς μαρτύριον πᾶσι παρέξω, tuae virtutis testimorium omnibus praestabo ✝ 2) = ὁ ὑπὲρ πίστεως θάνατος, martyrium, -ii, οὐ μετφ. cruciatus us ἀ.

μαρτύρομαι testor, testificior (-ari), deos attestor, deos testes alicujus rei invoco.

μασάομαι -ῶμαι· 1) mando (-ndidi. -ere aliquid (κρέας carnem). *μεμασημένος, η, ον·* mansus, a, um. 2) manduco, -are.

μάσημα, τό 1) quod manducatur. *2) μάσησις.

μάσησις, ἡ manducatio, -onis, θ. ciborum confectio

μασητήρ, ὁ 1) mantucator, -oris, ἀ. *2) μ. ὀδούς, dens molaris.

μάσθλη, ἡ. lorum, -i. οὐ

Μασσαγέται, οἱ Massagetae, -arum.

Μασσαλία, ἡ· Massalia, -ae, θ. *Μασσαλιωτικός* Massalioticus, a, um.

μάσσω καὶ *μάττω* manibus premo ἢ comprimo· ἐθ. pinso, subigo farinam.

μάσσων, ον· longior, ius.

μαστάριον, τό mammula, -ae, θ.

μάστευσις, ἡ· indagatio, -onis, θ.

μαστευτής, ὁ indagator, -oris, ἀ. inquisitor, -oris, ἀ.

μαστεύω· indago, -are; vestigo, -are; inquiro, -ere (aliquid).

μαστήρ, ὁ· invertigator, -oris, ἀ.

μαστιγεὺς, ὁ· flagellator, -oris, ἀ.

μαστιγέω -ῶ· flagello, -are; verbero, -are, aliquem (τὸν παῖδα puerum)· *μαστιγοῦμαι* ὑπό τινος, vapulo (-avi -are ab aliquo

μαστιγίας, ὁ· verbero, -onis, ἀ. flagrio -onis. θ.

μαστίγιον τό· flagellum, -i, οὐ.

μαστιγοφορέω -ῶ· flagellum fero.

μαστιγοφόρος, ὁ lorarius. -i, οὐ

μαστιγόω -ῶ· flagello. -are; verbero, -are, aliquem; verberibus ἢ flagris ἢ virgis aliquem caedo

μαστιγώσιμος, ον· flagello dignus; verberabilis e.

μαστίγωσις, ἡ· flagellatio, -onis, θ. verberatio, -onis, θ.

μαστίζω 1) flagello, verbero, -are (τοὺς ἵππους equos). *2) μετφ. pestem ac perniciem fero.

μάστιξ, ἡ· 1) flagrum ἢ flagellum, -i, οὐ. lorum, -i, οὐ 2) μετφ. = ὄλεθρος, pestis -is. θ. μάστιξ τῆς πολιτείας, pestis ac pernicies reipublicae

μαστιστής. μαστίκτωρ· verberator. ἀ.

μαστίχη, ἡ· mastiche, -es, θ. mastix, -chis. θ.

μαστίχινος, ον· mastichinus, a, um.

μαστοειδής, ές· mammae similis.

μαστός, ὁ· mamma, -ae. θ

μαστροπεία, ἡ· lenocinium -ii, οὐ.

μαστροπεύω τινά. leno aliquem.

μαστροπικός, ή, όν· lenonius, a.

μαστροπικῶς lenonice.

μαστροπός, ὁ· leno, -onis, ἀ. ἡ μαστρωπός lena, -ae, θ

μασχάλη, ἡ· ala ἢ axilla, -ae, θ.

μασχαλίζω· axillis appendo.

μασχαλίσματα, τά· truncationes.

μασχαλιστήρ· vinculum sub axilla.

ματαιοβουλία, ἡ inane consilium.

ματαιολογέω -ῶ· vana loquor

ματαιολογία, ἡ· vaniloquium, ii, οὐ.

ματαιολόγος, ον· vaniloquus, a, um.

ματαιοποιέω -ῶ· vanas res ago.

ματαιοποιός, όν· inania agens.

ματαιοπονέω -ῶ· frustra laboro.

ματαιοπόνημα, τό· inanis labor.

ματαιοπονία, ἡ opera irrita; labor inanis.

μάταιος, (α), ον· vanus, a, um; inanis, e; futilis, e; irrītus, a, um; cassus, a, um.

ματαιοσπουδία, ἡ· inane studium.

ματαιόσπουδος, ον· rebus inanibus studens

ματαιοσύνη, ἡ· vanitas, -atis, θ.

ματαιοτεχνία vanae artis studium.
ματαιότεχνος, ον inanium artium studiosus, a, um
ματαιότης, ἡ· vanitas -atis, θ. ματαιότης ματαιοτήτων, vanitas vanitatum.
ματαιοφρονέω -ῶ vana cogito.
ματαιοφροσύνη, ἡ· 1) stultitia, -ae, θ. *2) νεοελ. = ματαιότης
ματαιόφρων· 2) qui absurda cogitat; desipiens, -ntis. *2) νεοελ. vanus. a, um; ambitiosus, a, um
ματαιόω -ῶ· vanum ἢ irritum reddo (aliquid); frustor (-atus sum, -ari) aliquid (τὴν προσδοκίαν τινος exspectationem alicujus)· **ματαιοῦμαι**, vanus et irritus fio
ματαίως· vane; frustra; nequicquam; incassum.
***ματαίωσις, ἡ** frustratio, -onis, θ.
μάταρις, ἡ· mataris, -is, θ.
ματάω -ῶ· vane tempus tero.
ματεύω, ματευτής· ἴδε **μαστεύω**.
μάτην· 1) frustra· μάτην ποιῶ τι, frustra facio aliquid. 2) μάτην (εἰς μάτην), in cassum ἢ incassum. 3) nequicquam 4) temere; falso.
Ματθαῖος, ὁ· Mathaeus, -i, ἀ.
ματία, ἡ· vanitas, -atis, θ.
ματρυλεῖον, τό· lapanar, -aris, οὐ.
ματρύλλα, ἡ lena, -ae, θ.
ματτύα, ἡ epulae lautae.
ματτυάζω· paro epulas lautas.
μαυλίστρια, ἡ· lena, -ae, θ.
μαυλίζω· mercede prostituo.
μάχαιρα, ἡ· 1) = ξίφος, gladius, -i, ἀ. σπῶμαι (γυμνῶ) τὴν μάχαιραν, gladium stringo, educo, nudo. 2) culter, -tri, ἀ. τῇ μαχαίρᾳ πλήττω, cultro percutio.
μαχαιρίδιον, τό· cultellus, -i, ἀ.
μαχαίριον, τό· 1) = ξιφίδιον, gladiolus -i, οὐ. 2) = ἐγχειρίδιον, sica, -ae, θ. pugio, -onis, θ. 3) culter -tri, ἀ.
μαχαιρομαχέω -ῶ· gladio pugno.
μαχαιροποιεῖον, τό· fabrica gladiorum.
μαχαιροποιός, ὁ· gladiorum faber.
μαχαιροπώλης, ὁ· gladiorum venditor.
μαχαιροφορέω -ῶ· gladium fero; cultrum gesto.
μαχαιροφόρος, ὁ· gladium ferens; cultrum ἢ pugionem gestans.
***μαχαιρόω -ῶ** καὶ **μαχαιρώνω** τινά aliquem pugione percutio, perfodio.
μάχη, ἡ· 1) pugna, -ae, θ. πίπτω ἐν μάχῃ, in pugna cado. μάχη εὐτυχής, δυστυχής, pugna prospera, mala μάχην ποιοῦμαι, μάχην συνάπτω πρός τινα, pugnam comitto, consero cum aliquo. 2) proelium, -ii οὐ. ἡ πρὸς τοὺς Πέρσας μάχη, proelium cum Persis. ληξάσης τῆς μάχης, proelio depugnato.
μαχητής, ὁ· pugnator, -oris, ἀ.
μαχητικός, ή, όν· pugnax, -acis; pugnatorius, a, um
μάχιμος ον· pugnax, -acis: bellicosus, a, um: habilis ad pugnam. οἱ μάχιμοι, milites
μαχλάς, ἡ mulier lasciva.
μαχλάω -ῶ· lascivus sum.
μάχλος, ον lascivus, a, um. μάχλος ἄμπελος, vitis lasciviens.
μαχλοσύνη, μαχλότης, ἡ· lascivia, -ae, θ. impudicitia -ae, θ.
μάχομαι· 1) pugno (-avi, -atum, -are)· μάχομαι τοῖς πολεμίοις, πρὸς τοὺς πολεμίους, pugno cum hoste, in hostem, adversus hostem. μάχομαι πρό τινος, ὑπέρ τινος, pugno pro aliquo. μάχου ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος, pugna pro religione ac patria. 2) proelior (-atus sum, -ari) πρός τινα, cum aliquo.
μάομαι -ῶμαι· cupio, -ere.
μέγα (ἐν συνθ.)· valde; multum.
μεγάδωρος, ον· valde munificus.
***μεγαθυμία, ἡ** magnanimitas, -atis, θ.
μεγάθυμος, ον· magnanimus, a, um.
μεγαίρω invideo. -ere.
μεγακλεής, ές· valde clarus.
μεγακυδής, ές· valde gloriosus
μεγαλαυχέω -ῶ καὶ **μεγαλαυχοῦμαι**· glorior (-atus sum, -ari) ἐπὶ τῇ νίκῃ victoriâ.
μεγαλαυχής, καὶ **μεγάλαυχος**· groliabundus, a, um; jactabundus, a, um
μεγαλαυχία, ἡ· jactantia, -ae, θ. gloriatio, -onis, θ.
μεγαλεῖον, τό· magnificentia, -ae, θ. majestas, -atis, θ. τὸ τοῦ λόγου μεγαλεῖον, magniloquentia, -ae, θ.
μεγαλεῖος, α, ον· magnificus, a, um.
μεγαλειότης, ἡ· magnificentia, -ae, θ. majestas, -atis. θ. ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης, ὁ βασιλεύς, Sua Majestas, Rex.
μεγαλείως· magnifice.
μεγαλέμπορος, ὁ· magnarius, -ii, ἀ.

μεγαλεπήβολος, ον· qui magna molitur ἀνὴρ μεγαλεπήβολος, vir magni molimenti.
μεγαληγορέω -ῶ magna loquor; magnifice loquor; glorior, -ari
μεγαληγορία, ἡ· magniloquentia, -ae, θ. magna linqua.
μεγαληγόρος, ον magniloquus, a, um; jactabundus a, um.
μεγαληνορία, ἡ· arrogantia, -ae. θ
μεγαλήνωρ ὁ 1) arrogans, -ntis. 2) magnos viros faciens
Μεγάλη πόλις, Μεγαλόπολις. ἡ Magalopolis, -is, θ. οἱ Μεγαλοπολῖται, Megalopolitae.
μεγαλήτωρ magnanimus, a. um
μεγαλίζομαι me efero; superbio
μεγαλίστωρ, ὁ· magna sciens.
μεγαλοβλαβής ές valde noxius.
μεγαλοβρεμέτης magnisonans, -ntis.
μεγαλόβρυχος horrendum fremens
μεγαλογάστωρ· magnum ventrem habens
μεγαλογνωμονέω -ῶ· magno sum animo.
μεγαλογνωμοσύνη· magnituto animi
μεγαλογνώμων, ὁ, ἡ· qui magno est animo. μεγαλογνώμονες (ἄρχοντες), ingeniosi et prudentes.
μεγαγραφέω -ῶ magnis litteris scribo.
μεγαλογραφία megalographia -ae θ.
μεγαλοδαίμων, ὁ· magnus daemon
μεγαλοδάπανος· valde sumptuosus.
μεγαλόδενδρος, ον· cum magnis arboribus
μεγαλοδοξία, ἡ· magna gloria
μεγαλόδοξος, ον· gloriosus, a, um
μεγαλόδους· magnos dentes habens.
μεγαλοδύναμος, ον multum potens.
μεγαλοδωρεά, ἡ· donatio magnifica
μεγαλοδωρία, ἡ munificentia, -ae θ
μεγαλόδωρος, ον munificus. a, um
μεγαλόθρους, ουν· valde sonorus
μεγαλόθυμος, ον magnanimus, a, um
μαγαλόκαρδος· magnanimus. a, um.
μεγαλοκέφαλος, ον· quis magno capite est; capĭto, -onis
μεγαλοκοίλιος, ον· magnum ventrem habens
μεγαλοκρατής, ές· valde potens.
μεγαλοκύμων, ὁ ingentes fluctus excitans ἢ habens.
μεγαλόλαλος ον· magniloquax, -acis.

μεγαλομάρτυρ, ὁ· magnus martyr.
μεγαλομερής. ές· magnis partibus constans; amplus, a. um.
μεγαλομερῶς laute; magnifice.
μεγαλομέτωπος ον· magnam frontem habens
μεγαλόμματος, ον· magnos oculos habens
μεγαλόνοια, ἡ· mentis praestantia; magnum ingenium.
μεγαλόνους, ουν· magna mente praeditus, a. um; ἀνὴρ μεγαλόνους, vir magno ingenio
μεγαλόπετρος, ον· praeruptus, a, um.
μεγαλοποιέω -ῶ magnifico, -are; amplifico -are (aliquid).
μεγαλόπολις (Ῥώμη)· magnam civitatem efficiens
μεγαλοπολίτης· magnae urbis civis.
μεγαλοπόνηρος valde improbus.
μεγαλόπους· magnos pedes habens.
μεγαλοπραγμοσύνη, ἡ animus ad suscip[iendas] magnas res aptus
μεγα[λοπ]ράγμων· qui magnas res suscipit. magnarum rerum susceptor.
μεγαλοπρέπεια, ἡ magnificentia, θ.
μεγαλοπρεπής, ές magnificus, a, um.
μεγαλοπρεπῶς magnifice
μεγαλοπώγων· magnam barbam habens.
μεγαλορρημονέω -ῶ· magna loquor
μεγαλορρημονία μεγαλορρημοσύνη, ἡ magniloquentia, -ae θ.
μεγαλορρήμων· magniloquus, a um.
μεγαλοσθενής. ές· viribus pollens.
μεγαλοστάφυλος, ον· magnas uvas ferens
μεγαλόστομος magnum habens os.
μεγαλοσύνη, ἡ magnitudo, -inis, θ.
μεγαλόσχημος, μεγαλοσχήμων 1) magnam gerens speciem. 2) monachus primi ordinis.
μεγαλόσωμος, μεγαλοσώματος, ον· magnum corpus habens.
μεγαλότεχνος, ον arte magnus.
μεγαλότης, ἡ magnitudo, -inis, θ.
μεγαλοτίμως· magno honore.
μεγαλότολμος, ον valde audax
μεγαλουργέω -ῶ magna et praeclara facio; ingentia efficio. τὰ μεγαλουργηθέντα, magna et praeclara facinora.
μεγαλούργημα, τό· opus eximium.
μεγαλουργία, ἡ· magnificentia, -ae, θ.
μεγαλουργός, όν· 1) magnificus, a,

um *2) in suscipiendo audax; ausis promptus, a um; audens, ntis
μεγαλοφεγγής splendidissimus, a, um
μεγαλόφθαλμος, ον magnos oculos habens
μεγαλοφρονέω-ῶ magno animo sum.
μεγαλοφροσύνη, ἡ magnitudo animi; magnanimitas, -atis, θ
μεγαλόφρων, ον magnanimus, generosus a, um; magnificus a, um; liberalis, e.
μεγαλοφυής, ές 1) magnanimus, a, um. *2) νεοελ. magno ingenio praeditus, a, um; ingeniosus, a, um
μεγαλοφυΐα ἡ 1) magnanimitas, -atis, θ 2) excellens indoles; magnum ingenium
μεγαλόφυλλος magna folia habens
μεγαλοφυῶς ingeniose acute
μεγαλοφωνία, ἡ vocis magnitudo.
μεγαλόφωνος, ον magnam vocem habens
μεγαλοφώνως alta, clara voce.
μεγαλοψυχέω-ῶ magnanimus sum.
μεγαλοψυχία, ἡ magnanimitas, θ
μεγαλύνω magnifico (-are aliquem ἢ aliquid **μεγαλύνομαι,** effero me
μεγαλώνυμος, ον magnum nomen habens
μεγάλως 1) = διαφερόντως magnifice. 2) = σφόδρα, πολύ, magnum, valde.
μεγαλωσύνη magnificentia, -ae, θ.
μεγαλωφελής, ές valde utilis.
μεγαπενθής, ές valde luctuosus.
Μέγαρα τά Megara, -orum, οὐ. πλ **Μεγαρεύς,** Megarensis, is, ἀ **Μεγαρικός, ή, όν,** Megareus, a, um; Megaricus a, um. **Μεγαρίς,** Megaris, -idis, θ.
μέγαρον, τό 1) conclave, -is, οὐ. 2) aedes, -ium πλ. magna domus.
μέγας, μεγάλη, μέγα 1) magnus, a, um **μείζων, ον** major, -ius (-oris) **μέγιστος, η, ον,** maximus, a, um. μέγας ἀνήρ, magnus vir. μεγάλη ἐλπίς, magna spes μέγα συμβάν magnus casus. μέγα τί ἐστι, magnum est μείζων ἐστιν ἢ ὥστε, major sum quam. μεῖζόν εἰμι ἢ ὥστε, majus est quam (ut μεθ' ὑποτ.) τὸ μέγιστον μέρος, maxima pars. 2) grandis, e: μέγας παῖς grandis puer. μεγάλη δύναμις, grandis exercitus. 3) amplus, a, um μέγας πλοῦτος, amplae (magnae) divitiae
μέγιστον ἐπίρ. maxime: plurimum. μέγιστον διαφέρει, plurimum differt.
μεγασθενής, ές viribus pollens
μεγάτιμος, ον 1) pretiosus, a, um. *2) qui in magno est honore
μεγάτολμος, ον valde audax.
μεγεθοποιέω ῶ dicendo augeo
μέγεθος, τό magnitudo inis θ.
μεγαθουργία, ἡ effectio magnorum operum
μεγεθύνω magnitudinem tribuo (alicui; majorem reddo: amplifico, -are, aliquid μέσ. **μεγεθύνομαι,** major fio: cresco, -ere.
μεγιστᾶνες, οἱ magnates, -ium, ἀ primates, -ium, ἀ proceres, um, ἀ.
μεγιστεύω maximus sum ἢ fio.
μέγιστος, η, ον ἰδὲ **μέγας.**
μεδέων, μεδέουσα regnator, -oris; regnatrix, -icis; regina -ae.
μέδιμνος, ὁ medimnus, -i, ἀ. medimnum, i, οὐ
Μεδιόλανον, τό Mediolânum, -i, οὐ **Μεδιολάνιος,** Mediolanensis, e.
μέδομαι curo, -are.
μεθαιρέω-ῶ exci io, -ere.
μεθάλλομαι transsilio, -ire.
μεθαρμόζω commuto, -are, aliquid. μέσ. **μεθαρμόζομαι** commutor, -ari; vitam meam emendo
μεθάρμοσις, ἡ commutatio, -onis, θ.
μεθεκτέον participandum est.
μεθέκτης, ὁ particeps, -ipis
μεθεκτικός, ή, όν participans, -ntis
μεθεκτός, ή, όν qui participatur.
μεθέλκω retraho -ere.
μέθεξις, ἡ participatio, -onis, θ.
μεθέορτος (ἡμέρα) dies sequens festum μεθέορτον, postridie festi.
μεθέπομαι persequor, -i
μεθερμήνευσις interpretatio, -onis.
μεθερμηνεύω interpretor, -ari; transfero (tuli, -latum, -erre) aliquid ὁ μεθερμηνεύων, interpres **μεθερμηνεύομαι,** transferor (-latus sum, -erri) μεθερμηνεύομαι κατὰ λέξιν, ad verbum transferor. μεθερμηνευθείς, εῖσα, έν, translatus, a, um δυνάμενος μεθερμηνεύεσθαι interpretabilis, e.
μεθερπύζω adrepo, -ere.
μέθεσις, ἡ remissio, -onis, θ.
μεθετέον dimittendum est
μέθη, ἡ vinolentia, -ae θ temulentia, -ae, θ. ebrietas, -atis, θ.

μεθημερινός, ή, όν diurnus, a, um.
μεθημοσύνη, ἡ negligentia -ae, θ
μεθήμων, ον· negligens, -ntis
μεθίδρυσις, ἡ· translatio -onis, θ
μεθιδρύω transfero, muto
μεθίημι 1) *μεταβ* α dimitto, missum facio emitto e manibus, depono -ere. 6 remitto, solvo, libero aliquid aliqua re). γ μ. τινά, relinquo, desero, -ere, aliquem. δ) μ. τινί τι, permitto alicui aliquid 2 *άμεταβ.* α remitto me τ'. ε. negligens sum ἤ fio. 6 μ. τινός, desino, abstineo ab aliqua re.
μεθίπταμαι transvolo, -are.
μεθίστημι 1) statuo alio loco; moveo loco; amoveo submoveo -ere; expello -ere; in exilium mitto; migrare cogo 2) ἐν τοῖς ἀμεταβάτοις καὶ μέσοις χρόνοις α) mutor, muto me degenero, -are: 6 migro, -are; decedo -ere, γ) morior, -i.
μεθοδεία ἡ insidiae; dolus.
μεθοδεύω· 1) methodice tracto (aliquid. 2) artificiis utor, per quae homines falluntur
μεθοδική ἡ methodice, -es, θ
μεθοδικός, ή, όν ratione procedens; via et ratione susceptus. methodicus a, um. βιβλίον μεθοδικόν, liber quo res artificio et via traduntur
μεθοδικῶς via et ratione; artificio et via μεθοδικῶς πραγματεύομαί τι, aliquid ratione modoque tracto
μέθοδος, ἡ ratio -onis, θ. via, -ae, θ methodus (-os, -i, θ. ἡ τοῦ διδάσκειν μέθοδος, docendi via. ἡ Σωκρατικὴ μέθοδος, disserendi ratio a Socrate profecta.
μεθολκή, ἡ retractio -onis, θ.
μεθομιλέω -ῶ conversor, -ari.
μεθοπωρινός καιρός· tempus post poma.
μεθορία, ἡ· confinium, -ii, οὐ.
μεθορίζω· confinis sum
μεθόριον, τό· confinium, -i, οὐ. τὰ μεθόρια, confine ἢ confinia
μεθόριος, ον· confinis, e.
μεθορμέω -ῶ καὶ *μεθορμίζω·* in alium portum navigo *μεθορμίζομαι,* transfreto, -are (in alium locum).
μέθυ, τό· temetum, -i, οὐ.
μεθυδότης vini dator (Bacchus).
μεθυπάρχω post alium sum.
μεθυπλανής· prae vino titubans.
μεθυπλήξ ebrius; ebriosus
μέθυσις, ἡ ebrietas, -atis, θ.
μεθύσκω τινά ebrio ἢ inebrio, -are, aliquem. ὁ μεθύσκων τινά inebriator, oris, ἀ. *μεθύσκομαι* (ἐμεθύσθην), inebrior (-atus sum -ari. μεθυσθεὶς (με)μεθυσμένος, inebriatus, a, um; ebrius, a, um.
μέθυσμα, τό potus inebrians.
μέθυσος, ον· ebrius a, um
μεθύστερον· postea
μεθυστικός, ή, όν inebrians, -ntis. μεθυστικὸν ποτόν, potus inebrians
μεθύστρια, ἡ mulier ebria
μεθύω 1 ἀμετ. ebrius sum μεθύων, ουσα, ον, inebriatus a, um *μετφ* αἵματι μεθύων, sanguine ebrius 2) *μεταβ.* ebrium reddo, inebrio -are aliquem. 3 τροπ. μεθύω τινί, superbio aliqua re.
μειδίαμα, τό lenis risus
μειδάω -ῶ καὶ συνήθ *μειδιάω -ῶ·* leniter (ἢ molliter) rideo (-si, -ere); surrideo (-si, ere) ἢ καὶ ἁπλ rideo. ἐμειδίασε, leniter risit ἢ surrisit.
μειζονάκις· pluries.
μειζονότης ἡ· major quantitas.
μειζόνως magis, amplius.
μείζων, ον· ἴδε *μέγας*
μείλιγμα τό· 1) mulcimentum, lenimentum, -i, οὐ. placamen, -inis, οὐ. 2) ἐπὶ φαγητ. condimentum, -i. οὐ.
μειλικτήριος, μειλικτικός, ή, όν· deliniens, -ntis; placans -ntis
μειλικτός, ή, όν placabilis, e.
μείλινος, η, ον· fraxinus, a um.
μείλιξις, ἡ· placatio, -onis, θ.
μειλίσσω· demulceo, -ere.
μειλιχία, ἡ· lenitas, -atis, θ.
μειλίχιος, α, ον dulcis, e; suavis, e; lenis, e; blandus, a, um **τὸ μειλίχειον*, lenitas, -atis θ.
μειλιχίως leniter; blande.
μείλιχος, ον· blandus a, um
**μειοδοσία, ἡ·* addictio, -onis, θ. adjudicatio, -onis, θ.
**μειοδότης, ὁ·* licitator, -oris, ἀ.
μεῖον· minus. ἴδε *μικρός.*
μειονεκτέω -ῶ· minus habeo; deteriore sum conditione; minorem partem habeo (alicujus rei).
μειονέκτημα, τό· deterior conditio.
μειονέκτης, ὁ· qui deteriore est conditione; deterior homo.

μειονεξία ἡ deterior conditio.
μειόνως ἔχω· minus habeo
μειουρία, ἡ caudae exilitas.
μείουρος (στίχος) in fine mutilus
μειόω -ῶ· minuo -ui -utum, -ere aliquid; **μειοῦμαι**, minuor (utus sum, i); inferior (deteriore condicione) sum μειωθείς, deminutus a,um.
μειρακεύομαι καὶ **μειρακιεύομαι**· adolescentis modo lascivio et exsulto; adolescentior, -ari.
μειρακίζομαι, καὶ **μειρακιόομαι** -οῦμαι adolesco, -ere: adolescens evado: plenam pubertatem attingo.
μειράκιον τό adolescentulus, -i, ἀ
μειρακίσκη,ἡ adolescentula -ae,θ
μειρακίσκος,ὁ· adolescentulus. -i,ἀ.
μειρακιώδης, ες· juvenilis, e; puerilis. e. ὅθ = stultus. a um.
μειρακιωδῶς· pueriliter.
μεῖραξ, ἡ· 1) adolescentula, -ae, θ. puella, ae, θ. οὗ ἀρσ τὸ μειράκιον. 2) μετγ ὁ μεῖραξ, adolescentulus παρὰ τοῖς δὲ Ἀττ. ὁ μεῖραξ = qui muliebria patitur.
μείωμα τό defectus, -us ἀ.
μείων, ον minor, us, -oris. ἴδε **μικρὸς** καὶ **ὀλίγος**.
μείωσις, ἡ· diminutio, imminutio, extenuatio. -onis, θ.
μειωτικός, ή, όν· vim minuendi habens
μειωτός, ή. όν· qui decrescit ἢ decrescere potest.
μελάγγεως (χώρα)· terra pulla.
μελάγκαρπος,ον nigrum ferens fructum.
μελάγκερως· nigra cornua habens.
μελαγκόρυφος (πτην)· melancoryphos, -i θ
μελαγχαίτης· nigram jubam habens.
μελάγχιμος, ον· ater, tra, um.
μελαγχίτων tristis, e.
μελάγχλωρος, ον· viridis simul ac niger
μελαγχολάω -ῶ melancholiâ laboro; deliro. -are; desipio. -ere
μελαγχολία ἡ melancholia, -ae, θ.
μελαγχολικός, ή, όν· melancholicus, a um.
μελαγχολικῶς.moremelancholicorum
μελαγχολόω-ῶ melacholiam genero
μελάγχροος -ους, ουν nigri coloris, nigricans, -ntis, fuscus, a, um.
μελάγχρως qui nigra cute est.
μελάγχυμος nigrum succum habens.
μέλαθρον. τό 1) lacunar (-aris ἢ trabs tecti. 2) domus, καὶ μάλιστα regia
μελαθρόω -ῶ· trabibus jungo.
μέλαινα ἴδε **μελας**.
μελαίνω nigrum reddo. nigrifico, -are nigro are, aliquid. μεσ. **μελαίνομαι**, nigrefio. nigresco.
μελανβαφής nigro colore imbutus.
μελάμβιος nigram vitam degens.
μελαμβόρειος boreas niger
μελάμβωλος γῆ· terra nigras glebas habens ὅθ = pinguis fertilis
μελάμπεπλος· nigro vestita peplo.
μελάμπους nigris pedibus.
μελάμπτερος.ον· qui nigris est alis.
μελάμπυγος nigras nates habens.
μελαμφορέω ῶ atram vestem gero
μελαμφορία atrae vestis gestatio.
μελαμφόρος, ὁ· monachus, -i. ἀ.
μελάμφυλλος nigra folia habens.
μελαμψός, ή, όν fuscus, a, um.
μέλαν, τό· ἴδε **μέλας**
μελαναίετος. ὁ aquila nigra; m e l a n a e e t o s. -i, ἀ.
μελαναυγής, ές· atrum spledens.
μελανδόκος κίστη atramentarium.
μελανειμονέω -ῶ· pullis (atris) vestibus sum indutus, a, um
μελανείμων,ον· 1) atris indutus vestibus 2) ἕνεκα πένθους· pullatus ἢ atratus, a, um.
μελανέω -ῶ nigresco, -ere.
***μελάνη**, ἡ· atramentum, i, οὐ.
μελανηφορέω -ῶ nigrum vestem fero.
μελανηφόρος· nigra veste indutus.
μελανθέα, ἡ aspectûs nigri.
μελανία, ἡ· nigredo, -inis, θ. nigritudo, -inis, θ.
μελανίζω nigrico, -are. μελανίζων, nigricans, -ntis.
μελάνιον, τό· nigra viola.
μελάνιππος nigros equos habens.
μελανοδοχεῖον·atramentarium,-ii,οὐ.
μελανοειδής, ές niger aspectu.
μελανόθριξ, ὁ, ἡ· pilos habens nigros; cui capilli nigri sunt.
μελανοκάρδιος, ον nigrum cor habens· ἐντεῦθ. = atrox, -ocis.
μελανοκόμης nigram comam habens; atricapillus.

μελανόμαλλος nigrum vellus habens
μελανόμματος ον nigros ἢ nigricantes oculos habens
μελανονεφής· atris nubibus tectus
μελανοποιός. όν nigrum reddens.
μελανόπτερος μελανοπτέρυγος, ον· nigras habens pennas ἢ alas.
μελανός ή, όν niger ἢ ater. a. um.
μελανόστικτος, ον· atris maculis distinctus, a, um
μελανόστολος, ον atra indutus stola
μελανότης. ἡ nigritudo, inis θ.
μελάνουρος, ὁ melanurus, i, ἀ
μελανόφθαλμος, ον· nigros ἢ nigricantes oculos habens; nigris oculis
μελανοφορέω -ῶ· atris vestibus amictus sum.
μελανοφόρος, ον· atratus, a. um.
μελανόφρυς nigras palpebras habens
μελανόφρων, ον· crudelis e.
μελανόφυλλος nigra folia habens
μελανόχροος -ους, ουν nigrans ἢ nigricans, nigro colore.
μελανόχρως qui nigra cute est.
μελανόω -ῶ nigro, -are. infusco -ere. aliquid **μελανοῦμαι,** nigresco (-grui, -ere).
μαλάνυδρος, ον· nigras habens aquas. δθ = profundus, a, um.
μελάνωμα, τό· 1) nigredo, -inis, θ. 2) nigrum. -i, οὐ.
μελανωπός, όν niger adspectu
μέλας, αινα, αν 1) ἐν γενει· niger, gra, grum μελαν χρῶμα. niger color. μέλαινα κόμη nigra crinis. μελάντερον πίσσης. pice nigrior μελάντατος πάντων, omnium nigerrimus. 2) ater. tra, trum μελας οἶνος, atrum vinum τὰ λευκὰ καὶ τὰ μέλανα, alba et atra. 3) fuscus, a, um. τὸ μελαν νέφος, fusca nubes ἡ μέλαινα κορώνη, fusca cornix 4) pullus, a, um ἡ μελαινα μυρσίνη, pulla myrtus ἡ μέλαινα γῆ, pulla terra. 5 **τὸ μέλαν** α) = ἡ μελαινα κιλίς, nigrum, -i, οὐ 6) = ἡ μελάνη atramentum, -i, οὐ. γ) τὸ μέλαν τοῦ ὀφθαλμοῦ, nigrum oculi 6) τροπ. α immitis, cru elis. e 6 malus, a, um.
μελεαγρίς, ἡ· meleagris, -idis, θ.
μελεάζω· medulor -ari.
μελεδαίνω curo -are.
μελέδημα, τό· cura, -ae θ.
μελεδών, μελεδώνη· cura, -ae, θ.
μελεδωνός· curator, -oris.

μέλει (ἀπροσ.) 1) curae est. μέλει μοι τοῦ πράγματος mihi res curae est. 2) refert ἐκείνοις μᾶλλον ἢ ἐμοὶ μέλλει τούτου hoc illorum magis quam meâ refert τί μελει μοι τούτου; quid hoc meâ refert?
μέλεος, α, ον· 1) vanus, a, um; inanis, e 2) infelix, -icis; miser, a, um.
μελετάω -ῶ 1) = ἐπιμελοῦμαί τινος, curam gero alicujus rei; curo -are, aliquid 2) = σκ πτομαι, meditor (atus sum, ari aliquid ἢ de aliqua re 3) σπουδάζω. γυμνάζομαι ἀσχολοῦμαι περί τι, meditor ad aliquid; studeo (-ui, ere alicui rei; incumbo (-ere) in aliquid, me exerceo (cui, -ere) in aliqua re; occupatus sum in re aliqua; operam pono ἢ colloco in re.
μελετη, ἡ· 1) = φροντίς, cura, ae, θ. 2 = ἄσκησις, meditatio, -onis, θ. exercitatio, -onis, θ ἡ πολεμικὴ μελετη meditatio campestris. ἡ ῥητορικὴ μελετη, meditatio dicendi. 3) ἡ περὶ τὰ γράμματα μ. meditatio, -onis, θ. studium -i, οὐ.
μελέτημα, τό meditamentum -i, οὐ.
μελετηρός, ά, όν· exercitatus a, um.
μελέτησις, ἡ exercitatio, -onis, θ.
μελετητέον· exercitandum (est).
μελετητήριον, τό meditatorium, -i, οὐ. locus meditationis.
μελετητικός, ή, όν· ad meditationem aptus, a, um; meditativus, a, um.
μελετητός, ή, όν· meditatione discendus. a, um
μέλη ἡ· poculi genus.
μεληδόν· membratim.
μέλημα, τό· cura, -ae, θ.
μέλησις. ἡ· curatio, -onis, θ.
μέλι, τό mel, mellis, οὐ. (Ἀττικὸν, Ὑμήττιον) μέλι, mella Attica. τροπ. λόγος γλυκύτερος μέλιτος, melle dulcior oratio (sermo).
μελία. ἡ (δ.) fraxinus, -i, θ.
μελιβόας· suaviter sonans.
μελίγηρυς suaviter canens
μελίγλωσσος melliloquus.
μελιειδής ές· similis melli.
1 **μελίζω·** membratim concido.
2 **μελιζω** modulor, -ari.
μελίζωρον ποτόν potus dulcis velut merum mel.
μελιειδής ές· dulcis instar mellis.
μελίθρεπτος· melle nutritus, a, um.

μελίθρους· suavem sonum edens.
μελΐινος, η, ον· fraxineus, a, um.
μελικηρίς (νόσος)· melicêris, -idis, θ.
μελίκηρον, τό· favus i. ἀ.
μελικός, ή, όν melicus, a, um. ὁ μελικὸς ποιητής, melicus. -i, ἀ.
μελίκρατον, τό· melicrâtum, -i, οὐ.
μελίλωτος, ὁ melilôtus, -i, ἀ.
μελίμηλον, τό· melimêlum. -i, οὐ.
μελίνη, ἡ· punicum miliaceum.
μέλινος, η, ον fraxineus, a, um.
μελίπηκτον, τό· placenta e melle
μελίπνους· suaviter spirans.
μελίρρυτος, ον· mellifluus, a, um
μέλισμα, τό· cantilena -ae. θ.
μελισμός, ὁ 1) divisio in partes. 2) modulatus. -us, ἀ.
μέλισσα, ἡ apis καὶ apes, -is, θ.
μελισσαῖος, α, ον· apianus, a, um
μελισσεύς, ὁ· apiarius, -i, ἀ.
μελισσοβότανον, τό apiastrum, -i, οὐ.
μελισσόβοτος· ab apibus depastus.
μελισσοκόμος, ὁ apiarius, -ii, ἀ.
μελισσοτροφεῖον, τό apiarium, -ii, οὐ.
μελισσοτρόφος, ον· apes nutriens.
μελισσουργέω -ῶ apes alo.
μελισσουργία, ἡ cura apum.
μελισσουργός, όν· melifex. -icis. ὁ μελισσουργός, apiarius, -i, ἀ. mellarius, -ii, ἀ.
μελισσοφάγος, ον apibus vescens.
μελισσόφυλλον, τό· apiastrum, -i, οὐ.
μελισσών, μελιττών, ὁ· apiarium, -ii, οὐ mellarium, -ii, οὐ.
μελισταγής, ές melle stillans.
μελιστής, ὁ cantor, -oris, ἀ.
μελίτειον, τό· potus e melle.
μελιτερπής, ές· suavis instar mellis.
μελιτηρός, ά, όν· mellarius, a, um; melleus, a, um
μελιτίζω· melle inungo.
μελίτινος η, ον melleus, a, um.
μελιτίτης ὁ· vinum melle conditum.
μελιτοειδής, ές melli similis.
μελιτόεις, εσσα, εν· mellîtus, a, um.
μελιτοπωλέω -ῶ· mel vendo.
μελιτοπώλης, ὁ mellis venditor.
μελιτοτροφέω -ῶ· melle nutrio.
μελιτοτροφία, ἡ· victus e melle.
μελιτουργεῖον, τό· alvearium, -ii, οὐ.
μελιτουργέω -ῶ· mel facio.
μελιτουργία, ἡ· mellificium, -ii, οὐ.
μελιτουργικός, ή, όν mellificus, a, um.
μελιτουργός, ὁ· mellarius, -i, ἀ.
μελιτοῦττα, ἡ placenta e melle.
μελιτόω -ῶ melle condio, ire.
μέλιττα, ἡ· = μέλισσα.
μελιττοπόλος, ὁ apiarius, -ii, ἀ.
μελιτ-, ἴδε εἰς μελισ-.
μελιτώδης, ες· melleus, a, um; mellosus a, um.
μελίτωμα, τό placenta mellita.
μελίφθογος, ον· suaves sonos edens
μελίφρων, ον· dulcedine animum perfundens.
μελίφυλλον, τό· apiastrum, -i, οὐ.
μελίφυρτος, ον· melle mixtus a, um.
μελίφωνος suavem vocem habens.
μελίχλωρος, ον· flavus instar mellis.
μελίχρους· mellis colorem habens.
μελιχρός, ά, όν melleus, a, um.
μέλλησις, ἡ cunctatio, -onis, θ.
μελλητής, ὁ· cunctator, -oris, ἀ. Φάβιος ὁ Μελλητής, Fabius Cunctator.
μελλητικός, ή, όν· cunctans, -ntis.
μελλόγαμος, ον· mox nuptias celebraturus, a, um
μελλοθάνατος, ον· brevi moriturus.
μέλλον, τό futurum tempus; futurum, -i, οὐ. τὰ μέλλον, τὰ μέλλοντα, futura, -orum, οὐ. προγιγνώσκων, προειδὼς τὸ μέλλον, futuri praescius. προορῶ τὰ μέλλοντα, prospicio casus futuros, prospicio futura. *εἰς τὸ μέλλον (= τοῦ λοιποῦ), deinceps, posthac, in posterum.
μελλόνυμφος, ὁ, ἡ· brevi sponsus futurus; brevi sponsa futura.
μέλλω· 1) = ὀκνῶ, cunctor (-atus sum, -ari). τί οὖν ἔτι καὶ μέλλετε; quid ergo vos amplius cunctamini? 2) μετ' ἀπαρεμφ. σχηματίζει τὸν περιφρ. μέλλοντα: α) μέλλω γράφειν (ἢ γράψειν) τὸν πόλεμον, τὴν ἐπιστολήν, scripturus sum bellum, epistolam. β) μέλλω μεγαλύνειν τὰς τῶν βασιλέων πράξεις, eo attolere facta regum. μέλλω ἀπολέσειν τινά, eo perditum aliquem. γ) ἡ πόλις μέλλει (ἔμελλε) ἁλώσεσθαι, est (erat) in eo, ut urbs capietur (caperetur).
μέλλων, ὁ (γραμμ.)· futurum μέλλων τετελεσμένος, futurum exactum.
μελογραφέω -ῶ· cantilenas scribo.
μελογραφία· cantilenarum scriptio.
μελογράφος· cantilenas scribens.
*μελόδραμα, τό· drama modulatum.
μελοκοπέω -ῶ· membra amputo.
μελοκοπία membrorum amputatio.

μελοκόπος· qui membra amputat
μέλομαι· mihi curae est
μελοποιέω -ῶ· carmen compono
μελοποιητής, ὁ· poeta lyricus
μελοποιΐα, ἡ 1 scriptio carminum lyricorum. 2) modulatio, -onis, θ.
μελοποιός, ὁ· poeda lyricus
μέλος, τό 1) membrum. -i, οὐ 2) τὰ μέλη τοῦ σώματος, artus. us, ἀ 3) carmen modulatum; melodia -ae,θ.
μελουργέω -ῶ· carmen compono
Μελπομένη, ἡ· Melpomene es, θ.
μέλπω τινά· canto (-are) aliquem cantu celebro aliquem.
μελύδριον, τό cantiuncula, -ae, θ.
μελῳδέω -ῶ modulor, -ari.
μελῴδημα, τό cantus, us ἀ
μελῳδία, ἡ modulatio. onis, θ.
μελῳδός, ὁ· cantor, -oris ἀ.
μέμαα vehementer desidero. **μεμαώς**, vehementi studio.
μεμβράνα, ἡ membrana, -ae, θ.
μεμελετηκότως· accurate.
μεμερισμένως partito, divisim.
μεμηνότως· insane
μεμηχανημένως· irate.
μεμισμένως· inquinate.
μεμιγμένως· mixte; mixtim.
μεμισημένως invise.
μέμνημαι· memini, -isse. μέμνημαι τοῦ εὐεργετήματος. memini beneficii ἢ beneficium. μέμνησο τοῦ φίλου, memento amici ἢ amicum. μέμνημαί σου λέγοντος ἢ σε εἰπόντα, memini te dicere ἢ te dixisse. μέμνημαι ἰδὼν τὴν παρθένον, memini (me) videre virginem. μεμνήσομαι, meminero.
Μεμνόνειον, τό· domus Memnoniae.
μεμνονίδες, μέμνονες (εἶδος ὀρνίθων)· memnonides, -um θ
Μεμνόνιος Memnonius, a, um.
μεμονωμένος, η, ον· ἰδὲ **μονόω -ῶ**.
μεμονωμένως· solitario modo
μεμουσωμένος, η, ον· musicatus, a, um.
μεμπτέος, α, ον· culpandus, a um.
μεμπτικός, ή, όν· querulus, a um; querendi vim habens.
μεμπτός, ή, όν· reprehensione dignus, a um; reprehensibilis, e.
Μέμφις, ἡ· Memphis, is, θ. **Μεμφίτης**, Memphites, -ae, ἀ. **Μεμφιτικός, ή, όν**, Memphiticus, a, um **Μεμφῖτις**, Memphitis -idis, θ.

μέμφομαι 1) = ψέγω τινά ἢ τι. reprehendo (-ndi. -usum. -ere) aliquem ἢ aliquid μέμφομαί τινι τοῦτο ὅτι, reprehendo aliquem in eo. quod κτλ. 2 = μεμψιμοιρῶ, παραπονοῦμαι, queror. conqueror (questus sum 1) μέμφει μοι ὅτι οὐ πέμπω ποιήματα, quereris, quod non mittam carmina. μέμφομαι ἐπί τινι, conqueror de re
μεμψιμοιρέω -ῶ 1 queror, conqueror (κυρ de sorte mea). 2 μεμψιμοιρῶ τινί τι, conqueror alicujus aliquid (τὴν ἀδικίαν injuriam).
μεμψιμοιρία, ἡ conquestio (de sorte sua); querela, -ae, θ. questus
μεμψίμοιρος, ον qui de sorte sua queritur; querulus, a um
μέμψις, ἡ 1 querimonia, -ae, θ. 2) reprehensio. onis, θ.
μέν· 1) quidem ἀθλία μὲν.. ἀναγκαία ὅμως, misera quidem ... sed tamen necessaria 2 ὁ μὲν.. ὁ δὲ, alter... alter οἱ μὲν μάχονται, οἱ δὲ φοβοῦνται, alteri dimicant alteri timent. 3) ὁτὲ μὲν ἢ τοτὲ μὲν .. ὁτε δὲ ἢ τοτὲ δε, modo.. modo. νῦν μὲν.. νῦν δὲ ἢ ἄρτι μὲν .. ἄρτι δέ, nunc.. nunc.
μένανδρος παρθένος· maritum exspectans virgo
μὲν ἄρα, μὲν δή· itaque; igitur.
μὲν γάρ enim
Μενέλαος, ὁ Menelaus, i. ἀ
μενεπτόλεμος, ον fortis, e.
μενετέον manendum est.
μενετικός, ή όν qui manere solet.
μενετός, ή, όν permanens, -ntis; morae patiens. (τοῦ δὲ πολέμου οἱ καιροὶ) οὐ μενετοί, moram non patiuntur.
μενοεικής, ές· animo gratus.
μενοινάω· vehementer cupio.
μένος, τό animus, -i, ἀ. robur, -oris, οὐ vehementia, -ae, θ.
μὲν οὖν· 1) itaque, igitur 2) sane, profecto.
μὲν οὖν γε (μενοῦν γε) immo vero.
μέντοι 1) certe quidem. 2) verum tamen.
μένω· 1) maneo (mansi, -ere). μένω, ἔμεινα οἴκοι, domi maneo, mansi. ἐν Ἰταλίᾳ μενοῦμεν, in Italia manebimus. 2) = ἀναμένω, περιμένω. maneo, exspecto. μένε αὐτοῦ μέχρις ἂν ἔλθω, mane, dum veniam. 3) μένω (= ὑπομένω) τοὺς πολεμίους, maneo hostes.

μεράρχης, ὁ· dux agminis militum constantis e bis mille et quadraginta octo viris.

μεραρχία, ἡ· agmen militum constans e bis mille et quadraginta octo viris

μερίδιον, τό· 1) parva pars. *2) νεοελ pars, partis. θ portio -onis θ.

μερίζω· 1) partio, -ire ἢ partior (-itus sum -iri) aliquid; divido, -ere. aliquid μερίζω τι εἰς εἴδη, partior aliquid in species. 2) **μέσ.** μερίζομαί τι πρός τινα, partio ἢ partior aliquid cum aliquo. μερίζομαι τὴν λεία πρὸς ἐκείνους. praedam cum illis partio ἢ partior μεμερισμένος, η, ον, partitus ἢ divisus. a, um

μερικεύω τι· particulare aliquid reddo.

μερικός, ή, όν· particularis, e.

μερικῶς· particulariter.

μέριμνα, ἡ· cura, -ae. θ sollicitudo, -inis, θ. μέριμναν ἐμποιῶ τινι, aliquem sollicitum habeo.

μεριμνάω-ῶ· 1) curo, -are; sollicitus sum. 2 = σκοπῶ τι, contemplor, -ari.

μερίμνημα τό· cura, -ae, θ

μεριμνητής, ὁ contemplator, -oris.

μεριμνητικός, ή, όν anxie curans.

μεριμνοποιέω -ῶ sollicito, -are.

μεριμνοτόκος (βίος)· curas pariens.

μερίς, ἡ pars, -rtis, θ portio, -onis, θ. πολιτικὴ μερίς, pars ἢ μᾶλλον partes; factio. -onis, θ. *ἀκολουθῶ τὴν πολιτικὴν μερίδα τινός, partem ἢ partes alicuius sequor. *μεταβαίνω εἰς τὴν πολιτικὴν μερίδα τινός, in partes alicujus transeo. *ἡ ἐναντία (ἡ ἀντίπαλος) πολιτικὴ μερίς, pars adversa; adversarii, -orum.

μερισμός, ὁ partitio, -onis, θ.

μεριστής, ὁ· partitor, -oris, ἀ.

μεριστικός· dividendi vim habens.

μεριστός, ή, όν· qui dividi potest

μερίτης, ὁ· particeps, -ipis.

μέρμερος, ον· 1) περὶ ἀνθρ = δύσκολος, difficilis, e. 2) = πανοῦργος, callidus, a. um.

μερμηρίζω· sollicitus sum.

μέρμις, ἡ funiculus, -i, ἀ.

μέρος, τό· pars, -rtis, θ. portio, -onis, θ. μέρος τῆς πόλεως, pars urbis. μέγα μέρος ἀπεσφάγησαν, magna pars caesi sunt. μέγα μέρος ἀνθρώπων, magna pars hominum ἢ magna mortalium portio τὸ μέσον μέρος, media pars. τὰ ἐπὶ μέρους, τὰ κατὰ μέρος singularia αἱ κατὰ μέρος ἀρεταί, singulae virtutes. κατὰ μέρος, singulatim. privatim ἀνὰ μέρος, vicissim, per vices. ἀπὸ μέρους, ἐκ μέρους, ex parte. ἐν μέρει, vicissim. per vices τὸ σὸν μέρος, quantum in te est. μέρος μέν.. μέρος δέ pars.. pars

μεσάγκυλον (ἀκόντιον)· mesanculum

μεσάγριος, ον· semiferus, a, um.

μεσάγροικος, ον· semirusticus, a, um.

μεσάζω· 1) sum in medio 2) = διχοτομῶ, in duas partes seco *3 νεοελ. medium me gero; intercedo, -ere θθ **ὁ μεσάζων**, intecessor, conciliator, -oris, ἀ. arbiter, tri, ἀ. **ἡ μεσάζουσα.** conciliatrix, -icis, θ

***μεσαῖος, α, ον·** medius, intermedius, a, um. *τὸ μεσαῖον, quod in medio est.

μεσαιπόλιος = μιξοπόλιος.

μεσαίτερος, μεσαίτατος ἰδὲ **μέσος.**

***μεσαίων, ὁ·** media aedas; medium aevum.

***μεσαιωνικός, ή, όν·** mediae aetatis; medii aevi

μεσάκτιος, ον· in medio litore situs.

μέσαυλος, μέσαυλον· cavaedium -ii.

μεσεγγυάω -ῶ· sequestro. -are

μεσεγγύη, μεσεγγύησις ἡ· sequestratio, -onis, θ. τῆς μεσεγγυήσεως... περὶ μεσεγγυήσεως sequestrarius, a, um.

μεσεγγύημα, τό sequester, -tris, ἀ. παρακατατίθεμαί τι μεσεγγυητῇ, κατατίθεμαί τι μεσεγγύημα, aliquid (in) sequestro pono

μεσεμβολέω-ῶ· in medios injicio.

μησεντέριον, τό messenterium,-ii, οὐ.

μεσεύω· medius sum.

μέση, ἡ· media (chorda).

μεσῆλιξ, ὁ, ἡ· mediae aetatis

μεσημβρία, ἡ meridies, -ei, ἀ. πρὸ μεσημβρίας, ante meridiem μετὰ μεσημβρίαν, post meridiem. κατὰ τὴν μεσημβρίαν, meridie. ἐν μεσημβρίᾳ, meridiano πρὸς μεσημβρίαν ἐστραμμένος, in, ad meridiem versus.

μεσημβριάζω· meridior, -ari. τὸ μεσημβριάζειν (ὁ μεσημβρινὸς ὕπνος), meridiatio, -onis, θ.

μεσημβρινός, ή, όν· meridianus, a, um. ὁ μεσημβρινὸς (κύκλος), meridianus (circulus).

μεσημερινός,ή,όν meredianus, a,um.
μεσημέριος, ον· meredianus, a, um τὸ μεσημέριον, meredianum tempus.
μεσιτεία, ἡ· interventus, us, ἀ. τῇ σῇ μεσιτείᾳ, te interveniente ἢ tuâ operâ.
μεσιτεύω· 1) in medio sum. 2) mediator sum; intervenio, -ire μεσιτεύω τὴν διάλυσιν τοῦ πολέμου, paci me medium offero
μεσίτης, ὁ· 1) mediator, -oris, ἀ. interventor, -oris, ἀ. *2) ἐμπορ. cocio, -onis, ἀ. intercessor, oris, ἀ. μετέρχεται τὸν μεσίτην, cocionatur.
μεσῖτις, ἡ· mediatrix, -icis, θ.
μεσοβασιλεία, ἡ· interregnum, -i.οὐ μεσοβασίλειος ἀρχή interregnum.
μεσοβασιλεύς, ὁ· interrex, -egis, ἀ. μεσοβασιλέα αἱροῦμαι, interregem prodo ἢ creo.
μεσόγαιος, μεσόγειος, ον· mediterraneus, a, um. ἡ μεσόγαια, τὰ μεσόγαια, mediterranea, -orum οὐ πλ. *ἡ μεσόγειος θάλασσα, mare nostrum.
μεσογονάτιον, μεσογόνιον, τό· internodium, -ii, οὐ.
μεσόδικος, ὁ· arbiter, -tri, ἀ.
μεσοκνήμιον, τό· cruris medium
μεσόκοιλος, ον· in medio concavus.
μεσόκοπος· 1) medius, mediocris. 2) = μέσης ἡλικίας, mediae aetatis.
μεσόκρανον, τό· capitis vertex.
μεσόκωλον, τό mesenterium, -ii,οὐ.
μεσολαβέω -ῶ· 1) intercipio, -ere. μ. ἐπιστολάς, intercipio litteras. μεσολαβῶ (= διακόπτω) τὸν λόγον τινός, orationem alicujus interrumpo. *3) νεοελ. α) = μεσιτεύω, intervenio, -ire. β) ὁ μεσολαβῶν χρόνος, tempus interjectum. τὸ μεσολαβοῦν διάστημα, interjectum spatium.
*__μεσολάβησις, ἡ·__ interventus, -us, ἀ.
μεσόλευκος,ον· albas strias habens.
μεσομηνία, ἡ, μεσομήνιον, τό· mensis medius; Idus, -uum, θ.
μεσομφάλιον, τό· medius umbilicus.
μεσομφάλιος in medio umbilico.
μέσον, τό· medium, -ii, οὐ.
μεσονύκτιον, τό nox media. τὸ μεσονύκτιον ἀπῆλθε, media nocte profectus est.
μεσονύκτιος, ον mediae noctis.
μεσοπεντηκοστή media Penticoste,
μεσοπόλιος, ον· semicânus, a, um.
μεσοπορεία, ἡ via media.
μεσοπορέω -ῶ mediam viam eo.
μεσοπόρος,ον per medium incedens
μεσοποτάμιος, ον inter duo flumina situs a, um.
Μεσοποταμία,ἡ Mesopotamia,-ae,θ.
μεσοπύλη, ἡ porta media
μεσορραγής in medio ruptus,a,um
μέσος, η, ον· 1) medius, a, um. τὸ μέσον μέρος media pars. τὸ μέσον τοῦ χρόνου, medium tempus. ἐν τῇ μέσῃ πόλει, in media urbe. ἐν τῷ μέσῳ τῆς πόλεως, (in) medio urbis ἐν τῇ πόλει μέσῃ. ἐν μέσῃ τῇ πόλει, in urbe media, media in urbe. 2) = μέτριος medius, a, um; mediocris, e.
μεσοσέληνον,τό interlunium,-ii,οὐ
μεσοστύλιον, τό· intercolumnium
μεσοσχιδής, ές· in medio fissus.
μεσότης, ἡ medietas, -atis, θ. mediocritas, -atis. θ.
μεσότοιχον, τό μεσότοιχος, ὁ· paries intermedius,
μεσοτομέω -ῶ· medium seco.
μεσότομος, ον per medium sectus.
μεσουρανέω -ῶ in medio coelo sum
μεσουράνημα, τό· medium coelum.
μεσουράνιος· qui in medio coelo est.
μεσοφανής, ές· in medio apparens.
μεσοφαράγγιον, τό· convallis, -is
μεσόφρυον, τό intercilium, -ii, οὐ.
μεσόχωρος· mediterraneus, a, um.
μεσόω -ῶ· medius sum; medio, -are. μεσοῦντος τοῦ Ἰουνίου μηνός, mediante Junio. ἡμέρα μεσοῦσα, medius dies, meridies.
μεσπίλη, ἡ mespilus, -i, θ.
μέσπιλον, τό· mespilum, -i, οὐ
μεστός, ή, όν· 1) plenus a, um; μεστὸς ἀπάτης, plenus fraudis 2) refertus, a, um. βίος ἀγαθῶν μεστός, vita bonis referta.
μεστότης, ἡ· plenitas, -atis, θ.
μεστόω -ῶ· impleo, repleo, -ere.
μέστωμα,τό· complementum, -i, οὐ.
μέσως· medie; mediocrite
μετά· 1) μετά τινος α) cum (μετ' ἀφαιρ.). μετὰ τῆς μητρός, cum matre. μετ' ἐμοῦ, mecum. μετὰ σοῦ, tecum. ὁ Κύριος μεθ' ὑμῶν, Dominus vobiscum. β) simul (μετ' ἀφαιρ.). μετὰ τούτων, his simul. 2) μετά τι α) post (μετ' αἰτ.). μετὰ τὴν τρίτην ἡμέραν, post diem tertium. μετὰ Χριστὸν (γεννηθέντα), post

Christum natum. β secundum (μετ' αἴτ) μετὰ τὸ χαίρειν, secundum salutem. γ) μεθ ἡμέραν, interdiu

μεταβαίνω 1) transeo (-ii. -itum -ire) μεταβαίνω εἰς τόπον, transeo in locum, me confero in locum μεταβαίνω (τῷ λόγῳ) ἐπ' ἄλλο τι transeo ad aliam rem. 2) transgredior, -gressus sum, -i . μεταβαίνω εἰς τὴν Κύρνον, transgredior in Corsicam. 3) migro (-avi, -atum, -are).

μεταβάλλω 1) muto commuto (-avi, -atum -are) aliquid, χειρόγραφον chirographa . 2) μεταβάλλω. μεταβάλλομαι α) mutor (-atus sum, ari). μεταβάλλω τὸ χρῶμα, mutor colore μετεβέβλητο τῇ γνώμῃ mutatus voluntate est μετεβλήθη, mutatus est sententiam ἢ mutatus voluntate est. τὰ ἤθη μετέβαλε (μετεβλήθησαν) mores mutaverunt. β) migro, -are. πάντα μεταβάλλεται, omnia migrant 3) μεταβεβλημένος, η, ον, commutatus, a, um μεταβεβλημένως, commutate.

μετάβασις, ἡ 1) transitus, -us, ἀ. transgressio -onis, θ. 2) ἐν τῇ ῥητορ. transitio, onis, θ.

μεταβατικός, ή, όν transitivus, a, um. ῥήματα μεταβατικά, verba transitiva.

ματαβατικῶς transitive.

μεταβιβάζω 1 transpono, tranfero, trajicio, traduco -ere, aliquid in locum aliquem (τὸν πόλεμον εἰς Λιβύην, bellum in Africam). 2) μεταβιβάζω τοὺς ἱππεῖς εἰς τοὺς σφενδονήτας, transcribo equites in funditores. 3) μεταβιβάζω τινὰ ἐπὶ τὴν γνώμην τινός, traduco aliquem ad sententiam alicujus 4) δίκαιον (δικαίωμά τι) μεταβιβάζω εἴς τινα, jus alicui transcribo. 5 ὁ μεταβιβάζων, ὁ μεταβιβάσας, traductor, -oris, ἀ.

***μεταβίβασις, ἡ** traductio, -onis, θ translatio (rei alicujus ad aliquem . μεταβίβασις ὀφειλῆς, transcriptio,-onis θ

μεταβιόω -ῶ supervivo, -ere.

μεταβλαστάνω aliud germen edo.

μεταβλέπω 1) oculos averto. *2) νεωλ. iterum video aliquem reviso

μεταβλητέον mutandum est

μεταβλητικός ή, όν mutabilis, e μεταβλητικὰ ζῷα, animalia sede mutabili.

μεταβλητός, ή, όν mutabilis, e; commutabilis e.

μεταβολή, ἡ mutatio, commutatio, -onis, θ.

μεταβολικός, ή, όν mutabilis e.

μετάβολος, ον mutabilis e

μεταβουλεύομαι muto consilium

μεταβουλία, ἡ consilii mutatio

μετάβουλος,ον qui consilium mutat.

μεταγγίζω in aliud vas fundo, transfundo -fudi. -ere) aliquid in aliquid. elutrio -are, aliquid

μεταγγισμός, ὁ transfusio -onis θ.

μεταγενής, ές post natus; minor natu. συγκρ. **μεταγενέστερος, α. ον**, minor natu ἢ ἁπλ. minor (-oris) posterior, us **οἱ μεταγενέστεροι**, minores, -um; posteri, -orum

μεταγίγνομαι fio. nascor pos .

μεταγιγνώσκω sententiam muto; me poenitet.

μεταγλωττίζω interpretor, -ari

μεταγλωττιστής.ὁ interpres. -etis ἀ.

μετάγνοια, μεταγνώμη, μετάγνωσις, ἡ mutatio sententiae; poenitentia, -ae, θ.

***μεταγραμματισμός, ὁ** translatio, -onis, θ.

μεταγραφεύς, ὁ qui transcribit.

μεταγραφή, ἡ transcriptio -onis. θ.

μεταγράφω 1) transcribo, -ere, aliquid. 2) in aliam linguam verto. 3) μεταγράφω νόμον abrogo legem

μετάγω 1) transfero, traduco (aliquid in alium locum). 2) ἀμετ. sequor cum exercitu

μεταγωγεύς, ὁ traductor, oris ἀ.

μεταγωγή, ἡ traductio, -onis, θ. translatio, -onis, θ. transvectio, -onis θ.

μεταγωγός, ὁ translator, -oris, ἀ.

μεταδειπνέω -ῶ coeno postea

μεταδέω solvo et alibi alligo (equum).

μεταδήμιος, ον qui in populo est.

μεταδιαιτάω -ῶ vitae genus muto.

μεταδιδάσκω dedoceo, -ere. μεταδιδάσκομαι, dedisco, -ere.

μεταδίδωμί τινι τινος impertio (-ivi καὶ -ii, -itum, -ire) alicui aliquid. μεταδίδωμί τινός τινι (τῆς πολιτείας τινί) communico aliquid cum aliquo (civitatem cum aliquo). ὁ μεταδιδούς, communicator, -oris, ἀ. † μεταδίδωμι

τῶν ἀχράντων μυστηρίων. † Eucharistiam populo porrigo.

μεταδικάζω· judicium muto.

μεταδιωκτέον· persequendum est.

μεταδίωκτος ον persequendo captus

μεταδιώκω· persequor, -i.

μεταδίωξις, ἡ· persecutio, -onis, θ.

μεταδοκέω -ῶ· sententiam muto συνήθ. ἀπρόσ. μεταδοκεῖ μοι aliter mihi videtur. μετέδοξέ μοι aliter mihi visum est. οὕτω καὶ ἐν τῇ παθητ. μεταδεδογμένον μοι μὴ στρατεύεσθαι mutavi sententiam ita ut non bellum geram.

μεταδοξάζω opinionem muto.

μεταδόρπια, τά coenae secundae; bellaria, -iorum. οὐ

μετάδοσις, ἡ· 1) communicatio,-onis. θ. †2) = ἁγ. α. μετάληψις, communio, -onis, θ. 3 μετάδοσις μιάσματος λοιμοῦ, πάθους, κακίας, κτλ. contagio, -onis. θ.

μεταδοτικός, ή, όν· 1) communicativus, a, um *2 χαρὰ εἶνε μεταδοτική, laetis hominibus facile laetamur ipsi. ὁ γέλως εἶνε μεταδοτικός, risus adstantium ora facile invadit. *3) ἐπὶ νόσων, contagiosus, a, um πυρετὸς μεταδοτικός, febris contagiosa

μεταδρομή, ἡ incursio, -onis, θ.

μετάδρομος, ον· persequens, -ntis.

μεταζεύγνυμι transjungo, -ere

μετάθεσις, ἡ 1 transpositio, -onis, θ. 2) ἡ τῶν γραμμάτων μ. translatio, -onis, θ *3 μ. ὑπαλλήλου, e loco motio; translatio, -onis, θ.

μετάθετος ον mutabilis, e

μεταθέω· curro post, τ. ἑ. cursu persequor ἐντεῦθ. = investigo,-are aliquid)

μεταίρω 1) μεταβ. sublatum (aliquid) transfero 2) συνήθ. ἀμετ. transeo, migro, abeo, discedo

μεταιτέω -ῶ partem rei peto

μεταίτης, ὁ mendicus -i, ἀ.

μεταίτιος, ον· culpae particeps.

μεταίχμιον, τό 1) spatium inter duas acies. 2) intervallum inter res quaslibet

μετακαθέζομαι, μετακαθίζω (ἀμετ.) sedem muto; alia sede consideo.

μετακαινίζω· innovo, -are.

μετακαλέω -ῶ 1) alio voco (aliquem). 2) = ἀνακαλῶ, revoco -are.

μετακάρπιον,τό metacarpium,-ii οὐ

μετάκειμαι· alio loco positus sum. μετακείμενος, translatus.

μετακεράννυμι miscendo tempero (aliquid); aliter misceo δθ. = commuto -are, aliquid

μετάκερας, ὁ, ἡ, τό tepidus a um.

μετακινέω -ῶ· transmoveo, -ere; loco moveo, -ere aliquem ἢ aliquid).

μετακίνησις, ἡ· transmotio, -onis, θ. μ. ἐπισκόπων, translatio episcoporum ab una ecclesia ad aliam

μετακινητός, ή, όν qui transmoveri potest

μετακιρνάω -ῶ permisceo, -ere.

μετακλαίω· fleo post.

μετάκλησις, ἡ advocatio, -onis, θ.

μετάκλητος, ον· advocatus, a, um.

μετακλίνω· declino, -are.

μετάκλισις, ἡ· inclinatio -onis, θ.

μετάκοινος, ον· communis, e.

μετακομιδή, ἡ transvectio,-onis.θ

μετακομίζω· 1) transveho (-exi, -ectum, ere); transporto, -are, aliquem ἢ aliquid *2) νεοελ. **μετακομίζομαι,** aedes commuto; in alias aedes migro; supellectiles in alias aedes exporto.

μετακόμησις, ἡ· 1) transpotatio, -onis, θ *2 νεοελ. supellectilum in alias aedes exportatio

μετακομιστέος, α, ον transferendus, a, um.

μετακόπτω cudendo muto

μετακοσμέω -ῶ aliter compono.

μετακόσμησις constitutio in melius

μετακόσμια,τά intermundia οὐ. πλ.

μετακρούω· 1) muto navis cursum. 2) sententiam muto.

μετακτίζω aliter condo

μετακυκλέομαι -οῦμαι· vagor, -ari

μετακυλινδέω -ῶ alio volvo, -ere.

μετακύμιος, ον· inter fluctus stans.

μεταλαγχάνω· mutata sorte obtineo (aliquid); particepes (alicujus rei) fio.

μεταλαμβάνω τινός· 1) participo, -are, aliquid; particeps fio alicujus rei, impertio, -ire, alicui ἢ aliqua re μεταλαμβάνω τοῦ αὐτοῦ ἐπαίνου, particeps fio ejusdem laudis. μεταλαβὼν τῆς δόξης, honore impertiens. 2) ἐπὶ τῆς ἁγ. εὐχαριστ. corpus Christi sumo 3) μ. ἐσθῆτα, muto vestem.

μεταλέγω repeto, -ere.

μετάλεξις, ἡ· repetitio, -onis, θ.

μεταληπτέον· participandum est.

μεταληπτικός, ή, όν· ad metalepsin pertinens
μεταληπτικῶς· per metalepsin.
μετάληψις, ἡ· 1) participatio -onis, θ. 2) = λῆψις, sumptio ἢ acceptio, -onis, θ 80 μ. τῆς ἀρχῆς. successio in regnum. μ. σχήματος, mutatio corporis 3) ἡ ἁγία μετάληψις. communio, -onis, θ. 4) σχ. ῥητοῦ metalepsis, -is, θ.
μεταλλαγή, μετάλλαξις, ἡ mutatio, permutatio, trasmutatio, -onis. θ.
μετάλλακτος, ον· mutabilis, e.
μεταλάσσω καὶ **μεταλάττω·** muto, immuto, transmuto, -are aliquid. μ. τόπον, χώραν, muto locum, regionem. μ. ἐσθῆτα, muto vestem. μ. τὸν βίον de vita decedo, morior.
μεταλλεία, ἡ· 1) = μετάλλευσις, metallorum scrutatio. 2) = μεταλλεῖον, fodina metallica; metallum, -i, οὐ.
μεταλλεῖον, τό· metallum, -i, οὐ. fodina, -ae. θ. εἴσγω τινὰ ἐν μεταλλείῳ, damno aliquem in metalla. ὁ ἐπὶ ποινῇ ἐν μεταλλείοις ἐργαζόμενος, metallicus.
μεταλλεύς, μεταλλευτής, ὁ· metalli fossor; metallarius, -i, ἀ. metallicus. -i, ἀ.
μεταλλευτικός, ή, όν· metallarius, a, um; metallicus a, um. **ἡ μεταλλευτική.** ars metallica.
μεταλλευτός, ή, όν e terra effossus.
μεταλλεύω 1) metalla quaero. metalla exerceo. 2) μ. τινά, condemno aliquem in metalla
μεταλλίζω τινά = μεταλεύω τινά.
μεταλλικός, ή, όν. metallicus, a, um.
μεταλλοιόω -ῶ muto -are
μεταλλοίωσις, ἡ mutatio -onis, θ.
μέταλλον, τό 1) metallum, -i, οὐ. μετάλλων πλήρης, metallifer a, um. 2) μέταλλον, μέταλλα = μεταλλεῖον, metallum, -i, οὐ fodina, -ae, θ. χρύσεα μέταλλα, auraria (ὑπον. fodina), metallum auri. ἀργύρεια μέταλλα, argentaria (fodina), metallum argenti.
μεταλλουργεῖον, τό· officina metallorum; metallum, -i, οὐ.
μεταλλουργέω -ῶ metalla effodio.
μεταλλουργός, ὁ metallicus, -i, ἀ.
μεταλλώδης, ες· metallo similis
μεταλογίζομαι· mentem muto.
μεταμανθάνω· dedisco (aliquid).
μεταμείβω transmuto, -ere.

μετάμειψις, ἡ· transmutatio, -onis. θ.
μεταμέλει μοί τινος· me poenitet alicujus rei τῷ δήμῳ μεταμέλει τῆς κρίσεως, populum judicii sui poenitet.
μεταμέλεια, ἡ poenitentia, -ae, θ. ποιοῦμαι μεταμέλειαν τινος, poenitentiam alicujus rei ago. μεταμελείας ἄξιος, poenitendus, a. um
μεταμελητικός, ή, όν pronus ad poenitentiam.
μεταμελητικῶς· poenitenter.
μεταμέλομαί τινι ἢ ἐπί τινι poenito -ui, -ere alicujus rei; me poenitet alicujus rei; poenitentiam ago alicujus rei. **μετεμελήθην** ὅτι τοῦτο εἶπον, me poenituit hoc dixisse ἢ quod hoc dixi. τὸ μεταμελησόμενον = μεταμέλεια, poenitentia μεταμελόμενος. μεταμεμελημένος, η. ον, poenitentiâ commotus, a, um; poenitens -ntis.
μετάμελος, ὁ poenitentia -ae, θ.
μεταμεμελημένως cum poenitentia: animo poenitentia commoto.
μεταμίγνυμι· commisceo -ere
μεταμορφόω -ῶ· transformo, transfiguro (aliquem ἢ aliquid in aliquid), immuto, -are. **μεταμορφοῦμαι,** mutor, -ari. μεταμορφοῦμαι εἰς πτηνόν, in avem mutor. μεταμορφωθείς, εῖσα, εν, mutatus. a, um; transfiguratus. a, um.
*__μεταμορφώσιμος, ον, μεταμορφωτός ή, όν__ transfigurabilis, e.
μεταμόρφωσις, ἡ· 1 transformatio, -onis, θ. formae immutatio; m e t a m o r p h o s i s -is, θ. 2) ἡ τοῦ Ἰησοῦ μεταμόρ. transfiguratio, onis, θ.
μεταμόσχευσις, ἡ· transplantatio.
μεταμοσχεύω transplanto, -are.
μεταμπέχω· vestem muto.
μεταμφιάζομαι πρκμ. **μετημφίασμαι·** 1) vestem muto; *2) νεοελ. alienum habitum, alienam speciem sumo. μετημφιεσθη εἰς ποιμένα, pastoralem cultum induit.
*__μετημφιεσμένος, η, ον·__ personâ tectus, a, um; personatus. a, um; alienâ (ἢ falsâ) veste tectus, a. um.
μεταμφίασις, ἡ· falsus ἢ alienus habitus
μεταμφιέννυμαι· mutor vestem
μετανάστασις, ἡ emigratio, -onis, θ. demigratio -onis, θ.
μετανάστευσις, ἡ migratio. -onis, θ.
μεταναστεύω· migro ἢ demigro,

-are; domum muto; alias sedes quaero.

μετανάστης, ὁ· qui migrat; domo emigrans; patria ἢ domo profugus.

μετανάστις, μετανάστρια, ἡ· quae migrat; domo emigrans

μετανθέω -ῶ· florem muto.

μετανθρωπίζομαι in alium hominem mutor

μετανίστημι· migrare facio. *μετανίσταμαι*. migro ἢ demigro, -are; domo emigro

μετανοέω-ῶ· 1) post intelligo; consilium muto. 2) μετανοῶ τινι ἢ ἐπί τινι, me poenitet alicujus rei.

μετάνοια ἡ poenitentia -ae θ.

ματαντλέω hauriendo transfundo

μέταξα, ἡ sericum, -i, οὐ. metaxa ἢ mataxa. -ae, θ.

μεταξαριος, μεταξοποιός σκώληξ, **μεταξοσκώληξ*, ὁ· bombyx, -ycis, ἀ.

μεταξύ· inter μετ' αἰτ.) 1) τοπ μεταξὺ τῆς πόλεως καὶ τοῦ Τιβέρεως, inter urbem et Tiberim. 2) χρον μεταξὺ πίνων, inter bibendum μεταξὺ δειπνῶν, inter coenam. ἐν τῷ μεταξύ interea; interim 3 ὁ,ἡ, τό μεταξύ, medius, a, um. αἱ μεταξὺ ἡμέραι medii dies. ἐν τῷ μεταξὺ χρόνῳ, medio tempore.

μεταξυλογέω -ῶ· inter dicendum interpono

μεταξυλογία, ἡ interlocutio.-onis θ.

**μεταξωτός*, ή, όν· sericus, a, um; bombycinus, a, um τὸ μεταξωτὸν (ἡ μεταξωτὴ ἐσθής) sericum. τὰ μεταξωτὰ (αἱ μ. ἐσθῆτες), serica, -orum, οὐ

μεταπαιδαγωγέω -ῶ *μεταπαιδεύω*· aliter erudio et instruo (aliquem.

μεταπαραδίδωμι· posteris trado.

μεταπαύομαι interquiesco, ere

μεταπείθω τινά a persuasa sententia dimoveo aliquem; de sententia deduco aliquem: aliud persuadeo alicui. *μεταπείθομαι*, a persuasa sententia in contrariam traducor; in aliam sententiam verbis adducor, de sententia deducor

μεταπειράομαι· alio modo tento

μετάπειστος, ον cui aliud persuasum est; in aliam sententiam adductus

μεταπεμπτέος· arcessendus, a um.

μετάπεμπτος, ον· accitus, a, um; arcessitus, a, um (ab aliquo).

μεταπέμπομαί τινα· accio, -ire; arcesso (-ivi, itum, ere aliquem.

μετάπεμψις, ἡ· accitus, -us. ἀ.

μεταπέτομαι transvolo. -are.

μεταπεττεύω· calculos aliter pono; sententiam muto

μεταπήγνυμι transferendo figo.

μεταπηδάω -ῶ· transilio. -ire

μεταπήδησις. ἡ· saltus in alteram partem saltus mutatus

μεταπίνω· 1 post aliud bibo *2) νεοελ. rursus bibo.

μεταπιπράσκω rursus vendo.

μεταπίπτω recido, -ere (in ἢ ad aliquid.

μετάπλασις ἡ· transformatio.-onis,θ.

μεταπλασμός, ὁ· metaplasmus -i,ἀ.

μεταπλάττω transformo are.

μεταπλέω navigationem muto.

μεταπνέω respiro, are

μεταποιέω -ῶ· 1) muto ἢ c mmuto, -are, aliquid. 2) instauro, -are, aliquid.

μεταποίησις, ἡ· 1 mutatio. commutatio, -onis, θ. 2) instauratio, -onis, θ

μεταποίησις, ἡ mutatio, -onis. θ.

**μεταπολίτευσις*, ἡ rerum (reipublicae) mutatio; res novae.

μεταπομπή, ἡ accitus, -us ἀ

μεταπορεύομαι· 1 eo post; persequor, -i; ulciscor. -i 2) μεταπορεύομαι ὀργήν, ambio populum.

μετάπρασις, ἡ revenditio. -onis, θ.

μεταπράτης, ὁ· propola, -ae. ἀ.

μεταπρέπω τισίν insignis sum inter aliquos.

μετάπτωσις, ἡ· mutatio quaevis.

μετάπτωτος, ον· mutabilis. e

μεταπύργιον, τό· interturrium, -ii, οὐ.

μεταπωλέω -ῶ τι· aliquid emptum rursus vendo; revendo didi aliquid.

**μεταπώλησις*, ἡ revenditio, -onis, θ.)

μεταρδεύω· irrigo, -ere.

μεταρρέω refluo, -ere

μεταρριζόω -ῶ radicitus evello.

μεταρριπτέω -ῶ in diversam partem jacio (aliquid).

μετάρροια, ἡ refluxus, -us, ἀ.

μεταρρυθμέω -ῶ = μεταρρυθμίζω.

**μεταρρυθμιστής*· emendator, -oris ἀ.

μεταρρυθμίζω· reformo, -are emendo -are; corrigo, -ere, aliquid

μεταρρύθμισις, ἡ· emendatio, -onis, θ.

μετάρρυσις, ἡ· refluxus, -us, ἀ.

μεταρσιολογέω -ῶ de rebus sublimibus disputo.

μεταρσιολόγος, ον· qui de rebus sublimibus inaniter disputat.

μεταρσιόομαι οῦμαι· in altum me tollo (sustuli), -ere.

μετάρσιος, ον sublimis, e.

μέταρσις, ἡ· translatio, -onis, θ.

****μεταρσίωσις***, ἡ elevatio, -onis, θ.

μετασκευάζω· in aliam formam ἢ habitum verto.

μετασκευή, ἡ· transformatio,-onis. θ.

μετασκηνόω -ῶ· tabernaculum alio transfero; transmigro, are.

μετασπείρω rursus sero.

μετάστασις, ἡ· 1 submotio, -onis, θ. 2) migratio, -onis, θ. 3) translatio -onis, θ.

μεταστατικός translativus, a. um.

μεταστέλλομαι arcesso (aliquem).

μεταστεφανόω -ῶ· recorono, are.

μεταστοιχειόω-ῶ in aliud elementum muto aliquid; transformo. are.

μεταστοιχείωσις. ἡ· transformatio, -onis θ. immutatio, -onis, θ

μεταστρατοπειδεύω (ἐπὶ στρατηγοῦ)· castra muto; castra transfero. ***μεταστρατοπεδεύομαι*** (ἐπὶ στρατιωτ.)· castra muto.

μεταστρεπτικός, ή, όν· vim convertendi habens.

μεταστρέφω· retorqueo (-si, -ere) aliquid; converto (-rti, -ere) aliquid. transverto, -ere aliquid; inverto, -ere καὶ ἐν γεν = muto, -are aliquid. ***μεταστρέφομαι***, me converto ἢ convertor (sus sum, -i). μεταστραφεὶς πρὸς τοὺς λογίτας, ἔφη, conversus ad manipulares, dixit.

μεταστροφή, ἡ· conversio, -onis, θ.

μεταστύλιον, τό· porticus columnis ab altera parte munitus.

μετασυγκρίνω (ἰατρ.)· recorporo.

μετασύγκρισις (ἰατρ.)· recorporatio.

μετασυγκριτικός (ἰατρ.)· recorporativus. μετασυγκριτικά, medicamenta recorporativa.

μετασυντίθημι· aliter compono.

μετασύρω commuto, -are.

μετασχηματίζω transfiguro, transformo, -are. aliquem ἢ aliquid. ***μετασχηματίζομαι*** me transfiguro, me transformo, -are.

μετασχημάτησις, ἡ, ***μετασχηματισμός***, ὁ transfiguratio onis. θ

μετάταξις, ἡ· mutatio aciei.

μετατάσσω καὶ ***μετατάττω***· ordinem muto. ordines in acie muto.

μετατίθημι 1 transpono. ere: transfero -erre: commuto ἢ permuto, -ere, aliquid 2 ***μετατίθεμαι***· transpono: -ere. muto, -are aliquid μ. τὴν βασιλείαν, regnum transfero ab uno ad alium. μ. τὸ ὄνομα, muto nomen μ. τὴν γνώμην ἢ ἁπλ. μετατίθεμαι, sententiam muto. μετάθου τὴν γνώμην, muta sententiam *3) *νεοελ.* μετατίθημι (μετέθεσα) τινα ἐκ τῆς Ἰταλίας εἰς τὴν Γαλλίαν, transfero (transtuli), moveo (movi) aliquem ex Italia in Galliam μ. τινα ἐξ Ἀθηνῶν εἰς Κέρκυραν, transfero (ἢ moveo) aliquem Athenis in Corcyram. μετετέθη ἐξ Ἀθηνῶν εἰς Κόρινθον, translatus (ἢ motus) est Athenis Corinthum.

****μετατοπίζω*** loco moveo.

****μετατόπισις***, ἡ· motio e loco.

μετατρέπω converto (-rti, -rsum, -ere) aliquid. μετατρέπομαι, convertor -i. ἡ βασιλικὴ ἐξουσία εἰς ὑπερηφάνειαν μετετράπη, regium imperium in superbiam conversum est (ἢ οὐδ. convertit).

μετατρέφω· educo inter aliquos.

μετατρέχω transcurro, -ere.

μετατροπή, ἡ· commutatio, -onis, θ. conversio onis, θ.

μετατροπία, ἡ· conversio, -onis, θ.

μετατυπόω -ῶ· 1) transformo, -are. *2) μ. βιβλίον. librum rursus imprimo ἢ librum rursus edo ἢ vulgo.

μετατύπωσις, ἡ· 1) transformatio, onis. 2) μ. βιβλίου, libri nova impressio ἢ editio.

μεταυδάω -ῶ· interloquor, -i.

μεταύριον· perendie. ἡ μεταύριον (δηλ. ἡμέρα), perendinus dies.

μεταυτίκα· mox; post.

μεταφέρω 1 transfero (-tuli, -latum, -erre) aliquem ἢ aliquid. 2) traduco (xi, -ctum, -ere) aliquem ἢ aliquid. 3) transpono (-sui, -itum, -ere), aliquem ἢ aliquid.

μεταφοιτάω -ῶ transeo. -ire.

μεταφορά, ἡ· 1) translatio, -onis, θ. deportatio, -onis, θ. 2) σχ. ῥητ. metaphora, ae, θ.

μεταφορέω -ῶ· transfero (in locum)

μεταφορικός, ή, όν· translatus, a, um μεταφορικὰ ῥήματα (μεταφοραί) verba translata.

μεταφορικῶς· per translationem; translative

μεταφράζω· verto converto transfero, intepretor (aliquid). μεταφράζω λόγον ἐκ τοῦ Ἑλληνικοῦ εἰς τὸ Λατινικόν, orationem e Graeco in Latinum converto. αὐταῖς λέξεσιν (κατὰ λέξιν) μεταφράζω συγγραφέα, scriptorem ad verbum exprimo, reddo, totidem verbis transfero, exprimo, reddo, ἃ Ἑλληνιστὶ ἀνεγίνωσκον, Λατινιστὶ μετέφραζον, ea quae legebam graece, latine reddebam ἐκ τοῦ Ἑλληνικοῦ εἰς τὸ Λατινικὸν μετεφράσθη, e graece in Latinum conversus (translatus, interpretatus) est.

μετάφρασις, ἡ interpretatio, -onis, θ. translatio, -onis, θ conversio. -onis, θ. *κακὴ μετάφρασις, liber male conversus κατὰ λέξιν μετάφρασις, verbum e verbo expressum.

μεταφράστης ἢ **μεταφραστής, ὁ** interpres, -etis, ἀ translator, -oris, ἀ.

***μεταφραστός, ή, όν**· interpretabilis, e.

μεταφύομαι· postea nascor.

***μεταφυσική, ἡ**· metaphysica, ae, θ

μεταφυτεία (***μεταφύτευσις**), **ἡ**· arborum translatio, -onis, θ.

μεταφυτεύω· arbores transfero; transplanto, are μεταφυτευθείς, εῖσα, έν, transplantatus. a, um

μεταφωτίζω· iterum illumino.

μεταχαράσσω· denuo sculpo.

μεταχειρίζομαι 1) μ. τινος, contrecto, -are, aliquid; tracto, -are, aliquid. 2) συνήθ μεταχειρίζομαί τι tracto, -are, aliquid; utor (usus sum -i) aliquid. μ. τὰ ὅπλα, arma tracto, εὖ τὰ ὅπλα μ., arma bene utor μ. τινὰ αὐστηρῶς, tracto aliquem austere.

μεταχείρισις, ἡ, μεταχειρισμός, ὁ· tractatio, -onis, θ. usus, -us, ἀ.

μεταχέω· transfundo, -ere

μεταχρόνιος, μετάχρονος, ον· tempore posterior.

μεταχρώννυμι (**μεταχρωματίζω**) alio colore imbuo ἢ inficio (aliquid).

μεταχωρέω -ῶ· secedo, ere.

μεταχώρησις, ἡ· secessio, -onis, θ.

μετάψυξις, ἡ· refrigeratio. -onis, θ.

μετεγγράφω· transcribo, -ere.

μετεγκεντρίζω· alio insero

μετεγχέω· transfundo, -ere.

1 **μέτειμι** versor inter aliquos. κυρ. ἀπροσ. μετεστί μοί τινος. particeps sum alicujus rei μ. μοι τούτου, particeps sum hujus rei

2. **μέτειμι** (μετέρχομαι) quaero, -ere, aliquid. μ. ὑπατείαν, ambio consulatum μ. τινὰ γάμοις, ambio aliquem connubiis μ. τινά, ulciscor aliquem. ἰδὲ **μετέρχομαι**.

μετεκβαίνω transcendo, ere.

μετεκβιβάζω εἰς ἑτέρας ναῦς transfero in alias naves

μετεκδέχομαι suscipio. -ere

μετεκδίδωμι· post edo (aliquid).

μετεκδύομαι vestem aliam post aliam exuo. ὅθ = depono (aliquid).

μετεμβαίνω· transcendo, -ere.

μετεμβιβάζω εἰς ἄλλην ναῦν in aliam navem conscendere jubeo.

μετεμψυχόω -ῶ· 1) in aliud corpus animum transfero *2) νεοελ **μεταμψυχοῦμαι**, in aliud corpus animus meus transmigrat.

μετεμψύχωσις, ἡ· trasmigratio animi in aliud corpus; reciprocatio animorum; metempsychôsis, -is, θ

μετενσωμάτωσις metensomatôsis,-is

μετενδύω· aliam vestem alicui induo. **μετενδύομαι**, vestem muto

μεταξανίσταμαι· transmigro, -are.

***μετεξετάζω**· iterum examino, -are, aliquem. μετεξετάσθη, iterum examinatus est.

***μετεξέτασις, ἡ**· iterata examinatio.

***μετεξεταστέος, α, ον**· iterum examiandus, a, um.

μετέπειτα· postea; deinde.

μετεπιγράφω· aliter inscribo.

μετέρχομαι· 1) μετέρχ. ὑπατείαν ἀγορονομίαν, consulatum, aedilitatem ambio. *2) νεοελ. μετέρχομαι τέχνην, exerceo artem μετέρχομαι τὴν ἰατρικήν, medicinam exerceo.

μέτεστι· ἰδὲ 1 **μέτειμι**.

μετέχω τινός· habeo aliquid cum aliquo; particeps sum alicujus rei. μετέσχε τοῦ πολέμου, particeps belli fuit μετέχων τινός, particeps alicujus rei.

μετεωρίζω τινὰ ἢ τι· in sublime

tollo ἢ sublimo (are) aliquem ἢ aliquid μετεωρίζομαι, me sublimo, in sublime tollor sublime feror· ὅθ elato animo sum ὅθ μετεωρισθείς, erectus, a, um (ἰατρ.) in tumorem efferor.

μετεώρισις, ἡ· elevatio, -onis, θ.

μετεωρισμός, ὁ 1) elevatio in altum 2) ἰατρ. tumor in altum sublatus.

μετεωρολεσχέω -ῶ de rebus sublimibus garrio.

μετεωρολογέω -ῶ de rebus coelestibus (ἢ sublimibus) 1 quor

μετεωρολογία, ἡ sermo (tractatio) de rebus coelestibus.

μετεωρολόγος,ον· qui de rebus coelestibus verba facit (tractat).

μετέωρος, ον· 1) sublimis, e μετέωρον αἴρω (αἴρομαι) τινα, aliquem sublimen rapio, μετέωρος ἀπέργομαι, sublimis abeo ὅθ. τὰ μετέωρα. α) loca excelsa. loca alta ἢ edita. δ) quae supra nos sunt, sublimia, res coelestes ἢ ad astra pertinentes. 2) ἐπὶ νεώς, fluctuans in alto mari 3) μετφ = ταλαντευόμενος, fluctuans, dubius ἢ incertus, a um

μετεωροσκοπία, ἡ· speculatio rerum coelestium.

μετεωροσκόπιον, τό· instrumentum meteoroscopium

μετεωροσκόπος, ον· sublimium (coelestium) rerum speculator.

μετημφιεσμένος ἰδὲ *μεταμφιέννυμι*

μετοικεσία ἡ· transportatio, -onis, θ. transmigratio -onis, θ

μετοικέω -ῶ· 1) transmigro, are. *2) νεοελ. aedes commuto; in alias aedes migro.

μετοίκησις, ἡ· migratio, -onis, θ supellectilis in alias aedes exportatio.

μετοικίζω transfero incolas. *μετοικίζομαι* (= μετοικῶ, transmigro are.

μετοικικός· ad inquilinos pertinens

μετοίκιον, τό· tributum inquilinorum civium.

μετοικισμός,ὁ translatio incolarum.

μέτοικος, ὁ· inquilinus civis; metoecus, -i, ἀ

μετοιωνίζομαι· repeto auspicia.

μετονομάζω· nomen alicujus muto. *μετωνόμασται*, mutato nomine appellatur.

μετονομασία· mutatio nominis.

μετόπη, ἡ intertignium, -i, οὐ.

μετόπισθε(ν)· post: postea

μετοπωρινός, ή, όν autumnalis, e.

μετόπωρον, τό auctumnus, -i, ἀ

μετουσία, ἡ participatio, -onis, θ. communio -onis. θ

μετουσιαστικά adjectiva materialia.

μετουσίωσις, ἡ· transsubstantiatio.

μετοχέτευσις, ἡ deductio, -onis θ.

μετοχετεύω· deduco (amnem. *μετοχετεύεται*, derivatur, transfertur

μετοχή, ἡ 1) = μέθεξις, participatio, -onis, θ 2) γραμ participium, -i, οὐ. 3 metoche, es, θ

μετοχικός, ή, όν· participialis, e.

μετόχιον, τό· cella monastica, a majore monasterio dependens

μέτοχος, ον· particeps, (alicujus rei. ὁ μέτοχος, particeps, -ipis, ἀ. socius, -i, ἀ

μετρέω -ῶ τι· 1) metior dimetior (mensus sum -iri) aliquid; mensuram alicujus rei facio. 2) μετφ πάντα τῇ ἡδονῇ μετρεῖ omnia voluptate metitur τῷ αὐτῷ πήχει μετροῦσι τὸ πρᾶγμα, eadem ulna rem metiuntur. 3) = ἀριθμῶ (ἰδὲ ἐν τῇ νεοελ.) numero ἢ enumero -are aliquid 4) μέσ. μετροῦμαί τι, dimemsum ἢ mensura accipio aliquid (τὸν σῖτον frumentum. 5) παθητ. μετρηθείς, εῖσα, έν, mensus, a, um *6) νεοελ. μετρῶ τὸ βάθος τῆς θαλάσσης, tento altitudinem maris.

μέτρημα, τό· 1) = σιτομέτριον, demensum, -i, οὐ. *2 νεοελ. = ἀρίθμησις, numeratio (numorum).

μέτρησις, ἡ· mensio, -onis, θ. dimensio, -onis, θ mensuratio, -onis, θ.

μετρητής, ὁ· mensor, oris ἀ.

μετρητικός, ή, όν· mensuralis e; metiendi peritus, a um. ἡ μετρητική (ὑπον τέχνη), ars metiendi.

μετρητικῶς mensuraliter.

μετρητός, ή, όν· 1) mensus, a, um; 2) mensurabilis, e. 3) νεοελ. μετρητά ὑπον. χρήματα). pecunia presens ἢ numerata.

μετριάζω· 1) ἀμετ. μέτριός εἰμι, mediocris sum 2) μεταβ. α) moderor (-atus sum, -ari) aliquid (τὴν ὀργήν, τὴν χαράν, iram, gaudium) δ) tempero, -are, aliquid (τὴν ὀργὴν iram, τὸν καύσωνα calorem. ὑπὸ τοῦ τῶν ἐτησιῶν πνεύματος οἱ καύσωνες μετριά-

ζονται, etesiarum flatu temperantur calores.

*μετρίασις, ἡ, μετριασμός, ὁ· moderatio -onis, θ. temperatio, -onis, θ.

*μετριαστικός, ή, όν· moderator, temperator oris ἀ.

μετρικός, ή, όν· metricus a, um ἡ μετρική (δηλ. τέχνη), ars metrica ὁ μετρικός, metricae peritus. μετρικὸς ῥυθμός, numerus metricus

μετριολόγος moderatus in verbis

μετριοπάθεια, ἡ· mediocritas affectuum; moderatio, -onis, θ.

μετριοπαθής, ές· moderatus in affectibus; moderatus, a, um, homo animo moderato, clemens, -ntis. τὸ μετριοπαθές, moderatio, -onis, θ.

μετριοπαθῶς· moderate; animo moderato.

μετριοποσία, ἡ modicus potus

μετριοπότης, ὁ qui modice potat

μέτριος, (α), ον metrum non excedens ὅθ. mediocris, e, moderatus, a, um; modestus, a, um. τὸ μέτριον, α) mediocritas, -atis, θ. β) modus, -i, ἀ. πέρα τοῦ μετρίου, extra (praeter modum

μετριότης, ἡ· moderatio, -onis, θ. modestia, -ae, θ mediocritas, -atis, θ. μετὰ μετριότητος, moderate.

μετριοφρονέω -ῶ· modeste de me sentio

μετριοφροσύνη, ἡ· modesta de se opinio; modestia, -ae, θ.

*μετριοφρόνως· modeste.

μετριόφρων, ον· modeste de se sentiens; modestus, a, um.

μετρίως· 1) = μετὰ μετριότητος, moderate. 2) = οὐ πολύ, modice; mediocriter. 3) μετρίως χρῶμαί τινι, modum adhibeo rei.

μέτρον, τό· 1) mensura, -ae, θ. τὰ μέτρα καὶ σταθμά, mensurae et pondera. 2) modus, -i, ἀ. μ. τρῳ τινός χρῶμαι, modum adhibeo rei. μετρο μέτρον (= τέλος) ἐπιτίθημί τινι modum alicujus rei facio, finem facio alicujus rei. μέτρῳ, κατὰ μέτρον, modo ἢ bono metro. 3) metrum, -i, ἀ.

μετωνυμία, ἡ transnominatio, -onis, θ. metonymia, -ae, θ.

μετωνυμικός, ή, όν· ad metonymiam pertinens.

μετωνυμικῶς· per metonymiam.

μετωπηδόν· adversa fronte; in frontem

μετωπιαῖος, α, ον frontosus, a, um.

μετωπίας, ὁ fronto, -onis, ἀ.

μετωπίς, ἡ· frontale -is, οὐ.

μέτωπον, τό· frons, -ntis. θ. ἀνασπῶ τὸ μέτωπον, contraho frontem. τὸ μέτωπον τοῦ οἴκου, frons aedium. μέτωπον τῆς νεώς, frons navis, prora. τὸ μέτωπον τῆς τάξεως μηκύνω, explico frontem aciei.

μέχρι(ς)· 1 usque, usque ad μέχρι Ῥώμης, usque Romam ἢ Romam usque ἀπὸ πρωίας μέχρι ἑσπέρας, usque a mane ad vesperum μέχρι νυκτός, usque ad noctem ἢ ad noctem usque. 2 tenus (μετ' αἰτιατ. μέχρι αὐχένος, colle tenus μέχρι λαβῆς, capulo tenus. 3) μέχρι τοῦδε, adhuc ad hoc. μ. τούτου τοῦ χρόνου (ἐπὶ παρελ.), usque ad id tempus. μέχρι ἐνταῦθα, μέχρι τοῦ σημείου τούτου, hactenus.

μή 1) σύνδ. ne; non α) μὴ λέγε ταῦτα, ne dicas haec, noli haec dicere. μὴ ποίει, ne fac μὴ ποιήσῃς, ne facias. ne feceris. μὴ διαβῇς, ne transieris. ὅρα μὴ ταῦτα ψευδῆ ᾖ, vide ne haec falsa sint. ὅρα φυλάττου, μὴ ποιήσῃς, cave ne facias. β) ἐνόμιζον μὴ βούλεσθαι αὐτόν, putabant eum non habere in animo. ὁ μὴ κύριος, non dominus. γ) δέδοικα μὴ τοῦτο γένηται, vereor ne hoc fiat. φοβοῦμαι μὴ ὁ πατὴρ ἔλθῃ, vereor ne pater veniat φοβοῦμαι μὴ οὐ λάβω. timeo ne non impetrem ἢ ut impetrem δ) οὐ δύναμαι, ἀδύνατός εἰμι, οὐχ οἷός τ' εἰμι μὴ οὐ δοῦναι, non possum non dare ἢ quin dem. οὐ δύναμαι μὴ οὐκ ἐπαινεῖν, non possum non laudare οὐ δύναμαι μὴ οὐ μεμνῆσθαι αὐτοῦ, non possum non meminisse ejus ε) μὴ γένοιτο! ὃ μὴ γένοιτο! absit ut hoc fiat! quod abominor! ς) ἀπαγορεύω μὴ ποιεῖν τοῦτο, veto hoc facere. ἀρνοῦμαι μὴ πράττειν, nego me facere. οὔτε θάλασσα διείργει τὸ μὴ εἶναι πολίτην, neque mare prohibet quominus sit civis 2) σύνδ. ἐρωτηματ. = μήπως; num? μὴ ὀνείρων ἡμᾶς ὑποκριτὰς ὑπείληφε; num nos somniorum interpretes esse statuit? σκοπῶ μη ᾖ, considero num sit. 3) μή μετ' ἄλλων μορίων α) μὴ γάρ, μὴ γάρ γε, μὴ γάρ δή, absit

enim β) μὴ δή, μὴ δῆτα, absit vero. γ) μὴ ὅπως ἀλλὰ non modo non.. sed ne quidam. δ) μὴ ὅτι, ἀλλ' οὐδέ, non dicam sed ne quidem. ε) μὴ οὕτως, ὡ- non tam quam ς μή τι, μή τί γε, μη ὅτι μή τοι. nedum, multo magis. multo minus μὴ ὅτι ἐν τῷ νῦν χρόνῳ, nedum multo minus) his temporibus μή τί γε ἡγεμόνι, nedum (multo magis) principi.

μηδαμῇ· nequaquam

μηδαμινός, ή, όν· nullius pretii; nequam, ἄνθρωπος μηδαμινός, homo nihili.

μηδαμόθεν nulla ex parte.

μηδαμόσε· nullum in locum.

μηδαμοῦ nusquam

μηδαμῶς nullo modo; nequaquam.

μηδέ· neque, nec. μηδέ. μηδέ, neque . neque

Μήδεια ἡ· Medêa, -ae θ.

μηδείς, -μία, -έν nullus a, um. μηδέν, nullum (οὐσ.), nihil. μηδὲ εἷς ne unus quidem. τὸ μηδέν, nihilum. ἐκ τοῦ μηδενός, ex nihilo.

*μηδενίζω· ad nihilum redigo; exstinguo. deleo, ere aliquid.

*μηδενικόν, τό nullum (οὐσ.); nihil. μεῖφ εἶνε ἓν μηδενικόν, nullo numero homo; homo nihili.

*μηδένισις, ἡ, μηδενισμός, ὁ· in nihilum exstinctio.

μηδέποτε· nunquam μ. μηδὲν αἰσχρὸν ποιήσῃς ἐλπίζε λήσειν, nunquam, quum turpe aliquid commiseris, latere spera.

μηδέπω· n ndum; necdum.

μηδεπώποτε nullo tempore.

μηδέτερος, α, ον· neuter, a, um.

μηδετέρως· neutro modo

μηδετέρωσε· neutram in partem.

Μηδία, ἡ· Media, ae.

μηδίζω· Medos imitor.

μηδικός, ή, όν· medicus, a, um. τὸ μηδικὸν μῆλον, malum medicum, citreum τὰ μηδικά, bella Persica οἱ Μῆδοι, Medi, -orum. μηδιστί, Medorum more ἤ Medorum lingua

μηδόλως· nullo modo.

Μήθυμνα, ἡ· Methymna, -ae, θ. Μηθυμναῖος, Methymnaeus. Μηθυμναῖοι, Methymnaei

μηκάομαι -ῶμαι· 1) ἐπὶ προβ. balo, re 2) ἐπὶ αἰγός, mutio, -ire. Πρβλ. μυκάομαι.

μηκάς (αἴξ)· capra quae balat.

μηκασμός, ὁ balatus -us. ἀ.

μηκέτι non amplius; non jam.

μήκιστα longissime.

μήκιστος, η, ον longissimus, a, um.

μῆκος, τό 1) longitudo, -inis θ. εἰς μῆκος αὐξάνομαι, in longitudinem cresco 2) = τὸ περίμηκες, proceritas, -atis θ. 3) ἐπὶ τόπου, χρόνου spatium, -i, οὐ. τὸ τῆς ὁδοῦ μῆκος, viae spatium. *4) νεοελ. κατὰ μῆκος τοῦ ποταμοῦ, secundum fluvium.

μηκύνω longum facio (aliquid); traho aliquid in longum; produco aliquid μηκύνω λόγον, longiorem instituo sermonem. ἵνα μὴ μηκύνω τὸν λόγον, ne longiorem narrationem faciam.

μηκυσμός (φωνηέντων)· productio.

μήκων, ἡ· papaver, -eris, οὐ mecon, -ônis, θ.

μηκωνικός, ή, όν· papavereus a um.

μηκώνιον, τό· meconium, -ii, οὐ. opium, -ii. οὐ.

μηκωνίς (θρίδαξ)· mecônis, -idis, θ.

μηκωνίτης (λίθος) meconites, -ae, ἀ.

μηκωνοειδής, ές· papaveri similis.

μηλέα, ἡ malus -i. θ.

μήλειος, ον· ovinus, a, um.

μήλη, ἡ· specillum, -i οὐ.

Μηλία γῆ terra Melia.

Μηλιάδες, αἱ Meliades nymphae.

Μηλιεύς, ὁ Meliensis, e

μηλίζω colore malum refero.

μήλινος, η, ον melinus, a, um μήλινον ἔλαιον, melinum oleum.

Μήλιος, α, ον ἴδε Μῆλος.

μηλίτης οἶνος· vinum e malis.

μηλοβοτέω -ῶ oves pasco.

μηλοβοτήρ, μηλοβότης, ὁ ovium pastor.

μηλόβοτος, ον· ab ovibus depastus.

μηλοειδής, ές malo similis

μηλοθύτης, ὁ mactator ovium.

μηλολόνθη, ἡ melolonthe, -es, θ.

μηλόμελι, τό· melomeli, οὐ.

1 μῆλον, τό· ovis -is, θ. συνήθ. ἐν τῷ πληθ. μῆλα, pecudes, um. θ

2 μῆλον, τό· malum, -i, οὐ. pomum, -i. οὐ. μετφ. μῆλα παρειῶν, malae, genae.

μηλονομεύς, ὁ· pastor ovium.

μηλοπέπων, ὁ· melo, -onis, ἀ. μηλοπέπονες, melônes.

μηλοπλακοῦς, ὁ· placenta e malis cotoneis ἢ cydoniis

Μῆλος, ἡ· Melus, -i, θ οἱ Μήλιοι, incolae insulae Meli. Μήλιος λιμός, Melia (δηλ. maxima) fames.

μηλοσφαγέω -ῶ oves macto.

μηλοτρόφος, ον· oves alens.

μηλοφορέω -ῶ· poma fero

μηλοφορία, ἡ· ubertas pomorum.

μηλοφόρος, ον pomifer, a, um; pomosus, a, um.

μηλών, ὁ pometum, -i, οὐ.

μηλωτή, ἡ pellis ovina; pellis quaevis; pellis latana

1.**μήν** (**μηνός**), ὁ· 1) mensis, -is, ἀ. τοῦ μηνός, κατὰ μῆνα, singulis mensibus. τρεῖς μῆνας ἐβασίλευσε, tres menses regnavit. μὴν ἐμβόλιμος, mensis intercalaris ἡ πρώτη τοῦ μηνός, Calendae. ἱσταμένου (ἀρχομένου) μηνὸς ἕκτη. die sexto ineuntis mensis. μηνὸς τρίτη φθίνοντος, tertio ante finem die, tertio ante Calendas *2) νεοελ. ἐν Ἀθήναις τῇ 2ᾳ Ὀκτωβρίου, Athenis die secundo mensis Octobris, ante diem sextum Nonas Octobres.

2.**μήν** (ἐπίρ.)· vero; profecto; sane. καὶ μήν, et vero, quin etiam. ἀλλὰ μήν, atqui, enimvero ἀλλὰ μὴν οὐδέ, neque vero, sed neque. καὶ μὴν καί, quin etiam.

†**μηναῖον**, τό menaeum, -i, οὐ.

μήνη, ἡ luna, -ae, θ.

***μηνιαῖον**, τό· merces menstrua; locationis pretium.

μηνιαῖος, α, ον· menstruus, a, um.

μῆνιγξ, ἡ· membrana cerebri.

μῆνις, ἡ· ira permanens.

μηνίσκος, ὁ· lunula, -ae, θ.

μηνίω irascor, -i.

μηνοειδής, ές lunatus, a, um.

μήνυμα, τό· indicium, -ii, οὐ.

μήνυσις, ἡ indicatio, -onis, θ. indicium, -ii, οὐ denuntiatio, -onis, θ. μήνυσιν ποιοῦμαι, indicium facio. μήνυσιν περί τινος ποιοῦμαι, indico de re.

μηνυτέον indicandum est.

μηνυτής, ὁ· index, -icis, ἀ.

μήνυτρον, τό· indicium, -ii, οὐ.

μηνύτωρ ὁ· nuntiator, -oris, ἀ.

μηνύω 1) = δηλῶ, indico, -are. τὸ πρόσωπον μηνύει τὰ ἤθη, vultus indicat mores. 2) μηνύω (= καταμηνύω) τινὰ ἢ τί τινι, indico aliquem ἢ aliquid alicui 3) μηνύω (= ἀναγγέλλω) τι εἴς τινα πρός τινα, nuntio alicui aliquid, certiorem facio aliquem de re, refero ad aliquem de aliqua re. *4) α) = παραγγέλλω, praecipio (-pui.-ere) alicui aliquid ut veniat) β) scribo, significo (-are) alicui aliquid.

μὴ ὅπως, **μὴ ὅτι**· ἴδε **μή**.

μὴ οὐ· ἴδε **μή**.

μήποθεν necunde.

μήποτε ne quando.

μήπου· necubi

μήπω nondum **μήπω γε**. necdum.

μήπως· ne; ne quo modo; ne quo pacto; ne qua.

μηριαῖος, α, ον· feminalis, e.

μήρανθος, ὁ· funiculus, -i, ἀ.

μηρός, ὁ femur, femoris (καὶ feminis), οὐ. οἱ μηροί, femora, -um, πλ.

μηροτραφής,**ές**· in femore nutritus.

μήρυγμα, τό· filum, -i, οὐ.

μηρυκάζω, **μηρυκίζω**, **μηρυκάομαι**, **-ῶμαι**· rumino, -are **μηρυκίζων**, ruminalis *****μηρυκάζοντα**, ruminalia

μηρυκισμός, ὁ· ruminatio, -onis, θ.

μηρύομαι· contraho (aliquid).

μήτε· neque, nec. μήτε.. μήτε, nec.. nec.

μήτηρ, ἡ· mater, -tris θ. γῆ μήτηρ, mater terra. ἡ μήτηρ τῶν θεῶν (ἡ Κυβέλη), mater deum, magna mater.

μή τι· nedum.

μήτις, **μήτι** (γεν. **μήτινος**)· nequis, nequid καὶ nequi. nequae, nequod.

μήτοι· nedum

μήτρα, ἡ· matrix, -icis θ. uterus, -i θ.

μητραδέλφη, **μητράδελφος**, ἡ· matertera, -ae, θ.

μητράδελφος, ὁ· avunculus, -i, ἀ.

μητράζω· matresco, -ere.

μητραλοίας, ὁ matricida, -ae, ἀ.

μητράριον, τό· matercula, -ae, θ.

μήτριος, α, ον, **μητρικός**, ή, όν· maternus, a, um. μητρικὴ ἀγάπη, amor maternus.

μητρικῶς matris more; materno animo.

μητρίς πόλις, χώρα, γῆ· civitas, regio, terra materna.

μητροδίδακτος, ον· a matre doctus.

μητρόθεν· a matre; ex parte matris.

μητροκτονέω -ῶ· matrem occido.

μητροκτονία, ἡ· matricidium, -i, οὐ.

μητροκτόνος, ον· matricida. -ae.
μητρόκτονος, ον a matre interfectus a um.
μητροκωμία, ἡ metrocomia. -ae θ
μητρολίτης, ὁ matricida. -ae, ἀ.
μητρομήτωρ, ἡ· avia materna
μητρομιξία· concubitus cum matre
μητροπάτωρ, ὁ maternus avus
μητρόπολις, ἡ 1 metropolis, -is, θ. caput, -itis οὐ †2 Ecclesia cathedralis, major, episcopalis
μητροπολίτης, ὁ· 1) metropolita. -ae, ἀ. †2 metropolitanus episcopus
**μητροπολιτικός ναός* Ecclesia cathedralis.
μητροπρεπῶς ut matrem decet.
μητρότης, ἡ· matertitas -atis, θ.
μητροφόνος. ον matricida. -ae, θ
μητρυιά, ἡ· noverca, -ae, θ. τῆς μητρυιᾶς, novercalis, e
μητρυιάζω novercor, -ari.
μητρυιός, ὁ· vitricus, -i, ἀ.
μητρυιώδης, ες novercalis, e.
μητρῷον, τό· 1) οἷον τὸ Ἀθήνησι δημόσ. γραμματοφυλάκιον. tabularium -i, οὐ. *2) *νεοελ.* = κατάλογος, matricula, -ae, θ. album, i, οὐ ἐγγράφω εἰς τὸ μητρῷον, in album refero (aliquem).
μητρῷος, α, ον maternus, a, um ἡ μητρῴα οὐσία, res maternae.
μήτρως, ὁ· avunculus maternus.
μηχανάομαι -ῶμαι· 1) machinor (-atus sum, -ari) aliquid. 2) molior (-îtus sum, -iri) aliquid ὁ μηχανώμενος ἢ μηχανησάμενός τι, molîtor, -oris, ἀ.
μηχανή, ἡ· 1) machina, -ae, θ θεὸς ἀπὸ μηχανῆς, deus ex machina μικρὰ μηχανή. machinula, -ae, θ. 2) molimen, -inis, οὐ.
μηχάνημα, τό· 1) mechanema, -atis, οὐ 2) machinamentum, -i, οὐ. 3) molimen, -inis, οὐ.
μηχάνησις, ἡ· 1) machinatio, -onis, θ. 2) molitio -onis, θ.
μηχάνητής, ὁ· 1) machinator, oris, ἀ. 2) molîtor, -oris, ἀ.
μηχανητικός· machinanti peritus.
μηχανικός, ἡ, όν· machinarius, a, um; machinalis, e; mechanicus, a, um. ἡ μηχανική, ars mechanica, ὁ μηχανικός, mechanicus, -i, ἀ.
**μηχανικῶς* sine mente ac ratione; sine judicio. μ. ἔπραξε τοῦτο, stupens, stupore defixus, nihil cogitans id fecit.
μηχανοποιέω-ῶ machinas fabricor.
μηχανοποιΐα machinarum fabricatio
μηχανοποιός, ὁ· machinarum faber; machinator. -oris, ἀ
μηχανορραφέω-ῶ· fraudes excogito.
μηχανορραφία, ἡ· fraudum excogitatio: sutêla, -ae, θ.
μηχανορράφος, ον· fraudis artifex.
μηχανουργός, ὁ machinas fabricans.
μία, ἡ una (γεν. unius).
μιαίνω· 1) inquino, -are, aliquem ἢ aliquid αἵματι μαίνομαι, sanguine inquinor 2) contamino, -are κακουργήματι ἐμιάνθη, se maleficio contaminavit. 3) foedo -are (τὴν κόμην κονίᾳ, crines pulvere). 4 polluo (-ui, -ûtum, -ere) aliquid. μιαίνω τὰ ἱερά sacra polluo. 5 violo ἢ vitio, -are, aliquid.
μεμιασμένος η, ον· inquinatus, contaminatus, pollutus, a, um.
μιαιφονέω -ῶ· contamino me sanguine; polluo me caede.
μιαιφονία, ἡ· contaminatio e caede; caedes nefaria et scelerata; paricidium -ii, οὐ.
μιαιφόνος, ον qui se caede polluit ἢ contaminavit; homicida nefarius; ὁ μιαιφόνος, siccarius, -i, ἀ.
μίανσις, ἡ· pollutio, -onis, θ. contaminatio, -onis, θ.
μιαρία, ἡ impuritas, -atis, θ. sceleritas, -atis, θ.
μιαρόγλωσσος, ον· maledicus a, um.
μιαρός, ά, όν· pollutus, a, um; contaminatus, a, um; foedatus, a um; sceleratus, a, um; scelestus, a, um; impurus, a, um obscenus, a, um.
μιαρότης, ἡ· = μιαρία.
μιαρῶς· pollute; sceleste.
μίασμα, τό· contagium, -ii, οὐ. piaculum, -i, οὐ.
**μιασματικός, ή, όν, μιασματώδης, ες·* contagiosus, a, um.
μιασμός, ὁ· contaminatio, -onis, θ. μιασμοῦ ἐπιδεκτικός, contaminabilis
μιάστωρ, ὁ· contaminator, -oris, ἀ.
μιγάς, ὁ· 1) promiscuus μιγάδες, hominum colluvies homines promiscue convenae. *2) *νεοελ.* ὁ, ἡ, μιγάς, mixtus, mixticius, a; bigener, -era
μίγδα, μίγδην· mixtim φύρδην μίγδην, confuse; perturbate; promiscue.
μίγμα, τό· 1) mixtura. -ae, θ. per-

mixtio, onis, θ. *2) μετφ. ὁ βίος μῖγμα λύπης καὶ χαρᾶς ἐστι, totam vitam miscent dolor et gaudium

μίγνυμι, μιγνύω, μίσγω (νεοελ. σμίγω): misceo, permisceo (-cui, mixtum, -ere alicui aliquid ἢ aliquid aliqua re (οἶνον ὕδατι, vinum aquâ. **μίγνυμαι** me misceo ἢ misceor, -eri; alicui ἢ cum aliquo. ἐμίχθην, μεμιγμαι, mixtus sum. μεμιγμένος, η, ον mixtus ἢ permixtus, a, um

Μιθριδάτης, ὁ Mithridâtes, -is, ἀ.

Μιθριδατικός, Mithridaticus, a, um.

μικκός, ά, όν· parvus, a, um.

*μικραίνω ἴδε **μικρύνω.**

μικροβασιλεία, ἡ· parvum regnum

μικροβασιλεύς, ὁ· regulus. -i, ἀ.

μικρόβιος, ον breve tempus vivens; brevis aevi.

μικρογραφέω -ῶ vocali o scribo

μικρογραφία, ἡ 1 scriptio vocali o. *2) νεοελ. tabella minor.

μικρογράφος, ὁ qui pingit minoribus tabellis.

μικροδοσία, ἡ· donatio exigua.

μικρόδουλος, ὁ servus parvus.

μικροθυμία, ἡ· pusillus animus.

μικρόθυμος, ον· pusillanimis, e.

μικροκέφαλος, ον exiguum habens caput.

μικροκλέπτης, ὁ fur rerum minutarum.

μικρόκομψος, ον parum concinnus.

μικρόκοσμος, ὁ· parvus mundus.

μικρολογέω -ῶ καὶ συνηθ. **μικρολογέομαι -οῦμαι·** 1) minute dico, disputo de rebus exiguis et nullius momenti; 2) sordide et parce facio

μικρολογία, ἡ· 1) minutiloquium, -ii, οὐ. 2) parsimonia sordida; avaritia, -ae, θ.

μικρολόγος, ον· 1) res parvas magni aestimans. 2) sordidus, praeparcus, a, um.

μικρομελής· parva habens membra.

μικρομέρεια, ἡ· tenuitas partium.

μικρομερής, ές· parvis partibus constans.

μικρόμματος· parvos oculos habens.

μικρόν ἴδε **μικρός.**

*μικρόνοια, ἡ·** hebes ingenium; tenuis ingenui vena. ἴδε **εὐφυΐα.**

*μικρόνους, ουν·** homo hebeti ingenio.

μικροποιέω -ῶ· minuo (aliquid).

μικροπολίτης· parvae urbis civis.

***μικροπονηρία**, ἡ· astutia, -ae, θ. fallacia, -ae, θ.

***μικροπόνηρος, ον** astutus (a, um); veterator; fallaciarum machinator.

μικρόπους parvos pedes habens.

μικροπρέπεια, ἡ· illiberalitas, -atis, θ. sordes, -ium θ πλ.

μικροπρεπής, ές· sordidus, a, um; illiberalis, e. μικροπρεπής εἰμι, sordeo, -ere.

μικροπρεπῶς· sordide; illiberaliter.

μικροπρόσωπος, ον· faciem parvam habens

μικροπτέρυξ· parvas ales habens.

μικρόρραξ, μικρόρρωξ· parvos acinos habens

μικρόρριν **μικρόρρις, ὁ, ἡ·** parvum nasum habens.

μικρός, ἢ σμικρός), ά, όν·1) parvus, a, um μικρὸν σῶμα, parvum corpus. μικρόν ἐστι, parvum hoc est. 2) paulus, a, um. μικρὸν διαφέρει, paulum interest. μικρῷ μείζων, paulo major. μετὰ μικρόν, paulo post. μικρῷ πρότερον, paulo ante. 3) exiguus, a, um. μικρὸν μέρος, exigua pars. μικρὰ οἰκία, exigua (angusta) domus. 4) = λεπτός, minutus. a, um κατὰ μικρὰ ποιῶ τι, minuo aliquid 5) μικρός τις, πάνυ μικρός, parvulus, a, um; paululus, a, um. μικρά τις ὁδός, paulula via μικρόν τι ἐλλείπει, paululum deest. μικρῷ τινι χεῖρον, paululo deterius. ὁ μικρὸς (τὸ παιδίον), parvulus, -i, ἀ. 6) **μικρόν** (ἐπίρ.) parum; paulum. μικρόν τι, paululum. κατὰ μικρόν, paulatim. 7) παρὰ μικρόν, μικροῦ δεῖν, prope, propemodum. παρὰ μικρὸν ἐτράπη, prope erat ut pelleretur. 8) συγκρ. μικρότερος, α, ον, minor, -us (-oris). ὑπερθ. μικρότατος, η, ον, minimus, a, um. *9) φράσεις νεοελ. α) μικρὸν πνεῦμα, mediocre ingenium. μικρὸς πυρετός, levis febricula. μικρὰ πλάνη, levis error. μικρὰ ἀμφιβολία, levis dubitatio. β) δι' ὑποκορ. μικρὸν βιβλίον, libellus. μικρὸς κῆπος, hortulus. γ) ἐπὶ καταγ. μικρὸς (= ταπεινός) ἄνθρωπος, parvus, humilis homo. δ) τὰ μικρὰ (τῶν ζῴων) catuli, pulli. -orum. ἀ. πλ. ε) ἐν μικρῷ, εἰς μικρόν· in parvo, in pa-

sillo. ς) πρὸ μικροῦ, modo; nuperrime; proxime.

μικροσκελής,ές parva habens crura.

μικρόσοφος ον sciolus.

μικρόστομος,ον os parvum habens.

μικρόσχημος, ον parvus habitu; parvum habitum habens.

μικροτέχνης, ὁ vilis artifex.

μικρότης, ἡ parvitas, -atis, θ. exiguitas, -atis, θ. pusillitas, -atis, θ.

μικρότριχος breves pilos habens.

μικρόφθαλμος parvos oculos habens

μικροφιλοτιμία ἡ gloriae captatio e rebus frivolis.

μικροφιλότιμος, ον e rebus frivolis gloriam captans.

μικροφροσύνη, ἡ pusillanimitas.

μικρόφρων, ον pusillanimis, e.

μικροφυής, ές pusillus, a, um.

μικροφυΐα, ἡ parvitas a natura; pusillitas, -atis, θ.

μικρόφυλλος,ον parva habens folia.

μικροφωνία, ἡ exilitas vocis.

μικρόφωνος exilem vocem habens.

μικρόχρονος, ον brevis temporis.

μικρόχωρος parvum solum habens.

μικροψυχέω -ῶ pusillo animo sum; pusillanimis sum.

μικροψυχία,ἡ pusillanimitas,-atis.

μικρόψυχος, ον pusillanimis, e.

μικρύνω (ἢ **σμικρύνω**) parvum aliquid reddo; minuo ἢ imminuo (-ui, -ere) aliquid.

μικρῶς parvum; leviter.

μικτέον miscendum est

μικτός, ή, όν mixtus, a, um.

μῖλαξ, ἡ taxus, -i, θ.

Μίλητος, ἡ Milêtus, -i, θ. **Μιλήσιος**, Milesius, a, um. **οἱ Μιλήσιοι**, Milesii, -orum, ἀ. πλ.

μιλιάζω per milliaria dimetior.

μιλιάριον, τό spatium mille passuum, milliarium, -ii, ὀ.

μιλιασμός dimensio per milliaria.

μίλιον, τό mille passus; milliarium -ii, οὐ. τρία μίλια ἀπὸ τῆς πόλεως στρατοπεδευσάμενος, ab urbe tria millia passuum castris positis.

μιλτεῖον, τό vas minio plenum.

μίλτειος, α, ον e minio factus.

μίλτινος, η, ον miniaceus, a, um

μίλτος, ἡ rubrica (δηλ. terra); minium, -ii, οὐ.

μιλτόω -ῶ rubricâ tingo (aliquid); minio, -are, aliquid. **μεμιλτωμένος, η, ον**, miniatus, a, um; rubricatus, a, um

μιλτώδης, ες rubricosus, a, um.

μιλτωρυχία, ἡ miniaria, -ae, θ.

μιλτωτός, ή, όν miniatus, a, um; rubricatus, a, um.

μιμαίκυλον, τό fragum, -i, οὐ.

μιμέομαι -οῦμαι imitor (-atus sum, -ari) aliquem ἢ aliquid (σπ. alicui).

μιμηλός, ή, όν imitans, -ntis; imitandi peritus, a, um. μιμηλὴ τέχνη, imitandi ars.

μίμημα, τό imitamen, -inis, οὐ. imitamentum, -i, οὐ.

μίμησις, ἡ imitatio, -onis, θ.

μιμητέος, α, ον imitandus a, um. μιμητέον, imitandum est.

μιμητής, ὁ imitator, -oris, ἀ.

μιμητικός, ή, όν imitandi peritus, a, um. ἡ μιμητικὴ (δηλ. τέχνη), imitandi peritia, imitatrix ars. τὸ μιμητικόν, imitatio, -onis, θ.

μιμητικῶς imitando.

μιμητός, ή, όν imitabilis, e.

μιμικός, ή, όν mimicus, a, um.

μιμνήσκω in memoriam revoco, συνήθ. **μιμνήσκομαι (μνησθήσομαι, ἐμνήσθην)** τινός, recordor (-atus sum, -ari) aliquid; ἴδε **μέμνημαι**.

μιμογράφος, ὁ qui mimos scribit.

μιμολόγος mimulus ἢ mimus, -i, ἀ.

μῖμος, ὁ 1) = μιμητής, imitator, -oris, ἀ. histrio, -onis, ἀ. μῖμος γελοίων, scurra, -ae, ἀ. 2) = μίμησις, imitatio, -onis, ἀ. 3) σατυρ. κωμῳδ. mimus, -i, ἀ.

μιμώ, ἡ simia, -ae, θ.

μιμῳδός, ὁ mimi cantor.

Μινύαι, οἱ Minyae, -arum, πλ. **Μινύειος, α, ον**, Minyeius, a, um.

μίνυον, τό minium, -i, οὐ.

μινυρίζω minurio, -ire.

μινυρισμός, ὁ minuritio, -onis, θ.

Μίνως, ὁ Minos, -ôis, ἀ. **Μινῷος**, a, um, Minôus, a, um.

Μινώταυρος, ὁ Minotaurus, -i, ἀ.

μίξ mistim; promiscue.

μιξάνθρωπος semihomo; semivir.

μιξέλληνες,οἱ semigraeci,-orum, πλ.

μίξις, ἡ 1) mixtio, -onis, θ mixtura, -ae, θ. 2) concubitus, -us, ἀ.

μιξοβάρβαρος, ον semibarbarus. μιξολόγος semisermo, -onis, θ.

μιξογέρμανος semigermanus.
μιξόθηρ μιξόθηρος· semihomo.
μιξόθριξ, ὁ, ἡ· semicânus, a um
μιξόλευκος, ον· albo distinctus.
μιξολύδιος· semi Lydius
μιξολυδιστί semi Lydio more.
μιξοπάρθενος semivirgo
μιξοπόλιος, ον semicanus, a, um
μιξοφρύγιος semi-Phrygius.
μιξοφυής ές mixtae naturae.
μισαγαθία, ἡ· odium bonorum
μισάγαθος, ον qui bonos odit.
μισαδελφία, ἡ fratris odium.
μισάδελφος, ον· qui fratrem odit.
μισαθήναιος Atheniensium osor
μισαλάζων, ον· osor arogantiae.
μισαλληλία, ἡ· odium mutuum.
μισάλληλοι, οἱ, αἱ· qui se mutuo odio prosequantur.
*μισαλλοδοξία, ἡ· odium opinionum aliorum de rebus divinis.
*μισαλλόδοξος aliorum de rebus divinis opiniones haud leniter ferens.
μισανθρωπέω -ῶ· homines odi
μισανθρωπία, ἡ 1) odium hominum *2) νεολ. morositas, atis, θ.
μισάνθρωπος, ον· 1) hominum osor. *2) νεολ. morosus, a um.
μισαργυρία ἡ contemptus pecuniae
μισάρετος ον· qui virtutem odit
μισγάγκεια, ἡ· convallis -is, e.
μίσγω (κ. σμίγω)· misceo, -ere
μίσγομαι (κ. σμίγομαι) misceor, -eri ἴδε μίγνυμι.
μισέλλην, ὁ, ἡ Graecorum osor.
*μισελληνισμός· odium in Graecos.
μισέω -ῶ· odi (aliquem ἢ aliquid). odio prosequor (aliquem); infensus sum in aliquem; aliquem odio dignum habeo. ἰσχυρόν odio flagro in aliquem. μισῶ σε τῆς ἀναιδείας, odi te ob impudentiam tuam. μισοῦμεν ἀλλήλους, odium mihi cum aliquo est. μισοῦμαι, in invidia, in odio sum, in odio venio ἢ vocor; invidiam, odium subeo; invidiae, odio sum alicui.
μίσημα, τό odium, -ii, οὐ.
Μισηνόν, τό· Misénum, -i, οὐ.
μισητής, ὁ· osor, -oris, ἀ.
μισητός, ή, όν· odiosus, a, um; invisus, a, um.
μισητῶς odiose.
μισθαποδοσία, ἡ· mercedis solutio.
μισθαποδότης qui mercedem solvit.

μισθάριον, τό· mercedula, -ae, θ
μισθαρνέω -ῶ mercede operam meam loco; mercedem capio; stipendium capio
μισθάρνης, ὁ· mercenarius, -ii, ἀ.
μισθαρνία, ἡ mercedis acceptio
μίσθιος, α, ον· mercenarius, a, um
μισθοδοσία, ἡ mercedis solutio.
μισθοδοτέω -ῶ mercedem do ἢ solvo. μισθοδοτοῦμαι, mercedem fero
μισθοδότης qui mercedem solvit
μισθός 1 merces -edis, θ. ἐπὶ μισθῷ, mercede ἐπὶ μισθῷ συνοῦσα, conducta mercede. ὁ μισθὸς τοῦ διδασκάλου, merces magistri. 2 γερουσίας μ. salarium, -ii, οὐ 3) στρατ μ. stipendium, -ii, οὐ. τὸν μισθὸν ἀποδίδωμι τοῖς στρατιώταις, stipendium do (numero, persolvo) militibus
μισθοφορά, ἡ· stipendium, -ii, οὐ.
μισθοφορέω -ῶ· mercedem capio μισθοφορῶ τινι ἢ παρά τινι, stipendior alicui, mercede apud aliquem milito. μισθοφορεῖν παύομαι, stipendia emerior.
μισθοφόρος, ον· mercenarius, a, um; stipendiarius, a, um οἱ μισθοφόροι, mercenarii milites
μισθόω -ῶ· mercede loco ἢ ἁπλ. loco (-avi, -are) aliquem ἢ aliquid.
μισθοῦμαί τι, (mercede) conduco (-xi, -ere aliquid. ἐμισθώσατο οἰκίαν εἰς ἐνιαυτόν, conduxit habitationem in annum μισθοῦμαί τινα, (mercede) conduco aliquem. μεμισθωμένος, η, ον, conductus, a, um. ὁ μισθῶν, locator, -oris ἀ.
μίσθωμα, τό· merces, -edis, θ. merces habitationum.
μισθώσιμος, ον· locaticius, a, um
μίσθωσις, ἡ· 1) locatio, -onis, θ. 2) conductio, -onis, θ.
μισθωτής, ὁ· conductor, -oris, ἀ
μισθωτός, ή, όν· mercenarius a, um. οἱ μισθωτοὶ στρατ. mercenarii milites ὁ μισθωτός, mercenarius, -ii, ἀ.
μισθώτρια, ἡ· mercenaria, -ae, θ
μισοβάρβαρος ὁ osor barbarorum
μισοβασιλεύς, ὁ· osor regum.
μισόγαμος, ον nuptiis inimicus.
μισογέλως· a risu abhorrens.
μισογύνης· osor mulierum.
μισογυνεία, ἡ· odium in mulieres
μισόδημος· osor populi
μισόδικος, ον litium osor.

μισόθεος, ον deum (deos) exosus.
μισοινία, ἡ odium vini.
μίσοινος, ον abstemius. a, um.
μισοκαλία, ἡ odium honesti.
μισόκαλος, ον osor honesti.
μισοκερδής lucrifuga.
μισολάκων Lacedaemoniis inimicus
μισολογία, ἡ odium literarum
μισόλογος osor literarum
μισοξενία, ἡ odium peregrinorum.
μισόξενος osor peregrinorum.
μισόπαις osor liberorum.
μισοπάρθενος virginibus inimicus.
μισοπάτωρ patri inimicus
μισοπέρσης Persis infestus.
μισοπόλεμος alienus a bello.
μισόπολις urbi inimicus
μισοπονέω -ῶ odi labores.
μισοπονηρία, ἡ odium improbitatis.
μισοπόνηρος qui improbos odit.
μισοπονία ἡ odium laboris.
μισόπονος, ον laborem fugiens.
μισόπτωχος qui mendicos odit.
μισοπώγων osor barbae.
μισορωμαῖος Romanis inimicus.
μῖσος, τό odium, -ii, οὐ. μῖσος ἔχω τινός, odi aliquem. ἐν μίσει τινὶ εἰμι. odio ἢ in odio apud aliquem sum.
μισόσοφος, ον osor sapientiae.
μισοστρατιώτης osor militum
μισοτεκνία, ἡ odium liberorum.
μισότεκνος liberorum osor.
μισοτύραννος osor tyrannorum.
μισοφιλόλογος abhorrens a studiis literatum.
μισόφιλος qui amicos aversatur.
μισόφροντις curas fugiens.
μισόχρηστος, ον bonorum osor
μισοχριστιανός qui Christianos odit
μισόχριστος qui Christum odit.
μισοψευδής qui mendacium odit
μίσχος, ὁ pediculus, -i, ἀ.
μίτος, ὁ licium, -ii; filum, -i, οὐ.
μιτόω -ῶ licia tendo.
μίτρα, ἡ mitra, -ae. θ.
μιτροφόρος, ον mitratus, a, um.
μιτρίον, τό mitrula, mitella, -ae, θ.
μιτροφορέω -ῶ mitram gesto.
μίτυλος, ον mutilus a, um.
μνάα -ᾶ, ἡ mina, -ae. θ.
μναaῖος, α, ον minae pretium habens.
μνάομαι -ῶμαι uxorem peto.
μνεία, ἡ mentio, -onis, θ. μνείαν ποιοῦμαί τινος, mentionem rei ἢ de re facio.

μνῆμα, τό 1) monumentum, -i, οὐ. 2) sepulcrum, -i, οὐ.
μνημάτιον, τό parvum monumentum.
μνημεῖον, τό 1) monumentum, -i, οὐ. 2) sepulcrum, -i, οὐ.
μνήμη, ἡ 1) memoria, -ae, θ. διαφεύγει μου τὴν μνήμην, memoriam meam fugit. διὰ μνήμης ἔχω τι, in memoria habeo aliquid. ἐφ' ὅσον ἡ μνήμη τῶν ἀνθρώπων ἐφικνεῖται, post hominum memoriam. ἀπὸ μνήμης, memoriter. μνήμης χάριν, monumenti causa. 2) = τὸ μνημονικόν, memoria.
μνημόνευμα quod memoria tenetur.
μνημονευτικός ή, όν memoralis e.
μνημονεύω τινός ἢ τι memoro (-avi -are) aliquem ἢ aliquid ***μνημονεύομαι***, memoror, celebror (-atus sum, ari). μνημονευμένος, memoratus, a, um.
μνημονικός, ή, όν 1) memoriosus. a, um. 2) = μνημονικὸν ἔχων, memor, -oris. 3) ***τὸ μνημονικόν***, memoria, -ae, θ. τοσοῦτον μνημονικὸν ἔχει, tanta memoria est
μνημοσύνη, ἡ memoria, -ae, θ. Κύριον Mnemosyne, -es θ.
μνημόσυνον, τό 1) monumentum, -i, οὐ. μνημόσυνον ἀγάπης, monumentum amoris. 2) memoraculum, -i, οὐ.
μνήμων, ον memor, -oris. μνήμων τῆς ἀρετῆς, memor virtutis.
μνησίθεος, ον dei memor.
μνησικακέω -ῶ mali ἢ injuriae acceptae memor sum
μνησικακία, ἡ injuriarum memoria.
μνησίκακος, ον injuriae acceptae memor.
μνησικάκως animo injuriarum memori.
μνηστεία, ἡ 1) petitio uxoris. 2) petitio honorum 3) = μνήστευσις.
μνήστειρα, ἡ pronuba, -ae, θ.
μνήστευσις, ἡ petitio uxoris; sponsio, -onis, θ. sponsialia, -ium ἀ. πλ.
μνηστεύω 1) nuptias ambio; uxorem peto. *μεταφ.* ambio aliquid. ὁ πένης μνηστεύει (= ζητεῖ) τὴν τύχην, pauper fortunam ambit. 2) μνηστεύω τὴν θυγατέρα τινί. filiam alicui spondeo ἢ despondeo. ***μνηστεύομαί*** τινι, despondeo mihi aliquem. *3) *νεοελ* (ἐπὶ γυν. καὶ ἀνδρός). filium ἢ filiam alicui spondeo ἢ despondeo (-si, -nsum,

-ετε). μνηστεύομαι, despondeo mihi aliquem ἢ aliquam.
μνηστή, ἡ· sponsa, -ae, θ.
μνηστήρ, ὁ· 1) procus, -i. ἀ. οἱ μνηστῆρες τῆς Πηνελόπης, proci Penelopes. 2) sponsus. -i, ἀ.
μνηστηροφονία, ἡ· procorum caedes.
μνῆστις, ἡ· memoria, -ae. θ
μογγός, όν qui voce est obtusa
μογέω -ῶ laboro, -are
μογιλάλος, ον· mutus, a, um.
μόγις· aegre; vix.
μόδιος, ὁ· modius, -ii, ἀ.
μοθωνία, ἡ· vernilitas, -atis, θ.
μοθωνικός, ή, όν· insolens, -ntis
μοῖρα, ἡ 1) = μέρος μερίδιον, pars, -rtis, θ. portio -onis, θ. 2) μαθηματ. gradus, -us, ἀ. 3) ἐν μοίρᾳ τινός (= ἀντί τινος), vice alicujus, in loco alicujus, instar alicujus. ἐν φαρμάκου μοίρᾳ, vice medicamenti. ἐν μοίρᾳ τινὸς τάττω, in loco alicujus censeo, loco alicujus habeo. ἐν πολεμίου μοίρᾳ, instar hostis. 4) = τιμή. honor, -oris, ἀ. aestimatio, -onis, θ ἐν μοίρᾳ εἶναι, honoratum esse. 5) = τύχη, sors, -rtis, θ. 6) = εἱμαρμένη, fatum, -i, οὐ. θεία μοῖρα, fatum, providentia divinia. 7) Μοῖρα. Parca. Μοῖραι, Parcae.
μοιράζω· divido (-si, -ere), partior (-itus sum, -iri) aliquid.
μοιραῖος, α, ον· fatalis, e. μοιραία ἀνάγκη, fatalis necessitas.
μοιραίως· fataliter; fato.
μοιράω ῶ = μοιράζω.
μοιχαλίς, ἡ· adultera, m o e c h a -ae, θ.
μοιχεία, ἡ· adulterium, -ii, οὐ. stuprum, -i, οὐ.
μοιχευτής, ὁ adulter, -i, ἀ.
μοιχεύτρια, ἡ· adultera, -ae, θ.
μοιχεύω moechor, -ari, adultero (aliquam); adulterium facio committo cum aliena uxore; stupro (aliquam). **μοιχεύομαι,** adulterio vitior, stupror (ab aliquo); moechis me do stuprandam; moechis me postituo.
μοιχίδιος, α, ον· adulterinus, a, um.
μοιχικός, ή, όν· in adulteria pronus.
μοιχικῶς adulterorum more
μοιχογέννητος· ex adulterio natus
μοιχός, ὁ· adulter, -eri, ἀ. m o e c h u s, -i, ἀ.
μολγός (= πήρα)· bulga; culeus.
μόλιβος· κτλ. ἰδὲ **μόλυβδος**, κτλ.
μόλις aegre; vix.
Μολοσσία, Μολοσσίς, ἡ· Molossis, -idis θ **οἱ Μολοσσοί,** Molossi -orum, πλ. **Μολοσσικός,** Molossicus, a, um.
μολόχη, ἡ· malva, -ae, θ.
μολπάζω canto, -are.
μολπαστής, ὁ· cantor -oris, ἀ.
μολπή, ἡ· cantus cum saltatione.
μολπηστής, ὁ· cantor, -oris, ἀ.
μολύβδαινα, ἡ plumbago, -inis, θ.
μολύβδεος -οῦς, ῆ, οῦν· plumbeus, a, um; plumbatus, a um.
μολυβδικός, ή όν· plumbarius, a, um.
μολύβδινος, η, ον = μολύβδεος -οῦς.
μολυβδίς, ἡ· plumbum -i, οὐ.
μολυβδοειδής, ές plumbo similis.
μόλυβδος, ὁ· plumbum, -i, οὐ.
μολυβδουργός, ὁ plumbarius, ii, ἀ.
μολυβδοχοέω -ῶ· plumbum fundo.
μολυβδόχροος -ους, -ουν plumbi colorem habens
μολυβδώδης, ες· plumbosus, a, um.
μολυβδόω -ῶ· plumbo (aliquid).
μολύβδωμα, τό· opus e plumbo.
μολύβδωσις, ἡ plumbatura, -ae, θ.
μολυβδωτός, ή, όν plumbatus, a um.
μόλυνσις, ἡ· inquinatio, -onis, θ.
μολύνω· 1) polluo (-ui, -utum, -ere) aliquid. μετφ. μολύνω (= διαφθείρω) τινά, polluo aliquam (virginem). 2) inquino, -are, aliquem ἢ aliquid. **μολύνομαί** τινι, me inquino ἢ inquinor aliqua re (κακίᾳ, vitiis). **μεμολυσμένος, η, ον,** inquinatus, a, um. 3) contamino, -are
μόλυσμα, τό 1) = κηλίς, macula, -ae, θ. *2) contaminatio, -onis, θ. contagium -i, οὐ. piaculum, -i, οὐ.
μολυσματώδης, ες· inquinatus, a, um
μολυσμός, ὁ· inquinatio, -onis, θ.
μομφή, ἡ· 1) = μεμψιμοιρία, querela, querimonia, -ae, θ. 2) = ψόγος, reprehensio, -onis, θ. καὶ ἰσχυρ. vituperatio, -onis, θ.
μοναδικός, ή, όν· singularis, e.
μονάζω· solitariam vitam ago; solus dego. μονάζων, ουσα, ον, solitarius, a, um. τὸ μονάζειν, solitas, -atis, θ.
μοναξία, ἡ· solitudo, -inis, θ. solitas, -atis θ.
μοναρχέω -ῶ· solus impero; solus dominor; **μοναρχοῦμαι,** unius imperio subeo.

μονάρχης, ὁ· rex; summus princeps; dominus; dominator, -oris, ἀ.

μοναρχία, ἡ unius imperium; imperium singulare; unius dominatus; regium imperium; θ.

μοναρχικός, ή, όν· regius, a, um. μ. πολιτεία civitas quae ab uno regitur. οἱ μοναρχικοί, qui regio imperio favent.

μοναρχικῶς· regie.

μονάς ἡ 1) unitas, -atis, θ. unio, -onis, θ. 2 φιλοσοφ. monas, -adis, θ.

μονασμός, ὁ vita solitaria.

μοναστηριακός, ή, όν· monasterialis, e.

μοναστήριον, τό monasterium, -ii, οὐ.

μοναστής. ὁ· monachus, -i, οὐ.

μοναστικός, ή, όν· monasterialis, e.

μονάστρια, ἡ· monastria -ae, θ.

μοναυλέω -ῶ· monauliter sono.

μοναυλία, ἡ· vita solitaria, caelibatus, -us, ἀ.

μοναύλιον, τό· monaulos, -i, ἀ.

μοναχῇ· unice; singulariter.

μοναχή, ἡ monacha, -ae, θ.

μοναχικός, ή, όν· monasticus, a, um; monachicus, a, um.

μοναχός ὁ monachus, -i,

μοναχοῦ· uno tantum modo.

μοναχῶς· uno modo.

μονή, ἡ· 1) mansio, -onis, θ. † 2) monasterium, ii, οὐ.

μονήμερος, ον· unius diei.

μονήρης, ες solitarius, a, um; singularis, e.

μόνιμος, ον stabilis, e; immobilis, e; firmus, a, um. τὸ μόνιμον, stabilitas, -atis, θ.

μονιμότης. ἡ· stabilitas, atis, θ. immobilitas -atis, θ.

μονίμως· stabiliter.

μονοβάμων, ον· solus incedens.

μονόβιβλος, ον· uno constans libro.

μονογαμέω -ῶ semel tantum uxorem duco.

μονογαμία, ἡ· monogamia, -ae, θ.

μονόγαμος, ὁ· monogamus, -i, ἀ.

μονογενής ές· unicus, a, um. μ. υἱός, unicus gnatus. μ. θυγάτηρ, unica filia.

μονόγραμμα, τό· monogramma, -atis, οὐ.

μονοδάκτυλος, ον· unum digitum habens.

μονόδους· unum dentem habens.

μονοείδεια, ἡ uniformitas, -atis, θ.

μονοειδής. ές uniformis, e.

μονοειδῶς· uniformiter

μονόζυγος, ον unijugus. a. um.

μονοήμερος. ον unius diei

μονόθυρος, ον uniforis: univalvis.

μονοκάλαμος, ον· unicalamus, a, um.

μονόκαυλος, ον· unicaulis. e.

μονοκέρατος, ον· unicornis, e.

μονόκερως, ὁ unicornus -i, ἀ monoceros. -ôtis, ἀ.

μονόκλωνος, ον monoclônos on.

μονοκοιτέω -ῶ· solus cubo

μονοκόνδυλος· unum nodum habens.

μονοκρατορέω -ῶ solus impero.

μονοκρατορία, ἡ· unius imperium.

μονοκράτωρ, ὁ· solus imperium obtinens.

μονόκροτος ναῦς· navis quae uno remorum ordine impellitur.

μονολεκτικῶς· uno nomine.

μονόλιθος ον· monolithus a um.

μονολογία. ἡ· soliloquium -ii οὐ.

μονόλογος ἐν θεάτρῳ ·canticum i, οὐ.

μονόλυκος, ὁ lupus solitarius.

μονομαχέω -ῶ· singulari certamini pugno.

μονομαχία, ἡ· 1) ἐν ἀμφθ gladiatura, -ae, θ. 2) singulare certamen. εἰς μ. καλῶ, ad singulare certamen provoco aliquem

μονομαχικός gladiatorius. a, um.

μονομαχικῶς. gladiatorie

μονομάχος (ἐν ἀμφιθ.) gradiator, -oris, ἀ. οἱ μονομάχοι, gladiatores ἀγῶνα μονομάχων παρέχω, gladiatores do. ὁ τῶν μονομάχων μισθός, gladiatorium, -ii, οὐ

μονομερής. ές· 1) unius partis; simplex -icis. *2) μ. κρίσις, judicium rem ab una tantum parte spectans. μ. παιδεύσεως ἔτυχεν, in uno tantum doctrinae genere versatus est.

μονομερῶς κρίνω. ἐξετάζω· judico rem ab una tantum parte spectata.

μονόφθαλμος, ον· unoculus, a, um.

μόνον· 1) solum; modo οὐ μόνον, ἀλλὰ καί, non solum ἢ non modo, sed etiam. οὐ μόνον, ἀλλά, non solum ἢ non modo, sed. οὐ μόνον οὔ, ἀλλ' οὐδέ, non modo non, sed ne quidem. μόνον ὅρα, vide modo. εἰ μόνον si modo, dummodo. 2) tantum τῷ ὀνό-

ματι μόνον, nomine tantum. ὅσον μόνον tantum quod. ὅσον μόνον ἦλθον, καὶ μοι παρὰ σοῦ ἐπιστολὴ ἐδόθη, tantum quod veneram, quam mihi a te litterae datae sunt. μόνον οὐκ, μόνον οὐχί, tantum non. 3) duntaxat.

μονονού, μονονουχί· tantum non; fere.

μονόξυλον, τό· linter -tris, θ πλοῖα μονόξυλα, lintres ex uno ligno (arboris trunco) cavatae.

μονόπαις, ὁ, ἡ unigena, ae.

μονοπάτιον, τό· semita, -ae, θ.

μονόπελμος, ον· monosolis, e.

μονόπλευρος· unum latum habens.

μονοπόδιον, τό· monopodium,-ii οὐ.

μονόπους, ουν· monopodius, a, um

μονόπτερος, ον· monopteros, on.

μονοπωλεῖον, τό· monopolium -ii,οὐ.

μονοπώλης, ὁ monopôla, -ae, ἀ.

μονοπώλιον, τό· = μονοπωλεῖον.

μονόρριζος· unam radicem habens.

μονόρρυθμος, ον· rhythmi unius.

μόνορχις, ὁ· unitestis -is ἀ.

μόνος, η, ον· 1) solus, a, um (γ. solius, δ. soli). μόνος (ἐκ) πάντων, solus ex (de) omnibus, solus omnium. αὐτὸ τοῦτο μόνον, solum hoc. 2) unus, a, um. (γ. unius, δ. uni). οὗτος μόνος, hic unus τοῦτο μόνον οἶδα, unum hoc scio. μόνοι οἱ Σηκουανοί, uni Sequani. 3) ὁ μόνος, unicus, a, um. ὁ μόνος υἱός, unicus gnatus· ἡ μόνη ἐσθής, unica vestis. ὁ μόνος (= πάντων ἄριστος) στρατηγός, unicus imperator. *4) νεοελ. μόνος ἐγώ, nemo praeter me. μόνος μου, ego ipse, μόνος σου, tu ipse. μόνος του, ille ipse. 6) *μόνον* ἐπίρ. ἴδε τὴν λέξιν.

μονοσάνδαλος· uno calceo indutus

μονοσέβαστος ον, μονόσεπτος, ον· unice reverendus, a, um

μονοσιτέω -ῶ semel per diem cibum sumo ἢ solus edo.

μονόσιτος, ον· qui semel per diem cibum capit.

μονόστεγος, ον· unam contignationem habens.

μονόστεος, ον· uno osse constans

μονόστιχον, τό· monostichum, -i, οὐ.

μονόστομος· unam habens aciem.

μονοσύλλαβος, ον monosyllabus, a, um.

μονότεκνος· unam prolem habens.

μονότης, ἡ· 1) unitas, -atis, θ. 2) vita caelebs, caelibatus, us, ἀ

μονοτοκέω -ῶ unam prolem edo.

μονοτόκος, ον· unam prolem edens.

μονοτονία, ἡ unus idemque tenor; una spiritûs ac soni intentio. μεταφ. nulla varietas

μονότονος, ον uno tenore procedens; unum modo sonum habens, μεταφ omni varietate carens μ. λόγος, unius tenoris oratio: oratio nulla varietate homines oblectans. μ. βίος, vitae genus semper idem. **τὸ μονότονον*, nulla varietas; idem semper genus vivendi.

μονοτόνως· eodem tenore μεταφ. sine ulla varietate; eodem semper modo.

μονοτρίγλυφος· monotriglyphus.

μονότροπος, ον 1) unius modi; simplex, -icis. 2) solitarius a, um.

μονοτρόπως· uno ac singulari modo.

μονοτροφέω -ῶ· uno pastu utor

μονοτροφία, ἡ nutritio solitaria.

μονότροχος (ἅμαξα)· carruca, -ae, θ.

μονοφαγέω -ῶ solus comedo.

μονοφαγία, ἡ· solum comedere.

μονοφάγος, ον solus cibum capiens.

μονόφθαλμος, ον· unoculus, a, um.

μονόφθογγος unum sonum habens.

μονοφυής simplicem stirpem habens

μονόφυλλος unum folium habens.

μονόφυλος· unius generis.

μονοφυσῖται monophysitae, -arum.

μονόφωνος· unum edens sonum.

μονόχειρ, ὁ, ἡ· unimanus, a, um.

μονοχίτων· unam tunicam gerens.

μονόχρονος· unum annum durans.

μονόχροος -ους, μονοχρώματος, μονόχρωμος, ον, μονόχρως, ὁ, ἡ· unicolor, -oris.

μονόψηφος, ον· unius sufragii.

μονόω -ῶ solum relinquo; sejungo, -ere; desôlo, -are (aliquid aliquem). *μονόομαι -οῦμαι*, solus relinquor, -i. *μονωθείς, εῖσα, έν*, solus relictus, a, um *μεμονωμένος, η, ον*· ab hominum societate sejunctus, a, um; solitarius, a, um; desolatus, a, um; solus, a, um.

μονῳδέω -ῶ solus canticum recito.

μονῳδία, ἡ canticum, -i, οὐ.

μονῳδός· solus sine choro cantans; monodiarius, -i, ἀ.

μονώνυξ, μονώνυχος· solidam et non fissam habens ungulam.
μόνως· solum; tantum.
μόνωσις, ἡ desolatio, -onis. θ. solitudo, -inis θ.
μονώτατος η, ον· solus omnium.
μονωτικός, ή, όν· solitarius, a, um.
μόνωτος, ον unam ansem habens.
μόρα (παρὰ Λακεδ.) mora, -ae, θ.
μορέα, ἡ· morus, -i. θ.
μόριον, τό· 1) particula, -ae θ. 2) γεννητικὰ μόρια, genitalia -um, οὐ.
μορμολύκειον, τό· larva, -ae, θ. τὰ μορμολύκεια, maniae, -arum, θ πλ.
μομολύττομαί τινα larvo aliquem. μ. τὸν θάνατον, mortem timeo.
μορμοροπός, όν lavalis, e.
μόρμυρος (ἰχθ.)· mormyr, -yris, θ.
μορμυρίζω, μορμύρω· murmuro, -are. τὸ μορμύρειν, μορμυρίζειν, murmur, -uris, οὐ.
μορμώ, ἡ· 1 larva, -ae, θ. 2) ἡ Μορμώ Mania -ae, θ.
μόρον, τό· morum, -i, οὐ.
μόρος, ὁ· fatum, -i, οὐ.
μόρσιμος, ον· fatalis, e. μόρσιμον ἦμαρ dies fatalis. μόρσιμόν ἐστι, fato destinatum est.
μορτή, ἡ· pars fructuum colono partiario data.
μορτίτης γεωργός· colonus partiarius
μορφάζω· vultum varie fingo; os distorqueo, -ere. μορφάζων (περὶ ῥήτορ.), vultuosus.
μορφασμός, ὁ· oris depravatio.
Μορφεύς, ὁ Morpheus, -ei, ἀ.
μορφή ἡ· 1) forma, -ae, θ figura, -ae, θ formatio, -onis, θ. 2) species oris, vultus, -us. ἀ.
μορφοειδής, ές· formalis, e.
μορφοποιέω -ῶ· formo, -are.
μορφοποιΐα ἡ· formatio, -onis θ.
μορφοσκοπέω -ῶ· formam specto
μορφόω -ῶ· formo, figuro, -are, aliquid μετφ. formo, excolo μ. τὰ ἤθη τινός, formo mores alicujus. μορφῶ τινὰ (τῇ παιδείᾳ), doctrinâ aliquem excolo, erudio (-ire) aliquem. μορφοῦμαι· formam accipio. *μετφ. me excolo. τῇ παιδείᾳ (διὰ τῆς παιδείας) ἐμορφώθη, se excoluit doctrinâ, eruditus est. μεμορφωμένος, η, ον· doctrinâ excultus, a. um; eruditus, a, um.
μόρφωμα, τό· formamentum, -i, οὐ.
μόρφωσις, ἡ· formatio, -onis, θ. formatura, -ae, θ. cultura, -ae, θ. eruditio, -onis, θ.
μορφωτήρ, μορφωτής· formator.
μορφωτικός, ή, όν· formativus, a, um; formandi vim habens
μορφώτρια, ἡ formatrix, -icis θ.
μόσσυν, ὁ turris, -is θ.
μοσχάριον, τό vitulus -i, ἀ.
μοσχάς, ἡ· vitula, -ae, θ.
μοσχέα -ἡ· pellis vitulina.
μόσχειος, ον· vitulinus a, um τὸ μόσχειον κρέας, vitulina (ὑπον. caro).
μόσχευμα, τό· surculus, -i, ἀ
μοσχεύω· surculis ex arbore demptis sero; insero, planto.
μοσχιάω -ῶ (= ἀγάλλομαι) vitulor.
***μοσχοβόλος, ον** qui gratum odorem diffundit; bene olens.
***μοσχοβολέω -ῶ·** gratum odorem diffundo; bene oleo.
μοσχοκάρυον, τό· nux odorata.
μόσχος ὁ· 1) vitulus, juvencus, -i, ἀ. θηλ. vitula, juvenca, -ae, θ. 2) = μόσχευμα 3) = εἶδος εὐώδους ὕλης, muscus, -i, ἀ.
μοτόν καὶ **μοτός·** linamentum, -i, οὐ.
μοτόω -ῶ· linamentum in vulnera immitto ἢ impono.
***μουγγρίζω·** mugio, -ire.
***μούγγρισμα, τό** mugitus, -us, ἀ.
***μουδιάζω·** torpesco, -ere.
***μούδιασμα, τό·** torpor, -oris, ἀ.
***μούμια, ἡ·** medicatum corpus; cadaver medicatum.
Μουνυ(ι)χία, ἡ· Munichia, -ae, θ.
Μουνυχιών, ὁ· Aprilis, -is, ἀ.
μοῦσα, ἡ· musa, -ae, θ. αἱ Μοῦσαι, Musae, -arum, θ. πλ.
Μουσαγέτης, ὁ Musagetes, -ae, ἀ.
μουσεῖον, τό· 1) musêum ἢ mosîum, -i, οὐ. 2) = ψηφοθέτημα, mosivum -i, οὐ opus tesselatum.
μουσειόω -ῶ· mosivo obtego. ὁ μουσειῶν, musivarius, -ii, ἀ.
μουσική, ἡ· musice, -es, θ. musica, -ae, θ. μουσικὴν μανθάνω (διδάσκομαι) fidibus disco. τῆς μουσικῆς ἔμπειρός ἐστι, musicis eruditus est.
μουσικός, ή, όν· musicus, a, um. ὁ μουσικός, musicus, -i, ἀ. τὰ μουσικὰ (= ἡ μουσική), musica, -orum, οὐ πλ.
μουσικῶς· musice, concinne, apte, eleganter.

μουσικώτατα· doctissime.
μουσόληπτος, ον· a Musis adflatus
μουσομανέω -ῶ· acerrimo musices amore flagro
μουσομανής, ές· cantu insaniens; amantissimus musices
μουσομανία, ἡ· furor musicus; vehemens musices amor
μουσοποιέω -ῶ· carmina compono.
μουσοποιός, όν· qui carmina scribit; qui musicas artes exercet.
μουσοτραφής, ές· a Musis nutritus, a, um. ὅθ. = doctus, a. um.
μουσουργέω -ῶ· musice compono.
μουσουργία, ἡ· modulatio musica.
μουσουργός, ὁ· 1 cantor, -oris, ἀ. ἡ μουσουργός, cantrix, -icis, θ. *2) musicus, -i. ἀ
μουσοφίλητος, ον a Musis dilectus.
μουσοχαρής, ές· Musis gaudens.
μουσόω -ῶ· 1) modulis musicis exorno. 2) litteris humanioribus erudio. ὅθ. μεμουσωμένος, qui litteris humanioribus eruditus est. φράσις μεμουσωμένη phrasis concinna et elegans
μοῦστον, τό mustum, i, οὐ.
μουσῳδός· carmina componens
μοχθέω -ῶ· laboro, -are
μόχθημα, τό· labor, -oris, ἀ.
μοχθηρία, ἡ malitia, -ae, θ.
μοχθηρός, ά, όν· 1) = πολύμοχθος, laboriosus, a, um 2) = κακός, malus, improbus, malitiosus, a, um.
μοχθηρῶς· malitiose.
μοχθίζω laboro, -are.
μόχθος, ὁ 1) labor, -oris, ἀ. 2) = ταλαιπωρία, aerumna, -ae, θ.
μοχλεύω· vecte abmoveo.
μοχλευτής, ὁ· vectiarius, -ii, ἀ.
μοχλίον, μοχλίσκος· parvus vectis.
μοχλοειδής, ές· vecti similis.
μοχλός, ὁ· vectis -is, ἀ.
μοχλόω -ῶ· vecte obfirmo
μῦ· mu οὐδὲ μυ λαλεῖν. neque mu facere
μυάγρα, ἡ muscipula, -ae, θ.
μύακες, οἱ· myaces, -um, ἀ.
μυαλός κτλ. ἰδὲ μυελός κτλ.
μυγαλέη -ῆ, ἡ· mus araneus.
μυγμός, ὁ· mussitatio, -onis, θ.
μυδαίνομαι (= εὐρωτιῶ) muceo -ere
μυδαλέος, α, ον· 1) madidus, a, um. 2) = εὐρωτιῶν, mucidus, a, um.
μυδάω -ῶ· 1) madeo, -ere. 2) = εὐρωτιῶ, mucesco, -ere.
μύδησις mucor, -oris ἀ.
μύδρος, ὁ· 1) ferrum ignitum 2) massa ignea. 3) lapis igneus
μυέλινος, η, ον· medullinus, a. um.
μυελόεις, εσσα, εν medullosus, a, um.
μυελόθεν· medullitus.
μυελόν, τό, μυελός ὁ· 1) medulla, -ae, θ. *2) νεοελ. ὁ τῆς κεφαλῆς μ., cerebrum, -i, οὐ.
μυελώδης, ες· medullosus, a, um.
μυέω -ῶ initio, -are. μυῶ τινὰ τὰ τῆς Δήμητρος μυστήρια· initio aliquem (Cereri ἢ ἄνευ). ἐμυήθη τὰ μυστήρια, initiatus est. μεμυημένος, η, ον, initiatus, a, um
μύζω mussito, -are.
μύημα, τό initiamentum, -i, οὐ.
μύησις, ἡ· initiatio, -onis, θ.
μυθάριον τό· fabella, -ae, θ.
μυθέομαι -οῦμαι fabulor, -ari.
μύθευμα, τό· fabula, -ae, θ.
μυθεύω· fabulor, -ari.
μυθίδιον, τό fabella, -ae, θ.
μυθικός, ή, όν fabularis, e; mythicus, a, um, fabulosus, a, um. τὸ μυθικόν, fabulositas, -atis, θ
μυθικῶς fabulose. μυθικωτέρως, nimis fabulose.
*μυθιστόρημα, τό· fabulosa narratio; commentatia fabula
μυθιστορία, ἡ historia fabularis; mythistoria, -ae, θ.
μυθιστορικός, ή, όν· mythistoricus, a, um. fictus, a, um
μυθογραφέω -ῶ fabulas scribo.
μυθογραφία· fabularum conscriptio.
μυθογράφος fabularum scriptor ἢ auctor, fabulator, -oris.
μυθολογέω -ῶ· fabulor, -ari.
μυθολόγημα, τό· narratio fabulosa.
μυθολογία, ἡ· 1) narratio fabularum; 2) deorum fabulosa historia; fabulae de diis; mythologia.
μυθολογικός, ή, όν· ad fabulas de diis pertinens.
μυθολόγος· fabulas de diis narrans fabulator, -oris.
μυθοπλαστέω -ῶ· fabulas fingo.
μυθοπλάστης, ὁ· fabularum fictor.
μυθοποιέω -ῶ· fabulas fingo.
μυθοποιΐα, ἡ· fabularum fictio.
μυθοποιός· fabularum scriptor; fabulator, -oris.
μῦθος, ὁ· fabula, -ae, θ.

μυθώδης, ες· fabulosus, a, um. τὸ μυθῶδες, fabulositas, -atis, θ.
μυθωδῶς fabulose.
μυῖα, ἡ musca, -ae. θ.
μυΐδιον, τό· muscula, -ae, θ.
μυϊκός, ή, όν muscarius. a, um
μυιοειδής, ές· muscae similis.
μυιοθήρας, ὁ araneus muscarius.
μυιοσοβέω -ῶ· muscas abigo.
μυιοσόβη, ἡ· muscarium, -ii, οὐ.
μυκάομαι -ῶμαι· mugio, -ire. ἡ βοῦς μυκᾶται, bos mugit. τὸ ἄλσος, ἡ θάλασσα μυκᾶται, nemus, mare mugit Προβλ. **μηκάομαι.**
μυκηθμός, ὁ mugitus, -us. ἀ.
μύκημα, **μύκησις** = μυκηθμός.
Μυκῆναι, αἱ· Mycenae, -arum, θ. πλ. **Μυκηναῖος**, α, ον· Mycenaeus, a um οἱ **Μυκηνεῖς**, οἱ **Μυκηναῖοι**, Mycenenses, -ium.
μυκητής, ὁ· mugitor, -oris, ἀ.
μυκητικός· mugendi vim habens.
μῦκος, ὁ· mucus, -i, ἀ.
μυκτήρ, ὁ· naris, -is, θ. οἱ μυκτῆρες, nares, -ium, θ πλ
μυκτηρίζω· naribus utor; subsanno, -are; derideo, -ere (aliquem).
μυκτήρισμα, τό, **μυκτηρισμός**, ὁ· nares, -ium, θ. nasus, -i, ἀ. subsannatio, -onis, θ irrisio, -onis, θ.
μυκτηριστής, ὁ· nasutus, -i, ἀ. subsannator, -oris, ἀ.
μυλαῖος, α, ον· molendarius, a, um; molarius, a, um.
μύλαξ, ὁ lapis molaris.
μύλη, ἡ· mola, -ae, θ. μύλην στρέφω, molam verso, circumago.
μυλίας, ὁ· lapis molaris.
μυλικός, ή, όν· molaris, e.
μυλίτης λίθος· moliris lapis ἢ ἀπλ. molaris, -is, θ. μ. ὀδούς, molaris (dens).
μυλόδους, ὁ· molaris (dens).
μυλοειδής, ές, **μυλώδης**, ες· similis lapidi molari. δθ. = rotundus, gravis.
μύλος, ὁ 1) mola, -ae, θ. 2) μυλίτης, λίθος, molaris, -is, θ. 3) μυλίτης ὀδούς, molaris (dens).
μυλωθρέω -ῶ· molo, -ere.
μυλωθρός, ὁ· pistrinarius, -ii, ἀ.
μυλών, ὁ· pistrinum, -i, οὐ. τοῦ μυλῶνος, pistrinalis, e. καταβάλλω τινὰ εἰς τὸν μυλῶνα, dedo, detrudo aliquem in pistrinum.
μύξα, ἡ· mucus, -i, ἀ.
μυξάζω· muco abundo.
μυξητῆρες· nares, -ium, ἀ. πλ.
μυξῖνος (ἰχθύς)· mugil, -ilis. ἀ.
μυξοποιός, όν· mucum gignens.
μυξώδης, ες mucosus, a, um.
μυοθήρας ὁ· murium venator.
μυοθηρέω -ῶ· mures venor.
μυοκτόνος, ον muricidus, a, um.
μυοπάρων (εἶδ. πλ)· myoparo, -onis, ἀ.
μυιομαχία, ἡ· murium proelium.
μύουρος στίχος· mutilus versus.
μυόχοδον, τό muscerda, -ae, ἀ.
μύραινα, ἡ· muraena, -ae, θ εἰς τὰς μυραίνας ῥίπτω muraenis (piscinae) abjicio (servum). μικρὰ μύραινα, muraenula, -ae. θ.
μυραλοιφέω -ῶ unguentis illino.
μυραλοιφία· unguentorum illitus.
μυρεψία, **μυρεψική**, ἡ· unguentaria, -ae, θ. (ὑπον. ars).
μυρεψός, ὁ· unguentarius. -ii, ἀ.
μυμηρός, ά, όν unguentarius,a,um. τὰ μυμηρὰ ἀγγεῖα (= μυροθῆκαι), unguentaria vasa
μυριάκις· millies; sexcenties.
μυριάς, ἡ· decem millia ἑκατὸν μυριάδες, decies centiena millia.
μυριετής, ές valde annosus.
μυρίζω· 1) unguentis illino **μεμυρισμένος, η, ον**· unguentatus, a, um. *2) νεοελ. = ὄζω, oleo (bene, male).
μυρίκη, ἡ· murica, -ae θ.
μυρίκινος, ον· e myrica confectus.
μυρικώδης, ες· myricae similis.
μυριόκαρπος, ον valde fertilis.
μυριόλεκτος, ον· saepissime dictus. μυριόλεκτον, millies dictum
μυριόμματος,ον· decem millia ἢ permultos habens oculos.
μυριόμορφος, ον· milleformis, e.
μυριόνεκροι μάχαι· pugnae, ubi permulti cadunt.
μυριοπλάσιοι,αι,α· infinitis partibus plures. μυριοπλάσια, mille partibus plura, millies plura.
μυριοπλασίως· infinitis partibus; infinite.
μυριοπληθής, ές· infinitus numero.
μυριόπους·innumeros pedes habens
1 **μυρίοι**, αι, α· mille;sexcenti, ae, a. innumeri, ae, a.
2 **μύριοι**, αι, α· decies mille ἢ decem millia.

μυριοστημόριον, τό decies millena pars.
μυριοστός,ή,όν decies millesimus.
μυριόφυλλον.τό millefolium,-ii,οὐ.
μυρίπνοος-ους unguenta spirans.
μυρίς, ἡ vas unguentarium.
μυρισμός, ὁ unctio, -onis, θ.
μυριστικός, ή, όν odorus, a, um.
μυριώνυμος, ον infinita nomina habens.
μυρμηκιά, ἡ formicarum cuniculus.
μυρμηκίας (λίθος) myrmecias ae,ἀ.
μυρμηκίασις, ἡ, μυρμηκιασμός, ὁ formicatio, -onis, θ.
μυρμηκίζω, μυρμηκιάω -ῶ formico. -are μυρμηκίζων, formicabilis, e.
μυρμήκιον, τό 1 formicula, -ae, θ 2 νόσος, myrmecium, ii. οὐ.
μυρμηκώδης, ες formicosus, a, um.
μυρμηκοειδής, ές formicae similis.
μύρμηξ, ὁ formîca, -ae, θ.
μυροβάλανος, ἡ myrobalanus -i, θ.
μυροβαφής.ές unguenta delibutus.
μυροβλύτης unguento scatens
μυροβρεχής unguento madens.
μυροθήκη, ἡ vas unguentarium.
μυροθήκιον,τό myrothesium,-ii,οὐ.
*μυρολογέω -ῶ neniam canto.
*μυρολόγιον,τό nemia ἢ naenia, -ae.
μύρομαι fleo ploro, lamentor.
μύρον, τό 1) unguentum, -i, οὐ. odores -um θ. πλ. 2) τὸ ἅγιον μύρον, chrisma, -atis, ἀ.
μυρόπνοος -ους unguenta spirans.
μυροποιός unguentorum confector.
μυροπωλεῖον, τό unguentaria taberna; myropolium -ii, οὐ.
μυροπώλης, ὁ unguentarius, -ii, ἀ. myropôla, -ae, ἀ.
μυρόπωλις, ἡ unguentaria, -ae, θ.
μυρρόραντος unguentis adspergus.
μύρος (ἰχθύς) myrus, -i, ἀ.
μυροφόρος,ον unguentum portans.
μυρόχριστος ον unguentis imbutus.
μυρόω -ῶ unguo, -ere μεμυρωμένος, unguentatus, a, um.
μύρρα, ἡ myrrha, -ae, θ.
μυρρίνη ἡ myrtus, -i, θ.
μυρρινίτης οἶνος myrteum vinum.
μύρρινος, η, ον myrteus, a um.
μυρρινών, ὁ myrtetum, -i, οὐ
μυρσινέλαιον,τό myrteum (vinum).
μυρσίνη, ἡ myrtus, -i. θ.
μυρσίνινος, η, ον myrteus, a, um.
μυρσινίτης οἶνος myrteum vinum.
μυρσινοειδής, ές myrto similis
μύρσινος, η, ον myrteus a, um.
μυρσινών, ὁ myrtêtum, i οὐ.
μυρτία, ἡ myrtus, i. θ.
μύρτινος η, ον myrtinus. a. um.
μυρτίτης οἶνος myrtites, ae, ἀ.
μυρτομιγής, ές myrtatus a, um.
μύρτον, τό myrtum -i, οὐ.
μύρωμα, τό 1 unguentum, -i. οὐ. *2) chrismati unctio
μύρωσις, ἡ 1) unctio, -onis, θ. 2) = μύρωμα, 2.
μῦς, ὁ 1) = ποντικός, mus -uris, ἀ 2) = μυών, musculus, -i, ἀ torus -i, ἀ. μυῶνας ἔχων, musculosus, torosus a, um
μύσαγμα, τό piaculum -î, οὐ.
μυσαρός, ά όν detestabilis, e.
μυσαρῶς detestabiliter.
μυσάττομαί τινα ἤ τι 1) detestor, -ari aliquem ἢ aliquid; 2) fastidio. -are, aliquid. μὴ μυσαχθῇς τοῦ σώματος το εὐτελές, ne fastidi(v)eris habitus vilitatem
Μυσία, ἡ Mysia, -ae, θ. Μύσιος, α, ον, Mysius, a, um οἱ Μυσοί, Mysi, -orum, ἀ.
μύσος, τό piaculum, -i, οὐ scelus, -eris, οὐ.
μυσταγωγῶ τινα initio (aliquem).
μυσταγωγία, ἡ initiatio, -onis θ. θεία μυσταγωγία. Coena Domini
μυσταγωγός, ὁ initiator, -oris, ἀ. mystagôgus, -i, ἀ. ἡ μυσταγωγός, initiatrix, -icis, θ.
μύσταξ, ὁ barba labri superioris μύστακα φέρει, illi labrum superius non est rasum. κείρω τόν μύστακα, tondeo labrum superius.
μυστηριάρχης.ὁ mysteriarches,-ae,ἀ
μυστήριον. τό 1) arcanum -i, οὐ. †2) sacramentum, -i, οὐ. mysterium, -ii. οὐ.
μυστηριώδης,ες mysticus,a, um arcanus, occultus abditus,tectus,a, um
*μυστηριωδῶς mystice; occulte.
μύστης, ὁ mysta (-es), -ae, ἀ.
μυστικόν, τό secretum, -i, οὐ.
μυστικός, ή, όν mysticus, a, um; secretus, um; arcanus, a. um. * τηρῶ τι μυστικόν. occulto, tego, occultum habeo aliquid.
μυστικότης, ἡ secretum, -i, οὐ.

μυστικῶς· mystice; secreto, clam.
__μυστρίον__, τό trulla, -ae, θ
μύστρον, *τό*· mystrum, -i, οὐ.
μυσώδης, *ες*· abominabilis, e.
μυτακισμός, *ὁ*· metacismus, -i, ἀ.
μυτίλος, *ὁ*· mitulus, -i, ἀ.
*__μύτη__, *ἡ*· nasus, us, ἀ.
Μυτιλήνη, *ἡ*· Mytilene, es, θ. **Μυτιληναῖος**, Mytilenensis, e. **οἱ Μυτιληναῖοι** Mytilenaei, -orum.
μυττός, *ή, όν*· mutus, a, um.
μυττωτόν, *τό* morêtum -i, οὐ.
μυχαίτατος, *η, ον*· penitissimus, a, um. intimus, a, um.
μύχιος, *α, ον*· penetralis, e.
μυχός (οἰκίας, ναοῦ, πόλεως, θαλάσσης, τῆς ψυχῆς)· penetral, -alis, οὐ
μυώδης, *ες* musculosus, a, um; torosus, a, um; lacertosus a, um.
μυών, *ὁ* locus musculosus ἢ torosus.
μυωνία, *ἡ* caverna muris.
μυωπάζω· lusciosus sum.
μυωπία, **μυωπίασις**, *ἡ*· luscitio, -onis, θ visus humilis.
μυωπιάζω = μυωπάζω.
μυωπίζω· calcar subdo. ἵππον μυωπίζω, calcari stimulo equum.
μυωπός, *όν*· oculis connivens; lusciosus, a um.
μύωψ *ὁ, ἡ*· 1) = μυωπός. 2) = πτερνιστήριον, calcar, -aris, οὐ. τῷ μύωπι κεντῶ τὸν ἵππον, calcari concito equum. 3) ὁ οἶστρος, tabanus, -i, ἀ.
μωκάομαι *-ῶμαι*· irrideo, -ere.
μώκημα, **μωκία**· irrisio, -onis, θ.
μῶκος, *ὁ*· subsannatio, -onis, θ.
μωκός, *ὁ* irrisor, -oris, ἀ.
μῶλος, *ὁ*· moles, -is, θ.
μῶλυ (βοτ.)· moly, -yos, οὐ.
μωλωπίζω τινά· vobices alicui infligo. μεμωλωπισμένος, η, ον, vibicibus plenus, a, um
μώλωψ, *ὁ*· vibex, -îcis, θ.
μωμάομαι *-ῶμαι*· vitupero, -are.
μωμητής, *ὁ*· vituperator, -oris, ἀ.
μωμητός, *ή, όν* repreh-nsibilis, e.
μῶμος, *ὁ*· 1) vituperatio, -onis. θ. reprehensio, -onis, θ. 2) ὁ Μῶμος, Momus, -i, ἀ.
μῶν; num? μῶν τι; num quid ἢ numquid?
μωραίνω, **μωραίνομαι**· 1) desipio (ui, -ere); stultus sum *ἐμωράνθη, desipuit, stultus fuit. 2) μωραίνω τινά, demento aliquem *παροιμ* μωραίνει Κύριος, ὃν βούλεται ἀπολέσαι, quos vult perdere Jupiter, dementat prius 3) μωραίνω τι, desipio aliquam rem (τὸ ἅλας sal).
μωρία, *ἡ*· stultitia, -ae, θ. insipientia, -ae, θ fatuitas, -atis, θ.
μωροκακοήθης· stulte malitiosus.
μωροκλέπτης· stulus fur.
μωρολογέω *-ῶ*· stulta loquor.
μωρολόγημα, *τό*· stultil quium, -ii, οὐ. ineptiae, -arum, θ. πλ.
μωρολογία, *ἡ*· 1) stultiloquentia, -ae, θ. 2) = μωρολόγημα.
μωρολόγος, *ον*· stultiloquus, a, um.
μῶρον, *τό* morum -i, οὐ.
*__μωροπιστία__, *ἡ*· credulitas, -atis, θ.
*__μωρόπιστος__, *ον*· credulus, a, um.
*__μωροπονηρία__, *ἡ*· falsa simplicitas.
μωροπόνηρος, *ον*· 1) stultus et improbus. *2 *νεοελ.* non verus simplex homo; fallaciarum machinator.
μωρός, *ά, όν*· stultus, a, um; fatuus, a, um; insipiens, -ntis.
μωροσοφέω *-ῶ*· stulte sapio.
μωροσοφία, *ἡ*· sapientia stulta.
μωρόσοφος, *ον*· stulte sapiens; stultividus, a, um.
μωρόσυκον, *τό*· morosycon, -i. οὐ.
μωρότης, *ἡ*· stultitia, -ae, θ.
μωρόφρων stultus; stulti animi.
μωρόω *-ῶ*· fatuum reddo (aliquid). μεμωρωμένος, η. ον, fatuus, a, um.
μώρωσις, *ἡ*· stultitia, ae, θ.
*__μωσαϊκόν__, *τό*· ἰδὲ *μουσεῖον* 2.

N

N, *ν* (*νυ*)· 1) τὸ τρισκαιδέκατον γράμμα, litera ν. 2) ὡς ἀριθμητ. σημεῖον τὸ μὲν ν = quinquaginta, τὸ δὲ ͵ν = quinquaginta millia.
Ναβαταία, *ἡ*· Nabathaea, -ae, θ. **Ναβαταῖοι**, Nabathaei, -orum, ἀ.
νάβλα, *ἡ*· nablinm, -i, οὐ.
νάβλας, **ναβλιστής**· nablium pulsans.

ναί· 1) μόρ. βεβαιωτ. (μετὰ τῶν μορ. *μή, μήν, μέν, μέντοι*), sane, profecto 2) μορ. ὡμοτικόν (μετὰ τοῦ *μά*) nae· ναὶ μὰ Δι' ἔγωγε, nae, ego ναὶ μὰ τὸν Δία σύ γε, nae, tu helcle ναὶ μὰ τοὺς θεούς, medius fidius nae 3) ἐν ἀποκρίσ. nae, ita, sic est, certe. ναί, ναί, vero (σπ verum).

Ναϊάς, ἡ· Naïas, -iadis, θ. αἱ Ναϊάδες, Naiades ἢ Naïdes

ναΐδιον, ναΐσκος· sacellum, -i, οὐ.

ναίω habito, -are

νάκη, νάκος pellis lanata.

νάκτης (γναφεύς nacta, -ae, ἀ.

νᾶμα, τό· fluentum, -i, οὐ. scaturigo, -inis, θ. lympha, -ae, θ latex, -icis, ἀ. † 2) vinum (quod in sacrosancto Missae sacrificio affertur).

ναματιαῖος, α, ον· scaturiens, -ntis

ναματώδης, ες· scaturiginum plenus.

ναννίον, τό· pupus, -i, ἀ.

νάννος, ὁ· nanus, -i, ἀ. pumilus, -i, ἀ pumilio, -onis, ἀ.

ναννοφυής, ές pumilionis staturam habens.

ναννώδης, ες· pumilus.

Νάξος, ἡ Naxos (us), -i, θ. **Νάξιος, α, ον,** Naxius a, um **Ναξία λίθος.** Naxia cos; Naxium, -ii, οὐ.

ναοποιέω -ῶ templum aedifico.

ναοποιός· qui templum aedificat.

ναός, ὁ· 1) aedes -is, θ. 2) templum, -i, οὐ. 3) fanum, -i οὐ.

ναοφύλαξ, ὁ· templi custos.

ναπαῖος, α, ον· saltuosus, a, um.

νάπη, ἡ saltus -us, ἀ

Ναρβών, ἡ Narbo, -onis, θ. Ναρβωνιτικός, Narbonensis, e ἡ Ναρβωνῖτις ἐπαρχία, provincia Narbonensis.

νάρδινος, ον· nardinus, a, um.

ναρδίτης οἶνος· nardinum, -i, οὐ.

νάρδος, ἡ· nardus, i, θ. καὶ nardum, -i, οὐ. Κελτικὴ ν. Valeriana Celtica νάρδος ὀρεινή, Valeriana tuberosa.

ναρδόσταχυς, ἡ nardostachyon, -i, οὐ.

ναρδοφόρος, ον· nardifer, a, um.

ναρθηκία (φ.) **ἡ·** ferulago, -inis, θ.

ναρθηκίζω ferulis obligo.

ναρθήκινος, η, ον· feruleus, a, um.

ναρθηκοειδής, ές ferulae similis

ναρθηκοφόρος, ον· ferulam ferens.

ναρθηκώδης, ες· ferulae similis.

νάρθηξ, ὁ 1) = φυτόν· ferula, -ae, θ. 2) = πυξίς, θήκη, narthecium, -i, οὐ. 3) νάρθηξ ἐκκλησίας, ferula, ecclesiae vestibulum.

ναρκάω -ῶ· torpeo, -ere

νάρκη, ἡ· 1) = ἰχθύς, torpedo, -inis, θ. 2) = νάρκωσις, torpor, oris ἀ.

ναρκίσσινος, η, ον· narcissinus, a, um.

ναρκισσίτης λίθος· narcissites, -ae, ἀ.

νάρκισσος, ὁ· narcissus, -i, ἀ

ναρκόω ῶ τι· torpôro, -are, aliquid.

ναρκόομαι -οῦμαι· torpesco. (-pui, -ere). νε ναρκωμένος, η, ον, torpens, -ntis

ναρκώδης, ες· torpidus, a, um.

νάρκωσις, ἡ· torpor, -oris, ἀ. torpedo, -inis, θ.

ναρκωτικός, ή, όν· torporem ferens.

νασμός, ὁ latex, -icis, ἀ.

ναστός, ὁ· placentae genus.

ναυαγέω -ῶ naufragium facio ἢ patior ναυαγήσας ἀπώλετο, naufragio periit

ναυαγία, ἡ· naufragium, -ii, οὐ. ναυαγίας ἐπιφέριον, naufragalis, e; naufragus, a, um

ναυάγιον, τό· 1) fragmentum navis. 2) = ναυαγία, naufragium, -ii, οὐ.

ναυαγός, όν· naufragus, a, um.

ναυαρχέω -ῶ· navibus praesum

ναυαρχία, ἡ· praefectura classis maritimum imperium.

ναυαρχίς, ἡ· navis praetoria

ναύαρχος, ὁ· classis praefectus; navarchus, -i, ἀ.

ναυβάτης, ὁ· nauta, -ae, θ

ναυκληρέω -ῶ naviculariam facio; navicularius sum

ναυκληρία, ἡ· navicularia, -ae, θ.

ναυκληρικός, ή, όν· navicularis, e; nauclericus, a, um.

ναύκληρος, ὁ· navicularius, -i, ἀ. nauclêrus, -i, ἀ.

ναυκρατέω -ῶ· navali pugna vinco.

ναυκράτης, ναυκράτωρ, ὁ· maris imperium tenens.

ναυκρατία, ἡ· 1) victoria navalis. 2) imperium maritimum.

ναυλολογέω -ῶ naulum exigo.

ναῦλον, ναῦλος naulum -i, οὐ.

ναυλοχέω -ῶ· in portu permaneo.

ναυλοχία, ἡ· occulta navium statio.

ναύλοχον, τό· statio navium. τὰ ναύλοχα, castra nautica.

ναυλόω -ῶ· navem naulo eloco.

ναυλοῦμαι, navem naulo conduco.

ναύλωσις, ἡ· navis conductio.

*__ναυλωτής, ὁ·__ qui navem conducit.
__ναυμαχέω -ῶ__ proelio navali confligo; navali proelio decerdo.
__ναυμάχης, ναυμάχος, ὁ·__ navali proelio decertans.
__ναυμαχία, ἡ·__ 1) navale proelium; pugna navalis; maritima dimicatio. classicum certamen. 2) ν. θεατρικὴ καὶ ὁ τόπος, naumachia, -ae, θ. ὁ ἐν θεατρικῇ ναυμαχίᾳ ἀγωνιζόμενος, naumachiarius. i, α.
__Ναύπακτος, ἡ·__ Naupactos, -us, -i, θ.
__ναυπηγέω -ῶ__ καὶ __ναυπηγοῦμαι__ (ναῦν)· navem (ἢ navim) construo, aedifico.
__ναυπηγησία, ἡ·__ navium aedificatio.
__ναυπηγήσιμος__ ὕλη· navalis materia.
__ναυπήγησις, ἡ·__ navium aedificatio.
__ναυπηγικός, ή, όν·__ ad aedificationem pertinens. ἡ ναυπηγικὴ (ὑπον. τέχνη), ars naves aedificandi.
__ναυπήγιον, τό__ navalia, -ium, οὐ.
__ναυπηγός, ὁ·__ navium fabricator; naupègus, -i, α.
__Ναυπλία, ἡ__ Nauplia, -ae, θ.
__ναύπορος, ον·__ navigabilis e.
__ναῦς, ἡ·__ navis, -is. αφ. nave καὶ navi, θ μακρὰ ναῦς, navis longa. φορτηγὸς ναῦς, navis oneraria ὁπλίζω ναῦν, navem instruo, orno armo ἐμβαίνω εἰς ναῦν, conscendo (ἢ in navem ascendo). ἐκβαίνω ἐκ τῆς νεώς, egredior (e) navi. καθέλκω τὴν ναῦν, deduco navem. ἀνέλκω τὴν ναῦν. navem subduco.
__ναυσία, ναυσίασις, ἡ·__ nausia, -ae, θ. ναυσίασιν ποιῶν, nauseabilis, e.
__ναυσιάω -ῶ__ ἴδε __ναυτιάω -ῶ.__
__ναυσιβάτης, ὁ·__ navita -ae, α.
__ναυσίβιος, ον·__ e navibus vivens.
__ναυσικλυτός, ή, όν·__ navali clarus.
__ναυσίπορος, ον·__ navigabilis, e.
__ναυσιπόρος, ον·__ navi permeans.
__ναυσιώδης, ες__ nauseosus, nauseator.
__ναύσταθμον, τό ναύσταθμος, ὁ·__ navium statio; castra navalia ἢ nautica
__ναυστολέω -ῶ·__ 1) navem mitto. 2) ἀμετ. καὶ μέσ. navi vehor.
__ναύτης, ὁ__ nauta, -ae, θ.
__ναυτία, ναυτίασις, ἡ·__ nautea, -ae, θ.
__ναυτιάω -ῶ·__ nauseo, -are. ναυτιῶν, nauseabundus, a, um
1. __ναυτικός, ὁ__ navigator, -oris, α. οἱ ναυτικοί, nautici, navigatores.
2. __ναυτικός, ή, όν·__ 1) nauticus, a, um. τὰ ναυτικά, ἡ ναυτική, res nauticae ἢ maritimae: nauticarum rerum scientia 2 classarius, a, um __τὸ ναυτικόν__, classis, is θ. ναυτικὸς στρατιώτης, classiarius miles πολὺ τῷ ναυτικῷ ἰσχύω, multum classe valeo. plurimum polleo navi. 3) navalis, e. ναυτικὴ Σχολή, Schola navalis.
__ναυτικῶς__ nautarum more.
__ναυτιλία, ἡ__ navigatio, onis, θ.
__ναυτίλλομαι__ navigo, -are. οἱ ναυτιλλόμενοι, navigatores
__ναυτίλος, ὁ·__ 1) navigator, -oris, α. 2) nautilus, -i, α.
__ναυτιόεις -εσσα, εν__ nauseans, -ntis.
__ναῦτις, ναυτίς, ἡ__ ἴδε __ναύτρια.__
__ναυτιώδης, ες__ nauseabilis, e, nauseosus, a, um.
__ναυτοδίκης, ὁ__ nauticus judex.
__ναυτολογέω -ῶ·__ nautas lego (cogo).
*__ναυτολογία, ἡ·__ nautarum collectio.
__ναυτολόγος·__ qui nautas legit
__ναυτοπαίδιον·__ nautae puerulus.
__ναύτρια__ mulier nauticam exercens.
__ναυφθόρος, ον__ naufragus a um.
__ναυφύλαξ, ὁ__ custos navium.
__νάφθα, ἡ·__ naphta. -ae, θ.
__νεάγγελτος, ον__ nuper nunciatus.
__νεαγενής, ές·__ recens natus.
__νεάζω·__ juvenesco -ere; juvenis sum. 2) = νεανιεύομαι, juvenor -ari
__νεαλής, ές__ juvenis; vegetus.
__νεάλωτος, ον·__ recens captus
__νεάμελκτος, ον·__ nuper mulctus.
__νεανθής, ές__ recens florens.
__νεανίας, ὁ__ adolescens, -ntis, α. juvenis, -is, α.
__νεανίευμα, τό·__ juvenile facinus.
__νεανιεύομαι·__ juvenor, -ari; juveniliter ago.
__νεανίζω·__ juvenis videor.
__νεανικός, ή, όν·__ juvenilis, -e. τὸ νεανικόν, juvenilitas, -atis θ.
__νεανικῶς·__ juveniliter.
__νεᾶνις, ἡ·__ adolescens -ntis θ. juvenis, -is. θ. juvencula, -ae, θ
__νεανίσκευμα, τό·__ juvenile facinus.
__νεανισκεύομαι__ = νεανιεύομαι.
__νεανίσκος, ὁ·__ juvenis -is, α.
__Νεάπολις, ἡ__ Neapolis, is, θ. __Νεαπολίτης__, Neapolitanus, -i, α
__Νεαραί, αἱ__ ἴδε __νεαρός__
__νεαροποιέω -ῶ__ recens facio.

νεαρός, ά, όν· 1) juvenilis e; juvenis, -is, ὁ. θ. ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας, a teneris annis. 2) novellus, a. um. ἡ νεαρὰ ἀλεκτορίς, novella gallina. αἱ νεαραὶ τῶν αὐτοκρατόρων διατάξεις, αἱ Νεαραί, novellae constitutiones ἢ Novellae.
νεαρῶς· juveniliter.
νέασις, νεασμός novavem, -inis, θ
νεάτη χορδή· ima chorda.
νεατὴ γῆ· novalis terra.
νέατος, η, ον novissimus, a, um.
νεάω -ῶ ἀγρόν· agrum novo.
νέβρειος, α, ον· hinnuleus, a, um
νεβρῆ. νεβρίς· pellicula hinnulea.
νεβρίτης λίθος nebrites, -ae, ἀ.
νεβρός, ὁ hinnulus, -i. ἀ
νεβροφόνος hinnulorum occisor.
νέηλυς, ὁ. ἡ advena, -ae, θ.
νεῖκος, τό· rixa, -ae, θ.
Νεῖλος, ὁ Nilus -i. ἀ. ὁ τὸν Νεῖλον παροικῶν, Nilicola, -ae, θ. **Νειλαῖος, α, ον,** Niliacus, a, um. **Νειλογενής,** Niligena, -ae **Νειλόρρυτος,** per quem Nilus fluit. **Νειλωτικός,** Niloticus, a um.
νειός ἀγρός· novale, -is, οὐ.
νεκράγγελος, ον mortui nuncius
νεκραγωγέω -ῶ· mortuos duco.
νεκραγωγός, όν mortuos ducens.
νεκρεγερσία· mortuorum resuscitatio
νεκρεγέρτης, ὁ resuscitator, -oris, ἀ.
νεκρικός, ή, όν feralis. e
νεκρικῶς· in modum mortuorum.
νεκροβόρος, ον mortuos devorans.
νεκροδοχεῖον, τό receptaculum mortuorum.
νεκροδόχος, ον· mortuos recipiens.
νεκροειδής, ές mortui similis.
νεκροθάπτης, ὁ· libitinarius, -ii, ἀ.
νεκροθήκη, ἡ· capulus, -i, ἀ.
νεκροκαύστης, ὁ· ustor, -oris, ἀ.
νεκροκόμος, ὁ· pollinctor, -oris, ἀ.
νεκροκράββατον, τό sandapila, -ae, θ.
νεκρολογία, ἡ necrologia, -ae. θ.
νεκρομαντεία, ἡ· necromantia, -ae, θ.
νεκρομάντις, ὁ necromanticus, -i, ἀ
νεκροπομπός· dux manium; ductor mortuum.
νεκρός, ά, όν· mortuus, a, um; defunctus, a, um. ἡ νεκρὰ θάλασσα, mare mortuum. οὐσ. **ὁ νεκρός,** mortuus, i, ἀ. cadaver, -eris οὐ. ἐκ τῶν νεκρῶν ἀνίστημί τινα, e mortuis resuscito aliquem.

νεκροστολέω -ῶ· 1) mortuos Plutoni mando. 2) pollingo, -ere, aliquem
νεκροστόλος, ὁ pollinctor, -oris, ἀ.
***νεκροστολίζω** = νεκροστολέω 2
νεκροσυλία, ἡ· mortuorum spoliatio.
νεκρόσυλος, ον· mortuos spolians.
***νεκροταφεῖον, τό·** sepulcretum, -i, οὐ coemiterium, -ii. οὐ.
νεκροτόκιον, τό· fetus mortuus.
νεκροτοκῶ· fetum mortuum pario.
νεκροφαγέω -ῶ· cadavere vescor.
νεκροφάγος, ον· cadavere vescens.
***νεκροφάνεια ἡ·** similitudo mortis.
***νεκροφανής, ές·** mortui similis.
νεκροφορεῖον, τό sandapila, -ae, θ. libitina, -ae, θ.
νεκροφορέω -ῶ· cadaver effero
νεκροφόρος, ον qui defunctos effert. v. ἅμαξα, plaustrum funebre.
νεκροφύλαξ, ὁ· mortui custos.
***νεκροψία, ἡ·** mortui visitatio.
νεκρόω -ῶ mortifico, are; mortuum reddo aliquem, aliquid). **νεκρόομαι -οῦμαι·** emorior, -i. νενεκρωμένος, η ον, emortuus, a um; morticinus, a, um.
νεκρώδης, ες· mortuo similis; mortuosus, a um
νεκρών, ὁ· = νεκροταφεῖον.
νεκρώσιμος, ον· 1) mortifer. a. um *2) νεοελλ. νεκρώσιμος ἀκολουθία, officium funebre. τὸ νεκρώσιμον, nuntium funeris.
νέκρωσις, ἡ· 1) mortificatio -onis, θ. *2) μετφ. νέκρωσις τοῦ ἐμπορίου, rerum cessatio.
νέκταρ, τό nectar, -aris, οὐ
νεκτάρεος, α, ον· nectareus, a, um.
νεκτάριον, τό nectarea herba.
νεκταρίτης οἶνος· nectarites -ae ἀ.
νεκτεροσταγής, ές· nectare stillans.
νεκταρώδης, ες· nectari similis.
νεκυία, ἡ· mortuorum evocatio
νεκυιομαντεία· necromantia, -ae, θ.
νέκυς ὁ· mortuus, -i, ἀ.
νεκύσια, τά· funeris sollemnia.
Νεμέα, ἡ· Nemea, -ae, θ. τὰ Νέμεα, Nemea, -orum, οὐ. Νεμεαῖος, α, ον, Nemeaeus, a um.
νεμεσητός, ή, όν· invisus, a, um.
νέμεσις, ἡ· 1) ultio divina 2) ἡ Νέμεσις, Nemesis, -is καὶ -ios, θ.
νέμησις, ἡ· distributio, -onis, θ.
νέμος, τό· nemus, -oris, οὐ.

νέμω· 1) νέμω τινί τι, **tribuo** (-ui, -utum, -ere) alicui aliquid. νέμω τι εἰς μέρη, tribuo aliquid in partes. δθ. **νέμομαί τι** (= διαμοιράζομαί τι), partior (-itus sum -iri) aliquid (τὴν πατρῴαν οὐσίαν, res patrias). 2) = βόσκω, pasco (pavi, pastum, -ere) aliquid. ζῷα bestias, ἀγέλας greges. δθ. **νέμομαι** α) παθητ.= βόσκομαι, pascor, -i β) ἀπόθ. νέμομαι (= βόσκω) τι, pascor aliquid γ) οὐδ. pasco -ere αἶγες νεμόμεναι, capellae pascentes. δ) μετφ ἡ φλὸξ νέμεται τὴν πόλιν, flamma depascit urbem. 3) νέμομαι (= κέκτημαι, καρποῦμαί τι)· possideo, -ere, aliquid (τὸν ἀγρόν agrum, τὴν Ἰταλίαν Italiam, fruor, -i aliquid.

νεόβλαστος· novissime germinans.

νεόβουλος, ὁ· senator novus

νεόβροχος, ον· recens irrigatus.

νεογαμετή, ἡ· nova nupta.

νεόγαμος, ὁ novus maritus. ἡ νεόγαμος, nova nupta. οἱ νεόγαμοι, novi mariti

νεογέννητος, ον· recens natus, a, um.

νεογλυφής, ές recens caelatus.

νεογνός, όν· recens, -ntis. τὸ νεογνόν parvulus, i, ἀ

νεόγραπτος, ον· recens scriptus.

νεογύνης· qui nuper uxorem duxit.

νεόδαρτος, ον· recens detractus.

νεοδίδακτος, ον· qui nuper didicit.

νεόδμητος, ον· recens exstructus, recens aedificatus, a, um.

νεόδρεπτος, ον· recens decerptus.

νεοειδής, ές· juveni similis

**νεοελληνικός, ή, όν* graecus nostrae aetatis. ἡ νεοελληνικὴ γλῶσσα, nostrae aetatis lingua Graeca; lingua neograeca.

νεόζευκτος ον recens jugatus, a, um

νεοθαλής, ές· nuper virens.

νεοθανής, ές recens mortuus, a, um.

νεόθεν· denuo; nuper.

νεόθηκτος, ον recens acutus, a, um.

νεόθηλος, ον· recens lactens

νεόθλιπτος, ον· recens expressus

νεόθριξ, ὁ, ἡ recentibus crinibus.

νεόθυτος, ον· recens immolatus.

νεοικοδόμητος, ον recens aedificatus.

νεοκάθαρτος, ον· recens purgatus.

νεοκατάγραφος, ον recens scriptus.

νεοκατασκεύαστος· recens paratus.

νεοκατήχητος· recens institutus.

νεοκάτοικος· novus incola.

νεόκαυστος· recens crematus

νεόκλωστος, ον· nuper netu a um.

νεόκοπος, νεόκοπτος recens caesus

νεόκτητος recens adquisitus.

νεόκτιστος, ον recens conditus

νεολαία, ἡ· juventus -tis, θ. juvenum multitudo juvenes pubores -um, ἀ. π)

νεολαμπής, ές denuo fulgens.

νεόλεκτος nuper lectus tiro.

νεολεξία, ἡ tirocinium οὐ.

νεόληπτος, ον nuper captus a, um

**νεολογία, ἡ* novum verbum.

νεόμυστος, ον recens initiatus.

**νεόνυμφοι, οἱ* novi mariti.

νεόξεστος, ον recens politus.

νεοπαγής, ές· recens compactus.

νεοπενθής· qui in recenti luctu est.

νεόπλεκτος, · recens plexus, a, um.

νεόπλουτος, ον recens ditatus, a um.

νεόπλυτος, ον recens lotus, a, um.

νεοποιέω ῶ novum facio aliquid; renovo -are aliquid.

νεοποίητος, ον recens factus, a, um.

νεόποκος ον nuper tonsus, a, um.

νεοπολίτης, ὁ novus civis.

νεοπότιστος, ον nuper irrigatus.

νεοπρεπής, ές juvenes decens

νεόπριστος, ον nuper serrâ sectus.

νεορραγής, ές modo ruptus a, um.

νεόρραντος modo conspersus a, um.

νεόρραπτος· recens consutus, a, um.

νεόρρητος, ον recens fluens.

νέος, α, ον· 1) novus, a, um. οἱ νέοι ὕπατοι, novi consules. νέον τι, νεώτερόν τι novum ἢ nova res. νέος (οὐκ ἐπιφανὴς) ἄνθρωπος, novus homo. 2) = ἄρτι γενόμενος, recens, -ntis. οἱ νεώτεροι, recentiores. 3) νέος (τὴν ἡλικίαν, juvenis, -is. ἀ. θ. νεώτερος, junior -oris. ὁ νέος (= ὁ νεανίας), juvenis, -is, ἀ ἐφ' ὅσον νέοι ἐσμέν, juvenes dum sumus. ἡ νέα (= νεᾶνις) juvenis, -is, θ οἱ νέοι (ἡ νεολαία), juventus, -ntis, θ. 4) τὸ νέον, novitas, -atis, θ. 5) ἐπίρ. νέον, nuper, modo, denuo.

νεοσκαφής, ές· recens effosus, a, um.

**νεόσπαρτος, ον*· nuper satus, a, um.

νεόσπορος = νεόσπαρτος.

νεοσσεύω, νεοσσοποιέω -ῶ· nidos fingo ἢ facio; nidulor, -ari.

νεοσσιά, ἡ· nidus, -i, ἀ. μικρὰ νεοσσιά, nidulus, -i, ἀ.

νεόσσιον, τό pullus, -i, ἀ.
νεοσσοκόμος, ον· pullos nutriens
νεοσσός, ὁ pullus, -i, ἀ.
νεοσσοτροφεῖον, τό· locus, ubi pulli aluntur
νεοσσοτροφέω -ῶ· pullos alo.
νεοσσοτρόφος, ον· pullos nutriens.
*νεοσταθής (*νεοσύστατος)·* recens constitutus, a, um
νεόστεπτος, ον· recens coronatus.
νεοστράτευτος· recens (novus) miles, tiro, -onis.
νεόστροφος,ον· nuper tortus, a um
νεοσύλλεκτος, ον. recens collectus, a, um ὁ νεοσύλλεκτος (δηλ. στρατιώτης), novus miles, tiro. -onis, ἀ.
νεοσφαγής, ές, νεόσφακτος, ον, nuper mactatus, a, um
νεοτερπής ές denuo oblectans
νεότευκτος, ον recens fabricatus.
νεότης, ἡ· 1) juventus, -utis, θ. adolescentia, -ae, θ. 2) = οἱ νέοι, juvenes, um, ἀ.
νεότμητος, ον· nuper sectus, a,um.
νεοτόκος quae recens peperit.
νεότοκος, ον recens natus a um
νεοτριβής,νεότριπτος recens tritus
νεότρωτος, ον· recens vulneratus.
νεοττεύω κτλ. ἴδε *νεοσσεύω* κτλ.
νεότυρος, ὁ caseus recens.
νεουργέω -ῶ novum facio, aliquid renovo, -are, aliquid
νεουργής, ές nuper factus. a, um.
νεοφανής, ές· 1) nuper ortus, a, um. *2) novus ἢ recens τὸ νεοφανές, novitas -atis θ ὁ τὰ νεοφανῆ ἀγαπῶν, rerum novarum studiosus.
νεοφάντης, ὁ nuper initiatus
νεόφθαρτος, ον nuper corruptus
νεοφυής, ές· recens germinans
νεοφυτεία, ἡ recens plantatio.
νεοφυτεῖον, τό novelletum, -i, οὐ.
νεόφυτος, ον recens plantatus, a, um. ν. ἄμπελος, novella vitis.
νεοφώτιστος, ον· recens illuminatus ἢ baptizatus; novitius Christianus.
νεοχάρακτος, ον· recens sculptus.
νεόχριστος,ον· recens illitus, a,um.
νεόω -ῶ· novo (aliquid).
**νερόν, τό·* ἴδε *ὕδωρ*.
Νέρων, ὁ Nero, -onis, ἀ. τοῦ Νέρωνος,Neroneus (-ius), Neronianus,a,um
νεῦμα τό nutus, -us, ἀ. numen, -inis, οὐ.

*νευρά,ἡ·*nervus, -i, ἀ. chorda,-ae,θ.
νευρία ἡ nervia, -ae θ
**νευραλγία, ἡ·* nervorum dolor.
νευρικός, ή, όν nervorum vitio laborans; neuricus a, um
νεύρινος, η ον nervînus a, um.
νεύριον, τό· nervium, -ii οὐ
νευρίτης λίθος neurites lapis
νευροειδής, ές· nervo similis.
νευροκοπέω -ῶ nervos incido
νεῦρον τό· nervus, -i. ἀ κατα-πραΰνω τὰ νεῦρα, nervos mulceo μεταφ. τὰ νεῦρα (= δύναμις, ἰσχύς), nervi, -orum, ἀ πλ. τὰ νεῦρα (ἡ δεινότης) τοῦ λόγου, nervi orationis
**νευροπάθεια, ἡ·* nervorum vitium.
**νευροπαθής, ές* nervis laborans.
νευροραφέω -ῶ· nervis consuo alqd.
νευροσπαστία, ἡ motus per nervos
νευρόσπαστον, τό· icuncula, -ae (quae nervorum tractu movetur). *μεταφ εἶσαι νευρόσπαστον, tu es ut nervis alienis mobile lignum.
νευροτενής, ές nervos intentus
νευροτομέω -ῶ nervos incido
νευροτόμος, ον· nervos incidens.
νευρόω -ῶ roboro -are.
νευρώδης, ες nervosus, a, um. τὸ νευρῶδες, nervositas, -atis, θ.
νευρωδῶς nervose
1 *νεῦσις, ἡ* natatio -onis, θ.
2 *νεῦσις, ἡ·* nutus, -us, ἀ.
νευστικός ή, όν· natabilis, e.
νεύω· nuto, are; νεύω τῇ κεφαλῇ, capite nuto. νεύω τινί τι, nuto alicui aliquid 2 nuto, vergo. ὁ λόφος νεύει ἐπὶ τὸν ποταμόν,collis vergit ad flumen.
νεφέλη ἡ 1) nubes, -is, θ. 2) nebula, -ae, θ.
νεφεληγερέτης nubes cogens.
νεφέλιον, τό nubecula, -ae, θ.
νεφελογενής· nubigena, -ae
νεφελοειδής, ές nubibus similis, e.
Νεφελοκένταυροι· Nephelocentauri.
Νεφελοκοκκυγία ἡ Nephelococcygia (urbs ficta avium).
νεφελόω -ῶ· nubibus obduco.
νεφελώδης, ες nubilus, a, um; nubilosus, a, um. τὸ νεφελῶδες, nubilositas, -atis, θ
νεφίον, τό nubecula, -ae, θ.
νέφος, τό nubes, -is, θ nubilum, -i, οὐ τὰ νέφη, nubila orum, οὐ. νέφεσι καλύπτω, nubibus obduco (cae-

lum). *μετφ.* νέφος κονιορτοῦ, nubes pulveris.
νεφόω -ῶ· nubilo, -are, aliquid. ὁ οὐρανὸς νεφοῦται, nubilat ἢ nubilatur (οὐδ.).
νεφριαῖος, α, ον· renalis, e
νεφριτικός, ή, όν· renum dolore laborans.
νεφρῖτις, ἡ· renalis passio
νεφροειδής, ές· renibus similis.
νεφρός, νεφροί ren, renis καὶ συνήθ. renes -um καὶ ium.
νεφρώδης, ες reni similis.
νεφώδης, ες· 1) = νεφελοειδής. 2) = νεφελώδης
1.**νέω** (= νήχομαι)· **n o** (navi, nare); nato, are.
2.**νέω** (= νήθω)· n e o -ere, aliquid.
3.**νέω** (= σωρεύω)· cumulo, -are.
νεωκορέω -ῶ aeditimor, -ari; aeditnus sum.
νεωκορία, ἡ· munus aeditui
νεωκόρος, ὁ aedituus, -i, ἀ. **ἡ νεωκόρος,** aeditua -ae, θ.
νεωλκέω -ῶ τὰς ναῦς, τὸν στόλον· naves, classem subduco (-xi, -ere). νενεωλκημένον πλοῖον, navis subducta τὸ νεωλκεῖν τὰς ναῦς subductio.
νεωλκία, ἡ· subductio (navis).
νεώλκιον, τό· navale, -is, οὐ.
νεωλκός, ὁ· qui naves subducit
νέωμα τό· novale, -is, οὐ
νεώνητος nuper emptus (sclavus).
νεωρέω -ῶ· naves custodio.
νεώριον, τό· navale, is, οὐ. τὰ νεώρια, navalia, -ium, οὐ. πλ.
νεωριοφύλαξ, ὁ navalis custos.
νεώς, ὁ· ἴδε **ναός**
νέωσις, ἡ· novatio, -onis, θ.
νεώσοικοι, οἱ· navalia, -ium, οὐ.
νεωστί· novissime; nuper; recens; tempore recentiore.
νέωτα (μετὰ τῆς **εἰς**)· εἰς νέωτα, in annum novum venturum.
νεώτατος, η, ον· natu minimus, a, um.
νεωτερίζω· rebus novis studeo; novas res quaero, ago, molior, tento.
νεωτερικός, ή όν· juvenilis, e
νεωτερισμός, ὁ· 1) rerum novarum studium. *2) νεωτερισμοί, novae res. ν. εἰσάγω, novas res induco.
νεωτεριστής, ὁ· novis rebus studens; cupidus rerum novarum
νεωτεροποιέω -ῶ· innovo; immuto.
νεωτεροποιός, όν· rerum novarum cupidus, a, um.
νεώτερος, α, ον· junior, -oris; natu minor. οἱ νεώτεροι natu minores, juvenes τὰ νεώτερα, res novae
νεωφύλαξ, ὁ templi custos.
νή (μόρ.)· νὴ Δία, νὴ τὸν Δία, νὴ μὰ τὸν Δία, profecto per Jovem.
νήδυμος ὕπνος suavis somnus.
νηδύς, ἡ venter, -tris, ἀ. uterus, -i, ἀ.
νήθω n e o; filum duco.
νήϊος, α, ον· navalis, e
νήκτης, ὁ· natator -oris, ἀ.
νηκτικός, ή, όν· natabils, e; natatorius, a, um.
νηκτός, ή, όν· natans, -ntis.
νηλεής, ές· immisecors -rdis.
νήλυπος, ον· dolore carens.
νῆμα, τό· filum, -i, οὐ linum, -i, οὐ. stamen, inis, οὐ *μετφ.* ἀπόλλυμι τὸ νῆμα τοῦ λόγου, longius labor, a proposito deflecto. ἀναλαμβάνω τὸ νῆμα, ad propositum redeo.
νηματουργεῖον, τό officina lanifici.
νηματουργός, ὁ lanificus, -i, ἀ
νηματώδης, ες· e filo similis
νηνεμία, ἡ· tranquillitas, -atis, θ. malacia, -ae, θ.
νῆξις, ἡ· natatio, -onis, θ.
νηπιαγωγεῖον, τό· puerili schola.
νηπιάζω pueriliter ago.
***νηπιόθεν·** ab infantibus.
νηπιοπρεπής, ές infantilis, e.
νηπιοκτονία, ἡ infanticidium, -ii, οὐ
νηπιοκτόνος· infanticida, -ae.
νήπιος, α, ον· infans, -ntis. ἡ νηπία χείρ (ἡ τοῦ νηπίου χείρ), infans manus. νήπιον παιδίον, τὸ νήπιον, infans, -ntis; infantulus, -i, ἀ. ἐκ νηπίων, ab infantibus. τρέφω τινὰ ὡς νήπιον, infanto aliquem.
νηπιότης, ἡ· infantia, -ae, θ. ἐκ νηπιότητος, ab infantibus.
νηπιώδης, ες· 1) infantilis, puerilis, e. *2) **νεοσλ.** ν. ἡλικία, aetas infantilis; rudis aetas. ν. κατάστασις, rudis conditio.
Νηρηΐς, ἡ Nereis, -idis, θ.
νήριον, τό· nerium, -ii, οὐ.
νησαῖος, α, ον· insulensis, e.
νησιάζω· insulae similis sum.
νησίδιον, νησίον, νησίς· parva insula.
νησίζω· insula sum. νησίζων, insulatus, a, um.

νησιώτης, ὁ· insulanus, -i, ἀ.
νησιωτικός, ή όν insularis, e.
νησιῶτις, ἡ insulana -ae, θ
νησοειδής· insulae formam habens.
νησοποιέω -ῶ· insulam facio.
νῆσος, ἡ insula, -ae. θ.
νησόω -ῶ· insulam reddo.
νῆσσα ἡ anas -atis, θ
νησσάριον, τό anaticula, ae, θ.
νησσαῖος, α, ον anatinus a, um
νησσάριον, τό anaticula, ae θ
νηστεία, ἡ 1 jejunium -i, οὐ jejunitas atis θ. † 2 carnium abstinentia
νηστευτής, ὁ· jejunator, oris ἀ
νηστεύω 1 cibo abstineo; jejuno, -are † 2 carnibus abstineo.
1 ***νηστικός**, ή, όν jejunus, a, um
2 **νηστικός**, ή, όν nendi peritus ἡ νηστικὴ (τέχνη), ars nendi
νήστιμος ἡμέρα· dies jejunii
1. **νῆστις** ὁ, ἡ· jejunus, a, um.
2 **νῆστις** ἡ intestinum jejunum.
νησύδριον, τό insula exigua.
νήτη χορδή· ima chorda
νῆττα κτλ. ἴδε **νῆσσα, κτλ**
νηφάλιος, α, ον sobrius, a, um.
νηφαλιότης, ἡ· sobrietas, -atis, θ.
νηφαλίως sobrie
νηφόντως sobrie
νήφω sobrius sum. **νήφων, ουσα, ον**, νηφάλιος, sobrius, a, um
νήχομαι no nato, -are.
νῆψις, ἡ· sobrietas, -atis, θ.
νίζω· lavo are.
Νικαία, ἡ Nicaea, -ae, θ. **Νικαιεύς**· Nicensis, -is, ἀ.
νικάω -ῶ vinco (vici, victum, -ere) aliquem ἔνδοξον νίκην ἐνικήσαμεν, gloriosam victoriam vicimus. μάχῃ νικῶ, acie vinco δίκην νικῶ, ἐν δικαστηρίῳ νικῶ, causam ἢ judicio vinco.
νικῶμαι ὑπό τινος, vincor ab aliquo νικῶμαι ὑπὸ τῆς ἡδονῆς καὶ τῶν ἄλλων παθῶν, vincor a volupate et recliquis animi perturbationibus
νίκη, ἡ victoria, -ae, θ. νίκην νικῶ τινά, victoriam vinco aliquem. νίκης τυγχάνω, victoriam adipiscor. νίκη τινός, victoria de aliquo reportata.
νίκημα, τό· praemium victoriae
νικητήριος, α, ον· 1) victorialis, e. 2) τὰ νικητήρια, praemia victoriae, palma ae θ. 3) νικητηρία ἐπιστολή, victrices literae.

νικητής, ὁ victor -oris, ἀ.
νικήτρια, ἡ victrix, -icis, θ.
νικηφορέω -ῶ victoriam porto.
νικηφόρος, ον· victoriam reportans; victor victrix. τὰ νικηφόρα ὅπλα, arma victricia νικηφόρος χείρ, manus victrix.
***νικηφόρως**· victrici modo
νικόδρομος in cursu vincens.
Νικόλαος, ὁ· Nicolâus, -i, οὐ
Νικομήδεια, ἡ· Nicomedia, ae, θ.
νικοποιός όν· victoriam concilians.
Νικόπολις ἡ Nicopolis, is θ Νικοπολῖται, Nicopolitani, -orum, ἀ.
νίμμα τό· aqua manibus (pedibus) lavandis inserviens.
Νιόβη ἡ Niobe, -es, θ. τῆς Νιόβης, Niobaeus a, um.
νιπτήρ, ὁ malluvium, -ii, οὐ.
νίπτρον, τό = νίμμα.
νίπτω· lavo, -are νίπτομαι, me lavo. νιπτόμεθα, nos lavamus. νίπτομαι τὰς χεῖρας, lavo manus.
νιτρία, ἡ nitraria, -ae, θ.
νίτρον, τό nitrum, -i, οὐ.
νιτροποιός, όν nitrum gignes.
νιτρόω -ῶ nitro abluo
νιτρώδης, ες nitratus, a, um; nitrosus, a, um
νιφάς, νιφετός nix, nivis καὶ συνήθ. nives -ium, θ. νιφετὸς πίπτει, nix cadit.
νιφετώδης, ες nivosus a, um; nivalis, e
νιφόβλητος, ον· ninguidus a, um.
νίφω· ningo, ere· νίφει, ningit. νιφόμενος, η, ον, nivalis, e.
νίψις, ἡ lotio, -onis, θ.
Νοέμβριος, ὁ November, -bris. μηνὶ Νοεμβρίῳ mense Novembri.
νοερός, ά, όν· intelligendi vim habens, intellectualis, e.
νοερῶς 1) intelligendo; *2) νοερῶς mente; ingenio secum.
νοέω -ῶ· 1) = κατανοῶ, intelligo (-xi, ctum -ere) aliquid. ὁ νοῶν, intellector, -oris, ἀ 2) = σκέπτομαι, cogito, -are. 3) prudens sum
νόημα, τό· 1) cogitatio -onis, θ. cogitatus, -us, ἀ. νοήματα, cogitata, -orum. 2) ν. λέξεως, intellectus, us, ἀ.
***νοημοσύνη**, ἡ· intelligentia, -ae, θ. mens -ntis, θ.
νοήμων, ον mentis compos; intelligens -ntis; mente preditus, a, um; acutus, a, um.

νόησις, ἡ· 1) intellectus, -us, ἁ. 2) intelligentia,-ae.θ.3) cogitatio,-onis.θ

νοητικός,ή,όν intelligendi vi praeditus, a, um. ***τὸ νοητικόν,** intelligentia, -ae. θ.

νοητός, ή, όν· intelligibilis, e.

νοητῶς· intelligenter; perspicue.

νοθεία, ἡ conditio spuriorum

νόθευσις, ἡ adulteratio -onis, θ depravatio corruptio -onis, θ.

νοθευτής, ὁ· adulterator, -oris, ἁ. corruptor, -oris. ἁ.

νοθεύω· adultero, -are; corrumpo, -ere; depravo, -are, aliquid. **νοθεύομαι,** adulteror, ari **νενοθευμένος, η ον,** adulteratus, a, um.

νόθος, ὁ, ἡ 1) nothus a, um; spurius, a, um; non legitimus, a, um. ἐπὶ συγγραφ. non authenticus a, um.

νόθως· vitiose, non legitime.

νομαδία, ἡ coetus nomadum.

νομαδικός, ή, όν· 1) pabularis, e. 2) pastoralis e νομαδικὸς βίος. pastoritia vita; instabilis vita. βιοῖ βίον νομαδικόν, cum gregibus vagatur et pascua peragrat.

νομαδικῶς· pastorum modo.

Νομαντία, ἡ Numantia, -ae, θ.

***νομαοχέω -ῶ** praefectus sum.

νομάρχης, ὁ nomarcha, -ae, ἁ. praefectus provinciae.

νομαρχία, ἡ· dignitas ἢ officium nomarchae.

νομάς, ὁ, ἡ· in pascuis degens; nomas, adis ἁ.θ. οἱ Νομάδες, Nomades.

νομεύς, ὁ pastor, -oris, ἁ.

νομευτικός, ή, όν· pastoralis, e.

νομευτικῶς pastoraliter.

νομεύω pasco, -ere.

νομή, ἡ pascuum, -i, οὐ. pastura, -ae, θ. pastio, -onis, θ.

νομίζω· 1) νομίζω θεὸν ἢ τινὰ θεὸν ἢ τινὰ θεὸν εἶναι, deum aliquem more publico receptum colo, aliquem deum esse credo δθ. οἱ νενομισμένοι θεοί, dii more publico recepti et culti. 2) **νομίζεται** (= ἔθος ἐστί), moris est, in more positum est νομίζεται ἐν Ἕλλησι, moris Graecorum est. νομιζόμενος, νενομισμένος η, ον, legitimus, a, um, solemnis, e. δθ. **τὰ νομιζόμενα, ἢ τὰ νενομισμένα,** mores, consietudines, leges, ritus. ἰδίως δέ, jura, quae mortuis debentur,solemnia sacra. κατὰ τὰ νομιζόμενα, rite. 2) = ἡγοῦμαι, habeo, -ere; puto, -are; existimo, are; arbitror, -ari. νομίζω τινὰ ἀνδρεῖον, habeo aliquem fortem ἢ pro forti. νομίζω μεμαθηκέναι τι, puto me aliquid didicisse φιλάργυρος νομίζεται, avarus existimatur ἢ arbitratur (παθ.) *3) νεοελ. νομίζω, ὡς νομίζω (παρενθετ.), ut credo ἢ ἁπλ. credo; ut opînor ἢ ἁπλ. opînor

νομικός, ή, όν· 1) legalis, e. 2) ὁ νομικὸς (= νομοΐστωρ)· jurisconsultus ἢ jurisperitus, -i, ἁ. ἡ νομική, jurisprudentia -ae. *3) νεοελ. σπουδαστής (φοιτητής) τῆς νομικῆς, studiosus juris. διδάκτωρ τῆς νομικῆς, doctor juris †4) theologus judaïcus.

νομικῶς· legitime.

νόμιμος, η, όν legitimus, a, um. τὰ νόμιμα, legitima; quae usitata sunt. τὰ περὶ τοὺς θεοὺς νόμιμα, ritus

νομιμότης, ἡ· 1) legum observatio. 2) convenientia cum legibus.

νομίμως· legitime; lege; juste.

νόμισις, ἡ· opinio, onis, θ.

νόμισμα, τό· aes signatum, δθ numisma ἢ nomisma, -atis, οὐ. numus, -i, ἁ. moneta, -ae, θ. νομίσματα κόπτω, monetam cudo κίβδηλον νόμισμα, adulterinus numus. χρυσᾶ νομίσματα, aurum monetale.

νομισματικός, ή, όν· monetalis, e; numarius, a, um. νομισματικὸν σύστημα, res numaria.

νομισμάτιον, τό· numulus, -i, ἁ.

***νομισματοκοπεῖον, τό·** officina monetalis.

***νομισματοκόπος** monetarius, -ii, ἁ.

νομισματοπώλης monetae venditor.

νομιστί legitime; rite.

νομογραφέω -ῶ· leges scribo.

νομογράφος, ὁ· legislator, -oris, ἁ.

νομοδείκτης, νομοδιδάσκαλος, ὁ· jurisconsultus, jurisperitus, -i, ἁ.

νομοθεσία, ἡ· legislatio -onis, θ. leges, -um, θ.

νομοθετέω -ῶ· legem fero; legem do ἢ impono.

νομοθέτημα, τό legis sanctio; lex -egis, θ.

νομοθέτησις, ἡ· legum latio.

νομοθετικός, ή, όν· pertines ad legislatorem ἡ νομοθετικὴ (τέχνη), ars ferendarum legum.

νομοθετικῶς in modum legislatoris.

νομοΐστωρ, ὁ· legum peritus; jurisperitus, -i, ἀ.

νομομάθεια, ἡ· legum notitia

νομομαθής, ὁ· legis peritus; juris peritus.

νομοποιέω -ῶ· 1) leges facio ἢ fero. *2) νεοελ. νομοποιῶ τι, legitimum reddo aliquid

νόμος, ὁ 1) lex, -egis, θ. τίθημί τινι νόμους, do ἢ impono alicui leges νόμον τίθεμαι (ἐπὶ τοῦ δήμου) legem scisco, jubeo, fero (de aliqua re) νόμον κυρῶ, legem sancio, legem accipio. νόμον ἀκυρῶ, legem abrogo. νόμῳ, τῷ νόμῳ, κατὰ νόμον, lege. κατὰ τοὺς νόμους, legibus. 2) = ἔθος, mos, -oris, ἀ. consuetudo, -inis, θ. 3) μέτρον, μέλος. modus, -i, ἀ.

***νομός, ὁ·** praefectura, ae, θ.

***νομοσχέδιον, τό·** lex promulgata; rogatio, -onis, θ.

νομοφύλαξ, ὁ· custos legum.

νόναι, αἱ nonae, -arum. θ.

νοοβλαβής, ές· mente laesus a, um

νοόπληκτος, ον· mentem adimens.

νόος -οῦς, ὁ· 1) mens, -ntis ἐν νῷ ἔχω τι, in mente est mihi aliquid. 2) = νόημα (λέξεως), intellectus, -us, ἀ.

νοσάζω· aegrotum reddo.

νοσερός, ά, όν· ἴδε νοσηρός.

νοσερῶς· morbide; aegre.

νοσέω -ῶ· morbo affectus sum; aegroto, -are. aeger sum: νόσον χαλεπὴν νοσῶ, aeger gravi morbo sum. μετφ τὰ καλὰ ἤθη νοσεῖ, mores boni aegrotant. φιλαργυρίᾳ νοσῶ, avaritiâ aegroto

νοσηλεία, ἡ cura aegri.

νοσηλεύω· aegrum curo.

νόσημα, τό morbus, -i, ἀ.

νοσηματικός, ή, όν morbidus. a, um.

νοσημάτιον, τό morbus levior.

νοσηματώδης, ες morbidus a, um.

νοσηρός, ά, όν· morbidus, a, um; morbosus, a, um; insalubris, e. τὸ νοσηρόν, insalubritas, -atis, θ.

***νοσηρότης, ἡ·** insalubritas, -atis, θ.

νοσίζω· aegrotum facio.

***νοσογόνος, ον·** morbos gignens.

νοσοεργός, όν· morbos efficiens.

νοσοκομεῖον valetudinarium, -ii, οὐ.

νοσοκομέω -ῶ· aegrotos curo

νοσοκομία, ἡ· aegrotorum curatio.

νοσοκόμος, ὁ, ἡ aegrotorum curans.

νοσοποιέω -ῶ· morbos adfero.

νοσοποιός, όν morbifer, a, um.

νόσος, ἡ morbus, -i. ἀ. νόσῳ περιπίπτω, in morbum cado ἢ incido ἡ νόσος λωφᾷ, morbus declinat ἀπηλλάγην τῆς νόσου, morbo liberatus sum ἡ ἱερὰ νόσος morbus comitialis.

νοσοφόρος, ον morbifer, a, um; morbidus a. um.

νοσταλγέω ῶ· vehementer cupio in patriam redire

***νοσταλγία, ἡ** vehemens cupiditas in patriam redeundi.

***νοστιμάδα, ἡ·** sapor, -oris, ἀ.

νόστιμος, ον· 1) ad reditum pertinens νόστιμον ἦμαρ, dies reditus. 2) = εὔχυλος, sapidus, saporus. a, um. *3) νεοελ = ὡραῖος, κομψός, venustus, a, um; bellus. a, um.

νόστος. ὁ reditus (in patriam)

νοσφίζομαι· averto, supprimo (pecuniam νοσφ. τὰ δημόσια peculor rempublicam peculatum facio.

νοσφισμός δημοσίων· peculatus, -us ἀ.

νοσφιστής τῶν δημοσίων· peculator.

νοσώδης, ες· morbosus. a, um; insalubris, e *τὸ νοσῶδες τοῦ κλίματος, gravitas caeli; intemperies caeli *τὸ νοσῶδες τῶν ὑδάτων, gravitas aquarum.

νοτερός, ά, όν· humidus, a. um; uvidus, a, um. νοσερὸν κλίμα, uvidum coelum.

νοτία, ἡ· humor, -oris, ἀ.

νοτιάω -ῶ humidus sum.

νοτίζω· humecto, -are **νοτίζομαι**, uvesco, -ere *νεοελ **νοτισμένος, η, ον**, humidus, uvidus, a, um.

***νοτιανατολικός, ή, όν·** qui ad meridiem et auroram vergit, spectat. ν. ἄνεμος, euronotus, -i, ἀ.

***νοτιοδυτικός, ή, όν·** qui ad meridiem et ad occasum vergit, spectat. ν. ἄνεμος, austroafricus, -i, ἀ

νότιος, ον· 1) humidus, a, um. 2) australis, e. ν ἄνεμος, ventus australis.

νοτίς, ἡ· humor, -oris, ἀ.

νοτιώδης, ες· humidus, a, um

νότος, ὁ· notus, -i, ἀ. auster, stri, ἀ. ἐκ νότου, ab austro. πρὸς νότον, in, ad meridiem.

νουθεσία ἡ· monitio, admonitio, -onis, θ. hortatio, adhortatio. -onis, θ. monitus, -us, ἀ. monitum, -i, οὐ.

νουθετέω -ῶ· moneo, admoneo

(-nui, -itum -ere) aliquem. ν. τινά τι, moneo aliquem de re ἢ rem.
νουθέτημα, τό· monitum, -i, οὐ.
νουθέτησις, ἡ monitus, -us, ἀ admonitio, -onis θ.
νουθετητής, ὁ· monitor ἢ admonitor. -oris. ἀ.
νουθετητικός, νουθετικός ή, όν· ad admonationem pertinens
νουθετισμός, ὁ· admonitio, -onis, θ.
νουμηνία, ἡ· nova luna; calendae -arum, θ. πλ.
νοῦμμος, ὁ· nummus, -i, ἀ.
νουνέχεια, ἡ prudentia, -ae, θ.
νουνεχής, ές· prudens, -ntis; intelligens, -ntis.
νουνεχῶς· prudenter; sapienter; intelligenter.
νοῦς, ὁ· ἰδὲ νόος.
νύγδην· punctim.
νύγμα, τό punctum, -i, οὐ.
νυγματώδης, ες pungens, -ntis.
νυγμή νυγμός· punctus, us, ἀ.
νυκταίετος, ὁ· aquila nocturna.
νυκταλωπία, ἡ luscitio, -onis, θ.
νυκταλωπάω -ῶ· lusciosus sum.
νυκτάλωψ· lusciosus, a, um.
νυκτεγερσία, ἡ excitatio nocturna.
νυκτέλιος, ον nocturnus. a, um
νυκτέπαρχος· praefectus vigilum
νυκτερεία, ἡ actio nocturna; lucubratio -onis, θ.
νυκτέρευμα· pernoctatio, -onis. θ.
νυκτερευτικός· lucubratorius a, um.
νυκτερεύω· 1) pernocto, -are *2) = νύκτωρ ἐργάζομαι, lucubro, -are. τὸ νυκτερεύειν. lucubratio, -onis, θ.
νυκτερινός, ή, όν· nocturnus, a, um. ν. ἐργασία. lucubratio, -onis, θ.
νυκτερίς, ἡ· vespertilio, -onis, ἀ.
νυκτερόβιος, ον· noctu vivens.
νυκτεροφεγγής, ές noctu lucens.
νυκτερόφοιτος, ον· noctu vagans.
νυκτερωπός· nocturnus; ater.
νυκτηγορέω -ῶ· noctu nuncio.
νυκτηγερσία, ἡ· excubiae, -arum.
νυκτίγαμος, ον noctu nubens.
νυκτικόραξ, ὁ bubo, onis, ἀ.
νυκτολάλος, ον· qui noctu loquitur.
νύκτιος, α, ον· nocturnus, a, um νύκτιος ποιῶ τι, nocturnus facio aliquid
νυκτίπλαγκτος, νυκτιπλανής, νυκτίπλανος· noctivagus a, um
νυκτιφανής noctuluca (luna).
*__νυκτοβάτης, ὁ·__ noctabulus, -i, ἀ.
νυκτόβιος, ον noctu vivens
νυκτογραφέω -ῶ βιβλίον· lucubro opusculum
νυκτοειδής, ές· nycticolor, -oris.
νυκτοθήρας, ὁ nocturnus venator.
νυκτοκλέπτης ὁ· fur nocturnus.
νυκτοκλοπία ἡ furtum nocturnum
νυκτολαμπίς (ζ.)· noctilûca ae θ.
νυκτόμαντις, ὁ· nocturnus vates.
νυκτομαχέω -ῶ nocturnum proelium committo (cum aliquo).
νυκτομαχία, ἡ pugna nocturna.
νυκτοπεριπλόνητος, ον. νυκτοπλανής, ές, noctivagus. a. um
νυκτοπόλεμος, ὁ pugna nocturna.
νυκτοπορέω -ῶ noctu iter facio; lucubro viam
νυκτοπορία, ἡ· iter nocturnum.
νυκτοπόρος, ον noctu iter faciens.
νυκτοφανής, ές· noctu visus, a, um.
νυκτοφαλακέω -ῶ· excubo, -are.
νυκτοφυλακία ἡ· excubiae, -arum.
νυκτοφύλαξ, ὁ excubitor, -oris. ἀ.
νυκτωπός, όν· nocturnus, a. um.
νύκτωρ· noctu νύκτωρ ἐργάζομαί τι, lucubro aliquid
νυμφαγωγέω -ῶ· sponsam deduco ad sponsum.
νυμφαγωγός· qui sponsam ad sponsum deducit
νυμφαία (β.) nymphaea -ae, θ.
νυμφαῖον, τό nymphaeum, -i, οὐ.
νυμφεῖος, ον· nuptialis, sponsalis, e οὐσ. τὸ νυμφεῖον, thalamus nuptialis.
νύμφευσις, ἡ elocatio puellae
νυμφεύτρια, ἡ pronuba -ae, θ.
νυμφεύω· filiam meam alicui nuptum do (loco, colloco), nubo alicui (viro). **νυμφεύομαι,** matrimonio mihi jungo aliquam; in matrimonium duco aliquam; uxorem accipio ἢ duco. ἀλλά: *ἐνυμφεύθησαν, matrimonio conjuncti sunt.
νύμφη, ἡ 1) = μνηστή, sponsa. -ae, θ. 2) nupta, -ae, θ 3) = γυνὴ καὶ θεά, nympha -ae καὶ nymphe, -es, θ.
νυμφίδιος, ον· sponsalis, e.
νυμφικός, ή όν 1) sponsalis, e. τὰ νυμφικά, res sponsales. 2) nuptialis e. ἡ ν. ἐσθής, vestis nuptialis.
νυμφικῶς· more nuptiali.
νυμφίος, ὁ· 1) sponsus, -i, 2) maritus, -i, ἀ.

νυμφόληπτος, ον lymphatus.a.um

νυμφοληψία, ἡ lymphatio onis,θ.

νυμφοστολέω -ῶ· sponsam exorno.

νυμφοστόλος, ον· sponsam exornans

νυμφών, ὁ· thalamus nuptialis

νῦν· nunc; in praesentia. hoc tempore. νῦν δή, nunc demum. ἐν τῷ νῦν, hoc tempore ἀπο τοῦ νῦν, post hac. μέχρι τοῦ νῦν, ad hoc diei. νῦν δὴ ἢ νυνδή, modo, paulo ante τὸ νῦν εἶναι, τὸ νῦν ἔχον, in praesentia rerum, ut nunc est ὁ, ἡ, τὸ νῦν, nunc; praesens,-ntis ὁ νῦν χρόνος. praesens tempus. οἱ νῦν ἄνθρωποι, nunc homines, ὁ νῦν βασιλεύς, praesens rex ἢ qui nunc regnat. τὰ νῦν ἢ τανῦν, in praesentia. νῦν μέν.. νῦν δέ, nunc.. nunc.

νυνί· nunc; nunc ipsum.

νύξ, ἡ· nox, noctis, θ. νυκτὸς καὶ ἡμέρας, nocte dieque ἐν μέσῳ νυκτῶν, περὶ μεσας νύκτας.nocte media. ταύτῃ τῇ νυκτί, hac nocte τῆς νυκτός, nocte ἢ noctu (προκεχωρηκυίας τῆς νυκτός) ὑπὸ μέσην νύκτα, multa nocte, intempesta nocte. νυκτὸς (τὴν νύκτα) ἐργάζομαι, lucubro, -are *νεοελ. καλὴν νύκτα! salve! vale! sit tibi fausta nox! precor tibi noctem placidam!

νύξις, ἡ punctio, -onis, θ.

νυός, ἡ· nurus, -i, ἀ

νύσσα, ἡ· meta, -ae, θ.

νύσσω, νύττω τινά ἤ τι· pungo (pupugi, punctum -ere) aliquem ἢ aliquid. τὴν πλευρὰν αὐτοῦ ἔνυξε, latus ejus pupugit (lanceâ).

νύσταγμα, νυσταγμός· dormitatio.

νυστάζω· somno conniveo; dormîto, -are

νυστακτής, ὁ· dormitor, -oris, ἀ.

νυσταλέος,α,ον· somnolentus,a,um.

νυσταλογερόντιον, τό· silicernum somnolentum.

νύσταξις, ἡ· dormitatio, -onis, θ.

νύχευμα, τό· pervigilium, -ii, οὐ.

νυχεύω· pervigilo, -are.

νυχθήμερον, τό· noctis et diei spatium nox et dies.

***νυχθημερόν** nocte dieque.

νύχιος, α, ον· nocturnus, a um.

νώγαλα, νωγαλεύματα νωγαλίσματα, τά· edulia suavia et delicata.

νωδογέρων, ὁ edentulus, -i, ἀ.

νωδός, ή, όν· edentulus, a, um.

νωδυνία, ἡ· vacuitas doloris

νώθεια, ἡ pigritia, -ae, θ. segnitas, -atis, θ. socordia, -ae, θ.

νωθής, ές· piger gra, grum.

νωθρεία, ἡ· tarditas, -atis, θ. pigritia, -ae, θ. segnities, -ei. θ. segnitas, -atis, θ. socordia, -ae. θ.

νωθρεύω piger sum.

νωθρός, ά, όν· tardus, a, um; piger, gra grum; segnis, e; socors,-rdis. νωθρὸς πρός τι, segnis ad aliquid

νωθρότης, ἡ· tarditas, -atis, θ. pigritia, -ae θ. segnitia, -ae, θ.

νωθρώδης, ες· piger, gra pigrum

νωθρῶς· tarde; segniter; socorditer.

νῶϊ νώ nos duo.

νωμάω -ῶ· considero, -are.

νώμησις ἡ· consideratio, -onis, θ.

***νωπός, ή, όν** recens, ntis.

νωτιαῖος, α, ον· dorsualis, e.

νωτίζω tergum verto.

νωτοκοπέω ῶ· dorsum caedo.

νῶτος,ὁ, νῶτον,τό dorsum, -i οὐ. tergum, -i. οὐ. νῶτα, terga. στρέφομαι τὰ νῶτα, terga do ἢ verto κατὰ νώτων (= ἐκ τῶν νώτων), a tergo

νωτοφορέω -ῶ· dorso fero (onera).

νωτοφορία,ἡ· gestatio in dorso.

νωτοφόρος, ον· dorso ferens; dossuarius, a, um.

νωχέλεια, ἡ· segnities, -ei, θ. socordia, -ae, θ. desidia, -ae, θ. incuria, -ae, θ.

νωχελεύομαι· segnis sum.

νωχελής, ές· segnis, e; securus, a, um; socors, -ordis.

νωχελῶς· segniter; socorditer; sine cura.

Ξ

Ξ, ξ· (ξῖ). Τὸ δέκατον τέταρτον γράμμα, litera Ξ ὡς ἀριθμητ σημεῖον τὸ μὲν ξ = sexaginta, τὸ δὲ ,ξ = sexaginta millia.

ξαίνω· 1) rado (-si, -ere) aliquid. ὁ ποταμὸς ξαίνει τὰς ὄχθας, flumen radit ripas. 2) carmino, -are; pecto (-exi, -ere), aliquid (ἔρια, lanam).

ξανθίζω· 1) flavum reddo (aliquid) 2) ἀμεσ = ξανθός εἰμι, flaveo. -ere ὀθ ξανθίζουσα θρὶξ flavae crines 3 ξανθίζομαι (= ξανθὸς γίγνομαι, flavesco. -ere
ξάνθιον. τό lappa minor herba.
ξάνθισμα, τό flavus color
ξανθόθριξ, ξανθοκόμης· flavicomus. a. um flavam comam ferens
ξανθός, ή, όν flavus a. um.
ξανθότης, ἡ color flavus
ξανθοτριχέω-ῶ flavos crines habeo.
ξανθοχίτων, ὁ ἡ tegumento flavo
ξανθόχροος -ους· flavi coloris.
ξανθόω -ῶ· flavum facio
ξανθύνομαι· flavesco -ere.
ξανθωπός, ή όν 1) rufus aspectu 2 flavi coloris
ξάνιον, τό pecten carminatorum
ξάνσις, ἡ carminatio, -onis, θ.
ξάντης, ὁ· carminator. -oris ἀ.
ξαντικός ή, όν· ad carminationem pertinens ἡ ξαντική, ars carminandi.
ξάντρια, ἡ femina carminans.
ξεναγέω -ῶ 1 duco hospitem circum ea quae visenda sunt ξενάγησόν με νεγλων ὄντα.viae ducem te mihi praebe, quippe hospiti et novo advenae 2 stipendiariorum militum dux sum
ξεναγία, ἡ· circumductio hospitum.
ξεναγός, ὁ 1 ductor hospitum. 2) ductor militum exterorum
ξεναπάτης, ὁ hospitum deceptor.
ξεναπατία, ἡ· deceptio hospitis.
ξένη, ἡ· 1) ξ. γυνή, peregrina, -ae. θ. 2) ξ. γώρα, extera regio οἱ ἐπὶ ξένης Ἕλληνες, exteri Graeci. ἐκ τῆς ξένης, peregre 3) hospita, -ae, θ.
ξένηθεν peregre
ξενηλασια peregrinorum expul io
ξενηλατέω -ῶ peregrinos expello
***ξενηλάτης·** qui peregrinos expellit.
ξενία. ἡ· hospitium, -ii, οὐ. exceptio hospitalis. ξενία ἐστί μοι πρός τινα, mihi hospitium est cum aliquo. (ἐπὶ) ξενια δεχομαί τινα, aliquem hospitio accipio.
ξενίζω 1) ξ. τινά· aliquem hospitio accipio. ξενίζομαι ὑπό τινος, hospitio excipior ab aliquo, hospitor ab aliquo. ξενίζομαι παρα τινι, deversor apud aliquem. 2) = ξένη φωνῇ χρῶμαι, peregrina loquor, peregrinâ linquâ utor 4) ξενίζομαί τινι, δια τι, ἐπί τινι (= θαυμάζω, ἐκπλήττομαι miror ἢ admiror de re; stupeo obstupesco re aliqua.
ξενικός, ή, όν· peregrinus a. um. τὸ ξενικόν stipendiarii. -orum ἀ πλ.
ξενικῶς· more peregrinorum
ξένιον, τό· munus hospitale.
ξένιος α. ον hospitalis e τὰ ξένια, hospitalis coena
ξένισις, ἡ 1) hospitum susceptio; 2 coena hospitalis
ξένισμα, τό· admiratio. -onis θ.
ξενισμός, ὁ 1 ξένισις 2) novitas rei.
ξενιτεία, ἡ· peregrinatio onis θ.
ξενιτεύω (ξενιτεύομαι)· peregre absum. peregrinor. -ari
ξενοδοχεῖον, τό hospitale cubiculum. ἢ ἁπλ. hospitale deversoria taberna ἢ ἁπλ. deversorium, -ii, οὐ.
ξενοδοχέω -ῶ hospitio excipio
ξενοδόχος. ὁ qui hospites excipit; diversitor, -oris. ἀ. caupo -onis. ἀ.
ξενοδοχία, ἡ· hospitum exceptio.
ξενοθυτέω -ῶ hospites immolo
ξενοκρατέομαι -οῦμαι· in peregrinorum potestate sum.
ξενοκτονέω -ῶ hospites interficio.
ξενοκτονία. ἡ hospitum occisio.
ξενοκτόνος, ον hospitem occidens.
ξενόκτονος ον· ab hospite interfectus, a. um
ξενολογέω -ῶ· externos milites cogo ἢ conscribo
ξενολόγησις. ξενολογία, ἡ· exterorum militum collectio.
ξενομανία, ἡ nimium rerum peregrinarum amor.
ξενοπρεπής, ές peregrinus, inusitatus, a, um
ξενος, η. ον· 1) = ὀθνεῖος, ἀλλοδαπός, peregrinus. a, um; externus, a, um. ὁ ξένος (ὁ μὴ Ῥωμαῖος) peregrinus, -i, ἀ. τὸ τῆς γλώσσης ξένον, peregrinitas, -atis θ. 2) = ἐξωτικός, adventicius, a. um. ὁ ξένος, ἡ ξενη, advena, ae; hospes, -itis, ἀ. θ. 3) = ἀήθης, inusitatus, a, um; novus, a, um 4) ὁ μισθωτὸς στρ. merceranius miles. οἱ ξένοι = τὸ ξενικόν, stipendiarii.
ξενόστασις, ἡ· deversorium, -ii, οὐ.
ξενοσύνη, ἡ· hospitalis amicitia.
ξενότιμος, ον· hospites colens
ξενότροπος, ον· peregrinus, a, um.
ξενοτρόπως peregrino modo.
ξενοτροφέω -ῶ· stipendio conduco

ξενοφονέω -ῶ· hospites occido.
ξενοφόνος, ον hospites occidens.
Ξενοφῶν, ὁ Xenophon, -ontis, ἀ
Ξενοφώντειος. Xenophontèus a, um
ξενοφωνέω -ῶ peregrinà voce, peregrino sermone utor
ξενοφωνία ἡ vox peregrina; sermo peregrinus.
ξενόφωνος· peregrina voce utens.
ξενόω -ῶ 1) ξ τινά, hospitio excipio aliquem συνήθ. ξενοῦμαι α ξενοῦμαι παρά τινι, hospitio excipior. hospitor ἢ deversor apud aliquem. β) ξενοῦμαί τινι (= ξενίαν ποιοῦμαι πρός τινα), hospitium facio ἢ conjungo cum aliquo. 2) ξενῶ τινά τινος, privo aliquem aliqua re.
ξενών, ὁ hospitium, -ii, οὐ. hospitale, -is, οὐ. deversorium -ii, οὐ.
ξένως· 1) more peregrinorum. 2· μετῷ ξενικῶς ἔχω τινός, hospes rei (in re' sum.
ξέσις, ἡ· rasura. -ae, θ. rasus, -us, ἀ.
ξέσμα, τό· rasura, -ae, θ.
ξέστης, ὁ sextarius, -i, ἀ
ξεστίον, τό· sextariolus, -i, ἀ.
ξεστός, ή, όν· rasus, a, um; politus, a, um.
ξέστρον, τό· instrumentum rasendi.
ξέω· 1) rado (-si, -sum. -ere) aliquid (λίθους lapides). 2) = λεαίνω, polio (ivi, -itum, -ire) aliquid (κίονας columnas).
ξηρά, ἡ· ἰδὲ ξηρός, 3.
ξηραίνω· 1 sicco, -are, aliquid. 2) arefacio. -ere, aliquid 3) ξηραίνομαι, (ἐξηράνθην, ἐξήραμμαι), siccor (-atus sum -ari; areo -ere; aresco. -ere; siccesco -ere; torresco, -ere.
ξηραλοιφέω -ῶ· sicce ungo.
ξηραλοιφία, ἡ· lutea unctio.
ξήρανσις, ἡ· siccatio, -onis, θ.
ξηραντικός, ή, όν· siccabilis, e; siccatorius, a, um.
ξηρασία, ἡ siccitas, -atis, θ. ariditas, -atis, θ
ξήριον, τό· xerium, -ii, οὐ.
ξηροβατικός· in arido incedens.
ξηροβιωτικός· in sicco vivens
ξηρόκαρπος· siccum fructum ferens.
ξηροκόλλα, ἡ gluten siccum.
ξηρολουτρέω -ῶ sicco balneo utor.
ξηρόμυρον, τό unguentum siccum.
ξηροποιέω -ῶ· siccum reddo
ξηροποιός, ά, όν· siccificus, a, um

ξηροπόταμος, ὁ· torrens, -ntis ἀ
ξηροπυρία, ἡ· balneum siccum.
ξηρός, ά, όν· 1 siccus, a um ἡ ξηρὰ φωνή vox sicca. 2) aridus, a, um. ὁ ξηρὸς τόπος, aridum -i, οὐ. 3) ἡ ξηρά continens terra ἢ ἁπλ. continens, -ntis ἀ.
ξηροτήγανον, τό sartago, -inis, θ.
ξηρότης ἡ· siccitas, -atis, θ.
ξηροφαγέω-ῶ· arida comedo; cibis siccioribus (sine obsonio vescor
ξηροφαγία ἡ 1 tenuis victus. †2) tempus jejunii.
ξηροφθαλμία, ἡ· oculorum siccitas.
ξηρόφθαλμος· siccos habens oculos.
ξηρόφωνος· raucam vocem habens.
ξηρώδης ες arescens ntis.
ξήρωσις, ἡ· siccatio, -onis, θ
ξηρῶς· sicce
ξιφήρης, ες ensem tenens.
ξιφηφορέω -ῶ ensem gesto; gladio armatus sum.
ξιφηφορία, ἡ· gladii gestatio
ξιφηφόρος, ον· ense armatus, a, um; ensiger ἢ ensifer, a um
ξιφίας, ὁ· 1) ξ. κομήτης, cometa mucronatus 2 xiphias piscis.
ξιφίδιον, ξιφίον, τό ensiculus, -i, ἀ gladiolus. -i, ἀ.
ξιφιστήρ, ὁ· balteus -i ἀ.
ξιφοδρέπανον, τό· ensis falcatus.
ξιφοειδής, ές· ensi similis, e.
ξιφοθήκη, ἡ vagina. -ae, θ.
ξιφοκτονέω -ῶ· gladio occido.
ξιφοκτόνος, ον· gladio occidens
ξιφόκτονος, ον gladio peremptus
ξιφομάχαιρα, ἡ magnus ensis.
ξιφοποιός, ὁ· gladiorum opifex.
ξίφος, τό 1) ensis, -is, ἀ. 2) gladius, -ii, ἀ.
ξιφουλκέω -ῶ· ensem stringo.
ξιφουλκία· ensis e vagina eductio.
ξιφουλκός, όν qui ensem strinxit.
ξιφουργός, ὁ ensium fabricator.
ξιφοφορέω -ῶ = ξιφηφορέω -ῶ.
ξοανογλύφος, ον simulacra sculpens.
ξόανον, τό· simulacrum, -i, οὐ. ξόανον Ἀθηνᾶς, Palladium.
ξουθός, ή, όν· flavus, a, um.
ξυγγ-, ξυγκ-· τὰ τοιαῦτα σύνθετα ἰδὲ ἐν συγ-, συγκ-.
ξυήλη, ἡ· radula, -ae, θ.
ξυλάριον, τό· parvum lignum.
ξυλεία, ἡ· 1) lignatio, -onis, θ. 2)

materia, -ae, θ. ἔμπορος ξυλείας, materiarius, -i, ἀ.
ξυλεύομαι· lignor, materior, -ari.
ξυλεύς, ὁ· lignator. -oris, ἀ.
*ξυλιάζω· rigesco (-gui -ere.
ξυλίζομαι· lignor, -ari; ligna peto.
*ξυλίζω τινά· virgis aliquem caedo; virgis aliquem mulcto; fustibus verbero aliquem ξυλίζομαι. fustibus tundor ab aliquo '. ξυλιζόμενος, η, ον, qui fustibus tunditur ἢ caeditur
ξυλικός, ή όν· ligneus, a, um. *ἡ ξυλική, materia -ae, θ.
ξύλινος, η, ον· ligneus, a, um μετφ. rudis. -is.
ξυλισμός, ὁ· lignatio, -onis, θ.
ξύλλ-· τὰ οὕτω σύνθετα ἴδε ἐν σύλλ
ξυλογλύφος· qui in ligno sculpsit.
ξυλογραφέω -ῶ· in lignea tabella scribo; in ligno caelo ἢ scalpo.
*ξυλογραφία, ἡ· caelatura, scalptura in ligno.
*ξυλογράφος, ὁ sculptor in ligno.
ξυλοειδής, ές· ligno similis
ξυλοθήκη, ἡ· lignarium. -ii, οὐ.
ξυλοκανθήλια τά· clitellae, -arum, θ.
ξυλοκαστέλλιον· castellum ligneum
ξυλοκέρατα, τά· siliquae, -arum, θ.
*ξυλοκέφαλος, ον· stupidus, a, um.
ξυλοκοπέω -ῶ· 1) ligna caedo 2) ξ. τινά, fuste caedo aliquem; fustibus verbero aliquem.
ξυλοκοπία (ξυλοκόπημα)· fustuarium, -ii, οὐ.
ξυλοκόπος, ὁ lignicida, -ae, ἀ. lignator -oris, ἀ.
ξυλολυχνοῦχος ὁ· candelabrum ligneum.
ξυλομιγής. ές· ligno permixtus.
ξύλον, τό· lignum, -i, οὐ. τὰ ξύλα, ligna, -orum. ξύλα ἐρέψιμα, ναυπηγήσιμα, materia -ae, θ.
ξυλοπαγής ές· e lignis compactus.
ξυλοπέδη, ἡ pedica lignea.
ξυλόπους· ligneum habens pedem.
ξυλόπυργος, ὁ· turris lignea.
ξυλοπώλης, ὁ lignarius, -ii, ἀ.
ξυλόστεγος ligno tectus, a, um.
ξυλοσχίστης, ὁ ligna scindens
*μετφ. homo nihili.
ξυλοτόμος, ὁ lignicida, -ae, θ.
ξυλοτρώκτης. ὁ ligna rodens.
ξυλουργέω -ῶ lignarius sum
ξυλουργία, ἡ· lignorum fabricatio.
ξυλουργός. ὁ· lignarius -ii, ἀ.
ξυλοφορέω -ῶ ligna porto.
ξυλοφορία, ἡ lignorum portatio.
ξυλοφόρος. ον· lignifer, a, um.
ξυλόφρακτος, ον lignis septus, a, um
ξυλόω -ῶ in lignum verto ἢ muto.
ξυλοῦμαι, in lignum abeo.
ξυλώδης. ες lignosus, a, um.
ξυλών, ὁ lignile. -is, οὐ
ξύλωσις, ἡ contignatio, -onis, θ.
ξύμ-· τὰ οὕτω σύνθ. ἴδε ἐν συμ-.
ξύν· ἴδε σύν.
*ξυνίζω· acorem facio. οὐδ. acesco, -ere προβλ. ὀξύνω, ὀξύνομαι.
*ξυνός, ή, όν acidus, a, um. προβλ. ὄξυνος.
ξυράφιον, τό· novacula -ae, θ.
ξυρέω -ῶ καὶ ξυράω -ῶ καὶ ξυρίζω rado (-si, -um -ere) aliquid; ad cutem tondeo aliquem ξυρῶ τὸν πώγωνα, rado barbam. ξυρῶμαι, ξυρίζομαι, rado meam barbam me novacula rado.
ξυρίσιμος, ον· rasilis, e.
ξυρήσιμος, ον· rasilis, e.
ξύρησις, ἡ· rasio, -onis, θ.
ξυρίζω. ξυρίζομαι· ἴδε ξυρέω -ῶ.
ξυρόν, τό, ξυρός, ὁ· novacula, -ae, θ. μετφ. ἐπὶ ξυροῦ ἀκμῆς ἵσταται τὸ πρᾶγμα, in novaculae acie res sita est, res filo pendet, ἢ. ἕ. in summo discrimine res sita est.
ξυροφορέω -ῶ· novaculam gero.
ξύσις, ἡ· rasus -us. ἀ rasura, -ae, θ.
ξύσμα, τό· ramentum, -i, οὐ.
ξυσματώδης, ες· ramentosus, a, um.
ξυστάρχης, ὁ· xystarches, -ae, ἀ.
ξυστήρ, ὁ· scalprum, -i, οὐ.
ξυστίς, ἡ strigilis -is, θ.
ξυστοβόλος, ον hastam jaculans.
ξυστόν, τό hastile. -is, οὐ.
ξυστός, ή, όν· rasus, a, um; politus, a, um.
ξυστοφόρος, ον· hastile gestans.
ξύστρα, ξυστρίς ἡ· strigilis, -i, θ.
*ξυστρίζω strigili defrico.
ξύστρον, τό· scalprum, -i, οὐ.
ξυστροποιός, ὁ· strigilarius, -ii, ἀ.
ξυστρωτός, ή, όν· striatus, a, um.
ξύω· 1) rado (-si, -sum, -ere) aliquid μετφ. ξύω (= ἐξαλείφω) τὸ ὄνομα, rado nomen. 2) radendo polio aliquid. *3) νεολ. ξύω τὴν κεφαλήν caput scabo. 4) ξύομαι, me rado ἢ rador (-sus sum, -i).

Ο

Ο, ο· Τὸ δέκατον πέμπτον γράμμα, litera o. ὡς ἀριθμητ. τὸ μὲν ο = septuaginta τὸ δὲ ͵ο = septuaginta millia.

ὁ, ἡ, τό· 1) ἄρθρον 'Εν τῇ Λατινικῇ δὲν ὑπάρχει. δθ αἱ ὁ ἄνθρωπος, homo ἡ περιστερά, columba. τὸ ξύλον lignum. δ) ὁ φιλῶν. ἡ φιλοῦσα. τὸ φιλοῦν, qui, quae. quod diligit ἢ amat ὁ καλούμενος, ἡ καλουμένη, τὸ καλούμενον, qui, quae. quod vocatur ἢ διὰ τοῦ is, qui οἱ προσδοκῶντες, si qui exspectant (errant · ὁ οὐκ ἔχων ἱκανὰ ἐνδεής ἐστιν, egens est, si qui non satis habet γ τὸ εἶναι, existentia. τὸ φιλεῖν, amor ὁ,ἡ,τό νῦν, qui, quae,quod nunc est. οἱ τότε ἄνθρωποι. homines qui tum vivebant. οἱ πάνυ τῶν στρατιωτῶν. excellentissimi inter milites. τὸ πρῶτον, primum. οἱ περί τινα, socii, sodales, discipuli alicujus. τὰ ἐν ἀνθρώποις, res humanae. τὰ τῆς πόλεως, res civitatis. τὰ τῶν 'Αθηναίων φρονεῖν, cum Atheniensibus facere. δ) τῇ, hac parte. τῇ μὲν... τῇ δέ, modo.. modo. 2) ἀντων. δεικτική. ὁ μὲν .. ὁ δέ, hic. ille. τὰ μὲν.. τὰ δέ, τὸ μὲν.. τὸ δέ, hoc.. illud, tum.. tum, partim.. partim, nunc.. nunc. ὁ δέ, is, ille. οἱ δέ, ii. illi.

ὀά! vae!

ὀβελαῖος, α, ον· veru similis.

ὀβελίας ἄρτος·panis veru tostus.*νεοελ. ὀβελίας ἀμνός, agnus veru assatus

ὀβελίζω· obelo noto. expungo (aliquid); reprobo ut spurium. ὠβελισμένος, η, ον. obelo notatus, expunctus, a, um. ἰδὲ ὀβελός, 2

ὀβελίσκος, ὁ 1) veruculum, -i, οὐ. 2) obeliscus, -i, ἀ

ὀβελισμός, ὁ· obelo notatio; litura, -ae, θ.

ὀβελός, ὁ 1) veru, -us, ἢ -u, οὐ. 2) obelus -i (quo loci scriptorum minus probi notabantur).

ὀβολιαῖος, α, ον· obolaris, -is.

ὀβολός, ὁ· 1) obolus, -i, ἀ. 2) ὁ ὀβολὸς τῆς χήρας, numulus viduae. 3) μετφ. ἄνθρωπος οὐδὲ ὀβολοῦ ἄξιος, non semissis homo.

ὀβολοστάτης ὁ· tocullio. -onis ἀ

ὀβρίκαλα, τά animalium catuli.

ὄβριμος, ον· fortis, is; robustus, validus, praevalidus, a um

ὀγδοαδικός ή, όν octonarius,a,um

ὀγδοαῖος, α, ον· octo dierum

ὀγδοάς, ἡ· octonarius numerus

ὀγδοήκοντα, οἱ, αἱ, τά· octoginta.

ὀγδοηκονταέτης, ὀγδοηκοντούτης· homo octogenarius, homo octoginta annos natus.

ὀγδοηκοντατέσσαρες· octoginta quatuor

ὀγδοηκοντάπηχυς, υ· octoginta cubitos aequans

ὀγδοηκοστός,ή,όν·octogesimus a,um

ὄγδοος, η, ον· octavus, a, um. τῇ ὀγδόῃ τοῦ μηνὸς Μαρτίου, die octavo mensis Martii βιβλίον εἰς ὄγδοον, in octavum. μουσ ἡ ὀγδόη, octohordum.

ὅγε, ἥγε, τόδε· hic, hae, hoc; is, ea, id; ille, illa, illud.

ὀγκάομαι -ῶμαι rudo (-ivi), -ire.

ὀγκηθμός, ὁ ruditus, -us ἀ.

ὀγκηρός, ά, όν tumidus, a. um; fastosus a um. τὸ ὀγκηρόν, tumiditas, -atis, θ

ὀγκηρῶς· tumide

ὄγκησις, ἡ· ruditus, -us, ἀ.

ὀγκητής, ὁ qui rudit, asinus.

ὄγκινος, ὁ uncinus, -i, ἀ.

ὀγκολογέω -ῶ· tumide dico

ὀγκοποιέω -ῶ tumefacio, -ere.

ὄγκος, ὁ· 1) tumor, -oris, ἀ. 2) moles, -i, θ. 3) = ὑπερηφανία, fastus, -us, ἀ. tumor, -oris ἀ.

ὀγκόω -ῶ τι· tumefacio, -ere, aliquid **ὀγκοῦμαι**, tumeo, -ere; tumesco, -ere τὸ κῦμα ὑπὸ τοῦ ἀνέμου ὀγκοῦται, unda a vento tumet. ὁ ὀγκωθεὶς Νεῖλος. Nilus tumidus. ὀγκούμενος ὑπερηφανίᾳ, superbiâ tumens. ἔθ ὀγκούμενος (= ὑπερήφανος), tumefactus, a, um; tumens, -ntis; tumidus.a,um.

ὀγκώδης, ες· 1) tumidus, a um τὸ ὀγκῶδες (= τὸ κομπῶδες), tumor, -oris, ἀ. 2) amplus a. um

ὄγκωμα, ὄγκωσις tumor, -oris ἀ.

ὀγκωτός, ή, όν· tumidus, a, um.

ὀδογμός, ὁ morsus, -us, ὁ.
ὀδάζω mordeo ere.
ὀδάξ mordicus.
ὀδαξησμός, ὁ prurigo mordax.
ὀδαξώδης, ες pruritum movens
ὅδε, ἥδε, τόδε hic, haec, hoc μέχρι τοῦδε, huc usque τῇδε, hoc modo.
ὁδεία, ἡ profectio, onis, θ.
ὅδευμα, τό iter, ineris. οὐ.
ὁδεύσιμος, ον meabilis, e; pervius, a, um.
ὁδευτής, ὁ· viator, -oris, ἀ·
ὁδεύω· iter facio.
ὁδηγέω -ῶ· duco (-xi, -ere) aliquem deduco -ere, aliquem; dirigo (-exi, ere) aliquem ἢ aliquid. *νεοελ. ὁδηγοῦμαι, duc r (-ctus sum, -i). ὁδηγηθείς, εῖσα, έν, ductus, a, um (ab aliquo).
ὁδηγητήρ, ὁ· dux viae.
ὁδηγητικός, όν viam ducens.
ὁδηγήτρια, ἡ· dux viae.
ὁδηγία, ἡ· ductus, -us, ἀ *νεοελ. ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τινός, duce aliquo, ductu alicujus.
ὁδηγός, ὁ· dux viae ἢ itineris; ductor -oris, ἀ. rector, -oris, ἀ.
Ὀδησσός, ἡ Odessus, -i, ἀ.
ὁδί, ἡδί, τοδί· hicce, haecce, hocce.
ὁδίτης, ὁ viator, -oris, ἀ.
ὀδμή, ἡ odor, -oris, ἀ.
ὀδμηρός, ά, όν· odorus, a, um.
ὁδοιδοκέω -ῶ· vias insideo.
ὁδοιδόκος vias insidens; latro.
ὁδοιπορέω -ῶ· pedestre iter facio; iter facio ἢ habeo. ὁδοιπορῶν, iter faciens, itinerans; in itinere.
ὁδοιπορικός, ή, όν· 1) itinerarius, a, um; viaticus, a, um. τὸ ὁδοιπορικὸν (ὑπον. βιβλίον), itinerarium οὐ. (ὑπον. scriptum). *2) νεοελ. ὁδοιπορικὰ (ὑπον. ἔξοδα), viaticum, -i, οὐ.
ὁδοιπορικῶς· iter faciendium modo.
ὁδοιπόριον, τό viaticum, -i, οὐ.
ὁδοιπόρος, ὁ· viator, -oris, ἀ. ἡ ὁδοιπόρος, viatrix. -icis, θ.
*ὁδοκαθαριστής· scoparius viarum.
ὁδόμετρον, τό· viae mensura.
ὀδοντάγρα, ἡ· dentarpaga, -ae, θ. dendiducum, -i, οὐ ἀ.
ὀδονταγωγός, όν· dentes extrahens. τὸ ὀδονταγωγὸν = ὀδοντάγρα.
ὀδονταλγέω -ῶ· dentibus doleo.
ὀδονταλγία, ἡ· dentium dolor.
ὀδοντίασις, ἡ· dentitio, -onis, θ.
ὀδοντιάω -ῶ dentio, -ire
ὀδοντογλυφίς, ἡ· dentiscalpium
ὀδοντοειδής, ές denti similis
*ὀδοντοϊατρός, ὁ dentium medicus
ὀδοντοποιέω -ῶ· dentio, -ire.
ὀδοντόσμηγμα, ὀδοντότριμμα, τό dentifricium, -ii, οὐ
*ὀδοντοστοιχία, ἡ dentium ordo
ὀδοντοφθόρος ον· dentes edens.
ὀδοντοφόρος, ον· dentes ferens.
ὀδοντοφυέω -ῶ dentio, -ire
ὀδοντοφυΐα, ἡ dentitio. -onis θ.
*ὀδοντόφωνον, ὀδοντοπρόφερτον γράμμα dentalis litera
ὀδοντόω -ῶ· dentibus instruo; ὠδοντωμένος = ὀδοντωτός.
ὀδοντωτός, ή, όν· dentatus, a, um; denticulatus, a, um
ὁδοποιέω -ῶ· viam facio (aperio, munio). ὁδοποιῶ τὰ ἄβατα, viam facio per invia, viam patefacio. δθ = transitum aperio μετφ ὁδοποιῶ τινι, facio viam alicui ad aliquam rem. μέσ. viam mihi facio ἢ munio. ὁδὸς ὡδοπεποιημένη, via munita (erat).
ὁδοποίησις, ὁδοποιΐα, ἡ· viarum munitio; stratura, -ae, θ. ἥν τι ὁδοποιΐας δ ῃ, si vias facere et munire opus sit.
ὁδός, ἡ· via, -ae, θ. iter, itineris. οὐ. ἡ λιθόστρωτος ὁδός, via strata. αἱ τῆς πόλεως ὁδοί, urbis viae ὁδὸν ποιῶ, iter facio ἢ munio αὕτη ἡ ὁδὸς ἄγει εἰς Ῥώμην, haec via Romam ducit ἢ fert. ἡ ἐντεῦθεν εἰς Κόρινθον ὁδός, via quae hinc Corinthum est. ὁδὸς μιᾶς ἡμέρας, iter unius diei. ὁδὸς τριῶν ἡμερῶν, triduum iter. ἐν τῇ ὁδῷ, καθ' ὁδόν, in itinere, in via, inter viam. ἐν ὁδῷ εἶναι, in itinere esse. ἐξίσταμαι (ὑπεξίσταμαί) τινι τῆς ὁδοῦ, decedo alicui de via, viam do alicui. μετφ. α) ἡ εὐθεῖα ὁδός, recta via ἢ ἁπλ. via. ἐκκλίνω τῆς εὐθείας ὁδοῦ, declino de via. β) ἡ ὁδὸς τῆς δόξης, via gloria ἢ ad gloriam. βαδίζω τὴν ὁδὸν τῆς ἀρετῆς, ad virtutis habitum procedo. γ) = μέθοδος, via, ratio. ὅσοι τοῦ βίου ταύτην τὴν ὁδὸν ἀκολουθοῦσιν, qui hanc vitae viam instituunt. δ) ὁδοὶ θεοῦ, ὁδοὶ Κυρίου (Γρφ.), via et ratio, qua Dei provindentia omnia regit et gubernat.

ὁδοσκοπέω -ῶ· vias observo.
ὁδοσκόπος, ον· vias observans.
ὁδοστατέω ῶ vias custodio.
ὁδοστάτης, ὁ viarum custos.
ὁδοστρωσία, ἡ· viarum statura.
*ὁδοτηρητής, ὁ inspector viarum.
ὀδούς, ὁ· dens, -ntis, ἀ. οἱ πρόσθεν ὀδόντες, dentes primores ἢ adversi, acuti dentes. οἱ μεγάλοι ὀδόντες, genuini, molares dentes. ἄλγος ὀδόντων, dentium dolor. ἐκβάλλω ὀδόντα, dentem evello. ὀδοὺς κτενός, dens pectinis. ὀδοὺς ἐλέφαντος, ebur, -oris, οὐ. *νεοελ. μέχρις ὀδόντων ὡπλισμένος, omni genere armorum instructus.
ὁδοφυλακέω -ῶ· vias custodio.
ὁδοφύλαξ, ὁ· viarum custos.
ὁδόω -ῶ τινα· viam monstro alicui. ὁδοῦμαι, mihi via ostenditur. ἐπὶ πραγμ. succedo, -ere.
ὀδυνάω -ῶ· dolore afficio; dolorem affero. ὀδυνῶμαι, dolore crucior, premor, doleo.
ὀδύνη ἡ dolor, -oris, ἀ. cruciatus, -us, ἀ. anxietas, -atis, θ.
ὀδυνηρός, ά, όν· dolorem afferens; acerbus, molestus, aerumnosus, a, um.
ὀδυνηρῶς· moleste; dolenter.
ὀδυνηφόρος, ον· dolores afferens.
ὀδυνώδης, ες· acerbus, a, um.
ὄδυρμα τό· lamentum, -i, οὐ.
ὀδυρμός, ὁ· lamentatio, -onis, θ. lamentum, -i, οὐ.
ὀδύρομαι· lamentor, -ari; lugeo, -ere, aliquem.
ὀδυρτικός, ή, όν· lamentabilis, e.
ὀδυρτικῶς cum lamentatione.
ὀδυρτός, ή, όν· lamentis dignus.
Ὀδύσσεια, ἡ· Odyssêa, -ae, θ.
Ὀδύσσειος, α, ον· Ulixis (domus).
Ὀδυσσεύς, ὁ· Ulixes, -is, ἀ.
ὀδωδή, ἡ· odor, -oris, ἀ.
ὀδώδης, ες· olens, -ntis.
ὁδωτός, ή, όν· pervius, a, um.
ὄζαινα, ἡ· ozaena, -ae, θ.
ὀζαινῖτις (β.)· ozaenitis, -idis, θ.
ὀζόλης, ὁ· graveolens, -ntis.
ὄζος ὁ· nodus arboris.
ὀζόστομος, ον· cui foetet anima.
ὄζω· 1) oleo, -ere. ἡδὺ ὄζω, bene, jucunde oleo. οἴνου ὄζει, vina olet. 2) κακῶς ὄζω, oleo; foeteo, -ere. τὸ στόμα αὐτοῦ ὄζει, foetet ei anima. κακῶς ὄζων, foetitus, a, um.

ὀζώδης, ες· nodosus, a, um.
ὅθεν 1) = ὁπόθεν, unde. ἐκεῖθεν, ὅθεν ἔρχεται, eodem, unde venit. 2) = διό, quamobrem, quocirca, quare, itaque.
ὁθενοῦν· unde unde.
ὅθι· ubi.
ὀθνεῖος α, ον· externus, a, um.
ὀθόνη, ἡ linteum -i, οὐ.
ὀθόνινος, η, ον linteus, a, um.
ὀθόνιον, τό linteolum -i.
ὀθονιοπώλης, ὀθονοποιός, ὁ. linteo.
ὀθονοσκεπής ές· linteis tectus.
ὁθοὔνεκα· quia; quod.
οἰακίζω· guberno, -are.
οἰάκιον, τό· gubernaculum, -i, οὐ.
οἰάκισμα, τό gubernatio, -onis, θ.
οἰακιστής, ὁ· gubernator, -oris, ἀ.
οἰακοστροφέω-ῶ· guberno, -are.
οἰακοστρόφος, ὁ· gubernator, -oris, ἀ.
οἴαξ, ὁ gubernaculum, -i, οὐ. μεταφ. οἱ οἴακες τῆς πολιτείας, gubernacula reipublicae.
οἶδα· novi. οἶδα τὸ πρᾶγμα, novi rem. ᾔδη, noveram. εἴσομαι, novero. φράσ. οὐκ οἶδ' ὅπως, nescio quo modo.
οἰδάω -ῶ, οἰδαίνω, οἰδαίνομαι· tumeo, -ere; tumesco, -ere; turgeo, -ere. ὁ λόγος οἰδᾷ (κομπώδης ἐστί) oratio turget. τὰ ὄμματα ὑπὸ δακρύων οἰδαίνει (οἰδαίνεται), lumina fletu tument.
οἰδαλέος, α, ον· tumidus, a, um. ὀφθαλμοὶ οἰδαλέοι, oculi tumidi.
οἴδημα, τό· tumor, -oris, ἀ.
οἰδηματώδης, ες· tumidus, a, um.
οἴδησις, ἡ tumor, -oris, ἀ.
οἶδμα, τό unda, fluctus maris.
οἴεος, α, ον· ovillus a, um.
οἴημα, τό· existimatio de se nimis arrogans; nimia sui fiđendia.
οἰηματίας, ὁ· vana opinione elatus; nimis sibi praefidens.
οἰημάτιον, τό opiniuncula, -ae, θ.
οἴησις, ἡ· 1) opinio, opinatio -onis, θ. 2) opinio de se arrogans; nimia sui fidentia.
οἰητέον· putandum est.
οἰητής, ὁ opinator, -oris, ἀ.
οἰητός, ή, όν· opinabilis e.
οἴκαδε· domum. ποῖ πορεύει; οἴκαδε, ubi tendis? domum.
οἰκάριον, τό aedicula, ae, θ.
οἰκετεία, ἡ (οἱ δοῦλοι)· familia, -ae, θ.

οἰκεῖος α, ον 1 domesticus. a, um 2) familiaris, e. οἰκεῖός τινι familiaris alicui. ὁ οἰκεῖός τινος, f. alicujus. 3 τὰ οἰκεῖα res familiares

οἰκειότης, ἡ familiaritas -atis θ ἔστι μοι οἰκειότης πρός τινα, est mihi familiaritas cum aliquo.

οἰκειόω -ῶ· familiarem reddo. **οἰκειοῦμαι**, familiaris fio. familiaris reddor; familiaresco. -ere

οἰκείως familiariter amice: οἰκείως χρῶμαί τινι, famil ἢ amice utor aliquo οἰκειότατα. familiarissime

οἰκείωσις, ἡ conjunctio, -onis, θ.

οἰκέτης, ὁ domesticus. -i. ἀ. famulus, -i. ἀ. servus domesticus

οἰκετικός, ή, όν· famularis e τὸ οἰκετικόν, domestici, -orum ἀ πλ. familia -ae, θ

οἰκέτις η famula -ae θ.ancilla.-ae θ.

οἰκέω -ῶ· 1 habito, -are οἰκῶ τι ἢ ἔν τινι, habito aliquid ἢ in aliqua re (τὴν πόλιν ἢ ἐν τῇ πόλει, urbem ἢ in urbe. 2 colo (-ui, -ere, aliquid τόπον locum πόλιν urbem. 3) ἡ πόλις οἰκεῖ καλῶς, κακῶς, civitas bene, male administratur 4) **οἰκοῦμαι**, habitor (-atus sum, -ari) πόλις οἰκουμένη, urbs, quae habitatur. **ἡ οἰκουμένη** (ὑπον γῆ). terra habitabilis, orbis terrarum ἢ ἁπλ orbis -is, ἀ

οἴκημα, τό· habitatio, onis θ domus, -us, θ. οἰκήματα habitationes, aedes. domi.

οἰκημάτιον, τό habitatiuncula, ae, θ. aedicula, ae, θ.

οἰκήσιμος ον habitabilis, e.

οἴκησις, ἡ· habitatio, -onis, θ.

οἰκητός, ή, όν habitabilis, e.

οἰκήτωρ, ὁ 1) habitator, -oris, ἀ. 2) incola, -ae, θ. 3) colonus, -i, ἀ.

οἰκία, ἡ habitatio -onis, θ. domus, -us, ἀ. aedes, -ium, θ. πλ.

οἰκιακός, ή, όν· 1) domesticus, a, um *2) = οἰκεῖος 2.

***οἰκιακῶς** = οἰκείως

οἰκίδιον, τό aedicula -ae, θ.

οἰκίδιος, α, ον· domesticus, a. um.

οἰκίζω· 1) aedifico condo urbem). 2) loco. colloco, -are. ὅθ. ᾤκισται, collocatus est ἢ (ἐνίοτε) jacet, situs est. ᾠκισμένη πόλις, condita urbs 3) = ἀποικίζω, coloniam in locum mitto ἢ deduco.

οἰκίον, τό· aedicula. -ae, θ.

οἴκισις, οἰκισμός deductio coloniae)

οἰκίσκος ὁ· 1) domuncula. -ae, θ. aedicula -ae, θ. 2) nidus, -i, ἀ. cellula. ae θ.

οἰκιστήρ, οἰκιστής, ὁ· conditor colon ae (ἢ urbis.

οἰκόβιος, ον domi vivens.

***οἰκογένεια, ἡ·** 1) familia, -ae, θ. ἀπὸ καλὴν) οἰκογένειαν, honesto genere natus. 2) ἐπὶ ζῴων, genus, -eris, οὐ stirps, stirpis, θ

***οἰκογενειακός, ή, όν·** ad (meam, tuam, suam familiam pertinens.

***οἰκογενειακῶς·** cum familiâ.

***οἰκογενειάρχης ὁ** paterfamilias, ἀ·

οἰκογενής· domi natus; verna.-ae θ.

οἰκοδέσποινα, ἡ materfamilias, θ. matrona, -ae θ. hera, -ae, θ

οἰκοδεσποσύνη, ἡ· imperium domesticum

οἰκοδεσποτέω-ῶ sum paterfamilias.

οἰκοδεσπότης, ὁ dominus, -i, ἀ. paterfamilias, ἀ herus -i. ἀ.

οἰκοδεσποτικός, ή, όν ad heros ἢ ad patrerfamilias pertinens.

οἰκοδίαιτος, ον domi vivens

***οἰκοδιδάσκαλος ὁ·** praeceptor,-oris, ἀ. ἡ οἰκοδιδάσκαλος praeceptrix -icis, θ.

οἰκοδομέω -ῶ· 1) aedifico, -are; struo (-xi, -ctum, ere), ναόν templum, τεῖχος murum, οἰκίαν domum κτλ. **οἰκοδομοῦμαι**, α παθητ. aedificor (-atus sum, -ari); struor -ctus sum -i). β) μέσ loco ἢ mando aedificandum (murum κτλ.). 2) μεταφ. doceo. -ere; emendo, -are

οἰκοδομή, ἡ structura. -ae, θ. aedificatio, -onis θ aedificium -ii, οὐ

οἰκοδόμημα, τό aedificium, -i, οὐ.

οἰκοδομήσιμος ὕλη· materia, ae θ.

οἰκοδόμησις, ἡ structura, -ae, θ. aedificatio, -onis, θ.

οἰκοδομητικός, ή, όν· ad aedificationem pertinens; structorius, a, um. ἡ οἰκοδομητική (ὑπον. τέχνη), ars aedificandi domos

οἰκοδομητός, ή, όν· aedificatus a, um.

οἰκοδομία, ἡ aedificatio, onis, θ.

οἰκοδομική, ἡ· ars aedificandi domos; architectonice.

οἰκοδόμος ὁ· structor, -oris, ἀ. aedificator, -oris. ἀ.

οἴκοθεν· 1) domo. πόθεν ἔρχει; οἴκο-

θεν, unde venis? domo. 2) μτφ. ex se; sua sponte.
οἴκοι domi οἴκοι μένω. domi maneo
οἰκομανία· insanus aedium amor.
οἰκονομέω -ῶ 1) dispenso, -are, aliquid οἶκον τὸν οἶκον, domum rem familiarem administro *3) νεοελ. compendium facio alicujus rei; impensae, sumptui parceo πολλὰ χρήματα οἰκονομῶ, multam pecuniam quaero.
οἰκονομητικός· oeconomiae peritus.
οἰκονομία, ἡ· 1) oeconomia, ae, θ familiaris dispensatio; administratio, -onis, θ. οἰκονομία συγγράμματος, disp sitio, -onis, θ. *2) νεοελ. parcimonia ἢ parsimonia, -ae, θ.
οἰκονομικός, ή, όν 1) oeconomicus, a, um; dispensandae rei familiaris peritus ἡ οἰκονομικὴ ἐπιστήμη, oeconomica, -ae, θ. *2) νεοελ. α) τὰ οἰκονομικά, pecunia publica; reditus publici. ὑπουργὸς τῶν οἰκονομικῶν, administer pecuniae publicae β) = μὴ ἀπαιτῶν μεγάλην δαπάνην. qui, quae quod est minimi sumptui.
***οἰκονομικῶς** ζῶ· parce vivo.
***οἰκονομολόγος·** dispensandae pecuniae pubiicae peritus.
οἰκονόμος 1) dispensator, -oris ἀ oeconomus, -i, ἀ. *2) νεοελ. parcus, a, um, temperans, -ntis.
οἰκόπεδον, τό area, -ae, θ.
οἰκοποιέω -ῶ· domum struo.
οἰκοποιός, όν· domum struens.
οἶκος, ὁ· 1) = ἡ πᾶσα οὐσία, res familiaris, familia, -ae, θ. 2) = οἰκία, domus, -us θ. ἐν τῷ οἴκῳ, κατ' οἶκον, domi. ἐν τῷ ἐμῷ. ἐν τῷ σῷ οἴκῳ, domi meae, domi tuae. ἐν τῷ τοῦ Καίσαρος οἴκῳ, domi Caesaris (ἀλλὰ καὶ in domo Caesaris). ἔρχομαι εἰς τὸν οἶκον τοῦ Κλαυδίου, venio in domum Claudii.
***οἰκόσημον, τό** gentilicia insignia.
οἰκοσιτία, ἡ· domicoenium, -ii, οὐ.
οἰκόσιτος, ον 1) qui domo patris alitur. 2) ἐπὶ ζῴων, domesticus, a, um.
οἰκοσκευή, ἡ· supellex, -ctilis, θ.
οἰκοτραφής, ές = οἰκογενής.
οἰκότριψ, ὁ· verna, -ae, θ
***οἰκοτροφεῖον, τό** paedagogium, -ii, οὐ
***οἰκότροφος, ον** qui domo alitur.
οἰκουμένη, ἡ· ἴδε **οἰκέω -ῶ.**
οἰκουμενικός, ή, όν· ad orbem terrarum pertinens; oecumenicus, a, um οἰκ. σύνοδος, collegium oecomenicum. οἰκουμενικὸς πατριάρχης, patriarcha oecumenicus.
οἰκουρέω -ῶ domum custodio; domi maneo; domi me contineo.
οἰκουρία, ἡ· vita domestica.
οἰκουρός, όν· domi manens.
οἰκοφυλακέω -ῶ· domum custodio.
οἰκοφύλαξ, ὁ, ἡ custor domûs.
οἰκτείρημα, τό· commiseratio, θ.
οἰκτείρω τινά ἢ τι· miseror (-atus sum ari) aliquem ἢ aliquid; misereor (-eritus sum, -eri) alicujus; misereo (-ui, -ere) alicujus οἰκτείρω τὸν ἀδελφόν, miseror fratrem ἢ misereor fratris ἢ ἀπροσ. (ὅπερ συνηθέστ.) me miseretur ἢ me miseret fratris ᾤκτειρα τὴν πολιτείαν. me reipublicae miseritum ἢ misertum est. **οἰκτείρομαι** misericordiam habeo.
οἰκτιρμόνως misericorditer.
οἰκτιρμός, ὁ 1) misericordia, -ae, θ miseratio, -onis, θ. 2) deploratio, -onis, θ.
οἰκίρμων, ὁ· misericors, -rdis
οἴκτισμα, τό· miseratio, onis, θ.
οἴκτιστα· admodum miserabiliter.
οἰκτιστός, ή, όν valde miserabilis.
οἶκτος, ὁ misericordia, -ae, θ. miseratio, -onis, θ. κινῶ τὸν οἶκτον τινός, alicui misericordiam commoveo ἢ concito. ὑπὸ οἴκτου κινηθείς, misericordiâ commotus.
οἰκτρόβιος, ον· miserabiliter vivens.
οἰκτρός, ά, όν 1) miserandus, a, um; miserabilis e. 2) miser, a, um.
οἰκτρότης, ἡ· miseria, -ae, θ.
οἰκτρῶς miserabiliter.
Ὀϊλεύς, ὁ· Oileus, -ei, ἀ. Ὀϊλειος τοῦ Ὀϊλέως, Oïleus, a, um. Αἴας ὁ Ὀϊλεύς, Ajax Oilei.
οἴμοι! heu mihi!
οἶμος, ἡ via, -ae, θ.
οἰμωγή, ἡ· ploratus, -us, ἀ.
οἰμώζω· ploro, -are. οἰμώζειν σὲ κελεύω, plorare te jubeo. οἰμωζέτω, abeat in malam rem. ὁ οἰμώζων, plorator, -oris, ἀ.
οἰμωκτεί cum ploratu.
οἰμωκτός, ή, όν plorabilis, e.
οἰναγωγός, όν· vinum vehens.
οἰνάνθη, ἡ· 1) flos vitis; flos labruscae (vitis). 2) = ἴουλος, lanugo, -inis, θ. 3) (β.), oenanthe, -es, θ.

οἰνάνθινος, η, ον oenanthinus a um
οἰνάρεος, ον pampineus a um.
οἰναρίζω (τὴν ἄμπελον) pampino vitem τὸ οἰναρίζειν. pampinatio
οἰναρίς, ἡ pampinus. -i
οἰνάριον, τό villum. i, οὐ.
οἴναρον, τό pampinus, -i, ἀ.
οἰνάς, ἡ vinea -ae θ.
οἰνέμπορος, ὁ vini mercator.
οἰνεραστής, ὁ vino deditus.
Οἰνεύς, ὁ· Oenèus, -ei, ἀ **Οἰνείδης**, Oenides -ae, ἀ
οἰνηρός, ά, όν 1) = τοῦ οἴνου, vinarius a. um. τὰ οἰνηρὰ κεράμια, vasa vinaria ἢ ἁπλ vinaria 2) = φίλοινος, vinosus a, um. **τὸ ὀνηρόν**, vinositas. -atis, θ.
οἰνίζω· vinum redoleo.
οἴνινος, ον vineus, a, um.
οἰνίσκος, ὁ villum. i, οὐ.
οἰνοβαρέω -ῶ· vino gravis sum.
οἰνοβαρής, ές· vino gravis; ebrius a. um. temulentus, a, um.
οἰνόγαρον, τό oenogarum -i, οὐ.
οἰνογευστέω -ῶ· vinum gusto.
οἰνογεύστης, ὁ vini gustator
οἰνοδοτέω -ῶ vinum do (alicui).
οἰνοδότης, ὁ· vini dator
οἰνοδοχεῖον, τό vini receptaculum.
οἰνοειδής, ές· vino similis.
οἰνοθήκη, ἡ cella vinaria.
οἰνοκάπηλος capo vinum vendens.
οἰνόληπτος, ον· vino captus, a, um; ebrius, a, um
οἰνολογέω -ῶ de vino loquor.
οἰνολογία, ἡ· de vino tractatio.
οἰνομανής, ές insano vini amore captus, a. um.
οἰνόμελι, τό· oenomeli, -itos, οὐ.
οἰνομετρέω -ῶ· vinum metior.
οἰνόπεδον, τό vinea, -ae, θ.
οἰνοπλάνητος a vino errans.
οἰνοπληθής, ές vina abundans
οἰνόπληκτος, **οἰνοπλήξ**· vino percussus, a, um; ebrius, a, um.
οἰνοποιέω -ῶ· vinum facio.
οἰνοποιΐα, ἡ· vini confectio.
οἰνοποιός, όν· vini confector.
οἰνοποσία, ἡ· vini potatio.
οἰνοποτέω -ῶ· vinum poto.
οἰνοπότης, ὁ· vini potor.
οἰνοπότις, ἡ vini potrix; vinibua.
οἰνοπωλέω -ῶ· vinum vendo.
οἰνοπώλης, ὁ· vinarius, -i, ἀ
οἰνοπώλιον (**οἰνοπωλεῖον**), **τό**· taberna vinaria; **oenopolium**, -ii, οὐ.
οἶνος, ὁ vinum, -i οὐ. παλαιὸς οἶνος, vetus vinum μέλας οἶνος. nigrum (atrum) vinum. γλυκὺς οἶνος. dulce vinum ἰσχυρὸς οἶνος, forte. validum vinum. οἶνος ἐκτροπίας, vinum vapidum παρ' οἶνον ad vinum πολὺν οἶνον πίνειν (ὡς ἕξις), multi vini esse ἢ (ἐν περιστάσει τινί), vino se obruere. καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου, et vinum hilarat cor hominis.
οἰνουργία. ἡ· vini confetio.
οἰνοφλυγέω -ῶ· vinosus sum; inebrior, -ari.
οἰνοφλυγία, ἡ· vinolentia -ae, θ.
οἰνόφλυξ, ὁ, ἡ· vinolentus, a. um; vinosus, a, um; ebriosus, a. um.
οἰνοφορεῖον, τό· vinarium, -ii, οὐ.
οἰνοφορέω -ῶ· vinum fero
οἰνοφόριον, τό· oenophorum, -i, οὐ.
οἰνοφόρος κύλιξ vas vinarium; oenophorus.
οἰνοφύλαξ, ὁ, ἡ· vini custos.
οἰνόφυτον τό· locus vitis consitus.
οἰνοχαρής, ές· vino gaudens.
οἰνοχοεία, ἡ munus pincernae.
οἰνοχοέω -ῶ 1) vinum infundo 2) minister vini sum.
οἰνοχόη, ἡ trulla. -ae, θ
οἰνοχόος, ὁ minister vini; pincerna, -ae. ἀ. pocillator -oris, ἀ.
οἰνόχρως, ὁ, ἡ· vinei coloris.
οἰνόχυτος, ον· vino perfusus
οἶνοψ, **οἰνοπός**· vinei coloris
οἰνόω -ῶ· inebrio (aliquem). οἰνωμένος. temulentus, ebrius
οἰνώδης, ες vini similis; vinosus, a, um
οἴνωσις, ἡ ebrietas. -atis, θ.
Οἰνωτρία, ἡ Oenotria -ae, θ. **Οἰνώτριος**, Oenotrius, a, um. οἱ Οἰνωτροί, Oenotri.
οἴομαι καὶ **οἶμαι**· opinor, arbitror (-atus sum, -ari); existimo, puto, -are οἴονται σοφοὶ εἶναι, opinantur, arbitrantur sapientes esse. ὡς οἴομαι, ut arbitror, meo judicio. ὡς ἐγὼ οἴομαι, ut ego existimo. ἐγᾦμαι, ὡς ἐγᾦμαι, ut ego arbitror, meo judicio. οἶμαι (παρενθετ), ut opinor ἢ ἁπλ. opinor, ut arbitror.
οἷον· ἐπίρ. 1) ut, quasi. 2) verbi causa, exempli causa. ἴδε **οἷος**.

οἱονεί quasi
οἰοπόλος.ὁ· oves pascens.
οἷος, α, ον· 1) qualis, e οἷος νομίζεσθαι βούλεται, τοιοῦτός ἐστιν, qualis haberi vult, talis est 2 ἄνευ δεικτικοῦ: οἷον τὸ κάλλος! qualis pulchritudo! οἷα ἔργα! qualia facinora! θαυμαστὸν οἷον, mirum quantum 3 μετὰ τοῦ τε· οἷός τέ εἰμι ποιεῖν τοῦτο, is = talis sum, qui hoc faciat; possum hoc facere καὶ ἄνευ ἀπαρεμφ. οἷόν τε fieri potest, possibile est. οὐχ οἷόν τε, fieri non potest, non licet.
οἱοσδήποτε, οἱαδήποτε, οἱονδήποτε· qualiscunque, qualecunque.
ὄϊος, α, ον· ovillus, a, um. γάλα ὄϊον, lac ovium.
οἶς, ὁ, ἡ· ovis, -is, θ.
οἶσθα· nosti. ἰδὲ **οἶδα.**
οἶσις, ἡ portatio onis. θ.
οἰσοφάγος, ὁ· gula, -ae, θ.
οἰστέον ferendum est.
ὀϊστευμα, τό sagitta emissa.
ὀϊστευτής, ὁ sagittarius, -i, ἀ.
ὀϊστεύω sagitto -are.
ὀϊστοβόλος, ον· sagittas emittens.
ὀϊστοδόκη, ὀϊστοθήκη, ἡ pharetra.
οἰστός, ὁ· sagitta, ae, θ.
οἰστοφόρος, ον· sagittifer, a, um
οἰστράω -ῶ· oestro agitor. οἰστρήσας, oestro ncitatus, furens.
οἰστρέω -ῶ· oestro agito **οἰστροῦμαι.** oestro agitor. οἰστρηθείς, oestro percitus, furore agitatus.
οἰστρηλασία, ἡ· furiosa incitatio; furor, -oris, ἀ.
οἰστρηλατέω ῶ oestro agito **οἰστρηλατοῦμαι,** oestro agitor, furore agitor
οἰστρήλατος ον· oestro agitatus.
οἴστρημα, τό furiosa incitatio.
οἰστρομανής, ές· furore agitatus.
οἰστρομανία, ἡ furor, -oris, ἀ.
οἶστρος, ὁ 1) = ζῷον, oestrus, -i, ἀ. tabanus, -i. ἀ. 2) = μανία, furor, -oris, ἀ insania, -ae, θ.
οἰστροφόρητος, ον· = οἰστρώδης.
οἰστρώδης ες· oestro agitatus, a, um; furiosus, a, um.
οἰσύα, ἡ salix, icis. θ vimen, -inis οὐ.
οἰσύϊνος, η, ον· salignus, a, um.
οἰσυοπλόκος, οἰσυουργός, όν· silices ἢ vimina plectens.
οἴσυπος, οἰσύπη· oesypum, -i, οὐ.
οἴσω· feram ἰδὲ **φέρω.**
Οἴτη, ἡ Oeta καὶ Oete, -es, θ. **Οἰταῖος, α, ον** Oetaeus a um
οἴχομαι· abeo, -ire; discedo, -ere; proficiscor, -i. συνήθ. μετὰ μτχ. ᾤχετο ἀπιών, statim discessit.
οἰωνίζομαι· auguror, -ari; ominor, -ari οἰωνίζομαι τὸ μέλλο, rem futuram auguror οἰωνισάμενος ἀφοσιῶ τι, augurato, consecro aliquid.
οἰώνισμα, τό augurium, -ii, οὐ.
οἰωνισμός, ὁ· auguratio, -onis, θ. auspicium, -ii. οὐ. καθιερωμένος δι' οἰωνισμοῦ auspicatus.
οἰωνιστήριον, τό auguratorium, -ii, οὐ.
οἰωνιστής ὁ augur, uris, ἀ.
οἰωνιστικός, ή, όν· ad augurium pertinens ἡ οἰωνιστική (δηλ. τεχνη), auguratio -onis, θ.
οἰωνόβροτος, ον ab avibus comestus.
οἰωνομαντεία, ἡ· augurium, -ii, οὐ.
οἰωνομαντικός, ή, όν· ad augurium pertinens. ἡ οἰωνομαντική, ars augurandi.
οἰωνόμαντις, ὁ· augur, -uris, ἀ.
οἰωνοπόλησις, οἰωνοπολία, ἡ auspicium -i, οὐ.
οἰωνοπόλος augur; auspex, -icis, ἀ.
οἰωνός, ὁ· 1) avis, -is, θ. αἴσιος οἰωνός, bonus avis. αἴσιοι οἰωνοί, admissivae aves. οἱ οἰωνοὶ αἴσιοί εἰσιν, aves admittunt. 2) omen, -inis, οὐ. τὸν οἰωνὸν δέχομαι, placet omen αἰσίοις οἰωνοῖς χρησάμενος πορεύομαι, secundo omine eo.
οἰωνοσκοπέω -ῶ· auguror, -ari; augurium ago; auspicor, -ari.
οἰωνοσκόπημα, τό· augurium, -ii, οὐ. auspicium, -ii, οὐ.
οἰωνοσκοπικός, ή, όν· auguralis, e; auspicalis, e.
οἰωνοσκοπία, ἡ· 1) auspicium, augurium -ii, οὐ 2) τὸ ἀξίωμα τοῦ οἰωνοσκόπου, auguratus, -us, ἀ.
οἰωνοσκόπος, ὁ· auspex, -icis, ἀ. συνήθ. augur, uris, ἀ.
ὀκέλλω· applico navem.
ὀκλαδίας δίφρος, θρόνος· sella plicatilis
ὀκλαδόν· genu flexo
ὀκλάζω· in genua procumbo.
ὄκλασις, ἡ· genuum flexio.
ὀκλαστί· genibus flexis.
ὀκναλέος, α, ον· piger, a, um.

ὀκναλέως· segniter; pigre.

ὀκνέω -ῶ· 1) = ὀκνηρός εἰμι, piger et segnis sum. ὀκνῶ ποιεῖν τι, segnis sum aliquid facere μὴ ὀκνῶμεν, ne segnes simus 2) = βραδύνω, piget me, pigro ἢ pigror (ἀποθ.)· μὴ ὀκνήσῃς τοῦτο ποιεῖν, ne pigeat te hoc facere. μὴ ὀκνήσῃς γράφειν, scribere ne pigrere. 3) = διστάζω, dubito. -are. οὐκ ὀκνῶ ἀντίον ἰέναι τοῖς κινδύνοις. non dubito, me tempestatibus obviam ferre ἢ quin me feram μηδὲν ὀκνήσας, sine dubitatione. statim. 4) = φοβοῦμαι, vereor, -eri; metuo -ere. ὀκνῶ.. μὴ γένηται, metuo.. ne fiat.

ὀκνηρία, ἡ· pigritia, -ae, θ.

ὀκνηρός, ά, όν· piger, a, um; segnis, -e; ignavus, a, um. ὀκνηρὸς πρός τι ἢ περί τι, ἔν τινι, piger ad rem ἢ in re.

ὀκνηρῶς· pigre; segniter.

ὄκνος, ὁ· pigritia, -ae, θ. segnities, ei, θ. ignavia, -ae, θ.

ὀκνός, ή, όν· piger, a, um.

ὀκνόφιλος, ον· pigritiam amans.

ὀκνώδης, ες· piger, a, um.

ὀκρίβας, ὁ· pulpitum, -i, οὐ.

ὀκταδάκτυλος, ον· octo digitum.

ὀκτάδραχμος,ον· octo drachmarum.

ὀκτάεδρος ον· octangulus, a, um.

ὀκταετηρίς, ἡ· octennium, -i, οὐ.

ὀκταέτης (ὀκταετής),ές·octennis,e.

ὀκταετία, ἡ· octennium, -ii, οὐ.

ὀκταέτις, ἡ· octennis, -is.

ὀκταήμερος, ον· octo dierum.

ὀκτάκις· octies.

ὀκτακισμύριοι· octoginta millia.

ὀκτακισχίλιοι, αι, α· octo millia.

ὀκτακοσιάκις· octingenties.

ὀκτακόσιοι, αι, α· octingenti, ae, a. ἀνὰ ὀκτακοσίους, octingeni ἢ octingenteni, ae, ἀ.

ὀκτακοσιοστός, ή, όν· octingentesimus, a, um.

ὀκταμερής, ές· ex octo partibus constans.

ὀκταμηνιαῖος, α, ον· octavum mensem agens; octavo mense natus.

ὀκτάμηνος, ον· octo mensium.

ὀκτάπηχυς, υ· octo cubitorum.

ὀκταπλάσιος, α, ον, ὀκταπλασίων, ν, ὀκταπλόος -οῦς, -οῦν· octuplus, , um.

ὀκτάπους, ουν· 1) octo pedibus instructus; octipes, -edis; polypus, -i, ἀ. 2) octo pedes longus a, um; octopedum.

ὀκτάς, ἡ· octonarius numerus.

ὀκτάσημος,ον octo tempora habens.

ὀκταστάδιος, ον milliarius a um. ὀκταστάδιος στοά, porticus milliaria. λόφος ὀκταστάδιος, milliarius clivus. τὸ τοῦ ὀκτοσταδίου σημεῖον, milliarium, -i, οὐ.

ὀκτάστυλος· octo columnas habens.

ὀκταχῶς octuplici ratione

ὀκτήρης octo remis instructus.

ὀκτώ, ὁ, ἡ, τά· octo ἀνὰ ὀκτώ, octoni, ae, a ὀκτὼ ἐπιστολαί, octonae literae. *ἀνὰ ὀκτὼ ἡμέρας, octavo quoque die.

Ὀκτώβριος· October, -bris. αἱ τοῦ Ὀκτωβρίου Καλάνδαι. Calendae Octobres. εἰδοῖς Ὀκτωβρίαις, idibus Octobribus.

ὀκτωδάκτυλος· octo digitos habens.

ὀκτωκαίδεκα· octodecim; duodeviginti

ὀκτωκαιδεκαετής, ές· octodecim annos natus.

ὀκτωκαιδέκατος, η, ον· octavus decimus ἢ duodevicesimus, a, um.

ὀκτώφορος,ον octophoros. **τὸ ὀκτώφορον** (φορεῖον), lectica octophoros; octophoron, -i, οὐ. ἐπὶ ὀκτωφόρου ὀχοῦμαι, octophoro vehor.

ὀλάργυρος, ον· totus argenteus.

ὀλβίζω· beo, -are.

ὀλβιοδαίμων· fortunatus, a, um.

ὀλβιοδότης· felicitatis dator.

ὀλβιόπλουτος· divitiis fortunatus.

ὄλβιος, α, ον· beatus, a, um.

ὀλβίως beate.

ὀλβοδότης· divitiarum dator.

ὄλβος, ὁ· 1) beatitudo, -inis, θ. 2) divitiae, -arum, θ.

ὀλβοφόρος· beatitudinem afferens.

ὀλέθριος, α, ον· perniciosus, a, um; pernicialis, e. ὀλέθριος ἄνθρωπος, ὀλέθριον πρᾶγμα, homo perniciosus, res perniciosa ἢ (οὐσ.) pernicies, -ei, θ.

ὀλεθρίως· perniciose.

ὀλεθροποιός,ά,όν· perniciosus,a,um.

ὄλεθρος, ὁ· 1) pernicies, -ei, θ. exitium, -ii, οὐ. ἐπὶ τῷ σῷ ὀλέθρῳ, cum pernicie tua. ὀλέθρῳ περιπίπτω, in perniciem incurro. 2) = ὀλέθριος ἄνθρωπος. ἴδε ὀλέθριος.

ὀλέκρανον, τό· caput cubiti.
ὀλέτειρα ἡ perditrix, icis, θ
ὀλετήρ ὁ· perditor, -oris, ἀ. interfector, interemptor, -oris, ἀ qui perniciem et exitium affert.
ὀλετήριος, α ον· perniciosus, a,um
ὀλιγαιμία, ἡ· sanguinis inopia
ὀλίγαιμος ὀλιγόαιμος, ον sanguinis inopiâ laborans
ὀλιγάκις· paucies; raro.
ὀλιγανδρία, ἡ· virorum paucitas.
ὀλίγανδρος, ον inops virorum.
ὀλιγανθρωπία· penuria hominum.
ὀλιγανθρωπέω ῶ, ὀλιγανδρέω -ῶ· virorum paucitate laboro.
ὀλιγάνθρωπος, ον non frequens hominibus; inops hominum
ὀλιγάρκεια, ἡ· frugalitas -atis, θ.
ὀλιγαρκέομαι -οῦμαι· parvo contentus sum.
ὀλιγαρκής, ές· parvo contentus, a, um; frugalis, e. τὸ ὀλιγαρκές, frugalitas atis, θ.
ὀλιγαρκία, ἡ = ὀλιγάρκεια.
ὀλιγαρκῶς frugaliter.
ὀλιγαρχέομαι -οῦμαι· dominatu paucorum (procerum ἢ principum) regor; a paucis regor. **οἱ ὀλιγαρχοῦντες** pauci dominatum obtinentes.
ὀλιγαρχία, ἡ· 1) paucorum δῆλ. procerum, principum) dominatus. 2) respublica, quae in paucorum jus ac dicionem concessit.
ὀλιγαρχικός, ή, όν· paucorum dominatu favens. ὀλιγαρχικὴ πολιτεία, respublica, quae in paucorum dicionem concessit.
ὀλιγήμερος, ον· paucorum dierum.
ὀλίγιστος, η, ον ἰδὲ **ὀλίγος.**
ὀλιγίστως perparum.
ὀλιγόαιμος, ον· pauco sanguine.
ὀλιγόβιος, ον non diu vivens
ὀλιγόβουλος, ον parum prudens.
ὀλιγογονία, ἡ· sterilitas, -atis θ.
ὀλιγόγονος. ον· paucos generans.
ὀλιγοδάπανος, ον· qui exigui sumptû est; qui paucam pecuniam insumit. *τὸ ὀλιγοδάπανον, exiguus sumptus.
ὀλιγοδεής, ές· = ὀλιγαρκής.
ὀλιγοδίαιτος, ον· paucis vivens.
ὀλιγοδρανής, ές· imbecillis, e.
ὀλιγοδρανία, ἡ· imbecillitas -atis, θ.
ὀλιγοδύναμος. ον· infirmus, a, um.
ὀλιγοέτης, ες· paucos annos habens.
ὀλιγοετία, ἡ paucitas annorum
ὀλιγόθερμος, ον parum calidus.
ὀλιγόθριξ paucos capillos habens.
ὀλιγοθυμέω -ῶ animo paro sum.
ὀλιγόθυμος, ον· animo demissus.
ὀλιγόϊνος, ον· paucas fibras habens.
ὀλιγοκάλαμος paucos calamos habens
ὀλιγόκαρπος, ον paucos fructus gignens.
ὀλιγόκλαδος, ον· paucos ramos habens
ὀλιγόκερως· parva cornua habens.
ὀλιγοκρατέομαι· a paucis regor.
ὀλιγολαλέω -ῶ· pauca loquor.
ὀλιγόλογος, ον· = **ὀλιγόμυθος.**
ὀλιγομαθής, ές parum doctus.
ὀλιγόμισθος, ον mercede parva conductus, a, um.
ὀλιγομυθία ἡ pauciloquium, -ii, οὐ.
ὀλιγόμυθος, ον· qui pauca loquitur.
ὀλιγόξυλος, ον pauca ligna habens
ὀλιγοπαιδία ἡ· paucitas puerorum.
ὀλιγόπαις· paucos pueros habens.
ὀλιγοπιστία, ἡ exigua fides.
ὀλιγόπιστος, ον· parum fidens.
ὀλιγοπονία, ἡ· laboris fuga
ὀλιγόπονος, ον· laborem fugiens.
ὀλιγοποσία, ἡ· parcus potus.
ὀλιγοποτέω -ῶ· parum bibo.
ὀλιγοπότης· non multum bibens.
ὀλιγοπραγμοσύνη, ἡ inertia, -ae, θ.
ὀλιγοπράγμων· qui parum agit
ὀλιγόπτερος· paucas pennas habens
ὀλιγόρριζος· paucas radices habens.
ὀλίγος. η, ον paucus, a, um; parvus, a um; paulus, a, um; exiguus, a, um; brevis, e ὀλίγη τιμή parvum pretium. ὀλίγον ἀργύριον, paulum pecuniae. ὀλίγη δαπάνη, paulo sumptu. ὀλίγος χρόνος, parvum ἢ exiguum tempus. ὀλίγη τις δύναμις, copiae exiguae. ὀλίγη τις οὐσία, exigua fortuna. ὀλίγοι ἀπὸ (ἐκ) πολλῶν, pauci ex multis ὀλίγη σοφία, parum sapientiae. οὐκ ὀλίγον χρέος, debitum non parvum. ὀλίγον τινὰ χρόνον, paulisper. δι' ὀλίγου (ὑπον. χρόνου), brevi tempore intervallo. ἐντὸς ὀλίγου, intra breve tempus. ὀλίγοι ὄντες ὡς πρὸς τὸ πλῆθος τῶν πολεμίων, pauci, si cum tanta hostium multitudine comparentur. περὶ ὀλίγου ποιοῦμαί τι, parvi facio (duco) aliquid. ὀλίγῳ νεώτερος, parvo junior. ὀλίγον ἢ ὀλίγον ὕστερον.

parvo post. ὀλίγῳ πρόσθεν, paulo ante ὀλίγου δεῖν, paene, propemodum. δι' ὀλίγων paucis (ὑπὸν verbis). κατ' ὀλίγον, sensim, paullatim. ὀλίγου, ὀλίγου δεῖν παρ' ὀλίγον εἷ ον τὴν πόλιν, parum adfuit, quin urbem ceperint. πάνυ ὀλίγος, paululus a. um. **οἱ ὀλίγοι** οὐσ. optimates -ium, ἀ. πλ **ὀλίγον** (ἐπίρ.), paulum, parum. ὀλίγον ζῇ, parum vivit ὀλίγον ἐσθίει, paulum edit (est). **ὀλίγιστος, η, ον·** α) paucissimus, a, um; perpaucus ἢ paululus, a, um. δαπάνη ὀλιγίστη, sumptus paucissimus. β) minimus. a. um ὀλίγιστον χρόνον, minimum tempus. ὀλίγιστον διάστημα, intervallum quam minimum. **τὸ ὀλίγιστον** (ἐπίρ.) minime

ὀλιγόσαρκος, ον· macilentus, a, um.

ὀλιγοσθενής, ές· non multum robustus, a, um.

ὀλιγοσιτέω -ῶ· paulo cibo utor.

ὀλιγοσιτία, ἡ· = ὀλιγοφαγία.

ὀλιγόσιτος, ον· = ὀλιγόφαγος.

***ὀλιγόστευσις, ἡ·** diminutio, -onis, θ.

***ὀλιγοστεύω·** 1) minuo, diminuo, -ere, aliquid. 2) οὐδ. minuor, diminuor, -i.

ὀλιγόστιχος· paucos versus continens

ὀλιγοστός, ή, όν· minimus, a, um; brevissimus, a, um.

ὀλιγοσύλλαβος, ον· paucis syllabis constans ὀλιγ. ὄνομα, breve nomen.

ὀλιγοσώματος, ον parvi corporis

ὀλιγοτεκνία, ἡ· liberorum paucitas.

ὀλιγότεκνος paulos liberos habens.

ὀλιγότης, ἡ paucitas, -atis; θ. pusillitas, -atis, θ.

ὀλιγοτοκέω -ῶ· paucos pario.

ὀλιγοτοκία, ἡ· rarus partus.

ὀλιγοτόκος, ον· paucos pariens.

ὀλιγότριχος, ον· raros pilos habens.

ὀλιγοτροφία, ἡ· cibi penuria.

ὀλιγότροφος· pauco cibo contentus.

ὀλιγόϋδρος, ον· inops aquarum.

ὀλιγοϋπνία, ἡ· brevis somnus.

ὀλιγόϋπνος, ον· brevi somno utens.

ὀλιγοφαγία, ἡ cibus modicus.

ὀλιγοφάγος, ον· modico cibo utens.

ὀλιγοφιλία, ἡ· amicorum paucitas

ὀλιγόφυλλος, ον pauca habens folia.

ὀλιγοχρηματία· paucitas pecuniae.

ὀλιγοχρονία, ἡ· breve tempus.

ὀλιγοχρόνιος, ὀλιγόχρονος, ον· brevi tempore durans.

ὀλιγοχρονιότης ἡ· temporis brevitas

ὀλιγόχυλος ὀλιγόχυμος, ον· non multum parum succi habens.

ὀλιγοψυχέω -ῶ animo pusillo sum

ὀλιγοψυχία, ἡ· animus pusillus.

ὀλιγόψυχος, ον pusillanimis, ε ἄνθρωπος ὀλιγόψυχος, homo pusillus.

ὀλιγωρέω -ῶ τινος parvam curam habeo ἔθ. = negligo, -ere, aliquem ἢ aliquid. ὀλιγωροῦμαι, negligor, -i.

ὀλιγώρησις, ὀλιγωρία, ἡ· neglectus, -us, ἀ. negligentia, -ae θ ὀλ. περί τι, negligentia alicujus rei ἢ in re. ἐν ὀλιγωρίᾳ ποιοῦμαί τι, negligo aliquid.

ὀλίγωρος, ον· negligens. -ntis ὀλίγωρός τινος ἢ περί τι, negligens alicujus rei ἢ in re

ὀλιγώρως negligenter. ὀλιγώρως ἔχω τινὸς ἢ πρός τι, negligo aliquid.

***ὀλιγώτερος, α, ον·** paucior, -ius (-oris; minor, -us (-oris). ἔχω ὀλιγώτερα βιβλία ἀπὸ σέ, pauciores mihi libri sunt quam tibi. εἴμεθα ὀλιγώτεροι, inferiores numero sumus. **ὀλιγώτερον** (ἐπίρ.) minus. εἶνε ὀλιγώτερον ἰσχυρός, minus potens est. πολὺ ὀλιγώτερον, multo minus ὄχι πολὺ ὀλιγώτερον, haud multo minus.

ὀλιγωφελής, ές non multum utilis.

ὁλικός, ή, όν totus, a, um (γεν. totius, δοτ. toti); universus, a, um.

ὁλικῶς· plane; omnino.

ὀλισθαίνω (ὠλίσθησα)· labor (-psus sum), -i; lapso, -are.

ὀλίσθημα, τό· lapsus, -us, ἀ.

ὀλισθηρός, ά, όν· lubricus, a, um. τὸ ὀλισθηρόν, lubricum, -i, οὐ ὀλισθηρὸν ποιῶ τι, lubrico aliquid.

ὀλισθηρῶς· lubrice.

ὀλίσθησις, ἡ· lapsus, -us, ἀ.

ὀλισθητικός, ή, όν· lubricans, -ntis.

ὀλοισθοποιέω -ῶ· labefacio, -ere.

ὁλκάδιον, τό navicula oneraria.

ὁλκάς, ἡ· navis oneraria

ὁλκεύς, ὁ qui retia trahit

ὁλκέω -ῶ· navem traho.

ὁλκή, ἡ· 1) tractus, -us, ἀ. 2) = σταθμός, pondus, -eris, οὐ

ὁλκός, ὁ· 1) tractus, -us, ἀ. 2) remulcus, -i. ἀ.

ὄλλυμι· perdo, -ere. ἴδε ἀπόλλυμι.

ὁλμίσκος, ὁ mortariolum, -i, οὐ

ὁλμοποιός mortariorum artifex.

ὅλμος, ὁ· mortarium. -ii. οὐ.

ὁλογράμματος = ὁλόγραφος
ὁλογραφέω -ῶ· integrum scribo. τὰ πρωωνύμια οὐχ ὁλογραφεῖται, (a Romanis) praenonina integra non scribuntur.
ὁλόγραφος, ον· plene scriptus; holographus, a, um.
ὁλογράφως γεγραμμένος· plene (non per sigla) scriptus.
ὁλοδάκτυλος· meris dactylis constans
ὁλοήμερος, ον· per totum diem durans.
ὁλοθανής, ές· prorsus mortuus.
ὀλοθρευτής, ὁ· perditor, -oris, ἀ.
ὀλοθρεύω· perdo, -ere.
ὁλόκαυστον, τό· holocaustum, -i, -οὐ.
ὁλοκαυτέω -ῶ totum comburo; totam victimam cremo.
ὁλόκαυτος, ον· totus crematus.
ὁλοκαύτωμα· holocaustôma -atis οὐ.
ὁλοκληρία, ἡ· 1) integritas, -atis θ. *2) νεοελ. καθ' ὁλοκληρίαν, omnino; plane; prorsus; in totum. καθ' ὁλοκληρίαν μωρός, plane stultus.
ὁλόκληρος, ον· 1) integer, gra, grum; totus, a, um; universus, a, um. 2) κληρονομία ἐξ ὁλοκλήρου, hereditas ex asse ἢ in sol dum. *3) νεοελ. α) ὁλόκληρον ἔτος, annus solidus. ϐ) ἐξ ὁλοκλήρου, in totum; omnino.
ὁλοκλήρως· integre; in totum.
ὁλοκόλαξ, ὁ· penitus adulator.
ὁλολαμπής ές totus lucidus, a, um.
ὁλόλευκος, ον· totus albus, a, um.
ὁλόλιθος, ον· totus lapideus, a, um.
ὀλολυγή, ὀλόλυγμα, ὀλολυγμός· ululatio, -onis, θ. ululatus, -us, μετ' ὀλολυγῆς ἐπικαλοῦμαί τινα, ululo aliquem.
ὀλολυγών (εἰδ. γλαυκός)· ulula, -ae, θ.
ὀλολύζω· ululo, -are
ὁλομέλεια, ἡ· 1) integritas membrorum. *2) νεοελ. omnes advocati in consilium
ὁλομελής, ές· omnibus suis membris constans. ὅθ = integer, gra, grum
ὁλομέρεια, ἡ integritas, -atis, θ.
ὁλομερής, ές· integer, gra, grum; totus, a, um.
ὁλομερῶς· integre.
***ὁλομόναχος, ὁλόμονος, ον·** prorsus solus, a, um.
ὅλον, τό· ἴδε **ὅλος**.
***ὁλονέν·** sine intermissu, continenter; continuanter; adsidue
ὁλονυκτίως· per totam noctem.
ὁλοπόρφυρος, ον· totus purpureus
ὁλόπτερος, ον totus pennis tectus
ὁλορριζεί (*ὁλ›ρριζα) radicitus
ὁλόρριζος, ον cum tota radice
ὅλος, η ον· totus a, um; integer, gra, grum; solidus, a um universus a, um; omnis, e. **τὸ ὅλον**, α) universum -i οὐ summa rei. ϐ) = καθόλου, in universum, omnino.
ὁλοσι κός, ή, όν totus ex serico; holosericus, a um.
ὁλοσίδηρος, ον totus ferreus; holosiderus, a, um
ὁλόσκιος, ον· totus umbrosus.
ὁλοσπόνδειος, ον· totus e spondeis.
ὁλόστεον (ϐ.) holosteon, -i, οὐ
ὁλόστεος· ον· totus osseus, a um.
ὁλοστρόγγυλος, ον· totus rotundus.
ὁλοσφυρήλατος, ὁλοσφύρητος, ον· holosphyratus, a um.
ὁλοσχέρεια, ἡ integritas, -atis.
ὁλοσχερής, ές· integer, gra, grum; plenus, a, um
ὁλοσχερῶς integre; plene
ὁλοσώματος, ὁλόσωμος, ον· cum toto corpore; totus, a, um.
***ὁλοταχῶς·** totâ celeritate; totâ velocitate.
***ὁλότελα, ὁλοτελῶς·** in totum; plane; prorsus; omnino
ὁλοτελής, ές· plane absolutus
ὁλότης, ἡ· integritas; totum.
ὁλότροπος, ον· totius modi.
ὁλοτρόπως omnino.
***ὁλοφάνερα·** evidenter.
***ὁλοφάνερος, ον·** evidens, -tis
ὁλοφλυκτίς, ἡ· pustula, -ae, θ.
ὀλοφυρμός, ὁ· ejulatio -onis, θ. ejulatus, -us, ἀ lamentatio, -onis θ. δάκρυα καὶ ὀλοφυρμοί, lacrymae et lamenta.
ὀλοφύρομαι· ejulo, -are. ὀλοφύρ. τινα ἤ τι, ejulo aliquem ἢ aliquid
ὀλοφυρτικός· ad lamenta proclivis.
ὀλοφυρτικῶς lamentabiliter.
ὁλόφωνος, ον· plena voce canens.
ὁλόφωτος, ον· plene lucidus
ὁλόχαλκος, ον· totus aereus
ὁλόχροος -ους, ουν unius coloris.
ὁλόχρυσος, ον totus aureus.
ὁλοψύχως· toto animo.
Ὀλυμπία, ἡ Olympia -ae, θ. Ὀλυμπίαζε, ad Olympiam Ὀλυμπίαθεν, ab

Olympia. 'Ολυμπιάσι apud Olympiam.
'Ολύμπια, τά (ὑπον. ἀγωνίσματα) ludi Olympici. Olympia, orum, οὐ. πλ. τὰ 'Ολύμπια νικᾶν, στεφανοῦσθαι, Olympia vincere, coronare
'Ολυμπίας ἄνεμος Olympias, -ae, ἀ.
'Ολυμπιάς νίκη victoria Olympica. κύρ. ὄν. Olympias -adis, θ.
'Ολυμπεῖον ἢ **'Ολύμπιον, τό** Olympiêum, -i, οὐ Olympium, i. οὐ
'Ολυμπικός, ή, όν Olympicus a um.
'Ολυμπιονίκης, ὁ Olympionices, -ae, ἀ
'Ολύμπιος, ον Olympius, a, um.
"Ολυμπος, ὁ Olympus, -i, ἀ.
ὄλυνθος, ὁ (τὸ ἄωρον σῦκον)· grossus, -i, ἀ. κύρ. ὄν. ἡ **"Ολυνθος**, Olynthus, -i, θ. **'Ολυνθιακοὶ λόγοι**, orationes Olynthiaci.
ὄλυρα ἡ (φ.) olyra, -ae, θ.
ὄλωλα· perditus sum; perii.
ὅλως 1) prorsus; omnino. 2, in summa, in universum
ὁμαδεύω in unum cogo.
ὁμαδόν· summatim.
ὅμαδος, ὁ tumultus, -i, ἀ.
ὅμαιμος, ον· consanguineus, a, um.
ὁμαιμότης· consanguinitas, -atis, θ.
ὁμόκοοι, οἱ auditores, -um, ἀ. πλ.
ὁμαλία, ἡ· planities, -iei, θ.
ὁμαλίζω τι· planum reddo aliquid; complano, -are; laevigo, -are; aequo, -are; aliquid.
ὁμαλισμός, ὁ complanatio, -onis, θ laevigatio, -onis, θ.
ὁμαλιστήρ, ὁ pavicula, -ae, θ.
ὁμαλός, ή, όν, 1 planus, a, um. χωρίον ὁμαλόν, locus planus. τὸ ὁμαλόν, planum, -i, οὐ. planities, -ei, θ. *μετφ* = σαφής, planus, a, um. 2) aequus, a, um.
ὁμαλότης, ἡ aequalitas, -atis. θ.
ὁμαλύνω, ὁμαλόω -ῶ = ὁμαλίζω.
ὁμαλῶς· aequaliter; plane.
ὁμαρτέω -ῶ· sequor, -i.
ὁμάς, ἡ· multitudo tota; omnes simul, universitas, -atis. θ.
ὀμβρίζω· imbrifico (aliquid).
ὄμβριος, ον pluvius, a, um τὸ ὄμβριον ὕδωρ, aqua pluvia ἢ pluvialis.
ὀμβροδόκος, ον· pluviam excipiens.
ὀμβροποιός, όν imbres excitans.
ὄμβρος, ὁ imber -bris. ἀ.
ὀμβροτόκος, ον· imbrem generans.
ὀμβροφόρος, ον· imbrifer, a, um.

ὁμευνέτης, ὁ· maritus, -i, ἀ.
ὁμευνέτις, ἡ uxor, -oris. θ.
ὁμήγυρις ἡ coetus -us, ἀ conventus, us ἀ. congregatio, -onis, θ. concilium, -i, οὐ.
ὁμηλικία, ἡ aequalitas, -atis, θ.
ὁμῆλιξ, ὁ, ἡ· aequaevus, a, um; aequalis, e. ejusdem aetatis
ὁμηρεία, ἡ obsidium, -ii, οὐ
'Ομήρειον, τό templum Homeri.
'Ομήρειος, ον· homereus a um.
ὁμηρίδης ὁ homerista, -ae, ἀ.
ὁμηρίζω· homerum imitor
ὁμηρικός, ή, όν homericus, a, um.
ὁμηρικῶς· homerico more.
ὁμηριστής, ὁ· homerista. -ae, ἀ.
ὁμηροκέντρων ὁμηρόκεντρον homerocento, onis ἀ
ὁμηρομάστιξ homeromastix, -igis, ἀ.
"Ομηρος ὁ Homerus, i, ἀ.
ὅμηρος, ὁ, ἡ· obses, -idis, ἀ. θ.
ὁμιλέω-ῶ 1) = συναναστρέφομαι. conversor (-atus sum, -ari) alicui ἢ cum aliquo. μὴ ὁμίλει κακοῖς noli consuetudinem commercium cum malis habere 2) ὁμιλῶ πρὸς χάριν, πρὸς ἡδονήν, ad gratiam, ad voluptatem confabulor. ὅθ. 3) *μάλ. νεωτ.* = λέγω, λαλῶ διαλέγομαι, loquor (-cutus sum, -i); dico (-xi, -ctum -ere); verba facio. ὁμιλῶ πρός τινα περί τινος, cum aliquo de re loquor. οὕτως ὡμίλησε, sic locutus est sic verba fecit ἢ dixit. ἐν δικαστηρίῳ ὁμιλῶ ὑπέρ τινος ἢ κατά τινος, in judicio dico pro aliquo ἢ contra aliquem. εἰσάγω τινὰ ὁμιλοῦντα, aliquem loquentem induco. ὁμιλῶ λατινιστί, linguâ latinâ loquor.
ὁμιλητής, ὁ auditor, -oris, ἀ. discipulus, -i, ἀ.
ὁμιλητικός, ή, όν (= φιλόφρων)· comis, e; affabilis, e.
ὁμιλία, ἡ· 1) conversatio, -onis. θ. 2) *συνήθ* locutio. -onis, θ dictio, -onis. θ sermo, -onis, θ. colloquium, -i, οὐ. disputatio, -onis. θ.
ὅμιλος, ὁ· turba, -ae, θ. multitudo, -inis, θ. coetus -us, ἀ congregatio, -onis, θ.
ὀμίχλη, ἡ· nebula, -ae, θ. caligo, -inis, θ διαλύω τὴν ὀμίχλην, nebulam diluo ὀμίχλη καλύπτω, caligo, -are.
ὀμιχλόω -ῶ· obnubulo -are.
ὀμιχλώδης, ες· nebulosus, a, um; τὸ ὀμιχλῶδες, nebulositas, -atis, θ.

ὄμμα, τό· oculus, -i, ἁ. τοῖς τῆς ψυχῆς ὄμμασιν ὁρᾶν, oculis mentis videre
ὀμμάτιον, τό ocellus, -i, ἁ.
ὀμματόω -ῶ· oculis instruo.
ὄμνυμι καὶ ὀμνύω juro -are, aliquid (ὅρκον jusjurandum). ὄμνυμι (ἦ μὴν) πεποιηκέναι τοῦτο, juro me hoc fecisse. ὤμοσα, ὀμώμοκα, juravi καὶ juratus sum ὀμόσας, ὀμωμοκώς, juratus, a, um. οἱ ὀμωμοσμένοι θεοί, jurata numina.
ὁμογάλακτος,ον· collactaneus a,um
ὁμογάστριος, ον· uterinus, a, um; germanus, a, um
ὁμογένεια, ἡ· gentilitas, atis, θ.
ὁμογενής, ές· 1) ejusdem generis; gentilis, e 2) = ὁμοεθνής, ejusdem nationis, gentilis.
ὁμογενῶς eodem genere.
ὁμογλωσσέω-ῶ κα ὁμογλωττέω-ῶ· eadem lingua utor ἢ loquor.
ὁμόγλωσσος, ον· qui eadem lingua utitur ἢ loquitur.
ὁμόγνιος, ον· gentilis, e; gentilicius, a, um. τὰ ὁμόγνια ἱερά. sacra gentilicia.
ὁμογνωμονέω -ῶ· consentio, -ire, alicui. πάντες ἀλλήλοις ὁμογνωμονοῦσιν, omnes inter se consentiunt.
ὁμογνωμόνως· eodem animo.
ὁμογνωμοσύνη,ἡ· consensus, -us. ἁ.
ὁμογνώμων, ον· consentiens, -ntis; unanimus, a, um.
ὁμόγονος, ον· germanus, a, um.
ὁμογραφέω -ῶ· iisdem literis cribo.
ὁμόδειπνος,ὁ, ἡ· conviva, -ae, ἁ. θ.
ὁμοδίαιτος, ον· convictor, -oris.
ὁμοδοξέω -ῶ· 1) idem censeo (alicui); consentio (cum aliiquo) *2) νεοελ. eadem sacra colo.
ὁμοδοξία, ἡ· eadem opinio
ὁμόδοξος, ον· 1) qui ejusdem opinionis est *2) νεοελ. eadem sacra colens. τὸ ὁμόδοξον, eorundem sacrorum cultus.
ὁμόδουλος, ον· conservus, -serva
ὁμοδρομέω -ῶ· una curro.
ὁμοδρομία, ἡ· concursus, -us, ἁ.
ὁμόδρομος, ον· qui una currit.
ὁμοδύναμος, ον aeque potens.
ὁμοεθνέω -ῶ· ejusdem gentis sum
ὁμοεθνής, ές· ejusdem gentis, ejusdem nationis; gentilis, e. οἱ ὁμοεθνεῖς, gentiles.
ὁμοεθνία, ἡ· gentilitas atis θ.
ὁμοειδής, ές qui ejusdem speciei est, ejusdem generis; uniformis e
ὁμοείδεια, ἡ· speciei simili udo
ὁμοειδῶς· eadem ἢ simili forma, sine ulla varietate.
ὁμοέστιος, ον· contubernalis, e.
ὁμόζευκτος, ον qui sub eodem jugo est; conjunctus, a um
ὁμοζυγέω -ῶ· idem jugum duco.
ὁμόζυγος = ὁμόζευκτος
ὁμοζυγία, ἡ· conjunctio, -onis, θ.
ὁμοζωέω -ῶ· una vivo
ὁμοήθης, ες· moribus simils.
ὁμοθάλαμος, ον· contubernalis, e.
ὁμόθεν· cominus.
ὁμόθηλος ον· collactaneus, a, um
ὁμοθρησκος,ον· eodem cultu utens; eadem sacra colens
ὁμόθριξ· similes pilos habens.
ὁμόθρονος· throni regni, consors
ὁμοθυμαθόν unanimiter.
ὁμοθυμέω -ῶ· unamimus sum.
ὁμοθυμία, ἡ· unanimitas, -atis, θ.
ὁμόθυμος, ον· unanimus, a, um.
ὁμοθύμως· unanimiter
ὁμοιάζω· similis sum; ad aliquem ἢ ad aliquid similitudine accedo
ὁμοιόαρκτος,ον· similiter incipiens.
ὁμοιοβαρής, ές· aeque gravis.
ὁμοιογένεια, ἡ· generis similitudo.
ὁμοιογενής, ές· similis generis. τὸ ὁμοιογενές, generis similitudo.
ὁμοιογενῶς simili generi.
ὁμοιογραφέω -ῶ similiter scribo.
ὁμοιοκαταληκτέω -ῶ similiter desino; extremis syllabis consono.
ὁμοιοκατάληκτος, ον similiter desinans; extremis syllabis consonans (versus).
ὁμοιοκαταληξία, ἡ· similitudo clausulae, exitus vocum similis.
ὁμοιομέρεια ἡ· homoeomeria -ae.
ὁμοιομερής, ές· constans partibus similibus, partes habens similes
ὁμοιόμορφος, ον· similem formam habens, comformis, e ***τὸ ὁμοιόμορφον**, formae similitudo, aequabilitas; similitudo.
***ὁμοιομόρφως·** similiter, sine ulâ varietate.
ὁμοιοπάθεια, ἡ· adfectuum similitudo; similis adfectus.
ὁμοιοπαθέω -ῶ similiter adficior.

ὁμοιοπαθής, ές· cui similes sunt adfectus; eadem patiens

ὁμοιοπρόφορος, ον· qui similis est pronuntiationis.

ὁμοιόπτωτος, ον· similes casus habens τὸ ὁμοιόπτωτον, homoeoptóton -i, οὐ.

ὁμοιοπτώτως· iisdem casibus.

ὅμοιος, α, ον· similis, e, par, γεν. paris ὅμοιός τινι, similis alicujus. ὅμοιός σοι, similis tui. οὗτος τὸ πρόσωπον ὅμοιος τῷ πατρί ἐστι hic facie similis patris est ὅμοιος ἔν τινι, similis in aliqua re. ὁ υἱὸς ἐν τούτῳ ὅμοιος τῷ πατρί ἐστι, filius in hoc patri similis est. ἐπὶ τοῖς ἴσοις καὶ ὁμοίοις, aequo et pari jure. *παροιμ.* ὅμοιος ὁμοίῳ ἀεὶ πελάζει, pares cum paribus facillime congregantur. ὁ ὅμοιος τῷ ὁμοίῳ (φίλος), ὁ ὅμοιος ὡς τὸν ὅμοιον, τὸ ὅμοιον τῷ ὁμοίῳ φίλον, τὸ ὅμοιον τοῦ ὁμοίου ἐφίεται, simile simili gaudet. τὸ ὅμοιον ἀνταποδιδόναι, par pari referre τὸ ὅμοια τοῖς ὁμοίοις, similia similibus.

ὁμοιόστομος, ον· ore similis.

ὁμοιόσχημος, ον· ejusdem formae; conformis, e.

ὁμοιοταχής, ές· aeque velox.

ὁμοιοταχῶς· simili celeritate.

ὁμοιοτέλευτον homoeoteleuton.-i,οὐ.

ὁμοιότης, ἡ· similitudo. -inis, θ *καταπληκτικὴ ὁμοιότης, indiscreta veri similitudo.

ὁμοιότροπος, ον· ejusdem modi.

ὁμοιοτρόπως· eodem modo.

ὁμοιοχρώματος, ον· colore similis.

ὁμοιόω -ῶ similem reddo; **ὁμοιοῦμαι**, similis fio. ὡμοιώθην, similis factus sum

ὁμοίωμα, τό simulacrum, -i, οὐ.

ὁμοίως· similiter. ὁμοίως ὡς εἰ, similiter ac si similiter ut si.

ὁμοίωσις, ἡ· similitudo, -inis, θ.

ὁμοιωτικός, ή, όν· ad imitandum pertinens. ἡ ὁμοιωτική. ars imitandi.

ὁμοκέλευθος, ον· comes itineris.

ὁμόκεντρος· idem centrum habens.

ὁμόκληρος· cohêres, -êdis, ἀ.

ὁμοκοίλιος = ὁμογάστριος.

ὁμοκοιτία, ἡ· concubitus, -us, ἀ.

ὁμόκοιτος, ον· eodem lecto utens.

ὁμολογέω -ῶ eadem lingua utor; idem loquor (cum aliquo). ἐντεῦθ. 1) = συμφωνῶ. consentio (-sensi, -sensum, -ire). πάντες ὁμολογοῦσι τὴν ὁμόνοιαν μέγιστον ἀγαθὸν εἶναι omnes consentiunt concordiam summum bonum esse. 2 συμφωνῶ συναινῶ τινι, consentio cum aliquo; adsentior (-sensus sum -iri alicui. ἐκεῖνο ὁμολογῶ σοι, tibi adsentior illud ὁμολογῶ τινι περί τινος, adsentior alicui de re. 3) ὁμολογῶ τί τινι ἤ τι πρός τινα (= συντίθεμαι), paciscor (pactus sum. -i) aliquid ἢ de aliqua re cum aliquo. 3) = λέγω ὅτι ἔπραξά τι. fateor (fassus sum, -eri) aliquid. confiteor (-essus sum, -eri) aliquid. ὁμολογεῖ φόνον, fassus est caedem, se perpetrasse caedem. ὁμολογῶ ἡμαρτηκέναι. fateor peccatum; confiteor pecasse ἄπειρος εἶναι ὁμ λογεῖ, se imperitum confitetur. 3) **ὁμολογοῦμαι**. α ἀντὶ τοῦ ὁμολογῶ. 6 *παθητ.* ab omnibus existimor, constat me-: **ὁμολογεῖται, ὡμολόγηται,** concenssum est. convenit, constat. παρὰ πάντων ὁμολογεῖται (πάντες ὁμολογοῦσιν) οὕτως ἔχειν τὸ πρᾶγμα, omnibus constat (omnes consentiunt) rem ita esse. περὶ τῆς πράξεως ὁμολογεῖται, de facto constat; τούτων ὁμολογουμένων, quae cum constent. τὰ ὁμολογούμενα, τὰ ὡμολογημένα. de quibus convenit. de quibus nemo dubitat. τὸ ὡμολογημένον, assensum -i. οὐ

ὁμολόγησις, ἡ· confessio, -onis, θ.

†**ὁμολογητής, ὁ·** confessor -oris, ἀ.

ὁμολογία, ἡ· 1) consensus, -um. ἀ. adsensus -us, ἀ. 2) confessio. -onis, θ. 3) = συνθήκη, conventio, -onis, θ pactio, -onis θ. foedus, -eris, οὐ

ὁμόλογος, ον consentiens, adsentiens, -ntis τὸ ὁμόλογον, οὐσ. pactum, -i, οὐ. ἐξ ὁμολόγου, consensu omnium.

ὁμολογουμένως· 1) = συμφώνως, convenienter. 2) = κατὰ τὴν κοινὴν γνώμην, ex communi consensu ἢ ἁπλ. consensu; ex confesso.

ὁμολόγως· omnium consensu.

ὁμόλοχος, ον· ejusdem cohortis.

ὁμομήτριος, α, ον· eadem matre natus; uterinus, a, um.

Ὁμονόειον, τό· aedes Concordiae.

ὁμονοέω -ῶ· concordo, -are; concors sum; concorditer vivo.

ὁμονοητικός, ή, όν· ad concordiam pertinens; ad concordiam propensus.

ὁμονοητικῶς concorditer.
ὁμόνοια, ἡ concordia, ae, θ unanimitas -atis, θ.
ὁμόνοος -ους, ουν· corcors, -rdis unanimus, a, um.
ὁμοουσιαστής, ὁ· consubstantialista, -ae, θ
ὁμοούσιος, ον· ejusdem essentiae: † consubstantialis,e; homousius,a um. τὸ ὁμοούσιον, consubstantialitas, atis θ homousium, -ii οὐ.
ὁμοουσιότης, ἡ consubstantialitas.
ὁμοπαθέω ῶ· simul adficior
ὁμοπαθής, ές simul adfectus,a,um.
ὁμοπαίκτωρ, ὁ· collusor, -oris ἀ.
ὁμοπάτριος, ὁ, ὁμοπάτωρ, ὁ, ἡ· ab eodem patre genitus (frater soror).
ὁμοπιστια, ἡ eadem fides.
ὁμόπιστος, ον· ejusdem fidei; eadem sacra colens.
ὁμόπλεκτος, ον in unum nexus
ὁμοπλοέω ῶ· simul navigo.
ὁμόπλοια, ἡ navigationis societas
ὁμόπλοος -ους, -ουν simul navigans; navigationis socius, a, um
ὁμόπνοος-ους,ουν·conspirans, -ntis.
ὁμοπολέω -ῶ simul moveo
ὁμόπολις, ὁ, ἡ· ejusdem civitatis.
ὁμοπόρευτος simul iter faciens.
ὁμοπράγμων, ὁ· socius, -i, ἀ
ὁμόπτερος, ον· similiter alatus.
ὁμοπτώτως· eodem casu
ὁμόργνυμι· tergo, abstergo, -ere
ὁμορέω -ῶ· confinis sum; contermino, -are.
ὁμόρησις, ὁμορία, ἡ· confinitas, -atis, θ vicinitas, -atis, θ.
ὅμορος, ον confinis, e; finitimus, a, um. ὅμορός τινι, confinis alicui, conterminus alicujus οἱ ὅμοροι, finitimi τὸ ὅμορον, confinitas, vicinitas, -atis, θ.
ὁμορροθέω -ῶ· consentio, -ire.
ὁμόρροθος, ον· consentiens -ntis.
ὁμόρροια, ἡ confluvium, -ii, οὐ
ὁμόρροος -ους confluens -ntis.
ὁμόρρυθμος, ον· ejusdem figurae; similis, e.
ὁμός, ή, όν· idem, eadem, idem
ὁμόσε· eodem. εὐχρ. ἐν τοῖς: ὁμόσε ἰέναι, ὁμόσε χωρεῖν τινι (τῷ πολεμίῳ) concurro ad aliquem, cominus eo in aliquem in hostem; manus consero cum aliquo.

ὁμοσθενής, ές· aeque fortis.
ὁμοσιτέω -ῶ· una cibum capio
ὁμόσιτος, ον convictor oris
ὁμοσκηνέω ῶ contubernalis sum
ὁμοσκηνία, ἡ contubernium ii, οὐ
ὁμόσκηνος· contubernalis, -is, ἀ.
ὁμοσπονδέω -ῶ foederis particeps sum
ὁμοσπονδία, ἡ confoederatio -onis, θ consociatio, -onis, θ.
ὁμόσπονδος, ον foederatus a, um. ὁμόσπονδοι πολιτεῖαι, civitates foederatae.
ὁμόσπορος iisdem parentibus ortus
ὁμόστεγος, ον contubernalis e
ὁμόστοιχος, ον in eodem ordine locatus a um.
ὁμόστολος, ον eodem modo vestitus.
ὁμόστοργος, ον concors in amore.
ὁμοσχήμων, ον· uniformis, e.
ὁμοταγής, ές· ejusdem ordinis.
ὁμοταγῶς eodem ordine.
ὁμοταχής, ές aeque velox.
ὁμοταχῶς pari celeritate
ὁμοτεχνέω-ῶ eandem artem exerceo
ὁμότεχνος, ον eandem artem exercens ἢ factitans.
ὁμοτικός, ή, όν· juratorius, a, um.
ὁμοτιμία, ἡ· par honor; honoris aequalitas.
ὁμότιμος, ον· pari honore praeditus a, um; paris conditionis. ὁμότιμοι, proceres, optimates.
ὁμοτίμως pari dignitate.
ὁμότιτθος, ον· eadem nutrice usus.
ὁμότοιχος ον communem parietem habens; vicinus
ὁμοτονέω -ῶ eundem tonum habeo.
ὁμότονον, τό· sonus aequabilis.
ὁμότονος, ον ejusdem toni.
ὁμοτόνως· eodem tenore.
ὁμοτράπεζος, ον· eadem utens mensa; convictor; conviva.
ὁμότριχος, ον eosdem pilos habens.
ὁμοτροπία, ἡ· morum similitudo.
ὁμότροπος, ον· similibus moribus praeditus, a, um.
ὁμοτρόπως eodem modo.
ὁμοτροφία, ἡ convictus, -us, ἀ.
ὁμότροφος, ον. simul nutritus, a, um.
ὁμοῦ 1) una· ὁμοῦ εἶναι, una esse. 2) simul. ὁμοῦ τῷ Μαμέρκῳ, Mamerco simul. 3) = ἐγγύς, prope.
ὁμόϋλος eadem materia constans

ὀμοῦμαι· μέλ. τοῦ *ὄμνυμι*.
ὁμόφθογγος, ον· ejusdem soni.
ὁμοφλεγής, ές· simul combustus.
ὁμόφλοιος similem corticem habens
ὁμόφοιτος, ον qui simul it
ὁμοφρονέω -ῶ eadem sum mente; idem sentio: consentio, ire
ὁμοφροσύνη, ἡ unanimitas, -atis, θ
ὁμόφρων, ον· unanimus a, um.
ὁμοφυής ές. ejusdem naturae
ὁμοφυΐα ἡ· naturae communitas.
ὁμόφυλος, ον· ejusdem gentis; gentilis, e. οἱ ὁμόφυλοι, gentiles.
ὁμοφωνέω ῶ eadem lingua utor ὅθ. consentio, ire, concors sum.
ὁμοφωνία, ἡ 1) concentus, -us. ἀ 2) consensio, -onis, θ. consensus, -us, ἀ.
ὁμόφωνος, ον· consonus a, um; consentiens, -ntis; unanimus, a, um. ὁμόφωνος ἐπικρότησις, concensus, -us, ἀ.
ὁμοφώνως· eadem voce; vocibus concordibus· ὅθ. = unanimiter.
ὁμόχορος, ον· ejusdem chori.
ὁμοχροέω -ῶ eodem colore sum.
ὁμόχροια, ἡ· idem ἢ similis color.
ὁμόχρονος, ον· contemporaneus, a, um
ὁμόχροος-ους, ὁμοχρώματος, ὁμόχρως· ejusdem coloris. concolor, -oris
ὁμοχώριος, ὁμόχωρος, ον· ejusdem regionis; conterraneus, a, um.
ὁμοψηφέω -ῶ· idem suffragium fero; ejusdem sententiae sum.
ὁμόψηφος, ον cujus idem est suffragium; cujus eadem est sententia.
***ὁμοψήφως**· unanimiter.
ὁμοψυχέω -ῶ· eodem sum animo; concors sum, consentio, -ire.
ὁμοψυχία, ἡ· unanimitas, -atis, θ.
ὁμόψυχος, ον· concors; unanimus.
ὁμοψύχως· unanimiter.
***ὀμπρέλλα, ἡ**· umbella, -ae, θ.
ὀμφακίας· ex uvis immaturis expressus; ὅθ. acerbus, immitis, crudus.
ὀμφακίζω immaturus. acerbus sum
ὀμφάκιον, τό· omphacium, -ii, οὐ.
ὀμφάκιος, ον· immaturus, a, um.
ὀμφακίτης οἶνος· vinum omphacites.
ὀμφαλητομία, ἡ· umbilici praecisio.
ὀμφάλιος ον umbilicaris, e
ὀμφαλοειδής, ές· umbilicatus, a, um
ὀμφαλός ὁ· umbilicus, -i, ἀ. ὁ τῆς γῆς ὀμφαλός, terrarum unbilicus. ὀμφ. ἀσπίδος, umbo, -onis, θ
ὀμφαλωτός, ή, όν· umbilicatus, a, um.

ὄμφαξ, ἡ· acerba immatura ἡ ὄμφαξ σταφυλή. uva acerba. ἡ ὄμφαξ παρθένος. virgo acerba
ὀμωνυμέω -ῶ cognominis sum; idem nomen habeo.
ὁμωνυμία, ἡ nominis communitas.
ὁμώνυμος, ον cognominis e; homonymus, a, um. ὁμώνυμοι λέξεις, ambigua vocabula
ὁμωνύμως· communi nomine.
ὁμωρόφιος. ὁμώροφος, ον contubernalis, e.
ὅμως· tamen. καίπερ.. ὅμως, quamquam.. tamen. ὅμως δέ. ἀλλ' ὅμως, sed tamen.
ὄν, τό res, rei, θ. natura, -ae, θ. τὸ ὑπέρτατον ὄν. deus supremus. τὰ ἔμψυχα ὄντα, animantia, animalia. **τῷ ὄντι**, ἐπίρ revera.
ὀναγός, ὁ asinarius, -ii, ἀ.
ὀνάγρινος, ον onagro similis
ὄναγρος, ὁ· onager, -gri ἀ.
ὄναρ. τό· somnium, -i, οὐ. κατ' ὄναρ, per somnum, in somnis. per somnia.
ὀνάριον, τό· asellus, -i, ἀ.
ὀνεία δορά pellis asinina.
ὀνειδίζω probris incesso; probra dico alicui); probris afficio aliquem. ὀνειδίζω τινί τι, exprobo ἢ opprobo alicui aliquid ὀνειδίζουσι τοῖς Ἕλλησι τὰς πολεμικὰς συμφοράς, Graecis casus bellicos exprobant. ὀνειδίζω τινὶ περὶ τῆς γυναικός, exprobo alicui de uxore.
ὀνειδίζομαι, probris increpor, probra mihi ingeruntur. οὐκ ὀρθῶς ὀνειδίζεται, non recte ei probra ingeruntur. τοιαῦτ' ὀνειδιεῖσθε, his afficiemini probris.
ὀνείδισις, ἡ· opprobratio, -onis, θ.
ὀνείδισμα. τό· opprobrium, -i, οὐ.
ὀνειδισμός, ὁ· exprobratio, -onis, θ.
ὀνειδιστής, ὁ· exprobrator, -oris, ἀ.
ὀνειδιστικός, ή, όν exprobrationem habens.
ὀνειδιστικῶς· probrose; cum exprobratione.
ὀνειδιστός, ή, όν· probrosus, a, um.
ὄνειδος, τό· probrum, -i, οὐ. opprobrium, -i, οὐ. ὄνειδος περιάπτω τινί, probrum alicui infero. τοῦτο ὄνειδος φέρει, id probro est. ὄνειδός ἡγοῦμαί τι, aliquid probro duco. ἢ habeo.
ὀνεῖον, τό· stabulum asinorum.
ὄνειος, ον asininus, a, um. ὄνειον

κρέας, asinina caro. ὄνειον γάλα, asininum lac

ὀνείρατα, τά somnia, -orum, οὐ. πλ. ὀνείρατα βλέπω. somnia video.

ὀνειρεύομαι· somnia video. somnio

ὀνειροκρίτης, ὁ· somniorum interpres; onirocrites, -ae. ἀ

ὀνειροκριτική, ἡ ars interpretandi somnia.

ὀνειρολογία, ἡ· sermo de somniis.

ὀνειρόμαντις, ὁ, ἡ qui e somnis futura praedicit ἢ vaticinatur

ὄνειρον, τό· somnium, -ii, οὐ ὄνειρον εἶδον. somnium vidi.

ὀνειρόπληκτος· e somnio territus

ὀνειροποιός, όν· somnia efficiens

ὀνειροπολέω-ῶ· somnio. are. μεταφ. ὀνειροπολῶ τι somnio aliquid.

ὀνειροπόλησις ἡ· somniatio, -onis. θ

ὀνειροπολία somnium; somniatio

ὀνειροπόλος, ὁ somniator, -oris. ἀ

ὄνειρος, ὁ· somnium. -i, οὐ. εἶδόν τι ἐν ὀνείρῳ, in somnis aliquid vidi

ὀνειροσκόπος somniorum interpres.

ὀνειρωγμός, ὁ ὀνείρωξις, ἡ· somnium lascivum cum effusione seminis.

ὀνειρώδης, ες· somniosus, a, um.

ὀνειρώσσω καὶ **ὀνειρώττω·** 1) somnio -are. aliquid. ὀν. περί τινος, somnio de aliqua re. 2) somnium lascivum somnio; semen in somno emitto

ὄνευος (= τροχαλία) sucula, -ae, θ

ὀνεύω suculam verso

ὀνηγός, ὁ agaso, -onis ἀ.

ὀνηλατέω -ῶ asinum agito.

ὀνηλάτης, ὁ· asinarius, -ii, ἀ. agaso, -onis, ἀ.

ὀνησίδωρος, ον· utilitatem largiens

ὀνήσιμος, ον· utilis, e.

ὀνησίμως utiliter.

ὄνησις, ἡ· utilitas, -atis, θ.

ὀνησιφόρος, ον utilitatem adferens.

ὀνησιφόρως· utiliter

ὀνητός, ή όν utilis, e.

ὄνθος, ὁ stercus jumentorum.

ὀνθύλευσις, ἡ· exquisitior ciborum apparatus.

ὀνθυλεύω· cibos exquisite condio.

ὀνίδιον, τό· asellus -i, ἀ.

ὀνικός, ή, όν· asinarius, a, um; asinalis, e.

ὀνίνημι· juvo, -are; prosum, -desse; utilitatem affero (alicui)· τί με τοῦτο ὀνίνησι; qui mihi hoc prodest? μέσ. ὀνίναμαι. utilitatem capio.

ὀνίσκη, ἡ asella. -ae, θ.

ὀνίσκος. ὁ· 1) ὀνάριον, asellus -i, ἀ 2) ὁ ἰχθύς. asellus. i, ἀ

ὀνοβατέω ῶ facio ut asinum equam ineat; asinum admitto

ὀνοβάτης, ὁ· qui asino vehitur.

ὀνοειδής, ές· asino similis e

ὀνοκένταυρος ζ onocentaurus.

ὀνοκρόταλος (πτ.) onocrotalus

ὄνομα, τό· nomen -inis, οὐ ὄνομα λαμβάνω. nomem capio ὄνομα δίδωμι, ἢ τίθημί τινι. nomen do ἢ impono alicui πόλις Θάψος ὀνόματι ἢ ὄνομα, urbs nomen Thapsus ὄνομα ἐστί μοι Ἑρμῆς nomen Mercurio (ἢ Mercurius) est mihi vocor Mercurius ὀνόματι καλῶ τινα. clamo inclamo), voco aliquem nomine. καλῶ (ὀνομάζω) τι τῷ ἑαυτοῦ ὀνόματι, rem suo nomine dico. ἐν τῷ ἐμῷ ὀνόματι. in meo nomine εἰς τὸ ὄνομα οὗ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ κτλ. in nomen Patris et Filii κτλ μεταφ. α) = φήμη, nomen. fama, celebritas. β = πρόφασις, αἰτία, nomen, praetextus. ὀνόματι, ἐπ' ὀνόματι (= προφάσει). nomine praetextu.

ὀνομάζω· nomino, -are; apello. -are. nuncupo, -are. voco, -are aliquem ἢ aliquid ὀνομάζομαι, mominor, -ari vocor, ari

ὀνομασία, ἡ nominatio, -onis, θ.

ὀνομαστήρια, τά· nominalia.

ὀνομαστί nominatim.

ὀνομαστικός, ή, όν nominativus. a, um ἡ ὀνομαστική, nominativus (casus). τὸ ὀνομαστικὸν (δῆλ. βιβλίον), dictionarium, nomenclatura.

ὀνομαστικῶς nominatim

ὀνομαστός, ή όν nominatus a, um; celeber, -bris. bre; nobilis, e; clarus, a, um.

ὀνομαστῶς· clare, nobiliter.

ὀνοματογραφέω-ῶ nomina inscribo

ὀνοματογραφία nominum inscriptio

ὀνοματογράφος nominum scriptor.

ὀνοματοθέσια, τά nominalia.

ὀνοματοθετέω-ῶ· nomen impono.

ὀνοματοθέτης, ὁ nominis impositor.

ὀνοματοθήρας, ὁ verborum captator.

ὀνοματοκλήτωρ ὀνοματολόγος, ὁ· nomenclator -oris, ἀ.

ὀνοματοποιέω-ῶ nomina fingo; vocabula novo.

ὀνοματοποιΐα· nominis fictio e sono
ὀνοματοποιός· nominum fictor.
ὀνόπορδον (β.)· onopordon
ὄνος, ὁ 1) asinus, -i, ἀ. ἡ ὄνος, asina -ae παροιμ. (περὶ ἀμούσου), ὄνος πρὸς λύραν, ὄνος λύρας (ἀκούει), asinus ad lyram. περὶ ὄνου σκιᾶς (ὑπον. μάχομαι), de lana caprina (rixor). 2 = ὀνίσκος (ἰχθ.), asellus, -i, οὐ. 3) = τροχαλία, sucula -ae, θ. 4) ὄνος ὁ ἀλέθων, ὄνος ἀλέτης, superior molae lapis, mola asinaria.
ὀνοσκελής· asinina crura habens.
ὀνοσκελίς, ἡ· lamia empusa.
ὄνοσμα (β.)· onosma, atis, οὐ.
ὀνοστάσιον, τό· stabulum asinorum.
ὀνοφορβός, ὁ asinos pascens.
ὀνοχειλές (β.) onochiles, -is, οὐ.
ὄντα, τά· 1) res praesentes, praesentia 2) bona -orum, οὐ. facultates, -um.
ὄντως· vere; sane; plene; certe; profecto.
ὄνυξ, ὁ· 1) unguis, -is, ἀ. φράσ. ἐξ ἁπαλῶν ὀνύχων, de tenero ungui, a teneris unguiculis. ἐπ' ὄνυχος, δι' ὄνυχος, εἰς ὄνυχα (= ἀκριβέστατα), ad unguem, in unguem. (παροιμ.) ἐξ ὄνυχος τὸν λέοντα, ab uno disce omnes. 2) μόνον ζώων· ungula, -ae, θ. 3) ἡ λίθος καὶ τὸ ἐξ αὐτῆς σκεῦος· onyx, -ychis, ἀ.
ὀνυχίζω· 1) ungulam divido. 2) ungues reseco. 3) μεταφ. ad unguem exigo (aliquid).
ὀνύχινος, η, ον· onychinus, a, um.
ὀνύχιον, τό· unguiculus, -i, ἀ.
ὀνυχισμός, ὁ unguium resectio. μεταφ. diligens rei examinatio.
ὀνυχιστήριον· unguicularium, -i, οὐ.
ὀνυχίτης (λίθ.)· onychites, -ae, ἀ. ἐξ ὀνυχίτου, onychitinus, a, um.
ὀνυχογραφέω -ῶ· unguibus scribo.
ὀνυχοειδής, ές· unguium ἢ onychis speciem habens. ἴδε ὄνυξ.
ὀνώδης, ες asinini generis, asininus, a, um.
ὄνωνις (β.)· onônis, -is, θ.
ὀξάλειος, ον acidulus, a, um.
ὀξαλίς (β.)· rumex, -icis, θ. oxalis, -idis, θ.
ὀξάλμη, ἡ· oxalme, -es, θ.
ὀξείδιον, τό· acetum -i, οὐ.
ὀξέα, ὀξεῖνος· ἴδε ὀξύα κτλ.
ὀξέλαιον· acetum oleo mixtum.
ὀξέως· 1) acute 2) celeriter, velociter, repente, raptim 3) vehementer.
ὀξηρός, ά, όν· acetum resipiens.
ὀξίζω· acesco, -ere.
ὀξίνης οἶνος· vinum acidum.
ὀξίς ἡ acetabulum, -i, οὐ
ὀξοπώλης, ὁ· aceti venditor.
ὄξος, τό acetum, -i, οὐ.
ὀξύα, ἡ· fagus, -i, θ
ὀξυάκανθα, ἡ oxyacantha, -ae, θ.
ὀξύβαφον, τό· acetabulum -i, οὐ.
ὀξυβελής, ές· celeriter jaculum mittens.
ὀξυβελικόν, τό· machina jaculum emittens.
ὀξυβλεπτέω -ῶ· acute cerno.
ὀξυβλέπτης, ὁ acute cernens.
ὀξυβλεψία, ἡ acutus visus.
ὀξυβολέω -ῶ· celeriter jaculor.
ὀξύγαλα, τό oxygala, -ae, θ.
ὀξύγαρον, τό· oxygarum, -i, οὐ.
ὀξυγένειος· acutam barbam habens.
ὀξύγλυκυς, υ dulcacidus, a, um. τὸ ὀξύγλυκυ, dulcacidum
ὀξυδέρκεια, ἡ· acumen visus; acies, -ei, θ. μεταφ. perspicacitas, -atis, θ.
ὀξυδερκής, ές· acutum cernens. μεταφ. perspicax, -acis; acutus, a, um.
ὀξυδερκῶς· perspicâce.
ὀξυδρομέω -ῶ· velociter curro.
ὀξύδρομος, ον· velociter currens.
ὀξυηκοΐα, ἡ acumen audiendi.
ὀξυήκοος, ον· acute audiens.
ὀξύηχος, ον acutum sonum edens
ὀξυθάνατος, ον· celeriter interficiens.
ὀξύθηκτος, ον· valde acutus.
ὀξυθυμέω -ῶ, ὀξυθυμόω -ῶ· praecipiti ira excandesco
ὀξυθυμία, ἡ· iracundia, -ae, θ.
ὀξύθυμος, ον· acer (acris, acre); irritabilis, e.
ὀξύϊνος, η, ον· faginus, a, um.
ὀξυκέρατος, ὀξύκερως· acuta cornua habens.
ὀξυκέφαλος acutum caput habens
ὀξυκίνητος, ον valde mobilis.
ὀξυλαβέω -ῶ· celeriter prehendo; celeriter capesso; non segnis sum.
ὀξυλαβής, ές· strenuus, a, um.
ὀξυλάλος ον· acute loquens.
ὀξυλάπαθον, τό oxylapathum, -i, οὐ.
ὀξυμάθεια, ἡ· celeritas discendi.
ὀξυμαθής, ές· celeriter discens

ὀξύμελι, τό mulsum acetum
ὀξύμηλον, τό· prunum, -i, οὐ.
ὀξύμολπος, ον· acute canens.
ὀξυμυρσίνη, ἡ· oxymyrsine, -es θ.
ὀξύμωρον, τό· oxymôrum, i, οὐ
*ὀξύνοια, ἡ acumen, -inis, οὐ. acies ingenii ingenium acutum ἢ acre; subtilitas, -atis θ μετ' ὀξυνοίας, acute, acriter; subtiliter.
*ὀξύνοος -ους, ουν· acutus, a, um; acer, is, e: subtilis, e.
ὄξυνος ον acidus, a, um
ὀξύνω 1) = ὀξύ ποιῶ acutum reddo, acuo (aliquid). 2) ὀξύνω συλλαβήν, acuo syllabam 3) = ὄξυνον ποιῶ, acidum reddo 4) ὀξύνομαι = ὀξώδης γίνομαι, acidus fio; acesco, -ere.
ὀξυόδους· acutos dentes habens
ὀξυπαθής (ἐπί τινι) irritabilis e
ὀξύπεινος (= πειναλέος)· famelicus
ὀξύπικρος, ον· vehementer amarus
ὀξυποδια, ἡ pedum celeritas
ὀξύπους, ουν· celeres pedes habens.
ὀξύρριν. ὀξύρρις, ὁ, ἡ· acutum nasum habens
ὀξυρροπός τινι, πρός τι, ἐπί τι· praeceps ad aliquid
ὀξύρυγχος acutum rostrum habens.
ὀξύς εῖα, ύ· 1 acutus, a, um. ἄλγος ὀξύ, dolor acutus ὀξὺ βλέπω, acute cerno. ὀξεῖα ἀκοή, aures acutae 2 acer vehemens. ὀξὺς ἵππος, acer equus. ὀξὺς ἀγών, acre certamen. 4) = ὄξυνος. acidus, a, um
ὀξύστομος, ον acutum os habens.
ὀξυτενής, ές acuminatus, a, um.
ὀξύτης, ἡ 1) acies, -ei, θ. 2 *μετων.* α) = δριμύτης, acrimonia, -ae, θ β) ὀξύτης ψυχῆς, νοῦ, acies ἢ acumen mentis, ingenii. γ) ὀξύτης ὄψεως acies oculorum ὀξ. ἀκοῆς, aures acutae. δ) ὀξύτης κρίσεως, subtilitas judicii. 2) celeritas, -atis, θ.
ὀξυτονέω -ῶ· accentu acuto noto
ὀξύτονος, ον· in ultima syllaba accentum acutum habens.
ὀξυτόνως· cum accentu acuto.
ὀξυφεγγής, ές· valde splendens.
ὀξύφθογγος, ον· acute sonans.
ὀξύφρων, ὁ, ἡ acre mente praeditus.
ὀξυφωνία, ἡ· vox acuta.
ὀξύφωνος, ον· acutam vocem habens; acer (acris, acre). ὀξύφωνος αὐλός, acris tibia.

ὀξύχειρ, ὁ, ἡ· manu promptus.
ὀξυχειρία, ἡ· celeritas manûs.
ὀξυχολία, ἡ iracundia, -ae, θ.
ὀξύχολος, ον· biliosus, a, um; iracundus, a um
ὀξυχόλως ira gravi.
ὀξυωπής, ὀξυωπός acute cernes
ὀξυωπία, ἡ· acutus visus.
ὀξώδης ες acidus· a, um.
ὀξωτός, ή όν aceto conditus.
ὀπαδός όν comitans, ntis, ὁ, ἡ. ὀπαδός, comes, ἀ. θ. adsecla, -ae, ἀ οἱ ὀπαδοί τινος, comites alicujus; comitatus, -us, ἀ
ὀπαῖος, α, ον foramen habens.
ὀπάλλιος (λ θ) · opallius, i, ἀ.
ὄπεας, τό subula, ae θ.
ὀπή ἡ· foramen, -inis οὐ
ὄπη 1) = ὅπου. ubi, quo. 2 qua. οὐκ οἶδα ὄπῃ ἀνέβη. nescio, qua ascendit οἱ ἀγροί, ὄπῃ ἐπορεύθησαν agri, qua ierunt ὄπῃ δύνασαι τοῦτο ποιεῖν, qua facere id possis ὄπῃ ἂν πορεύηται, quaqua incedit. 3) ἐσθ' ὄπῃ alicubi aliquo modo.
ὀπηλίκος, η, ον· quantus, a, um.
ὀπηλικοσοῦν· quantuscunque.
ὀπηνίκα· quum; quando
ὀπηοῦν quaqua: quaque.
ὀπήτιον, τό subula -ae, θ.
ὄπιον, τό opium, -ii, οὐ
ὀπισθάγκων, ὁ, ἡ· brachia post tergum religata habens. **ὀπισθάγκωνα,** ἐπιρ. post tergum
ὄπισθεν· post; pone. ὄπισθεν ἦσαν, post erant. ὄπισθεν ἑπόμενος, pone sequens. τὰ ὄπισθεν τοῦ λόφου, terga collis. ἐκ τῶν ὄπισθεν, a tergo. τὰ ὄπισθεν τῆς οἰκίας, postica pars aedium. ἡ ὄπισθεν θύρα, postica, -ae, θ.
ὀπίσθιος, α, ον· posticus a, um οἱ ὀπίσθιοι πόδες, postici pedes, posteriores pedes τα ὀπίσθια (ὑπον. μέρη ἢ κῶλα), posteriora.
ὀπισθίως· pone; a tergo.
ὀπισθοβάμων, ον· retrogradus.
*ὀπισθοβουλία, ἡ· oculta cogitatio μετ' ὀπισθοβουλίας ὁμιλεῖ, simulata mente loquitur.
*ὀπισθογραφέω -ῶ· in aes alienum me transfero; conscribo syngrapham.
ὀπισθόγραφος, ον· ab aversa parte inscriptus, a, um; in traversa charta scriptus, a, um.

ὀπισθόδετος, ον· a tergo ligatus
ὀπισθόδομος, ὁ· posticum, -i, οὐ.
ὀπισθοδρομέω -ῶ· retrogredior, -i; recedo, -ere
*ὀπισθοδρόμησις, ἡ regressus, -us, ἀ. recessus, -us, ἀ
ὀπισθοκέφαλον,τό occipitium,-i,οὐ
ὀπισθόκομος, ον· a tergo comatus.
ὀπισθοκράνιον,τό occipitium,-i,οὐ.
ὀπισθομήριον, τό, ὀπισθόμηρος, ὁ· posterior pars femoris
ὀπισθοφάλακρος in occipite calvus
ὀπισθοφυλακέω -ῶ a tergo agmen custodio ἢ defendo οἱ ὀπισθοφυλακοῦντες, novissimi
*ὀπισθοφυλακή, ἡ agmen novissimum; agmen extremum.
*ὀπισθοχώρησις, ἡ 1) recessus -us, ἀ. 2) ἐπὶ στρατ. receptus, -us, ἀ σαλπίζω ὀπισθοχώρησιν receptui sonum do
*ὀπισθοχωρέω -ῶ· 1) recedo, -ere 2) ἐπὶ στρατ. me recipio; cedo, -ere
ὀπίσω· retro; retrorsum. ἡ ὀπίσω φυγή retro fuga. εἰς τὰ ὀπίσω, εἰς τοὐπίσω, ἐξοπίσω, retro retrorsum.
ὁπλενδυτέω -ῶ· armis induo.
ὁπλή ἡ ungula, -ae, θ.
ὁπλίζω· armo, -are; armis instruo; armo, -are ὁπλίζομαι, me armo; armor, -ari; armis me instruo; armis accingor.
ὅπλησις, ἡ· armatus, -us, ἀ. armatura -ae, θ. apparatus bellicus.
ὁπλισμός, ὁ· 1) armatura, -ae, θ. 2) συγκ arma, -orum, οὐ. πλ ἐπὶ πλοίων, armamenta, instrumenta.
ὁπλιστής, ὁ· qui instruit, qui armat.
ὁπλιταγωγός· milites vehens (navis).
ὁπλιτεύω sum miles gravis armaturae.
ὁπλίτης, ὁ gravis armaturae miles. οἱ ὁπλῖται, gravis armaturae milites.
ὁπλιτικόν, τό· = οἱ ὁπλῖται.
ὁπλιτοδρομέω -ῶ· stadium armatus decurro
ὁπλιτοδρόμος, ον· armatus stadium decurrens.
ὁπλοδιδάσκαλος, ὁ· lanista, -ae, ἀ. campidoctor, -oris, ἀ
ὁπλοθήκη,ἡ armamentarium,-ii,οὐ
ὁπλοκαθαρμός, ὁπλοκαθάρσιον· armilustrium, -ii, οὐ.
ὁπλομανέω -ῶ insano armorum amore feror.
ὁπλομανής, ές· insano armorum studio accensus, a, um
ὁπλομανία, ἡ· insanum studium armorum
ὁπλομαχητική ἡ ars utendi armis.
ὁπλομαχία, ἡ 1) pugna qua armis pugnatur. 2) exercitatio in armis; tractatio armorum.
ὅπλον τό· 1) μάχαιρα, ξίφος, ἐγχειρίδιον κτλ. telum, -i, οὐ 2) ὅπλον ὅπλα arma -orum λαμβάνω τὰ ὅπλα, capio, sumo arma. κελεύω εἰς (ἐπὶ) τὰ ὅπλα, in (ad) arma voco. ἐπὶ τὰ ὅπλα ἔδραμον, ad arma itum est ἐν ὅπλοις εἰμί, in armis sum τίθεμαι, κατατίθεμαι ῥίπτω τὰ ὅπλα, arma depono, abjicio. ἰδὲ τίθεμαι. παραδίδωμι τὰ ὅπλα, arma trado 3) στρατὸς πάντων τῶν ὅπλων, omnium generum copiae.
ὁπλοποιέω -ῶ arma fabricor.
ὁπλοποιΐα, ἡ· armorum fabricatio.
ὁπλοποιός ὁ armorum faber.
ὁπλοσκοπία, ἡ· armorum inspectio.
ὁπλοφορέω ῶ· arma gero.
*ὁπλοφορία, ἡ armorum gestatio.
ὁπλοφόρος ον armifer, ἡ armigera, erum ὁ ὁπλοφόρος, armiger, -eri, ἀ.
ὁπλοφυλάκιον armamentarium,-ii,οὐ
ὁπλοφύλαξ, ὁ armorum custos.
ὁπλοχαρής, ές· arma amans.
ὁποδαπός, ή, όν· cujas, -âtis.
ὀπόεις, εσσα, εν· succosus a, um.
ὁπόθεν unde. εἰς τὸ αὐτό, ὁπόθεν ὥρμησαν ἐπανῆλθον, eodem, unde erant profecti, reverterunt ἐ εἴθεν ὁπόθεν ἔργεται, inde, unde venit. ὁπόθεν ἄν, undecunque.
ὁπόθεν δήποτε· undecunque; unde unde
ὁποθενοῦν· unde unde; undecunque.
ὁπόθι ubi.
ὅποι· quo, eo quo. εἰς τόπον, ὅποι πάροδος οὐκ ἦν, in locum, quo ad tus non erat. ὅποι γῆς, quo terrarum. ὅποι ἂν τρέπωμαι, quocunque me verto. ὅποι ἂν ἡμᾶς κομίσῃ ἡ τύχη, quo nos cunque feret fortuna. ὅποι ποτέ, ὅποι δήποτε, quoquo, quocunque.
ὁποῖος, α, ον 1) qualis, e. δίδαξόν με ὁποῖοί εἰσι, doce me, quales sint. ὁποῖον βούλει, ὁποῖον ἂν βούλῃ, qualislibet. *2) νεοελ. = ὅς, ἥ, ὅν, qui quae, quod
ὁποῖος ἄν, ὁποῖός τις, ὁποῖος δή-

ποτε, ὁποῖος δηποτοῦν, ὁποῖος οὖν· qualiscunque, qualecunque

ὁποιότης, ἡ qualitas, -atis, θ.

ὁποίως· qualiter; qualitercunque.

ὀπός, ὁ succus, -i, ἀ.

ὁποσάκις quoties ἢ quotiens ὁποσακισοῦν, ὁποσάκις κα!, ὁποσάκις ἄν, quotiescunque

ὁποσάμηνος, ον· quot mensium.

ὁποσαπλάσιος, α, ον quotuplex.

ὁποσάπους, ὁ, ἡ· quot pedum.

ὁποσαχῆ· quot modis

ὁπόσε· quo. ὁπόσε σπεύδετε; quo ruitis?

ὁπόσος, η, ον· quantus, a, um ἐπρίατο τόσου ὁπόσου ἐβούλετο, emit tanti, quanti voluit. ὁποσον ἂν δυνωμαι, quantumcunque possim. ὁποσοσοῦν, quantus quantus ὁποσοσδήποτε, quantuscunque

ὁποσταῖος, α, ον· quoto die.

ὁπόστος, η, ον· quotus, a, um ὁποστοσοῦν, quotuscunque

ὁπόταν 1) quando. ὁπόταν πεινῶ, quando esurio. 2) quum. ὁπόταν πλοῦς ᾖ, cum navigari poterit.

ὁπότε quando; quum ὁπότε καλῶς τοῦτο ἐχώρησεν, quando hoc bene successit ὁπότε πλοῦς ἔσται, quum rete navigari poterit ὁπότε ἴδοι, ὁπότε βούλοιτο, quum viderat quum voluerat

ὁποτεοῦν, ὁποτοῦν quandocunque.

ὁπότερος α, ον· uter utra, utrum, γεν. utrius, δοτ. utri. ζητεῖται, ὁπότερος ὁποτέρῳ ἐνέδρας κατεσκεύασε, quaeritur, uter utri insidias fecerit. ὁπότερον ἂν νικήσῃ, utercunque vicerit ὁπότερον.. ἤ, utrum . an

ὁποτεροσδήποτε, ὁποτεροσοῦν· utercunque, uterlibet

ὁποτέρωθε(ν)· utra ex parte.

ὁποτέρωθι· utrubi.

ὁποτέρως utro modo. ὁποτέρως οὖν λέγεται, utrocunque dicitur modo.

ὁποτέρωσε· utro.

ὅπου· ubi. ἐκεῖ, ὅπου ἐστίν, ibi, ubi est. οὐκ οἶδα, ὅπου γῆς ἐστιν, nescio, ubi sit loci. ὅπου ἂν ᾖς, ubicunque es.

ὁπουδήποτε· ubique; ubicunque; ubivis; ubilibet.

ὁπουοῦν· ubivis

ὀπταλέος, α, ον· assus, tostus, a, um.

ὀπτανεῖον, τό culina, -ae, θ.

ὀπτανεύς, ὁ· assator, -oris, ἀ.

ὀπτασία, ἡ· visio in somnis).

ὀπτάω -ῶ· asso, are, torreo (aliquid igne.

ὀπτέος, α, ον· videndus, a, um

ὀπτήρ, ὁ speculator, oris, ἀ.

ὀπτήσιμος ον qui assari potest.

ὄπτησις, ἡ· actio assandi

ὀπτητός, ή, όν assatus, a um.

ὀπτική, ἡ· optice, -es, θ.

ὀπτικός, ή, όν opticus, a, um.

ὀπτός, ή, όν assus ἢ assatus, a um; igne tostus. a. um. προβλ. ἑφθός.

ὀπώδης, ες succosus, succulentus.

ὀπώρα, ἡ 1 = φθινόπωρον, autumnus, -i, ἀ. 2 = καρπὸς δένδρων, pomus ἢ pomum; fructus

ὀπωρικός ή, όν· ad autumnum pertinens νεοελ. ὀπωρικὸν (οὐσ. pomum, fructus ἐν γένει).

ὀπώριμος, η, ον· pomifer, a, um.

ὀπωρινός, ή, όν· autumnalis, e

ὀπωροθήκη, ἡ pomarium, -ii. οὐ.

ὀπωροκάπηλος, ὁ pomarius, -ii, ἀ

ὀπωρολόγος, ον fructus colligens

***ὀπωροπωλεῖον** taberna pomaria

ὀπωροπώλης, ὁ· pomarius, -ii, ἀ.

ὀπωροφορέω -ῶ poma fero.

ὀπωροφόρος, ον pomifer a um.

ὀπωροφυλάκιον = ὀπωροθήκη.

ὀπωρώνης, ὁ· pomarius -ii, ἀ

ὅπως 1 *ἀναφ καὶ πλαγ ἐρωτημ.* ut; quomodo ὅπως μή, ne. ἔστιν, ὅπως λέγεις, est, ut dicis. ταῦτα ὅπως ἔχει, οὐ τολμῶ εἰπεῖν, haec quomodo se habeant, narrare non audeo ἐπιμελεῖται, ὅπως ἂν θηρῶσι, curam adhibet ut venentur ἐπιμελοῦ, ὅπως μὴ νοσήματι περιπέσῃς, cura, ne in morbum incidas. ὅπως ἄνδρες ἔσεσθε (δηλ. σκοπεῖτε), curate, ut viri fortes sitis. ὅπως τοῦτό γε μὴ ποιήσῃς (δηλ ὅρα), cave, ne hoc facias. 2) *τελικ.* = ἵνα, ut, quo, ὅπως μή, ut, ne, quominus: μανθάνω, ὅπως σοφὸς γένωμαι, disco quo (ut) doctus fiam. 3 οὐχ ὅπως, ἀλλὰ (καί), non solum non, sed etiam. οὐχ ὅπως χάριν αὐτοῖς ἔχεις, ἀλλὰ καὶ κατὰ τουτωνὶ πολιτεύει, non solum non grato in eos animo es, sed etiam in republica iis adversaris.

ὁπωσδήποτε, ὁπωσοῦν, ὁπωστιοῦν· quomodocunque; ut ut. οὐδ' ὁπωσοῦν, οὐδ' ὁπωστιοῦν, prorsus non

ὅραμα, τό· visus, -us, ἀ. visio, -onis, θ.

ὅρασις, ἡ· visus, -us, ἀ. videndi facultas; ὀξεῖα ὅρασις, clarus visus. ἡ αἴσθησις τῆς ὁράσεως sensus oculorum ἢ videndi.

ὁρατός, ή, όν· aspectabilis, e; visililis. e. τὰ ὁρατά, omnia, quae sub aspectum veniunt.

***ὁρατῶς·** manifeste: perspicue.

ὁράω -ῶ· 1) video vidi, visum, -ere) aliquem ἢ aliquid. ὅρα, vide. σήμερον εἶδον τὸν βασιλέα hodie regem vidi. **ὁρῶμαι,** videor (visus sum, -eri). ὁ ἥλιος δι' ἓξ μηνῶν οὐχ ὁρᾶται, sol sex mensibus non videtur 2) caveo, -ere. ὅρα μὴ ποιήσῃς, cave ne facias. 3) ὁρῶ (= ἀποβλέπω πρός τινα, πρός τι, ἢ εἴς τινα, εἴς τι, video, specto ad aliquem, ad aliquid. 4) = σκοπῶ, video, specto τοῦτο πρῶτον ἴδωμεν, id primum videamus. 5) αὐτὸς ὄψεται (= αὐτῷ μελήσει), ipse viderit 6) μετὰ μτχ. ὁρῶ ἐρχόμενον, video eum venire. ὁρῶ τινὰ σπεύδοντα, video aliquem properare ἢ properantem.

ὀργανικός, ή, όν· organicus, a, um.

***ὀργανισμός, ὁ·** apta compositio, institutio constitutio, -onis, θ. ἔχει καλὸν ὀργανισμόν, apte et ordine instituitur.

ὄργανον, τό· 1) instrumentum, -i, οὐ. organum, -i, οὐ. μουσικὸν ὄργανον, musicum instrumentum. *2) νεοελ. χρησιμεύω εἴς τινα ὡς ὄργανον, inservio alicujus consiliis perficiendis.

ὀργανοποιΐα, ἡ· instrumentorum fabrica.

ὀργανοποιός, ὁ· instrumentorum faber; organarius -ii, ἀ.

ὀργανόω -ῶ, ὀργανίζω 1) struo, -ere, accommodo, -are; apte compono, -ere; constituo, -ere (aliquid). *2) νεοελ. ὀργανῶ πολιτείαν, civitatis statum ordino. *πολιτεία καλῶς ὠργανωμένη, civitas legibus temperata.

ὀργάνωσις, ἡ· apta compositio, constitutio, institutio, -onis, θ. ὀργάνωσις πολιτείας, civitatis temperatio.

ὀργάς (ὑπον. γῆ) terra fertilis.

ὀργασμός, ὁ irritatio, -onis θ concitatio, -onis, θ ardens cupiditas.

ὀργάω -ῶ· 1) ἐπὶ ζῴων. turgeo libidine. ὀργᾷ πρὸς ὀχείαν, per libidinem turget ac prurit ad coitum 2) = διακαῶς ἐπιθυμῶ, ardenter cupio.

ὀργή, ἡ ira iracundia ae, θ μετ' ὀργῆς ποιῶ τι, irâ commotus facio aliquid. **ὀργῇ** irâ; irate: iracunde.

ὄργια, τά· orgia, orum. οὐ.

ὀργιάζω 1) orgia celebro *2) νεοελ. me dedo libidinibus.

ὀργιασμός, ὁ· orgiorum peractio.

ὀργιαστής, ὁ qui orgia celebrat.

ὀργιάζω τινά iram alicujus excito; irrito, are. ad iram provoco (aliquem). **ὀργίζομαι,** irascor -sci ὠργίσθην αὐτῷ, iratus sum ei. ὀργιζόμενος, ὀργισθείς, ὠργισμένος τινι iratus alicui.

ὀργίλος, η, ον irritabilis, e; iracundus, a, um: praeceps in iram. τὸ ὀργίλον, iracundia -ae, θ.

ὀργιλότης, ἡ iracundia, -ae, θ.

ὀργίλως iracunde, irate.

ὀργυιά, ἡ· ulna, -ae, θ.

ὀργυιαῖος, α, ον· longus ulnam.

ὀργυιόω -ῶ· ulnas extendo.

ὀρέγδην· porrectis membris.

ὄρεγμα, τό· actio porrigendi.

ὀρέγω τινί τι· porrigo alicui aliquid.

ὀρέγομαί τινος, adpeto, -ere, aliquid desidero, cupio (aliquid).

ὀρειάρχης, ὁ montium dominus.

Ὀρειάδες Νύμφαι Oreades -um, θ.

ὀρειβατέω -ῶ· montes scando.

ὀρειβάτης, ὁ· oribata, -ae, ἀ.

ὀρειβατικός, ή, όν· montanus a, um. qui potest in montes scandi.

ὀρείγανον, τό. origanum, -i, οὐ.

ὀρειγενής ές. montigena.

ὀρειδρομία, ἡ cursus per montes.

ὀρειθαλής, ές· in montibus virens.

ὀρεικός, ή, όν mularis, e.

ὀρειμανής, ές· montium amans.

ὀρεινόμος, ον· 1) qui in montibus pascitur. 2) montium incola; monticola.

ὀρεινός, ή, όν· montanus, a, um; montuosus, a, um. τὰ ὀρεινά, ἡ ὀρεινὴ χώρα, montana, -orum, οὐ. πλ.

ὄρειος, α, ον· montanus, a, um. ὄρειος δρυμός, montana silva.

ὀρειόπλαγκτος montivagus, a, um.

ὀρειοπλανής, ές· = ὀρειόπλαγκτος.

ὀρείτης, ὁ monticola, -ae, ἀ.

ὀρειφοιτέω -ῶ· montes peragro.

ὀρειφοίτης, ὀρείφοιτος, ον· montes pervagans.

ὀρείχαλκος, ὁ orichalcum, -i, οὐ.

ὀρειώδης, ες· montibus, similis.

ὀρεκτιάω -ῶ· adpeto, -ere.
ὀρεκτικός, ή, όν· adpetentiam excitans; adpetitum movens. τὸ ὀρεκτικόν = ἡ ὄρεξις. adpetentia -ae, θ.
ὀρεκτικῶς· adpetenter
ὄρεξις, ἡ· adpetentia, -ae, θ. adpetitus ἡ adpetitio; adpetentia cibi. *παροιμ περὶ ὀρέξεως οὐδεὶς λόγος, de gustibus non est disputandum.
ὀρεοκομέω -ῶ mulas curo
ὀρεοκομία, ἡ mularum cura
ὀρεοκόμος, ον qui mulas curat.
ὀρεοπολέω -ῶ in montibus erro.
ὀρεοσέλινον, τό apium montanum
ὀρεοφύλαξ, ὁ· qui saltus custodit.
ὀρεσιβάτης, ὁ· montes pererrans
ὀρεσιγενής, ές· montigena
ὀρεσινόμος, ον· montium incola.
ὀρεσίοικος, ον· in montibus habitans.
ὀρεσίτροφος, ον· qui in monte alitur.
ὀρεσίφοιτος, ον· montes pervagans.
ὀρεσίχυτος, ον· e montibus effusus
Ὀρέστης, ὁ Orestes. -ae, ἀ. Ὀρέστεια, Orestêa. Ὀρέστειον, Oresteum. Ὀρεστιάς, carmen de Oreste.
ὀρεστιάς, ἡ montana. -ae, θ.
ὀρεύς ὁ· mulus, -i, ἀ.
ὀρθιάζω erigo, -ere.
ὄρθιος, ον· 1) = ἀνάντης, arduus, a, um ὀρθία ὁδός, via ardua. ἀναβαίνω πρὸς ὄρθιον, per arduum scando *2) νεοελ. = ὀρθός rectus, errectus, a, um; stans, ntis ἵσταμαι ὄρθιος, sto. ἵσταται ὄρθιος, stat rectus.
ὀρθοβατέω -ῶ· erectus incedo.
ὀρθοβουλία, ἡ· rectum consilium.
ὀρθογνωμονέω -ῶ· recte judico.
ὀρθογνώμων, ον· recte judicans.
ὀρθογραφέω -ῶ recte scribo
ὀρθογραφία, ἡ· recta scriptura; orthographia, -ae, θ.
ὀρθογράφος· qui recte scribit.
ὀρθογώνιος, ον· orthogonius, a, um
ὀρθοδίκαιος, ον rectus et justus.
ὀρθοδίκης ὁ· recta judicia dans.
ὀρθοδοξέω -ῶ· 1) recte sentio. 2) † orthodoxus sum.
ὀρθοδοξία, ἡ 1) recta opinio. 2) † orthodoxia, -ae, θ.
ὀρθόδοξος, ον· 1) recte sentiens. 2) † veram doctrinam sequens; orthodoxus.
ὀρθοδρομέω -ῶ· recta curro.
ὀρθόδρομος, ον· recta currens.

ὀρθοέπεια· recte loquendi ratio.
ὀρθοεπέω -ῶ· recte loquor
ὀρθόθριξ rectos capillos habens.
ὀρθοκέρατος, ὀρθόκερως recta cornua habens
ὀρθόκισσος, ὁ orthocissos. -i, ἀ.
ὀρθοκρισία, ἡ· rectum judicium
ὀρθολεκτέω -ῶ, ὀρθολογέω -ῶ· recte loquor, -i.
ὀρθολογία, ἡ sermo rectus.
ὀρθομαντεία, ἡ verum vaticinium.
ὀρθόμαντις, ὁ· verus vates
ὀρθονόμος, ον· recte distribuens.
ὀρθόνοος -ους, ουν rectae et probae mentis, recte cogitans.
ὀρθοπαγής, ές errectus, a, um.
ὀρθοπάλη, ἡ· recta lucta.
ὀρθοπλοέω -ῶ recta navigo.
ὀρθόπλοος -ους, ουν recta navigans ὀρθόπλους βίος vita prospera.
ὀρθόπνοια (νόσος)· orthopnoea
ὀρθοπνοϊκός, ὀρθόπνους· orthopnoeâ laborans
ὀρθοποδέω -ῶ recto pede incedo. *μετφ recte valeo; recte ago.
ὀρθοπραγέω -ῶ· recte ago
ὀρθοπρόσωπος, ον erecto vultu.
ὀρθός, ή, όν 1) rectus, a, um. ὀρθὴ γωνία, angulus rectus ὀρθὸς νοῦς, mens recta. mens recti conscia. ὀρθὸς λόγος, rectum consilium. αἱ ὀρθαὶ πτώσεις, casus recti. 2) rectus errectus, a, um; stans, -ntis. ἡ φύσις τὸν ἄνθρωπον ὀρθὸν ἔστησε, natura hominem erexit. ὀρθόν ἵστημί τι, errigo, adrigo (-exi, -ectum, -ere) aliquid. ὀρθὸς ἵσταμαι, rectus sto. ὀρθὸς ἵσταται, stat rectus. 3) † ὀρθὴ διδασκαλία, recta (sacra) doctrina. *4) νεοελ justus, a, um δὲν εἶνε ὀρθόν, non justum est ἔκφρασις ὀρθή sermo purus et emendatus ὀρθὴ γνώμη, sententia vera.
ὀρθοστάδην, ὀρθοσταδόν stando erecto corpore; ad modum recte stantium.
ὀρθοστάδιος χιτών· tunica recta.
ὀρθόστασις, (*ὀρθοστασία), ἡ· rectus status corporis.
ὀρθοστατέω -ῶ rectus sto.
ὀρθοστάτης, ὁ· orthostata, -ae, ἀ.
ὀρθοτενής, ές· erectus, a, um.
ὀρθότης, ἡ· rectitudo -inis, θ.
ὀρθοτομέω -ῶ· recte seco (aliquid). μετφ. ὀρθ. τὸν λόγον τῆς ἀληθείας, sermonem veritatis recte seco.

ὀρθοτομία, ἡ· in rectum sectio.
ὀρθοτόμος, ον· in rectum secans.
ὀρθοτονέω -ῶ· rectum accentum do. ὀρθοτονεῖται, rectus accentus manet (non inclinatur).
ὀρθοτόνησις, ἡ· rectus accentus.
ὀρθοτριχέω -ῶ, καὶ *ὀρθοτριχάω -ῶ·* horripilo, -are.
ὀρθοτριχία, ἡ horripilatio, -onis, θ.
ὀρθοφρονέω -ῶ· recto animo sum; recte cogito.
ὀρθοφροσύνη, ἡ· rectum mentis judicium; rectum ingenium.
ὀρθόφρων, ον· qui rectum mentis judicium habet; qui recto animo est.
ὀρθοφυής, ές· in rectum crescens.
ὀρθόω -ῶ· erigo (-exi, -ectum, -ere) aliquem ἢ aliquid; adrigo, -ere. *μετφ.* ὀρθῶ (= ἀνορθῶ) τὴν πολιτείαν, erigo rempublicam. *ὀρθοῦμαι*, me erigo ἢ erigor (-ectus sum, -i). *μετφ.* erigor; bene me gero; prospero successu utor. *ὀρθωθείς*, erectus, a, um.
ὀρθραγορίσκος (ἰχθ.) orthragoriscus.
ὀρθρεύω, ὀρθρίζω· matutinus aliquid ago; mane surgo.
ὀρθρία, ἡ· matutinum tempus.
ὀρθρινός, ή, όν· matutinus, a, um.
ὄρθριος, α, ον· matutinus, a, um.
ὄρθρος, ὁ· diluculum, -i, οὐ. ὄρθρου, ante lucem. ὄρθρος βαθύς, summum mane.
ὀρθώνυμος, ον· vero nomine.
ὀρθῶς· 1) recte. ὀρθῶς πράττω, recte facio. ὀρθῶς λέγω, recte dico. οὐκ ὀρθῶς κρίνεις, non recte judicas. 2) rite.
Ὀρθώσιος, ὁ· stator (Jupiter).
ὄρθωσις, ἡ· erectio, -onis, θ.
ὀρθωτήρ, ὁ· qui jacentem erigit.
ὀριαῖος λίθος terminalis lapis.
ὀριγανίζω· origanum refero.
ὀρίγανον, τό, ὀρίγανος, ἡ· origanum, -i, οὐ. origanus, -i, ἀ.
ὁρίζω τι· 1) termino, -are, aliquid. ἡ θάλασσα ὁρίζει τὴν γῆν, mare terram terminat. 2) finio, -ire, aliquid. ὁ Ῥῆνος ὁρίζει τὴν τῶν Ῥωμαίων ἐπικράτειαν, Rhenus finit imperium Romanum. 3) = τάττω, finio, -ire; statuo, -ere, aliquid. ὁρίζω, ὁρίζομαι ἡμέραν, diem finio ἢ statuo. ἡ ῥητορικὴ ὁρίζεται ποικίλως, rhetorice finitur varie. ὡρισμένος, η, ον· statutus, a, um. ὁρισθεῖσα ἡμέρα, dies statuta.

ὁρίζων, ὁ· finiens circulus.
ὁρικός, ή, όν· finitivus, a, um.
ὁριοθετέω -ῶ· fines constituo.
ὅριον, τό finis, -is, ἀ. συνήθ. ἐν τῷ πληθ. τὰ ὅρια, fines, -ium. τὰ τῆς ἐπικρατείας ὅρια, fines imperii.
ὅριος, ον terminalis, e.
ὀροπέδιον, τό· planities montana.
ὁρισμός, ὁ· finis, -is, ἀ. finitio, -onis, θ. definitio, -onis, θ. ὁ τῆς ῥητορικῆς ὁρισμὸς ποικίλος ἐστί, rethotice finitur varie.
ὁριστής, ὁ· finitor, -oris, ἀ. terminator, -oris, ἀ.
ὁριστικός, ή, όν· finitivus, definitivus, a, um. ἡ ὁριστικὴ (ἔγκλισις) modus indicativus.
ὁριστικῶς· definite; definitive.
ὁρκίζω τινά· adigo aliquem jusjurandum ἢ ad jusjurandum ἢ jurejurando. ἐπὶ στρατ. adigo milites sacramento. *ὁρκίζομαι*, jusjurandum do; jusjurandum juro ἢ ἁπλ. juro (-avi καὶ juratus sum, -are). ὁρκίζεται ἐλθεῖν, jurat se venturum. ὡρκίσθην, juravi ἢ juratus sum, jurejurando me obstrinxi.
ὅρκιον, τό· εὔχρ. ἐν τῷ *ὅρκια τέμνειν*, foedus icere.
ὁρκισμός, ὁ· juramenti exactio.
ὅρκος, ὁ· 1) jusjurandum, -i, οὐ. ὅρκον ὀμνύω (ὤμοσα), juro (juravi καὶ juratus sum). ὅρκον δίδωμί τινι, jusjurandum do alicui. ἐμμένω τῷ ὅρκῳ, jusjurandum servo. παραβαίνω τον ὅρκον, jusjurandum violo. 2) στρατιωτικὸς ὅρκος, sacramentum, -i, οὐ.
ὁρκόω -ῶ τινα· ad jusjurandum adigo aliquem. ἰδὲ *ὁρκίζω*.
ὅρκωμα, τό· jusjurandum, -i, οὐ.
ὁρκωμοσία, ἡ· juratio, -onis, θ jusjurandum, -i, οὐ. sacramentum, -i, οὐ.
ὁρκωμοτέω -ῶ· juro, -are.
ὁρκωμοτικὸν δικαστήριον· judices jurati; judicium juratorum.
ὁρκωτής, ὁ· jurator, -oris, ἀ.
ὁρκωτός, ή, όν juratus, a, um; jurejurando adactus, a, um. *νεοελ.* οἱ ὁρκωτοὶ (δικασταί), judices jurati.
ὁρμαθίζω· in modum catenae connecto.
ὁρμαθός, ὁ· series, -ei, θ.
ὁρμάω -ῶ (ὁρμάομαι -ῶμαι) ἐπί τινα, me incito in aliquem, irruo

(-ri, -ere) in aliquem, impetum facio in aliquem ὁρμῶ, ὁρμῶμαι ἐπί τι, πρός τι, εἴς τι, prompto animo me incito ad aliquid. *νεοελ. ἐκ τῆς ἀρχῆς ταύτης ὁρμώμενος, his positis

ὁρμέω -ῶ· in portu sum; in ancoris sto

ὁρμή, ἡ· 1) impetus, -us, ἀ. 2) studium, -ii, οὐ. adpetitio, -onis, θ. cupiditas, -atis θ.

ὁρμηδόν· impetuose.

ὅρμημα, τό· 1) id, quod animus vehementer adpetit. 2) = ὁρμή. 3) = ὅρμος.

ὅρμησις, ἡ· = ὁρμή.

ὁρμητήριον, τό· 1) = παρόρμημα suscitabulum, -i, οὐ. 2) στρατ. locus munitus, unde milites ad bellum accincti exeunt; sedes belli; refugium.

ὁρμητικός, ή, όν· propensus ad impetum; impetuosus, a, um; vehemens, -ntis; avidus, a, um. ὁρμητικὴ κίνησις, impetus

ὁρμητικῶς 1) = ὁρμ. ἔχω πρός τι, propensus sum ad aliquid 2) = μεθ' ὁρμῆς, impetu; impetuose.

ὁρμιά, ἡ· linea piscatoria.

ὁρμιεύω· hamo pisces capio.

ὁρμίζω· navem in stationem subduco; navem ad portum adpello; navem stabilio. **ὁρμίζομαι**, in statione sum

ὅρμισις, ἡ· adpulsus navis.

ὁρμίσκος, ὁ· parva statio.

ὅρμισμα, τό· statio navalis

ὅρμος, ὁ· 1) series, -ei, θ. 2) monile, -is, οὐ. 3 statio navalis ἢ ἁπλ. statio, -onis, θ.

ὀρνεάζομαι· aves capio.

ὀρνεακός, ή, όν· ad aves pertinens

ὀρνεόβρωτος· ab avibus devoratus.

ὀρνεόμαντις, ὁ· augur, -uris, ἀ.

ὄρνεον, τό· 1) = ὄρνις. avis, -is, θ. *2) νεοελ. accipiter, -tris, ἀ. vultur, -uris, ἀ.

ὀρνεοπώλης, ὁ· aviarius -ii, ἀ.

ὀρνεοσκοπέω -ῶ auguror, -ari.

ὀρνεοσκοπία, ἡ augurium, -ii, οὐ.

ὀρνεοσκόπος, ὁ· augur, -uris. ἀ.

ὀρνεοτρόφος, ον· aviarius, -ii, ἀ.

ὀρνεόω -ῶ· in avem muto.

ὀρνεώδης, ες· avibus similis.

ὀρνιθάριον, τό avicula, -ae, θ.

ὀρνιθεία, ἡ· 1) avium captura 2) = οἰωνισμός, auspicium, -ii, οὐ.

ὀρνιθεῖον, τό aviarium, -ii ἀ.

ὀρνίθειος, α, ον avi similis

ὀρνιθείας ἄνεμος· ornithias, -ae, ἀ.

ὀρνιθικός, ή, όν avibus conveniens.

ὀρνίθιον, τό· avicula, -ae, θ. gallinula, -ae, θ.

ὀρνίθιος, ον· ad aves pertinens.

ὀρνιθοβοσκεῖον, τό· aviarium, -ii, οὐ.

ὀρνιθοβόσκος, ὁ aviarius, -ii, ἀ.

ὀρνιθόγαλον (β.)· ornithogale -es, θ.

ὀρνιθογονία, ἡ· avium generatio.

ὀρνιθόγονος, ον· ex ave natus.

ὀρνιθοειδής, ές· avi similis

ὀρνιθοθήρα, ἡ· aucupatio, -onis. θ. aucupium, -ii, οὐ.

ὀρνιθοθήρας, ὁ· auceps, -cupis, ἀ.

ὀρνιθοθηράω -ῶ· aucupor, -ari.

ὀρνιθοθηρευτικός, ή, όν· aucupatorius, a, um. ἡ ὀρνιθοθηρευτική, ars aucupii.

ὀρνιθοθηρία, ἡ aucupatio, -onis, θ

ὀρνιθοκάπηλος, ὁ· avium venditor

ὀρνιθοκομεῖον, τό aviarium, -ii, οὐ.

ὀρνιθοκόμος, ὁ· aviarius, -ii, ἀ.

ὀρνιθοκρίτης, ὁ augur, -uris, ἀ.

ὀρνιθολόγος, ὁ· auceps, -cupis, ἀ.

ὀρνιθομανής, ές· avium alendarum insano amore captus, a, um.

ὀρνιθομανία insanus amor avium.

ὀρνιθοπώλης, ὁ· avium venditor.

ὀρνιθοσκοπέω -ῶ· auguror, -ari.

ὀρνιθοσκόπος, ὁ· auspex; augur.

ὀρνιθοτροφεῖον, τό· aviarium -ii, οὐ.

ὀρνιθοτροφία, ἡ· avium nutritus.

ὀρνιθοτρόφος, ον aves nutriens.

ὀρνιθόω -ῶ· in avem muto.

ὀρνιθώδης, ες· avibus similis.

ὀρνιθών, ὁ· 1) aviarium, -ii, οὐ. 2) gallinarium, -ii, οὐ.

ὄρνις, ἡ· 1) = πτηνόν. avis, -is, θ. volucris, -is, θ. ales, -itis, ἀ. θ. 2) = ἀλεκτορίς, gallina, -ae, θ. 3) = οἰωνός, avis, auspicium.

ὄρνυμι· excito, -are.

ὀροβάγχη, ἡ· orobanche, -es, θ.

ὀροβίας (β.)· orabias, -ae, ἀ.

ὀροβίζω· ervis nutrio.

ὀρόβινος, ον· orobinus, a, um.

ὀρόβιον, τό· parvum ervum.

ὀροβῖτις, ἡ· orobitis, -is, θ.

ὀροβοειδής, ές ervo similis.

ὄροβος, ὁ (φ.)· ervum, -i, οὐ.

ὀροβοφαγέω -ῶ· ervum comedo.

ὀροβώδης, ες· ervo similis.

ὀρόδαμνος ὁ surculus; ramus
ὀροθεσία, ὀροθέσιον· 1 designatio terminorum 2) terminus positus.
ὀροθέτης, ὁ· finitor, -oris, ἀ. terminator, -oris, ἀ.
1.**ὄρος, τό·** mons -ntis. ἀ μέγα ὄρος, magnus (altus) mons. ἡ κορυφὴ τοῦ ὄρους, summus mons. οἱ πρόποδες τοῦ ὄρους radices montis
2.**ὅρος, ὁ** terminus, -i, ἀ. finis, -is, ἀ. *νεοελ. εἰς τὸν πρὸς ὃν ὅρον, ad adsignatum, ad propositum locum. ἐφ᾽ ὅρου ζωῆς, per totam vitam ὑπὸ τοὺς ὅρους τούτους ἡ εἰρήνη ἐγεινεν in eas conditiones (his legibus) pax convenit. ἐπὶ τῷ ὅρῳ, sub ea conditione (ne κτλ.) ὁ στρατὸς παρεδόθη ἄνευ ὅρων, milites se suaque omnia dederunt victori. ὁ ἀνώτατος, ὁ ἐλάχιστος ὅρος, quo non majus, quo non minus ab aliquo sit postulandum. ὁ ἀνώτατος ὅρος τῆς ποινῆς, poena gravissima.
ὀρός, ὁ serum, -i οὐ.
ὀροφή, ἡ· 1) contignatio, -onis, θ. 2) = στέγη, tectum, -i, οὐ.
ὀροφικός,ή,όν ad tectum pertinens.
ὀροφοιτάω -ῶ in montibus vagor.
ὀροφοίτης, ὁ· montivagus, -i, ἀ.
ὄροφος, ὁ· tectum, -i οὐ.
ὀροφόω -ῶ· contigno, -are.
*__ὀροφύλαξ, ὁ__ custos finium.
ὀρόφωμα, τό tectum, -i, οὐ.
ὀροφωτός, ή, όν· tectum habens
ὀρρόπισσα, ἡ· serum picis.
ὀρροποσία, ἡ· usus seri.
ὀρροπύγιον, τό uropygium, -ii, οὐ.
ὀρρός, ὁ serum, -i, οὐ.
ὀρρόω -ῶ in serum converto.
ὀρρωδέω -ῶ· formido, -are.
ὀρρωδέως· formidolose.
ὀρρωδής, ές· formidolosus, a, um
ὀρρωδία, ἡ formido, -inis, θ.
ὀρσίπους, ὁ, ἡ· velox, -cis.
ὀρταλίζω· vitulor; lascivio.
ὀρτάλιχος, ὁ· pullus implumis.
ὀρτύγιον, τό· parva coturnix.
ὀρτυγοθήρας· coturnicum venator.
ὀρτυγοπώλης·coturnicum venditor
ὀρτυγοτροφέω -ῶ· coturnices alo.
ὀρτυγοτρόφος, ον coturnices alens.
ὄρτυξ, ὁ· coturnix, -icis, θ.
ὄρυγμα, τό fossa, -ae, θ.
ὀρυγμάτιον, τό fossula, -ae, θ.
ὄρυζα, ἡ,ὄρυζον, τό aryza, -ae, θ.
ὀρυζοτροφέω -ῶ oryzam colo.
ὀρύκτης, ὁ· fossor, -oris, ἀ.
ὀρυκτός, ή, όν 1) fossus, um. 2) fossilis -is; fossicius, a, um
ὀρυμαγδός, ὁ· strepitus, -us, ἀ.
ὄρυξις, ὀρυχή, ἡ· fossura, ae, θ
ὀρύσσω καὶ **ὀρύττω** fodio (fodi, fossum, -ere) aliquid. τάφρον, fossam, φρέαρ puteum. ὀρύσσω χρυσόν, aurum fodio.
ὀρφάνευμα,τό conditio pupillorum; orbitas -atis, θ
ὀρφανή,ἡ·pupilla ae θ. orba, -ae.θ.
ὀρφανία, ἡ· orbitas, -atis, θ. pupillatus, -us, ἀ.
ὀρφανίζω τινὰ τῶν τέκνων, τῶν γονέων· orbo aliquem filiis, parentibus. ὀρφανίζω (= στερῶ) τινά τινος (πράγματος), orbo aliquem aliqua re.
ὀρφανικός, ή, όν· pupillaris, e
ὀρφανικῶς· pupillariter.
ὀρφανιστής, ὁ· curator pupillorum.
ὀρφανός, ή, όν orbus, a, um ὀρφ. τινὸς (πράγματος), orbus aliqua re.
ὀρφανοτροφεῖον, τό· orphanotrofium (-êum), -i, οὐ.
ὀρφανοτροφέω -ῶ· pupillos alo.
ὀρφανοτρόφος, ὁ· pupillorum nutritor; orphanotrophus, -i ἀ.
ὀρφανοφύλαξ,ὁ,ἡ·pupillorum custos.
ὀρφανόω -ῶ· = ὀρφανίζω.
Ὀρφεύς, ὁ· Orpheus, -ei καὶ -eos ἀ. **Ὀρφικός, ή, όν,** Orphicus, a, um.
ὀρφναῖος, α, ον· tenebricosus,a, um
ὄρφνη, ἡ· tenebrae, -arum, ἀ.
ὄρφνινος, η, ον· ater; pullus.
ὀρφνίς, ἡ· vestis pulla.
ὀρφνός, ή, όν· tenebrosus a, um
ὀρφνώδης, ες· tenebricosus, a, um.
ὄρφος, ὀρφώς (ἰχθ.)· orphus, -i, ἀ.
ὀρχάς, ἡ· orchas, -adis, θ.
ὀρχείδιον, τό· testiculus, -i, ἀ.
ὀρχέομαι -οῦμαι salto, -are. ὀρχ. τὴν πυρρίχην, salto pyrricham. ὀρχούμενος, saltans, saltabundus.
ὄρχησις, ἡ· saltatio, -onis, θ.
ὀρχηστής, ὁ· saltator, -oris, ἀ.
ὀρχηστικός,ή όν saltatorius, a um.
ὀρχηστικῶς· saltatorie; saltatorum more.
ὀρχηστοδιδάσκαλος,ὁ· magister saltandi.
ὀρχηστοπόλος,ὁ·orchestopolarius ἀ.
ὀρχήστρα, ἡ· orchestra, -ae, θ.

ὀρχήστρια ἡ· saltatrix, -icis, θ.

ὀρχηστρικός,ή,όν· saltandi peritus

ὀρχηστρίς, ἡ· saltatrix, -icis, θ.

ὀρχηστύς, ἡ· saltatio, onis, θ.

ὀρχίδιον, τό testiculus -i, ἀ.

ὄρχις, ὁ 1) testiculus, -i, ἀ. 2) = βοτάνη, orchis -idis, θ.

ὀρχοτομέω-ῶ·castro,-are (aliquem). ὠρχοτομήθησαν, castrati sunt.

ὀρχοτομία, ἡ· castratio, -onis, θ.

ὅς, ἥ, ὅ· qui, quae quod ὅς γε qui quidem. ὅς ἄν, quicunque. ἐξ οὗ, ex quo, ex eo tempore, quo. ἐξ οὗ, ἐξ ὧν, quam ob rem ἔστιν οὗ est, ubi aliquando, aliquo loco ᾗ, qua ubi; qua ratione, quo modo. ᾗ μάλιστα, quam maxime. ᾗ ῥᾷστα, quam facillime ᾗ ἄριστον, quam optime

ὁσάκις· quoties; ὁσάκις.. τοσάκις, quoties.. toties.

ὁσοπλάσιος, α, ον quotuplex,-icis.

ὁσάπους, ὁ, ἡ· quot pedum

ὁσαχῇ· quot modis.

ὁσαχοῦ· ubicunque.

ὁσαχῶς quot modis; quoties.

ὁσημέραι· quotidie; quot diebus.

ὅσιος,α,ον· 1) sanctus. a um; lege divina sancitus, a, um πρὸς θεοὺς ὅσιον καὶ πρὸς ἀνθρώπους δίκαιόν ἐστι, in deos sanctum et in homines justum τὰ ὅσια. leges divinae 2) justus. a, um; licitus, a, um ἱερὰ καὶ ὅσια, bona divina et profana. ὅσιόν ἐστι, licitum est, licet. 3) ἐπὶ ἀνθρ. pius, religiosus, a um.

ὁσιότης,ἡ sanctitas, -atis, θ.

ὁσιόω -ῶ· sanctum reddo.

ὁσίως· sancte; juste.

ὁσίωσις, ἡ consecratio, -onis, θ.

ὀσμάομαι -ῶμαι· odoror, -ari.

ὀσμή, ἡ· odor, -oris, ἀ odoratus, -us, ἀ. ὀσμῆς πληρῶ τι, odoro aliquid.

ὀσμήρης, ες odorus, a, um; odoratus, a, um.

ὀσμηρός, ά, όν· fragrans, -ntis.

ὀσμώδης, ες· odoratus, a, um.

ὅσος, η, ον· 1) quantus, a, um. ὅσῳ μᾶλλον, quanto magis. ὅσῳ πλείω χρόνον σκέπτομαι, τοσούτῳ κτλ quanto diutius considero, tanto κτλ. ὅσον ἐπ' ἐκείνῳ, quantum in illo. ὅσον ἐπ' ἐμοί, quantum in me est. ὅσον ἥκει, quantum attinet. ὅσον ἂν διαφέρῃ, quantumlibet intersit. εἰς ὅσον, ἐφ' ὅσον, καθ' ὅσον, in quantum. quatenus παρ' ὅσον, nisi quod, ideo, extra quam ἐν ὅσῳ quam diu, dum. θαυμαστὸν ὅσον, ἀμήχανον ὅσον, ὑπερφυὲς ὅσον, mirum quantum.nimium ἢ immane quantum. 2) ὅσοι, ὅσαι, ὅσα, quot: ὅσοι ἄνθρωποι, τόσαι γνῶμαι, quot homines, tot sententiae ὅσαι ἡμέραι quot diebus. ὅσοι περ, quicunque; ὅσοι καί, quotquot 3) **ὅσον**, ἐπίρ. quantum ὅσον ὀλίγον, paullulum. ὅσον οὐ (ἢ ὁσονού), tantum non modo non, fere ὅσον οὔπω, quam maxime. statim. οὐχ ὅσον, nedum, non solum non

ὁσοςδήποτε, ὁσηδήποτε, ὁσονδήποτε· quantuscunque, -acunque, -umcunque; quantuslibet, -ălibet, -umlibet. ὁσοιδήποτε, quotquot

ὁσοσοῦν ὁσηοῦν, ὁσονοῦν quantuslibet -alibet. umlibet. δόξα ὁσηοῦν, gloria quantalibet.

ὅσοςπερ, ὅσηπερ, ὅσονπερ quantuscunque, -acunque -umcunque.

ὅσπερ. ἥπερ, ὅπερ· qui quidem.

ὀσπριοδόχος, ον· legumina capiens.

ὄσπριον, τό legumen, -inis θ.

ὀσπριοπώλης ὁ legumenarius,-ii,ἀ.

ὀσπριοφαγέω -ῶ legumina edo.

ὀσπριώδης, ες· legumini similis.

ὄστακος, ὁ· cammarus, -i, ἀ.

ὀστάριον, τό ossiculum. -i, οὐ.

ὅςτε. ἥτε, ὅτι· qui, quicunque.

ὀστέϊνος, η, ον osseus, a. um.

ὀστεογενής ές· ossigenus, a, um. τὸ ὀστεογενές, medulla ossium.

ὀστεοκόπος ον· ossifragus, a um.

ὀστεολογία. ἡ 1) ossium collectio. 2) liber, doctrina de ossibus

ὀστεολόγος, ον ossa colligens.

ὀστέον -οῦν, τό· os, ossis, οὐ. τὰ ὀστᾶ, ossa, -ium. ἱερὸν ὀστοῦν, internatium, -ii, οὐ.

ὄστινος, η, ον· osseus, a, um.

ὅστις, ἥτις, ὅτι· quis quid; quisquis, quidquid; quivis, quaevis, quovis; quicunque. οὐκ οἶδα ὅτι μέλλει ἔσεσθαι, nescio quid sit futurum. ὅστις ἂν ᾖ, quicunque is est. πᾶν ὅ,τι ὁρᾷς, hoc, quodcunque vides ὅ,τι ἂν αὐτῷ δόξῃ, quodcunque ei visum erit. ὅστις καὶ ἔσεται, ὅστις ἂν ᾖ ὁ ἄνεμος, quiquis erit ventus.

ὁστισδήποτε, ἡτισδήποτε, ὁ,τιδή-

ποτε· quisquis quidquid; quicunque, quaecunque, quodcunque

ὁστισοῦν, ἡτισοῦν, ὁτιοῦν· quivis, quaevis, quodvis καὶ quidvis; quicunque, quaecunque, quodcunque οὐδ' ὁστιοῦν, prorsus non: minine.

ὀστοδοχεῖον, τό ossarium, -ii, οὐ

ὀστοειδής, ές· ossi similis

ὀστοθήκη, ἡ ossarium -ii, οὐ.

ὀστοκλάστης, ὁ ossifr gus.

ὀστοκόπος (νόσος) ost copos, -i, ἀ.

ὀστολογέω -ῶ ossa lego

ὀστολογία, ἡ ossilegium, -ii, οὐ

ὀστολογος ον· ossilegus, a, um.

ὀστοῦν ἰδὲ ὀστέον

ὀστοφαγέω -ῶ ossa commedo.

ὀστεοφυης, ές osteus naturâ.

ὀστρακηρός, ά, όν testaceus a, um

ὀστρακιας λίθος ostracias ae. ἀ.

ὀστρακιζω testularum suffragiis damno aliquem; relêgo. are aliquem. παθητ ὀστρακίζομαι, per testulas relegor ari ὠστρακισμενος. damnatus, relegatus, a. um

ὀστρακινδα παίζω testulis ludo.

ὀστράκινος η, ον testaceus, a, um

ὀστράκιον, τό 1) testula, -ae, θ. 2) κόγχη ostracium, -ii, οὐ.

ὀστρακίτης λίθος ostracites, -ae, ἀ.

ὀστρακισμός, ὁ ostracismus, -i, ἀ

ὀστρακόδερμον, τό· testa, ae, θ

ὄστρακον, τό 1) testa, -ae, θ. 2) οἱ Ἀθηναῖοι ὠστράκιζον, testula.

ὀστρακοφορία, ἡ testulae latio.

ὀστρακόω -ῶ· in testam verto

ὀστρακώδης, ες· testaceus, a, um.

ὄστρεον, τό· testa, -ae, θ. ostrea, -ae, θ

ὀστρειώδης, ες ostreosus, a, um; ostrea referens

ὀστρύα, ἡ ostrya, -ae, θ.

ὀστώδης, ες osseus, a um.

ὀσφραίνομαί τινος 1) odòror (-atus sum, -ari) aliquid 2) olfacio, -ere.

ὄσφρανσις, ἡ odoratus, -us, ἀ. olfactus, -us, ἀ.

ὀσφραντήριον, τό· olfactorium, ii, οὐ.

ὀσφραντής, ὁ· odorator, -oris, ἀ.

ὀσφραντικόν, τό odorandi facultas.

ὀσφραντός, ή, όν· odoratu perceptus.

ὄσφρησις, ἡ odoratus, us, ἀ. olfactus, -us, ἀ. facultas odorandi.

ὀσφυαλγέω -ῶ coxae dolore laboro.

ὀσφυαλγία, ἡ dolor coxae

ὀσφύς, ἡ coxa, -ae, θ. coxendix, -icis, θ.

ὄσχεον, τό ὄσχη, ἡ scrotum, -i, οὐ.

ὅτ ̓ ν· 1 quum ὅταν τ ἰού ον τι ἀκούῃ τε, quum aliquid hujusmodi auditis. ὅταν πράττῃς τι τούτων. quum agas aliquid eorum 2 quando ὅταν πεινῶ, quando esurio

ὅτε 1 quum τότε. ὅτε ἡ Σικελία ηὐδαιμόνει tum. quum Sicilia florebat. ἐσθ' ὅτε, non nunquam interdum 2) quando τότε ὅτε τοὺς πρέσβεις επέμψαμεν tum quando legatos misimus. 3 ἐπὶ ἐπαναλήψ quum μετα ὑπερσυντ. οριστικῆς ὅτε ἴδοι, quum viderat. ὅτε ἔλθοι, quum venerat

ὁτέ· aliquando ὁτὲ μὲν τοῦτο, ὁτὲ δὲ ἐκεῖνο aliquando (ἢ nunc quidem hoc, aliquando (ἢ nunc vero illud. ὁτε μεν — ὁτε δε, ὁτε μεν — ἄλλοτε δέ, modo — modo nunc - nunc.

ὅτι 1) συνδ. ειδ quod. ἢ μᾶλλον δι' ἀπαρεμφατ. προτάσεως, (accusat cum infinitivo οἶδα ὅτι ὁ υἱὸς ἐρᾷ, scio, quod filius amet ἢ scio filium amare. ειπεν ὅτι βούλεται, dixit se velle δῆλοι ὦμεν ὅτι οὐκ ἄκοντες μαχούμεθα, manifestum fiat nos pugnam non detrectare οὐχ ὅτι, μη ὅτι — αλλα ἢ ἀλλὰ καί, non modo non — sed ne quidem 2) συνδ. αἰτιολ quia, quod. ὅτι τελευταία ᾠκοδομήθη, Νεάπολις καλεῖται, quia postremo aedificata est, Neapolis nominatur. Σωκράτης εἰσηγγέλθη, ὅτι διέφθειρε τοὺς νεους Socrates accusatus est, quod juventutem corrumperet. 3) ἐπὶ ερωτ. cur? ὅτι τι; ὅτι δή τί; cur tandem? 4 μετὰ ὑπερθετ quam. ὅτι τάχιστα, quam celerrime. ὅτι πλεῖστον χρόνον, quam plurimum temporis, ὅτι πλεῖστοι, quam plurimi.

ὅ,τι ἰδὲ ὅστις.

ὁ,τιδήποτε ἰδὲ ὁστισδήποτε.

ὀτοβέω -ῶ strepito, -are

ὄτοβος, ὁ· strepitus, -us, ἀ.

ὀτρηρός, ά, όν celer; sedulus, accuratus, a, um

ὄτρυνσις ἡ incitatio, -onis, θ. hortamen, -inis, θ

ὀτρυντήρ, ὁ· incitator, -oris, ἀ

ὀτρύνω incito, -are, aliquem. ὀτρύνουσιν ἀλλήλους, alius alium incitant. ὀτρύνω τινὰ ἐπί τι. incito (impello) aliquem ad aliquid ὀτρύνομαι, μέσ. festino -are. ὁ ὀτρύνων, incitator, -oris, ἀ. ἡ ὀτρύνουσα, incitatrix, -icis, θ.

ὀττεία, ἡ· vaticinatio, -onis, θ.

οὐ, οὐκ, οὐχ non; haud λέγω, οὐ καλὸν εἶναι, dico non bonum esse οὐκ ἀποκρίνῃ; non respondes; οὐχ οὕτως ἐστί, non ita est. οὐ γάρ; non enim, nonne? οὐ γὰρ ἄν ποτε, nunquam enim alioqui. οὐ μόνον — ἀλλὰ καί, non solum – sed. etiam. οὐχ ὅτι, οὐχ ὅπως, non solum. οὐ πάνυ τι, non admodum, omnino non, raro.

οὗ· 1) ubi 2) quo. ἔστιν οὗ, alicubi.

οὐαί· vae! οὐαὶ τοῖς ἡττημένοις, vae victis!

οὐγγία, οὐγκία, ἡ· uncia, -ae, θ.

οὐδαμινός, ή, όν· nullius pretii; homo nihili; nequam.

οὐδαμινότης, ἡ nequitia, -ae, θ.

οὐδαμόθεν· nullo ex loco; nulla ex parte.

οὐδαμόθι· nusquam; nullo in loco.

οὐδαμόσε nusquam; nullum in locum

οὐδαμοῦ· nusquam; nullo loco.

οὐδαμῶς· nullo modo; nullo pacto.

οὐδέ nec neque, ne-quidem. οὐδὲ νῦν, nec nunc quidem. ἐμὲ οὐδὲ νέον ὄντα ἐκίνησε, me ne juvenem quidem movit. οὐδὲ γάρ, neque enim. οὐδέ γε, neque οὐδ' ἂν ὁτιοῦν γένοιτο nec si quidem fiat quidlibet, quidquid evenerit οὐδ' ὡς, ne sic quidem.

οὐδείς, οὐδεμία, οὐδέν nullus, a, um. 1) ἐπιθ. οὐδεμία ἀρετή, nulla virtus, οὐδεὶς σύμμαχος, nulli socii. 2) οὐσ. α) nullus, a, um. παρ' οὐδενὸς ἐπαινεῖται, a nullo laudatur. οὐδεὶς ἔρχεται, nullus venit. β) nemo (γεν nullius, δοτ. nemini, αἰτ. neminem, ἀφ. nullo)· οὐδεὶς τῶν φίλων, nemo amicorum. ἄλλος οὐδείς, alius nemo. οὐδεὶς ὅστις οὐ, nemo non. οὐδ. **οὐδέν**, nihil ἢ nulla res (γεν nullius rei, δοτ nulli rei, ἀφ. nulla re). οὐδὲν πράττω, nihil ago. οὐδὲν λέγω, nihil dico. οὐδὲν καλόν. nihil boni. οὐδὲν πλέον ἢ τοῦτο. nihil amplius quam hoc. φράσ. ἄνθρωπος οὐδενὸς ἄξιος, homo nihili. ἐπ' οὐδεμιᾷ αἰτίᾳ, de nihilo. οὐδὲν ἧττον, nihilo minus.

οὐδένεια, ἡ· vilitas, -atis, θ.

οὐδενίζω, οὐδενόω -ῶ· ad nihilum redigo (aliquid).

οὐδέπῃ· nullo modo.

οὐδέποτε· nunquam ἢ numquam. οὐδέποτε ποιήσω, οὐδέποτε ἐποίησα, nunquam faciam, nunquam feci.

οὐδέπω· nec dum; nondum.

οὐδεπώποτε· nunquam; οὐδεπώποτε ἐπελαθόμην τῶν εὐεργεσιῶν, nunquam oblitus sum benefiorum.

οὐδέτερος, α, ον· neuter, tra, trum (γεν. neutrius, δοτ. neutri); neutralis, e. ὁ μετ' οὐδετέρου ὤν, homo neutrius partis.

***οὐδετερότης, ἡ·** neutrius partis studium; otium, -ii, οὐ. τηρῶ οὐδετερότητα. neutri parti faveo.

οὐδετέρωθεν neutra ex parte.

οὐδετέρως· neutro modo; neutraliter

οὐδετέρωσε neutro.

***οὐδόλως** minime.

οὐδοπωσοῦν, οὐδοπωστιοῦν· nullo modo.

οὐδός, ὁ limen, -inis, οὐ.

οὐδοστιοῦν, οὐδοτιοῦν, ἀντὶ **οὐδὲ ὅστις οὖν, οὐδὲ ὅ,τι οὖν·** nemo quiquam, nihil quidquam.

οὖθαρ, τό uber, -eris. οὐ.

οὐκ· ἴδε **οὐ.**

οὐκέτι non amplius.

οὐκοῦν· ergo; itaque; igitur.

οὔκουν· non ergo, non igitur. οὔκουν μ' ἐάσεις; non igitur me sines?

οὐλαί, αἱ· = οὐλόχυται.

οὐλαμός, ὁ· turma, -ae, θ.

οὖλε· vale, salve

οὐλή, ἡ· cicatrix, -îcis, θ.

οὐλόθριξ, ὁ, ἡ crispeus a, um; crispulus, a, um.

οὐλοθυσία, ἡ sacrificium perfectum.

οὐλοκομάω -ῶ· sum crispo capillo.

οὐλοκόμης, οὐλόκομος = οὐλόθριξ.

οὖλον, τό, οὖλα, τά· gingiva, -ae, θ.

οὖλος, οὔλη, οὖλον· crispus, a, um. οὖλον ποιῶ, crispo, -are.

οὐλότης, ἡ· crispitudo, -inis, θ.

οὐλοτριχέω-ῶ· crispam coman habeo

οὐλότριχος, ον = οὐλόθριξ

οὐλόφυλλος· crispa folia habens.

οὐλόχυται, αἱ (salsa) mola, -ae, θ.

οὐλόω -ῶ ad cicatrîcem perduco.

οὐλοῦμαι, ad cicatricem perducor.

οὐ μά, οὐ μὰ τόν· ἴδε **μά.**

οὐ μᾶλλον· non magis.

οὐμένπως· nequiquam.

οὐ μὲν οὖν· certe; profecto.

οὐ μέντοι· non tamen.

οὖν· 1) ergo. τί οὖν ἐρωτᾷς; cur ergo rogas? 2) igitur. τί οὖν ποιήσεις; quid igitur facies? 3) itaque. 4) =

τῷ ὄντι, vero, profecto: εἰ δ' ἔστιν, ὥσπερ οὖν ἔστι θεός, si quidem deus est, ut profecto est. 5) ἐπιτασσόμ. ταῖς ἀναφορ. ἀντωνυμίαις καὶ ἐπιρρήμ. ἰσοδυναμεῖ τῷ λατινικῷ, -cunque: ὁστισοῦν, quicunque.

οὔνεκα· quapropter, quare; propterea quod; quia.

οὔποθι nusquam.

οὔποτε nunquam.

οὔπω nondum οὔπω εἶδον, nondum vidi. οὔπω πέντε καὶ εἴκοσιν ἔτη γεγονώς, minor quinque et viginti annis natus

οὐπώποτε nunquam οὐπώποτε ἐποίησα, nunquam feci.

οὐρά ἡ 1) cauda, -ae, θ. 2) ἐπὶ στρατ. agmen extremum. agmen novissimum.

οὐραγέω -ῶ extremum agmen duco.

οὐραγία, ἡ agmen extremum

οὐραγός, ὁ extremi agminis ductor.

οὐραῖος, α ον· ad caudam pertinens; extremus. a, um.

Οὐρανία, ἡ Urania, -ae. θ

οὐρανίδης coelestis; coelicola.

οὐράνιος, α, ον· 1) coelestis, is οἱ οὐράνιοι θεοί, coelestes, ium ἢ -um ἀ. 2) - θεῖος, divinus, a, um

οὐρανίσκος, ὁ· palatum, -i, οὐ

*__οὐρανισκόφωνος, ον·__ qui palatu enuntiatur

οὐρανίωνες· coelestes; coelicolae.

οὐρανοβάμων coelum scandens.

οὐρανοβατέω -ῶ· coelum scando

οὐρανόδεικτος,ον· e coelo ostensus

οὐρανοδρομέω -ῶ· coelum percurro.

οὐρανοδρόμος coelum percurrens.

οὐρανόθεν coelitus; e coelo.

οὐρανοκάτοικος coelicola.

οὐρανομήκης, ες coelum altididine tangens; altissimus a, um.

*__οὐρανόπεμπτος, ον·__ e coelo missus.

οὐρανοπετής, ές coelo delapsus.

οὐρανόπλαγκτος· coelum pererrans.

οὐρανόπολις ἡ· civitas coelestis.

οὐρανοπολίτης. ὁ· coeli civis.

οὐρανός, ὁ· coelum, -i, οὐ. οὐρανοί, coeli. -orum, ἀ. πλ. Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, Pater noster, qui es in coelis. μεταφ. μέχρις οὐρανοῦ αἴρω τινά, extollo aliquem coelo tenus. κλέος οὐρανὸν ἵκει, fama coelum attingit τ. ἔ. maxima est.

οὐρανόσε· in coelum.

οὐρανοσκόπος· coelum contemplans.

οὐρανοῦχος. ον· coelum habens

οὐρανοφάντωρ. ὁ, ἡ ad coelum usque resplendens cujus splendor in coelo refulget.

οὐρανοφοιτάω -ῶ in coelo versor.

οὐρανοφόρος, ον coelum ferens.

οὐρανόχρους. ουν. οὐρανοχρώματος, ον· coeli colorem habens; caeruleus. a, um

οὐρανόω -ῶ coelum transfero.

οὐράνωσις, ἡ relatio in deos.

οὐρέω-ῶ· mejo. ere: mingo -inxi, -ictum. ere ; urinam reddo ἢ facio οὐ. ἀδ. ὡς οὐρῶ urinae difficultas me torquet

οὐρήθρα, ἡ urinae meatus.

οὔρημα, τό urina, -ae θ.

οὐρηρός, ά, όν· urinalis, e.

οὐρησείω micturio, -ire

οὔρησις, ἡ minctio. -onis, θ.

οὐρητήρ, ὁ meatus urinalis

*__οὐρητήριον, τό__ urinal, -alis, οὐ. matula, -ae. θ.

οὐρητιάω -ῶ micturio, -ire.

οὐρητικός, ή, όν· micturius, a, um.

οὐρητρίς. ἡ matella -ae, θ.

οὐρία. ἡ ventus secundus

οὐριοδρομέω -ῶ· secundo vento curro.

οὐριοδρόμος, ον· vento secundo currens.

οὔριος, ον· 1) vento secundo proficiscens 2) secundus, a um, prosper. a um. οὔριον πνεῦμα, οὔριος ἄνεμος secundus ventus οὔριος πλοῦς, secunda, prospera navigatio.

οὐριόω ῶ· secundo vento utor.

οὐροδοχεῖον, τό urinal, -alis, οὐ. matula -ae, θ.

οὐροδόχος, ον· urinam recipiens.

οὖρον, τό· urina, -ae, θ.

οὐροπύγιον, τό uropygium -ii οὐ.

οὖς, τό auris, -is, θ. ὦτα, aures, -ium ὦτα ἀγγείων, ansa vasorum

οὐσία, ἡ· 1) essentia, substantia, -ae, θ. 2) = περιουσία, res familiaris; facultates, -um,θ.πλ. substantia.-ae,θ.

*__οὐσιαστικός, ή, όν·__ substantivus, a, um. ὄνομα οὐσιαστικόν, nomen substantivum.

οὐσίδιον, τό· substantiola, -ae, θ.

οὐσιώδης, ες· 1) essentiam habens

essentialis, e. *2) νεοελ. praecipuus. a um verus, a, um

οὐσιωδῶς essentialiter. ἐντεῦθ. = vere, praecipue; magnopere

οὔτε nec ἢ neque. οὔτε — οὔτε, nec — nec. neque — neque. οὔτε — τέ, nec ἢ neque — et οὔτε θαυμάζω, χαίρω τε nec miror, et gaudeo.

οὐτιδανός ἡ, όν nullius pretii. ἄνθρωπος οὐτιδανός, homo nihili; nebulo, -onis ἀ.

οὔτις nemo; nullus.

οὗτος. αὕτη τοῦτο is, ea, id; hic, haec, hoc. ἦλθεν ὁ παῖς· οὗτος μοι την επιστολὴν ἀπέδωκε, venit puer; is mihi epistolam reddidit (διὰ) τοῦτο χαίρω, id ἢ hoc ἀφαιρ.) ego gaudeo ἡ ὠφέλεια αὕτη hoc commodi οὗτός ἐστιν ὁ Δημοσθένης, hic est ille Demosthenes. οὗτος ἐκεῖνος, hic ille est ὦ οὗτος, heus tu!

οὑτοσί αὑτηί, τουτί hicce, haecce hocce. γεν. τουτουΐ, ταυτησί, τουτουι. hujusce.

οὕτω ἢ οὕτως 1) ita; οὕτως ὁ ἄνθρωπος πέφυκεν, ita est homo. 2 sic. οὕτω αὐτὴν καλοῦσιν, sic eam apellant. οὕτως — ὅπως, sic ut. οὕτως — ὥσπερ, sic — tamquam 3) = (εἰς) τοσοῦτον, tam, adhuc, adeo. οὐχ οὕτως ἄγροικός εἰμι, non sum tam inurbanus (ut) ἦν οὕτως ἀναιδής, erat adhuc impudens. οὐδεὶς οὕτω ἄγριός ἐστι, nemo adeo ferus est.

οὐχ ἥκιστα· non minime; maxime.

οὐχί· 1 non οὐχὶ ἄνευ λόγου, non sine causa ἢ sine ratione. 2) nonne?

ὀφειλέτης, ὁ· debitor, -oris, ἀ.

ὀφειλέτις, ἡ debitrix, -icis, θ.

ὀφείλημα, τό debitum, -i, οὐ. καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, et remitte nobis debita nostra, sicut nos remittimus debitoribus nostris.

ὀφείλω· debeo (-ui. -itum, -ere). ὀφείλω τινὶ χρήματα, pecuniam alicui debeo. χρήματά μοι ὀφείλεται, mihi debetur pecunia ὀφείλω τινὶ χάριν, alicui gratiam debeo ὁ ὀφειλόμενος, η, ον, debitus, a, um. τὸ ὀφειλόμενον debitum, -i, οὐ.

ὄφελος, τό utilitas, -atis. θ. τί δ' ὄφελος ἂν εἴης ἡμῖν; ad quid utilis. quid prosis nobis? πρὸς ὄφελος, ad utulitatem.

ὀφθαλμία, ἡ· lippitudo, -inis, θ

ὀφθαλμιάω -ῶ lippio, -ire.

ὀφθαλμίδιον τό ocellus. -i, ἀ.

***ὀφθαλμιατρεῖον, τό·** institutum ocularium.

***ὀφθαλμιατρική·** medicina ocularia.

***ὀφθαλμίατρος, ὁ** medicus ocularius ἢ ἁπλ ocularius, -ii, ἀ.

ὀφθαλμικός, ή, όν· ocularius, a um.

ὀφθαλμοβολέω -ῶ τι· oculos adjicio alicui ἢ ad aliquid.

ὀφθαλμός ὁ· oculus, -i ἀ. ὀφθαλμοὺς ἔχων, oculatus, a um τοῖς ὀφθαλμοῖς ὁρῶμεν oculis cernimus. πρὸ ὀφθαλμῶν, ante oculos ἴσον τοῖς ὀφθαλμοῖς ἀγαπῶ τινα. oculitus amo aliquem.

ὀφθαλμοφάνεια oculorum deceptio.

ὀφθαλμοφανής, ές· qui oculis cernitur ἢ apparet; manifestus, a, um.

ὀφθαλμοφανῶς· manifeste; perspicue. ὀφθ. ἰδεῖν, manifeste cernere

ὀφθαλμώδης, ες oculatus a. um.

ὀφιακός, ή, όν· ad angues pertinens; angueus, a, um.

ὀφίδιον, τό· anguiculus, -i. ἀ.

ὀφιοβόλος, ον· angues interficiens.

ὀφιοβόρος, ον· angues devorans.

ὀφιογενής, ές· anguigena, -ae, Ὀφιογενεῖς, Ophiogenes.

ὀφιόδηκτος, ον a serpente morsus.

ὀφιοειδής, ές anguineus. a, um.

ὀφιόεις· anguinus; anguifer.

ὀφιοκτόνος, ον· serpentes interficiens

ὀφιόνεος, ον· anguinus, a, um.

ὀφιοπλόκαμος· anguicomus, a um.

ὀφιόπους, ὁ, ἡ· anguipes, -edis.

ὀφιοῦχος, ὁ· anguitenens, -ntis. Ophiuchus, i, ἀ.

ὀφιοφάγος, ον· serpentibus vescens. Ὀφιοφάγοι, Ophiophagi.

ὄφις, ὁ serpens, -ntis, ἀ. anguis, -is, ἀ. ἰοβόλος ὄφις, vipera venenata. μεταφ. ἐν τῷ κόλπῳ ὄφιν θερμαίνω, in sinu venenatam viperam habeo.

ὀφίτης λίθος· ophites, -ae ἀ

ὀφιώδης, ες 1) anguinus, a, um. 2) anguifer, a, um.

ὄφλημα, τό· 1) mulcta judicata 2) = χρέος, debitum, -i, οὐ. aes alienum.

ὄφλησις, ἡ debitum, -i, οὐ.

ὀφλητής, ὁ· debitor, -oris, ἀ.

ὀφλισκάνω καὶ ὄφλω· debeo ui,

-itum -ere) · mulctor ἢ damnor, -ari. ὄφλ... ἢ ὀφλισκάνω δίκην judicio damno μετφ. ὀφλισκάνω γέλωτα, risum ἢ ludibrium debeo, ridiculum me praebeo.

ὀφρύα, ἡ supercilium, -i, οὐ.

ὀφρυάζω· superciliis nuto.

ὀφρυανασπασίδης superciliosus

ὀφρύδιον, τό· supercilium, -ii, οὐ.

ὀφρυόεις superciliosus, a um

ὀφρυόομαι -οῦμαι· supercilia attollo. δθ. ὠφρυωμένος η, ον. superciliosus, superbus, a, um.

ὀφρύς ἡ supercilium, -ii οὐ. ἀνασκῶ, αἴρω, ἐπαίρω τὰς ὀφρῦς, supercilia attollo, erigo. ἀνεσπακώς, ἐπηρκὼς τὰς ὀφρῦς, superciliosus, a, um. συνάγω τὰς ὀφρῦς, contraho supercilia μετφ. καταπαύω (καταβάλλω) τὴν ὀφρύν τινος, alicujus supercilium (superbiam) frango, contundo. ὀφρὺς ὄρους, supercilium (cacumen montis ὀφρὺς τάφρου, supercilium (labrum) fossae

ὀχάνη, ἡ· ansa clipei.

ὀχεία, ἡ· coitus, -us, ἀ. admissio, -onis, θ.

ὀχεταγωγέω -ῶ· aquam deduco.

ὀχεταγωγία, ἡ· aquae ductus.

ὀχεταγωγός, όν· aquam deducens

ὀχετεία, ἡ· ductus aquarum

ὀχετεύω τι rivo, -are, aliquid.

ὀχετός, ὁ rivus -us, ἀ. canalis, -is

ὀχεύς, ὁ (=μοχλός)·vectis ἢ pessulus

ὀχευτής, ὁ· admissarius (equus).

ὀχευτικός· ad coitum proclivis.

ὀχεύω coeo, ere. **ὀχεύομαι,** ineor, subigor, -i.

ὄχημα, τό· vehiculum, -i, οὐ.

ὀχηματικός, ή, όν vehicularis, e.

ὀχημάτιον, τό· parvum vehiculum.

ὄχησις, ἡ· vectio, -onis, θ.

ὄχθη (ποταμοῦ)· ripa -ae, θ. παρὰ τὴν ὄχθην κείμενος, ripensis.

ὄχθος, ὁ terrae tumulus; clivus.

ὀχθώδης, ες clivosus, a, um.

***ὄχι·** non. λέγω ὄχι, nego, -are. ποτὲ δὲν λέγει ὄχι, nunquam negat. εἶνε αὐτὸς ὃν ζητῶ ἢ ὄχι; isne est quem quaero an non? ὄχι μόνον, non modo, non solus.

ὀχλαγωγεύς, ὁ· circulator, -oris, ἀ.

ὀχλαγωγέω -ῶ· populum concito.

ὀχλαγωγία, ἡ coitio, -onis, θ. concursus ἢ conventus populi (ad res novas moliendas); tumultus, -us, ἀ.

ὀχλαγωγός, ὁ· circulator, -oris, ἀ. turbae ac tumultus concitator; homo seditiosus.

ὀχλεύς, ὁ· = μοχλός· vectis, -is, ἀ.

ὀχλῶ τινά· molesto aliquem

ὀχληρία, ἡ molestia, -ae, θ

ὀχληρός, ά, όν· molestus, a, um; molestias habens

ὀχληρῶς· moleste

ὄχλησις, ἡ· molestia, -ae, θ.

ὀχλίζω· moveo (vecte).

ὀχλικός ή, όν· popularis, e

ὀχλοκοπέω· turbae favorem capto.

ὀχλοκρατέομαι -οῦμαι· a turba populari (a plebe) regor.

ὀχλοκρατία, ἡ· turbae popularis regimen; plebis dominatio.

ὀχλοπολιτεία, η plebis dominatio.

ὄχλος, ὁ· 1) turba, -ae, θ. vulgus, -us, οὐ 2) = οἱ πολλοί, τὸ πλῆθος, ὁ λαός, plebs, plebis θ. populus -i, ἀ. 3) = οἱ χυδαῖοι ἄνθρωποι, vulgus, i, οὐ. 4) = ὄχλησις, molestia, -ae, θ. ὄχλον παρέχω τινί, alicui molestiae sum.

ὀχλώδης δόξα· opinio vulgi οὐσ. τὸ ὀχλῶδες, difficultas et fastidium.

ὀχυρός, ά, όν· munitus, a, um. τὸ ὀχυρόν = locus munitissimus

ὀχυρότης, ἡ· munitio, -onis, θ. firmitas, -atis, θ.

ὀχυρόω -ῶ munio (-ivi -itum, -ire) aliquid (τὸ στρατόπεδον, castra).

ὀχυροῦμαι, munior (-itus sum, -iri). ὠχυρούμενος, η, ον· munitus, a, um. ὁ ὀχυρῶν, munitor, -oris, ἀ.

ὀχύρωμα, τό· munitio, -onis, θ. munimentum, -i οὐ. castellum, -i, οὐ.

***ὀχυρωματική, ἡ·** ars muniendi.

ὀχυρωμάτιον, τό parva munitio.

ὀχυρῶς· tuto; firme.

ὀχύρωσις, ἡ· actio muniendi; munitio, -onis, θ.

ὄψ, ὀπός, ἡ· 1) vox, -cis, θ. 2) = ὄψις, oculus, -i, ἀ.

ὀψανθής, ές· sero florens.

ὀψάομαι -ῶμαι· opsonium comedo.

ὀψάριον, τό· 1) opsonium, -i, οὐ. 2 = ἰχθύδιον, pisciculus, -i, ἀ.

ὀψάρτυμα, τό· cibus conditus.

ὀψαρτυτής, ὁ· coquus, -i, ἀ.

ὀψαρτυτική, ἡ· ars coquinaria.

ὀψέ· sero, longo post tempore. ὀψὲ τῆς ἡμέρας, sero die. ὀψὲ τῆς νυκτός, sera, nocte. ὀψὲ ἔρχομαι, sero ἢ serus venio. ὀψὲ τῆς ὥρας, τῆς ἡλικίας, extre-

ma diei parte, extrema senectute. συγκρ ὀψιαίτερον serius. ὑπερθ. ὀψιαίτατα serissime.
ὀψιαίτερος, *ὀψιαίτατος* ἰδὲ *ὄψιος*.
ὀψία ἡ serum diei; vespera.
ὀψιανθέω -ῶ tarde floreo.
ὀψιανθής, *ές* sero florens.
ὀψιανός λίθος· opsianus lapis.
ὀψιβλαστέω -ῶ sero germino.
ὀψίβλαστος ον sero germinans.
ὀψίγαμος· qui sero uxorem duxit.
ὀψιγενής, *ὀψίγονος* postumus.
ὀψίζω, *ὀψίζομαι*· sero venio ἢ facio ὀψίζων. ὀψιζόμενος serus, a um.
ὀψικαρπέω -ῶ sero fructus fero.
ὀψικαρπία, ἡ· sera fructûs editio.
ὀψίκαρπος ον· fructus sero ferens.
ὀψιμάθεια ἡ· sera eruditio.
ὀψιμαθέω -ῶ· sero disco.
ὀψιμαθής, *ές*· serus studiorum.
ὄψιμος, *ον* serus, serotinus, a, um.
ὀψίμως· sero.
ὄψιος, *α*, *ον*· serus, a, um. συγκρ. serior, -us. ὑπερθ. serissimus, a, um.
ὀψιότης, ἡ· tarditas, -atis, θ.
ὀψίπλουτος· sero dives factus.
ὄψις, ἡ· 1) visus, -us, ἀ. visio, -onis θ 2 oculus, oculi, -orum, ἀ. ἐν ὄψει τινός, ἢ πάντων, in oculis alicujus ἢ omnium, in conspectu alicujus ἢ omnium ἢ palam omnibus. 3) adspectus, -us, ἀ. φοβερὸς (φρικτὸς) τὴν ὄψιν, horribili adspectu ἢ visu, horribilis. 4) species. ei, θ. ὄψιν ναυμαχίας παρεῖχεν, proelii navalis speciem se praebebat. καλὸς τὴν ὄψιν, bella specie ἢ ad aspectum venustus.
ὀψισμός, *ὁ*· serus adventus.
ὀψίτεκνος· sero liberos procreans.
ὀψιτέλεστος, *ον* sero perficiendus.
ὀψίτομος ον sero putatus, a um.
ὀψιφανής, *ές* sero adparens.
ὀψοθήκη, ἡ· cella penaria.
ὀψολογία, ἡ tractatus de opsoniis.
ὀψολόγος ον· de opsoniis tractans.
ὄψον, *τό*· opsonium, -ii, οὐ. edulium omne, quod una cum pane comedimus; μάλ. δὲ piscis, -is ἀ. pulpamen; inis, οὐ.
ὀψοποιέω -ῶ· opsonia adparo.
ὀψοποιΐα, ἡ· opsoniorum apparatus.
ὀψοποιός, *ὁ* qui opsonia adparat.
ὀψοπωλεῖον, *τό*· popîna, -ae, θ. ὁ εἰς ὀψοπωλεῖα φοιτῶν, popinator.
ὀψοπώλης, *ὁ*· edulium venditor; popinarius, -ii, ἀ.
ὀψοφαγέω -ῶ· opsoniis (κυρ. piscibus) vescor; popinor, -ari.
ὀψοφάγος, *ὁ* popino -onis, ἀ.
ὀψοφόρος, *ον*· qui opsonia fert.
ὀψωνέω -ῶ· opsonia emo. ἐπαύοντο πολλοῦ ὀψωνοῦντες, magno in ementis opsoniis desistebant.
ὀψώνης, *ὁ*· opsonator, -oris, ἀ.
ὀψωνητής = ὀψώνης
ὀψωνία, ἡ opsonatus, -us, ἀ.
ὀψωνίζω· 1) annonam praebeo. *2) νεοελ. = ὀψωνέω -ῶ.
ὀψώνιον, *τό* 1) opsonium, -ii, οὐ. 2) μισθὸς στρατ. salarium stipendium, -ii, οὐ.

Π

Π, *π*, τὸ δέκατον ἕκτον γράμμα, litera π. ὡς ἀριθμ. σημεῖον, τὸ μὲν π' = octoginta, τὸ δὲ ͵π = octoginta millia.
Παγασαί, *αἱ* Pagasae, -arum. θ. πλ. ὁ Παγασητικὸς κόλπος, sinus Pagasaeus.
παγγέλοιος, *ον*· valde ridiculus.
παγγενεί· cum toto genere.
παγγενέτειρα, ἡ· omnium genetrix; omniparens, -ntis.
παγγενετήρ, *παγγενέτης*, *παγγενέτωρ*· omnium genitor; omniparens, -ntis; omnipater, tris.
παγγέωργος· communis agricola.
παγγλυκερός, *ά*, *όν*· praedulcis, e.
πάγγυμνος, *ον*· plane nudus.
παγγυναικί· cum omnibus uxoribus.
παγερός, *ά*, *όν*· glacialis, e.
παγετός, *ὁ*· glacies, -ei, θ. glacidium, -ii οὐ.
παγετώδης, *ες* gelidus, a, um.
πάγη, ἡ· laqueus, -i, ἀ.
παγιδεύω· illaqueo, -are.
πάγιος, *α*, *ον*· fixus, firmus, a, um; stabilis, e.
παγιότης, ἡ· soliditas, -atis, θ.
παγιόω -ῶ· firmum et fixum reddo (aliquid); firmo, -are; stabilio, -ire, aliquid. *παγιοῦμαι, ἐπαγιώθην, fixus fio, fixus sum; stabilior (-itus sum).

παγίς, ἡ tendicula, -ae. θ.
παγίως· firmiter; constanter
παγίωσις, ἡ consolidatio. -onis, θ.
παγκαής ές omnia comburens
πάγκακος, ον omnino malus; pessimus, improbissimus, a, um.
πάγκαλος. ον· perpulcher, a, um; optimus, a, um
παγκάλως· perpulchre; optime.
παγκαρπία· omnis generis fructus.
παγκάρπιος, **πάγκαρπος**, ον fructus omnis generis habens.
παγκατάρατος omnino exsecrandus
πάγκλαυστος· prorsus lamentabilis.
παγκλέϊστος, ον· valde celebratus
παγκληρία,ἡ· universa hereditas.
πάγκληρος, ον· haeres ex asse
πάγκοινος, ον· omnibus communis.
παγκοίνως· omnibus communiter.
παγκόσμιος, α ον· communis omnibus hominibus; omnium communis; generalis. e; universus. a. um.
παγκρατής, ές praepotens, -ntis.
παγκρατιάζω· pancratio certo.
παγκρατιαστής, ὁ· pancratiastes.
παγκρατιαστικῶς· pancratice
παγκράτιον.τό· pancratium, -ii, οὐ.
πάγκρεας, τό· pancreas, -atis, οὐ.
πάγκρυφος. ον· omnino occultus
παγκτήμων ον omnia possidens
παγκτησία,ἡ possessio amplissima.
πάγκυφος, ον· prorsus curvus.
πάγος. ὁ· rupes; petra.
πάγος, ὁ· glacies, -ei, θ.
πάγουρος, ὁ· pagûrus, -i, ἀ.
παγόω -ῶ (*παγώνω) τι· glacio, -are; congelo, -are, aliquid. οὐδ. conglacio, -are; conglacior, ari. ὁ ποταμὸς ἐπάγωσε, flumen gelu constitit. μετφ. ὁ φόβος τὸ αἷμα ἐπάγωσε. sanguis gelidus formidine deriguit
παγχάλεπος, ον· perdificilis, e.
πάγχαλκος, ον· totus aereus,a, um
παγχαρής, ές plane laetus, a, um.
πάγχρηστος, ον· valde utilis ἢ commodus; ad omnia utilis.
πάγχρυσος, ον· totus aureus,a, um.
παγώδης, ες· glacialis, e.
παθαίνω· animum commoveo, -ere; affectus commoveo, -ere. **παθαίνομαι**. α) vehementer afficior ἢ concitor. β) morbis animi afficior.
πάθη, ἡ· calamitas, -atis, θ. infortunium, -i, οὐ.

πάθημα, τό· 1) passio, -onis, θ. casus adversus; calamitas, -atis, θ. 2) morbus corporis
πάθησις, ἡ passio, -onis, θ.
παθητικός, ή, όν· 1) passivus, a um ῥῆμα παθητικόν, verbum patiendi; verbum passivum. 2) commovendis animis aptus, a, um; patheticus,a,um.
παθητικῶς· passive; pathetice.
παθητός, ή. όν patibilis; morbosus.
παθικός ή, όν· pathicus, a, um.
παθογνωμικὸν σημεῖον· signum, quo morbus cognoscitur.
παθολογέω -ῶ de morbis dissero.
παθολογία, ἡ· tractatus de morbis; pathologia -ae, θ.
πάθος, τό 1) passio, -onis, θ. τὰ πάθη τοῦ Χριστοῦ, Christi passiones ἢ cruciatus. 2) morbus, -i, ἀ. 3) casus adversus; calamitas, -atis, θ. infortunium, -ii, οὐ 4) π. ψυχῆς, perturbatio animi ἢ ἁπλ. perturbatio, onis, θ πάθος ἐμποιῶ, perturbationem affero. πάθεσι περιπίπτω, in perturbationes incido. τὰ πάθη, perturbationes (animi). 4) διάπυρον ψυχῆς πάθος, aestus, -us, ἀ. 5) ἐν τῇ γραμ. flectio, -onis, θ. 6) ἐν τῇ ῥητορ. magnificentia (verborum) granditas (orationis). 7) τραγικὸν πάθος, grande dicendi genus *8) νεοελ. α) ἔχω πάθος κατά τινος, alicui infensus sum, inimicitias cum aliquo gero. β) τὸ ἔκαμεν ἀπὸ πάθος, inimicitia (malevolo animo) id fecit.
παιάν, ὁ· 1) ὕμνος, paean, -anis, ἀ. 2) ἐπων. Ἀπόλλωνος, Paean, -anis, ἀ.
παιανίζω 1) paeanem cano. *2) νεοελ. ἡ μουσικὴ παιανίζει musice canit.
παιανισμός, ὁ· paeanis cantatio.
παιανογράφος,ον paeanes scribens.
παιγνία, ἡ lusio, -onis, θ.
παιγμός, ὁ· lusus -us, ἀ.
***παιγνίδιον**, τό ludus, -us, ἀ. lusus, -us, ἀ. lusio. -onis, θ οὐσ. τὰ παιγνίδια, α) crepundia -arum οὐ. πλ. β) ludicra, -orum. οὐ. πλ.
παιγνιογράφος, ον poemata ludicra scribens.
παίγνιον, τό· 1) = παιδιά, ludus, -us, ἀ. lusus, -us, jocus, -us. ἀ. τὰ παίγνια, ludicra -orum οὐ. πλ. 2) = ἔμπαιγμα, lubibrium, -ii. οὐ. τὰ παίγνια τῆς τύχης, ludibria fortunae.

παίγνιος, α, ον· ludicrus, a, um.
παιγνιώδης, ες· ludicrus, a, um; jocosus, a, um; paegniarius, a, um.
παιγνιωδῶς ludicre.
παιδαγωγεῖον, τό pedagogium, -i, οὐ.
παιδαγωγέω -ῶ instituo pueros; paedagògo, -are.
παιδαγώγημα, τό· instituendi ratio.
παιδαγώγησις, ἡ puerorum institutio ἢ disciplina; paedagogatus, -us, ἀ.
παιδαγωγία. ἡ· institutio puerorum, institutio puerilis; paedagogatus.
παιδαγωγικός, ή όν ad pedagogum ἢ paedagogium pertinens
παιδαγωγικῶς paedagogorum more.
παιδαγωγός ὁ paedagògus, -i, ἀ. ἡ παιδαγωγός, paedagòga -ae θ.
παιδαριεύομαι pueriliter me gero.
παιδάριον, τό puellus, -i, ἀ. puerulus -i, ἀ.
παιδαριώδης, ες puerilis, e. τὸ παιδαριῶδες, puerilitas, atis θ.
παιδαριωδῶς· pueriliter
παιδεία, η 1) institutio, -onis, θ. eruditio, -onis, θ disciplina, -ae, θ. ἀνὴρ μεγάλης, παιδείας, homo magna eruditione. 2) castigatio, -onis, θ.
παιδαραστέω -ῶ· amator puerorum sum; paedicator sum.
παιδεραστής, ὁ amator puerorum; paedicator, -oris, ἀ.
παιδεραστία, ἡ· amor puerorum
παίδευμα τό· praceptum -i, οὐ. disciplina, -ae, θ. τὰ παιδεύματα τῆς φιλοσοφίας, instituta philosophiae.
παίδευσις, η institutio, -onis, θ. eruditio, -onis, θ
παιδευτήριον τό· locus, in quo pueri docentur; ludus literarius.
παιδευτής. ὁ praeceptor, -oris ἀ.
παιδευτικός, ή, όν 1) ad docendum aptus a um. 2) castigatorius a, um.
παιδευτικῶς· 1) more docentium. 2) docte; erudite.
παιδευτός, ή, όν· doctus, a, um.
παιδεύω τινά· 1) instituo (-ui, -utum, -ere) aliquem. παιδεύω τινὰ τοῖς γράμμασιν, instituo aliquem literis. παιδεύω τινὰ εἰς τὸ λέγειν, instituo aliquem ad dicendum. 2) erudio (-ivi, -itum, -ire), aliquem. παιδεύω τινὰ ἐν τέχναις, ἐν νόμοις erudio aliquem artibus in jure. 3) informo, -are, aliquem 4) doceo (-ui, -ctum, -ere) aliquem aliquid. παιδεύω τινὰ τοῖς ὅπλοις χρῆσθαι aliquem armis doceo. 5) παιδεύομαι, α) erudior (-itus sum, iri). καλῶς πεπαίδευμαι, bene eruditus sum 6) doceor (-ctus sum -eri) ab aliquo aliquid ὅθ. πεπαιδευμένος. η, ον. eruditus, a, um; doctus, a. um 5) = κολαζω τινά, castigo, punio aliquem.
παιδιά, ἡ· ludus, -us, ἀ. lusus -us, ἀ jocus. -i, ἀ παιδιὰν παρέχω τινί, jocum alicui praebeo.
παιδία, ἡ puerilitas, -atis, θ.
παιδικά. τά· amasius, -i, ἀ.
παιδικός, ή όν· puerilis, e.
παιδικῶς· pueriliter.
παιδιόθεν· a puero; a puerili aetate; a pueritia.
παιδίον. τό· puerulus, -i, ἀ.
παιδίσκη, ἡ· 1) puella, -ae, θ. 2) ancilla, -ae, θ.
παιδίσκος, ὁ puerculus, -i, ἀ.
παιδιώδης, ες· puerilis, e.
παιδοβόρος, ον· pueros devorans.
παιδογέρων, ὁ senex puerilis
παιδογονία, ἡ liberorum procreatio.
παιδογόνος, ον· liberos procreans.
παιδόθεν· a puero; a pueritia.
παιδοθετέω -ῶ· adopto -are.
παιδοκομέω -ῶ· liberos curo.
παιδοκομία, ἡ· liberorum cura.
παιδοκόμος, ον· qui liberos curat.
παιδοκτονέω -ῶ liberos interficio.
παιδοκτόνος ον· liberos interficiens.
παιδολέτειρα· liberorum interfectrix.
παιδολέτωρ· liberorum interemptor.
παιδολογία, ἡ liberorum delectus
παιδομαθής, ές· qui a puero didicit.
παιδομανής. ές· pueros amans ad insaniam usque.
παιδομανία· insanus puerorum amor
παιδονομία, ἡ disciplina puerorum
παιδονόμος, ὁ· puerorum rector; praefectus disciplinae puerorum
παιδοπίπης, ὁ paedicator; paedico.
παιδοποιέω -ῶ· liberos procreo.
παιδοποιΐα, ἡ liberorum procreatio.
παιδοποιός, όν· liberos procreans.
παιδοσπορέω -ῶ· liberos genero.
παιδοτόκος, ἡ· puerpera. -ae, θ.
παιδοτριβέω -ῶ pueros exerceo
παιδοτρίβης ὁ qui pueros exercet; gymnasii magister.
παιδοτριβία. ἡ· ars exercendi pueros.
παιδοτριβική, ἡ ars gymnastica.

παιδοτροφέω ῶ pueros educo
παιδοτροφία, ἡ puerorum educatio.
παιδοτρόφος, ον puerorum educator.
παιδουργέω -ῶ· liberos procreo
παιδουργία, ἡ· liberorum procreatio
παιδοφθορέω -ῶ· pueros corrumpo.
παιδοφθορία, ἡ puerorum corruptio.
παιδοφθόρος puerorum corruptor.
παιδοφιλέω ῶ pueros curo
παιδοφίλης, ὁ puerorum amator.
παιδοφονέω -ῶ pueros occido.
παιδοφονία, ἡ puerorum caedes.
παιδοφόνος, ον puerorum interfector
παιδοφορέω -ῶ· puerum gesto.
παιδοφόρος, ον puerum gestans.
παίδωσις, ἡ liberorum procreatio
παίζω· 1) ludo (-si, sum. -ere). παίζω τὴν σφαῖραν, pilâ ludo. παιδιὰν παίζω, ludum ludo. 2) παίζω εἴς τινα, πρός τινα, παίζω τινὰ (= ἐμπαίζω), ludo aliquem, illudo alicui παίζω τι ἅ τινι ludibrio habeo aliquem ob aliquid τὸ παίζειν lusio, onis, θ ὁ παίζων, lusor -onis ἀ 3) παθητ. παίζομαι. illuditur mihi; irrideor, -eri; ludibrio habeor 4) παίζω ἀντιθ. τῷ σπουδάζω ἢ σπουδῇ λέγω ludo, jocor, per jocum dico ἢ facio. σπουδάζων ἢ παίζων λεγεις; seriene dicis an jocaris? jocone an serio dicis? 5) μετελ. α) παίζω τὴν κιθάραν citharâ ludo? β) παίζω τὸν αὐλόν, tibiâ caro β) παίζω κωμῳδίαν ἢ τραγῳδιαν, fabulam ago (do, doceo). γ) παίζω τινά, fraudem facio, dolum necto alicui.
παίκτειρα, ἡ· quae ludit.
παίκτης, ὁ lusor. -oris ἀ.
παικτικός ἡ, όν· lusorius a, um
παικτικῶς lusorie; joco.
παικτός, ἡ, όν jocosus a, um; jocularis, e. παιζομεν εν οὐ παικτοῖς, jocamur in rebus non jocosis.
παιπάλη, ἡ· pollen, -inis. θ.
*παίρω ἢ παίρνω ἰδὲ ἐπαίρω 3
παῖς, ὁ 1) puer, -eri, ἀ filius -ii ἀ servus, -i, ἀ ἡ παῖς, puella, filia, famula. -ae, θ 3) παῖδες ἰατρῶν, Ἀσκληπιαδῶν. medici, -orum.
παιστικός, ἡ, όν jocularis, e.
παίω· 1) ferio, -ire, aliquem ἢ aliquid; percutio (-ussi, -ere) aliquem ἢ aliquid. παίω τινὰ δόρατι ἀκοντίῳ, μαχαίρᾳ aliquem hastâ, jacul., gladio ferio. μέσ. παίομαι τὸ στῆθος, ferio pectus. ἐπαίσατο τὸν μηρόν, sibi percussit femur. 2) ἀμετ. illidor, adlidor. πρὸς πετρας παίοντες, ad petras adlisi.
πακτόω ῶ· coagmento -are
πάκτωσις, ἡ coagmentatio -onis, θ
πάλαι· 1) olim, olim jam. αἱ πάλαι μανίαι, olim furores τὸ πάλαι olim, jam inde a priscis temporibus. 2) quondam 3) pridem. jampridem; jamdudum
παλαιγενής, ές priscus a, um.
παλαιογονία, ἡ priscum tempus.
Παλαιμόνια τά Portunalia -ium, θ.
Παλαίμων, ὁ· Portunus. -i, ἀ.
παλαιολογέω -ῶ· antiqua memoro.
παλαιοπενθής, ές· jam diu lugens.
παλαιόπλουτος jam diu locuples.
παλαιός, ά, όν 1) vetus, -eris. παλαιὸν εθος vetus consuetudo παλαιοτάτη δάφνη, laurus veterrima παλαιὸς οἶνος, vetus vinum. 2) priscus, antiquus, vetustus, a, um. 3) τὸ παλαιόν, olim, temporibus priscis. οὕτω τὸ παλαιὸν ἔλεγον, sic olim loquebantur 4) pristinus. a, um. ἡ παλαιὰ φιλία, pristina amicitia.
παλαιότης, ἡ vetustas, -atis, θ.
παλαιοτροπία, ἡ· mos antiquus.
παλαιότροπος, ον vetustae formae.
παλαιοτρόπως vetuste
παλαιόφρων, ον· antiqua sapiens
παλαιόχρονος, ον longaevus, a, um.
παλαιόω -ῶ antiquo, -are παλαιῶ νόμον, antiquo legem. παλαιοῦμαι, veterasco -ere; vetus fio; inveterasco, -ere. πεπαλαιωμενος, η, ον· veteratus, a, um; inveteratus, a, um
πάλαισμα, τό· 1) luctatio, -onis, θ. lucta, -ae, θ. 2) artificium luctationis.
παλαιστή, ἡ· palmus, -i, ἀ
παλαιστής, ὁ luctator, -oris, ἀ.
παλαιστική, ἡ· ars luctandi.
παλαιστικός, ή, όν· luctae peritus.
παλαίστρα, ἡ palaestra, -ae, θ
παλαιστρικός· palaestricus, a, um.
παλαιστρικῶς· palaestrice.
παλαιστρίτης ὁ palaestrita, -ae, ἀ.
παλαίτερος, παλαιότερος antiquior, vetustior -oris. παλαίτατος, παλαιότατος veterrimus, antiquissimus, vetustissimus. a um
παλαίφατος, ον· olim dictus.
παλαίφυτος ον· olim satus.
παλαίω τινὶ ἢ πρός τινα luctor (-atus

...um, -ari) cum aliquo. πρὸς ἀλλήλους **παλαίουσιν**, inter se luctantur. *μετφ.* **παλαίω** ποιεῖν τι, luctor (contendo) aliquid facere.

παλαίωσις, ἡ inveteratio, -onis, θ.

παλάμη. ἡ· palma -ae, θ. palmus, -i, ἀ. μικρὰ παλάμη, palmula, -ae, θ *συνεκδ.* manus, -us, θ.

Παλαμίδης, ὁ Palamîdes, -is, ἀ Παλαμήδικος, Palamedicus a, um.

παλάτιον, **τό·** palatium, -ii, οὐ.

παλεύω 1) π. τινά, illiceo aliquem. *2) *νεοελ.* = παλαίω.

1.***πάλη***, ἡ· lucta, -ae, θ.

2.***πάλη***. ἡ· pollen, -inis, οὐ.

παλιγγενεσία, ἡ regeneratio.-onis,θ

παλίγγνωστος, **ον·** recognitus,a,um.

παλιγκάπηλος, ὁ caupo -onis, ἀ

παλίγκλαστος,**ον** refractus, a, um

παλίγκτιστος. **ον** recidivus. a, um.

παλιλλογέω -ῶ· idem iterum dico.

παλιλλογία, ἡ· verbi ἢ sermonis iteratio; palillogia, -ae, θ.

παλίλλογος, **ον** iterum collectus.

παλιμβάκχειος· palimbacchîus.

παλίμβιος, **ον** redivivus a, um.

παλίμβλαστος,**ον** iterum germinans.

παλιμβολία, ἡ· fluctuatio animi

παλίμβολος,**ον·** 1) inconstans, -ntis; mutabilis, e. 3) veteratorius, a, um

παλιμβόλως· inconstanter.

παλιμβουλία, ἡ· consilii mutatio; inconstantia, -ae, θ.

παλίμβολος, **ον** consilia **mutans**; inconstans in consiliis.

παλίμπαις, ὁ· iterum puer. *μετφ.* desipiens, -ntis

παλιμπετής, **ές** retro relapsus.

παλίπλαγκτος· errabundus, a um.

παλιμπλανής,**ές**·iterum errabundus.

παλίμπλους **ουν**· retro navigans.

παλίμπλυτος, **ον** denuo lotus.

παλίμπλωτος, **ον·** iterum navigans

παλιμπόρευτος· retrogradus, a, um

παλίμπρατος, **ον** iterum venditus.

παλιμπροδότης· rursus proditor.

παλίμφοιτος, **ον·** rediens, -ntis.

παλίμψιστος χάρτης· deletitia charta; palimpsestus, -i, ἀ.

πάλιν 1) iterum; rursus; denuo; de integro. 2) retro, retrorsum.

παλινδικία, ἡ· actio repetita.

παλινδρομέω -ῶ· retro curro; recurso ἢ recursito are; retrogrado, are

παλινδρομή, ***παλινδρομία***, ***παλινδρόμησις***, ἡ recursus, -us, ἀ. retrogressus, -us, ἀ.

παλινδρομικός, ***παλίνδρομος*** retrogradus a, um; reciprocus. a. um.

παλινορθέω -ῶ restituo. -ere.

παλινόρθωσις. ἡ restitutio. -onis,θ.

παλινοστέω -ῶ· redeo. -ire.

παλινόστησις, ἡ· reditus. us, ἀ.

παλίνστροφος, **ον** mutabilis. e.

παλιντριβής. ***παλίντριψ***· veterator.

παλίντροπος,**ον** retrogradus a, um.

παλινῳδέω -ῶ· recanto, -are; dicta retracto ἢ retraho.

παλινῳδία, ἡ· palinodia -ae, θ.

παλιούρινος,**ον·** e paliuro factus.

παλίουρος, ἡ· paliurus, -i, θ παλιούρου μεστός, paliuraeus, a, um.

παλιρροέω -ῶ· refluo, -ere.

παλίρροια,ἡ refluxus aestus, -us, ἀ.

παλίρρυτος, ***παλίρρους***· refluus, a, um; reciprocus, a, um

παλίστρεπτος **ον** reflexus, a, um.

παλισύλλεκτος.**ον** iterum collectus.

παλίσκιος, **ον·** opacus, a, um.

Παλλάδιον, **τό** statua Palladis; Palladium, -i, οὐ. ***Παλλάδιος***, **α**, **ον**, Palladius a. um

παλακεία, ἡ· concubinatus, us, ἀ. pellicatus, -us. ἀ.

παλακεύομαι 1) pellicem habeo. 2) παλ. τινι, concubina sum alicui.

παλλακή,***παλλακίς***, ἡ pellex -icis, θ. concubina, -ae, θ pallaca, -ae, θ.

παλλακός, ὁ amasius, -i, ἀ.

Παλλάντιον, **τό** Pallantêum, -i, οὐ.

Παλλάντιος,**α**,**ον**· Pallanteus, a, um. ἡ ***Παλλαντίς***, Pallantis -idis, θ.

πάλλαξ, ἡ· pellex, -icis, θ

Παλλάς, ἡ· Pallas -adis θ.

πάλλευκος, **ον**· omnino albus, a, um; candidissimus, a, um

Παλλήνη, ἡ· Pallene, -es, θ. ***Παλληναῖος***, **α**, **ον** Pallenaeus, a, um.

πάλλω 1) vibro, -are, aliquid. 2) οὐδ. ἡ καρδία πάλλει, cor palpitat; cor salit. 3) ***πάλλομαι***, palpito, -are; trepido, -are. παλλόμενος, η. ον, trepidus, a, um.

παλματίας σεισμός· vehemens terrae motus; tremor terrae.

πάλμη, ἡ parma, -ae θ.

παλμικός, **ή**, **όν**· ad palpitationem pertinens; palpitationibus obnoxius.

παλμός, ὁ vibratio -onis θ. palpitatio. onis θ. trepidatio onis. θ
Πάλμυρα, ἡ· Palmyra. ae. θ. Παλμυρός, ά, όν· Palmyrenus, a um.
παλμώδης, ες· palpitationibus obnoxius a, um
παλτόν, τό jaculum, -i. οὐ.
παλτός. ή, όν vibratus, a, um
παμβασιλεία ἡ regia potestas plenissima: summum imperium.
παμβασίλεια, ἡ summa regina.
παμβασιλεύς. ὁ summus rex.
παμβδελυρός prorsus abominabilis
παμβέβηλος, ον· impurissimus a. um
παμβλαβής, ές· omnibus nocens
παμβόητος, ον· celeberrimus. a um
πάμβορος ον omnivorus a um.
παμβότανα. τά omnis generis herba
παμβῶτις, ἡ· alma terra.
παμμάκαρ παμμακάριος· omni ex parte beatus a. um
παμμακάριστος, ον· omnino felix praedicandus. a um.
παμμάταιος. ον vanissimus, a, um.
παμμάχος, ον omnes vincens.
παμμάχως omni contentione.
παμμέγας, γάλη, γα παμμεγέθης, ες· permagnus a, um; immanis, e
παμμέγιστος, omnino maximus, a, um
παμμέλας, αινα, αν totus ἢ omnino niger, gra grum.
παμμελής. ές· varie modulatus
πάμμεστος, ον· omnino plenus.
πάμμετρος. ον· omnis metri
παμμήκης, ες· valde longus, a, um; prolixus, a, um.
παμμήτωρ, ἡ· omnium mater.
παμμήχανος, ον omnia machinans.
παμμίαρος, ον· omnino scelestus, scelestissimus, a, um.
παμμιγής. ές, πάμμικτος. ον ex omni genere mixtus, miscellaneus, a, um. π. ὄχλος, miscellanea turba.
πάμμικρος, ον· omnino parvus, per pusillus, a, um.
παμμίσητος, ον omnibus exosus.
πάμμορφος. ον· omniformis, e.
παμμυσαρός, ά όν· plane abominandus foedissimus, a, um.
παμοῦχος ον· dives; opulentus.
παμπαθής, ές omnia perpessus.
παμπαιδί· cum omnibus liberis
παμπάλαιος. ον· omnino vetustus, vetustissimus, a, um.

πάμπαν prorsus; omnino; πάμπαν ἀπόλωλα, prorsus perii. οὐδὲν τὸ πάμπαν nihil omnino
παμπειθής, ές omnia persuadens.
πάμπλειστος. η, ον· valde plurimus.
παμπληθεί· cum tota multitudine.
παμπληθής, ές confertus. a, um; permultus, a, um; quam plurimus, a, um παμπληθεῖς, complures.
παμπληθία, ἡ· tota turba.
παμπλήρης, ες omnino plenus.
παμπλούσιος, πάμπλουτος, ον perdives. -itis; ditissimus, a, um; opulentissimus, a, um.
παμπόθητος, ον· valde expetitus.
παμποίκιλος. ον· varius, a, um; varie pictus, a um.
πάμπολυς, παμπόλλη. πάμπολυ· permultus, a, um πάμπολλοι, permulti. ἐπίρ πάμπ λυ διαφέρεις αὐτῶν, permultum praestas ipsis. πάμπολὺ λαμπρότερος, permulto clarior.
παμπόνηρος, ον· 1) prorsus improbus. a, um. *2) νεοελ. astutissimus, callidissimus, a, um.
παμπόρφυρος, ον totus purpureus.
πάμπρωτος, ον omnium primus.
*πάμπτωχος, ον· pauperrimus. a um.
παμφάγος, ον· omnia devorans; omnivorus, a um
παμφαής, ές splendissimus, a, um.
παμφαίνω· clare splendeo.
παμφαῶς· spendissime.
παμφεγγής, ές totus lucens
παμφίλητος. ον ab omnibus amatus.
πάμφθαρτος, ον· omnia perdens.
πάμφιλος, ον· omnium amicus
πάμφλεκτος, ον· omnia comburens
παμφόβερος, ον· valde terribilis
πάμφορος, ον· omnium ferax.
Παμφυλία, ἡ Pamphylia, -ae, θ. Παμφύλιος, Pamphilius, a, um. Παμφύλιοι, Πάμφυλοι, Pamphylii.
πάμφυλος, ον· ex omnibus gentibus mixtus, a, um.
πάμφυρτος, ον· ex omnibus mixtus.
πάμφωνος, ον· omnis generis voces reddens.
πάμψεκτος, ον· prorsus reprehendendus, a um.
παμψέκτωρ ὁ· omnia reprehendens.
παμψηφεί cunctis suffragiis; omnium suffragio ἢ suffragiis.
πάμψυχος, ον· plane animatus.

Πάν, ὁ· Pan, Panis καὶ Panos, ὁ.
πάναβρος, ον· prorsus delicatus.
παναγαθία, ἡ perfecta bonitas
πανάγαθος, ον· perfecte bonus, optimus, a um. ὁ πανάγαθος Θεός, optimus Deus.
παναγής, ές· sanctissimus, a, um.
παναγία ἡ· perfecta sanctitas † ἡ Παναγία, sancta Virgo; nostra Domina.
πανάγιος, α, ον sacrosanctus, sanctissimus, a, um
Παναγιότης, ἡ· Sanctitas, -atis, θ.
πάναγνος, ον· castissimus, a, um.
πανάγριος, ον· omnino ferus.
πάναγρος, ον omnia capiens.
πανάγρυπνος, ον· pervigil, -is.
Παναθήναια, τά Panathenaica, -arum, οὐ *Παναθηναϊκός*, Panathenaicus, a, um.
πανάθλιος, α, ον· miserrimus a um
πάναισχρος, ον turpissimus, a, um
Παναιτώλιος· Panaetolius, a, um. *τὸ Παναιτώλιον*, Panetolium, -ii, οὐ *Παναιτωλικός*, Panaetolius, a, um.
πανάκεια, ἡ panacêa, -ae, θ.
παναληθής, ές verissimus, a, um.
παναληθῶς verissime.
πανάμωμος plane culpa carens
πανάνθρωπος, ον ad omnes homines pertines, omnium hominum ἡ ἐκ νεκρῶν πάνθρωπος ἀνάστασις, universorum hominum ressurectio.
πανάξιος, ον· plane dignus, a, um
πανάπιστος, ον plane incredibilis.
πανάποινος, ον· plane impunitus
πανάργυρος, ον· totus argenteus; e solido argento.
πανάρετος ον· omni virtutum generi ornatissimus; summae virtutis
πανάριον, τό panarium, -ii, οὐ.
πανάριστος· praestantissimus, a, um
παναρκής, ές ad omnia sufficiens
παναρμόνιος admodum concinnus
παναρχαῖος, ον· vetustissimus, a, um.
πάναρχος, ον· omnibus imperans
πανάστερος, ον totus stellatus
παναυγής, ές· valde splendidus
πανάχραντος, ον intemeratus, a um.
Παναχαιοί omnes Achivi.
**πανδαημοσύνη, ἡ·* scientia omnium rerum; omnium rerum peritia.
**πανδαήμων·* omniperitus a, um.
πανδαίδαλος ον· plane artificiosus.
πανδαισία, ἡ· convivium opiparum; mensa sumptuosa; epulum.
πανδάκρυτος, ον· valde lacrimabilis
πανδαμάτειρα, ἡ omnium domitrix.
πανδαμάτωρ ὁ omnia domans
πάνδειλος, ον· timidissimus, a, um
πάνδεινος ον· gravissimus, a, um; acerbissimus a um πάνδεινα πέπονθεν, gravissimis injuriis affectus est
πανδέκται, οἱ pandectae, -arum, θ. digesta, -orum οὐ κλ.
πανδέξιος, ον dexterrimus a, um.
πανδερκής, ές· omnia videns.
πάνδηλος, ον manifestissimus a, um.
πανδημεί· cum toto populo.
πανδημία, ἡ· universus populus.
πάνδημος, ον ad universum populum pertinens ὅθεν = vulgaris e. Ἀφροδίτη πάνδημος, Venus vulgivaga.
Πάνδια ἱερά Jovialia sacra.
πάνδικος, ον justissimus, a, um.
πανδίκως juste; rite
πανδοξία, ἡ summa gloria
πάνδοξος ον· clarissimus, a, um
πανδοῦρα, ἡ· pandura, -ae, θ.
πανδουρίζω· pandurizo -are
πανδουριστής· panduram pulsans.
πανδοχεῖον, τό· deversoria taberna ἢ deversorium, -ii, οὐ. stabulum, -i, οὐ.
πανδοχεύς, ὁ stabularius, ii. ἀ.
πανδοχεύτρια ἡ stabularia mulier.
Πάνδροσος, ἡ Pandrosos, -i, ἀ. Πανδρόσειον, templum Pandrosi.
πανδύναμος, ον omnipotens, ntis.
πανδώρα, ἡ omnium rerum largitrix; ἡ *Πανδώρα*, Pandora -ae, θ.
πάνδωρος, ον· omnia largiens
πανδώτειρα, ἡ· omnium donatrix.
πανδώτης, ὁ omnium langitor.
πανεθνεί· cum tota gente.
Πανεῖον (ἐν Ῥώμῃ) Lupercal, -alis, οὐ. τὰ Πάνεια ἢ Πανεῖα. Lupercalia.
πανελεήμων, ον· valde misericors.
Πανέλληνες, οἱ omnes Graeci
Πανελλήνιον, τό· universi Graeci.
Πανελλήνιος· omnium Graecorum; apud universos Graecos. τὰ Πανελλήνια, dies festus omnium Graecorum.
πανένδοξος, ον omnino gloriosus
πανεντελής, ές· omnino perfectus.
πανέντιμος, ον· valde honoratus
πανέξοχος, ον· excellentissimus, a um
πανεπίσκοπος, ον· omnium rerum inspector.

Πανεπιστήμιον, τό· litterarum sedes; Universitas, -atis, θ τὸ Ἑλληνικὸν Π. Universitas Graeciae.
πανεπιστήμων, ον· 1) peritissimus (pictor). *2) omniperitus, a, um.
παντεπόπτης, ὁ· omnia inspiciens.
πανέρημος, ον· omnino desertus.
πανέστιος, ον· cum tota familia.
πανέσχατος, ον· omnium ultimus.
πανευγενής, ές· nobilissimus, a, um.
πανευδαίμων, ον· felicissimus, a, um.
πανευπρεπής, ές· valde decorus.
πανευσεβής ές· religiosissimus a, um.
πανευτελής, ές· omnino vilis homo.
πανευτυχής, ές· felicissimus, a, um.
πανεύφημος, ον· omne laude dignus.
πανέχθιστος, ον· maxime invisus.
πανηγεμών· omnium princeps.
πανηγυρίζω· 1) festos dies celebro. 2) panegyrica oratione laudo. 3) ὁ πανηγυρίζων, qui festum diem celebrat.
πανηγυρικός, ή, όν· solemnis, e; panegyricus, a, um. πανηγυρικοὶ ἀγῶνες solemnes ludi. τὸ πανηγυρικόν, solemnitas -atis, θ. ὁ πανηγυρικὸς (λόγος), panegyricus, -i, ἀ.
πανηγυρικῶς· solemnitus; splendide.
πανήγυρις, ἡ· 1) coetus publicus; celebriras -atis, θ. 2) solemne, -is, οὐ. ἡ πλ. solemnia, -ium; dies festus. ἡ τῆς Ἴσιδος πανήγυρις, solemnia Isidis. 2) πανήγυρις ἐμπορική, nundinae, -arum, θ. πλ. mercatus, -us ἀ.
πανηγύρισμα, τό, πανηγυρισμός, ὁ· festi diei celebratio.
πανηγυριστής, ὁ· 1) ὁ ῥήτωρ panegyrista, -ae, ἀ. 2) qui festum diem celebrat.
πανήλιος, ον· apricus, a, um.
πανημερεύω· totum diem consumo in re aliqua.
πανημέριος, πανήμερος, ον· perdius, a, um; per totum diem (aliquid faciens).
πανημερόν, πανήμερον· tota die.
πανθαύματος maxime admirandus.
Πάνθεον, Πάνθειον· Pantheon, -i, οὐ.
πάνθειος· omnibus deis communis.
πανθελγής, ές· omnes oblectans.
πάνθηρ, ὁ· panthêra, -ae, ἀ. τοῦ πάνθηρος, pantherinus, a, um.
πανθηρίσκος, ὁ· parvus panthera.
πάνθηρον δίκτυον· panther, -eris, ἀ.
πανθοινία, ἡ· epulum solemne.
πανίερος, ον· sacrosanctus; sacer. πανιερώτατος reverendissimus.
πανιέρως· sanctissime.
πανικός, ή, όν· panicus, a, um. δεῖμα πανικὸν (φόβος πανικός), panicus terror; subitus terror, pavor; caecus quidam timor.
Πανίωνες, οἱ· universi Iones.
Πανιώνιος· Panionius, a, um. τὸ Πανιώνιον, Panionium, -ii, οὐ.
πανίσχυρος, ον· omnipotens, praepotens, -ntis.
πανέφελος, ον· valde nubilus.
παννυχίζω· pernoctem transigo; pervigilium celebro.
παννύχιος, ον· pernox, -octis. παννύχιος ἑορτή, pervigilium.
παννυχίς, ἡ· pervigilium, -i, οὐ.
παννυχιστής, ὁ· qui pervigilium celebrat.
πάννυχος, ον· pernox, -ctis.
πανοικεί ἢ **πανοικί, πανοικεσία·** cum tota domo; cum tota familia.
πάνοικος, ον· cum tota familia.
πανοικτίρμων valde misericors.
πανοίκτιστος, ον· valde miserandus.
πανόλβιος, ον· beatissimus, a, um.
πανόμοιος, ον· persimilis, e.
πανομοίως· simillime.
πανοπλία, ἡ· univeraa armatura.
πάνοπλος, ον· totus armatus.
πανόπτης, ὁ· qui omnia cernit.
πανόπτρια, ἡ· quae omnia cernit.
πάνοπτος, πανόρατος, ον· qui ab omnibus videtur; omnibus conspicuus, a, um.
πανορμεί· omni impetu.
πανόσιος, ον· valde sanctus. πανοσιώτατος (προσηγ.), reverendissimus.
πανοσπρία, ἡ· omnium leguminum mixtura.
πανούργευμα, πανούργημα, τό· vafrum facinus.
πανουργεύομαι, πανουργέω -ῶ· callide ago.
πανουργία, ἡ· calliditas, -atis, θ. vafritia, -ae θ. astutia, -ae, θ. praestigiae, -arum, θ. πλ.
πανοῦργος, ον· callidus, a, um; astutus, a, um; vafer, fra frum; fraudulentus, a, um.
πανούργως· callide; astute; vafre; dolose; fraudulente.
πανσεβάσμιος, πανσέβαστος, ον·

omnino venerandus, reverendissimus
πανσεληνιάζουσα σελήνη· luna quae in plenilunio est
πανσέληνος, ον· plenae lunae formam habens (circulus); plenam lunam habens (nox); **ἡ πανσέληνος, τὸ πανσέληνον**, plena luna, plenilunium ii, οὐ.
πάνσεμνος, ον valde venerandus.
πάνσεπτος,ον· augustissimus,a,um.
πανσθενεί omnibus viribus.
πανσθενής, ές· validissimus, a, um
πάνσμικρος,ον· valde parvus,a.um
πάνσοφος, ον omnifaria sapientia et scientia praeditus, a, um; sapientissimus a, um.
πανσόφως sapientissime.
πανσπερμία, ἡ· omnifaria seminum mixtio. *νεοελ. hominum colluvies. nationum colluvies.
πανστρατιᾷ·universo cum exercitu; omnibus copiis.
πάνσυρτος, ον· omnia trahens.
πάνσχημος, ον· omniformis, e.
παντακής, ές· omnimedens, -ntis
παντάλας, αινα, αν· miserrimus.
παντάναξ, ὁ omnium rex.
παντάνασσα, ἡ omnium regina.
παντάπασι(ν)· 1 omnino. παντάπασιν οὐ δύναται, omnino non potest. 2) prorsus. παντάπασιν ἀπόλωλα, prorsus perii. 3 ἐν ἀποκρ. καταφ. παντάπασί γε, παντάπασι μὲν οὖν, plane ita est.
πανταρβής, ές· omnia horrens.
πανταχῇ 1 ubique. 2) quoquo versus
πανταχόθεν· undique; ex omnibus partibus.
πανταχοῖ,πανταχόσε·quoquo versus
πανταχοῦ· 1) ubique. οἱ πανταχοῦ πάντες Ἕλληνες, omnes Graeci, qui ubique sunt. 2) ubivis. πανταχοῦ τῆς γῆς, ubivis gentium
παντέλεια, ἡ· perfectio. -onis, θ.
παντέλειος, ον· perfectus a. um. ἐν ἅπασι παντέλειος, **in omnibus** perfectissimus.
παντελείως· perfecte
παντελής, ές· 1) omnia perficiens. π. μοναρχία, summum imperium 2) integer, perfectus. a, um παντελὴς εἰρήνη, perfecta pax.
παντελῶς· omnino; prorsus; plane.
παντεπόπτης, ὁ omnia videns
παντεργάτης, ὁ· omnium opifex.
***παντέρημος, ον**· omnino desertus.
παντερπής, ές· omnes oblectans.
παντέφορος, ον· omnia inspiciens.
πάντεχνος,ον· plane artifiiciosus.
πάντῃ· 1 ubique; 2) omnimodo; omnino; prorsus.
παντήκοος, ον· omnia audiens.
πάντιμος,ον·honoratissimus, a. um.
παντογήρως ὕπνος· omnia domans somnus.
παντογνώστης, ὁ· omnia sciens.
παντογόνος όν· omnes generans.
παντοδαής, ές· qui omnia didicit.
παντοδαπός, ή, όν omnimodus, a, um; omnigenus, a, um; varius, a,um.
παντοδαπῶς omnifariam.
παντοδίδακτος, ον· omnibus in rebus eruditus, a, um.
παντοδυναμία, ἡ· omnipotentia.
παντοδύναμος, ον· omnipotens, -ntis; omnipollens, -ntis.
παντοειδής, ές omnigenus, a,um; varius, a. um
πάντοθεν· undique; ex omnibus partibus.
πάντοθι· ubique.
παντοῖος, α, ον· omnifarius, a,um; omnimodus, a, omnigenus, a, um.
παντοιοτρόπως omnimodo.
παντοίως· omnibus modis.
παντοκράτειρα,ἡ·omnipotens,-ntis.
παντοκρατορία, ἡ· omnipotentia.
παντοκρατορικός, ή, όν ad omipotentem Deum pertinens.
παντοκράτωρ, ὁ· omnipotens, -ntis.
παντοκτίστης ὁ omnium conditor.
παντολάβος· omnia et ex omnibus accipiens.
παντολέτειρα, ἡ· omnium perditrix.
παντολέτης, ὁ omnium perditor.
παντολέτωρ, ὁ omnia perdens.
παντολμία, ἡ maxima audacia.
πάντολμος, ον· audacissimus, a. um.
παντομήτωρ,ἡ· omnium mater.
παντομιγής, ές· ex omnibus mixtus.
παντόμιμος, ον· omnia imitans. ὁ παντόμιμος (= ὀρχηστής), pantomimus, -i, ὁ histrio, -onis, θ.
παντομισής, ές· omnibus invisus.
παντόμορφος, ον· omniformis, e.
παντονίκης, ὁ omnium certaminum victor.
παντοπαθής, ές· qui omnia patitur.

παντοπλανής, ές omnivagus,a.um
παντοποιός, ον omnia efficiens.
παντόπτης, ὁ omnia cernens
παντοπωλεῖον,τό taberna scrutaria
παντοπώλης, ὁ scrutarius, -ii, ἀ.
παντορέκτης, ὁ omnia appetens
πάντοσε quoquo versus
παντόστικτος, ον valde maculosus.
πάντοτε omni tempore; semper
***παντοῦ** ubique: in omnes partes; omnibus locis. παντοῦ ὅπου ubicunque
παντουργικός,ή,όν omnia efficiens.
παντοφαγία esus omnium rerum.
παντοφάγος, ον omnia comedens.
παντοφόβος, ον omnipavus a, um.
παντοφόρος, ον omnia ferens
παντοφυής, ές omnia producens.
παντόχροος -ους omnicolor, -oris.
πάντρητος, ον omnino perforatus.
πάντρομος, ον plane tremens
πάντροφος, ον omnia nutriens
πάντως 1) omnino, prorsus, plane 2) ν ἀποκρ. utique.
πάνυ 1) omnino prorsus, plane. πάνυ μανθάνω prorsus intelligo πάνυ σφόδρα ταῦτα λεγω, haec omnino dico. πάνυ γε, πάνυ μὲν οὖν, plane 2) valde, admodum, magnopere πάνυ χαίρω, valde gaudeo. πανυ ἄχθομαι, valde moestus sum 3) διὰ τοῦ ἐπιρ. per. πανυ μοι θαυμαστὸν δοκεῖ, per mihi mirum videtur. πάνυ εὐνοϊκῶς μοι ἀποκρίνεται, per mihi benigne respondet. πάνυ πεπαιδευμένος, perdoctus· πάνυ ὀξέως, peracute κτλ. 4 ὁ πανυ, celebris, illustris ille. ἐπὶ Κωνσταντίνου τοῦ πάνυ, tempore magni Constantini.
πάννυγρος, ον plane madidus
πανύμνητος,ον laudatissimus a.um
πανυπέρλαμπρος, ον longe splendissimus, a. um.
πανυπερσέβαστος, ον longe augustissimus. a, um.
πανυπέρτατος, η. ον omnino supremus, a, um; altissimus. a, um.
πανύστατος, η, ον postremus a, um ultimus **a, um πανύστατον,** postremum.
πανώδυνος, ον dolorem gravem adferens; prorsus acerbus
πανωλεθρία, ἡ 1) internecio, -onis, θ. τὸ ἔθνος πανωλεθρίᾳ ἀπόλλυται. gens ad internecionem redigitur. 2) exitium, -ii, οὐ.
πανώλεθρος ον 1) prorsus perditus a. um 2) internecivus, prorsus perniciosus. a, um.
πανωλέθρως cum internecione; internecive.
πανώλεια, ἡ pernicies, -ei, θ.
πανώλης, ες perniciosus, a, um.
***πανώλης, ἡ** pestis. -is, θ pestilentia. -ae, θ πανώλης ἐνέσκηψεν ἐν τῇ πόλει, in urbem pestis incidit.
πάξ (= σίγα)! pax! tace!
παξαμάδιον (κ. **παξημάδιον**) ἐκ τοῦ ἐπιν. Παξάμου. bis coctus (panis).
Παξοί οἱ Paxi, -orum, ἀ. πλ.
παπαῖ! papae!
πάππα, πάππας, ὁ papa, -ae, ἀ. papas -ae ἀ.
παππάζω pappa dico.
***Πάππας, ὁ** summus pontifex.
παππεπίπαππος proavus, -i, ἀ.
παππίας, ὁ paterculus -i, ἀ
παππικός, ή, όν, παππῷος, α, ον avitus, a, um
πάππος, ὁ avus, -i, ἀ. π. πρὸς πατρός avus paternus. π. πρὸς μητρός, avus maternus.
πάπυρος, ὁ, ἡ papyrus, -i, ἀ. papyrum, -i, οὐ. πάπυρον φέρων, papyrifer, a, um. ἐκ παπύρου, papyraceus, papyrinus, papyrius, a, um.
παπυρώδης, ες papyraceus, a, um.
πάρα = πάρεστι adest
παρά 1) μετὰ γεν. a, ab; e, de (μετ' ἀφαιρ.): παρα τοῦ βασιλέως ἔρχομαι, a rege venio. ἐπέμφθη παρὰ τοῦ βασιλέως missus est a rege πυνθάνομαι παρά τινος, quaero ex aliquo μανθάνω ἢ ἀκούω παρά τινος, disco, audio ab ἢ ex aliquo παρὰ πάντων ὁμολογεῖται, ab omnibus conceditur, omnibus constat. ἄνευ ῥήματος: οἱ ἄγγελοι παρά τινος, nuncii ab aliquo missi ἡ παρ' ἐκεί ου τιμωρία, poena ab aliquo irrogata ἡ παρα τινος εὔνοια, benevolentia, quae ab aliquo proficiscitur. τὰ παρά τινος, mandata alicujus 2 μετὰ δοτ. apud, penes μετ' αἰτ.) παρὰ τῇ θαλάσσῃ κεῖται, apud mare sita est. παρ ἐμοὶ διατρίβει. apud me degit παρ ἡμῖν ἐστι, penes nos est παρὰ τῷ κατηγόρῳ, penes accusatorem. παρ ἐμοί γε. ἡ παρ' ἐμοί γε κριτῇ, me judice. 3 μετ' αἰτ α ἐπι τόπου, juxta, penes propter, prae,

praeter, contra (μετ' αἰτ.): παρὰ τὴν ὁδὸν juxta viam παρ' ἡμᾶς ἐστιν, penes nos est, in nostra potestate positum est. παρὰ τὴν θάλασσαν, propter mare παρὰ τὸ στρατόπεδον παρελθών, propter castra praetergressus. παρὰ τὰ δίκαια, praeter jus, injuste παρὰ φύσιν, contra naturam παρὰ δόξαν, παρὰ γνώμην. praeter opinionem παρ' ἐλπίδα, praeter spem, praeter opinionem. παρὰ ταῦτα, praeter haec παρα τὰ ἄλλα praeter cetera παρ' οὐδέν ἐστι, nihil est. παρὰ μικρόν, παρ' ὀλίγον, παρὰ βραχύ, prope, propemodum fere παρὰ μικρὸν ἐτράπη παρ' ὀλίγον ἦλθε τοῦ τραπῆναι, prope erat ut pelleretur. β) ἐπὶ χρόνου per (μετ' αἰτ.): παρ' ὅλον τὸν βίον, per totam vitam παρὰ πότον, παρ' οἶνον, per vinum, inter potandum. παρ' ἡμέραν, diebus alternis.

παραβαίνω juxta aliquem eo ἢ incedo δθ 1) praetero, -ire β μετφ violo, are aliquid (συνθήκας foedera).

παραβάλλω 1) = προσφέρω, objcio (-jeci, -jectum -ere) alicui aliquid παραβάλλω τροφὴν τῷ κυνί objicio cibum cani 2) = συγκρίνω confero (-tuli -latum, -erre); comparo -avi, -are aliquid cum re ἢ alicui π. τοὺς ἡμετέρους νόμους πρὸς τοὺς ἐκείνων, confero nostras leges cum illorum. π. τοὺς παρόντας τοῖς παρελθοῦσι καιροῖς, confero tempora praesentia praeteritis **παραβάλλομαι**, comparor -paratus sum, -ari). τὰ ὠφέλιμα πρὸς τὰ ἀνωφελῆ παραβάλλεται, utilia inutilibus comparantur. πρὸς ἀλλήλους παραβαλλόμενοι inter se comparati.

†**παραβάπτισμα, τό** baptismus adulterinus

†**παραβαπτιστής, ὁ** qui adulterino baptismo usus est.

παραβασιλεύω male regno.

παράβασις, ἡ 1 transgressio, -onis, θ praevaricatio, -onis. θ. violatio, -onis, θ. π. καθήκοντος, violatio officii. 2) ἐν τῇ κωμῳδ. parabasis, -is. θ.

παραβάτης, ὁ violator, -oris, ἀ. Ἰουλιανὸς ὁ παραβάτης Julianus apostata

παραβάτις, ἡ quae violat

παραβατός, ή, όν violabilis, e.

παραβιάζομαι (νεολ. **παραβιάζω**) vim infero; violo, -are.

παραβιασμός, ὁ factum violentum.

παραβλάπτω laedo -ere; noceo ere

παραβλαστάνω juxta germino; stolonem emitto.

παραβλάστη ἡ, παραβλάστημα, τό, παραβλάστησις, ἡ stolo, -onis, ἀ. ramulus -i, ἀ.

παράβλεμμα, τό aspectus obliquus.

παραβλέπω obliquis oculis adspicio aliquid. δθ. 1) neglego aliquid ἀόρ. **παρεῖδον**, neglexi, despexi, praetermisi aliquid. *2) νεολ. α) = παρορῶ τι, conniveo aliquid. β) ἐπὶ τιμῆς, deduco aliquid de summa

παράβλεψις, ἡ adspectus obliquus. π. ἐνδείας despectio, contemptio pauperis *νεολ. (ἐπὶ τιμῆς) diminutio.

παραβλήδην per comparationem.

παράβλημα, τό propugnaculum, -i.

παραβλητός, ή, όν comparabilis e.

παραβλώψ, ὁ, ἡ strabo, onis, ἀ.

παραβοάω -ῶ adclamo, are

παραβοήθεια, ἡ suppetiae, -arum, θ auxilia, orum, οὐ. πλ

παραβοηθέω -ῶ auxilio venio ad auxilium praesto sum, suppetias fero.

παραβοήθημα, τό auxilium, -ii οὐ.

παραβολή, ἡ 1) = σύγκρισις, collatio, -onis, θ comparatio, -onis, θ. 2) parabola, -ae, θ sermo parabolicus.

παραβολικός, ή, όν 1 comparativus, a, um †2) parabolicus, a, um.

παραβολικῶς 1, comparative. †2) parabolice.

παράβολον, τό sacramentum -i, οὐ.

παράβολος, ον audax, -acis temerarius, a um; in pericula ruens.

παραβόλως audacter; temere.

παραβόσκω insuper alo.

παραβουκολέω ῶ seduco, -ere.

παραβραβεύω injuste brabeum tribuo δθ. contra jus judico.

παραβραχύ propemodum; fere.

παράβυστον (δικαστήριον) judicium Athenis (ἐν θέσει ἀποκρύφῳ). οὐ. ἐν **παραβύστῳ**. in occulto, clam.

παραβύω inculco. infarcio

παραγγελεύς, ὁ denuntiator, oris, ἀ.

παραγγελία, ἡ 1 praeceptum, -i, οὐ. mandatum, -i, οὐ 2) jussum, -i, οὐ.

παραγγέλλω τινί τι 1 denuntio, -are, edico ere alicui aliquid π. τινι ἐπικουρίαν πέμπειν denuntio alicui, ut auxilia mittat. 2) praecipio,

-ere; mando, -are; impero, -are; jubeo, -ere. alicui aliquid. ὁ Καῖσαρ παρήγγειλεν ἐκείνοις προσδοκᾶν, Caesar eos exspectare jussit. ποιῶ τὰ παρηγγελμένα, praecepta facio 3) παραγγέλλω τί τινι, praescribo aliquid alicui rei. 4) π. εἰς τὰ ὅπλα, ad arma voco. 5) π. τὴν ἀρχήν, ambio magistratum.

παράγγελμα, τό· 1) praeceptum, -i, οὐ. jussum, -i, οὐ. mandatum, -i οὐ. 2) praescriptum, -i, οὐ. praescriptio. -onis, θ.

παραγγελματικός, ή, όν· praeceptivus, a, um; hortativus, a, um.

παράγγελσις, ἡ· praeceptio,-onis,θ

παραγεύομαι· leviter degusto.

παραγίγνομαι· 1) advenio (-eni, -entum, -ire), εἰς τόπον, in locum 2) παραγίγνομαί τινι, intersum (-fui, -esse) alicui ἢ aliqua re. παρεγένετο τῇ μάχῃ, interfuit (in) proelio.

παραγινώσκω perperam judico.

παραγκαλίζομαι· ulnis amplector.

παραγκάλισμα, τό· amplexus -us,ἀ

παραγκωνίζομαι (νεοελ. **παραγκωνίζω**) τινά· cubito repello. ὅθ. repello, submoveo aliquem.

παραγλύφω τι· adultero aliquid.

***παραγνωρίζω** non agnosco, male agnosco (aliquid ἢ aliquem).

παραγονάτιον,τό internodium,-ii,οὐ

παραγόρευσις, ἡ· negatio, -onis, θ

παράγραμμα,παραγραμμάτιον,τό, παραγραμματισμός ὁ literarum mutatio, paragramma -atis, οὐ. (πρβλ. τὸ σκωπτικόν), Caldius Biberius Mero ἀντὶ Claudius Tiberius Nero).

παραγραμματίζω· paragrammate utor· ἴδε **παράγραμμα**.

παραγραφή, ἡ 1) adscriptio in margine 2) π. νομική exceptio,-onis, θ praescriptio, -onis, θ. παραγραφὴν δίκης ποιοῦμαι, praescribo (alicui). διὰ παραγραφῆς, praescriptive

παράγραφος, παραγραφή. ἡ paragraphus, i, ἀ. caput. -itis, οὐ.

παραγράφω· 1) adscribo, -ere. 2) νομικ. παραγράφομαι, exceptione submoveo; praescribo -ere. ἴδε παραγραφή

παραγυμνόω -ῶ nudo. -are.

παραγύμνωσις,ἡ nudatio, -onis θ

παράγω· 1) produco -ere; in medium adduco (aliquem). παράγω τινὰ εἰς τὴν ἐκκλησίαν, εἰς τὸ δικαστήριον, produco aliquem in contionem, in judicium. ἐνιεῖ θ. 2) ἐν τῇ νεοελ. = φύω παράγω τι, produco, procreo, facio aliquid. παράγει σῖτον, producit, facit frumentum. ἐν τῇ Ἀραβίᾳ παράγεται τὸ ἀψίνθιον, in Arabia fit absinthium. 3) traduco -ere παράγω τὰς δυνάμεις παρὰ τὸ στρατόπεδον. traduco copias praeter castra. 4) παράγω τὸ ὕδωρ ῥύγμασιν εἰς τὸ πεδίον, aquam fossis in planitiem derivo. 5) ἐν τῇ γραμ. duco nomen ab, traduco, -ere, derivo, -are. ῥῆμα παράγω ἐκ ῥήματος, verbum traduco ex verbo. ὅθ **παρηγμένον**, derivatum. 6) = ἀπατῶ, decipio, -ere; verba do, alicui).

παραγωγεύς, ὁ productor, -oris ἀ.

παραγωγή, ἡ· 1) productio, -onis, θ. 2) ἐν τῇ γραμ. derivatio, -onis, θ.

***παραγωγικός, ή, όν·** fructuosus, a, um. παραγωγικὸν ἔδαφος, solum ferax.

παράγωγος, ον· derivatus, a, um. ὄνομα παράγωγον, nomen derivatum.

παραδακρύω τινί· lacrimo (-avi) cum aliquo.

παράδειγμα, τό· 1) exemplum, -i, οὐ παραδείγματος ἕνεκα ἢ χάριν, exempli causa ἢ gratia. 2) = δίδαγμα, documentum, -i, οὐ. 3) = ἀρχέτυπον, exemplar, -aris, οὐ.

παραδειγματίζω τινά· exemplum facio aliquem; exemplum edo in aliquem.

παραδειγματικός, ή, όν· exemplaris, e; singularis, e. π. τιμωρία. poena exemplaris. π. βίος, vitae sanctitas; eleganter vita acta.

παραδειγματικῶς τιμωρῶ τινά exemplum severitatis in aliquo edo

παραδειγμάτιον· parvum exemplum.

παραδειγματισμός, ὁ 1) poena exemplaris. *2) νεοελ. πρὸς παραδειγματισμὸν τῶν ἄλλων, ut ceteris documento sit.

παραδείκνυμι καὶ **παραδεικνύω·** 1) juxta ostendo ὅθ. = comparo, -are. 2) causa exempli profero aliquid

παραδειπνέω -ῶ· una coeno.

παραδειπνία, ἡ coena secundaria

παραδεισιακός paradisiacus, a, um

παράδεισος, ὁ 1) viridarium, -i οὐ. hortus, -i. ἀ. † 2) Paradisus, -i, ἀ. ὁ τὸν παράδεισον οἰκῶν, paradisicola.

παραδεκτέος, α, ον· admittendus, accipiendus, a, um.

παράδεκτος (νεοελ. παραδεκτός) **ον·** 1) admissus, a, um; acceptus a, um; receptus, a, um. 2) accipiendus a um.

παραδέχομαι· 1) admitto, -ere: excipio, -ere; recipio. -ere. 2) admitto, -ere; accipio, -ere; agnosco, -ere; probo -are (aliquid).

παραδηλόω -ῶ· subindico, are.

παραδήλωσις· subindicatio, -onis θ.

παραδιαζεύγνυμι· vitiose disjungo.

παραδιάζευξις· vitiosa disjunctio.

παραδιακονέω -ῶ· administro, -are.

παραδιαστολή (σγ. ῥητ.)· disjunctio, -onis θ. paradiastole, -es, θ.

παραδίδωμι· 1 trado (-didi, -ditum, -ere) aliquid alicui π. τινὶ ἀργύριον trado alicui argentum. 2) trado. dedo, -ere, aliquid alicui. παραδιδόασιν ἑαυτοὺς καὶ τὰ ἑαυτῶν τῷ Καίσαρι, dedunt se suaque Caesari. παραδίδωμι ἐμαυτὸν (παραδίδομαι) τοῖς πολεμίοις, trado me hostibus. *μετφ.* παραδίδομαι ταῖς ἡδοναῖς, ἐπὶ τὴν σπουδήν. trado (dedo) me libidinibus, in studium. 3) παραδίδωμί τι τῇ μνήμῃ, τοῖς ἐπιγιγνομένοις, trado, prodo aliquid memoriae, posteris 4) παραδίδοται, παραδίδοται, παραδεδομένον ἐστί, tradunt, produnt ἢ traditum, proditum est. παραδεδομένος, η, ον. traditus. deditus. proditus a, um (καὶ ἐπὶ αἰχμαλ.) dediticius a, um +5) = προδίδωμι, trado, prodo (aliquem ἢ aliquid). 6 = διδάσκω, trado, doceo, -ere, aliquid (ἱστορίαν, historiam).

παραδιηγέομαι-οῦμαι obiter narro.

παραδιήγημα,τό, παραδιήγησις ἡ· narratio obiter (in transitu) addita

παραδιοικέω -ῶ· perperam administro, are.

παραδιόρθωμα.τό· prava emendatio

παραδιόρθωσις.ἡ correctio mala.

παραδιώκω· pone sequor.

παραδοκεῖ μοι perperam mihi videtur

παραδοξογράφος rerum mirabilium scriptor Anthemius.

παραδοξάζω 1) valde honoro -are 2 falsam opinionem teneo, -ere

παραδοξία,ἡ admiratio rei insolentis

παραδοξολογέω -ῶ paradoxa loquor; incredibilia dico.

παραδοξολογία, ἡ· oratio paradoxa.

παραδοξολόγος. ον· qui paradoxa (ἢ incredibila) dicit.

παράδοξος, ον· 1) inopinatus. a, um; admirabilis. incredibilis, e παράδοξον, mirabile, admirabile. 2) p a r a d o x u s a, um. **τὰ παράδοξα** (τῶν Στωϊκῶν ἀξιώματα), paradoxa, -orum, οὐ. πλ. *3) *νεοελ.* singularis, e; insolitus. a um; mirus, a. um π. ἄνθρωπος. homo ineptus; mirum caput.

παραδοξότατα ἐπίρ.) praeter omnium opinionem; mirabiliter.

παραδόξως· 1) praeter opinionem; mirabiliter. 2) (ex) inopinato.

παραδόσιμος, ον· traditus, a, um.

παράδοσις,ἡ 1) π πολεμίων, πόλεως, traditio, deditio, -onis, θ. ἐκ παραδόσεως λαμβάνω τινά, accipio aliquem in deditionem 2) = διδασκαλία, traditio. -onis, θ. doctrina -ae, θ. 3 = παραδιδομένη μνήμη, traditio. -onis. θ. memoria popularis; quod vulgo traditur (narratur), memoria antiquitatis,

παραδοτέος α, ον tradendus,a.um.

παραδοχή, ἡ· 1) receptio, susceptio, -onis, θ. *2)*νεοελ.* adprobatio, -onis, θ.

παραδρομή, ἡ 1) transcursus -us, ἀ. *2) *νεοελ* α) παραδρ. τοῦ καλάμου, τῆς γλώσσης, lapsus calami, linguae. β κατὰ παραδρομήν, ἐκ παραδρομῆς, per imprudentiam, per negligentiam ἢ incuriam.

παραδυναστεύω simul regno

παράδυσις, ἡ irreptio, -onis, θ.

παραδωσείω tradere cupio.

*παραζάλη ἡ· magna turbulentia. ἐν τῇ παραζάλῃ, in turbido

παραζάω -ῶ 1) juxta vivo. ψυχὴ τῷ σώματι παραζῶσα, animus juxta corpus vivens. *2) *νεολ.* multum vivo.

παραζεύγνυμι· juxta jungo.

παραζηλόω -ῶ zelo adficio.

παραζήλωσις,ἡ· aemulatio onis,θ.

παραζωνίδιος, παραζώνιος, ον· e balteo pendens.

παραζωνίδιον, παραζώνιον, τό· pugio, -onis, θ.

παραζώννυμι· e balteo suspendo.

παραζωστρίς, ἡ· pugio onis, θ.

παραθαλάσσιος, α, ον· maritimus, a um τα παραθαλάσσια, ἡ παραθαλασσία loca maritima

παραθάλπω· foveo, -ere.
παραθαρρύνω· animum addo. παρ. τινά, animum alicui addo.
παραθέλγω· demulceo. -ere.
παραθερίζω· 1) demeto, -ere. *2) νεοελ. aestivo. -are.
παραθερμαίνω· nimis calidum reddo (aliquid).
παράθερμος, ον· praefervidus, a, um
παράθεσις, ἡ· 1) appositio, -onis, θ. 2 = παραβολή, collatio, comparatio, -onis, θ. ἐκ παραθέσεως. per comparationem. 3) citatio, commemoratio locorum e scriptoribus.
παραθέτης, ὁ· qui dapes apponit.
παραθετικὸς προσδιορισμός· appositio, -onis, θ.
παραθέω· praetercurro (aliquid).
παραθεωρέω -ῶ τι πρός τι· comparo aliquid alicui rei.
παραθεώρησις· comparatio,-onis, θ.
παραθήγω· exacuo, -ere. μετφ. exacuo, -ere; incito, -are.
παραθήκη, ἡ· res reposita.
παράθηξις, ἡ· incitatio, onis, θ.
παραθησαυρίζω· locupleto, are.
παραθητεύω τινί· mercenarius sum alicujus.
παραθλίβω· a latere premo
παράθλιψις, ἡ pressio a latere.
παράθραυσμα, τό· fragmentum,-i, οὐ.
παραθραύω confringo -ere.
παραθρηνέω -ῶ lamentor, -ari.
παραθυμιάω -ῶ juxta suffio.
παραθύρα, ἡ· janua postica.
***παραθύριον, παράθυρον, τό** fenestra -ae, θ. μικρὸν παράθυρον, fenestella, fenestrula, -ae. θ.
παράθυρο, πύλη· janua postica.
παραιγιάλιος, ον· prope litus situs
παραίνεσις, ἡ· 1) adhortatio, cohortatio, -onis, θ. 2) admonitio, monitio, -onis, θ. αἱ παραινέσεις, monita
παραινέτης, ὁ· admonitor, -oris, ἀ.
παραινέτις, ἡ· admonitrix, -icis θ.
παραινετικός, ή, όν· adhortatorius, suasorius, monitorius a, um. π λόγος, oratio ad bonos mores hortatrix.
παραινετικῶς exhortative, cum exhortatione, exhortando.
παραινέω -ῶ τινι· 1) = προτρέπω, hortor adhortor, cohortor (-atus sum -ari) aliquem ad aliquid. παραινῶ τινι πόλεμον ποιήσασθαι, hortor, adhortor aliquem ad bellum faciendum. 2) νουθετῶ τινά τι, moneo (-ui, -itum, -ere) aliquem aliquid. τοῦτό σοι παραινῶ, te hoc moneo
παραίρεσις, ἡ· detractatio. -onis, θ
παραιρέω -ῶ τι τινος ἤ τι παρά τινος, aufero. adimo, abduco aliquid ab aliquo. ἐντεῦθ. = detraho, imminuo (aliquid). **παραιροῦμαί** τινα ἀπό τινος, abalieno, averto aliquem ab aliquo.
παραισθάνομαι· 1) in sensu fallor; hallucinor. -ari 2 παρῄσθοντο τῶν φευγόντων, senserunt fugere quosdam.
***παραίσθησις, ἡ·** hallucinatio -onis θ.
παραίσιος, ον infaustus, a, um.
παραιτοῦμαι· 1) π. τινὰ (=ἱκετεύω), deprecor (-atus sum, -are) aliquem. precibus exoro aliquem 2) π. τι (=ἀποτρίβομαι, ἀρνοῦμαι), deprecor a me aliquid; me excuso alicui rei, recuso aliquid. *3) νεοελ α) παραιτοῦμαι ὑπουργήματος, me munere abdico. παρητήθη, se munere abdicavit. ὁ) παρητημένος, qui sese munere abdicavit β) παρῃτήσε (παρῃτήσατο) τὴν γυναῖκα, repudiavit uxorem. γ) παραιτοῦμαι κληρονομίας, hereditatem repudio δ) παραιτοῦμαι τοῦ θρόνου regno cedo. ε) παραιτοῦμαι τοῦ δικαιώματός μου, a jure meo desisto.
παραίτησις, ἡ· 1 deprecatio -onis, θ. *2) νεοελ. abdicatio -onis, θ.
παραιτητής, ὁ· deprecator, oris, ἀ.
παραιτητικός deprecativus, a, um.
παραιτητός, ή όν· exorabilis e.
παραίτιός (τινος)· auctor, -oris
παραιωρέω -ῶ· a latere suspendo. ξιφίδια παρῃώρηντο, gladios suspensos habebant.
παρακαθέζομαι· adsîdo. -ere.
παρακαθεύδω· juxta dormio.
παρακάθημαί τινι· adsideo apud aliquen. οἱ παρακαθήμενοι, qui adsîdent ἡ adsidebant.
παρακαθίζω· juxta adsidere jubeo. παρακαθίζομαι adsideo, -ere.
παρακαθίστημί τινί τι· juxta aliquid colloco aliquid.
παράκαιρος, ον· intempestivus a um τὸ παράκαιρον, intempestivitas intemporalitas, -atis θ.
παρακαίρως intempestive; intemporaliter.

παρακαίω πῦρ τοῖς νοσοῦσιν· incendo ignem pone aegrotantes. δθ. **παρακαίεται,** juxta ardet. **νεοελ.* valde uro. comburo.

παρακαλέω -ῶ· 1) π. τινὰ σύμμαχον, evoco, advoco, arcesso aliquem socium. π. τινα ἐπὶ χαράν, evoco aliquem ad laetitiam. π. σύμβουλον ἢ εἰς συμβουλήν, advoco (adhibeo) in consilium π. ἐπὶ θήραν, invito ad venandum. παρακαλεῖ τι ὕπνον, aliquid somnum invitat π. τινα ἐπὶ δεῖπνον, voco, invito aliquem ad coenam π. τινα εἰς βοήθειαν (= ἐπικαλοῦμαι), invoco aliquem 2) = δέομαι,ἱκετεύω, oro, rogo, precor, preces alicui adhibeo. παρακαλῶ σε τοῦτο ποιεῖν rogo te ut hoc facias. π. τινά τι, aliquid aliquem rogo, aliquid ab aliquo precor. π. σε βοηθῆσαί μοι, te rogo, ut me adjuves. *3) νεοελ. (παρενθετ.) εἰπέ μοι, παρακαλῶ dic mihi, quaeso. ἔξελθε, παρακαλοῦμεν. egredere, quaesumus.

παρακάλυμμα,τό·velum,auleum, -i.

παρακαλύπτω· velo, occulto, -are.

παρακάμπτω· 1) declino, evito, -are, aliquid. 2) π. ἀκρωτήριον, promunturium praetervehor.

παρακαταβαίνω ἀπὸ τῶν ἵππων, descendo ex equis (de navi).

παρακαταβάλλω τινί (= δικάζομαι) sacramento contendo cum aliquo, de hereditate.

παρακαταθήκη, ἡ· depositum, -i, οὐ. depositio, -onis, θ. ἀποδίδωμι τὴν παρακαταθήκην, reddo depositum.

παρακατάκειμαι· cubo ἢ accubo juxta (apud) aliquem.

παρακατακλίνομαι· accumbo, -ere.

παρακαταπήγνυμι defigo apud

παρακατατίθημι ἢ **παρακατατίθεμαί** τινί τι· depono (-posui, -positum, -ere) aliquid apud aliquem; fidei alicujus committo aliquid.

παρακατέχω· retineo, -ere. π. τῇ μνήμῃ, memoria teneo.

παρακατιών inferius ὡς παρακατιὼν λέγω. ut infra ἢ inferius dico

παρακατοικέω -ῶ juxta habito.

παρακατοικίζω juxta colloco

παρακατορύσσω· juxta defodio.

παράκειμαί τινι· adjaceo, -ere, alicui ἢ aliquid; adponor (-situs sum, -i) alicui. φρούριον παρακείμενον τῷ ποταμῷ, castellum flumini adpositum. τὰ παρακείμενα (= ἐδέσματα) fercula, -orum, οὐ. **παρακείμενος** (χρόν.), perfectum, -i, οὐ.

παρακεκινδυνευμένως audacissime; projectâ audaciâ.

παρακελεύομαί τινι· hortor, adhortor, cohortor, exhortor (-atus sum, -ari) aliquem. παρακελευσάμενος τοῖς στρατιώταις, milites cohortatus (ut commemorent).

παρακέλευσις,ἡ, παρακελευσμός,ὁ· adhortatio -onis. θ. cohortatio, -onis, ἀ. exhortatio, -onis, θ.

παρακέλευσμα· exhortatio nautica.

παρακελευστής,ὁ exhortator,-oris.ἀ.

παρακελευστικός.exhortativus a,um

παρακελευστός, ή, όν jussus a,um.

παρακεντέω -ῶ a latere pungo.

παρακέντησις,ἡ paracentesis, -is.θ.

παρακεντητήριον paracenteterium.

παρακερδαίνω·amplius justo lucror

παρακινδύνευμα. τό, παρακινδύνευσις, ἡ· periclitatio temeraria

παρακινδυνευτέον periclitandum.

παρακινδυνευτικός. ή, όν in pericula praeceps.

παρακινδυνευτικῶς nimia cum audacia

παρακινδυνεύω temere periclitor; audacius periclitor. **παρακεκινδυνευμένος.η,ον,** periculosus tractatu; plenus aleae (opus; periculosus, a. um.

παρακινέω -ῶ· 1) demoveo, -ere; removeo -ere. 2) (τῇ διανοίᾳ) παρακινῶν, παρακεκινηκώς, καὶ παθητ. παρακεκινημένος, mente permotus, a. um; foribundus, a, um 3) παρακινῶ τινα πρός τι, incito aliquem ad aliquid; exhortor aliquem aliquid.

παρακίνησις, ἡ incitatio, -onis, θ. exhortatio,-onis θ hortamen, inis οὐ.

παρακινητικός,ή,όν 1) mente permotus *2) = προτρεπτικος. hortativus,a.um.

παρακλείδιον,τό clavis adulterina.

παρακλέπτω· 1) suffuror, -ari. 2) = ὑπεξαιροῦμαί τι, interverto, -ere.

παράκλησις, ἡ· 1) evocatio -onis, θ 2) advocatio, -onis, θ. 3) adhortatio, -onis, θ 4) = δέησις, deprecatio -onis, θ. rogatio, -onis θ *κατὰ παράκλησίν τινος alicujus rogatu, aliquo rogante; ab aliquo rogatus. *διὰ πολλῶν παρακλήσεων, multis precibus.

παρακλητικός, ή, όν 1) exhortatorius, a, um. † 2) ἡ παρακλητική, paracletice, -es, θ.
παρακλητικῶς 1) = προτρεπτικῶς, cum exhortatione. *2) = μετὰ δεήσεων, cum precibus.
παράκλητος, ὁ 1) ἐν δικαστ. advocatus, i, ἀ. 2) consolator, -oris, ἀ. paraclêtus, -i, ἀ.
παρακλίνομαι juxta accumbo.
παρακμάζω vigorem amitto; florem aetatts amitto, defloresco (-rui, -ere, decresco. exolesco (-evi, -ere).
παρηκμακώς,-υῖα,ός, exoletus, a.um.
παρακμή, ἡ aetas qua vires decrescunt; senectutis initium; occasus -us, ἀ.
παρακοή, ἡ inobedientia, -ae, θ. contumacia, -ae, θ.
παρακοιμάομαι -ῶμαι 1) juxta dormio. 2) excubo. -ere 3) οὐσ. ὁ παρακοιμώμενος, cubicularius, -i, ἀ. *4) νεοελ. multum dormio.
παρακοιμίζω juxta in lecto colloco, ut una dormiat.
παρακοιτέω -ῶ juxta dormio.
παράκοιτος, ὁ maritus, -i, ἀ.
παράκοιτις, ἡ uxor, -oris, θ.
παρακολουθέω -ῶ 1) pone sequor aliquem. prosequor, comitor, aliquem. παρηκολούθησα αὐτῷ. prosecutus sum eum. 2) μετων. π. τῇ διανοίᾳ, κατανοῶ, adsequor, -i; intelligo -ere. *3) παρακολουθοῦμαι, comitor. -ari (παθητ.) παρακολουθούμενος, comitatus (ab aliquo).
παρακολούθημα, τό consequentia, -ae. θ. consecutio, -onis, θ,
παρακολούθησις, ἡ sequêla, -ae, θ.
παρακομιδή, ἡ 1) praetervectio, -onis, θ. 2) advectio, -onis, θ.
παρακομίζω 1) transveho, -ere; transporto, -are, aliquid. 2) deduco, -ere, comitor, -ari, aliquem παρακομίζομαι, α) praetervehor (-vectus, -i aliquid; advenio (in Italiam. δθ· παρακομισθείς, appulsus, praetervectus. б) ὁ σῖτος παρηκομίσθη τοῖς Ἀθηναίοις, Atheniensibus frumentum subvectatus est. 3) μεσ παρακομίζομαί τι adveho (mihi) aliquid (σῖτον frumentum.
παρακοντίζω ultra metam jaculo.
παρακοπή, ἡ delirium; mentis error.
παράκοπος, ον mente privatus, delirus, a, um.
παρακόπτω 1) = παραχαράττω, falsum numum percutio. παρακεκομμένον νόμισμα, numus falso percusus, adulterinus μετφ. παρακεκομμένος ἀνήρ, improbus et pravus homo. 2) παρ. τὴν διάνοιαν, τῇ διανοίᾳ, τὸν νοῦν, mente error, mente captus sum; deliro, -are. παρακεκομμένος τὸν νοῦν, mente captus, delirus, a, um
παρακόσμως indecore.
παράκουσμα, τό male auditum.
παρακούω 1 perperam audio, -ire. 2) audire nolo; dicto audiens non sum; non obtempero; non pareo.
παρακρατέω -ῶ retineo, -ere
***παρακράτησις, ἡ** retentio. -onis, θ.
παρακρεμμάννυμι juxta suspendo.
παράκρημνος, ον praeruptus, a.um.
παρακρίνω 1) juxta colloco, comparo, -are ἰδ. περὶ στρατ. aciem instruo. 2) perperam judico.
παρακροάομαι = παρακούω 2.
παρακρόασις, ἡ inobedientia, -ae, θ.
παρακροτέω -ῶ adplaudo; incito.
παράκρουσις, ἡ 1) pulsatio vitiosa (instrumenti musici). 2) repulsio, depulsio onis, θ. 3) = ἀπάτη, fraus, -udis, θ. impostura, -ae, θ.
παρακρούω καὶ **παρακρούομαι** 1) perperam (vitiose) pulso (instrumentum musicum). 2) = ἐξαπατῶ, decipio, -ere; μὴ παρακρουσθῆτε, videte ne decipiamini. 3) π. τὰς σαρίσσας, τοὺς κοντούς, averto. repello sarissas, contos.
παρακρύπτω occulto, -are
παρακταῖος, α, ον litoralis, e.
παρακτάομαι-ῶμαι insuper acquiro
παράκτιος, α, ον litoreus, a, um.
παρακυμάτιος, ον undulatus, a um.
παρακύπτω capite inclinato inspicio aliquid); despicio, aliquid; diligenter inspicio (aliquid)
***παρακώλυσις, ἡ** impeditio, -onis, θ.
***παρακωλύω** impedio, -ire.
***παραλαβή, ἡ** acceptio -onis θ.
***παραλάλημα, τό** deliratio, ionis, θ.
παραλαλέω -ῶ 1) = φλυαρῶ, nugor, -ari *2) νεοελ = παραληρῶ, deliro, -are.
παραλαμβάνω 1) accipio -epi, -eptum ere) aliquid. π ἀρχὴν accipio imperium. π τὴν πόλιν, accipio in deditionem (ἡ potestatem) urbem. 2)

μεταφ. = μανθάνω, ἀκούω τι, accipio, excipio aliquid. 3) π. τινά, adsumo (-mpsi, -mptum, -ere) aliquem. παραλαβὼν τοὺς φίλους ἀπέρχεται, adsumptis amicis proficiscitur. 4) π. ἐφ' ἑστίασιν, εἰς συμπόσιον, in convivium invito 5) παραλαβών τινα διδάσκω, in meam curam recipiens aliquem doceo.

παραλάμπω· a latere splendeo.

παραλανθάνω τινά lateo aliquem.

παραλεαίνω· levigo, -are.

παραλέγω absurda loquor. παραλέγομαι (= παραπλέω) γῆν, νῆσον, oram lego. insulam lego.

παραλείπω praetermitto, omitto (-isi, -issum, -ere), silentio praetereo, -ire, aliquid ἢ aliquem. τὰ παραλειπόμενα, paralipomena, -orum, οὐ.πλ.

παραλείφω illino, -ere

παράλειψις, ἡ· 1) praetermissio, omissio, -onis, θ. 2 σχ. ῥητ. praeteritio, praecisio, occupatio, onis, θ.

παραλελογισμένως absurde.

παραλ γω penultimus sum παραλήγων, penultimus a, um **ἡ παραλήγουσα**, penultima, -ae, θ.

παραληπτέος· accipiendus, a, um.

παραλήπτης, παραλήπτωρ, ὁ· acceptor -oris, ἀ.

παραληπτός, ή, όν· acceptabilis, e.

παραληρέω -ῶ deliro, -are.

παραλήρημα, τό deliramentum -i, οὐ

παραλήρησις ἡ· deliritas, -atis, θ. deliratio -onis, θ. delirium, i, οὐ.

παράληρος, ον delirus, a, um.

παράληψις, ἡ· acceptio, onis, θ. adsumptio, -onis, θ.

παραλία, ἡ regio maritima; loca maritima; litus, -oris, οὐ.

παράλιμνος, ον paludi adjacens.

παράλιον τό litus, -oris, οὐ. τὰ παράλια, ora maritima.

παράλιος α, ον = παραθαλάσσιος.

παραλιώτης, ὁ· incola orae maritimae.

παραλλαγή, ἡ· differentia -ae, θ. diversitas, -atis, θ

παράλλαγμα, τό vicissitudo, -inis, θ.

παράλλακτος, ον mutabilis, e.

παραλλάξ alternatim

παράλλαξις, ἡ 1) differentia, -ae, θ 2) declinatio. onis, θ 3) alternatio. -onis θ. 4) παράλλαξις φρενῶν, dementia, ae, θ.

παραλλάσσω· 1) π. τὴν πόλιν, τὸν ποταμόν, praeter urbem, praeter flumen praetereo. ὅθ praetereo, -ire. 2) declino -are; vito, -are 3) differo, discrepo, -are. ὅθ **παρηλλαγμένος, η ον** α discrepans. differens -ntis; permutatus, a, um.

παραλληλεπίπεδον, τό parallelepipedon

παραλληλεπίπεδος· parallelepipedus

παραλληλία, ἡ comparatio, onis, θ.

παραλληλίζω· comparo inter se; confero inter se.

παραλληλισμός, ὁ contentio collatio, comparatio rerum similium.

παραλληλόγραμμος, ον parallelogrammus, a, um. **παραλληλόγραμμον** ὑπον. σχῆμα), parallelogrammum.

παράλληλος ον· parallelus, a, um; aeque distans. Πλουτάρχου βίοι παράλληλοι, Plutarchi vitae parallelae. δύο δοκοὶ παράλληλοι, duo tigna paribus intervallis inter se distantia. οἱ παράλληλοι (δηλ. κύκλοι), circuli. ἡ παράλληλος (ὑπον. γραμ.) linea parallela. ἐκ παραλλήλου κεῖνται, (voces synonimae) juxta se positae sunt.

παραλλήλως 1) π. ἐκτεινόμενοι, paribus intervallis inter se distantes. 2 π. τίθενται ἢ κεῖνται = ἐκ παραλλήλου κεῖνται. ἰδὲ **παράλληλος**

παραλογίζομαι 1) male ratiocinor. *2) νεοελ. = μωραίνω, desipio, -ere.

παραλογισμός, ὁ 1) falsa rationatio. *2) νεοελ. stultitia, insipientia.

παράλογος ον 1) praeter rationem accidens; inopinatus, a, um; inexpectatus, a, um. 2) = ἄλογος, rationis non particeps, absurdus, a, um.

παραλόγως· 1) praeter rationem, inopinanter. *2) = ἀλόγως, absurde.

πάραλος, ον 1) = παράλιος 2) ἡ **Πάραλος** (ναῦς), Paralus (navis).

παραλούω juxta lavo. παραλούομαι, juxta ἢ una me lavo.

Παράλπιος, ὁ· Alpium incola.

παραλυγίζω obtorqueo, -ere

παραλυπέω-ῶ molesto, tristitiâ afficio (-eci) aliquem.

παραλύπησις, ἡ contristatio, -onis, θ.

παράλυπρος, ον sterilis, e

παράλυσις, (*παραλυσία), ἡ· resolutio, -onis, θ. debilitas, -atis, θ. paralysis, -is, θ.

παραλυτικός,ή,όν paralyticus a um
παράλυτος, ον· resolutus, a, um; qui paralysi laborat; paralyticus,a,um
παραλύω· 1) juxta solvo, dissolvo, -ere, aliquid. 2) = χαλῶ τι, resolvo, -ere, aliquid. 3) = ἀσθενῆ ποιῶ, debilito, -are, aliquem ἢ aliquid ὁ τρόμος παραλύει τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχήν, terror membra et animum debilitat. ὑπὸ τραυμάτων παραλελυμένος, vulnere debilitatus, ὅθ. **παραλελυμένος,η,ον,** debilis, e; paralysi laborans.
παραμείβω, παραμείβομαι· praetereo, -ire; praetervehor, -i, aliquid
παραμελέω -ῶ· negligo (-exi, -ectum, -ere) aliquid; neglectui est mihi aliquid. sperno, (sprevi, spretum, -ere) aliquem ἢ aliquid π. τοῦ βίου, neglego, nihili facio vitam **παραμελοῦμαι,** neglegor, -i; comtemptui sum. παραμεληθείς, παρημελημένος, neglectus, contemptus, a, um
***παραμέλησις, ἡ·** negelectus, -us, ἀ.
παραμένω· maneo, permaneo apud aliquem. ἀλλά μοι παραμείνατε τοσοῦτον χρόνον, apud me tandiu manete. ἐκείνοις ἐπὶ πλεῖστον παρεμεινεν ἡ ἀρχή, apud illos diu imperium permansit.
παραμέση χορδή· chorda secunda; paramese, -es, θ.
παράμεσος δάκτυλος· digitus medio proximus, anularis digitus.
παραμετρέω -ῶ τινί τι· ad mensuram alicujus rei exigo aliquid.
παραμήκης, ες· oblongus, a, um.
παραμηκύνω· extendo, -ere.
παραμιγνύω· admisceo, -ere.
παραμικρόν· propemodum.
παραμιλλάομαι-ῶμαι· aemulor, -ari.
παράμιλλος, ον· aemulans, -ntis.
παραμιμέομαι -οῦμαι· imitor, -ari.
παραμιμνήσκομαι· obiter memoro.
παραμισέω -ῶ· exodi
παραμονή, ἡ 1) constans permansio apud aliquem. 2) custodia, -ae, θ. †3) praecedens dies; profestum
παραμόνιμος, παράμονος, ον· perseverans, -ntis, durabilis, e
παραμορφόω -ῶ· 1) transformo, -are. *2 νεοελ. deformo -are; alicui formam adimo; turpo, foedo, -are
***παραμόρφωσις,ἡ** deformatio,-onis,θ
παράμουσος, ον· dissonus, a, um.
παραμυθέομαι -οῦμαι· consolor, -ari, aliquem. παραμ. τὴν λύπην σου, consolor dolorem tuum.
παραμυθητής, ὁ· consolator -oris ἀ.
παραμυθητικός, ή, όν consolatorius, a, um; consolabilis, e
παραμυθητικῶς consolatorie.
παραμυθία, ἡ· consolatio, -onis θ.
παραμύθιον, τό· 1 = παρηγορία solatium, -i, οὐ. solamentum -i, οὐ. μικρὸν παραμύθιον, solatiolum ii. οὐ. 2) νεοελ fabula, -ae, θ. commentum, -i οὐ. εἶνε παραμύθια! nugae!
παραμυκάομαι -ῶμαι admugio.
παραναβαίνω· juxta adscendo.
παραναγιγνώσκω· una cum alio lego (conferendi causa).
παραναγκαζω vim adfero
παραναλίσκω praeter destinatum impendo; perperam consumo aliquid
παρανάλωμα, τό 1 sumptus supervacaneus. *2) νεοελ. ἔγεινε παρανάλωμα τοῦ πυρός, flammis absumptus a, um) est
παρανατέλλω· juxta orior.
παρανέμω· juxta pasco.
παρανέχω, παρανίσχω· extrinsecus adtollo; juxta adtollo.
παρανέω· juxta nato.
παρανήτη (χορδή)· paranete, -es,θ.
παρανήχομαι· nato juxta.
παρανθέω -ῶ defloresco, -ere.
παρανικάω -ῶ devinco, -ere.
παρανίστημι erigo, -ere. **παρανίσταμαι,** erigor, -i; surgo, -ere.
παρανοέω -ῶ 1) extra mentem sum demens sum. 2) perperam intellego aliquid.
***παρανόησις, ἡ** opinio falsa: error, -oris, ἀ. ἐκ παρανοήσεως, per errorem.
παράνοια, ἡ dementia, -ae, θ
παρανοίγνυμι καὶ **παρανοίγω·** sensim aperio; paullum aperio.
παρανομέω -ῶ· contra leges ἢ contra jus ἢ contra aequum facio; legi contrarium facio.
παρανόμημα τό· legi contrarium; peccatum, delictum, flagitium scelus.
παρανομία ἡ transgressio legis; nequitia peccatum, injuria, flagitium
παράνομος, ον contra leges faciens ἢ factus; lege vetitus, a um legibus repugnans; injustus, improbus, a, um, illicitus a, um. παράνομα, quae contra leges (contra jus et ae-

quum) fiunt. παράνομα γράφω. rogationem ad populum fero legibus contrariam. παρανόμων γραφή. accusatio ob rogationem adversus legum interdicta promulgatam.

παρανόμως contra leges ἢ legem; praeter jus et aequum; illicite.

παρανυκτερεύω· pernocto apud.

παρανύμφιος, παράνυμφος, ὁ paranymphus, -i, ἁ ἡ *παράνυμφος,* pronuba, paranympha -ae, θ.

**παραξενεύομαι* miror, -ari

παράξενος, ον· peregrinus, a, um; novus, a, um; inusitatus, a, um. *2) νεοελ. mirus, a, um; mirandus,a,um.

παραξέω adrado, -ere.

παράξηρος, ον· aridus, a, um

παραξιφίδιον,τό, παραξιφίς,ἡ pugio praeter gladium.

παραξόνιον, τό clavus inditus axi

παραξύνεσις κτλ. ἴδε *παρασύν-* κτλ.

παραξύω adrado -ere

παραπαιδεύω· insuper doceo.

*παραπαίζω·*1) adludo, ere *2) νεοελ. multum ludo

παραπαιόντως desipienter.

παράπαιστος,ον desipiens; delirus

παραπαίω 1) secus ferio ἢ pulso. 2) π. τινός, aberro, excido (-ere aliqua re (τῆς ἀληθείας veritate) 3) ἀπολ. = μωραίνω. desipio, -ere; deliro -are. ὁ παραπαίων, desipiens; delirus.

παράπαν (συνήθ. ἔναρθ.) *τὸ παράπαν,* in universum; genere toto; omnino; prorsus. οὐ τὸ παράπαν, omnino non nullo modo

παραπειθω 1) persuadendo flecto et permoveo aliquem. 2) falsum persuadeo alicui; falsa persuasione decipio aliquem.

παραπειστικός, ή, όν· 1) persuasorius, a, um. *2) νομικ. παραπειστικαὶ ἐρωτήσεις interrogationes (quaestiones) captiosae ἢ fallaces.

**παραπειστικῶς·* captiose.

παραπελεκάω -ῶ· dedolo, -are.

παραπέμπω 1) = παρατρέχω, παραλείπω, praetermitto, omitto, -ere, aliquid. π. τὴν οἰκειότητα. praetermitto familiaritatem 2) transmitto aliquo mitto. adveho aliquid (σῖτον εἰς Ἀθήνας, frumentum Athenas) 3) = προπέμπω, deduco -xi aliquem; comitor ἢ prosequor aliquem (mortuum). *4) νεοελ. α) π. τινὰ ἢ τι εἰς τινα ἢ εἴς τι. transmitto dimitto defero aliquem ἢ aliquid ad aliquem ἢ aliquo. β) π. εἰς χωρίον συγγραφέως, locum profero, commemoro. π. εἰς τὸν Πλάτωνα Platonem refero.

παραπετάννυμι obtendo -ere.

παραπέτασμα, τό velum, -i, οὐ. auleum, -ii, οὐ μετφ praetextum.

παραπέτομαι,παραπετάομαι-ῶμαι· praetervolo, -are

παράπηγμα, τό 1) ἀστρονομ. parapegma, -atis, οὐ. *2) νεοελ. pergula, -ae, θ. tabernula, -ae, θ

παραπήγνυμι a latere figo; juxta defigo ἢ depango. μέσ. adhaereo,-ere.

παραπηδάω -ῶ saltu praetereo.

παραπιέζω comprimo -ere.

παραπικραίνω 1) exacerbo, -are. *2) magnum alicui dolorem afficio.

**παραπίνω* multum bibo poto.

παραπίμπρημι aduro, -ere.

παραπίπτω 1) juxta cado; incido; -ere.prolabor -i ὅθ. νεοελ. = ἀπόλλυμαι, amittor non praesto sum ad manum ἡ ἐπιστολὴ παρέπεσεν, epistola amissa est 2) παραπίπτω τῆς ὁδοῦ, a via declino. μετφ. π. τῆς ἀληθείας, aberro a veritate 3) accido evenio, incido: καιρὸς παρέπεσεν occasio incidit ὅθ. ὁ παραπεσών, quivis

παραπιστεύω· 1) confido, -ere *2) νεοελ. δὲν τὸ παραπιστεύω,dubito de re.

παραπλάγιος,ον· paulum obliquus.

παραπλανάω -ῶ· aberrare facio; in errorem induco aliquem παρεπλανήθη, in errorem inductus est.

παραπλάσσω transformo, -are.

παράπλεγμα, τό textum stores.

παράπλειος ον· pene plenus

παραπλέκω attexo, contexo, -ere.

παραπλευρίδια, τά lateraria arma.

παράπλευρος ον laterarius a um

παραπλευστέος praeternavigandus.

παραπλέω τι ἢ παρά τι· praeternavigo (-are) aliquid, navi praetervehor ἢ ἀπλ. praetervehor (-vectus sum) τὰς ἀκτὰς παραπλέων, litora praetervehens.

παραπληγία, ἡ· levis sideratio.

παραπληγικός, παραπληκτικός, ή, όν· leviter sideratus a um.

παράπληκτος,ον παραπλήξ· mente captus; delirus, insanus, a, um.

παραπληξία,ἡ amentia insania, -ae
παραπληρόω -ῶ· superaddo. -ere
παραπλήρωμα, τό quod superadditur; complementum, -i, οὐ. particula expletiva.
παραπληρωματικός, ή, όν· expletivus, a. um.
παραπληρωματικῶς· expletive.
παραπλήρωσις,ἡ expletio, -onis,θ
παραπλήσιος, ον similis, e (alicui). ὁ πίθηκος παραπλήσιος τῷ ἀνθρώπῳ ἐστί, simia similis homini est. τὰ ἤθη ἀλλήλοις παραπλήσιοι, moribus inter se similes. παραπλήσιος καὶ ὅμοιος, par et similis, par similisque. παραπλήσιοί εἰσίν, ὡς εἰ, similes sunt, tanquam si.
παραπλησίως·similiter; eodem prope modo. π. ἀγωνίζεσθαι, aequo Marte. π. ὡς εἰ, similiter ac si.
παραπλήσσω καὶ **παραπλήττω** (ἐπὶ μουσ. ὀργ.) perperam pulso. **παραπλήττομαι,** mente procellor; amens fio ὅθ. παραπεπληγμένος, insanus.
παραπλοκή, ἡ· consertio, -onis, θ.
παράπλοος -ους, ὁ· praeternavigatio, -onis, θ. ἐν τῷ παράπλῳ, praetervehentes. καλῶς ἐν παράπλῳ κεῖται, commode sita est in trajectu (Italiae) ἐπίθ. παράπλους ναῦς, navis aliam comitans.
παραποδίζω impedio, -ire.
παραποδισμός· impeditio, -onis. θ.
παραποιέω -ῶ· facio ad similitudinem alicujus. ὅθ imitor. falso adsimulo, adultero, -are falsifico, are; παραποιηθεῖσα σφραγίς,signum adulteratum
παραποίησις, ἡ falsa adsimulatio; imitatio furtiva alicujus rei; adulteratio, onis, θ.
παραπολαύω· 1) obiter fructum accipio. 2) obiter damnum accipio.
παραπόλλυμι male perdo **παραπόλλυμαι,** male pereo
παραπολύ multo; nimie
παραπομπή. ἡ· 1) comitatus, -us, ἀ. 2) transvectio, advectio, onis, θ. 3) π. εἰς συγγραφέα, locus laudatus ποιεῖται κατάχρησιν παραπομπῶν, abutitur locis laudatis.
***παραπονέομαι -οῦμαι·** queror conqueror (-questus sum) de ῆ quod.
***παράπονον, τό·** querela, -ae, θ querimonia, -ae, θ.

παραπομπός ναῦς· navis comes. navis praesidiaria ὁ παραπομπός, deductor, -oris, ἀ.
παραπόντιος, ον ad mare situs.
παραπορεύομαι· adambulo, -are; praetereo, -ire (aliquid).
παραποτάμιος, α. ον· 1) ad fluvium situs, a, um. 2) περὶ κατοίκ. amnicola, -ae, θ.
παραπόταμον, παραποτάμιον, τό· confluens, -ntis, ἀ.
παραπράσσω καὶ **παραπράττω·** 1) praeter jussa facio; perperam ago. 2) censum indebitum exigo.
παραπρεσβεία, ἡ male gesta legatio; male obita legatio.
παραπρεσβεύω,παραπρεσβεύομαι· legationem male gero; male obeo legationem
παραπροθεσμία, ἡ· temporis praefiniti negligentia.
παράπταισμα, τό· peccatum, -i,οὐ.
παραπταίω erro pecco, -are.
παράπτομαι· obiter tango
παράπτωμα τό· lapsus, us, ἀ. erratum -i, οὐ. delictum, i. οὐ.
παράπτωσις, ἡ· 1) lapsus -us, π. καθήκοντος aberratio ab officio 2) π. τόπου. situs loci extra viam
παραπύλη, παραπυλίς, ἡ, παραπύλιον, τό· portula juxta portam majorem portella, -ae, θ.
παράπυξος, ον buxo similis.
παραπωμάζω operculo claudo.
παραρέσκω· magnam alicui delectationem affero; multum delecto aliquem
παραρθρόω -ῶ luxo, -are.
παράρθρημα, τό luxatura, -ae, θ. luxatio. -onis, θ.
παραριθμέω -ῶ 1) adnumero (alicui aliquid). 2 π. τοὺς λόγους, ennumero orationes. 3 falso numero.
παραρκέω -ῶ sufficio, -ere.
παραρπάζω· abripio -ere.
παραρραθυμέω -ῶ· negligens sum; negligenter ago
παραρραίνω· leviter adspergo.
παραρράπτω· adsuo, -ere
παραρρέγχω simulo dormientem.
παραρρέω 1 π. παρά τι praeterfluo aliquid praetereo aliquid παρὰ τὰς ὄχθας ποταμοὶ παραρρέουσι ripas flumina praetereunt. παρὰ τὸν νεῶν

ποταμὸς παραρρεῖ, templum flumen praeterfluit 2) defluo, -ere. ὅτῳ μὴ παραρρύῃ ἡ χιών, in quem, quae inciderat nix, non defluxerat. 3) εἴ τις λόγος παρερρύη, si quis oratio incidit. λόγοι παρερρυήκασι ψευδεῖς, falsae orationes adfluxerunt.

παραρρήγνυμι dirumpo, -ere.

παράρρηξις, ἡ diruptio -onis, θ.

παράρρησις, ἡ prava elocutio.

παραρρίπτω projicio, -ere.

παράρρυθμος,ον rythmo repugnans

παραρρύθμως inconcinne.

παράρρυμα (συνηθ.) ***παραρρύματα*** cilicia, storeae plutei.

παραρρυπόω -ῶ adlino, -ere.

παραρτάω-ῶ ex cingulo suspendo aliquid (ensem). παραρτῶμαι μάχαιραν. ξίφος. succingo (ὑπον. mihi) gladium. ensem.

παράρτημα, τό adpendix, -icis θ. additamentum, -i, οὐ. *π. ἐφημερίδος, supplementum diarii.

παραρτύω instruo, -ere.

παρασάγγης, ὁ parasanga, -ae, ἀ.

παρασαλεύω leviter concutio.

παρασάττω insuper refarcio.

παράσειον ἱστοῦ supparum, -i, οὐ.

παράσειρος ἵππος equus funalis.

παράσεισμα, τό consussio corporis.

παρασείω τὰς χεῖρας manus concutio (ut cursum adjuvem).

παρασημαίνω perperam signo παρασεσημασμένος, perperam signatus, adulterinus (numus).

παρασημαντική, ἡ ars notandi.

παρασημασία, ἡ laus, udis, θ.

παρασημεῖον, τό falsum signum.

παράσημον, τό insigne, -is, οὐ. τὰ παράσημα, insignia, -ium, πλ.

παράσημος ον insignis, e.

παρασιτέω -ῶ parasitor, -ari.

παρασιτία, ἡ parasitatio, onis, θ.

παρασιτικός,ή,όν parasiticus,a um.

παράσιτος, ὁ parasitus, -i, ἀ. ἡ ***παράσιτος***, parasita, -ae ἀ. θ.

παρασιωπάω -ῶ silentio praetereo; dicere praetereo; praetervehor (aliquid); reticeo (aliquid).

παρασιώπησις, ἡ reticentia, -ae, θ. parasiopesis, -is, θ.

παρασκευάζω τι· paro, comparo, -are, aliquid. π. συμπόσιον, paro convivium. παρασκευάζομαι ὡς μαχούμενος, me paro proelio, ad proelium, ad pugnandum. παρασκευάζομαι ἐπί τινα, paro bellum alicui. παρασκευάζομαι πρὸς πορείαν me comparo ad iter ***παρεσκευασμένος,η,ον*** paratus, a, um. παρασκευάζομαί τι, mihi aliquid comparo ἢ ἁπλ aliquid comparo.

παρασκευαστής, ὁ praeparator, ἀ.

παρασκευαστικός praeparatorius.

παρασκευή, ἡ 1 paratio, -onis, θ. praeparatio, -onis, θ. paratus, -us, ἀ. μετὰ παρασκευῆς, parate †2) dies ante sabbatum; parasceve -es θ ἡ μεγάλη παρασκευή, dies crucifixi Domini

παρασκήνια, τά 1) aditus ad scenam tendens; *2 postscenia, orum.

παρασκηνόω -ῶ juxta tentorium figo. π. μετά τινος, coeno, convivor.

παρασκιρτάω -ῶ laetitiâ exsulto.

παρασκοπέω-ῶ 1) π. τι, perperam intelligo aliquid. 2) π. τινά, oculos conjicio in aliquem.

παρασκώπτω τινά ἤ τι· clam ludo aliquem ἢ aliquid

παρασοβέω -ῶ παρὰ τὸ δωμάτιον· fastose praetereo conclave.

παρασοφίζομαι τὸν ἰατρόν· videri volo sapere supra medicum

παρασπασμός, ὁ avulsio, onis, θ.

παρασπάω -ῶ avello, -ere. παρασπῶμαί τινά τινος, avello aliquem a fide alicujus

παρασπείρω semino juxta; aspergo seminis aliquid. παρεσπαρμένος, η, ον, consertus, insertus, a, um.

παρασπίζω a latere stans clypeo munitus pugno pro aliquo; defendo aliquem

παρασπιστής, ὁ defensor, -oris, ἀ.

παρασπονδέω -ῶ foedus rumpo (violo, solvo).

παρασπόνδημα foedus violatum.

παρασπόνδησις,ἡ foederis violatio.

παρασπονδητής,ὁ violator foederis

παράσπονδος, ον foedifragus, a, um, contra foederis jura factus, a,um.

παρασπόνδως contra foedus.

παραστάζω leniter instillo

παραστάς, ἡ postis; parastada.

παράστασις, ἡ 1 exhibitio, -onis, θ. repraesentatio, -onis, θ 2) π. ψυχῆς, animi praesentia, audacia -ae, θ. 3) = ἐξορία exsilium, -ii, οὐ. *4, νεοελ. α) π. ἐν θεάτρῳ, spectaculum)

-ί, οῦ. 5) π. πρεσβευτοῦ, monitio, admonitio legatoris.

παραστατέω -ῶ a latere sto, adsisto. sto juxta aliquem auxilior, -ari

παραστάτης, ὁ qui juxta aliquem stat: auxiliator, -oris, ἀ socius -i. ἀ. parastata, -ae, ἀ.

παραστατικός, ή, όν 1) exhibitivus, a, um; repraesentaneus, a, um 2) animosus, a, um; fortis e; intrepidus, a, um.

παραστατικῶς praesenti animo; intrepido animo.

παραστάτις, ἡ auxiliatrix, -icis, θ.

παράστημα ψυχῆς animi praesentia; audacia, -ae, θ.

παραστιχίδιον, τό, παραστιχίς, ἡ capitis et primae versuum literae; parastichis -idis, θ.

παραστορέννυμι adsterno, -are

παραστοχάζομαι a scopo aberro.

παραστρατεύομαι exercitum sequor

παραστρατηγέω -ῶ imperatoris adsessor sum et collega.

*παραστρατίζω de recta via declino

παραστρατοπεδεύω καὶ -ομαι castra juxta ἢ ex adverso metor.

παραστρέφω distorqueo, -ere.

παραστρόγγυλος fere rotundus.

παρασυγγραφέω -ῶ contra syngrapham facio

παρασυγγραφή, ἡ syngraphae violata fides.

παρασυγχέω perperam misceo.

παρασυλλέγομαι colligo -ere

παρασυμβάλλω =συγκρίνω comparo

παρασύμβαμα, τό casus fortuitus

παρασύμπτωμα τό symptôma secundarium.

παρασυνάγω illicitos conventus agito

παρασυναγωγή, παρασύναξις ἡ illicitus conventus; parasynaxis

παρασύνθεσις, ἡ formatio vocabuli ex composito.

παρασύνθετον, τό vocabulum a composito ductum

παρασύρω traho, -ere; rapio, -ere aufero, -erre, aliquid· οἱ ποταμοὶ τὸ ἐνιστάμενον παρασύρουσι flumina omnia obstantia trahunt. auferunt. παρασύρομαι, ferror ducor, abstrahor -i

παρασφαλίζω sera confirmo.

παρασφάλλω errare facio.

παρασφίγγω adstringo (-inxi, ictum, -ere) aliquem ἢ aliquid

παρασφραγίζω falsum sigillum facio; falsifico -are

παρασφράγισις, παρασφραγισμός adulteratio signi

παρασχηματίζω figuram depravo.

παρασχίζω findo, diffindo. -ere.

παράταξις, ἡ 1) acies instructa; acies, -ei, θ ἡ ἐκ παρατάξεως μάχη, proelium quod acie instructa committitur. ἐκ παρατάξεως μάχομαι certo collectis signis 2 μετφ. concertatio, contentio, -onis, θ. 3) νεοελλ. ἐν πομπῇ καὶ παρατάξει, magna cum pompa.

παράτασις, ἡ extensio -onis. θ. porrectio, -onis θ. productio, -onis, θ.

παρατάσσω καὶ παρατάττω τὸν στρατὸν aciem instruo (-xi -ctum, -ere) ἢ compono -sui, -itum, ere); copias instruo παρατάσσομαι καὶ παρατάττομαι εἰς μάχην in aciem, in proelium instruor. ὁ παρατεταγμένος στρατός, exercitus instructus

παρατατικός (χρ. imperfectum.

παρατείνω 1) = ἐκτείνω, protendo, -ere aliquid; porrigo, -ere, aliquid. π. τὴν φάλαγγα, aciem porrigo. ὁ τόπος παρατείνεται, locus porrigitur. 2) = ἀναβάλλομαι. produco, -ere παρατείνω τινά produco aliquem 3) = μηκύνω, prorogo -are; protraho, -ere, aliquid π. τὸν βίον. τὴν ἀρχήν, prorogo vitam, imperium. παρατείνω τὸν χρόνον prorogo tempus

παρατειχίζω murum exstruo juxta.

παρατείχισμα τό murus juxta aliquem locum exstructus

παρατεκταίνω machinando addo.

παρατελευταῖος penultimus a, um.

παρατέμνω juxta praecido.

παρατεταγμένως acie instructa.

παρατηρέω -ῶ 1) observo, -are, aliquem ἢ aliquid; observito -are, aliquid. *2) νεοελλ. adspicio intueror aliquid τί παρατηρεῖτε τόσον προσεκτικῶς, quid tam adtente adspicitis?

παρατήρησις, ἡ observatio. -onis, θ. animadversio. -onis, θ

παρατηρητέον observandum, animadverdum (est).

παρατηρητής, ὁ observator. -oris, ἀ animadversor, -oris, ἀ speculator, -oris, ἀ. π. τῆς φύσεως, speculator

venatorque naturae *λεπτός. ἀνοιδής ποσότης τῆς. homo acutus. perspicax
παρατηρητικός. ἡ όν diligens in observando. qui observationibus so let uti *παρατηρητικὸν πνεῦμα. ingenium acutum *. ὑπὸ τὸ παρατηρητικὸν facultas observandi. animadvertendi ἡ spe ul ndi
*παρατηρητικότης.ἡ – παρατηρητικόν
παρατίθημι 1 adpono -sui, -situm -ere aliquid alicui π. τινὶ σῖτον, δεῖπνον adpono alicui cibum, coenam παθητ παρατίθεμαι adponor. δθ α παρατιθέμενα (= τὰ ἐδέσματα) fercula, -orum. οὐ. πλ. ἀλλά: τράπεζαν περσικὴν παρετίθετο mensam Persicam sibi adponi jubebat 2 συνήθ το μ σ. = παρακατατίθεμαι. depono aliquid apud aliquem δθ commendo. -are π. ἡμᾶς τῷ Θε Deo vos commendo παρέθεντο αὐτοὺς τῷ Κυρίῳ, Domino illos commendarunt 3 = εκτίθεμαι. ἐξηγοῦμαι. expono explico aliquid. 4 παρατίθεμαι τῷ λόγῳ, cito. adlego. adfero παρατιθέμενος τὸ ἐκ νεφελῶν Ἀριστοφάνους, adferens ex Aristophanis nubibus, citans adlegans 5 = παραβάλλω, συγκρίνω, confero, comparo
παρατίλλω depilo -are
παρατιλμός, ὁ. παράτιλσις. ἡ pilorum evulsio; depilatio. -onis, θ.
παράτιλτος,ον pilis privatus a, um.
παρατίλτρια, ἡ depilatrix. -icis,θ.
παρατιμάω -ῶ honorare negligo
παρατμίζω· undique fumigo
παρατολμάω -ῶ audax sum.
παράτολμος, ον audax, -acis; temerarius a um
*παρατόλμως· temere; audacter.
*παρατονέω ῶ absurde cano.
*παρατονία. ἡ absurdus sonus.
*παράτονος, ον absurde canens.
παρατόξευσις, ἡ jaculatio irrita
παράτοπος, ον inconveniens ntis
παρατράγῳδος, ον 1 nimius tragicus a. um. παρατράγῳδα α vitiose tragica *6) νεοελ indecentia; inconvenientia; absurda
παρατρέπω diverto, deflecto, -ere; a solita via averto aliquid) παρατρέψας τὸ ὕδωρ. aversa et deflexa alio aqua. δθ = muto, immuto, -are. aliquid μέσ. παρατρέπομαι τοῦ λόγου, ab hoc sermone digredior π. εἰς Τένεδον. obiter digredior in Tenedum.
παρατρέφω alo et educo juxta; nutrio praeter
παρατρέχω (παρέδραμον) 1 a latere curro. praetercurro, -ere 2) π. τινά. cursu vinco aliquem δθ supero -are 2) παραλείπω, praetereo -ii, -ire) aliquid.
παρατριβή. ἡ attritus. -us, ἀ.
παρατρίβω attero. conterο, -ere.
παράτριψις, ἡ attritus. us,
παρατροπή ἡ deflexio. -onis θ. aberratio -onis, θ digressio. onis, θ.
παράτροπος, ον· aversus a recto
παρατροχάζω juxta curro.
παρατρώγω· abrodo ere comedo (-edi, -ere. *2) νεοελ nimis edo (edi, -ere.
παρατυγχάνω (παρέτυχον) obvius fio; intervenio -ire; adsum, esse. intersum, esse. ὁ παρατυχών, quivis obvius qui forte adest σὺν τοῖς παρατυχοῦσιν ἱππόταις, cum equitibus qui forte aderant. ἐπὶ π..α.. τ παρατυχόντα. quae forte in manus veniunt παρατυχόν. ἐκ τοῦ παρατυχόντος, ..πὸ statim subito. ex tempore.
*παρατυπία, ἡ· vitium formulae
παράτυπος. ον· perperam signatus, adulterinus. a, um.
παρατυπόω -ῶ perperam formo.
παρατύπωσις ἡ falsa expressio.
παραυγάζομαι ὑπὸ τοῦ ἡλίου solis luce illustor.
παραύλιον, τό vestibulum. -i, οὐ.
πάραυλος, ον absonus, a. um
παραύξησις. ἡ incrementum, -i, οὐ
*παραυτα· statim
παραυτίκα confestim.
παραυχενίζω collum recido.
παραυχένιος, ον· collo adaptatus.
παραύχησις, ἡ gloriatio. onis θ.
παραφαίνω 1 e propinquo ostendo. -ere; 2) praeluceo, -ere. 3) μεσ. in conspectum venio
παραφαίρεσις ἡ ademptio, -onis,θ.
παραφανίζω aboleo. -ere.
1.παράφασις. ἡ adhortatio. incitatio -onis. θ consolatio, -onis θ.
2 παράφασις. ἡ imago pone speculum apparens
παράφερνα. τά· dotalia dona dona praeter dotem; parapherna.

παραφέρω· 1) in medium affero, profero, -erre; in mensam affero. 2) a recta via abduco, in mentis errorem implico aliquem ὅθ. *νεοελ. ὁ θυμὸς παραφέρει αὐτόν, ira ejus mentem alienat. 3) παραφέρομαι. α) in medium afferor; in mensam afferor. ὅθ. τὰ παραφερόμενα, fercula, -orum, οὐ. πλ. β) perperam agor, perperam moveor. γ) rapior. abripior, -i. παρενεχθέντες ἀπώλοντο, vi fluminis ablati perierunt. δ) mente alienor; deliro, -are. ὅθ. vehementer irascor.

παραφεύγω· praeterfugio, -ere

παραφθάνω· 1) praevenio, -ire, aliquem. *2) νεοελ. παραφθάνει (τριτοπρ.), superest.

παραφθέγγομαι· 1) vocem incocinnam edo. ὅθ. = ad rem non pertinentia loquor, non concinne respondeo 2) = ὑποκρούω τινί, interpello aliquem.

παράφθεγμα, τό· responsum inconcinnum et minime consentaneum.

παραφθείρω· corrumpo, -ere.

παραφθορά, ἡ· corruptio, -onis θ.

παράφθορος, ον· corruptus, a, um.

παραφίημι· omitto (aliquid).

παραφορά, ἡ· 1) insania, -ae, θ. *2) iracundia vehementior.

παράφορος ον· 1) insanus, a, um; animi impos; *2) praeceps in iram; iracundus, a, um; sui impotens.

παραφορτίζομαι· oneri addo.

παραφόρως· insane; furiose.

παράφραγμα, τό sepimentum, -i, οὐ.

παραφράζω· per paraphrasim explico; eodem sermone latius explico (aliquid).

παράφρασις, ἡ· paraphrasis, -is, θ. explicatior elocutio

παραφράσσω obsepio, -ire.

παραφραστής ὁ paraphrastes, -ae, ἀ. qui paraphrasi utitur

παραφρονέω -ῶ· sum demens; desipio, (-ui -ere); deliro -avi, -are; insanio (-ii, -ire). παρεφρόνησεν ἐξ ἔρωτος. amore ἢ ex amore insaniit, demens fuit.

παραφρόνησις, παραφροσύνη, ἡ amentia, -ae, θ. dementia -ae, θ. delirium, -ii, οὐ. insania. -ae, θ.

παραφρόνιμος, ον· desipiens, -ntis.

παράφρων, ον· amens ἢ demens, -ntis, θ. delirans, -ntis

παραφυάς, ἡ· stolo. -onis, ἀ.

παραφυκισμός ὁ· fucatio, -onis, θ.

παραφύλαγμα, τό· observatio. -onis, θ

παραφυλακή, ἡ observatio, -onis, θ. observantia. -ae, θ praesidium, -ii. οὐ. custodia. -ae. θ.

παραφυλακτέον· observandum est.

παραφύλαξ, ὁ· custos. -odis, ἀ

παραφύλαξις, ἡ· observantia -ae, θ.

παραφυλάσσω καὶ παραφυλάττω observo, -are. παραφυλάξας καιρὸν ἐπιτήδειον, tempore idoneo observato.

παραφυλλίς, ἡ virgultum, -i, οὐ.

παραφυσάω -ῶ inflo, -are.

παραφυτεύω· juxta sero

παράφυτος, ον juxta consitus.

παραφύω genero juxta. παραφύομαι, pullulo juxta; adnascor, -i.

παραφωνέω ῶ· 1) adclamo, -are. *2) absurde cano

παραφωνία, ἡ· vocis absurditas; cantûs adsurditas.

παράφωνος, ον· absonus, a, um.

*παραφώνως· absone.

παραφωτισμός, ὁ· luminis diffusio falsa.

παραχαλάω -ῶ· relaxo, -are.

παραχαλκεύω· cudendo addo.

παραχάραγμα, τό· 1) adulterinus numus. 2) signum adulterinum.

παραχαράκτης, ὁ· falsus monetarius; adulterator, -oris ἀ.

παραχαράσσω καὶ παραχαράττω perperam signo, adultero, -are. παρακεχαραγμένος, adulterinus, a um.

παραχειμάζω· hiemo, hiberno, -are.

παραχειμασία, ἡ· hiematio, -onis, θ.

παραχέω· adfundo, -ere.

παραχορδίζω aberro a chorda; pecco, -are; discrepo, -are.

παράχορδος, ον· aberrans a chorda; absonus, a, um; absurdus, a, um.

παραχορεύω· 1) choreas agito. *2) νεοελ nimis salto.

παραχορηγέω -ῶ suppedio, -ire.

παραχράομαι -ῶμαι perperam utor ἢ abutor (aliqua re).

παραχρῆμα· confestim.

παράχρησις, ἡ· abusus, -us, ἀ.

παράχρους. παράχρωμος decolor.

παραχρωννύω· perperam coloro.

παράχρωσις (μουσ.) coloratio.

παράχυσις, ἡ· adfusio, -onis, θ.

παραχύτης, ὁ· balneatorius minister.

παράχωμα, τό· agger, -eris, ά.
παραχωρέω-ῶ cedo, concedo (-ssi, -essum) ere aliquid alicui. παραχωρῶ τινι τῆς ἡγεμονίας, concedo alicui principatum παραχωρῶ σοι τῆς κτήσεως, cedo tibi possessione. π. τῆς οὐσίας, τῶν ὄντων, cedo bonis meis, π. σοι πάντων, tibi in omnibus cedo. παραχωρῶ τινὶ τῆς ὁδοῦ, cedo alicui viâ, decedo alicui de via
παραχώρησις, ἡ· cessio, -onis. θ. μετφ †κατὰ θείαν παραχώρησιν, Dei beneficio.
παραχωρητέον· cedendum est.
παραχωρητικός· qui facile cedit
παραψάλλω τὴν νευράν· leviter pulso nervum.
παράψαυσις, ἡ· levis tactio.
παραψαύω leviter adtingo.
παραψελλίζω balbutio, -ire.
παραψεύδομαί τι fallo aliquid.
παραψήχω· detorgeo, -ere.
παραψυχή, ἡ· recreatio, -onis. θ.
παραψύχομαι· reficio, -ere.
παρδάλειος,ον·καὶ **παρδάλεος,α,ον**· pantherinus,a,um. ἡ **παρδαλῆ**, (ὑπον. δοράι),pellis pardalis; pellis pantherina
πάρδαλις, ἡ pardalis, -is. θ
παρδαλώδης, ες pantherinus,a,um.
παρδαλωτός (*παρδαλός), ή, όν· varius, a, um (ut pardalis); versicolor, -oris
πάρδος (πάρδαλος), ὁ· pardus,-i,ά
παρέγγραπτος, παρέγγραφος, ον· falso inscriptus ἢ adscriptus, a, um; παρέγγραφος, πολίτης, factitius civis. π. εὔνοια, falsa gratia.
παρεγγράφω 1) adscribo,-ere, aliquid. 2) falso adscribo (aliquem).
παρεγγυάω -ῶ 1) π. τινί τι, trado alicui aliquid. 2) = παραγγέλλω (ἐπὶ στρατ. jubeo, mando alicui aliquid. 3) = προτρέπω, moneo, adhortor.
παρεγγύη, παρεγγύησις, ἡ adhortatio,-onis, θ edictio, -onis, θ.
παρεγκάθημαι· inter alios sedeo.
παρέγκειμαι· interjectus ἢ interpositus sum.
παρεγκεφαλίς, ἡ· cerebellum,-i,ού.
παρεγκλίνω· paululum in latus inclino ἢ declino.
παρέγκλισις, ἡ· inclinatio in latus
παρεγχέω· juxta infundo (aliquid); superinfundo (aliquid).

παρέγχυσις, ἡ· suffusio, -onis, θ.
παρεδρευτής, ὁ adsessor, oris, ά.
παρεδρεύω adsideo, -ere.
παρεδρία, ἡ· munus adsessoris.
πάρεδρος, ὁ· adsessor, -oris, ά.
παρέδυν· irrepsi.
παρειά, ἡ gena, -ae, θ mala, -ae, θ. ἰσχναὶ παρειαί, macilentae malae.
παρεῖδον· ἴδε **παραβλέπω**.
παρείκω· cedo, -ere. ἀπροσ. παρείκει μοι, licet mihi.
1.**πάρειμι**· 1) adsum, -esse; αὐτὸς πάρειμι, adsum praesens. πάρεστι ἐν τῇ δίκῃ adest in judicium. παρών, praesens. παρόντος τοῦ καθηγητοῦ, praesente professore· ἐν τῷ παρόντι, praesenti tempori, in praesenti εἰς τὸ παρόν, in, ad praesens. τὰ παρόντα, res praesentiae. 2) praesto sum τὰ ἐπιτήδεια τῷ στρατῷ πάρεστι, commeatus exercitui praesto est. παρόντα αὐτὸν ὁρῶ, eum praesto video.
2.**πάρειμι** (παρέρχομαι)· praetereo, -ire, aliquid. ἴδε **παρέρχομαι**.
παρεισάγω· 1) insinuo,-are, aliquid; clam introduco aliquid ἢ aliquem. ὁ παρεισάγων, insinuator, -oris, ά. 2) induco, -ere, aliquid 3) π. τινὰ στρατηγόν, induco, describo aliquem imperatorem. 4) induco loquentem 5) **παρεισάγομαι**, clam me insinuo; clam introducor, -i; irrêpo ἢ obrêpo.
παρεισαγωγή, ἡ· obreptio, -onis, θ.
παρείσακτος,ον· clam introductus, a, um; irreptitius, a, um, adventitius, a um. παρείσακτον, peregrinum et insolitum.
παρεισβάλλω· latenter invado.
παρεισγραφή, ἡ· falsa inscriptio.
παρείσδυσις, ἡ irreptio, -onis, θ.
παρεισδύω, παρεισδύομαι (ἀόρ. **παρεισέδυν**) irrêpo (-psi, -ptum -ere) in aliquid. ἄνθρωποί τινες παρεισέδυσαν, quidam homines irrepserunt, clam se insinuerunt.
παρεισέρχομαι· irrêpo (-psi, -ere) in aliquid, εἰς τὸ στρατόπεδον in castra, ἐντὸς τῶν τειχῶν intra moenia).
παρεισκομίζω· clam infero.
παρεισπέμπω clam immitto.
παρεισπίπτω· irrumpo, hostiliter ingredior. παρεισπεσών, irrumpens.
παρεισπορεύομαι clam ingredior.
παρεισπράττω· injuste exigo.

παρεισρέω sensim influo.
παρεισφέρω νόμον legem legi contrariam infero.
παρεισφρέω -ῶ ingredior -i; irrêpo (-psi, -ere) εἰς τα μυστήρια παρεισεφρησας, in mysteria clam ingressus es *λάθο; παρεισέφρησε, menda irrepsit.
παρείσφρησις, ἡ· ingressio, -onis, θ. irrepsio, onis, θ.
παρέκ παρέξ νεολ. **πάρεξ**· extra: praeter (μετ αἰτιάτ.)
παρεκβαίνω·digredior (-essus sum -i); excurro, -ere
παρέκβασις, ἡ digressio, -onis, θ digressus, us, ἀ. excursus -us, ἀ. παρεκβάσεις ποιοῦμαι, digredior, excurro
παρεκβατικός λόγος· digressiva oratio.
παρεκβατικῶς· per digressionem
παρεκβολή, ἡ excerptum, -i, οὐ. αἱ παρεκβολαί, excerpta -orum, οὐ.
παρεκδρομή, ἡ· excursus, -us ἀ
παρεκεῖ· ultra, ulterius.
παρεκκλήσιον τό sacellum (majori templo adjunctum); aedicula, -ae. θ.
παρεκκλίνω declino -are.
παρέκκλισις, ἡ· declinatio, -onis θ.
παρεκλέγω clam colligo, furtim exigo pecunias publicas.
παρεκπηδάω -ῶ· exsilio, -ire.
παρεκπίπτω· prolabor, declino.
παρεκπυρόομαι -οῦμαι· interim ignesco.
παρέκτασις, ἡ extensio, -onis. θ
παρεκτείνω· extendo, -ere; produco -ere, aliquid.
παρεκτικός, ή, όν· libenter suppeditans, promptus ad suppeditandum
παρεκτός extra, praeter π. τῶν δεσμῶν τούτων, exceptis his vinculis π. τούτου praeter haec, his exceptis
παρεκτρέπω· averto, deverto -ere, aliquid **παρεκτρέπομαι,** exorbito, -are; aberro, -are *π. τῆς εὐθείας ὁδοῦ καὶ ἁπλ. παρεκτρέπομαι, deflecto, declino me de recta via
παρεκτροπή, ἡ· 1) deflexio, -onis, θ deverticulum, -i οὐ. *2 αἱ παρεκτροπαι τῆς νεοτητος, flagitia juventutis
παρεκφαίνω· submonstro (aliquid)
παρεκφαίνομαι, sensim adpareo.

παρεκφέρομαι· efferor (praeter modum
παρεκχέω· juxta effundo. ὁ παρεκχεόμενος Νεῖλος, Nilus qui juxta effunditur
παρέκχυσις, ἡ· effusio -onis, θ.
***παρέλασις.** ἡ decursus us, ἀ.
παρελαύνω· 1) praetervehor (-ctus sum, -i π ἐφ' ἵππου, equo praetervehor ἢ ἁπλ praetervehor. π ἐφ' ἅρματος, curru praetervehor παρελάσας, praetervectus *2) νεολ ὁ στρατὸς παρήλασε προ τῶν ἀνακτόρων, exercitus ante regiam decucurrit ἢ continuata serie processit
παρέλευσις, ἡ transitus, -us, ἀ. exitus -us ἀ. μετὰ παρέλευσιν ἑνὸς ἔτους, uno anno exeunte, post unum annum, uno anno post. μετὰ παρέλευσιν ὀλίγων ἡμερῶν, post paucos dies, paucis post diebus
παρέλκυσις, ἡ protractio, -onis, θ.
παρελκύω καὶ παρέλκω 1 traho juxta me 2) = παρατείνω τι protraho -xi, -ere aliquid. 3) οὐδ παρέλκει supervacaneum est, abundat
παρεμβαίνω· 1) π. ἅρματι ἐφ' ἅρματος, curru ingredior. *2) νεολ α intervenio, -ire; immisceo -ere alicui). π. εἰς δίκην, ad causam accedo 6 π. ὑπέρ τινος, pro aliquo intercedo, pro aliquo deprecor
παρεμβάλλω τι· 1) interjicio (-jeci, -ere) aliquid; intercalo (-avi, -are) aliquid *2 νεολ. παρεμβάλλω προσκώμματα, impedimenda affero impedimendo sum alicui rei.
***παρέμβασις, ἡ** interventus, -us. ἀ. intercessio, -onis, θ τῇ σῇ παρεμβάσει, te intercessore tuâ operâ
παρεμβολή, ἡ 1 interjectio, -onis, θ interjectura, ae θ. 2) = στρατός, παράταξις, exercitus, acies 3) = στρατόπεδον castra, -orum, οὐ. πλ.
παρεμβόλιμος intrusus episcopus).
παρεμμίγνυμι· immisceo, ere.
παρεμπίπλημι· nimis impleo.
παρεμπίπτω·intercido (-cidi, -ere); intervenio (-veni, -ire).
παρεμπλέκω interplico, -are.
παρεμπλοκή ἡ interplicatio, onis, θ.
παρεμποδίζω· impedimento sum (alicui); impedio, -ire, aliquem ἢ aliquid.

παρεμποδισμός (*παρεμπόδισις) impedimentum -i, οὐ.

παρέμπτωσις, ἡ interventus, -us,ἀ.

παρεμφαίνω praeterea ostendo.

παρεμφατικός, ή όν finitus,a,um. παρεμφατικὸς τύπος τοῦ ῥήματος, π. ἐγκλίσεις verbum finitum.

παρεμφερής, ές similis. e. παρεμφερής εἰμί τινι, similis sum alicui, refero aliquem.

παρεμφέρω similis sum (alicui); refero aliquem.

παρεμφύομαι juxta innascor.

παρενδύω (παρενδύομαι) obrêpo.

παρενείρω insero (-serui, -ere) aliquid alicui rei; intersero, -ere, aliquid; παρενείρω ἐμαυτὸν εἴς τι, me insero, me interpono alicui rei.

παρένθεσις, ἡ 1 interpositio, interjectio, interclusio,-onis. θ. parenthesis, is θ. τίθημί τι ἐν παρενθέσει, verbis medium interpono aliquid

παρένθετος, ον interpositus. a,um.

παρενθήκη, ἡ interpositio, interjectio. intercalatio, -onis θ.

παρενοχλέω -ῶ τινι ἤ τινα turbo, vexo. -are. aliquem; molestiam exhibeo alicui; molestus sum alicui.

παρενοχλοῦμαι ὑπό τινος, molestia mihi exhibetur ab aliquo

παρενόχλησις, ἡ turbatio, -onis, θ. vexatio, -onis, θ molestia, -ae, θ.

παρενράπτω adsuo -ere.

παρενσπείρω intersero, -ere.

παρένταξις, ἡ interpositio, -onis,θ.

παρεντάττω interpono, -ere.

παρεντείνω intendo (vocem).

παρεντιθημι καὶ **παρεντίθεμαι** interpono. intersero, -ere, aliquid

παρεντυχία, παρέντευξις, ἡ interventus, us. ἀ.

παρεξάγω duco exercitum in hostes; infesto exercitu eo in hostes.

παρεξαίρω attollo, -ere.

παρεξαρκέω -ῶ perduro, -are.

παρεξαυλέω δθ. -**παρεξηυλημένος** (περὶ γεροντ.; senex decrepitus παρεξ. τὸν νοῦν. stolidus a, um

παρέξειμι, παρεξέρχομαι praetereo -ire; transeo -ire egredior -i

παρεξελαύνω ultra progredio.

παρεξέλεγχος elenchus sophisticus.

παρεξελέγχω sophistice arguo.

παρεξετάζω comparo, -are.

παρεξευρίσκω praeterea invenio.

παρεξηγέομαι οῦμαι (νεοελ **παρεξηγῶ**) perperam interpretor (aliquid).

παρεξήγησις, ἡ prava interpretatio

παρεξῆς ordine; deinceps.

παρεξισόω-ῶ comparando oxaequo.

παρεξίστημι de statu suo dimoveo aliquid. Παθητ μετ' ἀμετ. χρόν. decedo de via, ratione et mente.

παρέξοδος, ἡ 1) exitus, -us ἀ. 2) digressio, deviatio, -onis, θ.

παρεξοκέλλω de via declino.

παρεπιβοηθέω -ῶ auxilio venio.

παρεπιγράφω adscribo juxta

παρεπιδημέω -ῶ peregre advenio; advena sum ὁ παρεπιδημῶν, advena, -ae, θ. adventor, oris. ἀ.

παρεπιδημία,ἡ peregrinatio, -onis, θ. peregre adventus.

παρεπίδημος. ον peregre veniens; peregrinus; advena; hospes.

παρεπιστρέφω paulum converto.

παρεπιφέρω adfero erre

παρεπιψαύω leviter adtingo.

παρέπομαί τινι consequor aliquem ἤ aliquid. τὰ παρεπόμενα, consequentia, concom tantia

πάρεργον τό opus quod suscepti operi accedit: opus secundarium. δθ. accessio appendix. ἐν παρεργῳ, ἐκ παρεργου, obiter; in transitu.

πάρεργος, ον qui est praeter susceptum opus; secundarius, a um.

παρέργως per accessionem. dum aliud geritur; obiter; perfunctorie.

παρερμηνεία,ἡ, παρερμήνευμα, τό mala ἤ perversa interpretatio.

παρερμηνεύω perperam et male interpretor (-atus sum, i) aliquid.

παρερπύζω obrêpo, -ere

παρερριμένος,η, ον abjectus,a,um.

παρέρχομαι 1) π. τι ἤ παρά τι, praetereo (-ii, -itum, -ire) aliquid. 2) ἐπὶ χρόνου praetereo, elabor ἤ praeterlabor, -i· ἡ νὺξ παρῆλθε, nox praeteriit. παρελθών, παρεληλυθώς, praeteritus, a, um τὰ παρελθόντα, τὰ παρεληλυθότα κακά, praeterita mala. τὸ παρελθὸν ἔτος, annum. quod praeteriit, annum elapsum. οὐσ. τὸ παρελθόν, praeteritum tempus. 3 π. τινὰ δρόμῳ, aliquem cursu praetereo. δθ. supero aliquem (aliqua re), 4) = παρασιωπῶ,

παραλείπω τι, praetereo, praetermitto. transeo aliquid. 5) = προέρχομαι, προβαίνω, παρουσιάζομαι. prodeo (-ii,-ire); progredior, -i. π. εἰς τὸ δημόσιον, in publicum prodeo ἢ progredior π εἰς τὴν σκηνήν, εἰς τὴν ἐκκλησίαν, prodeo in scenam, in concionem. π ἐπὶ τὸ βῆμα, ascendo in suggestum (in Rostra).

παρεσθίω· adedo, -ere.

πάρεσις, ἡ· 1) = ἀπόλυσις, παῦσις, dimissio, -onis, θ 2) π. ἁμαρτημάτων, remissio peccatorum.

παρεσκευασμένως· praeparate.

παρετοιμάζω· adparo, -are

παρετυμολογέω -ῶ· verbi originem duco ab alio verbo.

παρευδοκιμέω τινά· fama, celebritate praesto alicui ἢ supero aliquem παθητ. celebritate vincor.

παρευδοκίμησις superatio, -onis θ.

παρευθύς statim, extemplo; confestim, protinus.

παρευνάζομαι· juxta cubo

παρευνέτις, ἡ· uxor, -oris, θ.

παρεύρεσις, ἡ, παρεύρημα, τό· inventum, commentum -i, οὐ

παρευρίσκω· 1) reperio, -ire, aliquid. *2) νεοελ. **παρευρίσκομαι**. adsum, -esse. παρευρέθη ἐν τῇ δίκῃ, adfuit ad judicium οἱ παρευρεθέντες, personae, quae forte adfuerunt

παρευτρεπίζω· bene constituo; ordino (aliquid).

παρεφάπτομαι· leviter adtingo.

παρεφεδρεύω, in subsidiis sum.

παρέχω· 1) exhibeo (-ui, -ere) alicui aliquid. παρέχω τινὶ θέαν, exhibeo alicui spectaculum. παρέχω τινὶ ἀσχολίαν, exhibeo alicui negotium. παρέχω ἐμαυτὸν αἴτιον τῆς σωτηρίας, me exhibeo auctorem salutis. 2) praebeo (-ui, -ere) alicui aliquid. παρέχω ἢ παρέχομαί τινι ναῦς. praebeo alicui naves. παρέχω τινὶ ἄρτον, praebeo alicui panem. παρέχω ἐμαυτῷ χρῆσθαι, me tractandum praebeo. 3) praesto (-iti, -are); affero, -ere. παρέχω ἐμαυτὸν δίκαιον, praesto me virum probum. παρέχομαι εὐμένειαν, benevolentiam praesto. παρέχομαι μάρτυρας, testes (pro me) praesto. παρέχομαι ἀσφάλειαν, securitatem praesto. φόβον παρέχω τινί, metum alicui affero. παρέχω τινὶ ἡδονήν, voluptatem alicui affero ἢ praesto. παρέχομαι τεκμήρια, (pro me) affero argumenta

παρηβάω -ῶ· pubertatem transeo; consenesco, -ere. παρηβηκώς, aetate progressus.

παρηγορῶ, παρηγοροῦμαί τινα· consolor -atus sum ari) aliquem: alicui solamen affero; recreo. reficio consolatione aliquem. lenio aliquem. *μέσ me consolor, consolatione utor. ἐν τῇ δυστυχίᾳ παρηγοροῦμαι ὅτι, in malo me consulor, quod.

παρηγόρημα, τό· solamen, -inis, οὐ.

παρηγορητικός, παρηγορικός, ή, όν consolatorius, a, um.

παρηγορία, ἡ· consolatio, -onis, θ. solamen. -inis, θ.

παρηγορικῶς· consolatorie.

παρήγορος, ὁ consolator, -oris, ἀ.

παρήκοος, ον· non parens; non obtemperans; contumax, -acis.

παρηλικία, ἡ· aetas decrepita.

παρῆλιξ, ὁ, ἡ aetate provectus, a.

παρήλιος, ον sol geminatus

παρηλλαγμένως· modo inusitato.

παρημελημένως· negligenter.

παρήορος ἵππος· equus funalis.

παρηχέω -ῶ· sono similis sum.

παρήχησις (σχ. ῥ.)· alliteratio.

παρηχητικός, ή, όν· similem sonum habens.

***παρθεναγωγεῖον, τό**· schola virginum; schola puelarum.

παρθενεία, ἡ· virginitas -atis, θ.

παρθενεῖον, τό coenobium virginum

παρθένειος, ον virgineus, a um.

παρθένευμα, τό· status virginitatis.

παρθενεύω virgineam vitam dego.

παρθενία, ἡ virginitas, -atis, θ.

παρθενικός, ή, όν· virginalis, e.

παρθένιον (βοτ.) parthenium, -ii, οὐ.

παρθενογενής, ές· virgine natus.

παρθενοκομία, ἡ· virginum cura.

παρθενοκτονία, ἡ virginum occisio.

παρθενοκτόνος· virginum occisor.

παρθενομήτωρ, ἡ· virgo mater, virgo Maria.

παρθένος, ἡ· virgo. -inis, θ ἐπιθ. ἡ παρθένος θεά, virgo dea. παρθένος γῆ, virgo terra. ἡ παρθένος, virgo, (caelebs) adolescens. † ἡ Παρθένος, Virgo. sancta Virgo.

***παρθενοφθορία, ἡ**· virginum vitiatio.

παρθενοφθόρος, ον virgines vitians.

παρθενών. ὁ 1) conclave virginum 2) ὁ Παρθενών, templum Minervae (in arce Athenarum).

Πάρθοι, οἱ· Parthi, -orum, ἀ. *Παρθικός*, ή όν· Parthus ἢ Parthicus, a, um. *Παρθία*, Parthia, -ae, θ.

παριδρύω juxta colloco.

παρίημι omitto, -ere; praetermitto, -ere aliquid.

παριππάζομαι a latere adequito

παριππεύω· juxta equito.

πάριππος, ον· juxta equitans

Πάρις, ὁ· Paris, -idis, ἀ.

Παρίσιοι, οἱ Parisii, -orum, ἀ. πλ. Παρισιακός, Parisiacus, a, um.

παρισάζω· adaequo. -are.

παρισθμία (νόσ)· tonsillae -arum.

πάρισος, ον· fere aequalis. τὰ πάρισα (σχ. ῥητ.), cola aequali modo desinantia.

παρισόω -ῶ· adaequo, -are.

παρίστημι (ἐνίοτ. *παριστάω* -ῶ καὶ *παριστάνω*)· 1) juxta sisto aliquid; juxta colloco aliquid. 2) in medium produco -ere; exhibeo, ere; repraesento, -are. παρίστημί τινα εἰς κρίσιν, exhibeo aliquem (in judicium). παρίστημί τινι ἅπαντα, exhibeo alicui omnia. παρέστησεν (ἐποίησε) τὴν Δημαράτην θύουσαν, repraesentavit Damaraten sacrificantem. 3) exprimo, -ere; demonstro, -are, ostendo, -ere, aliquid ἵνα τὴν κακίαν παραστήσαιμι ut malitiam demonstrem. ἵνα σαφῶς τοῦτο παραστήσω, ut aperte id ostendam. 4) = διεγείρω, προξενῶ cieo, commoveo, -ere; excito, -are. παρίστημι, ἐλπίδας, θάρσος, spem, audaciam excito. *5) νεοελ. παριστῶ, παριστάνω κωμῳδίαν, comoediam ago. παρέστησε τὸ πρόσωπον τοῦ βασιλέως, regis personam gessit. 4) μέσ *παρίσταμαι*. α) παρίσταμαι (παρέστην) που, adsisto (adstiti) alicubi. β) παρέστηκα παρέστην, adsisto. δθ.παρεστηκώς, adsistens, -ntis, οἱ παρεστηκότες, οἱ παριστάμενοι, adsistentes, circumstantes. praesentes, spectatores. γ) παρίσταμαί τινι (ἐν δικαστηρίῳ ὡς συνήγορος) adsisto (adstiti) alicui. δ) παρίσταταί μοι, in mentem mihi venit, in animo est, videtur, placet.

παρισχναίνω· extenuo, -ere.

παρίσωσις (σχ.ῥητ.)· structura orationis e membris aequalibus.

παρμη, ἡ parma, -ae, θ.

Παρνασός, ὁ Parnasus, -i, ἀ. Παρνάσιος, Parnasius, a, am Παρνασίς, Παρνασία. Parrasis, -idis, θ.

Πάρνης, ἡ· Parnes, -ethis, θ·

παροδεία, ἡ· praeteritio, -onis, θ.

παροδεύω· praetereo, -ire.

παροδικός,ή,όν· transitorius, a, um.

παροδικῶς· transeundo.

παρόδιος, ον· 1) viae propinquus. *2) οἱ παρόδιοι, accolae ejusdem viae.

παροδίτης ὁ· viator, -oris, ἀ.

πάροδος, ἡ transitus, -us, ἀ. iter -ineris, οὐ. via, -ae, θ. ἐν παρόδῳ, in transitu, obiter. ἐν παρόδῳ ποιῶ ἢ λέγω τι, obiter facio ἢ dico aliquid.

παροικέω -ῶ· habito apud; accolo, -ere. σὺ μόνος παροικεῖς ἐν Ἱερουσαλήμ, καὶ οὐκ ἔγνως τὰ γενόμενα; tu solus accolis in Hierosolymam,et haec non nosti?

παροικία, ἡ· incolatus, -us, ἀ. colonia, -ae, θ.

παροικίζω· juxta colloco.

παροικίς πόλις urbs vicina

παροικοδομέω -ῶ· juxta aedifico.

πάροικος, ὁ. ἡ· 1) qui, quae juxta habitat; vicinus, -i, ἀ. vicina, -ae. 2) inquilinus, -i, ἀ.

παροιμία, ἡ· proverbium, -ii οὐ. κατὰ τὴν παλαιὰν παροιμίαν, τὸ τῆς παροιμίας, veteri proverbio. quod in proverbio est. ὡς ἡ παροιμία φησί, ut in proverbio est.

παροιμιοάζομαι proverbio utor. ὡς οἱ Ἕλληνες παροιμιάζονται, quod est Gracis in proverbio.

παροιμιακός, ή, όν· proverbialis e.

παροιμιακῶς· proverbialiter; per proverbium.

παροιμιογράφος, ὁ· proverbiorum scriptor.

παροιμιώδης, ες· proverbialis, e.

παροιμιωδῶς· proverbialiter.

παροινέω -ῶ (ἐπαρφύνουν) α) ἀμετ. ebrius sum. κυρ. ebrius indecenter ago et dico. β) μεταβ. petulanter tracto aliquem.

παροινία, ἡ· petulantia ebrii.

παροίνιος, ον· 1) π. ᾆσμα, carmen inter pocula cantatum. 2) π. ὄρχησις, saltatio inter poculo.

πάροινος ἢ **παροίνιος** (ἄνθρωπος)· timulentus. ebrius homo.

παροίχομαι· praetereo, -iri. ἡ νὺξ παρῴχηκε, nox praeteriit. **παρῳχημένος, η ον**· praeteritus, a um.

παρολιγωρέω -ῶ· non curo.

παρολισθαίνω 1) prolabor, -i. 2) μετφ· clam irrepo; insinuo me

παρολίσθησις, ἡ· insinuatio,-onis, θ.

παρολκή, ἡ dilatio, -onis, θ.

παρομαρτέω -ῶ· comitor. -ari; adsequor -i. καὶ τὰ τούτοις παρομαρτοῦντα, et illa. quae iis comitantur, adsequuntur

παρομοιάζω 1) οὐδ adsimilis sum (alicui) 2) adsimilo aliquid alicui

παρόμοιος, ον· adsimilis, e

παρομοιόω -ῶ· adsimilo, -are.

παρομοίως similiter, pariter; simili modo.

παρομοίωσις, ἡ· 1) σχ. ῥητορ. adsimilatio -onis θ. 2) = παραβολή, comparatio, -onis, θ

παρόν, τό· ἴδε **πάρειμι.**

παρονομάζω alludo ad nomen.

παρονομασία, ἡ agnominatio, ἢ annominatio -onis, θ

παρονομαστής, ὁ· index, -icis, ἀ.

παροξυντής, ὁ· concitator. -oris, ἀ

παροξυντικός, ή όν· concitandi ἢ irritandi vim habens; irritans, -ntis.

παροξύνω 1) concito (-avi, -are) aliquem; irrito (-avi, -are) aliquem. π τινὰ εἴς τι. concito aliquem ad aliquid 2) ἐν τῇ γραμ acutum tonum in penultimam pono. παροξύνεται, acutum tonum in penultima habet.

παροξυσμός, ὁ· 1) concitatio, -onis, θ. 2 accessio morbi.

παροξυτονέω -ῶ acutum tonum in penultimam pono.

παροξύτονος, ον· acutum tonum in penultimam habens.

παροπλίζω exarmo, -are (τὸ πλοῖον navem). **παροπλίζομαι,** exarmor.

παροπτάω -ῶ· leviter asso.

παροπτέος, α, ον· ἴδε **παροράω.**

παρόπτησις, ἡ adassatio, -onis. θ.

παρόραμα, τό· 1) error e negligentia 2) τυπογρ. παρόραμα, erratum, πληθ errata; menda, -ae, θ.

παρόρασις, ἡ despicientia, -ae, θ

παροράω -ῶ· praetervideo, non animadverto. 8θ. α) despicio, contemno, negligo, -ere. παροραθείς, despectus. β praetermitto. -ere; non curo.

παροργίζω ad iram concito, irrito (-avi) aliquem. **παροργίζομαι,** irascor. παρώργισμαι, irratus sum. παρωργισμένος, η, ον, irratus, a. um.

παρόργισμα, τό, παροργισμός, ὁ· concitatio in iram

παρόρειος, ον· prope montem situs.

παρορεία, ἡ· regio montana.

παρορίζω terminis includo.

παρορκέω -ῶ jusjurandum violo.

1 **παρορμάω -ῶ**· incito, -are; stimulo, -are, concito, -are. π. τινα ἐπί τι, πρός τι, incito, stimulo aliquem ad aliquid. π τινα ἐπὶ τὰ ὅπλα, incito, concito aliquem ad arma

2 **παρορμέω -ῶ** 1) juxta stationem teneo. 2) π. τινί, in statione juxta aliquem sto.

παρόρμημα, τό· incitamentum, i, οὐ.

παρόρμησις, ἡ incitatio, -onis, θ. cohortatio, -onis, θ.

παρορμητικός, ή, όν· incitans, -ntis; stimulans, -ntis.

παρορύσσω fodio juxta.

Πάρος, ἡ Paros ἢ Parus, -i. Πάριος Parius a, um. Πάριος λίθος, lapis Parius. οἱ Πάριοι, Parii, -orum.

παροσφραίνω· olfaciendum praebeo

***παρότρυνσις, ἡ**· incitatio -onis, θ.

παροτρυντικός, ή, όν· incitandi ἢ hortandi vim habens.

παροτρύνω incito stimulo (-avi, -are) aliquem ad aliquid.

παρουσία, ἡ· praesentia, -ae, θ. παρουσίᾳ ἐμοῦ me praesente. † ἡ δευτέρα παρουσία, secundus adventus Christi; novissimum judicium.

παρουσιάζω· 1) † praesens sum. *2) νεοελ. παρουσιάζω τινά εἴς τινα, praesento ἢ commendo aliquem alicui. π. εἴς τινά τι, offero alicui aliquid. π. τι, exhibeo (-ui) aliquid. π. μάρτυρα, testem produco. **παρουσιάζομαι** (ἐπαρουσιάσθην) εἴς τινα, me alicui offero (obtuli, in alicujus conspectum venio (veni). π. εἰς τὸ δικαστήριον, me apud judicem, in judicio sisto; in jus venio.

***παρουσίασις, ἡ** praesentatio, -onis, θ. commendatio, -onis θ

παροχέτευσις, ἡ derivatio, -onis, θ.

παροχετεύω τι· derivo aliquid.

παροχή, ἡ· praebitio, -onis, θ. largitio. -onis, θ. salarium, -ii οὐ.

πάροχος, ὁ 1) = ὁ παρέχων, praebitor, -oris, ἀ. parochus, -i. ἀ 2 ὁ παροχούμενός τινι, qui in vehiculo ἢ curru adsidet alicui.

παρόψημα, τό· obsonium, -i, οὐ.

παροψίς, ἡ· patina ae, θ. parospis, -idis, θ.

παρρησία, ἡ· libertas in dicendo μετὰ παρρησίας ἐρῶ πρὸς ὑμᾶς, libere et intrepide dicam vobis.

παρρησιάζομαι· libere loquor.

παρρησιαστής, παρρησιαστικός· qui libere et intrepide loquitur.

παρυγραίνω· leniter humecto.

πάρυγρος, ον· leviter humidus.

παρυδάτιος, πάρυδρος, ον· juxta aquam situs ἢ natus; aquaticus, a, um.

παρυπαντάω -ῶ· occuro (alicui).

παρυπάρχω· adsum, -esse.

παρυπάτη· chorda juxta primam.

παρυπομιμνήσκω· in transitu commemoro; in memoriam revoco

παρυπόμνησις, ἡ· admonitio, -onis, θ.

παρυποψύχω· paullulum refrigero

παρυφαίνω· attexo, praetexo (-ui) -ere aliquid. παρυφασμένος, η, ον, attextus, praetextus, a, um. ἐσθῆτες πορφύρᾳ παρυφασμέναι, purpurâ praetextae vestes (amictus), χρυσῷ παρυφασμέναι, auro praetextae.

παρυφή, ἡ limbus, clavus -i, ἀ. praetexta, -ae, θ

παρυφής, ές praetextatus, a, um

παρυφίσταμαι· una exsisto.

παρῳδέω -ῶ 1) parodias scribo. 2) παρῳδῶ τι. perverse imitor aliquid, per ludibrium ἢ per ridiculum detorqueo aliquid.

παρῳδία, ἡ· parodia, -ae, θ. ridicula imitatio.

παρῳδικός· ad parodiam pertinens.

παρῳδός, ὁ parodiarum scriptor.

παρωθέω -ῶ καὶ παρωθέομαι -οῦμαι expello, -ere; extrudo, -ere; ejicio, -ere. μεταφ. rejicio, aspernor.

παρωκεάνιος, παρωκεανίτης Oceani accola; maritimus, litoralis.

πάρων (εἶδ πλοίου)· paro. -ōnis, ἀ

παρών, οὖσα, όν ἴδε πάρειμι.

παρωνυμέω -ῶ· cognomen do.

παρωνύμιον, παρώνυμον, τό· cognomem, -inis, οὐ. agnomen -inis, οὐ.

παρώνυμος, ον· denominativus a, um.

παρωνυχία παρωνυχίς, ἡ· reduvia ἢ redivia -ae, θ. paronychium -i καὶ paronychia -ae, θ.

παρωργισμένος ἴδε παροργίζω.

παρωρεία, ἡ· montana regio.

παρώρειος, ον prope montem situs.

παρωρείτης latera montis incolens.

πάρωρος, ον· intempestivus, a um. ἐπίρ πάρωρα, α) intempestive *β) νεοελ. sero, post tempus.

παρώτιον, τό ornamentum aurium.

παρωτίς, ἡ· parôtis, -idis θ.

παρῳχημένος ἴδε παροίχομαι.

πάρωχρος, ον subpallidus, a, um

πᾶς, πᾶσα, πᾶν· omnis, e. πάντες οἱ ἄνθρωποι, omnes homines. τὰ πάντα, omnia (γεν συνήθ. omnium rerum δοτ. amnibus rebus). πρὸ πάντων, ante omnia. πᾶν τοὐναντίον, totum contrarium. πάντα τἀναντία ὧν βούλει, (alia) omnia quam quae vis. ἐκ παντὸς (τρόπου), quovis modo διὰ παντός, κατὰ πάντα, per omnia πᾶς ἱππεύς, omnis eques ἅπας ὁ βίος universa vita. πᾶς τις, quique, unusquique. οὐδ. τὸ πᾶν, α) universum -i, οὐ. β) summa rerum μετ' ἀριθμ. οἱ πάντες πέντε, quinque omnino πᾶν πέμπτον ἔτος, quinto quoque anno. φράσ. περὶ παντὸς ποιοῦμαι, maximi facio. πάντα ποιῶ ἢ πράττω, omnia facio, omnia experior ἢ tento. πάντα ἐποίει ὅπως, omnia faciebat, ut πάντα ἢ ἀντὶ πάντων εἰμί τινι, alicui omnia sum τὸ πᾶν ἐν τούτῳ ἐστί, totum in eo est. ἐν παντί εἰμι ἢ γίγνομαι, summo in periculo sum πάντα γίγνομαι, omnia fio.

πασίγνωστος, ον· omnibus notus.

πασίδηλος, ον omnibus manifestus.

πασιφανής ές· omnibus conspicuus, manifestus, a, um.

*πασιφανῶς· manifesto; perspicue.

πασίφιλος, ον omnibus amicus

πασπάλη, ἡ farinae flos

*πασπαλίζω· sale, farinâ, caseo aspergo ἢ conspergo aliquid.

πασσαλευτός, ή, όν· adfixus a, um.

πασσαλεύω καὶ παττανεύω· palum ἢ clavum figo; palo ἢ clavo adfigo.

πασσάλιον, τό, πασσαλίσκος, ὁ· parvus paxillus.

πάσσαλος καὶ πάτταλος, ὁ· paxillus,

-ι, ὁ. palus, -i, ἀ. ἐκ πασσάλου κρεμάννυμί τι, aliquid paxillo suspendo. παροιμ. πάσσαλος πασσάλῳ ἐκκρούεται, paxillus paxillo excutitur, clavus clavo ejicitur.

πασσαλόω -ῶ· clavis figo.

πάσσω καὶ **πάττω** τι· spargo (-si, -ere) aliquid. π. τινά τινι, spargo aliquem aliqua re. **τὸ πάσσειν**, spargo, -inis, θ. sparsio, -onis, θ.

παστάς, ἡ· 1) = θάλαμος, thalamus, -i, οὐ. cubiculum, -i, οὐ. 2) porticus, -i, ἀ.

παστός, ή, όν· sale conspergus, a, um. *νεοελ. τὰ παστά, salsamenta.

παστός, ὁ· thalamus, -i, ἀ.

παστοφόροι, οἱ pastophori, -orum ἀ.

†**πάσχα, τό·** pacha, -ae, θ. καὶ -atis, οὐ. τοῦ πάσχα, paschalis, e. ὁ ἀμνὸς τοῦ πάσχα, agnus paschalis.

πασχάζω· pascha celebro.

πασχάλιος, α, ον· paschalis, e.

πασχητιάω-ῶ· cupio muliebria (obscena) pati.

πάσχω· 1) patior (passus sum, -i). πάσχω τι, patior aliquid, accidi mihi aliquid (mali). εἴ τι πάθοιμι, si quid mihi acciderit, si forte moriar. τὸ αὐτὸ πάσχω τινί, idem patior atque alius, π. ὑπό τινος, patior aliquid ab aliquo. τὰ ἔσχατα παθεῖν, extrema (mortem) pati. τί πείσομαι ἢ τί πάθω; quid mihi accidet? quod tandem de me fiat? τί παθὼν τοῦτο ἐποίησας; quomodo affectus es, ut hoc facias? τὶ παθών; quare? cur? ἴδὲ **μανθάνω**. 2) μετ' ἐπιρ. κακῶς πάσχω, male me habeo. κακῶς πάσχω ὑπό τινος, mala perpetior ab aliquo. εὖ πάσχω, bene me habeo. εὖ πάσχω ὑπό τινος, beneficiis afficior ab aliquo. εὖ παθών, beneficiis affectus. ἀνθ' ὧν εὖ ἔπαθον, pro beneficiis quibus affectus sum. *3) νεοελ. κακῶς ἔχω. male me habeo, laboro, -are. πάσχει τοὺς πόδας, (ex) pedibus laborat. πολὺ πάσχω. nimis male me habeo; magnis doloribus crucior.

παταγεῖον, τό· patagium, -ii, οὐ. τῷ παταγείῳ κεκοσμημένος, patagiatus, a, um. ὁ τὰ παταγεῖα κατασκευάζων, patagiarius, -ii, ἀ.

παταγέω -ῶ· fragorem edo.

παταγή, ἡ, πατάγημα, τό· = πάταγος.

παταγητικός, ή, όν· fragosus, a, um.

πάταγος, ὁ· fragor, -oris, ἀ. μετὰ πατάγου, fragose; magno cum strepitu ἢ tumultu.

***παταγωδῶς** magno cum strepitu.

πατάνειον, τό· patella, -ae, θ.

πατάσσω τινά ἤ τι· percutio (-ussi, -ere) aliquem ἢ aliquid. π. τινὰ ῥάβδῳ, percutio aliquem virgâ.

πατέλλα, ἡ· patina, -ae, θ.

πατερίζω· patrem appello.

πατέριον τό paterculus, -i, ἀ.

πατέω -ῶ· calco, -are. μετφ. calco, contemptui habeo aliquem, contumeliose tracto aliquem.

πάτημα, τό· 1) calcatum, -i, οὐ. 2) = ἴχνος ποδῶν, gressus, -us, ἀ. gradus, -us, ἀ. vestigium, -i, οὐ.

πατήρ ὁ· pater, -tris, ἀ. genitor, -oris, ἀ. parens, -ntis, ἀ. τοῦ πατρός, paternus, a, um. οἱ πατέρες (= οἱ πρόγονοι), patres, majores. πατέρες συγγεγραμμένοι, pratres conscripti. πατέρα τινὰ προσαγορεύω, patris appellatione aliquem saluto.

πατησμός, ὁ calcatura, -ae θ.

πατητήριον, τό· calcatorium, -i, οὐ.

πατητής, ὁ· calcator, -oris, ἀ.

πατητός, ή, όν· calcatus, a, um.

πάτος, ὁ· 1) = ἡ πεπατημένη ὁδός, trita via. μετφ. ἔξω πάτου ὀνόματα, non trita nomina. 2) νεοελ. α) fundus, -i, ἀ. ima pars. β) anus, -i, ἀ.

πατραγαθία, ἡ· patris ἢ patrum (majorum) fortitudo ἢ praeclara facinora.

πατραδέλφη, ἡ· amita, ae, θ.

πατράδελφος, ὁ· patruus, -i, ἀ. τοῦ πατραδέλφου, patruus, a, um.

πατραλοίας, ὁ patricida, -ae ἀ.

πατριά, ἡ· 1) familia, -ae, θ. 2) tribus, -us, θ.

πατριάζω· patrisso, -are.

Πατριαρχεῖον, τό Patriarchae domus.

πατριαρχεύω, πατριαρχέω -ῶ· Patriarcha sum; Patriarchae munere fungor.

Πατριάρχης, ὁ· Patriarcha, -ae, ἀ.

πατριαρχία, ἡ· honor Patriarchae.

πατριαρχικός, ή, όν· ad patriarchas pertinens.

πατρίδιον, τό· paterculus, -i, ἀ.

πατρίκιος, ον· patricius, a, um. οἱ πατρίκιοι, patricii, -orum, ἀ.

πατρικός, ή, όν· pateruus, a, um; patrius, a, um. οἱ πατρικοὶ κῆποι, pa-

terni horti. ἡ πατρικὴ ἀρετή, paterna virtus ἡ πατρικὴ ἀγάπη. amor patrius.
πατρικότης, ἡ· paternitas. -atis. θ,
πατρικῶς patris instar; ut parens; more paterno; paternâ benevolentiâ.
πάτριος. α, ον patrius, paternus a. um. ἡ πατρία γῆ. patria tellus, paterna terra πάτριον ἔθος. patrius mos τὰ πάτρια, mores, instituta patrum (majorum).
πατρίς. ἡ patria. -ae. θ.
πατρίως· more majorum.
πατριώτης, ὁ 1) popularis. -is ἀ ὁ σὸς πατριώτης. tuus popularis. *2 patriae ἢ reipublicae amans. μέγας πατριώτης nimis patriam amans
πατριωτικός,ή,όν· 1) ad populares pertinens *2) ἔχει αἰσθήματα πατριωτικά. bene sentit de republica
***πατριωτικῶς** μεριμνῶ· patriae saluti consulo ἢ prospicio
***πατριωτισμός. ὁ·** amor ἢ studium patriae; caritas patriae ἢ reipublicae, pietas erga patriam. ἔδειξε μέγαν πατριωτισμόν. se et commoda sua pro patria in discrimen obtulit
πατροδώρητος,ον· a patre donatus.
πατρόθεν a patre
πατροκτονία, ἡ parricidium, -ii.οὐ.
πατροκτόνος, ὁ parricida. -ae, ἀ.
πατρομήτωρ, ὁ avus paternus
πατροπαράδοτος, ον a patre traditus a majoribus traditus, a, um.
***πατροπαραδότως·** de patritis.
πατροπάτωρ, ὁ paternus avus.
***πατρότης, ἡ·** paternitas. -atis, θ.
πατροῦχος παρθένος· puella ad quem integra pervenit hereditas paterna.
πατροφόνος, ον· patris interfector.
πατρυιός, ὁ vitricus. -i, ἀ.
πατρώζω· patrisso, are.
πάτρων. ὁ patrônus -i, ἀ.
πατρωνεία, ἡ patronatus, -us, ἀ.
πατρωνεύω· patrocinor. -ari.
πατρωνικός, ή, όν· patronalis, e.
πατρωνυμικός, ή, όν· patronymicus a um πατρωνυμικά,patronymica.
πατρῷος, α, ον· patrous, a um; patrius a, um; paternus, a. um; patritus, a um. ἡ πατρῴα ἀρχή, regnumt paternum κτῆμα πατρῷον, fundus patrius. ἡ πατρῴα οὐσία, τὰ πατρῷα, res patria bona paterna.
πάτρως, ὁ· patruus, -i, ἀ.

***πάτωμα, τό·** contabulatio, -onis, θ.
***πατώνω·** contabulo domum).
παῦλα, ἡ 1) = ἀνάπαυλα, quies, -etis. θ 2) ἐν τῇ γραμ. clausula, ae,θ.
παῦρος, α, ον parvus, a, um
Παυσανίας. ὁ Pausanias. -ae, ἀ-
παυσίλοιπος, ον· maerorem sedans.
παυσίνοσος, ον morbo medens.
παυσίπονος, ον a labore recreans.
παῦσις,ἡ· 1) cessatio, -onis, θ quies, -etis. θ. 2) finitio -onis,θ *3 νεοελ. α) μετὰ μακρὰν παῦσιν. post longam cessationem, intermissionem β παῦσις ἀπὸ ἀξιώματος, ἀπὸ θέσεως, dejectio de honore; muneris spoliatio; ordinis amotio γ) πλ. αἱ παύσεις (τῶν μαθημάτων), feriae, -arum, θ. πλ.
παυστήρ. ὁ sedator. -oris, ἀ.
παυστήριος. ον, παυστικός, ή, όν· sedandi vim habens.
παυσώδυνος ον dolorem sedans.
παύω 1) cessare facio; finem impono. ὅθ. sedo (-avi, -are aliquid (τὸν πόλεμον bellum, τὰς ὠδύνας dolorem). παύω τινὰ τῆς ἀρχῆς. alicui magistratum abrogo. *2 νεοελ. παύω τινα τῆς θέσεως, gradu aliquem dejicio, magistratu ἢ munere aliquem depello, a munere aliquem revoco. ἐπαύθη (τῆς ἀρχῆς, de magistratu dejectus est 3 **παύομαί τινος,** παύομαι ποιῶν τι. desisto (-stiti. -ere) aliqua re ἢ de, ab aliquo, desisto aliqua re ἢ facere aliquid μαινόμενος παύομαι,furere ἢ furiendo desisto ἐπαυσάμην εἰς τὸ Σχολεῖον φοιτῶν, destiti in Scholam ventitare. παῦσαι τούτων, desiste
παφλάζω· aestuo, -are.
πάφλασμα. τό· aestus, -us, ἀ.
παχέως pinguiter.
πάχνη, ἡ pruina, -ae, θ.
παχνίζει pruina oritur.
παχνόω -ῶ pruinâ tego.
παχνώδης. ες pruinosus, a. um.
πάχος, τό 1) crassitudo, -inis θ. *2) = πιμελή, adeps, ipis, ἀ. ἀφαιρῶ το πάχος, adipes detraho.
παχύδερμος, ον crassam pellem habens μεταφ. fatuus, stupidus a,um.
παχύκνημος, ον· pingues suras habens.
παχυλός, ή, όν· pinguis, e; crassus, a, um; obesus, a, um. *2) νεοελ. α)

παχυλὸν ψεῦδος, mendacium impudens ὁ παχυλὴ ἀμάθεια, crassa inscitia supina ignorantia.

παχυλῶς crasse

παχύνοος -ους,ουν crasso ingenio.

πάχυνσις, ἡ crassificatio. onis, θ.

παχυντικός, ή, όν vim habens reddendi crassum

παχύνω pinguefacio, -ere, aliquem; obesum reddo, -ere aliquem; opîmo, -are, aliquem. **παχύνομαι**, pinguesco, -ere; crassesco ere.

παχύπους,ό,ἡ crassos pedes habens

παχύρριζος, ον cui crassa est radix

παχύς, εῖα, ύ 1) pinguis, e; crassus, obesus, opimus, a, um παχὺς ἄνθρωπος, pinguis ἢ crassus homo. παχεῖα γῆ, pingue solum, arva pinguia. παχεῖς βόες, boves opimi παχὺς οἶνος, vinum pingue παχὺ γάλα. pingue lac. 2) crassus spissus. densus, a,um παχὺ σκότος, tenebrae spissae 3 crassus stupidus a, um hebes, -etis

παχύσαρκος,ον cui crassa est caro

παχύστομος,ον crassum os habens

παχύτερος, παχύτατος ἴδε **παχύς**

παχύτης, ἡ 1 pinguitudo, -inis, θ. 2) crassitudo, -inis θ

παχύφρων, ον stupidus, a, um.

παχύφυλλος,ον crassa folia habens.

παχύχειλος ὁ labeo, -onis. ἀ.

πεδάω -ῶ compedibus adstringo.

πεδεινός, ή, όν ἴδε **πεδινός**.

πέδη, ἡ compes. edis. θ.

πεδήτης, ὁ pedibus adstrinctus.

πεδιάς, ἡ campus, -i, ἀ. planities, -ei. θ.

πέδιλον,τό solea -ae, θ. talare -is οὐ

πεδινός, ή, όν campester, stris, stre πεδινὸς τόπος, locus campester τὰ πεδινά, campestria -ium, οὐ. πλ.

πεδιόθεν e planitie.

πεδίον, τό campus, -i, ἀ. planities, -ei θ.

πεδοβάμων, ον terra incedens.

πέζα, ἡ planta pedis.

πέζαρχος, ὁ peditum praefectus

πεζεύω 1 pedibus iter facio *2) νεοελ. ex equo descendo.

πεζῇ pedibus. πεζῇ πορεύομαι, pedibus ἢ pedes eo ἢ incedo

πεζικός, ή, όν pedester stris, stre ὁ πεζικὸς στρατός, τὸ πεζικόν, peditatus, -us, ἀ. exercitus terrestris.

πεζίτης, ὁ pedes, -itis ἀ.

πεζοβατέω -ῶ pedibus gradior.

πεζογραφέω -ῶ prosâ scribo.

πεζογράφος, ὁ prosae ἢ solutae orationis scriptor.

πεζοδρόμιον, τό semita; callis.

πεζολογέω -ῶ prosâ loquor.

πεζολογία ἡ orationis solutae usus.

πεζολογικῶς soluta oratione.

πεζολόγος ὁ = πεζογράφος.

πεζομαχέω -ῶ pugnam pedestrem ἢ terrestrem) committo

πεζομαχία, ἡ pugna pedestris; proelium terrestre.

πεζομάχος, ον qui pedestri proelio certat.

πεζοπορέω -ῶ iter pedibus facio.

πεζοπόρος, ὁ qui pedibus iter facit; pedes, -itis, ἀ.

πεζός, ή, όν 1) pedes, -itis; pedester, stris, stre; terrestrer stris, stre. ὁ πεζός, τὸ πεζόν, exercitus pedester; pedes (περιληπτ.) ὁ πεζὸς (στρατιώτ), pedes, -etis, ἀ. οἱ πεζοί, pedites pedestres πεζῶν δύναμις, peditum copiae. 2 = οὐ ποιητικός pedester, prosaïcus, solutus, a, um ὁ πεζὸς λόγος, oratio pedestris, prosa ἢ soluta oratio ἢ ἁπλ. prosa -ae, θ 3) = ταπεινός, pedester; humilis

πεζῶς 1) soluta oratione ἢ sermone *2) = πεζῇ.

πειθαρχέω -ῶ pareo, -ere; obedio, -ire. *στρατὸς πάνυ πειθαρχῶν, bona disciplina exercitati milites

πειθαρχία, ἡ obedientia, -ae, θ. στρατιωτικὴ π., militaris disciplina ἢ ἁπλ. disciplina.

πειθαρχικός, ή, όν promptus ad parendum.

πειθήνιος,ον freno obediens, ἢ ἁπλ. obediens -ntis; obsequens, -ntis.

πείθω suadeo, persuadeo (-si,sum, -ere) alicui πείθω τινά τι ἢ περί τινος, suadeo persuadeo alicui aliquid ἢ de re. πείθω ἐμαυτόν, πείθομαι, mihi suadeo, mihi persuadeo. πέπεισμαι περὶ τούτου, mihi suasi ἢ persuasi de hac re. α) ὡς δοξάσει πέπεικα ἐμαυτὸν ἢ πέπεισμαι ὡς οὐδὲν ζητητέον εἰμὴ ὁ ἔπαινος. mihi suasi (persuasi) nihil esse expetendum nisi laudem πάνυ πέπεισμαι τὸν φίλον ταῦτα ποιήσειν, persuasissimum habeo (ἢ est mihi)

amicum haec facturum esse. δ) ὡς ἔφη. τούτους πείθει πρὸς τοὺς πολεμίους αὐτομολῆσαι, eis persuadit, ut ad hostes transeant γ) πείθομαί τινι persuadeor, credo alicui. ὁ δὲ οὐκ ἐπείθετο (δῆλ. αὐτῷ), non persuadebatur, persuaderi non poterat ἐμοὶ πειθου mihi crede πέποιθά τινι, credo, confido alicui τῇ τῶν στρατιωτῶν ἀρετῇ, virtuti militum. δ παθητ. πείθομαι, ἐπείσθην (ὑπό τινος) mihi persuadetur, mihi persuasum est.

πειθώ, ἡ 1) suadela, -ae θ. persuasio, -onis θ. 2) ἡ Πειθὼ (θεά), Suada -ae θ.

πεῖνα, ἡ fames, -i, θ (ἐκ) τῆς πείνης ἀπέθανεν, fame mortuus est.

πειναλέος, α, ον famelicus a.um

**πειναομένος*, η, ον esuriens, -ntis; famelicus, a um; fame pressus a.um

πεινάω -ῶ (ς ῆ.) 1 esurio (-ii -ire; fame laboro. παύομαι πεινῶν famem depello ἢ expleo 2) = δοεγομαί τινος, esurio aliquid, desidero aliquid. πεινῶ χρυσοῦ, χρημάτων, esurio aurum, pecunias.

πεινητικός, ή, όν famem excitans.

πεῖρα, ἡ 1) = ἀπόπειρα, δοκιμή, experimentum, -i οὐ periculum, -i οὐ. tentatio, -onis, θ. πεῖράν τινος λαμβάνω periculum alicujus facio, experior aliquid. 2) = ἐμπειρία, experientia, -ae, θ. usus, -us, ἀ. ἀνὴρ μακρᾶς πείρας, vir longa experientia et usu rerum exercitatus.

πειράζω 1) = πειρῶμαι, δοκιμάζω, tento. -are aliquid ἢ aliquem; periculum alicujus facio πειράζω Θεόν, tento Deum ὅθ. ὁ πειράζων, diabolus *πειράζομαι*, tentor, -ari. *2 νεοελ. alicui incommodo, -are; alicui in commodum fero τοῦτο μὲ πειράζει, id mihi molestum est.

Πειραιεύς, ὁ· Piraeus, -i, ἀ. *Πειραϊκός*, Piraeus, a um. Πειραϊκαὶ πύλαι Piraeae portae.

**πειρακτικοὶ λόγοι·* amara verba.

πείραμα, τό· tentamentum, -i, οὐ. perimentum, -i, οὐ.

**πειραματικός*, ή, όν· in usu et experimentis positus, a, um. π. ἐπιστήμαι, ea quae experimentis cognoscenda sunt.

πείρασις, ἡ, *πειρασμός*, ὁ· tentatio, -onis, θ. καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, et ne nos inducas in tentationem ὅταν πειρασμοῖς περιπέσηται ποικίλοις, quum in varias tentationes incideritis

πειραστής. ὁ tentator, -oris ἀ.

πειραστικός. ή. όν ad tentandum pertinens ἢ aptus; tendandi peritus.

πειρατεία, ἡ· piratica, ae, θ. latrocinium -i, οὐ

πειρατέον tentandum est; conandum est πειρατέον ὀρθῶς λέγειν, conandum est ut recte dicamus.

πειρατεύω piraticam facio

πειρατήριον, τό sedes piratarum.

πειρατής, ὁ· pirata, ae, θ. praedo maritimus

πειρατικός, ή, όν· piraticus, a um.

πειρατικῶς·more ἢ modo piratarum

πειράω -ῶ tento, -are, aliquam τὴν παιδίσκην puellam). πειρῶ τὴν θάλασσαν, piraticam facio. *συνήθ μεσ.*

πειρῶμαί τινος, periculum facio alicujus rei; periclitor, -ari, aliquid; tento, -are aliquid πειρῶμαί τινος οἷός ἐστι. periculum facio, qualis sit. ἐπειρᾶτο, τί δύναιντο οἱ ἡμέτεροι, periclitabatur, quid nostri valerent πειράσομαι περὶ τούτων λέγειν, tentabo de hoc dicere.

πεῖσις. ἡ· 1) suasio -onis, θ. 2) = πάθος, passio, -onis, θ.

Πεισίστρατος, ὁ· Pisistratus, -i, ἀ. Πεισιστρατίδης, Pisistratides, -ae, ἀ.

πεισιχάλινος, ον frenis obediens.

πεῖσμα, τό 1) funis καὶ μάλιστ. funis nauticus; rudens, -ntis *2) νεοελ. pervicacia, -ae, θ. obstinatio, -onis, θ.

πεισματίζω obstinatus sum.

πεισματικός, ή, όν obstinatus, a, um.

πεισμονή. ἡ †1) persuasio, -onis, θ. *2) obstinatio -onis, θ.

**πείσμων*, ον obstinatus, a, um.

πείσομαι ἴδε *πείθω*, *πάσχω*.

πειστέος, α, ον· ἴδε *πείθω*

πειστήρ, ὁ persuasor, -oris, ἀ.

**πειστήριον*, τό argumentum, -i, οὐ. πειστήρια, argumenta, -orum; corpus delicti.

πειστήριος, α, ον, *πειστικός*, ή, όν persuasorius, a, um.

**πειστικότης*, ἡ· persuasio, -onis, θ.

πειστικῶς· persuadendo.

πεκτέω -ῶ· pecto -ere (lanam).
πεκτός, ή, όν· pexus a, um.
πελαγίζω· in altum navigo.
πελάγιος, α, ον· in ἢ ex alto (mari); pelagius, a um; marinus, a, um. π. ἄνεμος, ventus ex alto spirans.
πελαγοδρομία, ἡ· per altum (mare) navigatio.
πελαγοδρομέω -ῶ· per altum (mare) navigo.
πελαγοδρόμος· per altum navigans.
πέλαγος, τό· 1) altum mare ἢ ἁπλ altum, -i, οὐ. pelagus. -i, οὐ. mare, -is, οὐ 2) μετφ. = μέγεθος, πλῆθος, immensitas -atis, θ.
πελαγόω -ῶ· inundo, -are.
πελάζω (οὐδ.)· appropinquo, -are.
πελαργιδεύς, ὁ· ciconiae pullus.
πελαργικός, ή, όν· ciconis proprius.
πελαργός, ὁ ciconia, -ae θ.
πελαργώδης, ες· ciconiae similis.
πέλας prope. ὁ πέλας, vicinus; alius.
πελατεία, ἡ clientela, -ae, θ.
πελάτης, ὁ cliens, -ntis, ἀ. ἡ **πελάτις**, clienta, -ae, θ.
πελατικός, ή, όν· ad clientas pertines. τὸ πελατικόν clientela, -ae, θ.
πέλεια, ἡ columba silvestris.
πελεκάν, ὁ pelecanus, -i, ἀ.
πελεκάω -ῶ· dolo, -are, aliquid.
πελέκημα, τό· assula, -ae, θ.
πελέκησις, ἡ· sectio per securim; laevigatio, quae fit dolabelâ.
πελεκητός, ή, όν· dolatus, a um.
πελεκίζω securi percutio ἢ ferio.
πελεκῖνος, ὁ· 1) βοτάν. securidaca, -ae, θ. 2) ἐν τῇ ἀρχιτ. securicula, -ae, θ
πελεκοειδής, ές· securi similis.
πελεκύδιον, τό securicula, -ae, θ.
πέλεκυς, ὁ· 1) securis, -is, θ. 2) bipennis, -is, θ. (ὕπον securis).
πελεκυφόρος, ον· securifer, bipennifer, era, erum. οὐσ. ὁ πελεκυφόρος, lictor. -oris, ἀ.
πελιδνός, ή, όν· levidus a um; livens, -ntis. πελιδνὸς εἰμι, liveo, -ere.
πελιδνότης, ἡ· livor, -oris, ἀ.
πελιδνόω -ῶ· livido, -are, aliquid.
πελιδνοῦμαι, liveo, -ere; livesco, -ere.
πελίδνωμα, τό· livor, -oris, ἀ. livedo, -inis, θ.
πελιδνῶς· liventer.
πελίδνωσις, ἡ livor, -oris, ἀ.
πελίκη, ἡ· pelvis, -is, θ.
πελιός, πελιτνός· = πελιδνός.
Πέλλα, ἡ· Pella -ae, θ. **Πελλαῖος α, ον,** Pellaeus, a, um
πέλμα, τό· planta, -ae, θ.
πελματώδης, ες· plantaris, e.
πέλομαι sum fui, esse.
πελτάριον, τό· parva pelta; parmula -ae θ.
πελταστής, ὁ peltastes, -ae. ἀ.
πέλτη, ἡ pelta, -ae θ. parma, -ae, θ.
πελτοφόρος ον· peltatus, a, um ὁ πελτοφόρος, peltastes. -ae, ἀ.
πέλωρ, πέλωρον, τό monstrum, -i, οὐ.
πελώριος, α, ον· monstruosus, a, um; immanis, e; ingens, ntis; major quam pro humano habitu.
πέμματα, τά dulcia, -orum, οὐ. bellaria -orum, οὐ.
πεμμάτιον, τό· dulciola, -orum, οὐ.
πεμματουργός, ὁ· dulciarius, -i, ἀ.
πεμπάζω· per quinos digitos numero. καὶ ἐν γένει, numero, -are.
πεμπάς, ἡ· = πεντάς.
πεμπταῖος, α, ον· quinque dierum; quinto die. πεμπταῖος ἀφίκετο, quinto die venit.
πεμπτέος, α, ον· mittendus, a, um.
πέμπτη (ἡμέρα)· quintus dies.
πεμπτημόριον, τό· quinta pars.
πεμπτός, ή, όν· missus, a, um.
πέμπτος, η, ον quintus, a, um τὸ πέμπτον, quintum ἐπ ρ. πέμπτον, quinto.
πέμπω· mitto (misi, missum, ere) aliquid ἢ aliquem π. τινὶ γράμματα, mitto litteras ad aliquem π. πρέσβεις πρός τινα, legatos ad aliquem mitto. οἱ Ἀθηναῖοι ἔπεμψάν τινα ταῦτα ἐροῦντα, Athenienses miserunt, qui haec diceret. **πέμπομαι** mittor (ab aliquo). ἐπέμφθη, missus est.
πέμψις, ἡ· missio, -onis. θ.
πενέστης, ὁ servus, -i, ἀ.
πένης, ὁ, ἡ pauper, -eris. πενέστερος, pauperior; πενέστατος, pauperrimus a, um. πένης τινός, pauper (egens) alicujus rei. πάνυ πένης, pauperculus.
πενητεύω pauper sum.
πενθαλέος, α, ον, luctuosus, a, um.
πενθερά, ἡ· socrus, -us, θ.
πενθερός, ὁ· socer, -eri, ἀ.
πενθεροκτόνος socerum interficiens
πενθέω -ῶ· 1) lugeo (-xi. -ere) aliquem ἢ aliquid. 2) in luctu sum.
πένθημα, τό· luctus, -us, ἀ.

*πενθημερία, ἡ· spatium quinque dierum

πενθήμερος,ον· quinque dies durans

πενθημιμερής τομή semiquinaria caesura

πενθήμων, ὁ, ἡ· luctuosus, a, um.

πενθήρης, ες· lugubris, e

πενθητήριος, α, ον· lugubris, e. πενθητήριον ἆσμα, lugubris cantus.

πενθητικός, ή, όν· lugubris, e.

πενθήτρια, ἡ· praefica, -ae, θ.

πενθικός, πενθητικός, ή, όν luctuosus, a, um; lugubris, e.

πενθικῶς lugubriter; luctuose.

πένθιμος, ον 1) luctifer, luctificus, a, um. 2) lugubris, e. τὸ πένθιμον ἱμάτιον, τὰ πένθιμα, lugubris vestis, lugubria, -ium οὐ. πένθιμον ἱμάτιον φέ.ων, pullatus ἢ atratus a, um.

πενθίμως· lugubre; lugubriter.

πένθος τό 1) luctus, -us, ἀ διὰ πένθους τὸν βίον ἄγω, in luctu vivo. διὰ πένθους τὸ γῆρας διάγω,in luctu consenesco πρὸς ἔνδειξιν μεγ στου πένθους, ad indicium maximi luctus. τὸ πένθος κατατίθεμαι, luctum finio ἢ compono. 2) moeror, -oris, ἀ.

πενία, ἡ· paupertas, -atis, θ.

πενιχρός, ά, όν· pauper, -eris; pauperculus, a, um. πενιχρὸν καλύβιον, pauper tugurium.

πενιχρότης, ἡ· pauperies, -ei, θ. indigentia, -ae, θ. egestas, -atis, θ.

πενιχρῶς· pauperum more; misere.

*πέννα (= κάλαμος γραφικός)· penna, -ae, θ. calamus, -i, ἀ. stilus, -i, ἀ.

πένομαι pauper sum; inops sum πλουσία ἢ πενομένη πόλις,urbs dives vel inops. λιγυρῶς πένομαι,pauperculus sum

πεντάβιβλος, ἡ (ὑπον. συγγραφή)· opus quinque libris constans.

πεντάγωνος, ον quinque angulos habens pentagônus, a, um. τὸ πεντάγωνον, pentagonium, -ii. οὐ.

πενταδάκτυλος, ον· quinque digitos longus, a, um.

πενταδάρχης πεντάδαρχος, ὁ·praefectus quinque virorum.

πενταδεκαέτης, πενταδεκαετής, ὁ· πενταδεκαέτις, ἡ· qui, quae quindecim annorum est.

πενταδικός, ή, όν· quinarius, a, um.

πεντάδραχμον, τό· numisma quinque drachmarum.

πεντάδραχμος, ον· quinque drachmarum pretium aequans

πενταετηρία,ἡ·quinquennium, ii,οὐ.

πενταετηρικός, ή, όν quinquennalis e. ὁ πενταετηρικὸς ἀγών, quinquennale certamen

πενταετηρίς, ἡ quinquennium, -ii, οὐ. quinquennatus, i, ἀ.

πενταετής, ές quinquennis, e.

πενταετία, ἡ quinquennium,-ii οὐ.

πένταθλον, τό· quinquertium, -ii,οὐ.

πένταθλος ὁ quinquertio, onis, ἀ.

πεντακέφαλος, ον· quinque capita habens.

πεντάκις· quinquies.

πεντακισμύριοι·quinquaginta millia

πεντακισχίλιοι,αι α quinque millia

πεντάκλινος, ον quinque lectis instructus a, um.

πεντακοσιάρχης, ὁ· quingentorum militum praefectus.

πεντακοσιαρχία· ἡ· quingentorum militum praefectura.

πεντακόσιοι, αι, α· quingenti -ae, a. ἐκ πεντακοσίων συγκείμενος, quingenarius, a, um; quingentarius, a um. ἀνά, κα ἀ πεντακοσίους, quingeni, ae, a.

πεντακοσιομέδιμνος·civis, qui quingentis medimnis census est.

πεντακοσιοστός, ή, όν· quingentesimus, a, um.

πεντακοσιοστύς, ἡ· numerus quingentorum.

πεντακυμία, ἡ· immanis unda.

πεντάλεκτρος quinque lectos habens

πεντάλιτρος, ον quinquelibralis, e.

*πενταμελής, ές· quinque membris constans.

πενταμερής,ές·quinquepartitus,a,um

πενταμερῶς· quinquepartito.

πεντάμετρος ὁ versus pentameter.

πεντάμηνος, ον· quinquemestris, e.

πεντάμορφος,ον 1) quinque figuras habens *2) νεοελ. pulcherrimus a um.

πεντάπηχυς, υ· qui quinque cubitorum est.

πενταπλασιάζω·quinqueplico -are.

πενταπλάσιος, α, ον, πενταπλασίων, ον quintuplus, a, um; quinquies t ntus, a, um.

πενταπλασίως quintuplo; quinquies tantum

πεντάπλεθρος, ον· quinque jugeribus constans

πενταπλόος -οῦς, ῆ, οῦν· quincuplex. icis

πεντάπους,ὁ,ἡ· quinque pedes habens πεντάπουν μέτρον, quincupedal.

πεντάπρωτοι, οἱ· quinqueprimi, -orum, ἀ.

πεντάς, ἡ· quinarius numerus; quinio -onis, θ pentas, -adis. θ.

πεντάσημος, ον pentasêmus, a um

πεντάσκαλμος, ον· quinque ramos habens.

πενταςπίθαμος, ον· quinque spithamas longus, a, um.

πενταστάδιος,ον·quinque studiorum

πεντάστιχος,ον· quinque ordinibus ἢ versibus constans; pentastichos. on.

πεντάστομος quinque ostia habens

πενταςύλλαβος, ον· quinque syllabis constans.

πεντάσχημος, ον· quinque figuras habens.

πεντατάλαντος·quinque talentorum

πεντάτευχος ὁ, ἡ· pentateuchus, -i, θ. pentateuchum, -i, οὐ.

πεντάτονος· quinque sonis constans.

πενταφυής,ές· quintuplicis naturae

πεντάφυλλον,τό·quinquefolium,-ii,οὐ

πεντάφυλλος,ον quinquefolius,a,um

πεντάφωνος,ον·quinque vocesredens

πενταχῆ· quinque modis

πεντάχορδος,ον pentachordus,a,um.

πεντάχρονος, ον· quinque temporibus constans (περὶ μετρ. ποδῶν).

πενταχῶς· quinque modis.

πέντε quinque. ἀνὰ πέντε, κατὰ πέντε, quini, ae, a.

πεντεκαίδεκα· quindecim. ἀνὰ πεντεκαίδεκα quinideni, ae, a.

πεντεκαιδεκάκις quindecies.

πεντεκαιδεκάπυχυς, υ· quindecim ulnarum.

πεντεκαιδεκαπλασίων, ον· quinquies decies major.

πεντεκαιδεκατημόριον, τό· particula quinta decima.

πεντεκαιδέκατος, η, ον· decimus quintus ἢ quindecimus, a, um.

πεντακαιείκοσι viginti quinque

πεντεκαιεικοσαετής, ές· annorum viginti quinque

πεντεκαιεικοσιοστός, ή, όν· vicesimus quintus.

πεντεκαιπεντηκονταετής,ές· quinquaginta quinque annos natus.

πεντεκαιτριακοντούτης, ες· triginta quinque annos natus

Πεντελικός, Πεντελήσιος Pentelicus, a um Πεντελικὸν ὄρος, Pentelensis mons

πεντετηρικός,ή,όν·quinquennalis,e.

πεντετηρίς, ἡ quinquennium,-ii,οὐ.

πεντήκοντα· quinquaginta ἀνὰ ἢ κατὰ πεντήκοντα, quinquageni, ae, a.

πεντηκονταετηρίς ἡ tempus quinquaginta annorum *ἡ πεντηκονταετηρὶς τῶν ἐμῶν γάμων, quinquagintennium mearum nuptiarum

πεντηκονταετής, ές quinquaginta annos natus.

πεντηκονταετία·quinquaginta anni.

πεντηκοντακέφαλος, ον· quinquaginta capita habens

πεντηκοντάπηχυς, υ· quinquaginta ulnarum.

πεντηκόνταρχος, ὁ· quinquaginta militum praefectus.

πεντηκοντάς, ἡ· numerus quinquaginta.

πεντηκόντορος, ἡ· quinquaginta remorum navis

πεντηκοντούτης· quinquagînta annos natus

πεντηκοστή,ἡ· 1) μερίς, quinquagesima pars. † 2 Pentecoste, es, θ. ἡ τῆς πεντηκοστῆς ἑορτή.pentecostale festum.

πεντηκοστός, ή, όν· quinquagesimus, a, um.

πεντήρις, ἡ quinqueremis, -is θ. penteres, -is, θ.

πεντώβολον, τό· quinque oboli.

πεντώροφος, ον· quinque contignationes habens (domus).

πέξις, ἡ tonsura -ae, θ.

πέος, τό· penis, -is, ἀ.

πεπαιδευμένος, η, ον· eruditus, a, um; doctus, a um. ἴδε *παιδεύω*.

πεπαίνω maturo, -are, aliquid. *πεπαίνομαι*, maturor, -ari; maturesco, -ere

πέπαμαι, ἐπεπάμην· possideo (edi, -essum, -ere) aliquid καὶ ὃ ἐπέπατό τις; et quae quispiam possideret.

πέπανσις, ἡ, πεπασμός, ὁ maturatio, -onis, θ. maturitas, -atis θ.

πεπαντικός, ή, όν maturandi vim habens; maturescens, -ntis.

πέπειρος, ον maturus, a, um. σταφυλὴ πέπειρος, uva matura.

πέπεισμαι· ἴδε πείθω.
πέπερι, τό· piper, -eris, οὐ.
πεπερίζω· piperis saporem habeo.
πιπέριον, τό· granulum piperis.
πιπερόπαστος,ον· pipere inspersus
πεπλασμένος, η, ον· fictus, a, um; simulatus, a, um. ἴδε πλάττω.
πεπλασμένως· ficte; simulate.
πεπλατυσμένως· late; multis verbis; copiose.
πέπλιον, πεπλίς (φ.)· peplion, -i, οὐ.
πεπλογραφία, ἡ· pepli descriptio.
πέπλος, ὁ· peplum, -i, οὐ. peplus, -i, ἀ. palla, -ae, θ.
πέποιθά τινι ἢ ἐπί τινι· confido alicui ἢ aliquo, fretus sum aliqua re. πεποιθώς, confisus, fretus, a, um.
πεποίθησις, ἡ· fiducia, -ae, θ. confidentia, -ae, θ. ἡ ἐν σοὶ (ἢ πρὸς σὲ) πεποίθησις, fiducia tui.
πεποιθότως· fidenter; fiducialiter.
πέπονθα· πρκμ. τοῦ πάσχω
πέπρωται· fatum est; in fatis est; fataliter definitum est. ἐπέπρωτό μοι, fatum (in fatis) fuit mihi. πεπρωμένον ἐστί μοι ἰδεῖν τι, fatum (in fatis) est mihi visere aliquid. δύ. **πεπρωμένος, η, ον** fatalis, e. τὸ πεπρωμένον τέλος, fatalis mors. ἡ πεπρωμένη, **τὸ πεπρωμένον**, fatum -i, οὐ
πεπτήριος, α, ον, πεπτικός, ή, όν· concoctioni inserviens; concoctionem juvans.
πεπτός, ή, όν· coctibilis, e.
πέπων, ον· maturus, a, um. σταφυλὴ πέπων, uva matura. οὐσ. **ὁ πέπων**, pepo, -onis, ἀ.
πέρ (μετ' ἀναφορ.)· -cunque. ὅσπερ, quicunque ἅπερ λέγει, quaecunque dicit. ὅσος περ, quantuscunque, οἷός περ, qualiscunque. ἧπερ, διόπερ, ὥσπερ, quomodocunque; quacunque ratione. ἔνθαπερ, ubicunque.
πέρα, περαιτέρω· ultra. πέρα προβαίνω, ultra progredior. πέρα τοῦ δικαίου, ultra justrum, ulterius justo. τὰ περαιτέρω, quod ultra est. οὐδὲν περαιτέρω ζητῶ, nihil ultra requiro. πέρα τοῦ δέοντος, ultra quam oportet. πέρα ἢ τῷ ἀνθρώπῳ ἔξεστι, ultra quam homini datum est. περαιτέρω προβαίνω, ulterius progredior. Πρβλ. **πέραν.**
περαίνω (ἐπέρανα)· termino, -are aliquid; finio, -ire, aliquid; transigo, perago (-egi), -ere, aliquid; conficio (feci) aliquid.
περαιόω -ῶ· transmitto (-isi, -ere) aliquem trans aliquid; trajicio (-eci, -ere) aliquem trans aliquid. περαιῶ τὸν στρατὸν τὸν ποταμὸν (διὰ τοῦ ποταμοῦ), transmitto exercitum trans flumen. περαιῶ τὸ στράτευμα τὸν 'Ροδανὸν (εἰς τὸ πέραν τοῦ 'Ροδανοῦ), trajicio exercitum (trans) Rhodanum. περαιοῦμαι τὸν Πάδον, trajicior Padum. ἐκ τῆς Λιβύης εἰς τὴν 'Ιταλίαν περαιοῦται, ex Africa in Italiam trajecit. (οὐδ.) περαιωθεὶς εἰς 'Ιταλίαν, in Italiam trajectus.
περαίτερος, α, ον· ulterior, -ius.
περαιτέρω,ulterius;amplius.ἴδε **πέρα.**
περαίωσις, ἡ· trajectus, -us, ἀ.
πέραμα, τό trajectus, -us, ἀ. transitus, -us, ἀ.
πέραν trans: πέραν τοῦ Τιβέρεως κείμενος, trans Tiberim situs. πέραν τῆς θαλάσσης ἐστί, trans mare est. εἰς τὸ πέραν τοῦ 'Ρήνου διαβιβάζω, trans Rhenum transduco. Πρβλ. **πέρα.**
πέρας, τό terminus, -i ἀ. finis -i, ἀ.
περάσιμος, ον qui transiri potest.
πέρασις, ἡ· transitus, -us ἀ.
περατός, ή, όν· per quem transitus patet.
περατόω -ῶ· finio, -ire, aliquid; termino -are, aliquid. **περατοῦμαι**, finem capio ἢ habeo; finior -iri; terminor, -ari.
περάτωσις, ἡ· terminatio, -onis, θ.
περάω -ῶ· 1) trajicio (-eci) -ere. ὁ στρατὸς περάσας τὸν Πάδον εἰς τὴν Κρεμώνην, exercitus Pado trajectus in Cremonam. ἐκ τῆς Λιβύης εἰς τὴν 'Ιταλίαν ἐπέρασεν, (se) trajecit ex Africa in Italiam. 2) transeo, -ire. περῶ τὸν ποταμόν, transeo flumen.
περγαμηνή, ἡ membrana, -ae, θ.
Πέργαμον, Πέργαμος, τὰ Πέργαμα· Pergamum, -i, οὐ. Pergamus, -i, θ. Pergama, -orum. οὐ. Περγάμιος, Pergamius, a, um. Περγαμηνός, Pergamenus, a, um.
πέρδησις, ἡ· crepitus ventris.
περδικιδεύς, ἡ pullus perdicis.
περδικικός ad perdices pertinens.
περδίκιον, τό parva perdix.
περδικοτρόφος, ον perdices alens.
πέρδιξ, ὁ, ἡ· perdix, -icis, ἀ. θ.

πέρδω pedo (pepedi), -ere.

πέρθω perdo; diruo; vasto.

περί 1) *μετά γενικῆς* α) de (μετ' ἀφαιρ.) λέγω, γράφω περί τινος, dico, scribo de aliqua re. διαλέγομαι περί τινος, colloquor de aliqua re. οἱ περὶ εἰρήνης (πεμφθέντες) πρέσβεις, legati de pace β) pro (μετ' ἀφαιρ.): περὶ ψυχῆς μάχομαι, pugno pro animo. ὁ περὶ στεφάνου λόγος, oratio pro (ἀλλὰ καὶ de) corona. γ) περὶ πολλοῦ ποιοῦμαι ἢ ἡγοῦμαί τι, magni facio, aestimo pendo aliquid. περὶ πλείστου ποιοῦμαί τινα, magni facio aliquem. περὶ οὐδενὸς ποιοῦμαι ἢ ἡγοῦμαί τι, nihil aliquid facio. 2) *μετά δοτικῆς* (ποιητ.): χαλκὸν περὶ τῷ στέρνῳ ἔχει, aes circa pectus habet. 3) *μετ' αἰτιατ.* circa ἢ circum, ad per (μετ' αἰτ.): α) πάντες οἱ περὶ ἐκεῖνον, omnes circa eum οἱ περὶ τὸν Ὄλυμπον, qui circum Olympum habitant ἡ περὶ Κνίδον ναυμαχία, proelium navale ad Cnidum. περὶ πᾶσαν τὴν Σικελίαν, per totam Siciliam. β) οἱ περὶ Πλάτωνα, Platonis discipuli ἢ Plato ipse cum suis discipulis. γ) εἰμὶ περί τι, tracto aliquid; versor circa aliquid. ἡ φιλοσοφία περὶ ἀλήθειάν ἐστι, philosophia circa veritatem versitur. ὅθ. οἱ περὶ τὴν φιλοσοφίαν, philosophi. οἱ περὶ τὴν γραμματικήν, grammatici. δ) πονηρός περί τι, malus (in) aliqua re. ε) ἐπὶ χρόνου καὶ ἀριθμοῦ: περὶ τὰ Μηδικά, circa tempus belli Persici. περὶ τοὺς χρόνους ἐκείνους, circa tempora illa. περὶ τὰ τριάκοντα ἔτη, circa triginta annos. περὶ τὴν ἑβδόμην ὥραν, horâ quasi septimâ. περὶ λύχνων ἁφάς, circiter luminibus accensis περι τὸ θέρος circiter messem. περὶ τρισχιλίους tria circiter millia. ς) τὰ περί τινα ἢ τὰ περί τι, quae ad aliquem pertinent, quae ad aliquid pertinent.

περιάγαμαι· vehementer admîror.

περιαγαπάω -ῶ· praecipue amo.

περιαγγέλλω· ubique nuncio.

περιαγείρω· undique colligo.

περιαγκωνίζω manus post tergum vincio ἢ religo

περιαγνίζω lustro, -are.

περιάγνυμι· confringo torquendo.

περιάγω 1) circumago (-egi, -ere) aliquid. περιάγω ἢ περιάγομαί τινα, circumago aliquem (mecum). 2) circumduco (-xi, -ere περιάγω τινὰ διὰ τῆς οἰκίας, circumduco aliquem (per) aedes.

περιαγωγή, ἡ· circumactio, circumductio, -onis, θ.

περιαγωγός, όν· circumducens, ntis

περιαρθρέω -ῶ· circumspicio ere.

περιαθροίζω undique congrego

περιαθροισμός, ὁ congregatio, onis, θ

περιαίρεσις, ἡ detractio, -onis, θ.

περιαιρετός κόσμος· ornatus exemptilis.

περιαιρέω -ῶ (περιεῖλον)· aufero ab omni parte. ὅθ. detraho (-xi aliquid; adimo (-emi) aliquid περιαιρῶ τὰ ὅπλα τινός, armis aliquem spolio. μέσ. περιαιροῦμαί τι mihi aliquid aufero, depono aliquid.

περιακμάζω plurimum floreo

περιακολουθέω -ῶ· ubique comitor.

περιακοντίζω· undique jaculor

περίακτος, ον· qui circumagi potest; versatilis, e· ἡ **περιάκτη** machina versatilis.

περιαλγέω -ῶ· vehementer doleo.

περιαλγής, ές· qui valde dolet; vehementer dolens; magno dolore affectus a, um.

περιαλγῶς· valde dolenter.

περιαλείφω· circumlino, -ere (aliquid aliqua re).

περιαλουργής, ές circumpurpuratus

περιαμάω -ῶ· undique demeto.

περίαμμα, τό· amulêtum -i, οὐ.

περιαμπέχω undique obtego.

περιαμύνω protego (aliquem).

περιαμφιέννυμι circumvestio, ire.

περιάμφοδος οἰκία· insula, -ae, θ.

περιαναγκάζω vi circumago

περιανθέω -ῶ· circum floreo.

περιανθής, ές circum florens.

περιανθίζω· floribus undique orno.

περιανίσταμαι· circum surgo

περιαπλόω -ῶ undique extendo.

περίαπτον, τό amuletum, -i. οὐ.

περιάπτω· 1) adnecto (-nexui, -ere)· 2) *συνήθ.* α) acquiro, concilio (alicui aliquid. τῇ πόλει ἀγαθὸν τι urbi bonum quoddam). β) ἐπὶ κακοῦ impono. imprimo injungo. αἰσχύνην τῇ πόλει ignominiam urbi).

περιάργυρος, ον· argento obductus.

περιαργυρόω -ῶ· argento obduco

(aliquid). περιηργυρωμένος, η, ον, argento obductus a, um.
περιαρμόζω· apte circumpono.
περιάροσις, ἡ circumaratio, -onis, θ.
περιαρόω -ῶ· circum aro.
περιαρτάω -ῶ· circum appendo.
περιαστράπτω· circumfulgeo, -ere.
περιασχολέω -ῶ· occupatus sum in aliqua re.
περιαυγάζω· undique collustro.
περιαύγεια, ἡ splendor circumfusus.
περιαυγής, ές splendens, -ntis; pellucidus, a, um.
περιαυθαδίζομαι· valde condumax sum.
περιαυτίζομαι· de me ipso, de eadem re multa loquor.
περιαυτολογέω -ῶ· de me ipso cum jactantia loquor.
περιαυτολογία, ἡ· sui ipsius praedicatio et laudatio.
περιαυτολόγος ον· se ipse laudans; sui laudator; sui jactator
περιαυχένιος cervicem circumdans
περιβάδην· divaricatis pedibus.
περιβαίνω· divaricatis pedibus sesedeo ἢ equito.
περιβάλλω· 1) circumjicio (-jeci, -ectum -ere); circumdo, (-dedi, -datum, -are)· amplector (-xus sum, -i). περιβάλλω τινὰ καὶ φιλῶ, amplector aliquem et osculo. π. τεῖχος τῇ πόλει, circumdo murum urbi. τεῖχος τῇ πόλει περιβέβληται, urbem murus amplectitur. 2) = ἀμφιέννυμι, induo, -ere; amicio -ire, aliquem περιβάλλομαι ἱμάτιον, me amicio pallio περιβεβλημένος τὴν τήβεννον, togâ amictus. περιβεβλημένος τὴν ἐσθῆτα, veste indutus. περιβεβλημένος νεφέλην, nube amictus ἢ cinctus 3) μετφ. περιβάλλω τινὰ κακοῖς, συμφοραῖς, aliquem malis, calamitade implico, aliquem malis, calamitate afficio περιβάλλομαι κακοῖς, malis afficior, circumvenior.
περίβαρυς, υ· valde gravis
περίβασις, ἡ circumitio, -onis, θ.
περιβιβρώσκω· circumedo, -ere.
περιβιόω -ῶ· supervivo, -ere.
περιβλαστάνω· circumgermino, -are
περίβλεπτος, ον· conspicuus, a, um spectabilis, e; illustris, e..
περιβλέπω· circumspicio, -ere.
περίβλεψις, ἡ· circumspectio, -onis, θ
περίβλημα, τό· circumjectus, -us, ἀ. amictus, -us, ἀ indumentum, -i, οὐ.
περίβλητος, ον· circumjectus, a, um.
περιβλύζω καὶ *περιβλύω* scatebris affluo; scateo circum; circumfluo.
περιβοάω -ῶ· divulgo, -are; diffamo -are; celebro -are.
περιβόησις, ἡ· celebratio, -onis, θ.
περιβόητος, ον· celebratus, a, um; famosus, a, um. π. ἐστὶ τῇ μορφῇ, praecipuam laudem habet formae.
περιβοήτως· clare; manifeste.
περιβοθρόω -ῶ· circumfodio, -ere.
περιβόλαιον, τό· amictus, -us, ἀ. pallium, -i, οὐ.
περιβολή, ἡ circumjectus, -us, ἀ. amictus, -us, ἀ. vestitus, -us, ἀ cultus, -us, ἀ.
περίβολος, ὁ· ambitus, -us, ἀ septum, -i, ἀ. murus, -i, ἀ.
περιβομβέω -ῶ circumstrepo -ere.
περιβόσκω· circum pasco. περιβόσκομαι, circum pascor
περίβουνος, ον· montibus cinctus.
περιβράζω· circum ebullio
περιβραχιόνιον, τό. armilla, -ae, θ.
περιβραχιόνιος· brachium cingens.
περιβρέμω· circum fremo.
περιβρέχω· circum humecto; ex omnibus partibus subluo. περιβρέχομαι, undique subluor.
περιβρύχιος ον· circum aestuans.
περιβρύχομαι· circumfrendo, -ere.
περίβρωσις, ἡ circumrosio, -onis, θ.
περίβρωτος, ον· circumesus, a, um.
περιβώμιον, τό septum altaris.
περιβώμιος· qui circum aram est.
περιγανόω-ῶ· 1) laetitiâ perfundo, -ere 2) polio, -ire; laevigo -are.
περίγειος, ον· 1) terram ambiens; ὁ π. χόρος, orbis terrarum. 2 terrae proximus. τὰ περίγεια, terrena quae sunt in terra. *3) ὁ ἥλιος εὑρίσκεται εἰς τὸ περίγειον, sol terrae vicinus est, sol in vicinia terrae est
**περιγέλασμα, τό·* derisio, -onis, θ.
**περιγελαστής, ὁ·* irrisor, -oris, ἀ.
περιγέλαστος, ον· perridiculus, a um.
περιγελάω -ῶ· derideo irrideo (-isi, -ere aliquem. **περιγελῶμαι*, irrisui sum ἢ habeor.
**περίγελως ὁ* irrisus, -us, ἀ.
περιγίγνομαι 1) = περιλείπομαι, supersum (-fui, -esse); superstes sum.

καὶ ὅσα ἐξ αὐτῶν περιεγένετο, et quae inde superfuissent. 2) περιγίγνομαί τινι (= ἐπιζῶ τινι), supersum alicui, superstes sum alicui. ὅθ. οἱ περιγενόμενοι, superstites. 3) περιγίγνομαί τινος (= νικῶ τινα). supero, -are, aliquem; superior sum alicujus; vinco aliquem. περιεγένοντο τῶν πολεμίων, hostes vicerunt. περιγίγνομαί τινος τῇ ἀρετῇ, supero aliquem virtute

περίγλυκυς, υ· valde dulcis

περίγλωσσος, ον· facundus, a, um

περιγλωττίς, ἡ involucrum linguae.

περιγνάμπτω· circumflecto, -ere.

περίγοργος, ον· valde agilis.

περίγραμμα, τό circumscriptio

περίγραπτος circumscriptus, a, um

περιγραφεύς, ὁ· circumscriptor, oris, ἀ.

περιγραφή, ἡ· 1) = περιόρισις circumscriptio -onis, θ. 2) = ὑποτύπωσις descriptio, designatio, -onis, θ.

περιγράφω 1) = περιορίζω, circumscribo, -ere, aliquid. 2) = διαγράφω, circumscribo, -ere; circumduco, -ere, aliquid. ὅθ. deleo, -ere; oblitero -are. 3) = ὑποτυπῶ τι, describo (-psi, -ere) aliquid; designo, -are, aliquid

περιγυμνόω -ῶ· circum nudo.

περιγυρεύω· huc illuc ambulo.

περιγυρίζω· circumago -ere.

περίδακρυς, υ, καὶ περιδάκρυτος, ον· valde lacrimans; lacrimosus, a, um

περιδεής, ές· pavidus, a, um; territus, conterritus a, um.

περιδεῶς· pavide.

περίδειπνον τό· epulum funebre.

περιδέξιον, τό armilla -ae, θ.

παριδέξιος, ον· aptus, a, um.

περιδεξιότης ἡ sollertia, -ae, θ.

περιδέραιον, τό· monile, -is, οὐ.

περιδέραιος, ον· collaris, e.

περιδεσμεύω· vincio -ire.

περίδεσμος, ὁ· vinculum, -i, οὐ.

περίδετος, ον· circumligatus, a, um.

περιδέω circumligo, -are

περίδηλος, ον· conspicuus, a, um.

περιδίδομαί τινι περί τινος· pignore certo (contendo) cum aliquo; pignus pono cum aliquo. **τὸ περιδεδομένον** (= στοίχημα pignus -oris, οὐ.

περιδινέω circumago, -ere.

περιδίνησις· in gyrum circumactio.

περιδίνητος, ον· versatilis. e.

περίδινος, ὁ, ἡ· vagabundus; pirata

περιδιώκω· undique persequor.

περίδοξος, ον famosus; illustris.

περίδοσις ἡ pactum, -i, οὐ. pignus.

περιδουπέω -ῶ· circumsono, -are.

περιδράττομαι· apprehendo, -ere.

περιδρομεύς, ὁ circulator, -oris, ἀ.

περιδρομή ἡ· circumcursio, -onis, θ.

περίδρομος, ον· circumcurrens -ntis; ὁ περίδρομος, circuitio, -onis. θ. circuitus, -us, ἀ. porticus ambiens domum

περιεῖδον ἰδὲ **περιοράω -ῶ.**

περιειλέω -ῶ circumvolvo, -ere.

περιείλημα, τό· involucrum, -i, οὐ.

1. **περίειμι** supersum, -esse.

2. **περίειμι** circumeo, -ire.

περιείργνυμι περιειργνύω περιείργω undique cohibeo ἢ coerceo; includo, -ere.

περιείρω· circum insero.

περιεκτικός, ή όν· 1) = περιληπτικός, comprehendens, complectens, -ntis ὅθ universus, a um *2) νεοελ. = διεξοδικός. ἰδὲ τὴν λέξιν.

περιεκτικῶς· comprehendendo.

περιέλασις, ἡ circumactio, -onis θ.

περιελαύνω· circumago, -ere; undique cogo; abigo -ere.

περιέλευσις, ἡ circumitio, -onis θ.

περιέλιξις, ἡ· circumvolutio, -onis θ.

περιελίσσω· circumvolvo, -ere.

περιελκυσμός, ὁ circumtractio, -onis, θ

περιέλκω· circumtraho, -ere.

περιενεγκεῖν ἰδὲ **περιφέρω.**

περιέννυμι induo, -ere.

περιέπω τινά· tracto aliquem (bene ἢ male). περιέπω τινά ὡς (ἄτε πολέμιον, φίλον, εὐεργέτην, tracto ut hostem, amicum beneficum. ταῖς μεγίσταις τιμαῖς περιέπω τινά summis honoribus prosequor aliquem

περιεργάζομαι 1) curiose ago, diligenter et accurate observo. 2 inaniter ἢ frustra satago; frustra laboro.

περιέργεια, περιεργία, ἡ 1) curiositas, -atis, θ 2) nimia diligentia.

περίεργος, ον· 1) curiosus, a, um. 2) nimis exquisitus, a, um.

περιέργως· curiose

περιέρπω· circumserpo, -ere.

περιέρχομαι· circumeo (-ii -ire) aliquid; circumvenio (-ii, -ire) aliquid; perlustro -are, aliquid. π. πᾶσαν τὴν γῆν, omnem terram perlustro. 2) π. τινὰ circumvenio (decipio)

aliquem. 3) περιέρχεται (περιῆλθέ) τι εἴς τινα penes aliquem est (fuit) aliquid; devenit aliquid in manus alicujus; penes aliquem est (fuit) aliquid 4) π. εἰς δυστυχίαν, in calamitatem incido *5) π. εἰς ἀπόγνωσιν, ad desperationem pervenio.

περιεσθίω arrodo, -ere.

περιεσκεμμένος καὶ **περιεσκεμμένως**· ἰδ. **περισκέπτομαι.**

περιέσχατος, ον paene extremus

περιέχω 1) circumdo -are, aliquid, cingo, -ere, aliquid περιεχόμεθα ὑπὸ τῶν πολεμίων κύκλῳ, undique ab hostibus cincti sumus. 2) contineo (tinui, -ere) aliquid. τὸ βιβλίον περιέχει τὰς πράξεις, liber continit facta. ἡ κώμη περιέχεται παντόθεν ὑπὸ ὀρέων, vicus montibus undique continetur. 3 τὸ περιέχον, ὁ περιέχων (ὑπον. ἀήρ), coelum, -i, οὐ. aër nos ambiens. *4) νεοελ. τὸ περιεχόμενον κιβωτίου, quod continet cista

περιζέω circumferveo, -ere.

***περιζήτητος, ον** qui in pretio est. ἄνθρωπος περιζήτητος, homo magni pretii

περίζωμα, τό· subligar, -aris, οὐ

περιζώννυμι καὶ **περιζωννύω** subligo, are, aliquid; praecingo (-nxi -ere) aliquid περιζώννυμαί τι (ξίφος), accingo me aliqua re (ense), praecingor ense περιεζωσμένος, accinctus.

περίζωσις, ἡ· cinctus, -us, ἀ.

περιζώστρα, ἡ cingulum, -i, οὐ.

περιηγέομαι -οῦμαι· 1) = περιάγω, circumduco -ere. 2) = διηγοῦμαι expono, -ere; narro, -are, aliquid *3) νεοελ. = περιοδεύω, peragro, -are; circumeo, -ire. περιηγήθη ὅλην τὴν Ἑλλάδα, totam Graeciam peragravit.

περιήγησις, ἡ· 1) = περιαγωγή circumductio, -onis, θ., 2) accurata descriptio -onis, θ. δθ = περιγραφὴ τῆς γῆς, periegesis, -is, θ. *3) νεοελ. peragratio -onis, θ peregrinatio -onis, θ

περιηγητής, ὁ· 1) = ὁ περιάγων qui circumducit. 2) orbis terrarum descriptor. 3) νεοελ. peragrator, -oris, ἀ. peregrinator, -oris. ἀ. ἡ **περιηγήτρια**, peragratrix, icis, θ.

περιηθέω -ῶ percolo, -ere.

περιήκω devenio, pervenio, -ere.

περιηχέω -ῶ circumsono, -are. περιηχῶν, circumsonus, a, um.

περιήχημα, τό· quod circumsonat.

περιήχησις, ἡ· circumsonatio, -onis, θ.

περιθάλπω· foveo, -ere, aliquem ἢ aliquid; curam pono ἢ adhibeo in aliquo; subsidio alicujus venio.

περίθαλψις, ἡ· fotus, -us, ἀ. curatio, -onis θ subsidium, -ii, οὐ.

περιθαμβής, ές· valde stupefactus.

περιθαρσής, ές· valde fidens.

περιθειόω -ῶ· sulphure lustro.

περιθείωσις, ἡ lustratio (expiatio), quae fit sulphure.

περίθημα, τό quod circumponitur.

περίθερμος, ον· admodum calidus.

περίθεσις, ἡ· circumpositio -onis, θ.

περιθετός, ή, όν καὶ **περίθετος, ον·** circumpositus a, um. π. κόμη, coma apposita ἢ fictitia.

περιθέω· circumcurro, -ere; circumcurso, -are.

περιθεωρέω -ῶ· circumspicio, -ere.

περίθλασις, ἡ contusio, onis, θ.

περιθλάω -ῶ· contundo, -ere.

περιθλίβω undique comprimo, -ere

περιθρασύνω· bonum animum addo.

περιθρασύς, ύ· valde audax.

περιθραύω circum frango

περιθρηνέω-ῶ· lamentis circumsono.

περιθριγκόω -ῶ lorica circumsepio.

περιθρυλλέω -ῶ strepitu circumsono. μεταφ. divulgo, -are παθητ. περιθρυλλεῖσθαι τὰ ὦτα, aures strepitu repletas habere.

περιθρύλλητος, ον· famosus, a, um.

περίθυμος, ον· irâ accensus, a, um.

περιθύμως· irato animo

περιθωρακίζω thorace armo.

***περιθώριον, τό·** margo, -inis, ἀ. θ.

περιιδρόω -ῶ· sudore diffluo.

περιίδρωσις, ἡ· copiosus sudor.

περιιππεύω· circumequito, -are.

περιίπταμαι· circumvolito, -are.

περιίστημι· 1) μεταβ. circumpono, -ere; circumdo, -are; cingo, -ere (aliquid). παθητ. cingor, circumvenior, ἰδ. coronâ hominum cingor 2) statum muto; muto in contrarium; sententiam alicujus muto (plerumque in partem deteriorem). 3) redigo al aliquam conditionem. περιίστημί τινα εἰς πενίαν, ad paupertatem aliquem redigo. 4) μέσ. περιίσταμαί τι (= περικυκλῶ), circumsisto, circumsto (-eti, -are) aliquid ἢ aliquem.

περιίστανται τὴν βουλήν, circumstant senatum περιίστατο τὴν πόλιν, circumstabat urbem. περιεστήσαντο τὸ βουλευτήριον, circumsteterunt curiam. περιεστηκώς, περιεστώς, circumstans, -ntis. *μετφ.* τρόμος μοι περιέστηκε, terror me circumstat. ἀπορία αὐτοῖς περιέστη, angustia rerum eos circumstetit. τὰ πανταχόθεν περιιστάμενα δεινά, circumfusae undique molestiae. πολλὰ δεινὰ αὐτῷ περιέστηκε, multa mala eum circumveniunt. περιστάντων, περιεστώτων τῇ πόλει πολέμων, circumstantibus urbem bellis 5) *ἀμετ.* α) ἐνταῦθα (εἰς τοῦτο) περιέστηκε τὰ πράγματα, eo tandem res devenerunt, deductae sunt. εἰς τὸν ἔσχατον κίνδυνον περιέστη, in extremum casum deductus est. 6) = μεταβάλλομαι, mutor, -ari: ἡ πρότερον σωφροσύνη περιέστηκε pristina modestiâ mutata est

περικαής, ές· valde calidus. a, um.

περικαθαίρω· perpurgo, -are.

περικαθέζομαι πόλιν· circumsido (obsido) urbem.

περικάθημαι cirumsedeo (urbem)

περικάθησις,ἡ circumsessio,-onis,θ

περικαθίζω καὶ **περικαθίζομαι·** circumsido (-edi, -ere) πόλιν urbem.

περικαίω amburo, peruro (-ussi, -ustum, -ere) aliquid. **περικαίομαι,** ardeo, inflammor (amore alicujus). περικεκαυμένος, ambustus, a, um.

περικακαίω· animo prorsus concido et labo; malo vincor.

περικάκησις, ἡ animi abjectio; anxietas. -atis; desperatio, -onis, θ

περίκακος, ον· valde malus

περικάλλεια, ἡ· venustas, -atis, θ.

περικαλλής, ές· perpulcher, a, um.

περικάλυμμα τό· involucrum,-i, οὐ.

περικαλύπτω· circumvêlo, -are; circumtego, -ere; obtego, -ere; occulto, -are (aliquid).

περικαλυφή, ἡ· tegumentum, -i, οὐ

περικαλῶς perpulchre.

περικαμπή, ἡ circumflexus, -us ἀ

περικάμπτω circumflecto, -ere.

περίκαμψις ἡ circumflexio. -onis,θ

περικάρδιος, ον qui cor ambit.

περικάρπιον putamen (fructuum).

περικάρπιος, ον fructum cingens.

περικαταβάλλω· undique dejicio.

περικατάγνυμι· undique defringo.

περικαταλαμβάνω undique comprehendo, -ere; undique deprehendo, -ere; comprehendo et cogo περικαταλαμβανόμενος τοῖς καιροῖς. temporibus coactus *ἀμετ.* περικαταλαμβάνει ἡ ὥρα, redit anni tempus.

περικαταλείπω· relinquo, -ere.

περικατάληπτος,ον undique comprehensus a, um.

περικατάληψις, ἡ· comprehensio.

περικαταρρέω undique defluo.

περικαταστρέφω prorsus everto.

περικατατίθημι· circum repono.

περικαταχέω· insuper effundo.

περικατέχω· undique teneo.

περίκαυσις, ἡ adustio, -onis, θ.

περίκειμαι· 1) circumjaceo, -ere. περικείμενος, η, ον, circumjacens. -ntis, δθ. = vicinus, a, um 2 περίκειμαί τι, aliquid mihi circumpositum est; circumdor, cingor. redimior aliqua re. π. δάφνην. redimio lauro ἁλύσεις περικείμενος, catenis cinctus, catenatus. περικείμενος ὑποδήματα, indutus calceis.

περικείρω circumtondeo, ere. περικεκαρμένος, circumtonsus. *μετφ.* carpo.

περικεντέω-ῶ undique pungo -ere.

περικεφαλαία, ἡ galea. ae, θ.

περικεφάλαιον, τό· capitis tegmen.

περικήδομαι· valde curo

περίκηπος, ὁ horti ambitus.

περικινέω -ῶ· circumago, -ere.

περικλαδεύω circumcirca puto.

περικλαδής ές· ex omni parte ramos habens; umbrosus, a, um.

περικλαίω defleo, -ere

περίκλασις, ἡ defractio, -onis. θ.

περικλάω -ῶ circumcirca frango.

περικλεής, ές· valde gloriosus a, um; inclytus, a, um, celeber, bris; illustris, e

περίκλεισις,ἡ· circumclusio -onis,θ

περίκλειστος, ον circumclusus

περικλειτός, ή, όν celeberrimus.

περικλείω· circumcludo, undique claudo (-si, sum ere) aliquid· cingo (-nxi, -ere) aliquid.

Περικλῆς, ὁ· Pericles -is καὶ i, ἀ.

περικλινής, ές declivis, e.

περίκλινον cubile circa mensam.

περικλύζω circumluo -ere.

περίκλυσμα aqua ad abluendum.

περικλυσμός, περίκλυσις adluvies.

περικλυτός, ή, όν· valde inclytus.
περικλώθω· nendo circumago.
περικνημίς, ἡ· ocrea, -ae, θ. tibiale, is. οὐ
περικνίζω· vellico (aliquem).
περικοκκύζω 1) περὶ ἀλέκτρος νικητοῦ· cano, -ere. 2) μετφ contemno.
περικολλάω -ῶ undique adglutino.
περικολούω· mutilo. -are
περικομιδή, ἡ cilcumvectio, -onis, θ.
περικομίζω· circumveho, -ere.
περίκομμα, τό frustum, -i, οὐ.
περικομμάτιον, τό· frustulum, -i, οὐ.
περίκομος, ον· comatus, a, um.
περίκομψος, ον· perelegans, -ntis.
περικοπή, ἡ· 1) circumcisio -onis θ. circumcisura, -ae. θ 2 certa Scripturae sacrae sectio. ἐντεῦθ. locus, -i, καὶ πληθ. loci, -orum, ἀ.
περικόπτω circumcîdo (-idi, -isum, -ere) aliquid.
περικοσμέω -ῶ· probe orno, -are; exorno. -are.
περικόσμιος. qui circa mundum est.
περικράζω· circum clamo.
περικράνιον, τό cervîcal, -alis, οὐ.
περικράνιος, ον· calvariam cingens.
περικρατέω -ῶ· 1) undique teneo, -ere; dominor, -ari; evinco, -ere. 2) supero, -are; superior sum.
περικρατης, ές· compos alicujus rei.
περικρεμάννυμι καὶ **περικρεμάω -ῶ·** circum suspendo (-ndi, -nsum -ere) aliquid **περικρέμαμαι·** undique dapendeo, -ere.
περικρεμὴς ναὸς ἀναθήματι· templum ornatum donariis suspensis.
περίκρημνος, ον, undique praeceps ὀθ. admodum praeceps ἢ praeruptus. a, um.
περικροτέω -ῶ· circumstrepo, -ere
περίκροτος, ον circumstrepens -ntis
περικρούω 1) περὶ ἀγγείου· undique percutio. -ere· 2) excutio -ere. 3) πέδας περικρούω τινί, vincula alicui injicio.
περικρύπτω καὶ (μτγν.) **περικρύβω·** celo, -are; occulto, -are περιέκρυβεν ἑαυτήν, se celabat ἢ occultabat.
περικρώζω· crocito, -are.
περικτάομαι -ῶμαι· adquiro, -ere.
περίκτησις ἡ· possessio. -onis, θ.
περικτίονες, οἱ· vicini, -orum. ἀ.
περικτυπέω -ῶ· circumsomo, -are.
περικυκλεύω· 1) circumeo, -ire· 2) circumdo, -are, aliquid
περίκυκλος, ον plane rotundus.
περικυκλόω -ῶ circumdo (-dedi, datum, -are), circumcingo ἢ ἁπλ. cingo (cinxi, cinctum. -ere) aliquid ἢ aliquem. **περικυκλοῦμαι,** cingor (cinctus sum)· περιεκυκλώθησαν ὑπὸ τῶν πολεμίων, ab hostibus cincti sunt.
περικύκλωσις, ἡ· ipsa actio cingendi. circumveniendi φοβούμενοι τὴν περικύκλωσιν, timentes ne circumvenirentur.
περικυλίνδω, περικυλινδέω -ῶ καὶ **περικυλίω·** circumvolvo. ere, aliquid.
περίκυρτος, ον· undique curvus.
περικυρτόω -ῶ circum incurvo
περικωδωνίζω· circumtinnio, -ire.
περικωμάζω· comissabundus circumeo.
περιλακτίζω· circum calcitro.
περιλαλέω -ῶ· garrio -ire.
περιλάλησις, ἡ garritus. -us, ἀ.
περιλάλητος, ον· clarus. a, um; famosus, a, um; cebeber, bris, bre.
περίλαλος, ον loquax. -acis.
περιλαμβάνω 1) complector (-exus sum, -i) aliquid; comprehendo (-ndi, -nsum, -ere) aliquid π τι τῇ διανοίᾳ, aliquid mente comprehendo. 2) = περιβάλλω, amplector (-exus sum, -i) aliquid; cingo, -ere ἢ circumdo, -are.
περιλαμπής, ές· valde splendidus.
περίλαμπρος, ον· magnificus. a, um.
περιλάμπρως· splendide; magnifice
περιλάμπω· 1) circumfulgeo, -ere. 2) undique illustro. splendore ac lumine circumfundo.
περιλαμψις, ἡ· fulgor circumfusus
περίλεμμα, τό· reliquiae, arum, θ.
περιλείπω· relinquo reliquum facio. **περιλείπομαι** supersum -esse· οἱ περιλειπόμενοι qui superstites sumus
περιλείχω lambo (aliquid).
περιλεπίζω· decortico. -are.
περιλεσχήνευτος, ον celeber; clarus.
περίλευκος, ον totus albus, a, um.
περιληπτικός, ή, όν· comprehendens, -ntis. ὄνομα περιληπτικόν, nomen collectivum.
περιληπτικῶς· summatim.
περιληπτός, ή, όν· qui comprehendi potest
περίληψις, ἡ 1) comprehensio, -onis,

θ. *2) summarium, -i, οὐ. ἐν περιλήψει, summatim

περιλιμνάζω· stagnando inundo.

περιλιπής, ές superstes, -itis.

περιλιχμάζω, περιλιχμάω -ῶ, περιλιχνεύω circumlingo, -ere, cupide adpeto, -ere.

περίλοιπος, ον· reliquus, a, um.

περιλοπίζω corticem detraho.

περιλούω· circumluo, -ere; undique abluo, -ere. aliquem ἢ aliquid

περιλυπία, ἡ· summa moestitia.

περίλυπος, ον· summopere dolens; supra modum moestus; valde tristis.

περιμανής,ές valde furiosus,a,um

περιμαρμαίρω undique splendeo.

περιμάσσω· abstergeo, -ere

περιμάχητος, ον de quo aliqui inter se certant; qui magna contentione expetitur. μεταφ. optandus, expetendus, a, um.

περιμάχιμος, ον valde bellicosus.

περιμάχομαι· pugno de re.

περιμεμφής, ές· querulus, a, um

περιμένω· exspecto (-avi, -are) aliquem ἢ aliquid. περιέμεινα μέχρι μέσης νυκτός, exspectavi ad mediam noctem. περιμένω ἕως ἂν ἔλθῃ ὁ πατήρ, exspecto, dum pater veniat

περίμεστος· plenus, refertus, a,um

περιμετρέω -ῶ circumcirca metior.

περίμετρος, ἡ· ambitus; circuitus.

περιμήκης, ες· praelongus a, um.

περιμήρια, τά feminalia, -ium, οὐ

περιμίγνυμι undique misceo

περιμυκάομαι-ῶμαι circummugio.

περιναύτιος, ον nauseans, -ntis.

περινέμομαι circum depasco.

περίνεον, τό· spatium inter pudenda et anum.

περινεύω innuo, ere.

περινέφελος ον· nubibus cinctus.

περινεφρος,ον· pinguis circa renes.

1 περινέω circumcirca accumulo; aggero circum aliquid.

2 περινέω circumfluo, -ere; circumnato, -are

περινήχομαι· circumnato, -are.

περινίζω καὶ περινίπτω· undique abluo, -ere.

περινοέω -ῶ· mente concipio.

περίνοια, ἡ mentis conceptus; sollertia, -ae, θ sagacitas, atis, θ.

περίνοος -ους, ουν· prudens, -ntis: callidus, peritus, a, um. περινούστατος, prudentissimus, a, um.

περινοστέω -ῶ· circumeo, -ire; peragro, -are.

πέριξ· circa; circum τὰ πέριξ ὄρη, montes, qui circa sunt. χλόη ἐστὶν ἐν τοῖς πέριξ, gramen est circa. πέριξ τοῦ τείχους, circa murum

περιξέω· circumcirca rado.

περιξηραίνω· desicco, -are.

περίξηρος,ον valde siccus, a, um.

περιξυράω -ῶ novaculâ rado

περίογκος, ον praetumidus, a, um.

περιοδεία, περιόδευσις, ἡ circuitus, -us, ἀ peragratio, -onis. θ.

περιοδευτής, ὁ· circuitor, -oris, ἀ peragrator, -oris ἀ. periodeutes.

περιοδευτικός, ή, όν qui circumire solet; qui peragrare solet.

περιοδευτικῶς· peragranter.

περιοδεύω· circumeo, -ire; peragro, -are. περιοδεύω τὴν Αἴγυπτον, Aegyptum peragro. ὁ περιοδεύων, peragrator, -oris, ἀ. ἡ περιοδεύουσα peragratrix, -icis, θ.

περιοδικός, ή, όν· certo tempore recurrens, status, a, um; periodicus, a, um. π. πυρετοί statae febres.

περιοδικῶς· statis diebus; statis temporibus

περίοδος, ἡ 1) circuitus, -us, ἀ. ἡ περίοδος τοῦ ἡλίου, circuitus solis. π. πυρετοῦ, circuitus febris 2) π. λόγου, periodus, -i, θ. circuitus et quasi orbis orationis ambitus (ἢ comprehensio verborum κατασκευὴ περιόδου, sententiarum ad numerum conclusio. διαλύω (ἀναλύω) περίοδον, dissolvo collocationem. *3) νεοελ.=ἐποχή. aetas, -atis. θ tempus -oris, οὐ. temporis spatium. τρεῖς εἶσιν αἱ τῆς ἱστορίας περίοδοι, tres sunt historiae aetates.

περιοικέω -ῶ· circum habito, vicinus sum.

περιοίκημα,τό· aedificium vicinum.

περιοικία, ἡ· loci circumjacentes.

περιοικίς, ἡ· 1) ὑπον. γῆ ἢ χώρα, ager circa urbem situs. 2) ὑπον πόλις, oppidum urbi capitali vicinum eique subditum

περιοικοδομέω -ῶ circumaedifico, -are; aedificiis circumdo (aliquid).

περίοικος, ον 1) circumhabitans, -ntis; vicinus, a, um. 2) οὐσ. οἱ περί-

οικοι. α) oppidorum Laconicorum incolae, liberi quidem, sed Spartae subjecti β) ἐν τῇ γεωγρ. perioeci, -orum, ἀ.

περιοιχνέω -ῶ· circumeo, -ire.

περιολισθαίνω· delabor, -i.

περιολίσθησις, ἡ lapsus, -us, ἀ.

περιονυχίζω· ungues reseco, -are

περιοπτέος,α,ον· negligendus,a,um

περίοπτος, ον conspicuus, a, um; illustris, e. ἐκ περιόπτου, ex loco illustri.

περιόρασις, ἡ· circumspectio, -onis,θ

περιοράω -ῶ circumspicio, -ere, aliquid ὅθ. = negligo -ere, aliquid.

περιοργίζομαι valde irascor

περιόρθριον περίορθρον, τό· diluculum -i οὐ.

περιορίζω· 1) limitibus (finibus) circumscribo ἢ ἁπλ. circumscribo, -ere, aliquid. 2) περιορίζω τινά (ἄρχοντα ἐν τοῖς αὐτοῦ καθήκουσιν), circumscribo (-psi -ere) aliquem (τὸν πραίτωρα praetorem, τὸν Ἀντώνιον Antonium). ἐντεῦθ. *3) νεοελ. περιορίζω, συστέλλω, μειῶ τι, circumscribo -ere; contraho, -ere; contineo, ere, aliquid. π. τὰς ἐπιθυμίας, contraho ἢ contineo cupiditates. π. τὰς δαπάνας, sumptus circumcido, modum facio sumptibus, impensas corripio π. τὰς καταχρήσεις, abusus restinguo (-xi. -ere). π. τὴν χαράν gaudium retineo. **περιορίζομαι,** circumscribor, -i, contineor. -eri. ἡ Γαλλία ὑπὸ τοῦ Ῥοδανοῦ περιορίζεται, Gallia Rhodano continetur. **περιωρισμένος η, ον** contractus, a um; exiguus a um; angustus, a, um ζῇ περιωρισμένα. anguste, parce vivit. νοῦς περιωρισμένος, ingenium exiguum ἢ hebes; εἶνε περιωρισμένης διανοίας, hebeti est ingenio

περιόρισις ἡ circumscriptio, onis,θ.

περιορισμός ὁ 1) circumscriptio -onis. θ 2 septum, -i. οὐ. 3) νεοελ. α custodia ae, θ. β) μεταφ. π. τῶν δαπανῶν, restrictio, deminutio sumptuum.

περιορύσσω circumfodio, ere.

περιορχέομαι -οῦμαι· circumsalto.

περίοσμος, ον· valde alens.

περίοστος, ον· 1) ossibus circumdatus. 2) ossa circumdans.

περιουσία, ἡ· quod superest. ὅθ. 1) abundantia. -ae, θ. copia, -ae, θ. 2) opes -um, θ. πλ. fortunae, -arum, θ πλ. res familiaris περιουσίαν ποιῶ, augeo rem familiarem 3) ἐκ περιουσίας. α) e facili; suppetentibus viribus β) dicis causa, sine gravi ἢ idonea causa.

περιουσιάζω· abundo, -are.

περιούσιος, ον peculiaris, e; dives -itis. †2) π. λαός, peculiaris (eximius) populus.

περιόφθαλμος, ον· oculum ambiens

περιοχέω ῶ· circumveho, -ere.

περιοχή, ἡ· 1) comprehensio,-onis, θ ambitus. us, ἀ. 2) septum, -i, οὐ.

περιόψομαι· ἴδε περιοράω

***περιπάθεια, ἡ·** vehemens animi motus ἢ affectus; animi commotio vehemens.

περιπαθέω -ῶ· vehementer animo affectus sum; vehementi affectu commoveor.

περιπαθής, ές· vehementer animo affectus a, um; animo concitatus.

περιπαθῶς· cum magna vi affectuum; ὅθ. νεοελ. ardenti studio; vehementer.

περιπάσσω· conspergo -ere

περίπαστος, ον· conspersus, a um.

περιπατέω-ῶ· ambulo -are; obambulo -are; deambulo, -are; spatium facio; spatior, -ari.

περιπάτησις, ἡ ambulatio, -onis,θ.

περιπατητής, ὁ· ambulator, -oris, ἀ. spatiator, -oris ἀ.

περιπατητικός, ή, όν· ambulatorius, a, um; peripateticus, a, um. ὁ Περιπατητικός, Peripateticus, -i, ἀ.

περιπατητικῶς 1) deambulando. 2 more Peripateticorum.

περίπατος, ὁ 1) ambulatio -onis θ. deambulatio. -onis, ἀ spatium, -i, οὐ. περίπατον ποιοῦμαι spatium facio. πορεύομαι εἰς περίπατον, eo deambulatum. 2 = ὁ τόπος ἔνθα περιπατοῦσιν, ambulatio, onis, θ. ambulacrum, -i, οὐ. xystus, i, οὐ.

περιπείρω perforo, -are

περιπέλομαι· versor circum aliquid συνήθ. περὶ χρόνου περιπελομένων ἐνιαυτῶν, volventibus annis

περιπέμπω circummitto, -ere.

περιπέσσω καὶ **περιπέττω** tego,

occulto, -are, aliquid. ὀνόματι περιπεττουσιν τὴν μοχθηρίαν, nomine honesto occultant turpitudinem

περιπετάννυμι καὶ *περιπεταννύω*· in orbem extendo ἢ expando, obtendo, -ere, aliquid

περιπέτασμα. τό· velum ἢ auleum (quod obtenditur).

περιπέτεια, ἡ· conversio, mutatio in contrarium; fortunae mutatio; fortunae vicissitudines. δθ. incommodum, -i, οὐ. infortunium, -i, οὐ. ἐν τῷ δράμ conversio rerum in contrarium; subita rerum commutatio

περιπετής. ές· 1) π. δικτύῳ, qui incidit in retia. 2) μετφ π. δεινῷ, qui in malum incidit.

περιπέτομαι· circumvolo, -are.

περιπήγνυμι καὶ *περιπηγνύω* figo aliquid circum; defigo, -ere, aliquid.

περιπήγνυμαι, congelo, frigore coeo

περιπηδάω -ῶ· circumsilio, -ire

περίπηξις, ἡ· concretio, -onis, θ.

περίπικρος, ον· peramarus, a, um

περιπίμελος, ον· praepinguis, e.

περιπίμπλημι· valde impleo (aliquid). παθητ λευκότητος περιεπλήσθη, candore plenus (oppletus) fuit.

περιπίμπρημι· undique incendo.

περιπίπτω· incido (-idi, -ere) in aliquid (συνήθ. in malum). π. νόσῳ, in morbum incido morbo implicor π. συμφοραῖς, in mala incido, malis implicor. περιπεσὼν νόσῳ καὶ ἀπορίᾳ, circumventus morbo et inopia. *νεοελ. π. εἰς τὴν δυσμένειάν τινος, in offensionem alicujus incurro.

περιπλανάω -ῶ· errabundum circumago; aberrare facio. *περιπλανῶμαι*, pererro (-avi, -are); circum vagor (-gatus sum, -ari)

περιπλανής,ές circumvagus a, um.

περιπλάνησις, ἡ circumvagatio, -onis. θ. error, -oris, ἀ.

περιπλάττω· illino. -ere.

περιπλέγδην· circumplexu.

περιπλέκω τι, *περιπλέκομαί* τινι· circumplico, implico (-avi καὶ -ui, -atum καὶ -itum, are) aliquid; circumplector, complector aliquid ὁ κισσὸς τῷ δένδρῳ περιπλέκεται, hedera arborem implicat. περιπλέκομαι τῷ τραχήλῳ τινος brachia collo alicujus implico. *περιπεπλεγμένος*, η, ον, implicatus ἢ implicitus, a, um περιπεπλεγμένα ἀλλήλοις ἐστ', inplicita inter se sunt. *νεοελ τὰ πράγματα περιπλέκονται, ἡ ὑπόθεσις περιπλέκεται, res perplicatur turbatur ἢ miscetur.

περίπλεξις, ἡ· complexus, -us, ἀ.

περίπλεος, ον· refertus, a, um

περίπλευρος, ον qui est in latere.

περιπλέω· 1) circumnavigo -are, π. τὴν γῆν, navigando terram circumeo 2) περιπλέω εἰς Κιλικίαν, εἰς τὰς ἐσχάτας ἀκτάς, circumvehor in Ciliciam, in ultimas terras

περιπληθής, ές· oppletus, a, um.

περιπλήθω oppletus sum

περιπλοκάς, ἡ· smilax hortensis; convolvulus, -i, ἀ.

περιπλοκή, ἡ· 1) circumplexus, complexus, -us, ἀ 2) perplexio,-onis,θ

περίπλοκος, ον· 1) implicitus, a, um; 2 perplexus, a, um.

περίπλοος, -ους, ὁ· circumvectio, -onis, θ. periplus, -i. ἀ. ὁ π. τῆς γῆς, navigatio circum terram.

περιπνευμονία, ἡ inflammatio pulmoni; peripneumonia, -ae, θ.

περιπνευμονιάω -ῶ, peripneumonia laboro

περιπνευμονικός, ή, όν peripneumonia laborans; peripneumonicus.

περιπνέω· perflo, -are.

περιπνιγής, ές suffocatus, a, um

περιπνίγω suffoco, -are.

περιπνοή, ἡ· perflatio, -onis, θ.

περίπνοος -ους, ουν· undique perflatus, a, um

περιπόδιος, ον· pedes ambiens. τὸ περιπόδιον.α) = ποδόγυρος, limbus -i,ἀ. β) νεοελ. = ἡ περικνημίς tibiale -is,οὐ.

περιπόθητος, ον desiderabilis, e; desideratus, dilectus amatus, a, um.

περιποιέω -ῶ affero (-tuli,) alicui aliquid; comparo, -are, alicui aliquid; (τιμὴν honorem. αἰσχύνην ignominiam) *περιποιοῦμαί* τι, acquiro aliquid. comparo mihi aliquid. *περιποιοῦμαί* τινα. foveo aliquem (τοὺς πτωχοὺς pauperes); *νεοελ. bene tracto aliquem. obsequor alicui.

περιποίησις ἡ· acquisitio, onis, θ. 2) νεοελ. bona tractatio; obsequium, -ii, οὐ. officium, -ii, οὐ. π. ἀσθενοῦς, aegri curatio.

περιποιητικός, ή, όν· 1) gignens

efficiens aliquid. *2) νεοελ. obsequens, -ntis. obsequibilis e; officiosus.
περιποίκιλος, ον valde varius.
περιπολάρχης καὶ περιπόλαρχος ὁ praefectus circitorum; praefectus vigilum.
περιπολέω, -ῶ· circumeo, -ire; vigilias ago, -ere.
περιπόλησις, ἡ circuitio, -onis, θ.
*περιπολία. ἡ· circuitio, -onis, θ. vigiliae. -arum, θ.
περιπολίζω obeo urbes.
περίπολος, ὁ· 1) circitor, -oris, ἀ. custos. -odis, ἀ. 2) ἡ περίπολος. α) ὑπον. ναῦς, navis speculatoria. *β) νεοελ.= οἱ περίπολοι, circitores.-ōrum.
περιπομπεύω pompa circumduco
περιπόνηρος· admodum improbus.
περιπορεύομαι circumeo aliquid)
περιπόρφυρος ον· purpurâ amictus: praetextatus, a, um. ἡ περιπόρφυρος (ὑπον ἐσθής), toga praetexta ἢ ἁπλ praetexta, ae, θ.
περιπορφυρόσημος· praetextatus.
περιποτάμιος, ον circa flumen
περίπου· circa; circiter. περίπου δέκα, circa ἢ circiter decem
περιπροβάλλω circum projicio.
περιπροχέω circumfundo, -ere.
περίπτερος ναός; aedes peripteros· ναοὶ περίπτεροι. aedes peripteroe.
περίπτυξις, ἡ amplexus, us, ἀ.
περιπτύσσομαί τινα· amplector (-xus sum, -i) aliquem.
περιπτυχή, ἡ· circumplexus, -us, ἀ.
περίπτωμα, τό casus, calamitas.
περίπτωσις, ἡ· 1) casus, -us ἀ. *2 νεοελ. ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν τοῦτο συμβῇ, si id evenerit. ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει, si contrarium acciderit. ἐν πάσῃ περιπτώσει. quidquid est
περιπτώσσω valde timeo.
περιπύημα, τό pus collectum.
περίπυστος, ον· famā notus, a, um; celebratus a, um
περιπωμάζω, περιπωματίζω· circumcirca obturo, -are
περιρραγής, ές circumfractus. a.
περιρραίνω, περιρραντίζω circumspergo adspergo ere π. τινὰ ὕδατι, adspergo aliquem aqua
περίρρανσις ἡ adspersio, -onis, θ.
περιρραντήριον adspergillum -i οὐ
περιρραντισμός, ὁ adspersio, -onis, θ
περιρράπτω· circumsuo, -ere. περιερραμένος η, ον, circumsūtus, a, um.
περιρρέω· 1) undique fluo, circumfluo, (-xi) -ere. ἱδρῶτι, αἵματι περιρρεόμενος, sudore, sanguine fluens. manans. ὁ ποταμὸς περιρρέει τὴν πόλιν· circumfunditur flumen urbi. 2) μεταφ. περιρρέει μοί τι, περιρρέομαί τινι, circumfluo aliqua er; abundo aliqua re πλούτῳ περιρρεῖται, abundat divitiis, copiis
περιρρήγνυμι· dirumpo discindo, -ere, aliquid (τὴν χλαμύδα chlamydem).
περίρρηξις, ἡ abruptio, -onis, θ.
περιρρίπτω circumjicio, -ere.
περιρροή, περίρροια, ἡ fluxus in orbem, circumfluxus -us, ἀ.
περιρροιζέω -ῶ circumstrido, -ere.
περίρροος -ους· cirumfluus, a um.
περίρρυπος, ον· undique squalidus.
περίρρυτος, ον· circumfluus a, um.
περιρρώξ ὁ, ἡ praeruptus, a um.
περισαίνω τινα· caudam movendo circa aliquem adblandior; adulor -ari, alicui
περισαλπίζω· tubâ cano circum. μεταφ. π. τι, diffamo aliquid περισαλπίζομαι, mea fama ubique dispergitur.
περίσαξις, ἡ aggeratio, -onis, θ.
περισαρκίζω· carnem scarifico
περισαρκισμός, ὁ· carnis scarificatio.
περίσαρκος, ον· carnosus. a, um.
περισαρκόω -ῶ carne circumdo, carne vestio (aliquid).
*περισάρκωσις, ἡ carne vestitus.
περισάρωμα, τό purgamentum.
περισάττω· circumstipo, -are.
περισβέννυμι· circum exstinguo.
περισείω· undique quatio.
περίσεμνος, περίσεπτος, ον· maxime venerabilis, e.
περίσημος, ον insignis, e.
περισίδηρος ον· ferro obductus.
περισκάπτω· effodio circumcirca.
περισκελής, ές· crura cingens.
περισκελίς, ἡ feminale, -is, οὐ periscelis, -idis θ.
περισκεπάζω, περισκέπω protego, defendo, -ere.
περισκεπής, ές· undique tectus.
περισκέπτομαι· circumspicio, -ere; considero are δθ περιεσκεμμένος, η, ον circumspicuus consideratus, a, um; prudens, -ntis.

περισκεμμένως· circumspecte; consideranter; prudenter

περίσκεπτος, ον· 1) ubique conspicuus. δθ altus, a, um. 2) *μετφ*=περισκεμμένος.

περίσκεψις, ἡ· circumspectus, -us ἀ. consideratio, -onis θ prudentia, -ae, θ. μετὰ περισκέψεως, circumspecte, consideranter, prudenter.

περισκιάζω obumbro, -are.

περισκιασμός, ὁ obumbratio -onis θ

περισκιρτάω -ῶ· circumsilio -ire.

περίσκληρος, ον praedurus, a, um.

περισκληρύνω· induro, -are

περισκόπευσις·circumspectio,-onis,θ

περισκοπέω -ῶ· circumspicio, -ere; exploro -are, aliquid.

περισκοπή ἡ specula, -ae, θ.

περισκόπησις circumspectio,-onis,θ

περισμαραγέω-ῶ·circumstrepo,-ere

περισμήχω· detergo, -ere.

περισοβέω -ῶ· 1) π. τὴν κύλικα, circumfero calicem· 2 ἀμετ. circumeo.

περισοφίζομαι· astutiā fallo.

περισπασμός, ὁ· distractio, -onis θ. occupatio orta e curis et negotiis. μάλ. ἐν τῷ πληθυντ. negotia, -orum, θ molestiae, -arum, θ.

περισπάω -ῶ· 1) = διασπῶ, ἀπασχολῶ, distraho, -ere; distineo, -ere; aliquem. ἡ φροντὶς αὐτὸν περισπᾷ, eum cura distrahit. περισπῶ τὸν πολέμιον, distineo hostem **περισπῶμαι**, distrahor, -i; occupatione distineor, -eri περισπώμενος, η, ον, distractus, a, um; distentus a, um. 2) ἐν τῇ γραμμ. περισπῶ συλλαβήν, circumflecto. δθ. συλλαβὴ περισπωμένη, syllaba circumflexa ἡ περισπωμένη (προσῳδία), accentus circumflexus.

περισπειράω -ῶ· in orbem involvo.

περισπείρω· dissemino, -are.

περισπέρχεια, ἡ festinatio, -onis,θ.

περισπερχής, ές festinans, -ntis

περισπέρχω (ἀμετ)· vehementer commoveor, -eri

περισπεύδω persequor aliquem.

περίσπλαγχνος magnanimus a,um

περισπούδαστος ον· studiose expetitus, a, um. desiderabilis, e; desideratus, a, um

περισπουδάστως· studiose; avide

περισπωμένη, ἡ· ἴδε **περισπάω**, 2.

περισσεία, ἡ redundantia, ae, θ.

περίσσευμα, τό· 1) abundantia, -ae, θ. 2 quod superat; quod superest; quod reliquum restat.

περισσεύω καὶ **περιττεύω**· 1) abundo, are; redundo, -are. χρήματα περισσεύει αὐτοῖς, opibus abundant. ἐκ τοῦ κέρδους περισσεύει τι, aliquid redundat de quaestu. 2) supersum, -esse περισσεύει μοί τι, aliquid mihi supersit. 3) τὸ περισσεῦον το περιττεῦον, quod redundat, quod superest; quod reliquum restat.

περισσοδάκτυλος, ον· uno digito redundans

περισσολογέω -ῶ· sermone redundo. ὁ ῥήτωρ περισσολογεῖ, orator redundat.

περισσολογία, ἡ sermo redundans.

περισσολόγος, ον· sermone redundans.

περισσός καὶ **περιττός, ή, όν**· 1) = περίσσιος, modum excedens. nimius, a, um; redundans -ntis. περιττὸς χρυσός, nimium auri περισσὰ δῶρα, munera nimia. ἔχει τὸν ἕνα δάκτυλον περισσόν, uno digito abundat. ἐκ περιττοῦ, ἐκ περισσοῦ, ex abundandi e supervacuo sine necessitate 2 περιττὸς ἀριθμός, impar numerus 3) ἐπὶ κακῆς σημασίας (ἣν συνήθ. ἔχει καὶ ἐν τῇ νέᾳ Ἑλληνικῇ)=περιττός, ἀνωφελής, μάταιος, supervacaneus ἢ supervacuus, a, um inutilis, e; vanus, a, um.

περισσόσαρκος· carnibus abundans.

περιττοσύλλαβος imparisyllabus a um

περιττοσυλλάβως· imparisyllabice.

***περισσότερον** plus; magis. amplius. περ. τῶν δύο ὡρῶν ἔμεινα, duas amplius horas mansi. περ. ἀπὸ ἓν ἔτος, diutius anno ὀλίγον περισσότερον, plusculum paulo plus. πολὺ περισσότερον, multo magis. Πρβλ. *πλέον.*

περισσότερος, α, ον· 1) abundantior, us *2) *νεοελ* =*πλείων* plus (γεν pluris): πληθ. περισσότεροι. αι, α, plures, plura (γεν. plurium). ἐδῶ εἶνε περισσότερος κόσμος, hic homines plures sunt, hic major hominum frequentia est. οἱ ἀπαίδευτοι εἶνε περισσότεροι τῶν πεπαιδευμένων, indocti plures quam docti sunt *ἐνάρθρ* οἱ περισσότεροι, αι, α, plerique, pleraeque, pleraque Πρβλ *πλέων*

περισσότης, η 1) copia rerum 2)

excellentia, praestantia, -ae, θ. 3) redundantia sermorum; pleonasmus

περισσόφρων, ὁ· valde prudens.

περισσῶς καὶ περιττῶς. abundander; redundanter; supervacuo.

περισταδόν circumstando; circumcirca; ab omni parte.

περιστάζω· destillo, -are.

περισταλτικός, ή, όν· contrahens -ntis, adstringens, -ntis.

περίστασις, ἡ· 1) = κύκλωσις, circumstatio -onis, θ. circumstantia, -ae θ 2) = κατάστασις πραγμάτων, circumstantia, -ae, θ. 3 = καιρός, περίστασις, tempus, oris, οὐ. ταῖς περιστάσεσιν ὑπείκω, temporibus cedo. ἐν τοιαύταις περιστάσεσιν, in tempore tale. ἐν ταῖς μεγίσταις τῆς πολιτείας περιστάσ σι, in summo reîpubicae tempore δθ. 4) = κίνδυνος, casus adversus; periculum, -i, οὐ. *4) νεοελ. ὠφελοῦμαι τῶν περιστάσεων, temporum (ἢ rerum) oppurtunitate utor. κατὰ τὰς περιστάσεις, pro tempore. pro rerum statu. εὐνοϊκὴ περίστασις, tempus opportunus; rerum status bonus. κρίσιμος περίστασις, discrimen, -inis, θ. αἱ περιστάσεις casus

περιστατέω -ῶ· circumsto (aliquid).

περιστατικός, ή, όν· 1) ad tempora pertinens. δθ. οὐσ. τὰ περιστατικά, circumstantiae temporum. *2) οὐσ. περιστατικὸν = συμβεβηκός, casus, -us, ἀ.

περίστατος ὑπὸ πάντων· quem omnes circumstant. coronâ cinctus.

περισταυρόω -ῶ circumvallo, -are.

περισταύρωμα, τό· vallum, -i, οὐ.

περιστεγάζω· circumtego, -ere.

περιστεγανός, ή, όν· undique tectus.

περιστέγω circumtego, ere.

περιστέλλω 1) circumvestio, -ire; decenter orno. μάλ. cadaver hominis mortui; compono mortuum 2) = φροντίζω curo, curam gero (ne quid incommodi alicui accidat) 3) π. νόμους, servo leges. 4) π. ἔργα agrum colo. 5) = καταστέλλω, συστέλλω. comprimo, -ere, aliquid; retineo, -ere, aliquid; coarcto, -are, aliquid.

περιστενάζω· ingemisco, -ere.

περιστένω τινά· lugeo aliquem.

περίστεπτος, ον· redimitus, a, um,

περιστερά, ἡ· columba, -ae. θ. δίκην περιστερῶν. columbatim. φιλῶ ὥςπερ περιστερά, columbor -ari.

περιστερεών, ὁ· columbarium, -ii, οὐ.

περιστεριδεύς, ὁ· columbinus pullus· οἱ περιστεριδεῖς, columbini pulli.

περιστέριον, τό· 1) columbulus, -i, ἀ. *2 νεοελ. columba, -ae, θ.

περιστέρνιον· praecordia, -orum, οὐ.

περιστέρνιος, περιστερνίδιος, ον· pectus ambiens. π. ὅπλα, pectoralia, οὐ.

περιστεροειδής, περιστερώδης, ες· 1) columbae similis· 2) χρῶμα π. ἔχων, columbinus, a um.

περιστεροκόμος. περιστεροτρόφος, ὁ, columbarius, -ii, ἀ.

περιστερός, ὁ columbus, -i, ἀ.

περιστεροτροφεῖον· columbarium, οὐ

περιστεφανόω -ῶ coronâ redimio· ἐντεῦθ. = cingo, -ere; circumdo, -are.

περιστεφής, ές· coronâ redimitus. δθ. = cinctus, a, um. ὅ ἐστι π. montibus cincta ἢ circumdata regio).

περιστέφω· cingo -ere.

περιστήθιος, ον pectus ambiens; pectoratis, e π. ὅπλα, pectoralia, οὐ. τὸ περιστήθιον pectorale, -is, οὐ.

περιστηρίζω· circumfirmo -are.

περιστεβής, ές· calcatus, a, um.

περιστίζω undique punctis distinguo (aliqnid).

περίστικτος, ον punctis distinctus, a um; maculosus a. um.

περιστίλβω· circumfulgeo, -ere.

περιστοιχίζω· 1) ἐπὶ κυνηγῶν· indagine cingo ἢ claudo (aliquid) μεσφ. περιστοιχίζομαί τινα, (modo venatorum) circumdo et cingo aliquem. μυρίοις κινδύνοις περιστοιχίζομαι, sexcenti periculis cingor 2 περιστοιχίζω τινα τινι, stipo aliquem aliqua re. τὴν βουλὴν ὁπλοφόροις περιεστοίχισε, senatum armis stipavit περιστοιχούμενος ὑπὸ μεγάλου πλήθους, magnâ catervâ stipatus ἢ magna stipante caterva

περιστολή, ἡ· compressio, -onis θ. coarctactio, -onis, θ. deminutio, -onis, θ. ἴδε περιστέλλω 5.

περιστόμιον, τό labrum vasis.

περίστομος ον circum ora habens.

περίστοον, τό porticus, -us θ.

περιστρατοπεδεύομαι· obsideo, -ere.

περιστρέφω circumverto ere; converso -are ὁ τροχὸς περιστρέφεται, rota circumvertitur. περιστρέφω τοὺς ὀφθαλμούς, oculos circumfero

περιστρόγγυλος, ον· undique rotundus, a, um.
περιστροφή, ἡ· 1) circumversio, -onis, θ. conversio. -onis, θ. rotatio, -onis, θ. peristropha. -ae. θ. *2) νεολ. περιστροφαί, ambages, -um, θ πλ. ἄνευ περιστροφῶν λεγε, simpliciter loquere.
περιστροφικὴ κίνησις· in orbem motus. π. κ. τῶν ἀστέρων, astrorum conversio.
περίστροφος, ον· qui circumagitur, qui circumagi potest.
περίστρωμα, τό· stragula vestis ἢ ἁπλ stragulum. -i, οὐ peristrôma
περιστρώννυμι· circumsterno, -ere
περιστύλιον, περίστυλον τό· peristylium, peristylum, -i, οὐ.
περισυλάω -ῶ· dispolio. -are; compilo, -are. **περισυλῶμαι**, spolior, compilor, -ari
περισυλλέγω· undique congero ἢ colligo; recolligo, -ere.
περισυλλογή, ἡ congregatio -onis, θ
περισυνάγω· cogo, colligo, -ere.
περισύρω· diripio (praedam).
περισφαλής, ές lubricus. a, um.
περισφάλλω labi facio· περισφάλλομαι, labor, -i.
περίσφαλσις, ἡ· lapsus, -us, ἀ.
περισφηνόω -ῶ· obstruo (cuneo).
περισφίγγω constringo, -ere.
περίσφιγξις, ἡ constrictio. -onis.θ.
περισφύριος, περίσφυρος, ον· talos cingens.
περίσχεσις, ἡ· circumventio, -onis.θ.
περίσχετος, ον· circumdatus. a, um
περισχίζω discindo, -ere; abscindo, -ere. περισχίζομαί τι (ἐπὶ ποταμ.) in duas partes divido (aliquid).
περισχισμός, ὁ divisio. -onis, θ.
περισχοινίζω· fûne circumdo; fune dirimo ἢ separo (aliquid).
περισχοίνισμα, τό, περισχοινισμός, ὁ· separatio per funiculum.
περισῴζω incolumen servo.
περισωρεύω· coacervo, -are.
περισώφρων admodum temperans.
περισωφρονῶ· valde temperans sum
περισωφροσύνη, ἡ· temperantia eximia.
περιταφρεύω· fossâ cingo.
περιτείνω· circumtendo -ere.
περιτειχίζω· muro cingo (-nxi, -nctum, -ere) aliquid: murum alicui (urbi) circumdo (-dedi, -are) περιτειχίζομαι, muro cingor περιτετειχισμένος, η, ον. muro circumdatus a um.
περιτείχισις, ἡ, περιτειχισμός, ὁ· munitio per murum.
περιτείχισμα murus circumdatus.
περιτέλλομαι· εὐχρ. ἐν τῷ περιτελλομένων ἐνιαυτῶν, annis circumactis.
περιτέμνω· circumseco, -are; circumcido -ere aliquid)
περιτένεια, ἡ intensio, -onis, θ.
περιτενής, ές· intentus a, um.
περιτεχνάομαι-ῶμαι machinor, ari.
περιτέχνησις, ἡ machinatio, onis, θ.
περίτηγμα, τό faec, -cis, θ.
περιτήκω· liquefacio, -ere
περίτηξις, ἡ· liquatio. -onis, θ.
περιτίθημι circumpono, -ere περιτίθημί τινί τι, circumdo aliquid alicui. περιτίθεμαι, induo, -ere. περιθέμενος, indutus a, um. στέφανον περιτίθεμαι, mihi coronâ redimio.
περιτίλλω· convello, -ere.
περιτιμάω -ῶ· valde honoro.
περιτιτρώσκω· circumvulnero, -are.
περιτίω· valde honoro.
περίτμημα, τό frustum, -i, οὐ segmentum, -i, οὐ.
περιτομεύς, ὁ· circumcisorium, -i, οὐ.
περιτομή, ἡ 1) circumcisura, ae, θ †2 circumcisio, -onis. θ.
περίτομον ὄρος circumcisus mons.
περιτόναιον τό peritonaeum, -i, οὐ.
περίτονος, ον circumtentus. a, um.
περιτοξεύω· undique sagitto.
περιτορεύω, περιτορνεύω· torno, -are aliquid).
περίτρανος, ον· perspicuus, a um; manifestus, a, um; clarus, a, um περίτρανα λαλεῖν, clare loqui
περιτραχήλιον, τό· collare, -is, οὐ.
περιτρέμω· contremisco, -ere.
περιτρέπω· circumago, -ere; converto, -ere; everto subverto. -ere (aliquid) **περιτρέπομαι,** in orbem me ago; titubo, -are
περιτρέχω· circumcurro, -ere; circumcurso, -are; percurro, -ere.
περίτρητος, ον undiqne perforatus.
περιτριβής, ές adtritus, a, um.
περιτρίβω adtero -ere aliquid).
περιτρίζω circumquaque strideo
***περιτριγυρίζω·** circumvertor, -i.

περίτριμμα, τό· quod adtritum est. μεταφ. (ἐπὶ ἀνθρ.) homo astutus. π. ἀγορᾶς, circumforaneus; *nebulo,-onis, ἀ. τὰ περιτρίμματα τῆς ἀγορᾶς, plebecula, -ae, θ populi faex; sentina,-ae,θ.
περιτρομέω -ῶ· contremisco, ere
*περίτρομος,ον·*contremiscens,-ntis; contremulus, a, um. π. εἰμι, contremo, -ere π. γίγνομαι, contremisco. π. ἐγένετο, contremuit.
περιτροπή, ἡ quum quid per vices fit; vicissitudo, -inis, θ. ἐκ περιτροπῆς, ἐν περιτροπῇ per vices; quum tempus statum revertitur.
περίτροπος,ον· in orbem conversus
περιτροχασμός circumcursio,-onis,θ
περίτροχος, ον· circumcurrens.
περιτρώγω· ambedo (-edi, ere).
περιττός κτλ. ἰδὲ *περισσός* κλτ.
περίττωμα, τό· excrementum,-i, οὐ.
περιτυγχάνω incido fortuito in aliquid; forte reperio,nanciscor aliquid. περιετυχον, incidi nactus sum.
περιτύμβιος, ον· sepulcralis, e.
περιυβρίζω· ignominiose tracto.
περιύμνητος, ον· divinis laudibus celebratus ἢ celebrandus·
περιυφαίνω circumtexo, -ere.
περιφαής, ές· undique lucens.
περιφαίνομαι· undique conscipuus sum: in prospectu sum
περιφάνεια, ἡ· 1) prospectus, -us, ἀ, 2) perspicuitas, -atis θ
περιφανής, ές· circumspectus, a, um; illustris, e; nobilis, e
περιφανῶς· perspicue; aperte; evidenter; clare.
περίφασις, ἡ· prospectus, -us, ἀ.
περιφέγγεια, ἡ splendor undique circumfusus.
περιφεγγής, ές· valde spledens
περιφείδομαι parcendo rei relinquo..
περιφέρεια, ἡ· cincumferentia,-ae, θ. circuitus -us, ἀ. linea in orbem circumcurrens; ambitus, -us, ἀ. peripheria, -ae, θ.
περιφερής, ές· orbicularis, e; orbiculatus, a. um; convexus, a, um.
**περιφερικός,ή,όν* orbiculatus,a,um.
**περιφερικῶς* in orbem
περιφέρω 1) circumfero, -erre π. τοὺς ὀφθαλμοὺς (τὸ βλέμμα, circum fero oculos. ὁ ἥλιος περιφέρεται, sol circumfertur. 2) νεοελ. *περιφέρομαι* error, -ari; vagor, -ari; divagor, -ari.
**περίφημα·* ἐπίρ optime; mire; mirifice; eximie; mirum in modum
περίφημος, ον· 1 famosus, a, um; clarus, a, um, illustris, e 2) optimus, a, um; eximius, a, um
περιφθείρομαι· circumcirca pereo.
περιφιλέω -ῶ· valde diligo, -ere
*περιφίλητος,ον·*valde dilectus a,um.
περιφλεγής, ές ambustus, a, um; ardens, -ntis
περιφλέγω· amburo, -ere; vehementer -uro, -ere, aliquid.
περιφλεγῶς· ardenter.
περιφλοΐζω· decortico, -are.
περίφλοιος circum corticem habens
περιφλοισμός,ὁ decorticatio, onis θ.
*περιφοβέομαι-οῦμαι·*pertimesco,-ere
περίφοβος, ον· metu vehementi perculsus, a, um; pertrepidus, a, um.
περιφόβως trepide; metu vehementi perculso animo.
περιφοιτάω ῶ circumeo, -ire.
περιφοίτησις· circumcursio -onis,θ.
περίφοιτος, ον· vulgivagus, a, um.
περιφορά, ἡ· circumiatio, -onis, θ. circumvectio, -onis θ. circuitus ambitus -us, ἀ. ἡ περὶ τὴν γῆν π. τῆς σελήνης, cursus lunae circa terram.
πέριφόρημα, τό ferculum, -i οὐ.
περιφορητός, ή, όν· circumactus.
*περίφορτος, ον·*valde onustus a um.
περίφραγμα, τό· septum, i. οὐ.
περιφραδής, ές· scitus, peritus.
περιφράζω· circumloquor, -i.
περίφρακτος,ον circumse tus a um.
περίφραξις ἡ circumseptio,-onis,θ.
περίφρασις, ἡ circumlocutio, -onis, θ. circuitus loquendi; periphrasis, -is, θ διὰ περιφράσεως, per circumlocutionem
περιφράσσω καὶ *περιφράττω·* circumsepio (-psi) aliquid.
περιφραστικός, ή, όν· circumloquendo expressus, periphrasticus, a, um. π. μέλλων, conjugatio periphrastica activa.
περιφραστικῶς· per circumlocutionem
περιφρονέω -ῶ· 1) = καταφρονῶ, contemno (-mpsi, -mptum, -ere), despicio (-exi, -ectum, -ere) aliquem ἢ aliquid 2 ἀμετ.=εἶμαι πολὺ συνετός, valde sapio.

περιφρόνησις, ἡ despectio, -onis, θ contempsio -onis, θ
περιφρονητέος, α, ον· contemnendus spernendus, a, um.
περιφρονητής ὁ contemptor -oris, ἀ
περιφρονητικῶς contemptim
περιφρουρέω -ῶ custodiâ cingo, praesidio cingo (aliquid); custodio, -ire aliquid; tueor -eri, aliquid.
*περιφρούρησις, ἡ· tutèla -ae, θ. praesidium -i, οὐ
περιφρυγής, ές· plane tostus, a,um.
περιφρύγω undique torreo.
περίφρων, ὁ, ἡ valde prudens.
περιφυγή ἡ effugium -ii, οὐ.
περιφυής, ές· inhaerens alicui.
περιφυλάσσω καὶ περιφυλάττω· undique custodio, -ire
περιφύομαι· circum nascor, -i.
περιφύρω· perturbo are
περιφύσησις, ἡ circumflatus,-us ἀ.
περιφυσάω-ῶ valde inflo (aliquid).
περιφύσητος valde inflatus, a um
περιφυτεύω circa planto (aliquid).
περίφυτος, ον· circa satus, a. um.
περιφωνέω ῶ circumsono, are
περιφωρος, ον in facinore comprehensus a um.
περιφωτίζω circumillumino, -are.
περιχαίνω aperto ore inhio
περιχαίρω τινί magnopere laetor aliqua re
περιχαλάω -ῶ· undique relaxo.
περιχαλινόω -ῶ· infreno -are.
περίχαλκος,ον· aere obductus,a,um.
περιχαλκόω ῶ aere obduco.
περιχαρακόω -ῶ· vallo munio, -ire; aggere cingo. -ere; obvallo, convallo, -ere (aliquid).
περιχαράκωμα, τό· vallum ἢ agger locum aliquem cingens.
περιχάραξις, ἡ circumscriptio, θ.
περιχαράσσω καὶ περιχαράττω· circino circumscribo, -ere.
περιχάρεια, ἡ· nimia laetitia.
περιχαρής, ές· maxime laetus, a,um.
περιχαρῶς ingenti gaudio
περιχάσκω· aperto ore inhio.
περιχειλόω -ῶ labro circumdo.
περιχείριον, τό armilla, -ae, θ.
περιχέω circumfundo (-udi, -usum, -ere. τὸν νεκρὸν κηρῷ περιέχεαν, mortuum cerâ circumfuderunt αὐτοὺς ὄχλος περιεχεῖτο πολύς, iis multitudo circumfundebatur. περικεχυμένος φωτί, circumfusus luce.
περιχλαινίζω laena induo.
περιχλευάζω cavillor, ari.
περίχλωρος ον· perviridis, e.
περίχολος. ον· biliosus, a um.
περιχορεύω· salto circum
περίχρεμπτος, ον. despuendus, a.
περιχρήματος, ον praedives, -itis.
περίχρισις, ἡ inunctio, onis θ
περίχρισμα, τό unguentum, -i, οὐ.
περίχριστος, ον circumlitus a. um.
περιχρίω cincumlino (-levi, -litum, -ere) aliquîd aliqua re περιχρίομαι circumlinor, -i. περικεχρισμένος, η, ον, circumlitus a, um.
περίχρυσος, ον inauratus a, um
περιχρυσόω -ῶ· inauro -are.
περίχυμα, τό circumfusum, i. οὐ.
περίχυσις, ἡ· circumfusio, -onis θ.
περιχυτήριον, τό perfusorium, -ii,οὐ
περιχύτης, ὁ perfusor, -oris, ἀ.
περιχώννυμι aggere circumdo.
*περίχωρα,τά circumjecta urbi loca; loca urbi propinqua; circumjacentia.
περιχωρέω -ῶ circumeo, -ire.
περιχωρία, ἡ = τὰ περίχωρα.
περίχωρος, ον· circumjacens, -ntis; finitimus, vicinus, a, um †ούο ἡ περίχωρος, curcumjacens Jordani regio).
περιψαύω· circumcirca tango.
περιψάω -ῶ, περιψήχω perfrico.
περιψιθυρίζω· circumsusurro
περιψιλόω -ῶ· circumcirca nudo.
περιψίλωσις, ἡ nudatio, -onis, θ.
περιψοφέω -ῶ· obstrepo -ere.
περίψυκτος, ον· refrigeratus, frigidus, recreatus, a, um.
περίψυξις, ἡ· perfrictio, -onis, θ.
περίψυχρος, ον· perfrigidus, a, um
περιψύχω· perfrigero, -are, aliquid.
περιψύχομαι, perfrigesco, -ere.
περιωδευμένως· per ambages
περιωδυνάω· gravi dolore exrcucio.
περιωδυνέω· gravem dolorem sentio
περιωδυνία, ἡ· gravis dolor.
περιώδυνος, ον· graviter dolens.
περιωθέω -ῶ· undique extrudo.
περιώμιον, τό amiculum humeros ambiens; supparum ἢ supparus.
περιώμιος, ον humeros ambiens.
περιώνυμος, ον· ubique notus, clarus, inclitus, a, um: illustris, e
περιωπέω -ῶ· circumspicio, -ere.

περιωπή, ἡ· 1) specula, -ae, θ. *2) νεοελ. locus -i, ἀ. ordo, -inis, ἀ. dignitas, -atis, θ. ἄνθρ μεγάλης περιωπῆς, homo magni ordinis, homo magnae dignitatis.

πέρκα, πέρκη (ἰχθ.)· perca, -ae θ.

περκάζω (ἐπὶ σταφ.)· nigresco,-ere.

περκνός, ή, όν niger, nigris distinctus maculis, varius (colore).

πέρκνωμα τό varietas coloris.

πέρνα, ἡ perna -ae, θ.

1.περνάω, πέρνημι exporto, -are; vendo ere (μάλ captivos).

*2.περνάω -ῶ 1) transeo, -ire, π. τὸν ποταμόν, flumen transeo π. διὰ μέσου τῆς ἀγορᾶς, per medium forum transeo. 2 π. τὰς Ἄλπεις, Alpes transgredior ἢ supero. 3 τὸν περνῶ εἰς τὰ μαθήματα. praeceptis eum supero. 6) ἡ ὥρα ἐπέρασεν, hora, tempus praeteriit.

περονάω -ῶ· 1) fibulâ subnecto; fibulo, -are, aliquid. 2) trajicio veluti fibula.

περόνη, ἡ fibula, -ae, θ. ἡ διὰ περονῶν συναφή, fibulatio, -onis, θ.

περόνιον, τό 1) clavulus, -i, ἀ. *2) νεοελ. = περούνι, fuscinula, -ae, θ.

περονίς, ἡ fibula, -ae, θ.

περπερεία, ἡ ostentatio, -onis, θ.

περπερεύομαι effero me.

πέρπερος, ον· garrulus; nugator; arrogans; ostentator.

Περσεύς, ὁ Perseus, -ei, ἀ. ὁ πρὸς Περσέα πόλεμος bellum Persicum.

Περσέπολις, ἡ Persepolis, -is, θ.

Περσεφόνη, ἡ Proserpina, -ae, θ.

Πέρσης, ὁ Perses, -ae, ἀ.

περσίζω Persas imitor; scio Persice; Persis faveo; Persarum partes sequor.

Περσικός, ή, όν· Persicus, a, um. ὁ Περσικὸς κόλπος, Persicus sinus. ἡ Περσικὴ (μηλέα) malus Percica. τὸ Περσικὸν (μῆλον), malum Persicum.

πέρσις, ἡ· vastatio; expugnatio.

Περσίς, ἡ Persis idis, θ.

περσιστί persice.

περσοκτόνος, ὁ· occisor Persarum.

πέρυσι anno praeterito; anno superiori ἐν γένει = πρότερον, πρίν, ante hac ante hoc tempus.

περυσίας οἶνος· vinum anni superioris.

περυσινός, ή, όν· anni superioris; annotinus, a, um.

πέσημα, τό· casus, lapsus, -us, ἀ.

πεσσεία, πεττεία, ἡ· ludus calculorum.

πεσσευτήρ, πεσσευτής, ὁ· calculis ludens.

πεσσεύω πεττεύω· calculis ludo.

πεσσόν, πεττόν, τό tabula, in qua calculis luditur.

πεσσός, πεττός, ὁ· calculus, -i, ἀ.

πέσσω, πέττω· 1) = μαλάσσω mollio, -ire, aliquid 2) = ἕψω τι, coquo, -ere, aliquid. 3) πέσσω (τροφήν), concoquo, -ere. 5) μεταφ. πέσσω χόλον, iram concoquo.

πεταλισμός· ostracismus per folia.

πέταλον, τό· 1) folium, -i, οὐ. 2) lamina, ae, θ. ἐξ ἀργύρου πέταλα ἐλαύνω, ex argento lamina duco. τὸ χρυσοῦν πέταλον, bractea (aurea). *3) νεοελ. πέταλον ἵππου, bractea equi.

πεταλοποιός, πεταλουργός, ὁ· bracteator, oris, ἀ.

πεταλόω -ῶ· bracteis ob luco.

πεταλώδης, ες folio similis.

πετάλωσις, ἡ· bractiis obductio.

πεταλωτός, ή· formam folii habens.

πετάννυμι καὶ πεταννύω· pando (pandi, passum, -ere aliquid π. τὴν θύραν, januam pando.

πετάσιμος, η, ον· qui volare potest.

πετάσιον, τό· petasunculus, -i, ἀ.

πέτασμα, τό· velum expansum.

πέτασος, ὁ· petasus -i, ἀ. πέτασον φορῶν petasatus, a, um.

πετασών (χοιρομέρι)· petaso, -onis ἀ.

πεταυρίζω· petauro ludo.

πεταυριστής (σχοινοβάτης)· petauristarius, -ii, ἀ. petaurista, -ae, ἀ.

πέταυρον, τό petaurum, -i, οὐ.

πετάω -ῶ volo, -are.

πετεινός, ή, όν volucer, -cris, -cre. * ὁ πετεινὸς gallinaceus, -i, ἀ.

πέτομαι· volo, -are.

πέτρα, ἡ· 1) petra, -ae, θ. rupes, -is, θ. saxum, i, οὐ. ἡ Ταρπηΐα πέτρα, rupes Tarpeja, saxum Tarpejum. 2 = λίθος, lapis, -idis, ἀ.

πετραῖος, α, ον saxosus, a um.

πετρηγενής, ές e petra ortus, a, um.

πετρηδόν in modum petrae.

πετρήεις, πετρώεις, εσσα, εν· saxosus, a, um; lapidosus, a, um.

πετρίδιον, τό· saxulum, -i, οὐ.
πέτρινος, η, ον lapideus a, um.
πετροβατέω -ῶ· saxa scando.
πετροβάτης, ὁ· saxa scandens.
πετρόβλητος, ον· lapide ictus, a, um.
πετροβολέω -ῶ· 1) saxa jaculor, -ari. 2) = λιθοβολῶ, lapido, -are.
πετροβολία, ἡ· lapidatio, onis, θ.
πετροβόλος, ον· lapides ejaculans.
πετρογενής, ές = πετρηγενής
πετράκοιτος, ον in saxo cubans.
πετροκοπέω -ῶ· lapides concido.
πετρόρρυτος, ον e saxis defluens.
πέτρος, ὁ saxum, -i. οὐ. *παροιμ.* τὸν τοῦ Σισύφου πέτρον κυλινδεῖν, saxum volvere.
πετροσέλινον, τό· petroselinum, -i, οὐ.
πετροτόμος, ον lapides secans.
πετρότομος, ον e lapide caesus.
πετροφυής, ές in saxis nascens.
πετρόω -ῶ· 1) in saxum verto. 2) = λιθοβολῶ, lapido, -are.
πετρώδης, ες saxosus, a, um; petrosus, a, um. *lapidosus, a, um.
πέτρωμα, τό· lapidatio, -onis, θ.
πετρών, ὁ· locus lapidosus.
πετρώροφος ον lapidibus tectus.
πεττεία, πέττευμα, πεττευτής, πεττεύω, πέττω· ἰδὲ *πεσσεία,* κτλ.
πευθήν, ὁ· sciscitator, -oris, ἀ. percontator, -oris, ἀ.
πευθώ, ἡ· nuncius, -i, ἀ.
πεύκη, ἡ pinus, -us καὶ -i, θ.
πεύκινος, η, ον· e pino.
πεῦσις, ἡ nuncius, -i ἀ.
πευστήριος, α, ον· ad percontantum pertinens
πευστήρ, πευστής, ὁ· percontator.
πευστικός ad percontandum aptus
πευστός, ή, όν· percontando acceptus, auditus, a, um.
πεφεισμένως· parce.
πεφοβημένως· timide.
πεφροντισμένως· diligenter; accurate.
πεφυκότως· naturali modo.
πεφυκώς· μετχ. τοῦ *φύομαι.*
πεφυλαγμένως· caute; provide.
πεφυρμένως· confuse; mixtim.
πέψις, ἡ concoctio, -onis, θ.
πῆ 1) aliquo; alicubi. 2) πῆ μέν, — πῆ δέ, tum — tum, partim — partim.
πῆ ἢ **πῇ** 1) quomodo; qua ratione. 2) = ποι, quo.

πηγάζω· 1) scateo, -ere. *2) *μετφ.* mano ἢ emano (-are) e ἢ ex (μετ' ἀφαιρ.) orior, proficiscor a ἢ ab (μετ' ἀφαιρ.) ἐκ τῆς ἀρετῆς πηγάζουσιν πᾶσαι αἱ ἀγαθαὶ πράξεις, ex virtute omnes honestae actiones proficiscuntur.
πηγαῖος, α, ον· e fonte manans; fontanus, a, um.
***πηγαίνω·** eo (ivi, itum, -ire); tendo -ere; incedo, -ere (οὐδ.) πήγαινε ἐμπρός, i prae. ποῦ πηγαίνεις; quo tendis?
πηγανέλαιον, τό· rutaceum oleum.
πηγανίζω· rutam refero.
πηγάνινος, η, ον· rutaceus, a, um.
πηγανίτης οἶνος rutatum mustum.
πήγανον, τό· ruta, -ae, θ.
πηγανώδης, ες, rutae similis.
Πήγασος, ὁ· Pegasus, -i, ἀ. Πηγάσειος, Pegaseus, a, um.
πηγεσίμαλλος, ον· villosus, a um.
πηγή, ἡ· fons, -ntis, ἀ. *μετφ.* fons; origo, -inis, θ. principium, -ii, οὐ. τὸ ἐκ καλῆς πηγῆς γινώσκω, rem certis auctoribus compertam habeo, haud incerto auctore rem comperio.
πηγίδιον τό· fonticula, -i, ἀ.
πηγματώδης, ες· concretus, a, um.
πήγνυμι, πηγνύω· pango (pepigi, pactum, -ere) aliquid; figo (-xi, -xum, -ere) aliquid. π. ἧλον, pango, figo clavum. **πήγνυμαι,** concresco (-evi, -etum, -ere): τὸ γάλα πήγνυται, lac concrescit. τὸ ὕδωρ ὑπὸ τοῦ ψύχους ἐπάγη, πέπηγε, aqua frigore concrevit. πεπηγώς, -υῖα, ός, concretus, a, um. *μετφ.* α) haereo in re. ἡ φωνὴ πέπηγεν ἐν τῷ λάρυγγι, vox in faucibus haesit. β) τὰ παρόντα πέπηγε πράγματα ἀθάνατα, res praesentes firmae et stabiles sunt. ὅρκους πηγνύναι foedera pangere.
πηγόβρυτος, ον· e fonte scaturiens.
πηγόρρυτος· e fonte emanans.
πηδάλιον, τό gubernaculum -i, οὐ.
πηδαλιουχέω -ῶ· guberno navem).
πηδαλιουχία ἡ· gubernatio, -onis, θ.
πηδαλιοῦχος, ὁ. gubernator, oris, ἀ.
πηδαλιώδης, ες, πηδαλιωτός, ή, όν· gubernaculo similis, e.
πηδάω -ῶ· salio, -ire; salto, -are.
πήδημα, τό· πήδησις, ἡ· saltus, -us, ἀ ἰδὲ *Ῥόδος.*
πηδητής, ὁ saltator, -oris, ἀ.
πηδητικός, ή, όν· qui saltare solet.

*πήζω· 1) = πήγνυμι, coagulo. -are. 2) = πήγνυμαι concresco (-evi, -ere. 3) μετφ. τὸ μυαλό του δὲν ἔπηξεν ἀκόμη, ingenium suum nondum ad maturitatem venit.
πηκτικός, ή, όν· coagulans -ntis.
πηκτός ή, όν· compactus, a, um; concretus, a, um.
πηλαῖος, α, ον ex limo factus.
πηλαμίς, ἡ· pelamis, -idis θ.
πηλαμυδεία, ἡ captura pelamidum.
πήληξ, ἡ galea -ae, θ.
πηλίκον, τό quantitas, -atis, θ.
πηλίκος, η· ον quantus, a, um.
πηλικότης, ἡ quantitas, -atis, ἀ.
πήλινος, η, ον· e luto, ex argilla factus, a, um; terrenus, a, um. πήλινα σκεύη, terrena vasa.
πηλόγονος, ον e luto natus, a, um
πηλοδομέω -ῶ· e luto struo.
πηλόδομος, ον· e luto structus.
πηλοειδής, ές luto similis, e.
πηλοπατέω -ῶ lutum calco.
πηλοπλάθος, ὁ· figulus, -i, ἀ.
πηλοπλαστέω -ῶ e luto fingo.
πηλόπλαστος, ον· e luto fictus.
πηλοποιέω -ῶ lutosum reddo.
πηλός, ὁ· 1) lutum, -i, οὐ. argilla, -ae, θ ἐκ πηλοῦ πλάττω τι, e luto, ex argilla fingo aliquid. 2) = ἰλύς, βόρβορος, lutum, -i, οὐ limus, -i, ἀ.
πηλουργία, ἡ· figlina, ae, θ.
πηλουργός, ὁ· figulus -i, ἀ.
πηλοφορέω ῶ lutum bajulo.
πηλοφόρος, ὁ· luti bajulus.
πηλόφορτος, ον luto inquinatus.
πηλόχυτος, ον· e luto structus.
πηλόω -ῶ luto, -are, aliquid. πηλοῦμαι, lutesco, -ere.
πηλώδης, ες· lutosus, a, um; limosus, a, um; lutulentus, a, um.
πήλωσις, ἡ· volutatio in luto.
πῆμα, τό· clades, -is, θ.
πημαίνω· noceo (alicui).
Πηνειός, ὁ Peneus, -ei, ἀ. Πηνήϊος, Penejus, a, um.
Πηνελόπη, ἡ· Penelope, -es καὶ Penelopa, -ae. θ. Πηνελόπειος, Penelopeus a, um.
πήνη, ἡ tela, -ae, θ.
πηνίκα· quando? qua hora; πηνίκα (τῆς ἡμέρας) ἐστί, quota hora est?
πηνίον, τό radius ἢ fusus, cui filum circumvolvitur.

πῆξις, ἡ· concretio -onis, θ.
πήρα, ἡ· pera -ae, θ.
πηρίδιον, τό perula. -ae, θ.
πηρόδετος, ον· quo pera ligata est.
πηρομελής, ές· mutilus, a. um.
πηρός, ά, όν mancus, a, um
πηροφόρος, ον peram gestans.
πηρόω -ῶ mutilo, -are πηροῦμαι, mulilor, -ari. συνήθ. πεπηρωμένος, πηρωθείς, captus membro aliquo corporis.
πηχίζω· cubito dimetior.
πηχισμός ὁ dimensio cubitalis.
πηχυαῖος, α, ον cubitalis, e.
πηχύνω· in cubitum reclino.
πῆχυς, ὁ 1) ὁ τῆς χειρός, cubitus, -us ἀ 2) μέτρον, cubitum -i, οὐ ulna, -ae, θ. *3 νεοελ. τῷ πήχει μετρῷ, ulnâ ἢ ad ulnam metior. *4) νεοελ. μετφ μετρεῖς τοὺς ἄλλους τῷ σῷ πήχει, modulo tuo alios metiris.
πιαίνω· pinguefacio, -ere πιαίνομαι, pinguesco, -ere. π. τοὺς ἀγρούς, stercoro agros
πίανσις, ἡ pinguedo, -inis, θ.
πιαρός, ά, όν· pinguis e
πίασμα, τό quod pinguefacit.
πιασμός, ὁ· pinguedo, -inis, θ.
πῖδαξ, ἡ· scatebra, -ae, θ.
πιέζω 1) premo (pressi, pressum, -ere) aliquem ἢ aliquid. π. τὸν πόδα τινός, premo pedem alicui. πιέζουσιν ἀλλήλους, se premunt. παθητ. πιέζομαι (ἐπιέσθην, πεπίεσμαι). premor (pressus sum, -i) ab aliquo ἢ aliqua re. πεπιεσμένος η, ον, pressus, a, um *μετφ. ἡ ἀνάγκη με πιέζει. necessitas me premit 2 π. τοὺς πολεμίους, premo, urge hostes.
Πιερία, ἡ Pieria, -ae, θ Πιερικός, ή, όν, Pieriucs, a um
πιέσιμος, ον premens, -ntis.
πίεσις, πιεσμός pressio, -onis, θ.
πίεσμα, τό· 1) succus expressus. 2) pressio, -onis, θ.
πιεστήρ, ὁ, πιεστήριον, τό· 1) pressorium, -i, οὐ. 2) prelum, i, οὐ. torculum ἢ torcularium -i οὐ
πιεστήριος, α, ον pressorius, a, um; torcularius, a, um
*πιεστής, ὁ pressor, -oris, ἀ.
πιεστός, ή, όν pressus, a, um.
πίεστρον, τό volsella, -ae, θ.
πιθανολογέω -ῶ· probabilia dico.

πιθανολογία, ἡ· oratio ad persuadendum apta.
πιθανολογικός· persuasorius, a, um.
πιθανολόγος· qui probabilia dicit.
πιθανοποιέω -ῶ· probabile reddo.
πιθανός ή, όν probabilis e, verissimilis, e. τὸ πιθανόν, verissimilitudo, inis, θ.
πιθανότης, ἡ· probabilitas, -atis, θ. verissimilitudo -inis, θ.
πιθανόω ῶ probabile facio.
πιθανῶς· probabiliter; verissimiliter.
πιθάριον, τό· doliolum, -i, οὐ.
πιθεών ὁ doliarium, -i. οὐ.
πιθήκειος, α, ον· simiae similis.
πιθηκιδεύς, ὁ· simiulus, -i, ἀ.
πιθηκίζω simiam imitor. *μεταφ. inepte, ridicule imitor, -ari.
πιθηκισμός, ὁ· 1) imitatio simiae. 2) imitatio adulatoria; gesticulatio ridicularia; inepta, ridicula imitatio.
πιθηκοειδής, ές· simiae similis.
πιθηκόμορφος, ον· simiae ad formam similis, e.
πίθηκος, ὁ· simia, -ae, θ.
πιθηκοφαγέω -ῶ· simiis vescor.
πιθηκώδης, ες· simiae similis.
πιθίσκος, ὁ· doliolum, -i, οὐ.
πιθόγαστρος, *πιθογάστωρ*, ὁ, ἡ· cui venter instar dolii est.
πίθος ὁ dolium, -ii, οὐ.
πιθών ὁ doliarium, -i, οὐ.
πικραίνω· 1) amarum reddo (aliquid). 2) π. τινά, exacerbo aliquem; molestiâ afficio aliquem; alicui dolorem adfero. *πικραίνομαι*, amaresco *μεταφ. de aliqua re doleo.
πικρασμός, ὁ amaritudo, -inis, θ.
πικρία, ἡ· 1) amaritudo -inis, θ. 2) acerbitas, -atis, θ.
πικρίδιος, ον· subamarus, a, um.
πικρίζω amaresco, -ere.
πικρόγαμος, ον· cui infelices sunt nuptiae.
πικρόγλωσσος, ον· maledicus, a, um.
πικροποιός, α όν amarum reddens.
πικρός, ά, όν· 1) amarus, a, um. 2) acerbus, a, um.
πικρότης, ἡ· amaritudo, -inis, θ.
πικρόχολος, ον· amarum bilem habens.
πικρόω ῶ amarum reddo.
πικρῶς· amare; acerbe.

πιλέω -ῶ· lanam cogo et constipo.
πίλημα, τό· 1) lana coacta. 2) pileus, -i, ἀ.
πίλησις, ἡ· coactio et constipatio.
πιλητός ή, όν e lana coacta factus.
πιλίδιον, *πιλίον*, τό, *πιλίσκος*, ὁ· pileolus, -i ἀ. pileolum, i, οὐ.
πιλοποιέω -ῶ· 1) pileos conficio. *2 petasos conficio.
**πιλοποιΐα*, ἡ· ars petasorum.
πιλοποιός. ὁ· 1) pileorum opifex. *2) petasorum opifex.
**πιλοπωλεῖον*, τό· taberna petasoria.
**πιλοπώλης*, ἡ petasorum mercator.
πῖλος, ὁ 1) pileus, -i. ἀ *2) petasus, -i. ἀ. πῖλον φέρων, petasatus, a, um.
πιλοφορέω -ῶ pileum gesto.
πιλοφόρος, ον· pileatus, a, um.
πιλωτόν, τό· pileus, -ei, ἀ.
πιμελή. ἡ adeps, -ipis, ἀ. θ. pinguedo, -inis, θ.
πιμελής, ές· pinguis e; obesus, a, um.
πιμελώδης, ες· pinguis, e.
πίμπλημι· impleo (-evi, -etum, -ere) aliquem ἢ aliquid. *πίμπλαμαι* (ἐπλήσθην), impleor (impletus sum); plenus sum.
πίμπρημι incendo, -ere.
πινακηδόν· in modum tabularum.
πινάκιον *πινακίδιον* τό tabella, ae, θ
πινακίς ἡ· tabella -ae, θ. αἱ πινακίδες, pugillares (libelli).
πινακίσκος, ὁ tabella, -ae, θ.
πινακογραφέω, -ῶ· in tabula scribo; designo, -are; pingo, -ere,
πινακογραφία, ἡ· tabulae geographicae descriptio.
πινακογράφος, ὁ· tabularum geographicarum descriptor.
πινακοθήκη, ἡ pinacothêca, -ae, θ ὁ ἐπὶ τῶν πινακοθηκῶν τεταγμένος, a pinacothecis.
πινάκωσις, ἡ contabulatio, -onis, θ.
πίναξ, ὁ 1) tabula, -ae, θ. 2 tabula. picta 3 ἐπὶ βιβλ index, -icis, ἀ. θ. 4) π. γεωγραφικός, tabula geographica.
πιναρός ά, όν· sordidus, a. um.
πιναρόω -ῶ· sordidum facio.
πιναρῶς· sordide.
πινάω -ῶ· sordeo, -ere.
Πίνδαρος ὁ Pindarus, -i. ἀ *Πινδάρειος*, Pindareus a, um *Πινδαρικός*, Pindaricus a, um.

πίννα, πίννη, ἡ· pinna, -ae, θ.
πιννοτήρης, ὁ· pinnotêres, -ae, ἀ.
πιννοφύλαξ, ὁ· pinnophylax, -acis, ἀ. pinnotêres, -ae ἀ.
πιννώδης, ες· pinnae similis.
πῖνον τό· vinum hordeaceum.
πίνος ὁ· sordes, -is, θ.
πινόω -ῶ sordibus inquino.
πινυτός, ή, όν· prudens -ntis.
πίνω· 1) *ἐπὶ ἀνθρ* α) bibo (bibi, potum -ere)· ἡδέως ἐσθίω καὶ πίνω, jucunde edo et bibo. πίνω πλέον τοῦ εἰωθότος, largiore vino utor. *Φρασ.* μέχρι τρυγὸς τὴν κύλικα πίνω, sicco calices opprobriorum. ἢ πῖθι ἢ ἄπιθι, (παρὰ Κικέρ =) aut bibat aut abiat. β) poto (-avi, potum ἢ potatum, -are). πίνω ὕδωρ, aquam poto. οἶνον πίνω, vinum (ἢ merum) poto. εἰς κραιπάλην (μέχρι κραιπάλης) πίνω, crapulam poto. δίδωμί τινι πιεῖν, infundo alicui poculum. οἶνος ποθείς, vinum potum ἢ potatum, πεπωκώς (= πιόμενος) potus, a, um. εὖ μάλα πιὼν bene potus. 2) *ἐπὶ ζῴων·* poto, -are· οἱ μόσχοι πίνουσι, juvenci potant 3) *ἐπὶ ἀψύχων·* poto, are. τὰ δένδρα τὸ ὕδωρ πίνουσι, aquam potant arbores. ἔρια πίνοντα τὸ βάμμα, vellera potantia fucum *4) *νεοελ.* πίνω εἰς ὑγείαν τινός, alicui propîno.
πινώδης, ες sordidus, a. um.
πίομαι μέλ τοῦ πίνω· bibam.
πῖον τό· res pinguis: pinguedo, θ.
πιπερίς, ἡ· arbor piperis.
πιπίζω καὶ **πιπίσκω·** potum praebeo
πιπράσκω vendo (-didi, -ditum, -ere) aliquid. πόσου πιπράσκεις; quanti vendis?
πίπτω· cado (cecidi, casum, -ere); concido (-cidi, -ere); decido (-idi, -ere). π. ἀπὸ τοῦ ἵππου, ex equo cado. ἡ οἰκία ἔπεσεν ὑπὸ σεισμοῦ, domus terrae motu concidit ἀκοντίῳ πληγεὶς ἔπεσε sparo percussus concidit. ὑπὲρ πατρίδος πίπτω, pro patria cado. ἔπεσε νεκρός, decidit exanimis. π. μαχόμενος, concido in proelio. τὸ πρᾶγμα ὑπὸ τοὺς ὀφθαλμοὺς πίπτει, res sub oculos cadit. π εἰς ἐξουσίαν τινός, in potestatem alicujus cado ἢ devenio ὑετός, χιὼν πίπτει, imber, nix cadit ὁ ἄνεμος πίπτει, ventus cadit.
πίσινος, η, ον· e pisis factus.

πίσον, τό, πίσος, ὁ· pisum, -i, οὐ.
πίσσα, πίττα, ἡ· 1 pix, picis, θ. *παροιμ.* πίσσης μελάντερος, pice nigrior 2) = σκότος (Θεόφρ. Χαρακτ.), tenebrae, -arum θ.
πισσαλοιφέω -ῶ· pice inungo, -ere.
πισσαλοιφής, ές· pice unctus, a,um
πισσάσφαλτος, ὁ, ἡ pissasphaltus.
πισσέλαιον, τό· pisselaeon. -i, οὐ.
πισσήρης, πισσηρός piceus, a,um.
πισσίζω· pici similis sum.
πίσσινος, η, ον· pissinus a, um.
πισσίτης οἶνος· vinum picatum.
πισσοειδής, ές piceus, a um.
πισσόκηρος, ὁ, ἡ· pissocêros, -i, ἀ.
πισσοκοπέω -ῶ pice oblino; pico.
πισσοκόπος, ον· pice illinens.
πισσοκονάω -ῶ· pice obduco.
πισσοκωνία, ἡ litura pice facta.
πισσοκωνίζω· pice oblino; pico.
πισσουργέω -ῶ picem coquo.
πισσουργός, ὁ· picem coquens
πισσόω -ῶ· pico -are
πισσώδης, ες piceus, a, um.
πίσσωσις, ἡ pice obductio.
πισσωτής ὁ qui pice obducit.
πισσωτός,ή,όν pice obductus,a um.
πιστάκη, ἡ pistacia, -ae, θ.
πιστάκιον, τό pistacium -i, οὐ.
πίστευμα, τό· pignus fidei
πιστευτέος, α, ον credendus, a,um.
πιστευτικός, ή, όν· credulus, a,um.
***πιστευτός, ή, όν·** credibilis, e
πιστεύω· 1) fidem habeo alicui; credo (-idi, -itum, -ere alicui. πιστεύω τῷ λόγῳ, do fidem verbo. πιστεύω τι, credo aliquid. π. τὸ ἀληθές, id quod verum est, credo. ποιῶ τινὰ πιστεῦσαι, facio ut aliquis credat. πίστευσόν μοι, mihi crede *μετ ἀπαρεμ.* credo spero π. ὑμᾶς εἰδέναι, credo vos novisse π εὖ ποιήσειν credo me bene facturum esse. π. πείσειν, credo ἢ spero me persuasurum esse. *παθητ.* πιστεύομαι ὑπό τινος, mihi fides apud aliquem est, credor (-itus sum, -i) ab aliquo. οὐκέτι πιστεύεται, non amplius fides ei habetur. πιστεύονται οἱ λόγοι, fides verbis adhibetur. 2) πιστεύω τινί τι credo, concredo confido alicui aliquid, fidei alicujus aliquid permitto 3) πιστεύω τινί = θαρρῶ τινί, fretus sum alicui ἢ aliqua re. τῷ λέγειν πιστεύσας, eloquentiâ fretus· πιστεύοντες

σφίσιν αὐτοῖς, suis viribus confidentes. †4) π. εἰς τὸν Θεὸν εἰς τὸν Χριστόν, credo in Deum et in Christum π. εἰς Θεόν, Deum esse credo λέγω τὸ Πιστεύω, confessionem fidei recito

πιστικός, ή. όν 1) fidelis, e. 2) = πειστικός, probabilis, e. †) = πόσιμος, potabilis, e.

πιστικῶς ἔχω τινί fidelis sum alicui

Πίστιος Ζεύς Jupiter Fidius.

πίστις ή fides -ei. θ α) πίστιν δίδωμί τινι credo alicui ἡ πρὸς ἀλλήλους πίστις ἐξέλιπε, fides concidit φυλάττω τὴν πίστιν, fidem servo in fidem maneo. ἀθετῶ την πίστιν, fidem violo. *β) νεοελ. ἡ πίστις ἐκ τῆς ἀγορᾶς ἐξέλιπε. fides de foro sublata est καλῇ τῇ πίστει bona fide, sincera fide ἄνθρ. κακῆς πισεεως fallax. τὸ σύμβολον τῆς πίστεως, signum fiidei, confessio fidei.

πιστόν, τό· pignus fiidei; fides.

πιστοποιέω -ῶ τι· alicui rei fidem facio; affirmo, comfirmo -are, aliquid; testor -ari aliquid.

πιστοποίησις,ἡ· confirmatio -onis,θ.

***πιστοποιητικόν, τό·** scriptum testimonium

πιστοποιός, όν· qui alicui rei fidem facit.

πιστός ή όν· 1) fidelis, e. πιστός τινι, fidelis alicui 2) fide dignus, a, um. †4) ὁ πιστός, οἱ πιστοί, fidelis, fideles, Christianus

πιστοτης, ἡ fidelitas -atis θ.

πιστόω -ῶ· fide (aliquem) obstringo. πιστοῦμαί τι, confirmo aliquid.

πίστρις, ἡ· pistris, is, θ.

πίστωμα, τό· fides, -ei, θ.

πιστῶς· fideliter

πίστωσις, ἡ 1 confirmatio, probatio qua rei alicui fides fit). *2) νεοελ. fides, -ei, θ. creditun, -i, οὐ.

***πιστωτής ὁ** creditor, -oris, ἀ.

***πιστωτικός, ή, όν·** qui fidem (creditum facit. π. τράπεζα, mensa fidem creditum) faciens

πίσυνος, ον· fretus, fidens (diis).

Πιτθεύς, ὁ· Pitheus, -ei, ἀ.

πιτνέω -ῶ (= πίπτω). cado, -ere.

πιττάκιον, τό pittacium, -i, οὐ.

Πιττακός, ὁ· Pittacus -i, ἀ.

πιτύινος, η, ον· pineus, a, um.

πιτυίς, ή· pinea nux.

πιτυλεύω· strepitum cieo agitatione remorum.

πιτύλισμα, τό πιτυλις, ὁ· strepitus remorum aquam quatientium

πιτυόεις, εσσα εν pinis abundans.

πιτυοκάμπη, ἡ pityocampa -ae,θ.

πιτυοκάμπτης, ὁ· pinos inflectens.

πιτυοτρόφος, ον· pinos producens·

πιτυρίας ἄρτος· furfureus panis.

πιτυρίασις, ἡ furfures, -um ἀ.

πιτύριος α, ον furfureus, a, um.

***πιτυρίς, ἡ** cuticula, ae. θ.

πιτύρισμα, τό furfures. um, ἀ.

πιτυροειδής, ές· furfuribus similis;

πίτυρον. πίτυρα· furfur, -uris, ἀ. καὶ furfures, -um ἀ. πλ

πιτυρόομαι -οῦμαι. furfuribus infestor

πιτυρώδης, ες· forfuraceus, a um; furfurosus, a um

πίτυς ἡ· pinus, us καὶ -i, θ.

πιτυώδης, ες· pineus, a, um.

πιτυών. ὁ· pinetum, -i, οὐ.

πιώδης, πίων. pinguis, e.

πλαγγών,ὁ icuncula ceres; pupa, θ.

πλαγιάζω τι· 1) obliquo, -are aliquid. πλαγ. τὰ ἱστία, obliquo sinus. 2) νεοελ. lectum peto. πηγαίνω νὰ πλαγιάσω, cubitum abeo

πλαγιασμός, ὁ· obliquatio, -onis, θ.

πλαγίαυλος, ὁ· tibia obliqua

πλάγιος,ία,ον 1) = λοξός, obliquus, a, um. ἐκ πλαγίου, ex, ab obliquo, per obliquum. εἰς πλάγιον, εἰς τὰ πλάγια, in obliquum. 2) = ἐπικάρσιος transversus a, um. εἰς πλάγιαν ἐκτεταμένος, in transversum porrectus 3) αἱ πλάγιαι πτώσεις, casus obliqui. 4) τὸ πλάγιον (= τὰ πλευρά), latus, -eris, οὐ. τὰ πλάγια, latera, -um ἐκ πλαγίου, a latere. τὰ πλάγια τοῦ ὄρους, latus montis. κατὰ τὰ πλάγια τοῦ στρατοῦ, ad latera exercitus. ἡ πλαγία συγγένεια, οἱ ἐκ πλαγίου συγγενεῖς, latere cognatus.

πλαγιότης, ἡ· obliquitas, -atis, θ.

πλαγιοφύλαξ, ὁ· qui latera aciei custodit

πλαγιόω -ῶ obliquo -are.

πλαγίως 1) oblique 2) (per) transversum. 3) ab latere.

πλαγίωσις, ἡ obliquatio, -onis, θ.

πλαγκτός. ή όν· vagus, errabundus, erroneus, a, um.

πλαδαρός ά, όν· laxus, a, um; mollis e. flaccidus, a. um.
πλαδαρότης, ἡ flacciditas, -atis, θ.
πλάζομαι· erro, -are.
πλαθάνη, ἡ, πλάθανος, ὁ· discus, super quem panes finguntur.
*πλάθω = πλάττω.
πλαίσιον. τό· 1) quadratum oblongum (χυρ aciei instructae). 2) πλέσ. εἰκόνος, tabulae margo.
πλακοντάριον, πλακούντιον, τό placentula -ae, θ. crustulum, -i, οὐ.
πλακουντοποιός, ὁ placentarius, -ii, ἀ. crustularius, -ii. ἀ.
πλακοῦς, ὁ· placenta, -ae, θ. crustum, -i, οὐ.
πλακόω -ῶ· crusto, incrusto, -are aliquid). πλακωθεῖσα οἰκία, incrustata domus.
πλακώδης, ες· crustosus, a, um.
πλακωτής, ὁ· crustarius, -ii. ἀ.
πλανάω -ῶ τινα 1) a recto itinere abduco aliquem; in errorem aliquem induco δθ. fallo, decipio aliquem πλανῶμαι, vagor, ari; erro, -are; aberro a scopo 2) iter facio longe lateque; oberro -are; peregrinor, -ari πλανώμενος, η, ον errans, -ntis; errabundus, a um; vagabundus a, um
πλάνη, ἡ· 1) error. -oris, ἀ. fraus, -udis θ. 2) = περιπλάνησις, vagatio, -onis, θ. 3) error; peccatum, -i, οὐ
πλάνημα, τό error, -oris, ἀ.
πλανής, ὁ· erro, -onis, ἀ. πλανῆτες ἀστέρες, errones stellae.
*πλάνης. ὁ errans; vagabundus. -i, ἀ.
πλάνησις ἡ 1) = πλάνη, error, -oris, ἀ. 2) inductio in errorem
πλανήτης. ὁ errans, -ntis; οἱ πλανῆται, stellae errones; planetae.
πλανητεύω· erro, -are.
πλανητικός. ή, όν· erraticus, a, um; erroneus. a. um.
πλανητός, ή, όν· vagabundus, a, um; erraticus a, um.
πλανόδιος. α, ον in via errans; erro, onis. ἀ.
πλανοδία, ἡ· vagatio, -onis, θ.
πλάνος. ον· 1) erraticus, a. um; vagus, a, um. 2) = ἀπατεών, fallax, -acis. ὁ πλάνος, impostor, -oris, ἀ planus, -i ἀ.
πλανοστιβής, ές· errando calcatus.
πλανώδης, ες· errans, -ntis

πλάξ, ἡ· pranities; tabula -ae, θ. crusta, -ae, θ πλὰξ μαρμάρου. marmoris crusta. ἐπιστρωννύω τι πλακὶ crusto aliquid τὴν πύλην πλαξὶ σιδήρου ἐπιστρωννύω, portam ferro crusto.
πλάσις, ἡ· fictio. onis, θ fictura -ae, θ.
πλάσμα, τό 1) figmentum. -i, οὐ. 2 = ἐπινόημα fictum, -i, οὐ. commentum, -i. οὐ
πλασματίας, ὁ fictiones amans.
πλασματώδης, ες· fictitius, a, um; commentitius, a. um
πλάσσω καὶ πλάττω· 1) fingo (finxi, fictum, ere aliquid. ἐκ κηροῦ, ἐκ πηλοῦ πλάττω τι, e cera, e luto fingo aliquid. 2) μετφ. = ἐπινοῶ τι (ψευδές) fingo, comminiscor aliquid. πλάττω δόλον, fingo, comminiscor fallaciam 3) ὁ Θεὸς ἔπλασε τὸν κόσμον, Deus mundum creavit (fecit).
πλάστειρα, πλάστρια, ἡ· fictrix, -icis, θ. creatrix, icis θ.
πλάστης, ὁ· fictor, -oris, ἀ. creator, -oris ἀ.
πλάστιγξ, ἡ· lanx, -ncis, θ.
πλαστική, ἡ plastica (-ce), -ae, θ. ars fingendi; statuaria, -ae, θ.
πλαστικός, ή, όν plasticus, a, um; statuarius, a, um
πλαστογραφέω -ῶ· 1) committo falsum 2 πλ. ὑπογραφήν, adultero subscriptionem
πλαστογραφία, ἡ· falsum, -i, οὐ. διέπραξε πλαστογραφίαν, falsum commisit.
πλαστογράφος, ὁ· falsarius, -i. ἀ.
πλαστολάλος ὁ· calumniator -oris, ἀ.
πλαστολογέω -ῶ· falsa dico.
πλαστολόγος, ον falsidicus a, um.
πλαστός, ή, όν fictus, a, um; simulatus, a. um.
πλαστουργέω -ῶ· effingo, -ere.
πλαστούργημα, τό· effictio, -onis, θ.
πλαστουργός, ὁ fictor, -oris, ἀ.
πλαστῶς ficte; simulate
πλαταγέω -ῶ· manu plausum edo.
πλαταγή, ἡ crepitaculum, -i. οὐ.
πλατάγημα τό· strepitus. -us, ἀ.
πλαταγώνιον, τό· crepitaculum i, οὐ.
Πλαταιαί αἱ· Plataeae, -arum, θ. οἱ Πλαταιεῖς, Plataeenses, -ium, ἀ. Πλαταϊκός. Plataicus, a, um
πλαταμώδης, ες latus et planus.
πλατάνιος, α, ον· platanius, a, um.

πλατανιστής (ὄγθ.) platanista,-ae,ἀ

πλάτανος, ἡ· platanus. -i, θ

πλατανώδης, ες 1 platanis abundans. 2 platani similis.

πλατανών ὁ· platanon. -onis, ôna,ἀ.

πλάταξ, ὁ coracinus piscis.

πλατεῖα, ἡ· 1 ὁδὸς ἢ ῥύμη, platêa, -ae θ 2 πλ. θεάτρου, cavea media

πλατειάζω ore diducto pronuncio; vaste loquor

πλατειασμός, ὁ· pronunciatio ore diducto.

πλατέως late· πλατύτερον, latius.

πλάτη, ἡ 1 πλ κώπης,palmula,-ae, θ.*2 = ὠμοπλάτη scapulae.-arum, θ

πλάτος, τό latitudo -inis, θ. ἐν πλάτει, κατὰ πλάτος, in latitudinem.

πλατόω -ῶ latum facio.

πλάττω ἴδε πλάσσω.

πλατυγάστωρ, ὁ, ἡ latum ventrem habens

πλατύγλωσσος, ον· latam linquam habens

πλατύζομαι· glorior, -ari.

πλατύκαυλος latos caules habens.

πλατύκερως, ὁ, ἡ· platyceros. -otis.

πλατυκέφαλος latum caput habens

πλατυκορίασις ιναός platycoriasis.

πλατυκός, ή, όν· latus, a, um.

πλατυλέσχης, ὁ magnus nugator.

πλατυλόγος,ον verborum copiosus.

***πλάτυνσις, ἡ·** dilatatio, -onis, θ. amplificatio. -onis. θ.

πλατύνω· dilato, -are aliquid, amplio, amplifico -are aliquid; am plum et spatiosum reddo aliquid.

πλατύνομαι (ἐπλατύνθην), latius fio; dilator, -ari

πλατύνωτος· latum dorsum habens.

πλατυόφθαλμος·platyophalmus, -i.

πλατύπους, ὁ, ἡ· latos pedes habens, plancus, -i.

πλατυπρόσωπος, ον· latam faciem habens

πλατύπηγος latum podicem habens.

πλατυρημοσύνη ἡ verbositas,-atis θ

πλατύρριν ὁ, ἡ latas nares habens.

πλατύρρους, ουν· late fluens.

πλατύρρυγχος, ον latum rostrum habens

πλατύρρυμος, ον latas vias habens.

πλυτύς, εῖα ύ 1) latus, a um 2) amplus, a, um; spatiosus, a, um

πλατύσημος, ον laticlavius, a, um. ἡ πλατύσημος ἐσθὴς καὶ ἁπλ. ἡ πλατύσημος.tunica laticlavia τὸ πλατύσημον (σημεῖον τοῦ Ῥωμ. βουλευτοῦ), latus clavus; laticlavium, -ii, οὐ.

πλάτυσμα, τό· latum quodvis. πλ. σιδήρου, latum ferrum.

πλατυσμός, ὁ· dilatatio, -onis, θ.

πλατύστερνος, ον· lati pectoris.

πλατύστομος, ον· qui lato ore est.

πλατυτέρως· latius

πλατύτης, ἡ· latitudo, -inis, θ.

πλατύφυλλος, ον latifolius a um.

πλατυώνυχος latos ungues habens.

Πλάτων, ὁ Plato καὶ Platon, onis, ἀ.

Πλατωνικός· Platonicus, a, um.

Πλαῦτος, ὁ· Plautus, -i, ἀ.

πλέγδην nectendo

πλέγμα, τό· quidquid nexum ἢ contextum est, opus vitile τὰ πλέγματα, vitilia, -ium, οὐ.

πλεθριαῖος,, α, ον· jugeralis, e.

πλέθρον, τό· (Ῥωμ.) jugerum. -i, οὐ κατὰ πλέθρα, jugeratim. ἡ κατὰ πλέθρα διανομή, jugeratio, -onis θ.

Πλειάς ἡ Plejas -adis, θ αἱ Πλειάδες. Plejades, um, θ.

πλεῖν αττ. ἀντὶ πλέον· plus.

***πλειοδοσία, ἡ** licitatio, -onis, θ.

***πλειοδοτέω -ῶ** licitor -ari.

***πλειοδότης, ὁ** licitator, -oris, ἀ.

πλειονότης, ἡ· major numerus; major pars.

***πλειονοψηφέω -ῶ·** majorem numerum suffragium habeo.

***πλειονοψηφία, ἡ·** major numerus suffragium.

πλειόνως· plus.

***πλειότερος, α, ον** plus (-uris) πληθ. plures. plura (-ium).

πλειστάκις saepissime.

πλεισταχόθεν· plurimis e locis.

πλειστηριάζω· vendo ad licitationem; licitor,-ari. liceor, -eri (-aliquid).

πλειστηριασμός ὁ licitatio.-onis θ.

πλεῖστος, η, ον· plurimus, a, um. πλεῖστοι ἄνθρωποι, plurimi homines. ὡς πλεῖστος, ὅτι πλεῖστος, quam plurimus. πλεῖστον χρόνον, plurimum. πλεῖστον ἰσχύει plurimum valet πλεῖστον ὅσον, plurimum quantum. τὰ πλεῖστα (ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον), plerumque. οἱ πλεῖστοι, plerique. περὶ πλείστου ποιοῦμαί τινα plurimi facio aliquem, maximi facio aliquem.

πλειστοτόκος, ον· plurima faciens
πλειστοφόρος, ον plurimorum ferax.
πλείων, ον· plus (pluris πλείονες, πλείονα, plures, plura (-ium). πλειόνων παρόντων, pluribus praesentibus. ἵνα μὴ πλείω λέγω, ne plura dicam). πλείους ἢ δέκα (μέρας, πλεῖον δέκα ἡμερῶν, plus (quam) decem dies. πλεῖον καὶ πλεῖον· plus plusque περὶ πλείονος ποιοῦμαί τι, pluris facio aliquid.
πλεκτάνη, ἡ· cirri (polypodis) μεταφ. laqueus. i. ἀ retia, -ium. οὐ πλ
πλεκτανόω -ῶ· implico, -are.
πλεκτή, ἡ· 1) ὑπον σειρά, laqueus plexus 2) ὑπον. σπυρίς, sportula viminea 3) rete venatorium. 4) cirri polypodis.
πλεκτικός, ή, όν· ad plectendum aptus, a, um. ἡ πλεκτική, ars plectendi.
πλεκτός, ή, όν· plexus, a, um.
πλέκω· pleco (-xi, xum, -ere) aliquid. μεταφ. struo, machinor (aliquid)
***πλεξίδα, ἡ·** plexi capilli.
***πλέξιμον, τό** = πλέξις.
πλέξις, ἡ· plexus. -us, ἀ.
πλέον· plus; amplius; magis. πλέον ἢ δισχίλιοι ἀπέθανον plus duo millia hominum caesa sunt. πλέον ἢ πέντε ἡμερῶν ὁδός, quinque amplius dierum iter. ταῦτα καὶ ἔτι πλέον, haec et alia amplius οὐδὲν πλέον λέγω, nihil amplius dico. πλέον τοῦ εἰωθότος, magis solito.
πλεοναζόντως· abundanter.
πλεονάζω· copiosior ἢ major sum, quam necesse est. πλεονάζω τινός, abundo, redundo aliqua re.
πλεονάκις· pluries; saepius.
πλεόνασις, ἡ· redundantia, -ae, θ.
πλεόνασμα, τό· 1) redundantia, -ae. θ *2) ἐπὶ χρημ. reliqua pecunia.
πλεονασμός, ὁ· 1) redundantia, ae, θ 2) ἐν τῇ γραμ. pleonasmus. -i, ἀ.
πλεοναστικός, ή, όν· redundans, -ntis.
πλεοναστός, ή, όν abundans, -ntis; multus numerosus, a. um.
πλεοναχός, ή, όν multiplex, -icis.
πλεοναχῶς multifariam
πλεονεκτέω -ῶ plus habeo; ampliorem partem habeo. πλεονάζω τινὸς τινί, alicui praesto; supero aliquem aliqua re
πλεονέκτημα, τό· id quo quis superat alterum; praerogativa, -ae, θ praestantia, -ae, θ
πλεονέκτης, ὁ avidus a, um; avarus, a, um.
πλεονεκτικός, ή, όν· alieni avidus ἢ ἁπλ. avidus a. um; avarus, a, um.
πλεονεξία, ἡ· aviditas, -atis θ.
πλευρά ἡ costa -ae, θ. latus, -eris, οὐ. πλ. πλοίου, costa navis. τοὺς ἱππεῖς κατὰ τὰς πλευρὰς τάττει. equites ad latera exercitus) disponit. πλευρὰ ὄρους, clivus -i ἀ.
πλευριτικός, ή, όν· pleuriticus, a, um; pleuritide laborans.
πλευρῖτις, ἡ pleuritis, -idis, θ. lateralis ἢ lateris) dolor.
πλευρόθεν· a latere.
πλευροκοπέω -ῶ latus ferio.
πλευρόν, τό· latus, -eris οὐ. costa, -ae, θ. τὰ πλευρά latera.
πλεύσιμος, ον· navigabilis, e.
πλεῦσις, ἡ navigatio, -onis θ.
πλευστέον· navigandum est.
πλεύστης, ὁ· navigator -oris, ἀ.
πλευστικός, ή, όν· navigationi accommodatus, a, um.
πλευστικῶς· ad navigandum apte.
πλέω· 1) navigo, -are. ἡ ναῦς πλεῖ, navis navigat. πλέω τὴν θάλασσαν, mari navigo. εἰς τὴν Μακεδονίαν ἐκ τῆς Ἀσίας ἔπλευσεν, ex Asia in Macedoniam navigavit. 2) = νήχομαι, navigo, nato, -are. μεταφ. οἱ πόδες πλέουσιν ἐν τοῖς χαλαροῖς ὑποδήμασι, pedes in laxa pelle natant.
πλέων, ον (ἀττ.)· ἰδὲ **πλείων, ον.**
πληγή, ἡ plaga, -ae, θ vulnus, -eris, οὐ. ictus, -us, ἀ. verber, -eris, οὐ μεταφ. plaga, calamitas -atis, θ.
πλῆγμα τό plaga -ae θ.
πλῆθος, τό· 1) multitudo. -inis θ. 2) copia, -ae, θ. abundandia, -ae, θ. 3) plebs. -bis θ. vulgus -i, οὐ faex populi. μισῶ τὸ ἀνόσιον πλῆθος, odi profanum vulgus
πληθυντικός, ή, όν· 1) augens, -ntis 2) ἐν τῇ γραμ. pluralis numerus).
πληθυντικῶς· numero plurali
πληθύνω· multiplico, -are, augeo numero. **πληθύνομαι,** (ἢ οὐδ.) **πληθύνω** augeor numero; multiplicor.
πληθύς, ἡ multitudo, -inis. θ.
πληθυσμός, ὁ· 1) = αὔξησις multiplicatio, -onis, θ. *2) νεοελ. οἱ κάτοι-

κοι πόλεως ἢ χώρας, hominum multitudo

πληθύω· plenus sum.

πλήθω· plenus ἢ refertus sum. πλήθουσα σελήνη, plenilunium. ἀγορᾶς πληθούσης. pleno (frequenti) foro.

πληθώρα, ἡ· 1) plenitas -atis. θ. redundantia, -ae, θ. 2) ἰατρ. plethōra -ae. θ.

πληθωρικός ή, όν· plethoricus a um.

πλήκτης, ὁ percussor -oris. ἀ.

πληκτίζομαί τινι· digladior cum aliquo. rixor cum aliquo πληκτ. πρὸς ἀλλήλους inter se rixantur.

πληκτικός, ή, όν 1) feriendi vim habens *2) νεοελ fastidiosus, a, um.

πληκτικῶς· 1) caesim. *2) νεοελ. fastidiose.

πλῆκτρον, τό· plectrum. -i. οὐ.

πλημμέλεια, ἡ 1) vitiositas. -atis, θ 2 error. -oris ἀ.

πλημμελέω ῶ delinquo, -ere.

πλημμέλημα τό· delictum -i, οὐ.

πλημμελής, ές· inconcinnus, a, um; vitiosus. a um.

πλημμελῶς vitiose: perperam.

πλήμμυρα, ἡ inundatio, -onis, θ. exundatio, -onis, θ.

πλημμυρέω-ῶ πλημμυρίζω inundo, -are; exundo, -are

πλημμυρίς, ἡ maris accessus; exundatio, -onis θ.

πλήμνη, ἡ modiolus rotae.

πλήν 1) πρόθ μετὰ γενικῆς praeter (μετ' αἰτιατ.) πάντες πλὴν ὀλίγων. omnes praeter paucos. 2) ἐπίρ. praeterquam ; nisi. πλὴν ὀλίγοι, praeter quam pauci. exceptis paucis. οὐδενὶ πράγματι πλὴν τοῖς νόμοις, nulla re praeterquam legibus. οὐ συμβαίνει πλὴν ἐκείνοις, non contingit, nisi iis. εἴ τι λείπεται πλὴν τῶν ὀνομάτων, si aliquid nisi nomina, restat πλὴν ὅτι πλὴν ὅσον, praeterquam quod. nisi quod· πλὴν εἰ, πλὴν ἐάν, praeterquam si πλὴν εἴ τι, nisi si quid

πλῆξις, ἡ· 1) percussio, -onis, θ *2) νεοελ. taedium, fastidium, -ii, οὐ

πλήρης, ες plenus, a, um; refertus, a, um πλήρης τινός plenus alicujus rei καὶ aliqua re; repletus, re fertus aliqua re. οἰκία πλήρης κοσμημάτων. domus plena (referta) ornamentis. πλήρης λῃστῶν, refertus praedonum ἐπίρ. πληρέστατα, plenissime.

πληρότης, ἡ plenitudo, -inis θ.

πληροφορέω -ῶ· certioren facio (aliquem) πληροφοροῦμαι α) certo scio aliquid) *β νεοελ certior fio ab aliquo; percontor aliquid ex aliquo ἢ ab ali uo.

πληροφορία, ἡ· 1) certa fides. *2) νεοελ indicium, -ii, οὐ

πληρόω -ῶ 1) πλ τί τινος, impleo, repleo (-evi, -etum, -ere) aliquid aliqua re; compleo (-evi, -etum, -ere) aliquid aliqua re. 2) πληρῶ (= ἀναπληρῶ) τὰς λεγεῶνας, τὰς ναῦς, suppleo legiones, naves 3) πληρῶ τὴν ὑπόσχεσιν, impleo, compleo promissum. 4) πληρῶ τὰ ἔτη, compleo annos. ἐπλήρωσε τὸν τοῦ βίου χρόνον, complevit sua tempora 5) πληρῶ τὸν νόμον legem impleo, mandata legis exsequor. 6 πληροῦμαι α) impleor, compleor (pletus sum -eri). πληρωθέντος τοῦ θεάτρου, pleno spectatoribus theatro θυμοῦ πεπληρωμένος, irarum plenus. σίτου καὶ ποτοῦ πληρωθέντες, cibo et potione completi. β ἐν τῇ Ν Δ. impleor et ad exitum perducor ἢ perficior; compleor ac ad exitum perducor.

πλήρωμα, τό· 1) complementum, -i, οὐ. ὅτε ἦλθε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου, quum complementum temporis venit, completo certo temporis spatio 2) πλ γῆς, plenitudo terrae πλ. τοῦ Θεοῦ. plenitudo Dei. 3) πλ. πλοίου, classiarii, nautae.

*πληρωμή = ἀπότισις· solutio, -onis, θ pensio -onis, θ

*πληρώνω = ἀποτίνω · solvo. -ere; pensito, -are. aliquid πλ τὴν τιμήν τινος, solvo pretium alicujus rei. πλ. τινά, solvo aliquem πλ φόρους, pensito vectigalia, tributa pendo πλ. χρέος, solvo nomen. reddo debitum, dissolvo aes alienum

πλήρωσις, ἡ· repletio, -onis, θ.

*πληρωτέος, α, ον· solvendus, a um.

πληρωτής, ὁ· 1) πλ. ἐράνου. qui stipem confert *2) νεοελ. = ὁ ἀποτίνων, solutor, -oris, ἀ. καλὸς πληρωτής, probus debitor. κακὸς πληρωτής, malum ἢ lentum nomen.

πληρωτικός, ή, όν explebilis, e.

πλησιάζω 1) πλ. τινί, propinquo,

appropinquo, -are, alicui; accedo (-cessi) -ere ad aliquem ἤ alicui πλ πρός τι, εἴς τι, accedo ad aliquid πλ πρὸς τὸν βωμόν, πρὸς τὴν θύραν, ad aram. ad fores accedo 2) = συγγίγνομαί τινι, co(e)o cum aliqua 3) = εἰμαι ὀπαδός τινος, sector aliquem *4) νεοελ. α) πλησιάζω τι εἴς τι, admoveo, adduco aliquid ad aliquid, β) ἡ ἡμέρα πλησιάζει dies propinquat. ὁ θάνατος πλησιάζει, mors instat. ὁ ἐχθρὸς πλησιάζει, hostis adventat.

πλησιαίτερος, α. ον· propior ius (γεν. ioris), πλησιαίτερον. πλησιαιτέρω, propius **πλησιαίτατος, η. ον,** proximus. a. um. πλησιαίτατα, proxime: in proximo

πλησίασμα, πλησιασμός· appropinquitas. atis. θ. accessus. -us. ἀ.

πλησιέστερος α ον propinquior, -ius: propior. ius (γεν ioris) πλησιεστερον, propius πλησιέστατος. η, ον, proximus, a, um

πλησίοικος, ον vicinus, a, um.

πλησίον· 1) prope. πλησίον που ἐνταῦθα hic prope πλησίον τῆς Σικελίας. prope a Sicilia πλησίον τῆς πόλεως, prope oppidum. πλησίον ἀλλήλων, alterum prope alterum. 2) ὁ πλησίον ὤν, propinquus a. um πλησίον εἰμί, in propinquo sum. πλησίον τινὸς γίγνομαι prope ad aliquem accedo, propinquo alicui. 3 **ὁ πλησίον** (οὐσ.), proximus, -i, ἀ. οἱ πλησίον proximi. propinqui. ἀγάπα τὸν πλησίον σου, ama proximum tuum.

πλησίος, α, ον propinquus, a, um.

πλησιότης, ἡ propinquitas. -atis, θ.

πλησιόχωρος. ον· propinquus, a, um; vicinus a, um; confinis. e.

πλησίστιος ον 1) ἐνεργ. πλ. ἄνεμος, velum (navis) implens. 2) παθητ. pleno velo navigans

πλησιφαής. ές, πλησίφωτος, ον lumine plenus, plenam lucem habens

πλῆσμα, τό· conceptus, -us, ἀ.

πλήσμιος, ον replens, -ntis.

πλησμονή, ἡ· 1) = κόρος. satietas, saturitas, -atis, θ. expletio, -onis. θ 2) = ἀφθονία, saturitas. -atis. θ abundantia, -ae, θ plenitas. -atis, θ.

πλησμονώδης, ες· = πλήσμιος.

πλήσσω καὶ **πλήττω·** 1) percutio (-ussi, -ussum, -ere) aliquem ἤ aliquid τὸν βραχίονα ξίφει ἐπλήγη, brachium gladio percussus est 2) ferio (ici. ictum ferire) aliquem ἤ aliquid. πλήττω τινὰ δόρατι, aliquem hasta ferio. κεραυνῷ πληγείς fulmine ictus μετφ. πληγεὶς ἔρωτι, percussus ἤ ictus amore

πλινθεία. ἡ· laterina, -ae, θ.

πλινθεῖον, τό figlina laterum; lateraria, -ae. θ.

πλίνθευσις, ἡ· laterum fictio.

πλινθευτής, ὁ· laterum fictor; laterarius. -ii. ἀ.

πλινθεύω· 1) lateres fingo· 2) e lateribus aedifico

πλινθηδόν· in lateris formam.

πλινθιακός ή, όν ad lateres pertinens; laterarius a. um

πλινθίδιον, τό. laterculus, -i, ἀ.

πλινθικός, ὁ laterarius. -ι, ἀ

πλίνθινος. η, ον latericius, a. um.

πλινθίον, τό 1) laterculus. -i, ἀ. 2 abacus -i, ἀ. 3 quadratum oblongum; plinthium. -i, οὐ. 4 τὰ πλινθία. οἰωνοσκ.) regiones coeli.

πλινθοειδής. ές lateri similis

***πλινθόκτιστος. ον** latere structus.

πλινθοποιΐα, ἡ laterina, -ae, θ.

πλίνθος, ἡ· 1) later, -eris, ἀ. ἡ ὀπτὴ πλίνθος, later coctilis πλ χρυσῆ, ἀργυρᾶ, later aureus argenteus παροιμ. πλίνθον πλύνω. laterem lavo. 2) ἐν τῇ ἀρχιτεκ. plinthus. i, θ.

πλινθουλκέω ·ῶ lateres duco.

πλινθουργεῖον, τό officina lateraria

πλινθουργέω ·ῶ lateres coquo.

πλινθουργία, ἡ· laterina ae, θ.

πλινθουργός, ὁ laterarius, ii, ἀ.

πλινθοφορέω -ῶ· lateres porto.

πλινθόω -ῶ· lateribus struo

Πλίνιος. ὁ· Plinius -i, ἀ. Πλινιανὸς τοῦ Πλινίου, Plinianus, a. um.

πλοιάριον, τό· navigiolum, -ii, οὐ.

πλοΐζω, πλοΐζομαι· navigo -are

πλοιοειδής, ές· navis figuram habens. τὸ πλοιοειδές, navigera similitudo.

πλοῖον, τό navis, is, θ

πλοιοφόρος, ον· naviger, a, um.

πλοκαμίς, ἡ crines plexi.

πλόκαμος, ὁ· crines plexi et intorti; cincinni, orum.

πλοκαμώδης, ες cincinnatus, a, um

πλόκανον τό· vannus. -i, θ.

πλοκάς, ἡ· comma plexa.

πλοκερός, ά, όν· textilis, e.
πλοκεύς, ὁ textor, -oris, ἀ.
πλοκή, ἡ· 1) nexus, textus, us, ἀ 2) μετφ. dolus, -i ἢ fallacia, -ae, θ.
πλόκιμος, ον textilis, e.
πλόκιον, τό· cirrus, -i, ἀ.
πλόκιος, α, ον· = πλόκιμος.
πλόκος ὁ· cirrus, -i, ἀ
πλόος -οῦς, ὁ navigatio, -onis, θ. οἱ πλοῖ, navigationes. πλοῦς οὔριος, prospera, secunda navigatio. παροιμ. οὐ παντὸς ἀνδρὸς ἐς Κόρινθον ἔσθ' ὁ πλοῦς, non cuivis homini contingit adire Corinthum
πλουθυγίεια, ἡ· sanitas cum divitiis, plenissima felicitas.
πλοῦς, ὁ ἴδε πλόος
πλουσιάζω divitem reddo.
πλουσιακός,ή,όν opulentus, a, um.
πλουσιόδωρος, ον largis muneribus locupletans
πλουσιοπάροχος, ον· divitias largiens.
πλουσιοπαρόχως· locuplete; abundanter
πλούσιος, α, ον· 1) dives, -itis: πλούσιός τινος, dives alicujus rei. ἱερὰ δώρων πλούσια, delubra ditia donis **πλουσιώτερος, α, ον,** ditior, ius (-ioris). **πλουσιώτατος, η, ον,** ditissimus, a, um. 2) opulens, -ntis; opulentus, a, um.
πλουσίως· abunde; adfluenter; copiose.
πλούταξ, ὁ· valde dives.
πλουτέω -ῶ· dives sum. πλουτῶ τινος abundo aliqua re. πλουτῶν τινος, dives alicujus rei.
πλουτηρός, ά, όν· quaestuosus, lucrosus a, um; locupletans, -ntis
πλουτίζω dito (-avi, -are) aliquem ἢ aliquid, divitem reddo aliquem; divitiis augeo ἢ orno aliquem; locuplêto, -are aliquem. **πλουτίζομαι,** ditesco, -ere
πλουτίνδην· eligendo ditiores.
πλουτισμός, ὁ ditatio -onis θ.
πλουτοδότειρα,ἡ divitiarum datrix
πλουτοδοτέω -ῶ· divitias do.
πλουτοδότης ὁ ditator -oris ἀ.
πλουτοκρατέομαι -οῦμαι· a divitibus dominor πόλις πλουτοκρατουμένη, urbs in qua divites imperium obtinent
πλουτοκρατία,ἡ imperium divitum.
πλουτοποιός, όν lucrosus, a, um; quaestuosus a um
πλοῦτος ὁ· 1) divitiae, -arum θ. πλοῦτον ἄφθονον ἔχω, adfluo divitiis. πλ. ἀνεξιχνίαστος, divitiae immensae. 2) copia, -ae, θ πλοῦτος λέξεων, copia verborum. 3) ὁ Πλοῦτος (θεός), Plutus, -i, ἀ.
πλουτοτραφής, ές· in divitiis educatus, a, um.
πλουτοφόρος, ον· divitias afferens.
Πλούτων, ὁ· 1) Pluto ἢ Pluton, -onis. ἀ Πλουτώνιος, Plutonius, a, um. 2) Dis, ditis, ἀ.
πλοχμός, ὁ crinis plexus.
πλύμα, τό· aqua sordida et lotura; aqua in qua aliquid adlutum est.
πλυνός, ὁ· = πλυντήρ
πλυντήρ,ὁ· labrum, lavacrum,-i. οὐ.
πλυντήριος,ον· ad lavandum aptus.
πλύντης,ὁ lutor,-oris.ἀ.fullo,-onis,ἀ.
πλυντικός, ή, όν fullonicus a, um. ἡ **πλυντική** (τέχν.), fullonica ars.
πλύντρια, ἡ, πλυντρίς, ἡ quae lavat lintea; lotrix, -icis, θ.
πλύντρον, τό merces fullonis
πλύνω lavo, -are, aliquid (ἐσθῆτας, vestes). **πλύνομαι,** me lavo ἢ lavor, ἐπλύθην, πέπλυμαι, lautus ἢ lotus sum. πλυθείς, lotus, a, um. μεφ. πλύνω τινά, conviciis incedo aliquem.
***πλύσιμον, το** lavatio -onis, θ.
πλύσιμος, ον qui lavari potest.
πλύσις, ἡ· lavatio, -onis, θ. ablutio -onis θ.
πλωϊάδες νεφέλαι· natantes nubes.
πλωΐζομαι· navigo; fluito
πλώϊμος, ον· navigabilis, e.
πλωτάρχης ὁ· gubernator navis.
πλωτήρ, ὁ navigator, -oris ἀ.
πλωτικός, ή, όν navigationi aptus. οὐσ οἱ πλωτικοί, nautae.
πλωτός ή, όν· 1) navigabilis, e. 2) fluitans, -ntis.
πνεῦμα, τό· 1) spiritus, halitus, flatus, us, ἀ. flamen, -inis οὐ. ventus, -us, ἀ. 2) = ψυχή, anima, -ae, θ 3) ἐν τῇ γραμ. πνεῦμα δασύ, ψιλόν, spiritus asper, lenis 4) τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, Spiritus Sanctus. τὰ πονηρὰ πνεύματα, spiritus nigri. *5) νεοελ = διάνοια, ingenium -ii, οὐ. ἀνὴρ μεγάλου, μετρίου πνεύματος, vir ingenii magni, mediocris.

πνευματέμφορος,ον spiritu plenus
πνευματίζω· spiritum scribo.
πνευματικός, ή όν· 1) spiritualis, e †2) = οὐ σαρκικός incorporalis e. †3) συσ. qui confitentes audit; qui peccata confitentibus aures praebet. *4 πνευματικαὶ δυνάμεις, facultates ingenii.
πνευματικῶς· 1) spiritualiter. 2) vi et auxilio divino
πνευμάτιον, τό· parvus flatus.
πνευμάτιος, ον· ventosus, a, um.
πνευματισμός ὁ adspiratio onis, θ
πνευματοδόχος· spriritus recipiens
πνευματοκίνητος,ον vento movens.
πνευματομάχος Spiritui S. pugnans
πνευματοποιέω -ῶ· ventos concito
πνευματοποιός όν· ventos ciens
πνευματοφορέομαι -οῦμαι 1) a vento feror. 2) afflatus sum a numine divino.
πνευματοφόρητος, πνευματόφορος, ον 1 qui a vento fertur 2 a numine divino afflatus
πνευματοω -ῶ spiritu impleo
πνευματώδης, ες· 1) spiritu plenus, a, um. *2) νεοελ. = ἀγχίνους, ingeniosus, a, um.
πνευμάτωσις, ἡ inflatio, -onis, θ.
πνευμονία ἡ· morbus pulmonis.
πνευμονικός, ή, όν pulmonarius
πνευμονώδης, ες· pulmoni similis. πνευμονῶδες οἴδημα, pulmunculus,-i,ἀ.
πνεύμων ὁ· pulmo, -onis, ἀ. οἱ πνεύμονες, pulmones, -um.
πνεῦσις, ἡ spiratio, onis, θ.
πνευστιάω -ῶ anhêlo, -are· πνευστιῶν, ῶσα, ῶν, anhelus, a, um; anhelans, -ntis
πνέω 1 flo, spiro, -are ὁ ἄνεμος πνεῖ, ventus flat, ventus spirat. 2) odorem spiro, oleo -ere. ἡδὺ πνέω, suaviter oleo. 3) μετφ. α spiro aliquid πῦρ πνέοντες, ignem spirantes μεγα πνεῖν (=μέγα φρονεῖν, magnum ἡ altum spirare. 6 anhelo, -are. πνέω κακίαν, ὠμότητα, anhelo scelus, crudelitatem.
πνιγαλίων, ὁ· incubo -onis, ἀ.
πνιγέα, ἡ· vaporarium, -ii, οὐ.
πνιγηρός, ά, όν· aestu suffôcans; suffocabilis, e. πνιγηρὰ ἀτμόσφαιρα, aër aestuans
πνῖγμα, πνιγμονή, πνιγμός· suffocatio, -onis, θ strangulatio, -onis, θ
πνιγμώδης, πνιγώδης,ες suffôcans.
πνῖγος, τό· 1 suffocatio, strangulatio, onis θ. 2 calor aestivus; aestus suffocans: angor, oris, ἀ. καῦμα καὶ πνῖγος, aestus et angor
πνίγω 1) = ἄγχω suffôco, -are, aliquem; ango (-nxi, -nctum -ere) aliquem. 2 = ἀγχονῶ τινα, strangulo, -are aliquem. 3) πνίγω ἐν ὕδατι, submergo, mergo, demergo (-si. ere) aliquem. 4) **πνίγομαι,** α) submergor, obruor aquis; in aqua pereo. 6) μετφ. =ἀδημονῶ, angor, -i *5) νεοελ. = κατακλύζω τι, inundo, are. aliquid (τοὺς ἀγροὺς agros).
πνικτήρ, ὁ qui suffocat.
πνικτός ή, όν suffocatus, a um.
πνίξις, ἡ suffocatio, strangulatio, onis, θ. μετφ angor, -oris, ἀ.
πνοή, ἡ· 1 flatus, us ἀ spiritus, us ἀ. 2) = ἀναπνοή, spiritus -us, ἀ. respiratio onis, θ. anhelitus, -us ἀ.
Πνύξ, ἡ. Pnyx, -ycis θ ἐν τῇ Πυκνί, in Pnyce. δθ. Πυκνίτης ἢ Πνυκίτης, frequentator Pnycis
πόα, ἡ herba -ae, θ. gramen, -inis, οὐ. στέφανος πόας, graminea corona.
ποάζω·1 herbosus sum.2) ποάζω τι, runco aliquid.
ποάριον, τό herbula, -ae θ.
ποασμός, ὁ runcatio, -onis ἀ.
ποαστήρ, ὁ runcator -oris, ἀ.
ποδάγρα, ἡ· 1) = πέδη pedica -ae, θ 2 ἡ νόσος, podagra ae, θ.
ποδαγράω -ῶ· podagrâ laboro.
ποδαγρικός, ή, όν, ποδαγρός, όν· podagricus, a, um; podager, -gri.
ποδαλγέω -ῶ pedum dolore (podagra) laboro; ex pedibus laboro.
ποδαλγής, ποδαλγός, ποδαλγικός· pedum dolore (podagra) laborans.
ποδαλγία, ἡ· pedum dolor; podagra, -ae, θ
ποδανιπτήρ, ὁ· pelluvia, -ae, θ.
ποδαπός, ή, όν cujas atis.
ποδάριον, τό· pediculus. -i, ἀ.
ποδαρκέω -ῶ· celeriter percurro.
ποδάρκης, ες celer, -is, e.
ποδεῖον, πόδιον, τό pedalis, -is,θ.
ποδηγεσία, ποδηγία, ἡ itineris monstratio; ductus, -us, ἀ.
ποδηγετέω -ῶ, ποδηγέω -ῶ· viam monstro: dux itineris sum.

ποδηγέτης, ὁ viae dux.
ποδηγητικός· sciens, peritus viae
ποδήνεμος pedibus ventos aequans
ποδήρης χιτών· tunica talaris
ποδηφορέω-ῶ·talarem vestem gero
ποδιαῖος, α, ον pedalis, e; pedaneus, a, um.
ποδίζω· 1) pedes alicujus ligo. 2) ποδίζω στίχον, versum scando.
ποδίσκος, ὁ· pediolus, i, ἀ.
ποδισμός, ὁ· scansio -onis, θ.
ποδίστρα, ἡ pedica, -ae, θ.
ποδοκάκη, ἡ compedes. -um, θ.
***ποδοκροτέω -ῶ·** pedibus plaudo.
***ποδοκρότημα** = ποδοκρουσία
ποδοκρουσία, ἡ· plausus pedum.
ποδονιπτήρ, ὁ pelluvia. -ae, θ.
ποδόνιπτρον, τό· pelluvium, -ii, οὐ.
***ποδοπατέω -ῶ·** calco, -are.
ποδοπέδη, ἡ pedica -ae, θ.
ποδορραγής, ές· pede fractus.
ποδοστράβη = **ποδοκάκη.**
ποδοψοφία, ἡ· sonus pedum.
ποδοψόφος· pedibus sonum edens.
ποδώκεια, ἡ· pedum pernicitas.
ποδώκης ες pedibus celer.
ποηλογέω -ῶ herbas colligo.
ποηφαγέω -ῶ herbis vescor.
ποηφαγία, ἡ· cibi usus ex herbis.
ποηφάγος, ον herbis vescens.
ποηφόρος, ον· gramina ferens.
ποθεινός, ή, όν· desiderabilis, e; desideratus, a, um; exoptatus a,um.
ποθεινῶς· magno desiderio. ποθεινοτέρως, majore desiderio.
πόθεν;unde? πόθεν ἔρχει; unde venis?
ποθέν· alicunde.
ποθέω -ῶ· opto, -are. aliquid; cupio, -ere, aliquid; desidero, -are, aliquid ἐπόθησα ἰδεῖν τὸν ἀδελφόν, optavi, cupivi, desideravi fratrem videre
πόθημα, τό· desiderium, -ii, οὐ.
πόθησις, ἡ desideratio, -onis, θ.
ποθητός, ή, όν· optatus, a um; desideratus, a, um; desiderabilis, e.
πόθος, ὁ desiderium, -ii, οὐ. ὁ σὸς πόθος, desiderium tui πόθος μοι ἐγγίγνεταί τινος, me desiderium capit alicujus. βρωτοῦ καὶ ποτοῦ πόθος, cibi potionisque desiderium μετὰ πόθου, desiderabiliter; cum desiderio.
ποῖ; quo? ποῖ σπεύδετε; quo ruitis?
ποι (ἐγκλ.)· aliquo.
ποιέω -ῶ· 1) facio (feci, factum, -ere) aliquid. ποιῶ ἀνόσιόν τι, scelus facio καλῶς ἐποίησας ἐλθών, bene fecisti, quod venisti ποιῶ (ποιοῦμαι) θυσίας, sacrificium facio ποιῶ σιωπήν, silentium facio ποιῶ καλῶς, κακῶς, facio bene, male εὖ ποιῶ τινα, bene facio alicui κακά, ἀγαθὰ ποιῶ τινα, bonis, malis afficio aliquem ποιῶ λέγοντα, induco loquentem ποιῶ ὅπως γένηταί τι, facio ut aliquid fiat ποιῶ τί τινι, ποιῶ τί τινα, facio aliquid alicui. περιφρ. πορείαν ποιοῦμαι, iter facio, eo. ποιοῦμαι λόγους, verda facio, dico. ἀρχὴν ποιοῦμαι, initium facio, incipio. πόλεμον, εἰρήνην ποιοῦμαι, bellum pacem facio. περὶ πολλοῦ, περὶ ὀλίγου, ἐν οὐδενὶ λόγῳ ποιοῦμαί τινα ἤ τι, magni, parvi, nihili facio aliquem ἢ aliquid 2) facio, efficio, conficio fabricor, factito, produco, gigno aliquid. ὁ ἀγρὸς ποιεῖ πλεῖστον σῖτον, ager facit (gignit) frumentum plurimum ὁ ποταμὸς ποιεῖ νῆσον, fluvius insulam efficit. ἰδίᾳ χειρὶ ποιῶ χιτῶνα, tunicam mea manu conficio. ποιῶ ἀγάλματα, signa fabricor ποιῶ ἀγάλματα ἐκ δένδρου, factito simulacra ex arbore. ἡ τροφὴ σάρκα ποιεῖ, cibus carnem producit 3) facio carmina, versus facio ἢ factito, poetice scribo. Ὅμηρος πεποίηκε, carmina scripsit ἢ composuit.
ποίημα, τό 1) quod aliquis facit, opus, -eris, οὐ 2) carmen, -inis, οὐ. poema, -atis, οὐ.
ποιηματικός· ad carmen pertinens.
ποιημάτιον, τό· parvum poëma; poematium, -ii, οὐ.
ποίησις, ἡ· 1) faciendi actio. 2) poësis, -is, θ. poëma, -atis, οὐ.
ποιητής ὁ 1) poëta, -ae, ἀ. φαῦλός τις ποιητής, poetilla, -ae, ἀ. 2) factor, effector, -oris, ἀ. 3) = πλάστης, factitator, -oris, ἀ.
ποιητίζω· poetor, -ari.
ποιητικεύομαι rem poeticam tracto
ποιητικός, ή, όν poeticus, a, um. ἡ **ποιητική,** poetica, ἢ poetice,-es. θ.
ποιητικῶς· poetice; more poetarum
ποιητός, ή, όν 1) factus, a, um 2) = τεχνητός, facticius, a, um. 3) = εἰσποιητός, adoptivus, a, um.
ποιήτρια, ἡ· poetria -ae, θ.
ποικιλανθής, ές· floridus, a, um.

ποικιλείμων νύξ· multicolor nox.
Ποικίλη στοά· Poecile, es, θ.
ποικιλία, ἡ varietas -atis, θ.
ποικίλλω· vario variego -are. aliquid. ποικίλλω τι χρώμασι, vario aliquid coloribus. ποικίλλομαι, varior ἢ οὐδ. vario πεποικιλμένος, variatus, variegatus, a, um. ἐσθὴς γραφαῖς πεποικιλμένη, vestis variata figuris.
ποίκιλμα τό ornatus versicolor.
ποικιλμός, ὁ· varietas, -atis, θ.
ποικιλόβουλος, ον consiliis varius.
ποικιλογράφος, ον· varia scribens.
ποικιλόδερμος, ον· cutem variegatam habens.
ποικιλόδωρος, ον. varia donans.
ποικιλόθριξ varios habens capillos.
ποικιλόθρονος· solio varie ornato insidens (Sappho).
ποικιλομήχανος callidus; versutus.
ποικιλόμορφος varias formas habens
ποικιλόνωτος varium tergum habens
ποικιλόπτερος, ον· variegatas pennas habens.
ποικίλος, η, ον· varius, a, um; variatus, a, um. τὸ ποικίλον, varietas.
ποικιλόστικτος, ον· variis maculis notatus, a, um
ποικιλότευκτος, ον artificiose factus.
ποικιλοτέχνης varias artes callens.
ποικιλοφρονέω -ῶ· callidus sum.
ποικιλόφρων ον· versutus, a, um.
ποικιλόχροος -ους, ποικιλόχρωμος, ον versicolor, -oris; varius, a, um.
ποικιλτής, ὁ· plumarius, -i, ἀ.
ποικιλτικὴ τέχνη. plumaria ars.
ποικίλως varie
ποιμαίνω· pasco -ere.
ποιμαντήρ, ὁ pastor -oris, ἀ.
ποιμαντικός, ή, όν pastoricius, a, um. ἡ ποιμαντική, ars, scientia pastoricia.
ποιμασία, ἡ pastura -ae, θ.
ποιμεναρχέω -ῶ· graegi praesum.
ποιμενάρχης, ὁ· gregis dux.
ποιμενικός, ή, όν· pastorius, pastoricius, a, um; pastoralis, e.
ποιμενικῶς pastoraliter.
ποιμήν, ὁ· 1) pastor, -oris, ἀ. 2) opilio, -onis, ἀ.
ποιμναῖος, ον· ad gregem pertinens
ποίμνη, ἡ grex, gregis, ἀ.
ποίμνιον, τό. 1) grex, gregis, ἀ. χίλια ποίμνια καὶ ἕτερα τοσαῦτα βουκόλια, mille greges totidemque armenta. 2) oviarium, -i, οὐ.
ποινή, ἡ· 1) poena, -ae, θ. ποινάς τινος τινὶ τίνω, ἐκτίνω δίδωμι, poenas alicujus rei alicui pendo solvo do. 2) supplicium, -ii, οὐ. ἐπὶ ποινῇ sub poenâ. 3) ἡ Ποινή (θεά) Poena, Furia αἱ Ποιναί (= Ἐριννύες), Furiae.
ποινηλατέομαι -οῦμαι· furiis agitor
ποινήλατος, ον· furiis agitatus.
ποινήτωρ, ὁ ultor -oris, ἀ.
*ποινικολόγος, ὁ· causarum publicarum peritus.
*ποινικός, ή, όν· poenalis, e. ὁ ποινικὸς νόμος, codex poenalis. ποινικὸν δίκαιον, jus poenale. ποινικὴ δίκη, causa capitis; causa publica.
*ποινικῶς poenaliter ποινικῶς καταδιώκω τινά, capitis aliquem anquiro
ποινουργός, ὁ carnifex, -icis, ἀ.
ποιολογέω -ῶ herbas lego
ποιολόγος, ον herbas legens.
ποῖος, α, ον· qualis, e
ποιός, ά, όν· certa qualitate praeditus, a, um.
ποιότης ἡ 1) qualitas, -atis, θ. *2) νεοελ. π. τοῦ ἐδάφους soli natura. οἶνος ἀρίστης π. vini optima nota οἶνος πρώτης, δευτέρας π. vinum primae, secundae notae ἔλαιον δευτέρας ποιότητος, oleum sequens.
ποιοφάγος, ον herbis vescens.
ποιωτικός, ή, όν qualitatem aliquam habens.
ποκάριον, τό· parvum vellus.
ποκάς, ἡ· lanigera, -ae, θ.
ποκίζω tondeo, -ere
ποκοειδής, ές velleri similis.
πόκος ὁ vellus, -eris οὐ.
πολεμαρχέω -ῶ· 1) exercitui praesum 2) Polemarchus sum.
πολεμαρχία, ἡ munus Polemarchi.
πολέμαρχος, ὁ· 1) dux belli. 2) Polemarchus, -i, ἀ.
πολεμέω -ῶ τινι ἢ πρός τινα· bellum gero (gessi) cum aliquo; bello cum aliquo, adversus ἢ contra aliquem; belligero cum aliquo. παθητ. πολεμοῦμαι, bello petor; bellum mihi infertur.
πολεμησείω· bellare cupio.
πολεμικός, ή, όν· 1) bellicus, a, um; militaris e. ἀνὴρ πολεμικός, vir militaris. ἡ πολεμικὴ (ἐπιστήμη) ars

(disciplina) militaris, ars bellica. τὸ πολεμικὸν (σημεῖον), classicum, -i, οὐ. σημαίνω τὸ πολεμικόν, classicum cano. τὰ πολεμικά, res militaris. ἔμπειρος τῶν πολεμικῶν, rei militaris peritus 2) = φιλοπόλεμος bellicosus a, um

πολεμικῶς (= πολεμίως) hostiliter π ἔχω (διάκειμαι) πρός τινα, hostili animo sum erga aliquem

πολέμιος, α, ον 1) hostilis, e. ἡ πολεμία ναῦς, hostilis navis. ἡ πολεμία χώρα, hostilis terra. 2) πολέμιός τινι, hostis (infestus, inimicus) alicui 3) τὰ πολέμια = τὰ πολεμικά, res militaris

πολεμιστήριος ἵππος·bellator equus

πολεμιστής, ὁ bellator, oris, ἀ

πολεμίστρια, ἡ· bellatrix, -icis, θ

πολεμίως hostiliter; hostili atque infesto animo.

πολεμοποιέω -ῶ· bellum moveo.

πολεμοποιός, όν bellum movens

πόλεμος, ὁ· 1) bellum, -i, οὐ. πόλεμον ποιοῦμαι πρός τινα, bellum gero cum aliquo. πόλεμος γίγνεται, bellum geritur. ἐπιφέρω τινὶ πόλεμον, bellum alicui infero. παρασκευάζομαι πρὸς πόλεμον, bellum paro. ἀναλαμβάνω πόλεμον, bellum suscipio. τὰ τοῦ πολέμου quae ad bellum spectant res bellicae 2) ἐνίοτ = μάχη, proelium -ii, οὐ. pugna, -ae, θ

πολεμόφρων, ον· animo bellicosi.

πολεμόω -ῶ· hostem aliquem reddo.

πολιαρχέω ῶ urbi praesum.

πολιαρχία ἡ praefectura urbis.

πολίαρχος, ὁ praefectus urbis

Πολιάς, ἡ· Minerva, praeses urbis.

πολίδιον, πολίδριον, τό oppidulum

πολιεύς, ὁ urbis tutor (Jupiter).

πολίζω urbem condo.

πολιόθριξ, ὁ, ἡ· = πολιότριχος.

πολιοκρόταφος, ον cana habens tempora; senex, γεν. senis. ἀ.

πολιορκέω -ῶ obsideo (edi, -ere), aliquid (πόλιν urbem).

πολιορκητής, ὁ obsessor, -oris, ἀ.

πολιορκητικός, ή, όν obsidionalis, e

πολιορκια, ἡ obsessio, -onis, θ. obsidium -i, οὐ. λύω τὴν πολιορκίαν, solvo obsidium

πολιός, ά, όν· canus, albus, a, um. πολιὰ κόμη, cani (ὕπον capilli).

πολιότης, ἡ· canities, -ei, θ.

πολιότριχος· canes habens capillos.

πολιοῦχος (θεός, θεά)· urbis praeses; tutelaris deus ἢ dea.

πόλις, ἡ· 1) oppidum, -i οὐ (πᾶσα πόλις πλὴν τῆς Ῥώμης· ἐνίοτε δὲ ἡ Ῥώμη, αἱ Ἀθῆναι κ. ἄλ. 2) urbs, -bis, θ. (ἰδίως ἡ Ῥώμη). 3) civitas, -atis, θ. (ἡ πόλις ὡς πρὸς τὸ σύνολον τῶν πολιτῶν)

πόλισμα, τό· oppidum, -i, οὐ.

πολισμάτιον, τό oppidulum, -i, οὐ.

πολιστής, ὁ urbis conditor

πολιτάρχης, ὁ· urbis praefectus.

πολιτεία, ἡ· 1) administratio civitatis. 2) reipublicae status; respublica, -ae, θ. ὅλη ἡ πολιτεία, tota respublica. ὁ περὶ πολιτείας διάλογος, de republica disputatio. ἡ τῶν Ῥωμαίων πολιτεία, res Romana. τὰ εἴδη τῶν πολιτειῶν, genera rerum publicarum. 3) = τὰ τοῦ πολίτου δίκαια, civitas -atis, θ. πολιτείαν δίδωμί τινι, civitatem do alicui, civitate dono aliquem †4) bona opera (pietatis causa).

πολίτευμα τό reipublicae administratio, reipublicae regimen, status civitatis; civitas, -atis, θ. τὰ πολιτεύματα, genera rerum publicarum

πολιτευόμενος ἴδε πολιτεύω 2, α).

πολιτευτής, ὁ 1) administrator reipublicae. *2) νεοελ. reipublicae gerendae peritus; is, qui consilio et oratione in civitate valet.

πολιτεύω· 1) civis sum; civem me gero. 2 **πολιτεύομαι.** α) rempublicam administro. ταῦτα πεπολίτευμαι, haec gessi in reipublica administranda. συνετῶς πολιτεύομαι, prudenter versor in republica administranda. ὅθ. **οἱ πολιτευόμενοι,** qui rempublicam administrant, qui in administratione reipublicae versantur; qui consilio et oratione in civitate valent. β) παθητ. administor, -ari; gubernor, -ari. εὖ πολιτευομένη πόλις, civitas, quae bene administratur. γ) vivo, gero me, versor (de moribus et institutis vitae).

πολίτης, ὁ civis, -is, ἀ. πολίτης Ῥωμαῖός εἰμι, civis Romanus sum. **οἱ πολῖται.** α) cives, -ium, ἀ. β) = συμπολῖται οἱ ἡμέτεροι πολῖται, cives nostri. γ) οἱ τῶν ἄλλων πόλεων πλὴν τῆς Ῥώμης, oppidani, -orum, ἀ.

πολιτίζω· 1) rempublicam administro. *2) νεοελ. ad humanitatem informo, excolo, perpolio (aliquem). **πολιτίζομαι**, excolor, mitigor λαὸς πολιτισμένος, populus excultus, populus ad humaniores cultus adductus

πολιτική, ἡ· 1) ἡ πολ. ἐπιστήμη, civilis scientia, prudentia civilis; reipublicae gerendae scientia 2) comitas -atis θ. γ) = τὰ πολιτικά.

πολιτικός, ἡ, όν· civilis, e; civicus, a, um; politicus a, um π. λόγος, oratio civilis π. ἐμπειρία, civilis prudentia; usus tractandae reipublicae. π. ἐπιρροή, in republica auctoritas. π. συγγράμματα, libri qui sunt de republica. π. μεταβολαί, rerum publicarum conversiones; res novae; π. ἀντίπαλοι, dissidentes in republica. π. σύστημα, reipublicae ratio; consilia capessendae reipublicae. τὸ πολιτικὸν δίκαιον jus civile. π. συνετή, callida consilia. τὰ πολιτικὰ καθήκοντα, civilia officia. π στέφανος, civica corona ἢ ἁπλ. civica οὐσ. α) πολιτικός, vir civilis; vir reipublicae gerendae peritus. б) τὰ πολιτικά. respublica; res civiles. πράττω τὰ πολιτικά, rempublicam administro; rebus civilibus me immisceo.

πολιτικῶς· civiliter.

πολῖτις, ἡ· civis -is, θ.

πολιτισμός, ὁ 1) administratio reipublicae *2) νεοελ. humanitas, -atis, θ. cultus, -us, ἀ.

πολιτογραφέω -ῶ· civium numero adscribo aliquem; civitate dono aliquem.

πολιτογραφία (*πολιτογράφησις), ἡ· receptio in civium numero; civitatis donatio, -onis, θ

πολιτοφθόρος, ον· civibus perniciosus, a, um.

πολιτοφύλακες, οἱ·civium custodes.

πολιτοφυλακέω -ῶ cives custodio.

πολιτοφυλακία, ἡ·urbis praesidium.

πολίχνη, πολίχνιον oppidulum, -i, οὐ.

πολιώδης, ες canus, a um

πολλάκις· saepe. πλεονάκις, saepius. πλειστάκις saepissime.

πολλαπλασιάζω· multiplico, -are; propago, -are **πολλαπλασιάζομαι**, multiplicor, augeor, propagor

πολλαπλασίασις, ἡ· 1) multiplicatio, -onis, θ. 2) π. ζώων, proventus.

πολλαπλασιασμός, ὁ· multiplicatio.

***πολλαπλασιαστέος, ὁ**· multiplicandus

***πολλαπλασιαστής, ὁ**· multiplicator.

πολλαπλασιόνως· multipliciter.

πολλαπλάσιος, α, ον· multiplex, -icis.

πολλαπλασιόω -ῶ multiplico, -are.

πολλαπλασίων, ον· muliplex, -icis.

πολλαπλασίως· multipliciter.

πολλαπλασίωσις, ἡ· multiplicatio.

πολλαπλόος -οῦς· multiplex, -icis.

πολλαχῇ 1) multis in locis, passim. 2) saepe.

πολλαχόθεν· multis e locis, partibus, rebus.

πολλαχόθι· multis in locis.

πολλαχόσε· ad multa loca; ad multas partes.

πολλαχοῦ· multis in locis

πολλαχῶς multifariam.

πολλοστημόριον, τό pars una e multis; pars minima

πολλοστός ἡ, όν· 1) multesimus, a, um δθ· = parvus exiguus, a um. τὸ πολλοστόν, pars minima. 2) πολλοστῷ ἔτει, post multos annos πολλοστῷ χρόνῳ, post multum tempus.

πολλοστῶς· multifariam.

πολλοῦ· 1) ex longo jam tempore; jam diu. 2 magno pretio, care. πολλοῦ ὠνοῦμαί τι, care emo aliquid.

πολογραφία ἡ· descriptio poli.

πόλος, ὁ· polus, -i, ἀ ὁ βόρειος πόλος, polus septentrionalis. ὁ νότιος πόλος, polus australis

πολτάριον, πολτίον· pulticula -ae.

πολτοποιέω -ῶ pultem conficio.

πολτοφάγος, ὁ· pultiphagus, -i, ἀ.

πόλτος, ὁ· puls, -ltis, θ.

πολτώδης, ες pulti similis.

πολύ· ἴδε πολύς.

πολυάγαθος, ον benignissimus, a um

πολυαγάπητος, ον·carissimus, a um.

πολυάγκιστρον, τό· multis uncis instructum (hamatum).

πολυαγρής, ές, πολύαγρος, ον multam praedam (in venatione) capiens.

πολυάδελφος·multos fratres habens.

πολύαθλος, ον· qui multis vicit certaminibus.

πολυαίματος, πολύαιμος, ον. sanguine abundans.

πολυαιμέω -ῶ sanguine abundo.

πολυαιμία, ἡ sanguinis abundantia

πολυαίνετος, πολύαινος, ον multum laudatus, multa laude dignus a, um; celeber, bris, e.

πολύκανθος, ον multas spinas habens. οὐσ. ἡ πολ. polyacanthos, -i, θ.

πολυαλγής, ές valde dolerosus

πολυάλγητος, ον dolores vehementes sentiens

πολυάμπελος, ον vitibus abundans.

πολυαναγνωσία, ἡ multa lectio.

πολυανδρέω -ῶ viris abundo.

***πολυανδρία, ἡ** virorum multitudo.

πολυάνδριον, τό polyandrion, -i, οὐ coemeterium, -i, οὐ.

πολύανδρος, ον 1) viris abundans. 2) περὶ γυν. multivira, -ae, θ

πολυάνθεμος, πολύανθος, ον πολυανθής, ές multos habens flores.

πολυάνθραξ carbonibus abundans.

πολυανθρωπία, ἡ multitudo hominum; magnus hominum concursus, populositas, -atis, θ.

πολυάνθρωπος, ον frequens hominibus; populosus a, um.

πολυάργυρος, ον copiosus metalla.

πολυάριθμος, ον numerosus, a,um. τὸ πολυάριθμον, numerositas, -atis, θ.

***πολυαρίθμως** numerose

πολυαρκής, ές 1) ad multa sufficiens. 2 diu durans. 3) abundans rebus necessariis.

πολυαρκῶς abunde; copiose.

πολυάρματος multos curros habens

πολυαρμόνιος, ον valde harmonicus.

πολύαρνος, ον agnis abundans.

πολυάρουρος, ον agris dives.

πολυαρχία, ἡ multorum dominatio

πολύαρχος, ον. in multos dominans

πολυάστερος, πολύαστρος, ον valde stellatus, a, um

πολυάσχολος, ον multis negotiis distentus, a, um; distentissimus, a, um. πολυάσχολός εἰμι, distentissimus, sum. ***τὸ πολυάσχολον**, in multis rebus occupatio.

πολυαῦλαξ multos sulcos habens

πολυαχθής, ές valde molestus, a, um

πολυάχυρος multum habens paleae.

πολυβάδιστος, ον multum tritus.

πολυβάρβαρος ον multum barbarus

πολυβάτειος, ον rubis abundans

πολύβατος, ον multis tritus, a,um.

πολυβαφής, ές multum tinctus.

πολύβιβλος, ον multis libris constans; voluminosus, a, um.

πολύβιος, ον diu vivens. οὐσ. ὁ Πολύβιος, Polybius -ii, ἀ.

πολυβλαβής, ές valde noxius.

πολυβλαστής, ές multum germinans.

πολυβλαστία, ἡ. uberrima germinatio.

πολυβόητος, ον valde inclitus

πολυβόλος, ον multum jaculans.

πολύβοσκος, ον multos alens.

πολυβότανος, ον herbosus, a, um.

πολύβοτος, ον pascuis abundans.

πολύβοτρυς, υ racemosus, a, um.

πολύβουλος, ον valde prudens.

πολύβροχος, ον multum madefactus.

πολυβρωσία, ἡ voracitas -atis, θ.

πολύβυθος, ον valde profundus.

πολυβῶλαξ, πολύβωλος (χώρα) multas glebas habens, fertilis.

πολύβωμος, ον multas aras habens.

πολυγάλακτος, ον lacte abundans.

πολύγαλον (βοτ.), palygala, -ae, θ.

πολυγαμέω -ῶ plures duco uxores, plures uxores habeo.

πολυγαμία, ἡ multinubentia, -ae, θ. *τοῖς Τούρκοις συγχωρεῖται ἡ πολυγαμία, Turcae plures uxores ducunt ἢ habent

πολύγαμος, ον multinubus, a, um.

πολυγέλως, ·ί, ἡ multum ridens.

πολυγένειος, ον bene barbatus.

πολυγενής, ές fecundus a, um.

πολυγήρως, ων valde senex

πολύγλευκος, ον musto abundans.

πολύγλωσσος καὶ **πολύγλωττος, ον** multarum linguarum gnarus.

πολυγνωμόνως prudenter; perite

πολυγνωμοσύνη, ἡ multa prudentia.

πολυγνώμων, ον valde prudens.

πολυγνώριστος, πολύγνωτος, ον multis notus ἢ cognitus, a um

πολύγομφος multis clavis junctus.

πολυγόνατον (βοτ.) bolygonaton.

πολυγόνατος, ον multinodus, a, um.

πολυγονέω ῶ prole fecundus sum.

πολυγωνία, ἡ fecunditas, -atis, θ.

πολύγονος, ον fecundus a, um

πολυγράμματος admodum litteratus

πολύγραμμος multas lineas habens

πολυγραφία, ἡ multa scriptio.

πολυγράφος, ον multa scribens.

πολυγύμναστος, ον multum ἢ multis exercitatus, a, um

πολυγύναιος, πολυγύνης (-γύναικος), **ὁ** multas uxores habens.

πολυγώνιος, πολύγωνος, ον· multangulus, a um: angulosus. a, um.
πολυδαίδαλος ον artificiose elaboratus affabre factus, a, um
πολύδακρυς, υ· lacrimosus. a, um.
πολυδάκρυτος, ον lacrymabilis e.
πολυδάκτυλος, ον· multos digitos habens.
πολυδάπανος, ον· sumptu sus a, um. τὸ πολυδάπανον, sumptuositas, θ.
πολυδαπάνως sumptuose.
πολυδέγμων, ον· amplus, a, um; capax, -acis.
πολυδεής, ές· multis indigens.
πολύδεος, ον· valde terribilis.
πολυδειράς, ὁ, ἡ· juga ἢ cacumina multa habens.
πολυδέκτης capax (Orcus).
πολύδενδρος· arboribus abundans.
πολυδερκής, ές· acutum cernens.
πολύδεσμος multis vinculis ligatus
Πολυδεύκης, ὁ· Pollux, -ucis ἀ.
πολύδημος πόλις populosa urbs.
πολυδημώδης, ες populosus, a um
πολυδικέω -ῶ multas lites moveo.
πολύδικος, ον· litigiosus, a, um
πολυδινής, ές. πολύδινος, ον multos vortices habens.
πολυδίνητος· multum circumactus·
πολύδιψος, ον siticulosus, a, um.
πολυδόξαστος, ον valde clarus a, um
πολύδοξος ον· multum illustris. e
πολυδουλεία, ἡ· servorum multitudo
πολύδουλος multos servos habens.
πολύδροσος ον rore plenus, a, um; valde roscidus a, um
πολύδρυμος, ον silvosus, a. um.
πολυδύναμος, ον multipotens, -ntis.
πολυδωρία, ἡ· larga munificentia.
πολύδωρος, ον· 1) multa donans. 2) multis donatus a. um.
πολύεδρος, ον· multa latera habens.
πολυεθνής, ές populosus, a, um
πολυειδήμων, ον· multiscius, a um.
πολυειδής, ές multimodus, a, um; varius, a, um.
πολυει ία ἡ· varietas -atis, θ
πολυειδῶς· multimodis; vario modo.
πολυείμων, ον· vestibus abunbans.
πολυέλαιος, ον· 1) oleo abundans. *2) νεοελ. ὁ πολυέλαιος, crystallinum candelabrum
πολυέλεος ον· valde misericors.
πολυέλικτος, ον· tortuosus, a, um.
πολυελκής, ές· multa ulcera habens.
πολυέξοδος, ον· magnos sumptus habens; sumptuosus, profusus, a, um.
πολυεπαίνετος multum laudatus.
πολυέπεια ἡ· multoloquium -i, οὐ.
πολυεπής ές multum loquens.
πολυέραστος, ον valde amabilis.
πολυεργία ἡ· laborositas, -atis, θ.
πολύεργος, ον· laboriosus. a um.
πολυέταιρος, ον· multos amicos habens
πολυετής, ές· longaevus, annosus, grandaevus, a, um.
πολυετία, ἡ annositas, -atis, θ. grandaevitas -atis, θ.
πολυετῶς· per multos annos
πολύευκτος, πολυεύχετος. ον· multum optatus, a um; valde optabilis, e.
πολυέψητος, ον· multum coctus.
πολυζήλωτος, ον· multo studio expetendus a, um.
πολυζήμιος, ον· damnosus, a um.
πολυζήτητος, ον· multum quaesitus.
πολύζωος, ον· longaevus. a. um
πολύζωστος, ον valde cinctus, a um.
πολυειδής, ές· valde dulcis
πολυηκοΐα, ἡ multa doctrina
πολυήκοος, ον· qui multa audivit.
πολυήλιος, ον· valde apricus.
πολυήμερος, ον multorum dierum.
πολυηχής, ές· multisonus a. um.
πολυθαλπής, ές valde calidus.
πολυθαμβής, ές· multum stupefactus.
πολυθαρσής, ές· multa fiducia praeditus, a. um; valde audax, -acis.
πολυθαύμαστος, ον· valde mirabilis, e; valde admiratus, a, um.
πολυθεάμων· qui multa spectavit.
πολυθέατος ον a multis conspectus. a, um; spectabilis, e.
πολυθεΐα, ἡ· deorum multitudo
πολύθεος (πολυθεΐστής) multos deos colens
πολύθερμος, ον· multum calidus.
πολυθηρία, ἡ· ferarum copia.
πολύθηρος, ον feris abundans.
πολυθλιψία, ἡ· multa afflixio.
πολύθραυστος ον valde fractus.
πολυθρέμματος, πολυθρέμμων pecorosus. a, um. multa alens pecora.
πολυθρέπτρεια, ἡ multorum nutrix.
πολύθρεπτος, ον multos alens.
πολυθρήνητος. ον· multum defletus, a, um; lamentabilis, e.

πολυθρύλητος, ον· multum celebratus, a, um; famigeratus, a, um.
πολύθυρος,ον· multas habens fores.
πολυθύσανος multas fimbrias habens
πολυΐδμων, ον multiscius a, um.
πολυϊδρία, ἡ· multa scientia.
πολύϊδρις, ὁ, ἡ· multa sciens.
πολυϊππία, ἡ copia equorum.
πολύϊππος, ον· equis abundans.
πολυΐστωρ ὁ, ἡ· multiscius: multiplici doctrina praeditus; eruditus.
πολυΐχθυος, πολύϊχθυς, ὁ ἡ piscosus, a, um; piscibus abundans.
πολυκαής, ές valde ardens.
πολυκαισαρίη, ἡ· Caesarum multitudo.
πολυκάματος, ον valde laboriosus
πολυκαμπής, ές πολύκαμπος, ον flexuosus a, um.
πολύκαπνος ον· valde fumosus.
πολυκαρπέω -ῶ· multos fructus produco
πολυκαρπία, ἡ· ubertas fructuum.
πολύκαρπος, ον· fecundus a, um; fructuosus, a, um
πολυκέλαδος, ον· multum sonans.
πολυκέντητος,ον· varie acu pictus.
πολυκερδής, ές· multum quaestuosus, a, um
πολύκερως· multa habens cornua.
πολυκέφαλος· multa habens capita.
πολυκίνδυνος,ον· valde periculosus.
πολυκινησία, ἡ· multiplex motus.
πολυκίνητος, ον· multum agitatus.
πολυκλαδής, πολύκλαδος, ον· multos ramulos habens ἢ emittens.
πολύκλαυστος, ον· multum defletus ἢ deflendus, a, um
πολυκλεής, ές· celeberrimus, a,um
πολύκλειστος ον accurate clausus
πολυκλειτός, ή, όν valde celeber.
πολύκληρος, ον· dives, -itis; locuples, -etis
πολύκλινος,ον· multos lectos habens
πολυκλόνητος,ον· multum agitatus.
πολυκλόπος, ον multa furans.
πολύκλυστος, ον undosus, a, um
πολύκλωνος· multos ramos habens.
πολυκοίμητος,ον multum dormiens
πολύκοινος, ον· multis communis.
πολύκολπος, ον· sinuosus, a um.
πολυκόλυμβος,ον· multum natans.
πολύκομος, ον bene comatus.
πολύκοσμος· valde ornatus, a, um.
πολυκρατέω-ῶ· potentissimus sum.
πολυκρατής potentissimus, a, um.
πολύκρημνος, ον· valde praeruptus
πολυκριθάω -ῶ hordeo abundo.
πολύκριθος, ον· dives hordei.
πολυκρόκαλος, ον· dives silicibus.
πολυκρόταλος,ον· strepituo plenus.
πολυκρότητος,ον multum pulsatus.
πολύκροτος, ον multum resonans; ingentem tumultum faciens.ὅθ.νεοελ. famosus, a, um.
πολύκρουνος, ον· multas scaturigines habens.
πολυκτημοσύνη,ἡ divitiae,-arum,θ.
πολυκτήμων, ὁ, ἡ· locuples -etis.
πολυκτόνος,ον multos interficiens.
πολύκυκλος, ον flexuosus, a, um.
πολυκύμαντος, πολυκύματος, πολυκύμων· fluctuosus, a, um
πολυκυμία, ἡ undarum multitudo.
πολυκυριότης, ἡ· multitudo dominorum
πολύκωμος· multos vicos habens.
πολύκωπος multos remos habens.
πολυλαλέω -ῶ garrio, -ire
πολυλάλητος, πολύλαλος· loquax.
πολυλαμπής,ές multum splendens.
πολύλιθος, ον· valde labidosus
πολυλίμενος,ον portibus abundans.
πολυλιμενότης, ἡ portuum copia
πολυλογέω -ῶ multa dico; copiose loquor. *ἵνα μὴ πολυλογῶ, ut breviter dicam
πολυλογία, ἡ· multiloquium, -ii,οὐ. verbositas, atis, θ loquacitas,-atis,θ.
πολυλόγος, ον· multiloquus, verbosus, a um; loquax, -acis.
πολυλόγως· multis verbis; longo sermone, loquaciter.
πολυμάθεια, ἡ· magna eruditio.
πολυμαθής, ές· qui multa didicit. ὅθ. eruditus, peritus, doctus, a, um.
πολυμαθῶς cum magna eruditione.
πολύμακαρ, ὁ, ἡ valde felix
πολύμαλλος, ον· villosus, a, um.
πολυμανής, ές valde furens
πολύμαστος, ὁ ἡ multimammius, mammosus, a, um
πολυμεθής ές· multum ebrius.
πολυμέθοδος· multimodus a, um.
πολυμελής, ές multa membra habens; multis membris constans
πολυμέρεια, ἡ· partium multitudo.
πολυμερής,ές· multis partibus con-

stans; in multas partes divisus; multa habens membra

πολυμέριμνος, ον· multis curis obnoxius; anxius sollicitus, a, um.
πολυμερῶς· varie; multifariam.
πολυμετάβλητος, ον saepe se vertens; valde variabilis, e
πολυμετάβολος, ον· valde mutabilis
πολυμέταλλος, ον ex multis metallis factus, a, um.
πολυμετρία, ἡ· varietas metrorum.
πολύμετρος ον· ex multis metris compositus, a um.
πολυμήκης, ες· valde longus
πολύμηλος, ὁ· multa poma habens.
πολυμήτωρ, ἡ multorum mater
πολυμηχανία, ἡ sollertia, -ae, θ.
πολυμήχανος, ον sollers, -rtis
πολυμιγής, ές. πολύμικτος, ον· e multis mixtus, a, um
πολυμιξία multarum rerum mixtura
πολυμισής, ές· odiosus, a, um
πολύμισθος, ον· multam mercedem accipiens.
πολυμνήμων, ὁ, ἡ· 1) multarum rerum memor. 2) memoriā valens.
πολύμνητος, ον multum memoratus a, um; ὅθ. clarus, a, um, celeber, illustris, e.
Πολύμνια Polymnia, una Musarum.
πολυμορφία, ἡ multiformitas,-atis θ
πολύμορφος, ον· multiformis, e.
πολυμόρφως multiformiter.
πολύμουσος, ον cui Musae favent, ὅθ. doctus, scitus, a, um
πολύμοχθος, ον· 1) aerumnosus, a, um. 2) laboriosus a, um.
πολυμόχθως laboriose.
πολύναος, ον multa delubra habens.
Πολυνείκης, ὁ Polynices, -is ἀ.
πολυνέφελος, ον nubilosus, a, um,
πολυνίκης, ὁ· saepius victor.
πολυνιφής, ές nivosus, a, um.
πολύνοια, ἡ magna prudentia.
πολύνοος -ους· admodum prudens.
πολύνοσος, ον· morbidus, a, um.
Πολυξένη, ἡ· Polyxena, -ae θ.
πολύξενος, ον· multos hospites habens ἢ excipiens.
πολυξενόομαι-οῦμαι hospitalis sum
πολύξεστος, ον diligenter politus
πολύξηρος, ον· valde aridus a um.
πολύξυλος, ον· lignibus abundans.
πολυοδία, ἡ· multum itineris.
πολύοδμος, ον suaviter olens.
πολυόδους multos dentes habens.
πολυοινέω -ῶ· vino abundo.
πολυοινία, ἡ vini copia.
πολύοινος, ον· vino abundans.
πολύοκνος ον· valde tardus, a, um.
πολύολβος, ον perbeatus, a, um.
πολυομβρία, ἡ· multitudo imbrium.
πολυόμματος, ον oculeus, a, um.
πολυόνειρος multa insomnia videns
πολύοπτος, ον· multis visus, a um.
πολυόρμητος, ον impetuosus, a, um.
πολυόρνιθος, ον· avibus abundans.
πολύοσμος ον· valde fragrans
πολυόστεος, ον multa ossa habens.
πολυόφθαλμος, ον· oculeus, a um.
πολυοχλέομαι -οῦμαι· hominum multitudine abundo πολυοχλοῦσα πόλις, celeberrima, populosa urbs.
πολυοχλία, ἡ· populositas, -atis, θ.
πολύοχλος, ον populosus, a um
πολυοψία, ἡ· opsoniorum abundantia
πολύοψος, ον opsoniis abundans.
πολυπαθής, ές· multis malis affectus ἢ vexatus, a um.
πολυπαιδία, ἡ multitudo liberorum.
πολύπαις, ὁ, ἡ cui multi sunt liberi.
πολυπάνσοφος, ον· longe sapientissimus, a, um.
πολυπάτητος, ον· multum calcatus.
πολύπατρις multas patrias habens.
πολυπάτωρ multos patres habens.
πολυπειρία, ἡ magna peritia.
πολύπειρος, ον multa expertus; qui multa tentavit; peritus, callidus, a, um; sagax, -acis.
πολυπενθής, ές· multum lugens.
πολυπερίσπαστος varie distractus.
πολύπηχυς, υ multa brachia habens.
πολυπῖδαξ ὁ, ἡ· fontibus abundans.
πολύπικρος, ον· valde amarus a, um.
πολυπινής, ές valde sordidus a, um
πολύπιστος, ον multum credens.
πολύπλαγκτος, ον· multivagus, a, um
πολυπλανής, ές· multum errans; multivagus, a, um.
πολυπλάνητος, ον multum vagatus
πολυπλασιάζω· multiplico, -are.
πολυπλασιασμός, ὁ· multiplicatio.
πολυπλασίως multipliciter,
πολύπλευρος multa habens letera.
πολυπληθέω-ῶ· multus numero sum.
πολυπληθής, ές· multus numero; numerosus, a, um.

πολυπληθία, ἡ· magna multitudo; numerositas, -atis, θ.
πολυπληθῶς· numerose.
πολυπλόκαμος, ον· multos ciros ἢ circinos habens.
πολυπλοκία, ἡ· astutia; dolus, -i, ἀ.
πολύπλοκος, ον· multum implicitus, a, um· ὅθ. = valde impeditus, a, um; difficilis, e
πολυπλόκως· multum implicite.
πολυπλούσιος, πολύπλουτος, ον· perdives, -itis; polyplusius, a, um.
πολυπλουτέω -ῶ· perdives sum
πολύπνοος-ους, ουν· valde spirans.
πολυπόδιον, τό (ϐ.)· polypodium.
πολυποδώδης, ες· polypo similis.
πολυπόθητος, ον· multum desideratus, a, um. exspec^t^atus, a, um.
πολυποίκιλος, όν· multum variegatus, a, um; multum varius, a, um.
πολυπόνηρος, ον· pesssimus, a, um
πολυπονία, ἡ· multus labor.
πολύπονος, ον· 1) laboriosus, a, um· 2) aerumnosus, calamitosus a, um.
πολυπόνως laboriose
πολύπορος, ον· multos meatus habens
πολυποσία, ἡ· multa potatio; immodicus potus
πολυπόταμος, ον· fluviis abundans.
πολυποτέω -ῶ· multum poto
πολυπότης, πολυπότις· multibibus, a.
πολύπους, ὁ, ἡ multipes, -idis. σὺν ὁ πολύπους, polypus, i, ἀ.
πολυπραγμονέω-ῶ· multis negotiis (μάλιστα a me alienis) me implico; accurate rem tracto, ago, curiose percontor, inquiro.
πολυπραγμοσύνη, ἡ· 1) sollicitudo de multis negotiis (μάλιστα a nobis alienis); nimis curiositas, -atis, θ. 2 negociositas, -atis θ.
πολυπράγμων, ὁ, ἡ 1 qui (quae) est multorum negotiorum (a se alienis). ὅθ. = ardelio, onis ἀ θ. curiosus, a, um 2) ἐπὶ καλοῦ = ἄσχολος, negotiosus a, um.
πολύπραος, ον· valde mitis.
πολυπρόβατος, ον· pecoribus abundans
πολύπροικος ον bene dotatus.
πολυπρόσωπος ον multas habens facies multiformis e.
πολύπτερος multas pennas habens
πολυπτόητος ον meticulosus a um.
πολύπτυχος· multas plicas habens.
πολύπτωτος, ον· plures casus habens.
πολύπυλος, ον multas portas habens.
πολύπυργος, ον· multas turres habens
1 **πολύπυρος, ον·** tritico abundans.
2. **πολύπυρος, ον·** igne abundans.
πολύπυστος, ον· multis notus.
πολυρραγής· multas rimas habens.
πολύρραπτος, πολυρραφής, πολύρραφος· multum sutus, multipliciter consutus, a, um
πολυρρημονέω -ῶ· copiose dico.
πολυρρήμων, ον copiosus, verbosus.
πολύρρητος, ον multum dictus, a, um.
πολυρριζία, ἡ· multitudo radicum.
πολύρριζος, ον· multis radicibus; polyrrhisos, on.
πολύρροδος, ον· rosis abundans.
πολυρρόθιος, ον· valde strepitans.
πολύρροιζος, ον· multum strepens.
πολύρροος -ους, ουν· large fluens.
πολύρρυτος, ον· multifluus, a, um.
πολύ· ἐπίρ. multum, valde; multo (μετὰ συγκρ.). πολὺ ἀπέχει, multum abest πολὺ πρίν, multo prius. πολὺ ἐνίκων, multo superiores erant πολὺ πλείους, multo plures πολὺ μᾶλλον, multo magis. πολὺ ἧττον, multo minus. πολὺ ὕστερον, multo post ὡς ἐπὶ πολύ, ὡς ἐπὶ τὸ πολύ, plerumque
πολύς, πολλή πολύ 1 multus, a, um. πολλοὶ ἄνθρωποι, multi homines. πολλοὶ καὶ καλοὶ χιτῶνες, multae pulchrae tunicae· **οἱ πολλοί** (τὸ πλῆθος) multi, vulgus, plebs 2 magnus, u, um πολὺ ἀργύριον, magna pecunia· περὶ πολλοῦ ποιοῦμαί τι, magni aestimo ἢ facio aliquid. πολλοῦ ὠνοῦμαί τι magno emo aliquid 3 ἐπὶ χρόνου multus, longus, a, um. ἐκ πολλοῦ a multo tempore, a longo tempore ἢ ex longo ἐπὶ πολὺν χρόνον διαρκεῖ, in longum durat. πολὺν χρόνον, longum. 4) πολλῷ, πολύ (ἐπὶ συγκρίσ., multo. πολλῷ (πολὺ) ἀμείνων, multo melior. πολὺ κάλλιστος, multo formosissimus Ἴδε **πολύ.** 5) ὁ πολύς, ἡ πολλή, τὸ πολύ, plerusque, pleraque, plerumque τὸ πολὺ τῆς νεολαίας, juventus pleraque. τὸ πολὺ τῆς νυκτός, plerumque noctis **ἐπίρρ.** τὸ πολύ, ὡς τὸ πολύ, τὰ πολλά, ὡς ἐπὶ τὸ πολύ plerumque. Παραθετ. **πλείων, πλεῖστος**, ἃ ἴδε
πολύσαθρος, ον· valde marcidus, a, um

πολυσαρκέω -ῶ· corpulentus sum.
πολυσαρκία, ἡ· corpulentia -ae θ.
πολύσαρκος, ον· corpulentus a, um
πολυσέβαστος·ον, multum reverendus
πολύσεπτος, ον· venerabilis e
πολυσήμαντος, ον multa significans.
πολυσθενής, ές· multum valens.
πολυσιτία, ἡ frumenti copia.
πολύσιτος, ον frumento abundans
πολυσκελής, ές· plura habens crura
πολυσκεπής, ές· valde operiens.
πολύσκιος, ον· umbrosus, a, um.
πολυσκώμμων, ὁ, ἡ· valde dicax
πολύσπαστον, τό· polyspaston, -i οὐ
πολύσπειρος, ον· tortuosns, a, um
πολυσπερμία, ἡ· adfluentia seminis genitalis.
πολύσπερμος, ον· semine genitali abundans.
πολυσπερχής, ές· studiosus, a um.
πολύσπλαγχνος, ον valde misericors
πολύσπορος ον· semine abundans
πολυσπούδαστος, ον· valde sedulus
πολυσταγής, ές· multum stillans.
πολυστακτί· multum stillando.
πολυστασίαστος, ον· seditiosus, a, um
πολυστάφυλος, ον uvis abundans.
πολύσταχυς, υ· spicis abundans.
πολυστεγής, πολύστεγος, ον· multas habens contignationes, altus, a, um
πολύστειβος, ον valde tritu a um
πολυστέλεχος· multos habens truncos
πολυστένακτος, ον· 1) ἐνεργ. valde gemens. miserabilis, e. 2) παθητ. valde deploratus a. um.
πολύστεπτος, πολυστέφανος, ον, πολυστεφής ές· multis sertis redimitus ἢ honoratus, â, um.
πολύστικτος, ον· multis maculis notatus ἢ distinctus. a. um.
πολυστιχία, ἡ multitudo versuum.
1.πολύστιχος, ον· multis versibus constans
2.πολύστοιχος, ον· multis ordinibus constans
πολυστομέω -ῶ· multum loquor.
πολυστομος, ον· multa habens ora.
πολύστονος, ον· lamentabilis, e
πολύστρεπτος, ον val e tortus, a, um
πολυστροφία· ἡ· varia circumagitatio, onis, θ.
πολύστροφος, ον· versatilis, e.
πολύστυλος· multas colonas habens.
πολυσύλλαβος, ον· polysyllabus, a, um
πολυσύνδετον. τό polysyndeton.
πολυσύνθετος, ον varie compositus.
πολυσφράγιστος· bene obsignatus.
πολυσχημάτιστος, ον multas formas habens.
πολυσχημόνως· multis formis.
πολυσχήμων = πολυσχημάτιστος.
πολυσχιδής, ές multifidus, a, um.
πολυσχιδία, ἡ· multifida sextio.
πολύσχιστος, ον varie divisus a um
πολυσώματος, ον· 1 multa corpora habens 2 magnum corpus habens.
πολυτάλαντος, ον multa habens talenta, τ. ξ dives, -itis.
πολυτάραχος, ον· magnas turbas movens; turbulentus, a, um.
πολυτεκνέω -ῶ· multos liberos habeo; multam sobolem procreo.
πολυτεκνία, ἡ· multa proles; multi liberi.
πολύτεκνος, ον· multos habens liberos.
πολυτέλεια, ἡ· sumptuositas, -atis, θ. magnificentia, -ae, θ. luxus, us ἀ.
πολυτελής, ές· sumptuosus, a, um; magnificus, a, um lautus, a, um; pretiosus, a, um; opiparus, a, um.
πολυτελής λίθος, gemma -ae, θ.
πολυτελῶς· sumptuose; magnifice; laute; opipare; pretiose.
πολυτερπής, ές· valde delectans; valde suavis.
πολυτεχνεῖον, τό schola artium.
πολυτέχνης, ὁ· multas artes callens.
πολυτεχνία, ἡ· artis varietas.
πολύτεχνος, ον multas artes callens.
πολυτιμητος, ον multo honore dignus, a. um, magni aestimatus, a, um.
πολύτιμος, ον 1) pretiosus, a, um; magni pretii ὁ πολύτιμος λίθος gemma, -ae, θ. 2) τὸ πολύτιμον, pretiositas, -atis, θ.
πολυτιμώρητος· valde punitus, a, um.
πολύτλας, πολυτλήμων, πολύτλητος, ον· multa passus, a, um; aerumnosus a, um
πολύτμητος, ον· valde sectus, a, um.
πολυτοκέω -ῶ multa pario.
πολυτοκία, ἡ· fecunditas, -atis, θ.
πολυτόκος, ον pariens multos.
πολύτολμος, ον audacissimus a, um.
πολυτραφής ές· multos alens.
πολυτράχηλος· multa colla habens.
πολύτρητος, ον· multum perforatus.

πολύτριχον (τό.) polytrichon, -i. οὐ.
πολύτριχος ον· pilosus, a, um.
πολυτροπία, ἡ· calliditas, -atis, θ.
πολύτροπος, ον· versutus, callidus.
πολυτρόπως· multifariam.
πολυτροφία, ἡ· alimenti copia.
1. πολύτροφος, ον· pinguis, e
2. πολυτρόφος, ον· bene alens.
πολυτρύπητος, ον· multum perforatus, a. um.
πολύτρυτος, ον· valde adflictus.
πολύτυρος, ον· caseis abundans.
πολυυδρία, ἡ· aquarum copia
πολύυδρος, ον· aquosus, a um.
πολύυλος, ον· arboribus abundans
πολυύμνητος ον· cantu multum celebratus, a, um
πολύυπνος, ον· somnolentus, a,um.
πολυφαγέω -ῶ· multum edo.
πολυφαγία, ἡ· edacitas. -atis, θ.
πολυφάγος, ον· edax -acis.
πολυφανής, ές· variis modis apparens
πολυφάνταστος, ον· multas habens visiones (fictas).
πολυφάρμακος, ον· medicamentis abundans.
πολυφασία, ἡ· loquacitas, -atis, θ.
πολύφαυλος, ον· pessimus, a, um
πολυφεγγής, ές· multum lucidus.
πολυφειδής ές· parcissimus. a. um.
πολύφερνος, ον· bene dotatus, a, um.
πολυφημία, ἡ· gloria, -ae, θ.
πολύφημος, ον· valde celeber.
πολύφθογγος, ον· multisonus, a, um
πολυφθόρος· multorum interfector.
πολυφίλητος, ον· valde carus, a, um
πολυφιλία, ἡ· amicorum copia.
πολύφιλος ον multis carus.
πολύφλογος ον· valde ardens.
πολύφλοιος· multum corticis habens
πολύφλοισβος, ον· multum strepens.
πολύφοβος, ον valde timidus. a, um.
πολύφορβος ον· multos alens
πολυφορβέω -ῶ· multum produco.
πολυφόρος, ον multa ferens; fertilis.
πολυφορία, ἡ ubertas, fertilitas θ.
πολύφορτος· multo pondere pressus
πολυφραδής, ές· valde prudens
πολυφραδία, πολυφραδμοσύνη, ἡ· prudentia. -ae, θ. facundia, -ae, θ.
πολύφραστος, ον· saepe dictus, a, um
πολύφροντις· multis curis plenus.
πολυφρόντιστος, ον· admodum accuratus. a. um.

πολυφροσύνη, ἡ prudentia. -ae, θ.
πολύφρων, ὁ, ἡ valde prudens.
πολυφυής ές multiformis, e
πολύφυλλος ον· foliis abundans
πολύφυτος, ον plantis abundans
πολυφωνέω -ῶ· multum sono
πολυφωνία ἡ sonorum multitudo.
πολύφωνος, ον· multisonus. a. um.
πολύχαλκος ον aere abundans
πολυχαρής ές· valde laetus, a, um.
πολυχείμερος, ον· valde hiemalis, e.
πολύχειρ, πολύχειρος 1 multimanus 2) a multis manibus factus
πολυχειρία. πολυχερία. ἡ 1 multitudo manuum. 2) multitudo operarum.
πολυχίτων· multas tunicas habens.
πολύχλωρος, ον valde pallidus
πολυχορδία· chordarum multitudo.
πολύχορδος· multas chordas habens
πολύχορτος, ον· herbidus, a. um.
πολυχρηματέω -ῶ· dives sum.
πολυχρηματία, ἡ 1) opulentia, -ae, θ. 2) pecuniae abundantia.
πολυχρήματος, ον opulentus, a, um; ditissimus a, um.
πολυχρηστία, ἡ· magna usurpatio.
πολύχρηστος, ον· multum usitatus
πολύχροια, ἡ colorum varietas.
πολυχρονέω -ῶ diu duro.
πολυχρονίζω· diu moror.
πολυχρόνιος, πολύχρονος, ον· diuturnus a, um; longaevus, a. um.
πολυχρονιότης, ἡ· diuturnitas, -atis, θ
πολύχροος, -ους, ουν multicolor. -oris
πολύχρυσος, ον· auro abundans.
πολυχρώματος, ον multicolor, oris
πολύχυμος, ον· multum succidus.
πολύχυτος, ον· large fluens
πολυχώρητος, ον· multum capiens.
πολυχωρία, ἡ· amplitudo, -inis, θ.
πολύχωρος, ον· amplus, a. um
πολύχωστος, ον· alte aggeratus, a um
πολύψαμμος, ον· arenosus, a, um.
πολυψηφία· multitudo suffragiorum
πολύψηφος, ον· multis suffragiis.
πολύψοφος, ον· multum strepens.
πολυωδυνία, ἡ· doloris gravitas.
πολυώδυνος. ον· 1) multos dolores afferen[s], molestus, a. um· 2) afflictus, aerumnosus, a, um.
πολυωνυμέω -ῶ· multa nomina habeo.
πολυωνυμία, ἡ· multitudo nominum

πολυώνυμος multa nomina habens.
πολυωνύμως multis nominibus
πολυώνυχος· multos ungues habens
πολυωρέω -ῶ magnum curam ago.
πολυωρία, ἡ 1) multa cura. *2) multa hora
πολύωρος, ον· 1) multum curans 2) multas horas durans.
πολυώροφος multa tabulata habens
πολύωτος, ον multas aures habens
πολυωφελής ές valde utilis, e.
πόμα, τὸ potio, -onis. θ.
πομπαγωγέω -ῶ pompam duco
πομπεία, ἡ pompa, -ae θ.
πομπεύς, πομπευτής, ὁ pompam ducens
πόμπευσις, ἡ· deductio pompae; processio in pompa.
πομπεύω· 1 deduco, -ere, aliquem. 2 pompam duco, pompam celebro triumpho 3 (ὡς ἐν τοῖς θριάμβοις εἰώθε) contumelia aliquem afficio. 5θ τὸ νεοελ. = καταισχύνω, dehonesto aliquem. 5) πομπεύομαι, in triumpho ducor
πομπή, ἡ, 1) missio. -onis θ legatio -onis θ. 2) deductio, onis, θ. 3 πομπὴ (ἐκφορᾶς. γάμων, θριάμβου κτλ) pompa -ae, θ. πομπὴν πέμπω στέλλω, pompam duco. *νεοελ. ἐν πομπ. καὶ παρατάξει, magna cum pompa.
Πομπηΐα, Πομπήϊοι (πόλ) Pompêji, -orum ἀ. Πομπήϊος, Pompêjus, i. ἀ Πομπηϊανός. Pompejanus
πομπικός, ή, όν· pompalis, e
πόμπιμος, ον· qui mitti potest.
πομπός, ὁ aliquem deducens; comes. -itis; viae dux.
*πομπώδης, ες· magnificus, a, um. λέξεις πομπώδεις, grandia et ornata verba.
*πομπωδῶς magnifice; splendide.
πομφολυγίζω bullas excito.
πομφολυγόω -ῶ in bullas converto. πομφολυγοῦμαι, in bullas convertor.
πομφολυγώδης, ες· bullae similis.
πομφολύζω bullo, -are.
πομφόλυξ, ἡ bulla, -ae, θ
πονέω -ῶ 1) = μοχθῶ, laboro -are οὐδὲν (ματαίως) πονῶ, nequiquam laboro πολλὰ πονήσας multos labores passus. πονῶ εἰς, laborem pono in, incumbo in, occupor in· 2) = ὑποφέρω, suffero, -erre; tolero, -are. θθ. 3) = ἀλγῶ. doleo, -ere
πόνημα, τό labor, -oris, ἀ. opus, -eris, οὐ.
πονημάτιον, τό· opusculum, -i, οὐ.
πονήρευμα, τό 1) facinus improbum *2) νεοελ. astutia, -ae, θ.
πονηρεύομαι· 1 improbus sum; improbe et nequiter ago. *2) νεοελ. fallacias adhibeo
πονηρία, ἡ improbitas; -atis, θ. *2) νεοελ dolus, -i, ἀ. astutia, fallacia, -ae, θ.
πονηροδιδάσκαλος, ὁ, ἡ· magister, magistra improbitatis.
πονηροκρατέομαι -οῦμαι· improborum imperio regor.
πονηροκρατία, η· malorum potentia et imperium
πονηρολογία, ἡ maledictio, -onis θ.
πονηρόπολις improborum civitas.
πονηρός, ά όν· 1) = πολύπονος laboriosus, a, um. 2) = φαῦλος, improbus, a, um; malus, a, um; malignus a, um. 3) τὸ πονηρόν, malum, -i, οὐ ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. sed libera nos a malo. *4) νεοελ. = πανοῦργος. astutus, callidus, versutus, dolosus, a, um
πονηρόφθαλμος, ον· invidus. a um.
πονηρόφιλος, ον· improborum amicus, a, um.
πονηρόφρων· qui mala mente est.
πονηρῶς, πονήρως· 1) improbe, male, nequiter, aegre· *2) νεοελ. per dolum fallaciter.
πόνησις ἡ· labor, -oris, ἀ. aerumna ae, θ
πονητικός, ή, όν· ad laborandum promptus, a, um.
πονικός, ή, όν· laboriosus, a, um.
πόνος, ὁ 1) = μόχθος labor, -oris, ἀ. ἄνευ πόνου sine ullo labore, nullo labore. οἱ πολεμικοὶ πόνοι, labores belli. 2) = ἄλγος, ὀδύνη, labor, -oris, ἀ. dolor, -oris, ἀ.
ποντίζω· in pontum mergo.
ποντικός, ή, όν· 1) marinus, a, um. 2 Ponticus, a, um τὰ Ποντικὰ κάρυα. nuces Punticae. ὁ Ποντικὸς μῦς, Ponticus mus. ἐντεῦθ. νεοελ. ποντικὸς (= μῦς), mus, muris ἀ.
ποντοβαφής, ές· mari immersus.

ποντόβροχος, ον· a mari madefactus.
ποντογένεια, ἡ· e mari nata.
ποντογενής, ές e mari natus.
ποντόθεν· e mari.
ποντοθήρης, ὁ· piscator marinus
ποντοκράτωρ, ὁ· imperator maris.
ποντομέδων, ὁ· mari imperans.
ποντοναύτης, ὁ navigator maris.
ποντοπλάνητος, ον in mari vagans.
ποντοπορέω -ῶ mare pervado.
ποντοπόρος, ον· mare trajiciens
πόντος, ὁ pontus, -i, ἀ. mare, -is, οὐ. 2) ὁ Πόντος α) ὁ εὔξεινος πόντος, Pontus Euxinus ἢ ἁπλ. Pontus. ϐ) = ἡ χώρα, Pontus -i ἀ.
ποντοστεφής, ές· a mari cinctus.
παντοτίνακτος, ον· a mari percussus
ποντόω -ῶ· in mare muto.
ποοφάγος, ον herbis vescens.
πόπανον, τό· popanum, -i, οὐ.
ποππύζω· sibilo, -are.
πόπυσμα, ποπυσμός sibilus, -i, ἀ.
πορδαλέος, α, ον· qui prae timore pedit.
πορδή, ἡ· crepitus ventris; peditum, -i, οὐ.
πόρδων (νεοελ. **πορδαλᾶς**)· qui saepius pedit. μετφ. jactans. vaniloquus.
πορεία, ἡ· 1) iter, itineris, οὐ. παρασκευάζομαι εἰς πορείαν, me comparo ad iter. κατὰ τὴν πορείαν, itinere ἢ in itinere. μακρὰς ποιοῦμαι τὰς πορείας, magnis itineribus contendo. 2) profectio, -onis θ.
πόρευμα, τό· profectio, -onis, θ.
πορεύσιμος, ον· permeabilis, e.
πορευτός, ή, όν· ambulans, -ntis; permeabilis, e.
πορεύομαι· eo, ire; proficiscor (profectus sum, -i).
πορθέω -ῶ· vasto, -are.
πόρθησις, ἡ· vastatio, -onis, θ.
πορθητής, ὁ· vastator, -oris, ἀ.
πορθητικός, ή, όν· vastatorius a, um.
πορθμεία, ἡ· trajectio fluminis ἢ freti.
πορθμεῖον, τό· navicula (qua fretum ἢ flumen trajicitur).
πορθμεύς, ὁ portitor, -oris, ἀ.
πορθμεύω· fretum trajicio.
πορθμός, ὁ fretum, -i, οὐ.
πορίζω τινί τι· suppedito (-are) alicui aliquid. praebeo (-ere) alicui aliquid. μέσ. **πορίζομαι**, α) mihi aliquid comparo ἢ ἁπλ. aliquid comparo. πόνῳ τὰ πρὸς τὸν βίον πορίζομαι, labore victum mihi comparo. ϐ) μαθημ. concludo. -ere.
πόρισμα, τό· 1) quod quis sibi comparavit; quaestus, -us, ἀ. 2) μαθημ. corollarium, -ii. οὐ.
πορισμός, ὁ· comparatio, -onis θ.
ποριστής, ὁ· qui suppeditat; praebitor, -oris, ἀ.
ποριστικός, ή, όν· qui quaerere novit; industrius conquisitor.
ποριστός, ή, όν· parabilis, e.
πορνεία, ἡ fornicatio, -onis, θ. scortatus, -us, ἀ. meretricius quaestus.
πορνεῖον, τό· fornix, -icis, θ. lupanar, -aris, οὐ.
πορνεύω, πορνεύομαι· scortor, -ari; meretricor, -ari.
πόρνη, ἡ· scortum, -i, οὐ. meretrix, -îcis, θ.
πορνίδιον, τό· scortillum, -i, οὐ. maretricula, -ae, θ.
πορνικός, ή, όν· meretricius, a, um; lupanaris, e.
πορνικῶς· meretricie.
πορνοβοσκεῖον, τό· = πορνεῖον.
πορνοβοσκέω -ῶ lenocinor, -ari.
πορνοβοσκία, ἡ· lenocinium, -ii, οὐ.
πορνοβοσκός, ὁ· leno, -onis, ἀ. ἡ πορνοβοσκός, lena, -ae, θ.
πορνογεννής, ές, πορνογέννητος, ον· meretrice natus, a, um.
πορνογράφος, ον· scorta pingens; de meretricibus scribens.
πόρνος, ὁ· 1) scortator, -oris, ἀ. 2) = κίναιδος, cinaedus, -i, ἀ.
πορνοστάσιον, τό· lupânar, -aris, οὐ.
πορνοτρόφος, ον· meretrices alens.
πορνοφίλος, ον· meretrices amans.
πορoποιέω -ῶ· transitum facio.
πόρος, ὁ· 1) = διάβασις, transitus, -us, ἀ. via, -ae, θ. π. ποταμοῦ, vadum, -i, οὐ. π. θαλάσσης, fretum, -i, οὐ. 2) meatus, -us, ἀ. οἱ πόροι τοῦ δέρματος, spiramenta cutis. 3) = πρόσοδος, vectigal, -alis, οὐ. quaestus, reditus, ἀ.
πορπάζω fibulâ subnecto.
πόρπαξ, ὁ, πόρπη, ἡ· fibula, -ae, θ.
πορπόω -ῶ fibulâ subnecto.
πόρρω 1) = πρόσω, porro. πόρρω ἰέναι, porro ire. 2) = μακράν, procul. πόρρω ἑστώς, procul stans. πόρρω (ἀπὸ) τῆς πατρίδος, porro a patria. πόρρω

τῆς ἀληθείας ἐστί, procul vero est. συγκρ. πορρωτέρω longius. ὑπερθετ. πορρωτάτω, longissime.
πόρρωθεν longinquo ; (e) longinquo
πόρρωθι μακράν.
πορτάζω· vitulor, -ari.
πόρταξ ὁ· vitulus, -i, ἀ.
πόρτις, ἡ· vitula, -ae, θ.
πορφύρα, ἡ· 1) purpura, -ae, θ. 2) purpurea vestis. †3) pallium coccineum 4 οἱ ἐν πορφύρᾳ, purpurati.
πορφύρεος -οῦς, ᾶ, -οῦν purpureus, a, um ποοφυροῦν ποιῶ τι, purpuro aliquid.
πορφυρεύς, ὁ purpurarius, -i, ἀ.
πορφυρευτής = πορφυρεύς.
πορφυρευτικός, ή, όν· purpurarius, a, um.
πορφυρεύω· purpuras vendo
πορφυρέω -ῶ, πορφυρίζω· purpurasco, purpureo coloro sum.
πορφύριον ἢ πορφύρειον, τό· officina ubi purpura tingitur.
πορφυρίς, ἡ purpurea vestis.
πορφυρίτης, -τις· purpurae similis.
πορφυροβαφής, ές· purpurâ tinctus
πορφυροβαφεῖον, τό = πορφύρειον.
πορφυροβάφος, ὁ· = πορφυρεύς.
πορφυρογέννητος, ον· in purpura (τ. ε. patre imperante) natus, a, um
πορφυροειδής, ές· purpurae similis.
πορφυροειδῶς in modum purpurae
πορφυρομιγής, ές· purpurâ mixtus.
πορφυρόστρωτος· purpurâ stratus.
πορφυροσχήμων (πορφυρίδα ἐνδεδυμένος), purpureus, a, um.
πορφυρόω -ῶ purpuro aliquid.
πορφύρω purpureo colore tingo.
πορφυρώδης = πορφυροειδής
ποσάκις quoties?
ποσαπλάσιος, α, ον, ποσαπλασίων, ον quotuplex, icis.
ποσαπλῶς quot modis?
ποσάπους quot pedum?
ποσαχῇ quot in locis?
ποσαχῶς· quot modis?
πόσε quo? quem in locum?
Ποσείδειον, τό· Neptuni fanum.
Ποσειδεών, ὁ· December bris.
Ποσειδῶν, ὁ Neptunus -i, ἀ.
Ποσειδώνιος ον· Neptunius, a, um; Neptunalis e τὰ Ποσειδώνια, Neptunalia, sacra
Ποσειδώνειον, τό templum Neptuni

πόσθη, ἡ· penis -is, ἀ. nervum, -i, οὐ. ἀνατείνω τὴν πόσθην, nervum tendo. ἡ ἀνατεταμένη πόσθη. tenda, -orum.
πόσθων, ὁ qui magno pene est.
πόσιμος, ον· ἴδε πότιμος.
πόσις, ἡ· potio, -onis, θ. potus, -us, ἀ.
πόσος, η, ον quantus, a, um? πόσα ἔτη; quantos annos? πόσου (ἀντὶ πόσου ἀργυρίου) ἐπρίω τὴν ἔπαυλιν; quanti praedium emisti? Νεοελ. α) quantum? πόσα χρήματα; quantum pecuniae ἢ quanta pecunia? β) quot (μετὰ πληθ.) πόσας λαμπρὰς πράξεις, quod praeclara facta. γ) quanto. πόσον προτιμότερον εἶνε, quanto satius est. δ) quam, quantum (πρὸ ἐπιθέτου) πόσον δειλὸς εἶνε, quam timidus est.
ποσόν, τό quantitas, -atis, ἀ.
ποσός, ή, όν aliquantulus a, um.
ποσότης, ἡ· quantitas -atis, θ.
ποσταῖος, α, ον· quoto die? quod diebus?
ποστημόριος, α, ον· quotae partis?
τὸ ποστημόριον, quota pars?
πόστος, η, ον· quotus, a, um?
ποσῶς· 1) aliquantutum 2) νεοελ. = οὐδαμῶς, nullo modo; minime.
ποτάμειος, ποτάμιος, ον· fluvialis, e; fluviatilis, e. fluviaticus, a, um. ποτάμιον ὕδωρ, fluvia, -ae, θ.
ποταμηδόν· fluvii more.
ποταμηπόρος, ον fluvium trajiciens.
ποταμιαῖος, α, ον fluvialis, e.
ποτάμιον, τό· rivus, -i, ἀ
ποταμίσκος, ὁ fluvius parvus.
ποταμογείτων ὁ, ἡ· fluvio vicinus.
ποταμόκλυστος, ον qui amnibus alluitur.
ποταμόρρυτος, ον· per quem amnes fluunt; in fluvio advectus.
ποταμός, ὁ fluvius, -i, ἀ flumen, -is, οὐ. μέγας ποταμός, amnis, -is, ἀ.
ποταμόχωστος, ον alluvione congestus, a, um.
ποταπός ή, όν· qualis? *νεοελ. hamilis, e; abjectus, demissus, a, um.
*ποταπότης, ἡ· animi abjectio.
*ποταπῶς· humiliter; abjecte.
πότε quando?
ποτέ· 1) aliquando· ποτὲ μὲν τὸ ὅλον, ποτὲ τὰ μέρη, aliquando totum, aliquando partes. 2 ἐάν ποτε μνησθῶσι, si quando meminerint. μή ποτε, ἵνα μή ποτε, ne quando.

ποτέος, α, ον· bibendus, a, um. ποτέον μοί ἐστι ὕδωρ, bibenda est mihi aqua.

πότερος, α, ον· 1) uter, utra, utrum (γεν. utrius). πότερος ὑμῶν; uter vestrum? πότεροι ἐνίκησαν; utri vicerunt? 2) **πότερον ἢ πότερα, — ἤ,** utrum — an. πότερον (πότερα) σὺ ἄρρην ἢ θῆλυ εἶ; utrum tu mas an femina es? ἐν ἐξαρτήσει: οὐκ οἶδα πότερον ἀληθές ἐστι ἢ ψευδές, nescio, utrum verum sit, an falsum.

ποτέρωθι· utra in parte?

ποτέρως· utro modo?

ποτέρωσε· utram in partem?

πότημα τό· volatus, -us, ἀ.

ποτηρίδιον, τό· pocillum, -i, οὐ.

ποτήριον τό· vas potatorium; poculum, -i, οὐ calix, -icis, θ

ποτηριογλύπτης, ὁ pocula sculpens

ποτηριοκλέπτης, ὁ poculorum fur

ποτηριοφόρος, ον poculum gestans

ποτηριοθήκη ἡ· caliclarium, ii, οὐ.

πότης ὁ· potor, potator, -oris, ἀ.

ποτίζω· 1) potum praebeo; potandum praebeo, τοὺς ταύρους tauros. 2) = ἀρδεύω, irrigo, -are, aliquid. τοὺς ἀγρούς, agros. ποτίζομαι, irrigor (-atus sum, ari) ποτιζομένη γῆ, irrigata terra

πότιμος, ον· potabilis, e; potulentus, a, um; potui aptus. πότιμον ὕδωρ, aqua potui apta

πότις, ἡ· potrix, icis, θ.

πότησις, ἡ potatio, -onis, θ.

πότισμα, τό 1) potio, -onis, θ. 2) irrigatio, -onis, θ.

***ποτιστήριον, τό·** alveolus, -i, οὐ.

ποτιστής, ὁ· irrigator, -oris, ἀ.

ποτίστρα, ἡ· locus ubi animalia aquantur ἢ aquatum compelluntur.

πότμος, ὁ sors, -rtis, θ fatum, -i, οὐ.

πότνια, ἡ· augusta; domina.

ποτόν, τό· potio, -onis, θ potus, -i, ἀ quod bibitur.

πότος, ὁ potatio, -onis, θ. compotatio, -onis, θ. convivium, -ii, οὐ. παρὰ πότον, in potatione ἢ compotatione, inter potandum ἢ compotandum, super convivium. **πότοι,** potationes, compotationes.

ποτός, ή όν potabilis, e; potulentus, a, um.

ποῦ ubi? ubinam? quo? ποῦ ἐστί; ubi est; ποῦ γῆς; ubinam terrarum?

που (ἐγκλιτ.) 1) alicubi; usquam. ἐνταῦθά που, hic alicubi. 2) ἴσως, fortasse. θεός πού σοι τόδ᾽ ἔδωκεν, deus fortasse id tibi dedit

πούς, ὁ· pes, pedis ἀ. χερσί τε ποσί τε, manibus pedibusque. ἀνὰ πόδα, ἐπὶ πόδα (= ὀπίσω), retro. τὰ ἐν ποσίν, ante pedes, praesentia instantia. κατὰ πόδας τινὸς ἰέναι, vestigiis alicujus insistere. κατὰ πόδας ἕπομαι, vestigio subsequor, vestigiis consequor. ἑπτὰ ποδῶν τὸ μῆκος septem pedes (pedum, pedibus) longus

ποώδης, ες herbosus, a, um

πρᾶγμα τό· 1) res, rei θ. μέγα πρᾶγμα, res magna. κακὸν πρᾶγμα, res mala. οὕτως ἔχει τὸ πρᾶγμα, ita res est. τὰ πράγματά τινος res de aliquo γινόμ. τὰ πράγματα = ἡ πολιτεία, res rerum). ὁ τῶν πραγμάτων προστάτης, rerum custos. κύριος γίγνομαι τῶν πραγμάτων, potior rerum. τὰ τῆς πόλεως πράγματα, res publica ἢ respublica. ἅπτομαι τῶν πραγμάτων, rempublicam attingo 2) = πρᾶγμα χαλεπόν, ἐνοχλήσεις negotium, -ii, οὐ molestiae, -arum, θ. οὐδὲν πρᾶγμά ἐστι, nihil est negotii. πράγματα παρέχω τινί, alicui molestiae sum, molestiis afficio aliquem. πράγματα ἔχω, negotium, molestias habeo) ἄτοπον πρᾶγμα, ineptum negotium.

πραγματεία, ἡ· 1) = διατριβή tractatio, -onis, θ. 2) mercatura, -ae, θ.

πραγματεύομαι· 1) πρό τι, περί τινος, tracto aliquid (de aliquo). 2) = ἐμπορεύομαι, negotior, -ari.

πραγματευτής, ὁ negotiator, -oris, ἀ.

πραγματικός, ή, όν· 1) = ἄσχολος, negotiosus, a, um. ὅθ. = rerum peritus, usu peritus. 2) = πραγματομαθής, pragmaticus, a, um.

***πραγματικότης, ἡ** veritas, -atis, θ. res, rei, θ.

***πραγματικῶς·** vere; re; re vera. *ἐρωτημ.* = itane? ita vero? *καταφατ.* nimirum, sane, certe.

πραγμάτιον τό recula, -ae, θ.

πραγματομαθής· negotiorum peritus

***πραγματοποίησις, ἡ·** effectus, -us, ἀ.

***πραγματοποιέω-ῶ** efficio, perficio, exsequor (aliquid); ad effectum adduco ἢ perduco (aliquid). πραγμ. τὰ σχέδιά μου, perficio quae cogita-

verim πραγματοποιοῦμαι, efficior, -i. τὸ ὄνειρον ἐπραγματοποιήθη. somnium verum evadit.

*πραγματόω -ῶ — πραγματοποιέω.

πραγματώδης, ες negotiosus,a,um.

πραέως· leniter; miti animo.

Πραίνεστος, ἡ Praeneste is, θ.

Πραινεστῖνος, Praenestinus, a, um,

πρακτέος, α, ον· agendus, a, um; faciendus, a, um. τοῦ πρακτέου τυχεῖν voti compotem fieri. περὶ τοῦ πρακτέου, de agenda re.

πρακτήρ ὁ exactor, -oris, ἀ.

πρακτικός ή, όν 1) agendi peritus a um; agendi vim praeditus a, um; aptus ἢ idoneus ad agendum *2) νεοελ. ἀνὴρ πρακτικός, homo usu peritus πρακτικὸς ἰατρός, medicus ex usu medens.

πρακτός, ή, όν· qui agi potest.

πράκτωρ, ὁ· qui aliquid facit; qui aliquid agit. ὅθ α) exactor, -oris. β) curator ἢ procurator -oris ἀ.

πρανής, ές pronus, a um; declivis, e. πρανὴς ὁδός, via prona. τὸ πρανές, declivitas, -atis, θ. κατὰ (τοῦ) πρανοῦς, per declive ἢ per declivia; per pronum, per prona.

πραξικοπέω-ῶ·dolo occupo (urbem)

πράξιμος,ον· qui agi, exigi potest

πρᾶξις, ἡ· 1) actio, -onis, θ. ἡ περὶ εἰρήνης πρᾶξις, actio de pace. 2) πρᾶξις δράματος, actus. -us, ἀ. 3) = ἔργον, facinus, -oris οὐ. αἱ πράξεις α· res gestae ἢ ἁπλ. gesta, facinora ἢ facta. β) = τὰ πρακτικά, acta, 4) = εἴσπραξις, exactio -onis, θ.

Πραξιτέλης, ὁ· Praxiteles, -is, ἀ.

πραόνως miti animo.

πρᾶος, ον lenis, e; mitis, e. πρᾶος προς τινα, lenis ad aliquem. πρᾶος ἄνθρωπος, mitis homo. Ἴδε πραΰς.

πραότης, ἡ lenitas, -atis, θ. mansuetudo, -inis, θ.

πρασιά ἡ· area, -ae, θ. μικρὰ πρασιά, areola, -ae θ.

πρασίζω,πρασινίζω·porraceus sum.

πράσιμος, ον venalis. e

πρασινοειδής, ές porro similis.

πράσινος, ον porraceus, a, um.

πρᾶσις, ἡ· venditio, onis, θ.

πρασίτης,ὁ,-ῖτις,ἡ porracei coloris.

πρ[illegible]ειδής, ές porro similis.

πράσον, τό porrum -i, οὐ.

πρασοφαγέω -ῶ· porro vescor.

πρασοφάγος,ον qui porro vescitur.

πρασόχρους, ουν porraceus, a,um.

πράσσω ἴδε πράττω.

πρασώδης, ες· porro similis.

πρατέος, α, ον· vendendus a, um.

πρατήρ,πράτης, ὁ· venditor,-oris,ἀ.

πρατήριον, τό, locus, in quo res venales venum exponuntur.

πρατός, ή, όν· venditus, a, um; vendendus, a, um.

πράτρια, ἡ· vendidrix, -icis, θ.

πράττω καὶ πράσσω 1) ago, -ere; facio, -ere, aliquid τί πράττεις; quid agis? οὐδὲν πράττω. nihil ago. παθητ. fio, conficior. ἐπεὶ δὲ ταῦτ' ἐπράχθη, his rebus confectis. 2) ago, -ere: πράττω περὶ εἰρήνης, ago de pace. πράττω πρός τινα τι, περί τινος, ὑπέρ τινος, ago cum aliquo de re aliqua. 3) administro, -are; tracto, -are; aliquid. πράττω τὰ τῆς πόλεως, τὰ πολιτικὰ (πράγματα), τὰ δημόσια, τὰ κοινά, administro rempublicam, rem populi tracto. 4) = εἰσπράττω. πράττω ἢ πράττομαί τινα ἀργύριον, φόρους, exigo ab aliquo pecuniam, tributa. ὅθ. τὰ πραττόμενα, tributa. 5) μετ' ἐπιρρήμ. εὖ πράττω τι, bene gero (exerceo) aliquid. ἀλλά: εὖ πράττω (= εὐτυχῶ), in rebus secundis versor, felix sum. εὖ πράττοις! felix sis!

πραΰγελως, ὁ, ἡ· leniter ridens.

πραΰθυμος, ον· mansuetus, a, um.

πραϋλόγος, ον· leniter dicens

πραΰνσις, ἡ· sedatio, -onis, θ. mitigatio irae.

πραϋντικός, ή, όν· mitigans, -ntis; leniens, -ntis.

πραΰνω 1) sedo, -are, aliquid. τὴν ὀργήν, iram 2) lenio, ire, aliquem ἢ aliquid. 3) mitigo, -are, mansuefacio, -ere, aliquid, τὴν λύπην, τὴν ὀργήν, dolorem, iram. ὡσ. τὸ ζῷον, animal 4) πραΰνομαι, mitesco,-ere; παθητ. lenior et sedatior reddor.

πραϋπάθεια,ἡ mansuetudo, -inis,θ.

πραϋπαθέω -ῶ· leniter fero.

πραϋπαθής, ές· leniter ferens.

πραΰς, εῖα, ύ· lenis, e; mitis, -e; mansuetus, a, um πραεῖα φωνή, lenis vox, mitis sonus. ψυχὴ πραεῖα, ingenium lene. Ἴδε πρᾶος.

πραΰτροπος· lenes mores habens.

πράως· leniter; mansuete. πραότερον, lenius. πραότατα, lenissime. ὡς πραότατα φέρω τι, quam lenissime (mitissime) fero aliquid.
πρέμνιον, τό parvus stipes.
πρέμνον, τό· stipes. itis, ἀ.
πρεμνώδης, ες· stipiti similis.
πρέπει· 1) = προσήκει, decet; convenit. ποιεῖς, ὡς πρέπει, facis, ut decet. ἡ τήβεννος πρέπει σοι, te toga decet. τὸν ῥήτορα ὀργίζεσθαι οὐδαμῶς πρέπει, oratorem irasci minime decet. *2) νεοελ. α) = ἁρμόζει, decet. β) = δεῖ, χρή, oportet.
πρέπον, τό· quod decet et convenit; decorum, -i. οὐ. τὰ πρέποντα, quae decent, decentia.
πρεπόντως· decenter; convenientsr; nt decet.
πρέπω (εὔχρ. ἐν τῷ ἐνεστ. καὶ παρατ.)· decorus sum; conspicuus sum; insignis sum; excello, -ere. ἰδὲ **πρέπει**
πρεπώδης, ες decens, -ntis.
***πρεπωδῶς**· decenter.
πρέπων, ουσα, ον· conveniens, -ntis; congruens, -ntis; aptus a,um
πρεσβεία, ἡ legatio, -onis. θ. ἀναδέχομαι πρεσβείαν, legationem suscipio. ἀποστέλλω πρεσβείαν, legationem (legatos) mitto.
πρέσβευσις, ἡ· = πρεσβεία.
πρεσβευτής, ὁ· 1) legatus, -i, ἀ. 2) orator, -oris, ἀ.
πρεσβεύω· 1) legatus sum; legatus eo. πρεσβεύομαι (= ἀποστέλλω πρεσβεις), legatos mitto. 2) deprecor pro aliquo.
πρέσβις, -ιος, ἡ mulier legata.
πρέσβυς· 1) ἐπίθ. senex, senis. **πρεσβύτερος, α, ον**, senior, us ἤ (ὀρθότ.) major (-us) natu. **πρεσβύτατος, η, ον**· maximus (a, um) natu. 2 οὐσ. οἱ πρέσβεις. α) seniores, optimates. 3) = πρεσβευταί, legati.
†**πρεσβυτέριον, τό**· presbyterium, -ii, οὐ.
πρεσβύτερος, α, ον. 1 ἰδὲ **πρέσβυς**. †2) οὐσ. ὁ πρεσβύτερος, presbyter. ἡ τοῦ πρεσβυτέρου τιμή, presbyteratus, -us, ἀ.
πρεσβύτης, ὁ· senex, senis, ἀ.
πρεσβυτικός, ή, όν· senilis, e.
πρεσβῦτις, ἡ· senex, anus, vetula, θ.
πρηνηδόν· prone.
πρηνής, ές pronus, a, um. πρηνὴς πίπτω, pronus cado. ἰδὲ **πρανής**.
***πρήξιμον, τό**· tumor -oris, ἀ.

πρῆσις, ἡ inflatio, -onis, θ.
***πρήσκομαι**· tumeo, -ere. τὰ ὄμματα ἀπὸ τὰ δάκρυα ἐπρήσθησαν, lumina fletu tumuerunt.
πρηστήρ, ὁ· prester, -ēris ἀ.
πρηστηροειδής, ές· presteri similis.
πρηών, ὁ· eminentia montis; cacumen -inis οὐ. vertex, -icis, ἀ.
πριαίμην, πρίωμαι· ἰδὲ **ὠνέομαι**.
Πριαμίδης, ὁ· Priamides, -ae ἀ.
Πρίαμος, ὁ· Priamus, -i, ἀ τοῦ Πριάμου, Priamejus, a um.
πριαπίζω Priapum imitor; lascivio.
πριαπισμός ὁ priapismus, -i, ἀ.
Πρίαπος, ὁ· Priapus, -i, ἀ
πριαπώδης, ες· Priapo similis.
πρίν· 1) prius; ante; πριν ἄν, priusquam, antequam πρὶν ἤ, antequam. α) μετ' ἀπαρεμφ.: πρὶν ἐλθεῖν σε priusquam venias· χρόνῳ τινὶ πρότερον, πρὶν σὲ γενέσθαι, ante aliquanto, quam tu natus es. β) μεθ' ὁριστ. οὔτε πρόσθεν ἀπέπεμψεν αὐτόν, πρὶν (ἤ) πίστιν ἔδωκε, neque ante dimisit eum, quam fidem dedit. γ) μεθ' ὑποτ. μετὰ τοῦ ἄν. πρὶν ἂν εἴπω περὶ τούτου, antequam de hac re dicam. 2) ὁ πρίν, pristimus, a, um. ἡ πρὶν φιλία, pristina amicitia.
πρίνινος, η, ον· iligneus, a, um.
πρῖνος, ἡ ilex, -icis, θ.
πρινώδης, ες· illigneus a um.
πρινών ὁ· ilicetum, i, οὐ.
πριόνιον, τό· serrula -ae, θ. *νεοελ. serra ae, θ.
***πριονίζω**· serro; serrâ seco.
πριονοειδής, ές serratus, a, um.
πριονοειδῶς serratim.
πριονόω -ῶ· serratum reddo.
πριονώδης, ες· serrae similis.
πριονωτός, ή, όν· serratus, a, um.
πρίσις. **πρισμός** serratura, -ae, θ.
πρίσμα, τό· 1) = πριονίδι, scobis, -is, θ. 2) σχ. γεωμ. prisma, atis οὐ
πριστῆρες ὀδόντες dentes incisores.
πρίστης ὁ qui serrat; prista, ἀ
πρίστις, ἡ· pristis, -is (-im, -in), θ.
πριστός, ή, όν· serra sectus, a, um, serrabilis, e.
1.**πρίω** (**πριονίζω**)· serrâ seco.
2.**πρίω**· πρστ τοῦ **ἐπριάμην**.
πρίων, ὁ serra, -ae, θ.
πριωτός ή, όν serra dissectus.
πρό 1) pro (μετ' ἀφαιρ.)· πρὸ τοῦ

ναοῦ, pro aede. πρὸ τῆς πόλεως, pro oppido. πρὸ (= ὑπὲρ) πατρίδος ἀποθνήσκεν pro patria mori 2) prae (μετ' ἀφαιρ.). πρὸ ὀφθαλμῶν, prae oculis. πρὸ χειρῶν, prae manibus. πρὸ δικαιοσύνης ἀδικίαν ἐπαινῶ, prae justitia injustitiam laudo. πρὸ πολλῶν ἂν χρημάτων ἐτιμησάμην, multis pecuniis praetulissem ἢ antetulissem 3) ante (μετ' αἰτ.): πρὸ τῶν πυλῶν, ante portas. πρὸ ἐμοῦ, ante me. πρὸ ἡμερῶν, ante dies aliquos πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν, paucis ante diebus ἢ ante paucos dies. πρὸ Χριστοῦ. ante Christum natum. 4) coram (μετ' ἀφαιρ.): πρὸ τοῦ πλήθους, coram populo.

προαγγελία, ἡ praenunciatio,-onis,θ

προαγγέλλω· 1) = προσημαίνω, praenuntio, -are, aliquid. 2) = προλέγω, praedico, -ere, aliquid.

προάγγελμα, τό· praedictio, -onis,θ.

προάγγελος, ον praenuntius,a. um. προάγγελός τινος, praenuntius alicujus rei ὁ προάγγελος, praenuntiator. -oris, ἀ. ἡ προάγγελος. praenuntiatrix, -icis,θ.

προαγγελτικός, ή, όν· pronuntians.

προαγιάζω· praesanctifico, -are.

προαγνεύω prius purifico (lustro).

προαγνίζω· prius sanctifico.

προαγνισμός, ὁ· praevia purgatio.

προαγοράζω· praeemo -ere

προαγορασία, ἡ· praeemptio. -onis,θ

προαγοραστής ὁ praeemptor,-oris,ἀ

προαγόρευσις, ἡ· paaedictio,-onis,θ.

προαγορεύω 1) = προλέγω praedico, (-xi) -ere. τὰ προηγορευμένα, praedicta, 2) *νεοελ* ὁ προαγορεύσας, qui prius locutus est.

προαγός, ὁ· dux. -cis. ἀ.

προάγω 1) = ἐξάγω, produco, -ere, aliquem ἢ aliquid. πρ. τὸν στρατὸν ἐκ τοῦ στρατοπέδου εἰς παράταξιν, exercitum castris in aciem produco. προάγω εἰς φῶς, in lucem produco. 2) = προβιβάζω, produco, -ere; promoveo, -ere. προάγω τινὰ εἰς τιμάς, produco, promoveo aliquem ad honores, ad dignitatem. **προάγομαι** εἴς τι, promoveor (promotus sum), -i, ad aliquid. προήχθη εἰς τιμὰς (ἀξιώματα) ad dignitatem, ad honores promotus est 3 παρακινῶ τινα εἴς τι, proveho, impello aliquem ad (in) aliquid, ad aliquid faciendum. προάγομαι εἴς τι, provehor (provectus sum. -i) in, (ad) aliquid. προάγομαι εἰς λοιδορίαν, in maledicta provehor. 4) ἀμετ praeeo, -ire; progredior, -i. procedo, ere. πρόαγε δή. i prae; abi prae

προαγωγεία ἡ 1) promotio ad honores 2) lenocinium, -ii, οὐ. prostitutio. -onis, θ.

προαγωγεύω τινά τινι, prostituo aliquam alicui.

προαγωγή, ἡ· 1) = προαγωγεία ὃ ἰδέ. 6) *νεοελ.* προβιβασμός, provectus, -us, ἀ. = provectio. promotio, -onis. θ.

προαγωγικός, ή, όν 1) ad producendum aptus; producens, -ntis. 2) ad lenocinium aptus.

προαγωγός, ὁ· 1) perductor ἢ productor, oris, ἀ. 2) ἐπὶ κακοῦ· leno, -onis, ἀ. prostitutor. -oris, ἀ.

προαγών ὁ praecertamen, -inis, οὐ.

προαγωνίζομαι ante alium certo; propugno, -are.

προαγώνισμα, τό· praevium certamen

προαγωνιστής ὁ pr. pugnator -oris, ἀ

προαδικέω -ῶ· prior injuriâ afficio. προαδικηθείς, prior injuria affectus.

προᾴδω· praecino: prius cano.

προαθλέω ῶ antea certo, -ere.

προαθροίζω· ante colligo ἢ convoco, -are; praecolligo, -ere.

προαικίζομαί τινα ante crucio ἢ castigo aliquem

προαίρεσις, ἡ· propositum. -i, οὐ. studium, -ii, οὐ institutum, -i, οὐ. voluntas -atis, θ. τὰς τοῦ πατρὸς προαιρέσεις ἀναμνησθείς, patris intituta ἢ studia recordatus. ἀξιέπαινος προαίρεσις, egregia voluntas. ἐκ προαιρέσεως, sponte, consulto. *νεοελ.* ἐξ ἀγαθῆς προαιρέσεως, bono consilio

προαιρετέον· praeferendum est.

προαιρετικός, ή, όν· qui sponte (volenti animo) facit (aliquid).

προαιρετικῶς sponte; volenti animo

προαιρέομαι, -οῦμαί τί τινος, τί πρό τινος τί ἀντί τινος, praefero, praepono aliquid alicui. τὴν φιλίαν ἀντὶ τῶν πάντων προείλετο, amicitiam omnibus rebus praeposuit. προείλετο τοὺς καλοὺς ἀντὶ τῶν καλῶν, bonos maluit quam malos. *νεοελ.* ὅπως προαιρεῖσθε, ut vobis placet.

προαισθάνομαι praesentio, -ire.

προαίσθησις, ἡ praesensio, -onis, θ.

προαιτιάομαι -ῶμαι· ante criminor ante accuso.

†προαιώνιος, ον· qui fuit ante omne aevum; ipsa aeternitate prior

προακμάζω· praematuresco, -ere.

προακονάω -ῶ· ante acuo.

προακοντίζω· ante jaculor.

προακούω· prius ἤ prior audio; ante audio et cognosco. praesentio

προακριβόω -ῶ· prius diligenter explano are. aliquid.

προακροβολίζομαι· ante velitor.

προακτέον producendum est

προακτικός, ή, όν· praecedens, -ntis.

προαλγέω -ῶ· antea dolorem sentio.

προαλείφω· 1 prius ungo; ante oblino. 2) νεοελ. προαλείφομαι εἴς τι, me praeparo ad aliquid.

προαλλοιόω -ῶ· ante muto.

προαλίσκομαι· ante capior.

προάλλομαι prosilio -ire.

προαμαρτάνω· ante pecco.

προαμείβομαι ἔργον· prius (priusquam pretium solvam) mihi opus exhiberi jubeo.

προαμύνομαί τινος· protego aliquid.

προαναβαίνω prior conscendo. προανέβη ἐπὶ τὴν ναῦν, prior conscendit (in) navem.

προαναβάλλομαι praeludo -ere.

προαναβλέπω· prius suspicio.

προαναβοάω -ῶ· ante exclamo.

προαναβολή ἡ· praeludium, -ii, οὐ.

προαναγγέλλω ante nuntio, -are. aliquid; praenuntio, -are. aliquid.

προαναγιγνώσκω· ante lego, -ere.

προαναγκάζω ante cogo, -ere.

προαναγράφω· ante scribo τὰ προαναγεγραμμένα, ante, supra scripta.

προανάγω ante in altum duco.

προαναδείκνυμι praemonstro -are

προαναθεματίζω· ante exsecror.

προαναθεωρέω -ῶ· prius inspicio.

προαναιρέω -ῶ prius occido, prius e medio tollo -ere

προανάκειμαι· arte dedicatus fui.

προανακηρύττω· ante declaro.

προανακινέω -ῶ· ante commoveo.

προανακράζω ante exclamo.

προανακρίνω· prius interrogo, -are; prius inquiro, -ere.

***προανάκρισις, ἡ·** prior inquisitio.

προανάκρουσις, ἡ· exordium, -ii, οὐ. initium, -i, οὐ.

***προανάκρουσμα, τό·** praecentio -onis. θ praelusio, -onis, θ.

προανακρούομαι· prior exordior; praeludo praecino, -ere.

προαναλαμβάνω· ante recipio, -ere.

προαναλίσκω prius consumo

προανάλωμα impensa quae ante fit.

προαναμέλπω praecino -ere.

προαναπαύομαι· ante requiesco.

προαναπείθω· ante persuadeo.

προαναπέμπω ante emitto, -ere.

προαναπηδάω -ῶ· ante prosilio.

προαναπλάττω· ante refingo

προαναπληρόω -ῶ· ante impleo.

προαναπνέω prius respiro, are.

προαναπτύσσω ante explano.

προαναρπάζω prior abripio.

προανάρρησις, ἡ praedictio, onis, θ

†προάναρχος, ον qui ante omne principium et ipse initii expers est.

†προανάρχως· ante omne principium.

προανασειω prius concutio

προαναστέλλω prior compesco.

προαναστρέφω· ante redeo.

προανασῴζω prius salvum praesto.

προανατάττω prius constituo.

προανατείνω· ante attollo.

προανατέλλω· prius orior.

προανατέμνω· ante disseco.

προανατίθημι· ante dedico.

προανατολή, ἡ· antegressio ortus.

προανατρέχω· ad priora redeo.

προανατρίβω ante contero.

προανοτυπόω ῶ ante delineo.

προανατύπωσις praevia delineatio.

προαναφαίνω ante ostendo, -ere.

προαναφέρω ante profero

προαναφοιτάω -ῶ praeeo, -ire.

προαναφωνέω -ῶ ante declaro.

προαναφώνημα, τό· praemissa exclamatio, -onis, θ.

προαναφώνησις praedictio, onis, θ

προαναχωρέω -ῶ· ante discedo

προαναχώρησις· discessio ante facta

προανεκτείνω, προανέχω· prior attolo, -ere; elevo, -are, emineo, -ere.

προανθέω -ῶ praefloreo, ere.

προάνθησις, ἡ primus flos

προανίπταμαι· ante evolo, -are.

προανίσταμαι· prior exsurgo.

προανιστορέω -ῶ ante percontor.

προανύτω ante perficio, -ere.

προανύω· prior ad fidem perduco.

προαπαγγέλλω· prius adnuntio.

προαπαγορεύω· deficio viribus antequam perfectum
προαπάγχομαι· ante suspendo me.
προαπαίρω· ante castra moveo.
προαπαλείφω· ante deleo. -ere.
προαπαλλάττω· ante libero πρ. τινὰ τοῦ βίου, prius aliquem vitâ privo.
προαπαντάω -ῶ obviam curro.
προαπάντησις, ἡ· obviam itio.
προαπαυδάω -ῶ· prius defatigor.
προαπειπεῖν· prius renuntiare
προαπέρχομαι prior abeo ἢ discedo. πρ (τοῦ βίου) prior decedo, prior morior. οἱ προαπελθόντες, qui jam mortui sunt.
προαποβάλλω· prius abjicio.
προαπογεύομαι· ante degusto
προαποδείκνυμι· prius demonstro, -are οἱ πρ. αποδεδειγμένοι ὕπατοι, designati consules
προαπόδειξις, ἡ· demonstratio praevia; res ante demonstrata.
προαποδημέω -ῶ prius peregre abeo; prius proficiscor.
προαποδίδωμι· ante reddo.
προαποδύομαι· prius exuo, -ere
προαποθνήσκω· praemorior, -ori. προτέθνηκε, praemortuus est.
προαποικίζω· ante deduco (colonos)
προαποκαλύπτω· ante revelo.
προαποκάμνω· ante deficio.
προαποκλείω· ante claudo
προαποκληρόω -ῶ· prius sortior
προαποκόπτω· praecido, -ere.
προαποκρούομαι· propulso -ere.
προαποκτείνω· prius interficio.
προαπολαύω· prius fruor.
προαπολείπω· ante relinquo.
προαπολεπίζω· prius decortico.
προαπολήγω prius desino.
προαπόλλυμι· ante perdo. **προαπόλλυμαι**, ante pereo.
προαποξηραίνω ante exsicco. προαπεξηραμένος, ante arefactus
προαπολύω· prius solvo, ere.
προαποπέμπω· ante dimitto, -ere.
προαποπλύνω· prius abluo, -ere.
προαπορέω -ῶ· prius ambigo.
προαπορρέω· prius defluo.
προαπορρίπτω ante abjicio, -ere.
προαποσβέννυμι· ante exstinguo.
προαποσπάω -ῶ· ante detraho.
προαποστέλλω· ante emitto ἢ praemitto. πρ. τινὰ οἴκαδε, praemitto aliquem domum. πρ. τί τινι, praemitto aliquid alicui.
προαποσφάζω· ante jugulo -are.
προαποτέμνω· praecido, -ere.
προαποτίθημι· prius repono.
προαποτρέπω· prius averto.
προαποφαίνω· prius declaro
προαπόφημι· ante nego
προαποφθέγγομαι praedico -ere.
προαποχωρέω -ῶ· ante recedo.
προαρδεύω prius rigo
προαριθμέω -ῶ praenumero. are.
προαρίθμησις praenumeratio, onis, ἡ
προαριστάω -ῶ· ante prandeo.
προαροτριάω -ῶ ante aro.
προαρπαγή ἡ praereptio -onis. ἡ.
προαρπάζω praeripio -ipui, eptum, -ere). ὁ προαρπάζων, praereptor
προάρχομαι· prius incipio. πρ. τῆς ἀδικίας, sum auctor injuriae **προάρχοντες**, magistratus, principes **προάρξας** antecessor, praedecessor.
προάσμα, τό quod ante canitur.
προασκέω -ῶ prius exerceo (aliquem); praeparo -are, aliquem
*__προάσκησις__ ἡ praeexercitamentum.
προασπίζω clipeo objecto protego, propugno, -are.
προασπιστήρ, **προασπιστής**, ὁ· propugnator, protector -oris. ὁ.
προάστειον, τό· suburbium -ii. οὐ.
προάστειος, ον suburbanus, a um.
προασφαλίζω praemunio, -ire προασφαλίζομαι, praemunior; caveo mihi.
προαυδάω -ῶ· praedico -ere
προαυλέω -ῶ in cantu praeludo.
προαύλημα, τό praeludium, -ii, οὐ.
προαύλιον, τό· 1) vestibulum exterius. 2) τὰ προαύλια, dies, qui nuptias antecedit
προαυξάνω ante augeo. **προαυξάνομαι**, ante augesco, -ere
προαύξησις· corporis incrementum.
προαφαιρέω -ῶ ante adimo ἢ aufero (aliquid).
προαφανίζω ante absumo ἢ perdo.
προαφηγέομαι -οῦμαι ante enarro -are, ante expono (aliquid).
προαφίημι ante mitto.
προαφικνέομαι -οῦμαι· prior ἢ ante pervenio -ire.
προαφίστημι, **προαφίσταμαι** 1) prior abscedo ἢ absisto; ante tempus abscedo. 2) prior deficio

προβάδην· progrediendo,
προβαδίζω· praecedo, -ere.
προβαθύς, ύ· valde profrundus.
προβαίνω· 1) progredior (-gressus sum, -i); provehor (-ectus sum -i). εἰς τοῦτο προέβη ἔχθρας, eo inimitiae progressus est. προβεβηκὼς τῇ ἡλικίᾳ, aetate progressus, aetate provectus ἡ προβεβηκυῖα νύξ, nox provecta. 2) προβαίνω τῷ ποδί, pedem profero.
προβαλάνειον· balneum praevium
προβάλλω, προβάλλομαι· projicio (-eci, ectum, -ere) aliquid τον βραχίονα brachium. πέτραι προβεβλημέναι, saxa projecta. προβάλλομαι ὅπλα, δόρυ, ἀσπίδα, projicio ἢ objicio arma, hastam, scutum. προβάλλομαι τοῦ σίτου περίβολον, segeti sepem praetendo. προβάλλομαί τι πρὸ τῆς αἰσχύνης, praetendo aliquid turpitudini. προβάλλομαι (= προφασίζομαι) τὸ ἐκπρεπές, decus praetendo (praetexo). προβάλλομαι μάρτυρας, testes profero τὴν ἀγαθὴν ἐλπίδα προβάλλομαι, spem bonam prae me fero προβάλλομαί τινα στρατηγόν, aliquem imperatorem eligendum propono. ζήτημα, ἐρώτημα προβάλλω, questionem propono.
προβαπτίζω· ante baptizo.
προβασανίζω· ante torqueo, -ere.
προβασιλεύω· 1) ante impero. *2) ante rex fio.
πρόβασις, ἡ· progressio, -onis, θ
προβατεία (κτηνοτροφία) res pecuaria
προβάτειος, α, ον ovillus, a, um; vervecinus, a, um.
προβατεύς, ὁ· ovilio, -onis, ἀ.
προβατεύσιμος, ον ovibus (pecoribus) alendis aptus, a, um
προβατευτικός, ή, όν· pecuarius, a, um. ἡ προβατευτική (= ἡ κτηνοτροφία), pecuaria, -ae, θ.
προβατεύω (= κτηνοτροφῶ)· pecuariam facio; pecus alo.
προβατικός, ή, όν· ad oves pertinens.
προβάτιον, τό· ovicula, -ae, θ.
προβατοβοσκός, ὁ· ovilio, -onis, ἀ.
προβατοκάπηλος, ον· qui oves emit, vendit
πρόβατον τό ovis, -is, θ. ποίμνιον προβάτων, oviaria, -ae, θ.
προβατόνους, ὁ· ovis mentem habens; stupidus.
προβατοπώλης, ὁ· ovium venditor.
προβατόσχημος, ον· ovis speciem prae se ferens.
προβατοτρόφος, ὁ· pecuarius -i, ἀ.
προβατώδης, ες· ovi similis
προβατωδῶς· ovium ritu.
προβεβαιόω -ῶ ante confirmo.
προβεβηκώς, -υῖα, -ός· ἰδὲ *προβαίνω*
προβεβουλευμένως· cogitate; prudenter.
προβεία (προβιά) pellis ovina
πρόβειος, ον ovinus a, um. πρόβειον κρέας, caro ovina.
προβιβάζω produco (-xi, ctum, -ere) aliquem promoveo (-ovi, -otum, -ere) aliquem ἢ aliquid. προβιβάζω τινὰ εἰς τιμήν, in dignitatem aliquem produco *προβιβάζομαι* promoveor (-motus sum, -eri); progredior (-gressus sum, -i). προὐβιβάσθη, promotus est; progressus est
προβίβασις ἡ promotio, provectio.
προβιβασμός, ὁ promotio, -onis, θ. progressio, -onis, θ.
προβιβρώσκω· ante comedo.
προβιόομαι -οῦμαι ante vivo. τὰ προβεβιωμένα, vita ante acta. οἱ προβεβιωμένοι, qui ante nos vixerunt.
προβιότης, ἡ vita ante acta.
προβλαστάνω praegermino, -are.
προβλεπτικός, ή, όν providus, a, um.
προβλέπω provideo praevideo, -ere. προβλέπω τὰ μέλλοντα futura provideo; in posterum prospicio futura
πρόβλεψις, ἡ provisio, -onis, θ.
πρόβλημα, τό problema, -atis, οὐ. quaestio, onis, θ.
**προβληματικός, ή, όν*· incertus, dubius, a, um
προβληματώδης, ες· in questione positus
προβλημάτιον, τό· quaestiuncula.
προβλής, ὁ, ἡ· projectus, a, um. προβλῆτες πέτραι, saxa projecta.
πρόβλυσις, ἡ· projectio, -onis, θ.
προβλύζω· ante scaturio.
προβοάω -ῶ· praeclamo, -are.
προβοηθέω -ῶ· prius opem fero.
προβολεύς, ὁ· productor -oris, ἀ.
προβολή, ἡ projectum, -i, οὐ.
προβόλιον, τό venabulum, -i οὐ.
πρόβολος, ὁ· 1) scopulus eminens in mari· 2) venabulum, -i, οὐ.

προβοσκίς, ἡ· proboscis, -idis θ.
προβούλευμα, τό κυρ. = praedeliberatum a senatu. ὅθ. - senatûs consultum ἢ senatusconsultum -i, οὐ
προβούλευσις, ἡ praeconsultatio.
προβουλεύω· 1) = προνοῶ pr... icio. -ere; provideo, -ere. 2) ἐπὶ τῆς βουλῆς deliberatione populum praevenio ὅθ. = praedelibero, -are; senatusconsultum facio.
πρόβουλος, ον· qui de rebus civium praevia consilia init
προβρέχω prius madefacio.
προβυθίζω ante demergo.
προβώμιον, τό· vestibulum arae.
προγάμειος, ον, προγαμιαῖος α, ον, προγάμιος, ον· quod ante nuptias procedit. *τὰ προγάμεια* ἢ προγαμιαία δωρεά, donationes, quae ante nuptias offeruntur a marito
προγαστρίδιον τό· ventrale, -is, οὐ.
προγάστωρ, ὁ, ἡ cui venter promient; ventriosus, a, um
προγένειος, ον· promissam habens barbam
προγενεσία, ἡ· prior creatio.
προγενέστερος, α, ον· prior natu; major natu. ὅθ. = antiquior, priscus. *οἱ προγενέστεροι (ἡμῶν), nostri majores.
προγεννάω -ῶ· ante genero.
προγεννήτειρα progenetrix, -icis, θ
προγεννήτωρ, ὁ progenitor, -oris, ἀ.
**πρόγευμα, τό* jentaculum -i, οὐ.
προγευματίζω· 1) ante ἢ prius gusto (aliquid). *2) νεοελ. = ἀκρατίζομαι, jento, -are
προγεύομαι 1) praegusto, -are. *2) νεοελ = προγευματίζω 2.
προγηράσκω· prius senesco.
πρόγηρος, ον qui mature senescit.
προγίγνομαι· prior sum ἢ fio, antecedo, praecedo. ὅθεν: οἱ προγεγενημένοι, οἱ προγενόμενοι, οἱ προγεγονότες, majores. ἀντίθ. οἱ ἐπιγενόμενοι posteri.
προγιγνώσκω καὶ προγινώσκω praenosco (-novi, -ere) aliquid; praescio, -ire, aliquid. praesentio, -ire, aliquid; provideo, -ere, aliquid, τὰ μέλλοντα futura.
προγλωσσίς, ἡ· linguae extremum.
πρόγνωσις, ἡ· praenotio -onis, θ praecognitio, -onis, θ praesagium, -ii, οὐ
προγνώστης, ὁ· praescius futuri.
προγνωστικός, ή, όν· facultate praesagiendi praeditus, praescius, sagax. τὸ προγνωστικὸν (δῆλ. σημεῖον), prognosticum, rei futurae signum ἢ ἁπλ. signum, augurium, indicium
προγονή, ἡ· privigna, -ae θ
προγονικός, ή, όν a majoribus acceptus, a, um.
πρόγονος, ον· ante genitus; major natu οἱ πρόγονοι ἡμῶν, nostri majores.
πρόγονος (προγονή)· privignus, i, ἀ.
πρόγραμμα, τό tabula, -ae, θ libellus, -i, ἀ ἀναρτῶ πρόγραμμα tabulam (qua quid indicatur) figo.
προγραφή, ἡ· proscriptio, -onis, θ.
προγράφω· 1) ante (prius) scribo aliquid: proscribo aliquid προγράφω τινα, proscribo aliquem. 2) praescribo alicui aliquid.
προγρηγορέω -ῶ vigilo, -are.
προγυμνάζω ante exerceo; praeparo -are, aliquem. *προγυμνάζομαι,* exerceor; paro me alicui re.
*προγυμνασία, ἡ, *προγύμνασις, ἡ·* exercitatio praevia; praeparatio, -onis θ
προγύμνασμα, τό praeexercitamentum, -i, οὐ.
προγυμναστής, ὁ· qui ante exercet; qui praeparat (aliquem).
προδανείζω· ante feneror
προδαπανάω -ῶ· ante impendo.
προδείκνυμι καὶ προδεικνύω praemonstro, -are aliquid; ante significo, are, aliquid.
προδειπνέω -ῶ· ante coeno.
πρόδειπνος, ον· qui est ante coenam.
προδηλοποιέω -ῶ ante manifesto.
πρόδηλος, ον ante notus, a, um. manifestus, perspicuus, a, um.
προδηλόω -ῶ· 1) ostendo (clarum reddo aliquid). 2) praesignifico, -are
προδήλως· manifesto
προδήλωσις, ἡ· praesignificatio, θ.
προδιαβαίνω· prior transeo
προδιαβάλλω· ante calumnior.
προδιαβεβαιόω -ῶ ante confirmo.
προδιαγιγνώσκω 1) ante considero ἢ perpendo; animo praecipio (aliquid) 2) ante (causam cognitam) judico, are.
προδιάγνωσις, ἡ praecognitio, -onis, θ
προδιαγράφω ante describo; praescribo, -ere, aliquid.
προδιαγωνίζομαι ante decerto.
προδιαδίδωμι ante spargo (famam)

προδιάθεσις,ἡ·antecedens dispositio
προδιαιρέω -ῶ· ante divido.
προδιαλαμβάνω· ante occupo; ante cognosco; ante judico
προδιαλέγομαι ante colloquor.
προδιάλεξις,ἡ·colloquium raevium.
προδιαλύω· ante dissolvo, -ere.
προδιαμαρτάνω ante aberro
προδιαμαρτύρομαι ante obtestor
προδιαμορφόω -ῶ· ante effingo
προδιαμόρφωσις·effictio ante facta.
προδιανίστημι ante exsuscito.
προδιανοέομαι -οῦμαι praecogito.
προδιανοίγω· ante operio, -ire.
προδιαντλέω -ῶ· ante exhaurio.
προδιανυκτερεύω ante pernocto.
προδιανύω· ante perficio, -ere.
προδιαπέμπομαι· praemitto, -ere.
προδιαπίπτω· ante labor.
προδιαπλάσσω· ante formo.
προδιαπλέω· ante transvehor.
προδιαπονέω -ῶ· ante exerceo.
προδιαπράττω· ante efficio.
προδιασαλεύω prius concutio.
προδιασαφέω ῶ· ante declaro.
προδιασάφησις,ἡ·praevia declaratio
προδιασείω· ante concutio.
προδιασημαίνομαι· ante significo.
προδιασκεδάννυμι· ante dissipo.
προδιασκέπτομαι· prius delibero.
προδιασκευάζω· ante adorno.
προδιάσκεψις, ἡ· praedeliberatio.
προδιασκοπέω -ῶ· ante considero.
προδιαστέλλω· ante distinguo.
προδιαστρέφω· ante perverto.
προδιαστροφή·praecedens perversio
προδιασύρω prior traduco et carpo; prior violo, -are
προδιασχίζω· ante diffindo.
προδιατάσσω ande ordino.
προδιάταξις, ἡ· praedispositio, θ.
προδιατέμνω ante disseco.
προδιατίθημι· praedispono, -ere.
προδιατυπόω -ῶ· ante informo.
προδιατύπωσις, ἡ· praeinformatio.
προδιαφθείρω· ante corrumpo.
προδιαχαράττω· praeformo, are.
προδιδάσκω· praedoceo, -ere, aliquem ἢ aliquid. προδιδάσκομαι, praedoceor (doctus sum), -eri.
προδίδωμι· 1) prodo (-idi, -itum, -ere) aliquid, τὴν πατρίδα patriam. 2) defero -erre. τὰ βουλάς consilia. 3) προδίδομαι, me prodo. προδίδομαι ὑπό τινος, ab aliquo prodor, proditus sum. 4) prius do, prior do προδίδωμι δέκα τάλαντα decem talenta prior do.
προδιεξάγω ante traduco
προδιεξέρχομαι· prior pertranseo.
προδιεργάζομαι ante elaboro.
προδιερεθίζω ante irrito
προδιερευνάω -ῶ· ante perscrutor et pervestigo
προδιέρχομαι· 1) ante pertranseo 2) ante commemoro aliquid.
προδιευκρινέω -ῶ· prius discerno
προδιηγέομαι -οῦμαι ante enarro.
προδιήγησις,ἡ praenarratio,-onis,θ.
προδικάζω· praejudico, -are, aliquid προδεδικασμένον, praejudicatum.
προδικασία, ἡ· praejudium, -ii οὐ.
*προδικαστικός,ή,όν praejudicialis,e
προδικέω -ῶ patronus sum
προδικία ἡ· patrocinium, ii, οὐ.
πρόδικος, ὁ 1) = συνήγορος, causae defensor; patronus, -i, 2) = ἐπίτροπος, tutor, oris, ἀ.
προδιοικέω -ῶ· ante dispono.
προδιοίκησις, ἡ· praevia dispositio; praeparatio, onis θ.
προδιομολογέω -ῶ· prius confiteor.
προδιορθόω -ῶ· ante emendo; prius corrigo. aliquid.
προδιόρθωσις, ἡ praevia correctio.
προδιορίζω· ante definio.
προδιυλίζω· ante percolo.
προδιώκω· persequor, -i
προδίωξις, ἡ persecutio, -onis, θ.
προδοκεῖ prius videtur. προδέδοκται, prius decretum est.
προδοκιμάζω ante exploro.
πρόδομος, ὁ· 1) antica pars templi, ἀντίθ. ὀπισθόδομος. 2) vestibulum, -i, οὐ. atrium, -ii, οὐ.
προδοξάζω prius opinor.
προδοσία, ἡ 1) proditio, -onis θ. *2) νεοελ. ἐσχάτη προδοσία perduellio.
πρόδοσις, ἡ· 1) antedatio, elargitio, -onis,θ 2) = προδοσία, proditio -onis,θ.
προδότης, ὁ· proditor, -oris, ἀ.
προδοτικός ή,όν proditorius, a, um
προδοτικῶς· proditorum more; per proditionem.
προδότις,προδότρια proditrix,-icis.
πρόδουλος, ον· servilis, e.
προδουλόω -ῶ· ante in servitutem redigo, aliquem ἢ aliquid.
προδρομή, ἡ· praecursio, -onis, θ.

προδρομικός, ή, όν· praecursorius
πρόδρομος, ὁ· praecursor, -oris ἀ. praenuntius, -ii. ἀ. οἱ πρόδρομοι (ἐπὶ στρατοῦ), primum agmen
προδωμάτιον· thalami vestibulum.
προδωρέομαι -οῦμαι prius dono.
προδωσείω prodere cupio.
προεγγόνη, ἡ· proneptis, -is. θ.
προέγγονος, ὁ· pronepos, -otis, ἀ.
προεγγράφω· ante inscribo, -ere
προεγγυάω -ῶ ante despondeo.
προεγγυμνάζω ante exerceo -ere.
προεγείρω ante excito, -are.
προεγκάθημαι ante insideo.
προεγκλείω ante includo.
προεγχαράττω prius incîdo.
προεγχειρίζω ante in manus do.
προέδρα, ἡ· prima sedes
προεδρεία, ἡ praesidentia, -ae, θ. prima sedes.
προεδρεῖον, τό sedes praesidis.
προεδρεύω praeses sum; praesideo -ere, alicui. προεδ. τῆς βουλῆς. praesideo senatui; princeps senatûs sum.
προεδρία, ἡ ἰδὲ **προεδρεία**
πρόεδρος, ὁ· praeses, -idis, θ. ὁ πρόεδρος τῆς βουλῆς. princeps senatûs.
προεθίζω prius adsuefacio. **προεθίζομαι**, prius adsuesco. προειθισμένος, η, ον, prius adsuetus, a, um
προεθισμός, ὁ prior adsuetudo.
προειδώς, υῖα, ός· praescius, a um πρ. τὸ μέλλον, futuri praescius
προεικάζω conjecturâ praesentio (-sensi) aliquid.
πρόειμι· anteeo (-ii, -ire); antecedo, ere; progredior, -i. προϊόντος τοῦ χρόνου, procedente tempore τ'. ἔ. postea. προϊούσης τῆς ἡλικίας, progrediente aetate
πρόειμι (= προϋπάρχω)· antea sum
προεῖπον· 1) antea dixi, praedixi. 2) = ἐκέλευσα edixi jussi.
προείργω· prior arceo, ere
προειρημένος, η ον· supra dictus, antea commemoratus a, um
προεισάγω prior induco; ante introduco, -ere. aliquid
προεισαγωγή, ἡ praevia introductio.
προεισβάλλω 1) ante injicio ἢ ingero 2) ἀμετ ante irrumpo, ere
προεισβολή ἡ ingressio ante facta
προεισελαύνω ante irrumpo.
προεισέρχομαι ante ingredior.
προεισόδιον, τό· praeludium, -ii, οὐ
προεισπέμπω intromitto ante.
προεισπνέω ante inspiro.
προεισφέρω ante infero
προεισφορά, ἡ tributi collatio.
προεκβάλλω 1) ante ejicio, -ere
*2) νεοελ. extendo (lineam).
προεκδαπανάω -ῶ ante consumo
προεκδιδάσκω· praedoceo, -ere.
προεκδίδωμι. prius edo, -ere.
προέκδοσις, ἡ· prior editio
προεκδρομή, ἡ· procursio, -onis, θ
προέκθεσις, ἡ praevia expositio.
προεκθέω· procurro, ante alios excurro, -ere.
προεκθορέω -ῶ, **προεκθρώσκω**· prosilio ἢ ante prosilio
προεκκαθαίρω ant[e] expurgo.
προεκκαίω ante ex[uro] -ere.
προέκκειμαι· in conspectu jaceo; ante expositus sum
προεκκενόω -ῶ· ante evacuo.
προεκκομίζω ante exporto.
προεκκόπτω· prius excido.
προεκκρίνω· ante excerno.
προεκκρούω· ante expello.
προεκλάμπω ante eluceo.
προεκλέγω· ante eligo.
προεκλείπω· ante desero.
προεκλογίζομαι prius reputo.
προεκλύω ante resolvo
προεκμανθάνω· ante edisco.
προεκπέμπω· prius emitto.
προεκπηδάω -ῶ· ante prosilio.
προεκπίνω· prius ebibo, -ere.
προεκπίπτω· ante elabor.
προεκπλέω· ante enavigo
προεκπληρόω -ῶ ante expleo.
προεκπλύνω· ante aluo.
προεκπνέω ante exspiro.
προεκπνίγω· ante suffoco.
προεκπονέω -ῶ ante elaboro.
προεκπορθέω -ῶ· ante devasto.
προεκρήγνυμι ante tempus erumpo
προεκρίπτω· antea ejicio -ere.
προεκροφάω -ῶ praegusto, -are.
***προέκτασις** ἡ· extensio, -onis, θ porrectio -onis, θ.
***προεκτείνω**· extendo, -ere; porrigo, -ere aliquid. **προεκτείνομαι** porrigor (porrectus sum, -i).
προεκτελέω -ῶ ante perficio.
προεκτέμνω praescindo -ere.
προεκτίθεμαι ante expono.

προεκτίκτω· prius partu edo.
προεκτίλλω prius evello.
προεκτίνω ante exsolvo.
προεκτρέχω ante excurro.
προεκτυπόω -ῶ ante formo.
προεκφέρω· ante profero.
προεκφεύγω ante effugio.
προεκφοβέω -ῶ· ante terreo.
προεκφόβησις, ἡ· consternatio prius incussa; prius incussus terror
προεκφωνέω -ῶ ante profero.
προεκχέω ante effundo.
προεκχωρέω -ῶ ante excedo.
προέλασις, ἡ· provectio, -onis, θ. procursio, -onis, θ.
προελαύνω· procedo. -ere; progredior, -i. produco (in conspectum).
προελέγχω ante refuto.
προελευθερόω -ῶ ante libero.
προέλευσις ἡ· 1 egressus -us, ἀ praecursus -us, ἀ. *2) νεοελ. proventus, -us, ἀ ortus, -us, ἀ.
προέλκω protraho. -ere
προελπίζω· ante spero.
προεμβαίνω· ante ingredior.
προεμβάλλω· prius invado.
προεμβιβάζω· ante induco.
προέμβολοι νεῶν· rostra -orum, οὐ.
προεμπίπλημι ante impleo.
προεμπίπτω prius incido.
προεμπορεύομαι ante proficiscor.
προεμφαίνω prius indico.
προεμφανίζομαι· ante appareo.
προεμφορέω -ῶ· ante oppleo.
προενάρχομαι· ante incipio.
προενδείκνυμαι· ante ostento me.
προενδίδωμι ante remitto.
προενδύω ante induo
προενεγκεῖν ἴδε **προφέρω.**
προενεδρεύω· ante in insidiis loco.
προενείρω ante insero.
προενεκτέον proferendum (est).
προένεξις, ἡ prolatio -onis θ.
προενεργέω -ῶ ante operor.
προενθυμέομαι -οῦμαι· ante reputo
προεννοέω -ῶ ante intelligo.
προενοικέω -ῶ prius inhabito.
προενοίκησις, ἡ· prior habitatio.
προενοικίζω· ante colloco.
προενόω -ῶ· ante jungo.
προεντείνω· ante intendo.
προεντίκτω ante ingenero.
προεντυγχάνω· prius incido.
προεντυπόω -ῶ· ante imprimo.
προεννυπάρχω· ante insum.
προένωμα τό praevia unio.
προεξαγγέλλω enuncio, -are.
προεξάγω· prior educo.
προεξαιρέω -ῶ ante eximo.
προεξαιτέω -ῶ ante expeto.
προεξάλλομαι· ante exsilio.
προεξαμαρτάνω· ante pecco.
προεξαναλίσκω· ante con umino.
προεξανθέω -ῶ ante effloresco.
προεξανίσταμαι· prior exsurgo, -ere; ante alios surgo -ere
προεξαποστέλλω· praemitto, -ere.
προεξάρχω· 1) prior incipio 2) princeps ἢ dux sum. οἱ προεξάρχοντες, principes.
προεξασθενέω -ῶ· deficio viribus.
προεξασκέω -ῶ ante exerceo.
προεξελαύνω· ante alios navi, equo prorumpo -ere.
προεξελέγχω ante redarguo.
προεξεμέω -ῶ ante evomo.
προεξεπίσταμαι praescio -ere.
προεξεργάζομαι ante perficio.
προεξερευνάω-ῶ antea exploro.
προεξερευνητής, ὁ· explorator praemissus
προεξέρχομαι· antegredior, -i.
προεξετάζω· ante examino
προεξέτασις, ἡ praev[illegible] examinatio.
προεξευρίσκω· ante [illegible]nio
προεξέχω promineo, -ere. μετφ. προεξέχω ἔν τινι, emineo in aliqua re.
προεξομαλίζω· ante complano.
***προεξομαλύνω** τὰς δυσκολίας difficultates ἢ rem difficilem antea explano. πρ. τὴν ὁδόν, planam viam antea facio.
προεξορμάω -ῶ prius egredior.
προεξοφλέω -ῶ de summa detraho.
προεξόφλησις, ἡ· deductio, -onis, θ.
προεξοχή, ἡ prominentia -ae, θ.
προεξυμνέω -ῶ· ante celebro.
προεξυφαίνω antea pertexo.
προεορτάζω· ante ἢ prius ago diem festum; ante celebro -are.
προεόρτιος, ον festum diem procedens. πρ. ἑορτή, τὸ προεόρτιον, τὰ προεόρτια, profestum, vigilia festi.
προεπαγγελία, ἡ promissio, -onis.
προεπαγγέλλω· ante denuntio.
προεπάγγελσις, ἡ· denuntiatio, indicatio (belli).
προεπαινέω -ῶ prius laudo.

προεπιβάλλω· praeinjicio, -ere.
προεπιβουλεύω insidiis praevenio.
προεπιβουλή· insidiarum occupatio.
προεπιβρέχω prius madefacio.
προεπιγιγνώσκω prius cognosco
προεπιδείκνυμι prius ostendo, ere
προεπιδέχομαι ante excipio
προεπιδημέω -ῶ· prior domi sum
προεπιδίδωμι ante do
προεπικρίνω· prius dijudico.
προεπιλογίζομαι prius computo.
προεπινοέω -ῶ· ante cogito.
προεπιπλήττω· ante castigo.
προεπισκοπέω -ῶ· ante inspicio.
προεπίσταμαι· praescio, -ire
προεπιτήθημι· ante impono.
προεπιφαίνομαι· ante appareo
προεπιχειρέω -ῶ· prior aggredior ἢ molior aliquid; prior aggredior aliquem
προεπιχείρησις, ἡ· prior aggressio.
προεργάζομαι· prior conficio
προερεθίζω ante irrito.
προερέσσω· remigando promoveo.
προερευνάω -ῶ prius indago, vestigo. πέμπει τινὰς προερευνησομένους, praemittit aliquos exploranti causa.
προερμηνεύω ante interpretor.
προέρχομαι· progredior, -i; provehor, -i; procedo, -ere. οἱ προελήλυθεν ἀσελγείας ἄνθρωπος, eo improbitatis, impudentia homo progressus est, processit εἰς τοῦτο τόλμης προελθών, eo audacia provectus. προελθόντος πολλοῦ χρόνου, longo temporis progressu. προεληλυθὼς τῇ ἡλικίᾳ, aetate provectus. 2) egredior. -i; prodeo -ire. προέρχομαι τῆς οἰκίας, domo egredior. ἰδ. in concionem (dicendi causa) prodeo.
προερωτάω -ῶ· prius interrogo.
προεσθίω· antea edo. τὰ προεσθιόμενα, quae ante alios cibus eduntur.
πρόεσις, ἡ· emissio, -onis, θ.
προετέος, α, ον· abjiciendus, a, um.
προετικός, ή, όν profusus, a, um
προετοιμάζω· praeparo. -are, aliquid προετοιμάζομαι εἴς τι, me ad aliquid praeparo.
προετοίμασις, (*προετοιμασία), ἡ· praeparatio, -onis θ. praeparatus, -us.
προετοιμαστής, ὁ· praeparator, -oris, ἀ.
προευαγγελίζομαι· adnuntio laeta et felicia; laetum nuntium affero.

προευεργετέω -ῶ· prior benefacio
προευεργετοῦμαι. prius beneficio afficior
προευκρινέω ῶ· ante bene considero aliquid.
προευλαβέομαι -οῦμαι· praecaveo.
προευμενίζω ante propitium reddo
προευτελίζω ante vilipendo
προευτρεπίζω· praeparo, -are.
προεύχομαι τοῦ λαοῦ· pro populo oro
προεφοδιάζω· viatico instruo.
προεφοράω -ῶ praevideo, ere.
προεφορμάω -ῶ· ante irruo.
προεχής ές· eminens, -ntis
προέχω· emineo, -ere; promineo, -ere μετφ. προέχω τινός) τίνι, praesto alicui) aliqua re (τῇ ἀρετῇ, virtute. προέχων τῇ σοφίᾳ, praestans sapientiâ. ἡ φύσις τοῦ ἀνθρώπου τῶν κτηνῶν προέχει, natura hominis pecudibus antecedit.
προζημιόω -ῶ ante punio.
προζωγραφέω -ῶ· ante depingo.
προζώννυμι· praecingo, -ere.
προηγεμών, ὁ qui praeit; dux viae.
προηγέομαι -οῦμαι· praeeo, -ire; praecedo, -ere; antegredior, -i, antecedo. -ere, aliquem ἢ aliquid. προηγοῦμαι τῶν πραγμάτων, praecedo res. τὴν ἄσκησιν προηγεῖσθαι δεῖ τοῦ ἐσθίειν, exercitatio antecedere cibum debet. προηγουμένη αἰτία, προηγούμενον αἴτιον, causa antegressa ἢ andecedens. τὸ προηγούμενον, antecedens, -ntis. ὁ προηγούμενος, qui antecedit (aliquem).
προήγησις, ἡ praegressus, -us, ἀ.
προηγήτειρα, ἡ quae preit
προηγητής, ὁ qui praeit.
προηγητικός, ή, όν qui praecedit.
προηγιασμένος, η praesanctificatus.
προηγμένα, τά· (κατὰ τοὺς Στωϊκούς), producta, praecipua, praeposita (ὡς πλοῦτος, ὑγεία, τιμή)· ἀντίθ. ἀποπροηγμένα. δ ἰδέ.
προηγορέω -ῶ defendo (ut patronus)
προηγορία, ἡ defensio causae.
προηγουμένως· prius.
προήδομαι, προηδύνομαι ante laetor, aliqua re
προήκω procedo, -ere. προήκω ἀξιώματι, praeeo, praesto dignitate.
προημερινός, ή, όν· pridianus, a, um.
προημερόω -ῶ· ante mitigo.
προηρόσιος· arationem praecedens.
τὰ προηρόσια, sacra ante arationem.

προήσθησις, ἡ laetitia praecepta.

προηχέω -ῶ ante sonare facio

προθανατόω -ῶ· ante morte afficio.

προθαυμάζω· ante admiror.

πρόθεμα, τό praefixum, -i οὐ.

προθεραπεύω· praecuro aliquid).

προθερμαίνω· praecalefacio, -ere προθερμανθείς, praecalefactus.

πρόθεσις. ἡ 1) propositum, -i, οὐ. consilium, -i οὐ ἐκ προθέσεως, consulto. ἐκ κακῆς προθέσεως, dolo malo ἐξ ἀγαθῆς προθέσεως, bono consilio. 2) γραμ. proepositio, -onis θ.

προθεσμία, ἡ praestitutus dies

προθετικός praepositivus, a, um.

προθέω· praecurro, -ere

προθεωρέω -ῶ· prius contemplor

προθεωρία, ἡ· praevia contemplatio (cognitio rei

προθήκη, ἡ locus in quo merces venales exponuntur; tabula venalium proposita.

προθησαυρίζω· ad futuros usus repono in thesauro

προθνήσκω· praemorior, -i. πρ. τῶν παίδων, morior pro pueris

προθρηνέω -ῶ praelugeo -ere

προθρυλλέω-ῶ ante divulgo, aliquid

πρόθυμα, τό sacrificii praeludium

προθυμέομαι -οῦμαι· alacri (prompto ad agendum) animo sum. δθ studeo, cupio πρ. τοῦτο ποιεῖν, studeo hoc facere. προθυμεῖται τοῖς ἀγαθοῖς ἀρέσκειν, placere se studet bonis. προθυμοῦμαι εἰδέναι, scire studeo ἢ cupio. προυθυμεῖτο σοφώτερος γενέσθαι, doctior fieri stubebat.

προθυμία ἡ· (animi) alacritas, propensus animus, studium, -i, οὐ benevolentia, -ae, θ. προθυμίαν περί τινα παρέχομαι, studium in aliquem habeo *μετὰ προθυμίας, studiose; alacri animo.

προθυμοποιέω -ῶ· alacrem reddo aliquem. ***προθυμοποιοῦμαι*** = προθυμοῦμαι.

πρόθυμος, ον· promptus, a, um; alacer, cris, e; studiosus, a, um; propensus, a, um. πρόθυμός τινι ἢ πρός τινα propensus in aliquem ἢ alicui πρ. πρός τι (πρὸς τον πολεμον), propensus ad aliquid (ad bellum).

προθύμως· alacri animo, alacriter, prompte; studiose; propense.

προθύραιος, ον. προθυρίδιος, α, ον qui est ante januam.

πρόθυρον, τό janua anterior. τὰ πρόθυρα, τὰ προθύραια, vestibulum.

προθύω· 1) ante sacrifico. 2) πρ. τοῦ λαοῦ, pro populo sacrifico.

προθωράκιον, τό clypeus -i, ἀ.

προϊάπτω procul mitto. ἄϊδι προΐαψεν, orco dimisit

προϊδρόω -ῶ ante sudo.

προΐημι 1) praemitto, -ere, aliquid (βέλος telum). 2) emitto, dimitto, -ere δθ. = omitto, -ere, negligo -ere, aliquid. 3) προΐημι ἐμαυτὸν ἐπί τι, εἴς τι ἤ τινι, me committo alicui rei ἢ alicui; ruo in aliquid. δθ μέσ **προΐεμαι**, a me dimitto ἐντεῦθ α) profundo effundo, prodigo, -ere, aliquid. προΐεμαι φωνήν, vocem profundo. προΐεμαι τὰ πατρῷα, profundo, prodigo patrimonia ὑπὲρ τῆς πατρίδος προΐεμαι τὸν βίον vitam pro patria profundo. б abjicio, -ere, negligo ere aliquem ἢ aliquid δθ. = desero aliquem.

προῖκα (= δωρεάν)· ἰδὲ **προίξ**

προίκειος, α, ον· dotalis, e. προίκεια δῶρα ἢ ἁπλ. προίκεια (*νεοελ. προικειά*), dotalia munera, dona jugalia.

προικίδιον τό· doticula, -ae, θ.

προικίζω· doto aliquam

προικοδοτέω ῶ dotem do.

προικοδότησις, ἡ datio dotis.

προικοφορέω -ῶ dotem fero **προικοφοροῦμαι**, dotem accipio.

προικοφόρος, ἡ dotata

προικῷος, α, ον dotalis, e.

προίξ, ἡ dos, dotis, θ ἀποδίδωμι τὴν προῖκα, dotem reddo. δίδωμι προῖκα, dotem do ἐπίρ **προῖκα** (= δωρεάν), gratis, gratuito, sine mercede.

προϊππασία, ἡ praeequitatio -onis, θ

προϊππεύω equito ante.

προΐπταμαι antevolo, -are.

προΐστημι· 1) statuo ante; colloco ἢ pono ante 2) προΐστημι τινά τινος, praeficio praepono aliquem alicui rei. προέστησεν αὐτὸν τῇ ἐπαρχίᾳ, praefecit ἢ praeposuit eum provinciae. 3) **προΐσταμαί** τι, propono ἢ praepono aliquid. καὶ τί ἂν ἄλλο παράδειγμα τούτου ἄμεινον προεστησάμην; quodnam autem exemplum melius proponerem? ἀορ. **προέστην**, πρκμ. προέστηκά τινος, praefectus, sum, praepo-

situs sum alicui. προέστη τοῦ στόλου, classi praepositus est. ὁ προεστώς, ὁ προεστηκώς τινος, praefectus alicui rei. οἱ προεστηκότες, οἱ προεστῶτες (τῆς πόλεως) imperium tenentes.

προϊστορέω-ῶ ante memoro, prius commemoro (aliquid).

προϊσχναίνω· ante attenuo.

προϊχνεύω ante vestigo, -are.

προκαθαίρω· praepurgo, -are.

προκαθάρσιμος ἑβδομάς hebdomas praepurificationis.

προκαθάρσιον· praepurgamentum.

προκάθαρσις praepurgatio -onis θ.

προκαθεδρία, ἡ· primus locus in consessu; prima sedes.

προκαθέζομαι praesideo, -ere.

προκαθεύδω praedormio, -ire.

προκαθηγέομαι -οῦμαι· praeeo; duco; ducem viae me praebeo.

προκαθηγητής, ὁ· dux; praeses.

προκάθημαι· 1) ante sedeo; ante situs sum. 2) praesideo, -ere. προκάθημαί τινος, praesideo alicui. ὅθ. προκαθήμενος, praeses, praepositus, praefectus Παρὰ Βυζαντ. πρ. τοῦ βασιλικοῦ κοιτῶνος, praefectus regio cubiculo.

προκαθιδρύω· ante colloco, -are.

προκαθιερόω -ῶ· ante consecro.

προκαθίζω· 1) ante consideo. 2) praesideo praesidio sum (alicui).

προκαθίστημι· prius constituo.

προκαθοδήγησις, ἡ viae praemonstratio, -onis. θ.

προκαθοράω ῶ· ante conspicio.

προκαθοσιόω -ῶ· praesancio, -ire.

προκαίρως· premature.

προκαίω· ante accendo.

προκακοπαθῶ· ante mala patior.

πρόκακος, ον valde malus.

προκακόω -ῶ· ante male tracto.

προκαλέομαι -οῦμαι· 1) provoco, -are, πρ. τινα εἰς μάχην, provoco aliquem ad pugnam (ad pugnandum) πρ. τινα ἐπὶ δρόμον, provoco aliquem pedibus. πρ. τὴν κρίσιν (=ἔφεσιν ποιοῦμαι εἰς τὸν δῆμον), provoco (judicium) ad populum πρ. δίκας, ad judicium voco. προκληθεὶς εἰς δίκην, in judicium vocatus. ὁ **προκαλούμενος** (εἰς μάχην), provocator -oris, ἀ. 2) lacesso (-ivi,-itum, -ire). πρ. τινα εἰς μάχην, lacesso aliquem ad pugnam

προκαλινδέω -ῶ· provolvo, -ere; volvo ante. προκαλινδοῦμαι, provolvor -i; volvor ante. προκαλινδηθείς, provolutus, a, um.

προκάλυμμα, τό· 1) tegumentum, velum -i, οὐ 2) praetextus, -us, ἀ.

προκαλύπτω· praetendo ad tegendum προκαλύπτομαι, praetendo ad me tegendum.

προκάμνω· ante laboro, -are.

προκάρδιον, τό· scrobiculus cordis.

προκάρηνος, ον· praeceps, -itis.

προκαταβαίνω· ante descendo.

προκαταβάλλω 1) praejacio, -ere. 2) περὶ χρημ. alicui pecuniam credo; pecuniam ante diem solvo; pecuniam repraesento.

προκατάβλημα, τό· quod ante diem solvitur.

προκαταβολή, ἡ· solutio (pecuniae) ante diem; pecuciae pepraesentatio.

προκαταβρέχω· ante perfundo

προκαταγγέλλω· praenuntio, -are.

προκαταγελάω -ῶ· ante irrideo.

προκαταγιγνώσκω praedamno,-are

προκατάγνυμι· ante frango.

προκατάγνωσις, ἡ· praevia damnatio

προκαταγράφω ante perscribo

προκατάγω· ante deduco in portum

προκαταδέω· ante abstringo.

προκαταδικάζω· praedamno, -are.

προκαταθάπτω· ante sepelio.

προκαταθέω· praecurro -ere.

προκαταίρω· prius appello.

προκατακαίω· ante incendo.

προκατάκειμαι· ante discumbo.

προκατακλίνω· ante reclino. **προκατακλίνομαι,** in superiore loco accumbo (in convivio).

προκατάκλισις, ἡ· locus superior in convivio.

προκατακλύζω· ante inundo.

***προκατακλυσμιαῖος,α,ον·** ante deluvialis, e.

προκατακοιμίζω· ante sopio.

προκατακόπτω· ante concido.

προκατακρίνω· praedamno -are.

προκαταλαμβάνω 1) anticipo, -are aliquid. 2) praeoccupo, -are, aliquid τὰς ψυχὰς φόβος προκατέλαβεν, animos timor praeoccupavit. προκατέλαβε τὸ Βυζάντιον, Byzantium praesidio occupare. 3) praeverto, -ere (τὰς ψυχὰς animos). 4) **προκαταλαμβάνομαι,** praeoccupor (-occupatus sum, -i);

praevertor -i. προκατειλημμένος, praeoccupatus, a, um.

προκαταλεαίνω· prius laevigo.

προκαταλήγω· ante desino

προκατάληψις, ἡ· anticipatio,-onis, θ. praeoccupatio, -onis, θ. praesumptio, -onis, θ. opinio praejudicata ἄνευ προκαταλήψεως, integro animo.

προκαταλάσσω· prius concilio.

προκαταλύω· ante dissolvo.

προκαταμανθάνω· ante cognosco.

προκαταμηνύω· ante demonstro.

προκαταναλίσκω· ante consumo.

προκατανοέω -ῶ· ante intelligo

προκαταπαύω· ante desinere facio.

προκαταπέμπω· ante demitto.

προκαταπίνω· ante absorbeo.

προκαταπίπτω· ante decido.

προκαταπλέω· prius navigo.

προκαταπλήττω· prius perterreo.

προκαταπονέω -ῶ· ante fatigo.

προκαταπτοέω -ῶ· ante consterno.

προκαταργέω -ῶ· ante aboleo

προκαταριθμέω -ῶ· ante enumero.

προκαταρκτικός, ή, όν· 1 principalis, originalis, e; primarius, a, um *2) νεοελ. προκαταρκτικὴ παίδευσις, rudimentum, -i, οὐ. prima elementa

***προκαταρκτικῶς**· prius; antea.

προκάταρξις, ἡ· 1) principium et origo. 2) ἐπὶ δίκης· contestatio litis

προκαταρρήγνυμι· praefringo, -ere

προκαταρτίζω· ante absolvo ἢ perficio aliquid).

προκαταρτισμός· praevia perfectio

προκατάρχω· praeexisto, ere; anteverto, -ere. 2) prior initium facio alicujus rei (τῆς εὐεργεσίας beneficii). συνήθ μέσ. **προκατάρχομαί** τινος, prior initium facio; prior incipio aliquid.

προκατασείω· ante decutio

προκατασημαίνω· praesignifico.

προκατασκέπτομαι· prior exploro.

προκατασκευάζω· ante struo

προκατασκευή· praestructio,-onis, θ

προκατάστασις· praevia institutio.

προκαταστέλλω· ante sedo ἢ placo.

προκαταστρέφω· prius converto.

προκατατίθεμαι· ante, prior colloco apud aliquem (χάριν beneficium)

προκαταφέρω· ante defero.

προκαταφεύγω· ante confugio.

προκαταχράομαι -ῶμαι· ante utor; prius absumo, -ere.

προκατεγγυάω-ῶ· ante despondeo.

προκατεπείγω· ante urgeo.

προκατεργάζομαι· prius conficio.

προκατέρχομαι· antegredior, -i.

προκατεύχομαι· preces ante facio.

προκατέχω· praeoccupo, are; jampridem possideo, -ere, aliquid.

προκατηγορέω -ῶ· ante accuso.

προκατηγορία· antecedens accusatio

προκατηχέω -ῶ· prius instituo.

προκατήχησις, ἡ· prima institutio.

προκατονομάζω· ante apello.

προκατοπτεύω· ante speculor.

προκατοπτρίζομαι· praevideo tanquam in speculo.

προκατορθόω-ῶ· rem ante bene gero

***προκάτοχος, ὁ**· decessor, -oris, ἀ.

πρόκειμαι· 1) positus ἢ objectus sum ante aliquid; praejaceo, -ere (alicui rei ἢ aliquid); proponor (-situs sum). τῷ κατορθώματι ἔπαινος πρόκειται, recte facto laus proponitur. τιμωρία πρόκειται, poena proposita est. 2) exponor (-situs sum). ἆθλα πρόκειται, praemia exposita sunt. 3) ἐπὶ νεκροῦ· ὁ προκείμενος νεκρός, mortuus expositus, hic mortuus 4) **τὸ προκείμενον,** quaestio proposita, id quod ad disceptandum proponitur.*5) νεοελ. **πρόκειται** (τριτοπρ.): agitur, queritur περὶ τίνος πρόκειται; de qua re agitur, de qua re quaeritur. περὶ οὐδενὸς πρόκειται, de nulla re agitur. τὰ περὶ οὗ πρόκειται, hoc de quo nunc querimus

προκελευσματικός στίχος· proceleusmaticus (versus).

προκελεύω· ante jubeo.

προκενόω -ῶ· ante inane facio.

προκέφαλός· cujus caput prominet

προκήδομαι· viri curam gero.

προκήρυγμα, τό· edictum per praeconem; praedicamentum -i, οὐ.

προκηρυκεύομαι· 1) per praeconem edico. 2) praeconem ante mitto.

προκῆρυξ, ὁ· propraeco, -onis, ἀ.

προκήρυξις ἡ· praedicatio, -onis, θ.

προκηρύσσω καὶ **προκηρύττω**· indico prius; praedico are, aliquid.

προκιθάρισμα· citharae proemium.

προκινδυνεύω 1) im prima acie pugno. ὅθ. οἱ προκινδυνεύοντες (ἐν τῇ μάχῃ), antesignati (-orum), prima acies.) πρ. τινὸς ἢ ὑπέρ τινος, pericli-

tor pro aliquo; periculum adeo pro aliquo. 3) πρ. τινὶ (τῷ βαρβάρῳ) periclitor (propugno) adversus aliquem adversus barbarum.

προκινέω -ῶ· promoveo, -ere.

προκιρνάω -ῶ ante misceo.

προκλαίω· ante fleo.

πρόκλαστος ον defractus, a, um.

προκλείω ante claudo

πρόκλησις, ἡ provocatio, -onis θ.

προκλητικός ή, όν provocans -ntis.

***προκλητικῶς** modo provocante

προκλίνω inclino pronus.

προκλύζω· ante abluo

Πρόκνη· Procne Pandionis filia).

προκνημίς. ἡ ocrea. -ae. θ

προκοιμάομαι -ῶμαι· ante dormio.

προκοινωνέω -ῶ ante communico.

προκοιτέω -ῶ· excubo are.

προκοιτία, ἡ excubiae, -arum

πρόκοιτος ὁ excubitor, -oris, ἀ.

προκοιτών, ὁ vestibulum, -i, οὐ

προκολάζω· ante punio.

προκολακεύω· ante adulor.

προκόλπιον, τό anterior sinûs pars

προκομιδή, ἡ· prolatio onis, θ.

προκομίζω profero, erre.

προκόμιον, τό 1) anterior coma. 2) = φενάκη coma falsa.

προκοπή. ἡ· processus, -us, ἀ. progressus. -us, ἀ. profectus. -us, ἀ incrementa, -orum, οὐ.

προκόπτω procedo, -ere: progredior -i; proficio, ere in aliqua re πρ. ἐν τῇ φιλοσοφίᾳ, procedo, proficio in philosophia. πρ. ἐν ἀρετῇ, progredior in virtute πολὺ προκόπτει ἐν τοῖς γράμμασι, in studiis magnos progressus efficit

προκόσμημα, τό anteornâmentum

προκόσμιος ον· antemontanus, a, um; mundo antiquior

προκρέμαμαι propendeo, -ere

πρόκρημνος ον· prominens in mare.

προκρίνω 1) ante dijudico -are. 2) προκρίνω τινά τινος, profero (-tuli aliquem alicui προεκρίθη πάντων, omnibus praelatus est. δθ. οἱ προκριθέντες, praelati.

πρόκρισις, ἡ· praelatio, -onis, θ.

προκριτέος, α, ον praeferendus

πρόκριτος, ον· praelatus a. um δθ. princeps -ipis. ὁ πρόκριτος τῆς γερουσίας, princeps senatûs οἱ πρόκριτοι ἐν τῇ πολιτείᾳ, principes in civitate.

προκτάομαι -ῶμαι· ante acquiro

προκυλινδέω -ῶ τι provolvo (-ere aliquid προκυλινδοῦμαί τινος ἢ τινι, provolvor alicui ἢ ad pedes ἢ genibus alicujus more supplicis).

προκυλίνδω προκυλινδέω.

προκυλίω provolvo (aliquid). προκυλίομαί τινος, ad pedes alicujus provolvor· ἴδε προκυλινδέω.

προκυμαία, προκυμία. ἡ moles, -is, θ.

προκύπτω· 1) inclinans me prodeo. δθ α) propendeo ere; promineo ere β) prospicio. foras prospecto. *2) νεοελ μετφ. ἐκ τούτου προκύπτουσι πολλὰ ἀγαθά. multa bona ex hoc nascuntur ἐκ τούτου προκύπτει ὅτι, inde consequitur, ut (μ. θ. ὑποτ.)

προκυρόω -ῶ ante sancio aliquid).

προκύων, ὁ procyon ἢ antecanis.

προλαβόντως in antecessum; prius

προλαγχάνω· sorte prior fio.

προλαλέω -ῶ· praeloquor, -i.

προλαλιά, ἡ praefatio -onis, θ.

πρόλαλος praeceps in loquendo

προλαμβάνω· 1) ante accipio aliquid. 2) = προκαταλαμβάνω, προφθάνω τινὰ ἢ τι, anticipo, -are aliquid praeoccupo. are aliquid anteverto, praeverto, praevenio aliquid ἢ aliquem. ἡ ὄψις προλαμβάνει τὴν ἀκοήν, visus auditui antevertit, auditum praevenit. πρ. δηλητηρίῳ τὴν καταδίκην, damnationem veneno anteverto τὴν ἀτιμίαν αὐτοχειρίᾳ προέλαβεν ignominiam veneno praevenit. ὁ θάνατος προέλαβεν αὐτόν, mors eum praevertit. *3) νεοελ. προλαβών, antecedens; superior. ἐν τῷ προλαβόντι κεφαλαίῳ, in capite antecedenti ἢ superiore.

προλάμπω praeluceo, -ere.

προλεαίνω ante laevigo, ante complano. πρ. ὁδόν, complano viam ante

προλέγω 1) praedico (-xi, -ctum, -ere aliquid. προεῖπε τὰ μέλλοντα, futura praedixit. ὡς προείρηκα, ὡς προείδηται, ut praedixi τὰ προειρημένα, praedicta. 2) = ἐπιτάττω, praedico, edico, -ere aliquid alicui.

προλείπω ante relinquo.

προλεσχηνεύομαι· prius colloquor.

προλευκαίνω· ante dealbo

προληπτικός, ή, όν· 1) anticipans, -ntis. *2) νεοελ. = δεισιδαίμων, superstitiosus, a, um.

προληπτικῶς· 1) per anticipationem *2 νεοελ. supestitiose.
πρόληψις, ἡ· 1) σχ. ῥητορικόν, anticipatio, -onis. θ. 2) = προκατειλημμένη γνώμη, praesumptio, onis, θ. prae judicata ἡ praesumpta opinio. δθ. prava opinio. ἀνὴρ ἐλεύθερος πάσης προλήψεως homo omni opinionum pravitate liber. ἐντεῦθ. = superstitio, -onis, θ. τὰς προλήψεις ἀφανίζω, superstitionem funditus tollo
προλιμνάζω ante stagno.
προλιμνάς, ἡ stagnum, i, οὐ.
πρόλοβος, ὁ· ingluvies avium).
προλοβώδης· similis ingluviei.
προλογίζω· prologum dico.
πρόλογος, ὁ· 1) = προοίμιον, praefatio -onis. θ. βραχὺς πρόλογος, praefatiuncula, -ae, θ. 2) πρ. δράματος, prologus, i, ἀ.
προλούω· praeluo, -ere.
προλοχίζω· insidiis praeoccupo.
προλυπέω -ῶ ante dolore afficio.
προλύτης, ὁ prolyta -ae, ἀ
πρόμακρος, ον· oblongus, a, um.
προμαλακύνω praemollio, -ire.
προμαλάσσω· prius mollio
πρόμαλος (φυτ.) vitex, -icis, θ.
προμάμμη, ἡ· proavia, -ae, θ.
προμανθάνω praedisco, -ere.
προμαντεία, ἡ· praevaticinatio, θ.
προμάντευμα τό praesagium, -ii,οὐ
προμαντεύομαί τι· ante vaticinor (vaticinatus sum), aliquid
πρόμαντις, ὁ oraculi antistes.
προμαρτυρέω -ῶ ante testor.
προμαρτυρία, ἡ· praetestimonium
προμαρτυρικῶς ante testando.
προμαρτύρομαι· antestor -ari.
προμαχέω -ῶ· propugno, -are.
προμαχητικός· propugnatorius.
προμάχομαί τινος· propugno pro aliquo (τῶν τέκνων, pro partu suo). τὸ προμάχεσθαί τινος propugnatio -onis,θ
πρόμαχος, ὁ· 1 in prima acie pugnans, antesignatus, -i, ἀ. 2) propugnator, -oris, ἀ
προμαχών ὁ propugnaculum, -i, οὐ
προμεθύσκω· ante inebrio
προμελαίνω ante nigrefacio.
προμελετάω -ῶ· prius meditor, -ari, praemeditor, -ari. ἔγκλημα προμεμελετημένον scelus meditatum
***προμελέτη, ἡ·** 1) studium praeparatorium, praemeditatio, -onis, θ. 2) praemeditatio onis, θ. ἐκ προμελέτης, ex consilio, de industria consulto. 3) ἄνευ προμελέτης. α) ad aperturam libri, aperto libro. β) sine consilio.
προμελέτησις, ἡ· praemeditatio θ.
προμεριμνάω -ῶ· prius sollicitus sum; prius curo.
προμεταβάλλω· ante muto
προμετρέω -ῶ· praemetior, -iri.
προμετριτός, ή όν· praemensus,a,um
προμετωπίδιον, τό· frontale -is οὐ.
προμετώπιος,ον· ante frontem stans
προμετωπίς, ἡ· frontale, -is οὐ.
προμήθεια, ἡ 1) providentia, -ae, θ. *2) νεοελ. α) cura, -ae, pr curatio, -onis, θ. β προμήθειαι, commeatus us, ἀ
προμηθέομαι -οῦμαι· provideo, -ere. προμ. τινος, provideo alicui
προμήθευμα, τό providum factum
***προμηθευτής, ὁ·** praebitor, -oris, ἀ
προμηθεύω praebeo -ere; suggero -essi, -ere prospicio (alicui aliquid). ἐπρομήθευσεν ἡμῖν ὅπλα, arma nobis suges-it. ἐπρομήθευσεν ἡμῖν την δαπάνην, nobis sumptum suggessit **προμηθεύομαί** τι, mihi aliquid comparo, me aliqua re instruo; mihi aliquid prospicio
Προμηθεύς, ὁ· Prometheus, -ei, ἀ.
προμηθής, ές· providus, a, um.
προμήκης,ες· oblongus, praelongus.
προμηνύω praenuntio -are.
προμήτωρ, ἡ avia, -ae. θ
προμηχανῶμαι· ante machinor.
προμιαίνω ante polluo.
προμίγνυμι· prius misceo.
προμιμνήσκω· praemoneo.
προμισθόω -ῶ· ante conduco.
προμνάομαι -ῶμαι, προμνηστεύομαι· nuptias concilio; pronubo, -are.
προμνήστρια, ἡ pronuba, ae, θ.
προμνήστωρ nuptiarum conciliator
πρόμορος θάνατος·mors praematurus.
προμοσχεύω· stolonibus propago.
προμοχθέω -ῶ· ante laboro.
προμυέω -ῶ· ante initio.
προμύησις, ἡ prior initiatio.
προμύθιον, τό· introductio fabulae.
προμυκτήρ, ὁ· rostri pars adunca.
πρόναος, ὁ· templi vestibulum
προναυμαχέω -ῶ· 1) prior navale proelium ineo. 2) πρ. τινος, pro aliquo navali proelio dimico.

προνέμω· prae aliis tribuo.
προνεύω· promineo; propendeo, -ere.
προνηστεύω· jejuno ante.
προνήχομαι praenato, are.
προνικάω -ῶ· ante vinco.
προνοέω -ῶ· provideo idi, -isum, -ere) aliquid προνοῶ (προνοοῦμαί) τινος, provideo alicui, prospicio alicui
προνοητής, ὁ· qui providet.
προνοητικός, ή, όν· providus, a, um. τὸ προνοητικόν, providentia, prospicientia, -ae, θ.
προνοητικῶς· prospicienter.
πρόνοια, ἡ 1 providentia, -ae, θ. 2) prospicientia, -ae, θ 3) curia, -ae 4) ἐκ προνοίας, proviso. Ἰδὲ τραῦμα.
προνομή, ἡ· 1) pabulalio, -onis, θ. κωλύω τοὺς πολεμίους τῶν προνομῶν, prohibeo hostes pabulationibus. 2) pabulum, i, οὐ.
προνομευτής, ὁ· pabulator.
προνομεύω pabulor
προνομία, ἡ, προνόμιον, τό· 1) privilegium, -ii, οὐ. προνόμιον ἔχω, privilegium habeo.
προνομιοῦχος, ὁ· privilegiarius, -i, ἀ
πρόνοος -ους· providus; prudens.
προνοσέω -ῶ· ante aegroto, -are.
προνοτίζω· prius humecto
προνουμηνία ἡ· antenovilunium, οὐ.
προξενέω -ῶ· 1) sum hospes publicus; hospitio excipio nomine civitatis; proxeneta sum. 2) προξενῶ τινί τι, praebeo alicui aliquid. concilio alicui aliquid *3) νεοελ. προξενεῖ ἡμῖν μεγάλην εὐφροσύνην, magnam delectationem nobis praebet η affert.
προξένησις, ἡ conciliatio, -onis, θ.
προξενητής, ὁ· nuptiarum conciliator; proxeneta, -ae, ἀ. paratius, -ii, ἀ.
προξενήτρια, ἡ· pronuba -ae θ.
προξενητικός, ή, όν· ad proxenetam pertinens. τὸ προξενητικόν, merces proxenetae.
προξενία, ἡ· **proxenia**, τ'. ἒ. jus hospitii; publicum civitatis hospitium.
πρόξενος, ὁ· **proxenus**, τ'. ἒ. publicus hospes. 2) μεταφ. καλοῦ τινος ἢ κακοῦ αἴτιος, qui aliquid boni vel etiam mali procurat δυ qui praebet, qui procurat (ἢ procuravit), qui conciliat alicui aliquid.
προξηραίνω· ante arefacio, -ere.
προξυράω -ῶ. προξυρίζω ante rado
προογκάομαι -ῶμαι ante rudo
προόδευσις, ἡ· praegressio. -onis, θ.
προοδευτικός, ή, όν progrediens.
προοδευτικῶς· cum progressu.
προοδεύω· 1 progredior -gressus sum, -i)· 2) proficio -feci, -ere). προοδεύει εἰς τὰ γράμματα, in studiis proficit. οὐδαμῶς προοδεύει, nihil proficit.
προοδηγέω -ῶ· dux viae sum.
προοδικῶς· progredienti modo
προοδοιπορέω -ῶ praeeo, -ire
προοδοποιέω -ῶ· 1 viam praestruo, viam praeparo 2 exemplum praebeo.
προοδοποιητικός, ή, όν· previus viam praestruens.
πρόοδος, ἡ· progressus, -us, ἀ. processus, -us, ἀ. incrementa, -orum οὐ. ἐν τοῖς μαθήμασι μεγάλας ποιεῖται προόδους, in studiis magnos progressus efficit.
προοικέω -ῶ· ante habito.
προοικοδομέω -ῶ praestruo, -ere.
προοιμιάζομαι· proemio utor, proemior, -ari. ὡς προοιμιαζόμενος ἔλεγον, ut in initio meae orationis dicebam
προοιμιακός, ή, όν ad proemium pertinens
προοίμιον, τό· exordium, proemium, -i, οὐ. praefatio, -onis, θ.
προοιμιώδης, ες proemio similis.
προολισθαίνω· ante labor.
προομαλίζω, προομαλύνω· ante complano, laevigo, -are; praepolio, ire
προόμνυμι, προομνύω· praejuro.
προομολογέω -ῶ· prius confiteor.
προονομάζω· ante nomino.
προοπτάω -ῶ· ante asso. -are.
προοπτέος, α, ον· prospiciendus, a, um.
προόπτης, ὁ qui prospicit.
πρόοπτος, ον· conspicuus a, um.
προορατικός, ή, όν providus, a, um πρ. τῶν μελλόντων, providus futurorum. *τὸ προορατικόν, providentia.
***προορατικότης ἡ·** providentia, -ae, θ provisio, onis, θ.
προορατός qui provideri potest.
προοράω -ῶ· 1) provideo, -ere, aliquid προορῶν τὰ μέλλοντα, providens futura, providus futurorum. 2) πρ. τινος, provideo alicui.
προορίζω 1) praefinio, -ire, aliquid. 2) praedestino, -are, aliquid. προώρι-

σεν εἰς, praedestinavit (destinavit) in. προωρισμένος (η, ον) εἰς, destinatus, a, um. in, ad (aliquid)

προορισμός,ὁ praedestinatio. -onis θ. πρ. τοῦ ἀνθρώπου, pr hominis.

προορμάω -ῶ ante concito.

προορύσσω· praefodio, -ere.

προορχέομαι -οῦμαι praesulto.

προοφείλω· ante debeo. -ere.

προοχή ἡ· prominens locus; prominentia, -ae, θ.

πρόοψις, ἡ· 1 provisio, -onis, θ *2 νεοελ. πρ. οἰκίας. frons; pars antica.

προπάθεια, ἡ propassio. -onis, θ.

προπαιδαγωγέω -ῶ ante erudio

προπαιδεία, ἡ· rudimentum, -i, οὐ

προπαιδεύματα, τά· rudimenta

προπαίδευσις, ἡ antecedens disciplina

προπαιδευτικός, ή, όν· praeparatorius, a, um.

προπαιδεύω· ante instituo (aliquem) ἢ doceo. ***προπαιδεύομαι·*** prius instituor ἢ doceor.

προπαίζω· proludo, -ere.

πρόπαλαι· jam; olim; jam dudum.

προπάλαιος, ον pervetustus a,um.

προπαλαιόω -ῶ· prius antiquo.

προπαλαίω· ante luctor.

προπαππικός,ή,όν proavius,avitus.

πρόπαππος, ὁ proavus, -i, ἀ. atavus, -i, ἀ

προπαραγγέλλω· praedico. -are.

προπαραγίγνομαι· ante adsum

προπαραδίδωμι· ante trado.

προπαραινέω -ῶ praemoneo. -ere.

προπαραλαμβάνω· ante accipio

προπαραλήγουσα,ἡ antepenultima

προπαραλύω· ante resolvo.

προπαρασκευάζω· praeparo, -are, aliquid πρ. τὰ πρὸς τὸν βίον ἀναγκαία, pr. res ad vitam necessarias. προπαρασκευάζομαι εἰς (πρὸς) μάχην, me ad proelia praeparo. προπαρεσκευασμένος, η, ον, praeparatus a um

προπαρασκευαστικός, ή, όν· praeparatorius, a, um.

προπαρασκευή,ἡ praeparatio,-onis, θ. praeparatura, -ae. θ μετὰ προπαρασκευῆς (ex praeparato

προπαρατάσσω, καὶ ***προπαρατάττω·*** ante aciem instruo.

προπαρατήρησις praevia observatio

προπαρατίθημι· ante appono, -ere

προπαρέχω· ante praebeo, -ere.

προπαρίστημι· ante ostendo.

προπαροξύνω, προπαροξυτονέω -ῶ in antipenultima acutum (tonum) pono

προπαροξύτονος, ον· in antipenultima acutum (tonum) habens.

προπάσχω ante patior

προπατορικός, ή, όν· ad avum ἢ ad avos pertinens πρ. ἁμαρτία πρ. ἁμάρτημα, peccatum ab Adamo Evaque admissum

προπάτωρ, ὁ avus -i, ἀ. progenitor, -oris. ἀ. προπάτορες, progenitores majores.

προπείθω ante suadeo -ere.

πρόπειρα ἡ praevium tentamen. πρόπειραν τινος ποιοῦμαι ἢ λαμβάνω, praetento aliquid.

προπειράζω· protempto, -are

προπειράομαι ῶμαι praetento,-are.

προπεμπτήριος. προπεμπτικός, ή, όν· ad prosequendum pertinens

προπέμπω· 1) praemitto, -ere, aliquem 2) = παρακολουθῶ, α) prosequor (-cutus sum, -i), aliquem. πρ. τὸν τελευτήσαντα, prosequor defunctum, ἢ exsequias β) comitor, -ari; aliquem. γ deduco, -ere, aliquem (honoris causa). ἐκ τῆς οἰκίας προπέμπω τινὰ εἰς τὴν ἀγοράν, de domo aliquem ad forum deduco. 3) ***προπέμπομαι.*** α) comitor, ari. προπεμπόμενος, η, ον, comitatus a, um. β) deducor, -i (honoris causa): ὑπὸ τῆς βουλῆς προπεμπόμενος, a senatoribus deductus

προπένθερος, ὁ· prosocer, -i. ἀ.

προπερισπάω ῶ circumflexum in penultima pono ***προπερισπῶμαι,*** circumflexum in penultima habeo.

προπερισπώμενος. η, ον circumflexum in penultima habens

προπέρυσι anno tertio ante.

προπερύσινος. η, ον· qui est anni ante praesentem tertii.

προπετάννυμι,προπεταννύω· praetendo, ere. πρ. τί τινος, praetendo aliquid alicui. πρ. ἱστία τῆς θύρας, vela foribus praetendo

προπέτασμα, τό· aulaeum, -i, οὐ.

προπέτεια, ἡ· 1, praecipitantia, -ae, θ. 2 = ἰταμότης temeritas, -atis, θ. protervitas, -atis, θ.

προπετής ές· 1) = προπεπτωκώς, procidnus, a, um. 2) = ἐπιρρεπής, proclivis, e. προπετὴς πρὸς ἡδονήν, πρὸς κακούργημα, proclivis ad libidinem, ad scelus 3 = ἰταμός, protervus, a, um. temerarius a, um; petulans,-ntis

προπετῶς· praecipitanter; temere.

προπήγνυμι, προπηγνύω· 1) prius congelo. 2) praefigo (-xi -ere) aliquid alicui rei. ἔμβολοι προσπεπηγότες τῷ βήματι, navium rostra praefixa tribunali.

προπηδάω -ῶ· prosilio, -ire.

προπηλακίζω τινά contumeliose tracto aliquem; facio alicui contumeliam ἢ afficio aliquem contumeliâ. προπηλακίζομαι, comtumeliam accipio, comtumeliâ afficior.

προπηλάκησις, ἡ, προπηλακισμός, ὁ· contumelia, -ae, θ opprobrium

προπηλακιστικός contumeliosus

προπηλακιστικῶς· contumeliose.

προπίνω τινί τι propîno (-avi, -are) aliquid alicui. φιλοτησίας προπίνω τινὶ (*προπίνω εἰς ὑγείαν τινός), salutem alicui propino.

προπιπράσκω prior vendo.

προπίπτω procido; promineo.

προπιστεύω· prius credo.

πρόπλασμα, τό specimen operis futuri; proplasma, -atis, οὐ.

προπλέω prior navigo.

προπληρόω ῶ ante repleo.

πρόπλους, ὁ· praenavigatio, -onis, θ.

πρόπλους ναῦς· praecursoria, exploratoria navis.

προπλύνω· prius lavo.

προποδίζω· procedo, -ere.

προπόδιος ον· ante pedes.

προποδών· ante pedes.

προποιέω -ῶ· prius facio.

προπολεμέω -ῶ belligero ante; propugno, -are. προπολεμῶ τινος, pro aliquo pugno.

προπολεμητήριον· propugnagulum.

προπόλιος· ante tempus canescens

προπολιοῦμαι ante tempus canesco.

πρόπομα, τό propinamentum, -i οὐ.

προπομπεία ἡ· deductio in pompa

προπομπεύω: in pompa praeeo

προπομπή, ἡ 1) praemissio, -onis θ 2) deductio et comitatus praeeuntium in pompa.

προπομπός, ὁ· deductor, -oris, ἀ

προπονέω -ῶ· 1) ante laboro. 2) προπονῶ τινος, laboro pro aliquo.

Προποντίς ἡ Propontis -idis, θ.

προπορεία, ἡ primum agmen.

προπορεύομαι· praeeo -ivi -ire); progredior, -i. προπορεύεσθε, praeite ἢ praecedite vos.

προπορίζω· ante suppedito.

πρόποσις, ἡ propinatio, -onis, θ.

πρόπους, ὁ· pes anterior. οἱ πρόποδες (ὄρους), radices (montis).

προπράττω· prius facio aliquid).

προκυλίνδομαι· provolvor, -i.

προπτύω exspuo, -ere

πρόπτωσις, ἡ· prolapsio, -onis, θ.

πρόπτωτος ον· prociduus, a um.

προπύλαιον, πρόπυλον, τό vestibulum, -i, οὐ. τὰ προπύλαια, propylaea, -orum, οὐ.

προπυνθάνομαι· prius audio.

προπύργιον, τό· propugnaculum οὐ.

προπωγώνιον, τό· barba anterior.

προρρέω· profluo, -ere. τὸ προρρεῖν, profluvium, -ii οὐ. προρρέων, profluus.

πρόρρησις, ἡ· praedictio, -ouis, θ.

προρρητικός, ή, όν· praedicativus.

πρόρριζος, ον una cum radice. πρόρριζα, πρόρριζον ἐκσπῶ τι, radice (radicibus) evello (eruo) aliquid.

πρός· 1 *μετὰ γεν.* α) μετὰ παθητ. ῥημ. ab, a. ἔπαινον ἔχω πρός τινος, laudor ab aliquo β) ab, per. πρὸς πατρός, a patre. πρὸς μητρός, a matre. πρὸς τῶν θεῶν (= νὴ τοὺς θεούς), per deos. γ) πρὸς σοῦ ἐστι, tuum est. 2) *μετὰ δοτ.* α) ad, apud, prope, in. πρὸς τῇ πόλει, ad (apud prope) urbem. ἕστηκε πρὸς τῇ θύρᾳ, adstat ad ostium. β praeter πρὸς τῷ ἀξιώματι καὶ δύναμιν εἶχε, praeter auctoritaten vires quoque habebat. γ) πρὸς τούτῳ, πρὸς τούτοις, ad hoc, ad haec., praeter haec. καὶ πρὸς τούτοις, praeterque 3) *μετ' αἰτιατ.* α) ad in, versus πρὸς τὴν πόλιν προσέρχεται, ad urbem accedit. β) erga, contra. εὐμενῶς διάκειμαι πρός τινα, erga aliquem benevolus sum ἢ πρὸς τοὺς φίλους πίστις, fides erga amicos μάχομαι πρὸς τὸν πολέμιον, contra hostem pugno. πρὸς τοὺς κινδύνους ἀσφαλέστατος, contra pericula firmissimus γ) πρὸς τὸν αὐλὸν ᾄδω, ad tibicinem cano. δ) πρὸς ἑσπέραν, ad vesperum, πρὸς τὸ παρόν, ad prae-

sens. ε) τρέφω κύνας πρὸς θύραν canes, alo ad venandum. παραβάλλω τοῦτον πρὸς ἐκεῖνον comparo hunc ad illum. ἐπιτήδειος, πρόθυμος πρός τι, idoneus, propensus ad aliquid ς) τὰ πρὸς τὸν πόλεμον, quae pertinenf ad bellum, res bellicae ζ) propter. πρὸς τί; quapropter? cur? πρὸς οὐδέν, frustra πρὸς ταῦτα propterea. 8θ. ἐπιῤῥήματ. πρὸς ἀκρίβειαν, accurate. πρὸς φιλίαν amice. πρὸς εχθραν, hostiliter. πρὸς βίαν, vi, per vim. πρὸς ἡδονήν, lubenter. πρὸς χάριν τινος, alicujus rei gratia. προς καιρόν, in tempore πρὸς δέ, praeterea vero πρὸς δὲ καί, praeterea vero etiam πρὸς δ᾽ ἔτι, porro.

προσάββατον, τό prosabbathum, -i, οὐ

προσαγανακτέω insuper indignor.

προσαγγελία, ἡ nuntius. -i. ἀ.

προσαγγέλλω nuntio. -are.

προσαγγελτής ὁ delator, oris, ἀ.

προσαγνοέω -ῶ insuper ignoro.

προσαγοράζω insuper emo.

προσαγόρευμα, τό appellatio, -onis.

προσαγόρευσις, ἡ salutatio, onis.

προσαγορευτέος appellandus a, um

προσαγορεύω 1) = προσφωνῶ, compello, saluto, -are, aliquem πρ. σοι χαίρειν, te saluto. tibi salvere dico. 2) = ὀνομάζω, appello, nomino, -are.

προσαγρυπνέω -ῶ invigilo alicui rei

προσάγω 1) adduco (-xi, -ere) aliquem ἢ aliquid in, ad; admoveo (-movi, -ere) aliquid ad. προσάγω τὸν στρατὸν εἰς τὴν Ἰταλίαν. πρὸς τὴν πόλιν exercitum in Italiam adduco, ad urbem admoveo. 2) = προσφέρω, adhibeo -ere, aliquid (ὕεια ὀπτά, suillas assas) 3) **προσάγομαί** τι ἢ τινα ad me adduco ἢ adtraho aliquid ἢ aliquem. 8θ = allicio aliquem.

προσαγωγεύς, ὁ 1) introductor, -oris, ἀ. 2 conciliator, -oris, ἀ.

προσαγωγή, ἡ 1) aditus, accessus, -us, ἀ 2 oblatio (sacrificii). 3) deductio, adductio, -onis, θ.

προσαγωγός, ον adducens, -ntis; alliciens, -entis; pellax, acis.

προσαδικέω insuper injuriâ afficio.

προσᾴδω 1) accino, -ere. 2) = συνᾴδω, concino ere

προσαθροίζω aggrego, -are.

προσάθροισις, ἡ aggregatio, -onis, θ

προσαίνω ante blandior.

προσαιροῦμαι insuper deligo.

προσαισθάνομαι simul sentio

προσαιτέω -ῶ 1 insuper peto. 2) προσαιτῶ τινά τι. mendico aliquid ab aliquo.

προσαίτης ὁ mendicus, -i, ἀ

προσαίτησις, ἡ mendicitas, atis, θ.

προσαιτιάομαι insuper accuso.

προσακονάω -ῶ insuper acuo.

προσακοντίζομαι jaculis conficior.

προσακούω insuper audio.

προσαλγέω -ῶ addoleo, -ere.

προσαλείφω adlino, -ere.

προσαλίσκομαι insuper capior.

προσάλλομαι adsilio, -ire.

προσάλπειος, ον ad Alpes situs (a, um); Alpibus vicinus a. um.

προσαμιλλάομαι-ῶμαι aemulor,-ari

πρόσαμμα, τό quidquid annectitur.

προσαμύνω τινί opem alicui fero.

προσαμφιέννυμι insuper induo.

προσαναβαίνω insuper ascendo.

προσανάβασις, ἡ ascensus, -us, ἀ.

προσαναγιγνώσκω insuper lego.

προσαναγκάζω insuper cogo

προσαναγράφω insuper perscribo.

προσανάγω sursum adduco.

προσαναδίδωμι insuper distribuo.

προσαναζωπυρέω ῶ exsuscito -are

προσαναθλίβω insuper comprimo.

προσαναιρέω -ῶ insuper tollo.

προσανακαίω insuper incendo.

προσανακαλύπτω insuper detego,

προσανάκειμαί τινι deditus et addictus sum alicui. προσανακείμενός τινι, addictus factioni alicujus.

προσανακλίνομαι accumbo juxta aliquem. πρ. τῷ ὄρει, monti adjacens.

προσανάκλησις, ἡ accubitus -us, ἀ.

προσανακοινόομαι-οῦμαι communico cum aliquo

προσανακουφίζω sublevo, -are.

προσανακρίνω ulterius inquiro.

προσανακτάομαι -ῶμαι insuper acquiro aliquid.

προσαναλαμβάνω insuper adsumo.

προσαναλίσκω insuper consumo.

προσαναλογίζομαι insuper cogito.

προσαναμένω insuper expecto.

προσανανεόω -ῶ insuper renovo.

προσαναπαύομαι adquiesco -ere.

προσαναπείθω persuadeo -ere.

προσαναπίπτω recumbo, -ere.

προσαναπλέκω adnecto, -ere.

προσαναπλέω· adnato -are.
προσαναπληρόω-ῶ addendo suppleo
προσαναπτύσσω insuper explico
προσανάπτω adjungo -ere.
προσαναρριπίζω denuo exsuscito.
προσανασείω· insuper concutio.
προσαναστέλλω insuper reprimo.
προσανατάσσω in ordinem redigo
προσανατείνομαι insuper minitor.
προσανατέλλω· insuper orior
προσανατίθημι insuper impono.
προσανατρέπω· insuper everto
προσανατρέφω alimentis reficio.
προσανατρέχω· procurro in, ad.
προσανατρίβω leniter frico.
προσαναφέρω· refero ad.
προσαναφωνέω-ῶ insuper exclamo
προσαναφώνησις, ἡ exclamatio, θ
προσαναχρώννυμι· colorem addo.
προσαναχρώννυμαι· α) eundem colorem sumo. β) προσαναχρώννυμαί τινι, communico cum aliquo.
προσανδραποδίζω insuper in servitutem redigo aliquem.
προσανερωτάω-ῶ· insuper interrogo
προσανευρίσκω insuper invenio.
προσανέχω τινί· nitor alicui. πρ. τι, insuper sustineo aliquid
προσανθέω -ῶ· insuper floreo.
προσανίστημι seditionen concito.
προσανοικοδομέω-ῶ reaedificando adstruo; restaurando aedificatis addo.
προσάντης, ες arduus, a um
προσαντιλαμβάνω·invicem prehendo
προσάντιος, α, ον· contrarius, a,um.
προσαντλέω -ῶ· insuper haurio
προσαπαγγέλλω insuper nuntio.
προσαπαντάω -ῶ· occurro, ere.
προσαπατάω -ῶ· insuper decipio.
προσαπειλέω -ῶ· insuper minor.
προσαπεργάζομαι insuper afficio
προσαπερείδομαι innitor alicui.
προσαπιστέω -ῶ· insuper diffido.
προσαποβάλλω· insuper amitto.
προσαποβλέπω· inspicio, -ere.
προσαποδείκνυμι insuper ostendo.
προσαποδιδράσκω· insuper aufugio
προσαποδίδωμι· insuper do.
προσαποθνήσκω insuper morior.
προσαποκαλύπτω· insuper revelo.
προσαποκρίνομαι· insuper respondeo, -ere.
προσαποκτείνω insuper interficio.
προσαπολαμβάνω insuper accipio.
προσαπολαύω insuper fruor
προσαπόλλυμι praeterea perdo.
προσαπολογέομαι insuper defendo
προσαπονέμω insuper attribuo
προσαποπέμπω insuper remitto.
προσαποπλύνω insuper abluo.
προσαποπνίγω insuper suffoco.
προσαποστέλλω insuper dimitto.
προσαποστερέω -ῶ· insuper privo.
προσαποστρέφω insuper averto.
προσαποτίθημι insuper depono.
προσαποτίνω· insuper solvo.
προσαποφαίνω· insuper declaro
προσαποφράττω insuper obstruo.
προσάπτω· 1) adjungo (-xi, ere) aliquid alicui 2 adapto -are; attribuo, -ere, alicui aliquid.
προσαποθέω -ῶ· insuper expello.
προσάραξις, ἡ illisio -onis, θ.
προσαράσσω· adlido -ere.
προσαριθμέω -ῶ· adnumero, -are.
προσαριστάω -ῶ· insuper prandeo.
προσαρκτικός,ή,όν, προσάρκτιος, ον septentrionalis, e
προσαρμόζω,προσαρμόττω τί τινι· adapto (-are) aliquid alicui, accommodo (-are) aliquid alicui ἢ ad. τὴν δεινότητα προσήρμοσε τῇ εὐεπίᾳ, vim accomodavit ad eloquentiam.
προσαρπάζω· insuper arripio.
προσαρτάω -ῶ· adpendo, adnecto, -ere; conjungo, -ere. alicui aliquid.
προσαρτῶμαί τινι, deditus sum alicui rei προσαρτῶμαί τινα, concilio mihi aliquem
προσάρτημα, τό adpendix; -icis, θ. accessio, onis, θ
προσάρτησις, ἡ· adpensio, -onis, θ. additamentum, -i, οὐ.
προσασκέω -ῶ· insuper exerceo
προσαπασχολέομαι -οῦμαι· occupatus sum.
προσαυγάζω· resplendeo, -ere.
προσαυδάω -ῶ adloquor, -i.
προσαυλέω -ῶ accino tibia.
προσαύλησις, ἡ· accentus tibiae.
προσαυλίζω· in aula commoror.
προσαυξάνω adaugeo, -ere
προσαύξησις, ἡ incrementum,-i,οὐ.
προσαύω insuper accendo.
προσαφαιρέω -ῶ insuper aufero.
προσαφή, ἡ· attactus -us, ἀ
προσβαίνω· adscendo, -ere
προσβάλλω· 1) adjicio, -ere, aliquid

(τὴν ὄψιν) oculos· 2) συνήθ. προσβάλλω τινί. irruo (-rui, -ere), adorior (-ortus sum, -iri), invado (-si, -ere), incido (-ere) aliquem; impetum facio in aliquen (τῷ ἐχθρῷ, τοῖς πολεμίοις, hostem, in hostem). 2) νεοελ. α) προσβάλλω τινά λίθοις, τῷ ξίφει, saxis et ferro aliquem peto. 2) προσβάλλω παρθένον, adtento virginem ὅθ. offendo (-ndi, -ere) aliquem) laedo -si, -ere) aliquem οὐδένα τοῦτο προσβάλλει, neminem hoc offendit.

προσβάρησις, ἡ pressio oneris.

προσβασανίζω· insuper torqueo.

προσβάσιμος, ον· accessibilis, e.

πρόσβασις, ἡ· adscensus, -us, ἀ, aditus, -us, ἀ.

προσβατός, ή, όν· accessus, pervius.

προσβεβαιόω -ῶ· comprobo, -are.

*__προσβεβλημένος, η, ον__ offensus, laesus, a, um ἴδε **προσβάλλω, 2.**

προσβιάζομαι· adurgeo, -ere.

προσβιβάζω· accedere facio.

προσβιόω -ῶ· diutius vivo.

προσβλάπτω· noceo insuper.

προσβλασφημέω -ῶ· insuper maledico, -ere.

προσβλέπω adspicio, -ere.

πρόσβλεψις, ἡ adspectus -us, ἀ.

προσβοηθέω -ῶ· ad auxilium accurro

προσβοάω -ῶ· acclamo, -are.

προσβολή, ἡ 1) adjectio, -onis, θ. concursus (in proelio), ὅθ. impetus. 2) oppugnatio urbis muris. *3) νεοελ. offensa, -ae, θ. injuria, -ae, θ.

προσβόρειος, ον ad boream vergens.

προσβράζω (ἐπὶ θαλάσ.)· ejicio, -ere

προσβρέχω· insuper irrigo.

πρόσγειος, ον· terrae propinquus.

προσγελάω -ῶ· arrideo, -ere

προσγίγνομαι, προσγίνομαί τινι· 1) accedo ad aliquem; alicui me adjungo. 2) accedo alicui.

προσγραφή, ἡ· adscriptio, -onis, θ.

προσγράφω· adscribo (aliquid). προσγεγραμμένος, η, ον, adscripticius.

προσγυμνάζω· paullatim exerceo.

προσδανείζω· insuper mutuum do.

προσδαπανάω -ῶ· insuper absumo

πρόσδεγμα, τό· susceptio, -onis, θ.

προσδεής, ές· qui eget.

προσδέησις· ἡ· indigentia, -ae, θ.

προσδεῖ insuper opus est.

προσδείκνυμι· insuper ostendo.

προσδεκτέος· recipiendus, a, um.

προσδεκτός, ή, ον· acceptus, a, um.

προσδέομαι 1) insuper egeo ἢ indigeo, -ere. 2) insuper rogo.

πρόσδεσις, ἡ adligatio, -onis, θ.

προσδεσμεύω· adligo, -are.

πρόσδετος, ον· adligatus, a, um.

προσδέχομαι 1) admitto, -ere προσδ. φίλον admitto amicum ad me. ὅθ. = recipio, -ere 2) exspecto, -are, aliquid. 3) προσδ. τοὺς πολεμίους, excipio impetum hostis.

προσδέω adligo, -are.

προσδιαβάλλω insuper calumnior.

προσδιαιρέομαι-οῦμαι· denuo divido.

προσδιακρίνω· insuper dijudico.

προσδιάλεξις, ἡ· sermocinatio, θ.

προσδιανέμω· insuper distribuo.

προσδιανοοῦμαι· insuper cogito.

προσδιαπλάσσω insuper effingo.

προσδιαπράττω insuper efficio.

προσδιασαφηνίζω insuper explano.

προσδιαστρέφω· insuper distorqueo.

προσδιαταράσσω· insuper perturbo.

προσδιατάσσω· insuper dispono.

προσδιατίθημι· insuper afficio

προσδιατριβή, ἡ commoratio in aliqua re ἢ apud aliquem).

προσδιατρίβω· commoror, in aliqua re. ἵνα μικρὸν προσδιατρίβωμεν τῷ λόγῳ, ut diutius in his dicendis commoremur.

προσδιαφθείρω insuper corrumpo.

προσδίδωμι· insuper do.

προσδιέρχομαι· insuper percurro.

προσδιευκρινῶ· insuper distinguo.

προσδιηγέομαι-οῦμαι insuper narro

προσδικάζω· adjudico, -are.

προσδιοικέω-ῶ· insuper administro.

προσδιορίζω· verbis definio quod dictum est. ὅθ. α) definio -ire, aliquid; determino, -are, aliquid. β) statuo, constituo, (τὴν ἡμέραν diem).

προσδιορισμός, ὁ· addita verborum determinatio; complementum determinativum.

προσδιώκω· ulterius persequor.

προσδοκάω -ῶ· exspecto, -are, aliquid; spero, -are, aliquid. προσδοκῶ τὸν θάνατον, mortem exspecto. **προσδοκῶμαι,** exspector, -ari; in exspectatione sum. ὁ προσδοκώμενος, qui

exspectatur. τὰ προσδοκώμενα, quae exspectantur.

προσδοκέω -ῶ· insuper videor.

προσδόκημα, τό exspectatio, -onis, θ

προσδοκήσιμος, ον· exspectabilis, e

προσδοκητός, ή, όν· exspectatus a um

προσδοκία, ἡ exspectatio -onis θ. spes, spei, θ. προσδοκίαν ἐμβάλλω, exspectationem ἢ spem affero ἢ facio παρὰ προσδοκίαν praeter exspectationem. παρὰ πᾶσαν προσδοκίαν, contra omnium exspectationem.

προσδόκιμος, ον qui exspectatur; de quo exspectatio est.

προσδωρέομαι -οῦμαι insuper dono

προσεγγίζω adpropinquo -are.

προσέγγισις ἡ, προσεγγισμός, ὁ adpropinquatio, -onis, θ.

προσεγγράφω insuper inscribo

προσεγγυάομαι insuper spondeo.

προσεγκαλέω -ῶ· insuper accuso.

προσεγκελεύομαι· insuper adhortor.

προσεγχέω· insuper infundo.

προσεδαφίζω solo aequo.

προσεδρία, ἡ adsessio, -onis, θ.

προσεδρεύω· adsideo -ere.

πρόσεδρος, ὁ· adsessor, -oris, ἀ.

προσεθίζω· adsuefacio, -ere. προσεθίζομαι, adsuefio

προσεθισμός, ὁ· adsuetus, -us, ἀ.

προσεικάζω· simile aliquid facio.

προσεῖδον· aspexi, vidi.

πρόσειμι· adeo, -ire.

πρόσειπε· saluta

προεισπέμπω insuper immito.

προεισπράττω, insuper exigo.

προσείω· concutio coram aliquo; protendo, -ere.

προσεκβάλλω· insuper ejicio.

προσεκβοάω -ῶ· simul exclamo.

προσεκδιδάσκω insuper edoceo.

προσεκζητέω- ῶ· insuper inquiro.

προσεκκαίω insuper exuro

προσεκκαλύπτω insuper aperio.

προσεκλέγομαι insuper deligo.

προσεκμαίνομαι· etiam insanio.

προσεκπέμπω insuper emitto.

προσεκπηδάω -ῶ· insuper exsilio.

προσεκπονέω -ῶ· insuper elaboro

προσεκσπάω -ῶ· insuper extraho.

προσεκτίθημι insuper expono.

προσεκτικός, ή, όν· attentus, a, um; accuratus, a, um.

προσεκτικῶς attente.

προσεκφοβέω -ῶ insuper exterreo.

προσεκφυσάω -ῶ· insuper sufflo.

προσεκχέω insuper effundo.

προσεκχλευάζω· insuper irrideo.

προσέλασις, ἡ· impetus, us. ἀ.

προσελαύνω· equo advehor ad aliquem ἢ ad aliquid προσήλασεν ἵππῳ, equo advectus est

προσέλευσις, ἡ· accessus, -us ἀ.

προσέληνος, προσεληναῖος, ον· antelunis, antiquior lune.

προσέλκω, προσελκύω adtraho, ere. προσείλκυσα adtraxi. προσέλκομαι, ad me traho aliquid.

προσελπίζω· insuper spero.

προσεμπίπλημι· insuper impleo.

προσεμπίπρημι· insuper aduro.

προσεμπίπτω· insuper incido.

προσεμπλέκω· insuper implico

προσεμφαίνω insuper repraesento.

προσεμφανίζω· insuper ostendo

προσεμφέρεια, ἡ similitudo, -inis, θ.

προσεμφερής, ές adsimilis, e.

προσεμφέρομαι· similis sum.

προσεμφύομαι insuper adhaereo.

προσενδείκνυμι· insuper demonstro

προσενεδρεύω· insidior -ari

προσενοχλέω -ῶ insuper molesto.

προσενόω -ῶ· adjungo, -ere.

προσεντείνω· magis intendo.

προσεντίκτω insuper genero.

προσενύφαίνω insuper intexo.

προσεξαγριαίνω· insuper irrito.

προσεξαίρω· insuper eveho.

προσεξαμαρτάνω praeterea erro.

προσεξανδραποδίζομαί τινα insuper in servitutem redigo aliquem.

προσεξαπατάω -ῶ insuper decipio.

προσεξάπτω· magis accendo.

προσεξελέγχω· insuper redarguo.

προσεξεμέω -ῶ insuper evomo.

προσεξεργάζομαι insuper conficio.

προσεξετάζω· insuper examino.

προσεξευρίσκω· insuper invenio.

πρόσεξις, ἡ· attentio, -onis, θ

προσέοικα· similis, adsimilis sum. προσέοικά τινί τι, adsimilis sum alicui aliqua re. προσεοίκασιν ἀλλήλοις, similes inter se sunt.

προσεοικότως ita ut similis sit.

προσεπάγω· insuper adduco, addo.

προσεπαινέω -ῶ insu er laudo.

προσεπαίρω· insuper adtollo.

προσεπαιτέω -ῶ· insuper postulo.

προσεπανθέω -ῶ insuper floreo.
προσεπανίσταμαι· praeterea exsurgo
προσεπαπειλέω -ῶ· insuper minor
προσεπαυξάνω insuper augeo.
προσεπαύξησις, ἡ adauctio, onis θ.
προσεπεγείρω insuper excito.
προσεπεισάγω· insuper introduco
προσεπεισφέρω· insuper infero.
προσεπεμβαίνω insuper inscendo.
προσεπεμβάλλω· insuper injicio
προσεπεξεργάζομαι insuper expolio
προσεπεξεργασία expolitio secunda.
προσεπεξευρίσκω insuper invenio.
προσεξηγέομαι insuper enarro.
προσεπεργάζομαι insuper perficio.
προσεπερείδω· insuper infigo.
προσεπερωτάω· praeterea interrogo
προσεπεύχομαι insuper precor.
προσεπιβαίνω insuper conscendo.
προσεπιβάλλω· insuper injicio.
προσεπιβλάπτω· insuper noceo.
προσεπιβλέπω insuper inspicio.
προσεπιβοάω -ῶ· insuper acclamo.
προσεπιγίγνομαι insuper adnascor
προσεπιγιγνώσκω insuper cognosco
προσεπιγράφω· insuper inscribo
προσεπιδείκνυμι· insuper ostendo.
προσεπιζητέω -ῶ· insuper requiro.
προσεπιθεωρέω -ῶ insuper observo
προσεπιθλίβω· insuper premo.
προσεπιθύω· insuper sacrifico.
προσεπικαταβάλλω· insuper dejicio.
προσεπίκειμαι insuper insto.
προσεπικλίνω insuper inclino.
προσεπικλύζω insuper inundo.
προσεπικοσμέω -ῶ· insuper orno.
προσεπικρούω· insuper adlido.
προσεπικτάομαι· insuper acquiro.
προσεπιλαμβάνω· insuper prehendo
προσεπιλέγω· insuper dico
προσεπιμανθάνω· insuper addisco.
προσεπιμαρτυρέω-ῶ· insuper testor
προσεπιμετρέω -ῶ· ultra mensuram admetior; ad cumulum addo.
προσεπιμίγνυμι· insuper admisceo.
προσεπινοέω -ῶ· recens excogito; excogitatis adjicio (aliquid).
προσεπιορκέω -ῶ· insuper pejero.
προσεπιπίπτω· insuper incido.
προσεπιπλέκω· insuper adnecto.
προσεπιπλέω· adnavigo, -are
προσεπιπλήττω· insuper increpo
προσεπιπονέω -ῶ· insuper laboro.
προσεπιρραίνω· insuper adspergo.

προσεπιρρέπω insuper vergo.
προσεπιρρίπτω super injicio.
προσεπιρρώννυμι insuper corroboro
προσεπισημαίνω insuper indico.
προσεπισκευάζω insuper reficio.
προσεπισκοπέω-ῶ insuper inspicio
προσεπισκώπτω insuper cavillor.
προσεπισπάομαι-ῶμαι· traho ad me
προσεπιστάζω· insuper instillo.
προσεπίσταμαι· insuper scio.
προσεπιστέλλω insuper mando.
προσεπισυνάπτω· insuper adjungo.
προσεπισυνείρω insuper adsero.
προσεπισύρω insuper adtraho.
προσεπισφάττω· insuper macto.
προσεπισφίγγω insuper adstringo.
προσεπιτάσσω· insuper impero.
προσεπιτείνω insuper intendo.
προσεπιτελέω -ῶ insuper perago.
προσεπιτέρπομαι· insuper oblector.
προσεπιτίθημι insuper impono.
προσεπιτιμάω -ῶ· insuper increpo.
προσεπιτρέπω· insuper permitto.
προσεπιτρίβω· insuper defrico.
προσεπιτροπεύω· diutius tutor sum.
προσεπιφέρω· insuper adfero
προσεπιφοιτάω -ῶ· insuper ventito
προσεπιφορτίζω· insuper onero.
προσεπιφύομαι· insuper adnascor.
προσεπιφωνέω -ῶ· insuper acclamo
προσεπιχέω· insuper infundo
προσεπιχλευάζω insuper illudo.
προσεπιχώννυμι· insuper aggero.
προσεπιψεύδομαι insuper ementior
προσεποικοδομῶ· insuper aedifico.
προσεπονομάζω· insuper cognomino
προσεργάζομαι praeterea facio.
προσερεθίζω· insuper irrito.
προσερείδω· adapto aliquid alicui rei; applico, admoveo aliquid ad aliquid. πρ. τὰς λόγχας πρός τι, infigo, adigo aliquo hastas.
προσερείδομαι· innitor, -i.
προσερπίζω, προσέρπω· adrepo-ere.
προσέρχομαι· 1) adeo (-ii, -ire); accedo, -ere προσῆλθον τῷ Μάρκῳ, ad Marcum adierunt. πρ. εἰς τὴν βουλήν, accedo in senatum. 2) advenio, -ire. πρ. εἰς τόπον; advenio in (ad) locum. 3) πρ. εἰς τόπον ἐφ' ἵππου, ἐπὶ νεώς, ἐφ' ἁμάξης, advehor in (ad) locum equo, navi, curru
προσερωτάω -ῶ· insuper interrogo.
προσεσπέριος ον occidentalis, e.

προσέτι· ultra; insuper; praeterea
προσευεργετέω· insuper benefacio
προσευκτήριον,τό· precatorium, ii,οὐ
προσευκτικός,ή, όν· apprecatorius
προσευρίσκω insuper invenio
προσευφραίνω insuper oblecto
προσευχαριστῶ insuper gratificor
προσευχή, ή precatio -onis, θ κυριακὴ προσευχή. oratio dominica
προσεύχομαι preces fundo; precor (-atus sum, ari); πρ. τοῖς θεοῖς, precor ad deos, precationem ad deos facio.
προσεφαπλόω -ῶ insuper expando
προσεφάπτομαι insuper adtingo.
προσεχής, -ές· 1) continens, cohaerens, -ntis; 2) proximus, finitimus.
προσέχω τινί· aliquid animum intendo ἢ adhibeo ἢ adverto; ad aliquid do operam. προσέχω τὸν νοῦν πρός τι ἢ τινι animum alicui ἢ ad aliquid intendo.
προσεχῶς proxime; brevi.
προσζεύγνυμι· adjungo. -ere.
προσζημιόω -ῶ insuper damno.
πρόσηβος, ον puber, -eris
προσηγορία, ή 1) adlocutio, -onis, θ. 2) adpellatio, -onis, θ.
προσηγορικός, ή, όν· adpellativus, a, um. προσηγορικὰ (ὀνόματα), nomina adpellativa.
προσήδομαι· delector in aliqua re.
προσηκόντως· convenienter; decenter
προσήκω· 1) pertineo aliquo. 2) προσήκω τινί, pertineo ad aliquem ἢ ad aliquid. **προσήκει** μοί τι, convenit mihi aliquid, decet mihi aliquid. ἡ κακια αὐτῷ οὐ προσήκει, vitium ad eum non convenit. τοῦτο προσήκει μοι, hoc ad me pertinet. ἀπροσ. προσήκει μοι τοῦτο ποιεῖν, pertinet ad me hoc facere, decet me haec facere, consentaneum est (officii mei est) haec facere. ποιεῖς ὡς προσήκει, facis, ut decet. τὸ προσῆκον, id quod decet. τὰ προσήκοντα, officia, debita. **προσήκων** (γένει, φιλίᾳ) necessarius. δθ. **οἱ προσήκοντες**, necessarrii, cognati.
προσηλιάζω· soli expono.
προσήλιος, ον· soli expositus, a, um; apricus, a, um. *νεοελ. **τὸ προσήλιον**, apricitas, -atis, θ.
προσηλόω -ῶ· (clavis) affigo (-xi, -xum) aliquid ἢ aliquem. ἥλοις προσηλώθη ὁ υἱὸς τῆς παρθένου clavis affixus est in cruce, filius Virginis. μειφ προσηλῶ τὸν νοῦν εἴς τι, mentem in re defigo προσηλοῦμαί τινι εἴς τι defigor oculos in re incumbo in aliquid.
προσήλυτος, ον 1 advena, ae, †2 qui a gentilismo se contulit in judaismum, prosyletus
προσήλωσις, ή adfixio -onis, θ.
προσημαίνω ante significo, portendo (-ndi, ere) aliquid **προσημαίνομαι**, me portendo ἢ portendor. τοῦτο προσημαίνεται, hoc portentitur ἢ se portendit.
προσημασία ή· portentum, -i, οὐ. significatio futuri.
προσημειόω -ῶ· praesignifico -are.
προσήνεια, ή benignitas, -atis, θ. lenitas -atis, θ.
προσήνεμος, ον vento expositus, a, um, aurae patens.
προσηνής, ές· benignus, a, um; lenis, mitis e; gratus, acceptus, a, um, affabilis. e.
προσηνῶς benigne; leniter.
προσηχέω -ῶ· circumsono, -are.
προσηχής, ές· circumsonus, a, um.
προσθάλπω foveo insuper.
πρόσθεν· 1) ἐπίρ. ante, anteriore in parte. πρόσθεν καὶ πέριξ, ante circaque. εἰς τὸ πρόσθεν, ultra, ulterius, τάξιν ἱππέων ἔπεμψεν εἰς τὸ πρόσθεν, ad primum agmen, ante exercitum. ὁ,ἡ, τὸ πρόσθεν, anterior. **πρόσθεν πρίν, πρόσθεν ἤ**, priusquam 2) **πρόθ.** ante μετ' αἰτ.) πρόσθεν τῶν πυλῶν, ante portas.
πρόσθεμα, τό· additamentum, -i,οὐ.
πρόσθεσις, ή· 1) = προσθήκη, adjectio, -onis, θ. additio, -onis, θ. 2) ἀριθμ. consummatio, -onis, θ.
προσθετέος,α,ον· addendus, a, um.
πρόσθετος,ον· 1) additicius, a, um. 2) πρ. κόμη, coma fictitia ἢ ficta.
προσθέω· accurro, -ere.
προσθήκη, ή· 1) additio, adjunctio, adjectio, -onis, θ. πολλὰς προσθήκας ἐν τῷ βιβλίῳ ἐποιησάμην, libro multa addidi. 2) accessio, -onis, θ. additamentum, incrementum -i, οὐ.
πρόσθημα, τό· additamentum,-i,οὐ.
πρόσθιος, α, ον· anterior, -oris; primoris, e: οἱ πρόσθιοι ὀδόντες, dentes primores. οἱ πρόσθιοι πόδες, anteriores pedes.

προσθλίβω· adprimo, -ere.
πρόσθλιψις, ἡ· adpressio, -onis, θ
προσθορυβέω -ῶ· insuper conturbo
προσθύω· insuper immolo.
προσιδρόω -ῶ insudo, are.
προσιδρύω· juxta colloco.
προσιζάνω adsideo. -ere
προσίειμί τινα πρός τι· admitto aliquem ad aliquid (εἰς τὸ πῦρ τοὺς ὀψίφοντας, ad ignem serius venientes). *συνήθ.* μεσ. *προσίεμαι* φίλον, admitto amicum ad me.
προσικετεύω insuper supplico.
προσικνέομαι-οῦμαι· pervenio -ire.
προσιππεύω adaequito, -are.
προσίπταμαι· advolo, -are
προσίστημι· sisto -ere *προσίσταμαι*, α) = ἐναντιοῦμαι, obsisto, -ere. β) = παρίσταμαι, adsum, proximus sum
προσισχύω insuper valeo.
προσιτός, ή, όν accessu facilis.
προσκαθέζομαι 1 adsideo, -ere. 2) = προσ. τόπῳ (= πολιορκῶ τόπον) adsideo locum, obsideo.
προσκαθελκύω· una deduco.
προσκαθεύδω juxta dormio.
προσκαθηλόω -ῶ· clavis affigo.
προσκάθημαι· 1) adsideo, -ere. 2) obsideo, -ere. 3) praesideo, -ere.
προσκαθίζω καὶ *προσκαθίζομαι·* adsideo, -ere; incumbo, -ere.
προσκάθισις, ἡ· adsessio, -onis, θ.
προσκαθίστημι· insuper constituo.
προσκαθοπλίζω· insuper armo.
προσκαθοράω -ῶ· insuper armo.
πρόσκαιρος, ον· temporarius, a, um; temporalis, e; ad tempus durans.
προσκαίρως· temporarie; ad tempus
προσκαίω· aduro, ere
προσκαλέω -ῶ· 1) advoco, -are aliquem ad aliquid 2) arcesso (-ivi, -ere) aliquem. *3) *νεοελ.* προσκαλῶ τινὰ εἰς δεῖπνον ad prandium aliquem invito ἢ voco. προσκαλῶ τινα εἰς τὴν ἐξοχήν, ad fruendum agrum aliquem invito. *προσκαλοῦμαι* (προσεκλήθην) εἰς δεῖπνον, ad prandium invitor (invitatus sum). προσκεκλημένος, η, ον, invitatus, a, um.
προσκάμνω· adlaboro, -are.
προσκαρτερέω -ῶ· persevero -are.
προσκαρτέρησις, ἡ· perseverantia
προσκαταβαίνω· descendo ad aliquem.

προσκαταβάλλω· insuper dependo, persolvo (pecuniam).
προσκαταγελάω -ῶ· insuper irrideo.
προσκαταγράφω insuper conscribo
προσκατάγω insuper deduco.
προσκαταισχύνω insuper dedecoro.
προσκατακλείω· insuper includo
προσκατακλύζω insuper proluo.
προσκατακρύπτω insuper abscondo
προσκατακτάομαι· insuper acquiro.
προσκατακτείνω insuper occido.
προσκαταλαμβάνω insuper occupo.
προσκαταλέγω· adlego -ere
προσκαταλείπω· insuper relinquo.
προσκαταλύω insuper dissolvo
προσκατανέμω· insuper distribuo.
προσκαταξύω· insuper derado.
προσκαταπήγνυμι· insuper defigo.
προσκαταπράττω· insuper efficio.
προσκαταράομαι insuper exsecror.
προσκαταριθμέω -ῶ adnumeno -are
προσκαταρρήγνυμι· insuper discindo
προσκατασκάπτω insuper diruo.
προσκατασκευάζω· insuper instruo.
προσκαταστρέφω insuper everto.
προσκατασύρω insuper detraho.
προσκατατάσσω adjicio, -ere. πρ. ἐμαυτόν, alicui me adjungo
προσκαταφθείρω· insuper perdo.
προσκαταχέω insuper perfundo.
προσκαταψεύδομαι· insuper mendacium confingo adversus aliquem.
προσκατερείπω· insuper dejicio.
προσκατεσθίω insuper comedo.
προσκατηγορέω ῶ insuper accuso.
προσκατόμνυμι· praeterea dejero.
προσκατορθόω -ῶ· insuper erigo.
πρόσκειμαι· 1) positus ἢ situs sum ad; adjaceo, -ere 2) appositus sum. πρόσκειμαι τῇ πόλει ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, civitati a deo appositus sum. 3) additus sum, adjunctus sum 4) = ἐπίκειμαι, insto alicui; urgeo aliquem.
προσκειμένως instanter.
προσκέλλω adpello navi.
προσκέπτομαι prius considero.
προσκερδαίνω insuper lucror.
προσκεφαλάδιον, τό cervical, -alis, οὐ
προσκεφάλαιον, τό cervical, -alis, οὐ. pulvinar, -aris, οὐ πτιλωτὰ προσκεφάλαια, plumea pulvinaria. πρ. ἀνακλίντρου, pulvinus. -i, ἀ.
πρόσκεψις, ἡ praeconsideratio.
προσκήνιον, τό· proscenium, -ii, οὐ.

προσκήνιος qui ante scena est.
προσκινδυνεύω insuper periclitor
προσκινέω -ῶ admoveo -ere.
πρόσκιος, ον· umbrosus, a am. τὸ πρόσκιον, adumbratio, -onis, θ.
προσκιρτάω -ῶ praesilio, -ire.
προσκίρτησις· praesultaiio -onis,θ.
προσκλαίω defleo, -ere.
προσκληρόω -ῶ sorte adlego.
πρόσκλησις, ἡ 1 advocatio, -onis, θ. 2) in jus vocatio *3) νεοελ. πρ. εἰς δεῖπνον, invitatio ad prandium.
προσκλινής, ές· acclinis. e.
προσκλίνω 1) πρ τί τινι, acclino aliquid alicui. 2) προσκλίνομαι ἢ προσκλίνω τινί, me acclino in ἢ ad aliquid θθ. faveo, studeo alicui.
πρόσκλισις, ἡ inclinatio, -onis θ.
προσκλύζω τινί· adluo, -ere, aliquid. τῷ ὄρει προσκλύζει ἡ θάλασσα, montem mare adluit; *προσκλύζομαι*, adluor, -i, ἡ πόλις θαλάττῃ προσκλύζεται urbs mari adluitur.
πρόσκλυσις, ἡ· adluvies. -ei, θ.
προσκοιμίζομαί τινι, una cum aliquo dormio.
προσκοινόω -ῶ· communico, refero aliquid ad aliquem.
προσκοινωνέω -ῶ· 1) πρ. τινι, participem facio. 2) πρ. τινος, cummunico cum aliquo
προσκολλάω -ῶ· agglutino, -are.
προσκολλῶμαί τινι, agglutino me adhaeresco (-haesi, -ere) ad, in aliquid ἢ alicui.
προσκόλλησις, ἡ· agglutinatio, adhaesitatio, -onis θ.
προσκομιδή ἡ· 1) adportatio, advectio, -onis, θ. †2) oblatio, -onis, θ
προσκομίζω· adporto are; adfero, -erre; adveho -ere, aliquid. *προσκομίζομαι*, advehor (-vectus sum). αἱ νῆες προσκομισθεῖσαι, naves advectae.
πρόσκομμα, τό obstaculum, -i οὐ. impedimentum, -i, οὐ. offendiculum, -i, πρόσκομμα γίγνομαί τινι, offendo alicui, offendiculo sum alicui
προσκοπέω -ῶ· provideo, prospicio, -ere. προσκοποῦμαι τὸ σόν, consulo tuo commodo, tibique prospicio
προσκόπησις· provisio; prospectio
πρόσκοπος, ὁ speculator praemissus διὰ τῶν προσκόπων, per speculatores (a se) praemissos.

προσκόπτω· impingo (-pegi, -ere) offendo (-ndi, -ere) μή ποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σου ne impingas ἢ offendas pedem ad lapidem. προσκόπτω ἔν τι, offendo in aliqua re
προσκορέννυμι insuper satio
προσκορής ές satietatem ἢ fastidium adferens
προσκόρως· ad satietatem
προσκοτόω -ῶ tenebras obduco.
προσκρεμάννυμι· adpendo, suspendo, ere; προσκρέμαται, adhaeret, inhaeret
προσκρίνω· adjudico, -are
πρόσκρισις, ἡ adjudicatio, -onis θ.
πρόσκρουσις ἡ offensio -onis θ.
προσκρούω τινί impingo (-pegi, -ere); offendo (-ndi, ere), προσκρούσας τὸν πόδα pede offenso προσέκρουσε τοῖς Λακεδαιμονίοις, Lacedaemoniis offendit.
προσκτάομαι -ῶμαι· insuper acquiro (aliquid).
πρόσκτησις, ἡ· possessio, -onis, θ.
προσκτητός, ή, όν acquisitus,a,um.
προσκτίζω insuper condo.
προσκυλινδέω -ῶ, προσκυλίνδω, προσκυλίω· advolvo aliquid.
προσκυμαίνω fluctuando adluo.
προσκυνέω ῶ adoro manu ad os relata, saluto osculando οθ α adoro, veneror aliquem (μάλ genua flectendo et humi se prosternendo). ἰδόντες πάντες προσεκύνησαν, eum ubi conspexere, omnes flexis genibus venerati sunt.
προσκύνημα, τό adoratio, -onis, θ.
προσκύνησις, ἡ adoratio, -onis, θ. veneratio, -onis, θ. cultus, -us, ἀ.
προσκυνητής, ὁ adorator, -oris, ἀ. cultor, -oris, ἀ.
προσκυνητικῶς· adorantis modo
προσκυνητός, ή, όν adorandus,a,um.
προσκύπτω· inclino me ad aliquem
προσκυρόω -ῶ· auctoritate mea confirmo; ratum habeo; adjudico -are
προσκύρωσις, ἡ· confirmatio,-onis,θ.
πρόσκωπος, ον remo adsidens.
προσλαλέω -ῶ adloquor, -i.
προσλαλιά, ἡ adlocutio, -onis, θ.
προσλαμβάνω· 1 insuper accipio (-cepi, -ere) aliquem ἢ aliquid; adsumo, -ere aliquem ἢ aliquid. 2) mecum sumo ἢ duco aliquid. 3 adsumo -ere; in potestatem meam redigo aliquid.

προσλάμπω· adluceo, -ere.

προσλέγω· insuper dico.

προσλεπτύνω extenuo, -ere.

πρόσλημμα, τό quod est adsumptum

προσληπτικός, ή, όν adsumptivus

πρόσληψις ή· adsumptio -onis. θ 2) receptio, -onis. θ. 3) comparatio, -onis. θ

προσλιμενίζω· portum ingredior.

προσλιπαρέω-ῶ 1) assiduus sum in aliqua re. 2) = ἱκετεύω, obsecro -are. aliquem obnixe rogo, -are, aliquem

προσλιπάρησις, ή obsecratio -onis, θ.

προσλογίζομαι adnumero, -are.

προσλογιστέος adnumerandus, a, um.

προσλοιδορέω-ῶ insuper convicior.

πρόσλοιπος. ον· insuper reliquus.

προσλυμαίνομαι· perniciem adfero

προσμανθάνω addisco, -ere.

προσμαρτυρέω-ῶ τινι· adtesto (-status sum. ari) aliquid; meo testimonio confirmo. -are, aliquid

προσμαρτύρομαί τινι· testem invoco in aliqua re

προσμάχομαι· oppugno, -are.

προσμειδιάω -ῶ τινι adrideo alicui.

προσμελῳδέω -ῶ· admodulor, -ari.

προσμένω 1) permaneo, -ere. 2) = περιμένω, ἀναμένω, exspecto (-avi, -are), aliquem ἤ aliquid.

προσμετρέω -ῶ· admetior aliquid.

προσμηχανάομαι -ῶμαι· insuper machinor, -ari; excogito, -are.

προσμήγνυμί τινί τι· admisceo (-scui -ere) alicui aliquid.

πρόσμιξις, ή· admistio, -onis, θ.

προσμισέω -ῶ simul odi.

προσμισθόω -ῶ τι· mercede loco aliquid. προσμισθοῦμαι, mercede conduco aliquid

προσμοιράζω· adtribuo, -ere.

προσμυθολογέω -ῶ τινι· confabulor cum aliquo.

προσναυπηγέω -ῶ· insuper naves fabricor; insuper classem aedifico.

προσνέμω τινί τι· adtribuo, adscribo, alicui aliquid

προσνεύω τινί· innuo alicui.

προσνέω, προσνήχομαι· adnato.

προσνικάω -ῶ insuper vinco.

προσοδεύομαι· reditus percipio.

προσόδημα. τό· reditus, us, ἀ.

προσόδιον (μέλος) carmen, quod canitur in sacris Apollinis.

πρόσοδος, ή· 1) adventus, accessus. -us, ἀ. 2) = τὰ προσερχόμενα χρήματα, reditus -us, ἀ. αἱ πρόσοδοι, reditus 3) τὰ ἐκ τῶν ζώων ἤ τῆς γῆς, proventus, us ἀ. ἡ κατ' ἐνιαυτὸν πρόσοδος, αἱ ἐνιαύσιοι πρόσοδοι, annuus proventus

προσοδύρομαι· lamentor ob aliquid.

προσόζω 1 odorem perfero aliquo. 2) προσόζω τινός, redoleo aliquid.

προσοῖδα insuper scio

προσοικειόω -ῶ· familiarem reddo.

προσοικειοῦμαι = οἰκειοῦμαί τινα ἤ τι. mihi concilio et adjungo aliquem ἤ aliquid. προσοικειοῦμαι πρός τι, consuesco ad aliquid

***προσοικείωσις, ή·** familiaritas, -atis, θ consuetudo -inis. θ.

προσοικέω -ῶ habito ad ἤ apud (aliquem); finitimus sum (alicui).

προσοίκησις, ή habitatio finitima.

προσοικίζω accolam addo

προσοικοδομέω-ῶ· insuper aedifico.

πρόσοικος, ον accola, vicinus. πρ. ἤπειρος, proxima contineus.

προσοιμώζω lamentor ad.

προσοκέλλω ναῦν navem appello.

προσολοφύρομαι· ob aliquid ἤ apud aliquem lamentor.

προσομαρτέω τινι· comitor aliquem.

προσομιλέω -ῶ τινι πρός τινα, 1) versor cum aliquo; consuetudo mihi est cum aliquo; 2) colloquor, sermonicor cum aliquo.

προσομιλητικός, ή, όν· ad conversationem aptus, a, um.

προσομιλία, ή 1) consuetudo, -inis, θ. 2, sermocinatio, -onis, θ.

προσόμνυμι insuper juro.

προσομοιάζω τινί· similis ἤ assimilis alicujus sum.

προσομοιόω -ῶ· similem facio; similem dico.

προσομοίως· similiter.

προσομολογέω -ῶ· insuper fateor;

προσόμορος, ον vicinus; confinis.

***προσόν, τό·** proprium -ii, οὐ. proprietas -atis, θ. titulus, -i, ἀ.

προσονειδίζω· praeterea objicio.

προσονομάζω· insuper nomino.

προσονομασία adnominatio, -onis, θ

προσοράω -ῶ· adspicio, -ere.

προσοργίζομαι irascor erga.

προσορέγομαί τινι· adpeto aliquid.

προσορμάω-ῶ cum impetu accedo.
προσορμίζω τὴν ναῦν· navem appello ad litus; in stationem navem applico.
προσόρμησις, ἡ· appulsus ad litus.
πρόσορμος ὁ· statio navium
προσορχέομαι -οῦμαι salto ad.
1 προσουρέω-ῶ permejo; commingo
2 προσουρέω -ῶ secundo utor vento
προσοφείλω insuper debeo
προσοχή, ἡ adtentio, -onis θ. animadversio, -onis, θ. *μετὰ προσοχῆς. adtente.
προσοχθίζω τινί offensus sum alicui
προσοχθισμός, ὁ indignatio onis θ
προσοχυρόω -ῶ· insuper munio·
προσόψημα (=προσφάγιον) id quo cum pane vescimur; obsonium. -ii οὐ.
πρόσοψις ἡ 1) aspectus, us ἀ. conspectus, -us, ἀ 2 πρ. οἰκίας, frons -ntis, θ. pars antica.
προσπάθεια, ἡ 1 amor vehemens alicujus rei; *2) conatus, -us, ἀ nisus -us. ἀ.
προσπαθέω -ῶ πρός τι· affectu feror ad aliquid· *2) νεοελ. conor, nitor (facere aliquid).
προσπαίζω τινί· jocor cum aliquo πρ σοι, jocor tecum προσπαίζω τινά, irrideo aliquem.
προσπαλαίω· colluctor -ari.
προσπαραβάλλω· insuper indico.
προσπαραγράφω adscribo -ere.
προσπαραινέω-ῶ· insuper cohortor.
προσπαρακαλέω ῶ insuper advoco
προσπαράκειμαι adjacero, -ere.
προσπαραλαμβάνω insuper adsumo
προσπαραμένω· permaneo -ere.
προσπαρατίθημι insuper addo.
προσπαρίσταμαι venio in mentem.
προσπαροικέω -ῶ· accola sum.
προσπαροξύνω· insuper exaspero·
προσπασσαλεύω paxillis adfigo.
προσπάσχω· insuper patior.
προσπειράζω· adtento, -are.
προσπελάζω adpropinquo, -are.
προσπέλασις, ἡ· adpropinquatio, θ.
προσπέμπω· insuper mitto.
προσπεποιημένως· simulate.
προσπεριβάλλω· insuper circumdo.
προσπεριλαμβάνω simul complector
προσπερονάω -ῶ· fibulâ adnecto.
πρόσπηγμα, τό adfictum, -i, οὐ
προσπήγνυμι adfigo, -ere.
προσπηδάω -ῶ prosilio, -ire.
προσπιέζω· simul premo
προσπιπράσκω· cum alio vendo
προσπίπτω· 1 accido -cidi ere). προσπίπτω τοῖς γόνασι τινος, ad genua ἢ genibus alicujus accido. προσπίπτω εἰς τοὺς πόδας τινός. ad pedes alicujus accido ὅθ. supplex fio 2) occurro, obvius sum, incido -ere.
προσπλάσσω adfingo, -ere
προσπλέκω addo, adjungo, adnecto.
προσπλέω adnavigo, -are
προσπληρόω -ῶ· impleo, -ere.
πρόσπλους, ὁ adnavigatio onis, θ.
προσπλωτός, ἡ όν navigabilis, e.
προσπνέω· adflo adspiro are
προσποιέω -ῶ τινι τι· comparo alicui aliquid. προσποιοῦμαι α mihi comparo, mihi concilio φίλους amico. б) - ὑποκρίνομαι. simulo, -are. προσ. νοσεῖν, simulo aegrum. τῷ προσώπῳ τὸν Κάτωνα προσ. vultu Catonem simulo. οὐ προσποιοῦμαι, dissimulo πολλὰ προσποιεῖται καὶ οὐ προσποιεῖται, multa simulat et dissimulat. προσπεποιημένος, simulatus, a, um
προσποίησις ἡ 1 acquisitio onis, θ 2) simulatio. -onis, θ.
προσποιητικός, ή, όν simulationi aptus πρ. ἄνθρωπος simulator -oris, ἀ.
προσποιητός, ό, όν· simulatus, a, um; simulatilis e.
προσποιητῶς· simulate.
προσπολεμέω -ῶ bello aggredior.
προσπολεμόω -ῶ· προσπολεμόομαι-οῦμαί τινα· insuper hostem facio.
προσπορεύομαι proficiscor ad.
προσπορίζω, προσπορίζομαί τι· comparo mihi aliquid; acquiro (sivi).
πρόσπταισις, ἡ offensio, -onis θ.
προσπταίω 1) offendo, -ere; impingo, -ere 2) pecco, -are; erro, -are 3) adversâ utor fortunâ
πρόσπτυγμα, τό amplexus, -us, ἀ.
προσπτύσσομαι· amplector, complecror -ari (-aliquem).
προσπτύω conspuo -ere.
πρόσπτωσις, ἡ 1) impetus irruentis. 2) offensio, -onis, θ.
προσπυνθάνομαι idsuper percontor.
προσπυρόω -ῶ· insuper accendo.
προσραίνω· adspergo, -ere.
πρόσραμμα, τό· adsumentum, -i, οὐ.
προσραντίζω adspergo, -ere.

πρόσραξις, ἡ· couflictus, -us, ἀ.
προσράπτω· adsuo -ere.
προσρεω· adfluo -ere προσερρύη, adfluxit προσρυείς, qui adfluxit.
προσρήγνυμι adlido, -ere
προσρησις. ἡ· 1 compellatio, -onis, θ. 2) = χαιρετισμός. salutatio, -onis, θ.
πρόσριζα. πρόσριζον· radicitus.
πρόσριζος, ον· radici adhaerens.
προσρίπτω adjicio, projicio. -ere. πρ. ὄνειδός τινι, convicinm in aliquem projicio.
προσρώννυμι· insuper confirmo.
προσσαίνω τινά· blandior (κυρ περὶ κυνῶν) δθ. = blande adloquor, adulor -ari, aliquem.
προσσημαινω· insuper significo.
προσσκοπέω -ῶ insuper considero.
προσσπεύδω· insuper studeo.
προσταγή, ἡ 1) jussum, -i, οὐ. *2) νεοελ. εἰς τὰς προσταγάς σας, dicto oboediens sum vobis.
πρόσταγμα. τό· imperatum, -i, οὐ.
***προστάζω** τινά· impero (-avi, -are) alicui ὅπως προστάζετε, ut vobis placet, dicto oboediens sum vobis.
προστακτικὴ ἔγκλισις imperativus.
προστακτικός· imperativus, a, um.
προστακτικῶς· imperative
προστακτός ή, όν· imperatus, a, um.
προσταλαιπωρέω -ῶ, προσταλαιπωρέομαι -οῦμαι· labores ἢ molestias perfero.
πρόσταξις, ἡ mandatum, -i, οὐ
προσταράττω amplius turbo.
προστάς, ἡ porticus, -i, θ.
προστασία, ἡ· tutela, -ae, θ. praesidium, -i, οὐ. patrocinium, -ii, οὐ.
προστάσσσω καὶ **προστάττω·** 1) praeficio (-feci) aliquem alicui rei προσέταξαν αὐτὸν ναύαρχον τῶν νεῶν, praefecerunt eum navibus. 2) = ἐπιτάττω, impero, -are, jubeo (jussi), -ere; mando, -are. προστάττω τινί τι, impero alicui aliquid. προστάττω τινὰ ποιεῖν τι, impero alicui ut aliquid faciat. προστάττω τινὶ φόρον, tributum alicui jubeo. προστάττω τινά ἐπανελθεῖν, mando alicui ut revertatur. **προστάττομαι** (προσετάχθην), imperor (-ratus sum) ab aliquo; jubeor (jussus sum) ab aliquo. τὸ προσταττόμενον, τὸ προτεταγμένον, τὸ προσταχθέν, imperatum, jussum, mandatum, -i, οὐ.

προστατεία ἡ praesidatus, -us, ἀ.
προστατευτικός, ή, ον aptus ad praesidendum, ad patrocinium; tutelaris, e.
προστατέω -ῶ τινος· 1) praesum (-fui) alicui rei. προστατῶ τῶν ἱερῶν, sacris praesum. 2) praesideo (-edi) alicui. πρ. τῶν ἀγώνων, ludis praesideo.
προστατεύω· protego (texi) -ere, aliquem ἢ aliquid. tutor sum alicujus προστατεύομαι, protegor (-tectus sum) πρ. ὑπὸ τῶν νόμων, legum praesidio protegor.
προστατήριος, α, ον· tutelaris, e.
προστάτης. ὁ 1) praeses, -idis, ἀ. 2) tutor, -oris, ἀ. patronus. -i, ἀ.
προστάτις. ἡ· praeses, -idis, θ. patrona -ae, θ. curatrix, -icis, θ.
προστάτρια, ἡ· = προστάτις.
προσταυρόω -ῶ· ante munio.
προστέγασμα. προστέγιον τό· tecti prominentia; protectum, -i, οὐ.
προστειχίζω· murum addo.
προστεκμαίρομαι conjectura facio.
προστελέω -ῶ· praeterea impendo; insuper solvo (pecuniam)
προστερνίδιος, ον· pectoralis, e.
τὸ προστερνίδιον, pectorale, -is, οὐ.
προστερνίζομαι· pectori meo applico, -are, amplector, complector. -i.
πρόστερνος -ον· pectori impositus.
προστεφανόω -ῶ ante corono.
προστηθίδιον, τό· lorum circa pectus equi.
προστηθίδιος, ον· adplicatus pectori
προστήκω· liquefactum adfundo.
προστίθημι· 1) addo (-diti, -ere) alicui aliquid. φύλακα αὐτῷ προσέθηκε, custodem ei addidit. πρόσθες, adde ἢ adde huc ἢ adde quod. *πρόσθες (πρόσθεσον) ἀριθμ. summam fac. προστίθημι ἀριθμούς, summam facio ἴδε πρόσθεσις. 2) adiicio, (-jeci, -ere) aliquid alicui. πρ. τῷ πολεμικῷ ἐπαίνῳ τὴν τοῦ νοῦ δόξαν, bellicae laudi ingenii gloriam adjicio. 3) **προστίθεμαι** (προσετέθην), addor ditus sum, -i); me adjungo. κεφαλὴ αὐτῷ προσετέθη, caput ei addita est. προστίθεμαί τινι, me alicui adjungo, addictus sum alicui. προστίθεμαί τινα, mihi aliquem adjungo. προστίθεμαί τινι (τῇ γνώμῃ τινός), adsentior alicui.
προστιμάω -ῶ· mulcto, -are.

προστίμημα, τό mulcta -ae θ
πρόστιμον, τό mulcta, -ae, θ. poena, -ae, θ *καταδικάζω τινὰ εἰς πρόστιμον, ἐπιβάλλω τινὶ πρόστιμον, mulctam alicui irrogo dico, judico impono ἢ pecunià mulcto aliquem.
προστινάσσω insuper quatio.
προστόμιον, τό ostium (fluminis).
προστομίς, ἡ· lingula (tibiae).
προστομος, ον praeacutus a, um
πρόστοον, τό porticus ante aedes.
προστοχαστικός· futura praevidens
προστραγῳδέω -ῶ· 1 tragice exaggero. 2) tragice adloquor.
προστρατοπεδεύω τῆς **πόλεως·** castra pono ante urbem
προστρέχω (προσέδραμον · accurro (-curri ere; occurro (-curri), ere ad aliquem ἢ ad aliquid προσέδραμον εἰς τὴν βοήθειαν ἐκείνου, occurrerunt in ilius auxilium
προστρίβω affrico -cui),-are. προστρίβομαί τι. mihi aliquid affrico. προστρίβεται ῥύπον, sordes sibi affricat. ἀλλά: προστρίβομαί τινί τι imprimo alicui aliquid
πρόστριψις, ἡ· affricatio -onis, θ.
προστρόπαιος, ον· quem precibus adimus; vindex scelerum Jupiter).
προστρωννύω prosterno, -ere.
προστυγχάνω occurro; obvius fio; casu obvius sum. ὅθ. forte occurro; casu obvius sum. ὅθ.
προστυχών, οῦσα, όν qui forte occurit qui forte incidit. καὶ ἐπὶ πράγμ. **τὸ προστυχόν,** quod forte fortuna nobis occurrit, quod casu aliquo fortuito nobis offertur, fortuitum.
πρόστυλος ναός· prostylon templum
πρόστυπα ἀγγεῖα vasa caelata, vasa anaglypha habentia.
προστυχής, ές· 1) obvius, a,um. 2) προστυχὴς τῇ φιλοσοφίᾳ, versatus in philosophia.
προσυβρίζω· insuper injuria afficio
προσυγγίγνομαί τινι· ante colloquor cum aliquo.
προσυγχέω ante confundo.
προσυζεύγνυμι· ante conjungo.
προσυλακτέω -ῶ adlatro, -are.
προσυλάω -ῶ· ante spolio.
προσυλλέγω· ante colligo
προσυλλογισμός· prosyllogismus, -i, ἀ
πρόσυλος, ον materiae adhaerens
προσυμβαίνω· ante accido.
προσυμβιβάζω· ante concilio.
προσυμφύομαι ante coalesco.
προσυμφωνέω -ῶ· prius consentio.
προσυναθροίζω ante congrego.
προσυναιρέω -ῶ ante contraho.
προσυνάπτω· ante conjungo
προσυνδιαφθείρω· ante corrumpo.
προσυνεδρεύω ante consideo
προσυνεθίζω ante adsuefacio
προσυνεπισωρεύω ante coacervo.
προσυνίημι ante intelligo
προσυντάσσω 1 ante ordino. 2) ante compono aliquid
προσυντελέω -ῶ ante perficio.
προσυντίθεμαι ante paciscor.
προσυντρίβω· ante frango
προσυπακούομαι subaudior. προσυπακούεται, subauditur
προσυπαντάω -ῶ venio obviam
προσυπεργαζομαι subministro -are.
προσυπισχνέομαι· insuper polliceor.
προσυποβάλλω subjicio, -ere.
προσυπογράφω· una subscribo.
προσυποδείκνυμι· ostendo, -ere.
προσυπολαμβάνω· insuper existimo.
προσυπομιμνήσκω· insuper submoneo, -ere.
προσυπομνηματίζω, προσυπομνηματίζομαι in commentari addo.
προσυποτοπέω -ῶ, προσυποπτεύω· insuper suspicor; praeterea suspectum habeo
προσυφαίνω· attexo, -ere.
προσφάγιον, προσφάγημα, τό· id, quo cum pane vescimur; obsonium.
προσφαίνομαι· adparo ad.
πρόσφατος, ον· recens, -ntis. πρ. ἰχθύς, recens piscis.
προσφάττω· macto ante.
προσφάτως recens, nuperrime.
προσφερής, ές similis, e.
προσφέρω (προσοίσω, προσήνεγκον): 1) affero (attuli -erre). προσφέρω τινὶ τὰς χεῖρας. affero alicui manus. 2) adhibeo (-bui, -ere)· προσφέρω δεήσεις τοῖς θεοῖς, preces diis adhibeo. οὕτω προσφέρεται sic se adhibet 3) offero, defero (tuli; praebeo (-bui) alicui aliquid. προσφέρω τοῖς θεοῖς τι, offero aliquid, diis. προσφέρω τινὶ τὴν βασιλείαν, regnum alicui defero. προσφέρω σοι ὃ ἂν δύνωμαι, defero tibi quidquid possum. ὁ προσφέρων, oblator, -oris, ἀ. 4) **προσφέρομαί** τινι. α) invehor in

aliquem. δ) tracto aliquem. γ) προσφέρομαί τι, sumo aliquid σῖτον, cibum). τὰ προσφερόμενα edulia, alimenta

προσφεύγω πρός τινα, εἴς τινα, confugio ad aliquem. πρ. ἐπὶ τὸν βωμόν, confugio ad aram πρ. εἰς τὴν σὴν πίστιν, confugio ad tuam fidem

προσφθέγγομαι adloquor, -i

πρόσφθεγμα, τό adlocutio, -onis, θ

πρόσφθεγξις, ἡ salutatio, onis, θ

προσφθείρομαι· pereo depereo -ire

προσφθονέω -ῶ insuper invideo

προσφίγγω· adligo -ere.

προσφιλεστάτως amantissime.

προσφιλής, ές· 1 gratus, acceptus, carus, a um; amabilis e 2) amicus, benevolus, a um. **προσφιλέστερος, α, ον,** carior amabilior, amantior **προσφιλέστατος, η, ον,** carissimus, amantissimus, a, um

προσφιλονικέω -ῶ· insuper contendo ἢ certo de aliqua re.

προσφιλοπονέω -ῶ· gnaviter alicui rei operam do.

προσφιλοσοφέω -ῶ· philosophor cum aliquo (in aliqua re).

προσφιλῶς amice; grate.

προσφοιτάω -ῶ· saepius adeo; frequento -are

προσφορά, ἡ 1) oblatio, -onis, θ. 2) donum, -i, οὐ

πρόσφορος, ον· commodus, aptus, a, um; conveniens, -ntis; utilis, e.

προσφόρως· commode; convenienter; utiliter

προσφραγίζω· ante insigno.

προσφυγή, ἡ· refugium, -ii, οὐ.

προσφυής, ές· 1) coalescens, adhaerens -ntis. 2) natus ad aliquid; naturâ accommodatus, aptus, a, um

πρόσφυμα, τό· id quod accrescit.

πρόσφυξ, ὁ· qui confugit ad aliquem (cujus patrocinium expetit); profuga, transfuga, -ae, ἀ.

προσφυσάω ῶ· adflo, -are.

πρόσφυσις, ἡ· coalitio, -onis, θ.

προσφυτεύω· adsero, -ere.

προσφύομαι (προσέφυν) τινί· agnascor (agnatus sum), accresco (-crevi). adhaeresco (-haesi) alicui

προσφυῶς· concinne; convenienter; congruenter; ad naturam rei accommodate.

προσφωνέω -ῶ· 1) alloquor, (-loqutus sum. -i) aliquem; acclamo (-avi) alicui. 2) = ἀφιερῶ dico (-avi, -are); dedico (-avi). προσφωνῶ τινὶ βιβλίον, dico, dedico alicui librum.

προσφώνημα, τό· allocutio, -onis θ.

προσφωνηματικός, ή, όν allocutione ἢ dedicatione causa factus ἢ scriptus, a, um

προσφώνησις, ἡ· 1) allocutio, -onis, θ. 2) ἐπὶ βιβλ, dedicatio onis, θ

προσχαίνω τινί· hiante ore excipio aliquid, obstupesco aliqua rê.

προσχαρής, ές· 1) suavis, e. *2) νεοελ. laetus, a, um.

προσχαίρω τινί· gaudeo aliqua re.

προσχαρίζομαί τινι gratificor alicui (τῇ γαστρὶ ventri).

***προσχεδιάζω** ante meditor; ante projicio (aliquid).

πρόσχειρος, ον· in manu situs.

προσχέω affundo -ere.

πρόσχημα, τό 1) praetextus, -us, ἀ. velamentum, -i, οὐ. species, -ei, θ. *ὑπὸ τὸ πρόσχημα φιλίας, specie amicitiae. 2 species magnifica (alicujus rei), decus, -oris, οὐ. ornamentum, -i, οὐ.

προσχίζω· proscindo, -ere.

προσχλευάζω· insuper irrideo (aliquem).

πρόσχορδος, ον· chordis consonus καὶ ἁπλ consonus.

πρόσχορος, ον· in choro junctus.

προσχόω -ῶ, προσχωννύω, προσχώννυμι· aggero (-avi, -are); terra aggesta munior (aliquid).

προσχράομαι -ῶμαί τινι· insuper ator ἢ ἁπλ. utor aliqua re.

προσχρεμετίζω· adhinnio, -ire.

προσχρῄζω· insuper indigeo.

πρόσχρησις, ἡ· usus, -us, ἀ.

προσχρίω adlino, -ere

πρόσχυσις, ἡ· affusio, -onis, θ.

πρόσχωμα, τό 1) terrae aggestus; agger, -eris, ἀ. 2) adluvies, -ei, θ.

προσχωρέω -ῶ· 1) προσχωρῶ πρός τινα ἢ πρός τι, accedo (-cessi, -ere) ad (in) aliquem ἢ aliquid. 2) προσχωρῶ τινι (προστίθεμαί τινι), accedo alicui. προσχωρῶ τῇ γνώμῃ τινος, accedo ad sententiam alicujus 3) concedo, ere, confero me in aliquid. 4) concedo ad aliquem. δθ. dedo me ad aliquem, in deditionem alicujus venio.

προσχώρησις, ἡ· 1) accessus, -us, ἀ. 2) deditio, -onis, θ.
πρόσχωσις, ἡ· 1) terrae aggestio 2) adluvies, -ei, θ.
πρόσψαυσις, ἡ adtactus, -us, ἀ.
προσψαύω· adtingo, -ere.
προσψελλίζω balbutio -ire.
προσψηφίζομαι· ultra decerno.
προσψιθυρίζω τινί τι· insusurro (-avi) alicui aliquid.
προσψύχω insuper refrigero.
πρόσω· alira, longe. procul
προσῳδία, ἡ· accentus, -us, a. prosodia, -ae, θ.
προσῳδιακός, ή, όν· ad accentos pertinens
προσῳδά ὄογανα· instrumenta musica quae pulsantur
προσῳδία, ἡ accentus, us, ἀ. prosodia, -ae, θ.
προσῳδιακός· ad accentos pertinens
προσωθέω -ῶ· impello, -ere.
προσωνέομαι -οῦμαι insuper emo.
προσωνυμία, ἡ cognomen, -inis, θ.
προσωπεῖον, τό· 1) τὸ τῶν ὑποκριτῶν larva, -ae, θ persona, -ae, θ. 2) μετφ. α) praetextus, us, ἀ species, -ei. θ 6) simulatio, -onis, θ. προσωπεῖον ὑποκρισίας, integumentum dissimulationis. ἀφαιρῶ τὸ προσωπεῖόν τινος, alicui personam demo.
προσωπίδιον, τό· parva persona; persolla, -ae, θ.
προσωπικός ή, όν· 1) personalis. ῥῆμα προσωπικόν, verbum personale. *2 νεοελ. proprius privatus προσ. μῖσος, odium proprium. προσωπικὴ κράτησις, jus vinciendi. τὸ προσωπικόν. scribarum (servorum κτλ) ministerium.
προσωπικῶς· personaliter; nominatim.
προσωπίς, ἡ· persona, θ.
προσωποειδής, ές· personae similis.
προσωποληπτέω -ῶ personae rationem habeo, gratiam vel odium sequor.
προσωπολήπτης. ὁ· qui personae habet rationem gratiam aut odium sequens.
προσωποληψία, ἡ· personae respectus, quum sc. magis huic favemus quam illi; studium, -ii, οὐ gratia, ae, θ. οὐκ ἔστι πρ. παρὰ τῷ Θεῷ, non est personarum acceptio apud Deum.
πρόσωπον, τό· 1) πρ. ἀνθρώπου. α) vultus, -us ἀ. facies, -ei θ τῷ προσώπῳ τὴν χαρὰν μηνύω. gaudia vultu testor. 6) os, -oris, οὐ. ἡ τοῦ προσώπου μορφή. figura oris· κατὰ πρόσωπον ἐπαινῶ τινα, laudo aliquem coram in os. πρόσωπον αἰδήμον, os molle. πρόσωπον θρασύ. os rudum μετφ. = θάρρος· ποίῳ ἂν προσώπῳ ἐπανέλθοιμι; quo ore redibo? 2) πρ. οἰκίας, pars domûs antica; frons aedium 3) ἐπὶ στρατοῦ, κατὰ πρόσωπον ἄγω, a fronte aggredior 4) persona πρ. κωμικόν τραγικόν, persona comica, tragica πρ. κωφόν, persona muta. τὰ τοῦ δράματος πρόσωπα, personae fabulae θθ *5) νεοελ. = ἄνθρωπος· τὸ τοῦ βασιλέως πρόσωπον ἀπαραβίαστόν ἐστι, rex inviolabilis est. μέγα καὶ ἐπιφανὲς πρόσωπον, magnus et illustris vir. διακεκριμένα πρόσωπα, dignitates hominum τὸ ἐν θεάτρῳ πρόσωπον, partes, -ium, ἀ. λ. ὑποκρίνομαι πρόσωπον. ago partes. ὑποκρίνομαι τὸ πρόσωπον τοῦ Ἑρμοῦ, Mercurium ago ὑπεκρίθη τὸ πρῶτον πρόσωπον, primas egit συνήθως ὑποκρίνεται τὸ δεύτερον ἢ τρίτον πρόσωπον, secundus vel tertias agere solet
προσωποποιέω -ῶ personas fingo.
προσωποποιΐα ἡ· prosopopoeia, θ.
προσωποποιός qui larvas fabricatur
προσωρεύω ante coacervo.
προσώτατα· longissime.
προσώτατος, η, ον· longissime provectus ἢ progressus, a, um.
προσωτάτω· longissime.
προσώτερος, α ον longius provectus ἢ progressus, a, um.
προσωτέρω· ulterius.
προσωφελέω -ῶ· 1) insuper prosum. 2) adjuvo -are; auxilium fero.
προσωφέλημα, τό, προσωφέλησις, ἡ· auxilium, -ii, οὐ. utilitas, -atis, θ.
προτακτικός, ή όν· praepositus, a, um
προταλαιπωρέομαι -οῦμαι ante labores (aerumnas) sustineo.
προταμιεύω· ante colligo et repono.
πρόταξις, ἡ· praepositio, -onis, θ.
προταράσσω· ante perturbo.
προταριχεύω· prius sale condio.
πρότασις, ἡ· propositio, -onis, θ.
προτάσσω καὶ *προτάττω·* 1) ante colloco (-avi), primo loco colloco, praepono (-posui) aliquem ἢ aliquid.

προτάττομαι, ante collocor, primo loco (in fronte) collocor. οἱ προτεταγμένοι antesignani 2) πρ τί τινος antepono, praefero aliquid alicui

προτείνω 1) protendo (-ndi, -ere) aliquid. 2) porrigo (-exi, -ere) aliquid πρ τινὶ τὴν δεξιάν, porrigo alicui dextram 3) πρ. τὸ δόρυ hastam infero 4) propono -ere aliquid πρ. τείνω συνθήκην, conditionem propon.. 5) προτείνω τινά. aliquem commendo.

προτειχίζω· muro praemunio

προτείχισμα,τό· propugnaculum, οὐ.

προτέλεια, τά· 1) dona ante nuptias data. 2 initium, i οὐ

προτέλειος, ον ante perfectus.

προτελευταῖος, α, ον paenultimus

προτελευτάω -ῶ· ante finio vitam

προτελέω -ῶ· solvo ante.

προτέμνω· proscindo, praescindo, -ere. μεταφ. προέτεμε τὴν ὁδόν, prior viam aperuit.

προτενής, ές· protensus, a, um.

προτεραῖος, α, ον pridianus. a,um. τὰ ἐκ τῆς προτεραίας ἐδέσματα, opsonia pridiana συνήθ. **τῇ προτεραίᾳ**. pridie τῇ προτεραίᾳ τῶν Εἰδῶν Ἰουλίου pridie Idus Julias. τῇ προτεραίᾳ τῶν ἀγώνων pridie ludorum. τῇ προτεραίᾳ πρὶν ἐλθεῖν με, pridie quam veni.

***προτεραιότης,ἡ**· antecessio -onis θ.

προτερεύω priores partes obineo; prior sum loco, tempore, dignitate

προτερέω -ῶ· 1) praeeo, -ire, praecurro, -ere. προτερῶ τινὸς τῇ ἡλικίᾳ. τῇ σπουδῇ, aetate, studio alicui praecurro, -ere

προτερηγενής ές· prior natus,a um

προτέρημα, τό 1) priores partes. 2) privilegium, -ii, οὐ. 3 res bene gestae· *4) νεοελ. α) dos, dotis, θ. bonum, -i, οὐ φυσικὰ καὶ ἐπίκτητα προτερήματα, naturae et doctrinae praesidia. 5) virtus, -utis, θ ornamentum, -i. οὐ πολλὰ προτερήματα ἔχει, multa in eo sunt praeclara.

πρότερον prius; ante

πρότερος, α, ον· prior (-oris); superior, -oris, ἀ. πρότερος (πρότερον) εἰσέρχομαι, prius introeo. οἱ πρότεροι ἄνθρωποι, superioris aetatis homines. ἐν τῷ προτέρῳ (-ον) χρόνῳ, superiori tempori. Διονύσιος ὁ πρότερος, Dionysius prior. τῇ προτεραίᾳ (δῆλ ἡμέρᾳ), pridie heri) *ἐκ τῶν προτέρων, a priori.

προτέρω. **προτέρωσε** longius.

προτήθη, ἡ proavia -ae θ

προτήκω ante liquefacio

προτίθημι 1 propono, expono -sui ere aliquid πρ. νόμον legem propono προτίθεμαί τι πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν, propono expono (statuo) aliquid ante oculos. προτίθημί τινι ἆθλα, propono. expono alicui praemia τὰ προκείμενα ἆθλα, praemia exposita 2) oratione aliquid propono 3 **προτίθεμαι** ποιεῖν τι. mihi propono facere (ut faciam aliquid ὃ προὔθετο ἐποίησε, propositum fecit. ὅπερ προὐθέμην ἐποίησα, feci quod animo ἢ mihi) proposui. ἀπὸ τοῦ προτεθέντος (ζητήματος) ἐκτρέπομαι, a proposito declino. προτίθεμαι νεκρόν, in publico mortuum propono ἢ expono

προτίκτω ante pario

προτιμάω -ῶ 1 pluris aestimo ἢ facio aliquem ἢ aliquid. 2 προτιμῶ τινα ἤ τι ἀντί τινος, praefero, antefero (-tuli), praepono ἢ antepono aliquem ἢ aliquid alicui. 3, malo (malui); praeopto. -are.

προτίμησις, ἡ· 1) praelatio, onis, θ 2 praerogativa, -ae, θ. 3) praecipuum studium

προτιμητέος, α, ον· praeferendus.

προτιμητικός,ή,όν·honoratus,a,um.

προτιμότερος, α, ον· 1) praestantior. antiquior, -oris. τὸν θάνατον προτιμότερον τοῦ αἴσχους ἡγοῦμαι, antiquiorem mortem turpitudine habeo. 2) potior, melior. ὁ ἔνδοξος θάνατος προτιμότερός ἐστι τοῦ αἰσχροῦ βίου potior est turpi vitâ honesta mors. 3 ἐπίρ. προτιμότερόν ἐστι, satius est, melius est.

προτιμωρέω -ῶ prior punior (-ivi), prior ulciscor aliquem.

προτιτρώσκω prius vulnero.

προτολμάω -ῶ prior audeo

προτομή, ἡ· signum (effigies) pectore tenus (efformatum).

προτοῦ ἢ **πρὸ τοῦ**· antehac, antea, prius. ὁ προτοῦ χρόνος, superius tempus ἐν τῷ προτοῦ χρόνῳ. superiori tempore. οἱ προτοῦ φίλοι, superioris temporis amici

προτρεπτικός, ή, όν· exhortatorius. πρ. πρὸς ἀρετήν, idoneus ad excitan-

dos exhortandosque ad virtutem animos.

προτρέπω προτρέπομαί τινα εἰ ἐπί πρός τι, ἢ ποιεῖν τι impello -puli) -ere aliquem ad in aliquid ἢ ad aliquid faciendum: cohortor -atus sum aliquem ad aliquid ἢ ut ali quid faciat. incito aliquem ad aliquid πρ. ἀνθρώπους ἐπ' ἀρετὴν homines ad virtutem cohortor ἢ incito

προτρέχω praecurr -ere; προέδραμον praecurri πολλοῖς προτρέχει ἡ γλῶττα τῆς διανοίας, multis linqua mentem praecurrit.

προτρίβω· ante tero.

πρότριτρα triduo ante.

προτροπάδην cursu concitato; celerrime fugio)

προτροπή, ἡ exhortatio, cohortatio. incitatio, -onis, θ

πρότροχος ὁ· rota anterior

προτρύγαια, ἡ· festus dies ante vindemiam

προτρώγω· ante comedo.

πρότυπον τό futuri operis typus; specimen, -inis, οὐ. exemplum,-i,οὐ

προτυπόω -ῶ praeformo, -are.

προτύπτω· ante percutio

προτύπωμα, τό· typus praevius.

προτύπωσις, ἡ praeformatio, θ.

προύνη, ἡ· prunus arbor

προῦνον, τό prunum, -i, οὐ.

προϋπαντάω -ῶ τινι prior obvius alicui venio ἢ fio.

προϋπάντησις, ἡ· obviam itio.

προϋπαρξις, ἡ 1 praeexsistentia, -ae θ. 2) praecursio. -onis, θ.

προϋπάρχω existo ante; sum ante; praecedo tempore. οἱ προϋπάρχοντες ὕπατοι, praecedentes consules.

προϋπεξάγω· prius subduco

προϋπεξέρχομαι ante subduco me.

προϋπεξορμάω -ῶ ante erumpo.

προϋπεργάζομαι· ante efficio clam

προϋπισχνέομαι -οῦμαι ante promitto misi aliquid

προϋποβάλλω praesubjicio. -ere.

προϋποδείκνυμί τι· ante ostendo ἢ demonstro aliquid.

προϋποδέχομαι ante recipio.

προϋπόκειμαι prius subjaceo.

προϋπολαμβάνω· prius existimo

προϋποπτεύω· ante suspicor.

προϋπόστασις, ἡ praesubsistentia

προϋποστρώννυμι· prius substerno

προϋποσύρω ante substraho

προϋπόσχεσις promissio ante data

προϋποτάσσω ante subjicio

προϋποτέμνω ante praecido.

προϋποτίθημι· 1 ante suppono posui aliquid 2) ante suggero.

προϋποτυπόω -ῶ ante delineo.

προϋποφαίνω· prius subindico.

προυργιαίτερον potius melius.

Προῦσα, ἡ Prusa urbs Bithyniae.

προϋφαίνω protexo. -ere

προϋφαιρέω ῶ· ante aufero.

προϋφαρπάζω· ante surripio.

προϋφήγησις, ἡ· praevia enarratio.

προϋφίσταμαι· prius subsistentiam habeo: existo ante

προφαίνω 1 praeluceo,lumen praefero 2 praemonstro. -are; ostendo, -ere aliquid 3 = προσημαίνω. portendo, -ere 4 **προφαίνομαι**· me profero appareo in conspectum prodeo.

προφανερόω -ῶ· ante manifesto.

προφανής ές· conspicuus perspicuus manifestus, a, um; apertus a, um. ἀπὸ τοῦ προφανοῦς, ἐκ τοῦ προφανοῦς manifeste, pala ἢ propalam.

προφανῶς· conspicue; perspicue; manifeste; evidenter

προφασίζομαι 1 causas fingo; causam intersero; 2 praetexo, -xui aliquid. 3) excuso (-avi) aliquid. πρ. νόσον, excuso morbum

πρόφασις, ἡ 1) causa, -ae, θ ἔχω πρόφασιν causam habeo κατασκευάζει (εὑρίσκει) πρόφασιν τοῦ μὴ διδόναι, τοῦ πολεμεῖν, fingit causam ne det bellandi. ἐπὶ προφάσει, per causam 2) praetextum,-i οὐ. praetextus, -us, ἀ.

προφασιστικός, ή, όν· ad excusandum dictus, a, um.

προφερής, ές praestans, -ntis.

προφέρω· 1 profero (-tuli, -latum), aliquid, promo (-mpsi, -ere), aliquid. προφέρω τι εἰς τὸ μέσον aliquid in lucem, in medium prefero ἢ promo 2) = φθέγγομαί τι, profero -erre. προφέρω συλλαβήν, syllabam profero. προφέρω, προφέρομαι (= λέγω) ἀληθές τι, verum profero. δθ. = ἐκφωνῶ, ἀπαγγέλλω τι pronuntio, -are aliquid.

προφεύγω· profugio. -ere.

πρόφημι praedîco, ere.

προφημίζω· rumore spargo.

προφητάναξ, ὁ· propheta rex; regius propheta David

προφητεία ἡ· vaticinatio, -onis, θ. prophetia. ae, θ.

προφητεύω vaticinor, ari

προφήτης. ὁ vaticinator, -oris, ἀ propheta ἡ prophetes. -ae, θ

προφῆτις, ἡ· prophetis. -idis, θ

προφητικός, ή. όν propheticus. a. um: prophetialis, e.

προφητικῶς prophetice.

προφητοκτόνος· prophetae occisor

προφητοτόκος prophetae genitrix

προφθάνω· 1 praevenio eni, -ire, aliquem ἤ aliquid. *2) νεοελ ἐπρόφθασα. tempore adfui δὲν ἐπρόφθασα, sero adfui μόλις ἐπρόφθασα νὰ τὸν ἴδω, vix eum videre potui. δὲν δύναμαι νὰ τὰ προφθάσω ὅλα. omnibus sufficere non possum

πρόφθασις, ἡ praeventus, us, ἀ.

προφθέγγομαι anteloquor -i.

προφοβέομαι οῦμαι praemetuo

προφορά, ἡ· 1) prolatio, -onis, θ 2) pronunciatio -onis, θ vocis sonus. ἔχει ξένον προφοράν. peregrinum sonat. κακίστη προφορά. inflexa ad miserabilem sonum vox.

προφορικός, ή, όν· 1) qui pronunciatur. 2) verbo prolatus, a, um; ore ἢ verbo factus, a, um.

προφορικῶς verbo.

πρόφραγμα, τό septum, -i, οὐ. propugnaculum, -i, οὐ

προφράζω· praedico, -ere.

προφράσσω καὶ προφράττω· ante sepio, ante munio, -ire. aliquid.

προφρόνως· propense; benevole.

προφρύγω· ante torreo.

προφυλακή. ἡ· excubiae -arum θ.

προφυλακίς, ἡ· navis praesidiaria.

προφυλακτικός, ή, όν· 1) ad praecautionem aptus a, um 2) praesidiarius, a, um. *3) cautus. prudens.

***προφυλακτικῶς** prudenter; caute

προφύλαξις. ἡ· cautio, -onis, θ. providentia, -ae, θ.

προφύλαξ, ὁ· excubitor, -oris, ἀ.

προφυλάσσω καὶ προφυλάττω· 1) excubo, -are. 2) πρ. τι, protego (-exi, -ere) aliquid; defendo (-ndi, -ere) aliquid πρ. τοῦ κινδύνου, a periculo defendo. 3) **προφυλάττομαί** τι praecaveo (mihi) aliquid. πρ. τὰς ἐνέδρας, ab insidiis praecaveo πρoφυλ (*ἀπὸ) τὸ ψῦχος, adversus frigus praemunior

προφυτεύω praesero, ere.

προφωνέω -ῶ prius vocem edo.

προχαίρω· ante gaudeo

προχάραγμα τό praevia delineatio.

προχαράσσω καὶ **προχαράττω** prima line menta duco praesigno are. praeformo -are aliquid

προχαρίζομαι ante gratificor

προχειλίδιον. πρόχειλον. τό prominens labii pars

πρόχειλος, ον labêo. onis

προχειμάζω· prior hiberno

προχείμασις tempestas antecedens

προχειρίζομαί τι 1) in manus sumo aliquid, promo (mpsi) aliquid ἐκ τοῦ ταμείου ἀργύριον προχειρίζομαι, ex aerario pecunium promo. πρ. τινί τι, alicui in manus do. 2) πρ. τινα deligo (ere) designo are, sumo (-ere) aliquem (ad aliquid faciendum). 3) προχειρίζομαι (ὑπό τινος), deligor (praetor, sacerdos).

πρόχειρος. ον qui est ad manum; qui est in promptu; inventu facilis, πρόχειρον, ad manum. promptum πρόχειρον ἀργύριον, pecunia praesens.

προχειροτονέω -ῶ ante creo.

προχείρως prompte; facile.

προχέω· profundo -ere.

προχθές nudius tertius; ante hesternum diem

προχθεσινός, ή, όν antehesternus

προχόη, πρόχους, ἡ· gutturium, οὐ.

προχορεύω praesulto, -are.

προχρίω ante inungo.

πρόχρονος, ον tempore prior; tempore praecedens

πρόχυσις, ἡ profusio, -onis, θ.

προχυτήριον, τό fusorium. -ii, οὐ.

προχυτός, ή όν· profusus, a, um.

πρόχωμα, τό· moles agesta; moles, -is θ. agger, -eris, οὐ.

προχώννυμι ante aggero.

προχωρέω -ῶ· procedo (-essi) -ere progredior (-essus sum), -i. ἡ ἐκφορὰ προχωρεῖ, funus procedit ἡ νὺξ προχωρεῖ, nox procedit. μετφ. προχωρεῖ τινί τι, bene. prospere) aliquid alicui procedit ἢ succedit· ὡς ἐβουλόμην προχωρεῖ μοι. ex sententia mihi procedit.

προχώρημα, τό· quod (prospere) successit.

προχώρησις, ἡ successio, -onis, θ.
πρόχωσις, ἡ moles aggesta
προψηφίζομαι ante decerno.
προψιθυρίζω ante susurro
προψύχω prius refrigero
προῳδός, ἡ prolusio in cantu.
προωθέω -ῶ protrudo, ere; propello, ere; aliquid. τὸ προωθεῖν propulsus -us ἀ.
προώλης ες ante perditus δθ. = plane perditus. ἐξώλης καὶ προώλης, homo perditissimus
προωνέομαι -οῦμαι ante emo.
προωνύμιον,τό praenomen, inis,οὐ.
πρόωρος, ον 1 praematurus a,um. 2 = πρώϊμος. praecox. ocis
προώρως ante tempus; praemature.
πρόωσις ἡ propulsio, -onis, θ.
προώστης ὁ propulsor, -oris, ἀ.
προωστικός, ή, όν vim propellendi habens.
πρύμνα, ἡ puppis, -is, θ. ἀπὸ τῆς πρύμνης, a puppi. πρύμναν ἀνακρούομαι. ἰδὲ ἀνακρούομαι
πρυμναῖος ad puppem pertinens.
πρύμνηθεν a puppi; tergo
πρυμνήσια,τά retinacula, -orum,οὐ
πρυμνήσιος,α,ον qui est in puppi
πρυτανεία, ἡ dignitas prytanica
πρυτανεῖον,τό prytanêum, -i, οὐ ἡ ἐν πρυτανείῳ σίτησις. victus in prytaneo.
πρυτανεύω prytanis sum; ὁ πρυτανεύων, prytanis, i, ἀ.
πρυτανικός, ή όν ad prytanim pertineus. °πρ. λόγος, oratio rectoris (Universitatis).
πρύτανις, ὁ 1) prytanis is. ἀ. 2) πρ. Πανεπιστημίου, rector Universitatis.
πρώην nuper; ante, olim.
πρώθηβος, ὁ primaevus
πρωθυπουργός, ὁ princeps concilii administrorum; primus administer (-stri, ἀ.).
πρωθύστερον hysteron proteron.
πρωΐ ἢ **πρῴ** mane. τί δὲ οὕτω πρῴ ἀφῖξαι; cur tam mane pervenisti ἢ adfuisti?
πρωΐα, ἡ mane; tempus matutinum. ἀπὸ πρωΐας μέχρι ἑσπέρας, a mane ad vesperum. χθὲς τὴν πρωΐαν, hesterno mane.
πρωϊαίτατα admodum tempestive.
πρωϊαίτερον citius; maturius. πρ. τοῦ δέοντος, praemature.

πρωΐκαρπον δένδρον arbor praecox
πρώϊμος, ον 1) maturus, praematurus. a. um 2) praecox, -ocis σταφυλὴ πρώϊμος, uva praecox.
πρωΐμως praemature; ante tempus
πρωϊνός, ή, όν matutinus a, um.
πρώϊος, ον 1) matutinus, a um. 2) = πρώϊμος, praematurus. a um.
πρωϊότης, ἡ praecox maturitas.
πρωϊσπορέω -ῶ mature semino.
πρωκτός, ὁ podex, icis, ἀ.
προπέρυσι biennio ante.
πρῷρα, ἡ prora -ae, θ.
πρώραθεν a prora
πρωρατεύω sum proreta.
πρωράτης, ὁ proreta, ae. ἀ.
πρωρεύς, ὁ proreta, -ae, ἀ.
πρῶτα primum.
πρωτάγγελος, ον praenuntius. a, um. πρ. τινος, praenuntius alicujus.
πρωτάγριον τό prima captura.
πρωταγωνιστέω -ῶ primas partes in scena ago
πρωταγωνιστής, ὁ qui primas agit.
πρώταθλος, ὁ primus athleta.
πρωταίτιος, ον 1 qui maxime in culpa est 2) πρωταίτιός τινος, auctor alicujus rei.
πρωτεία ἡ, **πρωτεῖον, τό, τὰ πρωτεῖα** primatus, principatus. -us ἀ.
πρωτεύουσα, ἡ caput -itis, θ. Θῆβαι ἡ τῆς Βοιωτίας πρωτεύουσα, Thebae, quod caput Bœotiae est δθ. Ἀθῆναι, ἡ τῆς Ἑλλάδος πρωτεύουσα, Athenae quod caput Graeciae est.
πρωτεύω primus sum; primas partes teneo ἄνδρες οἱ πρωτεύοντες primi homines παρὰ σοὶ πρωτεύω, apud te primus sum. τῷ πλούτῳ πρωτεύων, pecuniâ primus.
πρωτιστεύω omnium primus sum.
πρώτιστος, η, ον omnium primus, a, um πρώτιστον, πρώτιστα, primum omnium
πρωτοαθλητής, ὁ primus athleta.
πρωτόγαμος primas nuptias agens
πρωτογενής. ές, **πρωτογέννητος, ον** primogenitus, a, um
προγεύστης,ὁ praegustator, -oris,ἀ.
πρωτογέρων, ὁ princeps senum.
πρωτόγονος ον primigenius, primigenus, primitivus a, um.
πρωτόθετον τό primitivum verbum
πρωτόθρονος primo loco sedens.

πρωτοκαθεδρία, ἡ· primus in consessu aliquo locus.
πρωτοκήριος, ὁ primicerius -ii, ἀ.
πρωτόκλητος ον· primum vocatus.
πρωτοκλισία, ἡ· primus accubitus.
πρωτοκτίστης· qui primus creavit.
πρωτόκτιστος ον· primo conditus ἢ creatus, primitivus. a, um
πρωτόλειον, μᾶλ. πληθ. πρωτόλεια τά (ἡ τῆς λείας ἀπαρχή)· primitiae praedae· καὶ ἐν γέν. πᾶσα ἀπαρχή, primitiae, -arum
πρωτολογέω -ῶ primus dico
πρωτολογία·prima in judicio oratio.
πρωτόμαντις, ὁ, ἡ princeps vates.
†πρωτομάρτυρ, ὁ primus martyr.
πρῶτον primum, primo. τὸ πρῶτον, primum. principio, initio πρῶτον μὲν — ἔπειτα δε, primum — deinde. νῦν πρῶτον nunc primum. ὡς τὸ πρῶτον ut primum. ἐπεὶ πρῶτον, ἐπειδὴ τὸ πρῶτον, quum primum, simulac.
πρωτόνεως· qui primum navigat.
πρωτονύμφευτος, ἡ quae nuper viro nupsit.
πρωτοπαγής. ές· recens compactus.
πρωτοπάθεια, ἡ· affectus, quo quis primum afficitur
πρωτοπαθής, ές· qui primus incommodo afficitur.
πρωτοπαθέω -ῶ· primum afficio ἢ patior, δῆλ. ante alium.
πρωτόπαλος ὁ luctator primarius
πρωτοπάτωρ, ὁ primus pater, generis humani auctor.
πρωτόπειρα, ἡ· tirocinium, -ii, οὐ.
πρωτοπειρία, ἡ rudimentum, -i, οὐ.
πρωτόπειρος, ον qui aliquid primum tentavit; tiro, -onis
πρωτόπλασις, ἡ· initium formandi
πρωτόπλαστος, ον qui primus fictus, creatus est; † protoplastus, a, um; ὁ πρωτ. primus homo.
πρωτόπλους ναῦς· navis quae prima vehitur.
πρωτόπολις, ὁ ἡ, πρωτοπωλίτης, ὁ· princeps civitatis. οἱ πρωτοπολῖται· proceres, optimates.
πρωτοπορεία, ἡ· primum agmen.
πρωτοπραξία, ἡ· prima exactio.
πρῶτος, η, ον· 1) primus, a, um. 2) prior, -oris; praecedens, -ntis; praestantior, -oris; praecipuus, a, um. 3) primus, primarius, a, um; primum locum obtinens. τὰ πρῶτα, prima, -orum. τὰ πρῶτα φέρομαί τινος· principatum primum locum obtineo in alique re. Ἰδὲ πρῶτον, πρῶτα.
πρωτοσέληνος ἡ·prima dies mensis.
πρωτόσπορος, ον primo seminatus.
πρωτοστασία ἡ principatus. us, ἀ.
πρωτοστατέω -ῶ· primus in ordine sto (steti are)
πρωτοστάτης ὁ· antistes, -itis, ἀ. antesignatus, -i, ἀ
πρωτοτόκια, πρωτοτοκεῖα. τά· jus primogeniturae
πρωτοτοκία ἡ· primogenitura, θ.
πρωτοτόκος, ἡ primipara, -ae, θ.
πρωτότοκος, ον· primogenitus. a, um
πρωτοτυπία ἡ 1) primum ἢ originale exemplar; 2 proprietas, -atis, θ. singularitas, -atis, θ
πρωτότυπον, τό originale, principale, -is. οὐ. exemplar authenticum.
πρωτότυπος, ον· 1) = ἀρχέτυπος, originalis, e. 2) primitivus, a, um, πρ. ῥήματα privitiva verba. *3) νεοελ. ἄνθρωπος πρωτότυπος. homo ineptus; mirum caput; propria et singularis natura.
πρωτοτύπως· principaliter.
πρωτοῦπνιον, τό· primus somnus.
πρωτουργός. όν· primus auctor ἢ ἁπλ auctor (alicujus rei).
πρωτοφάνεια, ἡ· prima apparitio.
πρωτοφανής, ές· primum apparens.
πρωτοφόνος, ὁ· primus homicida.
πρωτοφορέω -ῶ· 1) primos fructus fero 2) primus gero aliquid, ut vexillum, signum κτλ. *3) νεοελ. primum gero vestimentum aliquid; vestimento adhuc intacto utor.
πρωτοφόρημα, τό primitiae, -arum.
πρωτοφυής, ές primo natus, a, um.
*πρωτοχρονιά, ἡ· prima dies anni.
πρωτοχρόνιος. ον primaevus a, um.
πρωτόχυτος, ον primum effusus.
πρωτοψάλτης, ὁ primus cantor.
πρώτως primum; ante omnia.
πταίρω, πτάρνυμαι (*πταιρνίζομαι) sternuo -ere. ἔπταρον ἢ ἔπταρα (ἐπταρνίσθην), sternui ἢ sternutavi.
πταῖσμα, τό 1) offensio, -onis, θ. lapsus. us, ἀ. 2) laesio ex offensione. 3) συνήθ. culpa, -ae, θ. delictum, -i, οὐ.
πταισμάτιον, τό· offensiuncula, -ae, θ
πταίω 1) offensionem, culpam, no-

ξαμ admitto (-isi); pecco, -are; de linquo -liqui), ere. 2) πταίω ἔν τινι, offendo (-di) in aliqua re. *3) νεοελ ἐγὼ πταίω; num calpa mea est ?.
πταρμικός sternutamenta movens
πταρμός, ὁ· sternuatio, -onis, θ.
πτάρνυμαι· ἴδε πταίρω.
πτελέα, ἡ ulmus -i θ
πτελέϊνος, η ον ulmeus a um.
πτελεώδης, ες· ulmo similis.
πτελεών ὁ· almarium ii, οὐ
πτέρινος, η, ον alatus, a, um; pen natus, a, um.
πτέρις, ἡ filix, icis, θ. δέπας πτέριδι κεκοσμημένον, poculum filicatum τόποι πτερίδων μεστός filictum, -i, οὐ.
πτέρνα, ἡ calx, -lcis θ. calcanium
πτερνίζω· calce ferio (-ire); cal citro -are.
πτερνισμός, ὁ ictus calcitrantis.
πτερνιστήρ, ὁ· calcar aris οὐ.
πτεροδρομία, ἡ volatus, -us, ἀ.
πτερόεις,εσσα εν· alatus, pennatus a, um; ὅθ. volucris volatilis, e.
πτερόν, τό· 1) penna, pluma, -ae, θ. 2 ala, -ae. θ. 3) πτερὰ = ἐπάλξεις, pinnae, arum, θ.
πτεροποίκιλος, ον· varias et pictas pennas habens.
πτερόπους, ὁ, ἡ· alipes, -idis.
πτερορροέω -ῶ pennas amitto.
πτεροφόρος, ον pennifer, penniger, aliger, a, um
πτεροφυέω -ῶ· pennas produco, pennesco, -ere; plumesco, -ere.
πτεροφυής, ές pennatus, a, um; alatus, a, um.
πτεροφυΐα, ἡ· pennarum generatio
πτερόω -ῶ 1) plumo -are. 2) alas addo; μετφ. erigo, -ere; utor spe.
πτεροῦμαι, erigor -rectus sum, -i).
πτερυγίζω· alas pando ἢ explico; tento volatum (de pulis avium).
πτερύγιον, τό· ala parva.
πτερυγοειδής,ές·alae formam habens
πτερυγοφόρος, ον penniger, a, um.
πτερυγόω -ῶ· alas addo. πτερυγοῦμαι, alas moveo, -ere.
πτερυγώδης ες· alae similis, e,
πτερύγωμα, τό· ala, penna, -ae, θ.
πτερυγωτός, ή, όν alatus, a, um.
πτέρυξ, ἡ· 1) ala, -ae. θ. pinna, -ae, θ. 2) = ἐπάλξεις pinnae, -arum
πτέρυξις, ἡ· alarum plausus.

πτερύσσομαι· alis latera ferio; volatum tento -are
πτέρωμα, τό pennae avium.
πτερώνυμος ab alis denominatus.
πτέρωσις ἡ 1) pennae avium 2) pennarum generatio.
πτερωτός ή, όν pennatus, a, um;
πτῆμα τό· volatus -us, ἀ.
πτηνάριον, τό avicula, -ae, θ.
πτηνοκράτωρ ὁ rex avium.
πτηνολέτης, ὁ aves perdens.
πτηνόπους, ὁ, ἡ alipes, edis.
πτηνόν τό 1 ales -itis, ἀ θ. 2) avis -is, θ volucris is θ
πτηνός, ή, όν· volucer, cris, cre; volatilis, e.
πτῆξις, ἡ consternatio, θ pavor, ἀ.
πτῆσις,ἡ volatus, -us ἀ volatura.θ.
πτήσσω (ἔπτυξα) metu contrahor; expavesco pavi) ere timeo (-ui ,-ere.
πτητικός, ή, όν volatilis e.
πτίλον, τό penna -ae, θ. pluma,ae,θ.
πτιλόω -ῶ pennas do.
πτίλωσις, ἡ· pennarum plumarumque annua mutatio
πτιλωτός, ή, όν· pennatus a, um.
πτισάνη ἡ ptisana, ae, θ.
πτισμός, ὁ contusio, -onis, θ.
πτίσσω pinso pinsi aliquid.
πτόα, ἡ pavor, oris, ἀ.
πτοέω -ῶ metu consterno, percello, perterrefacio, -ere, aliquem. πτοοῦμαι (ἐπτοήθην)· trepido are. pavesco, -ere. πτοοῦμαι ἐπί τινι, pavesco aliquid. ἐπτ ημαι, paveo. ἐπτοημένος, η, ον, pavens -ntis.
πτόησις, ἡ pavor -oris, ἀ..
πτοιαλέος, α, ον· pavidus, a, um.
πτόρθος, ὁ· ramus -i, ἀ.
πτοώδης, ες pavidus, a um.
πτυαλίζω, πτυελίζω· frequenter spuo ὁ πτυαλίζων, sputator, oris, ἀ.
πτυαλισμός, ὁ crebra sputi ejectio.
πτύαλον πτύελον, τό sputum, -i,οὐ.
πτυάριον, τό· parvum ventilabrum; parva lignea pala.
πτυγμάτιον, τό parva plicatura.
πτυκτίον, τό pugillares (libelli).
πτυκτός, ή, όν plicatus a, um.
πτύξ, ἡ 1) plica plicatura, -ae, θ. 2) ruga et sinus vestis
πτύξις, ἡ plicatio, onis, θ
πτύον, τό ventilabrum, -i, οὐ.
πτύρμα, πτυρμός pavor, -oris, ἀ.

πτύρω· perterrefacio, -ere, **πτύρομαι** pavesco, -ere: metuo, -ere.

πτύσις, ἡ **πτυσμός, ὁ**· sputi ejectio.

πτύσμα, τό sputum, -i, οὐ.

πτύσσω· plico (-avi καὶ -ui aliquid ἐπτύξατο ἱμάτιον, duplicavit palium

πτυχή, ἡ· plicatura, -ae θ.

πτυχίον, τό 1) libellus plicatilis. 2 codicilli, -orum, a diplôma, atis θ.

πτυχιοῦχος, ὁ, ἡ cui diploma est

πτυχώδης multas habens plicas

πτύω· 1) spuo -ui) -ere; exspuo, -ere, aliquid *2) νεοελ. πτύω τινά, spuo aliquem πτύω τινὰ κατὰ πρόσωπον, in os alicujus spuo.

πτῶμα, τό cadaver, -eris, οὐ.

πτωματισμός, ὁ morbus caducus.

πτώσιμος, ον caducus, a, um.

πτῶσις, ἡ· 1) casus, -us, ἀ. πτ. τῆς χιόνος, casus nivis. πτ. τοῦ ὀχήματος, casus vehicuhi. 2) ἐπὶ οἰκοδ. casus; ruina, ae, θ. 3 ἐν τῇ γ αμμ. casus, us. ἀ. πτώσεις εὐθεῖαι, casus recti. πτώσεις πλάγιαι casus obliqui.

πτώσσω· perterreor, -eri,

πτωτικός, ή, όν· causalis e.

πτωτός, ή, όν caducus, a, um.

***πτωχαίνω**· 1) μεταβ ad paupertatem, in inopiam aliquem reddo, paupero, -are, aliquem 2) ἀμετ. pauper fio. ἐπτώχηνα, pauper factus sum.

πτωχαλαζών, ὁ ἡ· pauper arrogans.

πτωχεία, ἡ· 1) mendicitas, -atis, θ 2) paupertas, -atis, egestas, -atis, θ.

πτωχεῖον, τό domus mendicorum; domus pauperum.

πτωχεύω 1) = προσαιτῶ ἐπαιτῶ, mendico -are. 2) = πτωχός εἰμι, pauper, inops sum *3 νεοελ. = χρεωκοπῶ, creditoribus decoquo ἢ ἁπλ. decoquo.

πτωχίζω· mendicum reddo.

πτωχικός, ή, όν· 1) mendico conveniens πτ. στολή, πτ. ἔνδυμα, mendicula, -ae, θ. 2) paupertinus, a, um.

πτωχικῶς· 1) mendice. *2) = πτωχικά, misere.

πτωχοκομεῖον, τό = πτωχεῖον.

πτωχοποιός, όν mendicum reddens

πτωχός, ή, όν· 1) = ἐπαίτης mendicus, a, um 2) = πένης, pauper, -eris, inops, -opis; egens, indigens, -ntis. πτωχίστατος (*πτωχότατος). pauperrimus, a, um. * μετφ. πτωχὸς τὸ πνεῦμα, ingenii sterilis, πτωχὴ γλῶσσα, lingua verbis inops. ὁ πτωχὸς λαός, plebicula.

πτωχοτροφεῖον, τό· = πτωχοκομεῖον

πτωχοτροφέω -ῶ· mendicos alo.

πτωχοτρόφος, ον mendicos alens.

Πυανεψιών μήν) October, -bris ἀ.

πυγαῖος, α, ον ad nates pertinens.

πυγή, ἡ nates, ium θ. p u g a, -ae, θ.

πυγίζω τινά paedico aliquem.

πυγιστής, ὁ paedico, -onis, ἀ.

πυγμαῖος, α, ον pygmaeus, a, um.

οἱ Πυγμαῖοι, Pygmaei, -orum, ἀ.

πυγμαχέω -ῶ pugilatu decerto.

πυγμαχία, ἡ· pugilatus, -us, ἀ.

πυγμάχος, ὁ pugil, -ilis, ἀ.

πυγμή, ἡ 1) pugnus, -i, ἀ. 2) = πυγμαχία, pugilatus, -us, ἀ.

πυγολαμπίς, ἡ· cicindela, -ae, θ.

πυγοστόλος, ον· nates ornans.

πυελίς, ἡ cavitas annuli

πύελος, ἡ solium balneare.

πυετία, ἡ coagulum -i, οὐ.

πυέομαι -οῦμαι· suppûro, -are.

πύησις, ἡ· suppuratio, ἰδ. pulmonis.

Πυθαγόρας, ὁ Pythagoras, -ae, ἀ.

Πυθαγόρειος· Phytagoraeus, a, um,

οἱ Πυθαγόρειοι, Pythagoraei, -orum.

Πυθαγορικός, ή, όν· Pythagoricus

πυθαγορίζω sum Pythagoreus.

Πυθαγορίς ἡ Pythagorea, -ae, θ.

πυθαγορισμός, ὁ· pythagorismus, -i, ἀ

πυθαγοριστής· pythagoreus, a, um.

πυθεδών, ἡ· putredo, -inis, θ.

πυθεῖον, τό· oraculum, -i, οὐ.

Πυθία, ἡ· Pythia, -ae, θ. **τὰ Πύθια.** Pythia, -orum οὐ.

Πυθικός, ή, όν· Pythicus, a, um.

Πυθιονίκης, ὁ· victor in Pythiis.

Πύθιος, α, ον· Pythius, a, um.

πυθμήν, ὁ fundus, -i, ἀ. ὁ πυθμὴν τῆς θαλάσσης, fundus maris. πυθμὴν σκεύους, fundus vasi.

Πυθόθεν· a Delphis· Πυθοῖ Delphis.

Πυθοκτόνος· intefector Pythonis.

Πυθόληπτος, ον· a Pythio, ab Apolline correptus, afflatus. a, um.

πύθω putrefacio, -ere. **πύθομαι,** putresco, -ere.

Πυθώ, Πυθών (πόλ.)· Pytho, -us, θ. Pytho, -onis, θ.

Πύθων (δράκ.)· Python, -onis, ἀ.

πυκνά· crebro; frequenter.

πυκνόβλαστος, ον· dense germinans.

πυκνόδους· densos dentes habens.

πυκνόθριξ· densos crines habens.

πυκνοκίνδυνος· saepe periclitans.
πυκνόπτερος·densas pennas habens
πυκνόρριζος densas radices habens
πυκνός, ή, όν· 1) densus a, um; spissus a, um. πυκνὸς ἀήρ, densus aër. πυκνὴ φάλαγξ, densum agmen 2) = συνεχής, densus a, um; creber, a, um. πυκνοὶ κίνδυνοι, densa pericula. πυκναὶ προσβολαί, crebri impetus. 3) = συχνός, frequens, -ntis πυκναὶ τιμαί, frequentes honores. 4) νοῦς πυκνός, mens prudens.
πυκνοσπορέω -ῶ· dense sero.
πυκνόστικτος, ον· maculosus,a,um
πυκνότερον ἐπίρ. crebrius.
πυκνότης, ή· 1) densitas, -atis, θ. spissitudo.-inis θ 2) crebritas,-atis,θ
πυκνόφυλλος, ον densus foliis.
πυκνόω -ῶ· denso (aliquid).
πύκνωμα, τό = πυκνότης.
πυκνῶς· dense, spisse; crebro.
πύκνωσις ή densatio, -onis, θ.
πυκνωτικός, ή, όν· densandi vim habens.
πύκτευσις, ή pugilatus, -us, ἀ.
πυκτευτής ὁ pugil -ilis ἀ.
πυκτεύω pugil sum; pugilatu certo; pugilor, ari.
πύκτης, ὁ· pugil, ilis, ἀ.
πυκτικός, ή, όν pugilatui aptus, a, um. ἡ **πυκτική**, ars pugilis.
πυκτομαχέω -ῶ· pugilor, ari.
Πυλαγόραι, οἱ· Pylagorae. -arum,ἀ.
πυλαγορέω -ῶ pylagoras sum.
Πυλαία ή· conventus Pylaïcus.
πυλάϊκός, ή, όν pylaïcus a,um.
πυλαΐτης, ὁ custos portae.
πύλη, ή· 1) porta, -ae, θ. αἱ πύλαι, portae -arum. 2) **Πύλαι** (Θερμοπύλαι), Pylae. -arum, θ. 3) πύλαι (= τὰ στενά), portae, angustiae.
Πύλιος, α, ον· Pylius, a, um. Πύλος Pylus. -i, θ **Πυλόθεν**, e Pylo.
πυλίς, ή· por ula -ae, θ.
πυλουρός, ὁ, ή· custos portae.
πυλοῦχος, ον· portas sustinens.
πυλόω -ῶ· portis munio ἢ claudo.
πυλών, ὁ 1) vestibulum, -i, οὐ. 2) porta, -ae, θ. ostium. -i, οὐ.
πυλωρέω -ῶ· custos portae sum.
πυλωρός,ὁ 1 custos portae;janitor, -oris ἀ. 2) meatus ventriculi inferior.
πυνθάνομαι· 1) audio, -ire; intelligo, -ere; cognosco, -ere; rescisco, ere. π. αὐτὸν μέλλειν λέγειν, audivi, cognovi eum dicturum (esse). π. διὰ τῶν κατασκόπων, cognosco et rescisco per exploratores. πυνθανόμενος παρ' αὐτοῦ, cum ex eo cognovisset. 2) certior fio. π. παρὰ σοῦ τὰ πράγματα ταῦτα, certior per te fio de his rebus (harum rerum). 3) πυνθάνομαί τι (παρά) τινος quaero (-sivi, -ere) aliquid ab (ex, de) aliquo. π. (παρ') ἡμῶν τίς ὁ βίος τῶν θεῶν ἐστι, quaero a nobis, quae vita deorum sit. ἐπύθετο τῶν ἰατρῶν, πῶς ἔχει, quaesivit a medicis, quemadmodum se haberet.
πύξ· pugnis. πὺξ μάχομαι, pugnis certo. πὺξ καὶ λάξ pugnis et calcibus
πυξεών ὁ· buxetum, -i, οὐ.
πυξίδιον, τό pyxidicula, -ae, θ.
πύξινος, η, ον, πυξώδης, ες, πυξοειδής, ές, πυξόχροος, ουν· buxeus, a, um
πυξίον, τό· tabella scriptoria.
πυξίς, ή· pyxis, -idis, θ. ναυτικὴ πυξίς, nautica pyxis
πύξος, ὁ· buxus, -i, θ.
πυξιώδης πυξοφόρος buxifer,a,um
πυξών, ὁ· buxetum, -i, οὐ.
πυοειδής ές puri similis.
πῦον, τό pus, puris, οὐ.
πυοποιέω -ῶ· pus moveo.
πυορροέω -ῶ pure mano.
πυορροια, ή· fluxus puris
πυόρρους, ουν pure fluens
πυουλκός, όν pus extrahens.
πυόω -ῶ· suppuro, -are.
πῦρ, τό· ignis, -is, ἀ. ἅπτω (ἐναύω) πῦρ, ignem accendo. σβέννυμι τὸ πῦρ, ignem restinguo. πυρὶ καίω, igni (igne) cremo aliquid. πῦρ πνέω, ignem spiro. τὰ πυρά (= οἱ πυρσοί) ignes -ium, ἀ.
πυρά, ή pyra, -ae, θ rogus, -i, ἀ.
πυράγρα, ή forceps, -ipis, θ.
πυράκανθα, ή· pyracantha, -ae, θ.
πυρακτέω -ῶ, πυρακτόω -ῶ· candefacio, -ere, aliquid. **πυρακτοῦμαι**, candefio (-factus sum). πεπυρακτωμένος, η, ον, candefactus a, um.
πυράκτωσις, ή 1) actio candefaciendi 2) incendium, -ii, οὐ.
πυραμιδικός· pyramidicus, a, um.
πυραμικός,ή,όν· pyramicus, a, um.
πυραμίς, ή· pyramis, idis, θ.
πυραλίς (πτ.) igniaria, -ae, θ.
πυραμοειδής, ές pyramidatus,a,um

πυραυγής, ές igni fulgens.
πύραυνον, τό· igniarium, -i. οὐ.
πυραύστης ὁ pyrausta. -ae, θ.
πυρβολέω -ῶ ignem projicio
πυρβόλος, ον ignem projiciens.
πυργηδόν in modum turris.
πυργήρης, ες turriger, a. um.
πύργινος, ον· turreus, a. um.
πυργίον, πυργίδιον, τό, πυργίσκος. ὁ· turricula ae, θ
πυργίτης στρουθός passer muralis.
πυργοδόμος ον· turres struens.
πυργοειδής, ές turri similis, turritus, a, um.
πυργομαχέω -ῶ ex turri pugno,
πυργομάχος qui ex turri pugnat.
πυργοποιέω -ῶ turrifico -are
πυργοποιΐα, ἡ turris structura.
πύργος, ὁ turris -is. θ
πυργοφορέω ῶ turrim gesto.
πυργοφόρος, ον· turriger a, um; turritus a, um
πυργοφύλαξ ὁ turris custos
πυργόω -ῶ· turri munio aliquid).
πεπυργωμένος, turritus a um
πυργώδης. ες turri similis
πυργωτός, ή, όν turritus, a. um
πυρεῖον, τό· igniarium, -ii, οὐ. ignitabulum, -i. οὐ
πυρεκβολέω -ῶ· ignem ejicio.
πυρεκβολίτης ὁ ignem ejiciens
πυρεκβόλος, ον· ignivomus. a, um
πυρεκτικός, ή. όν febricosus, a, um; febriculosus, a, um
πύρεξις ἡ accessio febris.
πυρέσσω καὶ πυρέττω· febrim habeo, febrio, -ire; frebricito, -are; febri laboro
πυρέτιον, τό· febricula, -ae, θ.
πυρετός. ὁ· febris e. ὁ τριταῖος πυρετός, febris tertiana.
πυρετοφόρος, ον febrem ferens; febribilis e.
πυρετώδης, ες· 1) febriculosus, a, um 2) = θερμουργός, calidus, a, um.
πυρετωδῶς· calide
πυρεύς, ὁ· qui ignes subjicit.
πυρευτικός ή όν· igniarius, a, um.
πυρήν, ὁ· nucleus, -i, ἀ.
πυρήνιον, τό parvus nucleus.
πυρηνοειδής, ές nucleo similis.
πυρία, ἡ· sudatio sicca.
πυριάλωτος, ον· igni vastatus.
πυρίαμα, τό· fomentum, -i, οὐ.
πυρίασις ἡ fomentatio. -onis. θ
πυριατήριον, τό vaporarium -ii.οὐ.
πυριάω -ῶ foveo, ere.
πυρίβιος. ον· in igne vivens
πυριβριθής ές· igne onustus a,um
πυρίβρομος. ον igni strepens
πυρίβρωτος, ον igni absumptus
πυριγενής, πυριγενέτης, ὁ ignigena Bacchus)
πυριγόνος, ον· ignigenus, a. um
πυρίγονος, ον ig i genitus. a,um.
πυρίδιον, τό· igniculus, i ἀ.
πυρίδρομος, ον in igne currens.
πυρίεφθος. ον igni coctus. a um.
πυρίκαυστος ον, πυρίκαυτος. ον· igni exustus, a, um.
πυρίκμητος. ον igni elaboratus.
πυριλαμπής. ές· igni splendens
πυρίληπτος,ον igni occupatus, a.um
πυρίμαχος, ον fervens in pugna.
πυρίμορφος· furmam ignis habens.
πύρινος, η, ον igneus a. um
πύρινος ἢ πύριμος (ὁ πυρός, triticeus, a, um
πυρίπνους, ουν· ignem spirans ἢ exhabans. ignivomus, a, um, ignifluus, a, um
πυρίσοος, ον· ex igne servatus.
πυριστεφής, ές igni cinctus, a um.
πυρίτης λίθος pyrites lapis
*πυρῖτις, ἡ pyrites pulvis. pyritis, -idis, θ ὠσφράνθη πυρίτιδος, in acie stetit.
πυριτόκος. ον· ignigenus a um.
πυριτρεφής, ές igni nutrîtus
πυριτρόφος, ον ignem alens.
πυριφεγγής, ές igni fulgens.
πυριφλεγέθων· igni ardens ὁ Πυριφλεγέθων (ποτ.) Pyriphlegethon.
πυριφλεγής. ές· igni ardens
πυρίφλεκτος, ον igni combustus.
πυρίφλογος, ον· igni ardens.
πυρίχρως, ὁ, ἡ· ignicolorus, a, um.
πυρκαεύς, ὁ· insensor, -oris, ἀ.
πυρκαϊά, ἡ· incendium, -ii. οὐ.
πυρόβιος, ον· in igni vivens
πυροβόλος, ον ignes jaculans. *τὸ πυροβόλον, tormentum (bellicum).
πυροειδής, ές· igni similis, e; igneus, a, um
πυροειδῶς· ignea specie.
πυρόεις, -εσσα, εν· ignitus, a, um; igneus, a, um.
πυρολαβίς, ἡ· forceps, -ipis, θ.

πυρομαντία, ἡ divinatio ex igni; iginispicium -ii,ἀ.
πυρόμαντις, ὁ, ἡ· ex igni divinans
πυρομετρέω -ῶ frumentum metior
πυροπωλέω -ῶ triticum vendo.
πυροπώλης ὁ· tritici venditor.
πυρός, ὁ triticum, -i, ἀ
πυρορραγής, ές· ignis vi raptus.
πυρός (σῖτος) ὁ triticum, -i, οὐ
πυροσθενής, ές· ignipotens, -ntis.
πυροφόρος ον 1) ignifer, a, um. 2) triticum ferens.
πυρόχρως, ὁ, ἡ igneus, a, um.
πυρόω -ῶ· ignio, ire, aliquid; accendo, -ere aliquid πυροῦμαι. ignesco -ere; calesco, -ere; ardeo, -ere πεπυρωμένος η, ον ignitus a um.
πυρπάλαμος, ον· ignitus, a, um
πυρπολέω -ῶ· incendio conflagro aliquid. igni vasto aliquid πυρπολοῦμαι (ἐπυρπολήθην), incendio (igni) conflagor ἢ οὐδ conflagro
πυρπόλημα, τό vastatio per ignem
πυρπόλησις, ἡ 1) conflagratio, -onis, θ. incendium, -ii, οὐ
πυρπόλος, ὁ incendiarius, -ii, ἀ.
πυρραλίς, ἡ· rufa, rutila, -ae, θ.
πυρρίζω rutilo, are.
πυρρίχη, ἡ pyrricha, -ae, θ.
πυρρίχιος πούς· pyrrichius (⏑⏑).
πυρριχιστής, ὁ pyrrhicharius, -ii, ἀ.
πυρρογένειος cui barba rufa est.
πυρρόθριξ, πυρρότριχος· qui rutilâ comâ est; qui rutilis pilis est.
πυρροποίκιλος, ον· variis maculis.
πυρρός, ά, όν fulvus, rufus, rutilus, flavus a, um
πυρρότης, ἡ color rutilus.
πυρρόω -ῶ· rufum facio.
πυρρώδης, ες· rubicundus, a, um.
πυρσαίνω rutilo, -are.
πυρσαυγής ές igne lucens.
πυρσεία, ἡ· significatio per fasces ardentes.
πυρσεύω· signum per fasces ardentes do.
πυρσοβολέω -ῶ· ignem jaculor.
πυρσοβόλος, ον· ignem jaculans.
πυρσογενής, ές· igne natus, a, um.
πυρσός, ὁ· fax ardens
πυρσοφόρος, ον ignifer, a, um.
πυρσώδης, ες· ignitus, a, um.
πυρφόρος, ον ignifer, a, um; flammiger, a, um.

πυρώδης, ες· 1) igneus, a, um 2) ignitus, a um 3) πυρώδεις ὀφθαλμοί, oculi ardentes
πύρωμα, τό inflammatio, -onis, θ.
πυρωπόν, τό pyrôpus, i, ἀ
πυρωπός, όν· rutilus aspectu.
πύρωσις, ἡ· coctio ad ignem.
πυρωτικός, ή, όν· urendi vi praeditus, a um; fervens -ntis.
πυρωτός, ή, όν ignitus, a um.
πύστις, ἡ percontatio -onis θ.
πυστός ή, όν notus, a, um.
πυτία, ἡ· coagulum, -i, οὐ
πυτιάζω lac concrescere facio.
πυτίζω· crebro spuo
πυώδης, ες· purulentus, a, um.
πύωσις, ἡ suppuratio, -onis θ.
πώ· 1) unquam ὅ οὐδείς πω εἶδεν, quod nemo unquam vidit. 2) adhuc οὔπω, adhuc non 3) οὐδείς πω nullus dum, οὐδὲν πω nihil dum οὐδέπω, nec dum.
πώγων, ὁ barba, -ae, θ.
πωγώνιον, τό barbula ae, θ
πωγωνίας, πωγωνίτης barbatus.
πωγωνοκουρία, ἡ barbatoria, -ae, θ.
πωγωνοτροφέω -ῶ· barbam alo.
πωγωνοτροφία, ἡ barbae nutritio.
πωγωνοτρόφος ον· barbam alens.
πωγωνοφορία, ἡ· gestatio barbae.
πωγωνοφόρος, ον· barbam gerens; barbiger; barbatus
πωλάριον, τό· parvus pullus.
πῶλος, ὁ pullus, -i, ἀ.
πωλεία, ἡ equorum institutio.
πωλευτής, ὁ equorum domitor.
πωλευτής, ὁ· equorum domitor.
πωλεύω pullus (equinos domo.
πωλέω -ῶ· vendo (-didi, -ere) aliquid; venum aliquid do. πόσον πωλεῖς; quanti vendis? πολλοῦ πωλεῖς, bene ἢ magno vendis. ὀλίγου πωλῶ, vili pretio vendo. πλείονος, ἐλάττονος πωλῶ τι, pluris, minoris vendo aliquid. πωλῶ τινὶ τὴν ἐμὴν οἰκίαν, aedes meas alicui vendo ἢ addico. δημοσίᾳ πωλῶ τι, sub hastâ vendo aliquid, rem hastae subjicio. περὶ αἰχμαλ. venundo aliquem, sub coronâ vendo aliquem. πωλοῦμαι· α) veneo (venii, -ire). πόσον πωλεῖται; quanti veni? δέκα δραχμῶν πωλεῖται, denis drachmis venit. πολλοῦ πωλεῖται, magno venit, magno stat. β) prosto (-stiti, -statum), -are. οὐ πωλεῖται,

ἀλλὰ πωληθήσεται, non prostat, sed prostrabit

πώλημα, τό res venalis.

πώλησις, ἡ venditio -onis, θ.

πωλητήριον, τό 1 =πρατήριον, forum, i, οὐ. *2) νεοελ. πωλητήριον (ὕπον. ἔγγραφον) tabulae venditionis

πωλητής ὁ venditor, -oris ἀ.

πωλητικός, ή, όν vendax. acis.

πωλικός, ή, όν pullinus, a, um

πωλοδαμαστής, ὁ equorum domitor.

πωλοδαμνέω -ῶ pullos domo

πωλοδάμνης, ὁ equorum domitor.

πωλοδαμνική, ἡ ars equos domandi

πωλοκόμος, ὁ pullarius -ii, ἀ.

πῶλος, ὁ pullus -i, ἀ

πωλοτροφέω -ῶ pullos alo.

πωλοτροφία, ἡ pullorum nutritio.

πωλοτροφική ars pullos nutriendi.

πωλοτρόφος, ον pullos nutriens

1. πῶμα, τό potio, onis, θ potus, -us, ἀ.

2. πῶμα, τό operculum, -i, οὐ

πωμάζω καὶ **πωματίζω** τι operculo claudo aliquid, operculo aliquid

πωμαστήριον, τό operculum, -i, οὐ

πώποτε unquam. εἰ πώποτε εἴπομεν, si unquam diximus. μεῖζον ἢ πώποτε, major quam unquam.

πώρειος, α, ον tofaceus, a, um.

πώρινος, η, ον tofinus, a, um.

πωρόω -ῶ durum reddo in modum pori· δθ. induro ἢ obduro are, obcaeco -are, aliquem ἢ aliquid ἐπώρωσεν αὐτοὺς ὁ θεός, eos Deus excaecavit πεπώρωκεν αὐτῶν τὴν καρδίαν, obduravit (excaecavit corda eorum. ἐπωρώθησαν αἱ διάνοιαι αὐτῶν, occaluerunt mentes eorum καρδία πεπωρωμένη, stupidum (ἢ ferreum) cor.

πωρώδης, ες tofosus a, um

πώρωσις ἡ animi durities ; excaecatio, -onis θ stupor, -oris ἀ

1. πῶς quo modo? quo pacto? qui? qua ratione? πῶς γίγνεται, ὥστε qui fit, ut? πῶς τοῦτο ἔλεξας; quum de hoc dixisti? πῶς εἶπας; quomodo dixisti? καὶ πῶς; quonam modo? πῶς ποτε; quonam tandem modo? πῶς οὐκ ἔχετε πίστιν; qui fit ut non habeatis fidem? πῶς οὔ; πῶς γὰρ οὔ; quid ni? — ἐν πλαγίᾳ ἐρωτήσει (προηγ. τοῦ ἐρωτῶ καὶ τῶν ὁμ.): ἐρομένου αὐτὸν πῶς ... ἡγοῖτο, quum ipsum interrogaret, quo pacto putaret. — ἐπὶ θαυμ. quam: πῶς δυσχερῶς! πῶς δυσκόλως! quam difficile!

2 πως (ἐγκλ.)· quodam modo: aliquo modo; aliquantum ἢ aliquanto. κάλλιον πως λέγει, aliquanto melius dicit.

Ρ

Ρ, ρ (ῥῶ), τὸ δέκατον ἕβδομον γράμμα, littera P. ὡς ἀριθμητ. σημεῖον τὸ μὲν ρ' = centum ἢ centesimus, τὸ δὲ ‚ρ = centum millia.

Ῥαββί· Rabbi ; magister.

ῥαβδίζω· virgis caedo (cecidi) aliquem. ῥαβδίζομαι, virgis caedor. ἐρραβδίσθη, virgis caesus est. ῥαβδίζω ἐλαίας, perticis oleas caedo ὁ **ῥαβδίζων**, virgator, -oris, ἀ.

ῥάβδινος, η, ον· virgeus, a, um; virgatus, a, um.

ῥαβδίον, τό virgula, -ae, θ.

ῥαβδοειδής, ές virgae similis, e.

ῥαβδομαχία, ἡ· pugna virgis facta.

ῥαβδονόμος· lictor gestans fasces.

ῥάβδος, ἡ· 1) virga, -ae θ. 2 ῥάβδοι α) = δέσμαι ῥάβδων τῶν ἐν Ῥώμῃ ῥαβδούχων), fasces, -ium ἀ. 6) lineae in vestibus

ῥαβδουχέω-ῶ· virgas ἢ fasces gesto; cum fascibus praecedo. δθ. lictoris officium praesto.

ῥαβδουχία, ἡ· munus lictoris.

ῥαβδουχικός, ή, όν lictorius, a. um.

ῥαβδοῦχος, ὁ· 1) qui virgam ἢ baculum gestat. 2 ἐν Ῥώμῃ· lictor, -oris, ἀ οἱ ῥαβδοῦχοι (ὑπάτων, πραιτώρων), lictores, -um, ἀ. πλ.

ῥαβδοφορέω-ῶ· virgas ἢ baculum gesto.

ῥαβδοφόρος, ὁ = ῥαβδοῦχος.

ῥάβδωσις, ἡ stria, striatura, -ae, θ.

ῥαβδωτός, ή, όν· 1) virgatus, a, um. 2) striatus, a, um

ῥαγάς, ῥαγή, ἡ· fissura, -ae, θ. rima, -ae, θ.

ῥαγδαῖος, α, ον· impetuosus, a, um; vi perrumpens; rapidus, a, um. *ῥαγδαία βροχή, densissimus imber

ῥαγδαιότης, ἡ vehementia -ae. θ.

ῥαγδαίως· impetuose; cum impetu. ῥαγδ. βρέχει, densissime pluit.

ῥαγίζω acinos carpo; uvas colligo.

ῥάγιον, τό· acinus parvus

ῥαγοειδής, ές acini formam habens

ῥαγόεις, εσσα, εν rimosus, a, um.

ῥογολογέω -ῶ· acinos lego.

ῥαγολογία, ἡ acinorum collectio.

ῥαγώδης, ες acinosus, a, um.

Ῥαδάμανθυς, ὁ· Rhadamanthus, -i, ἀ.

ῥάδαμνος, ὁ· germen, -inis, οὐ.

ῥαδαμνώδης, ες· germinis similis.

ῥαδινός, ή, όν· 1) gracilis, e; mollis, e. 2) agilis, mobilis, e

ῥᾴδιος, α, ον· facilis, e ῥᾴδιος κατανοῆσαι, intellectu facilis. πρᾶγμα ῥᾴδιον ποιῆσαι, res factu facilis. ῥᾴδιος βίος, vita facilis. *συγκρ.* καὶ ὑπερθ. ἰδέ.

ῥᾳδιουργέω ῶ· 1) facile ago (aliquid). 2) male ago; facinus perpetro. *3) *νεοελ.* machinor, -ari; fallacias facio ἢ figo.

ῥᾳδιουργία, ἡ· 1) scelus, -eris, οὐ. facinus, -oris, οὐ. maleficentia, -ae, θ. *2) *νεοελ.* occultae artes; machinae, -arum; consilium dolosum; fallacia, -ae, θ.

ῥᾳδιουργός, όν· 1) levis, e; inconsideratus, a, um. 2) sceleratus, maligaus, a, um. *3) *νεοελ.* **ῥᾳδιοῦργος, ον·** dolis instructus, a, um; fraudum inventor; fallaciarum machinator.

ῥᾳδίως· facile. ῥᾳδίως ποιεῖν τι, facile aliquid facere.

ῥᾳθυμέω -ῶ· remisso sum animo; negligens sum; deses sum; quieti me trado; desideo, -ere.

ῥᾳθυμία, ἡ· animi remissio, -onis, θ. desidia, -ae, θ. segnities, -ei, θ. socordia, -ae, θ. ignavia, -ae, θ.

ῥᾳθυμίζω· socordem reddo.

ῥᾳθυμοποιός, όν· desidem reddens.

ῥᾴθυμος, ον· deses, -idis; socors, -rdis; segnis, -e; iners, -rtis; mollis, -e.

ῥᾳθυμότερον· segnius.

ῥᾳθύμως· remisse; segniter.

ῥαιβός, ή, όν· incurvus, a, um.

ῥαιβοσκελής, ές· varus, a, um

ῥαιβόω -ῶ· incurvo, -are.

ῥαΐζω· melius me habeo; convalesco.

ῥαίνω (ἔρρανα)· adspergo (-si, -ere) aliquem ἢ aliquid aliqua re.

ῥαιστής, ὁ· corruptor, -oris, ἀ.

ῥαυστός ή, όν corruptilis, e.

ῥακά inanis; fatuus

ῥακενδύτης, ῥακένδυτος· lacera veste indutus a, um. pannosus, a, um.

ῥάκιον, τό· pannus, i, ἀ.

ῥακοδυτέω -ῶ καὶ **ῥακενδυτέω -ῶ·** pallium lacertum gesto

ῥακοδύτης. ῥακόδυτος· = ῥακενδύτης.

ῥάκος, τό lacera vestis; pannus, -i, ἀ. ῥάκη φορῶν pannosus, a, um.

ῥακοφορέω -ῶ laceram vestem gesto

ῥακόω -ῶ lacero, -are.

ῥακώδης, ες· lacer, era, erum; pannosus, a, um. **τὸ ῥακῶδες,** pannositas atis. θ.

ῥάκωμα, τό ex attritis panniculis consuta vestis

ῥάκωσις, ἡ· 1) pannositas, -atis, θ. 2) deformitas e rugis.

ῥάμμα, τό· 1) sutura, -ae, θ. 2) filum, -i, οὐ. acia, -ae, θ.

ῥάμνος, ἡ· spina alba.

ῥάμφος, τό· rostrum, -i, οὐ.

ῥαμφώδης, ες rostro similis.

ῥανίς, ἡ gutta, -ae, θ.

ῥαντήρ, ὁ· qui adspergit.

ῥαντήριος, α, ον ad inspergendum pertinens.

ῥαντίζω· adspergo, inspergo (-si, -ere) aliquem ἢ aliquid. ῥαντίζομαι, me adspergo ἢ adspergor. ἐρραντισμένος, η, ον, adspersus, a, um

ῥάντισμα, τό· adspersio, -onis. θ.

ῥαντισμός, ὁ adspersio, irroratio.

ῥαντός, ή, όν adspersus, a, um.

ῥάξ, ἡ· acinus, -i, ἀ, acinum, -i, οὐ.

ῥᾶον· ἐπίρ. facilius.

ῥαπίζω· 1) = ῥαβδίζω, virga ἢ baculo caedo aliquem. 2) = κολαφίζω, alapam infligo (-xi) alicui. 3) **ῥαπίζομαι,** mihi alapa infligitur. ἐρραπίσθη, ei alapa inflicta est.

ῥάπισμα, τό· alapa -ae, θ.

ῥάπτης, ὁ· sartor, -oris, ἀ. consutor, -oris, ἀ. sarcinator, -oris, ἀ.

ῥαπτική ἡ· ars consuendi; sutura.

ῥαπτός, ή, όν· sutus, consutus, a, um; sutilis, e.

ῥάπτις, ῥάπτρια, ἡ· sarcinatrix, -icis, θ

ῥάπτω· suo, consuo, insuo (-sui, -ere) aliquid; sarcino (-are) aliquid.

ῥάπυς ἡ rapum -i, οὐ.

ῥᾷστα ἐπίρ. facillime.

ῥᾷστος, η, ον· facillimus a, um

ῥαστωνεύω· langueo otio, indulgeo inertiae.

ῥαστώνη, ἡ 1 facilitas, -atis, θ. 2) relaxatio animi 3) otium, -ii. οὐ inertia. ae, θ.

ῥαφανέλαιον,τό· oleum e raphano.

ῥαφάνη ῥάφανος, ῥαφανίς, ἡ raphanus. -i, ἀ.

ῥαφανιδώδης, ες· raphano similis

ῥαφάνινος, ον· raphaninus, a um.

ῥαφανῖτις ἴρις (βοτ.) raphanītis θ.

ῥαφανώδης, ες raphano similis.

ῥαφεῖον, τό· sutrina, -ae, θ.

ῥαφεύς, ὁ· sutor, sartor, -oris, ἀ.

ῥαφή, ἡ ῥαφία, ἡ sutura, -ae, θ. compāges -is, θ.

ῥαφιδοθήκη, ἡ· theca acubus servandis; aciarium, -ii. οὐ.

ῥαφίς, ἡ acus. us, θ.

ῥαχάς, ἡ locus saltuosus.

ῥάχετρον τό· spina dorsi.

ῥαχία, ἡ litus petrosum.

ῥαχιαῖος,α,ον·ad dorsum pertinens.

ῥαχίζω· per spinam disseco.

ῥάχις, ἡ· 1) ῥ. ἀνθρ. τετραπόδων, ὄφεων, spina, -ae, θ. 2) ῥ. ὄρους dorsum montis.

ῥαχίτης. μυελός· spinalis medulla.

*ῥαχιτικός, ή, όν· qui (quae, quod) morbo dorsi laborat.

ῥαχῖτις νόσος· morbus dorsi.

ῥαψῳδέω -ῶ· 1) rapsodus sum; carmina rhythmice recito.

ῥαψῳδία, ἡ 1) rhythmica recitatio carminum. 2) rapsodia, -ae, θ.

ῥαψῳδός, ὁ· rhapsodiarum recitator; rapsodus. -i, ἀ.

ῥᾴων, ῥᾷον· facilior, -ius (-ioris).

*Ῥέα, ἡ· Phea, -ae, θ.

ῥέγκος, ῥέγχος, τό rhonchus, -i, ἀ.

ῥέγκω, ῥέγχω· sterto (-ui), -ere.

ῥεγχώδης, ες· stertens, -ntis.

ῥεῖθρον, τό· 1) alveus, -i, ἀ. 2) fluentum, -i, οὐ. flumen, -inis, θ. torrens -ntis.

ῥέκτης, ὁ· efficax in agendo; strenuus, a, um.

ῥεμβάζω· vagor ἢ fluctuo mente; animo sum districto.

ῥεμβασμός, ὁ· vagatio mentis; somnia, -orum, οὐ.

ῥέμβη, ἡ· vagatio, aberratio, θ.

ῥεμβώδης. ες animo districtus.

ῥέπανος. ὁ· raphanus. i, ἀ.

ῥεπανόσπορον, τό raphani semen.

ῥέπω 1) ἐπὶ πλάστιγ propendeo, -ere; vergo. ere. 2) συνήθ. μεταφ. α) propensus sum ad aliquid ῥέπω εἰς τὰς ἡδονὰς propensus sum ad voluptates. β) me inclino ἢ (οὐδ.) inclino ad. ῥέπει πρ. ς τοὺς Στωικούς, inclinat ad Stoicos μᾶλλον ἐπὶ τὴν εἰρήνην ἔρρεπεν, inclinantior ad pacem erat.

ῥεῦμα, τό· 1) fluentum -i, οὐ. flumen, -inis, οὐ 2 fluxus. us. ἀ.

ῥευματίζομαι·fluxione infestor.

ῥευματικός ή όν fluxionibus obnoxius; rheumaticus, a, um

ῥευματισμός ὁ fluxio, onis, θ. rheumatismus. -i, ἀ.

ῥεῦσις, ἡ· fluxus, -us, ἀ. fluxio, -onis, θ profluvium, -ii, οὐ.

ῥευστικός, ή όν· fluidus, a, um.

ῥευστός, ή, όν· fluxus. a, um; fluidus, a, um ῥευστόν ποιῶ τι, fluido (-are) aliquid.

ῥέω (ῥεύσομαι,ἐρρύην ἢ ἔρρευσα) 1) fluo (-xi, -xum, -ere)· ῥέω αἵματι, cruore fluo.μεταφ.ὁ χρόνος ῥεῖ, tempora fluunt. 2) mano, -are. τὸ δάκρυον ῥεῖ, lacrima manat ὁ ἱδρὼς ῥεῖ, sudor manat.

ῥῆγμα, τό· fissura -ae, θ. rima, -ae. θ. ῥῆγμα γῆς, foramen terrae, ῥήγματα λαμβάνω, rimas ago ἢ ducu.

ῥήγνυμι καὶ ῥηγνύω· 1) frango (fregi, fractum, ere) aliquid 2) rumpo (rupi ruptum, ere) aliquid (τὴν ἐσθῆτα vestem τὰς τάξεις τῶν πολεμίων, ordines hostium. 3) ῥήγνυμαι· frangor, rumpor, -i. ἐρράγην ἔρρωγα, fractus ἢ ruptus sum.

ῥήκτης, ὁ· ruptor, effractor, ἀ.

ῥηκτικός· vim rumpendi habens.

ῥῆμα, τό· 1) vocabulum, -i, οὐ. 2) verbum. -i, οὐ.

ῥηματικός, ή, όν· verbalis, e.

ῥημάτιον, τό· vocula, -ae, θ.

Ῥῆνος, ὁ· Phenus (fluvius).

ῥῆξις, ἡ fissio, -onis, θ. diruptio, -onis. θ. abruptio -onis, θ. *μεταφ. discidium, -i, οὐ.

ῥησίδιον, τό sententiola -ae, θ.

ῥῆσις, dictum,-i.οὐ. sententia,-ae, θ.

ῥητέος, α, ον dicentus a, um. ἔτι δὲ ῥητέον, praeterea dicentum, est.

ῥητίνη, ἡ resina -ae, θ.
ῥητινίζω· resinam refero
ῥητινίτης οἶνος vinum resinatum.
ῥητινολόγος, ὁ· resinam colligens.
ῥητινόω· -ῶ resinam addo ῥητινούμενος, ῥητινωθείς resinatus, a, um.
ἐρρητινωμένος, η, ον· resinosus, a, um.
ῥητινώδης, ες· resinosus. a um.
ῥητόν, τό dictum -i, οὐ sententia, -ae θ
ῥητορεία ἡ oratio in qua rhetorica praecepta servantur; artificium rhetoricum
ῥητορεύω· 1) rhetoricam exerceo 2 orationem habeo
ῥητορικός, ή, όν· oratoricus, rhetoricus a um; eloquens, -ntis. ἡ ῥητορική. ars oratoria.
ῥητορικῶς oratorie.
ῥητός, ή, όν· 1) dicendus, memorandus a, um. 2) = εἰρημένος, dictus, a, um ῥητὴ ἡμέρα, dictus ἡ dicta dies, status ἡ stata dies, constitutus ἡ constituta dies.
ῥήτρα, ἡ· 1) dictio, -onis, θ. 2) pactum, -i, οὐ. condicio, -onis, θ. ποινικὴ ῥήτρα, mulcta -ae θ. poena lata
ῥήτωρ, ὁ· 1) rhetor, -oris, ἀ. 2) orator, -oris, ἀ.
ῥητῶς· certis verbis, diserte; manifeste, plane. aperte.
*ῥηχός, ὁ· non profundus, τὰ ῥηχά, vadum, -i, οὐ. εἰς τὰ ῥηχά, in vadum, in vado.
ῥιγέω -ῶ· 1) rigeo, -ere. 2) horreo prae metu, metuo, -ere. 3) = ἀπρακτῶ. frigeo, -ere; deses sum.
ῥιγηλός, ή, όν rigidus a, um.
ῥίγος, τό rigor, -oris, ἀ. frigus vehemen ἡ ἁπλ. frigus -oris, ἀ.
ῥιγόω, -ῶ frigeo, algeo, ere.
ῥίζα, ἡ· 1) radix, -icis, θ. 2) = αἰτία, ἀρχή, stirps, -rpis θ.
ῥιζικός, ή, όν· 1) ad radicem pertinens. 2) ῥιζικὴ μεταβολή, commutatio in-totum facta.
*ῥιζικῶς· penitus; stirpitus; radicitus
ῥίζιον, ῥιζίον, τό radicula, -ae, θ.
ῥιζοβολέω -ῶ· radîces ago; radicesco, -ere.
ῥιζοβόλησις, ἡ radicum immisio.
ῥιζοβόλος, ον· radices emittens.
ῥιζοειδής, ές· radici similis.
ῥιζόθεν· radicitus. ῥ. ἐκσπῶ τι, radicibus evello (eruo) aliquid.

ῥιζολογέω -ῶ· radices colligo.
ῥιζολόγος, ον· radicum collator.
ῥιζοπαγής, ές· radice fixus.
ῥιζοπώλης, ὁ· radicum venditor.
ῥιζοτομέω -ῶ radices sero.
ῥιζοτόμησις ῥιζοτομία, ἡ radicum sectio ἢ excisio, -onis, θ
ῥιζοτόμος, ον radicum sector.
ῥιζοτροφέω -ῶ· radices nutrio.
ῥιζοφαγέω -ῶ radicibus vescor.
ῥιζοφάγος ον· radicibus vescens.
ῥιζοφυέω -ῶ· radices ago, radicor.
ῥιζοφυΐα, ἡ radicum germinatio.
ῥιζόω -ῶ· 1 radicibus firmo, stabilio, confirmo, corroboro, aliquid). 2) ῥιζοῦμαι (ῥιζόω, οὐδ.), radicor, -ari; radices capio. ἐρριζώθη, radices cepit. ἐρριζωμένος, η, ον radicatus, a, um.
ῥιζώδης, ες· radici similis
ῥίζωμα, τό· radicamentum, -i, οὐ.
ῥιζωρυχέω, -ῶ radices effodio.
ῥίζωσις, ἡ radicatio, -onis, θ. radicum emissio.
ῥικνόομαι -οῦμαι· rugosus fio.
ῥικνός, ή ον, ῥικνώδης, ες· rugosus, a, um; curvus, a, um
ῥικνότης, ῥίκνωσις, ἡ rugositas, θ.
ῥίμμα, τό· jactus, -us, ἀ.
ῥῖνες, αἱ· nares, -ium θ. πλ.
ῥιναυλέω -ῶ· naso ut tibiâ cano.
ῥινεγχυσία, ἡ· infusio in nares
ῥινεγχυτέω -ῶ· per nares infundo.
ῥινέγχυτος, ον· per nares infusus.
ῥινέω -ῶ· limo -are, aliquid.
ῥίνη, ἡ· lima -ae, θ.
ῥινηλασία ἡ fragrantia, -ae. θ
ῥινηλατέω -ῶ naribus (τ. ἐ. narium olfactu) indâgo aliquid.
ῥινηλάτης, ὁ qui naribus indagat.
ῥίνημα, ῥίνισμα, τό· ramentum, -i, οὐ scobis, -is, θ.
ῥινητήριον, τό· lima, -ae, θ.
ῥινητής, ὁ limator, -oris, ἀ.
ῥινίζω· limo, -are, aliquid.
ῥινίον, τό limula, -ae, θ.
ῥινοβόλος ον· (odore) nares feriens.
ῥινόβολος, ον· e naribus emissus.
ῥινόκερως, ὁ· rhinoceros, -ôtis, ἀ.
ῥινοκοπέω -ῶ· nasum amputo.
ῥινόμακτρον, τό· mucinium, -i, οὐ.
ῥινόσημος ον· qui naso est simo.
ῥινότμητος, ον· amputatus nasum.
ῥινοτομέω -ῶ· nasum amputo.
ῥινοτόμος, ον nasum amputans.

ῥίον, τό· promontorium, -i, οὐ. Ῥίον Rhion ἢ Rhium -i οὐ.

ῥιπή, ἡ ictus, jactus, impetus (venti, teli fluminis) ῥιπῇ ὀφθαλμοῦ momentum ἐν ῥιπῇ ὀφθαλμοῦ momento.

ῥιπίδιον τό flabellum, -i οὐ.

ῥιπίζω· 1) ventilo, -are 2) flabello ventulum factito ἢ facio. 3) sufflando ignem excito -are.

ῥιπίς, ἡ 1) flabellum, -i οὐ. 2) ventilabrum, i, ου.

ῥίπισμα, τό ventilatio -onis, θ.

ῥιπισμός, ὁ ῥίπισις ἡ ventilatio, θ.

ῥιπιστήριον, τό flabellum, -i οὐ.

ῥιπιστός, ή, όν qui ventilatur

ῥιπτάζω jacto -are, aliquem ἢ aliquid ῥιπτάζομαι (ὑπὸ τοῦ πυρετοῦ ὑπὸ τῶν κυμάτων), jactor (-ctatus sum) febri, fluctibus.

ῥιπτασμός, ὁ jactatio, -onis, θ.

ῥιπτέω -ῶ. idem quod ῥίπτω.

ῥίπτω 1) jacio (-eci, -ere) aliquid (τὰς ἀσπίδας scuta)· ῥίπτω τινὰ κατὰ κρημνοῦ, aliquem in praeceps jacio. ῥίπτω ἐμαυτὸν εἰς τὸν βυθόν, me in profundum jacio. 2) projicio (-eci -ere) aliquid (τὰ ὅπλα, arma) ῥίπτω τι εἰς τὸ πῦρ, in ignem aliquid projicio. ῥίπτω τὰ ἐμπορεύματα εἰς τὴν θάλασσαν, projicio ἢ jacio merces in mare. ῥίπτω ἐμαυτὸν ἐκ τῆς νεώς, me ex navi projicio μεταφ. ῥίπτω λόγον, projicio ἢ jacio verba. 3) conjicio, -ere: ῥίπτω τινὰ εἰς τὸ δεσμωτήριον, aliquem in carcerem conjicio 4) ῥίπτομαι (ἐρρίφθην, ἔρριμμαι) jactor (jactus sum); projicior, conjicior (-jectus sum). ἐρρίφθω ὁ κύβος, jacta est alea ῥιφθείς, ἐρριμμένος, jactus, projectus, a, um.

ῥίς, ἡ· nasus -i, ἀ.

ῥιφή, ἡ· jactus, -us, ἀ.

ῥίψ, ὁ· 1) vimen, -inis, οὐ. 2) crates viminea 3) μεταφ. ἐπὶ ῥιπὸς πλέω, magno me periculo committo.

ῥιψασπία, ἡ clypei abjectio.

ῥίψασπις, ὁ clypeo abjecto fugiens

ῥιψαύχην, ὁ· cervicem jactans

ῥῖψις, ἡ· projectio, θ. jactus -us, ἀ.

ῥιψοκινδυνέω -ῶ 1) in pericula me praecipito. *2) νεοελ. ῥιψοκινδυνεύω, aleam subeo; periclitor, -ari. ἅπαντα ῥιψοκινδυνεύω, omnia periclitor.

ῥιψοκίνδυνος, ον· qui se in pericula praecipitat ad periclitandum projectus. ὅ θ temerarius, a, um.

ῥιψοκινδύνως· more temerariorum.

ῥογχαλίζω sterto (-ui) ere.

ῥόγχος, ὁ rhonchus, -i ἀ.

ῥοδακινέα, ἡ persica, -ae, θ malus persicus

ῥοδάκινον, τό· malum persicum, duracinum, i, οὐ

ῥόδαξ, ἡ parva rosa

ῥοδέα -ῆ, ἡ· frutex rosae; rosa -ae, θ rosetum -i οὐ.

ῥόδειος, ον, ῥόδεος, α, ον roseus.

*ῥοδέλαιον, τό· rosa, -ae θ.

ῥοδεών, ὁ rosetum, -i, οὐ

ῥοδίζω 1) roseo odore tingo -ere. 2) roseus fio ῥοδίζων, roseus, a, um.

ῥόδινος, η, ον· rosaceus, a, um.

ῥοδίς, ἡ· unguentum ex rosis.

ῥοδίτης οἶνος vinum rosatum.

ῥοδοδάκτυλος ἠώς roseos digitos habens aurora.

ῥοδοδάφνη, ἡ· rosa laurea.

ῥοδοειδής ές· rosae similis.

ῥοδόεις, εσσα, εν· rosaceus, roseus.

ῥοδόμελι, τό· mel rosaceum

ῥοδομιγής, ές rosis mixtus, a, um.

ῥόδον, τό· rosa, -ae, θ.

Ῥοδόπη, ἡ· Rhodope, -es θ. Ῥοδόπειος, Rhodopeus, a, um.

ῥοδόπνοος, -ους, ουν· roseum odorem spirans.

ῥοδοπώλης, ὁ· rosarum venditor.

Ῥόδος, ἡ Rhodos (-us) -i, ἀ. Ῥόδιος, Rhodius, a, um. οἱ Ῥόδιοι, Rhodii, Rhodienses. παροιμ. ἰδοὺ ἡ Ῥόδος, ἰδοὺ καὶ τὸ πήδημα, hic Rhodus, hic salta!

ῥοδόσταγμα, τό· rosarum liquor.

*ῥοδοστεφής, ές· rosis redimitus.

ῥοδοφόρος, ον· rosas gerens.

ῥοδόχρους ουν· roseus, a, um.

ῥοδών, ὁ· planta rosae.

ῥοδωνιά, ἡ rosetum, -i, οὐ.

ῥοδωπός, ή, όν roseus aspectu.

ῥοδωτόν, τό· rosatum, -i, οὐ.

ῥοή, ἡ fluxus, -us, ἀ.

ῥοθέω -ῶ· impetu feror.

ῥόθιον, τό· impetus undae.

ῥόθιος, ον· impetuosus, a, um.

ῥοιά, ἡ· malum granatum.

ῥοΐδιον (ῥόδιον)· = ῥοιά

ῥοιζέω -ῶ strideo ἢ strido, -ere. τὸ βέλος ῥοιζεῖ, sagitta stridet.

ῥοῖζος, ὁ· stridor, -oris, ἀ. ῥ. τοῦ ἀνέμου, stridor venti.
ῥοιζώδης, ες· stridorem edens.
ῥοικός, ή, όν curvus, a, um.
ῥοίτης οἶνος· rhoites, -ae ἀ.
ῥομβέω -ῶ· circumago ut rhombum
ῥομβοειδής, ές ῥομβώδης, ες· rhombo similis; rhomboides.
ῥόμβος, ὁ· rhombus, i, ἀ.
ῥομφαία, ἡ· rhomphaea, -ae, θ.
ῥοῦς, ὁ fluxus, us, ἀ. flumen, -inis, οὐ
ῥοπαληφορέω -ῶ clavam gero.
ῥοπαλίζω clavâ percutio.
ῥοπάλιον τό parva clava.
ῥοπαλοειδής, ές clavae similis.
ῥόπαλον, τό clava, -ae, θ. τὸ ῥ. τοῦ Ἡρακλέους, clava Herculis.
ῥοπαλοφόρος ον clavam gestans.
ῥοπαλωτός clavae formam habens.
ῥοπή, ἡ propensio, inclinatio, -onis, θ. ῥοπὴν ἔχει ἐπί τι ἢ πρός τι, propensus ad aliquid ἡ τύχη ῥοπὴν λαμβάνει, fortuna se inclinat.
ῥοπτός, ή, όν sorbilis, θ.
ῥόπτρον, τό· 1) = ῥόπαλον, clava, -ae θ. *2) νεοελ. malleus januae.
ῥοφέω ἢ ῥοφάω -ῶ· 1) = καταπίνω, sorbeo (-bui, -ere aliquid. 2) = ὑποπίνω, sorbillo, -are aliquid.
ῥόφημα, τό, ῥόφησις, ἡ· 1) sorbitio -onis, θ. *2) νεοελ. ῥόφημα, sorbilum, -i, οὐ. jus, uris, οὐ.
ῥοφημάτιον, τό· sorbitiuncula -ae, θ.
ῥοφητικός, ή όν absorbens, -ntis.
ῥοφητός, ή, όν sorbilis θ. ῥοφητοῖς φιλήμασι, sorbillantibus suaviis.
ῥοχθέω -ῶ strepitum edo.
ῥόχθος, ὁ· fluctuum strepitus.
ῥοώδης, ες fluidus, a, um.
ῥύαξ, ὁ· rivus, -i, ἀ. ῥύαξ πυρός, profluvium ignis.
ῥυγχίον, τό rostellum, -i, οὐ.
ῥύγχος, τό· rostrum, -i, οὐ.
ῥύδην, ῥυδόν· affluenter.
ῥυθμίζω· 1) ad numeros aptos redigo, modulor, -ari, aliquid 2) tempero, -are; formo, -are; ordino, -are; apto, -are; moderor, -ari aliquid *3 νεοελ. ῥυθμίζομαι πρὸς τὰς περιστάσεις, temporibus inservio.
ῥυθμικός, ή, όν· rhythmicus, a, um.
ῥυθμικῶς rhythmice
ῥυθμιστής, ὁ· moderator, -oris, ἀ.
ῥυθμοειδής, ές· rhythmo similis.
ῥυθμοποιΐα, ἡ· modulatio, -onis, θ.
ῥυθμοποιός, ὁ· modulator, -oris, ἀ.
ῥυθμός ὁ 1) modulatus, us ἀ 2) rhythmus -i ἀ. ἐν ῥυθμῷ, rhythmice.
ῥυκανάω, ῥυκανίζω runcino, -are.
ῥυκάνη, ἡ runcina, ae, θ
ῥυκάνησις, ἡ runcinandi actio.
ῥῦμα, τό· 1 fluentum, -i, οὐ. 2) remulcum -i, οὐ
ῥύμη, ἡ· 1) = ὁρμή· impetus, -us ἀ. ῥύμῃ φέρομαι, cum impetu feror· 2) = ὁδός, via, -ae 3 συνοικία, vicus, -i, ἀ.
ῥύμμα, τό· 1) purgamentum, -i, οὐ. 2) lixivium, -ii, οὐ
ῥυμός, ὁ temo, -oris, ἀ.
ῥυμοτομέω -ῶ πόλιν· in vias (ad amussim urben seco ἢ partior
ῥυμοτομία, ἡ in vias (ad amussim) sectio ἢ partitio (urbis).
ῥυμουλκέω -ῶ remulco, -are ῥ. τὴν ναῦν remulco traho ἢ duco navem.
***ῥυμούλκησις, ῥυμουλκία, ἡ** remulcandi (navem) actio.
ῥυμουλκός, ὁ· remulcus, -i, ἀ.
ῥύομαι eripio aliquem e periculo; libero aliquem aliqua re.
ῥυπαίνω· sordido -are aliquid. μετφ turpem et infamen reddo, contamino famam alicujus. **ῥυπαίνομαι,** sordesco, -ere; sordidus sum.
ῥύπαξ, ὁ· rupex, -icis, ἀ.
ῥυπαρεύομαι sordidus sum.
ῥυπαρία, ἡ· sorditudo, -inis, θ. squalor, -oris, ἀ.
ῥυπαρόβιος, ον· sordite vivens.
ῥυπαρογραφέω -ῶ· sordidas, humiles res scribo
ῥυπαρογραφία, ἡ· rerum humilium pictura (ἢ νεοελ. scriptio).
ῥυπαρογράφος, ὁ· sordidarum, humilium rerum pictor (ἢ νεοελ. scriptor.
ῥυπαρός, ά, όν· sordidus a, um; sordens, -ndis; squalidus, a, um. ῥ. εἰμι, sordidus sum. ῥ. γίγνομαι, sordesco, -ere.
ῥυπαρότης, ἡ· sorditudo, -inis, θ.
ῥυπαροφορέω· sordidas vetes gero.
ῥυπαροψυχία, ἡ· sordidus animus.
ῥυπαρόψυχος· qui sordido animo est
ῥυπαρώδης, ες· sordidus, a, um.
ῥυπαρῶς· sordide.
ῥυπάω -ῶ· καὶ **ῥυπόω -ῶ·** sordeo (-ui, -ere); sordidus sum. ῥυπῶν, -ῶσα, -ῶν, sordens, -ndis, sordidus,

a, um. ῥυπῶσα ἐσθής vestis sordida ὁ ῥυπῶσαν ἐσθῆτα φέρων, sordidatus, a, um ῥυποῦμαι sordesco, -ere
ῥύπος ὁ (πληθ.) τὰ ῥύπα sordes, -is, θ squalor, -oris ἀ.
ῥυπτικός ή, όν abluens, ntis
ῥύπτω τὰ ἱμάτια sordes vestium purgo ἢ eluo.
ῥυπώδης, ες sordidus, a um.
ῥύπωσις. ἡ sordidatio -onis θ.
ῥύσις ἡ fluxus us, ἀ defluxus, us, ἀ defluvium, -ii, οὐ.
ῥυσός, ή όν rugosus, a, um.
ῥυσότης ἡ rugositas atis, θ.
ῥυσόω -ῶ rugo -are· ῥυσοῦμαι, rugosus sum
ῥυστήρ. ῥύστης ὁ liberator,-oris,ἀ.
ῥυσώδης, ες rugosus a, um
ῥύσωσις ἡ rugositas, -atis, θ
ῥυσωτός, ή, όν rugosus, a, um.
ῥυτήρ ὁ retinaculum habenae, lorum freni· ἀπ' ῥυτῆρος ἤλαυνεν, immissis habenis vehebatur.
ῥυτιδόω ῶ τι rugo ἢ corrugo aliquid ῥυτιδοῦμαι, rugo, -are ἐρρυτιδωμένος, η, ον, rugatus a, um, rugosus, a, um.
ῥυτιδώδης ες· rugatus, a um; rugInosus a um. το ῥυτιδῶδες, rugositas -atis, θ
ῥυτίδωμα, τό, ῥυτίδωσις, ἡ rugatio, -onis, θ. rugositas, -atis, θ rugae, -arum θ πλ.
ῥυτίς, ἡ· ruga -ae, θ αἱ ῥυτίδες rugae, arum, θ. rugositas, atis, θ.
ῥυτός, ή, όν· fluidus, a um
ῥυώδης, ες fluidus, humidus,a,um.
ῥωγαλέος, α, ον fissus, a, um.
ῥωγάς, ἡ· rima terrae.
ῥωγή, ἡ fissura, ae.
ῥωγμή, ἡ· rima -ae, θ.
ῥώδιον, τό· ἴδε ῥοΐδιον.
ῥώθων, ὁ· naris. -is, θ. συνήθ· οἱ ῥώθωνες, nares, -ium, θ. πλ.
*ῥωθωνίζω· nares corrugo
ῥωμαΐζω 1 Romanis faveo, a parte Romanorum sto. 2) latine loquor.

Ῥωμαϊκός, ή, ον· Romanus, Latinus, a, um. Ἡ ἱστορία, historia Romana Ἡ γλῶσσα, lingua Romana.
ῥωμαϊκῶς Romano more
Ῥωμαῖος, α ον·Romanus Latinus.
τὸ Ῥωμαῖον templum Romae deae.
ῥωμαϊστί· romane; latine
ῥωμαλέος α, ον robore praeditus, a, um; robustus, a um
ῥωμαλεότης, ἡ robur, -oris, οὐ.
ῥωμαλεόω -ῶ robustum reddo.
ῥωμαλέως robuste
Ῥώμη ἡ Roma, -ae, θ urbs, -rbis, θ. ἀπὸ κτίσεως Ῥώμης, ab urbe condita ἐν Ῥώμῃ Romae.
ῥώμη, ἡ 1 robur, -oris ἀ ἡ ῥώμη τῆς ψυχῆς. robur animi 2) vis. πληθ. vires, -ium, θ fortitudo, -inis, θ.
Ῥώμυλος,ὁ Romulus, -i, ἀ
ῥώννυμι καὶ ῥωννύω roboro, are aliquem ἢ aliquid ῥώννυμαι. me corroboro ἢ corr boror. ἔρρωμαι, valeo, ere· ἔρρωσο, ἔρρωσθε, vale, valete φράζε ἐρρῶσθαι, valere jube.
ῥώξ, ἡ fissura, -ae, θ.
ῥῶπαξ, ὁ, ῥωπάς, ἡ, ῥωπεῖον, τό· virgulta, -orum, θ πλ
ῥωπακεύω virgulta caedo.
ῥωπογραφία ἡ· pictura virgultorum et plantarum.
ῥωπογράφος ὁ virgultorum rerumque minutarum pictor
ῥωποπωλέω -ῶ· scruta vendo; scrutarium facio.
ῥωποπώλης, ὁ scrutarius, -ii, ἀ.
ῥῶπος, ὁ· scruta, -orum, οὐ. πληθ.
ῥῶσις ἡ· robur, -oris, οὐ. corroboratio, -onis, θ.
ῥωστήρ. ὁ malleus, -ei, ἀ.
ῥωστικός, ή, όν corroborans -ntis.
ῥωτακίζω· literâ ρ saepius utor.
ῥωτακισμός, ὁ· frequens literae ρ repetitio.
ῥωχμή, ἡ, ῥωχμός,ὁ· fissura,-ae, θ. rima -ae, θ.
ῥώψ ἡ· virgultum, -i, οὐ. συνήθ. αἱ ῥῶπες, virgulta, -orum, οὐ.

Σ

Σ, σ (σίγμα), τὸ δέκατον ὄγδοον γράμμα, litera Σ. ὡς ἀριθμητ σημεῖον τὸ μὲν σ' = ducenta, τὸ δὲ ͵σ = ducenta millia.

Σάβα, ἡ, Σαβαί, αἱ· Saba, -ae, θ.
Σαβαῖος, α, ον, Sabaeus, a, um. οἱ Σαβαῖοι, Sabaei, -orum.

Σαβάζια, τά· Sabazia, -orum, οὐ.
Σαβάζιος, ὁ Sabasius Bacchus).
σαβάζω (= βακχεύω) bacchor, -ari.
σάβανον, τό· linteum ἢ linteolum, -i οὐ. sabanum ἢ savanum, i, οὐ.
σαββατίζω· sabbatizo, -are ; sabbatum celebro, -are. ὁ σαββατίζων, sabbatarius, -i, ἀ.
σαββατικός ή, όν sabbatarius, a, um.
σαββατισμός, ὁ· sabbatismus, -i, ἀ.
Σάββατον, τό Sabbatum, -i, οὐ τὰ σάββατα, hebdomas, -adis, θ *νεοελ. παροιμ. τὴν ἑβδομάδα ποῦ δὲν ἔχει Σάββατον, ad graecas calendas.
Σάβελλοι (Σαυνῖται) Sabbelli -orum
σαβούρρα, ἡ saburra. -ae, θ.
σάγαρις, ἡ bipennis (securis).
σάγη, ἡ 1) tegmen muli ἢ equi. 2) = σαγμα, clitellae, -arum, θ.
σαγηνεία, ἡ· piscatus per sagenam.
σαγηνεύς, σαγηνευτήρ, σαγηνητής, ὁ qui sagenâ piscatur.
***σαγήνευσις** η irretendi actio.
σαγηνεύω sagenâ irretio (-ivi. -ire) aliquem ἢ aliquid. ὅθ. = allicio, illicio (-ere); dolis duco aliquem *σαγηνεύομαι· me irretio aliqua re. σαγηνευθείς, irretîtus, a, um.
σαγήνη, ἡ· sagena, -ae, θ. verriculum, -i, οὐ.
σαγηνοβόλος, ον· sagenam jaciens.
σαγηφορέω -ῶ· sagum fero.
σάγιον, τό· sagulum, -i, οὐ.
σάγμα, τό· sagma, -ae, θ. clitellae, -arum, θ
σαγματοποιός, ὁ· sagmarius, -ii, ἀ.
σαγοπώλης, ὁ· sagorum propola.
σάγος, ὁ sagum, i, οὐ.
Σάγουντον, τό· Saguntum, -i, οὐ.
Σαγουντηνός, ή. όν· Saguntinus, a, um οἱ *Σαγουντηνοί*, Saguntini, -orum
σαθρός, ά, όν 1) puter, -tris, -tre; putridus, a, um; flaccidus ἢ marcidus, a, um. 2) debilis, fragilis, e.
σαθρότης, ἡ· fragilitas, -atis, θ. debilitas. vitiositas, infirmitas, -atis, θ.
σαθρόω -ῶ marcidum reddo. σαθροῦμαι, marcesco, -ere; marcidus sum. σεσαθρωμένος, η, ον, quassatus, a, um; labefactus, a, um; puter, -is, e.
σάθρωμα· labes, -is, θ.
σαθρῶς· infirme
σαινουρίς, **σαίνουρος**· movens caudam; blandiens caudâ.
σαίνω caudam moveo. σαίνω τινὰ ἢ τινι. caudam jacto alicui, ὅθ adulor aliquem ἢ alicui.
σαίρω 1 = σαρῶ, verro (verri, versum, ere) aliquid σαίρω τ ν ναόν, templum verro ἰδὲ **σαρόω** -ῶ. 2 ore hio. ὅθ. = rideo ἢ irrideo erre σέσηρα, ore sum hianti et aperto **σεσηρώς**, **υῖα**, **-ός**, ridens ore hiante.
Σάϊς (πόλ.)· Saïs, -is, θ. ὁ **Σαΐτης**, Saïtes -ae, ἀ. **Σαϊτικός**, ή, όν, Saïticus, a, um.
σακκελίζω, **σακκεύω**, **σακκέω** -ῶ, **σακκίζω** per saccum transmitto (-ere) colo, -are
σακκίον, τό· sacculus, -i, ἀ.
σάκκος, ὁ saccus, -i, ἀ.
σακκοφορέω -ῶ· saccum fero.
σακκοφορία. η· sacci gestatio.
σακκοφόρος, ον· saccum ferens.
σάκος, τό· scutum. -i, οὐ.
σακτός. ή, όν· repletus, a. um.
σάκχαρ, **σάκχαρι**. **σάκχαρον**, τό· saccharum, -i, οὐ.
σαλαμάνδρα, ἡ· salamandra, -ae, θ.
Σαλαμίς, ἡ· Salamis, -înis, θ. οἱ Σαλαμίνιοι, Salaminii, -orum. Σαλαμινιακός, ή, όν, Salaminiacus, a, um.
σάλευμα, τό· agitatio, -onis, θ. τὸ τῆς θαλάσσης σάλευμα, salum, -i, οὐ.
σαλεύω· agito, -are, aliquid. σαλεύομαι, agitor, -ari; jactor, -ari.
σάλος, ὁ salum, -i, οὐ.
σάλπη (ἰχθ.)· salpa. -ae θ.
σαλπιγκτής, ὁ· tubicen -inis, θ.
σάλπιγξ, ἡ· 1) tuba, -ae, θ. τῇ σάλπιγγι σημαίνω (τὸ πολεμικόν), signum tubâ do. τῇ σάλπιγγι ἀνακολοῦμαί τινα, tubâ voco aliquem. τῇ σάλπιγγι ἐσήμανε πορεύεσθαι, signum tubâ dedit proficiscendi. 2) ἡ ἐπικαμπὴς σάλπιγξ (τῶν ἱππέων), lituus, i. ἀ.
σάλπισμα, τό tubae sonus.
σαλπιστής, ὁ = σαλπιγκτής.
σαλπιστικός, ή, όν qui tubâ canitur
σαμβύκη, ἡ· sambuca, -ae, θ.
σαμβυκίζω· sambucâ cano.
σαμβυκίστρια, ἡ· sambucistria, -ae, θ
Σάμος, ἡ· Samos (-us) -i, θ. Σάμιος, α, ον, Samius, a, um.
σανδάλιον, τό sandalium, -i, οὐ.
σανδαλοποιός, ὁ· sandaliarius -i, ἀ.
σανίδιον, τό· 1) tabella, -ae, θ. 2) axiculus, -i, ἀ.

σανιδόω -ῶ tabulis sterno -stravi -ere aliquid, contabulo are, aliquid.
σανιδώδης ες· asseri similis, e
σανίδωμα τό tabulatum -i. οὐ. tabulati , onis, θ. tabulae, -arum θ
σανιδωτός ή,όν contabulatus a um
σανίς, ἡ tabula, ae, θ asser, eris, ἀ. axis. is. ἀ. σανίδες tabulae
σαντάλινος, η, ον· santalinus,a,um
σάνταλον ὁ. ; santalum. -i, οὐ
σάξις, ἡ· referciendi actio
*σάπιος, α, ον puter, tris, -tre.
σαπρία, ἡ putredo. -inis, θ. putor -oris ἀ.
σαπρίζω putreo -ere
σαπριόω -ῶ· putridum reddo.
σαπρός, ά, όν puter, -tris, -tre; putridus a, um
σαπρόστομος, ον· putridi oris cui foetet anima σ. ἐπι, foetet ei anima
σαπρότης. ἡ· putor -oris, ἀ.
σαπρόω -ῶ· putridum reddo aliquid . σαπροῦμαι putresco -ere.
σάπφειρος ἡ sapphirus, -i, ἀ
σάπων, ὁ· sapo, onis, ἀ.
σαράβαρα, σαράβαλλα· (= βράκαι)· sarapâra ἢ sarabara, -orum οὐ. πλ.
Σαρακηνοί, οἱ Saraceni, -orum, ἀ.
Σάραπις,ὁ Serâpis, -idis, ἀ. Σαραπεῖον, Serapêum -i, οὐ.
σαρδάζω· sardonium rideo.
Σάρδεις, αἱ Sardes, ium, θ. Σαρδιανός, Σάρδιος, Sardianus, a, um. οἱ Σαρδιανοί, Sardiani -orum, ἀ.
σάρδιον (λίθ.)· sarda, -ae, θ.
Σαρδώ. Σαρδών, Σαρδινία, ἡ Sardinia, -ae θ. ὅθ. Σαρδῷος, Σαρδώνιος ἢ Σαρδόνιος, Sardus, a, um. γέλως σαρδόνιος (ἢ σαρδάνιος Sardonius ἢ Sardous risus, τ'.ἔ. risus amarulentus ἢ insanus.
σάρισσα, ἡ sarissa, -ae, θ.
σαρισσοφόρος, ὁ sarissophorus, -i,ἀ
σαρκάζω τινά· amare irrideo aliquem. *σαρκάζομαι ὑπό τινος· amare irrideor ab aliquo.
σαρκασμός, ὁ· irrisio amara; sarcasmus, -i, ἀ.
σαρκαστικός, ή, όν· sarcasticus, a, um. σ. γέλως, risus sarcasticus.
σαρκαστικῶς· modo sarcastico.
σαρκίδιον, σαρκίον τό caruncula, -ae, θ. μετφ. corpusculum, -i, οὐ.
σαρκίζω· carnes carpo.
σαρκικός, ή, όν· carnalis, e σαρκικὴ ἐπιθυμία, concupiscentia carnalis. τὸ σαρκικόν, carnalitas -atis, θ
σαρκικῶς· carnaliter
σάρκινος, η, ον· carneus, a. um.
σαρκοβορέω -ῶ carnem voro
σαρκοβόρος ον carnivorus a, um.
σαρκοειδής ές carni similis
σαρκοκήλη, η carnosus ramex.
σαρκολαβίς ἡ forceps, ipis θ
σαρκολιπής, ές macer, cra, crum.
σαρκοπαγής ές carnosus, a, um.
σαρκοποιέω -ῶ· carnem gigno.
σαρκοποιός ον· carnem gignens.
σαρκοτροφέω -ῶ· corpus alo
σαρκοφαγέω -ῶ carne vescor.
σαρκοφαγία, ἡ carnium esus.
1.σαρκοφάγος, ον· carne vescens; carnivorus, a um.
2 σαρκοφάγος, ἡ sarcophagus, -i, ἀ
σαρκοφορέω -ῶ carnem gesto.
σαρκοφόρος, ον carnem gestans.
σαρκοφυέω -ῶ carnem novam) produco ἢ gigno, -ere
σαρκοφυΐα carnis novi productio.
σαρκόω -ῶ carnem reddo, incarno, -are. σαρκοῦμαι (ἰδ. περὶ Χριστοῦ), corporor -ari; carne induor.
σαρκώδης, ες carnosus a, um.
σάρκωμα τό carnis incrementum.
σάρκωσις, ἡ· carnis generatio
σαρκωτικός,ή,όν corporativus,a,um
σάρξ ἡ 1) caro -rnis, θ pulpa, ae, θ. σὰρξ ἐλαίας, caro olivae. ἐν γέν. σὰρξ καρπῶν, pulpa, -ae, θ. 2) ἐν ἀντιθ πρὸς τὸ πνεῦμα, corpus, -oris, ἀ. caro, -rnis, θ αἱ τῆς σαρκὸς ἡδοναί, voluptates, libidinae. †3) = ἄνθρωπος, homo, -inis, ἀ.
σάρος, ὁ· scopae, -arum θ. πλ. μετφ. res ἢ homo nullius pretii.
σαρόω -ῶ· verro ἢ everro (verri, versum, -ere); scopis purgo. σαρῶ τὴν οἰκίαν, τὸν ναόν, templum, aedes verro. σαροῦμαι, verror. σαροῦται verritur. σεσαρωμένος, η, ον, versus,a, um.
σάρωθρον, τό· scopae arum, θ.πλ. μικρὸν σάρωθρον, scopula, -ae, θ.
σάρωμα τό 1) quisquiliae, -arum, θ. πλ. purgamenta -orum, οὐ πλ.
Σαρωνικὸς κόλπος· Saronicum mare.
σάρωσις, η actio verrendi; purgatio, -onis, θ
σαρωτής, ὁ· scoparius, -ii, ἀ.

Σατανᾶς, ὁ Satanas -ae, ἀ. ἢ ἄκλ. Satan. φράσ ὕπαγε ὀπίσω μου Σατανᾶ. vade (retro) Satanas. ἀποτάσσομαι τῷ Σατανᾷ. abrenuntio diabolo.
σατανικός ή, όν· ad Satan pertinens; diabolicus, a, um
σατανικῶς· modo diabolico
σατίρα ἡ· satira, -ae, θ. salsum carminum genus.
σατιρογράφος ὁ· satirographus,-i,ἀ.
σατραπεία, ἡ· satrapia, -ae θ.
σατραπεύω· satrapes sum.
σατράπης, ὁ· satrapes, -ae ἢ -is.
σατραπικός, ή, όν· satrapicus a,um.
σάττω (μέλ. σάξω)· 1) = φορτίζω, onero, -are; onus impono, -ere. 2) = πληρῶ, refercio (-fersi, -fertum, -ire) ali uem ἢ aliqnid aliqua re. ὅθ. σεσαγμένος τινός, refertus aliqua re.
σάτυρα, ἡ· ἴδε **σατίρα, ἡ.**
σατυρίασις· (νόσ.) satyriasis, -is, θ.
σατυριάω -ῶ· satyriasi laboro.
σατυρίζω· satyrice dico; irrideo (-isi aliquem ἢ aliquid; carpo (-psi) aliquem ἢ aiiquid
σατυρικός, ή, όν· satyricus, a, um; dicax ἢ mordax, -acis· σατυρικὸν δρᾶμα, satyrica fabula. σατυρικὴ ποίησις, satyrica poesis.
σατύριον (βοτ.) satyrion, -i, οὐ.
σατυρίσκος, ὁ· satyriscus, -i, ἀ.
***σατυρισμός, ὁ·** actio satyrice dicendi; actio irridendi; maledicentia,-ae,θ.
σατυριστής, ὁ poeta satyricus.
σάτυρος,ὁ satyrus, -i, ἀ. homo salax
σαῦρα, ἡ, lacerta, ae, θ.
σαυροειδής, ές· lacertae similis.
σαυροκτόνος, ον lacertas occidens
σαῦρος, ὁ· lacerta, -ae, θ.
σαυρωτήρ, ὁ· cuspis in ima hasta.
σαυτοῦ, σαυτῆς ἴδε **σεαυτοῦ** κτλ.
σάφα· perspicue.
σαφήνεια, ἡ 1) perspicuitas, -atis, θ. claritas, -atis, θ. σαφήνεια λόγου, claritas orationis.
σαφηνίζω explano (-are) aliquid.
σαφηνισμός, ὁ· explanatio -onis θ.
σαφηνιστικός, ή, όν explanatorius, a, um: explanans, -ntis.
σαφής, ές· 1) clarus, perspicuus, a, um 2) planus, a, um; explanabilis,e.
σαφῶς perspicue, clare; explanate.
σβέννυμι καὶ **σβεννύω·** exstinguo (-nxi, -nctum, -ere, aliquid (τὸ πῦρ τὴν δίψαν, ignem, sitim). **σβέννυμαι,** exstinguor (-nctus sum).
σβέσις, ἡ· exstinctus, -us, ἀ. exstinctio, -onis, θ.
σβεστήρ, ὁ· exstinctor, -oris, ἀ.
σβεστήριος, α, ον, σβεστικός, ή, όν· exstinguens -ntis.
σεαυτοῦ, σεαυτῆς· tui ipsius. αὐτὸς σεαυτῷ, tibimet ipse.
σεβάζομαι· veneror, -ari.
σέβας, τό· veneratio, -onis, θ. reverentia, -ae, θ. observantia, -ae, θ.
***σεβάσματα, τά·** reverentia, observantia, -ae, θ. salutatio, -onis, θ. προσφέρω ὑμῖν τὰ σεβάσματά μου, tibi meam reverentiam praesto; te saluto.
σεβάσμιος, α, ον· venerabilis, e; reverendus, a, um; venerandus,a,um.
σεβασμιότης, ἡ· sanctimonia, -ae, θ.
σεβασμός ὁ· veneratio, -onis, θ. μετὰ σεβασμοῦ, venerabiliter.
Σεβαστεῖον, τό Augustêum, -i, οὐ.
σεβαστός, ή, όν· venerandus, a, um; reverandus, a, um; augustus, a, um.
σεβαστῶς· auguste.
σέβομαι· 1) veneror (-atus sum, -ari) σέβ. τινα ὡς θεόν, aliquem ut deum veneror. 2) revereor (-veritus sum); observo are, aliquem ἢ aliquid. *3) σέβ. τοὺς νόμους, leges vereor. οὐδένα σέβεται, nullius auctoritatem veretur; nullius hominis rationem habet.
σειρά, ἡ· 1) series, -ei, θ. linea, -ae, θ. σειρὰ μαργαριτῶν, linea e margaritis. 2) catena, -ae, θ. funis, -is, ἀ. ἡ σειρὰ τοῦ ἵππου, equi funis *3) νεοελ. ordo, -inis, ἀ. σειραὶ δένδρων, arborum ordines. κατὰ σειράν, ordine. ἄνθρ. τῆς σειρᾶς μου, homo mei ordinis.
σειραφόρος ἵππος· equus funalis.
Σειρήν, ἡ· Siren, -enis, θ. αἱ Σειρῆνες, Sirenes, -um, θ. πλ.
σειρίασις, ἡ· siriasis, -is, θ.
σειριάω -ῶ· siriasi laboro.
σείριος, α, ον· sirius, a, um.
Σείριος, ὁ Sirius, -ii, ἀ. Canicula.
σεισάχθεια, ἡ novae tabulae.
σεῖσις, ἡ · motio, -onis, θ. quaessatio ἢ concussio, -onis, θ. concussus, -i, ἀ.
σεισίχθων· motor terrae (Neptunus).
σεισμός, ὁ· terrae motus. σ. ἐγένετο. terrae motus fuit.
σεισοπυγίς, ἡ, motacilla, -ae, θ.
σειστός, ή, όν· concussus, a, um.

σεῖστρον, τό· sistrum, -i, οὐ.
σείω· 1) quatio (quassi, quassum, -ere) aliquid; moveo (movi, motum, -ere) aliquid. θεὸς σείει τὴν γῆν, deus terram movit. ἀλλὰ καί: σείει, terrae motus est, ἔσεισε, terrae motus fuit. καὶ παθητ. ἡ γῆ σείεται, terra movetur. ἡ γῆ ἐσείσθη, terra se movit, mota est
σελαγέω -ῶ, σελαγίζω· splendeo, -ere; fulgeo, -ere
σελάγισμα, τό, σελαγισμός, ὁ· splendor, -oris, ἀ. fulgor, -oris, ἀ.
σέλας, τό· jubar, -aris, ἀ. βόρειον σέλας, jubar boreus, aurora borea
σέλασμα, τό, σελασμός, ὁ splendor.
σελασφόρος, ον· splendorem ferens
σέλαχος (σελάχι, ἰχθ.)· cartilagineum. σελαχοειδῆ, cartilaginea.
Σελεύκεια, ἡ· Seleucêa, ae, θ. **Σέλευκος** Seleucus (Nicator).
σεληναῖος, α, ον· lunaris, e
σελήνη, ἡ luna, -ae, θ. ἔκλειψις σελήνης, lunae defectus; αἱ τῆς σελήνης ἐκλείψεις, lunae labores. νέα σελήνη, luna nova ἢ prima. αὔξουσα, φθίνουσα σελήνη, luna crescens, luna decrescens. ἐν σελήνη, πρὸς τὴν σελήνην, per lunam; imminente lunâ.
σεληνιάζομαι· morbo comitiali laboro
σεληνιακός, ή, όν· lunaris, -e.
σεληνιασμός ὁ· morbus comitialis.
σεληνίδιον, τό, σεληνίσκος, ὁ, σεληνίς, ἡ· lunula, -ae, θ.
σελήνιον (βοτ.) selenium, -ii, οὐ.
σεληνίτης (λίθος) selenîtes, -ae, ἀ
σεληνογραφία, ἡ· lunae descriptio.
σεληνοειδής, ές· lunae speciem referens; lunatus, a, um
σεληνόφως, τό luninae splendor.
σελίδιον, τό pagella, -ae, θ.
σελίνινος, η, ον· ex apio factus.
σελινίτης οἶνος vinum ex apio.
σέλινον, τό apium, -ii, οὐ.
Σελινοῦς, ἡ· Selinus, -ntis, θ. **Σελινούντιος, α, ον**, Selinuntius, a, um. **οἱ Σελινούντιοι**, Selinuntii, -orum.
σελίς, ἡ· pagina, -ae, θ.
σέλλα, ἡ sella -ae θ.
σέλμα, τό· transtrum, -i, οὐ.
σεμίδαλις, ἡ· simila, -ae, θ.
σεμιδαλίτης ἄρτος panis ex similâ confectus.
σεμνεῖον, τό monasterium, -ii, οὐ.
σεμνόβιος, ον· qui vitae est sanctae.
σεμνογαμία· matrimonium castum.
σεμνολογέω -ῶ 1) graviter ἢ magnifice loquor 2) jactito -are; glorior, -ari. *3) νεοελ. pudice loquor.
σεμνολόγημα, τό dictum grave, quo quis se jactitat
σεμνολογία, ἡ· 1) dictio gravis. 2) sermo venustus *3) sermo pudîcus.
σεμνολόγος, ὁ· 1) jactator, -oris, ἀ. *2) pudîcus, a, um
σεμνόμαντις, ὁ· vates venerabilis.
σεμνοπρέπεια ἡ· gravitas decora.
σεμνοπρεπής, ές· venerabilis, e; verecundus, a, um; decorus, a, um.
***σεμνοπρεπῶς**· decenter.
σεμνός, ή, όν· 1) venerabilis, e; venerandus, sanctus, a, um. 2) gravis, e; decorus, a, um. *3 νεοελ. modestus, a, um; pudîcus, a, um.
σεμνότης, ἡ· 1) gravitas, -atis, θ 2) reverentia, -ae, θ. 3) pudicitia, -ae, θ.
σεμνοτυφία, ἡ· gravitas fastosa.
σεμνόω -ῶ magnificis verbis aliquid exorno.
σεμνύνω· venerandum et augustum aliquid reddo; honore et dignitate aliquem afficio. ὅθ. extollo, -ere. **σεμνύνομαι**. α) gravitatem prae me fero; graviter me habeo. β) = κομπάζω, efferor, glorior, jacto me, superbio.
σέμνωμα, τό· decus, -oris, ἀ. ornamentum, -i, οὐ.
Σεπτέμβριος, ὁ September, -bris, ἀ. μηνὶ Σεπτεμβρίῳ, mense Septembri.
σεπτός, ή, όν· venerabilis, e; venerandus, a, um; augustus, a, um.
σεπτῶς· auguste; sancte.
Σέριφος, ἡ· Serîphos, -i, θ. **Σερίφιος, α, ον**, Seriphius, a, um.
σεσοφισμένως· dolose.
σεσωφρονισμένως· modeste
σεῦτλον, τό beta, -ae, θ
σεύω· agito ἢ concito, -are. **σεύομαι**, concitor, -ari; fugio, -ere.
σηκάζω· stabulo includo.
σηκίς, ἡ ancilla, -ae, θ.
Σηκοανός (ποτ.)· Sequana, -ae, ἀ.
σηκός, ὁ· 1) stabulum, -i, οὐ. 2) templum ἢ fanum, -i, οὐ.
σηκόω-ῶ (= σταθμῶ)· pondero, -are.
σήκωμα, τό· libramentum, -i, οὐ. aequipondium -ii, οὐ.
σῆμα, τό· signum, -i, οὐ.
***σηκώνω** (ἐσήκωσα)· tollo, extollo,

attolo, -ere. **σηκώνομαι·** ηllvor, extollor; surgo (οὐδ.). ἐσηκώθην ἐκ τῆς κλίνης, e lecto surrexi. ἐσηκώθη νὰ ὁμιλήσῃ, ad dicendum surrexit.

σῆμα, τό· 1) signum -i, 2) monumentum, -i, οὐ. 3) = τάφος, sepulcrum, -i, οὐ.

σημαία, ἡ vexillum, -i, οὐ. signum militare ἢ ἁπλ. signum, -i, οὐ.

σημαίνω (ἐσήμηνα)· 1) signum do. σημ. τῇ σάλπιγγι, tubâ signum do, signum cano ὅθ. α) jubeo, -ere, impero, -are β) = προσημαίνω portendo, ere. τὰ μέλλοντα τοῖς καθεύδουσι σημαίνεται, futura dormientibus portenduntur. γ) = δηλῶ τι, significo, -are aliquid. **σημαίνομαι,** significor, -ari. 2) = σφραγίζω, signo -are. *2) σ. τὸν κώδωνα, aes pulso; campanam pulso σημαίνει, aes sonat

σημαιοφόρος, ὁ· signifer, -eri, ἀ. vexillarius -ii, ἀ

σήμανσις, ἡ signi datio.

σημαντήρ, ὁ· 1) qui signum dat 2) annulus signatorius.

σημαντήριον, τό sigillum, -i. οὐ

σημαντικός ἡ, όν· 1) significans, -ntis; significativus, a, um. *2) *νεοελ.* notabilis, e.

σημαντρίς γῆ· terra sigillaris.

σήμαντρον, τό· signum, -i, οὐ. sigillum -i, οὐ.

σημασία, ἡ· significatio, -onis, θ.

σημάτιον, τό sigillum, -i, οὐ.

σηματουργός· qui insignia facit.

σημειογραφέω -ῶ· notis in scribendo utor.

σημειογράφος· per notas scribens.

σειμεῖον, τό· 1) signum -i, οὐ. 2) = ἡ σημαία, signum militare ἢ ἁπλ. signum. 3) = διοσημεῖον, θαῦμα, portentum i, οὐ. 4) = γνώρισμα nota, -ae, θ.

σημειόω -ῶ καὶ **σημειόομαι -οῦμαι·** noto, denoto, -are, aliquid; signo, -are, -aliquid. ὡς ἐσημείωσα ἢ ὡς ἐσημειωσάμεθα, ut notavimus. **σημειοῦμαι** (παθητ.), notor (-tatus sum, -ari) ὅθ. σεσημείωται, notatum est. σεσημειωμένος, η, ον, notatus, signatus a, um.

σημειώδης, ες· 1) significans, -ntis. 2) insignis, e; notabilis, e.

σημείωσις, ἡ· 1) notatio -onis, θ. adnotatio, -onis, θ. 2) ἐν βιβλ nota, -ae, θ. μάλ. ἐν τῇ πληθ **σημειώσεις,** notae (criticae, grammaticae etc.).

σημειωτικός, ή, όν· significativus. ὅθ. ἡ σημειωτική, semejotice, -es, θ.

σημειωτός, ή, όν· signatus, a, um.

σημερινός, ή, όν· hodiernus, a, um.

σήμερον· hodie. ἡ σήμερον, hodiernus dies.

σημόθετος, ον· signo instructus.

σημύδα (ὁ) betula, -ae, θ.

σηπεδών, ἡ· putredo, -inis, θ. putror, -oris, ἀ.

σηπία, ἡ· sepia, -ae, θ.

σηπίον, τό· os sepiae.

σηπτικός, ή, όν· putrefaciens, -ntis.

σηπτός, ή, όν· putridus a, um.

σήπω· putrefacio, -ere. **σήπομαι** (ἐσάπην, σέσηπα), putrefio (-factus sum); putresco, -ere

σηράγγιον, τό· caverna, -ae, θ.

σηραγγόω -ῶ excavo, -are.

σηραγγώδης ες· cavernosus, a, um.

σήραγξ ἡ· fissura, rima (terrae). caverna -ae, θ. hiatus (terrae).

Σῆρες, οἱ· Seres, -um, ἀ.

σηρικοπλόκος, ὁ· sericarius, -ii, ἀ.

σηρικός, ή, όν· sericus, a, um, sericeus, a, um. αἱ σηρικαὶ ἐσθῆτες, τὰ σηρικά, serica, -orum, οὐ. πλ. σηρικὴ πορφύρα, sericoblata -ae, θ.

σηρικοφόρος, ον· sericatus, a, um.

σής (σητός), **ὁ·** tinea, -ae, θ

σησάμινος, η, ον· sesamius, a, um.

σησάμη, ἡ. σήσαμον, τό· sesama, -ae, θ. sesamum, -i, οὐ.

σησαμῆ, ἡ· placenta e sesamo et melle.

σησαμίτης, ὁ· e sesamo factus.

σησαμοειδής, ές, σησαμώδης, ες· sesamo similis. **τὸ σησαμοειδές** (βοτ.), sesamoides, -is, θ.

σησαμόπαστος, ον· sesamo sparsus.

σησαμοῦς, ὁ· placenta e sesamo.

σητόβρωτος, σητόκοπος, ον· a tinea corrosus a, um.

σῆψις, ἡ putrefactio, -onis, θ. putredo, -inis, θ.

σθεναρός, ά, όν· robustus, a, um, validus a, um.

σθεναρῶς· valide.

σθένος, τό· 1) robur, -oris, οὐ. vis, θ. 2) ψυχικὸν σθένος, animus -i, ἀ. fortitudo, -ins, θ ἄνθρ. ἄνευ ψυχικοῦ σθένους, homo ignavus, vir imbellis. 2) παντὶ σθένει, omnibus viribus; omni modo.

σθενόω -ῶ· roboro, -are.
σθένω· (robore) valeo -ere.
σιαγών, ἡ· maxilla, -ae, θ. αἱ σιαγόνες, maxillae, -arum.
σιαλίζω, σιαλοχοέω -ῶ· salivam emitto; salivo, -are.
σιαλικός, ή, όν· salivarius a, um
σιαλισμός, ὁ· salivatio, -onis. θ
σιαλογόνος, ον· salivam gignens.
σίαλον, τό· saliva, -ae· θ
σιαλοποιός, όν· salivam excitans.
σιαλώδης, ες· salivosus, a um.
σιάλωμα, τό· saliva, -ae, θ.
Σίβυλλα, ἡ· Sibylla, -ae. θ. Σιβύλλειος, α, ον, Sibyllinus, a, um. οἱ Σιβύλλειοι χρησμοί, libri (ἢ versus) Sibyllidi, fata Sibyllina.
σιβυλλαίνω· vaticinor, -ari.
σιβύνη, ἡ· sibyna, -ae, θ.
σῖγα· tacite· ἐντεῦθ. τὸ νεοελ. σιγά· tacite. silentio; submisse; leniter.
σιγάζω· conticescere jubeo.
σιγαλέος, α, ον· tacitus, a, um.
σιγάω -ῶ· 1) taceo (-cui, -ere)· σίγα, tace! ὁ σιγῶν, ῶσα, ῶν· tacitus, a, um. 2) sileo (-lui, -ere). σιγῶ τι, sileo de aliqua re. τὸ πρᾶγμα σιγᾶται, res siletur ἢ de re siletur. ἡ σιγῶσα νύξ, nox silens.
σιγῇ· tacite; clam.
σιγηλός, ή, όν, σιγηρός, ά, όν· tacens -ntis; silens -ntis; tacitus ἢ taciturnus, a, um; silentiosus, a, um.
σιγητικός ή όν· tacitus a, um.
σίγλαι, αἱ· inaures, θ.
σίγμα τό· sigma -atis οὐ.
σιγματίζω· sigma crebrius usurpo
σιγματοειδής, ές· habens formam sigmatis. σιγμ. τράπεζα, semicircularis mensa ἢ ἁπλ. sigma (quia olim C scribebatur pro Σ.).
σιγμός, ὁ· stridor, -oris, ἀ. sibylus, -i, ἀ. sibylatus, -i, ἀ.
σιγύνη, ἡ· = σιβύνη.
σιδηρεία, ἡ· tractatio ferri.
σιδηρεῖον, τό· officina ferraria.
σιδήρεος, -οῦς, ᾶ, οῦν· ferreus, a, um (κυρ. καὶ μετφ.).
σιδηρεύς, ὁ· faber ferrarius.
σιδηρεύω· ferrum tracto.
σιδηρίζω· ferrum specio refero.
σιδηρικός, ή, όν. ferrarius, a, um. ἡ σιδηρική (δηλ. τέχνη), ars ferraria.
*σιδηρικά· ferramenta.
σιδήριον, τ.· ferramentum -i, οὐ.
σιδηρίτης λίθος· magnes, -etis ἀ.
σιδηρῖτις γῆ· terra ferraria.
σιδηροβόλος; ον· ferrum jaculans.
σιδηροβριθής, ές· gravis ferro
σιδηροβρῶτις, ἡ ferrum adedens.
σιδηρόδεσμος (*σιδηροδέσμιος), ον· ferrea vincula habens; ferrarilis, e.
σιδηροδετέω -ῶ· ferro vincio (aliquid ἢ aliquem).
σιδηρόδετος, ον· ferro vinctus, a, um; ferratus, a, um
*σιδηρόδρομος, ὁ· via ferrata.
σιδηροθώρακες, οἱ· ferrati, -orum, ἀ. (ὕπον milites).
σιδηροκόπος, ὁ· faber ferrarius.
σίδηρον, τό· idem quod σίδηρος.
σιδηρονόμος, ον ferro dividens.
σιδηρόνωτος, ον· ferreum dorsum habens; aeratus et firmus.
σιδηροπέδη, ἡ· pedica ferrea
σιδηρόπληκτος, ον· ferro percussus
σιδηρόπλοκος, ον· a ferro plexus
σιδηρόπτερος alas ferreas habens.
σιδηροπώλης, ὁ ferri venditor.
σίδηρος, ὁ· ferrum, -i, οὐ.
σιδηρόσπαρτος, ον· ferro satus.
σιδηρότευκτος ον· ferro factus.
σιδηροτόκος, ον ferrum gignens.
σιδηροτομέω -ῶ· ferro seco.
σιδηρότρωτος ον· ferro vulneratus.
σιδηρουργεῖον, τό· officina ferraria.
σιδηρουργία ἡ· ars ferraria
σιδηρουργός, ὁ faber ferrarius; ferramentarius. -ii, ἀ
σιδηροφορέω -ῶ· ferrum (τ.ἔ. arma) fero.
σιδηροφόρος ον· ferrum gestans.
σιδηρόφρων animo ferreus.
σιδηροφυής, ές· e ferro natus.
σιδηρόχαλκος, ον· aere et ferro constans
σιδηροχάρμης, ὁ· ferro gaudens.
σιδηρόω -ῶ· ferro munio ἢ obduco aliquid.
σιδήρωμα, τό· ferramentum, -i, οὐ.
σιδηρωρυχεῖον, τό· ferri fodina; ferraria, -ae, θ.
Σιδών, ἡ Sidon, -onis, θ. Σιδώνιος, α, ον, Sidonius, a, um. οἱ Σιδώνιοι, Sidonii, -orum.
σίελον, σίελος· ἰδὲ σίαλον.
σίζω· strido, -ere; sibilo, -are.
Σικελία, ἡ· Sicilia, -ae, θ. Σικε-

λός, **Σικελικός, ή, όν·** Sicilus, a, um. τὸ Σικελ. πέλαγος, mare Siculum ὁ Σικελικὸς πορθμός, fretum Siculum. οἱ Σικελοί, οἱ Σικελιῶται, Siculi, -orum

σίκερα, τά (μεθυστ. ποσόν)· sicera, -ae, θ. sicera, -orum, οὐ. πλ.

σικίννη, (εἶδ. ὀρχήσεως) sicinnium.

σικιννιστής, ὁ· sicinnista -ae, ἀ.

σίκλος, ὁ (νόμισμα Ἑβρ.) siclus, -i, ἀ.

σικύα, ἡ· cucurbita, -ae, θ.

σικυάζω· cucurbito, -are. τὸ σικυάζειν, cucurbitatio, -onis, θ.

σικυήλατον, σικυήρατον, τό· cucumerarium, -ii, οὐ

σίκυον τό· granum cucumeris.

σίκυος, σικυός, σίκος, ὁ· cucumis, -is καὶ -eris, ἀ.

σικυώδης, -ες· cucumeri similis.

σικυών, ὁ· locus cucumeribus consitus.

Σικυών, ἡ· Sicyon, -onis, θ. Σικυώνιος, α, ον, Sicyonius, a, um. οἱ Σικυώνιοι, Sicyonii.

σικχαίνω καὶ **σικχαίνομαί** τι· fastidio (-ivi, -ire) aliquid. σικχαίνομαί τινα ἤ τι, me taedet (-duit, pertaesum est) alicujus; σὲ σικχαίνομαι, me taedet tui.

σικχαντός, ή, όν· taediosus, a, um.

σικχασία, ἡ· taedium, -ii, οὐ σικχασία τινός με λαμβάνει, taedium alicujus rei me capit. σικχασίαν παρέχω τινί, taedio sum alicui.

σίκχος, τό· fastidium, taedium, -ii, οὐ

σικχός, ὁ· homo fastidiosus.

σιληπορδέω -ῶ· lascivio, -ire.

σιληπορδία, ἡ lascivia, -ae, θ.

σιλίγνιον, τό· siligo, -inis, θ.

σίλιγνις, ἡ· farina siliginea.

σιλιγνίτης ἄρτος· siligneus pannis.

σιλλαίνω· derideo, -ere

σιλλογραφέω -ῶ· scribo sillos.

σιλλογραφία, ἡ· sillorum scriptio.

σιλλογράφος, ὁ sillographus, -i, ἀ.

σίλλος, ὁ sillus, -i, ἀ. convicium, -ii, οὐ.

σιλλόω -ῶ· derideo, -ere.

σίλουρος, ὁ (ἰχθ.)· silurus, -i, ἀ.

σίλφη, ἡ (ἔντ.)· blatta, -ae, θ.

σίλφιον, τό (θάμν.)· laserpitium, -ii, οὐ

σιλφιοφόρος ον· laserpitifer, a, um·

σιλφιωτός, ή, όν· laseratus, a, um.

σιμβλεύω· apes alvearibus condo.

σιμβλη, ἡ, σίμβλος, ὁ σίμβλον, τό· alveare, -is, οὐ. alvearium, -ii, οὐ.

σίμβλιος, α, ον· ad alvearia pertinens

σιμβλοποιέω -ῶ· alvearia facio.

σιμός, ή, όν· simus, a, um.

σιμότης, ἡ· naris sima.

σιμόω -ῶ· simum reddo.

σίμωμα, τό· forma sima.

σιναμωρία, ἡ natura noxia.

σινάμωρος, ον noxius, a, um.

σίναπι, σινάπιον, τό· sinapi.

σιναπίζω τινά· cataplasma e sinapi impono alicui.

σινάπινος, η, ον· e sinapi factus.

σιναπισμός, ὁ· cataplasma e sinapi; sinapismus -i, ἀ.

σινδόνη, ἡ sindon, -onis, θ.

σινδόνιον, τό 1) parva sindon. *2) νεολ. linteum, -i, οὐ.

σινδόνη, ἡ· sindon, -onis, θ. linteum, -i, οὐ.

σινδονοφορέω, -ῶ sindonem gesto.

σινδών, ἡ = σινδόνη.

σίνις, ὁ homo noxius

Σίνις, ὁ Sinis, -is, ἀ.

σίνομαι· noceo, -ere; laedo, -ere.

σίνος, τό· noxa, -ae, θ.

σινωπίς, ἡ· rubrĭca, -ae, θ.

σῖξις, ἡ sibilus, -i, ἀ.

σίπαρος, ὁ· supparum, -i, οὐ.

σίπαρον, τό (βοτ.)· siser, -eris, οὐ.

Σίπυλος (ὄρος)· Sipylus, -i, ἀ. **Σιπυληνός,** Sipyleus, a, um.

σισύρα, σισύρνα, ἡ· sagum pelliceum; s i s u r n a, -ae, θ

σισυροφορέω -ῶ· sisurnam fero

σισυροφόρος, ον sisurnam ferens.

σῖτα, τά ἴδε **σῖτος.**

σιταγωγέω -ῶ· frumentum adveho.

σιταγωγία, ἡ· frumenti advectio.

σιταγωγός, όν frumentum advehens.

ἡ **σιταγωγός** (ναῦς)·navis frumentaria.

σιτάρκεια, ἡ annona, -ae, θ.

σιταρκέω, -ῶ· annonam suppedito.

σιτάρχης, σίταρχος, ὁ· annonae praefectus.

σιτεία, ἡ· sagina, -ae, θ.

***σιτέμπορος, ὁ·** frumentarius, -ii, ἀ.

σιτευτής, ὁ· saginator, -oris, ἀ.

σιτευτός, ή, όν· saginatus, a, um.

σιτεύω· sagino (aliquem). **σιτεύομαι,** victito, -are.

σιτέω -ῶ sagino, -are, aliquem; nutrio, -ire. **σιτοῦμαι,** comedo, -ere, vescor -i.

σιτηβόρος, ον· frumento vescens.

σιτηγός, ὁ· frumentator, -oris, ἀ
σιτηρεσιάζω· frumentum praebeo.
σιτηρέσιον, τό· frumentum (pro stipendio); stipendium -ii, οὐ
σιτηρά, τά· diversa frumenti genera; frumenta, -orum.
σίτησις, ἡ· victus, -us, ἀ.
σιτίζω· nutrio -ivi, -ire) aliquem.
σιτίζομαι, vescor, -i.
σιτικός, ή, όν· frumentarius, a,um.
σιτίον, τό cibus, i, ἀ τὰ σιτία, cibi -orum, πλ victus, -us, ἀ·
σίτισμα, σιτισμός, σίτισις· cibatio, onis, θ. cibus, -i, ἀ.
σιτιστός, ή, όν· ἴδε **σιτευτός**.
σιτοβολών, ὁ horreum, -i, οὐ. granarium, -i. οὐ.
σιτοβόλιον· idem quod **σιτοβολών**.
σιτοδαισία, ἡ· distributio frumenti
σιτοδεία, ἡ inopia frumenti; annonae caritas, -atis, θ.
σιτοδοσία, ἡ· frumenti largitio; frumentatio, -onis, θ
σιτοδοτέω-ῶ· frumentum distribuo.
σιτοδότης, ὁ· frumenti largitor.
σιτοδοχεῖον, τό granarium, -ii, οὐ.
σιτοθήκη, ἡ· horreum, -i, οὐ.
σιτοκάπηλος frumenti propola; dardanarius, -i, ἀ.
σιτολογέω -ῶ· frumentor, -ari.
σιτολογία, ἡ· frumentatio, -onis, θ.
σιτολόγος, ὁ· frumentator, oris, ἀ.
σιτομετρέω -ῶ· frumentum demetior; frumentum praebeo ἢ distribuo (militibus).
σιτομέτρης, ὁ· frumenti mensor.
σιτομετρία, ἡ· frumenti distributio.
σιτόμετρον, τό· cibarium demensum.
σιτονόμος, ον· cibum distribuens.
σιτοποιέω -ῶ panem conficio.
σιτοποιΐα, ἡ· panificium, -ii, ἀ.
σιτοποιός, ὁ· pistor, -oris, ἀ.
σιτοπομπεία, ἡ, σιτοπόμπιον, τό· frumenti transmissio, -onis, θ
σιτοπωλέω -ῶ· frumentum vendo.
σιτοπώλης, ὁ· venditor frumenti; frumentarius,-ii, ἀ. dardanarius,-i,οὐ.
σῖτος, ὁ 1) frumentum, -i, οὐ. τὰ σῖτα frumenta, -orum. 2) triticum, -i, οὐ 3) cibus, -i, ἀ. 4) κόκκος σίτου, granum, -i, ἀ.
σιτόσπορος, ον· frumento consitus.
σιτοφάγος, ον· frumento vescens
σιτοφόρος, ον· 1) frumentum ferens ἢ advehens (camêlus) 2) σιτοφόρος γῆ ἢ ἀγρός, frumentarius ager.
σιτοφυλακεῖον, τό· granarium i,οὐ.
σιτοφυλακέω-ῶ frumentum adservo
σιτοφύλαξ, ὁ· frumenti custos.
σιτόχροος, -ουν, ουν· colorem frumenti habens.
σιττάκη, ἡ, σίττακος, ὁ (ψιττακός)· sittace, -es, θ. psittacus -i ἀ.
σιτώδης, ες frumentaceus, a, um.
σιτών, ὁ· ager frumentarius
σιτώνης, ὁ frumenti coemptor.
σιτώνησις, σιτωνία, ἡ· frumenti emptio.
σιφων,ὁ 1) siphon,-onis,ἀ.μικρὸς σίφων siphunculus, -i, ἀ 2) tubus, i,ἀ.
σιωπάω -ῶ sileo (-ui ere); taceo (-cui, -ere). σιωπῶ τι, sileo taceo de aliqua re. σιώπα, tace! ἢ μᾶλ. taceas ὁ πρᾶγμα σιωπᾶται, res siletur, de re siletur τοῦτο οἱ ἀρχαῖοι ἐσιώπησαν, ὑπὸ τῶν ἀρχαίων σιωπᾶται, hoc ab antiquis tacitum est τὸ πρᾶγμα ἐσιωπήθη, de re tacitum est. **σιωπῶν, -ῶσα, ῶν**· tacens silens, -ntis. ἡ σιωπῶσα νύξ silens nox.
σιωπή, ἡ 1) silentium, -i, οὐ. σιωπῆς γενομένης, silentio facto. σιωπῇ, silentio, tacite. σιωπ. παρέρχομαί τι, aliquid tacitum fero. 2) taciturnitas.
σιωπηλός, ή, όν, σιωπηρός ά, όν· taciturnus a, um. τὸ σιωπηλόν, taciturnitus, atis, θ.
σιωπηλῶς, σιωπηρῶς· tacite.
σιώπησις, ἡ taciturnitas, -atis θ.
σιωπητέος, α, ον tacendus, a um.
σκαιοβατέω -ῶ· rustice incendo.
σκαιός, ά, όν· scaevus, a, um. ὅθ rusticus, ineptus, inhumanus,a um.
σκαιότης, ἡ· scaevitas, -atis, θ. ruditas, rusticitas, -atis θ.
σκαιουργέω -ῶ· rustice me gero.
σκαιώδης, ες· rusticus a, um.
σκαιῶς· sinistre; inepte; stupide, stolide; rustice.
σκαλάθυρμα, τό· ludicrum, -i, οὐ.
σκαλεία, ἡ· sarritio, -onis, θ.
σκάλευθρον, τό· surculum, -i, οὐ.
σκάλευμα τό· sarritio, -onis, θ.
σκαλευτής, ὁ sarritor, -oris, ἀ.
σκάλευσις, ἡ sarritio, -onis, θ. sarritura, -ae, θ.
σκαλεύω· fodio (-odi -ere). ἐντεῦθ. = examino, -are, aliquid.

σκαληνός, ή, όν inaequalis -e; inaequalia crura habens

σκαλίζω· sarrio (-rui) -ire, sarculo circumcirca sarrio aliquid. **ἐσκαλισμένος, η, ον,** sarrîtus, a, um.

σκάλισις, ἡ, σκαλισμός, ὁ· sarritio, -onis, θ. sarritura, -ae θ.

σκαλίς, ἡ, σκαλιστήριον, τό sarculum, -i, οὐ.

σκάλμός, ὁ· scalmus, -i, ἀ.

σκάλωμα, τό gradus instar scalae. *ὅθ. νεοελ. α) actio scandendi. β) μετφ. mora,-ae,θ impedimentum,-i, οὐ

σκαλώνια, τά gradus, -uum. ἀ. πλ.

σκαμβός, ή, όν· tortus, a, um.

σκάμμα, τό· 1) fossa, -ae, θ. 2) τὸ τῆς παλαίστρας σκάμμα scamma, ae, θ.

σκαμμωνία, ἡ, σκαμμώνιον, τό, (βοτ.)· scammonêa ἢ scammonia,-ae,θ.

σκαμμωνίτης οἶνος· scammonîtes.

σκανδάλη, ἡ· decipula, -ae, θ

σκανδαλίζω· scandalum praebeo; sum scandalo; scandalizo, -are; alios pravo exemplo offendo. **σκανδαλίζομαι·** offendor (offensus sum).

σκάνδαλον, τό· s c a n d a l u m, -i. pravum exemplum; res mali exempli.

***σκανδαλώδης** βίος· vita mali exempli. σκανδαλῶδες πρᾶγμα, res perniciosi exempli.

***σκανδαλωδῶς·** turpiter; probose.

σκαπανεύς, ὁ· fossor, -oris, ἀ. cunicularius, -ii, οὐ.

σκαπάνη, ἡ· ligo, -onis. ἀ.

σκάπτειρα, ἡ· quae fodit.

σκαπτέος, α, ον fodiendus a, um

σκαπτήρ, ὁ· fossor, -oris, ἀ.

σκαπτω· 1) fotio, (fodi, fossum, -ere). σκ. τὴν γῆν, terram fodio. σκ. φρέαρ, puteum fodio. 2) τὰ ἐσκαμμένα, fossa, quae pentathlis terminus erat salienti. ὅθ. ἡ παροιμ. ὑπὲρ τὰ ἐσκαμμένα πηδᾶν, terminos transilio. *3) νεοελ. σκάπτει μόνος του τὸν λάκκον, sibi mortem accelerat. σκάπτω τὸν λάκκον τινός, perniciem alicujus praeparo.

σκάραβος, ὁ· scarabeus -ii, ἀ.

σκαρδαμυγμός, ὁ· nictus, -us, ἀ nictatio, -onis, θ.

σκαρδαμυκτής, ὁ· qui nictat.

σκαρδαμυκτί nictantibus oculis.

σκαρδαμύσσω καὶ **σκαρδαμύττω·** nicto, -are καὶ nictor, -ari.

σκαρθμός, ὁ· saltus, -us ἀ.

σκαρίζω· salio, -ire.

σκαρισμός, ὁ saltus, -us, ἀ.

σκαρίτης λίθος· scarites, -ae, ἀ.

σκαριφάομαι -ῶμαι· scarifico, -are.

σκαριφήματα, τά· 1) lineamenta, -orum. 2) nugae tenues philosophorum

σκαριφισμός, ὁ· delineatio, onis.θ.

σκάριφος, ὁ· stilus, pencillus, i, ἀ.

σκαρολάχανον· mercurialis herba.

σκάρος, ὁ· (ἰχθ)· scarus, -i ἀ.

σκάρφη ἡ alleborum nigrum.

σκασμός, ὁ· 1) claudicatio -onis, θ. *2) νεοελ. ἐπιφων. σκασμός! silentium! tace! tacete!

***σκατόν, τό** merda, -ae, θ. stercus, -oris, οὐ.

σκατοφαγέω -ῶ· merdâ vescor.

σκατοφάγος,ον merdivorus, a, um.

σκαῦρος (=στρεβλόπους)· scaurus.

σκαφεία, ἡ· fossio, -onis, θ.

σκαφεῖον, τό· ligo, -onis, ἀ.

σκαφεύω· fodio. -ere.

σκαφεύς, σκαφευτής, ὁ· fossor.

σκάφη,ἡ· 1) s c a p h a. cymba,-ae, θ. 2) alveus,-i, ἀ. 3) πρὸς ζύμ. magis, -idis θ. magida, -ae, θ

σκαφή, ἡ· fossa, θ. fossio, -onis, θ.

σκαφητός, ὁ fossio, -onis, θ.

σκαφηφορέω -ῶ· scapham gesto.

σκαφηφόρος, ον· scapham ferens.

σκαφίδιον, τό· scaphula, -ae, θ.

σκαφίς, ἡ· 1) scaphula, -ae, θ. 2) alveus, -i, ἀ.

σκαφοειδής, ές scaphae similis.

σκάφος, τό· scapha, ae, θ. σκάφος νεώς, alveus, -i, ἀ

σκεδάννυμι καὶ **σκεδαννύω·** dissipo, -are; dispergo, -ere, aliquem ἢ aliquid.

σκεδασμός ὁ· dispersio, -onis, θ.

σκεδαστικός,ή,όν dissipens, -ntis.

σκεδαστός, ή, όν· dissipatus, a, um.

Σκείρων, ὁ· Sciron, -onis, ἀ. **Σκειρωνικός, ή, όν,** Scironius, a, um. αἱ Σκειρωνίδες πέτραι, petrae Scironides (prope Corinthum).

σκελέα, ἡ· tibiale, is, οὐ.

σκελετεία, ἡ· exsiccatio, -onis, θ.

σκελετεύω excicco, -are.

σκελετόν, τό· sceletus, -i, ἀ.

σκελετός, ή, όν exsiccatus, a, um. ὁ σκελετός, cadaver exsiccatum; s c e l e t u s, -i, ἀ

σκελετώδης, ες· sceleto similis.

σκελίς ὑῶν· perna, -ae. θ.
σκελίσκος. ὁ· crusculum, -i, οὐ.
σκελλίζω· varis sum pedibus
σκελλός (= στρεβλόπους)· varus sum
σκέλλω exsicco, -are; arefacio, -ere. aliquid. **σκέλλομαι (ἔσκληκα)**. aresco, -ere (aridus sum).
σκελόδεσμος vinculum crurum.
σκελοκοπία, ἡ crurifragium -ii, οὐ·
σκέλος, τό crus, cruris, οὐ pes pedis α. τὰ σκέλη, crura, -um, α.
σκέμμα, τό· cogitatio, consideratio, -onis, θ. consilium, -ii, οὐ.
σκεπάζω· tego (texi, tectum, -ere) aliquem ἢ aliquid; operio (-erui, ertum, -ire) aliquem ἢ aliquid **σκεπάζομαι**, tegor (tectus sum, -i); operior (opertus sum iri) ἐσκεπασμένος, η, ον, tectus, a, um; opertus a. um.
σκεπαρνίζω· asciâ percutio.
σκεπαρνισμός, ὁ dolatus -us, α.
σκέπαρνον, τό· ascia, -ae, θ. dolabra, -ae, θ.
σκεπαρνοποιός, ὁ dolabrarius, -ii, α.
σκέπας, τό tegumentum, -i, οὐ.
σκέπασις, ἡ· operimentum, -i, οὐ.
σκέπασμα, τό· 1) tegumentum -i, οὐ. tegmen, -inis, α. 2) velamentum, -i, οὐ amictus, -us α.
σκεπαστήριος, α, ον· ad tegendum aptus. τὸ σκεπαστήριον, = τὸ σκέπασμα.
σκεπαστής, ὁ qui tegit· ὅθ. = protector, defensor, -oris, α.
σκεπαστικός, ή, όν tegens, -ntis.
σκεπαστός, ή, όν· tectus, a, um; opertus, a. um.
σκέπαστρον, τό· tegumen, -inis, οὐ.
σκεπάω -ῶ· tego, -ere.
σκέπη, ἡ· 1) tegumentum, -i, οὐ. 2) locus tectus. 3) *μετφ.* protectio, -onis, θ.
***σκεπτικισμός, ὁ·** ratio eorum qui contra omnia disserunt.
σκεπτικός, ή, όν· 1) in cogitatione defixus, a, um; 2) consideratus, a, um. 3) φιλόσ. σκεπτικός, scepticus; qui contra omnia disserit.
σκέπτομαι· 1) cogito (-avi, -are) aliquid ἢ de aliqua re. 2) considero (-avi -are) aliquid ἢ de re aliqua. σκ πτομαι, διὰ τί γίγνεται, considero, cur fiat. 3) delibero (-avi -are) aliquid ἢ de re aliqua. ἐσκεμμένος, η, ον, consideratus, a um.
σκευαγωγέω -ῶ vasa colligo; vasa et utensilia veho σκευαγωγῶ ἐκ τῶν ἀγρῶν, vasa et utensilia ex agris collecta in urbem veho.
σκευαγωγός = σκευοφόρος.
σκευάζω· instruo, -ere; adparo, -are. aliquid ἢ aliquem.
σκευασία ἡ· adparatus, -us, α.
σκεύασμα, τό 1) confectio, onis, θ 2) res confecta.
σκευαστός, ή, όν confectus, a, um.
σκευή, ἡ adparatus, -us (quo aliquis instructus est) ὅθ vestitus, armatura ornatus κτλ.
σκευοθήκη· vasorum repositorium.
σκευοποιέω -ῶ· vasa fabricor.
σκευοποιΐα, ἡ vasorum confectio.
σκευοποιός, όν qui vasa conficit.
σκευοπώλης, ὁ qui vasa vendit.
σκεῦος, τό· vas, vasis, οὐ τὰ σκεύη, vasa, -orum, οὐ. πλ. τὰ σκεύη στρατιώτου, sarcinae, -arum, θ. πλ. τὰ σκεύη στρατοῦ, impedimenta, -orum, οὐ. πλ. τὰ οἰκιακὰ σκεύη, utensilia, orum, οὐ. πλ
σκευοφορέω -ῶ vasa fero.
σκευοφορία, ἡ· vasorum bajulatio.
σκευοφόρος, ον qui vasa fert ἢ portat. **τὰ σκευοφόρα**, impedimenta, -orum, οὐ ὁ σκευοφόρος, callo, -onis, α. sarcinator, -oris, α.
σκευοφυλακέω -ῶ· vasa custodio.
σκευοφυλάκιον, τό· locus custodiendis utensilibus destinatus
σκευοφύλαξ, ὁ utensilium custos.
σκευωρέω -ῶ· 1) utensilia custodio. 2) insidias machinor; insidior, -ari.
σκευώρημα, τό· insidiosum machinamentum.
σκευωρία, ἡ· 1) utensilium costodia. 2) insidiosum machinamentum.
σκευωρός, ὁ· vasorum custos.
σκέψις, ἡ· cogitatio, -onis, θ. consideratio, -onis θ. deliberatio, -onis, θ. meditatio, -onis, θ consilium, -i, οὐ.
σκηνέω -ῶ· 1) tentorium figo. 2) in tentorio habito
σκηνευτής, ὁ in tentorio habitans.
σκηνή ἡ· 1) ἐν στρατοπ. tabernaculum, -i, οὐ. tentorium, -i, οὐ. 2) ἐν θεάτρ. scena, -ae, θ. ἐπὶ τὴν σκηνὴν παρέρχομαι, in scenam prodeo. οἱ ἐπὶ σκηνῆς, οἱ ἀπὸ σκηνῆς, histriones. τὰ ἀπὸ σκηνῆς (ὑπον. μέλη), carmina quae ab actoribus decantantur. 3) =

καλύβη, casa, -ae, θ. 4) † ἐν σκηναῖς δικαίων, in domicilio proborum
σκηνήτης, ὁ in tentoriis habitans.
σκηνίδιον, τό tentoriolum. -i, οὐ.
σκηνικεύομαι partes ago in scena.
σκηνικός, ή. όν· scenicus, a. um; scenarius, a, um. ὁ σκηνικός, scenicus, -i ἀ. histrio, -onis, ἀ. οἱ σκηνικοί, scenici artifices ἢ actores. οἱ σκηνικοὶ ἀγῶνες, scenici ludi.
σκηνοβατέω -ῶ· in scenam prodeo.
σκηνογραφέω -ῶ scenas pingo.
σκηνογραφία ἡ· scenographia,-ae,θ.
σκηνογράφος, ὁ qui scenas pingit.
σκηνοειδής, ές· tentorio similis.
σκηνοπηγέω -ῶ· tentorium figo.
σκηνοπηγία, ἡ 1) tentorii confectio. 2) παρ' Ἰουδ. tabernaculorum festum.
σκηνοποιέω -ῶ. tentoria conficio.
σκηνοποιΐα· tentoriorum confectio.
σκηνοποιός, όν. fabricator tabernaculorum.
σκηνορραφέω -ῶ· tentoria consuo.
σκηνορράφος· qui tentoria consuit.
σκηνοφύλαξ, ὁ tentorii custos.
σκηνόω -ῶ· 1) tentorium figo. 2) in tentorio habito.
σκήνωμα, τό· 1) tentorium, -ii, οὐ. † 2) corpus humanum
σκήνωσις. ἡ in tentorio habitatio.
σκηνωτής, ὁ· contubernalis, -is, ἀ.
σκηπτός. ὁ fulmen, -inis, οὐ.
σκηπτουχία, ἡ· sceptri gestatio.
σκηπτοῦχος, ον· sceptifer, a. um.
σκῆπτρον, τό sceptrum. -i, οὐ.
σκηπτροφόρος, ον sceptifer, a. um.
σκήπτω nitor, -i; incumbo, -ere.
σκήπτομαι α) = στηρίζομαι, fulcio me; fulcior. β) σκήπτομαί τι = προφασίζομαι, praetexo aliquid
σκήπων, ὁ· scipio, -onis, θ.
σκῆψις, ἡ· praetextus, -us, ἀ.
σκιά, ἡ 1) umbra, -ae, θ. ἐν σκιᾷ, in umbra. ὑπὸ σκιᾷ ἀναπαύομαι, sub umbra quiesco. σκιὰν παρέχω, umbram praebeo. περὶ ἀποθαν. umbrae; manes. 2) μεταφ. α) περὶ ὄνου σκιᾶς μάχονται, de asini umbra (τ' ἔ. de re frivola) certant β τὴν ἑαυτοῦ σκιὰν δέδιεν, umbram suam timet, suam ipsius umbram metuit. γ) σκιὰ ἐλευθερίας, libertatis umbra (non realis). *δ) tutela: ὑπὸ τὴν σκιὰν τοῦ σοῦ ὀνόματος, sub tui nominis tutelâ.

σκιαγραφέω -ῶ· adumbro, -are.
σκιαγραφία, ἡ, σκιαγράφημα, τό· adumbratio, -onis, θ.
σκιαγραφικῶς· adumbratim; umbratiliter.
σκιάδειον. σκιάδιον, τό 1) umbella, -ae, θ. 2) umbraculum, -i, οὐ.
σκιαδηφορέω -ῶ umbellam fero; umbraculum gesto.
σκιαδηφόρος, ον umbellam ferens; umbraculum gestens.
σκιάζω· 1) umbro, ἢ inumbro,-are; umbrâ tego (aliquid). μεταφ velo, -are. *2) νεοελ. σκιάζω τινά, terreo aliquem. **σκιάζομαι,** pavesco, terreor.
σκιαθηρέω -ῶ· tempus per umbram designo.
σκιαινα, ἡ (ἰχθ.)· umbra, -ae, θ.
σκιαμαχέω -ῶ 1) cum umbra pugno. ἐθ. = inaniter laboro. 2) in umbra pugno, -are
σκιαμαχία, ἡ· dimicatio cum pugna. ἐθ. dimicatio inanis.
σκιαρός, ά, όν· umbrosus, a, um.
σκιάς, ἡ· umbraculum fornicatum. Ξέρξης καθήμενος ὑπὸ σκιάδι χρυσῇ, Xerxes sub aureo umbraculo sedens.
σκίασις, ἡ· obumbratio, -onis, θ.
σκίασμα, τό· σκιασμός, ὁ· obumbratio, -onis, θ. umbra, -ae, θ.
σκιαστικός, ή, όν. umbram faciens.
σκιατραφέω -ῶ· in umbra (τ'. ἔ. molliter) nutrio. **σκιατραφοῦμαι,** in umbra dego; umbratilem vitam ago. ἄνθρωπος σκιατραφούμενος = σκιατραφής.
σκιατραφής, ές· umbraticus, a, um. ὁ σκιατραφής homo umbraticus.
σκιατραφία, ἡ· vita umbratilis.
σκιάω -ῶ· ἴδε **σκιάζω** 1.
σκίγκος. ὁ (ειδ. σαύρου) scincos,-i,ἀ.
σκίδναμαι· dissipor, -ari.
σκιερός, ά, όν· umbrosus, a, um; opacus, a, um.
σκιερῶς· adumbratim.
σκίλλα, ἡ (βοτ.)· scilla, -ae, θ.
σκιλλώδης, ες· scillae similis.
σκίμπους, ὁ· sella plicatilis.
σκινδαλμός, ὁ· scindula, -ae, θ.
σκιοειδής, ές· umbrae similis.
σκιόεις, εσσα, εν· (ποιητ.) = σκιερός.
σκιολογέω -ῶ de umbra dissero.
σκίουρος, ὁ· sciûrus, -i, ἀ.
σκιοφόρος, ον· umbram praebens.
σκιόφως, τό· crepusculum, -i, οὐ.

σκιόψυκτος, ον· in umbra siccatus
σκίπων, ὁ scipio, -onis, ἀ.
σκιραφεία, ἡ lusus aleatorius
σκιραφευτής· qui tesseris ludit.
σκιραφεύω tesseris ludo.
σκίραφος, ὁ· fritillus, -i, ἀ.
σκίρον τό· umbraculum, -i, οὐ.
Σκιροφοριών, ὁ· (mensis) Junius
σκίρος, ὁ· marmoris fragmentum.
σκιρρός, ά, όν· durus a, um.
σκίρρος, ὁ· scirrhus, -i, ἀ.
σκιρρόομαι -οῦμαι (ἐσκίρρωμαι)· in scirrhum obduresco.
σκιρρώδης, ες· scirrhosus a, um
σκίρρωμα, τό· scirrhus, -i ἀ.
σκιρτάω -ῶ· salto, -are; exsulto, -ore. σκιρτῶ ἐκ χαρᾶς, laetitiâ gestio, exsulto, -are.
σκίρτησις, ἡ· exsultatio, -onis, θ.
σκιρτητικός, ή, όν· ad exsultandum pronus, a, um.
σκιρτητικῶς· exsultanter.
σκιρτοποιέω -ῶ· saltare facio
σκιώδης, ες· umbrosus, a, um; opacus, a, um; obscurus, a, um.
σκιωτός, ή, όν umbrâ tectus.
σκλῆμα, τό· exsiccatio ossis.
σκληραγωγέω -ῶ· dure educo aliquem, labore duro aliquem **σκληραγωγοῦμαι**, labore duror, -ari. ἐσκληραγωγημένος, η, ον· labore duratus, a um.
σκληραγωγία, ἡ· dura educatio, labore corporis durities.
σκληραυχενία, ἡ· obstinatio -onis, θ.
σκληραύχην, ὁ· pertinax, -acis.
σκληρία, ἡ· duritia, -ae, θ.
σκηρόβιος, σκληροβίοτος, ον· qui duram vitam agit.
σκληρογνωμοσύνη, ἡ· rigor animi.
σκληρογνώμων, ὁ qui duro est auimo.
σκληρόδερμος· qui dura est pella.
σκληροδίαιτος, ον· victu duro utens.
σκληροκαρδία, ἡ cordis durities; crudelitas -atis, θ. contumacia, -ae, θ
σκληροκάρδιος, ον· qui duri cordis est; crudelis e; contumax acis
σκληροκέφαλος, ον qui durum caput habet, difficilis in obediendo.
σκληροκοιτέω -ῶ· duro cubili utor.
σκληροποιέω -ῶ· durum reddo.
σκληροποιός, όν· durum reddens
σκληρός, ά, όν· durus, a, um; rigidus, a, um; crudelis, e. τὰ σκληρὰ καὶ τὰ μαλακά, dura et mollia. ψυχὴ ἄγροικος καὶ σκληρά, animus agrestis et dura. ἄνθρωπος σκληρός, homo crudelis.
σκληρότης, ἡ· duritia, -ae, θ rigor, -oris ἀ. crudelitas, -atis, θ.
σκληροτράχηλος, ον· rigidae cervicis; contumax, -acis; pertinax, -acis, **τὸ σκληροτράχηλον**, contumacia.
σκληρόψυχος, ον duro animo.
σκληρόω -ῶ induro, -are (aliquid).
σκληροῦμαι, induresco, -ere.
σκληρύνω τι· duro, obduro, -are, aliquid. σκληρύνομαι (ἐσκλήρυμαι), duro, οὐ.), induresco. ἵνα μὴ σκληρυνθῇ τις ἐξ ὑμῶν, ne quis vestrum indurescat.
σκληρυσμός, ὁ· induratio, -onis, θ.
σκλήρωμα τό· tumor durus.
σκνιπός, ή, όν· valde avarus.
σκνιφός, ή, όν visu hebes.
σκνίψ, ὁ· culex, -icis, ἀ.
σκολιάζω· oblique incedo.
σκολιογραφέω -ῶ oblique scribo.
σκολιοδρομῶ flexuosum iter carpo
σκόλιον, τό· canticum convivale; scolium, -ii, οὐ.
σκολιός, ά, όν· 1) obliquus, a, um; tortuosus, a, um; 2) perplexus, a, um; pravus, perversus, a, um. 3) asper, a um; difficilis, e.
σκολιότης ἡ 1) tortuositas, -atis, θ. 2) pravitas -atis, θ.
σκολιόφρων, ὁ, ἡ· prava cogitans.
σκολιόω -ῶ tortuosum reddo.
σκολίωμα τό· obliquitas -atis, θ.
σκολίωσις, ἡ· deflexio in obliquum.
σκολιῶς 1) tortuose, oblique 2) prave, perverse perplexe.
σκολόπενδρα, ἡ· scolopendra, -ae, θ.
σκολοπένδριον, τό· scolopendrium.
σκολοπίζω palo adfigo (aliquem). ἐσκολοπισμένος, palo fixus.
σκολοποειδής, ές· palo similis.
σκόλοψ, ὁ 1) palus praeacutus ἢ ἁπλ. palus, -i, ἀ sudes, -is, θ 2) = σταυρός, crux, -cis, θ. 3) ἐδόθη μοι σκόλοψ τῇ σαρκί, datus est mihi surculus infixus carni.
σκόλυμος, ὁ (βοτ.)· scolymos, -i, ἀ.
σκολυμώδης, ες· scolymo similis.
σκόμβρος ὁ· scomber, -bri, ἀ.
***σκόνη, ἡ** pulvis, eris, ἀ
***σκονίζω** pulvero aliquid **σκονίζομαι**, me pulvero. **σκονισμένος, η, ον**, pulverulentus, a, um.

σκοπάρχης, **σκόπαρχος, ὁ**· exploratorum praefectus
σκοπελοδρόμος,ον per rupes vagans
σκοπελοειδής, ές scopelo similis
σκόπελος, ὁ scopulus -i ἀ. ἐξοκέλλω εἰς σκοπέλους, in scopulos auferor.
σκόπευσις, ἡ 1) contemplatio, -onis, θ *2) νεοελ. actio collineandi.
σκοπευτήριον τό· 1 specula, -ae, θ. 2 νεοελ. institutum scopi.
σκοπευτής ὁ 1) speculator, -oris, ἀ. *2) νεοελ. collineator. oris, ἀ.
σκοπεύω· 1) speculor, -ari; contemplor, -ari *2) νεοελ. α) = προτίθεμαί τι, in mente est mihi cogito) aliquid facere. β) ἐπὶ σκοπὸν βάλλω, collineo (-avi, -atum, -are) καλῶς ἐσκόπευσε. bene collineavit; bene scopum petiit.
σκοπέω -ῶ καὶ **σκοπέομαι -οῦμαι**, (σκέψομαι, ἐσκεψάμην, ἔσκεμμαι)· 1) = θεωρῶ, speculor contemplor, -ari, aliquid 2) = παρατηρῶ, ἐξετάζω, video -ere; exploro, -are, aliquid. τοῦτο πρῶτον σκοπῶμεν. id primum videamus. 3) = σκέπτομαί τι, considero, -are, aliquid ἢ de re aliqua. σκέψαι ὅπως μή —, considera, ne —. 4) σκόπει μὴ (ὅπως μή)· cave ne. σκόπει, ὅπως μὴ ποιήσῃς) cave (ne) facias.
σκοπή, σκοπιά, ἡ· specula, -ae, θ. ἐκ τῆς σκοπιᾶς, e specula
σκόπησις,ἡ· contemplatio, -onis, θ.
σκοπιάζω· speculor, -ari.
σκόπιμος, ον· qui velut scopus spectatur; quem velut scopum nobis proposuimus; δθ. = opportunus, a, um: commodus, a. um
***σκοπιμότης. ἡ**· opportunitas, -ati, θ.
***σκοπίμως** opportune; commode
σκοπιωρέομαι-οῦμαι· speculor,-ari.
σκοπιωρός, ὁ· custos speculae.
σκοπός, ὁ· 1) = κατάσκοπος, speculator, explorator, -oris, ἀ. οἱ σκοποί, speculatores 2) scopus -i, ἀ. στοχάζομαι τοῦ σκοποῦ, collineo ad scopum βάλλω-ἐπὶ τὸν σκοπόν, scopum adtingo. σκοποῦ τυγχάνω, scopum contingo. ἁμαρτάνω, ἀποτυγχάνω τοῦ σκοποῦ, a scopo aberro. 3) = προαίρεσις, βουλή, voluntas, -atis, θ. intentio, -onis, θ. consilium, -i, οὐ. propositum, -i, οὐ mens, ntis, θ. ἐπὶ τίνι σκοπῷ; quâ mente? σκοπὸν εἶχεν ἀπελθεῖν, proficisci cogitabat. ἐπὶ κακῷ σκοπῷ, dolo malo ἐπὶ καλῷ σκοπῷ, bono consilio.
σκορακίζω· ad corvos abire jubeo.
σκορδανιάομαι -ῶμαι pandicul r.
σκορδίνημα, τό, σκορδινισμός, ὁ· pandiculatio. -onis, θ.
σκόρδιον, τό (βοτ.)· scordion, -ii, οὐ.
σκόρδον τό idem quod σκόροδον.
σκοροδάλμη. ἡ muria allio condita.
σκοροδίζω· alliis pasco.
σκόροδον, τό· allium -ii, οὐ.
σκοροδών, ὁ plantarium allii.
σκορδοπώλης, ὁ allii venditor.
σκοροδοφόρος, ον· allii ferax
σκόρπειος· ad scorpium pertinens.
σκορπίζω· dissipo (-avi, -are), dispergo (-si, -ere) aliquem ἢ aliquid.
σκορπίζομαι, dissipor (-atus sum). ἐσκορπισμένος, η, ον, dissipatus, a, um.
σκορπιόδηκτος.ον a scorpio morsus
σκορπιοειδής, ές· scorpio similis.
σκορπιόπληκτος,ον a scorpio ictus.
σκορπίος, ὁ· scorpius, -ii, ἀ.
σκορπίουρος (βοτ.)· scorpiurus, -i, ἀ.
σκορπιόω -ῶ· exaspero, -are.
σκορπίτης (λίθος)· scorpîtes, -ae, ἀ.
σκορπιώδης, ες· scorpioni similis.
σκορπίων, ὁ· scorpio, -onis ἀ.
σκοτάζω noctesco, -ere.
σκοταῖος, α, ον· tenebricosus a, um.
σκοτασμός, ὁ· caligo, -inis, θ. obscuritas, -atis, θ.
σκοτεινολογία, ἡ· obscura oratio.
σκοτεινός, ή όν tenebrosus a, um; obscurus. a, um. μετφ. obscurus, non intellegibilis.
σκοτεινότης, ἡ· obscuritas, -atis, θ.
σκοτεινῶς· obscure
σκοτία, ἡ· tenebrae, -arum, θ. πλ.
σκοτίζω 1) obscuro, -are; tenebras obduco, -ere· 2) μετφ. σκοτίζω τὴν διανοιαν menti calliginem offundo. 3) **σκοτίζομαι**· α) tenebricor, -ari. β) ἐσκοτισμένοι τῇ διανοίᾳ quorum mens et intellectus obtenebratus et obscuratus est.
σκοτισμός, ὁ· obscuratio, -onis, θ.
σκοτοδινιάω -ῶ vertigine laboro.
σκοτοδίνη, σκοτοδινία, ἡ, vertigo.
σκοτοειδής, ές tenebricosus a, um.
σκοτόμαινα, ἡ· tenebrae, arum, θ.
σκοτομηνία, ἡ nox illunis.
σκοτομήνιος, ον illunis, θ.

σκότος, ὁ, τό· 1) tenebrae, -arum, θ. ἐν σκότῳ, ἐν σκότει, in tenebris σκότος ποιῶ, tenebras obduco. σκότος γίγνεται, tenebrae obducuntur. ἐπεὶ σκότος ἐγένετο, tenebrae cum obductae essent. καὶ ἦν μὲν σκότος ἤδη jamque obortae erant tenebrae. *μετφ.* ἐν σκότει εἰμί, in tenebris versor τ. ἑ. ignoror ἐν σκότει καὶ πολλῇ δυσκλείᾳ εἰμί, in tenebris jaceo. 2) caligo -inis, θ.

σκοτόω -ῶ (= σκότος ποιῶ)· tenebras obduco. ἐγὼ σκοτώσω βλέφα α, oculis caliginem offundam. **σκοτοῦμαι,** tenebrasco, -ere, vertiginor -ari, σκοτοῦνται (ὑπὸ τῆς ὀσμῆς), vertigine afficiuntur. Παρὰ Βυζαντ. **σκοτόω** καὶ παρ' ἡμῖν **σκοτώνω** = occido, -ere. ἐὰν σκοτωθῇ ὁ εἷς, si unus occissus sit. ἐσκοτώθησαν πλεῖστοι, plurimi occissi sunt. ἐσκότωσαν πολλούς, multos occiderunt.

σκότωμα, τό· 1) = σκοτοδινία, vertigo, -inis θ. *2) *νεοελ.* caedes, -is, θ

***σκοτωμός** ὁ·* caedes -is, θ.

σκότωσις, ἡ· 1) obscuratio, -onis, θ. 2) = σκοτοδινία, vertigo -inis θ

σκυβαλίζω (= εὐτελίζω) vilipendo.

σκυβάλισμα, τό· res nullius pretii

σκύβαλον τό· 1) acus, -eris οὐ. 2) stercus, -oris, οὐ 3) *μετφ.* = συρφετός, quisquiliae -arum, θ. faex, -cis, θ.

σκύζα, ἡ· catulitio, -onis, θ

σκυζάω -ῶ (περὶ κυνὸς καὶ λύκου)· catulio, -ire.

σκύζομαι· irascor, -i.

Σκύθης, ὁ· Scytha, -ae, ἀ. οἱ Σκύθαι, Scythae, arum. **Σκυθικός, ή, όν,** Scythicus, a, um

σκυθίζω· 1) Scythas imitor, -ari. 2) Scythis faveo, ere.

σκυθικῶς· more Scytharum.

Σκυθίς, ἡ· Scytha, -ae, θ.

σκυθιστί· scythice; lingua et more Scytharum.

σκυθράζω· tristis sum.

σκυθρός, ά, όν· tristis, e; moestus, a, um.

σκυθρωπάζω· vultu tristi sum

σκυθρωπασμός, ὁ vultus tetricus

σκυθρωπός, ή, όν· vultu tetricus, a, um; moestus, a, um, morosus, a, um.

σκυθρωπότης ἡ· tetrica facies; moestitia, -ae, θ.

σκυθρωπῶς vultu tetrico.

σκυλάκαινα, ἡ canicula, -ae, θ.

σκυλακεία, ἡ· catulorum educatio.

σκυλάκειος, α, ον· catulinus, a, um.

σκυλακεύω· catulos educo.

σκυλακηδόν more catulorum.

σκυλακίζω catulio, -ire.

σκυλακινός, ή, όν· catulinus, a, um.

σκυλάκιον, τό catellus, -i, ἀ.

σκυλακοκτόνος, ον· canes occidens.

σκυλακόκτονος canibus interfectus

σκυλακοτροφία, ἡ· canium educatio.

σκυλακοτρόφος, ον· canes educans.

σκυλακώδης, ες· caninus, a, um **τὸ σκυλακῶδες** mos blandiendi cunctis (ut canes solent)

σκύλαξ, ὁ 1) catulus, -i, ἀ. 2) catena collum cingens

σκυλάω -ῶ spolio, -are.

σκυλεία, ἡ spoliatio, onis, θ.

σκύλευμα, τό· spolium, -ii, οὐ.

σκύλευσις, ἡ· spoliatio, -onis, θ.

σκυλευτής, ὁ· spoliator, -oris, ἀ.

σκυλεύω· spolio, -are, aliquem (mortuum). τοὺς νεκροὺς ἐσκύλευον, mortuos spoliabant (armis et vestimentis mortuos nudabant). οἱ τοὺς τεθνεῶτας σκυλεύοντες, qui mortuos spoliant· ἀπὸ τῶν κειμένων νεκρῶν ἐσκύλευον τὰς ἐσθῆτας, jacentes vestibus spoliabant. σκυλευθείς, spoliatus.

σκυλήτρια ἡ· spoliatrix -icis, θ.

Σκύλλα, ἡ· Scylla, -ae, θ

σκυλλοπνίκτης qui canes strangulat

σκύλλος, ὁ canis, -is ἀ. θ.

σκῦλον, τό· spolium, ii, οὐ τὰ σκῦλα, spolia, orum πλ. exuviae -arum.

σκυλοφόρος, ον· exuvias ferens.

σκυλοχαρής, ές· spoliis gaudens.

σκύμνος, ὁ catulus, s c y m n u s, -i, ἀ.

σκυμνοτοκέω -ῶ. catulos pario.

σκῦρον, τό· fragmentum e lapide.

σκυρόω -ῶ· in lapidem verto.

σκυρώδης, ες petrosus a um

σκυτάλη, ἡ· 1) = ξύλον, ῥόπαλον, fustis, -is, ἀ. clava, -ae, θ. 2) παρὰ Λακεδ. scytale, -e, θ.

σκυταλοφορέω -ῶ clava fero

σκυταληφόρος, ον· clavam gestens.

σκυταλίς ἡ· virga, -ae, θ

σκυταλισμός, ὁ· fustuarium, -i οὐ.

σκύταλον, τό· fustis, -is, ἀ.

σκυταλόω -ῶ τινα fustibus aliquem verbero. **σκυταλοῦμαι** ὑπό τινος, fustibus vapulo ab aliquo.

σκυτεῖον, τό· officina sutoris.
σκύτειος, α, ον· sutorius, a, um.
σκυτεύς. ὁ sutor; coriarius.
σκυτεύω sutor sum.
σκύτινος, η, ον· e corio factus.
σκυτίς, ἡ parvum corium.
σκυτοδέψης, ὁ coriarius, -ii, ἀ.
σκυτοδεψική, ἡ· ars coriarii.
σκυτοῤῥάφος, ὁ· sutor -oris, ἀ.
σκῦτος, τό corium, -ii, οὐ.
σκυτοτομέω -ῶ· sutoriam exerceo
σκυτοτομικός ή, όν· sutrînus, a, um. ἡ σκυτοτομική, sutrina, -ae, θ.
σκυτοτόμιον τό sutrina (officina).
σκυτοτόμος, ὁ· sutor, -oris, ἀ.
σκυτοφάγος, ον corio vescens.
σκυτόω -ῶ corio vescens.
σκυτώδης, ες· corio similis.
σκυφίον, τό· scyphulus, -i, ἀ.
σκύφος, ὁ, τό· scyphus, -i, ἀ.
σκωληκίασις, ἡ· vermiculatio, θ.
σκωληκιάω -ῶ· vermino, -are.
σκωληκίζω· vermem refero.
σκωλήκιον, τό· vermiculus, -i, ἀ.
σκωληκίτης, ὁ· vermi similis.
σκωληκόβρωτος, ον· a vermibus exesus, a, um.
σκωληκοειδής, ές· vermiculo similis; vermiculatus, a, um.
σκωληκοποιέω -ῶ vermes genero.
σκωληκοφάγος· vermibus vescens.
σκωληκόομαι-οῦμαι· vermino,-are; vermiculor, -ari.
σκωληκώδης, ες· verminosus,a,um.
σκωλήκωσις, ἡ· vermiculatio, θ.
σκώληξ, ὁ· vermis, -is, ἀ.
σκωλοβατίζω· grallis incedo.
σκῶμμα, τό· cavillatio, -onis, θ. dicacitas, -atis, θ. dicterium, -ii, οὐ. δηκτικὸν σκῶμμα, jocus mordens, mordax dicterium.
σκωμμάτιον, τό dicteriolum mordax
σκώμμων, ὁ, ἡ· dicax, -acis.
σκώπτης, ὁ· cavillator, -oris, ἀ. irrisor, oris, ἀ.
σκωπτικός, ή, όν· irrisorius, a, um; dicaculus, a, um; jocosus, a, um.
σκωπτικῶς irrise; dicacule; jocose.
σκώπτρια, ἡ· cavillatrix, -icis.
σκώπτω cavillor (-atus sum, -ari) aliquem; illudo (-si, ere) alicui; irrideo (-si, -ere) aliquem. **σκώπτομαι** irrideor (ab aliquo).
σκώρ, ὁ· id quod **σκατόν**, ὃ ἴδε.
σκωραμίς, ἡ· lasanum, -i, οὐ.
σκωρία, ἡ· scoria, -ae, θ.
σκωριοειδής, ές· scoriae similis
σκῶπες, οἱ scopes, um. θ.
σκῶψις, ἡ· cavillatio, -onis, θ.
σμαράγδινος, η, ον, σμαράγδειος, ον smaragdineus ἢ smaragdinus,a,um
σμαραγδίτης, ὁ smaragdo similis.
σμάραγδος, ὁ, ἡ, σμαράγδιον, τό smaragdus ἢ zmaragdus, -i, ἀ. θ.
σμαραγέω -ῶ resono, -are.
σμαραγή, ἡ stridor, -oris, ἀ.
σμαρίς, ἡ (ἰχθ.)· smaris, -idis, θ.
σμάω -ῶ abstergo, -ere.
σμερδαλέος,α,ον· aspectu terribilis.
σμερδαλέον· horrendum in modum.
σμῆγμα, τό· smegma, -atis, οὐ. lomentum, -i. οὐ.
σμηγματοπώλης,ὁ·lomentarius,-ii,ἀ.
σμηγματώδης,ες· smegmati similis.
σμήκτης, ὁ· politor, -oris, ἀ.
σμηκτικός, ή, όν abstergens,-ntis
σμηκτίς, σμηκτρίς,ἡ· terra cimolia.
σμῆμα, τό· smegma, atis, οὐ. sapo.
σμηνηδόν· examinis modo.
σμηνοδόκος, ον· examen accipiens.
σμηνοκόμος, ὁ· apiarius, -ii, ἀ.
σμῆνος, τό· examen, -inis, οὐ.
σμηνουργός, ὁ· apiarius, -ii, ἀ.
σμήχω abstergo, -ere.
σμικρίνης, ὁ· avarus; sorditus.
σμικρός, ά, όν· ἴδε **μικρός.**
σμικρύνω· ἴδε **μικρύνω.**
σμῖλαξ, σμῖλος, ἡ (δ.)· taxus,-us, θ.
σμιλεύω· scalpro ambuto.
σμίλη, ἡ· scalprum, -i, οὐ.
σμιλίον, τό· scalpellum, -i, οὐ.
σμυρίζω polio, -ire.
σμύρις, ἡ (λίθ.)· smyris, -idis, θ.
σμύρνα, ἡ· myrrha, -re, θ.
σμύρνινος, η, ον· myrrhinus, a, um.
Σμύρνα, Σμύρνη, ἡ· Smyrna, -ae, θ. **Σμυρναῖος, Σμυρναϊκός,** Smyrnaeus, a, um. οἱ Σμυρναῖοι, Smyrnaei, -orum ἀ. πλ.
σμύχω· paullatim consumo.
σμῶδιγξ σμῶδιξ, ἡ· vibex, -îcis,θ.
σοβαρεύομαι· fastose et superbe me gero. σοβαρευσάμενος, fastum prae se ferens.
σοβαροπρόσωπος· vultu fastoso.
σοβαρός, ά, όν· 1) severus, a, um; gravis, -is. 2) fastosus, a, um; magnificus, a, mm.

σοβαρότης, ἡ· gravitas, -atis, θ. fastus, -us, ἀ.

σοβαρῶς· graviter; fastose.

σοβέω -ῶ· 1) abigo, -ere, aliquid; expello, -ere, aliquid. 2) insolenter incedo. ἵνα σοβῶσιν εἰς τὰς ἀγυιάς, ut insolenter in vias incedant

σόβη, ἡ cauda equina

σόβησις. ἡ· expulsio, -onis, θ.

σολοικίζω· soloecismis utor.

σολοικισμός, ὁ· soloecismus, -i, ἀ.

σολοικιστής, ὁ· soloecista, -ae, ἀ.

σόλοικον, τό· soloecum, -i, οὐ.

σόλοικος, ὁ, ἡ· qui soloecismis utitur.

σολοικοφανής, ές· soloecismo similis

σολοίκως· cum soloecismis

σολοιτύπος, ὁ· faber ferrarius.

σόλος, ὁ· massa ferri rudis

Σόλων, ὁ· Solon καὶ Solo, -ônis, ἀ.

σομφός, ή όν· spongiosus, a, um.

σοροδαίμων, ὁ· senex morti vicinus; senex capularis.

σορός, ὁ· loculus, -i, ἀ.

σός, σή, σόν· tuus, a, um. ὁ σὸς πατήρ, πατὴρ ὁ σός, tuus pater. πατὴρ σός, πατήρ σου, ὁ πατήρ σου, pater tuus. πάτερ, σός εἰμι, pater, tuus sum. πάντα τὰ ἐμὰ σά ἐστι, omne meum tuum est (omnes meae opes tuae sunt). σοὶ τοῦτο διαφέρει, tuâ istuc refert. διὰ τὸν σὸν πόθον, desiderio tui. οἱ σοί, tui. σόν ἐστι, tuum est.

σουδάριον, τό sudarium, -ii, οὐ.

Σοῦσα, τά· Susa -orum, ἀ. οἱ Σουσιανοί, οἱ Σούσιοι, Susiani, -orum, ἀ. πλ.

σοφία, ἡ. sapientia, -ae, θ.

σοφίζω· sapientem reddo (aliquem).

σοφίζομαι (μέσ. α) argute aliquid comminiscor. 6) fraudulenter dico; cavillor. -ari.

σόφισμα, τό· inventum callidum; commentum, -i, οὐ. cavillatio, -onis, θ. captio, -onis, θ.

σοφισμάτιον, τό· captiuncula, -ae, θ.

σοφιστεία, ἡ· ars sophistica.

σοφιστεύω· 1) sophisticam artem doceo ἢ profiteor. 2) cavillor, -ari.

σοφιστής, ὁ sophista, -ae, ἀ.

σοφιστιάω -ῶ· sophistam ago.

σοφιστικός, ή, όν· captiosus, a, um; sophisticus, a, um. ἡ σοφιστική, sophistice, -es, θ.

σοφιστικῶς· sophistice. captiose.

σοφόδωρος, ον· sapientiam donans.

Σοφοκλῆς, ὁ Sophocles, -is καὶ -i, ἀ. **Σοφόκλειος**, α, ον, sophoclêus, a, um

σοφόνοος, -ους· sapiens, -ntis

σοφοποιέω -ῶ sapientem reddo.

σοφός, ή όν· sapiens, ntis. ὁ σοφός, sapiens -ntis, ἀ. οἱ ἑπτὰ σοφοί, septem sapientes

σοφόω -ῶ· sapientem reddo.

σοφῶς· sapienter· σοφωτέρως, sapientius. σοφώτατα sapientissime.

σπάδιξ, ἡ· spadix, -îcis,

σπάδων, ὁ· spado. -onis, ἀ.

σπαθάλιον, τό· spathalium, -ii, οὐ.

σπαθάω -ῶ· profuse infuso.

σπάθη, ἡ· spatha, -ae, θ.

σπαθίζω· 1) spatulâ agito. 2) gladio percussio.

σπάθιον, τό· spathula, -ae, θ.

σπάθισμα, τό· **σπαθισμός**, ὁ· percussio, quae fit gladio.

σπαθοποιός, ὁ· gradiarius, -ii, ἀ.

σπαίρω· palpito, -are.

σπάλαξ, ὁ talpa, -ae, θ.

σπανανδρία, ἡ· raritas hominum.

σπάνη, ἡ· paucitas, -atis, θ.

σπανίζω· rarus sum.

σπάνιος, α, ον· rarus, a, um. τοῦτο σπάνιόν ἐστι, hoc rarum est.

σπανιότης, ἡ· raritas, -atis, θ.

σπᾶνις, ἡ· 1) penuria, -ae θ. σπ. ὑδάτων, σίτου, ἀργύρου, penuria aquarum, cibi, srgenti. 2) raritas, -atis, θ. paucitas, -atis, θ.

σπανίως· raro. σπανιώτατα, rarissime.

σπανοκαρπία, ἡ· inopia frugum

σπανός, ή, όν· inops (alicujus). *νεοελ. cui rara barba est; imberbis.

σπανόφυλλος, ον rara habens folia.

σπάραγμα, τό· 1) frustum avulsum. 2) laceratio, -onis, θ.

σπαραγμός, ὁ· laceratio, -onis, θ.

σπαράκτης, ὁ lacerator, -oris, ἀ.

σπάραξις, ἡ· laceratio, -onis, θ.

σπαράσσω καὶ **σπαράττω**· lacero, -are, aliquem ἢ aliquid; dilacero ἢ dilanio, -are, aliquem ἢ aliquid. **σπαράσσομαι**, laceror ἢ dilaceror -ari. **ἐσπαράχθην**, dilaceratus sum **ἐσπαραγμένος**, η, ον, dilaceratus, a, um.

σπαργανάω -ῶ, **σπαργανίζω**· fasciis (iufantem) involvo; fasco, -are.

σπαργάνιον, τό fasciola, -ae, θ.

σπάργανον, τό· fascia, -ae, θ. τὰ σπάργανα, fasciae, -arum, θ. incuna-

bula. -orum. οὐ ἐκ, ἀπὸ σπαργάνων inde ab incunabulis. *μετφ* = ἡ νηπιότης, ἡ πρώτη ἀρχή, incunabula, -orum, οὐ.

σπαργανόω -ῶ· fasciis involvo, -ere; fasco. are **ἐσπαργανωμένος, η, ον**, fasciis involutus, a. um.

σπαργάνωσις, ἡ, (***σπαργάνωμα**. **τό**) involutio in fascias.

σπαργάω -ῶ· 1) tumeo et distentus sum. σπαργῶντες μαστοί, tenta ubera, gravida ubera. 2 salax sum.

σπαρνός, ή, όν· rarus, a, um.

σπάρος (ἰχθ.)· sparus, -i, ἀ.

Σπάρτη, ἡ· Sparta, -ae ἢ Sparte,-es, θ **Σπαρτιάτης**, Sdartiates, -ae, ἀ **Σπαρτιατικός, ή, όν**, Spartanus, Spartiaticus, a, um. **Σπαρτιάς, Σπαρτιᾶτις**, mulier Spartana.

σπαρτίνη, ἡ· funiculus sparteus.

σπάρτινος, η, ον· sparteus, a, um.

σπάρτον, τό· spartum, -i, οὐ

σπαρτοπώλης spartorum venditor

σπαρτός ή, όν· seminatus, a, um.

σπάρτος, ὁ, ἡ· spartum, -i. οὐ.

σπαρτοφόρος ον· sparti ferax.

***σπάσιμον, τό·** fractura -ae, θ.

σπάσις ἡ· 1) tractus, -us ἀ. 2) convulsio. -onis, θ.

σπάσμα, τό· convulsio, -onis, θ. fragmentum, -i, οὐ spasma,-atis, οὐ.

σπασματώδης,ες·convulsivus, a, um

σπασμός, ὁ· convulsio, onis, θ. spasmus, -i, ἀ νευρικὸς σπασμός, nervorum distentio ἢ contractio.

σπασμώδης, ες (***σπασμωδικός, ή, όν**)· convulsivus, a, um. σπασμώδης κίνησις, motus qui nervorum convulsioue cietur.

***σπασμωδικῶς** distentione nervorum

σπαστικός, ή, όν· spasticus, a. um.

σπαταλάω -ῶ· 1 = τρυφῶ, lautis epulis victito,voluptatem vitam dego. *2 *νεοελ.* = προΐεμαί τι, profundo, effundo (-fudi, -ere) aliquid.

σπατάλη, ἡ deliciae, -arum, θ. lautitiae, -arum, θ. *2) *νεοελ.* sumptus effusi ἢ profusi, ἢ ἁπλ effusio, profusio, -onis θ.

σπάταλος, ον· 1) luxuriosus, a, um. *2) *νεοελ* prodigus, profusus, effusus, a. um σπάταλον βίον ζῶ, effuse vivo.

σπάω -ῶ· 1) traho, adtraho, extraho (-xi -ere) aliquid. *δθ.* = vello, convello, -ere, aliquid. 2) **σπῶμαι** ξίφος, evagino,-are, gladium; stringo (-inxi, -ictum, -ere) gladium, ensem. σπασάμενοι τὰς μαχαίρας, gladiis strictis ἢ nudatis. *3) *νεοελ.*=κατάγνυμι, θραύω, frango (aliquid).

σπεῖρα, ὁ 1) = ἑλιγμός, spira, -ae, θ 2) = τάγμα πεζῶν, manipulus, -i, ἀ. cohors, -rtis, θ. κατὰ σπείρας, manipulatim.

σπειραία (βοτ.)· spiraea, -ae, θ.

σπείραμα, τό· spira serpentum.

σπειράω -ῶ· in spiram contraho ἢ colligo (-ere) aliquid.

σπειρηδόν· 1) in modum spirae. manipulatim; cohortatim

σπειρίον, τό· vestimentum tenue.

σπεῖρον, τό vestis (ἰδ trita, vetus)

σπειροπώλης, ὁ· qui tritas et veteres vestes vendit.

σπειρόω -ῶ 1) = σπαργανῶ. 2) in spiram colligo. **σπειροῦμαι**, in spiram me contraho. **ἐσπειρωμένος. η, ον**, in spiram contractus.

σπείρω· 1) semen spargo; semina terrae mando; sementem facio. *παροιμ.* ὅπως ἂν σπείρῃς, οὕτω καὶ θερίσεις, ut sementem feceris, ita metes. 2) semino -are, aliquid (κριθὴν hordeum, ἀγρὸν agrum); sero (sevi, satum,-ere) aliquid (σῖτον, frumentum). ἐσπάρη, ἔσπαρται, satus est. *μετφ.* σπαρεὶς ἔκ τινος, satus (ex) aliquo.

σπειρώδης, ες spirae similis.

σπεῖσις, ἡ· libatio, -onis, θ.

σπένδω· libo, -are, aliquid (οἶνον vinum). σπείσας, libato. σπένδω τοῖς θεοῖς, libo diis. libamenta diis do.

σπένδομαι, spondeo, -ere. σπένδομαί τινι, foedus facio cum aliquo. ἐσπεισμένα, pacta et foedera.

σπέος, τό· specus. -us, ἀ.

σπέρμα, τό· semen, -inis, οὐ.

σπερματίζω· semino, -are.

σπερματικός, ή, όν· seminalis, e.

σπερματικῶς· per semen; serendo. σπερματικῶς λέγειν, elementa tradere.

σπερμάτιον, τό· parvum semen.

σπερματισμός, ὁ· seminis emissio.

σπερματολόγος· ἰδὲ **σπερμολόγος**.

σπερματοπώλης·seminum venditor.

σπερματοφυέω -ῶ· semen sero

σπερματόω -ῶ· semino, -are.

σπερματώδης, ες· seminalis, e.

σπερμογονέω -ῶ· semen pario.

σπερμογόνος, ον· semen pariens.
σπερμολογέω -ῶ· 1) semen lego. 2) nugor. -ari; blatero, -are.
σπερμολογία, ἡ· vaniloquentia, -ae θ. *πληθ. νεοελ. aniles rumores; rumores falsae.
σπερμολογικός· nugatarius, a, um
σπερμολόγος, ὁ· nugator, -oris, ἀ.
σπερμοφορέω -ῶ semen fero.
σπερμοφόρος, ον· semen ferens.
σπερμοφυής, ές· e semine nascens.
σπερχνός, ή, όν· festînus, a, um.
σπέρχω, σπέρχομαι (οὐδ.) festino, -are; propero -are.
σπεύδω· 1) festîno, -are. *παροιμ.* σπεῦδε βραδέως, festina lente. 2) propero, -are. σπεύδω ἀπιέναι, propero abire. 3) σπεύδω τι, festino, propero, aliquid. σπεύδων φεύγω, festino fugam.
σπευστικός, ή, όν festinabundus.
σπευστός, ή, όν· festinatus, a, um.
σπηλάδιον, τό· parva spelunca.
σπήλαιον, τό· spelunca -ae, θ.
σπηλαιώδης, σπηλώδης, ες· speluncae similis.
σπίζα, ἡ· fringilla, -ae, θ.
σπιθαμιαῖος, σπιθαμαῖος, α, ον, spithamae longitudinem habens·
σπιθαμή, ἡ· spithama -ae, θ.
σπιλαδώδης, ες saxosus, a, um.
σπιλάς, ἡ· scopelus maris.
σπῖλος, ὁ maculla, -ae, θ.
σπιλόω -ῶ· maculo, -are.
σπιλωτός, ή, όν maculatus, a, um.
σπινθήρ, ὁ· scintilla, -ae, θ.
σπινθηρίζω· scintillo, -are; scintillas emitto. τὸ σπινθηρίζειν scintillatio.
***σπινθηροβολέω -ῶ** scintillas emitto; scintillo, -are; fulgeo, -ere; mico, -are. σπινθηροβολοῦντες ὀφθαλμοί, fulgentes oculi.
*σπινθηροβόλημα, τό· scintillatio, θ.
σπινθηροβόλος, ον scintillans, ntis; scintillas emittens; micans, -ntis; fulgens, -ntis.
σπινθηροπομπός, scintillasemittens
σπίνος, ὁ fringilla, ae, θ.
*σπίτι, τό· (ἐκ τοῦ h o s p i t i u m = κατάλυμα· ὅθ.=) domus, -us, θ. aedes, -ium, θ. πλ.
σπλαγχνεύω· 1) in manus exta sumo. 2) auguror per extra.
†σπλαγχνίζομαι· misericordiâ moveor; miseret me (alicujus).

σπλαγχνικός· ad viscera pertinens.
†σπλαγχνισμός, ὁ· misericordia, -ae, θ.
σπλάγχνον, τό, σπλάγχνα, τά 1) viscera, -um οὐ πλ. ἐν τοῖς σπλάγχνοις, in visceribus. 2) τὰ σπλάγχνα τῶν ἱερείων, exta, orum οὐ. πλ. σκοπῶ τὰ σπλάγχνα, exta inspicio ἢ specio. †3) amor maternus; miscricordia, ae, θ.
σπλαγχνοσκόπος, ὁ· extispex, -icis, ἀ.
σπλαγχνοτόμος ον viscerum sector.
σπλαγχνοφάγος, ον viscerum vorator
σπλήν ὁ lien, -enis καὶ lienis, -is, ἀ. splen, -enis, ἀ.
σπληνιάω ῶ· e splene laboro. σπληνιῶν, lienosus, a, um
σπληνικός, ή, όν· lienicus, a, um; splenicus, a, um.
σπλήνιον· τό· splenium, -ii, οὐ.
σπληνῖτις, ἡ splenica, -ae, θ.
σπληνώδης, ες· lienosus, a, um.
σπογγάριον, τό· spongiola, -ae, θ.
σπογγεύς, ὁ qui spongias quaerit.
σπογγιά, ἡ spongia, -ae, θ
σπογγίζω spongiâ detergeo. σπογγίζομαι, spongiâ detergeor.
σπογγοειδής, ές· spongiae similis.
σπογγοθήρας, ὁ· = σπογγεύς.
σπογγολογέω -ῶ spongias colligo.
σπόγγος, ὁ· spongia, -ae, θ.
σπογγώδης, ες spongiosus, a, um.
σποδεύνης, ὁ· in cinere cubans.
σποδιά, ἡ· cinis, -eris, ἀ.
σποδίζω· sub cinere coquo.
σπόδιος, -α, ον cinereus, a, um.
σποδίτης, ἄρτος panis subcinericius.
σποδοειδής, ές· cinereus, a, um.
σποδός, ὁ, ἡ cinis, -eris, θ.
σποδόω -ῶ· in cinerem redigo.
σποδώδης, ες· cinericius, a, um.
σπονδειακός, ή, όν spondaicus, a, um
σπονδεῖον, τό· libatorium, -ii, οὐ. spondêum, -i, οὐ..
σπονδεῖος, α, ον· spondeus, a, um. σπονδεῖον μέλος, σπονδεῖον αὔλημα, spondalium, -ii, οὐ
σπονδή, ἡ· 1) libatio, -onis, θ. libamentum -i οὐ. 2) **σπονδαί** (=συνθήκη), foedus, -eris, οὐ σπονδὰς ποιοῦμαι πρός τινα, foedus facio (icio) cum aliquo. φυλάττω, λύω τὰς σπονδάς, foedus custodio ἢ servo, foedus servo ἢ violo. ποιῶ παρὰ τὰς σπονδάς, contra foedus facio.
σπονδηφορέω-ῶ· liquationem affero.

σπονδοποιέομαι-οῦμαι· foedus facio
σπονδοφορέω -ῶ· fetialis munere fungor.
σπονδοφόρος, ὁ· fetialis, -is, ἀ. οἱ σπονδοφόροι, feliales, -ium, ἀ. πλ.
σπόνδυλος, ὁ vertebra -ae θ.
σπορά, ἡ· 1) satio -onis, θ. satus, -us. ἀ. 2) semen, -inis, οὐ.
σποράδην· sparsim.
σποραδικός, ή, όν palans; vagus.
*__σποραδικῶς__· sparsim.
σπορεύς, σπορευτής, ὁ· sator, -oris, ἀ. seminator, -oris, ἀ.
σπορεύω· semino, -are.
σπορητός, ὁ 1) = σπορά, satio, -onis, θ. 2) tempus sativum.
σπόριμος, ον· sativus, a, um. τὰ σπόριμα, sationes, sata, segetes. σπορίμη γῆ, sativa terra; arvum.
σπόρος, ὁ· 1) satio, -onis, θ. 2) semen, -inis. οὐ. sementis, -is, θ.
σπουδάζω· 1) studeo (-ui) -ere. σπουδάζω εἰδέναι, scire studeo. σπουδάζω περί τινα ἢ περί τι (ἤ τινι), studeo alicui, faveo alicui. σπ. περὶ τέχνην, περὶ τὰ γράμματα, arti, litteris studeo. σπουδάζω πρός τινα, serio cum aliquo ago ἢ loquor. ὅθ. ἀντίθ. τοῦ **παίζω**: παίζων ἢ σπουδάζων ταῦτα λέγεις; jocone an serio haec dicis? παίζει ἢ σπουδάζει; jocone an serio dicit? οὐ παίζων, ἀλλὰ σπουδάζων παραινῶ σοι, semoto joco tibi praecipio. Ἰδὲ **παίζω**. 2) σπουδάζω τι, studiose ago aliquid, studium pono in re. σπουδάζω τινά, studeo ἢ faveo alicui, magni facio, aestimo aliquem. ὅθ. παθητ. **σπουδάζομαι**, opera mihi navatur, cura mei geritur, studiose expetor, magni habeor. ἐσπουδασμένος, studiose factus, cum studio et labore elaboratus. ἐσπουδασμένως, serio.
σπουδαιολογέω -ῶ· 1) de rebus gravibus loquor. 2) gravi et serio sermone utor; serio disputo.
σπουδαιολογία, ἡ· oratio seria; sermo serius.
σπουδαιολόγος· qui serio loquitur.
σπουδαῖος, α, ον 1) studiosus, sedulus. a, um; σπ. ἀνδράποδον, diligens, sedulus servus. 2) *συνήθ.* serius, a, um. τὸ σπουδαῖον, serium, -ii, οὐ. τὰ σπουδαῖα, seria, -orum, οὐ. πλ. 3) ἀντίθ. τῷ **πονηρός**, probus, a, um. 4) bonus, a. um. σπουδαῖος αὐλητής, bonus tibicen 5) gravis, e.
σπουδαιότης, ἡ 1) bonitas, probitas, -atis, θ. 2 serietas -atis, θ
σπουδαίως· 1) studiose; diligenter. σπ. ἔχω πρός τι ἢ πρός τινα, studeo alicui. 2) serio.
σπουδαρχέω -ῶ· magistratum mihi ambio. οἱ σπουδαρχοῦντες, qui sibi magistrarum ambiunt.
σπουδάρχης, ὁ· qui magistratum sibi ambit.
σπουδαρχία, ἡ· ambitus, -us, ἀ.
σπουδαρχίδης, ὁ· = σπουδάρχης.
σπούδασμα, τό 1) studium, -ii, οὐ. 2) res cui studetur.
σπουδασμάτιον, τό· studiolum, -i, οὐ
σπουδαστέον· studendum est
σπουδαστής, ὁ 1 qui alicui studet. σπ. τινος, fautor alicujus *2) νεοελ. auditor, -oris, ἀ discipulus, -i, ἀ.
σπουδαστικός, ή, όν· strenuus a, um
σπουδή, ἡ 1) = ἔπειξις, festinatio, -onis, θ ὅθ. διὰ σπουδῆς, festinanter. 2) sedulitas, -atis, θ. studium, -i, οὐ. πολλῇ σπουδῇ (πράττω τι) magno studio, summa cum diligentia πλείστην σπουδὴν περί τι ποιοῦμαι, in aliqua re plurimum studii consumo. σπουδὴν ποιοῦμαι περί τέχνην, studeo arti. μετὰ σπουδῆς· α) studiose. β) ἀντίθ. τῷ. **παιδιά**, serio. 3) ἡ περὶ τὰ γράμματα σπουδή, studium, -ii, οὐ.
σπουδῇ, 1) festinanter. 2) studiose, sedulo, summa cum diligentia. 3) aegre, vix
σπουδογέλοιος, ον· seria jocosis miscens; in seriis jocans.
σπυρίδιον, τό sportula, -ae, θ.
σπυριδώδης, ες· sportae similis.
σπυρίς, ἡ· sporta, -ae, θ. δεῖπνον ἀπὸ σπυρίδος, coena e sportula.
στάγδην· guttatim; stillatim.
στάγμα, τό· gutta, stilla, -ae, θ.
σταγών, ἡ· gutta, -ae, θ stilla, -ae, θ. αἱ σταγόνες, guttae, stillae.
στάδην· stando.
σταδιαῖος, α, ον stadii mensuram aequans; stadialis, e.
σταδιάρχης, ὁ· stadio praefectus.
σταδιεύω in stadio curro.
σταδιοδρομέω -ῶ· stadium curro.
σταδιοδρόμος, ὁ· cursor stadii.
στάδιον, τό, πλ. **οἱ στάδιοι**· 1) sta-

dium, -ii, οὐ. 2) = ἡ παλ'στρα, stadium, curriculum -i, οὐ.
στάδιος, α, ον· statarius, a, um ἡ σταδία μάχη stataria pugna.
στάζω· stillo, -are.
σταθερός, ά, όν· 1) stabilis, e 2) constans, -ntis.
σταθερότης, ἡ)1 stabilitas, -atis, θ. 2) constantia -ae, θ.
σταθερῶς· stabiliter; constanter.
***σταθμά**, τά· pondera, -um, οὐ. πλ.
σταθμάρχης, ὁ statione praefectus
σταθμάομαι-ῶμαι τι· pondero, -are, aliquid; libro, -are, aliquid; perpendo -ndi, -ere, aliquid (κυρ. καὶ μετφ.).
σταθμεύω· 1) stabulor, -ari. *2) in statione maneo.
στάθμη, ἡ· amussis, -is, θ. regula. -ae, θ πρὸς (ἢ κατὰ) σταθμην (=ἀκριβῶς), ad amussim, ad regulam.
στάθμησις, ἡ· ponderatio, -onis, θ.
σταθμητέος, α, ον· perpendendus, a, um
σταθμητός, ή, όν· 1) ad amussim exactus a, um. 2) pondere demensus, a, um.
σταθμητικός, ή, όν· ad librandum pertinens
σταθμίζω· pondero, -are.
σταθμίον, τό pondus, -eris, οὐ.
σταθμιστής, ὁ· ponderator, -oris, ἀ.
σταθμός, ὁ· 1) ἐπὶ κτηνῶν· stabulum, -i, οὐ 2) = κατάλυμα, μονή, α) statio, -onis, θ. β) mansio, -onis, θ. ὁ τοπος ἀπέχει ὀκτὼ σταθμούς, locus octo mansionibus distat. 3) ταχυδρ. σταθμός (ἢ σιδηροδρομικός). statio, -onis, θ. 4) = παραστάς, postis, -is, ἀ. 5) = ζυγόσταθμος, ζυγός, statera, -ae, θ. 6) = ὁλκή, pondus, -eris, οὐ. σταθμὸν ἔχω, pondus habeo πρὸς σταθμὸν ἐξετάζω, σταθμῷ κρίνω, ad pondus examino. πλ. **τὰ σταθμά**, pondera -um.
σταίς, τό adeps, -ipis, ἀ.
στακτή, ἡ· stacta, -ae, θ.
***στάκτη**, ἡ. cinis, -eris, ἀ.
στακτός, ή, όν stillatus, a, um,
στάλαγμα, τό· gutta, stilla, -ae, θ.
σταλαγμός, ὁ· 1) destillatio, -onis, θ. 2) gutta, stilla, -ae, θ.
σταλάζω· stillo, -are.
σταλακτικός, ή, όν· stillans, -ntis.
σταλακτίς, ἡ· stillaticia, -ae, θ.
σταλακτός, ή, όν· stillans, -ntis.
σταλάσσω, σταλάττω, σταλάω -ῶ· idem quod **σταλάζω**.
σταλτικός, ή, όν· adstringens, -ntis.
σταμνάριον, σταμνεῖον, σταμνίον, τό, **σταμνίσκος**, ὁ urceolus, -i, ἀ.
στάμνος, ἡ· urceus, -i, ἀ. urna, -ae, θ amphora fictilis vini.
στάξις, ἡ· stillatio, -onis, θ.
στασιάζω· seditionem moveo; dissideo seditione οἱ στρατιῶται ἐστασίασαν, milites seditionem moverunt. πρὸς ἀλλήλους ἐστασίαζον οἱ ἀδελφοί, inter se fratres dissidebant. ἐν τῷ στρατοπέδῳ οἱ στρατιῶται πρὸς ἀλλήλους ἐστασίασαν, in castris seditio inter milites facta est. στασιάζω πρὸς ἄργοντα, contra imperatorem sediliose gero.
στασιάρχης, στασίαρχος, ὁ· princeps caput, auctor seditionis.
στασιασμός, ὁ seditionis concitatio.
στασιαστής, ὁ· qui seditiones concitat; seditiosus, factiosus.
στασιαστικός, ή, όν sedidiones movens; seditiosus ἢ factiosus, a, um.
στασιαστικῶς· seditiose; factiose.
στασίδιον, τό· sedes in ecclesia.
στάσιμος, ον· stativus, a, um; stationalis, e; stabilis, e; firmus, a, um.
στασιοποιέω -ῶ sedidionem moveo.
στάσις, ἡ 1) status, -us, ἀ. statio, -onis, θ. sedes, -is, θ. 2) = διχοστασία, seditio, -onis, θ. στάσις ἐν τῷ στρατοπέδῳ γίγνεται τῶν στρατιωτῶν, seditio in castris fit inter milites. 3) factio.
στασιώδης, ες seditiosus, a, um; factiosus, a, um.
στασιώτης, ὁ· qui factionis alicujus est. οἱ στασιῶται, factio, -onis θ.
στασιωτικός, ή, όν factiosus, a, um; seditiosus, a, um.
στασιωτικῶς· seditiose.
στατέον· statuere oportet.
στατήρ, ὁ· stater, -ēris, ἀ.
στατικός, ή, όν· sistens, -ntis.
στατός, ή, όν· qui stetit; stativus, a, um; stabilis, e. στατὸν ὕδωρ, stativae aquae.
σταυρηδόν· modo crucis.
σταυροειδής, ές cruci similis.
σταυροειδῶς· in formam crucis.
σταυρός, ὁ 1) = χάραξ, vallus, -i, ἀ. 2) crux, crucis, θ. σταυρῷ τινα προσηλῶ, cruci figo aliquem
σταυροφάνεια, ἡ inventio S. crucis.

σταυροφορέω -ῶ· crucem fero.
σταυροφόρος, ὁ· crucifer, -eri, ἀ.
σταυροφύλαξ, ὁ· crucis custor.
σταυρόω -ῶ 1) χαρακῶ, vallo -are aliquid 2) σταυρῶ τινα cruci figo (affigo, suffigo) aliquem; crucio. -are, aliquem. ὁ Κύριος ἐσταυρώθη, Dominus cruci affixus est. ἐσταυρωμένος, crucifixus.
σταύρωμα, τό· vallum. -i οὐ. σταυρώματι ὀχυρῶ τι, aliquid vallo munio.
σταυρώσιμοι ἡμέραι· dies passionis Christi, dies majoris hebdomadae.
σταύρωσις, ἡ· 1) vallorum depactio. 2) crucifixio, -onis, θ. ἡ τοῦ Χριστοῦ σταύρωσις, Christi crucifixio.
σταυρωτής, ὁ· qui cruci affigit.
σταφιδίτης οἶνος· vinum ex uvis passis.
σταφιδόω -ῶ· uvas arefacio.
σταφίς, ἡ· uva passa.
σταφυλή, ἡ· uva, -ae, θ.
σταφυλοκόμος, ον· uvas curans.
σταφύλινος, η, ον· uveus a, um.
σταφύλιον, τό· 1) uvula -ae, θ. *2) =σταφυλή, uva, -ae, θ.
σταφυλίς, ἡ· uva, -ae, θ.
σταφυλοκλέπτης, σταφυλοκλοπίδης, ὁ· uvarum fur.
σταφυλοτομία, ἡ· uvarum sectio.
σταφυλοτόμος, ον· uvas secans.
σταφυλοφόρος, ον· uvas ferens.
σταχύϊνος, η, ον· spiceus a, um.
σταχυοβολέω -ῶ· spicas emitto.
σταχυολογέω -ῶ· spicas colligo.
σταχυολογία, ἡ· spicilegium, -ii, οὐ.
σταχυολόγος, ὁ· qui spicas colligit.
σταχυόομαι -οῦμαι· spicor, -ari.
σταχυοστέφανος, ον· spiceâ coronâ redimitus, a, um.
σταχυοφόρος, ὄν· spicifer, a, um; spicatus, a, um.
στάχυς ὁ· spica, -ae, θ. arista, -ae, θ
σταχυώδης, ες· spicatus, a, um.
στέαρ, τό. sebum, -i, οὐ. adeps, -ipis, ἀ.
στεάτινος, η, ον· adipalis, e.
στεατόω -ῶ· in sebum converto.
στεατώδης, ες· adipatus, a, um.
στεγάζω· tego (texi, tectum, -ere) aliquid ἢ aliquem. **στεγάζομαι,** tegor (tectus sum, -i). ἐστεγασμένος, η, ον, tectus a, um.
στεγανογραφία, ἡ· occulta scriptura.
στεγανογράφος, ον· ignotis characteribus scribens
στεγανόπους, ὁ, ἡ· palmipes, -edis.
στεγανός, ή, όν· 1) tectus a, um. 2) artus, densus, firmus, a, um.
στεγανῶς arte; stricte
στέγασις, ἡ· tecti impositio.
στέγασμα, τό· tegmen, -inis, οὐ.
στεγαστήρ (κέραμος). qui tegit.
στεγαστής, ὁ tector, -oris, ἀ.
στεγαστός, ή, όν· tectus, a, um.
στέγαστρον, τό· tegumentum, -i, οὐ.
στέγη, ἡ· 1) tectum, -i, οὐ. 2) domus, -us, θ.
στεγνός, ή, όν· 1) =στεγανός, tectus, a, um. ὅθ. τὸ στεγνόν, tectum, domus. *2) *νεοελ.* =ξηρός, siccus, a, um
στεγνόω -ῶ· 1) tego, -ere. *2) *νεοελ.*
στεγνώνω, sicco, -are, aliquid
στέγος, τό· tectum, -i, οὐ.
στέγω· tego, -ere.
στείβω· 1)=πατῶ, calco, -are. στείβω ὁδόν, viam calco. *2) *νεοελ.* (ex aliqua re) aquam exprimo, succum exprimo.
στειρεύω· sterilis sum.
στεῖρος, α, ον· sterilis, e.
στειρόω -ῶ· sterilem reddo.
στειρώδης, ες sterilis, e.
στείρωσις, ἡ· sterilitas, -atis, θ.
στελγίς, ἡ· idem quod **στλεγγίς.**
στελεός, ὁ· capulus securis.
στελεόω -ῶ· capulo instruo.
στελεχώδης, ες· arboris trunco similis; stipidosus, a um.
στέλεχος, τό· truncus, -i, ἀ. stipes, -itis, ἀ.
στέλλω· 1) instruo, -ere. στέλλω στόλον, orno naves. 2) ἱστία στέλλω, vela contraho. 3) =πέμπω, mitto, -ere.
στέμμα, τό· 1) =ἱκετηρία, velamentum, -i, οὐ. 2) =ταινία ἱερέων, infula, -ae, θ. vitta, -ae, θ. 3) διάδημα βασιλέων, corona -ae, θ.
στεμφυλίδες, αἱ· olivae nigrae.
στεμφυλίτης οἶνος· lora, -ae, θ.
στεμφυλῖτις ἐλαία· oliva condita.
στέμφυλον, στέμφυλα· vinacea ae, θ.
στεναγμός, ὁ gemitus, -us, ἀ. suspirium, -ii, οὐ.
στενάζω· 1) gemo (-ui, -ere); ingemisco, -ere). στενάζω ἐπί τινι, ingemo alicui rei. 2) suspîro, -are. ἐστέναξα, ingemuî, suspiravi.
στενακτικός, ή, όν gemebundus, a, um

στενακτός,ή,όν· de quo quis gemit.
στενόβουλος. ον· inops consilii.
στενοεπιμήκης, ες, στενόμακρος, ον magis longus quam latus.
στενολεσχία. ἡ angustiae verborum.
στενοπορία, ἡ· angustiae viarum.
στενόπορος, ον· angustus, a, um.
στενοπρόσωπος,ον· angusto vultu.
στενός, ή, όν· 1) angustus, a, um, τὰ στενά, angustiae, -arum θ. πλ. 2) arctus ἢ artus, a, um, στενὰ δεσμά, arta vincula 3 strictus, a, um.
στενόσημος ἐσθής tunica angusticlavia τὸ στενόσημον (σημεῖον ἱππέως) angustus clavus, angusticlavum.
στενόστομος, ον· ore angusto.
στενότης, ἡ· angustia, -ae, θ.
στενόφωνος exilem sonum edens.
στενοχωρέω -ῶ· coangusto, -are, aliquem; coarcto, -are, aliquem. *στενοχωροῦμαι* α) coarctor intra aliquod spatium. β) angor (anctus sum). στενοχωρεῖται, angitur.
στενοχωρία, ἡ· 1) angustia, -ae, θ. 2 angor, -oris, ἀ. 3) inopia alicujus rei.
στενόχωρος, ον· angustus, a, um. *μεταφ. νεοελ.* ἄνθρωπος στενόχωρος, homo impatiens.
στενοχώρως· anguste.
στενόω -ῶ· coarcto, -are; *στενοῦμαι.* coarctor, -ari; contrahor, -i; in angustum exeo.
Στέντωρ, ὁ· Stentor, -oris, ἀ. *στεντόρειος, α, ον,* stentoreus, a, um.
στεντορείως· stentorea voce.
στένω· ingemisco, -ere.
στενώδης, ες· angustus, a, um.
στένωμα, τό· angustns locus; angustia, -ae, θ.
στενωπός, ἡ· angiportus, -i, ἀ. angiportum, -i, οὐ.
στένωσις, ἡ· angustia, -ae, θ. coarctatio, -onis, θ.
στεπτός, ή, όν· coronatus, a, um.
στέργηθρον, στέργημα, τό· amoris illecebrae; amor, -oris, ἀ.
στέργω· 1) = ἀγαπῶ, amo, -are; diligo, -ere, aliquem. 2) στέργω τινί (ἐπί τινι) ἤ τι, acquiesco (-evi, -ere) (in) re aliqua; sum contentus aliqua re.
στερεογνώμων, ον· firmae sententiae; firmi animi.
στερεοκάρδιος, ον· duri cordis.
στερεομετρέω -ῶ· solida metior.
στερεομετρία, ἡ· solidorum dimensio; stereometria, -ae, θ.
στερεομετρικός, ή, όν· ad stereometriam pertinens.
στερεοποιέω -ῶ· consolido, -are.
στερεός, ά, όν· solidus, a, um. *ἡ στερεά,* solida terra. *τὸ στερεόν,* soliditas, atis θ *τὰ στερεά* (δηλ. σώματα), solida corpora.
στερεότης, ἡ. soliditas, -atis, θ. firmitas, -atis, θ.
στερεόφρων, ον· durae mentis.
στερεόω -ῶ· solido, -are; firmo, -are, aliquid; firmum solidumque reddo (aliquid). *στερεοῦμαι* (ἐστερεώθην, ἐστερέωμαι), solidesco, -ere; firmus solidusque fio.
στερέω -ῶ· privo, -are, aliquem aliquare. στερῶ τινα τοῦ βίου, privo aliquam vitâ. *στεροῦμαί* τινος, privor aliqua re; orbor aliqua re; careo aliqua re. ἐστερήθη τῆς μητρός, orbatus est matre. στεροῦμαι τῆς ἐλευθερίας, careo libertate. τοῦ φωτὸς ἐστερημένος ἢ στερηθείς, vitâ privatus.
στερέωμα, τό· 1) firmamentum, -i, οὐ firmamen, -inis, οὐ. †2) στ. τοῦ οὐρανοῦ, firmamentum, -i, οὐ. coelum, -i, οὐ
στερεῶς· solide; firme.
στερέωσις, ἡ. soliditatio, -onis, θ. firmatio, -onis, θ.
στέρησις, ἡ· privatio, -onis, θ.
στερητικός, ή, όν· privativus, a, um.
στερητικῶς privative.
στεριφεύομαι· sterilis sum.
στέριφος, η, ον· 1) solidus, a, um. 2) sterilis, e.
στεριφόω -ῶ· solido, -are.
στερίφωμα, τό· firmamentum, οὐ.
στερκτικός, ή, όν· qui facile re aliqua acquiescit, ea contentus est.
στερκτός, ή, όν amabilis, e.
στερνίδιον, τό· pectusculum, -i, οὐ.
στερνοκοπέομαι -οῦμαι, στερνοκτυπέω -ῶ· plango pectus ἢ ἁπλ. plango (οὐδ.) ἢ plangor.
στέρνον, τό· pectus, -oris, οὐ.
στερνοτυπέομαι -οῦμαι· plangor, -i, στερν. ἐπί τινι, plangor aliquem.
στερνοτυπία, ἡ· planctus, -us, ἀ.
στερνώδης, ες pectorosus, a, um.
στέρξις, ἡ· amor sincerus.
στέρομαι privor, -ari.
στεροπή, ἡ· fulgur, -uris, οὐ

στερροποιέω -ῶ solidum (aliquid) facio; solido, denso (aliquid).
στερρός, ά, όν· solidus, a, um; firmus, a, um; durus, a, um
στερροσώματος, ον· duro corpore praeditus, a, um.
στερρόω -ῶ· durum facio.
στερρῶς· solide, firme; dure.
στέρφος, τό corium, -ii, οὐ.
στερφόω -ῶ. corio tego.
στεφάνη, ἡ 1) corona, -ae, θ sertum, -i, οὐ 2 pinnae murorum.
στεφανηδόν· in modum coronae.
στεφανηπλοκέω -ῶ coronam necto.
στεφανηπλόκος, ον· coronas nectens
στεφανηφορέω -ῶ coronam gero
στεφανηφορία, ἡ· coronae gestatio.
στεφανηφόρος ον· coronam gestans.
στεφανικός, ή, όν· coronarius, a, um.
στεφανίζω· corono, -are.
σνεφάνιον, τό, στεφανίσκος, ὁ corolla, -ae, θ.
στεφανίτης ἀγών· certamen, in quo corona victori datur.
στεφανοπλοκέω-ῶ·=στεφανηπλοκέω.
στεφανοπλοκία· sertorum confectio.
στεφανοπλόκος = στεφανηπλόκος.
στεφανοποιός, όν coronas conficiens
στεφανοπώλης, ὁ coronarius, -i, ἀ.
στεφανόπωλις, ἡ coronaria, ae, θ.
στέφανος, ὁ· 1) corona, -ae, θ. στέφ. χρυσοῦς, corona aurea 2) sertum, -i, οὐ. στέφ. ῥόδων, sertum roseum 3) μετφ ornamentum, -i, οὐ. decus, -oris, οὐ. praemium, -ii, οὐ.
στεφανοφορέω -ῶ· coronam gero.
στεφανοφορία, ἡ· coronae gestatio.
στεφανόω -ῶ· 1) corono, -are, aliquem; corona redimio (aliquem ἢ aliquid). στεφανῶ τινά τινι (χρυσῷ στεφάνῳ), corono, redimio aliquem aliqua re (coronâ aureâ). **στεφανοῦμαι,** corono me, coronâ mihi tempora cingo, coronâ mihi redimio. ἐστεφανωμένος στεφάνῳ, caput (sibi) coronâ redimitus. 2) μετφ. honoro, decoro, orno, -are, aliquem ἢ aliquid. †3) στεφανῶ, στεφανοῦμαι, impono coronas nuptiales τ.' ἐ. matrimonio conjungo ἢ conjungor. ἐστεφανώθη, matrimonio conjunctus est.
στεφάνωμα, τό· 1) coronamentum, -i, οὐ. †2 nuptiae, -arum θ. matrimonium, -ii, οὐ. ἴδε στεφανόω, 3.

στεφάνωσις, ἡ· coronamen -inis, θ coronatio -onis, θ
στεφανωτής, ὁ coronator, -oris, ἀ
στεφανωτικός, ή, όν· coronarius, a, um
στέφος, τό corona, -ae, θ.
στέφω· 1 corono, -are, aliquem ἢ aliquid; coronâ redimio ἢ ἁπλ. redimio (-ivi) aliquem. 2) ἐπὶ ποτηρ. impleo, repleo -ere. 3) **στέφομαι** (ἐστέφθην), coronor, redimior (-itus sum). **ἐστεμμένος, η, ον,** redimitus, a, um; coronatus, a, um. χρυσοῖς στεφάνοις στεφθείς, coronis aureis redimitus 4) στέφομαι (ἐστεψάμην) coronâ mihi redimio, me corono. †5) στέφεται ὁ δοῦλος τοῦ Θεοῦ, matrimonio jungitur servus Dei.
στέψιμον coronationis caerimoniae.
στέψις, ἡ· coronatio -onis, θ.
στηθιαῖος, α, ον· pectoralis e.
στηθίδιον, τό· pectusculum, -i, οὐ.
στηθικός, ή, όν. 1) pectoralis, e. *2) νεοελ. pectore laborans.
στηθοδέσμη, ἡ. στηθόδεσμον, τό, στηθόδεσμος, ὁ· fascia pectoralis.
στηθοειδής, ές· pectori similis.
στῆθος· τό· pectus, -oris, οὐ. στῆθος πλατύ, pectus latum. ὁ εὐρὺ στῆθος ἔχων, pectorosus, a, um. τὰ στήθη, pectora -um.
στήλη, ἡ· 1) columna, -ae, θ. 2) στ. τάφων, cippus, -i, ἀ.
στηλίδιον, τό στηλίς, ἡ· cippus parvus; columella, -ae, θ
στηλίτευσις, ἡ· inscriptio in cippum. μετφ. propositio facinorum alicujus δθ. nota, infamia, -ae, θ.
στηλιτεύω· in cippo inscribo. μετφ. facinora alicujus noto et divulgo. δθ. faman alicujus dehonesto; infamo, -are, aliquem. **στηλιτεύομαι.** notâ, ignominiâ afficior (ab aliquo).
στηλίτης, ὁ columnarius, -i, ἀ.
στηλοειδής ές columnae similis.
στηλοβάτης, ὁ· qui columnam conscendit.
στηλογραφέω -ῶ· in columna inscribo, ere, aliquid.
στηλόω -ῶ· cippum erigo; ut cippum erigo et stabilio. δθ. stabilio, -ire, aliquid. μετφ. affigo me alicui rei, dedo me alicui rei. **στηλοῦμαι,** immotus sto. ἐστηλώθη, immotus stetit ὥσπερ ἐστηλωμένοι, quasi immoti (ut cippi) stantes.

στῆμα, τό stamen, -inis, οὐ.
στημονική, ἡ· ars nendi stamen.
στημονίζομαι· stamen duco
στημονικός, ή, όν· stamina nens.
στημόνιος, ον· denso stamine.
στημόνιον, τό· stamen. inis, οὐ.
στημονώδης, ες· staminatus,a, um
στήμων, ὁ stamen, inis, οὐ.
στήριγμα, τό· fulmentum, -i, οὐ. fultura, -ae, θ. furca, -ae, θ. firmamentum, -i, οὐ. *μετφ.* praesidium, subsidium. -ii, οὐ.
στηρίζω· stabilio (-ivi, -itum, -ire) aliquid; fulcio (fulsi -ire) aliquid; firmo, -are, aliquid. *2 *νεοελ.* **στηρίζομαι** α) fulcior (fultus sum, -i). ἐστηρίχθη εἰς τὴν ἰσχὺν τῶν φίλων, potentiâ amicorum fultus est. 6) nitor (nisus ἢ nixus sum -i). στηρίζομαι εἰς τὴν βακτηρίαν, baculo nitor.
Στήσιος Ζεύς· Stator, -oris, ἀ.
στιβαδεύω· pro strato (aliqua re) utor.
στιβάδιον, τό· torulus ex herbis.
στιβαδοποιέω -ῶ· conficio mihi stratum e frondibus.
στιβάζω· calco, -are.
στιβαρός, ά, όν· densus, a, um; firmus, a, um; robustus, a, um; gravis, e.
στιβαρῶς· firme; robuste.
στιβαρότης, ἡ· firmitas, -atis, θ. robur, -oris, οὐ.
στιβάς, ἡ· stratum e frondibus, ex gramine; stramentum, -i, οὐ.
στιβεύς, στιβευτής, ὁ· viator,-oris,ἀ.
στιβεύω, στιβέω -ῶ· investigo, -are.
στίβη, ἡ· pruina, -ae, θ
στίβι, τό· stribium,-ii, ἢ stibi, -is, οὐ.
στιβίζομαι stibio supercilia fuco.
στίβος, ὁ· 1) = τρίβος, via trita, trames, -itis, ἀ. 2) vestigium, -ii, οὐ. στίβος ποδῶν, vestigia pedum.
στιγεύς, ὁ· punctor, -oris, ἀ.
στίγμα, τό· s t i g m a, -atis, οὐ. nota, -ae, θ. nota turpitudinis; infamia,-ae,θ
στιγματηφόρος, ον· stigmosus,-a um
στιγματίας, ὁ· stigmate notatus; s t i g m a t i a s, -ae, ἀ. infamis.
στιγματίζω· stigmata inuro; *μετφ.* notam turpitudinis inuro; omnibus ignominiis (aliquem) noto. ***στιγματίζομαι** (ἐστιγματίσθην), stigmate notor (no atus sum;) omnibus ignominiis ati cior.

στιγμή, ἡ· punctum, -i, οὐ. momentum, -i, οὐ. ἡ τοῦ χρόνου στιγμή, temporis momentum ἢ punctum. ἐν στιγμῇ χρόνου, in puncto, in momento temporis. *φράσ νεοελ.* ἐν μιᾷ στιγμῇ, uno puncto temporis. εἰς τὴν στιγμήν, statim, subito. ἐν τῇ στιγμῇ τοῦ κινδύνου, in discrimine periculi. κατὰ πᾶσαν στιγμήν, unoquoque momento. κατὰ τὰς τελευταίας του στιγμάς, extremo spiritu, in ipso morte. δὲν πρέπει οὐδὲ στιγμὴν νὰ χάνωμεν, res non habet moram.
στίζω· 1) pungo (pupugi, -ere) aliquem ἢ aliquid, notis compungo, notis inustis insigno aliquem. **στίζομαι**, notis inustis insignor. 2) παρὰ τοῖς γραμμ. interpungo, -ere; punctum pono.
στικτός, ή, όν· punctus, a, um; variis notis compunctus ἢ distinctus, a, um.
στίλβη, ἡ. nitor, splendor, -oris, ἀ.
στιλβηδών, ἡ nitor, splendor, -oris, ἀ.
στιλβοποιέω -ῶ, στιλβόω -ῶ· nitidum (aliquid) reddo.
στιλβός, ή, όν· splendidus, a, um.
στιλβότης, ἡ splendor, -oris, ἀ.
στίλβω· niteo (-ui,) -ere; splendeo (-ui) -ere. ὁ ναὸς λίθῳ στίλβει, templum marmore nitet. **στίλβων, -ουσα, ον** nitens, -ntis; nitidus, a, um. στίλβοντα ὅπλα, nitentia arma.
στίλβωμα, τό· splendor, -oris, ἀ.
στίλβωσις, ἡ· 1) politio, -onis, θ. 2) nitor, -oris, ἀ.
στιλβωτής, ὁ· qui nitet.
στίλβωτρον, τό nitêla, -ae, θ.
στιλπνός, ή, όν nitidus, a, um; splendidus, a, um στιλπνὸν ποιῶ, nitefacio, -ere. στιλπνὸς γίγνομαι, nitesco, splendesco, -ere.
στιλπνότης, ἡ nitor, -oris, ἀ. splendor, oris, ἀ.
στιλπνόω -ῶ· nitidum reddo.
στίλψις, ἡ· splendor, -oris, ἀ.
στίμμι, τό stibium -ii, οὐ.
στίξις, ἡ· interpunctio, -onis, θ.
στιπτός, ή, όν calcatus, a, um.
στῖφος, τό· turba, -ae, θ. stipatio, -onis, θ. caterva, ae, θ
στιφρός, ά, όν· 1) densus, a, um; firmus, -, um. 2) aridus, a, um
στιφρότης, ἡ· densitas -atis, θ.
στιχάριον, τό· 1) versiculus, -i, ἀ.

†2) vestis episcoporum undulata.stica, -ae, θ. †3 liber ritualis

στιχάω -ῶ· ordine dispono

στιχηδόν 1) in modum versuum 2) catervatim. 3 ordine.

στιχήρης, ες, **στιχηρός**, ά, όν· per versus scriptus, a, um

στιχηρῶς· per versus

στιχίδιον, τό versiculus, -i, ἀ.

στιχίζω· ordine dispono

στιχιστής, ὁ versuum scriptor.

στιχολογέω -ῶ· versus recito

στιχομυθέω -ῶ· alternis versibus respondeo ut in dramate).

στιχομυθία, ἡ· alternis versibus responsio (in dramate).

στιχοποιΐα, ἡ· versificatio onis, θ.

στιχοποιός, ὁ· versificator, -oris ἀ.

στίχος ὁ 1) σ. ποιητ. versus, -us, ἀ. 2) versus, τ'. ἐ. α ordo arborum ἢ vitium. б) series militum

στιχουργέω -ῶ· versificio, -are; versus facio.

στιχούργημα, τό· carmen, -inis, οὐ.

στιχουργία, ἡ· versificatio. -onis,θ

στιχοποιός, ὁ· versificator, -oris,ἀ.

στιχῳδός, ὁ versuum recitator.

στλεγγίδιον, τό· strigilecula, -ae,θ.

στλεγγίζω· strigili abrado

στλεγγίς, ἡ· strigilis. -is. θ.

στλέγγισμα, τό strigmentum,-i,οὐ.

στοά, ἡ porticus, -i, θ.

στοιβάζω· stipo, -are; struo, -ere; coacervo, -are.

στοιβασία, ἡ· structio, -onis, θ.

στοιβάσιμος, ον· stipabilis, e.

στοίβασις, ἡ, **στοιβασμός**, ὁ 1) structio, -onis, θ. 2) strues, -is, θ.

στοιβαστής, ὁ· qui constipat.

στοιβή ἡ· acervus, -i, ἀ.

στοΐδιον, τό porticula, -ae, θ.

στοιχάριον, τό· 1) parvus ordo. †2) tunica -ae, θ.

στοιχάς, ἡ· ordine posita (vinea).

στοιχειακός,ή,όν·elementarius a,um

***στοιχειοθετέω** -ῶ· literas dispono.

***στοιχειοθέτης**,ὁ literarum dispositor

***στοιχειοθέτησις**, ἡ· literarum dispositio

στοιχειολάτρης elementorum cultor.

στοιχεῖον, τό elementum. -i, οὐ. **στοιχεῖα** α) elementa, principia, -orum, οὐ. πλ. б) literae alphabeti).

στοιχειόω -ῶ· elementa doceo.

στοιχειώδης. ες· elementarius, a um στοιχειώδη μαθήματα, elementa, orum.

στοιχειωδῶς· elementaliter

στοιχείωμα, τό· elementum, -i. οὐ.

στοιχείωσις· elementorum traditio.

στοιχέω -ῶ· 1) ordine procedo 2) incedo. -ere.

στοιχηδόν· ordine; ordinatim.

***στοίχημα**, τό pignus, oris, ἀ sponsio, -onis. θ. κερδαίνω τὸ στοίχημα, sponsione ἢ sponsionem vinco. ἔχασε τὸ στοίχημα,sponsione victus est. θέτω (βάζω) στοίχημα, sponsione facio.

***στοιχηματίζω**· pignus pono cum aliquo; pignore certo ἢ contendo; cum aliquo sponsionem facio

στοιχίζω· 1) indagine cingo 2) ordine dispono. *3) νεοελ. ἐπὶ τιμήματος, costo. -are. στοιχίζει ἀκριβά, magno constat

στοῖχος, ὁ versus. -us ἀ. ordo. -inis, ἀ. δένδρων στοῖχοι, arborum ordines. κατὰ στοῖχον, ordine.

στοιχώδης, ες secundum ordines dispositus, a, um.

στολαρχία, ἡ· dignitas ἢ munus praefecti classis.

στολάρχης, **στόλαρχος**, ὁ· dux classis; praefectus classis.

στολή, ἡ 1) stola. -ae. θ. tunica longa (mulieris). 2) = κοσμητικὴ ἐσθής, ornamentum, -i, οὐ. 3) στ. στρατ. vestitus militaris. 4) vestitus, us, ἀ. habitus, -us, ἀ.

***στολίδιον**, τό· ornamentum, -i, οὐ.

στολίζω 1) vestio. -ire; adparo, -are. 2) νεοελ. = κοσμῶ, orno, decoro, -are, aliquem ἢ aliquid. **στολίζομαι**, ornor. -ari. (ἐ)στολισμένος,η,όν, ornatus, a, um.

στολίς,ἡ ruga plica (vestis frontis).

στολισμός, ὁ amictus, us, ἀ. vestitus, us, ἀ. ornatus, -us, ἀ.

στολιστής, ὁ· vestitor, -oris, ἀ.

στόλος. ὁ· 1) profectio, -onis, θ. iter. -ineris, οὐ. 2) expeditio, -onis, θ στόλον ποιοῦμαι (=στρατεύω), expeditionem obeo ἢ suscipio. 3) ναυτικὸς στόλος ἢ ἁπλ. **στόλος**, navales copiae, classis, -is, ἀ.

στόμα, τό os, oris, οὐ. ἐκ τοῦ σοῦ στόματος, ex tuo ore. διὰ στόματος, ἀνὰ στόμα ἔχω τι, in ore habeo aliquid. πᾶσι διὰ στόματός ἐστιν. in ore (omni-

um) est. λάβρον στόμα, os procax. τὸ στρογγύλον στῶμα (= στρογγύλη λέξις), os rotundum. στόμα τοῦ ποταμοῦ, os fluminis.

στομακάκη, ἡ· stomacace. -es, θ.

στομαλγέω -ῶ· oris dolore laboro; indesinenter garrio; loquacissimus sum.

στομαλγής, ές, στόμαλγος ον· oris dolore laborans; loquax, -acis; garrulus, a, um.

στομαλγία, ἡ· oris dolor; loquacitas, -atis, θ.

στοματικός, ή, όν· ad os pertinens. ἡ στοματικὴ (σύνθεσις), stomatice, es, θ.

στομαυλέω -ῶ· ore tibiam inflo

στομαχικός, ή, όν· stomachicus, a, um.

στόμαχος, ὁ· stomâchus, -i, ἀ.

στομίας ἵππος· oris duri equus.

στόμιον, τό· 1) osculum, -i, οὐ. 2) orificium, -ii, οὐ. 3) os, -oris, οὐ.

στομόω -ῶ· 1) os obstruo, -ere. 2) ferrum induro.

στομφάζω· magnifice loquor.

στόμφαξ, ὁ· grandiloquus, -i, ἀ.

στομφασμός, στόμφος, ὁ· magniloquentia, grandiloquentia, -ae, θ.

στομώδης, ες latum os habens. μετὰ στόμφου, grandia loquens.

στόμωμα, τό· 1) id quod exacutum est. 2) id quo duratur acies.

στόμωσις, ἡ· induratio ferri.

στόνος, ὁ gemitus cum fletu).

στοργή, ἡ· amor, -oris, ἀ. affectio, -onis, θ. κυρ. mutuus amor parentum et liberorum

στορέννυμι· s t e r n o, -ere.

στοχάζομαι· 1) collineo ad scopum; recta ad scopum tendo. μετφ. propositum mihi habeo. 2) = τεκμαίρομαι, εἰκάζω, conjicio, -ere, conjecturam facio *3) νεολ. = ἡγοῦμαι, puto, are; existimo, -are; opinor, -ari.

στοχασμός, ὁ· 1) conjectatio, -onis, θ. conjectio, -onis, θ. conjectura, -ae, θ. *2) νεολ. cogitatio, -onis, θ. cogitatum, -i, οὐ.

στοχαστικός, ή, όν· conjecturalis, e.

στοχαστικῶς· conjecturaliter.

στόχος, ὁ· 1) scopus, -i, ἀ. 2) conjectura, -ae, θ.

στράβαι, αἱ· compedes, -um, θ. πλ.

στραβίζω· strabo sum

***στραβός, ή, όν·** 1) contortus, distortus, a, um. 2) obliquus, transvensus, a, um. 3) = τυφλός, caecus, a, um; s t r a b u s, a, um

στραβών, ὁ· strabo, -onis, ἀ.

Στράβων, ὁ· Strabo, -onis, ἀ.

στραβισμός, ὁ· distortio ocnlorum; caecitas, -atis, θ.

στραγγαλάω -ῶ, στραγγαλίζω· strangulo, are; suffôco, -are, aliquem.

στραγγάλη, ἡ, laqueus, -i, ἀ.

στραγγαλισμός, ὁ strangulatio, θ.

στραγγαλόω -ῶ· strangulo, -are.

στραγγίζω· guttatim exprimo aliquid); stillo, -are, aliquid; liquo, -are, aliquid (vinum).

***στράγγισμα, τό** stillatio, -onis, θ.

στραγγουρία, ἡ stranguria, -ae, θ.

στραγγουριάω -ῶ· stranguriâ laboro

στραγγουρικός, ή, όν stranguriâ laborans

στραταρχέω -ῶ· imperator sum

στρατάρχης, ὁ· imperator (exercitûs).

στραταρχία, ἡ· pfaefectura exercitûs.

στρατεία, ἡ· 1) expeditio, -onis, θ. militia -ae, θ. ἡ πρώτη στρατεία, prima militia. οἴκοι καὶ ἐν στρτείᾳ, domi militiaeque. στρατείαν ποιοῦμαι, expeditionem obeo ἢ suscipio. ἐκπέμπω στρατείαν, educo milites in expeditionem. 2) stipendinm, -ii, οὐ. ὁ πρῶτος τῆς στρατείας ἐνιαυτὸς, primus stipendii annus. στρατείαν στρατεύομαι, stipendium mereo.

στράτευμα, τό· exercitus, -us, ἀ. πεζικὸν στράτευμα, pedester excercitus. συλλέγω στράτευμα, exercitum eligo.

στρατεύσιμος, ον· militia aptus, militiae maturus. στρ. ἡλικία, aetas militaris, aetas bello habilis.

στράτευσις, ἡ· expeditio copiarum.

στρατεύω, στρατεύομαι· 1) expeditionem obeo ἢ suscipio. 2) milito, -are; stipendium facio. στρατεύομαι στρατείαν, stipendium mereo.

στρατηγεῖον, τό· praetorium, -ii, οὐ.

στρατηγέω -ῶ· praesum exercitui; dux exercitûs sum; exercitui impero.

στρατήγημα, τό strategêma, -atis, οὐ.

στρατηγία, ἡ 1) praefectura exercitûs; imperium, -ii, οὐ. 2) ars imperatoria

στρατηγιάω -ῶ· munus imperatoris ambio

στρατηγικός, ή, όν· 1) imperatorius.

a, um. 2) peritus muneris imperatorii.

στρατηγικῶς· imperatorie.

στρατήγιον. *τό* praetorium. -ii, οὐ.

στρατηγίς ναῦς· navis praetoria.

στρατηγός, *ὁ*· dux exercitûs; imperator, -oris, ἀ praetor, -oris, ἀ.

στρατηλασία, *ἡ*· expeditio, -onis θ.

στρατηλατέω -*ῶ*· exercitum duco.

στρατηλάτης, *ὁ*· dux exercitûs.

στρατιά *ἡ*· exercitus, -us, ἀ. copiae, -arum, θ. πλ. militia. -ae, θ.

στράτιος, *α*, *ον*· militaris, e.

στρατιώτης, *ὁ* miles, -itis, ἀ.

στρατιωτικός, *ή*, *όν* militaris, e; πόνος στρατιωτικός, labor militaris. ἀνὴρ στρατιωτικός, vir mititaris τὰ στρατιωτικά, rer militares. τὸ στρατιωτικόν, milites.

στρατιωτικῶς militariter; ut militem decet.

στρατιωτίς, *ἡ* femina militans στρατιώτιδες νῆες, naves milites vehentes

στρατοκῆρυξ, *ὁ* exercitûs praeco.

στρατολογέω -*ῶ*· milites lego; milites conscribo; delectum habeo.

στρατολογία, *ἡ* delectus, -us, ἀ.

στρατολόγος, *ὁ*· qui delectum habet.

στρατοπεδάρχης, *ὁ* castrorum praefectus; imperator exercitus.

στρατοπεδεία, *στρατοπέδευσις*, *ἡ*· 1) castrorum metatio. 2) castra -orum.

στρατοπεδεύω, *στρατοπεδεύομαι*· castra metor ἢ pono; castra habeo. στρ. μετά τινος castra sequor alicui.

στρατόπεδον, *τό*· 1) castra, -orum, οὐ. πλ. 2) = ὁ στρατός, exercitus, -us, ἀ.

στρατός, *ὁ*· 1) exercitus, -us, ἀ. πολὺς στρατός, multus ἢ magnus exercitus. συλλέγω στρατόν, exercitum colligo. 2) copiae, -arum, θ. πλ.

**στρατών*, *ὁ*· contubernium, -ii, οὐ. militare tectum.

στρέβλη, *ἡ*· tormentum, -i, οὐ. instrumentum tortorum.

στρεβλόπους, *ὁ*, *ἡ*· scaurus.

στρεβλός. *ή*, *όν* 1) tortus, tortuosus, a, um. 2) perversus a, um.

στρεβλότης, *ἡ*· 1) tortuositas, -atis, θ. 2) perversitas, -atis, θ

στρεβόχειλος· distorta labia hubens.

στρεβλόω -*ῶ*· 1) = διαστρέφω, torqueo (torsi, -ere) aliquid (τὸν ὀφθαλμόν oculum, τὸ στόμα os)· 2) = βασανίζω τινά, torqueo, torto aliquem. 3) *μετφ*. depràvo, -are, aliquid

στρέβλωσις, *ἡ*· tortura, -ae, θ.

στρεβλωτήριον, *τό*· tormentum, -i, οὐ.

στρεβλωτήριος, *α*, *ον* torquens, -ntis

στρεβλωτής, *ὁ*· tortor, -oris, ἀ.

στρέμμα, *τό*· 1) tortum, -i, οὐ. *2) νεολ. μέτρον ἀγροῦ, jugum, -i, οὐ.

στρεπτός, *ή*, *όν*· 1) versilis, e; tortilis, e; tortus, a, um. 2) *οὐσ*. ὁ στρεπτός, torquis, -is, ἀ.

στρεπτοφόρος, *ον*· torquatus, a, um.

στρέφω· verto (-rti, -ere) aliquid; verso (-avi, -are) aliquid. *στρέφομαι* (ἐστράφην) α) vertor (versus sum, -i); versor (-atus sum, -ari). ἡ γῆ περὶ τὸν ἄξονα στρέφεται, terra circum axem versatur. ὁ οὐρανὸς στρέφεται, coelum vertitur. οἱ πολέμιοι ἐστράφησαν, στραφέντες ἔφυγον, hostes se verterunt ἢ terga verterunt. β) στρέφομαι ἔν τινι. versor (occupatus) sum in aliqua re (ἐν τῇ ἐμπορίᾳ in mercatura). γ) ἔστραμμαι πρός τι) vergo ad aliquid. ἐστραμμένος πρὸς βορρᾶν, vergens ad septentriones.

στρεψίμαλλος, *ον*· crispum habens vellus.

στρέψις, *ἡ*· versio, -onis, θ.

στρεψοδικέω -*ῶ*· jus perverto; jus perverto malis artibus; subdolis artibus utor.

**στρεψοδικία* *ἡ*· perversio juris; tricae forenses; subdolae artes.

**στρεψόδικος*, *ὁ*, *ἡ*· versutus litigator; versuta litigatrix; litigiosus.

**στρεψοδίκως*· subdolis artibus.

στρηνιάω -*ῶ*· luxoriose vivo; lascivio, -ire.

στρῆνος, *ὁ*· luxus, -us, ἀ.

στριγμός, *ὁ*· stridor, -oris, ἀ.

στριγγός, *ἡ*· strix, -igis, θ.

στριφνός, *ή*, *όν*· durus, a, um.

στροβέω ἢ *στρομβέω* -*ῶ*· circumago, -ere; agito, -are; torqueo, -ere.

στροβιλέα, *ἡ*· nux pinea.

στροβιλέω -*ῶ*, *στροβιλίζω*· turbineo vortice circumago; intorqueo, -ere.

στροβιλεών, *ὁ*· pinetum, -i, οὐ.

στροβίλινος, *η*, *ον* pineus, a, um.

στροβίλιον, *τό*· nux pinea.

στροβιλοειδής *ές*· similis turbini.

στρόβιλος, *ὁ* 1) turbo, -inis, ἀ. 2) saltatio in orbem.

στρόβιλος, η, ον· rotundus, a, um; ovalis, e; tortuosus, a, um
στροβιλόω -ῶ· circumago, -ere
στροβιλώδης, ες turbinatus, a, um.
στρογγυλαίνω, στρογγυλεύω, στρογγυλίζω, στρογγύλλω, στρογγυλῶ τι· rotundo, -are, aliquid.
στρογγύλευμα, τό· res rotunda.
στρογγυλιώδης, στρογγυλοειδής, ές· rotundus, a, um.
στρογγυλοπρόσωπος, ον· qui (quae) rotunda est facie.
στρογγύλος, η, ον· rotundus a, um ναῦς στρογγύλη, navis oneraria
στρογγυλότης, ἡ· rotunditas, -atis θ.
στρογγυλόω -ῶ rotundo -are.
στρογγύλως· rotunde
στρογγύλωσις ἡ· rotundatio, -onis, θ.
στρομβεῖον, τό turbo -inis, ἀ.
στρομβηδόν· in modum turbinis.
στρομβοειδής, ές turbinatus, a, um τὸ στρομβοειδές, turbinatio, -onis, ἀ
στρόμβος ὁ· turbo, -inis, ἀ strombus, -i, ἀ, conus -i, ἀ concha, -ae, θ.
στρομβόω -ῶ· = στροβέω.
στρομβώδης, ες· turbine similis
στρουθάριον, τό· passerculus, -i, ἀ.
στρούθειος, ον· passerinus, a, um; struthius, a, um.
στρουθίζω· passeris modo strido.
στρουθίον, τό· passerculus, -i, ἀ.
στρουθίων, στρουθοκάμηλος, ὁ· (avis) struthiocamêlus, -i, ἀ. struthio, -onis, ἀ
στρουθοκέφαλος, ον· caput passeris aut struthiocameli habens.
στρουθός, ὁ, ἡ passer, -eris, ἀ. στρ. ἡ μεγάλη = στρουθοκάμηλος.
στρουθοφάγος, ον· passeres vorans.
στροφαῖος, α, ον· versutus, a, um.
στροφάλιγξ, ἡ· vortex -icis, ἀ.
στροφαλίζω· verto, -ere.
στροφάς, ἡ· quae circumagitur. Στροφάδες νῆσοι, Strophades, -um, θ.
στροφεύς, ὁ· vertebra, -ae, θ.
στροφή, ἡ· 1) = καμπή, versura, ae, θ. 2) στρ. ὕμνων καὶ χορῶν, stropha.
στρόφιγξ, ἡ· cardo, -inis, ἀ.
στρόφιον, τό· strophium, -i, οὐ. stroppus, -i, ἀ. μικρὸν στρόφιον, strophiolum, -i, οὐ.
στροφίς, ἡ· spira, -ae, θ.
στροφοδινέω -ῶ circumago, -ere.
στροφόομαι -οῦμαι· stropho laboro.
στρόφος, ὁ· 1) funis tortus. 2) νόσος τῆς κοιλίας, strophus, -i, ἀ.
στροφωτός, ή, όν· versatilis, e.
στρυφνός, ή, όν· acerbus, a, um.
στρυφνότης, ἡ· acerbitas, -atis, θ.
στρυφνόω -ῶ· acerbo (aliquid).
στρύχνη, ἡ, στρύχνος, ὁ, στρύχνον, τό· solanum, -i, οὐ.
στρῶμα, τό· stratum, -i, οὐ. stragulum, -i, οὐ. stramentum, -i, οὐ.
στρωματεύς, ὁ· vestis stragula, stragulum -i, οὐ.
στρωματόδεσμος, ὁ· fascis qua stragula ligantur.
στρωματοθήκη, ἡ· saccus, in qua stragula reconduntur.
στρωματοφύλαξ stragulorum custos
στρωμνή, ἡ· 1) stratum, stragulum, -i, οὐ. stramentum, -i, οὐ. 2) ἡ τῶν θεῶν στρωμνή, lectisternium, -ii, οὐ. pulvînar, -aris, οὐ.
στρώννυμι, καὶ στρωννύω (ἔστρωμαι)· sterno (stravi, stratum -ere) aliquid. στ. τὴν κλίνην ἱματίοις, lectum vestimentis sterno. στρ. τὴν ὁδὸν (λίθοις) viam sterno. τράπεζαν στρώννυμι, triclinium sterno. ἐστρωμένος, η, ον, stratus, a, um. ὁδὸς ἐστρωμένη, via strata ἢ ἁπλ. strata.
στρωτήρ, στρώτης, ὁ· strator, -oris, ἀ.
στρωτός, ή, όν· stratus, a, um.
στυγερός, ά, όν· 1) terribilis, e; horribilis, e. 2) odio dignus, odiosus, invisus, a, um; dirus, a, um. τὸ στυγερόν, diritas, -atis, θ
στυγερότης, ἡ· tristia, maestitia, -ae, θ. saevitas, diritas, -atis, θ.
στυγερῶς· horribiliter.
στυγέω -ῶ· odi (aliquem).
Στύγιος, ον· Stygius, a, um.
στυγνοπρόσωπος qui tristi est vultu
στυγνός, ή, όν· odiosus, invisus, a um; gravis, tristis, e; dirus a, um.
στυγνότης, ἡ· maestitia, -ae, θ. diritas, -atis, θ.
στύγος, τό· odium -ii, οὐ.
στυλίς, ἡ, στυλίσκος, ὁ· columella.
στυλίτης, ὁ· 1) in columna stans. 2) στηλιτευόμενος. columnarius, -i, ἀ.
στυλοβάτης, ὁ· columnae basis.
στυλογλύφος, ον· columnas sculpens.
στυλοειδής, ές columna similis.
στῦλος, ὁ· 1) columna, -ae, θ. 2) = τὸ γραφεῖον, stilus, -i, ἀ.

στυλόω -ῶ, ἢ **στυλόομαι -οῦμαι** τι· columnis ἢ stilis fulcio aliquid.
στύλωμα, τό· fulcrum, -i, οὐ.
στύλωσις, ἡ· columnatio, -onis, θ. fultura, -ae, θ.
Στύμφαλος ὁ, ἡ· Stymphalus (-os), -i, ἀ. αἱ Στυμφαλίδες ὄρνιθες, Stymphalides, um, θ. πλ. Στυμφαλίς, Στυμφαλία λίμνη, Stymplala, -orum,οὐ. Stymplalides undae.
Στύξ, ἡ Styx, -ygis, θ.
στυπεῖον, τό· stupa, -ae, θ.
στύπειος, α, ον, στύπινος, η, ον· stupeus, a, um.
στύπη, ἡ· stupa, -ae θ.
στύπος, τό stipes, itis, ἀ.
στυπτηρία, ἡ alumen, -inis, οὐ.
στυπτήριος, α, ον, στυπτικός, ή, όν· adstrigens, -ntis.
στυπτηριώδης, ες aluminosus, a,um.
στυρακίζω· 1) infima parte hastae ferio. 2) styracem odore refero.
στύραξ, ὁ· 1) = σαυρωτήρ, imfima pars hastae. 2) (ὁ.), styrax, -acis, ἀ.
στῦσις, ἡ· erectio penis.
στυτικός, ή, όν· penem suscitans.
στυφελός, στυφλός, ή, όν, στυφελώδης, ες· asper, a, um; durus,a,um.
στυφός, ή, όν· 1) densus, a, um *2) νεοελ. = στρυφνός, asper, a, um. στυφὸς οἶνος, vinum asperum.
στυφότης, ἡ· 1) densitas, -atis, θ. 2) νεοελ. asperitas, acerbitas, -atis, θ.
στύφω τι 1) adstringo, -ere, aliquid. *2) νεοελ. sucum alicujus rei exprimo.
στύψις, ἡ· adstrictio, -onis, θ.
στύω· erigo penem.
στωϊκός, ή, όν ad Stoicam philosophiam pertinens; stoicus, a, um. ὁ Στωϊκός, philosophus Stoicus.
στωϊκῶς· stoice.
στωμυλεύω, στωμυλέω -ῶ, στωμύλλω, συνήθ. **στωμύλλομαι·** loquax sum; garrio, -ire.
στωμυλία, ἡ· 1) garrulitas, -atis, θ. 2) facundia, -ae, θ.
στωμύλος, ον· 1) garrulus, a, um. 2) facundus, a, um.
σύ· tu. σύγε, tu quidem, tute. σὺν σοί, μετὰ σοῦ, tecum. σὺν ὑμῖν, μεθ' ὑμῶν, vobiscum. τοῖς ἀπὸ σοῦ, ex te ortis. ὑπὲρ σοῦ, pro te. ἀρέσκει σοι, τοῦτο; placet tibi hoc? οἱ παῖδες ὑμῶν pueri vestri. οὐδεὶς ὑμῶν, nemo vestrum.

συάγρειος, α, ον aprinus, a, um.
σύαγρος, ὁ· aper, -pri, ἀ.
συαγρώδης, ες apro similis.
σύαινα, ἡ· sus, suis, θ
συβαρίζω· Sybaritas imitor.
Σύβαρις, ἡ Sybaris, -is, θ. **Συβαρίτης,** stybarita -ae. ἀ. **Συβαρῖτις** Sybaritis, -idis, θ. **Συβαριτικός, ή, όν,** Sybariticus, a. um.
συβήνη, ἡ· venabulum, -i, οὐ.
συβόσιον, τό· grex suum; suile,-is,οὐ.
συβωτέω -ῶ subulcus sum.
συβώτης, ὁ· subulcus, -i, ἀ.
συβωτικός, ή, όν· subulcis proprius.
συβώτρια, ἡ· subulca, -ae θ.
συγγάλακτος, ον collacteus a. um.
σύγγαμβρος, ὁ congener, -eri ἀ. σύγγαμβροι, mariti duarum sororum.
συγγαμία ἡ· connubium -ii, οὐ.
συγγελάω -ῶ· corrideo, -ere.
συγγένεια, ἡ cognatio, -onis θ. propinquitas -atis, θ. consaguinitas,-atis, θ. affinitas atis, θ.
συγγενέτειρα, ἡ· communis mater.
συγγενέτης, ὁ· communis pater.
***συγγενεύω·** cognatione aliquem attingo; est mihi cum aliquo cognatio ἢ propinquitas.
συγγενής, ές· cognatus, a. um; propinquus, a, um; consanguineus, a, um; affinitate conjunctus, a, um. συγγενής εἰμί τινος, cognatione aliquem attingo. ἐγγύτατος συγγενής, arctâ propinquitate conjunctus. εἰμὶ ἐγγύτατος συγγενής, maximis propinquitatis vinculis cum aliquo conjunctus sum. οἱ συγγενεῖς, propinqui -orum; parentes, -um. ἀ. πλ. οἱ ἐγγύτατοι συγγενεῖς, proximi.
συγγενήτωρ, ὁ· communis pater.
συγγενικός, ή, όν. 1) cognatus, a, um. πόλεμος συγγενικός, bellum inter cognatos 2) ad cognatos pertinens.
συγγενικῶς· ut cognatos decet.
συγγενίς, ἡ· cognata -ae, θ.
συγγενάω, -ῶ· congenero, -are.
συγγενῶς· cognatione.
συγγεύομαι· unâ vescor.
συγγεωργός· socius in agro colendo.
συγγηράω καὶ **συγγηράσκω·** simul senesco; consenesco, -ere.
σύγγηρος, ον· consenescens, -ntis.
συγγίγνομαί τινι 1) = συντυγχάνω τινί, convenio (-ire) aliquem. οἱ Ἑ-

λουήτιοι συγγίγνονται τῷ Καίσαρι, Helvetii Caesarem conveniunt 2) συνέρχομαι, coeo (-ivi, -ere). συγγίγνονται ἀλλήλοις, coeunt inter se. 3 συγγίγνομαι γυναικί, coeo cum muliere.

συγγινώσκω καὶ ***συγγιγνώσκω*** τινί. 1) = συμφωνῶ τινι, consentio (sensi) cum aliquo; ejusdem sum sententiae cum aliquo. 2) = συγχωρῶ· alieni ignosco; alicui culpam condono; veniam tribuo do alicui; condono, -are alicui (aliquid). συγγ. τινὶ τὴν ἁμαρτίαν ἢ τῆς ἁμαρτίας, ignosco alicui peccatum *παρενθετ.* συγγνωθί μοι, (cum) cona venia. *μέσ.* συγγιγνώσκομαι καὶ *παθητ.* συγγιγνώσκεταί μοι, venia mihi atur, ignoscitur mihi.

συγγνώμη ἡ 1) = συμφωνία, consensus, us, ἀ. 2) συγ (ἁμαρτήματος)· venia -ae θ. συγγνώμην αἰτοῦμαι, veniam peto. συγγνώμην τινὶ δίδωμι ἢ ἔχω. veniam do alicui. συγγνώμης τυγχάνω, veniam impetro. παρά τινος συγγνώμης τυγχάνω τοῦ ἁμαρτήματος, peccati ἢ errati veniam ab aliquo impetro. *νεοελ.* συγγνώμην! veniam peto! bonâ pace!

ρσυγγνωμονικός,ή,όν· 1) ad veniam andam prope nsus, a, um; facilis in danda venia. 2) veniâ dignus, a, um.

συγγνωμονικῶς indulgenter. συγ. διάκειμαί τινι, indulgenter (me) habeo alicui.

συγγνώμων, ὁ, ἡ· facilis in danda venia *ὅθ.* clemens, indulgens, -ntis.

συγγνωστός,ή,όν· dignus, cui ignoscetur; venia dignus, a, um; excusabilis, e.

συγγομφόω -ῶ· clavis compingo.

σύγγονος, ον· cognatus a, um.

σύγγραμμα τό scriptum, -i, οὐ. scriptura, ae, θ. opus, eris, οὐ.

συγγραμμάτιον,τό opusculum,-i, οὐ.

συγγραφεύς ὁ scriptor, -oris, ἀ.

συγγραφή,ἡ· 1) = σύνταξις, scriptio, -onis, θ. 2) = σύγγραμμα, scriptum, -i, οὐ. 3) = συμβόλαιον, syngrapha, -ae,θ.

συγγραφικός, ή, όν· ad scriptionem ἢ ad scriptorem pertinens.

συγγράφω· conscribo ἢ *ἁπλ.* scribo (-psi. -ere) aliquid (βιβλίον librum, ἱστορίαν historiam).

συγγυμνάζω· unâ exerceo. συγγυμνάζομαι, simul cum alio exerceor.

συγγυμνασία· exercitatio communis

συγγυμναστής· socius exercitationis.

συγκαθαιρέω -ῶ· unâ everto.

συγκαθαρεύω· unâ purgo.

συγκαθεδρία, ἡ· consessus, -us, ἀ.

συγκάθεδρος, ὁ· assessor, -oris, ἀ.

συγκαθέζομαι· unâ sedeo; assideo.

συγκαθείργω· nna (cum alio) concludo tanquam in carcerem. συγκαθειργμένος, η, ον, una conclusus,a,um.

συγκαθέλκω· simul dedraho.

συγκάθεσις, ἡ· submissio, -onis, θ.

συγκαθεύδησις, ἡ· concubitus -us,ἀ.

συγκαθεύδω· concubo, -are. συγκαθεύδω τινί, cum aliqua concubo.

συγκάθημαι· simul sedeo, sedeo inter alios. συγκαθήμενοι, simul sedentes.

συγκαθιδρύω· simul colloco.

συγκαθιερόω -ῶ· una consecro.

συγκαθίζω· simul colloco.

συγκαθίστημι· unâ constituo.

συγκαθορμίζω· in portum eundem deduco· συγκαθορμίζομαι, stationem simul capio ἢ habeo

συγκαθοσιόω -ῶ· simul sanctifico.

συγκαθυβρίζω· unâ insulto.

σύγκαιρος, ον· tempori conveniens.

συγκαίω· simul uro. ***συγκαίομαι,*** α) simul (cum alio) uror. *β) *νεοελ.* cutem ambulando ἢ frictione lacero.

συγκακοπαθέω -ῶ una patior.

συγκακουργέω -ῶ· simul cum alio male gero ἢ facio.

συγκακουχέομαι -οῦμαι· unâ vexor; una affligor.

συγκαλέω -ῶ· convoco, -are; advoco, ἢ voco, are. cogo, -ere συγ. ἐκκλησίαν, convoco contionem. συγκαλέσας τὴν βουλὴν ἔλεξεν, advocato senatu dixit. τὸ συγκαλεῖν, convocatio.

συγκαλοῦμαι, (συνεκλήθην), convocor, advocor (-atus sum, -ari).

συγκαλινδέομαι-οῦμαι unâ volutor.

συγκαλύνω· simul orno

συγκάλυμμα τό cooperimentum,οὐ.

συγκαλυπτός,ή,όν· coopertus,a, um.

συγκαλύπτω· contego, -ere. συγκεκαλυμμένος, η, ον, obvolutus, tectus.

συγκάλυψις, ἡ· occultatio, -onis θ.

συγκάμνω· 1) simul laboro, collaboro, -are. 2) = βοηθῶ, adjuvo, -are.

συγκαμπή, ἡ inflexio, -onis, θ.

συγκάμπτω· inflecto, -ere.

σύγκαψις, ἡ inflectio, -onis, θ.
συγκαπηλεύομαι unâ adultero.
συγκασιγνήτη, ἡ soror germana
συγκαταβαίνω condescendo, -ere, ad alterius captum, ἢ mores me accomodo; demitto me.
συγκαταβάλλω· una impendo, -ere
συγκατάβασις, ἡ condescensio,-onis, θ. accommodatio ad alicujus mores, opiniones κτλ. ὅθ. indulgentia. -ae,θ.
συγκαταβατικός, ή, όν· condescendens, -ntis; ad alicujus mores, ἢ opiniones accommodatus, a. um. ὅθ. indulgens, -ntis.
συγκαταβατικῶς· cum demissione sui; indulgenter.
συγκαταβιόω· unâ vitam transigo.
συγκαταγήρασις· una consenescere.
συγκαταγηράσκω· una senesco.
συγκαταγιγνώσκω una damno.
συγκατάγνυμι· una confringo.
συγκατάγω· una reduco.
συγκατάδεσις, ἡ· colligatio, -onis θ.
συγκαταδικάζω· una condemno
συγκαταδουλόω -ῶ· una subjugo.
συγκαταδύομαι· una demergor.
συγκατάδυσις, ἡ· occasus aequalis
συγκαταζεύγνυμι· conjungo, -ere.
συγκαταθάπτω una sepelio, -ire.
συγκτατάθεσις, ἡ· adssensio, -onis, θ. approbatio -onis, θ
συγκαταθετικός, ή. όν· assentiens, -ntis; approbans, -ntis.
συγκαταθέω· simul excurro -ere.
συγκαταθλάω -ῶ· una confringo.
συγκαταθνήσκω· commorior, -i
συγκαταθύω· simul immolo.
συγκαταίνεσις, ἡ· adsensus, -us, ἀ.
συγκαταινέω -ῶ· adsentior, -iri
συγκατακαίω· simul comburo.
συγκατακαλύπτω contego, -ere.
συγκατάκειμαι· concubo, -ere.
συγκατακεράννυμι commisceo, -ere
συγκατακλάω -ῶ· simul confringo.
συγκατακλείω· una includo
συγκατακλίνω· concubere facio.
συγκατάκλισις, ἡ· concubitus, -us,ἀ.
συγκατακοιμάομαι concubo, -ere.
συγκατακολουθέω -ῶ· comitor,-ari.
συγκατακόπτω· simul caedo, -ere.
συγκατακοσμέω -ῶ simul adorno.
συγκατακρημνίζω simul praecipito
συγκατακτάομαι -ῶμαι· simul adquiro; simul in potestatem redigo.
συγκατακτείνω· una interficio.
συγκατακυλύω· una devolvo.
συγκαταλαμβάνω simul occupo
συγκαταλάττω· concilio, -are.
συγαταλέγω· recenseo cum aliis; connumero, -are; **συγκαταλέγομαι**, connumeror, -ari.
συγκαταλογίζομαι· cogito de re.
συγκαταλύω· una everto
συγκαταμίγνυμι· admisceo, -ere.
συγκατανέμω una partior.
***συγκατάνευσις** ἡ· adsensio, -onis, θ
συγκατανεύω· adsentior, -iri.
συγκαταπατέω -ῶ concalco, -are.
συγκαταπίπτω· una concido.
συγκαταπλέκω implico, -are.
συγκαταπολεμέω -ῶ· una debello
συγκαταριθμέω -ῶ· una enumero; adnumero, -are.
συγκαταρρέω· simul defluo.
συγκαταρρίπτω· una abjicio.
συγκατάρχω simul impero.
συγκατασβέννυμι· simul exstinguo.
συγκατασκευάζω· simul instruo.
συγκατασκηνόω -ῶ· unâ tentorium figo; in eodem tabernaculo habito.
συγκατασπείρω· consero, -ere.
συγκαταστασιάζω una seditionem concito
συγκατατάσσω· una colloco.
συγκατατίθημι· una depono **συγκατίθεμαί** τινι, adsentior (sensus sum, -iri), adstipulor (-atus sum, -ari, alicui
συγκατατήκομαι· contabesco, -ere.
συγκατατρώγω simul comedo.
συγκαταφεύγω· confugio, -ere.
συγκαταφλέγω· conburo, -ere.
συγκαταχώννυμι· simul obruo.
συγκατεργάζομαι· una conficio; adjuvo aliquem in conficienda re aliqua.
συγκατέρχομαι· simul redeo.
συγκατεσθίω una comedo
συγκατηγορέω -ῶ simul accuso.
συγκατοικέω -ῶ· unâ habito; cohabito, -are (cum alio).
***συγκατοίκησις**, ἡ· cohabitatio. θ.
***συγκάτοικος**, ὁ cohabitor, -oris, ἀ.
συγκατορθόω -ῶ· una cum alio rem bene gero.
σύγκαυσις, ἡ· exustio, -onis, θ
σύγκειμαι· 1) simul positus sum. 2) = συνίσταμαι, consto, compositus sum. 3) συγκείμενα, pacta, conventa.

4) συγκείμενος, η, ον, compositus, constitutus, a, um.
συγκεράννυμί τινί τι· commisceo, -ere, aliquid cum re. **συγκεράννυμαι** (σύνειμί) τινι commisceor alicui.
συγκερασμός, ὁ· temperies, -ei, θ
συγκεραστός,ή,όν· commistus,a,um
συγκεραυνόω -ῶ· fulmine ferio.
συγκεφαλαιόω -ῶ· per capita complector; summatim et breviter recenseo ἢ expono aliquid).
συγκεφαλαίωσις,ἡ summaria complectio, collectio per capita, τ'. ἑ. brevis rei totius expositio.
συγκεχυμένος, η, ον· ἴδε **συγχέω.**
συγκεχυμένως· confuse.
συγκηδεύω una sepelio, -ire.
συγκήρυγμα praeconium commune.
συγκινδυνεύω una periclitor, -ari.
συγκινέω -ῶ· unà ἢ simul moveo, -ere: una agito -are; commoveo,permoveo, -ere; concito, -are (aliquem ἢ aliquid). **συγκινοῦμαι**, commoveor, permoveor (-motus sum), -eri. **συγκεκινημένος, η, ον,** commotus, a,um; permotus, a, um.
συγκίνησις, ἡ commotio, permotio
συγκιρνάω -ῶ· commisceo, -ere.
συγκλαίω· cum alio ploro ἢ fleo; comploro, -are.
σύγκλασις, ἡ· confractio, -onis, θ.
σύγκλεισις, ἡ· conclusio, -onis, θ.
συγκλείω· concludo, -ere.
συγκλέπτης, ὁ· socius furti.
συγκληρονομέω -ῶ· coheres sum.
συγκληρονόμος, ον· cohêres, -êdis.
σύγκληρος, ον· consors, -rtis.
συγκληρόω -ῶ· sorte consorcio.
συγκλησία (***σύγκλησις**), **ἡ·** convocatio, -onis, θ.
συγκλητικός, ή, όν· senatorius, a, um. ὁ συγκλητικός, senatorius, -ii, ἀ.
σύγκλητος,ον 1) convocatus,a,um.2) **ἡ σύγκλητος** (ὑπον. βουλή), senatus, -us,ἀ.ἡ σύγκλητος ψηφίζεται,τῇ συγκλήτῳ δοκεῖ, senatus censet. συγκαλῶ τὴν σύγκλητον, voco, convoco, cogo senatum.
συγκλινής, ές· 1) tori consors. 2 contra se invicem vergens.
συγκλονέω -ῶ· conturbo, -are; concutio, -ere (aliquid).
συγκλόνησις,ἡ concusssio, -onis, θ.
συγκλίζω inundo, -are. **συγκλύζομαι**, inundor, -ari.
σύγκλυς, ὁ, ἡ· collecticius, casu collectus; convena, -ae, ἀ θ
σύγκλυσμα, τό· clyster, -êris, ἀ.
συγκλυσμός, ὁ· undarum collisio.
συγκλώθω· connecto, -ere.
σύγκλωσις, ἡ· connectio, -onis, θ.
συγκοιλαίνω· simul cavo.
συγκοιμάομαι -ῶμαι una cubo ὅθ. = concubo (-bui,) -ere. συγκοιμῶμαί τινι, concubo cum aliqua.
συγκοίμημα, τό· **συγκοίμησις, ἡ·** concubitus,-us ἀ concubitio, -onis, θ.
συγκοιμητής,ὁ· concubitor, -oris, ἀ.
συγκοιμίζω· concubere facio
συγκοινοβιώτης, ὁ coenobii socius.
σύγκοινος, ον· communis, e.
συγκοινόω-ῶ· communico, -are.
συγκοινωνέω -ῶ· 1) una sum particeps; participo, -are. 2) *νεοελ.* commercium habeo cum aliquo·αἱ δύο θάλασσαι συγκοινωνοῦσι, duo maria inter se conjunguntur. αἱ οἰκίαι αὗται συγκοινωνοῦσι, pervius usus est harum aedium.
συγκοινωνία, ἡ· 1) participatio, -onis, θ. 2) communitas, -atis, θ. commercium, -ii, οὐ. transitus, -us, ἀ. pervius usus; commeatus, us, ἀ.
συγκοινωνός, όν· particeps, -ipis; consors, -ortis; socius, a, um.
συγκοίτιον, τό· merces meretricis.
σύγκοιτις, ἡ· concubina, -ae, θ.
σύγκοιτος, ον consors tori.
συγκολάζω· simul punio, -iri.
συγκολλάω-ῶ· conglutino, -are, aliquid. *μετφ* compono, consarcino (aliquid). συγκεκόλλημαι, cohaereo, -ere.
συγκόλλησις, ἡ conglutinatio, θ.
συγκολλητής, ὁ· conglutinator, ἀ.
σύγκολλος, ον·conglutinosus, a,um
συγκολυμβάω -ῶ· simul nato.
συγκομιδή, ἡ· convectio, comportatio, -onis, θ. collectio, (frugum).θ
συγκομίζω· conveho, -ere; comporto, -are; colligo, -ere aliquid (fruges).
συγκομιστός, ή, όν· comportatus.
συγκοπή, ἡ· 1) repentinus virium defectus; syncope, -es, θ. 2) *γραμ.* syncope, -es, θ.
συγκοπιάω-ῶ (νεοελ **συγκοπιάζω**)· in labore adjuvo (aliquem).
σύγκοπος, ον syncopen passus.
συγκοπτικός syncopen inducens.
συγκόπτω· 1) concido (-idi, -isum

-ere) aliquem ἢ aliquid. ὅθ. **συγκεκομμένος, η, ον,** concisus, a, um 2) decido, -ere, aliquid (syllabam)

συγκορυβαντιάω -ῶ una cum aliis Corybantum more insanio.

συγκόρυφος,ον apicibus conjunctus

συγκουφίζω· adjuvo in levando.

συγκραδαίνω· concutio -ere.

σύγκραμα, τό· commistum -i, οὐ.

σύγκρασις, ἡ· commistio, -onis, θ

συγκρατέω -ῶ· contineo (-tinui -ere) aliquid; tueor (tuitus sum,-ere) aliquid: servo, -are. aliquid.

συγκρατύνω corroboro, confirmo.

συγκρημνίζω· simul praecipito.

συγκρίνω τινὰ ἤ τί τινι ἢ πρός τινα ἢ πρός τι· aliquem alteri ἢ cum altero, rem cum re (ἢ rei) comparo, compono, confero: τοὺς λόγους πρὸς τὰ ἔργα συγκρίνω, dicta cum factis compono. συγκρίνω μικρὰ μεγάλοις, parva magnis compono. συγκρίνω τοὺς ἡμετέρους νόμους πρὸς τοὺς ἐκείνων, nostras leges cum illorum confero συγκρίνω Φίλιππον πρὸς Ἀννίβαν, Annibali Philippum aequo **συγκρίνομαι,** comparor -ari. οὐ συγκρίνονται πρὸς ἀλλήλους ἢ πρὸς ἄλληλα, non inter se comparantur. ᾧ οὐδὲν συγκρίνεσθαι οἷόν τέ ἐστι, cui nullum comparari potest.

σύγκρισις, ἡ· comparatio, -onis, θ. collatio, -onis, θ. aequiparatio, -onis θ. σύγ. Ἑλλήνων καὶ Ῥωμαίων, Graecorum et Romanorum comparatio, ἢ aequiparatio. οὐδὲ σύγκρισιν ἔχει, ne conparationem quidem habet *ἐν συγκρίσει πρός, prae (μετ᾽ ἀφαιρ.). εὐδαίμων ἐν συγκρίσει πρὸς ἡμᾶς, beatus prae nobis. ἐν συγκρίσει πρὸς τοὺς ἄλλους, prae ceteris.

συγκριτικός, ή, όν· comparativus.

συγκριτικῶς· comparando; per comparationem.

σύγκριτος, ον· comparabilis, e.

συγκροτέω -ῶ· 1) complodo, collido, -ere. τὼ χεῖρε συγκροτήσας manus complodens ἢ collidens. 2) conflo, -are, aliquid. ὅθεν. α) instituo, adparo, instruo aliquid (convivium, bellum, chorum). β) colligo, congrego aliquid (copias, milites). **συγκροτοῦμαι.** α) omnium applausum consequor. β) instruor, -i. συγκεκροτημένος, η, ον, instructus, a, um. *γ) *νεολ.* consto ex (μετ᾽ ἀφαιρ.). τὸ δικαστήριον συνεκροτήθη οὕτω, ita judicium constitit. *δ) *νεολ.* μάχη συνεκροτήθη, proelium commissum est.

συγκρότησις, ἡ 1) coactio, congregatio (copiarum). *2) *νεολ.* compositio (judicii).

σύγκρουσις, ἡ· collisio, conflictio, onis, θ. σύγκρουσις δύο στρατῶν, infestus duorum exercituum concursus.

συγκρουσμός, ὁ collisio -onis, θ.

συγκρούω· collido (-si -ere) aliquid. συγκρούω (*συγκρούομαί) τινι, confligo (-xi -ere) cum aliquo ἢ contra, ἢ adversus aliquem; conflictor cum aliquo.

συγκρύπτω· occulto -are.

σύγκρυψις, ἡ· occultatio -onis, θ.

συγκτάομαι -ῶμαι· una cum alio adquiro, aliquid.

σύγκτησις ἡ communis possessio.

συγκτήτωρ, ὁ· qui simul possidet.

συγκτίζω· simul condo (aliquid).

συγκτίστης, ὁ qui simul condit.

συγκυβευτής, ὁ· qui tesseris cum alio ludit

συγκυβεύω· tesseris ludo cum alio

συγκυκάω -ῶ· commisceo, -ere

συγκυκλέω -ῶ, *συγκυκλόω* -ῶ· circumdo, -are, convolvo, -ere.

συγκυλινδέομαι -οῦμαι (ἀκρασίᾳ) deditus sum (incontinentiā).

συγκυλίω una voluto **συγκυλίομαί τ**, una volutor, consuetudinem habeo cum aliquo.

συγκυνηγετέω -ῶ una venor, -ari.

συγκυνηγέτης, ὁ· venationis socius.

συγκυνηγέω -ῶ una venor -ari.

συγκυνηγός, ὁ venationis socius.

συγκύπτω 1) simul inclino (ἐπὶ κωπηλατῶν) 2) pariter incumbo aliqua re 3) incurvus ἢ inflexus sum.

συγκυρέω -ῶ· incido in aliquem. ἐν γένει· accido, -ere; evenio, -ire.

συγκύρημα, τό, συγκυρία ἡ· quod forte evenit; casus, -us. κατὰ συγκυρίαν, forte

συγκυρόω -ῶ· confirmo, -are.

σύγκωλος, ον solidus, a, um.

συγκωμάζω· simul comissor.

συγκωμαστής, σύγκωμος· qui simul comissatur; compotator, -oris.

συγκωμῳδέω -ῶ una commediam ago; una irrideo, -ere.

συγξαίνω· simul carmino·
συγξέω· perpolio, -ire
συγξηραίνω· simul sicco.
συγχαίρω 1) una gaudeo; 2) συγχαίρω τινί ἐπί τινι, gratulor alicui rem ἢ de re. συγχαίρω σοι ἐπὶ τῇ ἐπανόδῳ, tibi reditum (adventum), de reditu (de adventu) gratulor. **τὸ συγχαίρειν** gratulatio, -onis, θ. ὁ συγχαίρων, gratulator, -oris, ἀ.
συγχαλάω -ῶ· una remitto.
***συγχαρητήριος, α, ον·** gratulatorius, a, um. **συγχαρητήρια,** gratulationes.
συγχαρητικός, ή, όν· gratulatorius
συγχαρητικῶς gratulatorie.
συγχαρίζομαι· gratificor, -ari.
συγχαριάρια, συγχαρίκια, τά· praemia nuntiatae laetitiae.
συγχειμάζω· una hiberno. **συγχειμάζομαι,** una tempestate jactor.
συγχειροτονέω -ῶ· una aligo.
συγχέω (ἀόρ. συνέχεα)· confundo (-ndi, -usum, -ere), aliquid. *μετφ.* = συνταράττω, confundo, conturbo, perturbo. -are, aliquem ἢ aliquid. συγχέω τὰς τάξεις, confundo, conturbo ordines. **συγχέομαι** confundor (-fusus sum, -i). **συγκεχυμένος, η, ον,** confusus. a, um.
συγχιλίαρχος, ὁ· collega tribuni.
συγχορευτής, ὁ· 1) qui una cum alio choros exercet; *2) *νεοελ.* qui una cum alio saltat.
συγχορεύτρια, ἡ· quae una cum alio saltat.
συγχορεύω· una cum alio salto.
συγχορηγέω -ῶ· 1) una praebeo sumptus; una choragus sum. 2) adjuvo (pecunia, commeatibus, copiis).
συγχορηγός, ὁ· qui una cum alio sumptus praebet.
συγχόω -ῶ. humo congesta tego, terra aggesta cooperio ἢ obruo, (τὴν ὁδόν viam, τὰς κρήνας fontes).
συγχράομαι -ῶμαι· 1) una cum alio utor (usus sum, -i) aliqua re. 2) *ἐπὶ προσώπ.* commercium (consuetudinem familiarem) habeo cum aliquo; conversor (-ari) alicui ἢ cum aliquo. οὐ συγχρῶνται Ἰουδαῖοι Σαμαρίταις, Judaei Samaritanis non conversantur, consuetudinem familiarem cum Samaritanis non habent.

σύγχρησις, ἡ· 1) communis usus. 2) consuetudo familiaris.
σύγχρισμα, τό unguentum, -i, οὐ.
συγχρίω· simul ungo, ere.
συγχρονίζω· contemporo -are; eodem tempore quo aliquis vivo.
συγχρονισμός, ὁ· convenientia temporis.
σύγχρονος, ον· contemporaneus, a, um; aequalis. e. σύγχρονός εἰμί τινος, eodem tempore quo aliquis vivo. οἱ σύγχρονοι, qui hodie vivunt; hujusce aetatis homines
***συγχρόνως·** unâ; simul; eodem tempore.
σύγχροος -ους, ουν· concolor,-oris.
συγχρωματισμός coloris similitudo.
***συγχρωτίζομαι·** commercium vel consuetudinem familiarem habeo cum aliquo; conversor cum aliquo
***συγχρωτισμός, ὁ·** commercium, -ii, οὐ. consuetudo familiaris.
***συγχύζω·** 1) confundo, conturbo. pertubo aliquem ἢ aliquid 2) alicui stomachum moveo. 3) **συγχύζομαι.** α) confundor (-fusus sum. -i) β) = θυμοῦμαι. stomachor, -ari; irascor, -i, succenseo (-sui -ere).
σύγχυσις, ἡ· 1) confusio, -onis, θ. θ. *2) *νεοελ.* perturbatio animis
συγχυτικός, ή, όν· confundens, -ntis.
σύγχωμα, τό congeries. -ei, θ.
***συγχώνευσις, ἡ·** confusio, -onis, θ. commixtio, -onis, θ.
συγχωνεύω· 1) conflo, -are, aliquid (ἄργυρον argentum, χρυσᾶ ἀγγεῖα, vasa aurea). *2) *νεοελ.* commisceo, -ere, aliquid; conjungo (-ere aliquid **συγχωνεύομαι,** commisceor, conjungor.
συγχώννυμι, συγχωννύω· aggere communio ἢ obruo aliquid.
συγχωρέω -ῶ· 1) simul eo. 2) *μετφ.* συγχωρῶ τινι, concedo (-cessi, cessum, -ere) alicui. α) = ὑπείκω: συγχωρῶ τῇ ἀληθείᾳ, veritati concedo. β) = παραχωρῶ, concedo alicui aliquid. συγχωρῶ τινι τὴν ζωήν, vitam alicui concedo. γ) = συγγιγνώσκω τινί, alicui ignosco; concedo alicui; condono (-are) alicui culpam; veniam alicui do ἢ tribuo συγχωρῶ τινι τὸ ἁμάρτημα, concedo alicui peccatum, peccato alicujus indulgeo; condono alicui crimen; delicti graciam facio

*3) νεοελ. α) συγχωρήσατέ μοι νὰ ὁμιλήσω, mihi da facultatem loquendi, permitte mihi loqui, permitte mihi ut loquar. 6) ὁ Θεὸς νὰ τὸν συγχωρήσῃ! deus veniam ei det! γ) παρενθ. συγχώρησόν μοι, cum bona venia ἢ ἁπλ. bonâ veniâ. δ) δὲν συγχωρεῖται, non permittetur ἢ non permissum est.

συγχώρημα, τό· 1) concessio, -onis, θ. 2) venia, -ae θ.

συγχώρησις, ἡ· 1) concessio, -onis, θ. 2) indulgentia, -ae, θ. venia, -ae, θ. *ζητῶ συγχώρησιν, peto ut mihi ignoscatur.

***συγχωρητέος, α, ον·** ignoscendus, a, um; veniâ dignus, a, um.

συγχωρητικός, ή, όν· ad veniam dandam propensus, a, um.

σύγχωρος, ον· confinis, e.

σύγχωσμα, τό· obstructio, onis, θ

σύειος, α, ον· suillus, porcinus, a, um

συζάω -ῶ· una cum aliquo vivo.

συζεύγνυμι καὶ **συζευγνύω** conjungo (-xi, -ctum, -ere); μάλ. connubio conjungo. συζεύγνυμι βοῦς, boves conjungo. οὓς ὁ Θεὸς συνέζευξεν ἄνθρωπος μὴ χωριζέτω, quos Deus connubio conjunxit homo ne disjungat. γάμῳ συζεύγνυμαι, matrimonio conjungor, συζεύγνυμαί τινι διὰ γάμου, conjungo aliquem mihi, conjungo aliquem mecum matrimonio. **συνεζευγμένος, η, ον**, conjunctus, a, um.

σύζευξις ἡ· conjunctio, -onis, θ. conjugium, -i, οὐ. matrimonium, -ii, οὐ.

συζητέω -ῶ· disputo, -are, discepto, -are (de aliqua re). ἡμῖν συζήτησον περὶ τούτου τοῦ πράγματος, una nobiscum disputa de hac re.

***συζητήσιμος, ον·** controversiosus.

συζήτησις, ἡ· disputatio, -onis, θ. disceptio, -onis, θ. contentio, -onis, θ.

συζητητής, ὁ· qui disputat.

συζυγέω -ῶ· in eodem ordine (in acie) consisto, -ere; conjunctus sum.

συζυγία, ἡ· 1) ἐν τῇ γραμ. conjugatio, -onis, θ. 2) matrimonium, -ii, οὐ.

σύζυγος, ὁ, ἡ conjux, -ugis, ἀ. θ.

συηνός, ή, όν porco similis.

συΐδιον, τό· porcellus, -i, ἀ.

συκάζω· ficus lego.

συκαλίς, ἡ, (πτ.) ficedula, -ae, θ.

συκαμινέα, ἡ· morus, -i, θ.

συκάμινον, τό· morum, -i, οὐ.

συκάριον, τό· parva ficus.

συκάς ἡ· ficus novella

συκαστής, ὁ· qui ficus legit.

συκέα -ῆ, ἡ· ficus, -us, θ.

συκίδιον, τό· parva ficus.

σύκινος, η, ον ficulneus, a, um

συκίτης οἶνος· vinum e ficubus factum

συκολογέω -ῶ· ficus lego.

συκολόγος, ον· ficus legens

συκομάμας, ὁ· homo imbellis.

συκομορέα ἡ· sycomorus, -i, θ.

συκόμορον, τό· sycomorum, -i, οὐ.

σῦκον, τό· ficus, -i, ἢ -us, ἀ. θ.

συκοτραγέω -ῶ· ficus edo

συκοτρώκτης, ὁ· ficus edens.

συκοφάγος, ον· ficus edens.

συκοφαντέω -ῶ· sycophanta sum; sycophantor, -ari; calumnior, -ari.

συκοφάντης, ὁ sycophanta, -ae, ἀ. calumniator, -oris, ἀ.

συκοφαντία ἡ calumnia -ae, θ.

συκοφαντικός, ή, όν calumniosus.

συκοφαντικῶς· calumniose.

συκοφάντις, συκοφάντρια, ἡ· calumniatrix -icis, θ.

συκοφορεῖον, τό· ficarium, -ii, οὐ.

συκοφορέω -ῶ· ficus fero

συκοφόρος, ον ficus ferens.

συκόφυλλον, τό· folium ficûs.

συκόω -ῶ in ficum verto.

συκώδης, ες· ficosus, a, um.

σύκωμα, σύκωσις· ficosus tumor.

συκών, ὁ· ficetum, -i, οὐ.

συλάω -ῶ, συλεύω, συλέω -ῶ spolio, -are (τὰ ἱερά fana).

σύλη, ἡ· praeda, -ae, θ.

σύλημα, τό spolia, -arum, οὐ. πλ.

σύλησις, ἡ spoliatio, -onis, θ.

συλητής, ὁ· spoliator, -oris, ἀ.

συλήτειρα, συλήτρια, ἡ· spoliatrix.

συλλαβή, ἡ syllaba, -ae, θ. κατὰ συλλαβάς, syllabatim

συλλαβίζω syllabas connecto. συλλάβισον, syllabas connecte.

σύλλαβος ὁ index libri; syllabus.

συλλαλέω -ῶ· colloquor cum alio.

συλλαμβάνω 1) comprehendo (-ndi, -nsum, -ere) aliquem ἢ aliquid. 2) concipio (-cepi, -ceptum, -ere) aliquid ἡ γυνὴ συλλαμβάνει (συνέλαβε) mulier concipit (concepit). 3) παθητ. συλλαμβάνομαι (συνελήφθην), comprehendor (-prehensus sum, -i). 4) μέσ.

συλλαμβάνομαι (καὶ συλλαμβάνω) τινί, adjuvo aliquem.
συλλάμπω· simul luceo.
σύλλαμψις, ἡ· collustratio, θ.
συλλανθάνω una lateo
συλλέγω· colligo (-egi, lectum, -ere) aliquem ἢ aliquid. **συλλέγομαι** (συνελέγην) colligor.
συλλειτουργέω -ῶ· socius sum in obeundo munere publico.
συλλειτουργός,ὁ socius in obeundo munere publico
σύλλεκτος, ον· collecticius, a, um.
σύλλεκτρος, ον· consors tori.
συλλήβδην· in summa; summatim; omnino. συλλήβδην εἰπεῖν, ut in summa dicam.
συλλήπτειρα, συλλήπτρια, ἡ· adjutrix, -icis, θ.
συλληπτικός, ή, όν· qui comprehendere potest
συλληπτικῶς·per comprehensionem
συλλήπτωρ, ὁ adjutor, -oris, ἀ.
συλληρέω -ῶ· una nugor.
συλληστεύω una latrocinor.
συλληστής, ὁ· latro socius.
σύλληψις,ἡ· 1) comprehensio,-onis, θ. 2) ἐπὶ γυναικ. conceptio, -onis, θ.
συλλογεύς, ὁ· collector -oris, ἀ.
συλλογή, ἡ· 1) collectio, -onis, θ. 2) corpus, -oris οὐ.
συλλογίζομαι· 1) = συμπεραίνω, colligo, ratiocinatione colligo, ratiocinor (-atus sum, -ari); ἔκ τινος συλλογίζομαι, τί ὠφέλιμόν ἐστιν, ex aliqua re ratiocinor, quid sit utile. 2) = λογίζομαι, computo, -are; reputo, -are, aliquid. *3) νεοελ. = σκέπτομαι, cogito, -are. πολλὰ συλλογίζομαι, multa animo cogito. συλλογίζομαί τι (περί τινος), cogito de aliqua re, refero animum ad aliquid. ***συλλογισμένος, η, ον,** cogitatione defixus, a, um.
συλλογιμαῖος,α,ον·collecticius,a,um.
συλλογισμός,ὁ· 1) ratiocinatio,-onis, θ. 2) syllogismus, -i, ἀ.
συλλογιστής, ὁ·ratiocinator, -oris,ἀ.
συλλογιστικός, ή, όν· ratiocinans, -ntis; syllogisticus, a, um.
σύλλογος, ὁ· 1) concilium, -i, οὐ. conventus, -us, ἀ. concio, -onis, ἀ. 2) collegium, -ii, οὐ. consessus, us ἀ. ὁ τῶν καθηγητῶν σύλλογος, professorum collegium.

συλλοιδορέω -ῶ· simul convitior.
συλλούω· simul lavo. συλλουόμεθα, simul nos lavamus
συλλοχίζω· concenturio, -are.
συλλοχισμός, ὁ· centuriatio,-onis,θ.
συλλοχίτης,ὁ commanipularis -is,ἀ.
συλλυπέομαι -οῦμαι condolesco (-lui, -ere); doleo dolorem alicujus; meum dolorem significo alicui
***συλλυπητήρια, τά·** doloris significatio
συλλυσσάω -ῶ· una insanio.
συλλύω· una solvo.
σῦλον, τό· spolium, -ii, οὐ.
συμβαδίζω· una incedo; una deambulo.
συμβαίνω 1) congredior -i 2) = paciscor -i: consentio, -ire 3) συνήθ. ἐν τῷ 3ῳ προσ. **συμβαίνει** (συνέβη) τινί, contingit (contigit), evenit, accidit alicui. καλόν τι συμβαίνει μοι, mihi commodum contigit εἴ τι αὐτῷ συμβαίνοι, si quid ei contigerat. πολλὰ τοιαῦτα συμβαίνει,multa hujusmodi eveniunt. συνέβη ἡμῖν ἐκεῖ εἶναι, evenit ut illic essemus. συνέβη αὐτοῖς ἀπεῖναι, accidit ut abessent.
συμβακχεύω· cum aliis bacchor.
συμβάλλω 1 conjcicio, -ere. 1)conjungo, -ere. 3) ad pugnam committo -ere 4) **συμβάλλομαι.** α) συμβάλλομαι λόγον, sermones confero, loquor, -i. β) χρήματα συμβάλλομαί τινι, pecuuiam alicui mutuam do γ) συμβάλλομαι εἴς τι, πρός τι. confero ad adiquid δ) supputo, -are; conjectura adsequor adiquid. *4) **νεοελ.** ποιοῦμαι συμβόλαιον πρός τινα, cum aliquo paciscor (pactus rum, -i); rem cum aliquo contraho οὕτω συνεβλήθησαν, ita inter se pacti sunt. οἱ συμβαλλόμενοι (τὰ συμβαλλόμενα μέρη) paciscentes, contrahentes, -ium, οὐ πλ.
σύμβαμα, συμβάν, τό· accidens, -ntis, οὐ. eventum, -i, οὐ. casus, -us, ἀ.
συμβαπτίζω· simul baptizo
συμβαρβαρίζω· pariter barbaros imitor.
συμβαρύνω· una gravo.
συμβασιλεύς, ὁ· socius regni.
συμβασιλεύω· una regno συμβ. τῷ ἀδελφῷ, una cum fratre regno.
σύμβασις, ἡ· pacificatio, -onis, θ pactum, -i, οὐ. foedus; -eris, οὐ.

συμβαστάζω simul fero.

συμβατήριος, α, ον, συμβατικός, ή, όν. ad pacificationem promptus.

συμβεβαιόω-ῶ· simul confirmo.

συμβεβηκός, τό· accidens, -ntis, οὐ. eventum, -i. οὐ. casus, -us, οὐ.

συμβεβηκότως· casu.

συμβιάζω· simul vim infero.

συμβιβάζω· concilio ἢ (μᾶλλον) reconcilio, -are. συμβιβάζω τινὶ πρός τινα, reconcilio aliquem alicui. **συμβιβάζομαι,** in gratiam reconcilior, ἢ ἁπλ. reconcilior, ari συνεβιβάσθησαν (πρὸς ἀλλήλους) reconciliati sunt (inter se).

συμβίβασις, ἡ, συμβιβασμός, ὁ reconciliatio gratiae, ἢ ἁπλ reconciliatio, -onis, θ.

συμβιβαστής, ὁ· conciliator, -oris, ἀ.

συμβιβαστικός, ή, όν· pacificatorius, a, um. *μετφ. νεοελ. ἄνθρωπος συμβιβαστικός, homo commodus, tractabilis, facilis.

συμβιβαστικότης· morum facilitas.

συμβιβαστικῶς· amice, benevole, cum bona gratia.

σύμβιος, ον· cum aliquo vivens. ὁ σύμβιος ἡ σύμβιος (*ἡ συμβία) conjux.

συμβιόω-ῶ· convivo alicui; una cum aliquo vivo.

συμβίωσις, ἡ· convictio, -onis θ. convictus, -us ἀ.

συμβιωτής, ὁ· convictor, -oris ἀ.

συμβλάπτω· simul noceo (alicui).

σύμβλημα, τό· commissura, -ae, θ.

σύμβλησις, ἡ· comparatio, -onis, θ.

συμβλητέος, α, ον· conferendus.

συμβλητός, ή, όν· collatus, comparatus, a, um; conferendus, a, um.

συμβοάω-ῶ. simul clamo.

συμβοήθεια, ἡ auxilium, -ii, οὐ.

συμβοηθέω-ῶ· auxilium fero.

συμβοηθός, όν· auxiliaris, e.

***συμβολαιογραφεῖον·** tabularium.

συμβολαιογράφος, ὁ· tabellio, -onis, ἀ. tabularius, -ii, οὐ. notarius, -ii ἀ.

συμβόλαιον, τό· 1) pactum, conventum, -i, οὐ. res contracta. ποιοῦμαι συμβόλαιον πρός τινα, contraho rem cum aliquo. 2) συμ. ὀφειλῆς syngrapha, -ae, θ. 3) tabula, -ae, θ. συμβόλαιον γάμου, tabulae nuptiales.

συμβολή, ἡ· 1) commissura, -ae θ. junctura, -ae, θ. 2) congressus, -us, ἀ. 3) συμβολαί (=ἔρανος) symbolae, -arum, θ. ἀπὸ συμβολῶν (δειπνεῖν), de symbolis (edere).

συμβολικός, ή, όν· aenigmaticus, symbolicus, a, um· *συμβολικὴ γραφή, secretae notae.

συμβολικῶς· symbolice.

σύμβολον, τό signum, -i, οὐ. symbolum, -i, οὐ. τὸ σύμβολον τῆς πίστεως, sonfessio fidei, credo. τὸ σύμβολον τῆς ξενίας tessera hospitalis.

σύμβολος, ὁ symbolus, -i, ἀ. omen, οὐ.

συμβόσκω· simul pasco.

συμβότης, ὁ· compastor, -oris, ἀ.

σύμβοτος, ον· simul pastus, a, um.

συμβούλευμα, τό· consilium, -ii, οὐ.

συμβουλευτέος, α, ον· consulendus.

συμβουλευτής, ὁ. consultor, -oris.

συμβουλευτικός, ή, όν· consiliarius, consultatorius, a, um, suasorius, a, um. συμ. λόγος, oratio suasoria ἢ hortativa. τὸ συμβ. γένος τοῦ λέγειν liberativum genus dicendi.

συμβουλεύω τινί· alicui do consilium; aliquem consilio adjuvo; aliquid alicui suadeo (-si, -ere)· ὀρθῶς συμβουλεύεις, recte suades **συμβουλεύομαί** τινι (νεοελ τινά), consulto (-are) aliquem; ab aliquo consilium sumo. *νεοελ. συμβουλεύομαι συγγραφέα, βιβλίον, librum evolvo, inspicio.

συμβουλή, ἡ· 1) consilium, -ii, οὐ. suasio, -onis, θ. αἰτῶ τὴν συμβουλήν τινος, consilium ab aliquo peto. δίδωμί τινι συμβουλήν, alicui consilium do. χρῶμαι (ἀκολουθῶ) τῇ συμβουλῇ τινος. consilio alicujus utor; consilio alicujus paro. 2) συμβ. ἰατροῦ, δικηγόρου, consultatio, -onis, θ.

συμβουλία, ἡ deliberatio, -onis, θ.

συμβούλιον, τό consilium, -ii, οὐ.

συμβούλομαι· una cum aliquo volo.

σύμβουλος, ὁ· 1) qui consilium dat; suasor, -oris, ἀ. 2) μέλος τοῦ συμβουλίου. consiliarius, ἀ. consiliator, ἀ.

συμβράζω simul bullio·

συμβρέμω· murmuro simul.

συμβυθίζω· una demergo.

συμβύω arcte stipo, constipo.

σύμβωμος, ον· ejusdem arae particeps : communem aram habens.

συμμαθητεία, ἡ condiscipulatus, us, ἀ.

συμμαθητής, ὁ· condiscipulus, -i ἀ.

συμμαθήτρια, ἡ· condiscipula, -ae θ.

συμμαίνομαι· simul insanio.

συμμαλάσσω· una mollio.

συμμανθάνω τινί· condisco a i i.

συμμαρμαίρω· simul curusco.

συμμάρτυρ, ὁ· testis una cum alio ἢ ἁπλ. testis, -is ἀ. συμμάρτυρα λαμβάνω, testem sumo.

συμμαρτυρέω-ῶ una testor; testimonio meo comprobo.

συμμάρτυρος, ον qui testimonio suo comprobat.

συμμαστιγόω-ῶ una verbero.

συμμαχέω-ῶ· 1) sum pugnae socius. 2) in bello gerendo adjuvo aliquem. 3) sto a partibus, alicujus; defendo, aliquem.

συμμαχία, ἡ· 1) societas, -atis, θ. συμμαχίαν πρός τινα ποιοῦμαι, societatem cum aliquo facio ἢ conjungo τῇ συμμαχίᾳ ἐμμένω, in societate maneo τὴν συμμαχίαν διαλύω, societatem dissolvo. 2) auxiliares copiae.

συμμαχικός, ή, όν· socialis, e; auxiliaris, e. τὸ συμμαχικόν, =τὸ σύμμαχοι.

συμμαχικῶς· socii more; ut socium decet.

συμμαχίς, ἡ· socia (belli), foederata. συμμαχὶς πόλις, socia ἢ foederata urbs.

συμμάχομαί τινι· simul cum aliquo pugno; a partibus alicujus sto; auxilior, ari, alicui.

σύμμαχος ὁ· socius, -ii, ἀ. οἱ σύμμαχοι, socii, -orum ἀ σύμμαχόν τινα προσλαμβάνω, σύμμαχόν τινα ποιοῦμαι, aliquem mihi socium ascisco.

συμμεθέλκομαι simul mecum traho.

συμμέθεξις, ἡ· participatio, -onis, θ. societas, -atis, θ.

συμμεθίστημι simul traduco, in alias partes duco. **συμμεθίσταμαι**, simul transeo, in alias partes transeo.

συμμεθύσκομαι· una inebrior.

συμμειδάω-ῶ· simul subrideo.

συμμεθύω una inebrior.

συμμελαίνω· una nigrum facio.

συμμελετάω-ῶ 1) simul exerceo. *2) simul (cum alio) studeo·

συμμελής, ές· consonus, a, um.

συμμένω· 1) una maneo· 2) permaneo, -ere; duro, -are.

συμμερίζω· partior, dispertio (aliquid). **συμμερίζομαι**, una participo ἢ ἁπλ. participo (-are) aliquid cum aliquo. *συμμερίζομαι τὴν λύπην τινός, dolore alicujus moveor.

συμμεριστής, ὁ· particeps, -ipis.

συμμεταβαίνω· simul transeo.

συμμεταβάλλω· una muto.

συμμεταδίδωμι· communico, -are.

συμμετακινέω-ῶ· una transfero.

συμμετακλίνω una accumbo.

συμμεταλαμβάνω particeps fio.

συμμεταπίπτω· una concido.

συμμετασχηματίζω· transformo, in alium habitum muto **συμμετασχηματίζομαι** καιροῖς, temporibus me accommodo, tempori inservio·

συμμετατίθημι· una transfero.

συμμεταφέρω· simul transfero.

συμμεταχειρίζομαι una cum aliquo tracto ἢ utor.

συμμετέρχομαι· simul comitor.

συμμετέχω τινός una particeps alicujus rei) sum; una socius (alicujus rei, τῆς μάχης pugnae) sum.

συμμετεωρίζω una attollo.

συμμετοικέω-ῶ una alieno loco vivo.

συμμετοικίζω· una in alium locum habitatum deduco.

***συμμετοχή, ἡ** participatio, onis, θ. consortium, -ii. οὐ.

συμμέτοχος, ον consors (alicujus rei); una particeps, cipis.

συμμετρέω-ῶ· quantitate aliquid accommodo (apto) alteri.

συμμετρία, ἡ· apta proportio; symmetria, -ae, θ.

συμμετρικός, ή, όν· symmetricus, a, um; aequalis et congruens; convenienter compositus, a, um.

συμμετρικῶς· congruenter; concinne; apte·

σύμμετρος, ον· 1) commensus, a, um. 2) congruens, ntis; aptus, a, um; s y m m e t r o s, -on.

συμμετρότης, ἡ = συμμετρία.

συμμέτρως· congruenter; convenienter; apte.

συμμηνία, ἡ· interlunium, -ii, οὐ.

συμμιαίνω· coinquino, -are.

συμμίγδην· promiscue.

συμμιγής, ές· permistus, a, um; promiscuus, a, um.

σύμμιγμα, τό· commistum, -i, οὐ.

συμμίγνυμι καὶ **συμμιγνύω** τί τινι· commisceo (-iscui. -ere) aliquid cum aliqua re; συμμίγνυμί τινί τι, communico aliquid μέσ. **συμμίγνυμαι** conjungo me; commisceor alicui.

συμμικτέος, α, ον· commiscendus

σύμμικτος, ον· commiscuus, a, um; miscellaneus, a, um.

συμμίκτως commistim.

συμμιμέομαι -οῦμαι· eadem imitor; pariter imitor

συμμιμνήσκομαι· simul memini; recordor -ari

συμμιμητής, ὁ ejusdem rei imitator ἢ ἁπλ. imitator, -oris, ἀ.

σύμμιξις, ἡ commistio, -onis, θ. συμμ ξεως ἐπιδεκτικός, commiscibilis.

συμμισέω-ῶ simul odio prosequor.

συμμνημονεύω 1) simul memini. 2) simul commemoro.

συμμνημόνευσις, ἡ· recordatio, θ.

συμμογέω-ῶ simul laboro.

συμμολύνω· simul inquino.

συμμοναρχέω-ῶ· simul dominor.

συμμονή, ἡ· contubernium, -ii, οὐ.

συμμονόομαι-οῦμαί τινι solus sum cum aliquo.

συμμορία, ἡ· 1) ἐν Ῥώμῃ· classis (civium Romanorum). 2) ἐν Ἀθήναις· symmoria, -ae, θ. τ ἑ. classis civium Atheniensium divitum, qui navium instruendarum curam habebant. *3) ληστρικὴ συμμορία, latrocinalis manus; latrocinium, -ii, οὐ. *4) κατὰ συμμορίας, catervatim; gregatim.

συμμοριάρχης qui praest symmoria

συμμορίτης, ὁ· qui est ejusdem symmoriae.

σύμμορφος, ον· conformis, e.

συμμορφόω-ῶ· conformo, -are; conformem facio. **συμμορφοῦμαι,** conformis fio. μεταφ. *νεολ. συμμορφοῦμαι πρὸς τὴν θέλησίν τινος, conformo me ad alicujus voluntatem. συμ. τοῖς νόμοις, legibus pareo. συμ. πρὸς τὰς περιστάσεις, tempori servio (me accommodo).

συμμοχθέω-ῶ· simul laboro.

συμμυέω-ῶ una initio· **συμμυοῦμαι,** una initior sacris.

-συμμύστης iisdem sacris initiatus.

συμμύω conniveo, -ere.

συμπαγής, ές· compactus, a, um.

***συμπαγῶς·** compacte.

συμπάθεια, ἡ· sympathia, ae, θ. consensus in affectibus; convenientia et conjuncio naturae; aegritudinis societas; commiseratio, -onis, θ.

συμπαθέω-ῶ 1) una cum alio afficior, eodem sum affectu· 2) simul cum alio afficior ejus malis; tangunt me alicujus mala tamquam mea ὅθ. condolesco, commissero alicui.

συμπαθής, ές· 1) eodem modo affectus, a, um; qui pariter movetur; misericors, -rdis. συμπαθὴς γίγνομαι, misericordia capior ἢ commoveor. *2) νεολ. qui symphatiam movet.

συμπάθησις, ἡ· = συμπάθεια.

συμπαθητικός, ή όν· 1) misericors, -rdis *2) νεολ. symphatiam alicujus movens.

συμπαθῶς cum consensu affectuum; misericorditer.

συμπαιανίζω· simul paeanem canto.

συμπαίγμων, ον· collusorius, a um.

***συμπαιγνία** (= κοινὸν παίγνιον)· collusio. διὰ συμπαιγνίας, collusorie.

συμπαιδαγωγέω-ῶ· simul pueros instituo

συμπαιδεύω· condoceo, -ere·

συμπαίζω· colludo (alicui).

συμπαίκτωρ, συμπαίκτης, ὁ· 1) socius lusuum. 1) = ὁ συντεχνώμενός τινι, collusor, -oris, ἀ.

σιμπαίκτρια, ἡ· socia lusuum.

συμπαίω· simul ferio.

συμπαλαίω colluctor cum aliquo.

σύμπαν, τό· universum, -i, οὐ.

συμπανηγυρίζω· concelebro, -are.

συμπαραβάλλω· comparo cum alio.

συμπαραγγέλλω· competitor sum.

συμπαραγίγνομαι· una adsum.

συμπαράγω· pariter traduco.

συμπαραθέω· una accurro.

συμπαραινέω-ῶ· simul exhortor; una cum aliis hortor.

συμπαρακαθίζω· una cnm aliis juxta me colloco. **συμπαρακαθίζομαι,** una assideo.

συμπαράκειμαι· simul adjaceo.

συμπαρακελεύομαι· cohortor, -ari.

συμπαρακμάζω· simul marcesco; simul defloresco.

συμπαρακολουθέω -ῶ· 1) comitor, -ari 2) adsequor, -i. καλῶς τῷ λόγῳ συμπαρηκολούθηκας, recte atque ordine disputationem prosecutus es.

συμπαρακομίζω· simul affero.

συμπαραλαμβάνω· una excipio; una adsumo, -ere, (aliquem).

συμπαράληψις, ἡ· adsumptio, -onis, θ.

συμπαραλύω· simul dissolvo.

συμπαραμένω· simul maneo.
συμπαραμετρέω -ῶ· simul metior.
συμπαραμίγνυμι· commisceo, -ere
συμπαραναλίσκω· simul consumo.
συμπαρανήχομαι una ad latus nato
συμπαρανομῶ simul in legem pecco
συμπαραπέμπω· una deduco; una prosequor (ut in funere).
συμπαραπήγνυμι· simul adjungo.
συμπαραπίπτω· simul accido
συμπαραπλέω· simul adnavigo.
συμπαραπληρωματικός· expletivus
συμπαραπόλλυμι· simul perdo.
συμπαραρρέω· simul praeterfluo.
συμπαρασκευάζω· simul adparo.
συμπαραστατέω -ῶ· una a latere sto; adsisto, -ere.
συμπαραστάτης ὁ· qui una a latere adstat, ὅθ socius, adjutor.
συμπαρασύρω· simul abstraho
συμπαράταξις, ἡ· conflictus -us, ά
συμπαρατάσσομαι· proelior cum alqo.
συμπαρατείνω· simul juxta extendo
συμπαρατηρέω -ῶ· una observo.
συμπαρατίθημι· adpono, -ere.
συμπαρατρέφω· simul nutrio.
συμπαρατρέχω· ad latus curro.
συμπαραφέρομαι una praetervehor
συμπαραφύομαι· prope nascor.
συμπαρεδρεύω· simul adsideo.
συμπάρειμι. simul adsum.
συμπάρειμι· una aggredior.
συμπαρεισέρχομαι· una irrepo.
συμπαρεκτείνω juxta extendo.
συμπαρεμφέρω· una infero.
συμπαρέπομαι· concomitor, -ari.
συμπαρέχω· simul praebeo.
συμπάρθενος, ἡ· virgo aequalis.
συμπαρίπταμαι· simul praetervolo
συμπαρίσταμαι· adsto, -are.
συμπάροικος, ον· contubernalis, e.
συμπαρολισθαίνω· simul delabor.
συμπαρομαρτέω -ῶ· comitor, -ari; adsector -ari; τὰ συμπαρομαρτοῦντα, quae adsectantur
συμπαροξύνω· una irrito.
συμπαρορμάω -ῶ excito, -are.
συμπαροτρύνω incito, -are.
σύμπας, ασα, αν universus, cunctus, a, um. σύμπας ὁ βίος, universa vita. ὁ σύμπας δῆμος, cunctus populus. σύμπαντες, cuncti, universi, omnes. **τὸ σύμπαν.** ἰδὲ λ.
συμπάσσω· conspergo, -ere.

συμπάσχω· simul patior. συμπάσχω σοι doleo vicem tuam
συμπαταγέω -ῶ· simul strepo.
συμπατάσσω· simul pulso.
συμπατέω -ῶ concalco, -are
συμπατριώτης, ὁ qui ejusdem est patriae; conterraneus; popularis.
συμπαχύνομαι· una pinguesco.
συμπείθω· una persuadeo, -ere.
συμπέμπω simul mitto
συμπενθέω-ῶ· cum alio lugeo -ere; pari luctu afficior, -i.
σύμπεντε quini.
συμπεπλεγμένος, η, ον· implicitus
συμπεπλεγμένως· implicite
συμπεραίνω· 1) una perficio, concludo, ere; colligo, -ere (ex re) ἐκ τούτων συμπεραίνεται, ex his concluditur. *3) νεοελ. = εἰκάζω, conjecto,-are; conjecturam capio ἢ facio ex re).
συμπέρασμα, τό· conclusio, -onis, θ. *ἐξάγω τὸ συμπέρασμα, conclusionem infero ex.
συμπερασματικός, ή, όν· concludendi vim habens. συμπ. σύνδεσμος, conjunctio conclusiva.
συμπερασμός, ὁ· 1) conclusio, -onis, θ. *2) κατὰ συμπερασμόν, conjecturā
συμπεριάγω simul circumago.
συμπεριαιρέω -ῶ undique tollo
συμπεριβομβέω-ῶ· simul constrepo.
συμπεριγράφω circumscribo pariter
συμπεριέρχομαι una circumeo.
συμπεριέχω· una contineo.
συμπεριζώννυμι· simul cingo.
συμπεριθέω· una circumcurso.
συμπεριλαμβάνω· simul comprehendo; complector, -ari. συμπεριλαμβανομένου καὶ τούτου, hoc quoque in numerum recepto.
συμπερινοστέω -ῶ· una circumeo.
συμπεριπατέω -ῶ· simul cum alio circumambulo, -are.
συμπεριπλοκή, ἡ complexio, -onis, θ.
συμπεριστρέφω· una circumverto.
συμπεριστρέφομαι, una circumvertor
συμπεριτειχίζω pariter muro amplector ἢ circumdo.
συμπεριτίθημι· una circumpono.
συμπεριφέρω· 1) una circumfero. συμπεριφέρομαι, una circumferor. 2) comitor, ari. 3) una versor, familiariter utor. *4) νεοελ. καλῶς, κακῶς συμπεριφέρομαι, bene, male me gero.

συμπεριφορά, ἡ· 1) comitatus, -us, ἀ. 2) familiaritas, -atis, θ. 3) modus rei tractandae, vel hominis. ὅθ. *4) νεοελ agendi modus ; καλὴ συμπεριφορά, urbanitas, -atis, θ.

συμπεριφράττω· circumsaepio.

συμπερονάω -ῶ fibulâ conjungo.

συμπέπτω· simul concoquo.

συμπετάννυμι· simul extendo.

συμπέτομαι· simul volo.

συμπήγνυμι, συμπηγνύω compingo (-pexi, -pactum, -ere) aliquid; coagmento, (-are), aliquid. **συμπήγνυμαι,** conpingor (-pactus sum,-i), concresco, (crevi, -ere). συμπεπηγώς, υῖα, ός, compactus a, um.

συμπηδάω -ῶ· una cum alio salto.

σύμπηκτος, ον· compactus, a, um; compactilis, e

σύμπηξις, ἡ· compactio, -onis, θ. compages, -is, θ. concretio, -onis, θ.

συμπιέζω· comprimo. -ere.

συμπίεσις, ἡ συμπιεσμός, ὁ· compressio, -onis, θ.

συμπιλέω -ῶ constipo. -are.

συμπίλησις, ἡ· constipatio, -onis, θ.

συμπιλητής, ὁ qui constîpat.

συμπίνω· bibo cum aliquo; compoto -are; absorbeo, -ere.

συμπιπράσκω· una vendo.

συμπίπτω· 1) concido (-idi, -ere); corruo, -ere. 2) concurro, -ere ; con gredior, -i. 3) incido, -ere. κατὰ τύχην συμπίπτει γινέσθαί τι, forte concidit, ut aliquid fierat. ὅθ. συμπίπτει, evenit, contingit.

συμπιστεύω· idem credo.

συμπλανάομαι-ῶμαι simul oberro.

σύμπλασις, ἡ· confictio. -onis, θ.

συμπλάσσω· confingo, -ere.

συμπλέγδην· perplexe.

σύμπλεγμα, τό symplega; -atis, οὐ.

συμπλείονες, οἱ complures, ium.

συμπλεκής, ές· connexus, a, um.

συμπλέκτης, ὁ· copulator, -oris, ἀ.

συμπλέκτειρα, ἡ· copulatrix, -icis, θ.

συμπλεκτικός, ή, όν· cupulativus, a, um. συμπλ. σύνδεσμος, conjunctio copulativa.

σύμπλεκτος, ον· connexus, a, um.

συμπλέκω. connecto (-xui, -ere). συμπλέκομαί τινι, manum (pugnam) consero cum aliquo.

σύμπλεξις, ἡ· complexio, -onis, θ.

συμπλέω· una navigo.

Συμπληγάδες· Symplegades, um, θ.

συμπληθύνω· simul impleo.

σύμπληξις, ἡ· collisio, -onis. θ.

συμπλήρης, ες· completus, a, um.

συμπληρόω -ῶ· compleo, suppleo expleo (-evi, -etum -ere) aliquid

συμπλήρωμα, τό· complementum.

συμπληρωματικός complens, -ntis.

συμπλήρωσις, ἡ· completio, -onis, θ· complementum -i, οὐ.

συμπληρωτικός, ή, όν· complens.

συμπληρωτικῶς· complendi causa.

συμπλήσσω· collido, -ere.

σύμπλοια, ἡ· navigationis societas.

συμπλοκή, ἡ· 1) complexio. -onis, θ. 2) manuum consertio in proelio, conflictus, -us, ἀ.

σύμπλους, ουν· qai una navigat; navigationis socius.

συμπνέω conflo, conspiro.

συμπνίγω· suffôco et strangulo.

σύμπνοια, ἡ· conspiratio, -onis, θ. consensus, -us, ἀ. concordia, -ae, θ.

σύμπνοος -ους, ουν· conspirans. -ntis ; consentiens, -ntis.

σμποδέω· pedes constringo.

συμποδίζω impedîo, -ire; compedibus ligo ; vincio, -ire.

συμποιέω-ῶ· adjuvo in facienda re adiqua. **συμποιοῦμαι** μετά τινος, societatem cum aliquo jungo.

συμποικίλλω· una variego, -are.

συμπολεμέω -ῶ· belli socius sum.

συμπολιορκέω-ῶ una obsideo·

συμπολιτεία, ἡ· consociatio in unam rempublicam.

συμπολιτεύω καὶ **συμπολιτεύομαι.** 1) una rempublicam administro, -are. 1) in eadem civitate versor, -ari. 3) vivo cum aliquo. *4 **νεοελ. οἱ συμπολιτευόμενοι,** qui obsequuntur administratoribus rei publicae, qui factionem administrantem rem publicam sequntur. Ἰδὲ **ἀντιπολιτευόμενοι.**

συμπολίτης, ὁ· concivis, -is, ἀ.

σύμπολις, πόλλη, πολυ· multi simul.

συμπομπεύω· una pompam duco.

συμπονέω-ῶ· una laboro.

σμμπορεύομαί τινι· una eo cum aliquo.

συμπορίζω· una praebeo. συμπορίζομαι (μεσ.), una comparo. -are.

συμπορισμός, ὁ comparatio, θ.

συμπορνεύω· una scortor.
συμπορπάω -ῶ fibulâ connecto
συμπορπητός, ή, όν· fibulâ nexus
συμποσία, ἡ· compotatio, -onis, θ
συμποσιάζω convivor, -ari
συμποσιακός, ή, όν· convivalis e
συμποσιαρχέω ῶ· praefectus ἢ magister convivii sum.
συμποσιάρχης, συμποσίαρχος, ὁ magister convivii
συμποσιαρχία· praefectura convivii
συμποσιαστής,ὁ· convivator, -oris ἀ.
συμπόσιον, τό· compotatio, -onis, θ convivium, -ii, οὐ.
συμπότης, ὁ compotor, -oris ἀ. conviva, -ae, ἀ.
συμποτικός,ή,όν compotorius, a,um
συμπότις, συμπότρια, ἡ· conviva, -ae θ.
συμπραγματεύομαι· una cum alio (ἢ cum aliis) negotium procuro; simul negotior, -ari.
συμπράκτωρ, ὁ· adjutor, -oris, ἀ.
σύμπραξις, ἡ· adjutus, -i, ἀ. opitulatio, -onis, θ mutua opera.
συμπράσσω καὶ *συμπράττω·* 1) una facio aliquid cum aliquo. 2) συμπράττω τινί, adjuvo (juvi, -are) aliquem; συμπράττω τινί τι, alicui mutuam operam ad aliquid confero, aliquem adjuvo in aliqua re ὁ συμπράττων, adjutor, -oris, ἀ. ἡ συμπράττουσα, adjutrix, -icis, θ.
συμπρεσβευτής, σύμπρεσβυς (συμπρέσβεις)· legationis collega.
συμπρεσβεύω· collega et socius sum legationis; communiter legationem obeo, -ire.
συμπρίαμαι· coemo, -ere.
συμπροάγω· una deduco, -ere.
συμπροαύξομαι· simul incresco.
συμπροβάλλομαι· simul produco.
συμπροδίδωμι simul prodo.
συμπρόεδρος, ὁ· collega praesidis
συμπροέρχομαι simul prodeo.
συμπροθυμέομαι -οῦμαι 1) contendo ad idem efficiendum, in eandem causam cum aliquo incubo; 2) adjuvo aliquem in aliqua re.
συμπροκόπτω· simul proficio.
συμπροκύπτω simul promineo.
**συμπροοδεύω·* = συμπροκόπτω.
συμπροπέμπω· una deduco et comitor; prosequor aliquem euntem.
συμπροπορεύομαι· simul praegredior, -i
συμπροσάγω· una adduco
συμπροσβάλλω· una irruo
συμπροσέρχομαι· simul accedo.
συμπροσκυνέω -ῶ· simul adoro
συμπροσμίγνυμι 1) admisceo, -ere.
συμπροσφέρω· una adfero.
συμπροσχωρέω -ῶ· simul accedo.
συμπροτείνω· simul porrigo
συμπροτίθημι· simul praepono.
συμπροφητεύω· una vaticino.
συμπροχέω simul effundo.
συμπροχωρέω ῶ· simul procedo.
συμπρύτανις, ὁ· collega in ordine prytaneum.
σύμπτυγμα, τό plica, -ae, θ.
συμπτυκτικός, ή, όν· complicandi vim habens.
σύμπτυκτος, ον· complicatus,a,um.
σύμπτυξις, ἡ· complicatio, -onis, θ.
συμπτύσσω· complico, -are. συμπτύσσομαι, complicor, -ari. συνεπτυγμένος, η, ον, complicatus, a um
σύμπτωμα, τό· 1) casus fortuitus. 2) ἰατρ. symptoma, -atis, θ.
συμπτωματικός, ή, όν· 1) fortuitus, a. um. 2) symptomaticus, a um.
συμπτωματικῶς· 1) casu. 2) ex symptomaticis.
σύμπτωσις, ἡ· 1) lapsus, concnrsio remum coincidentium 2) casus,eventus, -us, ἀ. κατὰ σύμπτωσιν, casu, fortuitu.
συμπτωχεύω· simul menticor.
σύμπτωχος, ον· simul mendicans.
σύμπυκνος, ον· condensus, a, um.
συμπυκνόω-ῶ· condenso, -ere.
συμπυνθάνομαι· simul interrogo.
συμπυρόω-ῶ comburo -ere
συμπυρπολέω-ῶ simul incendo·
συμφαγεῖν una edere. συνεφάγομεν una edimus.
συμφαιδρύνω· una exhilaro.
συμφανερόω-ῶ· una manifesto.
συμφανής, ές· manifestus, a, um.
συμφαντάζομαι simul appareo.
συμφατριάζω conspiro, -are.
συμφατριαστής,ὁ conjuratus, -us, ἀ.
συμφέρον, τό· commodum, -i, οὐ. utilitas, -atis θ. τὰ συμφέροντα, commoda, utilitates. *πρὸς τὸ συμφέρον commodo (alicujus).
συμφέρει· ἴδε συμφέρω 3.

συμφερόντως· utiliter.

συμφέρω· 1) simul fero· ὅθ. α) porto ἢ adjuto in ferendo. 6' tolero, -are 2) = συμφορῶ, comfero, erre; congero, -ere. συμφέρω τὰ σκεύη εἰς ταυτό, sarcinas in unum locum confero. 3) οὐδ. = συμβάλλομαι, ὠφελῶ, confero, -erre. ἡ φύσις πολὺ συμφέρει τῇ εὐεπείᾳ, natura eloquentiae multum confert ἀπροσ. **συμφέρει** (= λυσιτελεῖ, ὠφελεῖ), confert, expedit, prodest. ἅπασι συμφέρει τοῦτο, id omnibus nobis expedit, prodest. 4) **συμφέρομαι**· α una feror ἢ moveor. 6 comitor, -ari. γ συμ. μάχῃ congredior cum aliquo, pugno, -are. δ) evenio, -ire; contingo, ere

συμφεύγω una fugio

σύμφημι una cum alio) dico. ὅθ. α) adsentior, consentio, -ire. *σύμφημι (= συναινῶ) concedo.

συμφθέγγομαι· concino, ere.

συμφθείρω una perdo.

συμφθίνω· una diminuor.

σύμφθογγος, ον consonus, a, um.

συμφιλέω-ῶ· simul amo; mutuo amore prosequor.

συμφιλία, ἡ mutua amicitia

***συμφιλιόω-ῶ** reconcilio -are (aliquem cum aliquo); aversos amicos compono in gratiam restituo. **συμφιλιοῦμαι**, cum aliquo ingratiam redeo; reconcilio gratiam cum aliquo. συνεφιλιώθημεν, in gratiam reconciliati sumus.

***συμφιλίωσις, ἡ**· reconciliatio, -onis

συμφιλολογέω-ῶ una studiis literarum vaco.

συμφιλομαθέω-ῶ· simul studeo.

συμφιλονικέω-ῶ simul contendo.

συμφιλοπονέω-ῶ· simul laboro

συμφιλοσοφέω-ῶ· una operam do philosophiae, una philosophor.

συμφιλοτιμέομαι-οῦμαι· simul studium confero.

συμφλέγω conburo. -ere.

συμφλυαρέω-ῶ· una nagor.

συμφοιτάω-ῶ una ventito ad scholam; sum condiscipulus

συμφοίτησις, ἡ· condiscipulatus, ἀ.

συμφοιτητής, ὁ condiscipulus, -i, ἀ.

συμφονευτής, ὁ caedis socius

συμφονεύω simul occido.

συμφορά, ἡ· 1) = συμφόρησις, congestus, -us, ἀ. 2) = δυστυχία, fortuna adversa, quae alicui accidit. ὅθ. calamitas -atis, θ. clades, -is, θ. γίγνεταί μοι συμφορά, περιπίπτω συμφορᾷ, calamitatem capio. ἐν συμφοραῖς εἰμι, in calamitate sum. ἡ ἐν Θεσσαλίᾳ συμφορά, calamitas (clades) in Thessalia

συμφορέω-ῶ· confero (-tuli, -erre); congero (gessi, -ere) aliquid. **συμπεφορημένος, η, ον**, congestus, a, um.

συμφόρημα, τό· congeries -ei, θ.

συμφόρησις, ἡ· coacervatio, -onis, θ. congestus, -us, ἀ.

συμφορητός, ή, όν· congestus a um.

σύμφορος, ον· utilis, e; commodus, a, um; τὰ συμφορώτατα, utilissima. συμφορώτατόν ἐστι, commodissimum est.

συμφόρως· commode; utiliter.

συμφράζω· 1) simul eloquor, pronuntio apello. 2) ἐν τῇ συντ. ἐκ τῶν συμφραζομένων, e contextu orationis.

σύμφραξις, ἡ· obstructio onis, θ.

σύμφρασις, ἡ· contextus orationis.

συμφράσσω καὶ **συμφράττω**· 1) consepio, -ire. 2) = ἀποφράττω, obstruo -ere.

συμφρονέω-ῶ· 1) eadem sum mente, consentio, -ire. 2) partibus alicujns faveo. 3) animadverto, -ere; intelligo, -ere.

συμφρόνησις, ἡ· consensio, -onis, θ.

συμφροντίζω· simul curam gero.

συμφροσύνη, ἡ· concordia -ae θ

συμφρουρέω-ῶ· simul custodio.

σύμφρουρος, ὁ custos (cum alio).

σύμφρων, ὁ, ἡ· consentiens, -ntis.

συμφυγαδεύω simul in exsilium mitto (aliquem).

συμφυγάς, ὁ exsilii comes.

συμφυής, ές 1) qui coaluit cum aliquo; adhaerens, -ntis; insitus a, um.

συμφύλαξ, ὁ· consors custodiae.

συμφυλάσσω καὶ **συμφυλάττω**· 1) una cnstodio, -ire. 2, una conservo.

συμφυλέτης, ὁ contribulis.

σύμφυλος, ον· gentilis, e.

συμφύομαι· ἰδὲ **συμφύω**.

συμφύρδην· commixtim; comfuse

συμφυρμός, ὁ· commixtio, onis, θ.

σύμφυρτος, ον· commixtus, a um.

συμφύρω· commisceo, -ere; confundo, ere. **συμφύρομαι**, commisceor, -i. **συμπεφυρμένος, η, ον**, commixtus.

συμφυσάω-ῶ· una suflo.
σύμφυσις, ἡ· 1) concretus us, ἀ 2 ἰατρ naturalis ossium conjunctio
συμφυτεύω· simul planto ἢ sero 2) simul auctor sum. συμπεφυτευμένος, η, ον, ingenuus, a, um
συμφυτικός, ή, όν· facile coalescens
σύμφυτος, ον· 1) una plantatus, congenitus, ingenitus, innatus a, um 2 insitus, a, um. 3) consitus arboribus (locus).
συμφύω· 1) coalescere facio, conglutino, -are. 2) πρκμ. **συμπέφηκα.** αόρ 2. **συνέφυν,** μέσ. **συμφύομαι-** simul enascor; coalesco, ere; concresco (-evi), -ere; insitus ἢ infixus sum. συμπεφυκὸς ἐκ πλειόνων φύσεων· concretum ex pluribus naturis
συμφωνέω-ῶ· 1) consono -are, concino (-inui), consentio (sensi, ire); paciscor, -i. ἔργῳ μὲ συμφωνῶ, λόγῳ δὲ διαφωνῶ, re concino, verbis discrepo. συμφωνῶ ἐμαυτῷ, mecum consentio. πάντες περὶ τῆς ὠφελείας τῆς φιλίας (ἀλλήλοις) συμφωνοῦσι, de amicitiae utilitate omnes (inter se) consentiunt. συμφωνοῦσιν ἀλλήλοις, consentium, bene convenit inter eos. οὐ συμφωνεῖ ἑαυτῷ, sibi ἢ secum non consentit, non conveuit, dissidet a se ipso συμπεφωνημένη τιμή, pretium pactum συμπεφωνημένον, pactum, conventum.
συμφώνημα, τό· pactum, -i, οὐ.
συμφώνησις, ἡ· consensus, -us, ἀ.
συμφωνία, ἡ· 1) =ἁρμονία, consonantia, -ae θ. 2) consencus, -us, ἀ. 3) pactum conventum -i, οὐ.
σύμφωνον, τό· consona, -ae, θ.
σύμφωνος, ον· consonus, a, um, concors, rdis; consentieus, ntis; assentiens, -ntis, consentaneus, a, um. νόμος ἑαυτῷ σύμφωνος, lex sibi consentiens. τοῖς ῥήτορσιν οἱ φιλόσοφοι σύμφωνοί εἰσιν, cum oratoribus philosophi consentiunt σύμφωνός εἰμι, assentior, concedo, fateor.
συμφώνως· consone; congruenter, convenienter. λίαν συμφώνως, consonantissime.
συμφωτίζω· collustro, -are.
σύμψαυσις, ἡ contactus, -us, ἀ.
συμψαύω contingo, -ere.
συμψεύδομαι· simul mentior.

συμψηφίζω· 1) computo -are· *2) ἐσελ penso, compenso, are, aliquid
***συμψηφισμός, ὁ·** compensatio.
συμψηφιστής, ὁ computator, -oris, ἀ.
σύμψηφος, ον· consentiens, ntis.
συμψιθυρίζω· una susurro.
συμψοφέω-ῶ simul strepitum edo.
συμψυχέω-ῶ. unanimis sum
συμψυχία, ἡ unanimitas, atis θ.
σύμψυχος, ον. unanimis; amicus.
συμψύχω· una refrigero.
σύν (σπαν. **ξύν**)· 1) cum. σύν τινι πορεύομαι cum aliquo proficiscor. σὺν γυναιξὶ καὶ τέκνοις, cum tota familia σὺν Θεῷ, cum Deo, Deo juvante. Diis volentibus σύν τινί εἰμι ἢ γίγνομαι, facio cum aliquo sto a partibus alicujus. 2) per. σὺν βίᾳ, per vim. 3) secundum σὺν τοῖς νόμοις, secundum leges σὺν τῷ δικαίῳ, secundum justitiam, juste. 4 σύνδυο, bini. σύντρεις terni 5) ἐν συνθ. una, simul, pariter, communiter. ἢ πολλάκις ἀποδίδοται τῷ λατιν. con —.
συναγαλλιάομαι-ῶμαι· una laetor.
συναγαλλίασις· communis laetitia.
συναγάλλομαι umu exsulto.
συναγανακτέω-ῶ una indignor.
συναγανάκτησις, ἡ· indignatio communis
συναγαπάω-ῶ· simul amo; amore communi prosequor (aliquem).
συναγγέλλω simul nuntio.
συναγείρω colligo, -ere, congrego.
συναγελάζω congrego, adgrego, -are, συναγελάζομαι, congregor, -ari; gregatim vivo
συναγελασμός, ὁ· congregatio, -onis θ.
συναγελαστικός· congregabilis, e.
συναγιάζω simul sanctifico.
συνάγιος, ὁ simul sanctus.
συνάγκεια, ἡ convallis, is, θ.
συναγλαΐζω exquisite orno.
σύναγμα, τό· 1, sedimentum, -i, οὐ 2) collectio -onis θ.
συναγνοέω ῶ· simul nescio.
συνάγνυμι confrigo, -ere.
συναγοράζω coemo -ere, aliquid.
συναγορεύω· 1) = συναινῶ τινι, adstipulor, alicui. 2) tueor et defendo sententiam alicujus; tueor causam alicujus, patrocinor alicui.
συναγραυλέω-ῶ una ruri vivo.
συναγρεύω· una venor.

συναγρίς, ἡ· synagris, -idis, θ.
συναγρυπνέω-ῶ· simul vigilo.
συναγερμός, ὁ· collectio, -onis, θ.
συνάγχη, ἡ· angina, -ae, θ
συνάγω 1) conduco (-xi, -ere); cogo, (-egi, -actum, -ere). συνήγαγε τοὺς στρατιώτας, milites coegit. 2) = ἀθροίζω. congero, -ere, aliquid. 3) = συστέλλω. contraho (-xi, -ere) aliquid. συνάγω τὰ ἱστία, vela contraho. συνάγω τὰς ὀφρῦς, contraho supercilia 4) = συλλέγω, colligo, -ere, aliquid 5) = συγκομίζω, confero, -erre, aliquid. 6) = διαλάττω. reconcilio, -are 7) = συμπεραίνω, cogo, colligo, concludo. τοῦθ' ὃ βουλόμεθα συνάγεται, id quod volumus cogitur (concluditur).
συναγωγεύς, ὁ· coactor, -oris, ἀ.
συναγωγή, ἡ 1) collectio, -onis, θ 2) coetus, -us. ἀ. conventus, -us, ἀ. † 3) synagôga, -ae, θ.
συναγώγιμος, ον· collatitius, a, um.
συναγώγιον· convivium e symbolis
συναγωγός, όν· collectivus, a, um; aptus ad colligendum.
συναγωνιάω -ῶ· una cum alio anxius sum; pariter anxius sum.
συναγωνίζομαι 1) una cum alio certo, -are; certamen adjuvo; certaminis socius sum. 2) opem fero; auxilior, -ari; opitulor, -ari
συναγώνισμα, τό· adjumentum, -i, οὐ
συναγωνισμός ὁ· 1) auxilium, -ii, οὐ. *2) νεοελ. contentio, aemulatio.
συναγωνιστής ὁ· certaminis socius.
συνάδελφος, ὁ 1) qui fratrem ἢ fratres habet. *2) homo ejusdem artis, professionis ἢ muneris. ὅθ. collega, -ae, ἀ.
συναδικέω ῶ· injuriae inferendae socius sum.
συνᾳδόντως· congruenter.
συναδοξέω -ῶ simul dehonestor.
συνᾴδω concino, -ere. μετφ. concino, consentio, -ire.
συνάζω colligo -ere.
συναθλέω -ῶ· simul certo; sum certaminis particeps
συναθλητής, σύναθλος· certamiminis particeps
συναθροίζω 1) coacervo, -are aliquid. 2) congrego, -ere, aliquid ἢ aliquem. 3) colligo, -ere, aliquid. 4) glomero, -are, aliquid. 5) συναθροίζομαι, in locum convenio ἢ coeo.
συνάθροισις, ἡ, συναθροισμός, ὁ congregatio, -onis, θ. congregatus, -us, ἀ, coetus, -us, ἀ.
συναθροιστής, ὁ congregator -oris, ἀ.
συναΐδιος, ον coaeternus, a, um.
συναϊδιότης, ἡ· coaeternitas, -atis, θ.
σύναιμος, ον· consanguineus a um.
συναίνεσις, ἡ adsensus -us, ἀ. consensus, us, ἀ. adstipulatio, -onis, θ.
συναινέτης, ὁ· adsensor, -oris ἀ.
συναινέω -ῶ· adsentior (-sensus sum, -iri); consentio (-sensi, -ire); adstipulor (-atus sum, -ari).
συναίρεσις, ἡ contractio syllabae.
συναιρέω-ῶ· 1) simul comprehendo (-ndi, -ere) aliquid. 2) contraho, -ere (orationem, syllabam). ὅθ. συνελὼν ἢ ξυνελὼν (ὑπον. τὸν λόγον), contrahens in pauca, complexus paucis, breviter.
συνῃρημένος, η, ον· conctractus, a um. συνῃρημένα ῥήματα, verba contracta ἢ circumflexibilia
συναίρω· una cum alio adtollo, adjuvo in adtolendo ὅθεν συναίρομαι = βοηθῶ, adjuvo, opitulor alicui.
συναισθάνομαι· 1) sensu percipio, -ere; 2) conscius mihi sum. 3) = αἰσθάνομαι, sentio, -ire.
***συναίσθημα, τό·** sensus -us. ἀ. συναίσθημα ἀλγεινόν, sensus doloris. συναίσθημα εὐάρεστον, voluptas, -atis θ.
συναίσθησις, ἡ· sensus, us, ἀ.
συναισχύνω simul foedo.
συναιτιάομαι-ῶμαι simul incuso.
συναιτία, ἡ· societas culpae.
συναίτιος, ον· culpae socius, a, um.
συναιχμαλωτίζω una bello capio.
συναιχμάλωτος, ον concaptivus.
συναιώνιος, ον· simul aeternus.
συνακμάζω simul vigeo et aetate floreo; eodem tempore floreo
συνακολουθέω-ῶ· una sequor, -i; comitor, -ari.
συνακόλουθος, ὁ comes, -itis, ἀ.
συνακοντίζω· telis confodio. συνακοντίζομαι, telis confodior.
συνακούω· 1) simul audio. 2) exaudio, -ire.
συνακρατίζομαι· una jento.
συνακροάομαι-ῶμαι una audio.
συνακροατής, ὁ· coauditor, -oris, ἀ.
συνακτέος, α ον contrahendus.
συνακτήρ, ὁ· collector, -oris, ἀ.

συνακτήριος (κώδων)· congregans.
συνακτικός, ή, όν· collectivus, a, um; aptus ad colligendum
συναλάλαγμα, τό clamor communis.
συναλαλάζω simul clamorem edo militarem.
συναλγέω-ῶ· una doleo, ere; condoleo, -ere. συναλγῶ σοι, doleo tuam vicem.
συναγηδών, ἡ· dolor communis.
συναλγύνω· condolere facio.
συναλειπτικῶς· per synaloephen.
συναλειπτός, όν· contractus a, um.
συναλείφω· coungo -ere; collino, -ere. συνήθ. μετφ. α) commisceo confundo, -ere; in unum contraho, -ere.
συναληθεύω simul sum verus.
συναλίζω· congrego, -are.
συναλίσκομαι· simul capior. συνεάλωσαν, simul capti sunt
συναλισμός, ὁ· congregatio, onis, θ.
συναλλαγή, ή. 1) commutatio, onis, θ. 2) commercium, -i· οὐ. *ἐλευθέρα συναλλαγή, liberum commercium. 3) conciliatio, -onis, θ.
συνάλλαγμα, τό 1) res contracta 2) contractus (μάλ. περὶ χρήμ.); rescriptum permutatae pecuniae ab alio solvendae.
συναλλαγματικός, ή, όν· commercialis, e. ἐντεῦθ· τὸ νεοελ. **συναλλαγματική** =συνάλλαγμα, 2.
συναλλάσσω καὶ **συναλλάττω** 1) commuto aliquid cum aliquo 2) concilio, reconcilio, -are. **συναλλάττομαί** τινι ἢ πρός τινα, commercium habeo cum aliquo; pactionem contraho cum aliquo.*οὐσ **οἱ συναλλαττόμενοι**, contrahentes, paciscentes, -ium. ἀ. πλ.
συναλλοιόω -ῶ· simul immuto.
συνάλλομαι· una salio.
συναλοάω -ῶ· una trituro
συναλοιφή ἡ· 1) commistio, -onis, θ. 2) γραμ. s y n a l o e p h e, -es, θ.
σύναμα (συνάμα) simul, unâ
συναμαρτάνω· simul erro ἢ pecco. συναμαρτάνω τινί, erro cum aliquo.
συναμιλλάομαι -ῶμαι· certo, -are, cum alio
συνάμιλλος, ον· certans cum alio.
σύναμμα, τό· vinculum, -i, οὐ.
συναμύνω· una opitulor
συναμφιβάλλω· simul dubito.
συναμφότερος, α, ον· uterque simul.
συνάμφω, οἱ, αἱ ambo simul.
συναναβαίνω· 1) simul adscendo, -ere. 2) una proficiscor, -i. 3) expeditionis socius sum
συναβοάω -ῶ una exclamo, -are
συναναγινώσκω simul lego, -ere
συναναγκάζω 1) simul cogo, -ere. 2) cogendo perficio aliquid
συνανάγνωσις ἡ lectio communis.
συναναγράφω una in literas refero
συναναγυμνόω -ῶ simul nudo.
συνανάγω· una abduco -ere.
συναναδέχομαι· una excipio.
συναναδίδωμι una distribuo
συναναδίπλωσις ἡ· conduplicatio.
συναναιρέω -ῶ· una tolio
συνανάκειμαι simul accumbo.
συνανακεράννυμι una permisceo.
συνανακεφαλαιόω -ῶ· repeto summatim; in summam redigo, -ere.
συνανακινέω-ῶ· una commoveo
συναναλίσκω una sumptum facio.
συναναμίγνυμι· 1) simul admisceo, -ere. 2) commisceor, -eri. **συναναμίγνυμαι**, commisceor, -eri; consuetudine alicujus utor.
συνανάμιξις ἡ commistio, -onis, θ.
συναμιμνήσκω· in memoriam revoco alteri
συναναπαύομαι simul quiesco.
συναναπείθω simul suadeo
συναναπηδάω -ῶ simul adsilio.
συναναπλάσσω simul confingo.
συναναπληρόω -ῶ simul impleo; una compleo, -ere.
συναναρπάζω· simul rapio.
συνάναρχος, ον· pariter carens principio; coaeternus, a, um
συνανασκάπτω· simul effodio.
συνανασκευάζω· simul refello
συναναστρέφω una revertor, retrocedo -ere. **συναναστρέφομαί** τινι, conversor cum aliquo, quotidianam consuetudinem habeo cum aliquo.
συναναστροφή, ἡ 1) conversatio ἢ consuetudo quotidiana (cum aliquo). *2) coetus, -us, ἀ.
συνανασώζω 1) adjuvo in conservando. 2) una servo.
συνανατρέφω· simul nutrio.
συναναφαίνω una ostendo.
συναναφέρω· 1) simul subveho, -ere. *2) simul refero ad aliquem.
συναναφλέγω simul uro.

συναναφορά, ἡ communis relatio ad aliquem.
συναναφύρω· commisceo, -ere.
συναναχορεύω· una salto.
συναναχρώννυμι pari colore inficio; contagio afficio.
συνανάχρωσις, ἡ· contagium, -ii, οὐ.
συναναχωρέω-ῶ una discedo, -ere.
συνανδραγαθέω -ῶ· simul fortiter me gero.
συνανέλκω· simul in altum traho.
συνανέρχομαι· simul adscendo.
συνανηβάω-ῶ· simul rejuvenesco.
συνανθέω-ῶ· simul floreo.
συνανθρωπεύω, συνανθρωπεύομαι
συνανθρωπίζω. 1) inter homines vivo; humano more vivo. 2) mores humanos adsnmo, -ere.
συνανιάω-ῶ· una moerore afficio.
συνανίπταμαι· simul evolvo.
συνανίστημι una excito de sede; exsurgere facio ἢ jubeo. **συνανίσταμαι,** consurgo, -ere. συνανέστη, consurrexit.
συνανίσχω· simul orior.
συνανιχνεύω· simul investigo.
συνανοηταίνω· pariter demens sum.
συνανοίγνυμι· simul aperio.
συνανταγωνίζομαι· una repugno.
συναντάω-ῶ· occurro, -ere ἢ occurso, -are, alicui; obvius fio alicui.
συνάντημα, τό. συνάντησις, ἡ· occursus, -us, α.
συναντιλαμβάνομαι· 1) una capesso, -ere. 2) una opitulor, -ari.
συναντλέω-ῶ una haurio.
συνανύτω, συνανύω· simul perficio.
συνανυψόω-ῶ simul exalto.
συναξάριον, τό· vitae sanctorum; synaxarium, -ii, οὐ..
συναξαριστής, ὁ· synaxariorum scriptor.
σύναξις, ἡ· 1) collectio, congregatio, -onis, θ. coetus, us, ἀ. † 2) conventus ad sacram coenam
συναπαγορεύω· simul veto.
συναπάγω· simul abduco, -ere; simul abripio -ere aliquid.
συναπαλλάσσω simul libero.
συναπαντάω-ῶ occurro, -ere.
συναπάντησις, ἡ· occursus, -us, ἀ.
συναπαρνέομαι-οῦμαι· simul nego.
συναπαρτίζω consummo -ere aliquid. **συναπαρτίζομαι,** consummor, -ari. συναπηρτισμένος, η, ον, consummatus, a, um.
συναπαρτισμός, ὁ· consummatio, θ.
συναπατάω-ῶ· simul decipio.
συναπειλέω-ῶ· simul minor.
συναπείργω· simul arceo.
συναπεκδύω· simul exeo.
συναπελαύνω· una expello.
συναπελέγχω· una coarguo.
συναπεργάζομαι· una cum alio efficio ἢ conficio, -ere.
συναπέρχομαι· simul abscedo.
συναπεχθάνομαι simul inimicor.
συναποβάλλω· simul abjicio; simul amitto, -ere.
συναπόβλητος, ον simul abjiciendus.
συναπογινώσκω· simul despero.
συναποδείκνυμι· una demonstro.
συναποδημέω -ῶ· simul peregrinor.
συναποδιδράσκω simul aufugio.
συναποδίδωμι simul reddo.
συναποδοκιμάζω simul reprobo.
συναποθνήσκω commorior alicui.
συναποικίζω· una in coloniam mitto.
συναποκαθαίρω· simul expurgo.
συναποκάμνω· simul defatigor.
συναπόκειμαι· simul repositus sum.
συναποκλείω una includo.
συναποκλίνω pariter inclino.
συναποκομίζω una defero.
συναποκόπτω simul abscindo.
συναποκρίνομαι· simul respondeo.
συναποκρύπτω· simul abscondo.
συναποκτείνω· una occido.
συναπολαμβάνω· una recipio.
συναπολαύω· simul fruor.
συναπολείπω· una relinquo.
συναπόλλυμι· simul perdo, -ere, aliquid. **συναπόλλυμαι,** simul pereo.
συναπολογέομαι· una defendo.
συναποπέμπω· una dimitto.
συναποπλέω una discedo navi.
συναποσβεννύω· simul exstinguo.
συναποστάτης defectionis socius.
συναποστέλλω una mitto.
συναποστερέω-ῶ una privo.
συναποτελέω-ῶ perficio, -ere.
συναποτερματίζω· pariter finio.
συναποτίθημι simul depono.
συναποφαίνω simul ostendo.
συναποφέρω· simul aufero.
συναποχωρέω-ῶ· simul discedo.
συναπτέος, α, ον conjungendus.
συναπτικός· colligandi vim habens.

συναπτικῶς· copulative

συναπτός, ή, όν· continuus, a, um; connectens, -ntis.

συνάπτω· 1) copulo -are, coniungo (-xi) -ere, aliquem ἤ aliquid cum aliquo; connecto (-xi, -ctum, -ere) aliquid cum aliqua re; continuo (-avi, -are) aliquid alicui. ἐθ. συνημμένος, η, ον, continuatus, conjunctus, a, um. 2) συνῆμμαί τινι ἢ πρός τι, cohaereo alicui ἤ cum aliquo, τοῦτο συνῆπται ἐκείνῳ, haec res cum illa cohaeret. 3) συνάπτω μάχην, pugnam committo. συνάπτω γάμον matrimonium contraho. συνάπτω φιλίαν, amicitiam connecto, συνάπτω (συνάπτομαι) φιλίαν πρός τινα, amicitiam cum aliquo jungo, -ere.

συναπωθέω-ῶ una repello,

συναράσσω καὶ **συναράττω**· collido.

συναρέσκω· complaceo, -ere. ἀπρ. συναρέσκει, complacitum est

σύναρθρος, **ον**· articulis copulatus.

συναρθρόομαι· articulis compingo.

συνάρθρωσις, ἡ· conjunctio membrorum per articulos.

συναριθμέω-ῶ· connumero, -are.

συναρίθμησις, ἡ· connumeratio.

συναριστάω-ῶ· simul prandeo,

συναριστεύω· excello cum alio.

συνάριστος, ὁ· compransor, -oris, ἀ·

συναρμογή, ἡ concinnitas, -atis, θ.

συναρμόζω καὶ **συναρμόττω**· coapto, -are; concinno, -are, aliquid; apte compono, ἤ compingo aliquid.

συναρμόζομαι, (μέσ.), accomodo me (ad aliquid).

συνηρμοσμένος, η, ον· compactus, a, um.

συναρμολογέω-ῶ congruenter coagmento; apte concinno et compingo

συναρμονιάω-ῶ congruo(περὶ ἁρμ.).

συναρμοσία, ἡ· congruentia, -ae, θ. convenientia, -ae, θ.

συνάρμοσις, ἡ· conjunctio, -onis, θ.

συναρμοστέω-ῶ·aptus, ἤ congruens sum; congruo, -ere.

συναρμοστής, ὁ concinnator, -oris, ἀ.

συναρπαγή, ἡ· direptio, -onis, θ.

συναρπάζω corripio, abripio, diripio (-ui -ere) aliquid.

συναρρωστέω-ῶ· una aegroto

σύναρσις, ἡ· 1) concinnatio, onis, θ. *2) νεοελ. θείᾳ συνάρσει, Deo favente.

συναρτάω-ῶ· appendo, -ere.: connecto -ere **συναρτῶμαι**· adhaereo.

συνάρτησις, ἡ connexio rerum.

συναρτίζω cogo, congrego. -ere.

συναρτύω· instruo, -ere.

συναρχία, ἡ· magistratuum collegium

σύναρχος, **συνάρχων**, ὁ in magistratu collega.

συνάρχω una impero; in magistratu collega, sum

συναρωγός, ὁ· auxiliator, -oris, ἀ.

συνασεβέω -ῶ· impietatis particeps sum.

συνασκέω-ῶ·simul exerceo.

συνάσκησις· communis exercitatio.

συνασπάζομαι· una saluto; una complector.

συνασπιδόω-ῶ καὶ **συνασπίζω** 1) consertis clypeis pugno; testudine facta pugno ἐθ. socius belli sum *2) νεοελ. **συνασπίζω**, socio, are; jungo, -ere **συνασπίζομαι** (μέσ.) jungor, -i; consentio ἤ conspiro cum.

συνασπισμός, ὁ 1) consertio clypeorum, testudo, -inis, θ. *2) νεοελ. conjunctio, -onis, θ societas, -atis, θ.

συνασπιστής, ὁ· commilito, -onis, ἀ.

συναστραγαλίζω· simul talis ludo.

συναστράπτω· pariter corusco.

συνασχημονέω-ῶ· una turpiter ago

συνασχολέω-ῶ (***συνασχολοῦμαι**)· simul occupatus sum (in aliqua re).

συνατενίζω contueor, -eri.

συνατιμάζω· pariter contumelia adficio; pari ignominia adficio

συνατυχέω-ῶ· una miser ἤ infortunatus sum.

συναυγασμός, ὁ· **συναύγεια**, ἡ· radiorum concursus

συναυδάω-ῶ· simul loquor.

συναυλέω-ῶ simul tibiâ cano.

συναυλία, ἡ· 1) tibiarum concentuso. *2) concentus musicus; symphonia musica.

συναυλία ἡ contubernium, -ii. οὐ.

συναυλίζομαι una commoror·

συναυλισμός, ὁ contubernium, -ii οὐ.

σύναυλος, **ον**· consonus, a, um.

συναυξάνω simul crescere facio.

συναυξάνομαι, una cresco.

συναύξησις·commune incrementum.

συναφαιρέω-ῶ una aufero.

συναφανίζω. una aboleo.

συνάφεια, ἡ· conjunctio, onis θ. cohaerentia, -ae θ. connexio, -onis. θ.
συναφής, ές· conjunctus, a. um; contiguus a, um. cohaerens. -ntis.
συναφίημι· simul emitto.
συναφικνέομαι una pervenio.
συναφίστημι. 1) simul abstraho. 2) ἀόρ. 2ος καὶ μέσ. una deficio (defeci).
συναφομοιόω-ῶ· adsimilo, -are.
συναφομοίωσις· adsimilatio, onis, θ.
συναφορίζω una segrego
συνάχθομαι· condoleo. -ere
σύναψις, ἡ· conjunctio, -onis, θ. connexio, -onis, θ. cohaerentia, -ae, θ.
συνδαίτωρ (*συνδαιτυμών), ὁ· conviva, .ae α. compotor, oris, α.
συνδάκνω· commordeo, -ere.
συνδακρύω una lacrimor.
συνδανείζω· fenori colloco insuper.
συνδανείζομαι· insuper fenori sumo.
συνδαπανάω -ῶ· una consumo.
***συνδαυλίζω·** ignem suscito. μετφ. foveo, aleo (aliquid).
συνδειπνέω -ῶ· una coeno.
συνδείπνιον, σύνδειπνον, τό· concoenatio, -onis, θ. convivium, -ii, οὐ.
σύνδειπνος, ὁ· conviva, -ae, α. οἱ σύνδειπνοι, convivae; convivium.
συνδεκάζω· donis corrumpo
σύνδενδρος, ον· arboribus consitus.
συνδέομαι· 1) una egeo; una desidero. 2) simul precor aliquem. 3) ἴδε συνδέω.
σύνδεσις, ἡ· colligatio, -onis, θ. copulatio, -onis, θ. copulatus, -us, α.
συνδεσμεύω· 1) colligo, -are. 2) convincio, -ire.
συνδέσμιος, ὁ· = συνδεσμώτης.
σύνδεσμος, ὁ· 1) colligatio, -onis, θ. conjunctio, -onis, θ. vinculum. -i, οὐ. copula, -ae, θ. 2) γραμ. conjunctio, -onis, θ. copula, -ae, θ.
συνδεσμώτης, ὁ qui una vinctus est.
συνδεσποτεία, ἡ· dominii societas
συνδέτης· colligatus cum aliquo.
συνδετικός, ή, όν colligans, -ntis; copulativus, a, nm
συνδετικῶς· copulative
σύνδετος, ον alligatus a, um
συνδέω· 1) colligo, -are; connecto, -ere. vincio, -ire 2) conjungo, -ere.
συνδέομαι conjungor, -i
σύνδηλος, ον· 1) simul cognitus, a, um. 2) manifestus, a, um.

συνδημιουργέω -ῶ· una condo.
συνδιαβαίνω una transeo.
συνδιαβάλλω· in invidiam adduco.
συνδιαβιβάζω· una traduco.
συνδιαγιγνώσκω simul adsentior.
συνδιάγω· simul dego.
συνδιαθερμαίνω· simul calefacio.
συνδιαθέω· una peragro.
συνδιαιρέω-ῶ simul divido.
συνδιαιτάομαι -ῶμαι· 1) cohabito, -are; contubernalis sum. 2) una convivor. 3) una versor
συνδιαίτησις, ἡ cohabitatio. -onis. θ.
συνδιαιτητής, ὁ· contubernalis α.
συνδιαιωνίζω· pariter sum aeternus
συνδιακινδυνεύω· una periculum subeo.
συνδιακομίζω· una transporto.
συνδιάκονος, ὁ socius in ministando.
συνδιακοσμέω-ῶ· una ordino.
συνδιακρίνω· una judico.
συνδιακυβερνάω ῶ· una guberno.
συνδιαλέγομαι· colloquor (-cutus sum, -) cum aliquo. ἀλλήλοις συνδιαλέγονται περί τινος inter se colloquuntur de aliqua re. ὁ συνδιαλεγόμενος, colloquutor, -oris α.
***συνδιάλεξις ἡ.** collucutio, onis, θ.
συνδιαλλαγή, ἡ· reconciliatio, -onis θ.
συνδιαλλάσσω καὶ **συνδιαλλάττω·** concilio, reconcilio, -are. συνδιαλλάττομαι reconcilior (atus sum, -ari).
συνδιαλύω· simul dissolvo.
συνδιαμένω· una parmaneo.
συνδιαμνημονεύω· simul commemoro are
συνδιανέμω· simul divido.
συνδιανοῦμαι una cum alio delibero.
συνδιαπέτομαι simul pervolo
συνδιαπλέω simul trajicio ἢ navigando transmitto
συνδιαπονέω-ῶ· una laboro.
συνδιαπράττω. συνδιαπράττομαι· una conficio ἢ efficio (aliquid).
συνδιαρκέω-ῶ· simul duro.
συνδιαρρέω. una perfluo.
συνδιασκέπτομαι. συνδιασκοπέω -ῶ 1) simul considero et disquiro, ere, aliquid. 2) una consulto, -are; una delibero. -are.
συνδιάσκεψις, ἡ consultatio, onis, θ.
συνδιασπάω-ῶ simul distraho.
συνδιαστέλλω simul discerno.
συνδιαστρέφω· una converto.

συνδιασώζω· una servo.
συνδιαταλαιπωρέω-ῶ (= συνδιαταλαιπωροῦμαι)· simul aerumnas et labores perfero, una miserias tolero.
συνδιαταράσσω· simul perturbo.
συνδιατείνω· una intendo.
συνδιατηρέω -ῶ· una conservo.
συνδιατίθημι· una ordino, -are.
συνδιατρίβω· commoror apud aliquem ἢ cum aliquo; versor cum aliquo; consuetudinem habeo cum aliquo.
συνδιαφέρω· cum alio perfero.
συνδιαφεύγω· una effugio.
συνδιαφθείρω. simul ἢ una corrumpo -ere, aliquem. **συνδιαφθείρομαι,** una corrumpor. τοῖς σώμασι συνδιαφθείρονται αἱ ψυχαί, simul cum corporibus animi corrumpuntur.
συνδιαφυλάσσω· custodio, -ire.
συνδιαχειμάζω· simul hiberno, hiemem transigo (cum alio).
συνδιαχέω· una diffundo.
συνδιαχωρίζω· simul secerno.
συνδιδασκαλίτης, ὁ· socius magistri
συνδιδάσκω· simul doceo, -ere.
συνδίδωμι· simul do.
συνδιεκκύπτω· una emergo.
συνδιέρχομαι· una dissero, -ere.
συνδιημέρευσις, ἡ· peractio unius diei integri cum aliquo.
συνδιημερεύω· una diem totum transigo; diem totum cum aliquo versor.
συνδικάζω· una judico, -are.
συνδικασία, ἡ· commune judicium.
συνδικαστής, ὁ· collega in judicio; qui simul judex est.
συνδικέω -ῶ· alterius caussam defendo, patrocinor, -ari.
συνδίκη, συνδικία, ἡ· commune caussae patrocinium.
σύνδικος, ον· idem judicans; **ὁ σύνδικος,** defensor caussae, advocatus.
συνδιοικέω -ῶ· una administro.
συνδιόλλυμι· una perdo, -ere.
συνδιορθόω -ῶ· una corrigo, -ere.
συνδιορίζω· simul distinguo.
συνδιώκω· simul persequor.
συνδοκέω-ῶ· consentio, -ire; ἀπροσ. συνδοκεῖ, mihi quoque videtur; idem mihi, quod aliis, videtur.
συνδοκιμάζω· simul probo.
συνδοξάζω· simul glorifico.
συνδοξολογέω -ῶ· simul laudibus extollo, -ere.

σύνδορπος, ον· qui una coenat; conviva, -ae ἀ.
συνδουλία, ἡ· conservitium, -ii, οὐ.
συνδουλεύω· una servus sum.
συνδρομή, ἡ· 1) concursus, -us, ἀ. *2) *νεοελ.* α) adjumentum, auxilium, -ii, οὐ. παρέχω συνδρομήν, auxilio sum alicui, alicui auxilium ἢ opem praesto, aliquem adjuvo. β) aeris collatio, -onis, θ. pecunia collata ἴδε **ἔρανος.** 3) συνδρομὴ βιβλίου, ἐφημερίδος, pretium subnotationis.
***συνδρομητής, ὁ·** 1) qui stipem confert; collator, -oris, ἀ. 2) συνδρομητὴς βιβλ. ἐφημ. subnotator, -oris. ἀ.
σύνδρομος, ον concurrens, -ntis.
συνδυάζω· conbîno, -are; conjungo, -ere; copulo, -are; aliquid. **συνδυάζομαι,** me copulo ἢ copulor -ari; conjungor, -i. ἐντεῦθ. *νεοελ.* in diligendis senatoribus addo me socium alicui, societatem cum aliquo facio, conjungor cum aliquo
συνδυασμός, ὁ conbinatio, -onis, θ. copulatio, -onis, θ. ὅθ. *νεοελ.* conjunctio, societas (in diligendis senatoribus).
συνδυαστικός, ή, όν ad conjunctionem et copulationem aptus.
συνδυναστεύω· una dominatum exerceo, -ere; cum alio regno, -are.
σύνδυο duo simul; bini.
συνδυστυχέω -ῶ· simul infelix sum.
συνδυστυχής, ές· simul infelix
συνδυσφημέω -ῶ· una calumnior.
συνδώδεκα, οἱ, αἱ, τά· simul duodecim; duodeni, ae, a
συνεγγίζω appropinquo, -are.
συνεγγισμός, ὁ· accessio, -onis, θ.
συνεγγυάω -ῶ· simul despondeo, -ere. **συνεγγυῶμαι** simul attestor, -ari
σύνεγγυς prope; cominus.
συνεγείρω· simul excito, -are. **συνεγείρομαι,** consurgo, -ere.
συνεγκαλέομαι-οῦμαι· ejusdem criminis reus sum.
συνεγκλίνω· una declino.
συνεδρεία, (*συνεδρίασις), ἡ· consessus, -us, ἀ. concilium, -ii, οὐ. διαλύω τὴν συνεδρείαν, dimitto concilium.
συνεδρεύω· consîdo (-edi) -ere; concilium habeo.
συνεδριάζω· in eodem consessu sum. concilium habeo. * ἡ βουλὴ σή-

μερον συνεδρίασε, hodie habitus est senatus.

****συνεδρίασις***, ἡ = *συνεδρεία*.

συνέδριον, τό· consessus, -us, ἀ. concilium, -i, οὐ. congressus -us; conventus, -us, ἀ. curia, -ae, θ.

σύνεδρος, ὁ· consessor, -oris, ἀ.

συνεθίζω (****συνειθίζω***)· 1) consuefacio, adsuefacio, -ere; cosuesco,-ere, aliquem alicui rei. 2) *οὐδ.* consuesco, adsuesco, -ere; soleo (-itus sum), συνείθισα, consuevi, adsuevi, (facere adiquid). ***συνειθισμένος***, η, ον, consuetus, um; adsuetus, a, um; solitus, a, um.

συνεθισμός, ὁ· consuetudo, -inis, θ.

συνείδησις, ἡ, ***συνειδός***, τό· conscientia, -ue, θ. ἡ καλὴ συνείδησις καὶ ἡ κακή, bona conscientia et mala.

συνειλέω-ῶ· convolvo, ere.

συνείλησις, ἡ· convolutio, -onis, θ.

σύνειμί τινι· sum cum aliquo; consuetudinem habeo cum aliquo; familiariter utor aliquo. *οἱ συνόντες*, familiares, discipuli Socratis).

σύνειμι (***συνέρχομαι***)· coeo, -ire; convenio, -ire.

συνειπεῖν· adsentiri. συνεῖπεν, adsensus est.

συνείργνυμι, ***συνείργω***· concludo, -ere; coerceo, -ere.

συνειρμός, ὁ· series, ei, θ. nexus,-us, ἀ.

συνείρω· consero (-serui) -ere, aliquid; connecto (-xi) -ere, aliquid.

συνεισάγω· simul introduco.

συνείσακτος, ον· simul introductus.

συνεισβαίνω· una ingredior.

συνεισβάλλω· simul adgredior ἢ invado (-si, -ere)· συνεισέβαλον εἰς τὴν πολεμίαν, simul in regionem hostium invaserunt.

συνεισβολή, ἡ· invasio communis.

συνεισέρχομαι· simul ingredior.

συνεισκομίζω· una infero.

συνεισπηδάω-ῶ, ***συνεισπίπτω***· simul irruo, -ere; irrumpo, -ere.

συνεισπλέω· una ingredior portum nave.

συνεισποιέω-ῶ· infero, -erre. ***συνεισποιοῦμαι***, una ascisco mihi; una adopto mihi.

συνεισπορεύομαι· una ingredior.

συνεισπράττω· una exigo, -ere.

συνεισφέρω 1) simul infero, -ere. 2) confero (-tuli,) -erre; collationem facio (-feci,) -ere.

συνεισφορά, ἡ· collatio, -onis, θ. collecta, ae, θ.

συνεισφορέω-ῶ· una induco, -ere.

συνεκβαίνω· una egredior, -i.

συνεκβάλλω· una expello, una ejicio, -ere.

συνεκβιβάζω· una extraho, -ere.

συνεκβοάω-ῶ· una exclamo, -are.

συνεκβοηθέω-ῶ· simul erumpo ad opem ferendam; auxilium simul fero.

συνεκδέχομαι· simul excipio, -ere.

συνεκδημέω-ῶ· in itinere comitor.

συνέκδημος, ον· 1) peregrinationis socius, comes -itis. 2) synecdemus (libellus geographicus).

συνεκδίδωμι· simul edo, -ere.

συνεκδοχή, ἡ· synecdoche, -es, θ.

συνεκδοχικῶς· per synecdochen.

συνεκδρομή, ἡ· communis excursio.

συνεκδύομαι· simul exuo, -ere.

συνεκθερμαίνω· concalefacio, -ere.

συνεκθηλύνω· una effemino, -are.

συνεκθλίβω· una exprimo, -ere.

συνεκθνήσκω· commorior, -i.

συνεκκαίδεκα· sexdecim simul.

συνεκκαίω· una incendo, -ere.

συνεκκλέπτω· clam subduco.

συνεκκλύζω· simul eluo, -ere.

συνεκκομίζω· simul exporto, -are.

συνεκκόπτω· exscindo, -ere.

συνεκκρίνω· simul excerno, -ere.

συνεκλάμπω· simul efulgeo, -ere.

συνεκλέγω· una deligo, -ere.

συνεκλείπω· simul deficio, -ere.

συνεκλεκτός, ή, όν· una electus.

συνεκλύω· pariter dissolvo.

συνεκπέμπω· una emitto, -ere.

συνεκπίνω· simul ebibo, -ere.

συνεκπίπτω· simul decido, -ere.

συνεκπλέω· simul enavigo, -are simul solvo, -ere.

συνεκπνέω· simul exspiro, -are.

συνεκπολεμέω-ῶ· simul belligero

συνεκπονέω-ῶ· 1) simul labores perfero. 2) operam meam alteri laborandi conjungo, -ere.

συνεκπορεύομαι· simul egredior.

συνεκρέω· una effluo, -ere.

συνεκροφέω-ῶ· simul exsorbeo

συνεκστρατεύω· una in bellum eo belli particeps sum.

συνεκτέμνω· simul extendo -ere.

συνεκτίθημι· una expono, -ere

συνεκτικός, ή, όν· cohibendi continendi vim habens. *2) cohaerens, -ntis. συνεκτικὴ δύναμις, vis cohaerendi.

***συνεκτικότης, ἡ**· cohaerentia, -ae, θ.

συνεκτρέφω· simul nutrio -ire.

συνεκτρέχω· una excurro, -ere. *συνεξέδραμον, simul exursionem fecerunt.

συνεκφέρω· 1) una educo, -ere 2) (περὶ νεκρ.) una effero (-ere).

συνεκφορά, ἡ· pronuntiatio simultanea.

συνεκφωνέω -ῶ· 1) una exclamo -are 2) una pronuntio, -are.

συνεκφώνησις, ἡ pronuntiatio duarum literarum in una syllaba.

συνεκφωτίζω· simul illustro.

συνεκχέω· 1) una effundo, -ere. **συνεκχέομαι**, una effundor, -i. 2) περὶ πλῆθ. una egredior, -i.

συνελαύνω· compello, -ere.

συνελευθερόω -ῶ· una in libertatem adsero, -ere.

συνέλευσις, ἡ· conventus, -us, ἀ. concio, -onis, θ. concilium, -i, οὐ.

συνέλιξις, ἡ involutio, -onis, θ.

συνελίσσω convolvo, -ere.

συνέλκω simul traho, -ere; contraho, -ere.

συνελπίζω· simul spero, -are.

συνελών· ἴδε **συναιρέω**.

συνεμβαίνω· simul ingredior, -i.

συνεμβάλλω 1) simul injicio, -ere. 2) simul irrumpo -ere.

συνεμπίπτω· simul incido, -ere.

συνέμπορος, ὁ socius mercaturae.

συνεμφαίνω· simul ostendo, -ere.

συνενδίδωμι concedo, -ere.

συνένδοσις ἡ· remissio, -onis, θ.

συνενθουσιάζω simul divino (ἢ fanatico) furore agor, -i.

συνεννοέω-ῶ· simul cogito, -are *νεοελ. **συνεννοέομαι-οῦμαι** περί τινος occulta consilia ἢ ἁπλ. consilia cummunico cum aliquo de aliqua re; occulte delibero ἢ ἁπλ. delibero cum aliquo de aliqua re. συνεννοηθέντες, cummunicato consilio.

συνεννόησις, ἡ 1) occulta consiliorum ἢ ἁπλ. consiliorum communicatio (cum aliquo) 2) ἐκ συνεννοήσεως, composito, de compacto (est factum).

***συνενοχή, ἡ**· sceleris societas.

***συνένοχος, ον**· sceleris socius.

συνενόω-ῶ· unio, -ire· conjungo, -ere. **συνενοῦμαι** unior, -iri; conjungor, -i **συνηνωμένος, η, ον**· cohaerens, -ntis; continuatus, a, um; conjunctus a, um.

***συνέντευξις, ἡ**· congressio, -onis, θ. congressus -us, ἀ. colloquium -ii, οὐ.

συνένωσις, ἡ· unio, -onis, θ. conjunctio, -onis, θ.

συνεξάγω. simul educo, -ere.

συνεξαίρω· 1) una tollo ἢ effero. 2) una discedo, -ere.

συνεξακούω· simul audio, ire.

συνεξαλείφω· simul deleo -ere.

συνεξάλλομαι· una exsilio.

συνεξαμαρτάνω· una erro, -are.

συνεξανίστημι· simul excito ἢ concito, -are, aliquem **συνεξανίσταμαι**· una consurgo ἢ exsurgo, -ere·

συνεξανοίγω· simul aperio.

συνεξαντλέω-ῶ una exhaurio.

συνεξανύττω· una perficio; -ere.

συνεξαπατάω-ῶ una decipio, -ere.

συνεξαποστέλλω una mitto, -ere.

συνεξάπτω· simul accendo.

συνεξαστράπτω· simul effulgeo.

συνεξατονέω-ῶ· simul langueo.

συνεξαφανίζω· simul deleo, -ere.

συνεξεγείρω· simul excito.

συνεξελαύνω· simul abigo -ere.

συνεξέλκω 1) simul produco, -ere· *2 simul extraho, -ere·

συνεξεμέω-ῶ· simul evomo.

συνεξεργάζομαι simul conficio.

συνεξέρχομαι una exeo, -ire

συνεξετάζω· 1) adnumero, -are. **συνεξετάζομαι**. α) adnumeror, -ari; intersum alicui coetui. β) συνεξετάζομαί τινι, advocatus sum alicujus; sto a partibus alicujus. 2) per comparationem examino aliquid. *3 νεοελ. simul com aliquo examino, -are **συνεξετάζομαι**, simul examinor (ab aliquo).

συνεξέτασις, ἡ· 1) examen per comparationem. 2) examen commune.

συνεξευρίσκω simul invenio

συνεξημεροῦμαι simul mansuefio.

συνεξιδρόω-ῶ una exsudo, ere.

συνεξισόω-ῶ· coaequo, -are.

συνεξιχνεύω una indago, -are.

συνεξολισθαίνω una elabor, -i.

συνεξομοιόω-ῶ· adsimilo, -are.

συνεξομοίωσις ἡ˙ adsimilatio -onis θ.

συνεξοπλίζω˙ una armis instruo

συνεξορίζω˙ simul elimino.

συνεξορμάω-ῶ τινα ἢ τί˙ una excito ἢ concito aliquem ἢ aliquid˙ **συνεξορμῶ** καὶ **συνεξορμῶμαι**, una erumpo, -ere.

συνεξορύττω˙ una effodio.

συνεξοστρακίζω˙ simul in exsilium ejicio per testulas.

συνεξωθέω-ῶ˙ una expello, -ere.

συνεξωραΐζω˙ una orno, -are;

συνεορτάζω˙ una festum diem celebro: concelebro, -are.

σονεορταστής, ὁ˙ qui festum diem una celebrat.

συνεπάγω, συνεπάγομαι˙ 1) una mecum duco (-xi -ere); una adduco, ere. 2) simul adfero (-tuli), -erre.

συνεπάδω una concino, -ere.

συνεπαινέω-ῶ collaudo, -are.

συνεπαίρω una tollo, -ere.

συνεπαιτιάομαι -ῶμαι˙ simul criminor, -ari; simul ἢ una accuso, -are.

συνεπακολουθέω-ῶ˙ simul sequor.

συνεπανίστημι˙ una excito, -are.

συνεπανίσταμαι, una insurgo. -ere.

συνεπανορθόω-ῶ simul erigo.

συνεπαυξάνω˙ una cresco, ere.

συνέπεια, ἡ˙ 1) (ἔπος) contextus verborum˙ *2) *νεοελ.* (ἕπομαι), consecutio, -onis, θ. consequentia, -ae, θ. ἐντεῦθεν κακὰς συνεπείας θὰ ἔχωμεν, inde mala consequentur. κατὰ συνέπειαν, consequenter; exinde.

συνεπεισφέρομαι una irruo, -ere.

συνεκπίνω˙ una ebibo, -ere.

συνεπεκτείνω una produco, -ere.

συνεπερείδω˙ simul infingo, -ere.

συνεπεύχομαι˙ una vota facio; una preces facio, ere.

συνεπιβαίνω˙ una accedo, -ere.

συνεπιβάλλω˙ simul injicio, -ere.

συνεπιβλέπω˙ simul dispicio, -ere.

συνεπιβουλεύω˙ una insidior, -ari.

συνεπιγράφω˙ una inscribo, -ere.

συνεπιδείκνυμι˙ simul ostendo, -ere.

συνεπιδημέω-ῶ˙ una peregrinor.

συνεπιδίδωμι˙ 1) simul praebeo, -ere. 2) simul augeor,

συνεπιθυμέω-ῶ˙ una cupio, -ere; una desidero, -are

συνεπίκειμαι˙ simul incumbo.

συνεπικοσμέω-ῶ˙ una orno, -are.

συνεπικουρέω-ῶ˙ una opitulor, -ari.

συνεπικουφίζω˙ una sublevo

συνεπικρίνω˙ simul judico -are.

συνεπικροτέω-ῶ simul ἢ una comprobo, confirmo, -are.

συνεπιλαμβάνω καὶ **συνεπιλαμβάνομαι**˙ 1) una prehendo ἢ simul capesso. 2) adjuvo, opitulo, -are.

συνεπιλείπω˙ una desino, -ere.

συνεπιλογίζομαι˙ simul adnumero.

συνεπιμαρτυρέω-ῶ˙ testimonium perhibeo alicui.

συνεπιμελητής, ὁ curationis alicujus collega, con urator, -oris. ἀ.

συνεπιμελέομαι-οῦμαι˙ una curo.

συνεπιμετρέω-ῶ˙ una admetior.

συνεπιμίγνυμι˙ simul admisceo, -ere.

συνεπινεύω una innuo, -ere

συνεπινήχομαι una innato, -are.

συνεπινοέω-ῶ˙ una intelligo, -ere, ἢ cogito, -are, excogito, -are.

συνεπιορκέω-ῶ˙ simul pejèro, are.

συνεπιπλέω, συνεπιπολάζω˙ simul in superficie nato, -are.

συνεπιρρώννυμι corroboro, -are.

συνεπισείω˙ simul concutio

συνεπισημαίνω˙ simul significo.

συνεπισκέπτομαι˙ una inspicio.

συνεπισκευάζω simul perficio.

συνεπισκοπέω-ῶ˙ simul inspicio,

συνεπίσκοπος, ὁ coepìscopus, -i, ἀ.

συνεπισκοτέω-ῶ˙ simul obscuro.

συνεπισπάω-ῶ˙ una attraho, -ere.

συνεπισπεύδω una accelero, are.

συνεπίσταμαι˙ sum conscius; scio.

συνεπιστατέω-ῶ˙ simul praesum.

συνεπιστέλλω˙ simul mando, are.

συνεπιστενάζω˙ congemisco, -ere.

συνεπιστρατεύω una bellum infero.

συνεπιστρέφω˙ una revertor.

συνεπιταχύνω˙ una accelero, -are.

συνεπιτείνω˙ una intendo, ere.

συνεπιτελέω-ῶ˙ una celebro (sacra).

συνεπιτέλλω˙ simul orio, -iri.

συνεπιτίθημι˙ simul impono, -ere.

συνεπιτίθεμαι, simul adorior.

συνεπιτρέπω simul permitto, -ere.

συνεπίτροπος, ὁ˙ contutor, -oris, ἀ.

συνεπιφαίνομαι˙ simul adpareo.

συνεπιφέρω simul ἢ una infero.

συνεπιφωνέω-ῶ˙ una acclamo, -are.

συνεπιχαίρω˙ simul gaudeo, -ere.

συνεπιψηφίζω˙ una cum aliis suffragio meo confirmo, -are.

συνέπομαί τινι· sum comes et adsecla aiicujus; una sequor aliquem.
συνεποπτεύω· simul inspicio, -ere.
συνεποτρύνω· magis incito, -are.
συνεπούλωσις· cicatricis inductio.
συνεπτυγμένος, ἴδε **συμπτύσσω**.
συνεραστής, ὁ· rivalis, -is, ἀ.
συνεράω-ῶ· simul amo, -are.
συνεργάζομαι cooperor, -ari; collaboro are.
συνεργασία, ἡ· labor communis; consociata opera
συνεργάτης, ὁ· operis socius.
συνεργάτις, ἡ· operis cocia.
συνέργεια, ἡ· cooperatio, -onis, θ. mutua opera, mutuum auxilium.
συνεργέω -ῶ· 1) una operor, -ari; adjuvo, -are; συνεργοῦντος ἐμοῦ, σοῦ, meâ, tuâ operâ. *2) **νεολ.** = συντελῶ, confero (-tuli), -erre.
συνεργεῖον, τό· officina, -ae, θ.
***σύνεργον, τό**· instrumentum, -i, οὐ.
συνεργολάβος, ὁ· qui communiter opus conduxit.
συνεργός, ὁ· 1) artis socius, -i, ἀ. 2) adjutor -oris, ἀ. *3) **νεοελ.** ἐπὶ κακοῦ. scelus particeps.
συνερείδω· defigo, -ere; fortiter compingo, -ere. συνερείδομαι, incumbo, -ere.
συνερέσσω· simul remigo, -are.
συνερέω -ῶ τινι· pariter dicam.
συνερίζω· 1) contendo, -ere. *2) **νεοελ. συνερίζομαι.** α) = ἁμιλλῶμαι, aemulor, -ari. β) (μετὰ τοῦ *μή, δέν*), non computo verba alicujus; nullam rationem verborum alicujus habeo; nullo loco habeo aliquem.
συνερμηνεύω· una interpretor, -ari.
συνερπίζω, συνέρπω· conrepo, -ere.
συνέρχομαι· 1) convenio, -ire. πλῆθος ἀνθρώπων συνῆλθε, multitudo hominum convenit. 2) συνέρχομαι εἰς γάμον, matrimonium contraho (-xi) -ere. *3) **νεοελ.** =ἀναλαμβάνω, me recipio (-epi, -ere).
συνερωτάω-ῶ simul interrogo.
συνεσθίω· una comedo, ere.
σύνεσις ἡ· intellectus, us, ἀ. prudentia, -ae, θ. sapientia, -ae, θ.
συνεσταλμένος, η, ον· ἴδε **συστέλλω**,
συνεσταλμένως· 1) correpta syllaba. 2) **νεοελ.** submisso modo.
συνεστίασις, ἡ. commune epulum.
συνεστιάω-ῶ· convivio ἢ epulo excipio (aliquem). **συνεστιῶμαι**, conviv vor (atus sum), -ari.
συνέστιος, ον· contubernalis, e.
συνεταιρέομαι-οῦμαι (*συνεταιρίζομαι). una societatem cum alquuo ineo; societate me cum aliquo conjungo.
συναιτερισμός, ὁ· societas, -atis, θ. conjunctio, -onis, θ·
συναίτερος, ὁ· 1) sodalis, -is ἀ 2) societate conjunctus.
συνετίζω intelligere facio; intelcigentem reddo (aliquem); prudentem reddo (aliquem).
συνετός, ή, όν· 1) qui intelligi potest. 2) intelligens, -ntis, prudens, -ntis; sapiens, -ntis.
συνετῶς intellegenter; prudenter; sapienter.
συνευδαιμονέω-ῶ· simul beatus sum.
συνευδοκέω-ῶ· comprobo -are; consentio, -ire· **ἀπροσ.** συνευδοκεῖ, consentit; complacet.
συνεύδω condormio, ire.
συνευημερέω-ῶ· laetitiae sum particeps.
συνευθυμέω-ῶ· una cum alio laetor.
συνευνάζω· in eodem lecto colloco, -are; connubio jungo, -ere. **συνευνάζομαι**, simul dormio, -ire; concumbo -ere.
συνευνέτης, ὁ· socius cubilis; maritus, i, ἀ.
συνευνέτις, ἡ· conjux, ugis, θ. uxor, -oris, θ. femina, -ae, θ.
σύνευνος, ὁ ἡ, qui, quae eodem cubile utitur· ὅθ. α) maritus, -i, ἀ. β) uxor, -oris, θ.
συνευρίσκω· 1) una invenio, ire. *2) **νεοελ. συνευρίσκομαι** ([illegible]γνομαι γυναικί), coëo (-ivi-ire) cum muliere ἢ muliere.
συνευτυχέω-ῶ· pariter felix ἢ fortunatus sum; simul rebus secundis floreo, -ere.
συνευφραίνομαι collaetor, -ari; simul me oblecto, -are.
συνεύχομαι· 1) una precor, -ari. 2) bene precor alicui.
συνευωχέομαι-οῦμαι· una epulor, convivor, -ari.
συνεφάπτομαι· simul capesso, ere.
συνεφαρμόζω· simul adjungo -ere.
συνεφελκύω, συνεφέλκω, συνε-

φέλκομαι. simul traho; ad me traho.

συνεφέπομαι una sequor aliquem

συνέφηβος aequalis (de puberibus).

συνεφίστημι· 1) una praeficio, -ere. 2) **συνεφίσταμαι·** una praesum.

συνέχεια, ἡ· 1) continuitas, -atis, θ. continuatio, -onis, θ. 2) perpetuitas, -atis, θ 3) crebritas, atis.

συνεχής, ές· 1) continuus, a, um; continens -ntis.

συνεχής τινι· continuus ἢ continens alicui ἢ cum aliqua re. συνεχὴς μόχθος, continens labor· 2 perpetuus, a, um. λόγος συνεχής, oratio perpetua. πυρετὸς συνεχής, febris perpetua ὀχυρώματα συνεχῆ, munitiones perpetuae. **τὸ συνεχές**, perpetuitas, -atis θ. 3) creber, bra. brnm συνεχῆ οἰκοδομήματα, crebra aedificia.

συνεχίζω contiuuo, -are.

συνέχω. 1) contineo (-nui) -ere· τὴν πολιτείαν συνέχει ἡ πίστις. rempublicam continet fides. 2) συνέχομαί τινι, cohaereo (-ere) alicui; continuor (-ari) alicui.

συνεχῶς· 1) continuenter; continuo; sine intermissione· 2) perpetuo. 3) crebro. 4) assidue.

συνέψω· simul coquo.

συνηβάω-ῶ. una pubesco.

συνηγέομαι-οῦμαι· una dux sum; una praesum exercitui.

συνηγορέω-ῶ τινι· patrocînor (-ari) alicui.

συνηγόρημα, τό· patrocinium, -ii, οὐ.

συνηγορία, ἡ· defensio causae.

συνήγορος, ὁ· defenser causae.

συνήδομαι· pari voluptate et gaudio adficior (-fectus sum, -i); laetor in alterius re laeta

συνηδύνω· una oblecto, -are.

συνήθεια, ἡ· 1) consuetudo, -inis, θ. familiaritas, -atis, θ. 3)=ἔθος, consuetudo, -inis, θ mos, -oris, ἀ.

συνήθης ες· 1) consuetus, a, um. 2) familiaris, -e.

συνήθως· 1) pro more; pro consuetudine *2) *νεοελ.* plerumque; vulgo. *παραθ.* συνηθέστερον, saepius. **συνηθέστατα**, saepissime.

συνήκοος, ὁ· simul audiens.

συνηλικιώτης, συνομήλικος, συνῆλιξ, ὁ. coaetaneus, -i, ἀ. aequalis, -is, ἀ. συνήλικες, aequales.

συνηλόω-ῶ· clavis compingo.

σύνηλυς, ὁ· convena, -ae. ἀ.

συνήλωσις, ἡ· conclavatio, -onis, θ.

συνημερεύω· diem totum (ἢ dies totos) transigo, -ere.

συνημερόω-ῶ· una mansuefacio.

συνημμένος, η, ον· ἴδε **συνάπτω.**

συνημμένως· conjunctim.

συνηνιοχέω-ῶ· una aurigor.

συνηρέτης, ὁ· una remigens.

συνηρετμέω-ῶ una remigens.

συνηρημένος, η, ον ἴδε **συναιρέω.**

συνήσθησις, ἡ· gaudium commune.

συνηττάομαι-ῶμαι· una vincor.

συνηχέω-ῶ· consono -are.

συνήχησις, ἡ· concentus, -us, ἀ.

συνθάλπω· confoveo, -ere.

συνθαμβέω-ῶ· constupesco, -ere.

συνθάπτω consepelio, -ire.

συνθεάομαι-ῶμαι· una specto.

συνθεατής, ὁ· spectationis socius.

συνθεάτρια, ἡ spectationis socia.

συνθεΐα, ἡ una divinitas, -atis, θ.

συνθέλω· simul volo

συνθεολογέω-ῶ· simul de diis dissero.

συνθεραπεύω· simul sano, -are.

συνθεράπων ὁ· conservus, -i, ἀ.

συνθερίζω· una meto ere.

συνθερμαίνω· concalefacio, -ere.

συνθεσία, ἡ· 1) compositio, -onis, θ. 2) pactum, -i, οὐ.

σύνθεσις, ἡ· 1) compositio, -onis, θ. 2) synthesis, -is, θ.

συνθέτης, ὁ· compositor, -oris, ἀ.

σύνθετος, ον compositus, a, um.

συνθέτως· composite.

συνθέω· concurro, -ere.

συνθεωρέω-ῶ· simul adspicio.

συνθήκη, ἡ· 1) compositio, -onis, θ. 2) pactio, -onis θ. pactnm, -i, οὐ. foedus, -eris, οὐ. συνθήκην ποιοῦμαι περί τινος πρός τινα, pactionem facio cum aliquo. ἐμπεδῶ τὴν συνθήκην, sto in pacto. κατὰ συνθήκην, ex pacto.

***συνθηκολογία, συνθηκολόγησις, ἡ·** bellica pactio; deditio, -oris. θ.

***συνθηκολογέω-ῶ·** pactionem bellicam cum hoste facio; me hosti dedo.

συνθηκοποιέομαι -οῦμαι· pactionem (foedus) facio.

σύνθημα, τό· 1) compositum, -i, οὐ. pactum, -i οὐ. ἐκ συνθήματος ex pacto. 2) signum, -i, οὐ· 3) στρατιωτι-

κὸν σύνθημα, tessera, -ae, θ.
συνθηματικός, ή, όν quod fit per signa (per notas); de quibus convenit.
συνθηματικῶς γράφω per signa et notas scribo -ere.
συνθηρευτής, ὁ venationis socius.
συνθηρεύω, συνθηράω-ῶ una venor.
συνθιασώτης, ὁ· socius, -i, ἀ.
συνθλάω-ῶ confringo, -ere.
συνθλίβω· comprimo, -ere.
σύνθλιψις, ἡ· compressio, -onis, θ.
συνθνήσκω commorior, -i.
συνθορυβέω-ῶ· una tumultuor.
συνθραύω· confringo -ere.
συνθρηνέω-ῶ· una lamentor.
σύθρονος, ον· particeps throni.
σύνθροος, ον· consonus, a, um.
συνθρύπτω· confringo, -ere.
συνθυμόομαι-οῦμαι simul irascor.
συνθύω una sacra facio.
συνιερεύς, ὁ· collega in sacerdotio.
συνιερουργέω-ῶ· una sacrifico.
συνιζάνω· consideo, subsideo, -ere.
συνίζησις, ἡ· 1) subsidentia terrae; sedimentum, -, οὐ. 2) γραμ. synisêsis, is, θ.
συνίημι intelligo, -ere.
συνικμάζω· simul humecto.
συνιππάζομαι· una equito.
συνιππεύω· simul aquito.
συνιππεύς· ejusdem epuitatus miles.
συνίπταμαι· convolo, -are.
συνίστημι· 1) constituo (-tui)-ere; instituo, -ere; creo, -are. **συνίσταμαι** (**συνέστην, συνέστηκα**). α) constituor, (constitutus sum) -i; componor, (-positus sum) -i. β) consisto, -ere· ἐκ τούτων συνέστηκε τὸ ὅλον τῶν πραγμάτων, ex his rerum summa consistit. γ) creor (-atus sum) -ari. 2) συνίστημί τινά τινι, commendo (-ari) aliquem alicui. συνεστάθη Κύρῳ, commendatus est Cyro. συσταθείς, εἶσα, ἐν, commendatus, a, um. ὁ συνιστάς τινα, commendator, -oris, ἀ. 3) συνεστηκώς, κυῖα, ός, (συνεστώς)· compositus, a, um; commissus, solidus, firmus, a, um.
συνιστορέω-ῶ· conscius sum.
συνίστωρ, ὁ, ἡ· conscius, a, um.
συνισχναίνω· extenuo, -ere.
συνισχύω· corroboro, are.
σύνναος, ον· qui in eodem templo colitur.
συνναυαγῶ· simul naufragium facio.
συνναυβάτης· navigationis socius.
συνναυμαχέω-ῶ· una navali proelio decerto, -ari.
συνναύτης, ὁ· navigationis socius.
συννεάζω una juvenesco, -ere.
συννεανίας, ὁ juvenis sodalis.
συννεκρόω-ῶ simul mortifico.
συννέκρωσις communis mortificatio.
συννέμησις, ἡ· contributio, -onis, θ.
συννέμω· compasco, -ere; contribuo, -ere. **συννέμομαι,** compascor.
συννεύω 1) vergo ἢ specto ad. 2) consentio, -ire.
συννέφεια, ἡ· coelum nubilum.
συννέφελος, ον nubilus, a, um.
συννεφέω-ῶ obnubilo, -are;
συννεφής, ές· nubilus, a, um.
συννεφόω-ῶ· obnubilo, -are.
συννέω coacervo, -are.
συννέω· simul nato, -are.
συννέω, συννήθω simul neo.
συννεωκόρος, ὁ socius aedituus.
συννεωτερίζω· simul res novas molior (molitus sum) -iri
συννηπιάζω· una pueriliter ago.
συννηστεύω simul jejuno.
συννήχομαι una nato, -are.
συννικάω-ῶ simul vinco -ere.
συννοέω-ῶ 1) mecum reputo et perpendo; 2) intelligo, -ere.
σύννοια, ἡ 1) cogitatio, -onis, θ. 2) vultus serius; tristia, -ae, θ.
συννομίζω· idem sentio cum aliquo.
συννομοθετέω-ῶ· una leges fero; socius sum in ferendis legibus.
σύννοος-ους, ουν· 1) cogitabundus, meditabundus, a, um. 2) gravis, e, serius, a, um. 3) tristis, e.
συννοσέω-ῶ· simul aegroto.
συννυκτερεύω· simul ἢ cum aliquo pernocto, -are.
***συννυφάδες, αἱ·** fratriae, -arum.
συνοδεύω 1) itineris socius sum; comitor (aliquem); alicui me comitem praebeo.
συνοδία, ἡ· iter communis. ὅθ. comitatio -onis, θ. comitatus, -us, ἀ. *νεοελ. μετὰ πολυαρίθμου συνοδίας, magna comitante caterva. ἔπεμψαν αὐτὸν ὑπὸ ἀσφαλῆ συνοδίαν, cum firmo praesidio eum miserunt. ἡ βασιλικὴ συνοδία regia turba.
συνοδικός, ή, όν 1) s y n o d i c u s, a, um. συνοδ. μήν, mensis synodicus.

συνόδιον, τό· conjuctio lunae cum sole.

συνοδίτης, συνοδοιπόρος, ὁ· itineris socius; comes, -itis, ἀ.

συνοδοιπορέω -ῶ· itineris socius sum; una iter facio.

σύνοδος, ἡ· 1) conventus, -us, ἀ. coetus, -us, ἀ. concilium, ii, οὐ. 2) ἡ ἱερὰ σύνοδος, sancta Synodus; sanctum concilium.

συνόδους (ἰχθύς)· synodus, -ontis, ἀ.

συνοδύρομαι simul lamentor.

σύνοιδα· conscius sum. σύνοιδα ἐμαυτῷ ἀδικήσας, mihi injuriae conscius sum σύνοιδα τὴν σὴν κακουργίαν, σύνοιδά σοι τὴν κακουργίαν, conscius sum maleficii tui ἢ maleficio tuo.

συνειδώς, υῖα, ός, conscius, a, um. συνειδώς τι, conscius alicujus rei ἢ alicui rei συνειδὼς τὴν συνωμοσίαν, conjurationis ἢ conjurationi conscius. δθ. οὐ. **οἱ συνειδότες** (= οἱ συνωμόται), conscii, -orum. **τὸ συνειδός,** conscientia, -ae, θ.

συνοιδάω -ῶ· una intumesco.

συνοικειόω -ῶ· familiarem reddo, -ere; **συνοικειοῦμαι,** α) familiaris reddor. *β) assuesco, consuesco,-ere

συνοικείωσις, ἡ familiaritas -atis, θ.

συνοικέσιον, τό connubium, -ii, οὐ.

συνοικέω -ῶ· 1) una habito, -are; cohabito, are; eodem domo utor, -i; sum contubernalis. 2) συνοικῶ τινι, conjux sum alicujus.

συνοικητήρ, συνοικήτωρ, ὁ· qui una habitat cum aliquo.

συνοικία, ἡ· 1) plures domus eodem loco conjunctae, regio, -onis, θ. 2) contubernium, -ii, οὐ.

συνοικίζω· 1) una habitare jubeo. 2) urbem civibus instruo, -ere.

συνοικισμός, ὁ· 1) cohabitatio,-onis, θ 2) συνήθ. urbs recens condita.

συνοικιστής, ὁ· socius alicujus in condenda urbe; conditor coloniae.

συνοικοδομέω -ῶ· una aedifico,-are

σύνοικος, ὁ· 1) eadem domo habitans. cohabitator, -oris, ἀ. 2) conjux.

συνοικτίζω· commisereor, -eri.

συνοκλάζω genibus flexis consido

συνολισθαίνω· in unum locum labor lapsus sum -i.

συνολκή, ἡ contractio, -onis, θ.

συνόλλυμι· simul amitto, -ere.

σύνολον, τό· 1) totum, -i, οὐ. summa, -ae, θ. 2) ἐπίρ. in universum.

συνολοφύρομαι· una lamentor, -ari.

συνομαλύνω· complano, -are.

συνομῆλιξ, ὁ, ἡ· aetate par ἢ aequalis; paris ἢ ejusdem aetatis.

συνομιλέω -ῶ· 1) versor cum aliquo. 2) = συνδιαλέγομαι, colloquor (-cutus sum) -i; fabulor, -ari;

***συνομιλία, ἡ·** colloquium, -ii, οὐ. sermo. -onis, θ.

συνόμνυμι καὶ **συνομνύω·** 1) una cum aliis juro, -are. 2) conjuro, -are; conspiro, -are.

συνομοιέω -ῶ· plane similem reddo

συνομολογέω -ῶ· 1) adsentior, -iri. 2) fateor, confiteor -eri. 3) convenio, -ire; paciscor, -i.

***συνομολόγησις** εἰρήνης· pacis compositio.

συνομολογία, ἡ· 1) adsensus, -us, ἀ. 2) confessio, -onis, θ. 3) pactum.

συνομόλογος, ὁ· adstipulator,-oris, ἀ.

συνομορέω -ῶ· confinis sum.

συνόμορος, ον· confinis, vicinus.

συνομωνυμέω -ῶ· idem nomen habeo cum aliquo.

συνομώνυμος (*συνονόματος), ον· eodem nomine praeditus, a, um; idem nomen habens.

συνοπαδός, ὁ· adsecla, -ae, ἀ.

συνοπλίζω· simul armis instruo (aliquem) **συνοπλίζομαι,** armorum socius sum.

συνοπλοφορέω -ῶ· simul arma gesto.

συνοπτάω -ῶ· una asso, -are.

συνοπτικός, ή, όν· 1) perspicax, -acis, θ. 2) compendiose collectus, a, um; contractus, a, um; brevior factus, a, um.

συνοπτικῶς· compediose; breviter.

σύνοπτος, ον· totus conspicuus, a, um

σύνορασις, ἡ· perspicientia, -ae, θ.

συνοράω -ῶ· perspicio, -ere.

συνοργιάζω· orgia pariter celebro.

συνοργίζομαι· una ἢ sinul irascor.

συνορέω (*συνορεύω)· conterminus sum; contermino, -are.

συνορία, ἡ· confinium, -ii, οὐ.

συνορίζω· confinia facio.

σύνορκος, ον· qui simul juravit.

συνορμάω -ῶ· concurro, -ere

συνορμέω -ῶ· simul in portu (in statione) versor, -ari.

συνορμίζω· una in stationem adpello, -are.

σύνορος, ον· confinis, e. **τὸ σύνορον**, confine, -is, οὐ. **τὰ σύνορα**, confinia, -ium, οὐ. πλ.

συνοροφόω -ῶ· contego, -ere.

συνορχέομαι-οῦμαι· una salto,-are.

συνουλόω -ῶ· cicatricem contraho.

συνούλωσις, ἡ· cicatricis contractio; vulneris ἢ ulceris sanatio.

συνουσία, συνουσίασις, ἡ, συνουσιασμός, ὁ· 1) = συναναστροφή, conversatio, -onis, θ. consuetudo familiaris. 2) = μίξις μετὰ γυναικός, coitio, -onis, θ. coitus, -us, ἀ. 3) congressus, -us, ἀ. concio, -onis, θ.

συνουσιάζω· coeo (cum muliebre).

συνουσιαστής, ὁ discipulus, i, ἀ.

συνουσιαστικός, ή, όν· libidinosus et coitum appetens.

συνοσιόομαι -οῦμαι· cum essentia alterius commisceor, -eri; consubstantior, -ari.

συνουσίωσις, ἡ· conjunctio cum alterius essentia; consubtantiatio.

συνοφρυόομαι -οῦμαι· supercilia corrugo ἢ contraho (-xi, -ere). **συνωφρυωμένος, η, ον**, qui est fronte obducta ἢ adducta; vultuosus, a, um.

σύνοφρυς, υ· qui supercilia corrugat ἢ contrahit. ὅθ. tristis; trux.

συνοφρύωμα, τό· conjunctio superciliorum.

συνοχέομαι -οῦμαι· una vehor.

συνοχή, ἡ· continuatio, -onis, θ. cohaerentia, -ae, θ.

συνοχικός, ή, όν· vim habens continendi et conservandi.

συνοψίζω· in compendium redigo; recoligo, -ere.

‖**σύνοψις, ἡ·** 1) conspectus, -us, ἀ. 2) consummatio.-onis,θ.compendium, -ii, οὐ. synopsis, θ. *3) ἐν συνόψει, summatim, breviter.

συνταγή, ἡ ordinatio, -onis, θ.

σύνταγμα, τό· 1) liber, -bri, ἀ. volumen -inis, θ. 2) τὸ σ. τῆς πολιτείας, constitutio (reipublicae); charta, -ae, θ. syntagma, -atis, οὐ. 3) agmen militum, legio, -onis, θ.

*__συνταγματάρχης__ praefectus legionis

συνταγματικός,ή,όν· ad syntagma pertinens.

συνταγμάτιον,τό opusculum, -i,οὐ.

συντακτήριος, α, ον, συντακτικός ή, όν ad componendum aptus,a,um.

*__συντακτικόν, τό·__ liber de verborum structurâ (scriptus).

συντάκτης, ὁ compositor, -oris, ἀ. concinnator, -oris, ἀ. scriptor, -oris,ἀ.

συνταλαιπωρέω -ῶ una miser sum.

συνταμίας, ὁ· quaestoris collega.

συντανύω· simul extendo, -ere.

σύνταξις, ἡ· 1) (bibri) compositio. -onis, θ. scriptio, -onis, θ. 2) γραμμ. verborum structura ἢ constructio; syntaxis, -is, θ. 3) constitutio rei publicae. *4) νεοελ. = μισθός; pensio, -onis, θ. ὅθ. **συνταξιοῦχος**, qui pensionem accipit; beneficiarius.

συνταπεινόω -ῶ· una deprimo, ere.

συνάραξις, ἡ· conturbatio, -onis, θ.

συνταράσσω καὶ **συνταράττω·** conturbo, -are; concito, -are.

σύντασις, ἡ· distensio, -onis, θ.

συντάσσω καὶ **συντάττω** ἢ **συντάττομαί** τι 1) compono (-sui) -ere, aliquid; constituo (-ui) ere, aliquid; ordino, -are, aliquid. συντάττω βιβλίον, librum compono συντάττω τὰς τάξεις, compono ordines. συντάττομαι ἡμέραν, diem compono συνεταξάμεθα ἀλλήλοις ἢ πρὸς ἀλλήλους τι, constituimus inter se aliquid. συνεταξάμην αὐτοῖς ἢ πρὸς αὐτοὺς τὸν τόπον, locus cum his mihi convenit κατὰ τὰ συντεταγμένα, ut convenerat. 2) συντάσσω τὰς λέξεις, verba construo. σύνταξον, construe. συντάσσεται ἀφαιρετικῇ ἢ μετ' ἀφαιρετικῆς, ablativo construitur. 3) **συντάττομαι** (μέσ.). α) colloco me juxta alios in acie; conjungo me cum aliis in acie. ὅθ. **συντάττομαί** τινι ἢ μετά τινος, sto ab aliquo ἢ a partibus alicujus, alicujus partes amplector. β) meos instruo (-xi, -ere). συνταξάμενος, agmnine instructo.

*__συνταυτίζω·__ aequo, -are. **συνταυτίζομαι,** idem et par reddor.

*__συνταύτισις, ἡ·__ aequatio. -onis, θ.

συνταχύνω· accelero, -are.

συντείνω· 1) contendo, -ere; festino, -are; εἰς τὴν Ἰταλίαν συντείνει (= σπεύδει) in Italiam contendit (festinat). 2) intendo, -ere. συντεταμένος, η, ον, intentus, a, um. *3 νεοελ. = συμβάλλομαι, confero, centribuo, -ere. πολὺ

συντείνει εἰς τοῦτο, multum (plurimum) confert ad hoc.

συντειχίζω· moenibus circumdo.

συντεκμαίρομαι· conjicio, -ere; conjecturam facio (e pluribus rebus).

συντεκνοποιέω -ῶ, συντεκνόω -ῶ· una liberos procreo, -are.

σύντεκνος· communis pater ἢ mater.

συντεκταίνομαι· una (cum alio) molior ἢ struo (aliquid)

συντέλεια, ἡ· 1) collatio, -onis, θ. 2) = τέλος, finis, θ.

**συντέλεσις*, ἡ perfectio, -onis, θ.

**συντελεστικός*, ή, όν· qui confert ad aliquid; utilis e.

**συντελεστικῶς*· cum utilitate.

συντελευτάω -ῶ· commorior, -i.

συντελέω -ῶ· 1) = συνεισφέρω, contribuo, -ere. οἱ συντελοῦντες (τὸ συντελεστικόν), contributi. 2) perficio (-feci) -ere, aliquid; finio, -ire, aliquid. *3) νεοελ. confero (ad); concurro (concurri) ut (μεθ' ὑποτ.).

συντελεστής, ὁ· 1) tributarius, -i, ἀ. 2) consummator, -oris, ἀ.

συντελής, ές· simul tributum pendens

συντελικός, ή, όν· perfectus, a, um. **τὸ συντελικόν**, tempus perfectum. οἱ συντελικοί, τὸ συντελικόν, contributi.

συντέμνω (ἀόρ. συνέτεμον)· 1) conscindo, concido, -ere, aliquid. 2) praecido (-idi,) -ere aliquid; diminuo -ere, aliquid. 3) συντέμνω τὸν λόγον, brevio, contraho orationem. ἵνα συντέμνω τὸν λόγον, ut paucis (ὑπον. verbis) dicam; ne plus dicam; ne longum faciam; ne longum sit.

συντεταμένος, η, ον· ἰδὲ **συντείνω**

συντεταμένως· intente; contente.

σύντευξις, ἡ· colloquium, -ii, οὐ. congressus, -us, ἀ.

συντεχνάζω, συντεχνάομαι -ῶμαι· una machinor, -ari; colludo, -ere.

συντεχνίτης, ὁ· ejusdem artis perîtus; eandem artem exercens.

συντήκω· 1) colliquefacio, -ere. 2) contabefacio, -ere. 3) συντήκομαι, contabetio, -ere; langueo, -ere.

σύντηξις, ἡ· colliquefactio, -onis, θ.

συντηρέω -ῶ· 1) conservo, -are; tueor (tuitus sum), -eri. *2) νεοελ. συντηρῶ τινα, alo, (-lui), sustineo (-nui), sustento, -are, aliquem. συντηρεῖται τῇ συνδρομῇ τῶν πλουσίων, subsidiis divitum sustentatur.

συντήρησις, ἡ 1) conservatio, -onis, θ. *2) νεοελ. victus, -us, ἀ. sustentatio, -onis, θ.

συντηρητικός, ή, όν· 1) conservans, -ntis. *2) νεοελ. **οἱ συντηρητικοί** (ἐν τῇ πολιτείᾳ), priscorum morum fautores.

συντίθημι· 1) compono (-posui), -ere, aliquid. συντίθημι βιβλίον, librum compono. 2) concinno (-avi) aliquid. (diarium). 3) συντίθεμαι ἡμέραν, compono diem. συνθέμενοι τὴν ὥραν ποιοῦμέν τι, compositâ horâ facimus aliquid. 4) συντίθεμαί τί τινι ἢ πρός τινα, paciscor (pactus sum) -i, aliquid cum aliquo. συντίθεμαί σοι τὸν μισθόν, paciscor tibi mercedem. συνέθεντο ἀλλήλοις, pacti sunt inter se. συνθέμενοι ἀλλήλοις, pacto inter se.

συντιμάω -ῶ· 1) magni aestimo, -are. 2) una cum aliis aestimo, -are.

συντίμησις, ἡ· aestimatio, -onis, θ.

συντιμωρέω -ῶ· simul ulciscor, -i.

συντινάσσω· concutio, -ere.

συντιτραίνω· perforo, -are.

συντιτρώσκω· simul (cum aliis) confodio, -ere.

**συντομεύω*· brevio, -are; contraho, -ere. ἵνα συντομεύσω τὸν λόγον, ut paucis dicam; ne plura dicam.

συντομή, συντομία, ἡ· oratio concisa; brevitas, -atis, θ.

σύντομος, ον· consisus, a, um; brevis, -e. συντομώτερος -τατος, brevior, -issimus.

συντόμως· breviter. συντομωτέρως, συντομώτερον, brevius. συντομώτατα, brevissime.

συντονία, ἡ contentio, -onis, θ.

σύντονος, ον intentus, a, um; acer, acris, e; vehemens, -ntis.

συντονόω -ῶ eodem accendo noto.

συντόνως· summa cum contentione; acriter; vehementer.

συντραγῳδέω -ῶ· 1) partes tragoediae ago. *2) νεοελ. simul cum aliquo cano.

συντράπεζος, ον· ejusdem mensae particeps; convictor, -oris, ἀ.

σύντρεις, οἱ, αἱ· tres simul; terni; tres omnino.

συντρέπω· converto, ere.

συντρέφω simul nutrio (-ivi) -ire; simul educo (-avi), -are, aliquem. **συντρέφομαι,** simul nutrior (nutritus sum). τὰ συντρεφόμενα τῶν ζῴων, animalia quae simul (unâ) nutriuntur

συντρέχω 1) concurro, -ere. 2) = βοηθῶ, adjuvo, -are, aliquem ἀπροσ. συντρέχει. concurrit.

σύντρησις, ἡ perforatio, -onis, θ.

σύντρητος, ον perforatus, a, um.

συντριβή, ἡ contritio, onis, θ.

συντρίβω 1) contero (-trivi, -trîtum, -ere) aliquid. 2) contundo (-tudi, -ere) aliquid. 3) μεταφ. συντρίβω τινὰ (= καταβάλλω) attero, -ere, contundo, -ere, aliquem μέρος τοῦ στρατοῦ συντέτριπται (συνετρίβη), pars exercitûs attrita est. **συντετριμμένος,η,ον,** attritus, a, um; confectus, a, um.

συντριηραρχέω -ῶ simul cum alio trierarchiae munere fungor.

συντριήραρχος, ὁ qui in eadem est trierarchia.

σύντριμμα, τό 1) contusio, θ. contritio, -onis, θ. 2) μεταφ. ruinae, -arum, θ. reliquiae, -arum, θ.

σύντριψις, ἡ contusio, -onis, θ. contritio, -onis, θ.

συντροφία, ἡ 1) communis educatio; 2) convictus, -us, ἀ. sodalitium, -i, οὐ. societas, -atis, θ

σύντροφος, ον 1) simul nutritus, a, um. 2) socius, a, um; sodalis, e. ὁ σύντροφος, sodalis, -is, ἀ.

συντροχάζω simul curro

συντρυφάω -ῶ una luxuriae deditus sum; luxuriose vivo.

συντυγχάνω 1) occuro alicui; obvius fio alicui 2) colloquor, -i; commercium et consuetudinem habeo 3) accido, -ere; evenio, -ire.

συντυραννέω -ῶ tyrannidis consors sum; una tyrannidem exerceo

συντύραννος in tyrannide socius.

συντυχία, ἡ 1) occursus, -us, ἀ. casus fortuitus. κατὰ συντυχίαν, forte, casu

συνυμνέω -ῶ una celebro.

συνυπάγω subjicio, -ere.

συνυπακούω simul oboedio.

συνύπαρκτος, ον qui simul exsistit.

συνύπαρξις, ἡ coexistentia, -ae, θ.

συνύπαρχος, ὁ collega praefecti.

συνυπάρχω simul ἢ una sum.

συνυπατεύω collega in consulatu sum.

συνύπατος, ὁ collega in consulatu

συνυπερβάλλω una transeo.

συνυπηρετέω -ῶ simul ministro.

συνυποδύομαι simul subeo.

συνυποκρίνομαι simul simulo.

συνυπονοέω -ῶ una subintelligo.

συνυποπίπτω una subjcior.

συνυπόστατος,ον consubstantialis.

συνυποτίθεμαι sumo aliquid in argumento, unde aliud colligam.

συνυπουργέω -ῶ 1) una subservio. *2) νεοελ. collega in ministerio sum.

***συνυπουργός ὁ** socius ministerii.

συνυφαίνω 1) contexo, -ere. 2) connecto -ere.

συνύφασμα, τό contextus, -us, ἀ.

συνύφανσις, ἡ contextio -onis, θ.

συνυφή, ἡ contextus, tela -ae, θ.

συνυφίσταμαι subsisto, -ere. τ' ἕ. una in rerum natura sum.

συνυψόω -ῶ una exalto, una extollo et in altum eveho.

***συνῳδά** congruenter; convenienter; secundum. συνῳδὰ τῇ γνώμῃ ἐκείνῃ, secundum illam sententiam.

συνῳδή, συνῳδία, ἡ concentus, -us, ἀ.

συνῳδός, ὁ, ἡ 1) concentor, -oris. 2) congruus, a, um.

συνωθέω -ῶ contrudo, -ere; compello (-puli, -ere) aliquos. συνωθῶ τοὺς πολεμίους εἴσω τῶν τειχῶν, adversarios intra moenia compello. **συνωθοῦμαι,** compellor (compulsus sum); συνωθοῦνται, alius alium compellit.

συνώθησις, ἡ compulsio, -onis, θ.

συνωμοσία, ἡ conjuratio, -onis, θ. conspiratio, -onis, θ. συνωμοσίαν ποιοῦμαι, conjuro. συνωμοσίαν ποιοῦμαι κατά τινος, conspiro in aliquem.

συνωμότης, ὁ conjuratus, -i, ἀ. conjurationis socius.

συνώμοτος, ον conjuratus, a um.

συνωνέομαι -οῦμαι, coëmo, -ere.

συνωνυμία, ἡ eadem significatio; synonymia, -ae, θ.

συνώνυμος, ον 1) nomen commune habens 2) idem significans, -ntis. **συνώνυμα,** verba quae idem significant.

συνωνύμως eadem significatione.

συνωριαστής, ὁ bigarius, -ii, ἀ.

συνωρίς, ἡ· biga, -ae, θ. καὶ πληθ. bigae, -arum; synôris, -idis, θ. συνωρίδι ἐπίσημος, bigatus, a, um. *μετφ.* bigae, par (liberorum, amicorum).

συνωφελέω -ῶ una prosum.

συξέω rado, -ere

συοθήρας, ὁ· venator suum.

συοκτονία, ἡ· suis mactatio.

συοκτόνος, ὁ· sues mactans.

συοτρόφος, ον· sues nutriens.

συοφορβέω -ῶ· sues pasco

συοφόρβιον, τό· grex suum.

συοφορβός, ὁ· subulcus, -i, ἀ.

Συράκουσαι Συρακοῦσαι, Συράκοσαι, αἱ Syracûsae, -arum, θ.

Συρακούσιος, α, ον· Syracusanus καὶ Syracusius, a, um.

σύρδην (*συρτά)· tractim.

συριγγίας, ὁ· fistularis, -is, ἀ.

συρίγγιον, τό· parva fistula.

συριγγόω -ῶ· in fistulam excavo. συριγγοῦμαι, fistulesco, -ere.

συριγγώδης, ες· fistulosus, a, um, fistulatus, a, um. συριγγώδης εἰμί, fistulo, -are

συριγγωδῶς fistulatim.

σύριγμα, τό sibilus, -i, ἀ.

σύριγξ, ἡ· 1) fistula, -ae, θ. syrinx, -igis, θ. ὅμοιος σύριγγι, fistularis, e. 2) cunicula, -ae, θ.

συρίζω· ἴδε **συρίττω.**

συρίζω· syriace loquor ἢ ago; syros imitor mollitie, fraudibus.

συρικτήρ, συρικτής, συριστής ὁ· sibilator, -oris, ἀ. fistulâ canens.

Σύριος, α, ον· Syrus, a, um. οἱ Σύριοι, Syri, -orum.

σύρισμα, τό, συρισμός, ὁ· sibilus, -i, ἀ. sibilatus, -us, ἀ.

συριστί· syriace.

συρίττω· sibilo, -are. συρίττω τινά, sibilo ἢ exsibilo aliquem.

σύρμα, τό· 1) quod trahitur. 2) = ποδήρης ἐσθής, s y r m a, -atis, οὐ. *3) *νεοελ.* filum ferreum.

συρμός, ὁ tractus, -us, ἀ.

σύρραξις, ἡ· conflictus -us, ἀ.

συρραπτός, ή, όν· consutus, a, um.

συρράπτω· consuo, -ere συνερραμμένος, η, ον, consutus, a, um; consutilis, e.

συρραφεύς, ὁ· qui consuit; sartor -oris; ἀ.

συρραφή, ἡ· 1) consarcinatio, -onis θ. 2) excogitatio fraudum, mendaciarum. *3) νεοελ. ἡ πανταχόθεν γενομένη συλλογή, compilatio, -onis, θ. collectio, -onis.

συρρέπω· devergo, -ere.

σύρρευσις, ἡ· confluxio, -onis θ

συρρέω· 1) confluo -ere. συνερρύην, confluxi. συρρυείς, qui confluxit. 2) *μετφ.* πανταχόθεν συρρέει ὁ λαός, undique populus confluit.

συρρήγνυμι καὶ **συρρηγνύω·** 1) confringo, -ere. 2) concito, -are (bellum, tumultum. 3) **συρρήγνυμαι** (= συμπλέκομαι). conflictor (-atus sum), -ari; confligo, -ere.

σύρρηξις, ἡ conflictus -us, ἀ.

συρριζόομαι· simul radices ago.

σύρριζος, ον· 1) radicibus junctis. 2) cum radicibus. σύρριζον ἀνασπῶ τι, evello aliquid.

συρρίπτω· conjicio in unum locum.

συρροή, σύρροια, σύρρυσις, ἡ· confluxio, -onis, θ. confluentia, -ae, θ.

σύρροος -ους, ουν· confluus, a, um.

σύρσις, ἡ· tractio, -onis, θ.

σύρτης, ὁ· 1) funis, quo quid trahitur. *2) *νεοελ.* pessulus, -i, ἀ.

Σύρτις, ἡ· Syrtis, -is καὶ -idos, θ. ἡ μεγάλη, ἡ μικρὰ Σύρτις, Syrtis major, minor. αἱ Σύρτεις, Syrtes.

συρτός, ή, όν· tractus; tractilis.

σύρφαξ, συρφετός ὁ· vilis et abjecta populi multitudo; plebis colluvies; sordes urbis.

συρφετώδης, ες· e sordibus mixtus, a, um. *μετφ.* ὁ τῆς πόλεως συρφετός, sordes urbis.

σύρω· traho (-xi, -ere) aliquem ἢ aliquid. σύρω τινὰ τῶν ποδῶν, pedibus aliquem traho. ὁ ῥοῦς πηλὸν σύρει, fluctus limum trahit. **σύρομαι,** trahor (tractus sum), -i.

σῦς, ὁ, ἡ· sus, suis, ἀ. θ.

συσκάπτω simul fodio, -ere.

συσκεδάννυμι· una dispergo -ere

σύσκεμμα, τό consideratio, -onis. θ. deliberatio, -onis, θ.

συσκεπάζω· contego, -ere.

συσκέπτομαι 1) una considero, -are; 2) consulto, delibero cum aliquo (de aliqua re);

συσκευάζω· in fasciculum colligo, -ere **συσκευάζομαι.** 1) vasa colligo (itineris causa). 2) συσκευάζομαι στρα-

τὸν ἐπί τινα, adversus aliquem exercitum comparo. 3) συσκευάζομαί τι, adparo, comparo, construo aliquid. σ. χρήματα pecuniam construo.

συσκευασία, ἡ· adparatus, -us. ἀ.

συσκευαστής, ὁ· adparator, -oris. ἀ.

συσκευή ἡ adparatus, -us, ἀ.

συσκευωρέω -ῶ una dolose machinor, -ari.

συσκηνάω -ῶ, συσκηνέω -ῶ, συσκηνόω -ῶ contubernalis sum; in eodem tabernaculo habito; una sum

συσκηνία, ἡ· contubernium, -ii. οὐ.

σύσκηνος, ον· contubernalis sum

συσκιάζω obumbro, -are.

συσκίασις. ἡ, συσκιασμός, ὁ, συσκίασμα, τό obumbratio. -onis, θ.

σύσκιος, ον· umbrosus, a, um opacus, a um. **τὸ σύσκιον**, opacitas

συσκιρτάω -ῶ· simul salio.

συσκοπέω -ῶ· una considero, -are.

συσκοτάζει· advesperascit. ἐπεὶ τάχιστα συνεσκότασε, simul ac advesperavit.

συσκυθρωπάζω· pariter tristi vultu sum.

συσπαράσσω una lacero.

σύσπασις, ἡ· 1) contractio, -onis, θ. 2) convulsio, -onis, θ.

σύσπαστος, ον· contractus, a, um.

συσπάω -ῶ· contraho, -ere. **συσπῶμαι**, contrahor, -i

συσπειράω -ῶ· in spiram colligo, -ere; convolvo, -ere; conglomero, -are. **συσπειρῶμαι**, conglomeror, -ari, condensor, -ari.

συσπείρω· consero (-sevi) -ere.

συσπένδω· simul libo, -are

συσπεύδω τινί· 1) adjuvo, -are, aliquem 2) aemulor cum aliquo.

συσπουδάζω τινί· 1) operam cum aliquo (ad rem quampiam) navo. *2) simul cum aliquo (literis) studeo.

συσπουδαστής, ὁ 1) adjutor, -oris, ἀ *2) νεοελ. condiscipulus, -i, ἀ.

συσσαίνομαι blandior, -iri.

συσσάρκωσις, ἡ· carnis compactio.

συσσείω· concutio, -ere.

συσσημαίνομαι obsigno, -are.

συσσήπω· computrefacio, -ere.

σύσσηψις, ἡ putrefacio, -onis, θ.

συσσιτέω -ῶ· 1) una cibum capio; convictor sum 2) contubernalis sum.

συσσιτία, ἡ· convictus, -us, ἀ.

συσσίτιον, τό· commune convivium.

σύσσιτος, ον simul comedens; convictor, -oris; sodalis. e.

συσσῴζω conservo, -are.

συσσωματοποιέω -ῶ· concorporo, -are. **συσσωματοποιοῦμαι**, concorporor, -ari συσσωματοποιηθείς, concorporificatus, a, um.

συσσωματοποίησις, ἡ concorporatio, -onis, θ.

σύσσωμος, ον· concorporatus, a, um.

συσσωρεύω· coacervo, -are; coaggero, -are, aliquid.

συστάδην, συσταδόν· cominus. σ. μάχομαι, cominus pugno. ἡ ἐκ τοῦ συστάδην μάχη, stataria pugna.

συσταθμία, ἡ· aequalitas ponderis.

σύσταθμος, ον· pondere aequalis.

συσταλτικός ή, όν· contrahens, -ntis; vim contrahendi habens.

συστασιάζω seditionis socius sum.

συστασιαστής, ὁ seditionis socius.

σύστασις, ἡ· 1) constitutio, -onis, θ. concretio, onis, θ. 2) compositio, -onis, θ 3) substantia, -ae, θ. 4 coïtio, -onis, θ conspiratio, -onis, θ. 5) coetus, conventus, -us, ἀ. 6) commendatio, -onis, θ. συστάσεως ἄξιος, commentabilis. e. τῇ ἡμετέρᾳ συστάσει, tuâ commendatione.

συστασιώτης, ὁ· factionis socius.

συστατικός, ή, όν commendaticius, a um. συστατικὴ ἐπιστολή, commendaticiae literae.

συστέλλω 1) coarcto, -are; coërceo, -ere, aliquid. 2) contraho. -ere, aliquid, 3) compono mortuum. 4) σ. συλλαβήν, syllabam corripio. 5) = ταπεινῶ, submitto, -ere. ὁ ποταμὸς συστέλλεται (ταπεινοῦται), fluvius submittitur συστέλλω ἐμαυτόν (συστέλλομαι), submitto me. ὅθ. **συνεσταλμένος, η, ον**, submissus, a, um; modestus, verecundus, a, um.

συστενάζω· congemisco, -ere.

σύστενος, ον· in artum coactus.

συστενοχωρέω -ῶ in angustum ago.

συστεφανηφορέω -ῶ· simul coronam gesto.

συστεφανόω -ῶ· simul corono.

σύστημα, τό· 1) = συναρμογή. concretio, -onis, θ. compages, -is, θ. compositio, -onis, θ. 2) conventus, -us, ἀ. collegium, -ii, οὐ. 3) manus mili-

tum. 4) constitutio civitatis. 5) = τρόπος, μέθοδος, disciplina, -ae, θ. ratio, -onis. θ. systêma, -atis. οὐ. τὸ φιλοσοφικὸν σύστημα, disciplina philosophiae. τὸ σύστημα τῆς πολιτείας, ratio reipublicae constituendae.

συστηματικός, ή, όν· systematicus, a, um; ad rationem revocatus; qui viâ et ratione fit.

συστοιχέω -ῶ· 1) ejusdem ordinis sum; in eadem serie collocatus (conjunctus) sum. 2) congruo, -ere; similis sum

συστοιχία, ἡ, 1) series militum. 2) series rerum inter se junctarum. 3) ordo, -inis, θ.

σύστοιχος, ον· 1) ejusdem ordinis ἢ seriei. 2) conjunctus, a, um. 3) similis, e. 4) cognatus, a, um.

συστοίχως eodem ordine et serie.

συστολέω -ῶ, συστολίζω· apparo, -are; orno, -are.

συστολή, ἡ· 1) coarctatio, -onis 2) parsimonia, -ae. 3) = βραχύτης συλλαβῆς, correptio, onis, θ. *4) νεοελ. μετφ. = αἰδώς, verecundia; modestia.

σύστομος, ον· ore sensim constacto

συστομόω-ῶ· os ἢ ostium contraho.

συστρατεία, ἡ· communis militia; commilitium, -ii, οὐ.

συστρατεύω, συστρατεύομαι una expeditionem excipio; in bellum una proficiscor, commilito, -are.

συστρατηγέω -ῶ· una exercitum duco; collega imperatoris sum.

συστράτηγος collega imperatoris.

συστρατιώτης, ὁ commilito,-onis,ἀ.

συστρατοπεδεύομαι· una eodem loco castra pono.

σύστρεμμα, τό· 1) agmen (ἢ manus) hominum, militum, seditiosorum. 2) μετφ. fraudes, -um; insidiae.

συστρέφω· 1) contorqueo (-torsi) -ere; convolvo (-vi) -ere. 2 colligo (-egi) -ere; conglomero, -are 3) **συστρέφομαι.** contorqueor (contortus sum); conglomeror (-ratus sum).

συνεστραμμένος, η, ον, contortus, a, um; convolutus, a, um.

συστροφή, ἡ· 1) contortio, -onis, θ. 2) σ. ἀνέμου, ὑδάτων, turbo, -onis, θ. 3) σ. ὄχλου πλήθους, caterva -ae, θ.

σύστροφος, ον· 1) contortus, a, um. 2) versutus, a, um.

σύστυλος, ον· systylos, on.

συσφάττω καὶ **συσφάζω·** una macto ἢ interficio, -ere.

συσφαιρίζω· una cum aliis pilâ ludo, -ere.

συσφαιριστής, ὁ· collusor pilae.

συσφαιρόω -ῶ· conglobo, -are.

συσφάλλω· simul labefacto **συσφάλλομαι,** simul cado; simul erro.

συσφηνόω -ῶ· cuneo compingo.

συσφίγγω· constringo (-inxi,-ictum, -ere) aliquid. σ. τὰς χεῖρας, manus constringo. **συσφίγγομαι,** constringor (-strictus sum) -i. **συνεσφιγμένος, η, ον,** constrictus, a, um.

σύσφιγκτος ον = συνεσφιγμένος.

σύσφιγμα, τό· constrictio, -onis, θ.

σύσφιγξις, ἡ· constrictio, -onis, θ.

συσφραγίζω· obsigno, -are.

συσχηματίζω· configuro, conformo, -are. **συσχηματίζομαι,** me accommodo, -are.

συσχολάζω· 1) simul otior, una ferior, -ari. 2) sum condiscipulus.

συσχολαστής, ὁ condiscipulus, -i, ἀ.

συφεός, συφεών, ὁ. συφόρβιον, τό· hara, -ae, θ. suile, -is, οὐ.

συφορβός, ὁ· subulcus, -i, ἀ.

συχνάζω· frequento, -are.

συχνάκις saepe.

συχνός, ή, όν frequens, -ntis; creber, bris, bre; multus, a, um; continuus, a, um.

συχνῶς, συχνά· crebro; adsidue.

συώδης, ες· porcinus suillus,a,um.

σφαγεῖον, τό· 1) vas, quo sanguis victimae excipitur. *2) νεοελ. = μακελεῖον, laniêna, -ae, θ.

σφαγεύς, ὁ· jugulator, -oris, ἀ.

σφαγή, ἡ· 1) jugulatio, -onis, θ. σφαγήν τινος ποιοῦμαι, jugulationem alicujus facio. 2) caedes, -is, θ. σφαγὴν ποιοῦμαι, caeden facio. 3) occissio, intercisio, -onis, θ. 4) = λαιμός, jugulum, -i, οὐ.

σφαγιάζω· victimas jugulo; victimis mactatis sacrifico -are.

σφαγιασμός, ὁ mactatio, -onis, θ.

σφαγιαστήριον, τό· = σφαγεῖον.

σφαγίδιον, τό· culter, quo jugulant pecudes.

σφάγιον, τό· victima, hostia, -ae, θ.

σφαγίτης, ὁ jugularis.

σφαγίτιδες φλέβες· venae jugulares.

σφαδάζω· 1) ἐπὶ τῶν ἀποθνησκ. pedes jacto, -are; palpito, -are. 2) difficulter morior. 3) calcitro, -are.

σφάδασμα, τό, σφαδασμός, ὁ· pedum jactatio, palpitatio moribundi.

σφάζω· 1) jugulo, -are, aliquem. ἀόρ. **ἐσφάγην**. jugalatus sum. 2) caedo, occido, -ere, aliquem.

σφαῖρα, ἡ· sphaera, -ae, θ. globus, -i, ἀ. pila, -ae, θ.

σφαιρηδόν· in modum pilae.

σφαιρίδιον, τό· pilula, -ae, θ.

σφαιρίζω· pilâ ludo, -ere.

σφαιρικός, ή, όν· globosus, a, um; sphaerae formam habens; sphaericus, a, um.

σφαιρικῶς· modo sphaerae, globi ἢ pilae.

σφαιρίον, τό· globulus, -i, ἀ. pilula, -ae. θ. sphaerion, -i, οὐ.

σφαίρισις, ἡ· σφαίρισμα, τό· lusus pilaris; ludus pilae.

σφαιριστήριον, τό· sphaeristerium.

σφαιριστής, ὁ· pilâ ludens; sphaerista, -ae, ἀ.

σφαιριστικός, ή, όν· peritus pilae ludendi. ἡ σφαιριστικὴ (δῆλ. τέχνη), ars (ἢ peritia) ludendi pilae.

σφαιροειδής, ές· sphaerae similis, e.

σφαιροειδῶς· in modum pilae ἢ globi; in orbem.

σφαιρομαχέω-ῶ· pilâ ludo, ἢ certo.

σφαιρομαχία, ἡ· pilaris lusio; sphaeromachia, -ae, θ.

σφαιροπαικτέω -ῶ· pilâ ludo.

σφαιροπαίκτης, ὁ· lusor pilae.

σφαιροποιέω -ῶ· sphaeram facio.

σφαιροποιός, ὁ· qui pilas facit.

σφαιρόω -ῶ· conglobo (aliquid).

ἐσφαιρωμένος, η, ον, praepilatus, a, um

σφαίρωμα, τό· massa globosa.

σφαιρωτήρ, ὁ· lorum calcei.

σφαιρωτός, ή, όν· conglobatus, a, um; praepilatus, a, um. δόρυ σφαιρωτόν, hasta praepilata.

σφακελίζω, σφακελίζομαι· sphacelo laboro.

σφακελισμός, σφάκελος, ὁ· sphacelus, -i, ἀ. gangraena, -ae, θ.

σφάκτης, ὁ· jugulator, -oris, ἀ.

σφακτός, ή, όν· mactatus, a, um

σφαλερός, ά, όν· 1) titubans, labsans, -ntis. 2) = ἐπισφαλής, lubricus, a, um; instabilis, e. *3) νεοελ. falsus, a, um. σφαλερὰ ἰδέα, falsa opinio.

σφαλερῶς· 1) lubrice; parum tuto; dubie; inconstanter. *2) νεοελ. falso.

σφάλλω· 1) cadere facio. 2) fallo, -ere; circumvenio, -ire; in errorem induco aliquem. 3) **σφάλλομαι.** α μέσ. = ἀστατῶ, labor, -i; tibubo, -are. β) **παθητ.** rem infeliciter in bello gero. γ) erro, -are; fallo me; pecco, -are. ἐσφάλη τῆς ἐλπίδος, spe excidit, spes eum fefellit.

σφάλμα, τό· 1) lapsus, -us, ἀ. 2) error, -oris, ἀ. peccatum, delictum.

σφαραγέω -ῶ strideo, -ere.

σφάραγος, ὁ· stridor, -oris, ἀ.

σφάττω· ἰδὲ **σφάζω**

σφενδάμνινος, η, ον acernus, a, um.

σφένδαμνος ἡ· acer, -eris, οὐ.

σφενδονάω-ῶ· 1) fundâ utor ἢ jacio. 2) torqueo ut fundam. σφενδονῶ λίθους, lapides roto et ingero in aliquem.

σφενδόνη, ἡ· funda -ae, θ.

σφενδονηδόν· in modum fundae.

σφενδόνησις· jaculatio per fundam.

σφενδονήτης, σφενδονιστής ὁ· funditor, -oris, ἀ. σφενδονῆται, funditores.

σφενδονίζω· fundâ jacio, -ere; funditο, -are, liquid.

σφετερίζω καὶ **σφετερίζομαι·** 1) meum facio, aliquid; usurpo (-avi) rem alius pro mea. 2) =κλέπτω τὰ δημόσια, peculor -ari. σφετερίζομαι τὰ δημόσια, rempublicam peculor ἢ peculatum facio.

σφετερισμός, ὁ· 1) interversio, -onis, θ. 2) σφετ. δημοσίων χρημάτων. peculatus, -us, ἀ.

σφετεριστής, ὁ· 1) interversor, -oris, ἀ. 2) σφ. δημοσίων χρημάτων, peculator, -oris, ἀ.

σφέτερος, α, ον· suus, a, um.

σφήκειος, α, ον· vespae similis.

σφηκιά, ἡ· nidus vesparum.

σφηκία, ἡ· examen vesparum.

σφηκίον, τό· cella vesparum.

σφηκοειδής, ές, σφηκώδης, ες· vespae formam habens; vespae similis.

σφηκόω-ῶ (=συσφίγγω) constringo, -ere, ἢ constricto, -are. **ἐσφηκωμένος, η, ον,** constrictus, a, um.

σφηκών, ὁ· nidus vesparum.

σφήν, ὁ· cuneus, -i, ἀ.

σφηνάριον, τό σφηνίσκος, ὁ· cuneolus -i, ἀ.

σφηνοειδής, ές· cuneatus, a, um; cuneo similis. ὁ τόπος σφηνοειδής ἐστι, locus se cuneat ἢ cuneatur.

σφηνοειδῶς· cuneatim.

σφηνόω-ῶ· cuneo, -are. **σφηνοῦμαι,** cuneor, -ari.

σφήνωσις, ἡ· obstrectio ἢ obturatio per cuneum.

σφήγξ, ἡ· vespa, ae, θ.

σφίγγω· stringo. constringo (-inxi, -ictum, -ere) aliquid ἢ aliquem. **σφίγγομαι** (ἐσφίχθην, ἔσφιγμαι) me stringo ἢ stringor, constringor (-strictus sum). **ἐσφιγμένος, η, ον,** constrictus, a, um.

σφιγκτήρ, ὁ· 1) qui constringit. 2) ἰατρ. sphincter ani.

σφιγκτός, ή, όν· constrictus a, um.

σφιγκτῶς, (*σφιγκτά) constricte.

Σφίγξ, ἡ· Sphinx, -ngis, θ.

σφίγξις, (***σφίγξιμον**) constrictio.

σφόγγος (***σφογγάρι**)· spongia -ae, θ.

***σφογγαρίζω·** spongia tergeo· ἐντεῦθ. tergeo ἢ detergeo (-rsi) aliquid **σφογγγίζομαι,** spongia tergeor ἢ ἁπλ. tergeor ἢ detergeor (detersus sum).

σφόδρα, σφοδρῶς· vehementer; valde.

σφοδρός, ά, όν· vehemens, -ntis, σφ. ἄνεμος, ventus vehemens. σφ. λόγος. ἄνθρωπος, oratio, homo vehemens.

σφοδρότης, ἡ· vehementia, -ae, θ.

σφοδρύνω· vehementem facio. **σφοδρύνομαι** (ἐσφοδρύνθην), vehemens reddor.

σφονδύλη, ἡ· genus blattae.

σφόνδυλος, ὁ· 1) σφ. ἀτράκτου, verticillus -i, ἀ. 2) = ἁρμός, verticula, -ae, θ. 3) ὁ τῆς ῥάχεως, vertebra, -ae, θ. σφονδύλους ἔχων, vertebratus, a, um.

σφραγίδιον, τό· sigillum, -i, οὐ.

σφραγιδοφύλαξ, ὁ· custos sigilli.

σφραγίζω· obsigno, -are

σφραγίς, ἡ· 1) sigillum, signum, -i, οὐ. 2) annulus gemmâ ornatus. 3) signum impressum.

σφράγισμα, τό· signum impressum; nota impressa.

σφραγιστήρ, σφραγιστής, ὁ· 1) qui obsignat. 2) annulus signatorius.

σφραγιστήριον, τό· signaculum, -i, οὐ·

σφραγιστικός, ή, όν· signatorius.

σφριγάω-ῶ· 1) turgeo (-rsi ;-ere· οἱ μαστοὶ σφριγῶσι, mammae turgent. 2) νεανίας σφριγῶν, juvenis aetate florentissima fervidus et corpore valens. σφριγώσης τῆς ἡλικίας, florente aetate et gestiente. σφριγῶν τὸ σῶμα, corpore valens et florens. ὅθ. = vigeo, -ere; lascivio, -ire.

σφρῖγος, τό· vigor, -oris, ἀ.

σφριγώδης, ες· 1) turgidus, a, um, 2) vegetus, a, um

σφυγματώδης, σφυγμώδης, ες· pulsans -ntis; pulsui similis.

σφυγμός, ὁ· 1) pulsus arteriarum. 2) cordis palpitatio.

σφυγμωδῶς· palpitationis modo.

σφύζω· palpito, pulso, -are.

σφύξις, ἡ· pulsus arteriarum.

σφῦρα, ἡ· malleus, -i, ἀ.

σφύραινα (ἰχθ.)· sudes, -is, θ.

σφυρηλατέω-ῶ· malleo duco ἢ fabricor. **σφυρηλατοῦμαι,** malleo ducor. **ἐσφυρηλατημένος, η, ον,** malleo ductus ἢ fabricatus.

σφυρήλατος, ον· malleo ductus ἢ fabricatus, a, um. ὅθ. = ferreus, a, um; durus, a, um.

σφυρίον, τό· malleolus, -i, ἀ.

σφυροδέτης, ὁ· vinculum talorum.

σφυροκοπέω-ῶ· malleo tundo.

σφυροκοπία, ἡ· percussio mallee.

σφυροκόπος, ον· malleo tundens.

σφυρόκοπος, ον· malleo percussus

σφυρόν, τό· talus, -i, ἀ.

σφυρόω-ῶ· malleo tundo.

σφυρωτός, ή, όν· malleotus, a, um.

σχάζω (= χαράττω) scarifico, -are. **σχάζομαι,** scarifio, -ieri.

σχάσις, ἡ, σχασμός, ὁ, σχάσμα, τό· scarifacio, -onis, θ.

σχέδη, ἡ· scheda (scida) -ae, θ.

σχεδία, ἡ· schedia, -ae, θ. ratis, -is, θ.

σχεδιάζω· 1) ex tempore dico. 2) celeriter facio. *3) νεοελ. α, adumbro, -are; delineo, -are, aliquid. 6) meditor, -ari; molior, -iri

σχεδίασμα, τό· 1) opus ex tempore (ἢ celeriter) factum. *2) νεοελ. adumbratio, -onis, θ.

***σχεδιαστής, ὁ·** qui deliandi peritus est.

σχεδιαστικῶς· ex tempore.

σχέδιον, τό· 1) ex tempore dictum, extemporale opus. *2) νεοελ. adumbratio, delineatio -onis, θ.

σχέδιος, ον· extemporalis, e; su-

bito factus,a, um; inelaboratus,a um.
σχεδιογραφία, ἡ· delineatio, θ.
σχεδόθεν· prope; cominus.
σχεδόν· prope, propemodum fere ἢ ferme, paene.
σχελίς, ἡ· segmentum carnis.
σχέσις, ἡ· 1) relatio, -onis, θ. ἡ πρός τι σχέσις, relatio ad aliquid. *2) νεοελ. societas, -atis, θ. consuetudo, -inis, θ amicitia, -ae, θ familiaritas, -atis, θ.
***σχετίζομαι**· relationem, consuetudinem, amicitiam jungo cum aliquo.
σχετικός ή, όν· 1) retinens, continens, -ntis. 2) relativus, a, um. *3) νεοελ. necessarius, -ii, ἀ familiaris, e.
σχετικῶς· relative.
σχετλιάζω· conqueror, -i; lamentor, -ari.
σχετλιασμός, ὁ· lamentatio,-onis,θ.
σχετλιαστικός,ή,όν· lamentabilis,e.
σχέτλιος, ον· 1) crudelis, e. 2) durus, a, um. 3) miser, era, erum.
σχῆμα, τό· 1) figura, -ae, θ. forma, -ae, θ. habitus, -us, ἀ. species, -iei, θ. 2) σχ. λόγου, σχῆμα ῥητορικόν, figura, figuratio. σχήμασι κοσμῶ τὸν λόγον, orationem figuro. 3) πληθ. σχήματα, gesticulatio,-onis. 4) gestus, -us, ἀ. σχῆμα τῇ χειρὶ ποιῶ, gestum manu facio.
σχηματίζω· 1) effingo, -ere; figuro, -are. formo, -are, aliquid. 2) σχηματίζω τὸν λόγον, orationem figuro. λόγος ἐσχηματισμένος (σχήμασι κεκοσμημένος), oratio figurata. 3) μέσ. σχηματίζομαι, ostendo me; gesticulor, -ari.
σχηματισμός, ὁ· figuratio, -onis, θ. formatio, -onis, θ. corporis compositio, -onis, θ.
σχηματογραφέω -ῶ fingo ἢ formo (oratione, pictura, sculptura).
σχηματοποιέω-ῶ· fingo, -ere; conformo, -are. **σχηματοποιοῦμαι**, gesticulor, -ari. πολλὰ σχηματοποιούμενος (πολλὰ σχήματα ποιῶν), gestuosus.
σχηματοποιΐα,ἡ·gesticulatio,-onis,θ
σχιδακηδόν· assulatim.
σχιδακώδης, ες· assulae similis.
σχίδαξ, ὁ, σχίδη, ἡ· assula, -ae, θ. scindula, -ae, θ.
σχιδώνυχος· ungulas fissas habens.
σχίζα, ἡ fissura, -ae, θ.
σχιδοποδία, ἡ· fissi pedes.
σχιζόπους· ungulas fissas habens; fissipes, -êdis.
σχίζω 1) findo (fidi), -ere, aliquid. **σχίζομαι**, me findo ἢ findor (fissus sum). ἡ ὁδὸς σχίζεται, via se findit. 2) scindo (scidi)-ere, aliquid σχίζω τὸ ἱμάτιον, vestem scindo. διχῇ σχίζω τι, aliquid in duo scindo. σχίζομαι, me scindo ἢ scindor (scissus sum). ὁ ποταμὸς σχίζεται, amnis scinditur. **ἐσχισμένος, η, ον**, scissus, a, um; fissus, a, um.
σχινδάλαμος, σχινδαλμός, ὁ· scindula, ae, θ. assula, -ae, θ.
σχινέλαιον, τό· oleum lentiscinum.
σχίνινος, η, ον· lentiscinus, a, um.
σχινίς, ἡ· bacca lentisci.
σχῖνος, ὁ· lentiscus, -i, ἀ.
σχινώδης, ες· lentisco similis.
σχίσις, ἡ· scissio, fissio, -onis, θ.
σχίσμα,τό· 1) scissura -ae, θ. fissura, -ae ἀ. 2) dissidium, -ii, οὐ. †3) schisma, -atis, οὐ.
σχισματικός, ή, ον· schismaticus.
σχισμή, ἡ scissio, -onis, θ. fissio, -onis, θ. fissura, -ae, θ.
σχιστός, ή, όν· 1) scissus, a, um; fissus, a, um. 2) fissilis, e.
σχοινιά, ἡ· 1) junci planta. 2) funis.
σχοίνιος, α, ον junceus, a um.
σχοίνινος, η, ον juncinus, a,um.
σχοινίον, τό funis, -is, ἀ. funale, -is, οὐ. restis, -is, θ.
σχοινοπλόκος· funes contorquens.
σχοινίς, ἡ fructus junci.
σχοινίτης, e junco factus.
σχοινοβατέω-ῶ· funi inambulo.
σχοινοβάτης, σχοινόδρομος, ὁ funambulus ἢ funiambulus -i, ἀ.
σχοινοβασία, σχοινοδρομία, ἡ· incessus per funem; ars funambulorum.
σχοινόδετος, ον funibus ligatus.
σχοινοειδής, ές juuco similis.
σχοινόπλεκτος, ον e junco plexus.
σχοινοπλόκος, ον· funes torquens.
σχοινοπώλης, ὁ restio, -onis, ἀ.
σχοῖνος, ὁ. 1) juncus, -i, ἀ. 2) funis, -is, ἀ.
σχοινοτενής, ές extensus ut funis· δθ. longus, a, um; porrectus, a, um.
σχοινοῦς, ὁ juncetum, -i, οὐ.
σχοινωτός tortus in modum funis.
σχολάζω· 1)=σχολὴν ἄγω,otior,-ari; otium ago; otious sum. σχολάζων otio-

sus, a, um. 2) σχ. τινὸς ἢ ἀπό τινος, vaco aliqua re ἢ ab aliqua re. ὁ στρατιώτης ἀπὸ τῶν ἔργων σχολάζει, miles ab opere vacat εἰ σχολάζεις, si vacas. 3 σχολάζω τινί, α) = καταγίνομαι ἐν τινι, vaco adicui (τῇ φιλοσοφίᾳ, philosophia). β) operam do praeceptori, audio praeceptorem 4) σχολάζω πρός τι, tempus impendo ad aliquid. 5) = ὀκνῶ, cunctor, -ari. 6) μεταφ. τόπος σχολάζων, locus vacuus ἕδρα σχολάζουσα, sedes vacua.

σχολαῖος, α, ον· otiosus, a, um; vacuus, a, um; tardus, a, um. σχολαίτατα, tardissime.

σχολαιότης, ἡ· tarditas, -atis, θ.

σχολαίως per otium, otiose; lente, tarde; cunctanter.

σχολαρίκιον, τό· inauris, -is, θ.

σχολαρχέω -ῶ· scholarcha sum; scholae praesum ἢ praefectus sum.

σχολάρχης, ὁ· scholae praefectus; scholarcha, -ae, ἀ.

σχολαστήριον, τό· locus, in quo otium agitur; schola, -ae, θ.

σχολαστής, ὁ· otium agens.

σχολαστικός, ή, όν· 1) otium litteris impendens; scholasticus, a, um. *2) homo ineptus; homo puditus; rerum minutarum diligens exactor· ὅθεν stultus, scholasticus, -ii, ἀ.

σχολαστικότης, ἡ pudita eruditio; inepta rerum minutaram diligentia.

σχολεῖον, τό· schola, ae, θ.

σχολή, ἡ· 1) otium, ii, οὐ. otiositas, -atis, θ. σχολὴν ἄγω ἢ ἔχω, in otio sum, otium habeo, otiosus sum εἴ σοι σχολὴ ἔστιν ἀκούειν, si tibi est otium auscultandi. 2) tarditas, -atis, θ. 3) = διατριβή, schola, -ae, θ. ἡ περί τι σχολή, schola de re. 4) = σχολεῖον, schola, -ae. θ. Σχολὴ Πανεπιστημίου, schola, facultas Univarsitatis.

σχολῇ otiose, per otium; lente, tarde; vix, aegre.

σχολιαστής, ὁ scholiastes, -ae, ἀ.

σχολικός, ή, όν· ad scholas pertinens; scholicus, a, um.

σχολικῶς· modo scholae.

σχολιογραφέω-ῶ· scholia scribo.

σχολιογράφος qui scholia scripsit

σχόλιον τό brevis explicatio; nota -ae, θ. glossa, -ae, θ. scholium.

σώζω· 1) servo -are, aliquid ἢ aliquem. ἔσωζον (= διεφύλαττον) τὰς πόλεις Φαρναβάζῳ, servabant urbes Pharnabazo. σῴζω τινὰ ἐκ τοῦ κινδύνου, aliquem e periculo servo ἢ eripio. 2) sospito, -are, aliquem ἢ aliquid. †3) salvo, -are, aliquem. 4) **σώζομαι** (ἐσώθην, σέσωσμαι), α) παθητ. servor (servatus sum, -ari); servor incolumis; incolumis evado. σώζομαι ἐκ τῶν κινδύνων, servor ex periculis. μόλις ἐσώθησαν, vix salvi et incolumes evaserunt. ὀλίγοι (ἐκ πολλῶν) ἐσώθησαν, pauci incolumes evaserunt. οἱ ἐκ τῆς μάχης σωθέντες, qui ex pugna supererant. πῶς ἐσώθης ἐκ τῆς μάχης; quomodo ex pugna salvus evasisti? ὁ δὲ ὑπομείνας εἰς τέλος, οὗτος σωθήσεται, qui perseveravit usque ad finem, hic salvus erit. β) μεσ. σώζομαί τι, mihi servo aliquid. γ) in memoria teneo (aliquid).

Σωκράτης, ὁ· Socrates, -is, ἀ. Σωκρατικός, Socraticus, a, um. οἱ Σωκρατικοί, Socratici.

σωλήν, ὁ 1) canalis, -is, ἀ. tubus, -i, ἀ. ἄγω ὕδωρ διὰ σωλήνων duco aquam per canales. 2) imbrex, -icis, ἀ.

σωληνάριον, τό, σωληνίσκος, ὁ· canalicula, -ae, ἀ.

σωληνοειδής, ές· canaliculatus, a, um; canaliculo similis.

σῶμα, τό corpus, -oris, οὐ.

σωμασκέω -ῶ· corpus exerceo.

σωμασκία, ἡ· corporis exercitatio.

σωματεῖον, τό corpus, -oris, οὐ. collegium, -ii, οὐ. σωματεῖον ναυτῶν, corpus naviculariorum.

σωματεμπορέω -ῶ· mango sum.

σωματεμπορία, ἡ· mangonicus quaestus.

σωματέμπορος, ὁ· mango, -onis, ἀ.

σωματηγέω -ῶ· dux sum agminis.

σωματικός, ή, όν· corporalis, e; corporeus, a, um.

σωματικῶς· corporaliter.

σωμάτινος, η, ον· corporeus, a, um.

σωμάτιον, τό· corpusculum, -i, οὐ.

σωματοειδής, ές corporis speciem gerens.

σωματοκάπηλος, ὁ· mango, onis, ἀ.

σωματοποιέω-ῶ corpus effinpo; in unum corpus conjungo (aliquid).

σωματοπρεπής corpori conveniens.

σωματοφυλακέω-ῶ· sum corporis custos.

σωματοφυλακία, ἡ· custodia corporis; satellitium, -ii, οὐ.

σωματοφύλαξ, ὁ· corporis custos, -odis, ἀ. satelles, -itis ἀ. οἱ σωματοφύλακες, satellites

σωματότης, ἡ corporalitas, -atis, θ. corporatio, -onis, θ.

σωματόω-ῶ· corpus facio, corporeâ naturâ induo, -ere· **σωματοῦμαι**, corporor, ari, corporesco, ere.

σωματώδης, ες· 1) corporeus, a um; 2) = εὔσαρκος, corporosus, a, um

σωματωδῶς· corporaliter.

σωμάτωσις ἡ· corporatio, -onis, θ.

σῶος (ἢ **σῶς**), **α, ον**· salvus a, um; sospes -itis; σῶος καὶ ὑγιής, salvus et incolumis, salvus et sospes, sospes incolumisque. σῶς (σῶος) ἐπανῆλθεν, salvus rediit.

σωρεία ἡ acervus, -i, ἀ.

σωρείτης, ὁ sorites, -ae, ἀ.

σώρευσις, ἡ acervatio, congestio, -onis, θ. cumulatio, -onis. θ.

σωρευτός, ή, ον, congestus, a, um; acervatus, a, um.

σωρεύω· 1) cumulo, -are, aliquid. 2) congero (-essi) -ere, aliquid. 3) acervo, -are, aliquid.

σωρηδόν acervatim; cumulatim.

σωροειδής, ές· acervo similis.

σῶς ἰδὲ **σῶος**

σωσίβιος, ον. vitam servans.

σωσίκοσμος, ὁ· mundi servator.

σωσίοικος, ὁ· domûs conservator.

σωσίπολις, ὁ· urbis servator.

σωστέος, α, ον· dignus qui servetur.

σώστης ὁ servator, -oris, ἀ.

σωστικός, ή ον· servandi vim habens; salutaris, e.

σωστικῶς· salutariter; salubriter.

***σωστός**, ή, όν integer, gra, grum; totus, a, um; perfectus, a, um; plenus, a, um.

σῶστρον, τό· praemium pro servata vita datum· σῶστρα τοῦ παιδὸς θύω τοῖς θεοῖς, pro servato filio sacra facio diis.

σώτειρα, ἡ· servatrix, -icis, θ. Σώτειρα, Sospita, -ae, θ.

σωτήρ, ὁ servator, -oris ἀ liberator, -oris, ἀ. sospitator, -oris, ἀ. salutis auctor, -oris, ἀ. salvificator, -oris, ἀ. Σωτὴρ Ζεύς, Iupiter Salutaris.

σωτηρία, ἡ· salus, -utis, θ conservatio, -onis, θ sospitalitas, -atis θ.

σωτήρια τά· sacra ob salutem redditam (facio). soteria, -orum, οὐ.

σωτήριος, α, ον. salutaris, e; salutifer, a, um; sospitalis, e.

σωτηρίως· salutariter.

σωτηριώδης, ες· salutaris, e.

σωτηριωδῶς salutariter.

σωφρονέω-ῶ· sanae mentis sum; ὅθ. 1) sapio, -ire; prudenter me gero; 2) modestus sum. 3) temperans sum; pudicus sum.

σωφρονητικός, ή, όν· modestiae, temperantiae studiosus, a um.

σωφρονίζω· prudentem, modestum facio. modero, -are, aliquem; castigo, -are; emendo, -are, aliquem.

σωφρονικός, ή, όν modestus, a um.

σωφρόνισις, ἡ, **σωφρονισμός**, ὁ· castigatio, -onis, θ. emendatio -onis, θ.

σωφρονιστήρ, **σωφρονιστής**, ὁ· 1) moderator, -oris, ἀ. castigator, -oris, ἀ. 2) οἱ σωφρονιστῆρες (ὀδόντες), dentes genuini ἢ ἁπλ. genuini.

σωφρονιστήριον, τό· locus, ubi homines emendantur; carcer -eris, ἀ.

σωφρονιστικός, ή, όν· emendandi vim habens.

σωφρόνως· 1) sana mente, prudenter 2) moderate, modeste. 3) pudice; sobrie.

σωφροσύνη, ἡ· modestia, -ae, θ. moderatio, -onis, θ. pudicitia, -ae; θ. temperantia, -ae, θ.

σώφρων, ον· cui mens est sana· ὅθ. 1) prudens, -ntis. 2) moderatus a, um; temperans, -ntis; modestus, a, um; pudicus, a, um; castus, a, um.

Τ

Τ, τ (ταῦ)· 1) τὸ δέκατον ἔνατον γράμμα, litera Τ 2) ὡς ἀριθμ. σημεῖον τὸ μὲν τ' = trecenta, τὸ δὲ ͵τ = trecenta millia.

ταγγή, **ταγγίασις**, ἡ· rancor, -oris, ἀ.

ταγγίζω· rancesco, -ere· **ταγγίζων**, rancens, -ntis; rancidus, a, um.

ταγγός, ή, όν· rancidus, a, um. ὑπό

... ταγγός, rancidulus a, um.

ταγεία, ἡ principatus, -us, ἀ.

ταγεύω, ταγέω· summus dux sum.

ταγή, ἡ principatus, -us, ἀ. ¦ raefectura, ae, θ

τάγμα, τό 1) agmen -inis, θ. 2) cohors -oris, θ 3 ordo, inis, θ.

ταγματάρχης ὁ·qui cohorti praeest

ταγός, ὁ dux; imperator.

Ταίναρος ὁ Ταίναρον, τό· Taenarus, -i, θ Taenarum, -i, οὐ. Ταινάριος, Taenarius a, um.

ταινία, ἡ· taenia, ae, θ.

ταινίον ταινίδον, τό taeniola, ae, θ

ταινιόω-ῶ· taeniâ redimio

ταινιώδης, ες· taenia similis.

τακερός, α, ον· liquaefactus a um.

τακερόχρως, ὁ, ἡ· corpus molle (tenerum) habens.

τακερόω-ῶ mollem reddo, -ere.

τακτικός, ή, όν· 1) peritus ordinandi; ordinarius, a, um ordinativus, a, um; cui ordo et regula est; t a c t i c u s, a, um. τὰ τακτικά, libri tactici. ἡ τακτική, t a c t i c a, ars aciem instruendi. τακτικὸς στρατός, milites disciplinâ militari assuefacti. τακτικὸς καθηγητής, professor ordinarius. 2) γραμ ordinalis, e.

τακτικῶς· ordinate; ordinatim; ordine et regulâ; ad legem.

*τακτοποιέω -ῶ· in ordinem redigo (-egi -ere, aliquid. τακτοποιοῦμαι, in ordinem redigor.

τακτός, ή όν· 1) ordinatus, a, um. 2) difinitus, a, um; statutus, a, um.

ταλαιπωρέω -ῶ 1) affligo, -ere; vexo, -are, aliquem. 2) ταλαιπωρῶ καὶ ταλαιπωροῦμαι, labores, aerumnas perfero (-tuli); miser sum; affligor (-ctus sum) -i.

ταλαιπώρημα, τό, ταλαιπωρία, ἡ. labor, -oris, ἀ aerumna, -ae, θ. miseria -ae, θ.

ταλαίπωρος, ον· aerumnosus, a, um; afflictus, a um; miser, a, um; calamitosus, a, um.

ταλαιπώρως· aerumnose; misere; laboriose.

ταλανίζω· miserum et aerumnosum voco, -are; miseror, -ari

ταλανταῖος, α, ον· talentum aequans

ταλαντεύω, ταλαντίζω· 1) libro, -are; pondero, -are. 2 huc illuc agito, suspensum teneo ταλαντεύομαι· huc illuc agitor; suspensus, sum. ταλαντευόμενος, η, ον suspensus, a um 3) περὶ πλάστιγ.: ὅπῃ ταλαντεύεται, in quam partem inclinat.

τάλαντον, τό 1) statera -ae, θ. libra, -ae, θ lanc, ncis, θ. 2 talentum Atticum (60 minae).

ταλαντόω ῶ libro, -are. ταλαντοῦμαι, hac illuc agitor.

ταλάντωσις, ἡ· 1) ponderatio, -onis θ. 2) agitatio, -onis, θ.

ταλάριον, τό, ταλαρίς ἡ, ταλαρίσκος ὁ· quasillus, -i, ἀ.

τάλαρος, ὁ· qualus, -i, ἀ.

τάλας, αινα, αν. qui perfert; miser a, um; aerumnosus, a, um, infelix, -icis.

ταλασία, ταλασιουργία, ἡ· lanificium, -ii, οὐ.

ταλασιουργέω-ῶ· lanas tracto, -are; lanarius sum

ταλασιουργικός, ή, όν· ad lanificium pertinens, -ntis.

ταλασιουργός· qui lanas tractit.

τἆλλα, τἄλλα ceterum; praeterea.

ταμεῖον, τό· 1) =ἀποθήκη cella penaria ἢ promptuaria, promptuarium, -ii, οὐ cellarium, -ii, οὐ. 2) τὸ δημόσιον ταμεῖον, fiscus, -i, ἀ. a e r a r i u m -i, οὐ. †3) =δωμάτιον, conclave, -vis, οὐ.

ταμίας, ὁ· 1) promus, -i ἀ. cellarius, -i, ἀ. 2) τ. τοῦ δημοσίου, quaestor, -oris, ἀ. aerarii praefectus.

ταμιεία, ἡ· 1) quaestura, -ae, θ. 2) dispenrsatio, -onis θ.

ταμίευμα, τό 1) =οἰκονομία, dispensatio, -onis, θ. *2) νεοελ. aes numeratum.

ταμιευσις, ἡ· 1) dispensatio -onis. θ. 2) publicatio proscriptio bonorum.

ταμιευτήριον τό cella penaria.

ταμιευτικός, ή, όν 1) quaestorius, a, um; 2) bene dispensus, a, um; parcus, a, um.

ταμιευτικῶς· bona cum dispensatione; parce; frugaliter.

ταμιεύω 1) quaestor sum; quaestoris munus obeo, -ire 2) promus ἢ cellarius sum, dispensator sum 3) repono (μάλ. in aerario). 4) ταμιεύομαι· α) repono, recondo (praesertim mea). 2) promo, -ere, aliquid (οἶνον ἐκ

τοῦ πίθου, vinum dolio). γ) repono et recondo in futurum (οἷον iram, ultionem)· δ) viribus parco· δθ. moderate utor aliqua re.

ταμιοῦχος, ὁ· praefectus cellae penariae ἢ aerarii.

τᾶν, ὦ τᾶν· o tu! heus amice!

Τάναγρα, ἡ· Tanagra, -ae, θ. **Ταναγραῖος,** Tanagraeus, a, um.

Τάναϊς, ὁ· Tanaïs, -is, ἀ. **Ταναΐτης,** Tanaïtes, ae, ἀ. **Ταναϊτικός,** Tanaïticus, a, um.

Τανακύλλα, ἡ· Tanaquil, -ilis, θ.

Τάνταλος, ὁ· Tantalus, -i, ἀ. **Ταντάλειος,** Tantaleus a, um. **Ταντταλίδης,** Tantalides, -ae, ἀ.

ταντταλίζω· concutio; vibro.

τανύγλωσσος, ον· linguam extensam ἢ protensam habens.

τανύπους· longos pedes habens.

τανύπτερος magnas alas habens.

τάνυσις, ἡ· tensio, onis, θ.

τανίσκιος, ον· opacus, a, um.

τανυσμός, ὁ· tensio, -onis, θ.

τανύφυλλος,ον folia habens ampla et lata sive densa.

τανύω· tento, intendo, -ere, aliquid. **τανύομαι,** tendor, extendor, -i; exporigor, -i.

***ταξείδιον, τό·** iter, itineris, οὐ. navigatio, -onis, θ.

***ταξειδεύω·** iter facio ἢ habeo ἢ conficio; navigo -are. ἡμέραν κα νύκτα ἐταξειδεύομεν, nocte ac die continuabamus iter ἢ navigabamus.

***ταξειδιώτης, ὁ·** viator, -oris, ἀ. peregrinator, -oris, ἀ. vector, -oris, ἀ.

ταξιαρχέω -ῶ· ordinis praefectus sum; ordinem duco, -ere.

ταξιαρχία, ἡ· cohortis munus; ordo, -inis, ἀ.

ταξίαρχος, ταξιάρχης, ὁ· ordinis (cohortis) praefectus; taxiarches, -ae, θ. †Archangelus.

ταξινομέω -ῶ· ordino, -are; distribuo,-ere; dispono in classes, in genera.

ταξινόμησις,ἡ· in genera distributio.

ταξινομία, ἡ· classis -is, θ.

ταξιόω -ῶ· ordino, -are.

τάξις, ἡ· 1) ordo, -inis, ἀ. κατὰ τάξιν, ἐν τάξει, ordine, ex ordine. διαταράττω τὰς τάξεις (τῶν στρατιωτῶν), conturbo ordines (militum). ἡ τῶν βουλευτῶν τάξις, ordo senatorius. ἡ τάξις τῶν ἐμπόρων, mercatorum ordo. τίθημί τι ἐν τάξει, in ordinem redigo aliquid. ἐπανάγω (ἐπαναφέρω τινὰ εἰς τὴν τάξιν, in ordinem aliquem redigo. 2) = ὁ τόπος ἔνθα στρατιώτης εἶνε τεταγμένος, statio -onis, θ λείπω τὴν τάξιν, ex statione decedo. 3) = μερίς, μοῖρα, classis, -is θ. οἱ τῆς πρώτης τάξεως πολῖται, classici, -orum. 3) τάξις σχολείου, classis. -is, θ μηθητὴς τῆς Ἀης, Βας, Γης Δης τάξεως, discipulus primae, secundae, tertiae quartae (ὕπον classis locus -i ἀ ἡ βουλευτικὴ τάξις, locus senatorius.

ταπεινολογία, ταπεινορρημοσύνη, ἡ submissa et humilis oratio.

ταπεινός, ή, όν 1 humilis e: submissus, a, um. modestus, a um 2) τ. τόπος, locus depressus ἢ submissus 3 vidis, e abjectus, a, um.

ταπεινότης, ἡ humilitas, -atis, θ. modestia, -ae, θ.

ταπεινοφρονέω -ῶ animo sum humili; humiliter sentio.

ταπεινοφροσύνη (ἐπ. καλοῦ καὶ κακοῦ)· humilitas, -atis, θ.

ταπεινόφρων (ἐπ. καλοῦ καὶ κακοῦ) humilis e.

ταπεινόω -ῶ humilem reddo -ere, deprimo -ere; demitto, -ere, submitto, -ere. ταπεινῶ τὴν ψυχήν, deprimo ἢ submitto animum. ὁ ποταμὸς ταπεινοῦται, fluvius submittitur. τὴν ὑπερηφάνειαν τινὸς ταπεινῶ, alicujus superbiam deprimo, comprimo.

ταπείνωμα, τό depressio, -onis θ humilitas -atis, θ.

ταπείνωσις ἡ· animi demissio et abjectio; depressio animi elati: humilitas, -atis, ἀ.

ταπεινῶς humiliter.

ταπεινωτικός, ή, όν· deprimenti vim habens; contumeliosus, probosus, a, um.

τάπης, ὁ· tapes, -ētis, ἀ.

τάραγμα, τό ταραγμός, ὁ turbatio, consternatio -onis, θ. tumultus -us, ἀ terror, -oris, ἀ.

ταράκτης, ὁ turbator, -oris ἀ. pertubator, -oris, ἀ.

ταρακτικός, ή, όν turbans, perturbans, -ntis; turbulentus, a um; seditiosus, a, um.

τάρανδος· (ζ)· tarandus, -i, ἀ.

Ταραντῖνος, η, ον Tarentinus, a, um. οἱ Ταραντῖνοι, Tarentini, orum, ἀ.
ταραξίας, ὁ· turbulentus turbis studens, turbas excitare amans.
ταραξικάρδιος, ον· cor turbans.
τάραξις, ἡ· turbatio, -onis, θ.
Τάρας, ὁ· Tarentum, -i, οὐ.
ταράσσω καὶ **ταράττω·** 1) turbo perturbo, -are, aliquid. ταράττω (θολῶ) =τὸ ὕδωρ, aquam turbo. τ. τινά perturbo aliquem τ. τὴν τάξιν (παράταξιν) τῶν πολεμίων ordinem (aciem) hostium turbo, perturbo. **ταράττομαι,** turbor (-atus sum). ἡ θάλασσα ὑπὸ τῶν ἀνέμων ταράσσεται, mare ventis turbatur. ὑπὸ τοῦ φόβου ταράττομαι, metu pertubor. **τεταραγμένος, η, ον,** turbatus, perturbatus, a, um
ταραχή ἡ, τάραχος, ὁ· 1) turba, -ae, θ. turbulentia, -ae, θ. confusio, -onis, θ. tumultus, -us, ἀ. consternatio, -onis, θ. 2) seditio, onis, θ. 3) τ. τῆς κοιλίας, profluvium alvi.
ταραχοποιός, όν· turbas faciens; tumultus ciens; turbulentus, a, um.
ταραχώδης, ες· turbulentus, a, um.
ταραχωδῶς turbulente; tumultuose.
ταρβέω-ῶ· paveo, -ere.
ταρβή, ἡ, τάρβος, ὁ metus, -us, ἀ.
ταριχεία, ταρίχευσις, ἡ· salsura, -ae, θ. conditura (quae sale fit. τ. νεκρῶν, corporis mortui conditura.
ταριχέμπορος, ὁ· =ταριχοπώλης.
ταριχευτής, ὁ· salsitor, -oris, ἀ.
ταριχευτός, ή, όν· sale, ἢ fumo conditus, a. um. ὁ ταριχευτὸς ἰχθύς, salsamenum, -i. οὐ
ταριχεύω, sale fumo, condio (-ire) aliquid. τ. τοὺς ἀποθανόντας, mortuos condio; odoribus cadaver condio.
ταριχηρός, ά, όν salsamentarius.
ταρίχιον, τό· salsamentum, -i. οὐ.
ταριχοπωλεῖον, τό· taberna salsamentarii.
ταριχοπολέω -ῶ· salsamenta vendito.
ταραχοπώλης, ὁ· salsamentarius, -i. ἀ
τάριχος, ὁ, salsamentum, -i, οὐ. salsura -ae, θ.
Ταρκυνία, ἡ· Tarquinii, -orum, ἀ. **οἱ Ταρκυνῖται,** Tarquinienses, -ium, ἀ. **ὁ Ταρκύνιος,** Tarquinius (Priscus. Superbus)
Τάρπεια, Ταρπηΐα, ἡ· Tarpeja, -ae, θ. τὸ Ταρπεῖον ὄρος, ὁ Ταρπήϊος λόφος. mons Tarpejus.
Ταρσιμένη λίμνη. lacus Tarsimenus Etruriae).
Ταρσός, ἡ· Tarsus, -i. **ἀ. οἱ Ταρσεῖς,** Tarsenses, -ium, **ἀ.**
ταρσός, καὶ **ταρρός, ὁ·** 1) =πλέγμα crates, -is, ἀ. 2) =πέλμα, planta, -ae, θ.
ταρσόω-ῶ· crate instruo.
ταρσώδης, ες· in modun cratis implicitus ἢ implexus, a, um.
ταρτάρειος, α, ον tartareus a. um. **ὁ Τάρταρος, τὰ Τάρταρα,** Tartarus (-os) -i, ἀ. Tartara. -orum, οὐ.
ταρταρίζω (*νεοελ.* **τουρτουρίζω**) frigore tremo, -ere.
ταρταρόω-ῶ· in tartarum (carcerem detrudo ἢ dejicio.
τάρφος, τό densitas silvae
ταρφύς εῖα, ύ· densus, a, um.
τάσις, ἡ· 1) extentio, -onis, θ. contentio. onis, θ. *2) *μετφ.* =ῥοπή. inclinatio, -onis, θ. τάσις πρός τι, inclinatio ad aliquid.
τάσσω καὶ **τάττω·** 1) ordino, -are, aliquid, constituo, -ere, aliquid; dispono, -ere, aliquid. τάττω τὰς δυνάμεις, copias ordino τάττω εἰς μάχην τὴν στρατιάν, ad pugnam dispono exercitum. ἔταξε τὰς ναῦς παρὰ τὴν ἀκτήν, naves litore disposuit. **τάσσομαι** καὶ **τάττομαι,** ordinor, disponor constituor. ἀπέθανον οὗ ἐτάχθησαν, ceciderunt, quo constituti erant. τάσσομαι ταττομαι (ἐτάξαντο εἰς μάχην, ad pugnam, in aciem me instruo. ἐτάχθησαν ἐπὶ τεσσάρων, in quaternis dispositi sunt. **τεταγμένος, η, ον,** ordinatus, status, constitutus, a, um. τεταγμένη ἡμέρα, dies status (a) ἢ constitutus (-a). τεταγμένος εἰς μάχην, ad pugnam dispositus, instructus οἱ Ἕλληνες τεταγμένοι προσήεσαν, Graeci acie instructa ibant. τεταγμένοι κατὰ ἴλας καὶ τάξεις, in turmas et cohortes Instructi 2) τάττω ἐμαυτὸν ἐν τῇ τῶν πενήτων μερίδι, in pauperum ordine me redigo, inter pauperes me numero 3 τάττω τινί φόρον, impono alicui vectigal, tributa, 4) τάττω τινὰ ἐπί τινι ἢ ἐπί τι, praeficio aliquem alicui rei. ἐπὶ τὰς πράξεις τάττω τινά, praeficio aliquem negotiis. ὁ ἐπὶ ταῦτα ταχθεὶς qui eis praefectus est.

τατικός, ή, όν tendens, -ntis.
Ταΰγετον, τό Taygetum, -i, οὐ.
ταυράω-ῶ appeto vaccam.
ταυρεία, ή pellis taurina.
ταύρειος, α, ον taurinus, a, um.
ταυρηδόν in modum tauri.
ταυρικός. ή, όν taurinus, a, um.
ταυροβόας, ὁ tauri vocem habens.
ταυροβόλος, ον taurum occidens.
ταυροβόλος ἑορτή, taurobolium -ii, οὐ.
ταυροβόρος, ον taurum vorans
ταυροειδής, ες tauro similis, e.
ταυρόκερως cornua taurina habens
ταυροκέφαλος, ον taurinum caput habens.
ταυροκτονέω-ῶ taurum occido.
ταυροκτόνος, ὁ taurum occidens.
ταυρόκτονος, ον a tauro necatus.
ταυρομάχος ὁ taurocenta, -ae, θ.
ταυρόμορφος tauri formam habens
ταυρόπους, ὁ ή tauri pedes habens.
ταῦρος, ὁ taurus, -i, ἀ.
ταυροσφαγέω-ῶ tauros macto.
ταυροφάγος, ον tauros vorans.
ταυροφόνος, ον taurum accidens.
ταυροφυής, ές naturam taurinam habens.
ταυρόω-ῶ taurum facio. **ταυροῦμαι**, taurus fio.
ταυρώδης, ες taurinus, a, um
ταυρωπός, όν **ταυρῶπις**, ή tauri faciem habens; tauroformis.
ταύτη (ὑπον. μοίρα, ὁδῷ, μεθόδῳ, γνώμῃ, ἐπιχειρήσει, αἰτίᾳ κτλ.), eatenus ea ratione, eo modo; ex ea parte; ea de causa; ideo; hac.
ταυτί. haecce.
ταυτίζω τι unum idemque censeo et pono aliquid, ταυτίζομαι, in unum conferor (collatus sum).
ταυτό, **ταυτόν** idem.
ταυτοβουλία, ή eadem voluntas.
ταυτογραφέω eodem modo scribo
ταυτογραφούμενα, quae eodem modo scribuntur.
ταυτόδοξος, ον idem sentiens.
ταυτοδυναμέω-ῶ aequipolleo, -ere
ταυτοειδής, ές, ejusdem formis; uniformis, e.
ταυτοεργέω-ῶ eadem operor.
ταυτοεργία, ή eadem operor.
ταυτοθελής, ές idem volens.
ταυτολογέω-ῶ idem dico itero -are.
ταυτολογία, ή iteratio, -onis, θ. tautologia, -ae. θ
ταυτολογικῶς per tautologiam.
ταυτολόγος, ον idem bis dicens.
ταὐτόματον quod fit casu ἀπὸ ταὐτομάτου, casu
ταὐτοπάθεια, ή eadem fortuna.
ταὐτοπαθής, ές idem patiens; cui idem accidit
ταὐτοσήμαντος, **ταὐτόσημος**, ον idem significans.
ταὐτοσθενής ές ejusdem roboris.
ταὐτοπροσωπία, ή eadem persona.
ταὐτότης ή res eadem; identitas, aequalitas, -atis. θ
ταὐτοφωνία, ή similitudo vocis.
ταὐτόφωνος, ον similiter sonans.
ταὐτώνυμος. ον ejusdem nominis.
ταφεύς, ὁ sepultor, -oris, ἀ.
ταφή, ή sepultura, -ae, θ.
τάφιος, α, ον funebris, e.
τάφος. ὁ sepulcrum, i, οὐ.
ταφρεία, ή fossio, -onis, θ.
τάφρευμα, τό fossa, -ae, θ.
ταφρεύω fossam duco fossam fodio.
ταφροειδής, ές fossae similis.
ταφροποιέω-ῶ fossam duco.
τάφρος, ή fossa, -ae, θ. τάφρον ὀρύττω, fossam fodio ἢ cavo.
ταφρωρύχος, ον fossam effodiens.
τάχα 1) =ταχέως, celeriter, mox. 2) =ἴσως, forsan ἢ forsitan, forte. τάχ' ἂν ἐρωτήσα τε, forsan quaeratis.
ταχέως, θᾶττον, τάχιστα celeriter; celerius, celerrime ὡς τάχιστα, ὅτι τάχιστα quam celerrime; quam primum. ὡς τάχιστα ἐδόθη ἐξουσία, ut primum potestas data est
ταχινός, ή, όν celer, -is, e.
τάχιον citius, celerius
τάχος, τό celerîtas, -atis, θ.
τυχύ celeriter: cito; velociter.
ταχυβάμων, **ταχυβάτης**, ὁ celeriter incedens
ταχυβλαστία, ή germinandi celeritas
ταχύβουλος, ον promptus consilio.
ταχύγηρως, ων cito senecens.
ταχύγλωσσος, ον inconsulte (effrenate) loquens.
ταχυγραφέω-ῶ cito scribo.
ταχυγράφος, ον velociter scribens; citus ad scribendum
ταχύδακρυς, α facile lacrimans.
*ταχυδακτυλουργία, ή ars praestigiatoris.

*ταχυδακτυλουργός, ὁ· praestigiator, -oris ἀ.
*ταχυδακτυλουργικῶς modo praestigiatorum.
*ταχυδρομεῖον, τό· 1) statio tabellaria aedes tabellariae 2) ταχυδρόμος, cursor ἢ tabelarius publicus.
ταχυδρομέω-ῶ velociter curro.
ταχυδρομία ἡ celer cursus.
ταχυδρόμος, ον· 1 celeriter currens. ταχυδρόμος ἵππος, veredarius, -ii οὐ. *2) νεοελ. ὁ ταχυδρόμος, cursor ἢ tabelarius publicus
ταχυεργός, ον celer in opere
ταχυθάνατος, ον subito moriens.
ταχυκίνητος,ον celeriter se movens.
ταχυμαθής, ές· qui cito discit
ταχυναυτέω-ῶ· celeriter navigo.
ταχύνοια, ἡ· mentis celeritas.
ταχύνοος, ους,ουν· celeris ingenii.
ταχύνω· accelero, -are; festino, -are.
ταχυπειθής, ές qui facile paret; credulus a, um.
ταχυπλοέω-ῶ celeriter navigo.
ταχυπόρος, ον· celeriter gradiens.
ταχύπους, ὁ, ἡ· pedibus celer.
ταχύπτερος, ον celeriter volans.
ταχύρροθος, ον celeriter currens
ταχύς, εῖα, ύ· celer, eris, ere; citus, a, um. velox, -ocis, συγκρ. οὐδὲν τοῦ νοῦ θᾶττόν ἐστι, nihil mente celerius. θᾶττον λέξεως, citius dicto. ὑπερθ. τάχιστος, η, ον, celerrimus, a, um.
ταχυτής. ταχύτης, ἡ· celeritas,-atis, θ. velocitas, -atis, θ.
ταχύχειρ, ὁ, ἡ· promptus manu.
ταχυχειρία, ἡ· celeritas manuum.
ταών, ταώς, ὁ· pavo, onis, ἀ.
ταώνιος, ον pavoninus, a, um; pavonaceus, a, um.
τε que. ὁ πατὴρ ὅ τε υἱός, paler filiusque. βωμούς τε καὶ ἑστίας, arasque et focos νύκτας τε καὶ ἡμέρας, noctesque et dies ὁρᾷ τε καὶ ἀκούει, auditque et videt.
τέγγω· tingo, -ere; humecto, -are.
Τεγέα, ἡ Tegea, -ae, θ. Τεγεάτης, Tegea oriuntus· οἱ Τεγεᾶται, Tegeatae,-arum, ἀ. Τεγεατικός, ή, όν Tegeaticus, a, um.
τεγκτός, ή, όν· tinctus, a, um.
τέγος, τό· tectum -i, οὐ.
τεθαρρηκότως confidenter.
τεθνεώς, ῶσα, ός mortuus, a, um.
τεθορυβημένος, η, ον· 1) tumultuosus. a. um. *2) νεοελ. confusus a, um.
τεθρήμερον, τό quadriduum ii, οὐ
τεθριππηλάτης ὁ quadrigarius ii, ἀ.
τέθριππος ον cum quatuor equis.
τὸ τέθριππον δηλ. ἅρμα, quadriga
τεθριπποτροφέω-ῶ quadrigam alo.
τεθριπποτρόφος qui quadrigam alit.
τεθρυλλημένος η ον. pervulgatus a, um
τεθρυμμένος. η. ον delicatus. a, um; mollitus a, um.
τεθρυμμένως· delicate molliter
τείνω· 1 tendo tetendi). -ere: intendo.-ere aliquid (τὸ τόξον arcum. τὴν χορδὴν chordam 2 tendo porrigo alicui aliquid τὴν χεῖρα manum 3) μεταφ. τείνω εἰς τόπον, iter cursum tendo in locum 4) οὐδ. ποῖ τείνεις; ubi quo) tentis? τὰ κοῦφα ἄνω τείνει. levia in sublime tendunt. τὸ ὄρος τείνει πρὸς ἀνατολάς, mons ad occasum tendit ὅθ. 5) μεταφ. τείνω πρός τι, specto ad aliquid. τὰ πράγματα πρὸς στάσιν τείνει. res ad seditionem spectant 5) τείνομαι (ἐτάθην. τέταμαι) tendor, intendor (tendus, intendus sum). τεταμένος,η,ον· tendus, intendus, contentus, a, um.
τειχέω-ῶ· muris cingo -ere.
τειχήρης, ες· moenibus cinctus.
τειχίζω· murum struo (-xi,-ere) aliquid; muro cingo ἢ munio aliquid).
τειχίζομαι, muris cingor cinctus sum).
τειχικός, ή, όν· muralis, e.
τειχίον. τό· parvus murus; maceria, -ae, θ.
τείχισις, ἡ, τειχισμός, ὁ· muri exstuctio; munitio. -onis, θ.
τείχισμα, τό· munitio, -onis, θ.
τειχιστής, ὁ· qui muros struit.
τειχοδομέω-ῶ· murum exstruo.
τειχοδομία, ἡ· muri exstructio.
τειχοδόμος, ὁ structor murorum.
τειχολέτης, ὁ· murorum destructor.
τειχομαχέω-ῶ· 1) murum oppugno. 2) muros defendo.
τειχομαχία, ἡ· 1) muri oppugnatio. 2) muri defensio.
τειχομάχος, ὁ· 1) muri oppugnator. 2) muri defensor, propugnator.
τειχομαχικός, ή, όν· oppugnationi murorum serviens
τειχοποιΐα, ἡ· muri exstructio.
τειχοποιός, ὁ· 1 qui muros struit 2) qui instruendis muris praeest.

τεῖχος, τό murus, -i, οὐ. τείχη οἰκοδομῶ, muros aedifico. τείχη τῇ πόλει περιβάλλομαι, muris urbem sepio, cingo. καθαιρῶ τὰ τείχη, muros diruo· τὸ τεῖχος. τὰ τείχη τῆς πόλεως, τὰ ἐντὸς τῶν τειχῶν, moenia, -ium. οὐ.

τειχοσκοπία ἡ· spectatio e muro

τειχοφυλακέω -ῶ muros custodio.

τειχοφύλαξ, ὁ murorum custos

τειχύδριον τό parvum castellum

τεκμαίρομαι· 1) conjicio, ere. τινὶ ἔκ τινος τεκμαίρομαί τι ἢ περί τινος, ex aliqua re conjicio (ἢ conjecturam capio ἢ facio) de aliqua re. 2) concludo argumentum ἢ ἁπλ. concludo; argumentor, -ari.

τεκμαρτός· e quo concludi potest

τεκμήριον, τό certum signum; argumentum. -i, οὐ.

τεκμηριόω -ῶ· certis conjecturis utor (aliquid); probo -are. aliquid.

τεκμηριώδης, ές argumentis constans

τεκμηρίωσις, ἡ· argumentum. -i, οὐ.

τεκνίον, τεκνίδιον. τό· filiolus. -i, ἀ. filiola, -ae, θ

τεκνογονέω -ῶ· liberos gigno (genui) -ere ἢ pario (peperi) -ere.

τεκνογονία, ἡ liberorum procreatio.

τεκνογόνος, ον· qui liberôs gignit.

τεκνοκτονέω -ῶ· liberos interficio

τεκνοκτονία, ἡ· liberorum caedes

τεκνοκτόνος.· liberos interficiens

τέκνον, τό filius. -ii, ἀ. filia, -ae θ. **τέκνα,** liberi, -orum. ἀ. σὺν γυναιξὶ καὶ τέκνοις, cum conjugibus et liberis.

τεκνοποιέω -ῶ, τεκνοποιέομαι, -οῦμαι· liberos procreo, -are.

τεκνοποιητικός, ή, όν· liberis procreandis idoneus, a, um.

τεκνοποιΐα, ἡ· liberorum procreatio

τεκνοποιός, όν liberos procreans.

τεκνοτροφέω -ῶ· liberos alo.

τεκνοτροφία, ἡ liberorum educatio

τεκνοτρόφος, ον· liberos alens

τεκνότροφος. ον· qui a liberis alitur.

τεκνοφαγία, ἡ· liberorum devoratio.

τεκνοφάγος, ον liberos devorans

τεκνοφθορέω -ῶ· liberos corrumpo

τεκνοφθορία, ἡ liberorum corruptio.

τεκνοφθόρος· liberos corrumpens.

τεκνοφονέω -ῶ· liberos interficio.

τεκνοφόνος, ον· liberos interficiens.

τεκνόω -ῶ· liberes procreo, -are.

τέκνωσις, ἡ· liberorum procreatio

τεκταινω καὶ **τεκταίνομαι** (= κατασκευάζω) τι· fabricor (atus sum, -ari) aliquid. (ναῦς, naves) τεκταίνομαι ἀπάτην falaciam fabricor

τεκτονεῖον, τό fabrica, -ae. θ.

τεκτονεύω fabrico, are.

τεκτονεία, ἡ opus fabrile.

τεκτονικός, ή όν fabrilis, e.

τεκτονικῶς fabriliter

τέκτων, ὁ faber lignarius

τελαμών. ὁ· lorum ensis.

τελαμώνιος, ὁ 1) ad lorum pertinens 2) ὄν. κύρ. Telamonius (Ajax).

τελεία στιγμή ἢ ἁπλ **τελεία** ἡ· punctum. -i, οὐ

τελειογονέομαι καὶ **τελεογονέομαι, -οῦμαι** absolvor, -i, perficior -i

τελειογονεία, ἡ perfecta generatio.

τελειογόνος, ον perfectum pariens.

τελειόγονος. ον perfecte (non praemature) natus, a, um.

τελειοκαρπέω ῶ ad maturitatem fructum perfero.

τελειοποιέω -ῶ perfectum reddo, -ere, aliquid **τελειοποιοῦμαι,** perfectus reddor ἢ fio

τελειοποιός, όν perfectum reddens.

τέλειος ἢ **τέλεος. α, ον·** 1) perfectus, a um τὸ τελέον perfectio,-onis, θ. 2) absolutus, a, um.

τελειότης, ἡ perfectio -onis, θ.

***τελειωτικός ή.όν·** definitivus a um.

τελειοτοκέω perfectum edo partum

τελειοτοκία, ἡ partus perfectus.

τελειουργέω -ῶ perficio, ere.

τελειόω -ῶ· 1) perficio, -ere 2) finem impono, -ere; finio (ivi, -itum) -ire, ad finem perduco -ere, aliquid. 3 absolvo (ovi, -utum) -ere. aliquid. 3) consummo, -are, aliquid

τελείωσις, ἡ· 1) perfectio, -onis, θ 2) absolutio, -onis θ. 3) consummatio, -onis, θ.

τελείως, τελέως· 1) perfecte; absulute. 2) prorsus; omnino.

τελειωτής. ὁ· qui perficit; perfector, -oris, ἀ. consummator, -oris, ἀ.

τελειωτικός, ή, όν· perficiendi vim habens, perficiens. -ntis

τελεοδρομέω -ῶ· cursum absolvo.

τελεόδρομος, ον cursum absolvens.

τελεόκαρπος, ον· fructum maturum proferens

τέλεον (ἐπίρ.)· omnino; prorsus.

τελεσιάζω· sacra perago, -ere

τελεσίγραφον, τό· ultima conditio; ultimatum -i, οὐ.

τελεσίδρομος,ον· cursum absolvens

τελέσιος, ον· finem imponens.

τελεσιουργέω -ῶ opus absolvo

τελεσιούργημα, τό opus perfectum

τελεσιουργία, ἡ· perfectio operis, absolutio -onis, θ.

τελεσεουργικός, ή, όν· ad perficiendum aptus, a, um.

τελεσιουργός, όν 1) opus perficiens. 2) perfectum reddens.

τέλεσμα, τό· tributum, -i, οὐ.

τελεσμός, ὁ· perfectio, -onis, θ.

τελεσσίγαμος nuptias perficiens.

τελεστήριον, τό· sacrarium, -ii, οὐ. **τὰ τελεστήρια**, (ὑπον. ἱερεῖα), sacrificia pro re feliciter peracta.

τελεστής,ὁ· 1) qui perficit (aliquid). 2 initiator, -oris, ἀ.

τελεστικός,ή,όν· 1) perficiendi vim habens, perficiens, -ntis. 2) initiatorius, mysticus, a, um.

τελεσφορέω -ῶ· 1) ad finem perduco, -ere, perficio, -ere. 2) pensiones solvo, -ere. *3) νεοελ. = προκόπτω, proficio (-eci, -ere; bene succedo ἢ procedo, -ere.

τελεσφόρησις, ἡ· 1 initiatio, -onis, θ. consecratio, -onis, θ. *2) νεοελ. profectus, us, ἀ. successus -us, ἀ.

τελεσφόρος, ον· 1) ad finem perducens; ad finem perductus, a, um. *2) efficax, -acis; efficiens, -ntis

***τελεσφόρως** efficaciter; efficienter.

τελεταρχέω ῶ· initio, are

τελετάρχης, ὁ sacrimoniarum praefectus.

τελεταρχία, ἡ· cura sacrimoniarum.

τελετή ἡ· 1) τελ. μυστηρίων, initiatio, -onis. 2) cerimonia, -ae ἢ μᾶλ. πληθ cerimoniae, -arum, θ. apparatus, -us, ἀ. pompa, -ae, θ.

τελετουργια, ἡ· initiatio, -onis, θ.

τελετουργεω -ῶ consecro, -are; initio, -are.

τελετουργία, ἡ· consecratio, -onis θ. initiatio, -onis, θ.

τελετουργος, ὁ· consecrans, -ntis

τελευταιον 1 demum τοτε τελευταῖον, tunc demum 2 τελευταῖον, το τελευταῖον, tandem ; denique.

τελευταῖος, α, ον finalis, e; ultimus, a, um; postremus, a, um; novissimus a, um; extremus, a, um.

τελευτάω -ῶ· 1) finio (-ivi, -itum) -ire aliquid. τελευτῶ τὸν βίον ἢ ἁπλ. τελευτῶ, vitam finio ἢ ἁπλ finio καὶ finior; mortem obeo ἢ ἁπλ. obeo (-ivi, ire); m o r i o r (mortuus sum). 2) desino (ivî), -ere; finior, finitus sum), -iri. τὸ πρῶτον ἔτος τοῦ πολέμου ἐτελεύτα, primum annus belli desinebat, finiebatur. εἰς συμφορὰς τελευτᾷ, desinit in calamitates, exitus calamitates habet, exitus calamitosus est. 3) **τελευτῶν**, (ἐπίρ.), ad postremum, tandem. τελευτῶν δὲ συνεχώρησε, tandem concessit καὶ ἐν τῷ πληθ. **τελευτῶντες** postremo; tandem. 3) desisto, -ere. τελευτῶντος τοῦ φθινοπώρου, desistente autumno.

***τελευταίως** ἢ **τελευταῖον**· proxime; novissime; nuper.

τελευτή, ἡ 1) finis, -is, ἀ. exitus, -us, ἀ. 2 τ. τοῦ βίου ἢ ἁπλ. **τελευτή**, obitus, -us, ἀ. mors, -rtis, θ.

τελέω -ῶ 1) finio, -ire; perficio, -ere, aliquid. 2) = ἐκτίνω, pendo, -ere. τελῶ τινι ἀργύριον, pecuniam alicui pendo. 3) τελῶ γάμους, ἑορτήν, celebro nuptias, festum. 4 τετέλεσται, consummatum est. τετελεσμένον γεγονός, factum.

τελέως· ἀντὶ **τελείως**, ὃ ἰδέ.

τελικός ή, όν· 1) finalis, e 2) extremus, a, um.

τέλμα, τό· 1) lacuna, -ae. 2) locus palustris; palus, -ûdis, θ. τέλματα, palustria.

τελματιαῖος, α, ον· paluster, tris, e.

τελματόομαι -οῦμαι· in coenum cogor.

τελματώδης, ες· paluster, tris, tre; coenosus, a, um.

τέλος, τό 1) finis, -is, ἀ. exitus, -us, ἀ. τὸ τέλος τοῦ βίου, vitae finis ἢ exitus. τὸ τέλος τοῦ ἔτους, anni exitus. ἐπὶ τέλος ἄγω τι, ad finem perduco aliquid τελος ἐπιτίθημί τινι, finem rei pono. 2) = σκοπός, finis, -is, ἀ. 3) = φόρος, vectigal, -alis, οὐ. τέλη ὑπέρ τινος τελῶ, vectigalia pro aliqua re pendo τὰ εἰσπραττόμενα τελη, vectigalia exacta. 4) = ἀρχή, magistratus, -us, ἀ εἰς τέλος καθίστημί τινα, magi-

stratum mando (do) alicui. οἱ ἐν τέλει, τὰ τέλη, magistratus (πλῆθ) 5) = λεγεών, legio. -onis, θ 6) = δαπάνη, sumptus,-us, ἀ ἰδίοις τέλεσιν. suis sumptibus. 7 classis civium. 8) mysteria, -orum, οὐ. 9 ἐπίρ α τέλος, τέλος δέ, εἰς τέλος, denique, extremum (extremo) ad extremum. 6 μέχρι τέλους, διὰ τέλους. ad extremum, in perpetuum.

τελωνάρχης· portitorum praefectus.

τελωνεία vectigalium redemptura.

τελωνεῖον, τελώνιον, τό 1) = διαγώγιον, portorium, -i, οὐ. 2) τὸ οἰκοδόμ. t e l o n ê u m, -i, οὐ.

τελωνέω-ῶ· 1) vectigalia redimo, -ere. 2) portorium exigo, -ere.

τελώνης, ὁ· 1) portitor, -oris, ἀ. 2) ὁ ἐν τῷ Εὐαγγ. publicanus, -i, ἀ.

τελωνικός, ή, όν· vectigalis, e.

***τελωνίζω** portorium pendo.

τεμαχίζω τι· in frusta seco aliquid.

τεμόχιον, τό· frustulum, -i, οὐ.

τέμαχος, τό· frustum, -i, οὐ.

τεμενίζω· templum consecro.

τέμενος, τό 1) nemus sacrum. 2) delubrum. templum, -i, οὐ.

τέμνω· (ἀόρ. ἔτεμον). 1) seco (-cui), -are, aliquid. **τέμνομαι**, secor (sectus ἢ secatus sum) -ari. **τετμημένος, η, ον**, sectus, a, um. 2) τέμνω ὁδόν, seco viam, iter ἢ cursum (in locum) teneo 3) τέμνω τὴν γῆν, τὴν χώραν, ferro vasto agros. 4) = ἐκτέμνω, castro.

Τέμπεα, Τέμπη, τά· Tempe.

τέμπλον, τό t e m p l u m.

τεναγίζω vadosus sum.

τέναγος, τό· vadum, -i, οὐ.

τεναγώδης, ες· vadosus, a, um.

τένων, ὁ· tendo, -onis, ἀ.

τέξις, ἡ· partus, -us, ἀ.

τεράμων, ον· tener, era, erum.

τέρας, τό· 1) = διοσημεῖον portentum, -i, οὐ prodigium, -ii, οὐ. 2) = τὸ ἀλλόκοτον, monstrum, -i. οὐ.

τεράστιος, (α) ον· 1) portentosus, a, um. 2) prodigialis, e; monstruosus, a, um. 3 τὰ τεράστια, miracula·

τεραστίως· prodigiose; monstruose.

τερατεια, ἡ, τεράτευμα, τό· omne prodigiosum; prodigiosa narratio, mendacium pordigiosum.

τερατεύω καὶ **τερατεύομαι**· portenta loquor; mirabila fingo.

τερατικός, ή, όν· monstruosus.

τερατικῶς· prodigiose.

τερατογονία, ἡ· partus monstruosus.

τερατολογέω ῶ prodigiosa narro.

τερατολογία, ἡ· narratio prodigiosa ἢ monstruosa.

τερατολόγος· qui prodigiosa narrat.

τερατοποιέω -ῶ· prodigia facio.

τερατοποιός, ὁ· prodigia faciens.

τερατοσκοπία, ἡ· divinatio e portentis

τερατοσκόπος, ον· qui portenta interpretatur; haruspex, -icis, ἀ. hariolus -i, ἀ.

τερατοτοκέω -ῶ· monstrum pario.

τερατοτοκία ἡ· partus monstrosus.

τερατοτόκος, ον· monstra pariens.

τερατομορφία, ἡ· forma monstrosa.

τερατόμορφος, ον formâ monstrosâ; monstrosus a, um.

τερατουργέω -ῶ monstrosa et prodigiosa efficio, -ere

τερατουργία. ἡ opus prodigiosum; facinus portentosum.

τερατουργός, όν· prodigia efficiens.

τερατώδης, ες 1) portentosus, a, um; monstruosus, a. um *2, μειφ. prodigiosus, a, um; immanis, e.

τερατωδῶς· prodigialiter; mirandum (ἢ mirum) in modum.

Τεργέστη, ἡ Tergeste, -is, οὐ. **Τεργεσταῖος**. Tergestinus, a um **οἱ Τεργεσταῖοι**, Tergestini, -orum, ἀ.

τερεβίνθινος, η, ον· terebinthinus.

τερέβινθος, ἡ· terebinthus, -i. θ.

τερεβινθώδης ες terebintho similis.

τερετίζω· 1) ἐπὶ πτην. garrio, -ire. 2) cantillo, -are.

τερέτισμα, τό, τερετισμός, ὁ· cantus mollis (avium, fidium).

τέρετρον, τό· terebra, -ae, θ.

τερέω-ῶ· tereo, -ere.

τερηδονίζομαι· teredine infestor.

τερηδών, ἡ· teredo, -inis, θ.

τέρην, εινα, εν· t e n e r, era, um.

τερθρεία. ἡ· praestigiae, -arum, θ.

τέρθρευμα το· praestigiae, -arum, θ. nugae subtiles et fallaces.

τερθρεύς, ὁ· praestigiator, -oris, ἀ.

τερθρεύω καὶ **τερθρεύομαι**· praestigiis illudo, ere; oratione apta ad fallendum utor.

τέρμα, τό· 1) terminus, -i, ἀ. 2) τ. ἱπποδρόμου, meta -ae, θ. τέρμα τοῦ βίου, meta (finis) vitae.

τερματίζω· termino, -are, aliquid.
τέρμιος, α, ον· finalis, e.
τέρμων, ὁ· terminus, -i, ἀ. ὁ Τέρμων, Terminus, -i, ἀ.
τερπικέραυνος, ὁ· fulmine gaudens.
τερπνίστατος η. ον jucundissimus.
τερπνός, ή, όν· jucundus, a, um; delectans, -ntis; delectabilis. e.
τερπνότης, ἡ· jucunditas, -atis, θ. suavitas. -atis, θ.
τερπνῶς· jucunde; delectabiliter.
τέρπω τινά· delecto oblecto, -aro, aliquem. τέρπομαι, in re delector, -ari.
τερψίμβροτος· mortales oblectans.
τερψίνοος-ους animum oblectans.
τέρψις, ἡ· delectatio. -onis, θ. voluptatio -onis. θ.
Τερψιχόρη, ἡ· Terpsichore -es, θ.
τεσσαρακαίδεκα quatuordecim.
τεσσαρακαιδεκάκις quatuordecies.
τεσσαρακαιδεκαταῖος, α, ον· quartus decimus, a, um
τεσσαρακαιδεκέτης, ὁ. καὶ -τις, ἡ. quatuordecim annos natus ἢ nata
τεσσαράκοντα quadraginta ἀνὰ τ quadrageni, ae, a ἐκ τ. συγκείμενος. quadragenarius, a, um
τεσσαρακονταέτης -οετής, -τούτης. ὁ· quadraginta annos natus
τεσσαρακοντία, ἡ· quadraginta anni; quadraginta annorum spatium
τεσσαρακονταῖος die quadragesimo.
τεσσαρακοντάκις· quadragies.
τεσσαρακονταοκτώ, οἱ, αἱ, τά duodequinquagînta.
τεσσαρακοντάπηχυς, υ· qui quadraginta cubitorum est
τεσσαρακοντάς. ἡ· numerus continens quadraginta, tempus quatraginta dierum
τεσσαρακοντήρης, ἡ· navis quadraginta ordinum.
τεσσαρακοσταῖος, α, ον· quadragesimo die aliquid faciens.
τεσσαρακοστός, ή, όν· quadragesimus, a, um ἡ **τεσσαρακοστή** (νηστεία), quadragesima, -ae, θ.
τέσσαρες ἢ τέτταρες, οἱ, αἱ, τέσσαρα, τά· quatuor. ἀνὰ τέσσαρες ἡμέραι quatriduum -i, οὐ. ἀνὰ τέσσαρα ἔτη, qaarto quoque anno ἡλικία τεσσάρων ἐτῶν, quadrimus a, um. εἰς τεσσαρα διῃρημένος, quadripartitus, a, um; quarifariam dispertitus, a· um. εἰς τέσσαρα ἐσχισμένος, quadrifidus, a, um. ἀνὰ (κατὰ) τέσσαρας τεσσαρα, ἕκαστος ἢ ἑκάστοτε τέσσαρα. quaterni ae, a.
τεσσαρεσκαίδεκα. =τεσσαρεκαίδεκα..
τεσσαρεσκαιδέκατος, η, ον· quartus decimus a, um
τεταγμένως· ordinate.
τετανικός, ή, όν tetano labôrans; tetanicus, a um
τέτανος, ὁ· tetanus -i, ἀ.
τεταρτάζω· in quatuor divido.
τεταρταΐζω febre quatarna laboro.
τεταρταῖος, α, ον· quarto die aliquid agens ἢ patiens τεταρταῖος πυρετός, quatarna ae θ ὁ τεταρταίῳ πυρετῷ νοσῶν quartanarius. a, um
τεταρτημοριαῖος, α. ον· quadrantarius. a um
τεταρτημόριον, τό· quarta pars; quadrans, -ntis
τέταρτος η. ον quartus, a, um.
τετεχνημένως artificiose
τετολμηκότως audacter.
τετραβάμων ον quadrupes -edis.
τετράγλωσσος, ον quadrilinquis· e.
τετραγλώχιν, ὁ, ἡ. quatuor cuspides habens
τετραγράμματος, ον· quatuor literis constans
τετραγωνίζω· quardo. -are
τετραγωνικος, ή όν 1 quadrangulus a, um 2 quadratas, a. um
τετραγωνισμός ὁ quadratura -ae, θ quadratio, -onis, θ
τετράγωνος, ον quadrangulus. a, um. quadratus a um τ. λίθος, saxum quadratum. τὸ τετράγωνον, figura qaadrangula, quadratum, -i. οὐ. μεταφ. σῶμα τετράγωνον =σύμμετρον). corpus quadratum· ὅθ perfectus, a um.
τετραδάκτυλος· quatuor digitos habens
***τετράδη ἡ** ἴδε **τετράς**
τετράδιον, τό quaternio. -onis, θ. codex, -icis ἀ. libelli, -orum οὐ. volumen, -inis, οὐ
τετραδικός, ή, όν quaternarius, a. um.
τετράδιπλος, ον· quadrîplicatus a um,
τετράδυμος, ον· qaudrigeminus a um.
τετραετηρία ἡ. τετραετηρίς, ἡ quadriennium, -ii, οὐ
τετραετηρικός· quadriennalis, e
τετραετής, τετραετης, ὁ· quadrimus; quadriennis.

τετραετία, ἡ· quadriennium, -ii, οὐ.
τετράζυγον τό quadrigae, -arum, ἢ currus quadrijugus
τετράζυγος ον quadrijugus, a, um.
τετραήμερος ον· quatuor dies durans, quatriduanus, a, um. *τὸ τετραήμερον*. quatriduum, ii, οὐ.
τετράθυρος, ον· quadriforis, e
τετράϊππον, -ο quadrigae, arum, θ.
τετρακαιδεκαέτης ἡ, ετης, ὁ· qui quatordecim annorum est.
τετράκις· quater.
τετρακισμύριοι, αι, α· quatuor millia; quater mille.
τετράκλινος quatuor lectos habens.
τετρακοσιάκις· quadringenties.
τετρακόσιοι, αι α quadrigenti, ae, a. ἐκ τετρακοσίων συγκείμενος, quadringenarius, a, um. ἀνὰ (κατὰ) τετρακοσίους, quadringeni, ae, a.
τετρακτύς, ἡ quaternio, -onis, θ.
τετράκυκλος, ον quatuor circulos ἢ quatuor rotas habens.
τετράκωλος, ον· quatuor membra habens.
τετραλογία, ἡ· t e t r a l o g i a, -ae, θ.
τετραμερής, ές· quadripartitus, a, um.
τετράμετρος, όν· quator metra ἢ octo pedes metricos habens.
τετραμηνιαῖος, α, ον, τετράμηνος ον· quadrimestis, e; qui quatuor mensium est. *τὸ τετράμηνον* (ἡ *τετραμηνία*), spatium quatuor mensium, quatuor menses
τετραμοιρία, ἡ· quadrupla portio.
τετράμορφος, ον quadriformis, e
τετρανυκτία, ἡ· quadrinoctium, ii, οὐ.
τετραοδία ἡ, *τετραόδιον τό, τετράοδος ἡ*· quadrivium, -ii, οὐ
τετράορις, ἡ· quadrigae, -arum, θ
τετράορος, ον· quadrijugus, a, um. οἱ τετράοροι ἵπποι quadrijugi, -orum, ἀ. τὸ τετράορον (ἅρμα), quadrigae, θ.
τετραπάλαι jam dudum.
τετράπεδος, ον quadratus, a, um
τετραπηχυαῖος, α, ον τετράπηχυς, υ qui quatuor cubitorum est
τετραπλασιάζω quadruplico, -are. τὸ τετραπλασιάζειν (ὁ τετραπλασιασμός), quadruplicatio, -onis, θ.
τετραπλάσιος, α, ον quadruplus, a, um quadruplex, -icis. τετραπλάσιον χρόνον ἀναλίσκω, quadruplo temporis impendo.
τετραπλασίων, ον quadruplo major.
τετραπλασίως quadruplo majus.
τετραπλῆ, τετραπλῶς quadrifariam.
τετράπλευρος, ον· quator latera habens τὸ τετράπλευρον, quadrilaterum.
τετραπλόος -οῦς, οῦν quadruplus.
τετραποδητί τετραποδιστί· quatrupedo gradu, more quadrupedum.
τετραποδίζω quaternis pedibus incedo
τετράποδος, ον quatrupedus, a, um.
τετράποδον quadrupes, -epis, θ. * *μετφ.* stolidus a, um.
τετράπους, ουν· quadrupes, -edis,
τετράπολις, ἡ· regio quatuor urbes habens.
τετραπρόσωπος, ον· quadruplicem forman habens.
τετράπτερος, ον quaternas pennas gerens.
τετραπωλία, ἡ· quadrigae, -arum
τετραρχέω-ῶ tetrarcha sum.
τετράρχης, ὁ· tetrarcha, -ae, ἀ.
τετραρχια, ἡ· tetrarchia, -ae, θ.
τετράς, ἡ 1) numerus quaternarius, quaternio, -onis, θ. 2) dies quartus τετράδι μηνὸς ἱσταμένου, quartâ ineuntis mensis δθ. τῷ νεοελ. *τετράδη* dies Mercurii.
τετρᾶς, ὁ· quadrans, -ntis, ἀ.
τετρασκελής, ές· quadrupes, -edis.
τετράστιχος, ον quatuor versibus constans, t e t r a s t i c h u s, a, um.
τετράστιχον (ποίημα), tetrastichum.
τετράστοιχος, ον· quatuor ordinibus constans.
τετραστοιχία, ἡ 1) quadripartitus ordo 2) series quatuor versuum.
τετράστοον, τό· atrium, -ii, οὐ
τετράστυλος, ον· quatuor columnas habens. *τό τετράστυλον*, tetrastylum, -ii, οὐ
τετρασύλλαβος, ον· quatuor habens syllabas
τετράτομος, ον· quater sectus, quator voluminibns constans
τετράτονος, ον quatuor sonis constans. ἡ τετράτονος, sexta minor.
τετράφυλος, ον· in quatuor tribus divisus. a, um
τετραχῆ· quadrifariam; in quatuor partes
τετραχίζω in partes quatuor divido.
τετράχορδος, ον· quatuor instructis

chordis; tetrachordos· **τὸ τετράχορδον**, tetrachordon, -i, οὐ.

τετράχρονος, ον· quatuor temporum.

τετραχῶς· quadrifariam; quatuor modis, quadripartito

τετράωρος, ον· quatuor horas durans

τετράωτος, ον· quatuor aures ἢ ansas habens.

τετρήμερος, ον· quatriduanus, a, um.

τετρήρης ἡ· quadriremis, -is θ

τετρώβολον, τό nummus quatuor obolos valens.

τετρώροφος, ον· quatuor contignationes ἢ tecta habens.

τετταράκοντα, τέτταρες κλ. ἴδε **τεσσαράκοντα, τέσσαρες** κτλ.

τεττίγιον, τό· cicadula, -ae. θ.

τεττιγοφόροι, οἱ· cicadiferi.

τεττιγώδης, ες cicadae similis.

τεττίζω· strido ut cicada.

τέττιξ, ὁ· cicada, -ae, θ.

τεῦγμα, τό· opus, -eris. οὐ.

τευθίδιον, τό· loligiuncula, -ae, θ.

τευθίς. τεῦθος (ἰχθ.) loligo, -inis, θ.

τευκτήρ, τεύκτωρ, ὁ· fabricator, -oris.

τευκτός, ή, όν· fabricatus, a, um.

τεῦξις, ἡ· fabricatio, -onis, θ. constructio, -onis, θ.

τευτάζω, τευτάω-ῶ περί τι· in aliqua re cunctor ἢ occupor.

τεῦτλον, τό· beta, -ae, θ

τεῦχος, τό· liber, -bri, ἀ. volumen, -inis, οὐ.

τεύχω· fabricor, -ari.

τέφρα, ἡ· cinis, -eris, ἀ. θ. θήκη τέφρας, cinerarium, -ii, οὐ.

τεφραῖος, α, ον· cinerei coloris.

τεφρίζω· cinericius sum.

τεφρός, α, όν· τέφρινος, η, ον· cinereus, a, um; cineraceus, a, um.

τεφρόω-ῶ· in cineres redigo, -ere. aliquid. **τεφροῦμαι**, ciner esco, -ere; in cineres redigor.

τεφρώδης, ες· cinereus, a, um.

τέφρωσις, ἡ· redactio in cinerem.

τεχνάζω καὶ **τεχνάζομαί** τι. 1) arte conficio, -ere aliquid. 2) =μηχανῶμαι. ἐπινοῶ, machinor, -ari; molior (molitus sum), -iri, aliquid; comminiscor (-mentus sum) -i, aliquid.

τέχνασμα, τό, τεχνασμός ὁ· machinamentum, -i οὐ. artificium, ii, οὐ. dolus, -i οὐ.

τεχναστός, ή, όν. arte factus, a, um.

τεχνάω-ῶ καὶ **τεχνάομαι-ῶμαι·** ἴδε τεχνάζω.

τέχνη ἡ. 1) ars, -rtis, θ βαναυσικαὶ τέχναι, illiberales (sordidae) artes. 2) =δόλος, ἀπάτη, ars, -rtis, θ. dolus, -i, ἀ. fraus, -dis, θ.

τεχνήεις, εσσα, εν· artificialis, e.

τεχνηέντως artificiose; artificialiter.

τέχνημα, τό· opus artificiosum

τεχνητικός, τεχνητός, ή, όν· artificiosus, a, um. τεχν. ἔργον artificosum opus

τεχνικός, ή ον· artificiosus, a, um.

τεχνικῶς artificiose; artificialiter.

τεχνίτευμα, αό artificium, -ii. οὐ.

τεχνιτεύω artificiose fabricor.

τεχνίτης, ὁ· artifex, -icis, ἀ.

τεχνῖτις, ἡ· artifex, -icis θ.

τεχνογραφέω-ῶ· artem scribo.

τεχνογράφος artis alicujus scriptor.

τεχνολογέω-ῶ· 1) de arte dissero, -ere 2) artificiose disputo, -are; argutor, -ari. 3) *ἐν τῇ γραμ.* singulas partes orationis examino per regulam et artem. ὅθ. *νεολ.* (μετφ.) subtiliter aliquid examino.

τεχνολογία, ἡ· 1) disputatio de artibus. 2) oratio artificiosa. 3) *ἐν τῇ γραμ.* partium orationis per regulam et artem examinatio.

τεχνοπαίγνιον, τό· ludicrum, -i, οὐ.

τεχνοποιέω-ῶ· artificiose facio.

τεχνουργέω-ῶ· fabricor, -ari·

τεχνούργημα, τό opus artificiosum.

τεχνουργία, ἡ· artificium, -ii, οὐ.

τεχνύδριον, τεχνίδιον· parva ars;

τέως 1) τέως (ἕως), tamdiu (quamdiu). 2) aliquamdiu; ad aliquod tempus. 3) interea interim. 4) aliquantum.

τήβεννα, τήβεννος, ἡ· toga, -ae· θ.

τηβεννοφόρος, ον· togatus, a, um.

τηβεννοφορέω-ῶ togam gesto.

τηγανίζω sartagine coquo ἢ frigo.

τηγάνιον, τό· sartago, -inis θ.

τηγανισμός, ὁ· coctio in sartagine.

τηγανιστός, ή, όν in sartagine coctus ἢ frixus, a um.

τηγανίτης ἄρτος· panis in sartagine coctus.

τήγανον, τό· sartago, -inis, θ.

τῇδε· 1) hic, huc. 2) sic, hoc modo.

τηθεύω· nutrio, ire.

τήθη, τηθή, τηθίς, ἡ· 1) nutrix, -icis, θ. 2) =μάμμη, amita, -ae, θ. matertera, -ae, θ.

τηθία, ἡ· amita, ae, θ.
Τηθύς, ἡ Tethys, -yos. θ.
τηκεδανός, ή, όν· liqueus, a, um.
τηκεδών, ἡ· 1) liquatio, -onis, θ 2) =μαρασμός tabes, -is, θ.
τηκτικός, ή, ον liquefaciens, -ntis.
τηκτός ή, όν· liquefactus, a, um; liquabilis, e.
τήκω 1 liquefacio -feci, -ere, aliquid **τήκομαι** liquefio factus sum -eri; liquesco ere. 2 =φθείρω, macero -are **τήκομαι** (=φθίνω μαραίνομαί, marcesco tabesco, ere **τηκόμενος**, η, ον tabescens ntis, tabidus a um.
τηλαυγέω-ῶ eminus splendeo
τηλαύγημα, τό, **τηλαύγησις**, ἡ· splendor late dispersus.
τηλαυγής ές eminus late splendens.
τῆλε procul, longe
τηλεβόας, ὁ longe clamans·
τηλεβόλος, ον 1 longe jaculans, -ntis. *2 τεχνλ. τὸ τηλεβόλον, tormentum -i, οὐ.
τηλέγονος, ον· sero natus, a, um.
*__τηλέγραφος__, ὁ telegraphus, -i, ἀ
τηλεδαπός, όν e longuinga regione.
τηλεκλειτός, **τηλέκλυτος**, ον· celeberrimus, a, um
τηλέκλητος, ον· e longinquo arcessitus, a, um.
τηλεμαχος, ον· eminus pugnans.
τηλέπομπος, ον· longe missus.
*__τηλεσκόπιον__ τό instrumentum quo longe distantia cernuntur; telescopium, -ii, οὐ.
τηλεσκόπος longe distantia cernens.
τελέσκοπος, ον procul apparens.
τηλεφανής, ές procul apparens
τηλέφιλον, τό· portulaca agrestis.
τηλίκος η ον, **τηλικοσδε** κήδε κόδε, **τηλικοῦτος** καύτη κοῦτον (-το) tantus, a, um. τηλικοῦτος ἀνήρ, tantus homo. τηλικοῦτος ὤν, tantus natu. τηλικοῦτος .. ἡλίκος, tantus .. quantus.
τηλικοῦτον ἐπιρ. tantopere.
τηλόθεν· eminus.
τηλύγετος, ον sero natus. δθ. carus parentibus
τημέλεια, ἡ. 1) cura, -ae, θ. 2) cultus, -us, ἀ.
τημελέω-ῶ· curam habeo.
τημελής, ές curam habens; diligens, -ntis.
τήμερον =σήμερον.

τηνάλλως 1) obiter, leviter 2) inaniter, frustra 3 alioqui alias.
τηνίκα, **τηνικάδε** tunc
τηνικαῦτα tum tunc.
τῆξις, ἡ 1 liquatio, -onis. θ 2) maceratio, -onis, θ tabes, is. θ
τῆπερ 1 ὑπον. ἡ ὁ. γνώμῃ ἐπιτηδεύσει, quemadmodum. 2 ὑπον. αἰτίᾳ, quapropter 3) ubi
τηρέω-ῶ 1) servo, conservo, -are, aliquid. 2 tueor -eri, custodio, ire. 3 observo, -are 4 exspecto are
τήρησις, ἡ· 1) servatio observatio, -onis, θ. 2) tutela -ae, θ. 3, custodia, -ae. θ carcer, -eris ἀ
τηρητής, ὁ· 1) observator, -oris, ἀ. 2 custos, -odis, ἀ.
τηρητικός ή, όν servandi studiosus; ad custodiam aptus a, um
τῆτες horno hoc anno ἡ τῆτες ἡμέρα, hodiernus dies.
τήτινος, η, ον hornus a, um.
τιάρα, ἡ· tiara, ae, θ
τιαροειδής ές tiarae similis.
τίγρις, ἡ tigris, -gridis καὶ -gris αἰτ. -gridem -grem ἢ -grin, ἀφ. -gride.
Τίγρης (-ητος) καὶ **Τίγρις** (-ιδος) ὁ· Tigris, -gridis ἢ -gris, αἰτ. -gridem ἢ -grim, ἀφ. -gride, -gre ἢ -gri
τιγροειδής, ές· maculosus ut tigris.
τιθασσός, όν· mansuefactus, a, um; cicur -uris.
τιθασσεία, ἡ· mansuefactio, -onis, θ.
τιθάσσευμα, τό medium cicurandi; quo aliquis cicuratur
τιθασσευτήρ καὶ **τιθασσευτής**, ὁ· qui cicurat mansuetarius, ii ἀ.
τιθασσευτικός vim cicurandi habens
τιθασσευτός, ή όν· qui cicurari potest
τιθασεύω cicuro, -are, mansuefacio (-feci) -ere, aliquem **τιθασσεύομαι**, cicuror, -ari; mansuefio (-factus sum); mansuesco (-evi) -ere.
τιθασσῶς· mansuete.
τιθευτήρ, ὁ nutritor, -oris, ἀ.
τιθεύω nutrio ire.
τίθημι 1) loco ἢ colloco, -are, aliquem ἢ aliquid; pono (posui) -ere, aliquid. τίθημί τι εν τῷ φωτί, aliquid colloco in lumine. τίθημί τι ἐν πυρὶ (εἰς πῦρ), pono aliquid in igne (in ignem). τίθημι στεφανον ἐπὶ την κεφαλήν, coronam in caput pono 2) pono, repono, -ere, aliquid. εἰς ταύτην τίθη-

μι (τίθεμαι) τὴν τάξιν, in hac ordine repono (pono). τίθημι (τίθεμαί) τινα ἐν τοῖς ἐνδοξοτάτοις. in clarissimorum nominum numero aliquem repono 3) τίθημι ἆθλον, praemium propono. 4 τίθημι (τίθεμαι) τελος, pono, impono finem. 5) ὄνομα τίθεμαί τινι, nomen impono alicui 6) τίθεμαι ψῆφον, suffragium fero 7) τίθεμαί τί τινι (=ἐνεχυράζω), pignero aliquid alicui. 8 ταύτῃ τῇ γνώμῃ τίθεμαι, assentior (assensus sum), -iri. 9) = ποιῶ. ἀπεργάζομαι, facio, afficio, -ere, aliquid 10 thesin et hypothesin facio, suppono. -ere. θὲς τὰς ψυχὰς οὐ διαμενειν. fac animos non remanere. ἀλλὰ: τεθείσθω, certe positum esto. ὅθ = censeo, arbitror (aliquid). 11) τίθεμαι νόμον, legem fero mihi (qua et ipse tenear), ἀλλὰ: τίθημι νόμον, legem fero scribo aliis 12) τὰ ὅπλα τιθεμαι. α) arma capio. β in armis consisto ἢ castra pono. γ) arma humi pono arma depono. ἰδὲ ὅπλον.13) τίθεμαι παρ' οὐδεν, nihili duco. ἐν αἰσχρῷ τίθεμαι, turpe duco. 14) τίθεμαι μάχην, pugnam committo, pugno. 15 πόλεμον τιθεμαι α bellum infero. β) bellum compono. 16 παθητ. ponor (positus sum) -i; collocor, -ari.

τιθηνέω -ῶ καὶ **τιθηνεύω**· 1) nutrio, -ire. 2 foveo (ut nutrix).

τιθήνη, ἡ· nutrix, -icis, θ

τιθήνημα, τό· id quod nutritur.

τιθήνησις, ἡ· nutritio, -onis, θ.

τιθηνία, ἡ· nutricatio, onis θ.

τιθός, ή, όν· mansuetus, a, um.

τίκτω (ἔτεκον)· 1) gigno (genui), -ere. ἡ γυνὴ τίκτει, mulier gignit. 2) pario (peperi), -ere. ᾠὰ τίκτω. ova pario. 3) *παροιμ* ἄγνωστον ὅ τι τέξεται ἡ ἐπιοῦσα, quid vesper ferat (vehat, incertum est. ἰδὲ **ὠδίνω.**

τίλλω· 1) vello (velli καὶ vulsi), -ere. aliquem ἢ aliquid. τίλλω τὴν κόμην, comam vello. 2) vellico, -are, 3) **τίλλομαι**, vellor, -i.

τίλσις, ἡ, τιλμός, ὁ· vulsio, -onis, θ. vellicatio, -onis, θ.

τιλτός, ή, όν· vulsus, a, um.

τιμαλφέω ῶ· honoro, -are.

τιμαλφής, ές pretiosus, a, um.

τιμοκρατία, ἡ· censura, -ae, θ.

τιμάω -ῶ· 1) honoro, -are, honorifico aliquem; honore afficio aliquem. τιμῶ τινα δώροις, donis aliquem honoro. 2) = διατιμῶ, aestimo. -are aliquid τιμῶ τὸν σῖτον τριῶν δηναρίων, frumentum tribus denariis aestimo. τιμῶ τι πολλοῦ. πλείονος. aliquid multi. pluris aestimo πολλοῦ τιμῶ τινά. aliquem magni aestimo. 3) ἀργυρίου τινα (τινὶ) τιμῶ, aliquem pecunia mulcto. 4 **τιμῶμαι** ὑπό τινος, honoror (honoratus sum) ab aliquo. in honore sum apud aliquem **τιμώμενος η, ον**, honoratus a, um 5 τιμῶμαί τινα ἀντὶ πολλῶν χρημάτων ἢ πλείστου, pluris quam multum pecuniae. maxime aestimo aliquem. 6) τιμῶμαί τινι, τὴν δικην ἀργυριου, mulctam alicui dico ἢ irrogo. 7 τιμῶμαί τινα ἤ τι (τιμησίν τινος ποιοῦμαι), censeo aliquem ἢ aliquid 8 πολλοῦ τοῦτο τιμᾶται, haec res est magni. πόσου τιμᾶται ἡ βίβλος; quanti liber constat? τριῶν δραχμῶν τιμᾶται, tribus drachmis est

τιμή, ἡ 1) honor, -oris, ἀ. ἐν τιμῇ εἰμι, in honore sum ἔχω τινὰ διὰ τιμῆς, aliquem in honore habeo. ἀπονέμω τινὶ τιμήν, honorem alicui tribuo. 2) = ἀξίωμα, honor, -oris ἀ dignitas imperatoria. 3) = ἀξία, pretium, -ii, οὐ. πολλῆς τιμῆς, magni pretii. τὴν τιμήν τινος καθίστημι, pretium rei constituo 4) poena, mulcta, -ae, θ.

τιμήεις εσσα, εν· honoratus, a, um; honorabilis, e.

τίμημα, τό· 1) pretium, -i, οὐ. valor, -oris, ἀ. 2) = ζημία χρημάτων. mulcta, -ae, θ. τίμημα θάνατος, mulcta (est) mors. 3) census; censum

τίμησις, ἡ· 1) litis aestimatio, mulcta, -ae, θ. 2) census, us, ἀ. τίμησίν τινος ποιοῦμαι, censeo aliquem ἢ aliquid 3) = διατίμησις, taxatio, -onis, θ.

τιμητεία, ἡ· censura. -ae, θ.

τιμητεύω· censor sum. ἀνὴρ τιμητεύσας, vir censorius.

τιμητής, ὁ· censor. -oris, ἀ. ἡ τοῦ τιμητοῦ αὐστηρότης, censoria severitas.

τιμητικός, ή, όν· 1) honorificus, a, um. 2) censorius, a, um. ἀνὴρ τιμητικός, vir censorius.

τιμητικῶς· honorabiliter.

τιμητός, ή, όν aestimandus, a, um.

τιμιοπωλέω -ῶ· care vendo.

τιμιοπώλης· qui pretio magno vendit.

τίμιος, α, ον· 1) = ἔντιμος, honoratus, a, um; honorabilis, e. 2) = πολύτιμος, pretiosus, a, um; carus, a, um. *3) honestus, a, um; probus, a, um.

τιμιότης, ἡ 1) honorabilitas, -atis, θ. pretiositas, -atis, θ. 2) nobilitas, -atis, θ. excellentia, -ae, θ. *3) = χρηστότης, honestas, probitas, -atis, θ.

τιμίως· honeste; probe.

τιμογραφέω -ῶ· aestimo, taxo, -are.

τιμόθεος, ὁ· colens deum. κύρ ὄν Timotheus, -ii, ἀ.

τιμοκρατία, ἡ· respublica in qua e censu magistratus creantur.

τιμοκρατικός, ή, όν censu potens.

τιμοῦχος, ον· honorem, magistratum habens.

τιμωρέω -ῶ τινι· defendo aliquem ἀλλά: τιμωρῶ τινι τὸν φονον. ulciscor alicujus mortem. **τιμωροῦμαί** τινα (νεοελ. τιμωρῶ τινά). α) punio (-ivi καὶ -ii) -ire, aliquem. τιμωροῦμαί τινα θανάτῳ, morte (capite) aliquem punio, supplicio aliquem. β) ulciscor (ultus sum) -i. τιμωροῦμαι τοὺς πολεμίους τῆς ἀδικίας, ulciscor hostes pro injuria. γ) = κολάζω, castîgo, -are, aliquem. παθητ. τιμωροῦμαι (ἐτιμωρήθην) ὑπό τινος, punior (punîtus sum), -iri; castigor (castigatus sum), -ari.

τιμώρημα, τό· ultio, -onis, θ. poena.

τιμώρησις, ἡ ultio, -onis, θ.

τιμωρητής, ὁ· ultor, -oris, ἀ.

τιμωρητικός, ή, όν ultorius, a, um.

τιμωρία, ἡ 1) = βοήθεια, auxilium, -ii, ἀ. 2) ultio, -onis, θ. poena, -ae, θ. supplicium, -i, οὐ.

τιμωρός, ὁ, ἡ· 1) auxiliator, -oris, ἀ. 2) ultor -oris, ἀ. vindex, -icis. ὁ τιμωρὸς τοῦ πατρός, vindex parentis. αἱ τιμωροὶ Ἐριννύες, vindices (scelerum) Furiae.

τίναγμα, τό, τιναγμός, ὁ· vibratio, -onis, θ. quassus, -us, ἀ. concussio.

τινάκτειρα, ἡ quae concutit.

τινάκτωρ, τινάκτης, ὁ· concussor, ἀ.

τινάσσω· 1) vibro, -are, aliquid. 2) quatio (quassi); concutio (-ussi) aliquid.

τίνω (τίσω)· 1) luo (lui), -ere, aliquid. ποινας τίνω. poenas (sceleris) luo. 2) solvo -ere, aliquid (τὸ ἀργύριον, pecuniam). 3) pendo, -ere. τινω τινὶ ἀργύριον, pecunium alicui pendo.

τίποτε· 1 quidnam? cur? ², νεοελ. = οὐδεν, nihil.

τίς, τί (τινός)· 1) aliquis (aliqui), aliqua, aliquid καὶ aliquod ἀλλά: εἴ τις, si quis 2) quidam, quaedam, quoddam καὶ quiddam. 3) quispiam, quaepiam, quodpiam καὶ quidpiam.

τίς, τί (τίνο 1) qui, quae quod (ἐπιθετ. αι quis quid (οὐσιαστ). τίνες εἰσίν, qui sunt. τίνος εἶ; cujus es? τί θαυμαστόν· quid mirum? 2) μετὰ τοῦ δή: **τίς δή**; quisnam καὶ quinam, quaenam quodnam καὶ quidnam?

τίσις, ἡ· punitio, -onis, θ.

Τιτάν, ὁ· Titan, -anis, ἀ. οἱ Τιτᾶνες, Titanes -um. Τιτάνιος, Τιτανικός, Titanius, a, um.

Τιτανοκράτωρ, ὁ Titanum domitor.

Τιτανοκτόνος, ον· Titanum interfector, -oris, ἀ.

Τιτανομαχία, ἡ· Titanum pugna.

τίτανος, ἡ· calx, -lcis, θ.

τιτανόω -ῶ calce oblino

τιτανώδης, ες· calcarius, a, um.

τιτανωτός, ή, όν· calce oblitus.

τιτθεία, ἡ nutritio, -onis, θ.

τιτθεύω· nutrio, -ire.

τίτθη, τιτθή, ἡ mamma, -ae, θ. nutrix, -icis, θ.

τιτθίον, τό· mamilla, -ae, θ.

τιτθίς ἡ nutrix, -icis, θ.

τιτθός, ὁ· mamma, -ae, θ.

τιτίζω· pipio, -ire.

τίτλος, ὁ· titulus, -i, ἀ.

τιτράω -ῶ, τιτραίνω· perforo, -are.

τιτρώσκω vulnero, are, aliquem ἢ aliquid; saucio, -are, aliquem ἢ aliquid; vulnus alicui infero, infligo, impono. μεταφ. vulno, laedo (-si) -ere, aliquem ἢ aliquid. **τιτρώσκομαι**, vulneror (atus sum) -ari; vulnere afficior (-fectus sum)· ἐτρώθην, τετρωμαι, vulneratus sum. τρωθείς, τετρωμένος, saucius, vulneratus, a, um. ξίφει τὴν πλευραν τρωθεις, ense latus saucius. ἔρωτι τρωθείς, amore saucius.

τιτρωσμός, ὁ· vulneratio, -onis, θ.

τιτυβίζω· cacabo, -are

τιτύρινος αὐλος· fistula pastoralis.

τίτυρος, ὁ· aries major. ὁ Τίτυρος, Tityrus, -i, ἀ.

τιφη ἡ tiphe, -es, θ.

τιφυον, (βοτ.) tiphyon, -i, οὐ.

τίω· 1) honoro, -are. 2) *συνήθ.* α) pendo, solvo -ere, aliquid. β) punio, -ire, aliquem.

(τλάω), ἔτλην, ὃ ἰδέ.

τλημοσύνη, ἡ· aerumna, -ae, θ.

τλήμων, ον· aerumnosus, a, um; miser era erum.

τληπαθής, ές· calamitosus, a, um.

τλησίμοχθος, τλησίπονος, ον· patiens laboris.

τλῆσις, ἡ· patientia, -ae, θ. tolerantia, -ae, θ.

τλητικός, ή, όν· patiens, -ntis.

τλητός, ή, όν· tolerabilis, e.

τμήδην· secando; caesim.

τμῆμα, τό· segmentum, -i, οὐ. sectio, -onis, θ. particula, -ae, θ.

**τμηματάρχης, ὁ*· praefectus sectionis

**τμηματικῶς*· frustatim.

τμῆσις, ἡ· 1) sectio, -onis, θ. scissio, -onis, θ. 2) *ἐν τῇ μετρ.* tmesis.

τμητέος, α, ον· secandus, a, um.

τμητήρ, τμητής, ὁ· sector, -oris, ἀ.

τμητικός, ή, όν· 1) secandi vim habens. 2) sectilis, e.

τμητός, ή, όν· 1) sectus, a, um. 2) sectilis, e.

τοιγαροῦν, τοιγάρτοι· proinde; igitur; ergo.

τοίνυν· igitur; ergo.

τοιόςδε ἥδε όδε, τοιοῦτος η ο (-ον)· talis, e; hujusmodi. τοιοῦτον ἔργον, tale facinus. τοιοῦτόν τι, tale quidquam, tale quid. ταῦτα, καὶ τὰ τοιαῦτα, haec taliaque. τοιοῦτός ἐστιν, ὥστε, talis est, ut (qui μεθ' ὑποτ.) πολλὰ τοιαῦτα, multa hujus modi. τοιαύτη συμφορά, hujus modi causa.

τοιουτότροπος, ον· hujusmodi.

τοιουτοτρόπως· tali modo.

τοιχάριον, τοιχίδιον, τοιχίον, τό· parvus paries -etis, ἀ.

τοιχοβατέω -ῶ· parietem scando

τοιχογραφέω -ῶ in pariete pingo.

τοιχογραφία, ἡ pictura parietum.

τοιχογράφος, ὁ· pictor parietum.

τοιχοδόμος· parietum aedificator.

τοιχοκολλέω -ῶ· in locis celeberrimis libellos propono; tabulam proscribo, -ere.

τοῖχος, ὁ· 1) paries, -ietis, ἀ. τὰ ἐρείπια τῶν τοίχων, τοῖχοι ἡμιπτωτοι, parietinae, -arum. 2) σπαν. murus, -i, ἀ.

τοιχόω -ῶ murum facio.

τοιχορύκτης, ὁ· muri perfossor; parietis defossor.

τοιχορυχέω -ῶ· parietem perforo, -are; parietem defodio, -ere.

τοιχωρύχημα, τό· paries perfossus.

τοιχωρυχία, ἡ· parietis perfossio.

τοιχωρύχος, ὁ· = τοιχορύκτης.

τοίως, τοιῶσδε· tali modo.

τοκαρίδιον, τό· usurula, -ae, θ.

τοκάς, ἡ· puerpera, -ae, θ.

τοκάω -ῶ· parturio, -ire.

τοκετός, ὁ· partus, enixus, -us, ἀ. puerperium, -i, οὐ. ὁ τοκετὸς ἐπίκειται, partus appropinquat, instat.

τοκεύς, ὁ· genitor, -oris, ἀ.

τοκίζω· fenori do (dedi) -are (pecuniam); τὸ τοκιζόμενον ἀργύριον, pecunia usuraria.

τοκιστής, ὁ· fenerator, -oris, ἀ.

τοκογλυφέω -ῶ· feneratorem ago.

τοκογλύφος, ὁ· fenerator, -oris ἀ. ἡ τοκογλύφος, feneratrix, -icis, θ.

τοκογλυφία, ἡ· feneratio, -onis, θ.

τόκος, ὁ· 1) = τέξις, γόνος, partus, -us, ἀ. 2) = διάφορον, fenus, -oris, οὐ. usura, -ae, θ. δίδωμί τινι χρήματα ἐπὶ τόκῳ, pecuniam alicui fenori do. ἀποδίδωμί τινι τοὺς τόκους, alicui fenus do ἢ reddo. ἐν τόκῳ (μετὰ τόκου) ἀποδίδωμι, cum fenore, cum usura reddo. ἄνευ τόκου, sine usura. ἐπὶ μεγάλοις τόκοις δανείζομαι, accipio (mutuor) pecuniam magno reddendam fenore. νόμιμος τόκος, legitimum fenus.

τόλμα, τόλμη, ἡ· audacia, -ae, θ. τίνι τόλμῃ ἐπεχείρησε τοιούτῳ ἔργῳ; qua audacia tantum facinus ausus est?

τολμάω -ῶ· audeo (ausus sum) -ere, aliquid ἢ facere aliquid. οὐκ ἐτόλμησε ταῦτα πράττειν, haec non ausus est facere.

τόλμημα, τό· facinus ausum ἢ ἁπλ. ausum, -i, οὐ.

τολμηρία, ἡ· audacia, -ae, θ.

τολμηρός, ά, όν· audax, -acis; audens, -ntis. τολμηρότερος audentior, audacior. τολμηρότατος, audacissimus.

τολμηρῶς· audacter.

τόλμησις, ἡ· conatus audax.

τολμητέον· audendum est. τολμητέον τὸ πρᾶγμα, audenda est res.

τολμητής, ὁ, τολμητίας, ὁ· homo audax ἢ ἁπλ. (οὐσ.) audax, -acis.

τολμητικός, ή, όν· audax, -acis.

τολυπεύω· conglomero, -are. μεταφ. machinor, -ari; struo, -ere aliquid.
τολύπη, ἡ· glomus lanae carptae.
τομεῖον, τό, τομίς, ἡ· forceps, ἁ.
τομεύς, ὁ sector, oris, ἁ
τομή, ἡ· 1) sectio, -onis θ. 2) incisio, -onis, θ. incisura, -ae, θ.
τομίας, ὁ· castratus, -i, ἁ.
τόμιος, ον· resectus a, um.
τομός, ή, όν· scindens; acutus.
τόμος, ὁ tomus, -i, ἁ. volumen, -inis οὐ. τρεῖς τόμοι, tria volumina.
τοναῖος, α ον (ἐπὶ φωνῆς)· intentus
τονθορίζω· submisse loquor.
*τονίζω syllabis accentum pono ἢ adpono, ere, apicem adpingo, -ere. μεταφ. τονίζω τὴν φωνήν, voces inflecto, vocem vario. τονίζομαι, accentum accipio.
τόνος, ὁ 1) tonus, -i, ἁ. accentus, -us, ἁ. 2) τ. φωνῆς, contentio vocis.
τονόω -ῶ· 1) = ῥώννυμι, roboro, -are; firmo, -are. 2) = τονίζω, ὃ ἰδε.
τονώδης, ες· tonum habens.
τόνωσις, ἡ· corroboratio, onis. θ.
τονωτικός, ή, όν· vim habens roborandi et firmandi.
τοξάζομαι· arcu jaculor.
ταξάρχης, τόξαρχος, ὁ· praefectus sagittariorum.
τοξεία, ἡ· ars sagittandi.
τόξευμα, τό· 1) sagitta, -ae, θ. telum, -i, οὐ. τόξ. βάλλω, ἀφίημι, sagittam jacio. τοξεύματί τινα διατιτρώσκω, sagittâ aliquem trajicio. 2) ictus sagittae. τόξ. εἰς τὴν κνήμην λαβών, sagittâ ictus in tibia. εἰς τόξευμα ἀφικνεῖσθαι, ad sagittae jactum venire.
τόξευσις, ἡ· sagittae emissio.
τοξεύτειρα, ἡ sagittaria, -ae, θ.
τοξευτής, ὁ sagittarius, -ii, ἁ.
τοξευτικός, ή, όν· sagittarius, a, um
τοξευτός, ή, όν· sagittâ percussus.
τοξεύω arcu sagittam emitto; arcu ἢ sagittis peto. ἐτόξευον εἰς τὰ γυμνά, sagittis petebant partes nudas. τοξεύω τινά, sagitto (-are) aliquem, sagittâ aliquem percutio. τοξεύομαι (ἐτοξεύθην), sagittâ percutior (percussus sum).
τοξικός, ή, όν· 1) sagittarius, a, um. 2) ἡ τοξική, ars sagittas mittendi. 3) τὸ τοξικόν. α) = οἱ τοξόται, sagittarii, -orum. β) = δηλητήριον, venenum, quod sagittis illinebant.

τοξοβόλος, ον· sagittas jaculans.
τοξοειδής, ές· arcui similis.
τοξοθήκη, ἡ· pharetra, -ae, θ.
τόξον τό arcus, -us, ἁ. τὸ οὐράνιον τόξον, arcus coelestis ἢ ἁπλ. arcus; iris, -idis.
τοξοποιέω -ῶ· arcus conficio.
τοξοποιΐα, ἡ· arcuum confectio.
τοξοποιός, ὁ· qui conficit arcus.
τοξοσύνη, ἡ· ars sagittandi.
τοξότης, ὁ 1) sagittarius, -ii, ἁ. οἱ τοξόται, sagittarii. 2) τόξ. το ἄστρον, sagittarius, sagittiger, ἁ.
τοξότις, ἡ sagittaria, -ae, θ.
τοξοφόρος ον sagittifer, a, um.
τοπάζιον, τό· topasion, -ii, οὐ.
τοπάζω 1) loco, -are. 2) conjicio.
τοπάρχης, ὁ· praefectus regionis; toparcha, -ae, ἁ.
τοπαρχία, ἡ· toparchia, -ae, θ.
*τοπειογράφος ὁ· qui regiones ἢ regionum formas pingit.
*τοπεῖον, τό regio, -onis, θ.
τοπικός, ή, όν localis, e.
τοπικῶς· localiter.
τοπογραφέω -ῶ· locum describo.
τοπογραφία, ἡ· loci descriptio.
τοπογράφος, ὁ· locorum descriptor.
τοποθεσία, ἡ loci situs ἢ positus; loci positio; situs, -us, ἁ.
*τοποθετέω -ῶ· in loco colloco, -are, aliquem ἢ aliquid. τοποθετοῦμαι. α) me loco (alicubi). β) περὶ ὑπαλλήλ. ἐτοποθετήθη ἐν Ἀθήναις, Athenis constitutus est in munere
*τοποθέτησις, ἡ· collocatio, -onis, θ.
τοποκρατέω -ῶ· locum aliquem obtineo, -ere.
τοπομαχέω -ῶ· 1) variis in locis (de occupandis locis) proelior. 2) loci opportunitate utor ad pugnandum
τόπος, ὁ locus, -i, ἁ regio, -onis, θ. τόπῳ τινός, loco alicujus. εἰς τούσδε τοὺς τόπους, in haec loca.
τοποτηρητής, ὁ· vicarius, -ii, ἁ.
τορεία, τόρευσις, ἡ· caelatura, -ae, θ.
τόρευμα, τό· opus caelatum; toreuma, -atis, ἁ.
τορευτής, ὁ· caelator, -oris, ἁ.
τορευτικός, ή, όν· ad caelandum pertinens ἢ aptus, a, um. ἡ τορευτική, ars caelandi.
τορευτός, ή, όν· caelatus, a, um.
τορεύω· caelo, -are.

τορέω -ῶ· perforo, -are.
τορητός, ή, όν perforatus, a, um.
τόρμη, ἡ, τόρμος, ὁ modiolus, ἀ.
τορνεία, ἡ tornatio, -onis, θ.
τόρνευμα, τό opus torno factum
τορνευτήριον, τό tornus, -i, ἀ.
τορνευτής ὁ· tornator, -oris, ἀ
τορνευτικός, ή, όν ad tornandum pertinens ἢ aptus, a, um. ἡ **τορνευτική**, ars tornandi
τορνεύω torno, -are, aliquid.
τόρνος, ὁ tornus -i, ἀ.
τορνόω -ῶ = τορνεύω
τορός ὁ scalprum lapicidarum
τορός, ή, όν· penetrans, -ntis; acutus a um perspicuus, a, um.
τορῶς acute; clare, perspicue
τορυνάω ορύω τι tudiculâ agito tu iculo, -are aliquid.
τορύνη, ἡ tudicula, -ae, θ.
τοσάκις, τοσαυτάκις toties.
τοσαπλάσιος α ον tantuplus, a um.
τοσαυταχῶς tot modis.
τόσος, η, ον, τοσόςδε, ήδε, όδε· tantus, a, um. τόσον, tantum
τοσοῦτος, αὐτη, οῦτο (ν) 1 tantus, a um τοσοῦτον, tantum εἰς τοσοῦτον, ἐπὶ τοσοῦτον, in tantum. τοσοῦτον ἀργύριον, tantum argenti. τοσούτῳ tantidem; tanto 2) τοσοῦτοι, αὗται, αὗτα, tot (ἄκλ.) τοσαῦτα ἔτη, tot annos. τοσοῦτοι ἄνθρωποι, tot homines 3) ἕτερος τοσοῦτος, η, ον, tantusdem, tantadem, tantudem. 4) ἕτεροι τοσοῦτοι, αὗται, αὗτα, totidem (ἄκλ
τότε· tunc; tum.
τοτέ· aliquando. τοτὲ μὲν — τοτὲ δέ, nunc — nunc.
τοὐλάχιστον· 1) minimum. *2) νεοελ. = γε, saltem. τώρα τοὐλάχιστον, nunc saltem.
τοὔμπαλιν· contrarium εἰς τοὔμπαλιν, in contrarium; ex contrario.
τοὐναντίον contra.
τοὔνεκα· propterea.
Τοῦρκος, ὁ· Turca, -ae, ἀ. **οἱ Τοῦρκοι**, Turcae, -arum.
τουτογί, τουτί· hocce.
***τραβάω -ῶ·** 1) = ἕλκω, traho (xi) -ere. 2) = ὑποφέρω, suffero, -erre.
τραγάκανθα, ἡ· tragacantha, θ.
τραγαλίζω· rodo, -ere.
τραγανόν, τό· cartilago, -inis, θ.
τράγειος, α, ον· hircinus, a, um. τράγειον κρέας, caro hircina
τραγέλαφος, ὁ· hircocervus, -i, ἀ. tragelaphus, i, ἀ.
τραγῆ, ἡ· pellis hircina.
τραγήματα, τά· bellaria, -iorum, οὐ. mensa secunda
τραγηματίζομαι· bellaria comedo.
τραγηματισμός bellariorum esus.
τραγίζω 1) hircum oleo 2) hinnuitallio, -ire. ὁ τραγίζων παῖς, hinnuitallus, -i, ἀ.
τραγικεύομαι· tragice loquor.
τραγικός, ή, όν tragicus, a, um. τραγικός, tragicus (poeta).
τραγικώδης, ες tragico similis.
τραγικῶς· tragice; more tragicorum
τράγιον, τό· (βοτ.) tragion -ii οὐ.
τραγίσκος, ὁ· hirculus, -i, ἀ.
τραγοειδής, ές hirco similis.
τραγόκερως, ων hircina cornua habens.
τραγοκτόνος, ον hircos occidens.
τραγομάσχαλος, ον· hircosus, a, um, hircum olens.
τραγόπους, ὁ hircipes, -edis.
τραγοπώγων, ὁ· 1) hircinum barbam habens 2) βοτ tragopôgon.
τράγος, ὁ hircus, -i, ἀ caper, -pri, ἀ.
τραγοσκελής, ές· capripes, -idis.
τραγῳδέω -ῶ· 1) tragoediam decanto 2) tragice decanto. 3 tragice exaggero -are. *4) νεοελ. **τραγῳδῶ**, ἢ **τραγουδῶ** = ᾄδω, cano, -ere, canto, -are. ἐντεῦθ. α) **τὸ τραγούδι**, cantilena -ae, θ. canticum, -i, οὐ. cantus -us, ἀ. β) **ὁ τραγουδιστής**, cantor, cantator, -oris, ἀ. **ἡ τραγουδίστρια**, cantatrix, -icis.
τραγῳδία, ἡ· tragoedia, -ae, θ. τραγῳδίαν διδάσκω, tragoediam doceo.
τραγῳδιογράφος, ὁ· tragoediarum scriptor.
τραγῳδιοδιδάσκαλος, ὁ· qui tragoediam docet.
τραγῳδοποιός, ὁ· tragicus poeta.
τραγῳδοποιΐα, ἡ· carminis tragici compositio.
τραγῳδός, ὁ· tragicus poeta; actor, -oris, ἀ.
τρανής, ές, τρανός, ή, όν· 1) clarus, a, um. τρανὴ φωνή, clara vox. 2) perspicuus, a, um; *3) νεοελ. = μέγας.

magnus, a, um. οὐ. οἱ τρανοί, optimates, nobiles.

τρανότης, ἡ· perspicuitas, -atis, θ.

τρανόω -ῶ· perspicuum reddo.

τρανῶς· manifeste; aperte; diserte; clare..

τράπεζα, ἡ· 1) mensa, -ae, θ. τράπεζαν παρατίθημι ἢ ἀφαιρῶ, mensam (alicui) pono, ἢ adpono, tollo, ἢ removeo. ἀνίσταμαι ἀπὸ τῆς τραπέζης, a mensa surgo. σκεύη τῆς τραπέζης, mensae vasa. ἀργυρᾶ σκεύη τῆς τραπέζης, argentum escarium. 2) τρ. τραπεζιτῶν, mensa argentaria ἢ ἁπλ. mensa; ἐν ἀγορᾷ καὶ ἐπὶ τῶν τραπεζῶν, in foro et apud mensarios. 3) ἡ ἱερὰ τράπεζα, sacra mensa, altare, -is, οὐ. 4) coena, fercula, -ae, θ.

τραπέζιον, τό· 1) mensula, -ae, θ. 2) γεωμ. trapezium, -ii, οὐ.

τραπεζιτεύω· mensarius sum.

τραπεζίτης, ὁ· 1) mensarius, -ii, ἀ. argentarius, -ii, ἀ. trapezita, -ae, ἀ. 2) οἱ τραπεζῖται (ὀδόντες), dentes molares.

τραπεζιτικός, ή, όν· ad mensarium pertinens.

τραπεζοειδής, ές· mensae formam habens; mensae similis.

τραπεζοκόμος· curator dapum.

τραπεζοποιέω -ῶ· mensas facio.

τραπεζοποιΐα, mensarum fabricatio

τραπεζοποιός, ὁ· mensas fabricans.

τραπεζοφόρον, τό· trapezophoron.

Τραπεζοῦς, ἡ· Trapezus, -untis, θ.

τραπεζόω -ῶ· mensas impono.

τραπεζώδης, ες· mensae similis.

τραπέζωμα, τό· quod mensae imponitur (ut vasa).

τραπέζωσις, ἡ· apparatus mensae.

τραπέω -ῶ· uvas calco.

τραπητής, ὁ· calcator uvarum.

τραυλίζω· balbutio -ire.

τραυλισμός, ὁ· balbuties, -iei, θ.

τραυλός, ή, όν· balbus, blaesus.

τραυλότης, ἡ· balbuties, -iei, θ.

τραῦμα, τό· vulnus, -eris, οὐ. καίριον τραῦμα, letale vulnus. τραῦμα ἐκ προνοίας, vulnus praemeditatum. ἐκ τῶν τραυμάτων ἀπέθανεν, mortuus est ex vulneribus.

τραυματίας, ὁ· vulneratus, saucius. οἱ τραυματίαι, saucii, vulnerati.

τραυματίζω· vulnero, -are; saucio, -are, aliquem; vulnus alicui infero, infligo, impono. μετφ. vulnero, laedo.

τραυματίζομαι, vulneror (vulneratus sum) -ari (ab aliquo).

τραυματισμός, ὁ· vulneratio, -onis, θ.

τραχέως· aspere; acerbe.

τραχηλιαῖος· ad collum pertinens.

τραχιλέα, (**τραχηλιά**), ἡ· collare, -is, οὐ.

τραχηλιάω -ῶ· cervicem attolo

τραχελίζω· cervicem resupino; converto cervicem.

τραχηλισμός· cervicis resupinatio.

τραχηλοειδής, ές· collo similis

τραχηλοκοπέω -ῶ· collum imputo.

τράχηλος, ὁ· 1) collum, -i, οὐ. 2) cervix, -icis, θ.

τραχόω -ῶ· durum reddo.

τραχυβατέω -ῶ· per aspera incedo

τραχύδερμος pellem asperam habens

τραχυντικός, ή, όν· exasperans, -ntis.

τραχύνω· aspero, exaspero, -are.

τραχύπους· asperos pedes habens.

τραχύς, εῖα, ύ· 1) asper, era, erum. τόπος τραχύς, locus asper. ὁ τραχὺς τόπος, asperum, -i, οὐ. τὰ τραχέα, aspera, οὐ. μετφ. ἄνθρωπος τραχὺς τὸ ἦθος, homo natura asper. 2) scaber, bra, brum. 3) acerbus, a, um.

τραχυσμός, ὁ· asperitas -atis. θ.

τραχύστομος, ον· aspere loquens.

τραχύτης, ἡ· 1) asperitas, -atis, θ. 2) scabritia, -ae, θ.

τραχυφωνία, ἡ· asperitas vocis.

τραχύφωνος, ον qui voce asperâ est

τραχώδης, ες· asper, a, um.

τράχωμα, τό· asperitudo palbeprae.

τραχών, ὁ· locus asper

Τρεβίας, ὁ· Trebia, -ae, θ.

τρεῖς, οἱ, αἱ, **τρία**, τά· tres, tria -ium. ἀνὰ τρεῖς (τρία), terni, ae, a.

τρέμω· tremo (-ui), -ere

τρεπτικός, ή, όν· mutabilis, e.

τρεπτός, ή, όν· conversus, a, um; mutabilis, e.

τρεπτότης, ἡ· mutabilitas, -atis, θ.

τρέπω· 1) τρ. τινὰ ἤ τι εἰς τι, verto (-rti), -ere, converto (-rti), -ere, aliquem ἢ aliquid in. τρέπω εἰς φυγὴν τοὺς πολεμίους, ἢ τρέπομαι (ἐτρεψάμην) τοὺς πολεμίους, hostes in fugam do, verto converto. τρέπομαι πρὸς φυγήν, in fugam me do me ver-

to. οἱ πολέμιοι εἰς φυγὴν ἐτράπησαν, hostes in fugam se verterunt. δθ. **τρέπομαι (ἐτραπόμην)** εἴς τι ἢ ἐπί τι, me verto, me converto, me confero in, ad aliquid; vertor ἢ convertor (-versus sum) in, ad aliquid. τρέπομαι εἰς τὴν Φρυγίαν, me in Phrygiam converto. ἐτράπετο τὴν ἐπ' Ἄρπινα, se vertit Arpinum versus. ποῖ τράπωμαι; quo me vertam? τρέπομαι ἐπὶ τὴν σχολήν, me ad otium converto. τρέπομαι πρὸς τὴν σπουδὴν τοῦ γράφειν, me ad studium scribendi converto. *ἐπὶ τόπων*· vergo, specto in, ad aliquid. πρὸς τὸν ποταμὸν τέτραπται, ad flumen vergit. πρὸς βορρᾶν τετραμμένος, ad septentrionem vergens. πρὸς ζέφυρον τετραμμένος, in ventum Favonium spectans. 2) = μεταβάλλω, verto, converto, -ere; muto (-are). ἐπὶ τὸ βέλτιον τρέπω, in melius verto ἢ muto aliquid. ἐπὶ τὰ βελτίω τρέπου, ad meliora te converte. ἐπὶ τὸ χεῖρον ἐτράπετο, in pejus versus ἢ mutatus est. ἡ χαρὰ ἐτράπη εἰς λύπην, gaudium moerore mutatum est. τετραμμένος οἶνος, vinum mutatum.

τρέστης, ὁ· timidus, -i, ἀ.

τρέφω· 1) alo (-ui), -ere; nutrio (-ivi ἢ -ii), -ire, aliquem ἢ aliquid. τρέφω κόμην, capillum nutrio. τὰ βιβλία τρέφουσι τὸν νοῦν, libri mentem nutriunt. 2) = ἐκτρέφω τινά, educo, -are, aliquem. 4) **τρέφομαι**. α) nutrior (nutritus sum), -iri (ab aliquo). educor (educutus sum) -ari (ab aliquo. ἀνέμῳ καὶ δρόσῳ τρέφομαι, vento ac rore alor nutriorque; κακῶς τεθραμμένος, male educatus. β) alo me, nutrio me. τίς τρέφεται ἐξ ἀνέμων; quis se ventibus alit. γ) = ἐσθίω, vescor, -i. γάλακτι τρέφονται, lacte vescuntur.

τρεχέδειπνος· ad coenam currens.

τρέχω (ἔδραμον)· 1) curro (cucurri) -ere. *παθητ.* δρόμος γίγνεται, curritur. *2) *νεοελ.* = ῥέω, fluo -ere.

τρέω (τρέσω)· tremo, -ere.

τρῆμα, τό· foramen, -inis οὐ.

τρηματώδης, ες· perforatus, a, um.

τρῆσις, ἡ· perforatio, -onis, θ.

τρητός, ή, όν· perforatus, a, um.

τριάδελφαι, αἱ· tres sorores (Parcae).

τριάζω· triplico, -are.

τρίαινα, ἡ· tridens, -ntis, ἀ.

τριαινοειδής, ές· speciem tridentis habens.

τριαινοκράτωρ (Ποσ.) tridentifer.

τριακαίδεκα· tredecim.

τριακαιδεκέτης, ὁ· tredecim annos natus. τριακαιδεκέτις, tredecim annos nata.

τριακάς, ἡ· 1) trigesima dies mensis. 2) numerus tricenarius.

τριάκις· ter.

τριακονθήμερος, ον· qui triginta dierum est. **τὸ τριακονθήμερον**, triginta dierum spatium

τριάκοντα· triginta. ἀνά, κατὰ τριάκοντα, triceni, ae, a. **οἱ τριάκοντα**, triginta tyranni.

τριακονταετηρίς, τριακονταετηρία, ἡ· anni triginta; tricennalia, -ium.

τριακονταέτης, -τούτης, -ταετής, ές, τριακονταέτις, -τούτις· qui, quae triginta annorum est; tricennalis, e.

τριακοντία, ἡ· triginta anni.

τριακοντάκις· tricies; trigesies.

τριακονταπέντε· trigintaquinque.

τριακονταπλάσιος, α, ον, τριακονταπλασίων, τριακονταπλοῦς, -ῆ, -οῦν· per triginta multiplicatus; tricies major, -us.

τριακονταπλασίως· tricies totidem.

τριακονταρχία, ἡ· dominatio triginta tyrannorum (Athenis).

τριακοντάς, ἡ· tricenarius numerus; triacontas, adis, θ.

τριακοντάφυλλον, (τριαντάφυλλον), τό· rosa, -ae, θ.

***τριανταφυλλιά, ἡ**· rosa, -ae, θ. rosetum, -i, οὐ.

τριακοντήρης, τριακόντορος, ἡ· navis triginta remis instructa.

τριακοντούτης· ἴδε τριακονταέτης.

τριακόσιοι, αι, α· trecenti, ae, a. ἀνά, κατὰ τριακοσίους, ας, ους, treceni, ae, a.

τριακοσιομέδιμνος· qui trecentos conficit medimnos.

τριακοστημόριον· pars tricesima.

τριακοστός, ή, όν· trigesimus (tricesimus), a, um. **τὸ τριακοστόν**, pars tricesima.

τριάνωρ, ἡ· quae ter nupsit.

τριαρχία (*τριανδρία), ἡ· triumviratus, -us, ἀ.

τριάρχαι, οἱ· triumviri, -orum, ἀ.

τριᾶς, (ἄντος) ὁ triens (nummus).
τριάς ἡ 1 numerus ternarius; ternio -onis. θ. ÷2 trinitas -atis, θ. ἡ ἁγία Τριάς. sancta Trinitas. ὁ ἐν Τριάδι Θεός Pater, Filius et Spiritus sanctus
τριαῦλαξ. ὁ trisulcus, -i. ἀ.
τριβακός ἡ όν 1) homo tritus 2) veterator -oris. ἀ. 3) τὸ τριβακόν, vestis trita
Τριβαλοί οἱ Triballi, gens Illyrica
τριβάρβαρος, ον ter barbarus, valde barbarus, a, um
τριβεύς ὁ tritor, -oris ἀ
τριβή ἡ 1) = τρίψις tritura, -ae θ. 2 = ἕξις. usus, -us, ἀ. exercitatio, -onis θ. 3) = βραδύτης, mora, -ae, θ. procrastinatio onis θ.
τρίβολος, ὁ tribulus, -i. ἀ. τὰ τρίβολα, tribulum, -i, οὐ.
τρίβος, ἡ semita, -ae θ. callis -is, θ
τρίβραχυς, ὁ tribrachys (pes)
τρίβω 1) tero (trivi, tritum) -ere, aliquid. frico (-cui. atum καὶ -etum) -are, aliquem ἢ aliquid τρίβομαι (ἐτρίφθην) teror (tritus sum
τετριμμένος, η, ον, tritus, a. um ὁδὸς τετριμμένη, via trita. μεταφ. trivus, vulgaris, e; ex trivio. 2 = ἐπιτρίβω, adtero -ere, aliquid. τρίβω τὰς χεῖρας manus adtero 3) τρίβω τι πρός τι, aliquid aliquo tero. alicui affrico. 4) μέσο τρ βομαι τινι, usu tero aliquid
τρίβων, ὁ 1) homo tritus, homo in rebus agendis exercitatus. 2) pallium tritum
τριβώνιον, τό palliolum tritum.
τριβωνοφορέω -ῶ· pallium tritum gesto
τριβωνοφορία, ἡ· triti pallii gestatio.
τριβωνοφόρος, ον· pallium tritum gestans
τριγαμία, ἡ· tertium matrimonium.
τρίγαμος, ὁ, ἡ· ter uxorem ducens; ter nupta.
τριγένεια, ἡ· 1) triplex genus. 2) tertia generatio, -onis, θ.
τριγενής, ές 1) triplicis generis. 2) ἐν τῇ γραμ trium generum.
τριγέρων, ὁ valde senex
τρίγλα, τρίγλη (ἰχθ.)· mullus, -i, ἀ.
τρίγληνος ον tres pupillas habens.
τριγλοβόλος, ον· mullos capiens.
τριγλοφόρος, ον mullos ferens.
τρίγλυφος. ἡ triglyphus i. θ.
τριγλώχιν tres cuspides habens.
τριγμός· ὁ· stridor -oris, ἀ
τρίγναθος, ον trifaux. -icis.
τριγονέω ῶ· tertio pario
τριγονία. ἡ tertium genus
τρίγονος. ον tertio pariens.
τριγωνίζω in trigonum formo.
τριγωνικός, ἡ, όν· triangularis, e; trigonicus. a. um.
τρίγωνον τό triangulum. -i, οὐ trigônum -i. οὐ
τρίγωνος. ον· triangulus. a, um.
τριδάκτυλος tres digitos habens.
τρίδραχμος ον trium drachmarum τὸ τρίδραχμον tres drachmae
τρίδυμος, ον trigeminus. a um.
τριδύστηνος ον· ter infelix, infelicissimus a. um
τριέμβολος triplex rostrum habens.
τριετής ές trimus. a um; trium annorum
τριετηρικός, ἡ, όν triennalis e.
τριετηρίς, ἡ· triennium, -i, οὐ. trietèris, -idis. θ
τριετία, ἡ· triennium -ii, κατὰ τριετίαν, tertio quoque anno
τριετίζω triennis sum; triennium ago.
τρίζυγος, ον trijugis e.
τρίζω strideo καὶ strido (-di) -ere. τοὺς ὀδόντας τρίζει dentibus stridet.
τριημερία ἡ triduum, -ii, οὐ.
τριημερόνυκτος, ον· tres dies et tres noctes durans
τριήμερος ον triduanus, a, um. κατὰ τριήμερον γίνεται, trinis diebus fit τριήμερος ἀνέστη, tertio post die resurrexit.
τριημιωβόλιον obolus cum dimidio.
τριηραρχέω -ῶ· praesum triremi; trierarchus sum.
τριήραρχος, ὁ trierarchus, -i, ἀ
τριηραρχία ἡ munus trierarchi.
τριηραύλης ὁ tibicen in triremi.
τριηρικός ad triremes pertinens
τριήρης, ἡ triremis, -is, θ.
τριηρίτης ὁ remex in triremi.
τριηροποιός· triremes faciens.
τριθάλασσος ον· tribus maribus cinctus a um
τριθαλής, ές ter virens, -ntis.
τριθημερινός, ἡ, όν triduanus, a, um

τρίππον, τό triga. -ae, θ
τρικάρηνος τρικέφαλος **ον** triceps, -ipis
τρίκλινον, τό triclinium, -ii, οὐ. ὁ ἐπὶ τοῦ τρικλίνου = τρικλινιάρχης.
τρικλινιάρχης,ὁ tricliniarches. ae,ἀ
τρίκλωστος, ον ter fuso ductus
τρίκοκκος, ον tria ferens grana
τρικόρυφος ον triplicem habens v rticem.
τρικότυλος,ον tres cotylos capiens.
τρίκουρος ον ter tonsus. a. um.
τρίκρανος, ον trifidus a, um.
τρικτύς ἡ numerus ternarius.
τρικυμία, ἡ fluctus magnus; decumanus fluctus; σφοδρὰ τρικυμία, tempestas, atis θ procella. ae. θ.
τρικυμιώδης ες procellosus a,um.
τρίκωλος ον tria membra habens
τριλαμπής ές valde splendens
τριλογία, ἡ trilogia. -ae, θ
τρίλοφος, ον tres colles habens.
τρίμαμμα ἡ tritavia ae, θ.
τριμέρεια, ἡ divisio in tres partes
τριμερής, ές tripartitus a, um
τριμερίζω in tres partes divido.
τριμερῶς tripartito
τρίμετρος (ἰαμβικός) senarius, -ii,ἀ.
τριμηνιαῖος, α, ον, τρίμηνος, ον trimestris, e.
τρίμητος, ον trilix, -icis. **ὁ τρίμητος, τὸ τρίμητον,** trilicium, -ii οὐ
τρίμμα, τό quod tritum est.
τριμμός, ὁ 1) tritus, -us, ἀ. 2) via trita, semita, ae, θ.
τριμναῖος α ον trium minarum.
τριμοιρία, ἡ tripla portio
τριμοιριαῖος, α, ον trium partium
τρίμοιρος, ον tribus partibus constans.
τριμορφος triformis (Hecate).
Τρινάκρια ἡ Trinacria (ποιητ. ἀντὶ) Sicilia, -ae, θ.
τριοδια, τρίοδος, ἡ trivium, -ii,οὐ.
τριοδίτης ὁ trivialis.
Τριοδῖτις Ἑκάτη Trivia, -ae, θ.
τριόδους, ὁ, ἡ tres dentes habens. **ὁ τριόδους,** tridens, -ntis
τριόρχης (ὀρν. buteo. -onis, ἀ.
τρίπαις, ὁ ἡ tres liberos habens.
τρίπαλαι diutissime ante.
τριπάλαιος, α, ον vetustissimus.
τριπαλαιστιαῖος, α, ον, τριπάλαιστος, ον tres palmas latus.
τρίπαππος, ὁ tritavus, -i, ἀ.
τριπάροδος, ον triplicem aditum habens
τριπέτηλος, ον tria habens folia.
τριπηχυαῖος, α ον, τρίπηχυς, υ qui est trium cubitorum
τρίπλαξ, ὁ ἡ triplex (vestis).
τριπλασιάζω triplico. -are, triplo majorem ἢ majus facio, in triplum augeo, ere, aliquid
***τριπλασιασμός** ὁ triplicatio -onis,θ.
τριπλάσιος α. ον triplex -icis; triplo major ἢ amplior. **τὸ τριπλάσιον** triplex, -icis οὐ.
τριπλασίως tripliciter, ter totidem.
τρίπλεθρος qui trium jugerum est.
τρίπλευρος ον tria latera habens.
τριπλῇ τριπλῶς tripliciter
τριπλόος -οῦς οῦν triplus, a, um; triplex, -icis **τὸ τριπλοῦν.** triplex.
τριπόδειος ον tres pedes habens.
τριπόδης, ὁ tres pedes habens.
τριποδηφορέω -ῶ tripodem fero.
τριποδιαῖος, α, ον tripedalis, e.
τριποδίζω tripedo, -are
τριπόδιον, τό parvus tripes
τριπόθητος, ον ter (valde) desideratus a, um, desideratissimus, exoptatissimus, a, um
τριπόλιον (βοτ) tripolium, -ii, οὐ.
τρίπολις, ἡ triplex urbs. **ἡ Τρίπολις,** Tripolis, is, θ
τρίπους, ουν tripes, -edis. **ὁ τρίπους** (μάλ. ὁ Πυθικός), cortina, -ae, θ. tripus, -odis ἀ. θθ. ὡς ἐκ τρίποδος, quasi Pythius Apollo (Κικέρ.).
τριπρόσωπος, ον tres facies habens
τριπτήρ, ὁ tritor, -oris. ἀ.
τριπτήριον, τό = τριπτήρ.
τρίπτης, ὁ 1) tritor, -oris. ἀ. 2) ὁ ἐν τῷ βαλαν qui aliquem fricat.
τριπτός ή, όν tritus. a. um.
τρίπτυχος, ον triplex. -icis. αἱ τρίπτυχοι δέλτοι, triplices (codicilli).
τρίπωλος, ον tres equos habens.
τρίρρυθμος, ον tres pedes habens.
τρίρρυμος, ον trijugis, e
τρίς ter. τρὶς τῆς ἡμέρας, ter (in) die. δὶς καὶ τρίς, bis terque.
τρισάγιος, α, ον ter sanctus, sanctissimus, a, um.
τρισάθλιος,α,ον miserrimus,a,um.
τρισαθλίως miserrime.

τρισαλιτήριος, α, ον· scelestissimus, improbissimus, a, um.
τρισαριστεύς, ὁ· ter victor.
τρισάσμενος, η, ον· lubentissimus.
τρισάωρος, ον· admodum intempestivus
τρισέληνος, ον· tres lunas habens
τρισευδαίμων, ον ter felix; felicissimus, beatissimus, a, um.
τρισκαίδεκα· tredecim.
τρισκαιδεκαταῖος, α, ον· qui tertio decimo die fit ἢ facit aliquid.
τρισκαιδεκαέτης, ὁ· qui tredecim annorum est.
τρισκαιδεκάμηνος, ον· qui tredecim mensinm et.
τρισκαιδεκάπηχυς, υ· qui tredecim cubitorum est.
τρισκαιδέκατος· tertius decimus
τρισκαιδεκέτης, ες· tredecim annos natus, a, um.
τρισκακοδαίμων, ον· infortunatissimus, a, um.
τρισκατάρατος, ον· prorsus exsecrabilis, e
τρισκελής, ές· tria habens crura.
τρίσμακαρ, **τρισμακάριος**, α, ον, **τρισμακάριστος**, ίστη, ιστον· ter beatus, a, um beatissimus, a, um.
τρισμέγιστος,ον· ter maximus,a,um.
τρισμός, **τριγμός**, ὁ· stridor, -oris,ἀ.
τρισμύριοι, αι, α· tricies mille.
τρισόλβιος, α, ον· ter quaterque beatus; beatissimus, a, um.
τρίσπαππος, ὁ· triavus, -i, ἀ.
τρισπίθαμος, ον· tres spithamas aequans.
τρίσπορος, ον· tertio satus, a, um.
τρισσαχῇ· tribus locis.
τρισσόθεν a tribus partibus.
τρισσολαμπής· tripliciter splendens.
τρισσός καὶ **τριττός**, ή, όν· triplex, -icis; ternus, a, um.
τρισσῶς tripliciter; trifariam.
τρισσοφαής καὶ **τρισσοφεγγής**, ές· trilucidus, a, um.
τρισσόω -ῶ· 1) triplico, -are. 2) in tres partes divido, -ere.
τριστάδιος, ον trium stadiornm.
τριστα λαίπωρος, ον· ter miser.
τρίστεγος, ον tria habens tecta. τὸ **τρίστεγον**, tertium tectum, tertia contignatio domûs.
τρίστιχος, ον· tres versus habens.
τριστοιχεί triplici serie; triplice ordine.
τρίστοιχος, ον· tribus ordinibus constans.
τρίστομος, ον· tria habens ora.
τρίστυλος,ον tres habens columnas.
τρίστωος, ον· tres porticus habens
τρισύλλαβος· tres habens syllabas.
τρισχίλιοι, αι, α· ter mille τρ. ἄνθρωποι, homines ter mille; hominum tria millia
τρισχιλιοστός, ή, όν· ter millesimus, a, um
τρίσχιστος, ον· trifidus, trisulcus.
τρισώματος, ον· tricorpor, -oris.
τριταγωνιστέω -ῶ· tertias fabulae partes ago
τριταγωνιστής, ὁ· tertiarum partarum actor. μετφ. homo vilissimus.
τριταΐζω· tertiana febre laboro.
τριταιογενής, **τριταιοφυής** πυρετός· febris, tertianae naturam habens
τριταῖος, α, ον· tertianus, a, um; qui tertio die aliquid facit. τριταῖος πυρετός, tertiana febris. τριταῖος ἀφίκετο, tertio die pervenit.
τριταλαντιαῖος, α, ον, **τριτάλαντος**, ον· qui trium talentorum est.
τριτάλας, αινα, αν· ter miser.
τριτεγγόνη, ἡ trineptis, -is, θ.
τριτέγγονος, ὁ· trinepos, -otis, ἀ.
τριτεῖα, τά· tertium praemium
τριτεύω· tertius sum; tertias obtineo. ut **πρωτεύω**, primus sum
τριτημοριαῖος, α, ον· trientalis, e.
τριτημόριον, τό· tertia pars (cujuslibet rei); triens, -ntis. ὁ τοῦ τριτημορίου κληρονόμος, heres ex triente
τριτοκέω -ῶ· ter ἢ tres pario.
τριτόκος, ον· ter pariens.
τριτόμηνις ἡ· tertia mensis dies.
τριτοπάτωρ, ὁ· proavus, -i, ἀ.
τρίτος, η, ον· tertius, a, um. ἐπιρ. α) **τὸ τρίτον**, tertium. το τρίτον ὕπατος, tertium consul. β) **τρίτον** (ἐκ τρίτου), tertio.
τριτόω -ῶ· tertio facio.
τριττός, ή, όν· ἴδε **τρισσός**.
τριττῶς· ἴδε **τρισσῶς**.
τριττύς, ἡ· tertia pars (tribûs).
Τρίτων, ὁ· Trito, -ônis. ἀ.
τριφάσιος, α, ον· trifarius, a, um.
τρίτως· tertio loco.
τρίτωσις, ἡ· tertiatio, -onis, θ.

τριφίλητος, ον· ter (valde) amatus. amantissimus, a, um.
τριτοφορέω -ῶ ter fructum fero.
τρίφορος, ον trifer, era, erum.
τριφυής, ές· triplicis naturae.
τρίφυλλον, τό trifolium, -ii, οὐ.
τρίφυλλος, ον terna folia habens.
τρίφυλος, ον· tres tribus habens.
τρίχα· trifariam.
τριχάλεπτος, ον· valde gravis.
τρίχαλκος, ὁ· teruncius, -ii, ἀ.
τρίχαπτος, ον e pilis textus. τὸ τρίχαπτον, vestis e tenuissimis filis, trichaptum, -i, οὐ.
τριχῇ· trifariam.
τριχίας, ὁ, τριχίς, ἡ (ἰχθ.)· trichias, -ae, ἀ. sarda, -ae, θ.
τριχίασις, (νόσ.)· trichiasis, -is, θ.
τριχιάω -ῶ 1) pilosus sum. 2) trichiasi laboro.
τρίχινος, η, ον· e pilis factus ἢ confectus, a, um; trichinus,a,um.
τριχοβάπτης, ὁ· comarum tinctor.
τριχοβόρος, ον· comis vescens.
τριχοβότανον, τό· adiantum, -i, οὐ.
τριχόθεν· tribus e locis.
τριχοκόμος, ον· comam curans.
τριχοκοσμητής, ὁ· comae ornator.
τριχοκουρία, ἡ· tonsura comae.
τριχολαβίς, ἡ· volsella, -ae, θ.
τριχολογέω -ῶ· pilos lego.
τριχόμαλλος, ον· villosus, a, um.
τριχομανές, (βοτ.)· filicula, -ae, θ. trichomanes, -is. οὐ.
τρίχορδος, ον· trichordis, e. τὸ τρίχορδον, trichordum, -i, οὐ.
τριχορία, ἡ· triplex chorus.
τριχορροέω -ῶ· pili mihi defluunt.
*τριχόρροια, ἡ· alopeciae, -arum, θ.
τριχορρυής, ές· cui pili defluunt.
τριχοτομέω -ῶ 1) pilos deseco. 2) in tres partes divido.
τριχοτομία· sectio in tres partes.
τριχοῦ· tribus in locis.
τριχοφυέω -ῶ·capillos produco;pilo.
τριχοφυής, ές· capillos producens.
τριχοφυΐα, ἡ productio capillorum.
τριχόω -ῶ· pilosum reddo. τετριχωμένος, η, ον, setosus, a, um.
τρίχρωμος, τριχρώματος, ον, τρίχρως, ὁ, ἡ· tricolor, -oris.
τριχώδης, ες 1) pilosus, villosus, a, um. 2) capillis similis.
τρίχωμα, τό capillamentum, -i, οὐ.
τριχῶς· trifariam: in tres partes.
τρίχωσις, ἡ pilorum emissio.
τριχωτός, ή, όν pilosus, a, um.
τριψεργία, ἡ assiduitas in labore.
τριψημερέω, -ῶ diem tero.
τρῖψις, ἡ 1) tritura, ae, θ. 2) fricatus, us, ἀ. fricatio, ἡ frictio, -onis θ.
τριώβολον, τό· triobolium, -ii, οὐ.
τριῴδιον, τό, τριῳδία, ἡ· tricinium, -ii οὐ. † τὸ Τριῴδιον triodium, -ii οὐ.
τριωνυμία, ἡ· tria nomina.
τριώνυμος, ον· tria nomina habens; trinomis, e.
τριώνυχος· tres ungues habens.
τρίωρος, ον· trium horarum.
τριώροφος, ον· tres habens contignationes; trium contignationum.
Τροία, ἡ Troja, -ae θ.
Τροιζήν, ἡ Troezen, -enis, θ. Τροιζήνιος, Troezenius, a, um. οἱ Τροιζήνιοι, Troezenii, -orum.
τρομάζω· 1) intremo, -ere. ἐτρόμαξα, intremui. 2) τρομάζω τινά, terreo aliquem.
*τρομάρα, ἡ· pavor, terror, horror.
*τρομερά· horrende; terribilem in modum.
τρομερός, ά, όν 1) = περίτρομος, tremens, -ntis; tremulus, trepidus, a, um 2) = τρόμον ἐμποιῶν, tremendus, horrendus, a, um; terribilis, e.
τρομέω -ῶ· 1) tremo, -ere 2) horreo, -ere, aliquem.
τρομικός,ή,όν tremebundus, a,um.
τρόμος, ὁ· tremor, -oris, ἀ. timor, -oris, ἀ. terror, -oris, ἀ.
τρομώδης, ες trepidus, a, um.
τροπαία, ἡ tropaeus ventus.
τρόπαιον, τροπαῖον, τό tropaeum. τρ. ἵστημι tropaeum sisto ἢ erigo.
τροπαῖος, α, ον qui convertitur.
τροπαιοῦχος, ὁ· tropaeum tenens; tropaeatus, a, um.
τροπαιοφορία, ἡ· tropaei gestatio.
τροπαιοφόρος, ον· tropaeum gestans; tropaeatus, a, um ὁ Τροπαιοφόρος (Ζεύς), Tropaeophorus, -i, ἀ.
†τροπάριον, τό· troparium, -ii, οὐ.
τροπή, ἡ· 1) conversio, mutatio, -onis, θ. 2) conversio in fugam. 3) ἡλίου τροπή, solstitium, -ii, οὐ. αἱ θεριναὶ τροπαί, solstitium aestivum. αἱ χειμεριναὶ τροπαί, s. hibernum.

τρόπηξ, ὁ· manubrium remi.

τροπίας οἶνος tropis,-is. θ vappa, θ

τροπικός ή, όν· tropicus, a, um. τροπικοὶ κύκλοι, tropici circuli; τροπικαὶ λέξεις, figuratae dictiones

τροπικῶς tropice; figurate.

τρόπις, ἡ carina, -ae, θ.

τροπολογέω -ῶ 1) tropice loquor, -i; tropis in sermone utor. *2, νεοελ. muto, commuto -are, aliquid.

τροπολογια, ἡ· 1) tropicus sermo; tropologia, -ae. *2) *νεοελ* mutatio, commutatio. -onis, θ. τροπολογία νόμου, derogatio legis

τροπολογικός tropologicus, a, um.

τροπολογικῶς· tropologice.

***τροποποιέω -ῶ·** muto, commuto, -are, aliquid.

***τροποποίησις, ἡ·** mutatio, commutatio, -onis, θ.

τρόπος, ὁ· 1) modus, -i, ἀ. τῷ αὐτῷ τρόπῳ, eodem modo. τρόπῳ τοιῷδε, τόνδε τὸν τρόπον, tali modo πάντα τρόπον, ἐκ παντὸς τρόπου. omnibus modis. κατὰ δουλικὸν τρόπον, servilem in modum. 2) = μεθοδος, ratio, -onis, θ. ὁ τρόπος τοῦ λεγειν, ratio dicendi. ὁ τρόπος τοῦ πολεμεῖν, ratio bellandi 3) mos, moris, ἀ. consuetudo, -inis, θ κατὰ τρόπον μελισσης, ζῴων, apis, ferarum more. τρόπος (ἢ μᾶλ.) τροποι, mores. *νεοελ.* καλοὶ τρόποι, humanitas, urbanitas, -atis, θ. 4) ritus, -us, ἀ. κατὰ τὸν τρόπον τῆς Ἀρτέμιδος ἐζωσμενη, ritu Dianae cincta. κατὰ καινὸν τινα τρόπον, novo ritu. 5 *ἐν τῇ ῥητ.* tropus, -i ἀ.

τροπός, ὁ lorum contortum, quo remus scalmo alligatur.

τροπόω -ῶ· in fugam verto.

τροῦλλος, ὁ· trullus, -i, ἀ.

τροφαλίς, ἡ· caseus, -i, ἀ.

τροφεῖον, τό συνηθ. ἐν τῷ πλ. **τὰ τροφεῖα,** alimentum, -i, οὐ. merces (praemium) educationis.

τροφεύς, ὁ· altor, -oris, ἀ.

τροφέω -ῶ nutrio, -ire.

τροφή, ἡ· 1) cibus. -i, ἀ. καταπέπτω τὴν τροφήν, cibum digero, coquo. 2) victus, -us, ἀ. *3, alimentum, -i, οὐ.

τρόφημα, τό alimentum. -i, οὐ.

τρόφιμος, ον· 1) alumnus, a, um. *2) νεοελ. *τὰ τρόφιμα,* alimenta, cibaria, οὐ. cibi, -orum, ἀ.

τροφιμότης, ἡ· vis alendi.

τροφός, ὁ· altor, nutritor, -oris, ἀ. ἡ **τροφός, ἡ,** nutrix. -icis, θ

τροφώδης, ες nutriens -entis.

τροχάδην· currendo. cursim.

τροχάζω celeriter curro

τροχαϊκός ή, ον· trochaicus, a, um.

τροχαῖος, ὁ· trochaeus, -i. ἀ.

τροχαλία, ἡ· trochlea, -ae, θ.

τροχαλίζομαι· volvor, -i

τροχαλιώδης, ες· trochaliae similis.

τροχαλός, ή, όν· 1 velox -ocis; currens. -ntis. 2) rotundus, a. um.

τροχαντήρ, ὁ· pars puppis.

τροχάω -ῶ· curro -ere.

τροχηλασία, ἡ rotarum agitatio.

τροχηλατέω -ῶ· aurigo. are

τροχηλάτης, ὁ· auriga, -ae. ἀ.

τροχήλατος, ον rotâ circumactus; rotabilis. e.

τροχιά, ἡ· rotae vestigium; orbita, -ae, θ. ἡ τρ. τῆς σελήνης, orbita lunae.

τροχίζω 1) rotâ torqueo. *2 *νεοελ.* cote acuo cultrum. *μεταφ.* mentem, ingenium acuo.

τροχιλαία, τροχιλία. = τροχαλία.

τρόχιλος (πτ.) trochilus, -i ἀ.

τροχιός, ά, όν rotundus, a, um.

τρόχις, ὁ· cursor, -oris, ἀ.

τροχίσκος, ὁ rotula, -ae, θ.

τροχοδινέω -ῶ in orbem ago.

τροχοειδής, ές· rotae similis.

τροχοπέδη, ἡ· sufflamen, -inis, οὐ.

τροχοποιέω -ῶ· rotas facio

τροχοποιός, ὁ· rotarum faber.

τροχος, ὁ cursus, -us, ἀ.

τροχός, ὁ· rota, -ae, θ.

τρυβλίον, τό catinus, -i. ἀ.

τρυγάω -ῶ· vindemio, -are. ἐτρύγησα, vindemiam feci.

τρυγέω -ῶ· sicco, -are.

τρύγη, ἡ· vindemia, -ae, θ.

τρύγησις, ἡ vindemia, -ae, θ.

τρυγητής, ὁ· vindemiator, -oris, ἀ.

τρυγητικός, ή. όν vindemialis, e.

τρυγητός, ὁ vindemia -ae, θ.

τρυγήτρια, ἡ· vindemiatrix, θ.

τρυγηφόρος, ον· uvarum ferax.

τρυγία, ἡ· faex, -cis, θ.

τρυγίας οἶνος· faeculentum vinum.

τρυγικός, ή, όν· faecarius, a um.

τρύγινος η, ον faecatus, a, um.

τρυγώδης, ες· faculentus, a, um; faece plenus, a, um.

τρυγόνιον, τό· parvus turtur.
τρυγών ὁ turtur, -uris. ἀ.
τρύζω murmuro, are.
τρῦμα τό foramen a terebra.
τρυμαλιά ἡ foramen inis οὐ.
τρύμη. ἡ nomen ...
τρύξ ... faex -cis, ἀ.
τρῦπα ἡ foramen -inis, οὐ.
τρυπάνη, ἡ terebra ae θ.
τρυπανίζω perforo -are
τρύπανον τό terebra, -ae, θ terebrum i, οὐ.
τρυπάω ῶ terebro, are, aliquid perforo are aliquid · τρυπῶμαι, terebror, perforor -ari · τρυπώμενος, και τετρυπημένος ..., ον. terebratus, perforatus a um. αἱ τετρυπημέναι ψῆφοι calculi damnatorii
τρύπη ἡ terebramen, inis, οὐ.
τρύπημα τό foramen, ·inis, οὐ
τρύπησις, ἡ terebratio, -onis, θ terebratus. -us ἀ.
τρυπητής ὁ terebrator. -oris, ἀ.
τρυπητήρ ὁ vas perforatum.
τρυπητός, ή, όν terebratus, a,um; perforatus a um.
τρυσίμοχθος,ον laboribus attritus.
τρῦσις, ἡ afflictio, -onis, θ.
τρυτανεύω trutino -are.
τρυτάνη, ἡ trutina, -ae, θ.
τρυφάλεια ἡ galea, -ae, θ.
τρυφάω -ῶ· delicate vivo, -ere; deliciis ... luxui indulgeo, -ere; luxuriose vivo. ere. luxurio, -are. ὁ τρυφῶν, luxuriosus a um.
τρυφερία, ἡ vita delicata.
τρυφερόβιος, ον molliter vivens.
τρυφερός, ά, ον 1 tener era, erum, mollis e 2. luxuriosus a,um
τρυφερότης ἡ mollities, -ei, θ. teneritas, -atis. θ amor singularis.
τρυφερόχρως ων teneram, mollem cutem habens.
τρυφερῶς 1 luxuriose *2) νεοελ. amore singulari
τρυφηλός όν· deliciis deditus, a, um, voluptarius, a, um.
τρυφηλότης, ἡ ad corporis oblectamenta proclivitas
τρυφηλῶς voluptarie.
τρυφητής,ὁ·deliciarum consectator.
τρυφητικός,ή,όν· voluptati deditus.
τρῦχος, τό pannus lacer
τρύχω· attero, -ere; absumo ere· conficio -ere aliquid τρύχομαί τινι, atteror,absumor, conficior ab aliqua. τετρυχωμένος, η ον adflictus a,um.
τρύχωσις ἡ adflictio onis. θ
τρύω 1) perforo are 2) attero, -ere.
τρωγάλια τά bellaria ae, ὁ
τρωγάλιος, ον edulis e
τρώγλη ἡ caverna ae ? atibulum -i ...
τρωγλοδυτέω -ῶ· in cavernam habito
τρωγλοδύτης ὁ habitans in cavernas οἱ Τρωγλοδύται Troglodytae.
τρωγλοδυτικός ή, όν ad Troglodytas pertinens Troglodyticus,a um
τρώγω 1 rodo si, -ere. aliquid. 2) edo ? comedo ere aliquid
Τρῶες, οἱ Trojani orum ἀ.
Τρωϊκός ή όν· Trojanus a um. ὁ Τρωϊκὸς πόλεμος, τὰ Τρωϊκά bellum Trojanum
τρώκτης, ὁ· 1) comestor, vorator, oris, ἀ 2) ἰχθ. trocta trutta, -ae,θ.
τρωκτικός. ή, όν· vorax, -acis ... τῇ ζωολ rodens, entis.
τρωκτός ή, όν edulis, e; esculentus a um.
τρώξ ὁ curculio -onis, θ.
τρωξαλλίς, ἡ gryllus, -i, ἀ.
τρώξιμος ον· edulis, e.
τρῶξις, ἡ rosio. -onis θ.
τρῶσις, ἡ vulneratio, -onis, θ.
τρωτός ή, όν 1 vulneratus a,um 2) συνήθ vulnerabilis e; qui vulnerari potest. *3 νεοελ τὸ τρωτὸν μέρος τινός, quod in animo alicujus infirmum est, nuda pars corporis.
*τσέπη ἡ· perula ae, θ.
τυγχάνω (τεύξομαι, ἔτυχον)· 1) τ. τινός α) adtingo, -tigi -ere, aliquid. τ. τοῦ σκοποῦ adtingo scopum β) nanciscor nactus ? nanctus um, i, aliquid adipiscor adeptus sum, ... sci. aliquid, impetro are aliquid; obtineo ... nui -ere aliquid ... ἀγαθοῦ τιν ς, aliquid boni nanciscor τ. ἀρχῆς magistratum adipiscor ἢ obtineo. τ. εἰρήνης pace impetro ... συγγνώμης veniam delicti impetro τυγχάνω τινός παρά τινος, impetro aliquid ab aliquo. 2) ἀμεσ casu obviam fio incido in aliquid δθ. accido, -ere: contingo, -ere, εἰ οὕτως ἔτυχεν, si forte ita acciderit. ὡς ἔτυχεν,

ut sors tulerit. οὐκ εἰκῇ καὶ ὡς ἔτυχε. non sine causa et temere. ὅπου ἂν τύχῃ ubilibet, quolibet in loco, qualibet in parte. (ἀνεχώρησαν ὡς ἕκαστος ἔτυχεν, ut cuique oportunum fuit, ut quisque potuit. — μετὰ κατηγορ. μετχ. = forte, casu, accidit ut —. ἐτύγχανον περιπατῶν, forte ibam (ambulabam). ἔτυχε τότε βασιλεὺς ὤν. casu erat rex. ἔτυχε παρών, accidit ut adesset, casu aderat. ἔτυχον ἀπόντες. accidit, ut abessent. ἐντεῦθ. ὁ τυχών, qui primus se obtulit, quivis ἢ quivis unus. ὅθ. = vulgaris, vilis. 5) τυχόν, forte, casu; fortasse. ἐὰν τυχόν, si forte.

τυκάνη, ἡ· tribula, -ae, θ.

τύκος, τύχος, ὁ scalprum lapicida

τυκτός,ή,όν factus,fabricatus,a, um.

τυλεία, ἡ, τυλεῖον, τό· culcita,-ae,θ.

τύλη ἡ· 1) callus, -i, ἀ. 2) gibbus cameli 3) = στρῶμα, culcita, -ae θ. stragulum, -i, οὐ.

τυλίσσω convolvo (-vi), -ere aliquid **τυλίσσομαι,** me convolvo, convolvor (-volutus sum), i.

τυλοειδής ές· callosus a, um.

τύλος, ὁ· callus, -i, ἀ. callum, -i, οὐ.

τυλόω -ῶ callosum reddo, -ere; callum obduco, -ere

τυλώδης, ες callosus, a, um.

τύλωμα, τό· callum, -i, οὐ.

τύλωσις, ἡ· callositas, -atis θ.

τυλωτός, ή, όν nodosus, a, um.

τυμβεία, ἡ· humatio, -onis, θ.

τύμβειος, α, ον sepulcralis, e.

τύμβευμα. τό· sepulcrum, -i, οὐ.

τυμβεύω· busto infero, tumulo,-are; sepelio, -ire.

τυμβήρης, ες· sepulcralis, e.

τυμβίον, τό· parvum bustum.

τύμβιος, α, ον· sepulcro conditus.

τυμβογέρων, ὁ· senex capularis.

τυμβονόμος, ον· sepulcra habitans.

τυμβοποιός· qui sepulcra facit.

τύμβος, ὁ bustum, -i, οὐ. sepulcrum, -i, οὐ. tumulus, -i, ἀ.

τυμβόχωστος, ον· tumulo humatus

τυμβωρυχέω -ῶ· sepulcra effodio; sepulcra depraedor.

τυμβωρυχία· sepulcrorum effosio.

τυμβωρύχος, ὁ· sepulcri violator; mortuorum spoliator

τύμμα, τό· ictus, percussus, -us, ἀ.

τυμπανίας ὕδρωψ, τυμπανίτης, ὁ tympanites, -ae, ἀ.

τυμπανίζω· 1) tympanum pulso, tympanizo,-are 2) = ξυλοκοπῶ, fustibus caedo (verbero) aliquem.

τυμπάνιον, τό· parvum tympanum

τυμπανισμός, ὁ· tympani pulsatio.

τυμπανιστής, ὁ tympanista. -ae,ἀ.

τυμπανίστρια,ἡ tympanistria,-ae,θ.

τύμπανον, τό· tympanum, -i. οὐ.

τυμπανοειδής, ές· tympano similis

τυμπανοτερπής· tympano gaudens.

τυμπανοτρίβης, ὁ· tympanotriva,ἀ.

Τυνδάρεος (-ως). ὁ· Tyndareus, -ii, ἀ. **Τυνδαρίδης,** Tyndarides, -ae, θ. **Τυνδαρίς,** Tyndaris, -idis, θ.

τυπάς. τυπίς ἡ· malleus -i, ἀ.

τυπετός,ὁ· percussio; plantus.

τυπή. ἡ· ictus, -us, ἀ.

τυπικός, ή, όν· figuratus. a. um; typicus. a, um. **τὸ τυπικόν,** ritualis liber ἢ liber rituum. 5) *ἐν τῇ γραμ.* grammaticae elementa.

τυπικῶς· typice; per figuram et formam.

***τυπογραφεῖον, τό·** officina typographica.

***τυπογραφικός. ή, όν·** typographicus. a um. τυπογρ. λάθη, errata typographica.

***τυπογράφος, ὁ·** typographus. -i. ἀ.

***τυποκλοπία·** editio libri furtim facta

τυποκλόπος qui libros furtim edit.

τύπος. ὁ· 1) forma, -ae, θ. figura, -ae, θ. 2) exemplar, -aris, οὐ. norma, -ae, θ. 3 nota, -ae, θ. signum, -i, οὐ. 4) ὡς ἐν τύπῳ, ut summatim dicam. 5) κατὰ τύπον, per figuram et formam, typice. 6) τύποις καὶ ἀναλώμασι, typis et sumptibus.

τυπόω -ῶ· signum imprimo, -ere.

τύπτω· 1) percutio (cussi), -ere, aliquem ἢ aliquid. τύπτω τινὰ ῥάβδῳ, aliquem virgâ percutio. 2) pulso, -are, aliquid. 3) tundo, -ere, aliquid. 4) cado (cecîdi) -ere; ferio, -ire, aliquem. 5) τύπτομαι (ἐτύπην) ὑπό τινος, percutior (-cussus sum) ab aliquo; caedor (caesus sum) ab aliquo; 6) *μέσ.* τύπτομαι, plango, lugeo mortuum (tutendo pectus).

τύπωμα, τό· 1) figura, -ae, θ. *2) νεοελ. = τύπωσις.

***τυπώνω·** aliquid typis exscriben-

dum curo τ. βιβλίον librum typis exscribendum curo; librum edo, emitto, vulgo. πολλὰ βιβλία ἐτύπωσα. multos libros typis exscriptos vulgavi

***τύπωσις**, ἡ· typis exscriptio ἢ descriptio libri. ἐπιτρέπω τὴν τύπωσιν, veniam do libri typis exscribendi.

τυπωτικός, ή, όν· 1) figurans, -ntis. *2) νεοελ. οὐσ. **τὰ τυπωτικά**, sumptus libri typis exscripti.

τυπωτός, ή, όν· expressus, a, um.

τυραννεῖον, τό· domus tyranni.

τυραννεύω· tyrannus sum.

τυραννέω -ῶ 1) tyrannus sum; tyrannidem obtineo, -ere; 2) severe tracto. -are, aliquem. ἐντεῦθ. 3) νεοελ. excrucio, -are. aliquem.

τυραννησείω καὶ **τυραννιάω -ῶ·** tyrannidem affecto, -are.

τυραννία, ἡ· 1) tyrannis, -idis, θ. tyrannicus dominatus. ὅθ. 2) crudelis dominatio; imperium crudele ac superbum; dominatio impotens ἐλευθερῶ τὸν λαὸν τῆς τυραννίας, populum dominatu regio libero. 3) μεταφ. cruciatus, -us, ἀ.

τυραννίζω· cum tyranno facio.

τυραννικός, ή, όν· tyrannicus, a, um. *μεταφ. impotens, crudelis.

τυραννικῶς· tyrannice. μεταφ. crudeliter.

τυραννίς, ἡ· tyrannis, -idis. θ.

τυραννοκτονέω -ῶ tyrannum occido

τυραννοκτονία, ἡ· tyrannicidium, οὐ.

τυραννοκτόνος, ὁ· tyrannicida, -ae, ἀ.

τύραννος, ὁ· 1) tyrannus, -i, ἀ. 2) rex cruledis ac superbus; dominus saevus. 3) homo crudelis.

τυραννοφόνος, ὁ tyrannicida, -ae, ἀ.

τυρβάζω· perturbo, -are; μεριμνᾷς καὶ τυρβάζῃ περὶ πολλά, sollicita es et tumultuando se fatigas circa multa

τυρεία, τύρευσις, ἡ· confectio casei.

τύρευμα, τό· caseus, -i, ἀ.

τυρεύω in caseum cogo.

τυρίδιον, τυρίσκος caseolus, -i, ἀ.

τυροβόλιον, τό· caseale, -is, οὐ.

τυρόεις, εσσα, εν caseo similis.

τυροκνῆστις, ἡ· radula caseo radendo.

τυροκομεῖον, τό· caseale, -is, οὐ.

τυροκομέω -ῶ· caseos conficio.

τυροποιέω -ῶ· caseum facio

τυροποιΐα, ἡ· casei confectio.

τυροποιός, ὁ· caseorum confector.

τυροπωλεῖον, τό· casearia taberna

τυροπωλέω -ῶ caseos vendo, -ere

τυροπώλης, ὁ· casei venditor.

τυρός, ὁ· massa lactis coacti; caseus, -ii, ἀ. οἱ τυροί, forum, ubi casei venduntur.

τυροφάγος, ὁ· tyroplagus, -i.

τυρόω -ῶ· in caseum cogo.

Τυρρηνία, ἡ· Etruscia, -ae, θ. **Τυρρηνικός**, Etruscus, a, um. Τυρρηνικὸν πέλαγος, mare Etruscum. οἱ Τυρρηνοί, Etrusci, -orum

τυρρηνίζω· Etruscos imitor.

τύρρις, τύρσις, ἡ· turris. -is, θ.

τυρώδης, ες· caseo similis

τυρωτός, ή, όν· caseatus, a, um.

τυτθός, ή, όν· parvus, pusillus, a, um. ἔτι τιτθὸν ἐόντα, adduc parvulum.

τύφη (φυτ.)· typha, -ae, θ.

τυφλίνη τυφλῖνος (ὄφ.)· caecilia, θ.

τυφλογενής, ές qui caecus natus est.

τυφλοποιός, όν· caecum faciens.

τυφλός, ή, όν· caecus a, um; oculis captus a, um; luminibus orbus, a, um. τὰ τυφλὰ τοῦ σώματος. caecum corpus, tergum. τυφλὸς τά τ' ὦτα τόν τε νοῦν, τά τ' ὄμματα εἶ, non oculis solum captus es, sed auribus etiam et mente. *νεοελ. τυφλὸς ἐκ γενετῆς, caecus natus. ἡ τυφλὴ τύχη, caeca fortuna. τὸ τυφλὸν ἔντερον caecum intestinum καὶ τυφλῷ δῆλον, caeco etiam liquet, ἢ adparet. εἰς τὰ τυφλά, in tenebris, temere

τυφλόστομος· ostio obturato.

τυφλότης, ἡ· caecitas, -atis, θ. luminis orbitas. μεταφ. mentis caecitas.

τυφλόω -ῶ· caeco, excaeco, obcaeco, -are, aliquem; luminibus orbo ἢ oculis privo, are, aliquem; caecitatem alicui infero. ἐτυφλώθη, luminibus orbatus est oculis privatus est. μεταφ. caeco, excaeco, obcaeco, -are; tenebras mentibus offundo -ere.

τυφλώδης, ες caeco similis.

τύφλωσις, ἡ· excaecatio, θ. caecitas, -atis, θ. μεταφ. mentis caecitas.

τυφλώττω· caecutio, -ire.

τυφομανής, ές insolens et furiosus.

τυφομανία, ἡ fastus cum furore.

τῦφος ὁ· 1) = καπνός, fumus, -i, ἀ. 2 = ἔπαρσις, typhus, -i, ἀ. arrogantia, -ae, θ. insolentia, -ae, θ. fastus,

ὃς. ἀ. 3) νόσ. febris continuata et ardens typhus

τυφόω -ῶ 1) fumo infesto ἢ eneco. 2 effero et insolentem reddo, -ere, aliquem; facio ut aliquis insolescat τυφοῦμαι efferor elatus sum); insolesco, -ere τετυφωμένος, η, ον elatus, a, um; insolens, ntis, typho captus a, um.

τύφω 1) = καπνίζω τι. fumigo,-are, aliquid 2 τύφομαι ardeo, ere

τυφώδης πυρετός febris continuata et ardens

τυφών, ὁ typhon, -onis ἀ. ὁ Τυφών. Tiphon, -onis ἀ. Τυφώνειος, Tiphoneus a um

Τυφωνεύς, ὁ Tiphoeus, -ei, ἀ.

τυφωνοειδής ές typhoni similis

τυχαῖος, α, ον fortuitus, a, um.

τυχαίως fortuito

τύχη, ἡ fortuna, -ae θ. fors, -rtis, θ ἡ ἀγαθὴ τύχη, f secunda, fors fortuna; ἡ κακὴ τύχη, f. adversa κατ' ἀγαθὴν τύχην, forte fortuna. ἀγαθῇ τύχῃ! quod bonum faustum felixque sit! ἐπίρ. ἀπὸ τύχης, κατὰ τύχην fortuito, forte.

τυχηρός, ά, όν 1) fortuitus, a, um. ὁ τυχηρὸς κίνδυνος, casus fortuitus. 2) fortunatus, a, um, qui secundam fortunam habet.

τυχηρῶς 1) fortuito, forte 2) fortunate, secundâ fortunâ; feliciter.

τυχικῶς fortuito.

*τυχοδιώκτης ὁ· fortunae persecutor, -oris, ἀ. erro, onis, ἀ.

τυχόν ἰδὲ τυγχάνω

τύψις, ἡ 1) percussio, -onis, θ. ictus, -us, ἀ. *2 νεοελ. τύψις συνειδήσεως conscientiae stimulus conscientiae morsus ἢ cruciatus βασανίζεται ὑπὸ τῆς τύψεως τῆς συνειδήσεως, conscientiâ animi excruciatur, male conscientiae facibus agitatur. ἐκ τῆς τύψεως τῆς συνειδήσεως οὐ δύναται κοιμᾶσθαι, conscientiâ obstrepente dormire non potest.

τῷ 1) = τινί. 2) ἐπίρ. propterea.

τωθάζω· dicteriis incesso, irrideo, mordeo (aliquem opprobriis.

τωθασμός ὁ· irrisio, -onis, θ.

τωθαστής, ὁ irrisor, oris, ἀ.

τωθαστικός, ή, όν irrisorius, a, um.

*τῳόντι ἢ ὀρθ. τῷ ὄντι, ἰδὲ ὄν.

*τώρα· nunc.

Υ

Υ, υ (ὖ ψιλόν). 1) τὸ εἰκοστὸν γράμμα, litera Υ. 2) ὡς ἀριθ. σημεῖον τὸ μὲν υ = quadringenti, ae, a, τὸ δὲ ͵υ = quadringenta millia

ὑάγχη, ἡ· angina porcina.

Ὑάδες, αἱ· Hyades, -um, θ.

ὕαινα, ἡ hyaena, -ae, θ. τῆς ὑαίνης, hyaenius, a, um

Ὑακίνθια, τά· Hyacinthia, -orum, οὐ.

ὑακινθίζω· hyacinthum refero. ὑακινθίζων hyacinthum referens.

ὑακινθινόβαφής, ές· colore hyacinthino

ὑακίνθινος, η, ον· hyacinthinus.

ὑακίνθιος, α, ον· hyacintheus, a, um

ὑάκινθος, ὁ· hyacinthus (-os), -i, ἀ. ὁ *Ὑάκινθος, Hyacinthus, -i, ἀ.

ὑακινθώδης, ες hyacintho similis

ὑαλέος, -οῦς, ῆ, ον· vitreus a, um

ὑαλίζω 1) pellucidus sum ut vitrum; vitrum imitor pellucidate. *2) ὑαλίζω τι, ut vitrum pellucidum facio aliquid; polio (-ivi), aliquid.

*ὑαλικόν, τό· πλ. τὰ ὑαλικά, vitreamina, -um, οὐ.

ὑάλινος, η, ον· vitreus, a, um; vitreolus, a um. τὰ ὑάλινα σκεύη, vitrea, -orum, οὐ

*ὑαλιστερός· pellucidus ut vitrum.

ὑαλοειδής, ές vitreus, a, um; vitrum referens; pellucidus, a, um.

ὑαλόεις, εσσα, εν vitreus, a um.

*ὑαλοπωλεῖον, τό taberna vitriarii.

*ὑαλοπώλης, ὁ· vitrarius, -ii, ἀ.

ὕαλος, ἡ· vitrum, -i, οὐ.

ὑαλοσκεπής ές· vitris tectus, a, um.

ὑαλοτεχνίτης, ὁ· vitrarius, -ii, ἀ.

ὑαλουργεῖον, τό· officina vitri; vitrarium, -ii, οὐ

ὑαλουργός, ὁ· vitrarius -ii, ἀ.

ὑαλόχρους, ουν· vitrei coloris.

ὑαλόω -ῶ· in vitrum verto.

ὑαλώδης, ες vitreus, a, um.

ὕβος, ὁ tuber, -eris, οὐ.

ὑβρίζω· 1) insolesco ex nimia fortuna protervus insolens sum. 2) superbe tracto aliquem. 3) = λοιδορῶ τινα convicior -atus sum -ari maledico -xi). -ere. aliquem convicium alicui facio: aliquem maledictis insector: aliquem convicii incesso: facio alicui contumeliam contumelias in aliquem dico. **ὑβρίζομαι.** comtumeliam accipio; contumeliâ afficior.

ὕβρις. ἡ· 1) superbia. -ae, θ. arrogantia. ae. θ insolentia. -ae, θ supercilium, -ii. οὐ. 2) injuria. -ae θ. ὕβρεως δίκη, actio injuriarum. καταγιγνώσκω τινὸς ὕβριν, injuriarum damno aliquem. 3) = λοιδορία, προπηλακισμός, convicium. -ii, οὐ. contumelia, -ae. θ. maledicentia, -ae θ.

ὕβρισμα, τό· injuria. -ae, θ.

ὑβριστής, ὁ· 1) injuriosus; injurius et contumeliosus; insolens -ntis petulans, -ntis. *2) *νεοελ.* maledictor, -oris, ἀ.

ὑβριστικός. ἡ, όν· injuriosus a um; contumeliosus. a. um. ὑβριστικοὶ λόγοι, verborum contumelia.

ὑβριστικῶς· injuriose. contumeliose, insolenter. petulanter.

ὑβρίστρια, ἡ· conviciatrix, -icis θ

ὑβριστός, ἡ, όν· contumeliâ affectus, a, um.

ὕβωμα, τό· curvamen spinae.

ὕβωσις. ἡ· incurvatio spinae.

ὑγιάζω τινά· sano, -are. aliquem. **ὑγιάζομαι,** sanesco: convalesco.

ὑγιαίνω· valeo (-ui) -ere. ὑγίαινε, vale. ὑγιαίνετε, valete.

ὑγίανσις,ὑγίασις.ἡ. sanatio. -onis, θ.

ὑγιαντός, ἡ, όν· sanabilis, e.

ὑγίασμα, τό· medicamentum, -i, οὐ.

ὑγιαστικός, ἡ, όν sanans. -ntis.

ὑγιαστός, ἡ, όν· 1) sanatus, a, um. 2) sanabilis. e.

ὑγίειά (ὑγεία), ἡ sanitas,-atis, θ.

ὑγιεινός, ἡ, όν· salubris, e. ὑγ. τόπος, salubris locus. ὑγ ὕδωρ, salubris aqua. ὑγ. δίαιτα, salubris victus. ὑγ. κλῖμα, caelum salubre. τὸ ὑγιεινὸν (τόπου, κλίματος, κτλ.) salubritas, -atis. θ. (loci, caeli).

ὑγιεινῶς· salubriter.

ὑγιής, ές· 1) sanus a, um. σῶς καὶ ὑγιὴς ἐπανῆλθεν, sanus et salvus rediit. 2) valens -ntis; validus, a, um 3) ὑγιὴς νοῦς mens sana

ὑγιῶς sane. belle. bene

ὑγράζω· humidus sum

ὑγραίνω· humecto. -are. aliquid. humifico, -are aliquid **ὑγραίνομαι,** humesco -ere; madefio, -ieri

ὕγρανσις, ἡ madefactio, -onis. θ.

ὑγρασία,ἡ 1) humiditas, -atis.θ humor, -oris,ἀ. 2) = ἰκμάς, uligo -inis. θ.

ὑγροβατέω -ῶ per humida vado.

ὑγροβαφής. ές humore madefactus.

ὑγρόβιος,ον· in locis humidis vivens.

ὑγρόγονος. ον ex humido natus.

ὑγρομέλεια,ἡ agilitas membrorum.

ὑγρομελής membra habens agilia.

ὑγρόμορφος, ον· formam humidam habens

ὑγρόμυρον· unguentum liquidum.

ὑγροποιός, όν humidum faciens; humificus. a um

ὑγροπορέω-ῶ per humida gradior.

ὑγροπόρος. ὑγροπόρευτος, ον per humida gradiens humida permeans.

ὑγρός, ά, όν 1) humidus, a, um. ὁ ὑγρὸς τόπος. humidum, -i, οὐ. 2) madidus. a, um 3) = ῥευστός, liquidus, a, um. τὰ ὑγρὰ σύμφωνα, consonantes liquidae ὅθ **τὸ ὑγρόν,** liquidum. -i, οὐ. liquor -oris, ἀ. 4) agilis, e; mollis e; flexibilis, e.

ὑγρόσαρκος, ον· mollem carnem habens

ὑγρότης, ἡ· 1) humor, -oris, ἀ 2) flexibilitas agilitas, -atis, θ. 3) teneritas, -atis, θ

ὑγροτόκος, ον· humidum gignens.

ὑγροτράχηλος, ον collo molli

ὑγρότροφος· in humido se nutriens.

ὑγρόφθαλμος· oculis mollibus.

ὑγρόφοιτος· per humida incedens

ὑγροφόρος, ον· humifer, era erum.

ὑγροφυής. ές· naturâ humidus.

ὑγροχίτων· veste madida indutus.

ὑγρῶς 1) humide, liquide. 2) agiliter, molliter.

ὑδαλέος, α, ον· aquosus, a, um.

ὑδαρής, ές, ὑδαρός, ά, όν. ὑδαρώδης, ες· aquosus, a, um; aquatus, a, um; aquatilis, e.

ὑδαρότης, ἡ natura aquosa.

ὑδαταίνομαι· aquosus sum.

ὑδατηγός, ὁ aquam advehens.

ὑδατηρός, ά, όν· aquarius, a, um.

ὑδάτινος, η, ον aquatilis, e.
ὑδάτιον, τό· aquula, -ae, θ.
ὑδατίς, ἡ· 1) gutta, -ae, θ. 2) vesicula in cute.
ὑδατογενής, ές· ex aqua natus
ὑδατόεις, εσσα, εν aquosus, a, um
ὑδατοθρέμμων· in aqua nutritus
ὑδατόκλειστος, ον aquâ ablutus
ὑδατοποσία, ἡ· aquae potus.
ὑδατοποτέω -ῶ· aquam bibo.
ὑδατοπότης, ὁ· qui aquam bibit.
ὑδατοτρεφής, ές in aqua nutritus.
ὑδατόχλωρος pallidus instar aquae
ὑδατοστεγής, ές aquae impervius.
ὑδατοτρεφής, ές· in aqua nutritus.
ὑδατόχροος -ους, -ουν aquae colorem habens; aquae similis.
ὑδατόω -ῶ aquosum reddo.
ὑδατώδης, ες, ὑδατοειδής, ές· aquosus, a, um. τὸ ὑδατῶδες χρῶμα, color aquaticus.
ὑδεράω-ῶ, ὑδεριάω-ῶ, ὑδερόω-ῶ hydrope laboro.
ὑδερίασις, ἡ· hydrops, -opis, ἀ.
ὑδερικός, ή, όν· hydropicus, a, um.
ὕδνον, τό tuber, -eris, οὐ.
ὕδρα, ἡ· hydrus, -i, ἀ. hydra, -ae, θ. τῆς ὕδρας, hydrinus, a, um.
ὑδραγωγεῖον, τό aquaeductus, -us, ἀ. aquagium, -ii, οὐ.
ὑδραγωγέω -ῶ aquam educo.
ὑδραγωγία, ἡ· aquaedeductio, -onis, θ hydragogia, -ae, θ.
ὑδραγωγός, όν· aquam educens; hydragogus, a, um.
ὑδραίνω irrigo, -are.
ὑδραῖος, α, ον· in aqua vivens.
ὑδραλέτης, ὁ· mola aquaria.
ὑδράλμη, ἡ· aqua salsa.
ὑδράργυρος, ὁ· argentum vivum, hydrargyrus, -i, ἀ.
ὑδραύλης, ὁ· hydraula, -ae, ἀ.
ὑδραυλικός, ή, όν hydraulicus, a, um.
ὕδραυλος, ὁ· hydraulus, -i, ἀ.
ὑδρεία, ἡ· aquatio, -onis, θ.
ὑδρεῖον, τό· hydria, -ae, θ
ὑδρέλαιον, τό· aqua oleo mixta.
ὕδρευμα, τό· hydreuma, -atis, οὐ. hydrêum, -i, οὐ.
ὑδρεύομαι· aquor (aquatus sum) -ari. ὅθεν ὑδρεύονται οἱ πολῖται, unde oppidani aquantur.
ὕδρευσις, ἡ· aquatio, -onis, θ.
ὑδρευτής, ὁ· aquator, -oris, ἀ.
ὑδρηλός, ή, όν, ὑδρηρός, ά, ον· aquosus, humidus, a um.
ὑδρία, ἡ· hydria, -ae, θ. situla, -ae, θ. urna, -ae, θ.
ὑδριαφόρος, ον· situlam ferens; urniger, era, eum.
ὑδρίον, τό, ὑδρίσκη, ἡ parva hydria; urnula, -ae, θ.
ὑδροβαφής, ές· aqua tinctus.
ὑδρογνώμων, ὁ aquae vestigator.
ὑδρογονικός, ή, όν· aquam generans.
ὑδρογόνον, τό· hydrogonum, -i, οὐ.
ὑδροδόκη ἡ aquae receptaculum.
ὑδροδόκος, ον· aquam excipiens.
ὑδροειδής, ές aquae similis.
ὑδρόεις, εσσα, εν· qui in aqua est,
ὑδροθήκη, ἡ· aquae repositorium cisterna, -ae, θ.
ὑδροθήρας, ὁ piscator, -oris ἀ.
ὑδροθηρία, ἡ piscatio, onis, θ.
ὑδροθηρικός· piscatorius a, um.
ὑδροκέφαλος, ον· hydrocephalus.
ὑδροκήλη, ἡ· hydrocele, -es θ.
ὑδρολάπαθον, τό· hydrolapathum.
ὑδρολόγος, ὁ· aquilex, -egis, ἀ.
ὑδρομαντεία, ἡ per aquas divinatio; hydromantia, -ae, θ.
ὑδρόμαντις, ὁ· ex aqua divinans.
ὑδρόμελι, τό· aqua mulsa; hydromeli, -itis, οὐ.
ὑδρομιγής, ές aquâ commixtus.
ὑδρόμυλος, ὁ· mola aquaria.
***ὑδρονομεύς, ὁ·** aquae distributor; aquarius, -ii, ἀ.
ὑδροποιός, ά, όν· aquam procreans
ὑδροποσια, ἡ· aquae potus.
ὑδροποτέω -ῶ· aquam bibo.
ὑδροπότης, ὁ· aquae potor.
ὑδρορρόα, ὑδρορρόη, ἡ suggrunda, -ae, θ. stillicidium, -ii, οὐ.
ὕδρος, ὁ· hydrus, -i, ἀ
ὑδροσκοπέω-ῶ καὶ -πέομαι-οῦμαι· aquas indago, -are
ὑδροσκόπιον, τό· defluum vasculum.
ὑδροσκόπος, ὁ· aquarum speculator; aquilex, -egis, ἀ.
ὑδροστάσιον, τό· stagnum, -i, οὐ.
ὑδροστάτης, ὁ libella, -ae, θ.
ὑδροτόκος, ον· aquam gignens.
ὑδροφοβία, ἡ· aquae metus; hydrophobia, -ae, θ.
ὑδροφοβιάω-ῶ· hydrophobiâ laboro.
ὑδροφοβικός, ή, όν· hydrophobicus.

ὑδροφόβος, ὁ hydrophobiâ laborans; hydrophobus, a, um.
ὑδροφορέω -ῶ aquam fero.
ὑδροφορία, ὑδροφόρησις, ἡ aquae gestatio
ὑδροφόρος, ὁ· aquam ferens; aquarius. -i, ὁ. aquator -oris, ὁ.
ὑδροχαρής, ές aquâ gaudens.
ὑδροχοεῖον, τό aquale, -is οὐ
ὑδροχοεύς, ὁ aquam fundens.
ὑδροχόη, ἡ· aquarium -ii, οὐ. canalis. -is, ἁ.
ὑδροχόος, ὁ· aquarius, -ii, ἁ. hydrochous, -i, ἁ.
ὑδρόχυτος, ον· aquâ perfusus
ὑδρώδης, ες aquosus, a, um; humidus, a um
ὑδρωπιάω -ῶ· hydrope laboro.
ὑδρωπικός, ή, όν hydropicus, a, um
ὕδρωψ, ὁ· hydropisis, -is, θ. hydrops, -icis, ἁ.
ὕδωρ, τό 1) aqua, -ae, θ. ῥέον ὕδωρ, aqua viva (ὕδωρ ζῶν Εὐαγ. Ἰωάν.) λιμνάζον ὕδωρ, aqua palustris. θαλάσσιον ὕδωρ, aqua marina ποτάμιον ὕδωρ, aqua fluvialis. κρηναῖον ὕδωρ, fontana aqua. ὄμβριον ὕδωρ, aqua pluvialis. 2) *ὕδατα ὑγιεινά, ὕδατα θερμά* (ἰαματικὰ ὕδατα, μεταλλικὰ ὕδατα), aquae, -arum; aquae medicatae.
ὑεικός, ή, όν, ὕειος, ον suillus, a, um. ὕειον κρέας, suilla caro.
ὕελος κτλ. ἴδε *ὕαλος* κτλ.
ὑετίζω· pluviam immitto.
ὑέτιος, α, ον· pluvius, a, um. ὑέτιος ἄνεμος. pluvius ventus. ὁ ὑέτιος νότος, pluvialis auster.
ὑετός, ὁ· pluvia, -ae, θ
ὑετώδης, ες· pluviosus, um.
ὑηνός, ή, όν· suillus, a, um.
ὑθλέω -ῶ· nugor, -ari
ὑθλήματα, τά nugamenta, -orum, οὐ.
ὕθλος, ὁ· nugae, -arum, θ.
υἱδεύς, υἱδοῦς ὁ nepos e filio.
υἱδῆ, ἡ· neptis e filio.
υἵδιον, τό 1) filiolus, -i, ἁ. 2) porcellus, -i, ἁ.
ὑΐζω grunnio, -ire.
ὑϊσμός, ὁ grunnitas, -atis. θ.
ὕϊνος, η, ον· suillus, a, um.
υἱϊκός, ή, όν· ad filium pertinens, filialis. e.
υἱοθεσία, ἡ adoptatio, -onis θ.
υἱοθετέω-ῶ adopto -are, aliquem ἢ aliquem filium ὁ υἱοθετῶν ἢ ὁ υἱοθετήσας, adoptator -oris. ἁ.
υἱόθετος, ον adoptatus, a, um.
υἱός, ὁ filius, -i, ἁ. υἱέ μου, mi fili.
υἱότης, ἡ filietas, -atis, θ
υἱόω -ῶ καὶ υἱοῦμαι· adopto, -are.
υἵωσις, ἡ· adoptio, -onis, θ
υἱωνεύς, υἱωνός, ὁ· nepos e filio.
υἱωνή, ἡ· neptis e filio.
ὕλαγμα, τό, ὑλαγμός, ὁ· latratus, -us, ἁ. τὰ ὑλάγματα, οἱ ὑλαγμοί, latratus. πλ.
ὑλαγωγέω -ῶ· ligna fero.
ὑλαγωγός, ὁ ligna ferens.
ὑλάζομαι· ligna colligo, -ere; lignor. -ari
ὑλαῖος, α, ον· silvester, is, e.
ὑλακή, ἡ latratus -us, ἁ.
ὑλακτέω -ῶ· 1) latro, -are. ὁ κύων ὑλακτεῖ, canis latrat. μετφ. ἡ καρδία ὑλακτεῖ. animus latrat. 2) ὑλακτῶ τινα, latro aliquem adlatro aliquem.
ὑλακτικός, ή, όν latrabilis, e.
ὕλαξ ὑλακτητής κύων)· latrans, -ntis; latrator, -oris, ἁ.
ὑλάω -ῶ = *ὑλακτέω.*
ὕλη, ἡ 1) = δρυμός, silva, -ae, θ. 2) = ξύλον, materia -ae, θ lignum, -i, οὐ. 3) materia, -ae, θ. materies, -ei θ. ὕλη ἀνέργαστος, materia rudis
ὑλιγενής, ές e ligno factus.
ὑλητόμος, ὁ· lignicida, -ae, θ
ὑληφόρος, ον· ligna comportans.
ὑλίζω· defaeco. -are.
ὑλιστήριον, τό colum, -i, οὐ.
ὑλικός, ή, όν· materialis, e.
ὑλικῶς· materialiter.
ὑλοδρόμος, ον· in silvis vagans.
ὑλονόμος ον· silvas curans.
ὑλοκοπέω -ῶ· ligna caedo
ὑλομανέω -ῶ· silvesco, -ere.
ὑλονόμος, ον· in silvis degens.
ὑλοτομέω -ῶ ligna in silvis caedo
ὑλοτομία, ἡ lignatio in silvis.
ὑλοτομική, ἡ· ars ligna caedendi.
ὑλοτόμος, ον· lignator, -oris, ἁ.
ὑλότομος, ον· in silvis caesus.
ὑλοτραφής, ές· in silvis nutritus.
ὑλοφόρβος, ον· in silvis pascens.
ὑλοφορέω -ῶ· ligna comporto.
ὑλώδης ες· 1) silvosus, a, um. 2) faeculentus, a, um.
ὑμεδαπός, ή, όν· vestras, -atis; popularis vester; civis vester.

ὑμεῖς· vos. τὰ βιβλία ὑμῶν, libri vestri. οὐδεὶς ὑμῶν, nemo vestrum.
ὑμέναιος, ὁ· 1) carmen nuptiale, hymenaeus, -i. ἀ. 2) ὁ **Ὑμέναιος**, Hymenaeus, -i, ἀ.
ὑμένινος,η ον· membranaceus,a,um.
ὑμενοειδής.ές.**ὑμενώδης**, ες membranae similis, e
ὑμενόπτερος, ον· alas membranaceas habens.
ὑμενοω -ῶ· in membranem verto
ὑμετερος, α, ον· vester, tra, trum
ὑμήν, ὁ· membrana, -ae, θ.
ὑμνέω -ῶ cano (cecini) -ere aliquem; celebro, -are, aliquem ἢ aliquid.
ὑμνησις, ἡ cantio, onis. θ. celebratio, -onis, θ.
ὑμνητήρ ὑμνητής, ὁ cantor alicujus, celebrator, laudator, -oris, ο
ὑμνητήριος, ον. **ὑμνητικός**, ή. όν ad laudes canendas pertinens, aptus
ὑμνητός, η, όν laudibus celebratus et celebrandus, a, um
ὑμνήτρια. ἡ· cantatrix -icis, θ
ὑμνογράφος,ὁ· hymnorum scriptor
ὑμνολογέω -ῶ hymnum canto
ὑμνολογια, ἡ· hymnorum cantatio
ὑμνολογος ον· hymnos dicens.
ὑμνοποιός hymnos conficiens
ὕμνος, ὁ hymnus, -i, ἀ. carmen, -inis, οὐ.
ὑμνῳδέω -ῶ hymnos canto.
ὑμνῳδια, ἡ· hymnorum cantatio.
ὑμνῳδός, ὁ hymnos canens.
ὕνις, **ὕννις**, ἡ vomer, -eris, οὐ.
ὑοβοσκος, **ὑοβότης**, **ὑοπόλος**, ὁ· subulcus, -i, ἀ.
ὑοειδής, ές· porco similis.
ὑοσκύαμος, ὁ· hyoscyamus, -i, ἀ.
ὑοφορβεῖον, τό hara, -ae, θ.
ὑοφορβειον, τό· grex suum.
ὑοφορβός, ὁ subulcus, -i, ἀ.
ὑπαγανακτέω -ῶ· subindignor ari.
ὑπαγγέλλω· clam nuncio.
ὑπαγγαλίζω· in ulnis gesto
ὑπαγκάλισμα,τό· ulnarum gestatio.
ὑπάγκαλος, **ὑπαγκάλιος**, ον· qui ulnis gestatur.
ὑπαγκώνιον, τό cubital, -is, οὐ.
ὑπαγόρευσις. ἡ· 1) dictatio, -onis, θ. 2) hortatio, -onis, θ.
ὑπαγορεύω 1) dicto, -are ὑπαγορεύω τί τινι, dicto aliquid alicui. 2) = προτρέπω, adhortor (-tatus sum) -ari; suadeo asi . ere
ὑπαγροικίζω· subrustice loquor.
ὑπάγροικος, ον subrusticus, a,um; aliquanto rusticus et inhumanus.
ὑπάγω· 1 subduco (-xi -ere. aliquid ὑπάγω τινα εκ τῆς μάχης, subduco aliquem pugnae ὑπάγω (= κινῶ) τὴν κοιλίαν, alvum subduco (cieo). 2) ὑπάγω (= καλῶ) τινὰ εἰς δίκην, in judicium aliquem adduco, aliquem reum facio. ὑπαγω τινὰ θανάτου, aliquem rei capitalis reum facio. 3) πάγω τί τινι subjicio aliquid alicui. 4 ὑπάγω τ εἴς τι, refero aliquid ad aliquid, revoco aliquid ad aliquid. 5) = προάγω, procedo, -ere 6) = πορεύομαι, eo, -ire ὕπαγε, τί μέλλεις; , quid cunctaris? 7) decipio, -ere, liquam 8) ὑπάγομαί τινά τινι, adlicio liquem aliqua re 9) ὑπάγομαί τινα, ubjugo -are, aliquem *10) νεοελ. πάγομαι εἴς τινα ἢ ε ς τι, ad aliquem pertineo, alicujus sum; alicujus juis sum; in alicujus dicione sum.
ὑπαγωγή, ἡ· deceptio, -onis, θ.
ὑπαγωγός, όν· subductivus, a, um.
ὑπᾴδω succino, -ere; cantillo, are
ὑπαέριος, ον· sub divo vivens.
ὑπαιδέομαι -οῦμαι revereor, eri.
ὑπαιθριάζω· sub divo moror, vitam sub divo ago
ὕπαιθρον, τό· subdiale, -is, οὐ. divum. -i, οὐ. ἐν ὑπαίθρῳ. sub divo. εἰς τὸ ὕπα θρον, sub divum
ὑπαίθριος, **ὕπαιθρος**, ον· subdialis, e; qui sub divo est ὑπαίθριος διάγω, sub divo vitam ago.
ὑπαινίσσομαι subobscure declaro ἢ innuo; aenignatice significo.
ὑπαίρω leviter adtollo.
ὕπαισχρος, ον· subturpis, -e.
ὑπαισχύνομαι suppudet me; paullum pudet me.
ὑπαίτιος, ον obnoxius crimini ἢ facinori; non insons, nec extra noxam. δθ. reus, -i. ὑπαίτιός τινος, reus alicujus rei.
ὑπακοή, ἡ obedientia, ae, θ.
ὑπακολουθέω -ῶ subsequor, -i.
ὑπακούω 1) ausculto. -are, alicui; obedio (-ivi), -ire, alicui. οὐχ ὑπήκουσαν τῷ καθηγητῇ, (discipulis) non

obeditum est professori. 2) subaudio, -ire ὑπακουομένου, subaudito
ὕπακρος, ον fere summus.
ὑπακτικός, ή, όν alvum ciens.
ὑπαλγέω -ῶ suddoleo, -ere.
ὑπάλειμμα, τό inunctio, -onis. θ.
ὑπάλειπτρον, τ· riuin, -ii,οὐ
ὑπαλείφω su evi). -ere aliquid. inungo aliquid alicui
ὑπόλειψις ἡ inunctio, -onis θ.
ὑπαλλαγή, ἡ immutatio, -onis, hypallage, -es, θ.
ὑπαλλακτικός, ή, όν ad commutandum aptus, a, um
ὑπαλλάσσω commuto, -are.
ὑπάλληλος, ον 1) subalternus, a um. ὑπάλ. ἐπιστῆμαι, artes subalternae. *2) *νεοελ. οὐσ.* qui munei aliquo fungitur; qui officium facit qui officio fungitur; magistratus,-us
ὑπαλοιφή, ἡ illitio, onis θ.
ὑπαμβλύνω subobtundo, -ere
ὑπαμφιέννυμι induo sub.
ὑπαναγινώσκω praelego (-egi -ere, aliquid τὸ ὑπαναγινώσκειν, praelectio, -onis, θ.
ὑπαναγνώστης,ὁ praelector,-oris,ἀ.
ὑπανάγω subduco, -ere.
ὑπανακόπτω retundo, -ere.
ὑπανακουφίζω sublevo, -are.
ὑπαναλίσκω paullatim consumo, sensim consumo (pecuniam).
ὑπαναμέλπω cano ad aliquid.
ὑπαναπίμπλημι paullatim impleo.
ὑπανάπτω subincendo, -ere.
ὑπαναστρέφω revertor, -i.
ὑπαναστέλλω suborior, -iri.
ὑπαναφλέγω paullum incendo.
ὑπαναφύομαι subnascor, -i
ὑπαναχωρέω -ῶ sensim recedo.
ὑπαναχώρησις, ἡ recessus, -us, ἀ.
ὑπανδρεύω conjugio illigo, nuptui do; matrimonio conjungo, filiam in matrimonium colloco. **ὑπανδρεύομαι**, α) *ἐπὶ ἀνδρ.* uxorem duco; in matrimonium duco aliquam; matrimonio aliquam mihi jungo. б) *ἐπὶ γυν.* nubo (-psi) -ere, alicui
ὑπανδρία, ἡ matrimonium, -ii,οὐ. conjugium, -ii, οὐ κόρη τῆς ὑπανδρείας, virgo matura viro ἢ ἁπλ. matura.
ὕπανδρος γυνή· viro subdita; maritata.
ὑπάνειμι paullatim recedo.
ὑπενερπύζω paullatim adrepo.
ὑπανέρχομαι sensim me recipio.
ὑπανέχω sustineo humeris.
ὑπανθέω -ῶ florere incipio
ὑπανιάω -ῶ paullum doloris affero.
ὑπανίημι paullulum remitto
ὑπανίσταμαί τινι adsurgo (-urrexi) ere, alicui (majoribus).
ὑπαντάω -ῶ τινι. obvius alicui venio ἢ fio, obviam eo (-ivi) alicui; occurro (occurri) alicui **ὁ ὑπαντῶν**, occursor, -oris, ἀ
ὑπάντησις, ἡ obviam itio; occursus, -us, ἀ
ὕπαντρος, ον in antro degens.
ὑπαπειλέω -ῶ tecte minor
ὑπαπέρχομαι clam discedo.
ὑπαπολείπω clam relinquo
ὕπαρ, τό visio vera ὕπαρ, καθ' ὕπαρ, vigilans, vigilando
ὑπαράσσω subtus pulso
ὑπάργιλος, ον argillam continens.
ὑπάργυρος, ον argentum continens
ὑπαρκτικός, ή, όν substantivus.
ὑπαρκτός, ή, όν exsistens, -ntis.
ὕπαρξις, ἡ 1) exsistentia. -ae, θ. 2) = οὐσία, substantia, -ae, θ
ὑπαρχή, ἡ initium. -ii, οὐ ἐξ ὑπαρχῆς, ab inchoato. ἐξ ὑπαρχῆς κατασκευάζω τι (οἰκίαν), ab inchoacto instruo aliquid (domum)
ὑπαρχία, ἡ legatio, -onis, θ.
ὕπαρχος ὁ legatus, -i, ἀ.
ὑπάρχω 1) initium facio, primus facio aliquid. ὑπάρχω τούτου, primus hoc facio. 2) = εἰμί, ὑπάρχω, sum (fui), esse οὐ **τὰ ὑπάρχοντα**, bona, -orum, οὐ. facultates, -um θ. 3) ὑπάρχω τινί, (τῷ Κύρῳ), alicui addictus sum, alicui adjumento sum. 4) ἀπροσ. ὑπάρχει μοι τοῦτο ποιεῖν hoc mihi facere licet. 5) impero, -are; imperium gero. 6) **ὑπάρχομαι**, incipio, -ere. γράφειν ὑπηρξάμην, scribere coepi
ὑπασπίδιος, ον clipeo tectus.
ὑπασπίζω clipeum gesto
ὑπασπιστής,ὁ qui clipeum gestat. δθ. satelles -itis ἀ
ὑπαστράπτω refulgeo, -ere.
ὕπαστρος, ον sidereus, a, um.
ὑπατεία, ἡ consulatus. μεταπορεύομαι τὴν ὑπατείαν, consulatum peto.
ὑπατεύω consulatum gero (gessi) -ere; consul sum. ὑπατεύοντος τοῦ Κι.

κέρωνος. Cicerone consule. ὁ ὑπατευκώς, consularis, -is, ἀ.
ὑπατικός, ή, όν consularis, e. **ὁ ὑπατικός** consularis, -is, ἀ.
ὑπατικῶς consulariter.
ὑπάτοπος, ον subabsurdus, a, um
ὕπατος, η, ον summus, a, um ἡ ὑπάτη, chorha suprema. ἡ ὕπατος ἀρχή, consulatus ἀ. ὁ **ὕπατος** (ἐν Ῥώμῃ), consul, -is, ἀ. τοῦ Κικέρωνος ὑπάτου ὄντος, Cicerone consule.
ὑπαυγάζω subsplendesco, -ere; subluceo -ere ἐπεὶ ὑπηύγαζεν ἡμέρα, die illuscente.
ὕπαυγος, ον qui est sub luce.
ὑπαυθαδίζομαι subarroganter me gero; superbus sum.
ὑπαυλέω -ῶ succino tibiâ.
ὕπαυλος, ον qui in aula est.
ὑπαυχένιον, τό cervical, -alis, οὐ.
ὑπαύχενον inferior pars cervîcis.
ὑπαφίημι subtus emitto.
ὑπαφρίζω paullulum spumo.
ὕπαφρος, ον paullulum spumosus.
ὑπέγγυος, ον qui fidejussores dedit, satisdatus, a um, vadatus, a, um.
ὑπεγγύως satisdato; vadato.
ὑπεικτικός, ή, όν qui cedit.
ὑπείκω, ὑπεικάθω τινί 1) cedo ἢ concedo (cessi) alicui. ὑπείκω τῷ νικητῇ, cedo victori. ὑπείκω ταῖς συμφοραῖς, malis cedo ἢ concedo. οὐδενὶ ὑπείκω (ὑπεικάθω), nemini concedo 2) = χαρίζομαι, obsequor, -i.
ὕπειμι subeo, -ire.
ὕπειξις, ἡ cessio, -onis, θ. obsequium, -i, οὐ.
ὑπεισάγω subintroduco, -ere.
ὑπεισδύομαι clam introeo.
ὑπεισέρχομαι clam subeo, -ire.
ὑπεκδέχομαι exspecto, -are.
ὑπεκδιδράσκω subterfugio, -ere.
ὑπεκδρομή, ἡ excursio, -onis, θ
ὑπεκδύομαι clam me exuo.
ὑπεκκαίω succendo (-ndi), -ere. μεταφ. irrito, -are.
ὑπέκκαυμα, τό fomes, -itis, ἀ. ὑπέκκαυμα ἔρωτος, fomenta amoris).
ὑπέκκαυσις, ἡ incensio, -onis, θ.
ὑπέκκειμαι exportatus et foris in tuto positus sum.
ὑπεκκενόω -ῶ subtus excavo.
ὑπεκκλέπτω clam et furtim eripio; furto subduco, -ere, aliquid.
ὑπεκκλίνω clam declino.
ὑπεκκομίζω clam exporto, -are.
ὑπεκκρίνω subtus excerno.
ὑπεκλείπω paullatim deficio.
ὑπεκπέμπω clam emitto, -ere.
ὑπεκπλέω clam enavigo, -are.
ὑπεκρέω sensim et clam effluo.
ὑπεκρίπτω projicio, -ere.
ὑπεκσώζω sudductum servo.
ὑπεκτείνω subtus extendo.
ὑπεκτελέω -ῶ clam perficio.
ὑπεκτίθημι clam expono -ere.
ὑπεκτίθεμαι clam transporto.
ὑπεκτρέπω clam averto.
ὑπεκτρέχω (ὑπεξέδραμον) longe excurro ἢ procurro, supero (aliquid).
ὑπεκφέρω clam effero.
ὑπεκφεύγω subter fugio, -ere, aliquid, clam effugio, -ere aliquid.
ὑπεκχέω effundo, -ere.
ὑπεκχωρέω -ῶ sensim recedo, -ere; me subduco ex aliquo loco
ὑπεκχώρησις excretio per alvum.
ὑπεκχωρητικός, ή, όν alvum ciens.
ὑπελαύνω subigo, -ere
ὑπελαφρός, ά, όν aliquanto levis.
ὑπεμβάλλω sub aliquid injicio.
ὑπεμφαίνω subostendo, -ere
ὑπεναντιόομαι -οῦμαι paullulum adversor alicui.
ὑπεναντίος, α, ον contrarius, adversarius, a, um; hostis, -is. ἀ.
ὑπεναντιότης, ἡ contrarietas, -atis, θ.
ὑπεναντίωσις, ἡ repugnantia, -ae, πληθ. **ὑπεναντιώσεις**, contraria.
ὑπενδίδωμι paullatim cedo
ὑπένδυμα, τό, ὑπενδύτης, ὁ interior vestis
ὑπεξάγω subduco, -ere; subtraho, -ere ὑπεξάγω τινὰ ἐκ τῆς μάχης, aliquem ex acie subtraho
ὑπεξαγωγή, ἡ subductio, -onis, θ.
ὑπεξαίρεσις, ἡ 1) subtractio, -onis, θ 2) = κλοπή, supressio, -onis, θ.
ὑπεξαιρέω -ῶ καὶ **ὑπεξαιρέομαι -οῦμαι** clam aufero, aliquid. ὑπ. χρήματα, pecuniam supprimo (-essi), ere, ἢ intercipio (-cepi), -ere χρήματα ὑπεξαιρεθέντα, pecuniae supressae.
ὑπεξανάγομαι clam provehor.
ὑπεξανίσταμαι desurgo (alicui).
ὑπεξαντλέω -ῶ exhaurio, -ire.
ὑπεξέλκω subtus extraho.
ὑπεξερεύγω paullatim erumpo.

ὑπεξέρχομαι· clam egredior.

ὑπεξίσταμαι· clam exeo et provenio. ὑπεξ. σοι τῆς ὁδοῦ. cedo tibi via. dicedo, -ere. ὑπ. τῆς καθέδρας, adsurgens ex sede locum cedo. ὑπ. τῆ. ἀρχῆς, abdico me magistratu

ὑπεξούσιος, α ον· alterius potestati subjectus, a, um ἢ subditus, a um.

ὑπεξουσιότης, ἡ subjectio, onis, θ

ὑπέρ 1) μετὰ γεν. α) supra (μετ αἰτ.): ὑπὲρ ἡμῶν κατοικεῖ, supra nos habitat β) super (μετ' ἀφ.): ξίφος αὐτοῦ ὑπὲρ τοῦ αὐχένος κρέμαται, ensis ei super cervice pendet. γράφω ὑπὲρ τινος, scribo super aliqua re γ) pro (μετ' ἀφ: ὁ ὑπὲρ Ἀρχίου τοῦ ποιητοῦ λόγος, oratio pro Archia poeta ὑπὲρ τῆς πατρίδος ἀποθνήσκω, pro patria morior. 2) μετ' αἰτιατ. α) supra. super μετ' αἰτ.): ὑπὲρ τὴν Ἀλεξάνδρειαν κεῖται, supra ἢ super Alexandrîam est. ὑπὲρ τὰς δυνάμεις, supra vires ὑπὲρ τοὺς τρεῖς μῆνας, supra tres menses. ὑπὲρ τὸ μέτρον, supra ἢ super modum ὑπὲρ τοὺς τεσσαράκοντα, supra quadraginta ὑπὲρ πάντα, super omnia. β) trans ultra (μετ' αἰτ.) ὑπὲρ τὸν Τίβεριν, trans Tiberim. ὑπὲρ τὰ ὅρια ultra terminum

ὑπεραβέλτερος α ον· supra modum stultus ἢ insipidus, a, um.

ὑπεράγαθος, ον· valde (eximie) bonus, a, um.

ὑπεραγαθότης. ἡ· bonitas eximia.

ὑπεραγάλλομαι· maxime laetor

ὑπεράγαμαι· supra modum admiror. immodice admiror, -ari.

ὑπεράγαν· supra modum; nimis, maxime

ὑπεραγανακτέω -ῶ· supra modum (immoderate indignor, -ari.

ὑπεραγαπάω-ῶ· ultra modum amo, -are: vehementer amo, -are.

ὑπεράγιος α, ον admodum sanctus, sanctissimus, a, um

ὑπεραγιότης, ἡ sanctitas excellens.

ὑπέραγνος, ον admodum purus; purissimus. a, um.

ὑπεραγορεύω τινός· dico pro aliquo

ὑπεραγρυπνέω· pro aliquo vigilo

ὑπεραγωνιάω· supra modum angor

ὑπεραγωνίζομαι τινος· pro aliquo pugno ἢ certo, -are.

ὑπεραθλέω-ῶ τινος· certo pro aliquo

ὑπεραιδέομαι -οῦμαι· nimium revereor.

ὑπεραιμόω -ῶ sanguine abundo.

ὑπεραίμωσις (*ὑπεραιμία) ἡ nimia sanguinis copia

ὑπεραινέω-ῶ supra modum laudo

ὑπεραίρω 1 extollo, -ere ἢ effero supra. 2 ὑπεραίρω τινά τινι, excello, antecello aliquem aliqua re 3 ὑπεραίρομαι meipsum extollo ἢ effero. ἵνα μὴ ὑπεραίρωμαι, ne me efferam, ne me extollam

ὑπέραισχρος, όν praeter modum (immoderate turpis, e

ὑπεραισχύνομαι· nimio pudore efficior.

ὑπεραιωρέω -ῶ suspendo. -ere.

ὑπερακμάζω floribus ἢ vîribus supero, maturam aetatem praetergredior

ὑπέρακμος ον aetatis florem egressus; aetatem vegetam egressus.

ὑπερακοντίζω ultra jaculor, -ari;

ὑπερακούω· plane audio

ὑπερακράτως· immoderacissime.

ὑπερακριβής, ές supra modum exactus; valde accuratus.

ὑπεράκρια, τά· montium cacumina.

ὑπεράκριοι, οἱ· incolae locorum montanorum (in Attica).

ὑπέρακρος, ον· cacumen excedens.

ὑπεραλγέω -ῶ· perdoleo, -ere; magno (nimio) dolore afficior.

ὑπεραλγής. ές· nimio dolore affectus; gravi dolore plenus

ὑπεραληθής, ές· valde verus.

ὑπεραλήθως valde vere.

ὑπεράλλομαι· supersilio -ire.

ὑπέραλμα, τό· saltus trans aliquid.

ὑπεράλπειος, α, ον· transalpinus.

ὑπεράμωμος, ον· prorsus immaculatus, a, um.

ὑπεραναβαίνω· transscendo, -ere.

ὑπεραναίσχυντος, ον· nimis impudens.

ὑπερανατείνω· sursum extendo.

ὑπερανατέλλω· super aliquid emergo, ere ἢ exorior, -iri.

ὑπερανέχω· emineo, -ere.

ὑπερανθέω -ῶ· immodice floreo.

ὑπεράνθρωπος, ον qui supra hominem est; plus quam humanus; humanem conditionem, humanas opes ἢ vires superans.

ὑπερανίσταμαι· emineo, -ere.

ὑπεράνω· supra. ὑπεράνω τινὸς γίγνομαι, supero aliquid ἢ aliquem; superior sum ἢ fio.
ὑπεραπατάω -ῶ· immoderate fallo
ὑπεραποθνήσκω· pro aliquo morior
ὑπεραπολογέομαι -οῦμαι· pro aliquo dico; aliquem defendo -ere.
ὑπεραπολαύω valde fruor, i.
ὑπεραπόλλυμαι· pro aliquo pereo.
ὑπεραρέσκω ex m e placeo.
ὑπεράριθμος, ον· qui est ultra numerum; supernumerarius, a, um
ὑπεραρχαῖος,α,ον· pervetus, a,um.
ὑπερασθενής ές· supra modum infirmus ἢ imbecillus, a, um.
ὑπερασπίζω τινά· clypeo aliquem protego (θ. propugno alicui, defendo ndi). -ere, aliquem; defendo causam alicujus. **ὑπερασπίζομαι** ὑπό τινος, defendor (-fensus, sum), -i, ab aliquo. ὑπερασπίζω μαυτον, ὑπερασπίζομαι (μεσ.), me defendo; culpam a me removeo ἢ depello.
ὑπεράσπισις, ἡ ὑπερασπισμός, ὁ· propugnatio, onis, θ defensio, onis,θ.
ὑπερασπιστής, ὁ· propugnator, -oris, ἀ defensor, oris, ἀ.
ὑπερασπίστρια, ἡ· propugnatrix.
ὑπεραστράπτω· valde splendeo.
ὑπερασχημονέω -ῶ· admodum indecenter me gero
ὑπεράτοπος· supra modum ineptus.
ὑπεραττικίζω· nimium affecto Atticismum (dialectum Atticam).
ὑπεραττικός ή, όν dialectum Atticam nimis affectans.
ὑπεραυγάζω· valde splendeo.
ὑπεραυγής, ές valde splendens.
ὑπεραυξάνω· supra modum augeo.
ὑπεραυχέω ῶ valde glorior.
ὑπεραυχής, ές, ὑπέραυχος, ον· nimis gloriosus, a, um
ὑπεραφρίζω· immodice spumo.
ὑπεραχθής, ές· nimis gravatus.
ὑπεράχθομαι· valde doleo, -ere.
ὑπερβαίνω· transgredior (-essus sum -i, aliquid; supero,-are, aliquid. ὑπερβ. τὸ ὀχύρωμα, munitionem transgredior ἢ supero. ὑπερβὰς τὰς Ἄλπεις, Alpibus superatis. ὑπερέβη τὸ μέτρον, mensuram transgressus est. ὑπερβὰς τὸ δεκατον ἔτος, decimum annum transgressus ὑπερβαίνω τινά, transgredior, supero aliquem.

ὑπερβαλλόντως· supra modum.
ὑπερβάλλω· 1 supero -are, aliquid ὑπερβ. τὸ ὄρος, τὰ ὀχυρώματα montem, munitiones supero 2 = ὑπερέχω, supero aliquem ἢ aliquid. ὑπερβάλλω ἢ ὑπερβάλλομαι τινα ἀρετῇ, aliquem virtute supero
ὑπερβαρέω -ῶ nimis gravo.
ὑπερβαρής, ές· praegravis, e.
ὑπέρβασις, ἡ transgressio, -onis, θ.
ὑπερβατόν, τό verbi transgressio, hyperbaton, -i, οὐ
ὑπερβατός, ή, όν· qui transcendi potest
*__ὑπερβέβαιος, α, ον·__ nimis certus.
ὑπερβιβάζω· traduco, -ere; trajicio (-eci). -ere, aliquid.
ὑπερβίβασις, ἡ, ὑπερβιβασμός, ὁ· trajicio, -onis, θ
ὑπερβιόω ῶ super vivo.
ὑπερβοάω -ῶ· clamore supero.
ὑπερβολή, ἡ· 1) transmissio trajectio, -onis, θ. ἐν τῇ ὑπερβολῇ τῶν ὀρέων, in superandis montibus. ὑπερβολὴ τοῦ ὄρους, cacumen montis 2) = μεγάλυνσις, exaggeratio, -onis, θ. exsuperatio, -onis, θ. 3) εἰς ὑπερβολήν, καθ' ὑπερβολήν, ὑπερβολῇ, extra modum, supra modum
ὑπερβολικός, ή, όν· immodicus, a, um, nimius a, um.
Ὑπερβόρειος,ον Hyperboreus,a um
ὑπερβράζω· exaestuo -are
ὑπερβριθής, ές· praegravis, e.
ὑπεργαμία, ἡ nuptiae serae.
ὑπεργαργαλίζω· valde titillo.
ὑπέργειος ον· qui supra terram est.
ὑπεργέλοιος, ον· nimis ridiculus.
ὑπεργεμίζω· nimis repleo -ere.
ὑπεργέμω nimis plenus sum.
ὑπεργηράσκω· nimis senex sum; decrepitus sum.
ὑπέργηρος, ον, ὑπέργηρως, ων· decrepitus, a, um.
ὑπέρδασυς, υ· valde hirsutus.
ὑπερδεής, ές· metu superior; metum contemnens, intrepidus a, um.
ὑπερδείδω τινός alicui metuo
ὑπερδειμαίνω· vehementer metuo.
ὑπέρδεινος, ον· mirum quantum terribilis, e
ὑπερδεκαπλάσιος,α,ον· plus quam decuplus, a, um.
ὑπερδέξιος, ον· 1) altiore loco si-

tus, a, um τὰ ὑπερδέξια, locus superior. 2) superior viribus

ὑπερδίδωμι do pro aliquo

ὑπερδικέω τινος defendo aliquem in judicio, patrocinor ari alicui;

ὑπέρδικος, ον 1) supra modum justus 2) causarum patronus

ὑπερδίκως justissime

ὑπερδισκεύω disco jaculando supero. μετφ supero, are, antecello, -ere

ὑπερδιψάω -ῶ valde sitio, ire

ὑπέρδιψος, ον valde sitiens

ὑπερδιώκω ultra modum consector.

ὑπερδοξάζω valde glorifico, -are.

ὑπερδεδοξασμένος, η, ον, valde glorificatus ἢ honoratus, a, um.

ὑπέρδριμυς, υ valde acer.

ὑπερδύναμος, ον valde potens.

ὑπερδυναμόω -ῶ praevaleo -ere

ὑπερδύναμος, ον praepotens, -ntis

ὑπερεβδομηκονταέτης ἢ -τούτης annos natus major septuaginta.

ὑπερείδω· sufulcio, -ire

ὑπέρεισις, ἡ sustentatio. -onis, θ.

ὑπέρεισμα, τό· fulcimentum, -i, οὐ.

ὑπερέκεινα· ultra, trans.

ὑπερέκκειμαι promineo, -ere.

ὑπερέκκρισις, ἡ nimis evacuatio.

ὑπερεκκύπτω· emergo, -ere.

ὑπερεκλάμπω· valde luceo.

ὑπερεκπέμπω· valde emitto.

ὑπερεκπερισσοῦ superabundanter.

ὑπερεκπίπτω· supergredior, -i.

ὑπερεκπλήσσω supra modum obstupefacio, -ere

ὑπερεκπλύνω· superfluo, -ere.

ὑπερέκτασις, ἡ· extensio ultra.

ὑπερεκτείνω ultra extendo

ὑπερεκτιμάω -ῶ· nimis pretium rerum venalium augeo.

ὑπερεκφεύγω effugio, -ere.

ὑπερεκχέω· supereffundo, -ere.

ὑπερέκχυσις, ἡ· superfusio, -onis, θ.

ὑπερελαύνω transmitto, -ere.

ὑπερέλαφρος, ον· perlevis, e.

ὑπερεμβάλλω intermitto, -ere.

ὑπερεμπίπλημι· supra modum (nimis) impleo, -ere.

ὑπερεμφορέομαι -οῦμαι nimis me repleo ere.

ὑπερένδοξος, ον· clarissimus, a, um.

ὑπερεντελής, ές· perquam perfectus.

ὑπερεξάγω· supero, -are.

ὑπερεξαίρω valde extollo.

ὑπερεπαινέω -ῶ nimis laudibus extollo. supra modum laudo (onaudo) are aliquem.

ὑπερεπαίρω valde extollo.

ὑπερεπείγω valde urgeo.

ὑπερεπιθυμέω ῶ nimis concupisco mirum in modum cupio

ὑπερεπιστήμων valde peritus

ὑπερεπιτείνω nimium intendo

ὑπερεράω -ῶ vehementer amo

ὑπερερεθίζω valde irrito, are.

ὑπερέρχομαι· suppergredior, -i.

ὑπερεσθίω· immoderate edo.

ὑπέρευ· eximie, egregie opime.

ὑπέρευγε! euge papae! perbene!

ὑπερευγενής, ές nobilis supra quam dici potest; nobilissimo genere ortus. a, um

ὑπερευδαιμονέω-ῶ valde felix sum

ὑπερευδαίμων ον· valde felix; felicissimus, beatissimus a, um.

ὑπερευδοκιμέω -ῶ maxine celebror; summis laudibus efferor

ὑπερευδοξέω -ῶ famâ supero.

ὑπερεκθύμως valde bono animo.

ὑπερευπρεπῶς maxime decore.

ὑπερευτυχής, ές valde felix.

ὑπερευτυχία, ἡ felicitas maxima.

ὑπερευφραίνομαι immodice laetor.

ὑπερευχαριστέω -ῶ· summas gratias ago (alicui).

ὑπερεύχομαι· precor (pro aliquo).

ὑπερεχθαίρω valde odi.

ὑπερέχω· 1) aliquid (teneo super, attolo ere aliquid 2) ὑπερέχω τινός, superenineo aliquem ἢ aliquid; 3) = ὑπερβάλλω, κρείττων εἰμί, supero, -are τῷ τῶν στρατιωτῶν ἀριθμῷ ὑπερέχει, numero militum superat.

ὑπερζέω· extra modum ferveo.

ὑπέρζεστος extra modum fervens.

ὑπέρζωος, ον· superstes, -itis.

ὑπερηδέως suavissime, laetissime, perlubenter.

ὑπερήδομαι· supra modum mirifice, delector (-atus sum), ari· gaudio et laetitiâ afficior (-fectus sum) -i; ὑπερήσθην τῷ πώματι, mirifice delectatus sum potu.

ὑπερήδιστος ον quamsuavissimus, a um. ὑπερήδιστα, quamlubentissime.

ὑπερῆλιξ· qui aetatem excessit.

ὑπερημερεύω supergredior diem.

ὑπερημερία, ἡ· delictum et mulcta ejus qui intra diem condictum non solvit debitum, vel non praestat id quod debuit; mora solvendi debitum

ὑπερήμερος, ον· qui intra diem condictum non solvit debitum, vel non praestat id quod debuit

ὑπερήμισυς, υ· excedens dimidium

ὑπερήνεμος· qui supra ventum est.

ὑπερηφάνεια καὶ **ὑπερηφανία**, ἡ· superbia, arrogantia ae. θ

ὑπερηφανεύομαι superbio, -ire (aliqua re; me effero aliqua re). ὑπερηφανεύονται ἐπὶ τῇ νίκῃ, se efferunt victoriâ

ὑπερήφανος, ον· superbus, a, um; arrogans, ntis. ὑπερήφανοι λόγοι, verba superba.

ὑπερηφάνως· superbe; arroganter.

ὑπερθαλάσσιος· trans mare situs.

ὑπερθαυμάζω valde admiror

ὕπερθεν desuper; supra.

ὑπέρθημα, τό augmentum pretii.

ὑπερθεματίζω· pretium licitando augeo; pluris licitor, -ari

ὑπερθεματισμός, ὁ pretii licitando auctio, adjectio, -onis, θ

ὑπερθεματιστής, ὁ· qui pretium licitando auget. qui plus adjicit.

ὑπερθερμαίνω supra modum calefacio **ὑπερθερμαίνομαι**, supra modum calefio ἢ calesco

ὑπερθερμασία, ἡ nimius calor

ὑπέρθερμος, ον· supra modnm calidus; nimis calidus a, um.

ὑπέρθεσις, ἡ 1) dilatio, -onis, θ. mora, -ae θ. 2) ἐν τῇ γραμμ. superlativus gradus.

ὑπερθετικός,ή,όν superlativus a,um

ὑπερθέω ultra curro.

ὑπερθνήσκω pro alio morior

ὑπερθορυβέω -ῶ· nimis tumultuor.

ὑπερθρασύνομαι audaciâ efferor.

ὑπερθυμέομαι -οῦμαι· valde animosus sum; magnanimus sum.

ὑπέρθυμος, ον magnanimus,a,um.

ὑπερθύμως animose

ὑπέρθυρον, τό· limen superius; hyperthyrum, -i, οὐ.

ὑπεριζάνω super aliquid sedeo

ὑπεριλάσκομαι· supplico pro.

ὑπερίπταμαι· supervolo, -are.

ὑπερισθμέω -ῶ· isthmum supero.

ὑπερίσταμαί τινος a capite alicujus sto δθ. tueor (tuitus sum). -eri, aliquem protego -exi aliquem.

ὑπερίστωρ nimium doctus

ὑπερίσχυρος, ον praevalidus. a.um

ὑπερισχύω· praevaleo -ui ere; praepolleo -ere ὑπερισχύω τῷ ἰσχύειν, praevaleo viribus δθ vinco ere.

Ὑπερίων ὁ· Hyperion -onis, ἀ.

ὑπερκαγχάζω nimis cachinnor

ὑπερκαθαίρω· nimis purgo, -are.

ὑπερκάθαρσις ἡ purgatio nimia.

ὑπερκάθημαι· sedeo supra.

ὑπερκαθίζω praesideo ere.

ὑπέρκαιρος,ον·intempestivus,a,um.

ὑπερκαίω nimis uro. ere

ὑπερκαλλής ές· perpulcher, a, um.

ὑπερκάμνω pro aliquo laboro

ὑπερκαρπέω -ῶ nimis fructifico

ὑπέρκαρπος fructuosissimus, a.um.

ὑπερκαταγέλαστος, ον· supra modum nimis, ridiculus, a, um

ὑπερκατάκειμαι supra aliquem (mensae accumbo, -ere

ὑπερκατάληκτος hypercatalectus.

ὑπερκατηφής supra modum tristis

ὑπερκαχλάζω·super aliquid ebullio

ὑπέρκειμαι· superjaceo -ere, super aliquo jaceo, ere; immineo, -ere.

ὑπερκέρασις, ἡ· cornuum hostium circumventio

ὑπερκεράω·ῶ· cornua hostium circumvenio

ὑπερκηλέω -ῶ nimis demulceo.

ὑπερκινδυνεύω τινός periclitor pro aliquo.

ὑπερκλονέω -ῶ valde concutio.

ὑπερκλύζω inundo, -are.

ὑπέρκλυσις, ἡ inundatio, onis, θ.

ὑπερκολακεύω· nimis adulor.

ὑπερκομίζω transveho, -ere.

ὑπέρκομπος, ον· nimis jactabundus; insolens, -ntis. superbus, a, um.

ὑπέρκοπος ον nimis fessus, defessus, fatigatus, a, um.

ὑπερκορέννυμι exsaturo, -are.

ὑπερκορής, ές, **ὑπέρκορος**, ον· supra modum nimis, satur, a, um.

ὑπερκορύφωσις vertex imminens.

ὑπερκόρως satis superque

ὑπερκόσμιος, ον supramundanus a, um, qui supra mundum est.

ὑπέρκοτος ον· maxime iratus.

ὑπερκράζω· clamando supero.

ὑπερκρατέω -ῶ superior sum.
ὑπερκρατής, ές praepotens, -ntis.
ὑπερκρεμάννυμι, ὑπερκρεμάω-ῶ· super aliquid suspendo.
ὑπερκτάομαι-ῶμαι praeter aliquid possideo, -ere; abunde habeo, -ere
ὑπερκυάνεος, ον· maxime caeruleus
ὑπερκύπτω caput profero a prospiciendum; caput ad aliquid cernendum exsero.
ὑπερλαλέω-ῶ· pro aliqua re loquor
ὑπέρλαμπρος, ον praeclarus, a, um, praelustris, e.
ὑπερλαμπρύνομαι· supra modum me ostendo et jacto
ὑπερλάμπω· praeluceo, -ere.
ὑπέρλεπτος, ον· pertenuis, e.
ὑπερλευκαίνω· nimis dealbo
ὑπέρλευκος ον supra modum albus, a, um; eximie candidus, a, um.
ὑπερλιαν eximie
ὑπερλυπέομαι -οῦμαι· sum maestus supra modum; maxime contristor, -ari.
ὑπερμαινομαι· vehementer furo.
ὑπερμαχέω ῶ τινος· propugno (-are) pro aliquo.
ὑπερμάχησις, ἡ· propugnatio, θ.
ὑπερμάχομαι = ὑπερμαχῶ
ὑπέρμαχος ον qui propugnat; propugnator, -oris.
ὑπερμέγας, άλη, α· nimis magnus.
ὑπερμεγέθης, ες immensus, a, um; enormis, e
ὑπερμεθύσκομαι· immodice me inebrio; vehementer inebrior.
ὑπερμέση, ἡ· hypermese (chorda).
ὑπερμεσόω -ῶ· ultra medium sum.
ὑπέρμετρος, ον· immodicus, a, um; enormis, e.
ὑπερμέτρως· ultra modum; immodice.
ὑπερμήκης, ες· praelongus, a, um.
ὑπερμισέω -ῶ nimis odi.
ὑπερνέφελος, ον, ὑπερνεφής, ές· excedens nubes
ὑπερνεφέω -ῶ nubes excedo.
ὑπερνήχομαι supernato, -are.
ὑπερνικάω -ῶ· longe supero, -are; praevaleo, -ere
ὑπερνοέω -ῶ ultra cogito.
ὑπερνόησις· superintelligentia.
ὑπερνότιος, ον· ultra austrum situs.
ὑπερξηραίνω supra modum exsicco

ὑπερξηρασία, ἡ nimia ariditas.
ὑπέρξηρος ον· prorsus siccus
ὑπέρογκος, ον 1) permagnus, a, um; enormis, e. 2) valde superbus.
ὑπερογκόω ῶ· permagnum facio.
ὑπεροιδάω-ῶ supra modum tumeo
ὑπεροικέω ῶ habito supra
ὑπεροικοδομέω -ῶ superstruo.
ὑπέροικος, ον· incolens supra.
ὑπεροικτείρω maxime misereor.
ὑπέροινος ον vino nimium deditus.
ὑπέρολβος, ον perbeatus a um.
ὑπερομβρία, ἡ immodica pluvia
ὑπερόμοιος, ον· plus quam similis.
ὑπέροξυς υ admodum acutus
ὑπεροπλίζομαι· armis vinco
ὑπέροπλος ον cujus robur omnia arma superat, audax, -acis
ὑπεροπτάω -ῶ nimis torreo.
ὑπερόπτης ὁ· contemptor -oris. ἀ.
ὑπεροπτικός ή όν contemnens, -ntis; superbus, a um, insolens ntis
ὑπεροπτικῶς contemptim; superbe
ὑπέροπτος, ον contemptus, a, um; superbus, a, um.
ὑπερόπτως· contemptim, superbe.
ὑπερόρασις ἡ· despicatio, -onis θ.
ὑπεροράω -ῶ τινος ἤ τι despicio (-exi) -ere aliquem ἤ aliquid despicor (-catus sum -ari, aliquem
ὑπερογίζομαι immoderate irascor.
ὑπερορέγομαι immoderate concupisco, -ere; nimis cupio, -ere
ὑπερορία, ἡ 1) terra extra nostros fines sita 2) exsilium, -ii, οὐ. 3 regio transmontana.
ὑπερορίζω finibus expello.
ὑπερορισμός, ὁ· exsilium, -i, οὐ.
ὑπερορρωδέω-ῶ vehementer metuo
ὕπερος, ον· pistillum, -i, οὐ
ὑπερουράνιος, ον supercoelestis e.
ὑπερούσιος, ον supersubstantialis.
ὑπερουσιως superessentiatiter
ὑπερόφρυον, τό pellis supercilii.
ὑπεροφρυόομαι -οῦμαι· supercilia tollo ἤ adduco.
ὑπέροφρυς, υ· superciliosus, a, um; superbus, a, um.
ὑπεροχή, ἡ eminentia, -ae θ. excellentia, -ae, θ praestantia, -ae θ.
ὑπέροχος, ον· eminens, -ntis; excellens, -ntis; praestans, -ntis.
ὑπεροψία, ἡ despicientia -ae, θ. superbia, -ae, θ.

ὑπερπαγής,ές· nimium congelatus
ὑπερπαθής, ές· nimium affectus.
ὑπερπαλαίω luctando vinco.
ὑπερπάσχω patior pro aliquo
ὑπερπαχύνω supra modum pinguefacio. obesum reddo **ὑπερπαχύνομαι,** supra modum pinguesco
ὑπέρπαχυς, υ praepinguis. e.
ὑπερπέμπω· mitto super, ultra.
ὑπερπενθέω -ῶ· immoderate lugeo
ὑπερπερίλαμπρος, ον· supercelеberrimus, a um
ὑπερπερισσεύω· supra modum redundo. **ὑπερπερισσεύομαι** τῇ χαρᾷ, superabundo gaudio.
ὑπερπέρισσος,η,ον·abundans,-ntis.
ὑπερπερισσῶς· abundanter.
ὑπερπετάννυμι super expando.
ὑπερπέταμαι,ὑπερπετάομαι-ῶμαι, ὑπερπέτομαι· supervolo. -are.
ὑπερπετής, ές supervolans, -ntis.
ὑπερπήγνυμι· supra figo.
ὑπερπηδάω -ῶ· transilio (ii), -ire, aliquid (τὰ τείχη muros)· **μετφ.** α) transilio, -ire, supero, -are, aliquid 6 transgredior. -i, aliquid.
ὑπερπήδησις, ἡ· transiliendi actio.
ὑπερπιαίνω· nimis pinguefacio.
ὑπέρπικρος, ον· peracerbus a, um.
ὑπερπίμπλημι nimis compleo.
ὑπερπίνω· nimium bibo, -ere.
ὑπερπίπτω· super aliquid cado.
ὑπερπλεονάζω· superabundo, -are.
ὑπερπλέω· nave transvehor, -i.
ὑπέρπλεως, ων· nimis impletus.
ὑπερπληθής, ές nimis copiosus, a, um; permultus, a, um.
ὑπερπλήθω· nimis plenus sum.
ὑπερπλημμυρέω -ῶ· inundo, -are.
ὑπερπληρόω -ῶ· nimis impleo. **ὑπερπληροῦμαι,** nimis repleor.
ὑπερπλήρωσις, ἡ nimia repletio.
ὑπερπλούσιος, ον· praedives, -itis
ὑπερπλουτέω -ῶ praedives sum.
ὑπέρπλουτος, ον· praedives, -itis.
ὑπερπνέω· nimium spiro, -are.
ὑπερποθέω-ῶ· nimis desidero,-are.
ὑπερπολάζω· inundo, -are.
ὑπέρπολυς, πόλλη, υ· permultus, a, um; supra modum multus, a,um.
ὑπερπονέω -ῶ· 1) nimis laboro; labore me conficio. 2) ὑπερπονῶ τινος, pro aliquo laboro.
ὑπερπόνηρος, ον· nimium pravus
ὑπέρπονος,ον laboribus confectus.
ὑπερπόντιος,ον transmarinus,a um
ὑπέρπτωχος, ον perpauper eris.
ὑπέρπυκνος, ον· praedensus. a,um.
ὑπέρπυρος, ον· valde calidus.
ὑπερσαρκέω -ῶ supra modum corpulentus fio ἢ evado.
ὑπερσαρκόω -ῶ· nimiam carnem superinduco.
ὑπερσάρκωσις, ἡ, ὑπερσάρκωμα, τό· caro, quae supercrescit; carnis excrescentia
ὑπερσέβαστος maxime venerabilis.
ὑπερσέβω valde colo
ὑπέρσεμνος, ον· nimis gravis; nimis magnificus, a, um.
ὑπερσεμνύνομαι· vehementer glorior
ὑπερσκελής crura longiora habens.
ὑπέρσκληρος, ον praedurus, a, um; nimis durus et asper
ὑπερσκληρύνω· praeduro, -are
ὑπέρσοφος,ον·sapiens supra quam dici potest; perquam sapiens et doctus, a, um.
ὑπερσπεύδω· nimis propero.
ὑπέρσπονδος, ον· pacta violans.
ὑπερσπουδάζω· supra modum studeo.
ὑπερστένω· nimis gemo.
ὑπερστέργω immoderate amo.
ὑπερστίλβω· nimis splendeo.
ὑπερστρώννυμι· supersterno
ὑπερσυντέλικος, ὁ plusquamperfectum (ὑπον. tempus).
ὑπέρτασις, ἡ· elevatio, -onis, θ.
ὑπέρτατος, η, ον· supremus, summus, a, um; ὑπέρτατος πάντων, omnium summus.
ὑπερτείνω· supra aliquid tendo, extendo ultra justam mensuram; nimis intendo (-ndi) -ere. **ὑπερτείνομαι,** extollor et evehor supra, superremineo. **ὑπερτείνω** (οὐδ.), supero, -are; superior sum.
ὑπερτέλειος, ον· plus quam perfectus; nimium perfectus, a, um.
ὑπερτελειότης, ἡ· perfectio omnem perfectionem superans.
ὑπερτέλλω· supra aliquid orior.
ὑπερτενής, ές· supra aliquid tensus, a, um; eminens -ntis.
ὑπερτερέω -ῶ superior sum; supero, -are. οἱ ἐχθροὶ τῷ ἱππικῷ ὑπερτεροῦσι, hostes equitatu superiores

sum ἢ superant. ὑπερτερῶ τινος, superior alicujus sum.

ὑπέρτερος, α, ον superior (-ius) -ioris, praestantior (-ius), -oris

ὑπερτίθημι superpono superimpono, -ere ὑπερτίθεμαι. α. transgredior, praetervehor, -i β) = ἀναβάλλομαι, procrastino, -are, aliquid, differo, -erre, aliquid.

ὑπερτιμάω -ῶ· 1) supra modum honoro, super alios honoro aliquem ὑπερτιμῶμαι, praeferor in honore. 2) nimis, ἢ magno aestimo ἢ indico pretio (aliquid).

*ὑπερτίμησις, ἡ· amplificatio pretii; caritas, -atis. θ.

ὑπέρτιμος, ον· supra modum honoratus; honoratissimus

ὑπέρτολμος, ον nimis audax, -acis

ὑπέρτονος, ον nimis intensus, a um

ὑπερτοξεύσιμος sagittâ superandus

ὑπερτοξεύω ultra jaculor

ὑπερτρανέω-ῶ nimis clarum reddo.

ὑπερτρεφής, ές nimium nutritus

ὑπερτρυφάω -ῶ nimis laute vivo.

ὑπερυβρίζω nimia contumeliâ aliquem afficio (-feci), -ere.

ὑπερυγραίνω· nimis madefacio

ὑπερυθριάω -ῶ· rubore suffundor.

ὑπέρυθρος, ον subruber, a, um

ὑπερυμνητός, όν eximie laudatus

ὑπερύψηλος, ον· praealtus. a um.

ὑπερυψόω -ῶ in altum eveho; dignitate augeo (aliquid).

ὑπερύψωσις, ἡ· nimia elevatio

ὑπερφαής, ές eximie clarus.

ὑπερφαίνομαι· supra aliquid appareo, -ere.

ὑπερφαλαγγέω -ῶ aciem ultra cornua hostium extendo

ὑπερφαλάγγισις. ὑπερφαλαγγίωσις, ἡ extensio aciei ultra cornua

*ὑπερφαλαγγίζω· cornua hostium circumvenio.

*ὑπερφαλάγγισις, ἡ· cornuum hostium circumventio.

ὑπερφανής, ές praelucidus, a, um.

ὑπερφέγγεια, ἡ splendor eximia.

ὑπερφερής, ές eminens, ntis; praestans, -ntis

ὑπερφέρω· 1) ultra aliquid fero 2) = ὑπερέχω, emineo, -ere; praesto, -are; antecello, -ere.

ὑπερφεύγω· ultra effugio.

ὑπερφθέγγομαι· sono supero.

ὑπερφίαλος, ον· praepotens; superbus arrogans

ὑπερφιάλως superbe, arroganter.

ὑπερφιλέω -ῶ nimis diligo. -ere.

ὑπέρφιλος, ον nimis amicus a um.

ὑπερφιλοσοφέω -ῶ· nimium de aliqua re philosophor

ὑπερφιλότιμος, ον qui immodice honoribus studet; nimium ambitiosus

ὑπερφλυαρέω supra modum nugor.

ὑπερφοβέομαι nimium metuo

ὑπέρφοβος, ον nimis meticulosus.

ὑπερφρονέω -ῶ 1) supra modum de me sentio insolesco, ere (aliqua re) 2) = περιφρονῶ. contemno despicio, -ere aliquem ἢ aliquid. ὑπερφρονῶ δόξης gloriam contemno

ὑπερφρόνησις, ἡ contemptus -us, ἡ.

ὑπερφρονητής, ὁ contemptor. oris, ἀ.

ὑπερφροντίζω supra modum curo.

ὑπερφρόνως· superbe arroganter

ὑπερφροσύνη ἡ· insolentia, -ae, θ. fastus us. ἀ. superbia -ae θ.

ὑπέρφρων, ον 1) superbus, a um; arrogans. -ntis 2) τὸ ὑπέρφρον altitudo animis.

ὑπερφυής. ές naturae modum excedens; eximius a, um; insignis. e; ingens -ntis; admirandus a um.

ὑπερφυῶς supra modum mirum in modum, mirifice eximie, egregie.

ὑπερφύομαι cresco super. succresco, ere; super nascor

ὑπερφυσάω -ῶ nimis inflo, are

ὑπερφωνέω -ῶ voce clariore utor; nimis magna voce loquor ἢ clamo

ὑπερχαίρω τινί· supra modum laetor aliqua re

ὑπερχαρής, ές· supra modum laetus a. um

ὑπερχειλής, ές. ὑπέρχειλος ον· labra excedens redundans, ntis

ὑπερχέω superfundo, ere ὑπερχέομαι superfundor -i; superfusione obruor

ὑπερχθόνιος qui supra terram est.

ὑπερχλιδάω nimis luxoriosus sum.

ὑπερχολάω -ῶ vehementer irascor.

ὑπέρχολος ον nimis iratus.

ὑπέρχομαι· subeo -ii -ire ὑπέρχ. στέγην, tectum subeo. μεταφ. ὑπέρχομαι πόνον κινδύνους, subeo dolorem, pericula. ὑπέρχεταί (ὑπῆλθε) μοί τι,

cogitatio animum subiit. ὑπέρχομαί τινά. α) submitto me alicui timeo aliquem. β) blandiendo insinuo me in aliquem.
ὑπέρχρεως, ων· nimio aere alieno oppressus, a, um.
ὑπερχρήματος, ον praedives, -itis
ὑπερχρονίζω tempus excedo.
ὑπερχρόνιος, ον valde longaevus
ὑπέρχρονος, ον· tempus excedens
ὑπέρχυσις, ἡ superfusio, inundatio, -onis, θ. μεταφ. ὑπερχ. ἀγαθότητος, profusa bonitas et benignitas
ὑπέρψυχος ον· animo superior
ὑπέρψυχρος, ον nimis frigidus.
ὑπερψύχω· nimis refrigero.
ὑπερῴα, ἡ palatum. i οὐ.
ὑπερωδυνέω -ῶ vehementer doleo.
ὑπερωδυνία, ἡ dolor nimius.
*ὑπερωκεάνιος, ον· qui trans oceanum est.
ὑπερωμία, ἡ pars supra humerum
ὑπερωνέομαι nimio pretio emo.
ὑπερῷον, τό summa aedium pars; superior domus.
ὑπερῷος, α, ον· qui in summa aedium parte est.
ὑπέρωρος, ον· tempus legitimum excedens; nimis maturus, a, um
ὑπερωτάω -ῶ· clam interrogo
ὑπεσθίω subtus (clam) comedo.
ὑπεσταλμένως submisse.
ὑπεύδιος, ον satis tranquillus, a, um. τὸ ὑπεύδιον, tranquillitas maris
ὑπεύθυνος, ον· 1) reddendae rationi obnoxius, obnoxius alicui; reus alicujus rei *2) νεοελ. qui rem aliquam praestare ἤ periculum rei alicujus sustinere debet καθίστημί σε ὑπεύθυνον τούτου, ejus rei a te rationem repetam, tibi hoc praestantum erit. ὑπεύθυνός εἰμί τινος, aliquid in me recipio
ὑπέχω· 1) suppono, -ere; submitto, -ere. ὑπέσχε θηλὴν νηπίοις, infantibus mammam submisit. 3) αἰτίαν, δίκην ὑπέχω, culpam, causam sustineo. λόγον ὑπέχω, rationem reddo ὑπέχω σοὶ δίκην τούτου, do tibi hujus rei poenas. ὑπέχω τιμωρίαν, κόλασιν, poenas do ὑπέχω τὴν εὐθύνην, periculum sustineo.
ὑπήκοος, ον· 1) obediens, -ntis. 2) = ὁ ὑπό τινι ὤν, subditus, a, um; subjectus, a, um. οἱ ὑπήκοοι, subditi alicujus hi qui parent alicui
ὑπηνέμιος, ον qui est sub vento, ἤ in loco contra ventum tectus.
ὑπήνη ἡ labium superius
ὑπηνήτης ὁ· pubescens ntis
ὑπηρεσία, ἡ 1) ministerium -ii, οὐ. opera ae ἡ 2) obsequium ii, οὐ. *3 νεοελ α) ὑπ. ὑπαλλήλου munus eris, οὐ officium. -ii, οὐ. εἰμὶ ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ, munere fungor τῆς ὑπηρεσίας ἀπήλλαγμαι, munere vacuo β ὑπ. στρατ. stipendium -ii, οὐ militia -ae, θ.
ὑπηρέσιον, τό merces ministrorum.
ὑπηρετέω -ῶ 1) ministro are, alicui. 2 = χαρίζομαι, operam do alicui. *3) νεοελ. α) ὑπηρετῶ ἐν τῇ οἰκίᾳ, servio ire, famulor, ari, in famulatu (alicujus) sum β ὑπ. ὡς ὑπάλ. officium praesto, munere fungor. πεντεκαίδεκα ἔτη ὑπηρετῶ ὡς καθηγητής, munere professoris annos quindecim fungor; annos quindecim profiteor. γ) ὑπ. ἐν τῷ στρατῷ stipendia facio ἤ mereo militiam exerceo.
ὑπηρέτημα, τό ministerium, -ii, οὐ ministratio onis θ.
ὑπηρέτης ὁ 1 minister, -i, ἀ. ministrator, -oris, ἀ. 2) = οἰκέτης, famulus, -i, ἀ servus, -i, οὐ.
ὑπηρέτησις ἡ· ministratio -onis, θ.
ὑπηρετικός, ή, όν 1 ministratorius a, um; obsequiosus, a, um. 2) famuiaris, e.
ὑπηρέτις, ὑπηρέτρια, ἡ· 1) ministra, -ae, θ. 2) famula. -ae, θ.
ὑπηχέω -ῶ resono, -are.
ὑπισχνέομαι-οῦμαι ἀόρ ὑπεσχόμην, νεοελ. ὑπεσχέθην, πρκ. ὑπέσχημαι. 1) promitto, -misi, -issum) -ere ποιεῖ ἃ ὑπέσχετο, facit ea, quae promisit. ἤ promissa facit ὑπ. δειπνήσειν παρά τινι, ad coenam alicui promitto. τὰ ὑπεσχημένα, promissa. 2) polliceor (-itus sum) -eri alicui aliquid. ὑπ. ἡμῖν ποιήσειν ταῦτα, polliceor tibi me haec esse facturum ὑποσχόμενος, (νεοελ. ὑποσχεθείς, pollicitus, a um
ὕπισχνος, ον aliquanto macer.
ὑπναλέος, ὑπνηλός ή, όν somnolentus, a um, somniculosus, a, um.
ὑπναλέως somniculose
ὑπνητικός ὑπνικός, ή, όν ad somnum proclivis, e, somnifer, a, um

ὑπνάω -ῶ dormio; somnum capio.
ὑπνήδιος,α,ον somnum adducens.
ὑπνίζω dormire facio
ὑπνοδότειρα (νύξ) somni largitrix.
ὑπνοδότης, ὁ somni largitor
ὑπνομαχέω -ῶ somno reluctor.
ὑπνοποιέω -ῶ· somnum affero
ὑπνοποιός, όν· somnificus a, um
ὕπνος, ὁ somnus, -i . βαθὺς ὕπνος, altus somnus ἐν ὕπνῳ, καθ' ὕπνον, in somnis, per somnum ἐγείρω τινὰ ἐξ ὕπνου, e somno aliquem excito οὐ δύναμαι ὕπνου τυχεῖν ἢ ὕπνον λαβεῖν, somnum capere non possum.
ὑπνοφανής, ές in somnis visus
ὑπνοφόβης, ὁ in somnis terrens
ὑπνοφόρος,ον somnifer era, erum
ὑπνόω -ῶ dormio ire
ὑπνώδης, ες· somniculosus, a, um.
ὑπνώττω· dormito -are ὁ ὑπνώττων, dormitator, oris, ἀ.
ὑπνώδης, ες somnolentus. a um.
ὑπνωτικός,ή,όν somnificus **ὑπνωτικον,** medicamentum somnificum.
ὑπό, 1) *μετα γεν.* α) *επι τοπου* sub (μετ' αφ.): ὑπὸ τῆς γῆς, sub terra. βοῦς ὑφ' ἁμάξης, bos sub curru (currui junctus). β) *μεταφ.* (τὰ τείχη κατεσκάπτον) ὑπ' αὐλητρίδων, adhibitis tibicinis (ad cantum tibicinarum) (ετόξευον) ὑπο μαστίγων, sub verberibus, τ. ε. verberibus aducti. γ) *ἐπι αἰτίου.* ab (μετ' ἀφ.), ἢ ἁπλ. ἀφαιρ. prae (μετ' ἀφ.): ὑπό τινος αναγκάζομαι, ab aliquo cogor. ὑπὸ λιμοῦ ἀπώλοντο, fame perierunt ὑπὸ δέους, prae metu ὑπὸ λύπης, prae tristitia 2) *μετα δοτ.* α) *ἐπι τόπου·* sub (μετ' ἀφ.): ὑπὸ τῷ ἱματίῳ, sub palliolo. ὑπὸ τῷ ὄρει ἐστρατοπεδεύσατο, sub monte consedit β) *μεταφ* εἰμὶ ὑπό τινι, sub aliquo sum sub imperio alicujus sum οἱ ὑπό τινι, subditi alicujus 3) *μετ' αἰτιατ.* α) *ἐπι τοπου* sub (μετ' αἰτ.): ὑπὸ τὸ ὄρος προχωρῶ, sub montem succedo ὑπὸ τὸν ζυγὸν τὸν στρατον πέμπω, sub jugum exercitum mitto. β) *ἐπὶ χρόνου·* sub (μετ' αἰτ.): ὑπὸ τὴν νύκτα, sub noctem ὑπὸ τὴν ἑσπέραν, sub vesperum γ) ὑπό τινα γίγνομαι, in alicujus potestatem venio. οἱ ὑπ' αὐτούς, imperio eorum subjectî. τῶν ὑφ' ἑαυτὸν ἡγεμόνων, ducum ipsius imperio subditorum.

ὑποβάθρα, ἡ, ὑπόβαθρον, τό fulcrum, -i, οὐ. scabellum i, οὐ.
ὑποβαίνω· subeo. -ire
ὑποβάκχειος πούς hypobaccheus pes.
ὑποβάλλω 1 subjicio (-jeci) -ere, aliquid alicui ἢ sub aliquid, suppono -osui -ere: aliquem ἢ aliquid alicui ποβάλλω, ὑποβάλλομαι παῖδα, puerum suppono. partum subjicio. *2 νεοελ. α ὑπ τι εἰς τὴν κρισιν τινός, rem alicujus judicio permitto β) ὑπ. νομοσχέδιον, rogationem fero (de re), rogationem promulgo.
ὑποβαρβαρίζω paullum barbare loquor
ὑποβάρβαρος· paullum barbarus.
ὑπόβασις, ἡ 1) basis -is θ fundamentum -i, οὐ 2 descensus, -us, ἀ deminutio, -onis, θ
ὑποβαστάζω sustento, -are; sustineo, ere. aliquem ἢ aliquid.
ὑποβαστακτήρ, ὁ qui sustinet.
ὑποβιβάζω 1 subduco. -ere. 2) = ἐλαττῶ deprimo -ere minuo ἢ deminuo, -ere ὑποβιβάζω τὴν τιμήν, rei pretium minuo ὑποβιβάζω τινά, ordine aliquem demitto ὑποβ. τὰ ἔργα τινος, alicujus facta verbis extenuo ὑποβ. την ἀξίαν τινός, virtutem alicujus deprimo, imminuo. ὑποβ. τὸν μαθητήν, discipulum in inferiorem classem demitto **ὑποβιβάζομαι** demittor (-missus sum -i.
ὑποβιβασμός, ὁ· 1) subductio, onis, θ. 2) depressio -onis, θ deminutio, -onis. θ. demissio, -onis, θ.
ὑποβιβρώσκω subedo, -ere. **ὑποβέβρωται,** subrosus est
ὑποβλαστάνω· suppullulo, -are.
ὑπόβλεμμα, τό· adspectus oculis limis ἢ torvis.
ὑποβλεπτικῶς limis (torvis) oculis adspiciendo
ὑποβλέπω· 1) limis ἢ torvis oculis adspicio, -ere. 2) improbe et torve adspicio ere. 3 suspicor, suspectum habeo.
ὑπόβλεψις, ἡ = ὑπόβλεμμα.
ὑπόβλημα, τό· substramen, -inis, θ substratum, -i, οὐ.
ὑπόβλητος, ον· suppositicius,a,um
ὑποβοηθέω -ῶ· suggero, -are; auxilium praesto
ὑποβολεύς ὁ· subornator, -oris, ἀ.

praemonstrator, monitor -oris ὁ
ὑποβολή, ἡ· 1) subiectio -onis
2) subjectio rei falsae pro vera θ
admonitio. -onis, θ. ἐξ ὑποβολῆς monitu. 4 ὑπ. νηπίου, suppositio, onis θ
ὑποβολιμαῖος, α, ον· suppositus a; um; suppositicius, a, um
ὑπόβραγχος, ον subrancus, a, um.
ὑπόβραχυς, υ subbrevis e
ὑποβρέχω submadefacio -ere.
ὑποβρύχιος, ον submersus, a, um
ὑπόγαιος, ον subterraneus, a, um.
ὑπογάστριον τό abdomen -inis, οὐ
ὑπόγειος, ον subterraneus, a um.
τὸ ὑπόγειον, locus subterraneus, solum inferius. hypogeum
ὑπογελάω -ῶ subrideo. -ere.
ὑπογενειάσκω· barbesco, ere.
ὑπογένειον. τό inferior par menti.
ὑπογίγνομαι, subnascor. -i.
ὑπογλυκαίνω subdulcem facio.
ὑπόγλυκυς, υ subdulcis e.
ὑπογλώσσιος, ὑπογλώττιος, ον· qui sub lingua est.
ὑπογλωσσίς, καὶ ὑπογλωττίς, ἡ· linguae radix
ὑπογραμματεύς, ὁ· scriba secundarius ἢ inferior.
ὑπογραμμός, ὁ· forma praescripta; exemplar, -aris, οὐ.
ὑπογραφή, ἡ· 1) subscriptio. -onis, θ 2 διαγραφή. delineatio, onis, θ. 3) ὑπ. ὀφθαλμῶν, infrictio stibii sub oculis
ὑπογράφω· 1) subscribo (-psi, -ptum -ere) aliquid. ὑπογράφομαί τινι alicui rei subscribo. ὑπογράφομαι τοὺς ὀφθαλμούς, cilia stibio perfricor, fucor. 2) = διαγράφω, σκιαγραφῶ τι, delineo, -are, aliquid; adumbro, -are, aliquid.
ὑπόγυιος, ον· qui est ad manus, promptus, a, um. ἐξ ὑπογυίου, ex tempore repente, statim
ὑποδακρύω sublacrymor, -ari ὑποδακρύων, sublacrymans.
ὑποδαυλίζω ignem suscito. μεταφ. suscito excito, -are.
ὑποδαμάω -ῶ· subjugo. -are.
ὑπόδασυς, υ· paullum hirsutus.
ὑποδεέστερος, α, ον, inferior, -ius.
ὑπόδειγμα τό· 1) documentum, indicium, -ii, οὐ. 2) formula -ae, θ. exemplar, -aris, ἁ. exemplum, -i, οὐ.
ὑποδειγματικός, η, ον exemplaris e.
ὑποδειγματικῶς in modum exempli.
ὑποδεικνύω, ὑποδεικνύω· submonstro -are subostendo ere, aliquid ὑποδείκνυμί τινι τι, praemonstro alicui aliquid
ὑποδειλιάω -ῶ aliquantum timidus sum
ὑπόδειξις, ἡ submonstratio -onis, θ subindicatio significatio onis θ.
ὑποδεκτήριον, τό· receptaculum.
ὑποδέκτης, ὁ susceptor oris. ἁ. exceptor -oris ἁ.
ὑποδεκτικός, ή, όν aptus ad suscipiendum.
ὑποδέομαι ἴδε ὑποδέω
ὑποδέραιον, τό ornamentum colli.
ὑποδέραιος, ον collum cingens
ὑποδερίς, ἡ· torques -is, ἁ.
ὑπόδεσις, ἡ 1) subligatio, onis, θ. 2) calceatus. -i, ἁ
ὑποδέχομαι suscipio (-cepi, ere, aliquem ἢ aliquid; recipio, ere aliquem ὑποδέχομαί τινα εἰς τὴν οἰκίαν, aliquem in tectum recipio
ὑποδέω· 1) sublego are aliquid. 2) calceo, -are δι ὑποδέομαι me calceo ἢ calceor. ὑποδέομαι τὸ ὑπόδημα, calceum induo. ὑποδεδεμένος, η, ον, calceatus, a um.
ὑποδηλόω -ῶ· subindico, -are declaro. -are
ὑπόδηλωσις, ἡ significatio. -onis, θ.
ὑπόδημα, τό· 1) calceamentum, -i, οὐ calceatus -us, ἁ calceus, -i, ἁ. 2 στρατ. caliga, -ae, θ.
ὑποδημάτιον τό calceolus, -i, ἁ.
ὑποδηματοποιεῖον τό sutrina, ae θ.
ὑποδηματοποιός. ὑποδηματοῤῥάφος, ὁ sutor, calceator, -oris, ἁ.
ὑποδιαίρεσις, ἡ subdivisio, -onis, θ.
ὑποδιαιρέω -ῶ· subdivido, -ere.
ὑποδιάκονος ὁ minister inferior.
ὑποδιαστολή, ἡ· subdistinctio, -onis, θ
ὑποδιαφθείρω· paullatim corrumpo.
ὑποδιδάσκαλος· subdoctor, -oris, ἁ.
ὑποδιδράσκω· clam aufugio.
ὑποδιευθυντής, ὁ suddirector, -oris, ἁ
ὑποδίδωμι. cedo, -ere.
ὑπόδικος, ὁ· reus, -i, ἁ. ἡ ὑπόδικος, rea -ae, θ.
ὑποδιοικητής, ὁ suppraefaectus, -i, ἁ.
ὑποδιπλάσιος, α, ον duplo minor.
ὑποδιπλόω -ῶ· duplico, -are.

ὑποδίπλωσις ἡ duplicatio -onis.θ
ὑπόδουλος ον subjectus servitute.
ὑποδοχεύς ὁ exceptor oris ἀ.
ὑποδοχή ἡ· 1 exceptio hospitis, receptio onis.θ 2 apparatio onis θ
ὑπόδρομος ὁ· hypodromus, -i ἀ
ὑπόδυσις ἡ receptus. recessus, ἀ
ὑποδύσκολος, ον subdifficilis. e.
ὑποδυσφορέω·ῶ subindignor. ari
ὑποδυσχεραίνω submoleste fero.
ὑποδύομαι τι subeo -ii, -ire. aliquid τὸ ὕδωρ ὑπεδυ aqua subit ζυγόν, φορτίον ὑποδύομαι. jugum. onus subeo ποδ κινδύνους. pericula subeo.
ὑποζεύγνυμι καὶ ὑποζευγνύω· 1 subjungo -nxi. nctum ere 2 subjugo. -are, aliquem
ὑπόζευξις ἡ subjunctio onis. θ.
ὑποζύγιον τό jumentum, -i. οὐ τὰ ὑποζύγια, jumenta orum, οὐ
ὑποζύγιος, α ον subjugus a. um
ὑποζυγόω ·ῶ subjugo are
ὑπόζωμα. ὑπόζωσμα. τό praecinctio onis, θ septum transversum
ὑποζώνιον τό praecinctorium,-ii,οὐ.
ὑποζώννυμι καὶ ὑποζωννύω· succingo. praecingo -xi -ere, aliquid.
ὑποζώννυμαι, me succingo ἢ succingor -cinctus sum, i ὑπεζωσμένος, η, ον succinctus a. um
ὑποθάλπω foveo, aleo, ere. aliquid
ὑπόθεμα, τό· suppositorium. -ii,οὐ. fulcrum, -i, οὐ. basis, is θ.
ὑποθέναρ, τό manus interior.
ὑποθερμαίνω· sensim calefacio. ὑποθερμαίνομαι sensim calefio (factus sum) aliqua re
ὑπόθερμος, ον· paullulum calidus
ὑπόθεσις ἡ· 1 suppositio, -onis, θ suppositum, -i, οὐ. 2) argumentum, -i, οὐ 3) sumptio, onis. hypothesis, -is, θ. 4) propositio, -onis θ. propositum, -i, οὐ *5 νεοελ. α conjectura, -ae, θ. 6) negotium, -ii, οὐ. πολλὰς ὑποθέσεις ἔχω, multis negotiis distineor. γ causa -ae, θ.
ὑποθετικός, ή. όν conditionalis, e, hypotheticus, a, um.
ὑπόθετος, ον· = ὑποβολιμαῖος.
ὑποθέω procurro -ere.
ὑποθήκη, ἡ 1) pigneratio, -onis, θ. hypotheca, -ae + ὑποθήκην τίθημί τί τινι, pignero aliquid alicui. ὑποθήκην λαμβάνω τι, pigneror aliquid. 2) = συμβουλή.consilium monitum,-i οὐ
ὑποθλίβω leviter premo
ὑποθολόω ῶ paullulum turbo
ὑποθορυβέω ῶ leviter tumultuari.
ὑποθραύω clam confringo
ὑποθρηνέω ῶ sublamento ari.
ὑποθρόνιον. τό scabellum pedum.
ὑποθυμίασις, ἡ suffitio, onis, θ.
ὑποθυμιάω ·ῶ suffio ire
ὑπόθυρον, τό limen inferius, hypothyrum, i οὐ.
ὑποθωπεύω subblandior, iri.
ὑποιδαλέος α ον subtumidus.a.um.
ὑποικοδομέω ῶ substruo ere.
ὕποινος, ον paullulum ebrius
ὑποκαθαίρω inferiora purgo
ὑποκάθαρσις ἡ purgatio alvi.
ὑποκάθημαι ὑποκαθέζομαι· subsideo, -ere. ὑποκαθ τινά, subsideo aliquem, insideo alicui
ὑποκαθίζω in insidiis colloco
ὑποκαθίστημι substituo. -ere ὑποκαθίστημι τινά τινι, aliquem pro aliquo suppono
ὑποκαίω succendo ere.
ὑποκαπνίζω suffumigo -are.
ὑποκάπνισμα, τό suffitus us, ἀ.
ὑποκαπνισμός. ὁ suffitio, -onis θ.
ὑποκάρδιος ον· qui est sub corde, sub corde latens ὑποκάρδιον ἕλκος, cordalium -ii οὐ
ὑποκάρπιος,ον· qui sub carpo est.
ὑποκαταβαίνω paulum descendo.
ὑποκαταβιβάζω descendere cogo
ὑποκαταγελάω ·ῶ clam irrido, ere.
ὑποκατακλίνω· inferiori loco accumbere jubeo.
ὑποκατάκλισις· accubitus inferior.
ὑποκατάστασις,ἡ substitutio, onis,θ
ὑποκατάστατος ον substitutus,a,um
ὑποκατορύττω sub terra defodio.
ὑποκατηφής, ες subtristis e.
ὑποκάτω in ima parte, in inferiori loco infra, subtus
ὑποκάτωθεν ex inferiori parte.
ὑπόκαυμα, τό suscitabulum, i,οὐ.
ὑπόκαυσις, ἡ· hypocausis. -is,θ.
ὑπόκαυστον,τό· hypocaustum.
ὑπόκειμαι 1) subjaceo ere. alicui re. μετφ. subjaceo alicui, me alicui suppono ἢ suppositus sum alicui ὑποκείμενος τῷ Θεῷ, Deo suppositus. 2 subjectus sum alicui ὑποκείμενος δουλείᾳ, servitute subjectus.μετφ.

τῷ φόβῳ ὑπόκεινται ὁ ὄκνος, ἡ αἰδώ, ὁ τρόμος. metui (sub metum) subjecta sunt pigritia, pudor, terror. ὑποκείμενος καιρός, subjectum tempus.
ὑποκείμενον, τό· 1) subjectum, -i, οὐ 2) argumentum, -i, οὐ 3) id quod tractatur 4) propositum, -i, οὐ.
ὑποκειμενικός, ή, όν· subjectivus.
ὑποκειμενικῶς subjective.
ὑποκείρω subtus tondeo
ὑπόκενος in inferiore parte vacuus
ὑποκενόω -ῶ per inferiorem partem evacuo.
ὑποκεντέω -ῶ subter pingo, -ere.
ὑποκεφάλαιον,τό pulvinar,-aris, οὐ.
ὑποκηρύττομαί τι· per praeconem aliquid publico, -are
ὑποκιθαρίζω· cithara succino.
ὑποκινέω -ῶ leviter moveo, -ere *μεταφ.* excito, incito, -are, aliquid ἢ aliquem.
ὑποκίνησις, ἡ incitatio, -onis, θ
ὑποκινητής, ὁ incitator, -oris, ἀ.
ὑπόκιρρος, ον· subrufus, a, um.
ὑποκλαίω· paullulum fleo
ὑποκλέπτω suffuror, -ari; clam subtraho (-xi -ere), aliquid ὑποκλέπτω ἐμαυτόν clam me subtraho.
ὑποκλινής, ές subjectus, a, um; subditus, a, um.
ὑποκλίνω reclino sub aliquid. **ὑποκλίνομαί** τινι, succumbo alicui. *δθ.* *προσλ.* saluto, -are, aliquem.
ὑπόκλισις ἡ· salutatio, -onis, θ.
ὑπόκλοπος, ον· latens; occultus.
ὑποκλύζω· 1) proluo, -ere 2) inundo, -are
ὑπόκλυσις ἡ· subluvies, -ei, θ.
ὑποκλυσμός, ὁ prolutio, -onis, θ.
ὑποκνίζω· 1) pruritum moveo,-ere. 2) exstimulo, excito, -are 3) *παθητ.* prurio libidine.
ὑποκοιλαίνω· excavo, -are.
ὑποκοίλιον, τό· = ὑπογάστριον.
ὑπόκοιλος, ον· cavus (in imo).
ὑποκόλοβος, ον paullum mutilus.
ὑποκόλπιος, ὑπόκολπος, ον· qui in sinu est. (θ. α) occultus a, um. 6 carus, a, um
ὑπόκομψος, ον paullum ornatus.
ὑποκόνισις, ἡ· pulveris excitatio
ὑποκονίω -ῶ pulverem excito
ὑπόκοπος, ον nonnihil lassatus.
ὑπόκοπρος, ον stercorosus, a, um.
ὑποκόπτω· succido, -ere.
ὑποκορίζομαί τινα subblandior alicui; honestiore ἢ turpiore nomine appello aliquem. 2) ἐν τῇ γρ... deminuo -ere
ὑποκόρισμα, τό· malae rei ...nestius nomen; blanda app...ti
ὑποκορισμός, ὁ· blandi... a. ...ellatio; deminutio -onis θ
ὑποκοριστικός, ή, όν· 1 ...dus, a, um; 2) deminutivus, a um ...μα ὑποκοριστικόν, nomem dem... um.
ὑποκοριστικά, deminutiva
ὑποκοριστικῶς 1) blande 2) deminutive.
ὑποκουφίζω sublevo, -are
ὑπόκουφος, ον allevatus a.
ὑποκράζω succlamo, are
ὑποκρατέω -ῶ potior -iri
ὑπόκρημνος paullum praeruptus.
ὑποκρίνομαι· 1) = πρ... ούμαι, simulo, -are. ὑποκρ. τινά ἢ ... simulo aliquem ἢ aliquid. 2) personam induo alicujus induo ὑποκρ. τὸν ... , Ulyssis personam iuduo (ago Ulyssem represento ὑποκρ. τραγῳδίαν, κωμῳδίαν, tragoediam comoediam ago 3) = ἀποκρίνομαι, respondeo -ere.
ὑποκρισία, ὑπόκρισις, ἡ 1) simulatio, -onis θ 2) actio histrionis, oratoris h y p o c r i s i s -is, θ
ὑποκριτής, ὁ 1) simulator, -oris, ἀ. 2) ὑποκρ. θεάτρου, histrio onis θ
ὑποκριτικός, ή, όν 1) simulatus, a, um ὑποκριτικώτατος, maxime simulatus. 2) ad histrionem pertin... , histrionicus a um ἡ ὑποκριτικὴ (τέχνη), histrionia, -ae θ
ὑποκριτικῶς simulate; histri...
ὑποκροτέω -ῶ substrepo, -e...
ὑπόκρουσις ἡ interpellatio, ...
ὑποκρούω τινί interpello, al...
ὑποκρύπτω, ὑποκρύπτομαι ... aliquid occulto aliquid; dissimulo, -are, aliquid.
ὑπόκρυψις, ἡ occultatio, -onis θ.
ὑπόκυκλος (subtus) rotundus
ὑποκύπτω me incurvo; me subjicio (-jeci -ere, alicui ὑποκύπτουσι τῇ ἐξουσίᾳ τοῦ ἑτέρου, se subjiciunt imperio alterius *δθ* summittor et dicto audiens sum.
ὑπόκυρτος, ὑπόκυφος, ον leviter incurvus ἢ gibbosus, a, um

ὑποκώλια, τά partes femorum interiores
ὑπόκωφος, ον· subsurdus, a, um; surda-ter, stra, strum.
ὑπολαΐς, ἡ· curruca, -ae, θ.
ὑπολαμβάνω· 1) suscipio (-cepi, -ere, aliquem ἢ aliquid 2) ὑπολαμβάνω τὸν λόγον ἢ ἁπλ. ὑπολαμβάνω ὑπολαβὼν λέγω, suscipio sermonem ἢ ἁπλ. suscipio 2) = ἐκδέχομαι excipio, -ere, aliquem (τοὺς φεύγοντας fugientes 3) invado (-si, ere, aliquem ἢ aliquid 4) = νομίζω puto, are, existimo, -are ὑπολάβῃς ἄν, putes μή με ὑπολάβῃς προῃρῆσθαι. noli putare maluisse **ὑπολαμβάνομαι** = νομίζομαι, κρίνομαι) existimor, ari; arbitror. ari (καθητ)
ὑπολαμπής, ές sublucidus, a um.
ὑπολάμπω subluceo ere.
ὑπόλαμψις, ἡ levis fulgor.
ὑπολανθάνω lateo sub aliquid.
ὑπολεαίνω paullulum laevigo
ὑπολέθριος, ον· nonnihil perniciosus, a, um.
ὑπόλειμμα τό residuum, -i, οὐ.
ὑπολείπω relinquo, ere. aliquid
ὑπολείπομαι. relinquor (relictus sum -i; resto (-stiti -are.
ὑπολευκαίνω· subalbidum facio.
ὑπολευκαίνομαι· subalbidus sum.
ὑπόλευκος. ον subalbus, a, um.
ὑπολευκόχρως colore subalbo.
ὑπολήγω paullatim cesso
ὑποληνίος ον torcularius, a, um.
ὑποληπτός, ή, όν opinabilis, e; de quo opinio concipi potest.
ὑπολήπτομαί τινα ἤ τι· existimo, -are. aliquem ἢ aliquid
ὑπόληψις, ἡ 1) opinio, -onis θ. 2 existimatio, -onis, θ. 3) fama bona
ὑποληρέω ῶ· aliquantum nugor.
ὑπολιπαίνω· pinquefacio, -ere.
ὑπολίπαρος, ον subpinguis, e.
ὑπολισθαίνω paullatim delabor
ὑπολογίζομαι (*ὑπολογίζω) τι imputo, -are, aliquid; rationem alicujus rei habeo.
ὑπολογισμός, ὁ· imputatio, -onis, θ. ratio, -onis, θ.
ὑπόλογος, ον· rationi reddendae obnoxius, a, um. ἴδε **ὑπεύθυνος.**
ὑπόλοιπος, ον· reliquus, a, um; restans, -ntis.
ὑπολοχαγός, ὁ· praefectus cohortis secundarius
ὑπολύω subter solvo, ere aliquid. ἰδ. solvo calceos excalceo, -are **ὑπολύομαι** excalceor, -ari.
ὑπομάζιος, ὑπόμαζος, ὑπομάσθιος, ον subrumus, a um
ὑπομαίνομαι paullum furo
ὑπομαλακίζομαι timere incipio, -ere; languesco ere.
ὑπομαλάσσω leviter mollio.
ὑπομαραίνομαι submardesco, -ere.
ὑπομάσσω subter illino
ὕπομβρος, ον· imbre intermixtus.
ὑπομειδιάω ῶ surrideo -si, ere.
ὑπομείων ον paullo minus.
ὑπομελαίνω subniger sum.
ὑπομέλας, αινα, αν· subniger.
ὑπομέμφομαι aliquantum vitupero.
ὑπομεμψίμοιρος, ον· paullum querulus de sorte sua
ὑπομονετικός, ή, όν· patiens, -ntis.
ὑπομονετός, ή όν tolerabilis e.
ὑπομένω 1 maneo remaneo, -ere. συνήθ 2, sustineo (tinui) ere, aliquem ἢ aliquid, οὐχ ὑπέμειναν τὴν τῶν πολεμίων ἔφοδον, hostium impetum non sustinuerunt 2 perfero (tuli) aliquid 3 tolero -are, aliquid
ὑπομερίζω· subdivido, -ere
ὑπομερισμός, ὁ. subdivisio, onis, θ.
ὑπομήκης ες· paullo longior
ὑπομήλινος, η ον· subluteus a, um
ὑπομήτριος ον qui est in utero.
ὑπόμιγμα. τό admistio -onis. θ
ὑπομίγνυμι· paullatim admisceo.
ὑπομιμνήσκω im memoriam revoco, are: commoneo, admoneo -nui) -ere, aliquem de aliqua re; subjicio alicui aliquid
ὑπομισέω -ῶ paullum odi.
ὑπόμισθος, ον mercede conductus.
ὑπόμνημα, τό· 1) = ὑπόμνησις, commonitio, -onis, θ. 2 monumentum, -i, οὐ. 3) commentarius, -ii, α.
ὑπομνηματίζω, ὑπομνηματίζομαι· 1) memoriae prodo, in commentarium refero (aliquid). 2 commentario explico, -are, aliquid.
ὑπομνηματικός, ή, όν· commentarios continens.
ὑπομνηματισμός, ὁ· commentarius, α.
ὑπομνηματιστής, ὁ· commentator, α.

ὑπομνηματογράφος, ὁ commentariorum scriptor.
ὑπόμνησις, ἡ· revocatio in memoriam; commonitio, -onis, θ. admonitio, -onis, θ.
ὑπομνηστεύω· despondeo, -ere.
ὑπομνηστικός· memoriam excitans. τὸ ὑπομνηστικὸν (δηλ. γράμμα), commentarium, -ii, οὐ.
ὑπόμνυμι· in aliqua re juro.
ὑπομονή, ἡ· 1) sustentatio, -onis, θ. 2) tolerantia, patientia, ae, θ.
ὑπομονητικός, ή, όν· patiens -ntis.
ὑπομονητός, ή, όν tolerabilis, e.
ὑπομόχθηρος aliquantum improbus.
ὑπομόχλιον, τό hypomochlium -ii, οὐ.
ὑπόμυξος ον· mucosus, a, um.
ὑπονέμομαι· depascor, -i.
ὑπονέφελος, ον subnubilus, a, um.
ὑπονήχομαι· subter aquas nato.
ὑπονίπτω· aliquantum lavo.
ὑπονιτρώδης, ες paullum nitrosus.
ὑπονίφομαι· aliquantulum nive obruor.
ὑπονοέω-ῶ 1) suspicor (-atus sum) -ari, aliquid; conjicio, -ere, aliquid. 2) intelligo, subaudio. ὑπονοεῖται, intelligitur, subauditur.
ὑπονόησις, ἡ· suspicio, -onis, θ.
ὑπονοητικός, ή, όν suspiciosus.
ὑπονόθευσις, ἡ corruptio, -onis, θ.
ὑπονοθευτής, ὁ· corruptor, -oris, ἀ.
ὑπονοθεύω· clam adultero.
ὑπόνοια, ἡ· suspicio, -onis, θ.
ὑπονομεύω· cuniculos ago, -ere. μεταφ. dolos machinor, -ari.
ὑπονομή, ἡ· cuniculus, -i, ἀ.
ὑπονομηδόν· per cuniculos.
ὑπόνομος, ὁ· cuniculus, -i, ἀ. cloaca -ae, θ.
ὑπονόμιος, ον· legibus subjectus.
ὑπονοσέω -ῶ· paullulum aegroto.
ὑπόνοσος, ον· morbos efficiens.
ὑπονοστέω -ῶ· recedo, -ere.
ὑπονόστησις, ἡ· recessus us, ἀ.
ὑπονοτίζω· aliquantum humecto.
ὑπονυμφίς quae comitatur sponsam
ὑπονυστάζω· dormito capite nutans
ὑπόνωθρος, ον aliquantum segnis.
ὑπόξανθος, ον· subflavus ... um.
ὑποξενίζω· peregrini quid habeo; peregrina ratione utor.
ὑποξέω subtus rado
ὑποξηραίνω· aliquantum sicco.
ὑπόξηρος, ον· aliquantum siccus.
ὑποξίζω· subacidus sum
ὑπόξυλος ον subtus ligneus, a, um.
ὑποξυρέω ῶ subrado, -ere.
ὑπόξυς, υ subacidus, a, um.
ὑποξύω leviter rado
ὑποπαίζω· 1) paullum ludo, adludo, ere. 2) ludibrio habeo.
ὑποπαλαίω in lucta concedo.
ὑποπαραληρέω -ῶ paullum deliro.
ὑποπάρθενος, ον aliquantum virginis (scortum).
ὑποπαρωθέω -ῶ· clam submoveo.
ὑποπάσσω subspargo, -ere.
ὑποπαύομαι· paullatim desino.
ὑπόπαχυς υ paullum crassus, a, um; pinguisculus a, um.
ὑποπείθω· paullatim persuadeo.
ὑποπεινάω -ῶ· paullum esurio.
ὑποπειράω -ῶ clam corrumpere studeo.
ὑποπέλιδνος, ὑποπέλιος ον· sublividus a um, subfuscus, a um.
ὑπόπεμπτος, ον· clam missus
ὑποπέμπω· submitto, clam mitto, -ere ὑποπ. τινά, submitto aliquem.
ὑποπέρδομαι· suppedo, ere.
ὑποπερκάζω paullatim nigresco.
ὑποπετάννυμι substerno, ere.
ὑποπέτασμα, τό· storea substrata.
ὑποπέτομαι· advolo are
ὑπόπετρος, ον paullum saxosus.
ὑποπήγνυμι· paullum figo.
ὑποπηδάω -ῶ· prosilio, ire.
ὑπόπηλος, ον· paullum lutosus.
ὑποπιέζω subter comprimo.
ὑποπιθηκίζω simiam immitor.
ὑπόπικρος, ον subamarus, a, um.
ὑποπίμελος, ον· pinguiculus, a,um.
ὑποπίμπλημι· paullatim impleo.
ὑποπίμπρημι· paullatim succendo.
ὑποπίνω subbibo, -ere; paullatim bibo; largius bibo -ere.
ὑποπίπτω· 1) cado sub aliquid; succido (-cidi) (sub aliquid). 2) ὑποπίπτω τινί, me ad pedes alicujus submitto. 3) occurro, -ere; incido, -ere.
ὑπόπλανος, ον· planus; campestris.
ὑποπλέκω subnecto. -ere.
ὑπόπλεως, ων· admodum plenus, a, um, refertus a, um.
ὑποπλέω· praeternavigo, -are.
ὑποπληρόω -ῶ· suffercio -ire.

ὑπόπλουτος (χώρα)· divitias latentes habens (terra).
ὑποπνέω leviter spiro
ὑποπόδιον, τό scabellum, -i, οὐ. μεταφ. εἰμὶ ὑποπόδιον τῶν ποδῶν τινός, subjectus sum imperio alicujus
ὑποπόδιος, ον· pedibus subjectus.
ὑποποιέω -ῶ· clam facio συνήθ.
ὑποποιοῦμαί τινα concilio mihi aliquem.
ὑποποίκιλος· paullum variegatus.
ὑπόποκος, ον lanatus, a um
ὑποπόλιος, ον· paullum canus
ὑποπολιτεύομαί τινι sequor principia alicujus in republica administranda
ὑποπολλαπλάσιος,ον submultiplex.
ὑποπορευομαι clam subeo
ὑποπόρευσις ἡ· ingressus subterraneus
ὑποπορφυρίζω paullum purpureo
ὑπόπουν (ζῷον)· pedes habens.
ὑποπραΰνω paullum mitigo.
ὑπόπρεμνος, ον stipitem habens.
ὑπόπτερος, ον alatus, a, um.
ὑποπτεύω suspicor (suspicatus sum -ari) aliquid ὑποπτεύω (*ὑποπτεύομαί τινα, suspicor aliquem; habeo aliquem suspectum
ὑπόπτης ὁ suspiciosus -i. ἀ
ὑποπτήσσω· prae timore me submitto -ere; pavore et metu perculsus submitto me.
ὕποπτος, ον suspiciosus, a, um.
ὑποπτύσσω complico, -are.
ὑποπτυχίς, ἡ· commissura, -ae, θ.
ὑπόπτως suspiciose: suspecte
ὑποπυθμένιο; qui in fundo est.
ὑπόπτωτος, ον decidens -ntis
ὑποπυΐσκομαι· suppuro, -are.
ὑπόπυος, ον· suppuratus, a, um.
ὑπόπυρος, ον ignitus, a, um.
ὑποπυρρίζω subrufus sum.
ὑπόπυρρος, ον subrufus, a, um.
ὑποργίζομαι subirascor, -i.
ὑπορέγχω leniter sterto.
ὑπόρειος,ον· in radice montis situs. **τὸ ὑπόρειον,** ima pars montis
ὑπορθόω -ῶ subrigo, ere.
ὑπόρθωμα, τό· fulcimentum, -i, οὐ.
ὑπόρθιος, ον· matutinus, a, um
ὑπορράπτω· subsuo, -ere.
ὑπορρέω· 1) subterfluo, -ere. 2) sensim fluo, -ere.
ὑπορρήγνυμι· abrumpo, -ere.
ὑπόρριζος ον· qui est sub radice.
ὑπορριζόω -ῶ· radices addo
ὑπορρίνιον, τό locus sub naribus.
ὑπόρρινον τό mystax -acis ἀ.
ὑπόρρινος, ον qui per nares vocem edit
ὑπορριπίζω ignem flatu exsuscito, -are. μεταφ. excito ad aliquid.
ὑπορρίπτω· subicio, -ere
ὑπόρρυσις, ἡ· defluxio -onis, θ.
ὑπορροδέω -ῶ paullum timeo.
ὑπόρυγμα, τό cuniculus, -i, ἀ.
ὑπορύσσω, ὑπορύττω suffodio (-odi) -ere, aliquid
ὑπορχέομαι-οῦμαι salto ad cantum.
ὑπόρχημα, τό cantilena, ad quem chorus saltat
ὑπορχηματικός, ή, όν· qui ad cantilenas saltationum pertinet
ὑπόρχησις, ἡ saltatio ad cantum.
ὑποσαγής, ές clitellarius, a, um.
ὑπόσαθρος, ον· subputris, e; nonnihil marcidus et fragilis
ὑποσαίνω aliquantulum caudam moveo subblandior iri.
ὑποσαίρω paullum ore hio.
ὑποσαλεύω instabilis sum.
ὑποσαλπίζω· tubâ significo
ὑποσανίδιον tabellae pars inferior.
ὑπόσαπρος, ον· subputris, e
ὑποσάρκιος, ον subtercutaneus.
ὑποσεισμος, ὁ· succussio, -onis, θ.
ὑποσείω succutio, -ere
ὑποσέληνος, ον qui sub luna est.
ὑπόσεμνος· aliquantum venerabilis.
ὑποσημαίνω 1) significo, -are. 2) subscribo nomen
ὑποσημασία ἡ· subscriptio, -onis,θ.
ὑποσημειόω -ῶ notis excipio.
ὑποσημείωσις, ἡ· 1) subscriptio, -onis, θ. 2, annotatio -onis, θ.
ὑποσίδηρος, ον ferro obductus.
ὑπόσιμος ον aliquantum simus.
ὑποσιωπάω -ῶ reticeo, ere.
ὑποσκάζω paullum claudico.
ὑποσκαλεύω· sarculo suscito
ὑποσκάπτω suffodio (-odi) -ere.
ὑποσκαφή, ἡ· suffosio, -onis, θ
ὑποσκελίζω· subjecto crure everto aliquem συνήθ supplanto (-avi) -are, aliquem ἢ aliquid. ὁ ὑποσκελίζων τινά, supplantator, -oris, ἀ.
ὑποσκελισμός, ὁ· supplantatio, θ.

ὑποσκήνιον, τό· locus ante scenam.
ὑποσκιάζω· umbra tego. τῆς ὥρας ὑποσκιαζούσης, quum vesperasceret.
ὑποσκίασις, ἡ· inumbratio, -onis, θ.
ὑπόσκιος, ον· umbrosus, a, um.
ὑπόσκληρος, ον· subdurus, a, um.
ὑποσκοτεινος, ον· subobscurus, a, um
ὑποσμήχω paullulum abstergo.
ὕποσμος, ον subolens, ntis.
ὑπόσολοικος, ον subabsurdus, a, um
ὑπόσοφος, ον sapienti similis
ὑποσπάω -ῶ subtraho, -ere.
ὑπόσπληνος· lienis malo obnoxius.
ὑποσπογγίζω· spongia abstergeo.
ὑπόσπονδος, ον pactis induciis, sub pactione, accepta fide (faciens aliquid).
ὑποστάζω· destillo, -are
ὑπόσταξις, ἡ destillatio, -onis, θ.
ὑποστάθμη, ἡ sedimentum, -i, οὐ. faex, -cis, θ.
ὑπόστασις, ἡ substantia, -ae, θ.
ὑποστατικός, ή, όν· 1) substantialis, e; substantivus, a, um. 2) τὰ ὑποστατικά, substantiae bona.
ὑπόστεγος, ον· qui sub tecto ἢ in aedibus est; opertus, a, um.
ὑποστέγω· tego, -ere.
ὑποστέλλω· contraho, -ere, aliquid (τὰ ἱστία vela). **ὑποστέλλομαι**, animo contrahor, vereor, -eri.
ὑποστενάζω· clam ingemisco.
ὑπόστενος, ον· subangustus, a, um.
ὑποστερνίζω pectori subdo.
ὑπόστερνος, ον· qui sub pectore est.
ὑπόστημα, τό 1) fulcrum, -i, οὐ. 2) sedimentum, -i, οὐ. faex, -cis, θ.
ὑποστήριγμα, τό· fulcrum, fulcimentum, -i, οὐ. μεταφ. praesidium, adjumentum, -ii, οὐ.
ὑποστηρίζω· 1) suffulcio (-fulsi) -ire, aliquid aliqua re, sustineo (-nui), -ere, aliquid. *2) νεοελ. μεταφ. fulcio, adjuvo, aliquem. γνώμην ὑποστηρίζω, opinionem firmo ἢ confirmo. **ὑποστηρίζομαι**, fulcior (fultus sum) -iri; adjuvor (-jutus sum), -ari (ab aliquo).
ὑποστήριξις, ἡ· fulcimentum, -i, οὐ. μεταφ. praesidium, subsidium, patrocinium, -i, οὐ.
ὑποστιγμή, ἡ· subdistinctio, -onis, θ. comma, -atis, οὐ. colon, οὐ.
ὑποστίζω· subdistinguo, -ere; comma ἢ colon pono.
ὑποστολή, ἡ· 1) contractio, -onis, θ. 2) contractio animis, timiditas μεθ' ὑποστολῆς, timide
ὑποστορέννυμι ὑποστρώννυμί τι τινι· substerno (stravi) -ere, aliquid alicui. **ὑπεστρωμένος, η, ον**, substratus a, um.
ὑποστρατεύομαί τινι· sub aliquo milito, are
ὑποστρατηγέω -ῶ· legatus sum.
ὑποστράτηγος, ὁ· legatus -i ἀ.
ὑποστρέφω pedem refero. **ὑποστρέφομαι**, revertor. -i.
ὑποστροφή, ἡ· reversio, -onis, θ.
ὑπόστροφος, ον· redux, ucis
ὑπόστρωμα, τό substramen, -inis, οὐ.
ὑποστρώννυμι· = ὑποστορέννυμι.
ὑπόστρωσις, ἡ· substratus, -us, ἀ.
ὑπόστυλος, ον· columnis fultus.
ὑποστυλόω -ῶ columnis fulcio.
ὑποστύλωμα, τό· fulcrum. -i, οὐ.
ὑπόστυφος ον leviter abstringens
ὑποστύφω· leviter abstringo
ὑποσυγχέω· nonnihil confundo
ὑποσυλάω -ῶ· clam eripio.
ὑποσυνάπτω· subjungo, ere
ὑποσυρίζω, ὑποσυρίττω subsibilo.
ὑποσυρρέω clam confluo.
ὑποσύρω subtraho, -ere
ὑπόσυχνος, ον subfrequens, -ntis.
ὑποσφάλλω· aliquantum fallo.
ὑποσφραγίζομαι· subsigno, -are.
ὑποσφραίνομαι subodoror -ari.
ὑποσχεδιάζω· ex tempore delineo.
ὑπόσχεσις, ἡ· promissio, -onis, θ. pollicitatio, -onis, θ. promissum, -i, οὐ ὑπόσχεσιν ποιοῦμαι περί τινος, promitto de aliqua re. μεγάλας ὑποσχέσεις ποιοῦμαι, prolixe promitto. τὴν ὑπόσχεσιν ἐκπληρῶ, promissa perficio, solvo ἢ persolvo promissa
ὑποσχετικός, ή, όν· facile promittens.
ὑποσχετικῶς promissive.
ὑποσχίζω· subtus scindo.
ὑπόσχισμα, τό fissura -ae, θ.
ὑποταγή, ἡ· 1) subjectio, -onis, θ. *2) νεοελ. obоedientia, -ae, θ.
ὑποτακτικός, ή όν· subjunctivus, a, um. ἡ **ὑποτακτική**, modus subjunctivus ἢ conjunctivus.
ὑπόταξις, ἡ· subjectio, -onis, θ. imperium in aliquem.
ὑποταράσσω· leviter turbo.
ὑποτάσσω, ὑποτάττω καὶ **ὑποτάττομαί** τινά ἢ τι· 1) subjicio (-eci)

-ere, in potestatem meam redigo (-egi, -ere, subdo (-dedi), -ere subigo (egi) -ere, aliquem ἢ aliquid. 2) παθητ. **ὑποτάσσομαι**, me subjicio ἢ subjicior (subjectus sum, -i; me suppono,-ere; subdor (-subditus sum). -i; **ὑποτεταγμένος, η, ον**, subjectus ἢ subditus, a, um. οἱ ὑποτεταγμένοι λαοί, populi subjecti ἢ subditi, nationes subactae. 3) παρὰ Παύλῳ· pareo ut subjectus, me suppono alicui (τοῖς ἀνδράσι, conjugibus).

ὑποταφρεύω· subruo cuniculis.

ὑποτείνω· subtendo (-ndi), -ere, aliquid alicui ἡ ὑποτείνουσα γραμμή. linea subtendens.

ὑποτειχίζω· murum substruo

ὑποτείχισις, ἡ muri substructio

ὑποτείχισμα τό murus substructus

ὑποτελέω -ῶ· pendo (tributum)

ὑποτελής, ές (φόρου)· tributarius, a, um; vectigalis, e.

ὑποτέμνω· succîdo, -ere; praeseco, -are. **ὑποτέμνομαι**, subtraho, -ere.

ὑποτέταρτος, η ον subquartus.

ὑπότεφρος paululum ceneraceus

ὑποτηρέω -ῶ clam observo.

ὑποτίθημι· 1) suppono (-posui), -ere; subjicio (-jeci) -ere. 2) suppono, velut principium pono. 3) pignori oppono, oppignero, -are. 4) παθητ. **ὑποτίθεμαι**, α supponor, subjicior, -i. β) oppigneror, -ari. ὅθ ὑποτεθειμένος, oppigneratus. γ) pono (ut ponunt philosophi). ὥσπερ ὑπέθου, quemadmodum posuisti. ὅθ. = statuo, -ere. εἰ ὑποθεῖτό τις ἀληθὲς εἶναι τὸ λεγόμενον, quod si verum esse statuat. δ) propono (-osui) -ere. ἀπὸ τοῦ ὑποτεθέντος λόγου πλανῶμαι, a proposito declino. ε) = παραινῶ, moneo, consulo -ere ἐδόκει εὖ ὑποτίθεσθαι, visus est bene monere. ϛ) = φαντάζομαι, imaginor, -ari

ὑποτιμάω -ῶ 1) minoris aestimo; irrogo mulctam. **ὑποτιμῶμαι**, mulctam (irrogatam) minuendam censeo. *2) νεοελ. deprimo, demitto pretium.

ὑποτίμησις, ἡ· 1) mulctae aestimatio. *2) νεοελ. pretii deminutio; vilitas, -atis, θ.

ὑποτιμητής, ὁ· aestimator mulctae.

ὑποτιτράω -ῶ subtus perfero

ὑποτομή, ἡ· praecisio, -onis, θ.

ὑποτονθορύζω· submurmuro, -are.

ὑποτοπάζω, ὑποτοπέω -ῶ· conjicio, -ere. aliquid; suspicor (catus sum) -ari, aliquid.

ὑποτοπασμός. ὁ conjectura, -ae, θ. suspicio, -onis, θ

ὑπότοπος, ον· suspectus, a. um.

ὑποτραυλίζω· paullum balbutio.

ὑπότραυλος,ον paullum balbutiens.

ὑποτραχήλιον, τό colli pars infra cervicem

ὑποτραχήλιος, ον· sub collo.

ὑποτραχύνω· subaspero, -are.

ὑπότραχυς, υ· subasper a, um.

ὑποτρέμω· paullum tremo.

υποτρέφω· clam alo, ere.

ὑποτρέχω· 1 currens subeo, -ire. 2 cursu comprehendo -ere. 3) cursu suffugio -ere. 4) praetercurro,-ere.

ὑπότρητος, ον· subtus perforatus.

ὑποτρίβω subtero, -ere

ὑποτρίζω substrideo, -ere.

ὑπότριμμα, τό cibus e variis rebus tritis

ὑπότριτος, ον subtertius, a, um.

ὑποτρομέω -ῶ· tremore succutior.

ὑπότρομος, ον· subtremulus, tremore concussus, a, um

ὑποτροπή, ὑποτροπία, ἡ· 1) reversio, -onis, θ. 2) reciprocatio morbi. *3) νεοελ.. ἐν ὑποτροπῇ, si in eandem culpam relabor.

ὑποτροπιάζω· reciproco, -are. ὁ ὑποτροπιάζων πυρετός, febris recidiva.

ὑποτροπιασμός· reciprocatio morbis.

ὑποτροπικός, ή, όν· reverti solitus.

ὑπότροπος, ον redux, -ucis.

ὑποτροφέω -ῶ· paullatim alo

***ὑποτροφία, ἡ**· pensio annua (discipuli).

***ὑπότροφος, ον**· gratuitus alumnus

ὑπότροχος· rotas subjectas habens.

ὑπότρυγος, ον· facculentus, a, um.

ὑποτρύζω· submisse murmuro.

ὑποτρώγω clam comedo.

ὑποτυπόω -ῶ· formo, -are.

ὑποτύπτω· detrudo, -ere.

ὑποτύπωσις, ἡ· 1) formatio, -onis, θ. 2) σχ. ῥητ. hypotyposis.

ὑπότυφλος, ον· lusciosus, a, um.

ὑπότυφος, ον· aliquantum fastosus.

ὑποτύφω· suffumigo, -are.

ὑπότυψις, ἡ· impulsus, -us, ἀ.

ὑπουάτιος, ον· sub auribus.

ὕπουλος, ον· subdolus, a, um; ma-

titiosus, a, um. ἄνθρωπος ὕπουλος, homo occultus
ὑπουλότης, ἡ occultatio, dissimulatio, -onis, θ. malitia occulta
ὑπουράνιος α, ον sub coelo
ὑπουργέω -ῶ 1 ὑπ. τινι, adjuvo, administro -are, aliquem *2 εἰμὶ ὑπουργός. minister ἢ administer sum.
*ὑπουργεῖον, τό ministerium, -ii, οὐ.
ὑπούργημα, τό ministerium, -ii, οὐ officium -i, οὐ munus, eris οὐ
*ὑπουργια, ἡ· ministerium, i, οὐ. ἐπὶ τῆς ὑπουργίας, administre, administrante.
ὑπουργικός, ή, όν· ad ministerium pertinens.
ὑπουργός, ὁ· minister, administer, -i, ἀ. administrator publicae rei ὑπουργὸς τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς παιδείας administer rerum Ecclesiae et institutionis publicae
ὑπουρις, ἡ postilena, -ae. θ
ὑπόφαιδρος ον· nonnihil hilaris
ὑποφαίνω clam ostendo, -ere. aliquid. ὑποφαίνομαι ὑποφαίνω, οὐδ), subluceo. ere, illucesco. -ere *νεοελ ὁ ὑποφαινόμενος,η ον subscribens, -ntis subscriptus, a um.
ὑποφαρμάσσω pharmacis subigo
ὑπόφαυσις. ἡ hiatus, per quam transitus patet luci
ὑποφαύσκω subluceo. -ere
ὑποφείδομαι paullum parco (alicui).
*ὑποφερτός, ή. όν tolerabilis, e
ὑποφέρω 1 suffero sustuli , -erre, aliquid, sustineo (-nui -ere. aliquid; tolero, -are. aliquid (πόνους labores, κινδύνους pericula .ὑποφέρω λύπας, molestias (tristitias) fero ὅθ. 2) νεοελ. doleo, -ere; laboro, are.
ὑποφεύγω clam effugio.
ὑποφήτης. ὁ oraculorum interpres.
ὑποφθάλμιος. ον oculis subjacens.
ὑποφθάνω praevenio, ire.
ὑποφθέγγομαι interloquor, -i.
ὑποφθείρω paullatim corrumpo.
ὑποφθονέω -ῶ subinvideo, -ere.
ὑποφθόνως· cum invidia quadam
ὑποφθορεύς, ὁ· corruptor. oris, ἀ.
ὑποφλεγμαίνω· leviter aestuo.
ὑποφορά (σχ ῥητ) subjectio, -onis, θ.
ὑπόφορος ον· tributarius. a, um.
ὑποφράσσω obstruo, -ere.
ὑποφρίσσω· aliquantum horreo.

ὑποφυγή, ἡ perfugium ii, οὐ.
ὑποφύομαι· subnascor -i
ὑπόφυσις, ἡ subnascentia, ae, θ.
ὑποφυτεύω subsero ere
ὑποφωλεύω sub aliqua re lateo.
ὑποφωνέω -ῶ acclamo -are.
ὑποφώνησις, ἡ acclamatio, θ.
ὑποχαίνω paullum hio
ὑποχαίρω latenter gaudeo
ὑποχαλάω -ῶ paullatim remitto
ὑποχαλεπαίνω paullum irascor.
ὑπόχαλκος ον subaeratus, a, um; ὅθ adulterinus a, um
ὑποχαλκόω -ῶ aes admisceo
ὑποχαράττω subsigno. -are
ὑποχαροποιός,όν fere caesius,a,um.
ὑποχάσκω paullum hio
ὑπόχαυνος ον nonnihil laxus mollis
ὑποχαυνόω -ῶ 1 paullum inflo. 2 remissum reddo. relaxo -are.
ὑποχείριος, ον qui sub manu. τ'. ἐ sub potestate alicujus est. ὅθ subjectus, obnoxius, a. um ὑποχείριον ποιῶ τιν τινα ἢ τι in potestatem (sub potestate) alicujus redigo aliquid ἢ aliquem
ὑποχέω suffundo, -ere
ὑποχθόνιος,ον subterraneus, a um.
ὑποχιτων· ὁ subucula -ae, θ.
ὑποχλωρίζω suppallidus sum.
ὑπόχλωρος, ον· subviridis, e.
ὑπόχολος, ον· subiratus a. um
ὑποχόνδρια, τά· hypochondria οὐ.
ὑποχονδρία ἡ· atra bilis
ὑποχονδριακός, ή, όν· 1 hypochondricus, a, um. *2) νεοελ. atra bile percitus a. um
*ὑποχονδριάζω· atra bile percior
ὑποχορηγέω -ῶ· suppedito -are
ὑποχορηγία, ἡ suppedatio. -onis. θ.
ὑπόχρεως, ων· 1) obaeratus. a. um. 2) obligatus beneficio, obnoxius alicui
ὑποχρίω· sublino (-evi , -ere.
ὑπόχρυσος, ον subauratus, a, um.
ὑπόχυμα (νόσ., hypochyma, atis,οὐ.
ὑπόχυσις, ἡ hypochysis -is, θ.
ὑποχωρέω -ῶ 1) recedo, -ere; pedem refero, fugio. ere 2) ἡ γαστὴρ ὑποχωρεῖ, alvus excernit.
ὑποχώρησις ἡ 1 recessus -us, ἀ. fuga. -ae, θ. 2) excrementum,-i,οὐ.
ὑποψάθυρος, ον· paullum friabilis.
ὑπόψαμμος, ον· arenosus, a, um.
ὑπόψαρος, ον versicolor, -oris.

ὑποψαύω leniter tango.
ὑποψάω -ῶ leviter abstergeo.
ὑποψεκάζω· leniter irroro.
ὑποψελλίζω· paullulum balbutio.
ὑποψεύδομαι· paullulum mentior.
ὑποψήφιος, ὑπόψηφος, ον· 1 suffragio subjectus. qui eligi potest. 2) **ὑποψήφιος** (νεολ.), candidatus, -i, ἀ. petitor, -oris, ἀ. οἱ ὑποψήφιοι, candidati, petitores.
ὑποψία, ἡ· suspicio, -onis, θ. ἐγείρω τὴν ὑποψίαν τινός, suspicionem alicujus moveo. ὑποψίαν ἔχω, suspicionem habeo. ὑποψίαν τινὶ παρέχω, suspectus sum alicui. ἔστί μοι ὑποψία. suspicor (suspicatus sum). μεθ' ὑποψίας, δι' ὑποψίας, suspiciose.
ὑποψοφέω -ῶ· leniter strepo.
ὑπόψυχρος, ον· subfrigidus, a, um.
ὑποψύχω· leviter refrigero.
ὑποψωνέω -ῶ· in opsoniis decipio.
ὑπτιάζω· supino, -are, aliquid. **ὑπτιαζομαι** ἢ **ὑπτιάζω,** supinor, -ari.
ὑπτίασις, ἡ· supinitas, -atis, θ.
ὑπτιασμός, ὁ· supinatio -onis, θ.
ὕπτιον, τό· supinum (verbum).
ὕπτιος, α, ον supinus, a, um. ἡ ὑπτία χείρ, manus supina. τὸ ὕπτιον κατακεῖσθαι, cubitus supinus.
ὑπτιότης, ἡ· supinitas, -atis, θ.
ὑπτίως· supine.
ὑπωθέω -ῶ· detrudo, -ere.
ὑπωλένιος, ον qui sub cubito est.
ὑπωπιάζω τινὰ ἢ τι· sugillo, -are, aliquem ἢ aliquid.
ὑπωπιασμός, ὁ· sugillatio, -onis, θ
ὑπώπιον, τό sugillatio, -onis, θ. **τὰ ὑπώπια**, sugillata, -orum
ὑπώρεια ἡ· radices montis.
ὑπωρόφιος, ὑπώροφος, ον· qui sub tecto est; contubernalis, e.
ὑπωρυχία, ἡ suffosio, -onis, θ,
ὕπωχρος, ον· subpallidus, a, um.
ὗραξ (μῦς), **ὁ** sorex, -icis, ἀ.
ὗς, ὁ, ἡ· sus suis, ἀ. θ. *παροιμ.* ὗς πρὸς 'Αθηνᾶν (ἐρίζει), sus Minervam (docet). ὗς ἄγριος, aper -pri, ἀ.
ὕσγινον, τό· hysginum, -i, οὐ.
ὑσγινοβαφής, ές· hysgino tinctus.
ὑσπληγξ, ἡ carceres in circo.
ὑσπολέω -ῶ· sues pasco.
ὑσπόλος, ὁ· subulcus, -i, ἀ.
ὕσσακος, ὁ vulva, -ae. θ.
ὕσσωπος, ἡ· hyssopus, -i, θ.

ὑστάτιον, ὕστατον, ὕστατα· postremum.
ὕστατος, η, ον ultimus, postremus, a, um; novissimus, a um.
ὑστέρα, ἡ· uterus, -i. ἀ
ὑστεραῖος, α, ον· postridianus, a, um **τῇ ὑστεραίᾳ**, postridie τῇ ὑστεραίᾳ ἢ (ἀφ ἧς ἀφίκετο, postridie, quam pervenit τῇ ὑστεραίᾳ τῶν ἀγώνων τῶν καλανδῶν, postridie ludos, calendas.
ὑστερέω -ῶ· 1) posterior sum, inferior sum; 2) posterior venio; tardo, -are; cunctor, -ari. 3) **ὑστερῶ** καὶ **ὑστεροῦμαι**, indigeo careo, -ere
ὑστέρημα, τό· inopia, indigentia.
ὑστέρησις ἡ· penuria, inopia, -ae, θ. egestas, -atis, ἀ
ὑστερητικός, ή, όν tardius veniens.
ὑστερίζω 1) posterior ἢ inferior sum 2 posterior venio, tardo, -are; 3 ὑστερίζω τινός (πράγμ.), destituor, deficior aliqua re.
ὑστερικός, ή, όν· hystericus, a um. **τὰ ὑστερικά**, hystericae affectiones.
*__ὑστερινός, ή, όν__· ultimus postremus, a, um; novissimus, a um
ὑστεροβουλέω -ῶ· sero (post factum, consilium capio
ὑστεροβουλία, ἡ 1) serum consilium. *2) *νεολ.* occulta cogitatio. μεθ' ὑστεροβουλίας ὡμίλησε, simulata mente loquutus est.
ὑστερόβουλος, ον· sero consultans.
ὑστερογενής, ές posterior natu
ὑστερογονία, ἡ· posteritas -atis, θ.
*__ὑστερόγραφον, τό__· postea scriptum; ad calcem scriptum
ὑστερολογέω -ῶ prostemo loco dico.
ὑστερολογία, ἡ· dictio praepostera.
ὕστερον post, postea.
υστεροπαθέω -ῶ postea patior.
ὑστερόποινος, ον· postea ulciscens.
ὑστερόπους· tardus, qui sero venit.
ὑστερόπρωτον, τό praeposterum.
ὕστερος, α, ον· posterior -ius), -oris, inferior, (-ius) -oris. ἐκ **τῶν** ὑστέρων, a posteriori.
ὑστεροφημία, ἡ fama apud posteros; fama et nomen celebre post obitum
ὑστεροφθόρος, ον· postea perdens.
ὑστεροχρονία, ἡ tempus posterior.
ὑστερόχρονος, ον tempore posterius.
ὕστριξ, ἡ (ζ.)· hystrix, -icis, θ.

ὕφαιμος, ον· sanguine suffusus.
ὑφαίνω· texo (-ui), -ere aliquid.
ὑφαίρεσις, ἡ· subtractio, onis, θ surreptio, -onis, θ
ὑφαιρέω -ῶ· subtraho, -ere; subduco. -ere aliquid ὑφαιροῦμαί τι, aufero aliquid in usum meum; surripio, -ere, aliquid alicui).
ὑφάλλομαι subsilio -ire
ὑφάλμυρος, ον subsalsus, a, um.
ὕφαλος, ον sub mare latens. ἡ ὕφαλος. brevia (maris)
ὕφαμμος, ον arenosus, a, um.
ὕφανσις, ἡ textura, -ae, θ
*ὑφαντήριον, τό textrinum, -i, οὐ.
ὑφάντης, ὁ textor oris ἀ.
ὑφαντικός, ή, όν· textorius a, um. ἡ ὑφαντική ars textoria τὸ ὑφαντικὸν ὄργανον, tela, -ae. θ.
ὑφαντός, ή, όν textilis, e; textus, a, um
ὑφάντρια, ἡ· textrix, icis, θ.
ὑφάπτω succendo, -ere.
ὑφαρμόζω subter apto.
ὑφαρπαγή, ἡ· surreptio, -onis, θ.
ὑφαρπάζω surripio ere.
ὕφασις, ἡ textura, -ae, θ.
ὕφασμα, τό textile, -is, οὐ textum, -i, οὐ tela. ae, θ
ὕφεαρ τό hyphear, -atos, οὐ.
ὑφεδρεύω, ὑφέζομαι 1) inferior sedeo. 2 in insidiis sedeo; subsedeo aliquem. ὁ ὑφεδρεύων, subsessor.
ὑφεδρία, ἡ· inferior sedes.
ὑφειμένος, η, ον remissus, a, um; summissus, a, um
ὑφειμένως summisse.
ὑφελκυσμός, ὁ subtractio. -onis, θ
ὑφελκύω, ὑφέλκω subtraho, -ere.
ὑφέν (ὑφ ἕν), τό hyphen
ὑφερπύζω. ὑφέρπω· subrepo, -ere.
*ὑφέσιμος, ον summittens, -ntis.
ὕφεσις, ἡ· summissio, -onis, θ.
ὑφή, ἡ textura. -ae, θ. ἡ ὑφὴ τοῦ λόγου, textum dicendi
ὑφηγεμών, ὁ dux inferior.
ὑφηγέομαι -οῦμαι 1) praeeo, -ire τῆς φύσεως ὑφηγουμένης natura praeeunte. 2) ὑφηγοῦμαί τινί τινος ἤ τι, praemonstro alicui aliquid, doceo aliquem aliquid.
ὑφήγησις, ἡ· praeitio, -onis θ. 2θ. praemonstratio, onis, θ. doctus,-us.ἀ.
ὑφηγητής, ὁ qui praeit alii in re quapiam. praemonstrator, -oris, ἀ. professor. -oris ἀ
ὑφηγητικός ad docendum aptus.
*ὑφήλιος ἡ mundus i α terra, ae, θ.
ὑφηνιοχέω ῶ auriga sum
ὑφηνίοχος ὁ· auriga, ae, ἀ
ὑφιζάνω subsideo, ere; subsido, -ere. πέτραι, κοιλάδες ὑφιζάνουσι saxa, valles subsidunt
ὑφίζησις ἡ· sedimentum, i οὐ
ὑφίημι submitto demitto. -ere, aliquid φιεμαι. submitto me; concedo -ere
ὑφίστημι· statuo sub. colloco sub. suppono -ere; subjicio, -ere ὑφίσταμαι. (ὑπέστην. ὑφέστηκα). α) statuor sub, collocor sub. supponor, substituor, -i б) subeo, -ire; suscipio, -ere. ὑφίσταμαι κινδύνους pericula subeo ὑφ. τὴν πρεσβείαν, legationem suscipio. γ = ὑπι χνοῦμαι, polliceor, -eri. ὥσπερ ὑπέστη sicut pollicitus est δ) = sustineo, -ere hostes); excipio impetum . ε) perfero, erre; tolero, -are, aliquid.
ὑφομολογέω ῶ subconfiteor, -eri.
ὑφόρασις, ἡ suspicio, -onis, θ
ὑφορατικός, όν suspiciosus, a, um.
ὑφοράω -ῶ suspicor, -ari
ὑφορβός, ὁ subulcus. -i. ἀ
ὑφορμέω -ῶ· in statione insidior.
ὑφορμίζω· in stationem subduco (navem . ὑφορμίζομαι, in stationem subeo
ὑφόρμισις, ἡ, ὕφορμος, ὁ locus stationi aptus.
ὕφος, τό textum -i, οὐ. *ἐντεῦθ. α) dicendi, scribendi genus, s t y l u s, -i, ἀ. б) μὲ ἀλαζονικὸν ὕφος, arroganter μὲ ἀπειλητικὸν ὕφος, minitabiliter.
ὕφυγρος, ον· subhumidus a, um.
ὕφυδρος, ον sub aquis
ὑψαγόρας, ὁ jactator, -oris ἀ.
ὑψαυχενέω -ῶ, ὑψαυχενίζω· cervicem effero, -erre.
ὑψαύχην, ὁ, ἡ· elatam cervicem habens; arrogans, -ntis.
ὑψηγορέω -ῶ· glorior, -ari.
ὑψηγορία, ἡ jactantia -ae, θ.
ὑψήγορος, ον jactabundus, a, um.
ὑψηλαυχενία, ἡ· elatio cervicis, superbia, -ae, θ.
ὑψηλαύχην, ὁ, ἡ = ὑψαύχην
ὑψηλοβατέω -ῶ· per alta incedo.

ὑψηλογνώμων, ον = ὑψηλόφρων.
ὑψηλοκάρδιος, ον· magnanimus, a, um.
ὑψηλολογέω -ῶ· superbe loquor
ὑψηλολογία,ἡ· sermonis sublimitas
ὑψηλολόγος,ον magniloquus a um
ὑψηλονοος ους, ουν qui est mente elata; τὸ ὑψηλόνουν. mentis elatio
ὑψηλόπους altipes, -edis
ὑψηλός, ή, όν· altus, excelsus, editus, a, um; sublimis e; eminens, ntis
ὑψηλότης, ἡ excelsitas, -atis, θ. eminentia -ae θ. altitudo, -inis, θ sublimitas, -atis, θ.
ὑψηλοφρονέω-ῶ· animo elato sum; superbio -ire
ὑψηλοφροσύνη, ἡ· altitudo animis, superbia -ae, θ.
ὑψηλόφρων, ον alta mente praeditus a um; superbus, a, um.
ὑψηλόφωνος,ον alta voce clamans
ὑψηλῶς excelse, sublimiter
ὑψηρεφής altum tectum habens.
ὑψιβάμων, ὑψίβατος, ον· altigradus, a, um; alte incedens
ὑψιβόας, ὁ· alte clamans.
ὑψιβρεμέτης, ὁ· alte tonans.
ὑψιγένεθλος, ον altae originis.
ὑψιγέννητος ον· in alto natus.
ὑψίδμητος, ὑψίδομος, ον· in altum exstructus, a, um.
ὑψίδρομος, ον· in alto currens.
ὑψίθρονος, ον· alto throno sedens.
ὑψικάρηνον ὄρος· altum cacumen habens (mons)
ὑψίκομος, ον· alte comatus; in cacumine comosus.
ὑψικόμπως· arroganter, fastose.
ὑψικρεμής, ές alte suspensus.
ὑψίκρημνος ὑψηλόκρημνος, ον· alta habens praecipitia.

ὑψίλοφος· cacumen habens altum.
ὑψιμέλαθρος, ον· alte exstructus.
ὑψινεφής, ές· qui est in altis nubibus.
ὑψίνοος -ους, -ουν· altae mentis.
ὑψιπετής, ές ex alto lapsans.
ὑψιπέτης· altivolans -ntis.
ὑψίπρυμνος altam puppim habens.
ὑψίπρωρος,ον altam proram habens
ὑψίπυλος, ον· altas portas habens.
ὑψίπυργος, ον altas turres habens.
ὕψιστος η, ον altissimus a um; summus, a, um ὁ Ὕψιστος, Deus maximus ὦ ὕψιστε (Θεέ) o Deus maxime!
ὑψιτενής, ές· in altum extensus.
ὑψόθεν ex alto desuper
ὑψώροφος, ον excelsus a um.
ὕψος τό· altitudo, -inis, θ. altum, -i, οὐ sublimitas, -atis, θ
ὑψόσε· in altum.
ὑψοῦ alte; in altum.
ὑψόω -ῶ· in altum tollo, -ere; μεταφ. effero (extuli) -erre ὑψῶ τινα, effero aliquem. ὕψωσε τὴν πατρίδα, patriam extulit. ὑψῶ τὴν τιμήν, pretium effero. ὑψῶ ἐμαυτόν. me effero. ὅστις ὑψώσῃ ἑαυτόν, quisquis se extulerit.
ὕψωμα, τό· 1) altitudo, -inis, θ. 2) ἐπὶ ἀστ. exaltatio, -onis, θ.
ὕψωσις, ἡ 1) exaltatio, -onis, θ. *2) νεοελ. ὕψ. τῶν τροφίμων, carior annona.
ὕω pluo, -ere. ἀπροσ. ὕει, pluit. ὕει σήμερον, hodie pluit. ὗσεν ὁ Θεός coelum pluit παθητ. ὕομαι (ὕσθην), pluviâ perfundor; imbre madefio.
ὑώδης, ες· suillus, a, um; sui similis. μεταφ. περὶ ἀνθρ. α) = ῥυπαρός, spurcus, a um β) stupidus, a um.
ὑωδία ἡ porcina insulsitas; porcini mores.

Φ

Φ, φ (φῖ)· 1) τὸ εἰκοστὸν πρῶτον γράμμα, litera φ. 2) ὡς ἀριθμ. σημεῖον τὸ μὲν φ = quingenta, τὸ δὲ ͵φ = quingenta millia.
φάβα, ἡ· faba, ae, θ
φαβάτινος η, ον· ex faba factus.
Φάβιος, ὁ· Phabius, -ii, οὐ.
Φαβρίκιος, ὁ· Phabricius, -ii, ἀ.

φάγαινα, φαγέδαινα, ἡ· gangraenae genus.
φαγαιδανικός, ή, όν· gangraenosus.
φαγαιδανόομαι -οῦμαι· gangraena laboro. -are
φαγᾶς, ὁ edo -onis, ἀ. vorax, -acis, ἀ. edax, -acis, ἀ.
φάγημα, τό· esca; esculentum.

φαγητόν, τό edulium, -i, οὐ. cibus, -i, ὁ epulae, arum, θ

φαγόγηρος, ὁ· senex vorax.

φαγών φάγων, ὁ· maxilla, -ae, θ.

φαέθων, ὁ· lucens. ὁ **Φαέθων**, Phaethon, -ontis, ἀ.

φαεινός, ή, όν· splendidus a, um; lucidus, a, um

φαεινῶς· splendide; clare. τοῦ φωτός φαεινότερ-ν, luce clarius.

φαεσφόρος, ν· lucifer, a, um.

Φαίακες, οἱ· Phaeaces, um, ἀ. **Φαιάκιος**, Phaeaceus, a, um

φαίδιμος, ον· illustris, e.

φαιδρόνους, ουν· laetus, a, um.

φαιδρός, ά, όν· 1 = λαμπρός, nitidus, a, um. 2) = εὔθυμος, hilaris, e· laetus, a, um

φαιδρότης, ή· hilaritas, -atis, θ alacritas, -atis. θ. laetitia, -ae θ.

φαιδρύνω· hilaro, exhilaro, -are, aliquem. **φαιδρύνομαι** hilaris sum

φαιδρωπός όν· hilaris vultu.

φαιδρῶς· hilariter, alacriter.

Φαίδων, ὁ Phaedon, onis, ἀ.

Φαιναρέτη, ή· Phaenareta, -ae θ

φαινίνδα παίζω· pilâ ludo.

φαινόλης, ὁ· p a e n u l a, -ae θ

φαινομηρίς, ή· femora ostendens.

φαίνομαι· 1) adpareo (ui) -ere δοῦλος ὢν φαίνεται, adparet, nunc servum esse φαίνεται χρηστός ὤν adparet, eum probum esse. ὡς φαίνεται, ut adparet, ut manifestum est. 2) videor (visus sum), mihi videor. φαίνομαι ἔχειν, habere mihi videor. ὡς φαίνεται, ut videtur ὡς μοι φαίνεται, ut mihi videtur. 3) φαίνεταί μοι, placet mihi ἰδὲ **φαίνω**.

***φαινομενικός, ή, όν·** speciosus, a, um; speciem praebens; simulatus, a, um

***φαινομενικῶς·** specie: ficte.

***φαινόμενον, τό·** naturae res; naturae miraculum. τὰ φαινόμενα, naturae miracula 2) res mirabilis. 3) μετφ. = ἄνθρ. ἔκτακτος, rara avis.

φαινόμενος, η, ον· 1) manifestus, conspicuus, a, um. *2) νεοελ. = ψευδής speciosus, simulatus, falsus, fictus

φαίνω· 1) οὐδ. luceo, -ere. 2) in lucem edo, ostendo, -ere, aliquid 3) indico are, manifestum reddo -ere, aliquid. 4) φαίνω τινα ... ad judicem, defero aliquem. 5) φαίνω (στρατιὰν) φαίνω, copias colligendas decerno (decrevi), exercitum educo. 6) παθητ. **φαίνομαι**, ὃ ἰδέ.

φαιός, ά, όν· 1) fuscus, a, um φαιὸν ποιῶ τι, fusco aliquid. 2) pullus a, um. τὸ φαιὸν ἱμάτιον, pulla toga.

φάκελος, ὁ· 1) fasciculus, -i, ἀ. *2) νεοελ. φ. ἐπιστολῆς, involucrum -i, οὐ.

φακελόω -ῶ· in fasciculos colligo.

φακῆ, ή· 1) lens, -ntis, θ. *2) lentigo, -inis, θ.

φάκινος, η, ον· e lente

φακιον, τό· lenticulae decoctum.

φακοειδής, ές· lenti similis.

φακός, ὁ 1) = φακῆ lens, -ntis, θ. 2 φ. προσώπου, lentigo, -inis. θ. 3) vitrum lenticulare.

φακώδης ες lenticolor, -oris.

φακωτός, ή, όν· lentis formam habens

φάλαγγαι, αἱ phalangae, -arum, θ.

φαλαγγάρχης, ὁ· praefectus phalangis.

φαλαγγηδόν· per phalanges.

φαλάγγιον τό phalangium, -ii, οὐ.

φαλαγγίτης, ὁ· miles e phalange.

φαλαγγομάχος· phalangibus pugnans

φαλαγγόω -ῶ phalanges cogo

φάλαγξ, ή· 1 p h a l a n x, -agis θ. legio, -onis, θ 2 articulus digiti.

φάλαινα, ή balaena, -ae, θ.

φαλάκρα, ή· calvities, -ei, θ.

φαλακράω ῶ calveo, -ere.

φαλακρός, ά, όν calvus, a, um.

φαλακρότης ή· calvitium, -ii, οὐ.

φαλακρόω -ῶ calvum reddo, -ere.

φαλακροῦμαι calvus fio; calvesco.

φαλάκρωσις ή, φαλάκρωμα, τό· calvitium, -ii οὐ

φάλαρα, τά phalarae, -arum. θ. φάλαρα φορῶν, phaleratus, a, um.

φαλαρίς, ή phalaris, -idis, θ.

φαληριάω ῶ· spumâ albesco.

Φαληρον, τό Phalereus portus; Phalerum -i, οὐ. ἐν Φαλήρῳ, Phaleri.

Φαληρεύς, ὁ Phalereus -ii, ἀ.

Φαληρικός, ή όν· Phalericus a, um.

Φαληρόθεν e Phalero

Φαληροῖ in portu Phalerico; Phaleri.

Φαληρόνδε· in Phalerum.

φαλλικός, ή, όν· phallicus, a, um.

φαλλός, ὁ· phallus, -i, ἀ.

φαλλοφορέω -ῶ· phallum gesto.

φάλος, ὁ conus galeae.

*φανάριον, τό· ἰδὲ φανός.
*φανατίζω· fanaticum furorem alicui injicio
*φανατικός ή. όν· fanaticus a, um
φανατικῶς· fanatico furore.
φανατισμός ὁ fanaticus furor
φανερολογία, ἡ sermo apertus.
φανεροποιέω -ῶ manifestum facio (aliquid): manifesto, -are
φανεροποίησις, ἡ· declaratio, manifestatio, -onis θ
φανερός, ά, όν· manifestus a, um evidens ntis, apertus, a, um: clarus a, um φανερὰ κλοπή. manifestum furtum. φανερὸν ποιῶ τι. manifestum facio aliquid φανερὸν ἐκ τούτου γίνεται, manifestum ex eo fit φανερὸς γίγνομαι. manifestus sum.
φανερόω -ῶ manifesto, -are. aliquid. φανεροῦμαι, manifestus fio
φανερῶς· manifesto.
φανέρωσις, ἡ· manifestatio, -onis, θ declaratio, -onis. θ.
φανίον, τό· laternula, -ae, θ.
φανός, ή, όν lucidus, a, um.
φανός, ὁ laterna, -ae, θ.
φαντάζω· 1) apparere aliquid facio, ostendo (-ere aliquid *2) νεοελ. ostentationem facio; nitens sum 3) φαντάζομαι, α) = φαίνομαι, adpareo -ere, me ostendo, -ere β) φαντάζομαί τι, alicujus rei imaginem animo concipio; imaginor (imaginatus sum -ari, aliquid; cogitatione aliquid fingo. γ videor mihi.
φαντασία, ἡ 1) visio, -onis, θ. 2) imaginatio, -onis, θ. *3) νεοελ. adrogantia, -ae, θ.
φαντασιοκοπία, ἡ vana imaginatio
φαντασιοκοπέω -ῶ imaginationibus vanis indulgeo.
φαντασιοκόπος, ον· qui vanis imaginationibus indulget
φαντασιόομαι-οῦμαι· imaginor, -ari.
φαντασιώδης, ες· imaginosus a, um
φάντασμα, τό· 1) visus -us, ἀ. visum, -i, οὐ. 2) spectrum, -i, οὐ.
φανταστικός, ή, όν· qui facile visiones accipit.
φανταστός, ή, όν· visionem efficiens; qui per visum cernitur.
φαραγγώδης, ες· abruptus, a, um.
φάραγξ, ἡ· paeceps locus; praecipitium, -ii, οὐ.
φαρέτρα. ἡ pharetra, -ae, θ.
φαρετροφόρος· pharetram gestans.
φαρκιδόω -ῶ rugo. are.
φαρκιδώδης, ες· rugosus, a, um
φαρκίς, ἡ· ruga, ae θ.
φαρμακεία, φαρμάκευσις, ἡ veneficium, -ii. οὐ
*φαρμακεῖον, τό· medicamentaria officina.
*φαρμακερός ά ο venenosus a, um
φαρμακεύς φαρμακευτής, ὁ· confector medicamentorum veneficus, ἀ.
φαρμακευτικός, ή όν 1 ad veneficia pertinens 2) ad medicamenta pertinens.
φαρμακεύτρια, ἡ· venefica. -ae θ.
φαρμακεύω· praestigiis utor.
φαρμακεύομαι· 1) medicamento purgante utor. *2) venenum sumo
φαρμάκιον, τό 1) = φάρμακον, medicamentum i οὐ. *2 νεοελ. = δηλητήριον venenum, i, οὐ
φαρμακίς, ἡ venefica, -ae, θ.
φάρμακον, τό 1 medica potio, medicamentum, -i, οὐ. 2) remedium, -ii οὐ. 3 = δηλητ venenum, -i, οὐ.
φαρμακοποιΐα, ἡ· medicamentorum confectio -onis, θ.
φαρμακοποιός, ὁ· medicamentorum confector; pharmacopola, -ae, ἀ.
φαρμακοπώλης ὁ pharmacopola, ἀ.
φαρμακοτρίβης, ὁ qui pharmaca terit.
φαρμακοφόρος, ον· ferax venenis; venifer, era erum.
φαρμακόω-ῶ medicamenta misceo.
φαρμακώδης ες venenatus a, um; venenosus a, um
*φαρμακώνω aliquem veneno neco.
φαρμακώνομαι, venenum sumo.
φαρμάσσω καὶ φαρμάττω 1 pharmaca adhibeo, sano. -are 2) veneno inficio, veneno noceo. 3 immergendo in aqua ferum duro.
φᾶρος τὸ palla, -ae, θ.
Φάρος, ἡ· Pharos (-us), -i, θ.
φάρυγξ, ἡ 1) gula, -ae, θ. 2) guttur -uris οὐ
φάσγανον, τό ensis, -is, ἀ. gladius, -i, ἀ. culter, -tri ἀ.
φασγανουργός, ὁ· faber gladiarius.
φάσηλος, ὁ· faselus, -i, ἀ
φασίολος, ὁ· faseolus, -i, ἀ.
φάσις, ἡ· 1) ἐπὶ ἀστέρ. species, -ei,

θ. ortus, -us 2. 2) = δικαστ. μήνυσις, delatio, -onis, θ. accusatio, -onis θ. *3) ποιητ. αἱ φάσεις τῆς σελήνης lunis articuli 6) τὰ πράγματα ἤλλαξαν φάσιν commutatio rerum facta est.

φασκία ἡ fascia, ae θ.

φασκιόω -ῶ *φασκιώνω) fascia ad ligo, fasciae involvo, -ere.

φάσκω dico, ere, ajo, aïs, affirmo, are. *ποιητ. φάσκω καὶ ἀντιφάσκω, dicta revoco.

φάσμα τό 1) visum, i, οὐ. 2) spectrum, i, οὐ. 2) imago, inis, θ.

φάσσα, φάττα, ἡ palumbes, -is, θ.

φάτις ἡ 1) dictum, -i, οὐ. 2) rumor, oris, ἀ.

φάτνη ἡ 1) stabulum, -i, οὐ. 2) laquear, -aris, οὐ.

φατνόω -ῶ lacunaribus orno.

φάτνωμα τό· lacunaria, -ium, οὐ. laquearia, -ium. οὐ.

φάτνωσις, ἡ laqueatio, -onis, θ.

φατνωτός, ή, όν· laqueatus, a, um.

*φατρία, ἡ 1) partes, -ium, θ. ἀρχηγὸς φατρίας, princeps partium. 2) factio, -onis, θ.

*φατριάζω· sto a partibus alicujus; faveo partibus alicujus.

*φατριασμός, ὁ partium studium.

*φατριαστικός, ή, όν partium studiosus, a, um.

*φατριαστικῶς· partium studio.

φάττιον, τό palumpulus, i, ἀ.

φαυλεπίφαυλος, ον vilis ἢ abjectus supra vilem ἢ abjectum.

φαυλίζω vilipendo, -ere, aliquem ἢ aliquid; contemno, -ere, aliquid.

φαυλισμός, ὁ contemptio, -onis, θ.

φαῦλος, η, ον· 1) paulus, a, um, mediocris, e, vilis, -e. 2) improbus, a, um; pravus, a, um. 3) malus, vitiosus, a, um.

φαυλότης, ἡ 1) vilitas, -atis, θ. 2) pravitas, -atis, θ. improbitas, -atis, θ.

φαύλως· male; prave; improbe.

φαυλοτριβής, ές rebus malis (turpibus) occupatus, a, um.

φαυλότροπος, ον improbis moribus.

φαῦσις, ἡ· lux, -cis, θ.

φαύσκω· luceo, -ere.

Φεβρουάριος ὁ· Februarius, -ii, οὐ.

φεγγοβολέω -ῶ· lucem emitto.

φέγγος, τό lux, -cis, θ. splendor, -oris, ἀ.

φεγγοτόκος, ον· lucem pariens.

φέγγω· 1) lucem praebeo, lumen do; luceo, -ere. *2) ποιητ. ἅμα φέγγει, ἅμα φέγγει, prima luce, cum prima luce.

φεγγώδης, ες· luminosus, a, um.

Φειδίας, ὁ Phidias, ae, ἀ. Φειδιακός Phidiacus, a, um.

φειδίτια, τά· phiditia, -orum, οὐ.

φείδομαι τινός· parco (peperci), -ere, alicui. φείδου χρόνου, tempori parce. φείδου σεαυτοῦ, tibi parce. φείδομαι τῆς ζωῆς τινός, vitae alicujus parco. πεφεισμένως parce, parciter.

φειδώ, φειδωλία ἡ parcitas, -atis, θ. parsimonia, ae, θ. μετὰ φειδοῦς, cum parsimonia, parce.

φειδωλός, ή, όν parcus, a, um. φειδωλὸς περί τι, parcus alicujus rei.

φειδωλῶς parce. φειδωλῶς χρῶμαί τινι, parco alicui rei. φειδωλῶς χρώμενός τινι, parcus alicujus rei.

φέλλινος, η, ον· suberinus, a, um.

φελλός, ὁ suber, -eris, ἀ. παροιμ. κουφότερον εἶναι φελλοῦ, subere levius.

†φελόνιον τό capsula, ae, θ. casubula, -ae, θ.

φενάκη, ἡ· coma additicia, μετφ. fraus, -udis, θ.

φενακίζω τινά· decipio (-cepi), -ere, aliquem.

φενακισμός ὁ· deceptus, -us, ἀ. fraus, -udis, θ. impostura, -ae, θ.

φενακιστής, ὁ fraudator, -oris, ἀ.

φενακιστικός, ή, όν fraudulentus.

φενακιστικῶς· fraudulenter.

φέναξ, ὁ· fraudator, -oris, ἀ.

φενόλης, ὁ penula, -ae θ.

φερανθής, ές· flores ferens.

φερασπις, ὁ, ἡ· clypeum gerens.

φεραυγής, ές· lucem edens.

φέρβω pasco, -ere.

φέρε· age, agedum. φέρε ἴδωμεν, age videamus.

φερέγγυος, ον· ad sponsionem sufficiens; fide dignus, a, um.

φερέδειπνος, ον epulas afferens.

φερέζυγος, ον· jugum ferens.

φερέζωος, ον· vitam afferens.

φερέκακος, ον· 1) mala afferens. 2) mala tolerans.

φερέκαρπος, ον· fructum ferens.

φερέοικος, ον· domum portans.

φερεπονία, ἡ· laborum tolerantia.

φερέπονος, ον· labores tolerans.

φερέσβιος, **ον·** victum praebens.

φερεστάφυλος, ον· uves ferens.

φέρετρον, τό· feretrum, -i, οὐ.

φερνή, ἡ dos, -tis θ. δίδωμί τινι φερνήν, doto aliquam.

φερνίζω doto, -are aliquam).

φερνοφόρος, ον dotem afferens

φερόλβιος, ον· felicitatem afferens.

φέροπλος, ον arma ferens.

φερτός, ή, όν tolerabilis, e.

φέρω (ἤνεγκα, ἢ ἤνεγκον) 1) f e r o (tuli, latum) -erre. aliquid φέρω τι ἐπὶ τῶν ὤμων, aliquid humeris fero. φέρω πρός τινα ἀργύριον argentum ad aliquem fero. 2) φέρω κα. ἄγω τὴν πόλιν, urbem fero et ago, diripio urbem. 3) ἡ γῆ φερει καρπούς, terra fruges fert (gignit). 4 φέρω τι χαλεπῶς βαρεως, πρᾴως, γενναίως, moleste graviter, aequo animo, fortiter fero (perfero) aliquid. 5) ψῆφον φέρω suffragium (sententiam) fero. 6) φερω τινὶ ἀγγελίαν, alicui nuntium affero, ad aliquem fero. 7) ἡ ὁδὸς φερει ἐπὶ τόπον, via fert ἢ ducit ad locum. 8) ἡ μετχ. **φέρων**: ἄπιθι φέρων τὰ σαυτοῦ, abi cum tuis rebus 9) **φέρομαι** α) mecum fero. οἱ παῖδες ἄρτον φέρονται, pueri panem secum ferunt. β) φέρομαι εἰς τὴν μάχην, in pugnam feror. ἡ γῆ φέρεται περὶ τὸν ἥλιον, terra circa solem fertur. εὖ (*καλῶς) κακῶς φέρομαι, bene, male succedo; prospero, malo successu utor. *νεοελ.* bene, male me gero. δ) τὰ πρῶτα φέρομαι (σπ φέρω), primas fero, primum locum obtineo ε) φερεται (= λέγουσιν) ferunt ἢ fertur. 10) **τὸ φέρον**, fors, fortuna.

φερωνυμία, ἡ· nominatio ἢ nomen ex aliqua re; nominis congruentia.

φερώνυμος, ον· nomine ex aliqua re habens.

φερωνύμως· nomine rei congruo.

***φετεινός, ή, όν** hornotinus, a, um

***φέτος·** horno (δῆ tempore).

φεῦ· heu! eheu! vah, ha!

φεύγω· 1) f u g i o (fugi), -ere. φ. ἐκ τῆς πατρίδος, a patria fugio. φεύγω τὴν πατρίδα, exsulo φεύγων τὴν πατρίδα, exsul patria ἢ patriae **ὁ φεύγων, ὁ φυγών**, exsul, -ulis, ἀ. 2) δίκην φεύγω, reus sum, accusor, -ari. **ὁ φεύγων** reus, -i, ἀ. ἡ φεύγουσα, rea, -ae θ. 3) = αποφεύγω, refugio, vito aliquid.

φευκτέος, α, ον· fugiendus, a, um.

φευκτός, ή, όν· 1) qui effugi potest 2 fugiendus vitandus, a um.

φεύξιμος, ον 1 qui effugi potest. 2 ad quem confugitur.

φευξις, ἡ fuga, -ae, θ.

φέψαλος ὁ scintilla, -ae, θ.

φήγινος, ον faginus, a, um; aesculeus, a, um

φηγός, ἡ fagus -i θ. aesculus, -i, θ.

φηγών ὁ aesculetum, -i, οὐ

φήμη, ἡ fama, -ae, θ. existimatio, -onis, θ

φημί· 1 dico, -ere τοῦτόν φασιν ἔχειν χρήματα, dicitur de hoc, habere eum pecunias ὥς φασιν, ut fertur ἢ ut ferunt 2 ἐν ὀρθῷ λόγῳ· inquam. τότε ἐκεῖνος, πάτερ, ἔφη, δέομαι, tum ille, pater, inquit, precor. φαίη ἄν τις, inquiet aliquis 3 *παροιμ.* αὐτὸς ἔφα, magister dixit

φημίζω· 1) divulgo -are. *2) *νεοελ.* φημίζεται ὡς ἱκανὸς καθηγητής, peritus professor existimatur.

φημισμός, ὁ fama, -ae, θ

φθάνω 1) praevenio -ire. τοιαῦτα μελετῶντα ἔφθασεν ἐπελθὼν ὁ θάνατος, talia meditantem mors praevenit. 2) φθάνω ἀναβάς, prior adscendo. φθάνω καταλαβὼν τὰ στενά, prior angustias occupo. 3) οὐκ ἔφθην — καὶ εὐθύς, vix — quum. οὐκ ἔφθην λέγων καὶ εὐθὺς ἐγέλασαν ἅπαντες, vix dixeram, quum statim omnes riderent, simulac dixi riserunt omnes.

φθάρμα, τό· corruptela, -ae, θ.

φθαρτικός, ή, όν· corrumpens, -ntis; exitialis, e

φθαρτός, ή, όν· corruptibilis, e; mortalis, e.

φθέγγομαι 1) sonum edo, -ere. 2) loquor, -i.

φθεγκτός, ή, όν· vocalis, e

φθέγμα, τό loquentis vox.

φθείρ, ὁ, ἡ pediculus, -i, ἀ.

φθειρίασις, ἡ· morbus pedicularis.

φθειριάω -ῶ· 1) pediculis scateo. 2) pediculari morbo laboro.

φθειρίζω· pediculos venor

φθειρικός, ή, όν pedicularis, e.

φθειροκτονέω -ῶ pediculos neco.

φθειροφάγος· pediculos comedens.

φθείρω corrumpo (-upi) -ere, aliquid. φθείρω γυναῖκα, mulierem cor-

rumpo stupro φθείρομαι ἐφθάρην (ἐφθαρμαι) corrumpor corruptus sum)

φθειρώδης, ες pediculosus, a um

φθινάς, ἡ decrescens luna mensis, dies φθινο. νόσος tabes is, θ

φθινάω ῶ tabe pereo

φθινικός ή, όν tabificus a um

φθινόκαρπος qui fructum amisit

φθινοπωρινός ή όν auctumnalis, e, auctumnus a um (φθινοπωρινὴ ἰσημερία aequinoctium auctumnale φθινοπωρινὸν ψῦχος auctumnum frigus ἡ φθινοπωρινότης, auctumnitas, atis, θ

φθινόπωρον τό auctumnus -i, ἀ

φθίνω (-ῶ) tabesco -ere φθίνων, tabidus a um 2 ἡ σελήνη φθίνει luna decrescit ἡ φθίνουσα σελήνη luna decrescens φθίνοντος, ad finem vergentis mensis)

φθινώδης, ές tabidus, a um

φθισιάω ῶ tabe laboro; phthise laboro

φθισικός, ή, όν tabe, phthise laborans, phthisicus, a, um

φθίσις, ἡ tabes, -is θ. phthisis, -is θ

φθιτός, ή, όν corruptus, a um; mortuus, a, um.

φθόγγος ὁ sonus, -i, ἀ. vox, -cis. θ

φθονερία, ἡ invidentia, -ae, θ

φθονερός ά όν invidus, a, um; invidiosus, a. um.

φθονερῶς invidiose.

φθονέω -ῶ 1) invideo (-vidi), -ere, alicui φθονῶ τινά τινος, invideo alicui aliquid. φθονῶν τινι, inviduus alicui. οἱ φθονοῦντές μοι, invidi mei φθονοῦμαι mihi invidetur. 2 φθονῶ τινί τινος, invideo alicui aliquid; denego, recuso alicui aliquid.

φθόνησις, ἡ invidia, -ae, θ

φθονητικός, ή, όν ad invidendum pronus a, um

φθόνος ὁ invidia, -ae θ. φθόνον ἐμποιεῖ, res invidiam habet. οὐδεὶς φθόνος sine invidia

φθορά ἡ 1) corruptio, -onis, θ. 2) lues, -is. θ. 3) internecio, -onis, θ. strages, -is, θ.

φθορεύς, ὁ corruptor, -oris, ἀ.

φθορικός, ή όν corrumpens,-ntis

φθοροποιέω -ῶ perdo, ere.

φθοροποιός, ά, όν perniciosus, a, um; exitialis, e.

φθορώδης ες corruptus a, um

φιάλη, ἡ phiala -ae, θ. patera, ae θ

φιλαγαθία, ἡ boni amor.

φιλάγαθος, ον boni recti amans; bonitatis studiosus. a um.

φιλαγάθως benigne; probe.

φιλάγραυλος vitae agrestis amans.

φιλαγρέτης ὁ venandi studiosus.

φίλαγρος ον ruris amans.

φιλαγρυπνος, ον vigiliarum amans.

φιλάγων certaminis studiosus

φιλαδελφία ἡ fraterna caritas

φιλάδελφος ον fratris amans τὸ φιλάδελφον, fraterna caritas

φιλαθήναιος, ον Atheniensibus amicus, a. um

φιλαθηναιότης, ἡ Atheniensium studium ἡ amicitia.

φιλαθλητής ὁ certationis athleticae studiosus

φίλαθλος, ον certaminis studiosus.

φιλαιδήμων, ον verecundiae amans.

φιλαίματος, φίλαιμος, ον sanguinarius, a. um crudelis e

φιλαίτιος, ον 1) querulus, a, um. 2 contentiosus, litigiosus, a, um

φιλοκόλαστος, ον luxuriae amans.

φιλακόλουθος, ον 1, libenter prosequens. 2 νεοελ missae amans.

φιλόκρατος vini meri amans

φιλακριβέω -ῶ exactam diligentiam amo, curae summae amans sum.

φιλακροάμων audiendi studiosus.

φιλαλήθεια, ἡ amor veritatis; studium veritatis.

φιλαλήθης, ες veri amans.

φιλαλήθως veritatis amore.

φιλαλληλία ἡ amor mutuus.

φιλάλληλος, ον mutuo amans.

φιλαλλογεννής peregrinorum amans

φιλαλλότριος, α, ον alieni cupidus

φιλαμαρτήμων peccatorum amans

φιλάμπελος ον vitium ferax.

φιλαναγνωστέω -ῶ cupidus ἡ studiosus sum legendi

φιλαναγνώστης, ὁ legendi studiosus.

φιλαναλώτης, ὁ sumptus faciendi avidus, prodigus -i, ἀ.

φιλανδρία ἡ mariti amor.

φίλανδρος, ον 1 mariti amans. 2) virorum nimis amans

φιλανθής ές flores amans.

φιλανθρακεύς carboniorum amicus.

φιλανθρώπευμα, τό facinus liberale et humanum

φιλανθρωπεύω 1) humanitatis studiosus sum. 2) humaniter tracto aliquem

φιλανθρωπία, ἡ humanitas, -atis, θ.

φιλανθρωπικός, ή, όν humanus, a, um

φιλάνθρωπος, ον hominum amans, humanus a, um; mitis, e; benignus, a, um τὸ φιλάνθρωπον, humanitas, -atis, θ.

φιλανθρώπως humane humaniter

φιλαπεχθής, ές inimicitiarum cupidus, a, um; rixosus, a, um

φιλαπλοϊκός, ή, όν simplicitatis amans.

φιλαπόδημος, ον libenter peregrinans.

φιλαργυρέω -ῶ avarus sum.

φιλαργυρία, ἡ· argenti amor; avaritia, -ae, θ.

φιλάργυρος, ον· pecuniae avidus a, um, avarus, a, um.

φιλαργύρως avare.

φιλάρετος, ον virtutis studiosus.

φιλάρματος, ον curruum amans

φιλαρχαῖος, ον· antiquitatis amans.

φιλαρχέω -ῶ· imperii cupidus sum

φιλαρχία, ἡ· imperandi cupiditas

φιλαρχικός, ή, όν· dominandi cupidus

φίλαρχος, ον imperii cupidus.

φιλάσθενος, ον· ad aegrotandum proclivis, e.

φιλαστράγαλος· talorum amans.

φιλαστρολογος astrologiam amans.

φιλασφαλής, ές· securitatis amans.

φιλάσωτος, ον luxuriae deditus.

φίλαυλος, ον· tibiae amans.

φιλαυτέω -ῶ· memet ipse nimis amo

φιλαυτία, ἡ· nimius sui ipsius amor.

φίλαυτος, ον· nimis se ipsum amams

φιλαύτως· nimio sui amore.

φιλέγγυος, ον qui facile spondet.

φιλεγκλήμων, ον· libenter accusans, querulus, a, um.

φιλειδήμων, ον· sciendi cupidus.

*φιλειρηνικός, ή, όν· pacificus, a, um, placidus, a, um

φιλέκδημος, ον· libenter peregrinans

*φιλέκδικος, ον· ultionis appetens; ulciscendi cupidus; poenae avidus; irae explendae cupidus.

φιλεκπαιδευτικός, ή, όν· instructionis amans.

φιλέλαιος oleas libenter comedens.

φιλελεήμων, ον, φιλέλεος ον· ad misericordiam proclivis, e, misericors, -rdis

φιλελευθέριος ον· liberalis, e

φιλελεύθερος, α ον libertatis amans

φιλέλλην, ὁ, ἡ· studiosus ἢ amicus Graecorum; litterarum graecarum studiosus

φιλέλπις ὁ ἡ· semper sperans.

φιλέμπορος, ον· mercaturae deditus.

φιλένδοξος, ον gloriae cupidus a, um, gloriam adpetens, -ntis; ambitiosus, a, um.

φιλέξοδος, ον· qui prodire solet.

φιλεορταστής, ὁ, φιλέορτος, ὁ· qui amat dies festos; dies festos celebrandi cupidus

φιλεπιστήμων, ον doctrinae amans; literarum ἢ doctrinae studiosus.

φιλεπιτιμητής· libenter objurgans; ad reprehendendum pronus.

φιλαρεστέω -ῶ· amoribus deditus sum.

φιλαρεστία, ἡ amorum studium.

φιλεραστής, ὁ amator, -oris, ἀ. amoribus deditus.

φιλέραστος ον· amoribus deditus.

φιλεργέω -ῶ· sedulus sum; labores amo

φιλεργία, ἡ sedulitas, -atis, θ.

φιλεργός, όν operis amans; operi deditus; sedulus, guavus, a, um.

φιλέργως· sedulo; industrie.

φιλέρημος ον solitudinis amans; solivagus, a, um.

φιλεοις, ὁ ἡ· contentionum amans; contentiosus, jurgiosus a, um.

φιλεριστέω -ῶ contentiones amo.

φιλεριστής, φιλέριστος· = φίλερις.

φίλερως, ὁ, ἡ· amoribus deditus.

φιλέσπερος, ον· vespertini temporis amans

φιλαιτερεία· studium erga sodales.

φιλέταιρος, ον sodalium studiosus.

φιλεύδιος· serenum coelum amans.

φιλευλαβής, ές· religionis amans; religiosus, a, um

φίλευνος, ον· concumbendi cupidus

φιλεύτακτος, ον· libenter ordinem servans; modestiae studiosus; modestus, a, um.

φιλευτράπελος, **ον**· qui jocis gaudet jocosus, a, um

φιλέφηβος, **ον** juvenes amans

φιλεχθής, **ές**, **φίλεχθρος**, **ον**· inimicitiis indulgens

φιλέω -**ῶ** 1) diligo (-exi), ere, aliquem amo -are, aliquem ἢ aliquid. φιλῶ (τῷ στόματι) osculor (-atus sum) ari. aliquem.

φίλη, **ἡ** amica -ae θ

φιλήβος, **ον** juventutem amans

φιληδέω-**ῶ** suavitatem amo

φιληδής **ές** suavitatis amans.

φιληδονέω -**ῶ** voluptatibus indulgeo (-si) ere; voluptatibus delector -ari.

φιληδονία, **ἡ** voluptatis amor

φιλήδονος, **ον** voluptatem amans voluptatibus deditus voluptarius a,um

φιληκοέω **ῶ**· libenter audio, audiendi studium teneor

φιληκοΐα, **ἡ**· audiendi studium

φιλήκοος, **ον** audiendi cupidus, a um, libenter audiens; attentus,a,um.

φίλημα, **τό** osculum -i, οὐ. oscultatio, -onis, θ ἐλαφρὸν φίλημα δίδωμί τινι. oscula libo alicui.

φιλημάτιον, **τό** parvum osculum.

Φιλήμων, **ὁ** Philemon -onis, ἀ.

φιλήνεμος, **ον** ventosus, a, um; vento expositus, a, um.

φιλήρετμος,**ον** remigandi studiosus.

φιλήσυχος, **ον**· quietis amans

φιλητής· qui amat; qui osculatur

φιλητικός, **ή**, **όν** 1) ad amandum pronus 2) ad osculandum pronus.

φιλητός, **ή**, **όν** amabilis, e.

φίλητρον, **τό**· res amatoria.

φιλία **ἡ**· amicitia, -ae, θ.

φιλιάζω· ineo amicitiam

φιλίατρος, **ον** medicinae studiosus.

φιλικός, **ή**, **όν** ad amicitias suscipiendas gerendasque idoneus a, um; amicitiae ἢ amico conveniens; amicus gratus, a, um

φιλικῶς amanter; amice.

φίλιος, **α**, **ον**· amicus, a, um. Ζεὺς φίλιος, Jupiter amicitiae praeses.

φιλιόω-**ῶ**· 1) amicitiâ jungo (-nxi), -ere. 2) φιλιῶ τινα concilio (-avi), -are aliquem. 3) φιλιοῦμαι, amitiâ jungor. 4) οἱ ἐχθροὶ ἐφιλιώθησαν, inimici in gratiam reconciliati sunt.

φιλιππία, **ἡ** equorum amor.

φιλιππίζω· Philippo studeo.

Φιλιππικός, **ή**, **όν** Philippicus, a, um. λόγος Φιλιππικός, oratio Philippica contra Philippum, contra Antonium.

Φιλιππισμός, **ὁ**· studium partium Philippi.

φίλιππος, **ον**· equorum studiosus. κύρ ὄν. Philippus -i, οὐ παρωνυμ. εὗρεν ὁ Φίλιππος τὸν Ναθαναήλ, Arcades ambo

φιλιστορέω -**ῶ** historiae studio

φιλίστωρ, **ὁ** historiae studiosus.

φίλιχθυς, **ὁ** **ἡ** pisces amans, pisces libenter comedens

φιλίως· amice amanter

φιλίωσις, **ἡ** amicitia ae, θ. (gratiae reconciliatio

φιλιωτής,**ὁ** qui amicitias contrahit.

φιλόβακχος, **ον** Bacchum ἢ vinum amans; Baccho deditus

φιλοβάρβαρος **ον** barbaros amans.

φιλοβασιλεύς, **ὁ**· regis amans, regis amicus

φιλοβασίλειος, **ον**· regiae potestatis amans

φιλόβιβλος, **ον** librorum amans.

φιλόβοτρυς, **ὁ**, **ἡ**· uvarum amans.

φιλόγαιος, **ον**· terrae amans

φιλόγαμος, **ον**· nuptiarum conciliandarum cupidus, a, um

φιλογαστρίδιος, **φιλογαστρίδης**, **ὁ**· ventri deditus, gulosus.

φιλογελοιαστής scurrarum amicus.

φιλογέλοιος, **ον** rerum redicularum ἢ jocorum amans

φιλόγελως, **ὁ** **ἡ** ridendi amans

φιλογεωμέτρης,**ὁ** geometriae amans

φιλογεωργία agriculturae studium.

φιλογέωργος, **ον**· agri colendi studiosus, vitae rusticae amans

φιλόγλυκος, **ον**· qui dulcia amat.

φιλογονία, **ἡ**· pullorum amor

φιλόγονος, **ον**· pullos amans

φιλογραμματέω -**ῶ**· literas amo.

φιλογραμματία **ἡ** literarum amor.

φιλογράμματος literarum studiosus

φιλογυμναστέω -**ῶ**· exercitationem amo

φιλογυμναστής exercitationum amator.

φιλογύναικος, **φιλογύνης**, **φιλόγυνος**, **ὁ** mulierum amans; mulierosus, a, um

φιλογύνεια,**ἡ**· mulierositas, -atis, θ.

φιλοδαίμων daemonum cultor
φιλόδακρυς. υ· lacrymarum amans, proclivis ad lacrymas effudendas
φιλόδαφνος, ον· laurum amans
φιλόδειπνος, ον coenarum amans.
φιλόδενδρος, ον· arborum amans.
φιλοδέσποινος, ον dominam amans
φιλοδέσποτος, ον· dominum amans.
φιλοδημία, ἡ amor populi.
φιλόδημος, φιλοδημότης· populi amans; popularis.
φιλοδιδάσκαλος magistro addictus.
φιλοδίκαιος, ον· justi amans.
φιλοδικία, ἡ litium amor.
φιλόδικος ον· litium amans.
φιλοδίτης· viatorum amicus.
φιλοδοξέω-ῶ gloriae sum cupidus; ambitiosus sum.
φιλοδοξία, ἡ· gloriae cupiditas; ambitio, -onis, θ.
φιλόδοξος, ον· gloriae cupidus; ambitiosus, a, um
φιλοδόξως· cum cupiditate gloriae; ambitiose.
φιλοδοσία, ἡ· liberalitas, -atis, θ.
φιλόδουλος, ον· servos amans.
φιλόδουπος, ον· strepitum amans
φιλόδροσος, ον· ruris amans.
φιλοδωρέω -ῶ· dona do liberaria.
φιλοδώρημα, τό· donum liberale.
φιλοδωρία, ἡ· liberalitas, -atis, θ.
φιλόδωρος, ον· liberalis e.
φιλοεθνής, ές· gentis amans.
φιλόεργος, ον· opus amans
φιλοζέφυρος, ον· zephyrum amans.
φιλοζητητής, ὁ indaganti et disputandi cupidus; indagator, -oris, ἀ.
φιλοζωέω -ῶ vitae cupidus sum
φιλοζωΐα, ἡ· nimius vitae amor.
φιλόζωος, ον 1) vitae conservandae) cupidus, a. um ὅθ. timidus, a, um. 2) animantium (animalium) amans. 3) τὸ φιλόζωον = nimius vitae amor.
φιλοθεομασύνη spectandi cupiditas
φιλοθεέω -ῶ amator dei sum.
φιλοθεΐα, ἡ amor erga deum.
φιλόθεος, ον· deum amans.
φιλοθεότης, ἡ· amor erga deum.
φιλόθερμος, ον caloris amans.
φιλοθεωρητής· spectandi cupidus.
φιλόθηλυς, υ· sexum muliebrem (feminam) amans.
φιλοθηρέω -ῶ venationis studiosus sum; venatione delector.
φιλοθηρία, ἡ· amor venationis.
φιλόθηρος, ον· venandi studiosus: venationis amator.
φιλοθόρυβος, ον· tumultum libenter concitans; seditiosus, a, um.
φιλοθουκυδίδης amicus Thucididis
φιλοθρέμμων libenter alens.
φιλόθρηνος, ον luctus amans.
φιλόθρησκος, ον· nimis religiosus a, um; superstitiosus, a, um.
φιλοθύτης, φιλόθυτος, ον· sacra faciendi studiosus, a, um.
φιλοϊερατεία, ἡ· cupiditas adipiscendi sacerdotii.
φιλοϊερεύς sacerdotibus amicus.
φιλοίκειος, ον· qui familiam suam et propinquos amat.
φιλοικόδομος aedificandi cupidus.
φίλοικος, ον· domum amans.
φιλοικτίρμων, ον· pronus ad misericordiam, misericors, -rdis.
φιλοίκτιστος, ον· 1) luctum libenter movens. 2) misericors, -rdis.
φιλοινία, ἡ· vini amor
φίλοινος, ον· vini amans; ebriosus.
φίλοιστρος, ον· furori deditus.
φιλοΐστωρ· cupidus sciendi.
φιλοκαθάριος· munditiei cupidus.
φιλόκαινος· novarum rerum amans
φιλόκακος, ον rebus malis gaudens.
φιλοκακοῦργος, ον· res malas libenter perpetrans.
φιλοκαλέω-ῶ·pulchritudinem amo; pulchri sum studiosus
φιλοκαλία, ἡ· amor pulchri.
φιλοκαλλωπιστής, ὁ ornatum amans
φιλόκαλος, ον· pulchri amans; munditiae et alegantiae studiosus.
φιλοκαρποφόρος· frugifer, a, um.
φιλόκενος, ον· vacui amans.
φιλοκερδέω -ῶ· lucri avidus sum; lucri studiosus sum.
φιλοκερδής, ές· lucri studiosus
φιλοκέρδεια, ἡ· lucri studium.
φιλοκερδῶς· cum aviditate lucri.
φιλοκέρτομος qui cavillari amat.
φιλόκηπος, ον· hortorum amicus.
φιλοκιθαριστής, ὁ· qui cithara ludere amat.
φιλοκίνδυνος, ον· qui periclitari amat; periculi adeundi cupidus; audax, -acis; temerarius, a, um.
φιλόκλαυτος, ον· saepe lamentans.
φιλόκοινος, ον·communitatis amans

φιλοκόλαξ, ὁ, ἡ· adulatores amans.
φιλόκομος, ον· comam alens.
φιλοκομπία, ἡ jactatio. -onis, θ.
φιλοκοσμέω -ῶ ornatum amo.
φιλοκοσμία. ἡ· ornatûs studium.
φιλόκοσμος, ον qui ornatum amat.
φιλοκρατία, ἡ· dominandi libido.
φιλόκρημνος, ον· rupes amans
φιλοκρινέω -ῶ· qui facilis est ad inquirendum et judicandum
φιλόκροτος, ον· strepitum amans.
φιλοκτήματος, ον possessionum amans.
φιλοκτημοσύνη habendi cupiditas.
φιλοκτήτης, ὁ· philocteta, -ae, ἀ
φιλοκτίστης· aedificandi stutiosus
φιλόκυβος, ον aleae deditus.
φιλοκυδής, ές gloriae studiosus.
φιλοκυνηγέτης venandi studiosus.
φιλόκυνος, ον φιλοκύων, ὁ, ἡ· canes amans; qui canibus gaudet.
φιλόκωπος· remigandi studiosus
φιλόλαγνος, ον· libidin[illegible]a, um
φιλολάκων, ὁ, ἡ· Lacon[illegible] amicus
φιλόλαλος, ον· nimis loquax.
φιλόλαος, ον· populum amans
φιλόλιχνος, ον gulae deditus.
φιλολογέω -ῶ 1) libenter loquor, dissero, -ere, disputo, -are 2 literarum antiquarum (ἢ humanio-um) studiosus sum
φιλολογία ἡ· grammatica (ἐν τῇ ἀρχ. ἐννοίᾳ); studia ἢ disciplina antiquarum literarum; disciplina humanitas; literae antiquae ἢ hunaniores. τὴν φιλολογίαν ἐπαιδεύθη literis antiquis eruditus est.
φιλολογικός ή, όν· ad studia literarum antiquarum pertinens.
φιλολογικῶς· grammaticorum more et ratione· φιλολογικῶς μεμορφωμένος, literis antiquis eruditus.
φιλόλογος, ον· grammaticus (ἐν τῇ ἀρχ. ἐννοίᾳ); literarum antiquarum ἢ humaniorum studiosus.
φιλολοιδορία, ἡ. dicacitas, -atis, θ.
φιλοίδορος, ον dicax, -acis.
φιλόλουτρος, ον· lavendi cupidus.
φιλόλυρος, ον· lyram amans.
φιλομάθεια, ἡ. discendi cupiditas.
φιλομαθέω - ῶ discere cupio; discendi desiderio cupio.
φιλομαθής, ές· discendi cupidus; litterarum cupidus· φιλομαθέστατος, litterarum cupidissimus.
φιλομαθῶς· cum cupiditate discendi.
φιλομαντευτής. **φιλόμαντις** ὁ· vaticinationum amans; hariolus, -i, ἀ.
φιλομαχέω - ῶ cupide pugno.
φιλόμαχος. ον· pugnas amans.
φίλομβρος, ον pluviae cupidus.
φιλομειδής, ές· risum amans
φιλομεῖραξ· adulescentum amator.
φιλομεμφής, ές· vituperandi cupidus, querulus. a, um
φιλομέριμνος, ον· libenter curans.
φιλομετάβολος, ον mutabilis, e;
φιλομήλα, ἡ luscinia, -ae, θ
φιλόμηλος ον· poma amans
φιλόμηρος. ον Homeri studiosus.
φιλομήτωρ, ὁ, ἡ matris amans.
φιλομισέω - ῶ odio indulgeo.
φιλόμισος, ον· odio indulgens
φιλόμελπος. ον· cantum amans.
φιλομουσία. ἡ· 1) Musarum amor; studium musices; 2) studium litterarum artium.
φιλόμουσος, ον· 1) Musarum amicus; musices amicus 2) litterarum artium studiosus. 3, **τὸ φιλόμουσον** = ἡ φιλομουσία.
φιλομόχθηρος, ον· qui pravorum consortio delectatur
φιλόμωμος, ον reprehensor, -oris, ἀ.
φιλοναύτης rei navalis studiosus.
φιλονικέω - ῶ vincere (praestare) cupio· δθ contento, -ere.
φιλονικία, ἡ vincendi stutium δθ. contentio, -onis, θ. ἡ πρός τινα περί τινος φιλονικία, contentio cum aliquo de re.
φιλόνικος, ον· studiosus ἢ cupidus victoriae, ambitiose laborans in aliqua re (ut aliis praestat)· δθ. contentiosus, a, um.
φιλονίκως· cum studio vincendi· δθ. contentiose.
φιλονοσέω ῶ aegrotare soleo.
φιλονύμφιος, ἡ· nuptiis gaudeus.
φιλοξενέω - ῶ· 1) hospites amo. 2) hospites libenter excipio. 3) φ. τινα, excipio aliquem hospitio
φιλοξενία, ἡ hospitalitas, -atis, θ.
φιλοξενος, ον· hospitalis, e
φιλοξένως· hospitaliter.
φιλοπαιγμόνως· jocose.

φιλοπαιγμοσύνη, ἡ· jocandi ἢ ludendi studium.
φιλοπαίγμων, ον, φιλοπαίκτης, ὁ jocus et lusus amans
φιλόπαις, ὁ, ἡ· amans liberorum.
φιλοπάρθενος, ον virginum amans
φιλόπατρις, ὁ, ἡ· patriae amans
φιλοπατορία amor erga patrem
φιλοπατρία, ἡ amor patriae.
φιλοπάτωρ, ὁ ἡ amans patris
φιλοπενθής, ές· ad luctum proclivis
φιλόπλους, ουν· navigandi studiosus
φιλοπλουτέω - ῶ· ditescere cupio
φιλοπλουτία, ἡ· divitiarum amor.
φιλόπλουτος, ον· dividiarum amans.
φιλοποιέω - ῶ· amicum reddo, concilio, -are.
φιλοποίησις, ἡ· conciliatio, -onis, θ.
φιλοποιητής, ὁ· poetarum amicus.
φιλοποιΐα, ἡ conciliatio, -onis, θ.
φιλοποίμην, ὁ· pastorum amans.
φιλοποίμνιος, ον· gregis amans.
φιλοπόλεμος, ον belli amans· bellicosus, a, um.
φιλόπολις, ἡ civitatis amans; patriae et civitatis commodis studens
φιλοπολίτης, ὁ civium amans
φιλοπολύγελως· libendissime ridens.
φιλοπονέω - ῶ· 1) laborum amans sum. 2) elaboro, -are, aliquid
φιλοπόνημα, τό opus elaboratum
φιλοπονηρία, ἡ· pravitatis amor.
φιλοπόνηρος· improborum amans.
φιλοπονία, ἡ· laborum amor; industria, -ae, θ. studium, ii, οὐ.
φιλόπονος, ον laborum amans; industriosus a, um; industrius, a, um. **τὸ φιλόπονον** = φιλοπονία.
φιλοπόνως industriose; diligenter.
φιλόπορνος, ον· meretricum amicus.
φιλοποσία, ἡ· potandi cupiditas; amor potionis.
Φιλοποίμην, ὁ· Philopoemen, -inis, ἀ.
φιλοποτέω - ῶ amo compotationes.
φιλοπότης, ὁ potandi cupidus, potator, -oris; bibax, -acis; bibulus.
φιλοπότις, ἡ· bibula, -ae, θ.
φιλοπραγμονέω - ῶ variis ἢ alienis negotiis me admisceo.
φιλοπραγμοσύνη, ἡ· studium alienis negotiis
φιλοπράγμων, ον· qui amat negotia, qui libenter variis negotiis se implicat
φιλοπρεπής, ές· decori amans.
φιλοπρεπῶς· eleganter.
φιλοπροσηγορία, ἡ· affabilitas, θ.
φιλοπροσήγορος, ον· affabilis, θ.
φιλοπροσηγόρως· affabiliter.
φιλοπροσηνής, ές· libenter beninus et mitis.
φιλοπρωτεία, ἡ· amor principatus ἢ primatus.
φιλοπρωτεύω· principatum affecto, primatum obtinere cupio.
φιλόπρωτος, ον· primatum affectus.
φιλοπτωχία, ἡ· amor pauperum, libertas in pauperes
φιλόπτωχος, ον· promptus ad pauperes juvandos.
φιλοργής, ές· facile irascens.
φιλόρθιος, ον recti amans.
φιλορνιθία, ἡ· avium amor.
φίλορνις, ὁ, ἡ· avium amans.
φιλορρήτωρ, ὁ· oratores amans.
φιλόρτυξ, ὁ, ἡ coturnices amans.
φιλορχηστής, ὁ· saltand. cupidus.
φιλορωμαῖος· Romanorum amicus.
φίλος, η, ον· 1) qui amatur δθ. carus, a, um; dilectus, a, um; amicus, a, um· οὔτε τοῖς θεοῖς φίλον ἐστὶν οὔτ' ἐμοί, nec diis amicum est, nec mihi. 2) **ὁ φίλος**, amicus, -i, ἀ. **ἡ φίλη**, amica, -ae, θ.
φιλοσαρκέω - ῶ· voluptates corporis amo.
φιλοσαρκία, ἡ· voluptatum corporis studium.
φιλόσαρκος, ον voluptatum corporis amans; philosarca, -ae, ἀ.
φιλόσιτος, ον 1) frumenti amans. 2) edenti cupidus.
φιλόσκιος, ον· umbrae amans
φιλόσκοπος, ον· scopum plerumque feriens
φιλοσκύλαξ, ὁ, ἡ· canes amans.
φιλοσκωμμοσύνη dicacitas, -atis, θ.
φιλοσκώμμων, ον φιλοσκώπτης, ὁ· dicax, -acis; cavillator, -oris.
φιλοσκωπτέω - ῶ· dicax sum.
φιλόσμηνος, ον· alvearia ameus.
φιλοσοφέω - ῶ· philosophor, -ari, α) sapientiam amo et colo, sapientiae deditus sum, philosophiae me dedo. β) philosophorum more disputo. γ philosophiam doceo ἢ profiteor.
φιλοσόφημα philosophia e questio.
φιλοσοφία ἡ· sapientiae studium; philosophia, -ae, θ.

φιλοσοφικός, ή, όν· philosophic...
φιλοσοφικῶς philosophice, ut philosophum decet
φιλόσοφος, ον sapientiae amans, sapiens, -ntis; philosophus, οὐσ. ὁ φιλόσοφος, philosophus, -i, ἡ φιλόσοφος, philosopha, -ae, θ.
φιλοσόφως· philosophice, ut philosophum decet.
φιλόσπουδος, ον· industriae et diligentiae studiosus, a, um.
φιλοστασιώτης, ὁ seditiosus.
φιλοστάφυλος, ον uvas amans.
φιλοστέφανος· coronarum amans
φιλόστονος, ον gemebundus, a, um
φιλοστόνως cum gemito.
φιλοστοργέω -ῶ vehementer amo
φιλοστοργία, ἡ· amor vehemens; vehemens parentum caritas erga filios; vehemens caritas ἢ pietas filiorum erga parentes
φιλόστοργος, ον· vehementer amans
φιλοστόργως amantissime
φιλοστρατιώτης, ὁ militum amans.
φιλοσυγγενής, ές cognatos amans.
φιλόσυκος, ον ficus libenter edens.
φιλοσύμμαχος, ον· socios amans.
φιλοσυνήθης familiaritates amans
φιλοσυνθεσία, ἡ foederis amor.
φιλοσυνουσιαστής, ὁ· qui consuetudinem familiarem (ἢ ἰδ. coitum) amat.
φιλοσύντομος, ον brevitatis studiosus, a, um.
φιλοσωματέω -ῶ· corpus ninis curo.
φιλοσωματία, ἡ· nimis corporis cura.
φιλοσώματος· corpus nimius curans.
φιλοσώφρων· castitatem amans.
φιλοτάπεινος humilitatem amans.
φιλοτάραχος, ον· tumultum amans.
φιλοτάριχος· salsamentorum amans
φιλόταυρος, ον· tauros amans.
φιλοτεκνέω -ῶ· liberos amo.
φιλοτεκνία, ἡ· amor in liberos.
φιλότεκνος, ον liberorum amans.
φιλοτερπής, ές· delectationes amans
φιλοτεχνέω -ῶ· 1) artem amo et tracto; artium studiosus sum. 2) affabre aliquid facio.
φιλοτέχνημα, τό· opus arte factum.
φιλοτέχνης, φιλότεχνος· artis amans; artium studiosus.
φιλοτεχνία, φιλοτέχνησις, ἡ artium studium; artificium, -ii, οὐσ.

...ότης, ἡ· 1) amicitia, -ae, θ. 2) contubitus, us, a.
φιλοτησία, ἡ· propinatio in convivio.
φιλοτήσιος (κύλιξ, κοτύλη)· poculum amicitiae dicatum
φιλοτιμέομαι -οῦμαι (ἐφιλοτιμήθην) 1) honorem ambio; ambitiose curo· 2) φιλοτ. ἐπί τινι in aliqua re honorem pono; aliqua re glorior. 3) φιλοτ. περί τι, honoris consequendi gratiâ aliquid facio. 4) φιλοτ. ποιεῖν τι, ambitiose conor aliquid facere 5) φιλοτ. εἴς τινα, munifice et liberaliter largior alicui.
φιλοτίμημα, τό liberaliter factum.
φιλοτιμία, ἡ 1) honoris cupiditas, ambitio, -onis θ. 2) liberalitas, -atis, θ. *3) νεοελ. amor sui.
φιλότιμος, ον 1) honoris cupidus, a, um ambitiosus a, um 2) = ἐλευθέριος munificus, a um; liberalis, e.
φιλοτίμως 1) ambitiose 2) = μετὰ ζήλου, ambienter 3) certatim
φιλοτραγήμων, ον bellaria amans.
φιλοτράπεζος parasitus scurra.
φιλοτροφέω -ῶ· libenrtei alo
φιλότροφος, ον 1) libenter alens. 2) alimenta amans.
φιλότρωξ, ὁ, ἡ· libenter rodens.
φιλοτύραννος, ον· tyrannorum amicus; tyrannidis amans ἢ cupidus.
φιλότυφος, ον· arrogantiae et superbiae deditus, a, um.
φιλόφθογγος, ον· strepenti cupidus.
φιλόφθονος, ον· maxime invidus.
φιλοφιλία, ἡ· amor erga amicos.
φιλόφιλος, ον· amicos amans.
φιλοφόρμιγξ, ὁ, ἡ· lyrae amans.
φιλοφρονέομαι -οῦμαι· benigne amplector aliquem, benigne tracto aliquem, comitate et benevolentia prosequor aliquem, ut amicum tracto aliquem.
φιλοφρόνημα, τό· benigne factum; comitatis et benevolentiae documentum.
φιλοφρόνησις, ἡ benevolentia, comitas (qua excipimus aliquem).
φιλοφρονηματικός, ή, όν benevolus, a, um; comis, e.
φιλοφρόνως· benevolo animo, benevole, comiter, amanter· φιλοφρόνως ἔχω, benevolus sum.

φιλοφροσύνη, ἡ· benevolentia, ae, θ. comitas, -atis θ, amicitia, -ae, θ. familiaritas, -atis, θ.

φιλόφρων, ὁ. ἡ· cui mens est benevola erga quempiam· ὅθ benevolus, a, um; comis, e; benignus, a, um

φιλόχλαινος, ον laenam amans.

φίλοχλος, ον· vulgi amans.

φιλοχορευτής, ὁ· 1) choreas ducendi studiorus (Bacchus). 2) = φιλόχορος.

φιλόχορος, ον· chori amans; saltationis amans.

φιλοχρηματέω - ῶ· pecuniae avidus sum.

φιλοχρηματία, ἡ· pecuniae cupiditas; avaritia, -ae, θ

φιλοχρηματιστής, ὁ· pecuniae comparandae cupidus; pecuniae faciendae studens.

φιλοχρήματος, ον· cupidus pecuniae faciendae studens.

φιλοχρήματος, ον· cupidus pecuniae, avidus pecuniae, avarus a, um.

φιλοχρημάτως· cupitidate pecuniae; studio opum comparandarum.

φιλόχρηστος, ον bonorum proborum) amans; honestus, a, um,

φιλόχριστος, ον· Christum amans, amator Christi.

φιλοχρυσέω - ῶ· aurum amo.

φιλοχρυσία, ἡ· amor auri.

φιλόχρυσος, ον· amans ἢ cupidus auri; auro inhians.

φιλοχωρέω - ῶ· libenter aliquo loco servor; commoror -ari.

φιλοχωρία, ἡ· amor loci.

φιλοψευδής, ές libenter mentiens.

φιλοψευδία, ἡ· mendiendi studium.

φιλοψεύστης, ὁ· mendacia amans; mendax, -acis.

φιλοψία, ἡ· opsoniorum cupiditas.

φιλοψογέω - ῶ· libenter vitupero.

φιλόψογος· vituperandi studiosus.

φιλοψόγως· vituperandi studio.

φίλοψος, ον· osponiorum amans.

φιλοψυχέω - ῶ· vitam nimis amo; vitae nimis parco.

φιλοψυχία, ἡ nimius vitae amor; ignavia, -ae, θ.

φιλόψυχος, ον· animae amans.

φιλόψυχρος, ον· frigidi amans-

φιλόω - ῶ amicum facio. **φιλοῦμαι,** amicus fio.

φιλτάτιον, τό· amiculus, -i, ἀ.

φίλτατος, η, ον· amicissimus, a, um; carissimus, a, um.

φίλτερος, α, ον· carior. -ius.

φίλτρον, τό· philtrum, -i, οὐ.

φιλτροποιός, όν philtra faciens

φίλυβρις φιλυβριστής, ὁ· contumeliosus. protervus, a. um

φιλυγιής, ές· valetudinis bonae studiosus, a, um

φιλυδρίας, φίλυδρος, ον· aquae amans; aquis gaudeus

φιλυδριάω · ῶ aquas amo; aquis et locis irriguis gaudeo.

φίλυμνος ον hymnos amans.

φιλυπήκοος, ον 1) facile obediens. 2) subditos amans.

φίλυπνος, ον somnicolosus, a, um.

φιλυπόδοχος, ον convivas libenter excipiens

***φιλύποπτος, ον** ad suspicandum propensus, a, um

φιλυπόστροφος, ον redire solitus.

φιλυποψία, ἡ· natura ad suspicandum propensa.

φιλύρα, ἡ· tilia, -ae, θ.

φιλύρινος, ον· tiliaceus, -a, um.

φιλῳδός, ον canendi studiosus.

φιλωρείτης, ὁ· qui montes amat.

φίλως· libenter

φιμός, ἡ camus, -i, ἀ. fiscella, -ae, θ. capistrum, -i, οὐ.

φιμόω -ῶ capistro, -are. **φιμοῦμαι** (ἐφιμώθην) obmutesco, -ere.

φιμώδης, ες· camo similis.

φίμωσις, ἡ· obligatio camo.

φίσκος, ὁ· fiscus, -i, ἀ.

φιτιάλεις, οἱ· fetiales, -ium, ἀ·

φίτυμα, τό· germen, -inis, οὐ.

φλαμέντας, ὁ· flamen, -inis ἀ.

φλεβικός, ή, όν ad venas pertinens.

φλεβορραγία, ἡ venae ruptio.

φλεβοτομέω - ῶ· 1) venam seco, venam incido ἢ aperio. *2) sanguinem demo ἢ detraho. **φλεβοτομοῦμαι**, sanguinem amitto

φλεβοτομία, ἡ· venae sectio.

φλεβοτόμον, τό phlebotomnm, -i, οὐ.

φλεβοτόμος, ον· venam secans.

φλεβώδης, ες· venosus, a, um

φλέγμα, τό· 1) inflammatio, -onis, θ. 2) pituita, -ae, θ p l e g m a, -atis, οὐ. 3) μετφ. φλεγμαίνω ὑπὸ πόθου, ὑπὸ φθόνου, desiderio, invidiâ aestuo.

φλέγμανσις, φλεγμασία, ἡ· inflammatio· -enis, θ. aestus. -us, ἀ.
φλεγματίας, ὁ· pituitosus, a um.
φλεγματικός, ή, όν phlegmaticus, a, um. μεταφ. patiens, ntis; lentus a, um
*φλεγματικῶς sedato animo.
φλεγματώδης, ες pituitosus, a, um
φλεγμονή, ἡ· inflammatio,-onis, θ suppuratio, -onis, θ μεταφ. aestus, us ἀ.
φλεγμονώδης, ες· cum inflammatione conjunctus, a, um
φλεγυρός ά, όν· ardens, -ntis.
φλέγω flammo -are, aliquem ἢ aliquid; incendo, -ere μεταφ. φλέγω τινὰ ἔρωτι, aliquem amore incendo. φλέγομαι, flagro, -are ardeo (-rsi . -ere. μεταφ. φλέγομαι ἔρωτί τινος, flagro aliquam, ardeo in aliquam,
φλέξις, ἡ· incensio. -onis θ
φλέβιον τό· venula ae, θ.
φλέψ, ἡ· vena, ae θ.
φλεναφάω, φληναφέω-ῶ nugor, -ari
φληνάφημα, τό· nugae, -arum θ.
φλήναφος, ὁ· nugae, -arum, θ. nugator -oris, ἀ.
φλήναφος, ον, φληναφώδης, ες· nugatorius, a, um.
φλιά, ἡ· postis portae; limen,-inis, οὐ.
φλογερός, ά όν· 1) flammeus, a, um; flammatus a, um. 2) ardens, -ntis.
*φλογερῶς ardenter.
φλογιάω -ῶ imflammor, -ari.
φλογιάω -ῶ· inflammor, -ari.
φλογίζω· ustulo, -are; uro, -ere.
φλογίζομαι α) ustulor, -ari. β) ardeo (-rsi) -ere.
φλόγινος, η, ον· flammeus, a, um
φλόγιον, φλογίδιον, τό flammula, -ae, θ.
φλογισμός, ὁ· ustulatio, -onis, θ.
φλογιστός, ή, όν· ustulatus, a um.
φλογοειδής, ές, φλωγώδης, ες flammae similis; flammeus, a, um; flammosus, a, um
φλόγωμα, τό· ustulatum. -i, οὐ.
φλόγωσις, ἡ inflammatio, -onis, θ.
φλοιάριον, τό· corticula, -ae, θ.
φλοΐζω· decortico, -are.
φλοιός, ὁ cortex, -icis, ἀ.
φλοῖσβος, ὁ sonitus fluctuum; strepitus ἢ murmur fluctuum.
φλοϊσμός, ὁ decorticatio, -onis, θ.
φλοιώδης, ες cortici similis.
φλομίς, ἡ, φλόμος, ὁ verbascum, -i, οὐ.
φλόξ ἡ· flamma, -ae θ.
φλύαξ, ὁ nugator, -oris, ἀ
φλυαρέω-ῶ nugor, ari garrio -ire.
φλυάρημα τό· sermo ineptus.
φλυαρία, ἡ nugae, arum, θ. garrulitas -atis. θ.
φλύαρος, ον nugax, acis, garrulus, a, um. ὁ φλύαρος, nugator, -oris ἀ garritor, -oris, ἀ.
φλυαρώδης, ες· nugatorius, a, um.
φλυδαρός, ή, όν humidus a um.
φλύκταινα, ἡ· pustula, -ae, θ
φλυκταινοειδής, ές, φλυκταινώδης, ες· pistulis similis.
φλυκταινόομαι, -οῦμαι· in pustulas erumpo.
φοβερίζω· 1) terreo, -ere. *2) minitor -atus sum -ari.
φοβερισμός, ὁ 1) terror, -oris, ἀ. *2) minae, -arum, θ.
φοβερός, ά, όν terribilis, e; horribilis e; horrendus, a, um
φοβερότης, ἡ terror, oris, ἀ.
φοβέω -ῶ τινα. terreo -ui). -ere, aliquem μεσ φοβοῦμαι, terreor (-ritus sum) -eri; timeo (-ui -ere, metuo, -ere, aliquem ἢ aliquid. μὴ φοβοῦ, ne time. τὸ αἰσχρὸς θανάτου μᾶλλον φοβοῦμαι, flagitium pejus leto timeo. φοβοῦμαι μη γένηται, metuo, ne fiat. φοβοῦμαι μή τι πάθω ὑπό τινος, metuo ab aliquo. φοβοῦμαι περὶ σοῦ, sum in metu propter te. φοβούμενος, η, ον, timens, -ntis.
φόβη, ἡ 1) juba, -ae, θ. coma, -ae, θ. 2) frondes arborum.
φόβημα, τό terriculamentum, οὐ.
φοβητής ὁ qui timet.
φοβητικός, ή, όν meticulosus, a um.
φόβητρον, τό terriculamentum, -i, οὐ. terror, -oris, ἀ.
φόβος, ὁ· 1) timor, -oris, ἀ. φόβος λαμβάνει τινά, tmor occupat aliquem ἐν φόβῳ εἰμί, in timore sum. ὑπὸ φόβου, prae timore ὁ τοῦ θανάτου φόβος mortis timor. 2) metus, -us, ἀ. φόβον ἐμβάλλω τινί, metum injicio alicui φόβος ἐμπίπτει τινί, metus invadit aliquem. ὁ ἀπὸ τῶν πολεμίων φόβος metus ab hostibus
φοιβάζω· Phoebo afflatus vaticinor, -ari; numine afflo.

φοιβάς, ἡ· phoebas, -adis, θ.
φοιβαστής, ὁ qui vaticinatur.
φοιβαστικός, ή όν vaticinus a,um.
φοιβάστρια ἡ fatidicia, -ae. θ.
Φοίβειος α ον· Phoebeus a um.
Φοίβη, ἡ· Phoebe, -es, θ.
φοιβόληπτος, ον· Phoebi numine correptus a, um
Φοῖβος, ὁ· Phoebus, -i, ἀ.
φοινίκειος, φοινικοῦς, οῦν· 1) puniceus, a, um. 2) palmeus a, um.
φοινικίζω· purpuresco -ere.
φοινικικός, ή, όν· Phoenicus, a,um; Punicus, a, um.
φοινίκινος, η, ον· palmeus, a, um.
φοινικίς, ἡ punica vestis.
φοινικιστί punice.
φοινικοβάλανος, ὁ· palma, -ae, θ. phoenicobalanus, -i, ἀ.
φοινικόβαπτος· conchylio tinctus
φοινικοβαφής,ές conchylio tinctus
φοινικογενής· e Phoenicia oriundus
φοινικοδάκτυλος digitis purpureis.
φοινικοπάρυφος, ον· vestem puniceo limbo praetextam gerens, praetextatus, a. um
φοινικόπτερος· phoenicopterus, -i,ἀ.
φοινικοτρόφος, ον· palmifer, a,um
φοινίκουρος, (πτ.) phoenicurus,-i,ἀ.
φοινικοῦς ῆ, οῦν· puniceus, a, um
φοινικόφυτος, ον· palmis consitus.
φοινικών, ὁ· palmetum. -i, οὐ.
φοίνιξ, ὁ palma, -ae, θ. Φοίνιξ, Phoenix, -icis, ἀ. οἱ Φοίνικες, Phoenîces, -um. ἀ.
Φοινίκη ἡ· Phoenice, es, θ Φοινίκιος, Φοινικικός, Phoenicius, a, um.
Φοίνισσα, ἡ· Phoenissa, -ae, θ.
φοιτάς, ἡ· vaga, -ae, θ.
φοιτάω -ῶ (φοιτίζω)· frequento, -are; ventito (-are) μάλ. ad praeceptorem. ἐπαυσάμην εἰς τὰ διδασκαλεῖα φοιτῶν, desii in scholam ventitare *2) in Universitatem ventito.
φοίτησις, ἡ· itio, -onis, θ. frequens aditus
φοιτητής, ὁ· 1) qui ad praeceptorem ventitat; discipulus, -i, ἀ. *2) discipulus Universitatis.
φολιδώδης, ες, φολιδωτός, ή, όν· squameus, a, um; squamatus, a, um.
φολίς, ἡ· 1) squama, -ae, θ. 2) macula, -ae, θ.
φολκός, ὁ· strabus, -i, ἀ.
φόλλις, ἡ· follis, -i, ἀ.
φονεργάτης, ὁ· auctor caedis
φόνευμα, τό· cadaver occisi
φονεύς, ὁ homicida, -ae, ἀ. interfector, -oris, ἀ sicarius -ii, ἀ
φονευτής, ὁ interfector, -oris. ἀ.
φονεύτρια, ἡ interfectrix, -icis, θ.
φονεύω· interficio (-feci) -ere aliquem; caedo occîdo (-di) -ere, aliquem. φονεύομαι ὑπό τινος, interficior (-fectus sum) -i ab aliquo. πολλοὶ ἐφονεύθησαν, multi occisi sunt.
φονικόν, τό· 1) caedis cupiditas, sanguinis sitis. *2) νεοελ. = φόνος.
φονικός, ή, όν· 1) ad caedem pertinens, περὶ τὰ φονικὰ νόμος, lex de caedibus 2) = αἱματοχαρής, sanguinarius, a, um. 3) truculentus, a, um; crudelis, e *4) νεοελ. α) φονικὴ μάχη, cruentum proelium. β) φονικαὶ χεῖρες, manus homicidiariae.
φονικῶς· crudeliter
φονοκτονέω -ῶ caede contemno.
φονοκτόνος, ὁ occidens, -ntis.
φόνος, ὁ 1) homicidium, -i, οὐ. 2) caedes, -is, θ. 3) = αἷμα, sanguis, -inis, ἀ. 4 causa caedis
φονώδης, ες· caede similis.
φορά, ἡ· 1) latio, gestatio, -onis, θ. 2) vis, θ. impetus (fluminis, venti.) 3) feracitas, ubertas, -atis, θ. φορὰ ῥητόρων, προδοτῶν, oratorum, proditorum feracitas. 4) vectigal, -alis, οὐ. tributum, -i, οὐ.
φοράς, ἡ· 1) ferax, -acis. 2) equa, ae, θ. φοράδων γάλα ἤσθιον, equarum lacte vescebantur.
φορβαῖος, α, ον· pascuus a, um.
φορβάς, ἡ· 1) φ. γῆ, alimentum praebens. 2) equa, -ae θ.
φορβειά ἡ· capistrum, -i, οὐ.
φορβή, ἡ· pabulum, -i, οὐ.
φορεῖον, τό· 1) lectica, -ae, θ. φορεῖον κατάστεγον, lectica operta 2) sella gestatoria. 3) merces bajuli.
φόρεμα, τό vestis, -is, θ. πένθιμον φόρεμα vestis lugubris.
φορεσία, ἡ· vestis, -is, θ. cultus, -us, ἀ. amictus, vestitus, -us, ἀ.
φορεύς, ὁ· bajulus, -i. ἀ
φορέω -ῶ 1) fero, -erre: porto -are, aliquid, gesto, -are, aliquid. *2) vestem gero.
φορηδόν portando.

φόρημα, τό· quod gestatur, οἷον estis, ornamentum; onus, eris, οὐ

φόρησις, ἡ· gestatio, -onis, θ.

φορητός, ή, όν· qui ferri potest.

φόριμος, ον· ferax, -acis.

φόρμιγξ, ἡ· cithara, -ae, θ.

φορμίζω· citharam pulso

φορμικτής, ὁ· citharoedus, -i, ἀ.

φορμός, ὁ· storea, -ae, θ.

φορμοκοιτέω -ῶ· in storea dormio.

φορμορραφέω -ῶ· storeas necto.

φορμοφορέω -ῶ· storeas porto

φορμοφόρος, ον· storeas portans.

φοροθετέω -ῶ· tributa impono.

φιλολογέω -ῶ· tributum exigo.

φορολόγητος, ον· tributarius, a, um.

φορολογία, ἡ· tributi exactio.

φορολόγος, ον· qui tributa exigit.

φορός, όν· 1) = ἐπίφορος, secundus, a, um. 2) fecundus, a, um; ferax, -acis 3) celer, vehemens.

φόρος, ὁ· tributum, -i, οὐ. φόρους ἐπιφέρω τινί, tributa impono alicui φόρους τελῶ, tributa pendo. φόρους εἰσπράττω, tributa exigo

φορτηγέω -ῶ· onera porto.

φορταγωγός, φορτηγός, όν· onera ferens; onenarius, a, um. φορταγωγὸς ναῦς, φορτηγὸν πλοῖον, oneraria navis

φόρταξ, ὁ· bajulus, -i, ἀ.

φορτηγικός, ή, όν· onerarius, a, um

φορτίζω τινὰ ἤ τι· onero (are) aliquem ἤ aliquid.

φορτόω -ῶ (*φορτώνω)· 1) onero, -are; onus alicui impono, -ere. 2) *νεοελ.* **φορτώνομαι,** α) me onero aliqua re, onus mihi inpono. β) *μετφ.* φορτώνομαί τινα, onero sum alicui; molestus sum alicui; gravis sum alicui.

φορτικεύομαι· molestus sum.

φορτικός, ή, όν· 1) onerarius, a, um. φορτικὸν πλοῖον, oneraria navis 2) μετφ. onerosus, a, um; molestus, a, um

φορτικότης, ἡ· onerositas, -atis, θ. molestia, -ae, θ.

φορτικῶς· onerose; moleste.

φορτίον, τό· onus, -eris, οὐ.

φορτίς, ἡ· oneraria navis.

φορτοφόρος, ὁ· bajulus, -i, ἀ.

φόρτος, ὁ· 1) onus navium. 2) res molesta; taedium, -i, οὐ.

φορτοστόλος, ον· navem onerariam mittens.

***φόρτωμα, τό·** onus, -eris, ἀ. navis onus. *μετφ.* μοῦ γίνεται φόρτωμα, onere est mihi, gravis est mihi, molestus est mihi

***φόρτωσις, ἡ·** navis onus.

***φορτωτής, ὁ·** qui navem onerat.

φουρκίζω· in furcam tollo

φουρνάκιος ἄρτος· panis furnaceus, in furno coctus.

φουρνοπλάστης ὁ· figulus, -i, ἀ.

φοῦρνος, ὁ furnus, -i, ἀ.

φοῦσκα, ἡ 1) posca (vinum acerbum). *2) *νεοελ.* vesica, -ae, θ. bulla, -ae, θ.

φραγέλλιον, τό flagellum, -i, οὐ.

φραγελλόω -ῶ· flagello, -are.

φράγμα, τό· sepimentum, -i, οὐ. septum, -i, οὐ sepes, -is, θ. μικρὸν φράγμα, sepicula -ae θ.

φραγμός, ὁ sepes, -is, θ.

φράζω· 1) dico, -ere; dictito, -are; expono, -ere 2) φράζω σιγᾶν, silere jubeo. χαίρειν φράζω, valere jubeo. 3 μέσ. **φράζομαι,** delibero, -are.

φράκτης, ὁ sepes, -is, θ.

φρακτός ή, όν septus, a, um.

φράσις, ἡ· dictio, -onis, θ. p h r a - s i s -is, θ.

φράσσω, καὶ **φράττω·** 1) sepio (-psi) ire, aliquid; munio (-ivi), -ire, aliquid; φράσσω ἄμπελον, vineam sepio ἡ sepe includo. φράσσω τῷ τείχει τὴν πόλιν, munio urbem. 2) obstruo, -ere; obturo, are. ἔφραξαν στόματα λεόντων, obturarunt ora leonum τὰ ὦτα κηρῷ φραξάμενος, postquam aures cerâ obturavit ἔφ α αν τὰς διόδους, aditus obstruxerunt.

φραστικός, ή, όν· eloquens, -ntis.

φρατήρ, φράτωρ, ὁ· curialis.

φρατρα, φρατρία, φρατροτία, ἡ· curia, -ae, θ. κατὰ φρατρίας, curiatim.

φρατριάζω, φρατρίζω· sum unus e curia.

φρατρίαρχος, ὁ· praefectus curiae.

φρατριαστής, φρατρικός, φράτριος, α, ον· curialis, e

φρέαρ, τό· puteus, -i, ἀ. φρέαρ ὀρύττω, puteum fodio. ὕδωρ ἐκ φρέατος ἀντλῶ, aquam ex puteo haurio. φρέατος περιστόμιον, puteal, -alis, οὐ.

φρεάτειος, ον ad puteum pertinens

φρεατία, ἡ· cisterna, -ae, θ

φρεατιαῖος, φρεάτειος, φρεάτιος, α, ον· putealis, e; puteanus, a, um

φρ. ὕδωρ. aqua putealis ἢ puteana

φρεάτιον, τό· parvus put[illegible] puteolus, -i, ἀ.

φρεατορύκτης, φρεατωρύχος, ὁ· putei fossor, oris ἀ putearius, -ii, ἀ.

φρεατωρυχέω -ῶ puteum fodio.

φρεναπατάω -ῶ· mentem decipio.

φρεναπάτη ἡ· mentis deceptio.

φρεναπάτης ὁ· se ipse decipiens.

φρενετισμός, ὁ· mentis delirium

φρενήρης. ες· 1) mentis compos; prudens, -ntis *2 νεοελ. phreneticus, a, um; furens, -ntis

φρενιτιάω ῶ· phreneticus sum; phrenitidi laboro.

φρενιτιαῖος, α, ον, φρενητικός, ή, όν· phreneticus, a, um

φρενῖτις, ἡ phrenesis, -is, θ. phrenisis, -idis, θ.

φρενοβλάβεια, ἡ· amentia, -ae, θ. dementia, -ae, θ.

φλενοβλαβέω-ῶ· mente captus sum

φλενοβλαβής, ές· mente captus, a, um; desipiens, -ntis; demens, -ntis

φλενοβλαβῶς· dementer ; insane

φρενογηθής, ές· animum exhilarans.

φρενοθελγής, ές animum demulcens

φρενοληπτέομαι -οῦμαι deliro, -are.

φρενόληπτος, ον· mente captus.

φρενομανής, ές· mente commotus, furiosus, a, um; amens, -ntis.

φρενοπληγής, ές mentem concutiens.

φρενόπληκτος, ον mente percussus, mente captus a, um; demens.

φρενοτερπής, ές· animum exhilarans

φρενόω -ῶ ad mentem sanam reduco, -ere, aliquem; moneo, -ere, aliquem; castigo, -are, aliquem.

φρένωσις, ἡ· admonitio, -onis, θ.

φρεωρυρέω -ῶ· puteum effodio.

φρεωρύχος, ὁ· putearius, -ii, ἀ.

φρήν, ἡ mens, -ntis, θ.

φρικαλέος, α, ον· horribilis, e; horridus, a, um; horrificus, a, um.

φρίκη, ἡ· horror, -oris, ἀ φρίκην ἐμποιῶ, horrifico -are.

φρικίασις, ἡ horror febrilis.

φρικιάω -ῶ· horreo (-ui), -ere

φρικοποιός, όν· horrificus, a, um; horrifer, a, um

φρικόω -ῶ horrifico, -are

φρικτός, ή ον· horrendus, a, um; horridus, a, um; horrificus, a, um; horriblis, e.

φρικτῶς· horride; horrifice; horrendum ın modun

φρικώδης, ες· horribilis, e; horridus, a, um.

*φρικωδῶς· horrendum in mondum.

φρὶξ ἡ maris horror.

φριξόθριξ, ὁ, ἡ· horrens pilis.

φριξός, ή όν· horridus, a, um.

φρίξος ὁ· 1) = φρίκη horror, -oris, ἀ. 2) κύρ ὄν. ὁ Φρίξος Phrixus, -i, ἀ.

φρίσσω, καὶ φρίττω 1) rigeo, -ere. ἡ κόμη ὑπὸ τρόμου φρίττει, comae terrore rigent 2) horreo (-ui) -ere. ἡ θάλασσα φρίττει, mare horret. 3) μετφ. = ὀρρωδῶ, animo horreo ἢ ἀπλ horreo, -ere. φρίττω τι, horreo aliquid.

φρονέω -ῶ 1) intelligo, -ere 2) cogito, -are. 3) in animo habeo, -ere. 3) φράσ. α) εὖ (ἀγαθὰ) φρονῶ, faveo, -ere. β) κακῶς (κακὰ) φρονῶ, malevolus sum. γ) μέγα φρονῶ, elato sum animo; animum capio. *4) νεοελ. existimo, -are; opînor, -ari; sentio, -ire; puto -are. ὡς φρονῶ, ut opinôr. οἱ εὖ φρονοῦντες. prudentes.

φρόνημα, τό· 1) cogitatio, -onis, θ. 2) fortis animus. ἐπήρθησαν τὰ φρονήματα, sublati animi sunt. 3) fastus, -us, ἀ. arrogantia, -ae θ. *4) νεοελ. cogitatio, opinio, -onis, θ. firma alicujus de aliqua re opinio.

φρονηματίας ὁ· qui est elato animo; vir excelsi animi.

φρονηματίζομαι· animos tollo; majores spiritus duco; magnifice de me sentio.

φρονηματισμός. ὁ· animi elatio.

φρονηματώδης = φρονηματίας.

φρόνησις, ἡ· prudentia, -ae, θ. sapientia, -ae, θ.

φρόνιμος, ον· prudens, -ntis; sapiens, entis.

φρονίμως· prudenter; sapienter.

φροντίζω· 1) = σκέπτομαι, cogito, -are; 2) = μελετῶ, meditor, -ari. 3) φροντίζω τινός, curo (-avi), -are, aliquid curam alicujus rei habeo; mihi aliquid curae est. 4) φροντίζω περί τινος, cousulo (-ui) alicui; consulto alicui

φροντίς, ἡ· 1) cogitatio, -onis, θ. αἱ δεύτεραι φροντίδες σοφώτεραι, posteriores cogitationes sapientiores. 2) = ἐπιμέλεια, cura, -ae, θ. ἔστι μοι ἐν

φροντίδι τὸ πρᾶγμα, mihi res curae est.

φροντιστήριον, τό locus in quo cogitationes nostras explicamus, schola, -ae θ.

φροντιστής, ὁ· 1) commentator, -oris, ἀ. 2 curator, -oris, ἀ.

φροντιστικός, ή, όν· 1) meditabundus a, um 2) sollicitus, a, um

φροντιστικῶς cogitabunde.

φροντίστρια ἡ curatrix -icis, θ

φροῦδος, ον· qui disparuit, qui periit δθ evanidus, a, um; cassus, a, um. λόγοι φροῦδοι, verba evanida. φρούδη ἐλπίς, spes vaua, spes irrita.

φρούδως in cassum.

φρουρά, ἡ· praesidium, -ii, οὐ φρουρὰν καθίστημι ἐν τῇ πόλει, praesidium oppido pono. τὴν φρουρὰν ἐξελαύνω, praesidium expello. ἐν φρουρᾷ εἰμί, in praesidio sum. πέμπω τινὰ φρουράν, praesidio aliquem mitto. ἡ φρουρὰ τοῦ βασιλέως, praesidium, custodia regis.

φρούραρχος, ὁ· praesidii praefectus.

φρουραρχία, ἡ munus ἢ custodiae praefecti praesidii

φρουρέω -ῶ· 1) in praesidio sum; excubias ago. 2) custodio, -ire.

φρούρησις, ἡ· custodia, -ae, θ.

φρουρητήρ, ὁ· custos, -odis, ἀ.

φρουρητικός, φρουρικός, ή, όν praesidiarius, a, um.

φρουρητός, ή, όν· custoditus, a, um.

φρούριον, τό· castellum -i, οὐ.

φρουρίς, ἡ· navis praesidiaria.

φρουρός, ὁ· custos, -odis, ἀ. οἱ φρουροί praesidium, -ii, οὐ. praesidiarii milites.

φρύαγμα, τό, **φρυαγμός**, ὁ· 1) fremitus equorum 2) = ὑπερηφανία, fastus, -us, ἀ. arrogantia, -ae, θ.

φρυάττω καὶ **φρυάττομαι** 1) fremo, -ere. ὁ ἵππος φρυάττεται, equus fremit. 2) = ἐπαίρομαι, effero, me; glorior

φρυγανίζομαι cremia colligo.

φρυγανισμός, ὁ lignatio, -onis, θ.

φρυγανιστής, ὁ sarmentator,-oris,ἀ.

φρυγανίστρια, ἡ·sarmentatrix,-icis,θ

φρύγανον, τό· sarmentum, -i, οὐ. φρύγανα, sarmenta, virgulta, -orum, οὐ. cremia orum, οὐ.

φρυγανοφόρος, ον sarmenta ferens

φρυγανώδης, ες· virgultis similis.

Φρυγία, ἡ· Phrygia, -ae, θ.

Φρυγικός, ή, όν· Phrygicus, a, um.

φρυγιστί modo Phrygio

φρυγμός, ὁ· actio frigendi.

φρύγω· frigo (-xi , -ere, aliquid; torreo (-ui) -ere, aliquid. **πεφρυγμένος**, η, ον frixus, tostus a. um.

φρυκτός κύαμος faba fricta.

φρυκτοί, οἱ ignis ex specula sublatus

φρυκτορέω -ῶ· per ignem ex specula sublatum signa do.

φρυκτωρία ἡ, **φρυκτώριον**, τό· specula unde ignis sublatus signa dantur.

φρύνη, ἡ, **φρύνος**, ὁ· 1) rubeta, -ae, θ. phrynos, -i, ἀ. 2) ἡ **Φρύνη**, Phryne -es. θ.

φρύσσω καὶ **φρύττω** = φρύγω.

φυγαδεία ἡ exsulatio -onis, θ. exsilium, -ii, οὐ exulatus, -us ἀ.

φυγάδευσις, ἡ· expulsio, -onis, θ.

φυγαδευτικός, ή, όν· fugans, -ntis.

φυγαδεύω· fugo, -are, aliquem; exsilio aliquem afficio. ὁ φυγαδεύων, fugator, -oris, ἀ. ἡ φυγαδεύουσα, fugatrix, -icis, θ.

φυγανθρωπεύω homines fugio

φυγανθρωπία, ἡ· timor et fuga hominum.

φυγάνθρωπος, ον homines fugiens.

φυγάς, ὁ· 1) profugus, -i, ἀ. 2) exsul, ἀ. θ. φυγάδα ποιῶ τινά, exsilio aliquem afficio. κατάγω τοὺς φυγάδας, restituo ἢ reduco exsules. φυγὰς εἰμι, exsulo. in exsilio sum. 3) = ὁ ἀποδράς, fugitivus, -i, ἀ. fugitor, -oris, ἀ.

φυγή, ἡ· 1) fuga, -ae, θ. τρέπω τοὺς ἐχθροὺς εἰς φυγήν, hostes in fugam do ἢ verto. φυγῇ σώζομαι. fuga salutem peto. ὁρμῶ, τρέπομαι εἰς φυγήν, fugam peto (capio), in fugam me do. 2 = ἐξορία, exsilium, -ii, οὐ. φυγῇ ζημιῶ τινα, exsilio aliquem mulcto.

φυγόλεκτρος conjugium fugiens.

φυγοδικέω -ῶ· detrecto judicium.

φυγοδικία, ἡ detrectatio judicii.

φυγομαχέω -ῶ· detrecto pugna

φυγόμαχος qui detrectat pugnam.

φυγόξενος, ον· hospites fugiens; inhospitalis, e.

φυγόπολις, ὁ ἡ· urbem fugiens

φυγοπονία, ἡ laboris taedium

φυγόπονος, ον· laborem fugiens.

φυή ἡ 1) natu[illegible], -ae, θ. indoles,

-is, θ. 2) statura, habitus oris. 3) formae dignitas et gratia

φυκιόεις α, εν alga abundans.

φυκιοφόρος, ον algam ferens.

φῦκος, φυκίον τό 1) alga, -ae, θ. fucus,-i,ἀ. 2) = ἔντριμμα. fucus, -i, ἀ.

φυκιόω -ῶ· fuco aliquid tingo.

φυκόω -ῶ· fuco, -are, aliquid

φυκτός ἡ όν 1) evitatus, a um. 2) evitabilis, e.

φυκώδης, ες· algâ abundans.

φύλαγμα, τό· quod custoditur.

φυλακεῖον, τό statio excubiarum; statio custodiae

φυλακή, ἡ 1) custodia, -ae, θ. praesidium, -i, οὐ. satellites, -um. 2) = δεσμωτήριον, carcer, -eris, ἀ

φυλακίζω aliquem in carcerem conjicio, aliquem in carcere includo, -ere φυλακίζομαι in carcerem conjicior, in carcere includor ἐφυλακίσθη, in carcerem conjectus est, in carcere inclusus ets. *οἱ φυλακισμένοι, (in) carcere inclusi

φυλακίς, ἡ· navis praesidiaria.

φυλάκισσα, ἡ· custos, -odis, θ

φυλακτήρ, φυλάκτης custos,-odis,ἀ.

φυλακτήριον, τό· amuletum, -i, οὐ.

φυλακτικός, ή, όν· cautus, a, um.

φυλακτικῶς caute

φύλαξ, ὁ· custos, odis, ἀ. conservator, -oris, ἀ. vigil, -ilis, ἀ. οἱ φύλακες, custodes, vigiles, milites praesidiarii.

φυλάξιμος qui custodiri potest; conservabilis, e

φύλαξις, ἡ· 1) custodia, -ae, θ. 2) conservatio, -anis, θ.

φυλαρχέω -ῶ· praesum tribui.

φυλάρχης, φύλαρχος, ὁ· tribûs praefectus, tribunus plebis

φυλαρχία, ἡ· tribunatus, -us, ἀ.

φυλάσσω καὶ φυλάττω 1) custodio (ivi) -ire, aliquid φυλάττω τι ἀπό τινος custodio aliquid ab aliquo. φυλάττω τινά, custodio aliquem 2) conservo, are aliquid ἤ aliquem. 3) tueor (tuitus sum), -ere, aliquem ἤ aliquid. φυλάττω τὴν οἰκίαν ἀπὸ τῶν κλεπτῶν domum a furibus tueor. 4) observo, -are, aliquid. 5) φυλάττομαι, caveo mihi ἤ ἁπλ. caceo (cavi) -ere, aliquid φυλάττομαί τινα ἤ ἀπό τινος, caveo aliquem ἤ ab aliquo φυλάττομαι τὸν κίνδυνον, caveo periculum φυλάττομαι ὅπως μὴ γένηται, caveo ne fiat. πεφυλαγμένος, η, ον· cautus a, um πεφυλαγμένως ἔχω, cautum mihi est.

φυλετεύω in tribus describo.

φυλέτης, ὁ· tribulis -is, ἀ.

φυλετικός, ή, όν· ad tribules pertinens φυλετική φιλία, amicitia contribulium. φυλετικαὶ ἐκκλησίαι, tribunitia comitia.

φυλετικῶς more tribuum.

φυλή, ἡ 1) tribus, -us. ἀ. κατὰ φυλάς, tributim *2) νεοελ. = φῦλον, genus -eris, οὐ gens, -ntis, θ. natio, -onis, ἀ.

φυλλάζω frondesco, -ere.

φυλλάριον, τό· foliolum. -i, οὐ.

φυλλάς, ἡ· 1) frons, -ndis, θ. 2) cumulus foliorum.

φυλλικός, ή, όν· ad folia pertinens.

φύλλινος, η, ον· e foliis confectus

φυλλοβολέω -ῶ· folia amitto; folia conspergo, -ere.

φυλλοβολία, ἡ· foliorum amissus; foliorum sparsio.

φυλλοβόλος, ον· folia abjiciens.

φυλλόκομος, ον· frondosus. a, um; frondicomus a, um.

φυλλοκοπέω -ῶ frondes amputo.

φυλλολογέω -ῶ· folia lego.

φύλλον, τό· folium, -ii, οὐ φύλλον χάρτου, folium chartae, plagula, -ae θ.

φυλλορροέω ῶ· folia amitto.

φυλλόρροια, ἡ· foliorum amissus.

φυλλόρροος, ον· folia abjiciens; frondifluus, a um.

φυλλόστρωτος, ον foliis constratus; frondeus, a, um

φυλλοτόκος, ον. folia gignens.

φυλλοτόμος, ον· folia resecens.

φυλλοφορέω -ῶ· folia fero; frondeo, -ere

φυλλοφόρος, ον· foliatus, a, um; frondifer, a, um

φυλλοφυέω-ῶ· frondeo, -ere; frondesco, -ere.

φυλλοχόος, ον· frondifluus, a, um.

φυλλόω ῶ· foliis orno.

φυλλώδης, ες· foliatus, a, um; frondosus, a, um.

φύλλωμα, τό· frons, -ndis, θ.

φῦλον, τό· genus, -eris. ἀ. gens. -ntis, θ. natio, -onis, θ sexus -us,

ἀ secus (ἄκλ.). τὸ ὡραῖον φῦλον, pulchrum secus.
φῦμα τό· tuber, -eris, οὐ.
φυμάτιον, τό tuberculum, -i, οὐ
φυματίωσις, ἡ tuberculatio, -onis, θ.
φυματόομαι -οῦμαι· tuberculis laboro.
φυματώδης, ες· tuberculis plenus.
φυξάνωρ, ὁ, ἡ· viros fugiens.
φύξιμος, ον· fugiendus, a, um.
φύξιος, ον· fugans, -ntis
φύομαι· ἴδε φύω.
φύραμα, τό· 1 massa farinae subactae; farriculum, -i, οὐ. *2 νεοελ. ἄνθρωπος τοῦ αὐτοῦ φυράματος, eadem naturâ homo.
φύρασις, ἡ· commistio, -onis, θ
φυράω -ῶ· misceo, -ere; macero, -are φ. οἴνῳ, macero vino. φυραθεὶς ἐλαίῳ, oleo maceratus, ἢ subactus. πεφυραμένος ἐλαίῳ, oleo conspersus.
φύρδην· mixtim. φύρδην μίγδην, confuse, perturbate, permixte, promiscue.
φυρμός, ὁ· confusio, -onis, θ.
φυρτός, ή, όν mixtus, a, um
φύρω· misceo, commisceo, -ere; inquino, foedo, -are. **φύρομαι**, commisceor, -eri; inquinor, -ari; perfundor, -i; πεφυρμένη σώματι ψυχή, permixtus corpori animus. αἵματι πεφυρμένος, η, ον, cruore inquinatus, a, um.
φῦσα, ἡ· 1) follis, -is, ἀ. 2) flatus (in corpore).
φυσαλίς, ἡ· 1) bulla in aqua. 2) pustula -ae, θ.
φυσάω -ῶ flo, -are; spiro, -are; inflo, -are ὁ ἄνεμος φυσᾷ, ventus flat. ὁ ἄνεμος ἐφύσησε, ventus spiravit. φυσῶ τὸν αὐλόν, tibiam flo ἢ inflo. μετφ μέγα φυσῶ (= ἐπαίρομαι), alte spiro μέγα φυσῶν, πεφυσημένος, η, ον, inflatus, -us, ἀ.
φύσημα, τό· flatus, -us, ἀ.
φυσητήρ, ὁ· 1) flabellum, -i, οὐ. follis, -is, θ. 2) fistula -ae, θ.
φυσητήριον, τό· 1 follis, -is, θ. 2 spiramentum, -i, οὐ
φυσητής, ὁ inflator, -oris, ἀ.
φυσητικός, ή, όν· inflans, -ntis.
φυσιασμός, ὁ flandi actio.
φυσιάω ῶ· inflo, -are
φυσίγναθος, ον buccas inflans.
φύσιγξ, ὁ· vesicula, -ae, θ.
φυσικός, ή, όν 1) naturalis, e 2) physicus a, um
φυσικότης, ἡ· naturalitas, atis θ.
φυσικῶς naturaliter secundum naturam naturali ratione
φυσιογνωμέω -ῶ· de indole hominis ex forma oris judicare possum.
φυσιογνωμία ἡ 1 de natura judicandi peritia *2) forma oris, oris lineamenta.
φυσιογνώμων qui de indole hominis ex forma oris judicat; physiognomon, -nis, ἀ.
φυσιολογέω -ῶ· naturam rerum indago
φυσιολογία, ἡ· studium naturae; explicatio rerum naturae; physiologia, -ae, θ
φυσιολόγος, ὁ· qui de rerum natura indagat; rerum naturalium investigator -oris, ἀ.
φυσιόω -ῶ· 1) anhelo, -are. 2) φυσῶ καὶ φυσιοῦμαι. (= ἐπαίρομαι), tumeo, turgeo, ere.
φύσις, ἡ 1) natura, -ae, θ. φύσει, κατὰ φύσιν, naturâ, naturaliter κατὰ φύσιν, secundum naturam. παρὰ τὴν φύσιν, praeter (contra) naturam ὁ κατὰ φύσιν πατήρ, naturalis pater. ὁ κατὰ φύσιν θάνατος, mors naturalis ἡ περὶ φύσεως διατριβή, quaestio naturalis. ἡ φύσις (= ὁ κόσμος), natura ἐν τῇ γραμμ. φύσει (οὐ θέσει), naturâ (non positione 2 φύσις τῆς ψυχῆς, τοῦ νοῦ, ingenium -i οὐ. ἡ ἐλευθέριος φύσις, liberale ingenium. φύσεως ἰσχύς, vis ingenii ὑπὲρ τὴν ἑαυτοῦ φύσιν supra ingenium suum 3) = τὰ αἰδοῖα, ἡ αἰδώς natura, pudenda, -orum, οὐ.
φυσίωσις, ἡ· inflatio, -onis, θ tumor animi, tumens animus; arrogatia, -ae, θ
φύσκα (*φοῦσκα), ἡ· vesîca, -ae, θ.
φυσκίον, τό vesicula, -ae, θ.
φύσκος, ὁ botulus, -i, ἀ.
φύσκων = γάστρων ventriosus.
φυσώδης ες flatu abundans
φυταγωγέω -ῶ plantam colo.
φυταλιά, ἡ· plantatio, -onis, θ.
φυτάς, ἡ planta, -ae θ
φυτεία, ἡ plantatio, -onis, θ.
φύτευμα, τό planta, -ae, θ.
φυτεύσιμος γῆ terra in qua plantae conseri possunt.

φύτευσις, ἡ· plantatio, -onis, θ.
φυτευτής, ὁ· plantator, -oris, ἀ.
φυτευτικός, ή, όν ad plantationem pertinens.
φυτευτός, ή, όν plantatus, a, um.
φυτεύω· planto -are, aliquid; sero, consero -sevi), -ere, aliquid δένδρον arborem. **φυτεύομαι**, seror (satus sum), conseror (consitus sum) -i
φυτικός, ή, όν 1) ad plantas pertinens. 2) vegetativus, a, um. 3) φ. βίος, vita ritu plantarum.
φυτικῶς plantarum ritu.
φυτοειδῶς more plantarum.
φυτοκομέω ῶ plantas curo.
φυτοκομία, ἡ cura plantarum.
φυτοκόμος, ὁ plantarum curator.
φυτόν, τό· 1) planta, -ae, θ. 2) stirps -ipis, θ
φυτός, ή, όν sativus a, um.
φυτοσκαφία, ἡ· fossio plantae
φυτοσκάφος, ὁ plantarum fossor.
φυτοσπόρος, ὁ plantam serens.
φυτοτροφία, ἡ cura plantarum.
φυτοτρόφος, ον· plantas alens.
φυτουργέω -ῶ· plantas colo
φυτουργία, ἡ· plantatio, -onis, θ.
φυτούργιον, τό· seminarium, -ii, οὐ. plantarium, -ii, οὐ
φυτουργός, ὁ· plantas colens.
φυτοφόρος, ον· qui plantas fert.
φυτόω -ῶ· planto, -are.
φυτών, ὁ· plantarium, -i, οὐ.
φύτωρ, ὁ· sator, -oris, ἀ.
φυτώριον τό φυτούργιον.
φύω· gigno (genui), -ere, aliquem ἢ aliquid. pario (peperi) -ere, aliquem ἢ aliquid. ἡ γῆ φύει δένδρα, terra arbores gignit **φύομαι.** α) gignor (genitus sum), -i. βοτανη φύεται, herba gignitur. β) nascor (natus sum) -i. φύομαι (ἔφυν πέφυκα) εκ τινος, nascor de (ab) aliquo. γ) **πέφυκα**, natura comparatus sum οὕτω πέφυκεν, natura ita comparatum est. δ) οὕτω πέφυκεν ὁ τόπος, ita natus locus est. ε) **πέφυκα** πρός τι, πεφυκώς προς τι, natus sum ad aliquid, natus ad aliquid. πρὸς ὃ πέφυκεν ἕκαστος, ad quod quisque natus est. πεφυκὼς προς δουλείαν, ad servitutem natus. αὐχὴν ζυγον πεφυκὼς φερειν, cervix nata ad jugum. εὖ πεφυκα πρός τι, naturâ sum habilis ad aliquid.

φώκαινα, ἡ· phocaena -ae, θ.
φώκη, ἡ phoca, -ae, θ.
φωλάζω in specu lateo.
φωλάς, ἡ· in specu latens.
φωλεά, ἡ· 1) φ. θηρίων, lustrum, -i, οὐ. latibulum, -i, οὐ. *2) νεοελ. = νεοσσιά, nidus, -i, ἀ.
φωλεία, φώλευσις, ἡ· 1) latebra in antro. 2) sopor hibernus.
φωλεός ὁ lustrum -i, οὐ. latibulum ferarum. latebra -ae, θ. ὁ ἐν φωλεοῖς διατρίβων latebricola, -ae, θ.
φωλεύω, φωλέω -ῶ in specu lateo, -ere; in latebris sum
φωλεώδης, ες latebrosus, a, um.
***φωνάζω** 1) clamo, -are; clamito, -are; clamorem edo, reddo, tollo, -ere. 2) φωνάζω τινά, advoco (-are) aliquem ἴδε **φωνέω.**
φωνασκέω -ῶ· 1) vocem exerceo sub magistro. *2) νεοελ. clamito, -are; vociferor, -ari; latro, -are.
φωνασκητής, ὁ vocem exercens.
φωνασκία, ἡ 1) exercitatio vocis. *2) νεοελ. clamitatio, -onis, θ
φωνασκός, ὁ· 1) vocem exercens; phonascus, -i, ἀ. *2) νεοελ. clamator, -oris, ἀ.
φωνέω -ῶ· 1) vocem edo ἢ tollo, -ere. 2) dico, -ere; loquor, -i. †3) appello, -are; nomino, -are. †4) = ᾄδω, cano -ere (de cantu galli). †5) advoco, -are arcesso, -ere.
φωνάριον, φωνίον, τό· vocula, θ.
φωνή, ἡ· 1) vox, -ocis, θ. ἡδεῖα φωνή, vox suavis ἐμμελὴς φωνή, vox canora 2) facultas loquendi, sermo, -onis, θ. 3) lingua, -ae, θ.
φωνήεις, α, εν· vocalis, e. τὰ φωνήεντα vocales litterae ἢ ἁπλ. vocales, -ium, θ
φώνημα, τό· dictum, -i, οὐ.
φώνησις ἡ· vocis emmissio, -onis, θ. inclamatio, -onis, θ.
φωνητήριος, α, ον, φωνητικός, ή, όν vocalis, e.
φωνομαχέω -ῶ· de vocibus depugno.
φωνομαχία ἡ discertatio de verbis.
φώρ, ὁ fur, -uris, ἀ.
φώρασις, ἡ deprehensio, -onis, θ.
φωράω -ῶ 1) furtum investigo -are 2) in furto deprehendo. ἐφωράθη κλέπτων, in furto deprehensus est
φωρατής, ὁ qui furem ἢ furtum deprehendit.

φῶς, τό· 1) lux, -cis, θ. τὸ φῶς τοῦ ἡλίου. τῶν λύχνων, lux solis, lychnorum. τὸ τῆς ἡμέρας, lux diei, lux diurna ἢ ἁπλ lux. δθ ἅμα τῷ φωτί, prima luce ἢ cum luce πρὶν φῶς γενέσθαι, ante lucem. μετφ. α) = ζωὴ εἰς φῶς ἔρχομαι τὸ φῶς βλέπω lucem adspicio, nascor,-i, 6) = τὸ φανερὸν· εἰς φῶς ἄγω τι, in lucem produco. in lucem profero aliquid 2) lumen, inis, οὐ. τὸ φῶς τῆς σελήνης, lumen lunae. μετφ. α) = θυρίς, lumen, fenestra. παροικοδομῶ τινὶ τὸ φῶς, obstruo luminibus alicujus. 6 candêla, -ae, θ.

φώσκω illucesco, -ere.

φωστήρ, ὁ omne quod lucet. δθ. α) = θυρίς, luminare, -is, οὐ. 6) οἱ φωστῆρες, stellae -arum, θ.

φωσφορέω -ῶ lumen fero, lumen praebeo ἢ mimistro.

φωσφόρος, ὁ lucifer, era, erum. ὁ **φωσφόρος,** Lucifer, -eri, ἀ.

φωταγωγέω -ῶ illumino, -are.

φωταγωγία, ἡ· illuminatio, -onis, θ.

φωταγωγικός, ή, όν· illuminans.

φωταγωγός, ὁ luminare, is, οὐ.

φωταυγεία, ἡ· splendor, -oris, ἀ.

φωταυγής, ές· splendidus, a, um

φωταψία, ἡ· accensio luminum.

φωτεινός ή, όν· 1) lucidus, a, um. 2) ἐν τῷ ζωγρ. τὸ φωτεινὸν καὶ τὸ σκοτεινόν, **lumen et umbra.**

φωτεινῶς· lucide.

**φωτιά, ἡ·* 1) ignis, -is ἀ. 2) incendium ii, οὐ 3) ὁ σῖτος εἶνε φωτιά, annona incendit

φωτίζω 1 lumino, illumino, -are, illustro -are. μετφ. mentis oculos illumino, docco, -ere, baptizo, -are.

φωτίζομαι· illuminor ari. 2) = φανερῶ, illumino. -are, aliquid; in lucem prefero aliquid

φώτισμα, τό (*φώτισις, ἡ)· illuminatio mentis.

φωτισμός, ὁ· illuminatio, -onis, θ.

φωτιστικός, ή, όν· illuminans, ntis.

φωτοβολέω ῶ radios fundo, -ere; splendeo, resplendeo. -ere.

φωτοβολία ἡ radiatio, -onis, θ. splendor, -oris, ἀ.

φωτοβόλος, ον· radiatus, a, um.

φωτογονια. ἡ· lucis origo.

φωτοδοσία, ἡ lucis largitio.

φωτοδότης. ὁ luminis dator.

φωτοειδής, ές· 1 lumini similis, θ; 2) luminosus a um

φωτολαμπής, ές· luce splendens.

φωτοποιός, όν· lucem efficiens

φωτοφάνεια. ἡ illuminatio, -onis, θ.

φωτοφορέω -ῶ· lucem affero

φωτοφόρος, ον· lucem afferens.

φωτοχυσία, ἡ· luminis effusio, -onis, θ. **luminis abundantia, -ae, θ.**

X

X, χ (χῖ)· 1) τὸ εἰκοστὸν πρῶτον γράμμα, **littera χ. 2)** ὡς ἀριθμ. σημεῖον τὸ μὲν χ = **sexcenta**, τὸ δὲ ͵χ = **sexcenta millia.** 3) ἐν ἐπιγρ X = χίλιοι, **mille. 4.** παρὰ τοῖς γραμματ. καὶ κριτ. X est signum loci spurii.

χάζομαι recedo, -ere.

χαίνω (πρκμ *κέχηνα*)·1) hio, -are ἡ γῆ χαίνει, terra hiat. 2) μετφ. χαίνω πρός τι, hio aliquid, cupide appeto aliquid, valde admiror aliquid. δθ. 3 ὁ κεχηνὼς λαός, hians populus *οἱ κεχηνότες*, homines stupidi, quî hiante ore res novas admirantur

χαιρεκακέω-ῶ alienis malis gaudeo.

χαιρεκακία, ἡ· gaudium de alienis malis; malevolentia, -ae, θ.

χαιρέκακος, ον· qui aliorum calamitate ἢ malis gaudet; malevolus.

χαιρεκάκως· maligne.

χαιρετίζω τινά saluto aliquem.

χαιρετισμός, ὁ· salutatio, -onis, θ.

χαιρέφυλλον. τό· chaerephyllum, οὐ.

χαίρω (ἐχάρην) gaudeo (gavisus sum) -ere. ἡ τύχη χαίρει ἐμπαίζουσα, fortuna gaudet illudere (rebus humanis) φράσ. α) χαίρω τινί ἢ ἐπί τινι, gaudeo, delector (-ctatus sum, contentus sum aliqua re. 6) χαίρω πράττων, libenter facio. γ) **χαῖρε,** salve, salvus sis, vale χαῖρε καὶ σύ, et tu salve. δ) χαίρειν ἐῶ, ἢ κελεύω τι, valere jubeo, omitto, negligo aliquid. ε) **προσεῖπεν αὐτῷ** χαίρειν, **salutavit**

ουμ. ζ) ἐν ἐπιστ. Φίλιππος Ἀλεξάνδρῳ χαίρειν (ὑπον. λέγει). Philippus Alexandro S. P. D. (= salutem plurimam dicit). η) χαιρέτω (= ἐρρέτω), abeat in malam rem pereat θ) ἡ μετχ. χαίρων, κεχαρηκώς, laetus, libens

χαίτη, ἡ juba, -ae, θ

χαιτήεις, α, εν jubatus, a, um

χαίτωμα τό juba, -ae, θ.

χάλαζα, ἡ· 1) grando, -inis, θ. χάλαζα γίγνεται, grandinat 2) chalazium.

χαλαζάω -ῶ grandino, -are. χαλαζᾷ, grandinat.

χαλαζίας λίθος· chalazias, -ae, ἀ.

χαλάζιον (νόσ.) chalazium, -i, οὐ.

χαλαζοβολέω -ῶ grandine ferio.

χαλαζόβολος,ον· grandine percussus.

χαλαζοειδής, ές grandine similis.

χαλ ζοκοπέω· grandine contundo

χαλαζοκοπία, ἡ calamita frugum.

χαλαζόω -ῶ grandino -are. **χαλαζοῦμαι**, grandine ferior.

χαλαζώδης ες· grandinosus, a, um.

χαλαρός, ά, ον· laxus, a, um; languidus, a, um; remissus, a, um. flaccidus a. um

χαλαρότης, ἡ· laxitas, -atis, θ. languor, -oris, ἀ.

χαλαρόω -ῶ laxo ἢ relaxo, -are. aliquid. **χαλαροῦμαι**, laxor (-atus sum) -ari; languesco, ἢ relanguesco (-gui), -ere.

χαλαρῶς laxe; languide.

χάλασις (*χαλάρωσις), ἡ laxatio, -onis, θ. remissio, -onis, θ.

χάλασμα, τό 1) laxamentum, -i, οὐ.*2) νεοελ. eversio,demolitio,-onis,θ.

χαλασμός, ὁ· 1) laxatio, -onis, θ. remissio -onis, θ. *2) destructio, -onis, θ. strages, -is, θ.

χαλαστήριον, τό cataracta, -ae, θ.

χαλαστικός· vim laxandi habens.

χαλαστός, ή, όν· laxatilis, e.

χαλάω -ῶ· 1) = χαλαρῶ· laxo, relaxo, -are; remitto, -ere, aliquid. χαλῶ τὸ τόξον, τὰς ἡνίας, arcum, habenas laxo, relaxo, remitto. χαλῶ τὸ μέτωπον, relaxo frontem, hilarem vultum ostendo. χαλῶ (= ἀνοίγω) τὰ κλ θρα ἢ τὰς κλῇδας, januam aperio. χαλῶ (= πραΰνω) τὴν ὀργήν, iram laxo ἢ relaxo. παθητ. τόξα κεχαλασμένα, arcus remissus ἢ relaxatus. 2) οὐδ. χαλῶ (= χαλαροῦμαι), laxor, relaxor, -ari; langueo ἢ languesco, -ere. *3) νεοελ. = καταστρέφω, destruo, -ere; everto, -ere; demolior, -iri.

χαλβάνη ἡ galbanum, -i, οὐ.

χαλβανίς ἡ radix galbani

χαλβανόεις, α, εν galbaneus a um.

Χαλδαία, ἡ· Chaldaea, -ae, θ. **Χαλδαῖος**, α, ον, Chaldaeus a, um **οἱ Χαλδαῖοι**, Chaldaei; astrologi. **Χαλδαϊκός**, ή όν Chaldaicus, a, um

χαλεπαίνω τινί ἢ πρός τινα irascor succensui) -i alicui; succenseo (-nsui), -ere, alicui πρὸς τὴν μητέρα χαλεπαίνοντα, matri irascentem. ὁ Χειρίσοφος αὐτῷ ἐχαλεπάνθη, Cherisophus ei succensuit

χαλεπός, ή, όν· 1) saevus, acerbus, molestus a, um 2) difficilis, gravis, e. 3) τὰ χαλεπά, mala, -orum, οὐ. molestiae, aerummae, -arum, θ.

χαλεπότης, ἡ 1 difficultas, -atis, θ. 2) asperitas -atis, θ. atrocitas, -atis, θ. saevitia, -ae, θ.

χαλεπῶς 1) moleste, graviter, aegre. 2) difficulter vix, magno cum labore. 3) irate, acerbe, aspere

χαλιναγωγέω -ῶ· freno duco ἢ freno, refrêno, -are, aliquem ἢ aliquid.

χαλιναγώγησις, ἡ· refrenatio, θ.

χαλινοποιός, ὁ· frenorum confector.

χαλινός, ὁ frenum, -i, οὐ. habenae, arum. ἐμβάλλω τὸν χαλινόν, frenum injicio τοὺς χαλινοὺς χαλῶ, frena do, remitto. δέχομαι τὸν χαλινόν, frena recipio. ἀποπτύω τὸ χαλίον, frena aversor.

χαλινοφόρος, ον· freniger, a, um.

χαλινόω -ῶ freno, -are. ὁ χαλινῶν, frenator, -oris, ἀ.

χαλίνωσις, ἡ· frenatio, -onis, θ.

χαλινωτήρια νεῶν retinacula navium

χάλιξ, ὁ, ἡ· silex, -icis, ἀ. θ. lapillus, -i, ἀ.

χαλιφρονέω -ῶ demens sum.

χαλιφροσύνη, ἡ dementia, -ae, θ.

χαλίφρων, ον· demens, ntis

χάλκανθον, τό chalcanttum, -i, οὐ.

χαλκάρματος· aerato curro utens.

χάλκασπις aeratum clypeum habens

χαλκεία, ἡ· ars aerarii

χαλκεῖον, τό· officina aerarii.

χαλκέμβολος· aereo rostro armatus.

χαλκέντερος, ον aerea intestina habens; laborum patiens.

χάλκεος, -οῦς, οῦν· 1) aereus, a, um. χαλκοῦν σκεῦος, aes (aeris) οὐ. χαλκᾶ σκεύη, aera. 2) aeratus, a, um.
χάλκευμα, τό· ex aere factum.
χαλκεύς, ὁ· aerarius, -i, ἀ.
χαλκευτήριον, τό· aeraria, -ae, θ. officina aerarii.
χαλκευτικός, ή, όν· ad aerarium pertinens. ἡ χαλκευτικὴ ars aerarii.
χαλκεύω· 1) aerariam artem tracto, -are. 2) ex aere fabrico, cudo, -ere.
χαλκήλατος, ον· ex aere ductus; aeratus, a, um
χαλκήρης, ες· 1) ex aere compactus, a, um. 2) aere instructus ἢ armatus.
χαλκίοικος ('Αθηνᾶ)· chalcioecus, θ.
χαλκίον, τό· aereum vas; aeramentum, -i, οὐ.
χαλκίς, ἡ· clalcis, -idis. θ.
Χαλκίς ἡ· Chalcis, -idis, θ. **Χαλκιδεύς**, Chalcidensis.
χαλκοβαρής, ές· aere gravis.
χαλκογράφος, ὁ qui in aere sculpit, chalcographus, -i, ἀ.
χαλκοδάμας, ὁ, ἡ· aes domans.
χαλκόδετος, ον· aere vinctus.
χαλκοειδής, ές· aere similis.
χαλκοθώραξ, ὁ· aereum thoracem habens.
χαλκόκρατος, ον· aere mistus.
χαλκόκροτος, ον· aerisonus, a, um.
χαλκολογέω -ῶ· aereos colligo.
χαλκολόγος, ον· aereos colligens.
χαλκόνωτος· aereum dorsum habens
χαλκοπαγής, ές· ex aere factus.
χαλκοπέταλον, τό· aerea lamina.
χαλκοπλάστης, ὁ· faber aerarius.
χαλκόπλευρος, ον· aerea habens latera.
χαλκοπληθής, ές· aere impletus.
χαλκόπους ὁ, ἡ· aeripes, -edis.
χαλκοπρατεῖον, τό· locus ubi veneunt aeramenta.
χαλκοπρόσωπος, ον· homo perfrictae frontis, effrons, -ntis.
χαλκόπρωρος, ον· aeream (aeratam) proram habens.
χαλκόπυλος· aereas portas habens.
χαλκοπώλης, ὁ qui aes vendit.
χαλκός, ὁ· 1) aes (aeris), οὐ. 2) vasa aerea. 3) aereus (nummus).
χαλκοσκελής, ές· qui aeneis cruribus est.
χαλκοστέφανος, ον· aere coronatus.
χαλκόστομος· aereum os habens.
χαλκότευκτος, ον· ex aere factus.
χαλκοτυπεῖον, τό· officina aerarii.
χαλκοτυπέω -ῶ· aes cudo, -ere.
χαλκοτυπική, ἡ· ars aerarii.
χαλκοτύπος, ὁ· aerarius, -ii, ἀ.
χαλκότυπος, ον ex aere factus.
χαλκουργεῖον, τό· 1) officina aerarii. 2) aerifodina, -ae. θ.
χαλκουργέω -ῶ· ex aere fabricor.
χαλκούργημα, τό· opus ex aere confectum.
χαλκουργία, ἡ· operatio ex aere.
χαλκουργική, ἡ· ars aerarii
χαλκουργός, ὁ· aerarius, -ii ἀ.
χαλκοῦς ἥ, οῦν· ἴδε **χάλκεος.**
χαλκοῦς, ὁ· nummus aereus ἢ ἁπλ. aereus, -i, ἀ. chalcus, -i, ἀ.
χαλκοφανής, ές· sicut aes splendens.
χαλκοφόρος, ον· aeris ferax.
χαλκόφωνος, ον· cui est aerea (clara) vox.
χαλκόχυτος, ον· ex aere fusus.
χαλκόω -ῶ· aere obduco (aliquid).
χαλκώδων· dentes aereos habens.
χάλκωμα, τό· vas aeneum; aeramentum, -i, οὐ. χαλκώματα, aeramenta, -orum.
χαλκώνητος, ον· aere emptus.
χαλκῶνυξ, ὁ, ἡ· qui ungulas (ἢ digitos) aeneas habet.
χαλκωρυχεῖον, τό aerifodina, -ae, θ.
χαλκωρυχέω -ῶ· aes effodio.
χαλκωρύχος, ὁ· aeris fossor.
χαλυβδικός, χαλυβικός, (*χαλύβδινος, ον)· e chalybe factus, a, um; chalybejus, a, um.
χάλυψ, ὁ chalyps, -ybis, ἀ.
χαμάδις, χαμᾶζε· humi, in terra.
χαμάθεν· ex humo
χαμαί humi, in terra; in terram.
χαμαιάκτη (φ.)· chamaeacte, -es, θ.
χαμαιβάλανος· glans humi crescens.
χαμαιβάμων· humi procedens.
χαμαιγενής, ές e terra ortus.
χαμαιδάφνη, ἡ chamaedaphna, ae θ.
χαμαιδιδάσκαλος, ὁ· magister secundarius.
χαμαιδικαστής· judex pedaneus.
χαμαιεύνης, ὁ· humi cubans
χαμαιεύρετος, ον· humi repertus.
χαμαίζηλος, ον· 1) humi serpens. 2) humilia rectans. 3) humilis, e.
χαμαίζηλον· (φ.)· chamaezelon, -i, οὐ.

χαμαικέρασος ὁ· chamaecerasus, θ.
χαμαικεράσιον, τό· fructus chamaecerasi.
χαμαίκισσος, ὁ chamaecissos -i, θ.
χαμαικλινής, ές· humi prostratus, a, um; humilis, e.
χαμαικοιτέω -ῶ humi cubo.
χαμαικοίτης, **χαμαίκοιτος**, ον· humi cubans.
χαμαικοιτία, ἡ· humi cubatio.
χαμαιλεύκη, ἡ chamaeleuce, -es, θ.
χαμαιλέων, ὁ· chamaeleon, -onis, ἀ.
χαμαίμηλον, τό· chamaemêlon, -i, οὐ.
χαμαιμυρσίνη, ἡ· chamaemyrsine, es, θ.
χαμαιπαγής, ές· humi affixus, a, um; humilis, e.
χαμαιπέτεια, ἡ· humilitas, -atis, θ.
χαμαιπετής, ές· humi stratus.
χαμαιπέτης, ὁ humi volans.
χαμαιπεύκη, ἡ· chamaepeuce, es, θ.
χαμαίπιτυς, ἡ· chamaepitys, -yos, θ.
χαμαίπους pedibus ingrediens.
χαμαιρεπής, ές· humi serpens.
χαμαίστρωτος, ον· humi stratus.
χαμαισύκη, ἡ· chamaesyce, -es, θ.
χαμαίσυρτος, ον· humi tractus.
χαμαισχιδής, ές· ex hmo fissus.
χαμαιτυπεῖον, τό· lupanar, -aris, οὐ.
χαμαιτυπέω -ῶ humi caedo.
χαμαιτύπη, ἡ scortum, -i, οὐ. lupa, -ae, θ.
χαμαιτυπής, ές· humi prostratus. μεταφ. vilis, vulgaris, e.
χαμαιτυπία, ἡ· vita meretrica.
χαμαιτυπικός, ή, όν· lupanaris, e.
χαμαιτύπος, ὁ· scortator, -oris, ἀ.
χαμαιφερής, ές· humi cadens.
χαμαιφυής, ές· humi crescens.
χαμελαία, ἡ· olea pumila.
χαμερπής, ές· humi repens; humilis e; abjectus, a, um.
χαμερπῶς humiliter; abjecte.
χαμευνέω -ῶ humi cubo.
χαμεύνης, ὁ· humi cubans.
χαμευνία, ἡ humi cubatio.
χαμηλός, ή, όν humilis, e; vilis, e.
***χαμηλώνω**· demitto aliquid.
χαμηλῶς humilirer.
χαμίτης, ὁ· humi repens.
χαμόθεν· e terra.
χανδόν· ore hiante.
χανδός, ή όν· hians, -ntis.
***χάνω** = ἀπόλλυμι, ὃ ἴδέ.

χάος, τό· chaos, -i, ἀ. μεταφ. confusio, -onis, θ.
χαρά, ἡ· gaudium, -ii, οὐ. χαρὰν παρέχω τινί, gaudium alicui sum. ὑπὸ χαρᾶς σκιρτῶ, gaudio exsulto.
χάραγμα, τό· 1) nota impressa ἢ insculpta; impressum vestigium. *2) νεοελ. τὰ χαράγματα, prima lux, aurora. περὶ τὰ χαραγμ. prima luce.
χαραγμός, ὁ· incisio, -onis, θ.
χαράδρα ἡ sulcus torrentis; lacuna, -ae, θ. salebra -ae, θ.
χαραδρόω -ῶ· salebrosum reddo; torrentibus impetuosis excavo.
χαραδρώδης, ες salebrosus, a um.
χαρακίζω· vallis defixis munio.
χαράκιον, τό· vallus, -i, ἀ.
χαρακισμός ὁ palorum defixio.
χαρακοποιέομαι· vallum facio.
χαρακόω -ῶ· 1) vallo, -are, vallo munio, -ire. 2) χ. ἄμπελον, pedo, -are.
χαρακτήρ, ὁ· 1) nota impressa (ἴδ. nummis). 2) χ. προσώπου, lineamentum, -i, οὐ. 3) character, -êris, ἀ.
χαρακτηρίζω· 1) charactere distinguo (nxi), -ere. 2) characterem exprimo -ere.
χαρακτηρισμός, ὁ· denotatio, designatio (rei alicujus); expressio characteris (alicujus).
χαρακτηριστικός, ή όν· aptus ad discernendum; characteristicus, a um. τὸ χαρακτηριστικόν, qualitas, -atis, θ. proprietas, -atis, θ.
χαράκτης, ὁ· qui imprimit; qui sculpit.
χαρακτός, ή, όν· impressus, a, um.
χαράκωμα, τό· vallum, -i, οὐ.
χαράκωσις (ἀμπ.) pedatio, -onis, θ.
χάραξ, ὁ· 1) vallus, -i, ἀ. vallum, -i, οὐ. 2) pedamentum, -i, οὐ.
χάραξις, ἡ incisio, -onis, θ. impressio, -onis, θ.
χαράσσω καὶ **χαράττω**· 1) scalpo, sculpo (-psi) -ere, aliquid. 2) imprimo, -ere. 3) nummos cudo ἢ incîdo.
χαριδότης, ὁ gratiae dator.
χαρίεις, εσσα, ες 1) venustus, a, um; elegans, -ntis; lepidus, festivus, a, um. 2) jucundus, gratiosus.
χαριεντίζομαι jocor (-atus sum), -ari; lepida urbanitate utor. **χαριεντιζόμενος**, η, ον, jocabundus, a, um.
χαριέντισμα, τό· facete dictum.

χαριεντισμός, ὁ· urbanitas in facete dicendo; lepos et venustas sermonis.

χαριέντως· lepide. eleganter; jococe.

χαριεστέρως gratius, elegantius.

χαρίζομαί τινί· 1) gratificor (atus sum), ari, alicui, gratum facio alicui. 2) = ἐνδίδωμί τινι, indulgeo (-si), -ere, alicui. 3) παθητ. **κεχαρισμένος** gratus, jucundus.

χάριν· gratiâ (alicujus), τῶν ἀνθρώπων χάριν, hominum gratia. παραδείγματος χάριν, exempli gratia

χάρις, ἡ· 1) gratiâ, -ae, θ. venustas, -atis, θ. 2) benevolentia, -ae, θ. 3) beneficium, -ii, οὐ. 3) χάριτες, χάρις, gratus, θ. πλ. gratiae -arum, θ. χάριν (χάριτας) ὀφείλω τινί, gratiam (gratias debeo alicui. χάριν ἀποδίδωμί τινι grates refero alicui. χάριν σοι οἶδα, grates tibi ago, habeo 4) πρὸς χάριν, in gratiam. in alicujus favorem. 5) ἐν χάριτι τινὸς ἢ τινι = χαριζόμενός τινι). in alicujus favorem, gratum alicui (faciens). 6) διὰ χαρίτων εἰμὶ ἢ γίγνομαί τινι, in mutua cum aliquo familiaritate sum. 7) **Χάριτες**, Graciae, -arum, θ.

χαρίσιος, α, ον· laetus, a, um.

χάρισμα, τό· 1) donum (quod aliquis gratificando fecit); donativum, -i, οὐ. *2) νεοελ. χάρισμα (= δωρεάν), gratuito.

χαριστήριος, ον· gratulatorius, a, um; gratiae causa factus. **τὸ χαριστήριον**, donum, donarium, -i, οὐ.

χαριστικός, ή, όν· gratiosus, a, um; liberalis, e.

χαριτογλωσσῶ· ad gratiam loquor.

χαριτοδότης, ὁ· gratiae dator.

χαριτόφωνος, ον· qui grata voce est; suaviter loquens ἢ canens

χαριτόω -ῶ· gratiosum (amabilem) reddo aliquem **κεχαριτωμένος, η, ον**, gratiosus, a, um.

χάρμα, τό 1) gaudium, -ii, οὐ. laetitia, -ae. 2) oblectamentum, -i, οὐ.

χάρμη, ἡ· clamor bellicus

χαρμονή, χαρμοσύνη, ἡ gaudium, -i, οὐ laetitia, -ae, θ.

χαρμόσυνος, ον gratus, a, um. τὰ χαρμόσυνα, (ἡ χαρμόσυνος ἡμέρα) dies festus et laetus

χαροδότης, ὁ· laetitiae dator.

χαροποιέω -ῶ· laetifico (aliquem)

χαροποιός, ὁ gaudii et laetitiae efficiens; laetificans, -ntis.

χαροπός, ή, όν 1) laetitiam vultu praeferens; laetus, a, um. 2) συνήθ. caesius, a um; caeruleus, a, um χαροπὴ Ἀθηνᾶ, caesia Minerva. ὁ χαροπὸς (ὁ χαροπὰ ὄμματα ἔχων) λέων, caesius leo

χαρτάριον, χαρτίδιον, τό· chartula.

χάρτης, ὁ· charta, -ae, θ. φύλλον χάρτου, plagula, -ae, θ. ἐκ χάρτου, chartaceus, a, um.

χάρτινος, η, ον chartaceus, a, um.

χαρτίον, τό chartula, -ae. θ. ἢ ἁπλ. charta, -ae, θ.

χαρτονόμισμα, τό· numus papyrius

χαρτοπωλεῖον, τό·taberna chartaria.

χαρτοπώλης, ὁ chartarius, -ii, ἀ.

χαρτόσημον, τό· charta signata.

χαρτοφυλάκειον, τό scrinium. ii οὐ.

χαρτοφύλαξ, ὁ· chartarum custos.

Χάρυβδις, ἡ· Charybdis, -is θ.

Χάρων, ὁ Charon -ontis, ἀ **Χαρώνειος, α, ον**, charoneus, a, um.

χασκάζω· inhio alicui rei.

χάσκαξ, ὁ· hietans, -ntis.

χάσκω· h i o, -are; h i s c o, -ere; oscito, -are

χάσμα, τό· hiatus, -us, ἀ.

χασμάομαι -ῶμαι· hio, -are; hieto, -are; oscito, -are

χασματίας (σεισμός)· chasmatias, ἀ.

χάσμη, χάσμησις, ἡ oscitatio, -onis, θ.

χάσμημα, τό· hiatus, -us, ἀ.

χασμωδέω -ῶ· oscito, -are

χασμώδης, ες· saepe oscitans.

χασμωδία, ἡ· hiatus, -us, ἀ.

χαυλιόδους, ὁ ἡ exserto dentes habens. ὁ χαυλ. dens exsertus

χαῦνος, ον laxus, a, um.

χαυνότης, ἡ 1) laxitas, -atis, θ. 2) languor, -oris, ἀ.

χαύνως· languide

χαύνωσις, ἡ· 1) laxatio, -onis, θ. 2 languor, -oris; ἀ

χαυνωτικός, ή, όν laxans -ntis.

χέδροποι, οἱ· legumina, -orum, οὐ.

χεδροπώδης leguminibus similis.

χεζητιάω -ῶ cacaturio, -ire.

χέζω· caco (-avi), -are.

χειλεόφωνος, ἢ χειλόφωνος, ον· labialis e

χειλοποτέω -ῶ labiis sorbeo.

χειλάριον, τό· labellum, -i, οὐ.

χεῖλος, τό· 1) labrum, -i, οὐ. *μετφ.* ἄκροις τοῖς χείλεσιν ἅπτομαί τινος, primis (primoribus labris gusto aliquid. 2) *μετφ.* labrum, -i, οὐ. litus, -oris οὐ. margo, -inis. θ.

χειλόω -ῶ· labro circumdo.

χείλωμα, τό· labrum, -i, οὐ.

*χείλων (*χειλαρᾶς)·* labeo, **-onis**, labiosus, a, um.

χεῖμα, τό· hiems, -emis, θ.

χειμαδεύω· hiberno, -are.

χειμάδιον τό hibernaculum, **-i,** οὐ. **τὰ** *χειμάδια,* hibernacula, -orum, οὐ hiberna, -orum, οὐ.

χειμάδιος, **α, ον·** hibernus, a, um.

χειμάζω· 1) = παραχειμάζω, hiberno, -are. 2) hiemo, -are χειμάζει (χειμών ἐστι), hiamat. 3 **χειμάζομαι,** tempestate agitor. οἱ χειμαζόμενοι, qui tempestate jactantur. χειμασθείς, tempestate agitatus. *μετφ.* in magnis malis versor.

χειμαίνω· hiemo, -are. ἡ θάλασσα χειμαίνει. mare tempestate agitur, mare hiemat.

χείμαρρος, ὁ· torrens -ntis, ἀ.

χειμαρρώδης, ες· torrenti similis.

χειμάς, ἡ 1) tempus hibernum. 2) vestis hiberna.

χειμασία, ἡ· hiematio, -onis, θ.

χειμασκέω -ῶ hieme exerceor.

χείμαστρον, τό vestis hiemalis.

χειμερία, ἡ· tempus hibernum.

χειμερίζω· hiemem traduco.

χειμερινός, ή, όν, χειμέριος α, ον· 1) hiemalis, **e.** 2) hibernus, a, um.

χειμέτλη, ἡ, χείμετλον, τό· pernio, -onis, θ.

χειμετλιάω -ῶ· pernionibus laboro.

χειμιη, ἡ· frigus hibernum.

χειμοθνής, ὁ· frigore peremptus.

χειμοσπορέω -ῶ hieme sero.

χειμόσπορος, ον· hieme satus.

χειμών, ὁ· 1) = θύελλα, hiems, -imis, θ. tempestas, -atis θ. 2) ἡ ὥρα τοῦ ἔτους, hiems, -emis. θ. χειμῶνος, χειμῶνος ὥρᾳ, ἐν τῷ χειμῶνι, hieme.

χείρ, ἡ· 1) manus -us, θ. ἐν ταῖς χερσίν, ἔχω, (in) manu teneo τὰς χεῖρας ὀρέγω τινί, manus tendo alicui. ἐν χερσί, διὰ χειρῶν, μετὰ χεῖρας ἔχω τι, habeo aliquid in manibus, est mihi in manibus, inter manus τὰς χεῖρας ἀπέχω, manus abstineo. εἰς χεῖρας ἔρχομαί τινι ad manum, in manus venio cum aliquo, congredior (-gressus sum) alicui 2) = γραφή, χειρόγραφον, manus, scriptura, chirographum. 3) proboscis elephanti. 4) = ἐξουσία, manus. εἰς χεῖρας ἀνδρὸς ἔρχομαι (ὑπανδρεύομαι), comvenio in manum viri. ἐν χερσί, in manibus, in potestate. 5) = πλῆθος, manus (κυρ. militum), manipulus, -i, ἀ. 6) *παροιμ.* χερσὶν ἀνίπτοις, manibus illotis (ἀντὶ irreverenter et imparate facio aliquid). χερσὶ καὶ ποσίν, manibus pedibusque (ἀντὶ omni conatu). χεὶρ χεῖρα νίπτει, manus manum lavat.

χειράγρα (νόσ.) chiragra, -ae, θ.

χειραγρικός, ή, όν· chiragricus,a um.

χειραγωγέω -ῶ· manu duco aliquem (caecum). *μετφ.* viam praeeo. **χειραγωγοῦμαι,** manu ducor ab aliquo.

χειραγωγία, ἡ· manuductio, -onis, θ.

χειραγωγός, ὁ manu ducens.

χειραλειπτέω -ῶ manus ungo.

χειράμαξα, ἡ, χειραμάξιον, τό· manuale vehiculum, -i, οὐ.

χειραπτάζω· manibus tracto.

χειραφεσία, ἡ· emancipatio, **-onis,** θ manumissio, -onis, θ.

χειραφετέω -ῶ emancipo, **-are;** manumitto, -ere.

χειράφετος, ον· emancipatus a, um; manumissus, a, um.

χειραψία, ἡ tactio manu.

χειριδωτός, ή, όν manuleatus, **a, um**. χειρ. χειτῶνα φορῶν, manuleatus, a, um.

χειρίζω (χειρίζομαί) τι· 1) manibus tracto, -are. 2) administro, **-are.**

χείριξις, ἡ· operatio chirurgi.

χείριος, α, ον = ὑποχείριος.

χειρίς, ἡ· 1) manica, **-ae,** θ. 2) **chiroteca,** -ae, θ.

χειρισμός, ὁ 1) operatio chirurgi. 2) tractatio, **-onis,** θ. 3) **administratio,** -onis, θ.

χειριστής, ὁ· administrator, -oris, ἀ.

χείριστος, η, ον pessimus, a, **um;** deterrimus, a, um. χείριστος ἁπάντων τῶν μαθητῶν, **omnium discipulorum** deterrimus.

χειρόβιος, χειροβίωτος, ον·manuum labore vivens.

χειρόγραφον, τό· **chirographon,** -i, οὐ.

χειρόδεσμος, ον· manica ferrea; manicae -arum, θ.
*__χειρόδετος, ον__ manus vinctus.
χειρόδμητος, ον· manu factus.
χειρόδοτος, ον manu datus.
χειροήθεια, ἡ· mansuetudo, -inis, θ.
χειροήθης, ες· manu tractabilis, e; mansuetus, a. um.
χειροθεσία, ἡ· manuum impositio.
χειροθήκη, ἡ chirotheca, -ae. θ
χειροκοπέω -ῶ· manum abscindo.
χειροκρατία, ἡ· manuum vis
χειροκρατικός, ή, όν· vim exercens.
χειρολαβίς, ἡ· stiva aratri.
χειρόμακτρον, τό 1) mantele, -is, οὐ 2 mappa -ae, θ.
χειρομαντεία, ἡ· divinatio ex inspectione manuum
χειρόμαντις, ὁ, ἡ· qui ex inspectione manuum divinat.
χειρομαχέω -ῶ manibus pugno.
χειρομισθιον, τό manupretium οὐ.
χειρομύλη, ἡ, χειρόμυλος, ὁ· manuaria mola.
χειρόνιπτρον, τό· 1) manuum pelvis. 2) manuum lotio.
χειρονομέω -ῶ gesticulor, -ari.
χειρονομία, ἡ· gesticulatio, -onis, θ.
χειρονόμος, ον· gesticulator, -oris, ἀ. ἡ χειρονόμος, gesticularia, -ae, θ.
χειρόνως· deterius.
χειροπέδη, ἡ manuum vinculum; manicae, -arum, θ.
χειροπληθής, ές· manum implens. χειρ. λίθος, saxum manuale.
χειροποιέω -ῶ· manu facio.
χειροποίητος, ον manu factus.
χειροπόνητος, ον· manu elaboratus.
χειροπονία, ἡ· manuum labor.
χειροσκόπος, ὁ = χειρόμαντις.
χειρότερος, α, ον· pejor, -jus (-oris); deterior, -ius (-ioris).
χειρότευκτος, ον· = χειροποίητος.
χειροτεχνέω -ῶ opifex sum.
χειροτέχνημα, τό 1) opus manu factum. *2) νεοελ. opus acu factum.
χειροτέχνης, ὁ opifex, -icis. ἀ.
χειροτεχνία, ἡ· opificium, -ii, οὐ.
χειρότμητος, ον· manibus excisus.
χειροτονέω -ῶ· manum extendo ἢ porrigo; extensa manu suffragium fero, per suffragia creo. δθ. c r e o, -are, aliquem **ὁ χειροτονῶν**, creator, -oris, ἀ. **χειροτονοῦμαι**, creor, designor (-atus sum), -ari. **χειροτονηθείς, κεχειροτονημένος**, creatus, designatus, a, um.
χειροτονητής, ὁ creator, -oris ἀ.
χειροτονητός, ή, όν· suffragiis creatus, a, um.
χειροτονία, ἡ· creatio, -onis, θ. ordinatio, -onis. θ.
χειροτόνος, ον· manus protendens.
χειροτριβέω -ῶ manu frico.
χειρουργέω -ῶ· manibus operor.
χειρούργημα· opus manu factum.
χειρουργία, ἡ· 1) operatio manibus. 2) chirurgia, -ae, θ.
χειρουργικός, ή, όν· chirurgicus, a, um. **ἡ χειρουργική**, chirurgica.
χειρουργός, ὁ· chirurgus, -i, ἀ.
χειρόω -ῶ, χειρόομαι -οῦμαί τινα· manu (vi) supero, -are; s u b i g o (-egi), -ere, aliquem.
χείρων, ον pejor, -us (-oris); deterior, -us (-ioris). ὁ νοσῶν χείρων γίνεται, aeger pejor fit. κλίνει τι ἐπὶ τὸ χεῖρον, aliquid mutatur in pejorem partem. οἱ χείρους τῶν καλῶν προτιμῶνται, deteriores anteponuntur bonis
χειρωνακτικός, ή, όν· ad opificem pertinens.
χειρωνάκτης, χειρῶναξ, ὁ· opifex, -icis, θ. operarius, -ii, ἀ.
χειρωναξία, ἡ opificium, -ii, οὐ.
χειρωνάξιον, τό vectigal opificis.
χείρωσις, ἡ· subjugatio, -onis, θ.
χειρωτός, ή, όν vi redactus a, um.
χελιδόνειος, ον· hirundininus, a. um.
χελιδονεύς, ὁ· pullus hirundinum.
χελιδονίζω· hirundines imitor voce; barbare loquor, -i.
χελιδόνιον (βοτ.)· chelidonium, οὐ.
χελιδόνισμα, τό· cantilena de hirundinis adventu.
χελιδών, ἡ· hirundo, -inis, θ.
χέλυδρος ὁ· c h e l y d r u s, -i, ἀ.
χέλυον, τό· c h e l y o n, -i, οὐ.
χέλυς, ἡ· c h e l y s, yos, θ, testudo, -inis, θ.
χελωνάριον, τό· testudo parva.
χελώνη, ἡ· 1) testudo, -inis, θ 2) ἐν τῇ στρατ γλώσσῃ: χελώνην ποιησάμενοι, testudine facta.
χελώνιον, χελώνειον, τό· testudo (testa testudinis).
χελωνοειδής, ές· testudine similis.
χελωνοφάγος testudinum vorator.

χερμάδιον, τό. χερμάς, ἡ· saxum manuale
χέρνιβον, τό manuum pelvis
χέρνιμμα, τό manuum lotio.
χερνίπτομαι manus lavo.
χέρνιψ, ἡ· manualis aqua.
χερρονησιάζω, χερρονησίζω figuram gero peninsulae
χερρόνησος, χερσόνησος, ἡ· peninsula, -ae θ ἡ (Θρακική) Χερσ. Cherronesus ἢ Chersonesus. Χερσονησιώτης, Cherronensis ἢ Chersonensis
χέρσος, ον· desertus, incultus, a,um; asper. a, um *ἡ χέρσος*, solum desertum; terra continens.
χερσαῖος, α, ον· terrester, tris,tre τὰ χερσαῖα ζῶα, animantia terrestria
χερσεία, ἡ· locus incultus.
χερσεύω ἢ *χερσεύομαι·* 1) incultus jaceo ἢ negligor, incultus sum, non color 2) terram continentem vertor.
χερσόβιος, ον· in continentem vivens.
χερσόθεν· a continente.
χερσόθι· in continenti
χερσομανέω -ῶ desertus et incultus fio, silvesco, -ere.
χέρσονδε· in continentem.
χερσονίτης, χερσονησιώτης, ὁ incola peninsulae. ἴδε *χερρόνησος.*
χερσονησοειδής peninsulae similis.
χερσόω -ῶ· 1 efficio ut terra fiat inculta et deserta. 2) terram continentem efficio. *χερσοῦται*, desolatur, exsiccatur, sterilescit
χερσώδης, ες incultus, a, um. χερσώδεις τόποι, dumosa loca.
χεσᾶς (χεζᾶς) ὁ· qui cacat.
χεσείω· cacaturio, -ire.
χεῦμα, τό fusum i, οὐ. α) flumen -inis, οὐ. unda, -ae, θ. β) libamen
χέω· fundo (fudi), -ere, aliquid. χέω δάκρυα, lacrimas fundo. *χέομαι*, fundor (fusus sum) -i.
χηλευτός, ή, όν· plexus, sutus, a,um.
χηλεύω· suo, -ere
χήλιον, τό· forficula, -ae, θ.
χηλή, ἡ· 1) forfex, -icis, θ. 2) acus ad plectendum.
χηλός, ἡ arca, capsula, -ae. θ.
χηλόω -ῶ· acu texo ἢ plecto.
χημεία, ἡ chemia, -ae, θ.
χημεῖον, τό officina chemica
χημικός, ή, όν· chemicus, a, um.
χήν, ὁ, ἡ· anser, -eris, ἀ.
χήνιον, τό· anserculus. -i, ἀ.
χήνειος, χήνιος, α, ον· anserinus.
χηνιδεύς, ὁ· pullus anserinus; anserculus -i. ἀ.
χηνίζω· tibiâ (male) cano.
χηνίσκος, ὁ· anserculus, -i, ἀ.
χηνοβοσκεῖον, χηνοτροφεῖον, τό. stabulum anserum; chenovoscion.
χηνοβοσκία, ἡ· anserum pastio; chenovoscia, -ae, θ.
χηνοβοσκός χηνοτρόφος, ὁ· qui anseres alit; anserarius, -ii, ἀ.
χηνώδης, ες· anserinus, (stupidus).
χήρ, ὁ echinus, -i, ἀ
χήρα, ἡ· vidua, -ae, θ.
χηραμίς, ἡ· cavernula, -ae, θ.
χηραμός, ὁ caverna, -ae, θ.
χηράσκω· viduo, -are.
χηρεία, χήρευσις, ἡ· viduitas, atis, θ. viduvium -ii, οὐ.
χηρείω· viduus sum; vidua sum. χηρεύουσαι γυναῖκες, viduae mulieres ἢ ἁπλ. viduae. *μετφ.* privatus sum; careo, -ere
χῆρος α, ον· viduus, a, um ὁ χῆρος viduus, -i, ἀ. ἡ χήρα vidua -ae, θ.
χηροσύνη, ἡ viduitas, atis, θ.
χηρόω -ῶ viduo, -are
χήρωσις, ἡ viduitas, -atis, θ.
χητεία, ἡ· indigentia, -ae, θ.
χητεύω· indigeo, -ere.
χθαμαλοπτήτης, ὁ humi volans.
χθαμαλός, ή, όν· humilis e.
χθαμαλότης, ἡ· humilitas, -atis, θ.
χθαμαλόω -ῶ· humilem reddo
χθές, ἐχθές, heri. χθὲς καὶ πρώην, heri et nudiustertius.
χθεσινός, ή, όν· hesternus, a, um.
χθόνιος, α, ον· terrenus, a, um. οἱ χθόνιοι θεοί, inferi, -orum, ἀ.
χθών, ἡ terra, -ae, θ.
χιάζω· decusso, -are.
χίασμα, τό decussis, -is, θ.
χιασμός, ὁ· decussatio, -onis, θ.
χιαστός, ή, όν decussatus, a, um; decussatim positus. a, um.
χιλή, ἡ· pabulum, -i, οὐ.
χιλιάκις· millies
χιλιαρχέω -ῶ· tribunus militum sum; mille militibus praesum
χιλίαρχος, ὁ tribunus militum.
χιλιαρχία, ἡ· munus tribuni militum.
χιλιάς, ἡ· mille milienarius numerus. χιλιάδες, millia. χιλιὰς Θρακῶν,

mille Thracum. δύο χιλιάδες στρατιῶται, duo millia militum.
†**χιλιασμός**, ὁ· milliarium annorum; regnum Christi mille annorum.
†**χιλιασταί**, οἱ· milliarii, -orum, ἀ.
χιλιετηρίς, ἡ· millenium, -ii, οὐ. ἑορτάζω τὴν χιλιετηρίδα, solemnia millenii celebro.
χιλιετής, ές· mille annorum.
χίλιοι, αι, α· mille. χίλιοι στρατιῶται, mille milites. δισχίλιοι ἱππεῖς, duo milia militum. ἀνὰ χιλίους, milleni.
χιλιόκωμος mille vacos habens.
χιλιόπαλαι jam dudum.
χιλιοπλάσιος, α, ον millies tantum.
χιλιόπους, ὁ, ἡ· millepeda, -ae, θ.
χιλιοστός, ή, όν· millesimus, a, um. ἐν ἔτει 1898ῳ anno millesimo octingentesimo nonagesimo octavo.
χιλιοστύς, ἡ· 1) millesima pars. 2) millenarius numerus. 3) cohors mille militum.
χιλιοτάλαντος· mille talenta valens.
χιλιοφόρος, ον mille ferens.
χιλιόω -ῶ· mille drachmis multo.
χιλός, ὁ· pabulum aridum; foenum.
χίμαιρα, ἡ· 1) capra, -ae, θ. 2) ἐν τῇ μυθολ. chimaera, -ae, θ.
χίμαιρος, ὁ· caper, -pri, ἀ.
χιόνεος,α,ον, **χιονικός**, ή, όν, **χιόνινος**,η,ον, **χιόνιος**,α,ον· niveus, a, um.
χιονίζω nive obruo. **χιονίζομαι**, nivesco. *νεοελ. χιονίζει, nix cadit.
χιονόβλητος, ον· nive obrutus, a, um; nivifer, a, um.
χιονοβολέω -ῶ· nivibus obruo.
χιονοβόλος, ον· qui nives mittit.
χιονοειδής, ές· niveus, a, um.
χιονοθρέμμων· nive nutritus.
χιονόκτυπος, ον nive verberatus.
χιονόμελι, τό· mel niveum.
χιονοτρόφος, ον· nivem alens.
χιονότροφος, ον· nive nutritus.
χιονόχροος -ους, ουν colore niveo; niveus, a, um. χιονόχρους γίγνομαι, nivesco.
χιονόχρως, ὁ, ἡ· cuta nivea.
χιονώδης, ες· nivosus, a, um; niveus, a, um.
χιονωτός, ή, όν· nive obrutus.
Χίος, ἡ· Chius (-os), -i, θ. Χῖος, α, ον, Chius, a, um.
χιτών, ὁ· tunica, -ae, θ. χιτῶνα φορῶν, tunicatus, a, um.
χιτώνιον, τό, **χιτωνίσκος**, ὁ· tunicula, -ae, θ.
χιτωνίζω τινά· tunico aliquem.
χιών, ἡ· nix, nivis, θ. ἡ χιὼν τήκεται, nix liquescit, solvitur.
χλάζω turgeo, -ere.
χλαῖνα, ἡ· laena, -ae, θ.
χλαινουργική, ἡ· ars conficiendi laenas.
χλαινουργός, ὁ· qui laenas conficit.
χλαινόω -ῶ· laenâ induo.
χλαμυδουργία, **χλαμυδοποιΐα**, ἡ· ars conficiendi chlamydas.
χλαμυδουργός, **χλαμυδοποιός**, ὁ· qui chlamydas conficit.
χλαμυδοφορέω-ῶ·chlamydem gesto.
χλαμυδόω -ῶ chlamyde vestio.
χλαμυδωτός, ή, όν chlamydatus, a, um; paludatus, a, um.
χλαμύς, ἡ· 1) chlamys, ydis, θ. 2) ἡ τῶν Ῥωμ. στρατηγῶν, palutamentum, -i, οὐ. χλαμὺς διάχρυσος, palutamentum aureum.
χλανίς, ἡ· laena (tenuior et mollior.
χλευάζω irrideo (-si) -ere, cavillo, -are, aliquem ἢ aliquid. **χλευάζομαι** ὑπό τινος, irrideor (-isus um) -eri, ab aliquo.
χλευασία, ἡ, **χλεύασμα**, τό, **χλευασμός**, ὁ irrisio, -onis θ. cavillatio, -onis, θ. ludibrium, -ii, οὐ.
χλευαστής, ὁ irrisor, -oris, ἀ.
χλεύη, ἡ risus, -us, ἀ. ludibrium, -ii, οὐ.
χλιαίνω· tepefacio, -ere; **χλιαίνομαι**, tepesco, -ere.
χλίανσις, ἡ·tepiditas, -atis, θ. tepor, -oris ἀ.
χλιαρός, ά, όν tepidus, a, um. χλιαρός εἰμι, tepeo, -ere. μετφ. segnis, e.
χλιαρότης, ἡ· tepor, -oris, ἀ. μετφ segnities, -ei, θ.
χλιάω -ῶ· tepeo, -ere.
χλιδαίνω· 1) emollio, -ire; effemino, -are 2) =χλιδάω,mollis.delicatus sum.
χλιδανός, ή, όν· mollis, e.
χλιδάω -ῶ· mollis. delicatus sum; suavis sum.
χλιδή, ἡ 1) deliciae, -arum, θ. πλ. luxus, -us, ἀ. 2 effeminata luxuries.
χλίδημα, **χλῖδος**, τό = χλιδή.
χλίδων, ὁ armilla, -ae, θ.
χλιερός, ά, όν· = χλιαρός.
χλιώδης, ες· temperatus, a, um.

χλοάζω vireo, -ere; viresco, -ere.
χλοανθής, ές· virescens -ntis
χλόασμα, τό· viriditas, -atis, θ.
χλοαυγής, ές viriditate nitens.
χλοάω -ῶ· vireo, -ere.
χλοερός, ά, όν· viridis, e; herbidus, a, um.
χλοερότροφος, ον· herbis pastus.
χλόη, ἡ· herba virens ἢ ἁπλ. herba, -ae, θ gramen, -inis, οὐ. *κύρ. ὄν.* ἡ Χλόη, Chloa, -ae, θ.
χλοητόκος, ον herbam producens.
χλοηφορέω -ῶ· 1) herbam fero. 2) herbesco ἢ herbasco, -ere.
χλοηφόρος, ον herbifer, a, um.
χλοοποιέω -ῶ· herbam produco.
χλόος -οῦς ὁ 1) viror, -oris, ἀ. 2) pallor, oris, ἀ.
χλοώδης, ες· herbae similis, viridis, e; herbaceus, a, um; herbidus, a, um.
χλωράζω· viride gramine pascor.
χλωραίνω· viridem reddo. *χλωραίνομαι* vireo, -ere.
χλωρίασις, ἡ pallor, -oris, ἀ.
χλωρίζω· vireo, -ere.
Χλωρίς ἢ *Χλῶρις, ἡ* Chloris, -idis, θ. Flora, -ae, θ. ἡ τῆς Χλωρίδος ἑορτή, Floralia, -ium, θ. πλ.
χλωρίτης λίθος· lapis viridis.
χλωρός, ά, όν· 1) virens, -ntis; viridis, e. 2) χλωρός, (*χλωμός), pallidus, a, um.
χλωρότης, ἡ· 1) viriditas, -atis, θ. 2) = ὠχρότης, pallor -oris, ἀ.
χναυρός, ά, όν· delicatus, a, um.
χνοάζω lanugine obsitus sum
χνόϊος, α, ον, χνοόεις α, εν lanugine obductus, lanugineus, a, um.
χνόος χνοῦς, ὁ· lanugo, -inis, θ.
χνοώδης, ες lanuginosus, a, um.
χοαῖος, α ον congium capiens.
χοανεύω· ἰδὲ *χωνεύω.*
χοάνη, ἡ· fornax fusoria.
Χοάσπης, ὁ· Choaspes, -is, ἀ.
χοεύς, ὁ congius, -ii, ἀ
χοή, ἡ· libamen, -inis, οὐ. *χοαί,* inferiae, -aium, θ.
χοήρης ες· inferias continens
χοηφόρος, ον libabina ἢ inferias gestans
χοϊκός, ή, όν terrenus, a, um; choïcus, a, um
χοῖνιξ (μετρ.)· chœnix, -icis, θ.
χοιραδώδης, ες strumosus, a, um.
χοιράς, ἡ· struma, -ae, θ. choeras, -adis, θ.
χοίρειος, (χοίρεος), α, ον, χοίρινος, η, ον porcinus, a, um τὸ χοίρειον κρέας, caro porcina.
χοιρίδιον, τό· porcellus -i, ἀ.
χοιροβοσκός, ὁ· subulcus -i, ἀ.
χοιροκομεῖον, τό hara -ae, θ
χοιροκτόνος, ον· porcum caedens.
χοιρομήριον (ἢ χοιρομέριον)· 1) = πέρνα ὃ ἰδέ. 2) petaso, -onis, θ.
χοιροπωλέω -ῶ porcos vendo.
χοιροπώλης ὁ porcorum venditor.
χοῖρος, ὁ porcus, -i, ἀ.
χοιροσφάγος, ὁ porcos jugulans.
χοιροτροφεῖον, τό hara, -ae, θ
χοιροτρόφος, ὁ· porcu'ator, -oris, ἀ.
χοιρώδης ες· porcinus, a um
χολαγωγός, όν· bilem educens
χολαῖος, α, ον· biliosus a, um
χολάδες, αἱ· intestina, -orum, οὐ.
χολάω -ῶ· irascor -i
χολέρα, ἡ· cholera, -ae, θ.
χολεριάω -ῶ cholerâ laboro.
χολερικός, ή, όν· cholericus, a um.
χολερώδης, ες· cholerae similis
χολή, ἡ· bilis, -is, θ. fel, -llis, οὐ. μετφ. = χόλος.
χοληγός, όν· bilem educens.
χοληδόχος, ον· bilem recipiens.
χοληρεσία ἡ bilis vomitio.
χοληρετέω -ῶ bilem evomo.
χολικός, ή, όν biliosus, a um μετφ. iracumdus, a, um.
χόλιξ, ἡ intestinum crassum.
χόλιος, α, ον· iratus, a um.
χολοβαφής, ές· bile tinctus, a um.
χόλος, ὁ bilis, fel (*μετφ*), ira, ae, θ. τοῦτο τὸν χόλον κινεῖ, id bilem ἢ iram commovet
χολόω -ῶ· ad iram concito. *χολοῦμαι* irascor -i. ἐχολώθη, iratus est. *κεχολωμένος, η, ον,* iratus, a, um.
χολώδης, ες· biliosus a, um
χολωτός, ή, όν iratus, a, um.
χονδρίλλη (βοτ.)· chondrille, -es, θ.
χόνδρινος η, ον· farreus, a um.
χονδρίς βοτ.)· chondris, -is θ.
χονδρίτης ἄρτος, panis ex alica; farreum ii, οὐ
χονδρός, ή, όν· 1) alicae similis *2) *νεοελ.* α crassus, a um; corpulentus, a um б) *μετφ.* rudis, e; impolitus a, um.

χόνδρος, ὁ· alica, -ae, θ.
χονδρώδης, ὁ· alicae milis.
χόος, **χοῦς**, ὁ· 1) terra, ae, θ. humus, -i, ἀ. 2) = χοεύς.
χοραυλέω -ῶ choraules sum.
χοραύλης, ὁ· choraules -ae ἀ.
χόρδευμα, τό farcimen, -inis, οὐ.
χορδεύω· farcimina facio.
χορδή, ἡ· c h o r d a, -ae, θ. *συνεκδ.* fides -is, θ
χορδολογέω -ῶ fidibus cano.
χορδοποιέω -ῶ· chordas conficio.
χορδοπώλης, ὁ chordarum venditor.
χορδοστρόφος, ὁ chordas torquens
χορδοτονία, ἡ· chordarum intentio.
χορδότονος, ον· chordis intentus.
χορεία, ἡ chorea, -ae, θ. chorus,-i, ἀ.
χορεῖος, α, ον· 1) ad chorum pertinens 2) ὑπον. ποῦς, choreus ἢ chorius (ὑπον.) pes.
χόρευμα, τό, **χόρευσις**, ἡ saltatio.
χορευτής, ὁ· saltator, -oris, ἀ.
χορευτικός, ή, όν· saltatorius,a,um.
χορεύω 1) choros agito ἢ duco. 2) = ὀρχοῦμαι, salto (-avi), -are.
χορηγέω -ῶ 1) chorum duco, -ere; chorum doceo, -ere. 2) chorâgus sum, sumptus, praebeo ad aliquid. *3) *νεοελ.* = παρέχω, praebeo (-ui), -ere, alicui aliquid; suggero (-gessi) ere, alicui aliquid; suppedito,-ere, alicui aliquid. χορηγοῦνται, ἐχορηγήθησαν αὐτῷ πάντα, omnia ei praebentur (praebita sunt).
χηρήγημα, τό· quod suggeritur.
***χορηγησις**, ἡ· praebitio, -onis, θ.
χορηγια, ἡ· 1) munus choragi, officium quo choragus fungitur. 2) erogatio sumptuum in chorum. 3) sumptus in alias res; p r a e b i t i o, -onis,θ.
χορηγικός, ή, όν· ad choragum pertinens; ab chorago factus ἢ institutus, a, um
χορηγός, ὁ· 1) qui sumptus praebet choro instruendo, c h o r â g u s, -i ἀ. 2) qui sumptus praebet in alias res; p r a e b i t o r, -oris, ἀ.
χορήτης, ὁ qui ex choro est.
χορίαμβος, ὁ· choriambus, -i, ἀ.
χοριαμβικός, ή, όν· choriambicus.
χορικός, ή, όν· choricus, a, um; ad chorum pertinens, τὰ χορικὰ μέλη, chorica.
χόριον, τό· corium, -ii, οὐ.
χοροδιδασκαλία, **χοροδιδασκαλική**, ἡ· ars magistri chori.
χοροδιδάσκαλος, ὁ· 1) chori magister 2) qui saltare docet.
χοροειδής χιτών· tunica uvea in oculo.
χοροήθης, ες choreis assuetus.
χοροκιθαριστής, ὁ chorocitharista, ἀ.
χορολέκτης, ὁ· = χοροδιδάσκολος.
χορόνικος, ον· in choro vincens.
χοροπαίκτης, ὁ in choro jocans.
χοροποιΐα, ἡ chori institutio
χοροποιός, ὁ qui chorum instituit.
χορός, ὁ 1) chorea, -ae, θ. chorus, -i, ἀ. *2) = ὄρχησις, saltatio, -onis, θ.
χοροστασία, ἡ institutio chori; chorus, -i, ἀ. saltatio, -onis, ἀ.
χοροστατέω -ῶ choro praeeo; chorostata sum.
χοροστάτης, ὁ qui chorum instituit et ducit, c h o r o s t a t a, -ae, ἀ.
χοροτερπής, ές· choris gaudens.
χορτάζω (*χορταίνω) τινά sagino, -are, aliquem; satio, -are, aliquem. χορτ. τινά τινος, saturo (-are) aliquem aliqua re. 2) **χορτάζομαι**, ἐχορτάσθην, (*νεοελ.* χορταίνω, ἐχόρτασα), famem expleo, cibo expleo.
χόρτινος, η, ον gramineus, a, um; foeneus, a, um.
χορτάριον, τό gramen, -inis οὐ. herba, ae, θ.
χορτασία, ἡ, **χορτασμός**, ὁ saturitas, -atis θ. satietas, -atis θ.
χόρτασμα, τό· pabulum, -i, οὐ. cibus, -us, ἀ.
χορταστικός, ή, όν saturabilis, e; satians, -ntis
χορτοβολών, ὁ· foenile, -i, οὐ.
χορτοκόπος, ὁ· foenica, -ae, ἀ.
χορτολογέω -ῶ pabulor, -ari
χορτολογία, ἡ· pabulatio, -onis, θ.
χορτολόγος, ὁ· pabulator, -oris, ἀ.
χορτόπλινθος, ἡ caespes, -itis, θ. ἐκ χορτοπλίνθων, caespiticius, a, um.
χόρτος, ὁ foenum, -i, οὐ.
χορτόστρωμα, τό· gramine stratum.
χορτοτομία, ἡ· foenisicia, -ae θ
χορτοφόρος, ον· pabulum praebens.
χορτώδης, ες· gramineus, a, um; graminosus, a, um
χορῳδέω -ῶ succino choro.
χορῳδία, ἡ· chori cantus.
χραίνω 1) leviter tango, -ere. 2) = μολύνω, inquino, foedo, -are

χράομαι -ῶμαί τινι· 1) utor ; usus sum -i, aliquo ἢ aliqua re. 2) ἔχω. κέκτημαι, habeo, possideo

χράω -ῶ (χρᾶν) oraculum do ἢ edo. **χρᾶσθαι** τῷ Ἄμμωνι, oraculum petere ab Hammone.

χρεία, ἡ 1) necessitas, -atis, θ. 2) opus (ἄκλ.); usus, -us, ἀ. χρεία ἐστί μοί τινος, opus est mihi res ἢ re. χρεία στρατηγοῦ ἡμῖν ἐστι, nobis dux (ἢ duce) opus est. χρείαν ἔχω τινός, opus est mihi. τίς χρεία ἐστί; quid opus est? χρεία τινός γίγνεται, usus aliqua re venit.

***χρειάζομαι**· mihi opus est (aliqua re). πλέον ἢ ὅσον χρειάζεται, plus aequo; praeter modum

χρειώδης, ες utilis, e; necessarius, a, um

χρεμετάω -ῶ, **χρεμετίζω**· hinnio, -ire; hinnitus edo, -ere.

χρεμέτισμα, τό, χρεμετισμός, ὁ· hinnitus, -us, ἀ.

χρεμετιστικός, ή, όν· hinnibilis, e.

χρεμετιστικῶς· hinnibunde.

χρέμμα, τό sputum, -i, οὐ.

χρέμπτομαι· screo, -are. ὁ χρεμπτόμενος, screator, -oris, ἀ.

χρέμψις, ἡ· screatus, -us, ἀ.

χρέος, τό· 1) debitum, -i, οὐ. nomen, -inis, οὐ. aes alienum. χρέη ἔχω, aere alieno laboro. ὁ χρέη ἔχων, oboeratus, a, um. ἀναδέχομαι τὸ χρέος τινός, aes alienum alicujus suscipio. ἀποτίω τὸ χρέος nomina exigo. τὸ δημόσιον χρέος, aes alienum civitati contractum. μετφ. χρέος ἔχομεν, debemus, debet, oportet. 2) officium, -i, οὐ. munus, -eris, ἀ. 3) quod naturae debemus, fatum, -i, οὐ. mors, -rtis, θ. ἐπλήρωσε τὸ κοινὸν χρέος, debitum naturae persolvit, mortuus est.

χρεώ, ἡ· 1) indigentia, -ae, 2) desiderium, -ii, οὐ. 3) necessitas, -atis, θ.

χρεωκοπέω -ῶ 1) novas tabulas facio 2) argentariam dissolvo, -ere; creditoribus rem decoquo ἢ ἁπλ. decoquo, -ere. χρεωκοπεῖ τις, aliquis decoquit.

χρεωκοπία, ἡ· 1) novae tabulae. 2) decoctio, -onis, θ. argentariae dissolutio, -onis, θ.

χρεωκόπος, ὁ· decoctor, -oris, ἀ. fraudator, -oris, ἀ.

χρεών ἐστι necesse est, oportet.

χρεωστέω -ῶ· debeo, ere χρεωστῶ χρήματα pecunias debeo

χρεώστης, ὁ· debitor -oris, ἀ.

χρεωφειλέτης ὁ debitor, oris, ἀ.

χρεωφείλημα, τό· aes alienum; debitum -i, οὐ.

χρή· oportet; opus est. τοῦτο οὐκ ἐχρῆν γενέσθαι, hoc non oportuit fieri. οὕτω χρὴ γενέσθαι, sic oportet.

χρήζω τινός· 1) opus est mihi aliqua re); egeo (-ui aliqua re. 2) desidero, -are; cupio, -ere, aliquid.

χρῆμα, τό· 1) res (rei) θ negotium, -i, οὐ. 2 πληθ. opes, um, θ divitiae, -arum, θ *3) νεοελ. pecunia, -ae, θ. τὰ χρήματα, res pecuniaria, pecuniae, -arum, θ.

χρηματίας, ὁ opulentus, -i, ἀ.

χρηματίζω 1) rem, negotium (publicum) tracto, -are 2) commercium exerceo, -ere. 3) ago de aliqua re cum aliquo. 4) **χρηματίζομαι**, pecuniam mihi comparo; quaestum facio. χρηματίζομαι ἀπό τινος, quaestui habeo aliquid.

χρηματικός, ή, όν· pecuniarius, a, um. χρ. ζημία, pecuniaria poena.

χρηματικῶς· pecuniariter.

χρημάτισις, ἡ quaestus, -us, ἀ.

χρηματισμός, ὁ 1) quaestus, -us, ἀ. 2) oraculum, -i, οὐ.

χρηματιστήριον, τό· argentarium forum.

χρηματιστής, ὁ· qui pecuniam sibi comparat.

χρηματιστικός, ή, όν· comparandae pecuniae peritus, pecuniosus, a, um.

χρηματίτης ἀγών· certamen in quo agitur de pecunia.

χρηματοδοτέω-ῶ· pecuniam largior.

χρηματοθήκη, ἡ· aerarium, -ii, οὐ.

χρηματολογέω -ῶ· pecunias colligo; opes colligo.

χρηματομανία, ἡ· insanus amor pecuniae.

χρηματοποιός, όν· pecunias comparans. ἡ χρημ. τέχνη, ars quaestuosa.

χρηματοφθόρος, ον· opes dilapidans.

χρηματοφυλάκιον, aerarium, -ii, οὐ.

χρηματοφύλαξ, ὁ· pecuniarum ἢ opum custos

χρημοσύνη, ἡ· indigentia, -ae, θ.

χρησιμεύω utilis sum; sum usui;

commodus sum; prosum (prodesse). εἰς οὐδὲν χρησιμεύει, nil prodest, nihil utile est.

*χρησιμοποιέω -ῶ· in usum converto aliquem ἢ aliquid

χρησιμοποίησις ἡ· in usum conversio alicujus rei.

χρήσιμος, ον· utilis, e; commodus a, um. χρήσιμος εἴς τι, πρός τι, utilis ad aliquid. χρήσιμόν ἐστι, utile est; ex usu est τῇ πολιτείᾳ χρήσιμόν ἐστι, civitati usui est. χρησιμώτατόν ἐστι εἴς τι, πρός τι, magnos usus affert ad aliquid

χρησίμως utiliter; commode. χρησίμως ἔχειν, utile esse.

χρῆσις, ἡ usus, -us, ἀ. ἐν χρήσει εἰμι, in usu sum

χρησμηγορέω -ῶ vaticinor. -ari

χρησμοδοσία, ἡ sortilegium. -ii, οὐ.

χρησμοδοτέω -ῶ oracula edo.

χρησμοδότης ὁ· sortilegus, -i, ἀ.

χρησμοδότημα, τό· oraculum. -i, οὐ.

χρησμολογέω -ῶ vaticinor, -ari.

χρησμολογία, ἡ· vaticinatio, θ.

χρησμολόγος oracula edens, fatidicus, a, um.

χρησμός, ὁ responsum, -i, οὐ. oraculum. -i, οὐ ὁ χρησμὸς τοῦ Ἀπόλλωνος, responsum Apollinis. χρησμὸν δίδωμι, oraculum edo ἢ do.

χρησμοφόρος, ον· oracula afferens

χρησμοφύλαξ, ὁ oracula conservans.

χρησμῳδέω -ῶ· oracula edo.

χρησμῴδημα, τό· vaticinium, -ii, οὐ.

χρησμῳδία, ἡ· vaticinatio, -onis, θ.

χρησμῳδικός, ή, όν· divinatorius.

χρησμῳδός, ὁ· = χρησμολόγος.

χρηστεύομαι· benegnitate (clementia) utor erga aliquem, clementer me gero.

χρηστηριάζω· oraculum edo ἢ do.

χρηστηριάζομαι oraculum consulo, oracula peto ἢ posco.

χρηστήριον, τό· oraculum. -i, οὐ.

χρηστήριος, ον· divinatorius, a, um.

χρήστης, ὁ 1) qui oraculum dat. 2) qui mutuo dedit, creditor, oris, ἀ. 3) foenerator, -oris, ἀ.

χρηστικός, ή όν· utilis, e.

χρηστογραφία, ἡ 1) elegans pictura 2 elegans scriptura

χρη[illegible]οήθεια, ἡ· morum probitas; boni mores.

χρηστοήθης, ες qui probis est moribus, probus, a, um

χρηστοκαρπία, ἡ· fructus boni

χρηστόκαρπος χώρα· regio fructus bonos ferens

χρηστολογέω -ῶ blande loquor.

χρηστολογία ἡ sermo blandus.

χρηστολόγος· qui blande loquitur

χρηστομάθεια, ἡ· chrestomathia, θ.

χρηστομαθέω -ῶ· utilia disco.

χρηστομαθής· qui utilia didicit.

χρηστός, ή, όν 1) utilis, e. 2) frugalis e, bonus, a, um; probus, a, um. benignus, a um. τὸ χρηστόν, benignitas -atis, θ.

χρηστότης, ἡ· 1) utilitas, -atis, θ. 2) frugalitas, -atis, θ. probitas, -atis, θ

χρηστοφιλία ἡ· amor in homines probos ἢ in bene facta.

χρηστόφιλος, ον· homines bonos (ἢ bene facta) amans.

χρῖμα, τό· unguentum. -i, οὐ.

χρίσις ἡ· unctio, -onis, θ

χρῖσμα, τό unctum, -i, οὐ. unguentum, -i, οὐ. 2) unctio, -onis, θ. chrisma, -atis, οὐ.

χριστεπώνυμος, ον· Christo cognominis, a Christo nomen habens.

χριστιανίζω· christianis faveo, christianus sum, christianum me esse profiteor

χριστιανικός ή, όν· christianus, a, um. ad christianum pertinens.

χριστιανικῶς· christianorum more; christiane.

χριστιανισμός, ὁ professio christianae doctrinae; christianismus, -i, ἀ.

χριστιανός, ὁ· christianus, -i, ἀ.

χριστόγονος, ον· a Christo ortus.

χριστοειδής, ές Christo similis.

χριστοκίνητος· a Christos motus.

χριστοκτόνος Christi interfector.

χριστόληπτος, ον· Christi numine correptus ἢ afflatus, a, um.

χριστομάχος, ον· qui contra Christum pugnat; Christi adversarius.

χριστομύστης, ὁ· qui sacris Christianis initiatus est; Christi sacerdos.

χριστός, ή, όν· 1) unctus a um. 2) † ὁ ΧΡΙΣΤΟΣ, CHRISTUS, -i, ἀ. πρὸ Χριστοῦ, ante Christum natum, μετὰ Χριστόν, post Christum natum.

χριστοτόκος· quae Chrictum peperit.

χριστοφόρος, ον Christum ferens

χριστώνυμος, ον· a Christo nomen habens.

χρίω 1) ungo ἢ unguo (-nxi, -nctum), -ere. χρίω τινά ἢ τί τινι ungo aliquem ἢ aliquid aliqua re. 2) oblino (-levi) -ere aliquem ἢ aliquid aliqua re. 3) *χρίομαι*, ungor ἢ inungor (-ctus sum) -i μύροις κεχρισμένος, unguentatus, a, um. 4) ἐν τῇ Π.Δ. χρίω τινὰ ἐν ἐλαίῳ, χρίω τινὰ εἰς βασιλέα, εἰς προφήτην, unctione olei confero alicui dignitatem regiam, constituo regem, prophetem, sacerdotem.

χρόα, **χροιά**, ἡ color -oris, ἀ.

χροιέω -ῶ· colòro, -are

χρόμαδος, ὁ· stridor dentium.

χρονίζω, *χρονίζομαι* 1) longo tempore duro et persevero, -are; inveterasco (-ravi), -ere, inveteror (-atus sum) -ari. 2) = βραδύνω, tardo, -are.

χρονικός, ή, όν· 1) ad tempus pertinens. 2) *ἐν τῇ γραμμ.* temporalis, e. 3) *τὰ χρονικά*, chronica, -orum. οὐ. annales, -ium, ἀ.

χρόνιος, α, ον· 1) diuturnus, a,um; tempestivus, a, um; inveteratus, a, um. χρόνιον ποιῶ τι, invetero aliquid 2) diu morans, tardus, a, um.

χρονιότης ἡ· diuturnitas, -atis, d.

χρονισμός, ὁ 1) diuturnitas, -atis, θ 2) mora, -ae, θ

χρονίως· longo tempore, diu post, sero, tarde.

χρονογραφέω ῶ· tempora describo.

χρονογραφία, ἡ· temporum descriptio, -onis, θ. annales, -ium, ἀ.

χρονογράφος, ὁ· annalium scriptor; chronograpus, -i, ἀ

χρονολογικός, ή, ον· chronologicus.

χρονολόγος, ὁ· chronologus, -i, ἀ.

χρόνος, ὁ· 1) tempus, -oris, οὐ. χρόνου φείδου, tempori parce. ἐν τῷ νῦν χρόνῳ, hoc tempore. κατ' ἐκεῖνον τὸν χρόνον, id temporis ἐν τοῖς ἔμπροσθεν χρόνοις superioribus temporibus. 2) οἱ χρόνοι τοῦ ῥήματος, terpora verbi. 3) ἐν τῇ μετρ. tempus, -oris, οὐ. *4) *νεοελ.* = ἔτος, annus, -i, ἀ. 5) *φράσ.* διὰ χρόνου, aliquando (ἢ diu) post. βραχεῖ χρόνῳ ὕστερον, brevi postea. χρόνῳ τινὶ ὕστερον, postea aliquando. πρὸ τοῦ ὡρισμένου χρόνου. praemature. τῷ προϊόντι χρόνῳ, aetatis progressu.

χρονοτριβέω -ῶ· 1) tempus tero et nihil efficio *2) *νεοελ.* = βραδύνω, diu tardo, -are moror, cunctor, -ari.

**χρονοτριβή, ἡ*· mora, -ae, θ. cunctatio, -onis, θ..

χρυσαΐζω· auro exorno.

χρυσαλλίς ἡ chrysallis, -idis, θ.

χρύσαμμος, ον· aurum in arena vehens arena aurea.

χρυσαμοιβός, ὁ qui aurum permutat.

χρυσάνθεμον, **τό**· chrysanthemum, οὐ

χρυσανθής, ές· floribus aureis.

χρυσάορος· ensem aureum habens.

χρυσάρματος· curru aureo insignis.

χρύσασπις· aureum clypeum gestans.

χρυσαστράγαλος, ον talis aureis instructus, a, um

χρυσαυγέω -ῶ aureo fulgeo.

χρυσαυγής, ές· auro nitens.

χρύσεια, τά· fodina aurea.

χρυσελεφάντινος· ex auro et ebore.

χρυσέμβολος ναῦς navis rostrum aureum habens

χρυσένδετος, ον· auro illigatus ἢ inclusus a, um; chrysendetus a, um.

χρυσόδμητος, ον· ex auro factus.

χρυσόκαρπος, ον· aureis fructibus.

χρύσεος -οῦς, ῆ, οῦν· 1) aureus, a, um; auro ornatus, a, um, χρυσοῦν ἄγαλμα, aureum signum, signum ex auro solido· τὸ χρυσοῦν νόμισμα, aurei numni ὁ χρυσοῦς αἰών, aurea aetas· ὁ **χρυσοῦς** (ὑπον. στατήρ), aureus, -i ἀ. 2) croceus, a, um· τὸ χρυσοῦν τοῦ ᾠοῦ, vitellus ovi.

χρυσεραστής, ὁ. auri amator

χρυσηλάκατος, ον· auream colum habens

χρυσήλατος, ον· ex auro ductus, ex auro ductili confectus, a, um

χρυσήλεκτρον, τό· chryselectrum, θ.

χρυσήνιος, ον· aureas habens habenas.

χρυσήρης, ες· auro factus.

χρυσιδάριον, *χρυσίδιον, τό*· paullum auri; parvus nummus aureus.

χρυσίζω· auro similis sum; aureolus sum.

χρυσίζων· aureolus, a, um.

χρύσινος, η, ον aureus, a um.

χρυσίον, τό· 1) paullum auri 2) aureus nummus.

χρυσιοπλύσιον, τό· lavacrum auri.
χρυσίς, ἡ 1) vas aureum. 2) aurea vestis, patera, crepida.
χρυσίτης, ὁ chrysites, -ae ἀ.
χρυσῖτις ἄμμος· aurifera arena.
χρυσοβάλανος, ον· glans aurea.
χρυσοβαφής, ές auro tinctus, a, um; auro variegatus, a, um.
χρυσοβόστρυχος· cincinnis aureis.
χρυσόβωλος· glebas aureas habens.
χρυσόγεως, ων· solum aureum (glebas aureas) habens.
χρυσόγλυφος, ὁ auri celator.
χρυσογνώμων, ὁ qui aurum igne (ἢ lapide Lydio) probat.
χρυσόγονος, ον· aure natus.
χρυσόγονον (βοτ.) shrysogonum, οὐ.
χρυσοβαφής, ές litteris aureis scriptus, a, um.
χρυσογραφία, ἡ· scriptio litteris aureis.
χρυσοδακτύλιος, ον· annulum aureum gestans.
χρυσόδετος, ον· auro ligatus (inclusus) ἢ obductus a, am.
χρυσοειδής, ές· auro similis, e.
χρυσέλικτος, ον· auro tortuosus.
χρυσόζυγος· jugum aureum habens.
χρυσόζωνος, ον· zona aurea cinctus.
χρυσόηλος, ον· clavis aureis transfixus ἢ distinctus, a, um.
χρυσοθήρας, ὁ auri venator.
χρυσόθριξ, ὁ, ἡ auricomus, -i.
χρυσόθρονος in throno aureo sedens.
χρυσοθώραξ thorace aureo ornatus.
χρυσοκάνθαρος· scarabaeus aureus.
χρυσόκαρπον δένδρον· aurifera arbor.
χρυσόκερως, ον· cornibus aureis.
χρυσοκέφαλος, ον· capite aureo.
χρυσόκολλα, ἡ· chrysocolla, -ae, θ.
χρυσοκόλλητος, χρυσόκολλος, ον· ex auro conglutinatus, auratus, a, um (ut pocula, monilia etc.).
χρυσοκόμης, χρυσόκομος, ὁ· cui aurea est coma; auricomus, -i, ἀ.
χρυσόλιθος, ἡ· chrysolithus, -i, ἀ.
χρυσολάχανον, τό· chrysolochanum.
χρυσόλινον, τό· filum aureum.
χρυσολογέω -ῶ aurum colligo.
χρυσολόγος, ὁ· aurilegulus, -i, ἀ.
χρυσόμαλλος, ον· aureum vellus habens. **χρυσόμαλλον** δέρας aureae exuviae pecudis, aureum vellus pecudis.
χρυσομανής, ές· auri cupidissimus.
χρυσόμηλον, τό· chrysomelum, -i, οὐ.
χρυσομίτρης aurea mitra redimitus.
χρυσόμορφος auream speciem habens.
χρυσόμφαλος, ον· umbonem auream habens.
χρυσόνημα, τό· filum aureum.
χρυσοπάρυφος, ον· aureum limbum habens; auro praetextus, a, um.
χρυσόπαστος, ον· auro distinctus ἢ variegatus, a, um.
χρυσοπέδιλος calceos aureos habens.
χρυσόπεπλος auream vestem habens.
χρυσοπλόκαμος, ον aureos cincinnos habens.
χρυσοποίκιλος, χρυσοποίκιλτος, ον· auro distinctus, a, um.
χρυσοποιός, ον ex auro opus faciens.
χρυσόπρασος (λίθ.) shrysoprasus.
χρυσόπρυμνος, ον· puppim auratam habens.
χρυσόπρῳρος, ον· proram auratam habens.
χρυσόπτερος, ον· aureas alas (ἢ pinnas) habens.
χρησορρήμων· verba aurea fundens.
χρυσορρόης, χρυσόρροος ποταμός, auro fluens amnis; aurifer amnis.
χρυσόρρυτος, ον aurifluus, a, um.
χρυσορύκτης, ὁ qui aurum effodit.
χρυσός, ὁ 1) aurum, -i, οὐ. 2) aureus nummus.
χρυσόσημος, ον· clavum aureum habens.
χρυσοσπόρος, ον· aurum serens.
χρυσόστεγος, ον· aureo tecto instructus, a, um.
χρυσοστέφανος, ον· corona aurea redimitus, a, um.
χρυσόστικτος, ον· notis aureis distinctus, a, um.
χρυσόστομος, ον· os aureum habens; eloqueus, -ntis· ὁ Χρυσόστομος, Chrysostomus, -i, ἀ.
χρυσόστροφος, ον· ex auro tortus.
χρυσοτέκτων, ὁ· aurifex, -icis, ἀ.
χρυσότευκτος, ον ex auro factus.
χρυσοτόκος ova aurea pariens.
χρυσότοξος, ον· arcum aureum gestans.
χρυσοτόρευτος, ον auro caelatus ἢ sculptus, a, um.
χρυσοούατος· ansas aureas habens.
χρυσουργέω -ῶ· aurifex sum.
χρυσουργός, ὁ· aurifex, -icis, ἀ.

χρυσοῦς, ῆ οῦν· ἴδε **χρύσεος.**

χρυσοΰφαντος, ον· ex auro textus, a, um ἢ factus, a um

χρυσοφεγγής ές· auro splendens.

χρυσοφάλαρος, ον· phalaras aureas habens.

χρυσοφάσγανος, ον· gladio aureo armatus

χρυσοφορέω -ῶ· 1) aurum fero. 2) ornamenta aurea gesto, -are.

χρυσοφορία, ἡ gestatio auri.

χρυσοφόρος ον 1) aurifer, a um. 2) ornamenta aurea gestans.

χρυσοφυλακέω -ῶ· aurum custodio.

χρυσοφύλαξ, ὁ· auri custos.

χρυσοχαίτης, ὁ· auricomus, -i, ἀ.

χρυσοχάλινος, ον· frenum aureum habens.

χρυσόχειρ, ὁ, ἡ· annulos aureos in digitis gestans.

χρυσοχίτων, ὁ, ἡ· tunica aurea indutus, a, um.

χρυσοχοεῖον, τό· officina aurificis.

χρυσοχοέω -ῶ· aurum fundo, -ere; aurifex sum.

χρυσοχοΐα, ἡ· ars auri fundendi; ars aurificis.

χρυσοχόος, ον· aurifex, -icis.

χρυσόχροος, -ους, ουν· qui colore aureo est; auricolor, -oris

χρυσόω -ῶ· inauro (aliquid).

χρύσωμα, τό· 1) vas aureum. *2) = χρύσωσις:

χρυσώνητος, ον· auro emptus,a,um.

χρυσωπός, όν aureum aspectum habens.

χρυσωρυχεῖον,τό· aurifodina, -ae,θ.

χρυσωρυχέω -ῶ· aurum fodio.

χρυσωρυχία, ἡ aurifodina, -ae, θ.

χρυσωρύχος, ὁ· auri effossor.

χρύσωσις, ἡ· auratura, -ae, θ. deauratio, -onis, θ.

χρυσωτής, ὁ· aurator, -oris, ἀ. aurarius, -ii, ἀ.

χρυσωτός, ή, όν· inauratus, a,um.

χρῶμα, τό· 1) color, -oris, ἀ. 2) fucus, -us, ἀ. 3) ἐν τῇ μουσ. chroma.

χρωματίζω· 1) coloro, -are 2) tingo, -ere. 3) **χρωματίζομαι,** coloror (-atus sum) -ari.

χρωματικός, ή, ον· 1) coloratus, a, um. 2) ἐν τῇ μουσ. chromaticus.

χρωματισμός, ὁ· tinctura, ae, θ.

χρωματογραφέω -ῶ. pingo, -ere.

χρωματογραφία, ἡ· pictura -ae, θ.

χρώννυμι, καὶ **χρωννύω·** 1) coloro, -are; tingo, -ere 2) contamino, are.

χρώς, ὁ· 1) cutis, -is, θ. ἐν χρῷ τὴν κεφαλὴν κείρομαι, caput ad cutem tondeo. 2) color cutis

χρῶσις, ἡ tinctura -ae, θ.

χρωστήρ, ὁ· 1) colorator, -oris, ἀ. *2) ὁ χρ. τῶν ζωγράφων, penicillum.

χυδαΐζω· 1) vulgaris fio. *2) linguam vulgarem loquor.

χυδαϊκῶς, χυδαϊστί· vulgo; vulgariter.

χυδαῖος, α, ον vulgaris, -e; vilis, -e. χυδαῖος ἄνθρωπος, gregarius, -i.

χυδαιότης, ἡ· vilitas, -atis, θ.

χυδαιόω -ῶ· vulgare reddo.

χύδην· 1) fuse, copiose. 2) promiscue

χυλίζω· 1) succum elicio, -ere. 2) in succum verto (aliquid).

χύλισμα, τό· succus expressus; succus, -i, ἀ.

χυλισμός, ὁ· succi expressio.

χυλός, ὁ· succus, -i, ἀ. humor, -oris, ἀ. sapor, -oris ἀ.

χυλόω -ῶ, χυλοποιέω -ῶ· 1) in succum verto (aliquid). 2) succum exprimo, -ere.

χυλώδης, ες· 1) succo similis, e. 2) succo plenus, a, um.

χύλωσις, ἡ· 1) succi expressio. 2) succus expressus.

χῦμα, τό· 1) qrod effusum est ἢ effusum fuit. 2) effusio, -onis, θ. 3) libamen -inis, οὐ.

χυματίζω aquâ perfundo.

χυμεία, ἡ, χύμευσις, ἡ· commixtio.

χυμεύω· commisceo, -ere.

χυμιζω· sapidum reddo.

χυμικός,ή,όν· ad succos pertinens. **ἡ χυμική,** ars tractandi succos; c h e m i a, -ae, θ.

χυμός, ὁ· 1) succus, -i, ἀ. humor, -oris, ἀ. 2) sapor, -oris, ἀ.

χυμόω -ῶ· saporem excito.

χύνω ἴδε **χέω.**

χύσις, ἡ· effusio, -onis, θ.

χυτήρ, (*χυτήριον)· fusorium, -i,οὐ.

χύτης, ὁ· fusor, -oris, ἀ.

χυτός,ή,όν 1) fusus, effusus, diffusus, a, um. 2) fusilis, e. 2) fossilis e.

χύτρα, ἡ· olla, -ae, θ. τῆς χύτρας, ollarius, a, um. ἐπίθεμα τῆς χύτρας, ollar, -aris, οὐ.

χυτραῖος α, ον· ollaris, e.
χυτρεύς, ὁ· ollarum figulus.
χυτρίον, τό· ollula, ollicula, -ae, θ.
χύτρινος, η, ον fictilis e
χυτροπλάθος, ὁ ollarum figulus.
χυτροπωλεῖον, τό· locus, ubi ollae venduntur.
χυτροπώλης, ὁ ollarum venditor.
χυτροφόρος, ον· ollam ferens.
χωλαίνω, **χωλεύω** 1) claudus sum; claudico. μεταφ χωλαίνω εἴς τι, claudico in aliqua re. 2) claudum facio.
χώλανσις, **χωλεία**, ἡ, **χώλευμα**, τό· claudicatio, -onis, θ.
χωλίαμβος, ὁ choliambus, -i. ἀ.
χωλόπους, ὁ, ἡ· pedibus claudus.
χωλοποιός, ή, όν· claudos faciens.
χωλός, ή, όν. claudus, a, um χ. τὸν ἕτερον πόδα, claudus altero pede.
χωλότης, ἡ· claudicatio, -onis, θ.
χωλόω -ῶ claudum reddo.
χώλωμα, τό, **χώλωσις**, ἡ· claudicatio, -onis, θ.
χῶμα, τό· 1) agger, -eris, ἀ. 2) = τύμβος, tumulus, -i, ἀ. *3) νεοελ. humus, -i, ἀ. terra, -ae, θ.
χωνεία, ἡ· fusio, -enis, θ.
χωνεῖον, τό· infundibulum, -i, οὐ.
χώνευσις, ἡ, **χώνευμα**, τό· 1) conflatura, -ae, coctura, -ae, θ. *2) νεοελ. = πέψις, digestio, -onis, θ. concoctio, confectio, -onis, θ.
χωνευτήριον, τό conflatorium,-ii,οὐ.
χωνευτής, ὁ· conflator, -oris, ἀ.
χωνευτικός, ή, όν· 1) fusorius, a, um. *2) νεοελ. ad concoquendum aptus, a, um.
χωνευτός, ή, όν· 1) conflatus, a, um. 2) fusilis, e.
χωνεύω· 1) ἐπὶ μετάλ. conflo, -are, aliquid; coquo (-xi) -ere, aliquid. χ. ἄργυρον, argentum conflo. χ. χρυσόν, aurum coquo. *2) νεοελ. = καταπέπτω τὴν τροφήν, digero -ere (cibum).
χώνη, ἡ, χῶνος, ὁ, χῶνον, τό· infundibulum, -i, οὐ.
χωνίον, τό· = χωνεῖον,
χώννυμι, χωννύω· aggero (-avi) are terram; terrâ repleo (-ere) aliquid. ἰδ. tumulum exstruo, -ere. παθητ. tumulo condor.
χώρα, ἡ· terra, -ae, θ. χώρα πολιτείας τινός territorium, -ii, οὐ.
χωράρχης, ὁ· dominus regionis.
χωράφιον, τό· arvum segete consitum ἢ ἁπλ. arvum -i, οὐ.
χωρεπίσκοπος, ὁ· regionis inspector; c h o r e p i s c o p u s, -i, ἀ.
χωρέω -ῶ 1) = προχωρῶ, cedo (cessi. cessum -ere. χωρῶ εἰς τὰ ἔμπροσθεν, prorsus cedo. Θεμιστ. εἰς Ἄργος οἰκήσων ἐχώρησε, Th. Argos habitatum cessit. μεταφ. χωρεῖ μοι καλῶς τὸ πρᾶγμα, res bene mihi cedit ἢ succedit. 2) = δέχομαι, capio (cepi, captum -ere εἷς οἶκος οὐ χωρεῖ αὐτούς, una domus eos non capit.
χώρησις, ἡ· capacitas, -atis, θ.
χωρητικός, ή, όν capax. -acis.
***χωρητικότης, ἡ·** capacitas, -atis θ.
χωρητός, ή, όν· qui capi (percipi) potest.
χωριάζω· rusticor, -ari
***χωριάτης, ὁ·** rusticus, -i, ἀ.
χωρίζω· 1) separo, -are. πορθμὸς χωρίζει Εὐρώπην καὶ Ἀσίαν, fretum Europam Asiamque separat 2) secerno (-crevi) -ere. χωρίζω τι ἀπό τινος, secerno aliquid ab aliquo. 3 **χωρίζομαι**, α) me separo, ἢ separor (separatus sum) ari. χωρίζομαί τινος ἢ ἀπό τινος, me secerno ab aliquo, me separo ab aliquo (ἀπὸ τῶν Αἰτωλῶν ab Aetolis). б) removeor (-motus sum) ab aliqua re. ἐπιστήμη χωριζομένη δικαιοσύνης, scientia remota ab justitia. **κεχωρισμένος, η, ον**, separatus, secretus, remotus, a, um. γ) χωρίζομαι, ἐχωρίσθην, abeo -ire; discedo, -ere. ἐχωρίσθησαν ἀπ' ἀλλήλων, ab se invicem discesserunt. 4 ἐπὶ συζύγ. repudio (-avi) -are (uxorem, maritum). γυνὴ κεχωρισμένη, ἀπὸ τοῦ ἀνδρός, mulier repudiata a marito.
χωρικός, ή, όν· rusticus, a, um; agrestis, e. ὁ χωρικός, rusticus -i, ἀ.
χωρίον, τό· 1) = τόπος, locus (πληθ. loca). ἐπιτήδειον χωρίον, oportunus locus. 2) locus munitus, castellum, -i. ἀ. 3) = χωρίον, ἀγρός, κτῆμα, locus; ager -gri, ἀ. praedium, -i, οὐ. rus, ruris, οὐ. villa -ae, θ. 4) χωρίον συγγραφ. locus (πληθ loci). τὰ χωρία ἐκεῖνα, illi loci (scriptoris).
χωρίς· α) ἐπίρ. separatim χωρὶς ἀπό τινος, χωρίς τινος. separatim ab aliquo· б) πρόθ. sine (μετ' ἀφαιρ.). χωρὶς φύλακος, sine custode.

χώρισις, ἡ· divisio, -onis, θ.
χωρισμός, ὁ· 1) separatio, -onis, 2) = διαζύγιον, divortium, -i, οὐ.
***χωριστά·** separatim.
χωριστής, ὁ· separator, -oris, ἀ.
χωριστός, ἡ, όν· 1) separabilis, e, 2) separatus, a, um; seorsus, a, um.
χωρίτης, ὁ· rusticus, -i, ἀ.
χωρῖτις, ἡ· rustica, -ae, θ.
χωριτικός, ἡ, ον· rusticus, a, um.
χωρογραφέω -ῶ· regionem describo
χωρογραφία, ἡ· regionis descriptio.
χωρογραφικός, ἡ, όν· geographicus.
χωρογράφος, ὁ· regionis descriptor.
χωροθεσία, ἡ· situs locorum.
χωρομετρέω -ῶ· regionem dimetior.
χωρομετρία, ἡ· regionum dimensio.
χωρονομέω -ῶ· agrum divido.
χωρονομικός νόμος· lex agraria.
χῶρος, ὁ· 1) locus, -i, ἀ spatium, -i, οὐ. regio, -onis, θ. 2) ager, -gri, ἀ. praedium, -i, οὐ.
χωροφιλέω -ῶ· libenter in loco aliquo versor.
χωροφύλαξ, ὁ agri custos.
χῶσις, ἡ· 1) aggeris ductio, exaggeratio humi. 2) agger, -eris, ἀ. obex, -icis, ἀ.
χῶσμα, τό· agger, -eris, ἀ.
χωστός τάφος· tumulus ex terra agesta.
χωστρίς χελώνη· testudo fossaria.

Ψ

Ψ, ψ (ψῖ)· 1) τὸ εἰκοστὸν τρίτον γράμμα, littera ψ. 2) ὡς ἀριθμ. σημεῖον τὸ μὲν ψ = septingenta. τὸ δὲ ͵ψ = septingenta millia.
ψαδαρός, ψαθαρός, ψαθυρός, ά, όν· friabilis, e; infirmus, a, um.
ψάθη, (ψάθα), ἡ· = ψίαθος.
ψαθυρόομαι -οῦμαι· fragilis fio.
ψαθυρότης· flagilitas e siccitate.
ψαιδρός, ά, όν· raris capillis.
ψαῖσμα, τό· mica -ae, θ.
ψαιστόν, τό· farina hordeacea.
ψαιστός, ή, όν· contusus, a, um.
ψακάδιον, ψακάζω· ἴδε **ψεκάζω**, κτλ.
ψάλαγμα, τό· contactus, -us, ἀ.
ψαλάσσω· tango, -ere.
***ψαλιδίζω·** forfice reseco; fornico, -are.
ψαλίδιον, τό forficula, -ae, θ. forfex, -icis, θ.
ψαλιδοειδής, ές· forfici similis.
ψαλιδόω -ῶ· fornico, -are.
ψαλίδωμα, τό· fornicatum opus.
ψαλιδωτός, ή, όν· fornicatus, a, um.
ψαλίζω· forfice reseco.
ψάλιον, τό· inferior pars freni.
ψαλίς, ἡ· forfex, -icis, θ.
ψαλληγενής, ές a cithara genitus.
ψάλλω· 1) fidibus cano, psalmo -ere. *2) voce cano, -ere; canto, -are.
ψάλμα, τό fidium cautus; psalma, -atis, οὐ.
ψαλμογράφος, ὁ· psalmographus, -i, ἀ.
ψαλμολογέω -ῶ· psalmos scribo psalmos cano.
ψαλμολογία, ἡ· psalmorum cantio.
ψαλμολόγος, ον· psalmos recitans.
ψαλμός, ὁ· fidium cantus; psalmus.
ψαλμῳδέω -ῶ· psalmos cano.
ψαλμῳδία, ἡ· cantatio psalmorum.
ψαλμῳδσό, ὁ· qui psalmos canit; psalmicen, -inis, ἀ.
ψαλτήριον, τό· fides -ium, θ. πλ. spalterium, -ii, οὐ. liber psalmorum Davidis.
ψάλτης, ὁ· fidicen, -inis, ἀ. psaltes, -ae, ἀ. psalmistra, ae, θ. cantor, -oris, ἀ.
ψαλτικός, ή, όν· ad psaltem pertinens.
ψαλτός, ή, όν· qui psalli potest.
ψάλτρια, ἡ· fidicina, -ae, θ. psaltria, -ae, θ. cantix, -icis, θ.
ψαμαθία, ἡ litus maris.
ψάμαθος, ἡ· 1) arena, -ae, θ. sabulum, -i, οὐ. 2) litus, -eris, οὐ.
ψαμαθώδης, ες· arenosus, a, um; sabulosus, a, um.
ψαμαθών, ὁ· sabuletum, -i, οὐ.
ψάμμινος, ψάμμιος ον· arenosus.
ψαμμισμός, ὁ· defossio in arena.
ψαμμοειδής, ές arenae similis.
ψάμμος, ἡ· arena, -ae, θ.
ψαμμώδης, ες· arenosus, a, um.
ψαμμωτός, ή, όν· arenatus, a, um.
ψάρ πτ.)· sturnus, -i, ἀ.
ψαρός, ή, όν· 1) agilis, e. 2) varius,

um; cinerei coloris; cinereus,a,um.

ψαῦσις, ἡ tactus, -us. ἁ.

ψαυστός, ή, όν 1) qui tactus est 2) qui tangi potest.

ψαύω τινός tango (tetigi, -ere) aliquem ἢ aliquid.

ψαφαρία, ἡ siccitas -atis. θ.

ψαφαρός, ά, όν 1) friabilis, e. 2) aridus, a, um.

ψάω -ῶ mulceo, foveo, -ere.

ψέγμα, τό vituperium, -ii οὐ.

ψέγω 1) reprehendo (-ndi) -ere aliquem. ψέγω τινὰ διὰ τοῦτο, ὅτι.. reprehendo aliquem in eo, quod. ψέγω τὴν ἀναχώρησιν τινος, discessum alicujus reprehendo. 2) vitupero, -are, aliquem ἢ aliquid ψέγω τινὰ ἐπί τινι, vitupero aliquem in aliqua re ἢ propter aliquam rem. 3) ψέγομαι, reprehendor (-nsus sum) -i; vituperor (atus sum) -ari. ὑπὸ πολλῶν ψέγεται, a multis vituperatur.

ψεδνός ή. όν raros capillos habens; calvus, a, um.

ψεδνότης ἡ calvities, -iei, θ.

ψεδνόω -ῶ calvum reddo.

ψεκάδιον, τό guttula roris.

ψεκάζω guttas demitto, stillo,-are.

ψεκάς, ἡ ros, (roris), ἁ. guttula roris ἢ ἁπλ. guttula, -ae, θ.

ψέκτης, ὁ vituperator, -oris, ἁ.

ψεκτικός, ή, όν vituperans, -ntis.

ψεκτός, ή, όν vituperabilis, e; reprehendendus, a, um

ψεκτῶς, vituperabiliter; vituperando

ψέλ(λ)ιον, τό armilla, -ae, θ.

ψελλίζω balbutio, -ire.

ψελλιοποιός armillas faciens.

ψελλιοφόρος, ον armillas gestans; armillatus, a, um.

ψέλλισμα, τό, ψελλισμός, ὁ balbuties, -iei, θ.

ψελλός, ή, όν balbus, a, um.

ψελλότης, ἡ balbuties, -iei, θ.

ψευδαγγελής, ές, ψευδάγγελος, ον nuntium falsum afferens.

ψευδαγγελία, ἡ nuntius falsus.

ψευδαγνοέω -ῶ simulo me nescire (aliquid).

ψευδάδελφος, ὁ frater falsus.

ψευδαλαζών jactator mendax.

ψευδαλέξανδρος falsus Alexander.

ψευδαλέος, α, ον mendax, -acis.

ψευδαπόστολος, ον qui se legatum (Christi) simulat; falsus Apostolus.

ψευδάργυρος, ὁ argentum adulterinum.

ψευδάριον, τό mendaciolum, -i,οὐ.

ψευδαττικός, ή, όν dialecto Attica falso utens.

ψευδαυτομολία, ἡ transfugium simulatum

ψευδαυτόμαλος, ον qui transfugam se simulat.

ψευδέγγραφος, ον falso inscriptus

ψευδενέδρα, ἡ insidiae simulatae.

ψευδεπιγραφέω -ῶ falso inscribo.

ψευδεπίγραφος, ον falso inscriptus.

ψευδέφοδος impetus simulatus.

ψευδηγορέω -ῶ falsa loquor.

ψευδηγορία, ἡ falsiloquium,-i, οὐ.

ψευδηγόρος, ον falsidicus, a, um.

ψευδηρακλῆς Hercules simulatus.

ψευδής, ές 1) falsus, a, um, mendax, -acis; 2) mentitus, a, um; fictus, a, um **ψευδίστατος, η, ον**, mendacissimus, a, um.

ψευδιερεύς, ὁ sacerdos falsus.

ψευδοβοήθεια auxilium simulatum

ψευδογραφέω -ῶ perperam scribo.

ψευδογραφία, ἡ scriptio falsa; menda, -ae, θ.

ψευδογράφος perperam scribens.

ψευδοδάκτυλος dactylus falsus.

ψευδοδιδάσκαλος, ὁ doctor falsus, qui falsa docet.

ψευδοδοξάζω in falsa sum opinione; conjecturâ fallor.

ψευδοδοξέω -ῶ falso opinor.

ψευδοδοξία, ἡ opinio falsa.

ψευδόδοξος, ον falsa opinans.

ψευδοέπεια, ἡ falso dictum.

ψευδοεπέω -ῶ falsa loquor.

ψευδοεπής, ές falsa dicens.

ψευδόθυρον τό pseudothyrum, οὐ.

ψευδοϊερεύς, ὁ = ψευδιερεύς.

ψευδιστορέω -ῶ falsa narro.

ψευδοκατηγορία accusatio falsa.

ψευδοκατήγορος, ὁ calumniator,ἁ.

ψευδοκῆρυξ, ὁ nuncius falsus.

ψευδοκόρη, ἡ puella falsa.

ψευδοκύων, ὁ canis simulatus.

ψευδολατρεία, ἡ cultus falsus.

ψευδολογέω -ῶ falsa loquor; mentior (-itus sum) -iri.

ψευδολογία, ἡ mendacium, -ii, οὐ.

ψευδολόγος, ον mendax, -acis

ψεύδομαι 1) = ψευδολογῶ, mentior,

-itus sum) -iri. οὐδὲ παίζων ψεύδεται, ne joco quidem mentitur. 2) fallo (fefelli), -ere. εἰ ἑκὼν ψεύδομαι, si sciens fallo. ψεύδομαί τινος, me fallit aliqua re. 3) ἀπατῶμαι frustor (-atus sum) ari. ἐψεύσθην τῆς ἐλπίδος, spes me frustrata est. ἴδε **ψεύδω**

ψευδόμαντις, ὁ vates falsus.

ψευδομάρτυρ, ὁ, ἡ· testis falsus.

ψευδομαρτυρέω -ῶ· falsa testor.

ψευδομαρτυρία· testimonium falsum

ψευδομαρτυρίου δίκη· accusatio de falso testimonio.

ψευδονύμφευτος γάμος· nuptiae falsae.

ψευδοπαιδεία, ἡ· eruditio falsa.

ψευδοπάρθενος, ἡ· virgo simulata.

ψευδοπάτωρ, ὁ· pater simulatus.

ψευδοπλάστης, ὁ inventor mendaciorum.

ψευδόπλουτος· divitem se simulans

ψευδοποιέω -ῶ· falsa fingo.

ψευδοποιΐα, ἡ· fictio fallax.

ψευδοποίμην, ὁ· pastor falsus.

ψευδοπρεσβευτής· legatus falsus.

ψευδοπροδοσία· proditio falsa.

ψευδοπροσποίησις, ἡ· imitatio falsa.

ψευδοπροφητεύω· falsa vaticinor.

ψευδοπροφήτης, ὁ· falsus propheta

ψευδορκέω -ῶ· falsum juro; perjero, -are.

ψευδορκία, ἡ· perjurium, -ii, οὐ. falsum jusjurandum.

ψευδόρκιος, ον· perjurus, a, um; qui falso jurat.

ψεῦδος, τό mendacium, -ii, οὐ. ψεῦδος λέγω, mendacium dico.

ψευδοσοφία, ἡ sapientia falsa.

ψευδόσοφος, ον· falso sapiens.

ψευδόστομα, τό· ostium falsum.

ψευδοστομέω -ῶ· ori mendaci utor; mentior, -iri.

ψευδόστομος, ον· mendax, -acis

ψευδοφίλιππος· Philippus simulatus

ψευδόχριστος, ὁ· Christi nomen et dignitatem sibi falso tribuens; Pseudo-Christus.

ψευδόχρυσος, ον· falso auro factus, a, um; speciem auri falsam referens.

ψεύδω· 1) fallo (fefelli), -ere, aliquem ἢ aliquid. ἡ ἐλπὶς ἔψευσε τὴν τόλμην, spes fefellit audaciam. 2) decipio -ere, aliquem. ἴδε **ψεύδομαι.**

ψευδωμοτέω -ῶ· perjuro, -are.

ψευδωμότης, ὁ· perjurus, -i, ἀ.

***ψευδωνυμία, ἡ·** falsum nomen.

ψευδώνυμος, ον· falsum nomen gerens. τὸ ψευδώνυμον, falsum nomen

***ψευδωνύμως·** falso nomine.

ψευδῶς· falso; mendaciter.

ψεῦσις, ἡ mendacium, ii, οὐ.

ψεῦσμα, (ψεῦμα) τό mendacium, -i, ψεύματα λέγεις, mentiris.

ψεύστης, ὁ, ψεύστρια, ψεύστρεια, ἡ mendax, -acis.

ψῆγμα, τό 1) ramentum -i, οὐ. 2) ψήγματα χρυσοῦ, auri micae.

ψήκτρα, ἡ 1) radula, -ae, θ. *2) νεοελ. peniculus, i, ἀ.

ψηλαφάω -ῶ, ψηλαφίζω τι· contrecto (-avi), -are, aliquid; palpo, -are, aliquem.

ψηλάφημα, τό, ψηλάφισις, ἡ contrectatio, -onis, θ. palpum, -i, οὐ

ψηλαφητός, ή, όν· contrectabilis, e.

ψηλαφητῶς· contrectabiliter.

ψηλαφία, ἡ· contactus, -us, ἀ.

ψηλαφίνδα παίζω· velatis oculis reliquos contrectando manibus quaero

ψηλαφώδης, ες· saepius palpans.

ψῆξις, ἡ· fricatio, -onis, θ. fricamentum, -i, οὐ.

ψῆσσα, ἡ passer marinus.

ψηφάω -ῶ· cogito, -are; vaticinor, -ari; computo, -are

***ψητός, ή, όν** assus, a, um. **τὸ ψητόν,** assa caro. ἴδε **ὀπτός.**

ψηφηφορέω -ῶ· suffragium fero.

ψηφηφορία, ἡ· suffragii ἢ sententiae latio. ψηφηφορίας γενομένης, sententiis dictis.

ψηφηφόρος, ον· qui suffragium ἢ sententiam fert.

ψηφιδώδης, ες calculosus, a, um.

ψηφίζω 1) calculis computo supputo -are. 2) **ψηφίζομαι.** α) suffragium fero ἢ ineo β) decerno (crevi), -ere aliquid (θρίαμβον triumptum). ψηφίζομαί τινι τιμάς, honores alicui decerno γ) ψηφίζομαί τινα, suffragiis aliquem creo δ) ἐψηφισμένος, η, ον, decretus, creatus, a, um.

ψηφίον, τό· calculus, -i, ἀ.

ψηφίς, ἡ· 1) calculus, -i, ἀ. 2) lapillus pretiosus; gemma, -ae, θ.

***ψήφισις, ἡ** decretio, onis, θ.

ψήφισμα, τό· decretum, -i, οὐ.

ψηφιστής, ὁ calculator, -oris, ἀ.
ψηφοθετέω -ῶ opus tesselatum facio
ψηφοθέτημα, τό opus tesselatum; tesselatum pavimentum
ψηφοθέτης, ὁ tesselarius -i, ἀ. musivarius. i. ἀ
**ψηφολέκτης*, ὁ· diribitor, -oris, ἀ.
**ψηφολεξία*, ἡ diribitio, -onis, θ.
**ψηφολογεῖον, τό* tabula diribendi.
ψηφολογέω -ῶ· 1) artem circulatoriam exerceo, -ere. 2) opus tessellatum facio
ψηφολόγημα, τό opus tessellatum, tessellatum pavimentum.
ψηφολογητόν ἔδαφος· pravimentum tessellatum.
ψηφολόγος, ὁ· tessellarius, -ii, ἀ.
ψηφοπαικτέω -ῶ· calculis ludendo fallo
ψηφοπαίκτης, ὁ qui calculis ludendo fallit.
ψηφοποιός· calculorum confector
ψῆφος, ἡ· 1) calculus, -i, ἀ. 2) ἡ διὰ ψ. γνώμης ἀπόφανσις, suffragium, -i, οὐ. φέρω, ἐπιφέρω τὴν ψῆφον περί τινος, suffragium fero de aliquo. κρύβδην ἢ φανερὰν τὴν ψῆφον φέρω, clam aut palam suffragium fero. διαχωρίζω (διαριθμῶ) τὰς ψήφους. suffragia dirimo ἢ diribeo 3) ἡ τοῦ ψηφωτοῦ ἐδάφους, tessella, -ae, θ. tessera, -ae, θ.
ψηφηφορέω -ῶ· suffragium fero ψ. περί τινος. suffragium fero de aliqua re.
ψηφηφορία, ἡ· suffragii elatio.
ψηφηφόρος. ὁ· qui suffragium fert.
ψηφών, ὁ· perîtus putator.
ψηφωτός, ή, ον· tessellatus, a, um.
ψήχω· fricando detergo, destringo, ere (equum).
ψιαθιάζομαι· in storea cubo
ψιάθιον, τό storeola, -ae, θ. tegeticula, -ae.
ψιαθοπλόκος, ψιαθοποιός, ὁ· storearum textor; tegetarius, -ii, ἀ.
ψίαθος, ἡ· storea, θ. teges, -itis, θ. matta, -ae, θ.
ψιθυρίζω· 1) susurro, -are; murmuro, -are. 2) obtrecto, -are; occulte criminor, -ari
ψιθύρισμα, τό· susurramen, -inis, οὐ.
ψιθυρισμός, ὁ· susurramen, -inis, θ. susurrus, -i, ἀ.
ψιθυριστής, ὁ· susurrator, -oris, ἀ. susurro, onis, ἀ
ψίθυρος, ον· susurrans, -ntis.
ψίθυρος, ὁ· 1) = ψιθυρισμός susurrus, -i, ἀ 2) = ψιθυριστής, susurro -onis ἀ.
ψιλαγός, ὁ· praefectus velitum.
ψίλαξ, ὁ· calvus, -i, ἀ.
ψιλή, ἡ· spiritus lenis.
ψιλῆται, οἱ velites, -um, ἀ.
ψιλόταπις· tapis non villosus.
ψιλός, ή, όν· 1) = γυμνός, nudus, a, um. ψιλὸς δένδρων, arboribus nudus. 2) = ἄθριξ, glaber, bra, brum. ψιλός εἰμι, glabreo, -ere, ψιλὸς γίγνομαι, glabresco, -ere. 3) inermis, e. ὅθ. *οἱ ψιλοί*, milites levis armaturae 4) = λεπτός, tenuis, e; exilis, e. 5) ὁ ψιλὸς λόγος, prosa oratio.
ψιλότης, ἡ· 1) nuditas, -atis, θ. 2) calvitium, -i, οὐ. 3) tenuitas, -atis, θ.
ψιλόω -ῶ· 1) nudo -are; privo, -are. 2) spriritu leni noto. 3) *ψιλοῦμαι*, α) = ψιλὸς (φαλακρὸς) γίγνομαι, glabresco, -ere. 6) spiritu leni notor.
ψίλωμα, τό· calvities, -ei, θ.
ψίλωσις, ἡ· 1) nudatio, -onis, θ. 2) pilorum evulsio 3) pronunciatio cum spiritu leni.
ψιμυθίζω· cerussâ illino.
ψιμυθισμός, ὁ· fucatio per cerussam
ψιμύθιον, τό· cerussa, -ae, θ.
ψιμυθιόω -ῶ· cerussâ illino. cerussâ fuco. *ψιμυθιοῦμαι*, cerussa me illino ἢ fuco. *ἐψιμυθιωμένος, η, ον*, cerussatus, a, um.
ψίξ ἡ· mica panis.
**ψιττακίζω*· dictata decanto.
ψίττακος, (ψιττακός), ὁ psittacus.
ψίχα, ἡ· panis mollior pars
ψιχίον, τό parva mica panis; frustulum panis.
ψιχολογέω -ῶ· micas lego.
ψόα, ψοιά, ἡ· lumbus, -i, ἀ.
ψογερός, ά, όν· ad reprehendendum proclivis, e; vituperandus, a, um.
ψόγος, ὁ reprehensio, -onis, θ. vituperatio, -onis, θ. τοῦτο ἔπαινόν σοι μᾶλλον ἢ ψόγος φέρει, ea res laudi tibi potius quam vituperationi est.
ψοφέω -ῶ· 1) sono, -are; strepo, -ere. ἡ θύρα ψοφεῖ, janua strepit (quum ab exeunte strepitur) *2) νεοελ. = ἀποθνήσκω, morior, emorior, -i.
ψόφημα, τό· strepitus, -us, ἀ.

ψοφητικός, ή, όν strepitum edens.

ψοφοδεής, ές· ad quosvis sonos ἢ strepitus expavescens; admodum pavidus formidolosus, a, um

***ψοφοδεῶς** pavide; formidolose.

ψόφος ὁ 1) strepitus, -us ἀ. fragor oris, ἀ *2) νεοελ. θάνατος ζώου, mors animalis.

ψοφώδης, ες· strepens, -ntis.

ψυγεῖον, τό frigidarium, -ii, οὐ.

ψυγεύς, ὁ refrigerans, -ntis

ψῦγμα, τό· frigus, -oris, οὐ refrigeratio onis, θ remedium refrigeratio -onis, θ. remedium refrigerans.

ψυγμός, ὁ· refrigeratio, -onis θ.

ψυκτήρ, ὁ frigidarium, -ii, οὐ.

ψυκτήριος, α, ον, ψυκτικός, ή, ον· refrigeratorius, a, um

ψυκτός, ή, όν 1) refrigeratus, a, um 2) refrigerandus, a, um.

ψύλλα, ἡ ψύλλος ὁ· pulex, -icis, ἀ.

ψυλλίζω pulico, are. **ψυλλίζομαι,** me pulico

ψύλλιον, τό· (βοτ.)· pulicaria, -ae, θ

ψυλλώδης ες· pulicosus, a, um.

ψύξις, ἡ· refrigeratio, -onis, θ.

ψυχαγωγέω -ῶ 1) animas duco ἢ deduco -ere. 2) animum flecto et attraho. animum alliceo, ἔθ. oblecto -are aliqua re).

ψυχαγώγημα, τό oblectamentum.

ψυχαγωγία, ἡ animi oblectio ἢ ἁπλ oblectatio onis, θ.

ψυχαγωγικός, ή, όν animum alliciens, oblectans, -ntis; oblectatorius, a, um

ψυχαγώγιον, τό locus amoenus.

ψυχαγωγός, ὁ· 1) ductor (deductor) animarum. 2) oblectabilis, e; oblectans, -ntis; oblectator, -oris.

ψυχάζω me refrigero.

ψυχαῖος, α, ον· ad animum pertinens

ψυχάριον, τό· animula, -ae, θ.

ψύχεινος, η, ον· frigidus, a, um; gelidus, a, um.

ψυχεῖον, τό locus frigidus.

ψυχή, ἡ· 1) anima, -ae, θ. vita, -ae, θ. ἀφαιροῦμαί τινα τὴν ψυχήν, alicui adimo animam ἢ vitam ἐκπνέω τὴν ψυχήν, animam exspiro. τὴν ψυχὴν δίδωμι ὑπέρ τινος, vitam profundo pro aliquo 2) animus, -i, ἀ. ἡ ψυχὴ ἀθάνατός ἐστι, animus immortalis est. 3) **ψυχή μου! anima mea! anime mi!**

ψυχίδιον, τό· animula, -ae, θ.

ψυχίζομαι algeo, -ere

ψυχικός, ή, όν animalis, e

ψυχοβλαβής, ές· animo noxius.

ψυχογονία, ἡ generatio animi

ψυχοδοτήρ, ὁ animae dator.

ψυχοειδής, ές· animo similis.

ψυχόθεν· ex animo.

ψυχοκτόνος, ον animum necans

ψυχόλεθρος ὁ· pernicies animi.

ψυχραίνω· 1) refrigero, -are **ψυχραίνομαι,** frigesco -ere; refrigesco, -ere. *2) μετφ. ψυχραίνω τὸν ζῆλόν τινος, studium alicujus restinguo ὁ ζῆλός μου ἐψυχράνθη, studium meum restinctum est.

ψυχρασία, ἡ, ψύχρευμα, τό· 1) frigus -oris, οὐ. 2) ineptiae, -arum, θ.

ψυχρήλατος, ον (περὶ σιδήρ. πεπυρακτ.). aquae immersus, a, um

ψυχρία, ἡ frigiditas, -atis, θ.

ψυχρίζω refrigero, -are

ψυχριστός, ή, όν refrigeratus.

ψυχροβαφής, ές· aquae frigidae immersus, a, um

ψυχροδόχος, ον· frigidarius a, um.

ψυχρολογέω -ῶ frigide dico.

ψυχρολογία, ἡ· dictio frigida.

ψυχρολόγος, ον· frigide dicens.

ψυχρολουσία, ἡ· lotio in (aqua) frigida

ψυχρολουτέω -ῶ, ψυχρολουτρέω, -ῶ· frigidâ me lavo ἢ lavor, -ari.

ψυχρολούτης· qui frigidâ lavatur.

ψυχροποιέω -ῶ· refrigero, are

ψυχροποιητικός, ή, όν· refrigerans.

ψυχροποιός, όν· frigorificus a, um.

ψυχόλεθρος, ον· animis perniciosus.

ψυχολιπής, ές· exanimus, a, um.

ψυχομαχέω -ῶ· 1) ad extremum spiritum depugno. 2) = ψυχορραγῶ, animan ago

ψυχομαχία, ἡ· ad extremum usque spiritum producta dimicatio.

ψυχομιγής, ές frigore mixtus.

ψυχοπομπός· animarum deductor.

ψυχορραγέω -ῶ animam ago ὁ **ψυχορραγῶν,** animam agens.

ψυχορραγής, ές· ψυχορραγῶν.

ψυχορραγία, ἡ· singultus, -us, ἀ.

ψῦχος, τό frigus, -oris, οὐ. ψύχη χειμῶνος frigora hiemis

ψυχοσσόος, ον· animam servans.

ψυχοστόλος, ον· animam mittens.

ψυχοτακής, ές· mentem exedens.
ψυχοτροφέω· animam (vitam) alo
ψυχοτρόφος, ον vitam alens.
ψυχότροφος, ον· qui frigore alitur.
ψυχοτρόφος, ον frigore recreans.
ψυχοφθόρος, ον animam perdens; letifer, a, um.
ψυχόω -ῶ· animo, -are.
ψυχροποσία, ἡ· frigidae potus; frigida potio.
ψυχροποτέω -ῶ· frigidam poto.
ψυχροπότης, ὁ· frigidae potor
ψυχρός, ά, όν· frigidus, a, um; gelidus, a, um. τὸ ψυχρὸν ὕδωρ, frigita aqua ἢ ἁπλῶς frigida. *μετφ.* ὁ λόγος ψυχρός ἐστιν oratio friget.
ψυχρότης, ἡ· 1) frigiditas, -atis, θ. 2) ψυχρ. λόγου, frigus, -oris, οὐ. 3 *μετφ.* segnities, -ei, θ. lentitudo, -inis, θ.
ψυχροφόβος, ον· frigidam metuens
ψυχροφόρον, τό frigidarium, -ii, οὐ.
ψυχρόω -ῶ· refrigero, -are. *ψυχροῦμαι*, refrigesco, -ere.
ψύχω· frigefacto, -are; refrigero, -are. *ψύχομαι*, frigesco, -ere.
ψύχωσις, ἡ· 1) = ἐμψύχωσις, animatio, -onis, θ. *2) *νεοελ.* psichôsis, -is, θ.
ψυχωφελής, ές· animo utilis.
ψωλή, ἡ· 1) glans penis denudata. 2) = πόσθη, mentula, -ae, θ
ψωλόεις, ψωλός, ψώλων, ὁ· mentulatus, -i, ἀ.
ψωμίζω panem praebeo, -ere; nutrio, -ire, aliquem. *ψωμίζομαι*, panem accipio, -ere; nutrior, -iri.
ψωμίον, τό· 1) frustulum panis; buccela, -ae, θ. *2) *νεοελ.* = ἄρτος, panis, -is, ἀ.
ψωμοκόλαξ, ὁ· parasitus, -us, ἀ.
ψωμόλεθρος, ὁ pernicies buccearum; helluo, -onis, θ.
ψωμός, ὁ buccea, -ae, θ.
ψώρα, ψωρίασις, ἡ· 1) scabies, -ei, θ. 2) arborum impetigo, -inis, θ.
ψωραλέος, α, ον· 1) scabiosus a um; scaber, bra, brum. *2 *μετφ.* vilis, e.
ψωριάω -ῶ· scabie laboro.
ψωρός, ά, όν· scaber, bra, brum.
ψωρώδης, ψωροειδής, ές· scabiosus, a, um

Ω

Ω, ω (ω μέγα)· 1) τὸ εἰκοστὸν τέταρτον γράμμα, littera ω. 2) ὡς ἀριθμ. σημεῖον τὸ μὲν ω = octingenta, τὸ δὲ ͵ω = octingenta millia.
ὦ· ὁ. ὦ φίλε Ἀντώνιε, o mi Antoni.
ὦ· ὁ. ὦ ποῖον πρόσωπον! o qualis facies! ὦ τῆς βλακείας τῶν ἀνθρώπων, o stupiditatem hominum.
ὤ· oh.
ὤα, ἡ 1) pellis ovina. 2) vestis ex pelle ovina
ᾠάριον, τό ovum parvum
Ὠγύγης, Ὤγυγος, ὁ· Ogyges, -is, ἀ. *Ὠγύγιος, α, ον,* α) Ogygius, a um. β) antiquissimus, a, um.
ᾠδάριον, τό· cantulus, -i, ἀ.
ὧδε ὡδί sic; hic; hac.
Ὠδεῖον, τό Odêum, -i, οὐ.
ᾠδή, ἡ· 1) cantus, us, ἀ. 1) carmen, -inis, οὐ. ode, -es, θ. ᾠδαὶ Ὁρατίου, Horati carmina, -um, οὐ
ᾠδικός ή, όν· 1) canorus, a, um 2) canticus, a, um.
ὠδῖνες, αἱ· 1) dolores parturientis· 2) dolores vehementes
ὠδίνη, ἡ· dolor, -oris, ἀ. dolor vehemens
ὠδινηρός, ά, όν· dolorosus, a, um.
ὠδίνω· partûs dolores sentio; parturio (-ivi) -ire, aliquid. *παροιμ.* ὤδινεν ὄρος καὶ ἔτεκε μῦν, parturiunt montes, nascetur ridiculus mus.
ᾠδοποιός, ὁ· qui odas conficit.
ᾠδός, ὁ· 1) cantor, -oris, ἀ. 2) poculum, quod tenentes canebant scolia.
ὤδυσις, ἡ indignatio, -onis, θ.
ὠέ, ὠή ohe!
ὤζω· exclamo oh.
ὠθέω -ῶ· 1) trudo (-si) -ere aliquem ἢ aliquid. 2) pello (pepuli) -ere, aliquem. 3) *μετφ.* propello (-ere) aliquem in aliquid; impello (-puli), -ere, aliquem ad, in aliquid ad aliquid faciendum. 4) *ὠθοῦμαι*, trudor (trusus sum) -i; pellor, propellor, impellor (-pulsus sum) -i.

ὤθησις, ἡ· actio trudendi; expulsatio, propulsatio, -onis, θ.
ὠθίζω 1) trudo (-si) -ere. 2 vexo, -are; male tracto, -are ὠθίζομαι. α) in turba premor. б) contendo, -ere:
ὠθισμός, ὁ 1) nixus, quo aliquid amoliri, pellere ἢ dejicere conamur 2) impulsio, propulsio, -onis, θ. 3) conflictus, us, ἀ. proelium, -ii, οὐ.
Ὠκεανός, ὁ Oceanus, -i, ἀ. Ὠκεάνειος, ον, Oceaneus, a, um; Oceanensis, e. Ὠκεανῖτις, ἡ· Oceanîtis, -idis, θ.
ὠκέως celeriter; cito.
ὤκιμον, (βοτ.)· ocimum, -i, οὐ.
ὠκύαλος, ον· citus in mari.
ὠκυβόλος, ον· celeriter feriens.
ὠκυδρόμος, ὠκύδρομος, ον celeriter currens
ὠκυδρομέω -ῶ· celeriter curro.
ὠκυεπής, ές· celeriter loquens.
ὠκύμορος, ον· qui subito perit.
ὠκυπέτης, ὁ· celeriter volans.
ὠκύπους, ουν pedibus celer.
ὠκυπορέω -ῶ· celeriter eo.
ὠκύπτερος, ον· celeres habens alas.
ὠκύρροος, ον· celeriter fluens.
ὠκύς, εῖα, ύ celer, -eris, -ere. τοὺς πόδας ὠκύς, pedibus celer.
ὠκύτης, ἡ· celeritas, -atis, θ.
ὠκυτόκος, ον· cito pariens.
ὠλέκρανον, τό· caput cubiti.
ὠλένη, ἡ· ulna, -ae, θ.
ὠλεσίθυμος· animo perniciosus
ὠλεσίοικος· domum perdens.
ὠλεσίτεκνος· liberos perdens.
ὠλίγγη, ἡ· ruga, -ae, θ.
ὠμάδιος, α, ον· qui in humeris est.
ὠμαδίς, ὠμαδόν· in humeris.
ὠμιστής, ὁ carne cruda vescens; saevus, a, um.
ὠμιαῖος, α ον· qui est in humero.
ὠμίας, ὁ· qui humeris est amplis.
ὠμίζω· humeris alterius impono.
ὠμίζομαι· meis humeris impono.
ὠμοβόειος, ὠμοβόϊος, ον· crudo corio bubulo factus, a, um.
ὠμοβορεύς, ὠμοβόρος, ὠμοβρώς· qui carne cruda vescitur.
ὠμογέρων, ὁ senex vegetus.
ὠμόθυμος, ον· crudelis, e.
ὤμοι· heu mihi
ὠμοκρατής, ές· qui robustis humeris est; fortis, e.
ὠμόλινον, τό· linum crudum.
ὠμόλινος ex lino crudo factus.
ὡμολογημένως· haud dubie; certo.
ὠμόομαι -οῦμαι· crudesco, -ere.
ὠμοπλάται, αἱ· scapulae, -arum, θ.
ὤμιον, τό humerulus, -i, οὐ
ὦμος, ὁ humerus, -i, ἀ. ἐπὶ τῶν ὤμων φέρω τι, humeris porto aliquid στιβαροὶ ὦμοι, humeri robusti
ὠμός, ή, ον· 1) crudus, a, um. ὠμὸν κρέας, caro cruda. 2) μετφ. crudêlis, e; saevus, a, um.
ὠμοσιτία, ἡ· cruditas ciborum.
ὠμόσιτος, ον· crudis cibis vescens.
ὠμότης, ἡ 1) = ἀπεψία, cruditas, -atis, θ. 2) μετφ. crudelitas, -atis, θ. saevitia, -ae θ.
ὠμοτοκέω -ῶ· abortio, -ire.
ὠμοτοκία, ἡ abortio, -onis, θ.
ὠμοφαγία, ἡ· crudorum voratio.
ὠμοφάγος, ον· crudis cibis vescens
ὠμοφορέω -ῶ· in humeris gesto.
ὠμοφόρος, ον· in humeris gestans.
ὠμόφρων, ὁ, ἡ· crudelis, e.
ὠνέομαι -οῦμαι (ἐπριάμην)· 1) emo (emi, -ere) aliquid. μικροῦ, πολλοῦ, τῆς ἀξίας ὠνοῦμαι (ἐπριάμην) τι, parvo, caro, bene emo (emi) aliquid ὠνοῦμαι (ἐπριάμην) τι παρά τινος, emo (emi) aliquid de aliquo, ab aliquo. μετφ. τοῦ θανάτου ὠνοῦμαι ἀθανασίαν, morte immortalitatem emo. 2) ὠνοῦμαι (ἐπριάμην) τέλη, φόρους, redimo (-emi -ere) vectigalia. τέλη ὠνοῦνται παρὰ τῆς πόλεως, ab urbe vectigalia redimunt.
ὠνή, ἡ· 1) emptio, -onis, θ. 2) redemptio -onis, θ.
ὤνημα, τό· res empta.
ὠνησείω, ὠνητιάω -ῶ· empturio, -ire; ὠνητιῶν, emax, -acis.
ὤνησις ἡ· 1) emptio, -onis, θ. 2) redemptio, -onis, θ.
ὠνητής, ὁ emptor, -oris ἀ.
ὠνητικός, ή, όν· emax, -acis.
ὠνητός, ή, όν· 1) emptus a, um; empticius a, um 2) venalicius, a, um; venalis, e. οὐκ ὠνητόν, non venale. τὸ ὠνητὸν ἀνδράποδον, venalis, is, ἀ. τὸ ὠνητόν, venalitas, -atis, θ.
ὤνιος α, ον· venalis, e ὤνιος ἄνθρωπος, homo venalis ὤνιος χρημάτων, pecuniâ venalis. αἵματός ἐστιν ἡ ἀρετὴ ὠνία, sanguine virtus emitur. τὰ ὤνια, res venales, merces.

ὠνομασμένως nominatim.

ὦνος, ὁ pretium, ii, οὐ.

ᾠογενής, ές ex ovo genitus.

ᾠοειδής ές ovo similis.

ᾠόν, τό, ovum, -i, οὐ. τὸ τοῦ ᾠοῦ λεύκωμα, ovi candidum. ὁ τοῦ ᾠοῦ κρόκος, ovi luteum. τὸ τοῦ ᾠοῦ ὄστρακον ovi putamen.

ᾠοπώλης, ὁ ovorum venditor.

ᾠόπωλις, ἡ ovorum venditrix.

ᾠοσκοπία, ἡ vaticinatio ex ovis.

ᾠοσκοπικά, τά· liber de arte ex ovis vaticinandi.

ᾠοτοκέω -ῶ· ovum (ova) pario, gigno edo, -ere.

ᾠοτοκία, ἡ ovi generatio.

ᾠοτόκος, ον oviparus, a, um.

ᾠοφόρος, ον ovum ferens.

ὥρα 1 tempus anni, h o r a -ae, θ. ἡ χειμερινὴ ὥρα, hibernum tempus. αἱ τέσσαρες ὧραι τοῦ ἔτους, quatuor horae anni. 2) = καιρός, εὐκαιρία, tempus -oris, οὐ, hora. ἡ ὥρα τοῦ δειπνεῖν tempus edendi ὥρα σοί ἐστιν ἀπιέναι, tibi est tempus abire. ὥρα ἐστὶ λέγειν tempus est dicere. 3) aetas florens, juventas, ἢ juventus. 4) pulchritudo, -inis, θ. venustas, -atis, θ. 6) αἱ Ὧραι, Horae arum, θ. πλ. 5) πρὸ πάντων ἐν τῇ νεοελ. tempus diei, hora, -ae, θ ἡμίσεια ὥρα, semi-hora. μία ὥρα καὶ ἡμίσεια, sesqui hora. τῇ ἐννάτῃ ὥρᾳ, horâ nonâ. περὶ τὴν ἐννάτην ὥραν, horâ fere novâ. καθ᾿ ἑκάστην ὥραν. in horas. τί ὥρα εἶνε (πηνίκα τῆς ἡμέρας ἐστί); hora quota est? quid horae est? πλησιάζει ἡ ἕκτη ὥρα, haud longe sexta abest, instat hora sexta. ἡ ὥρα εἶνε δύο καὶ δέκα λεπτά, decem puncta nunc sunt a secunda. δύο ὧραι καὶ τέταρτον, secunda est et quadrans. τρεῖς ὧραι παρὰ πέντε λεπτά, quinque punctis abest hora tertia. ἴδε **λεπτόν**.

ὤρα, ἡ· cura -ae, θ.

ὡραΐζω· decoro, -are; orno ἢ exorno, -are. **ὡραΐζομαι** α nimis orno me. 6) floreo, -ere; sum pulcher.

ὡραῖος, α, ον· 1) tempestivus a, um, maturus a um. παρθένος ὡραία γάμου, virgo tempestiva ἢ matura viro ἢ ἁπλ. m a t u r a -ae, θ. 2 qui est in aetatis flore. 2) pulcher, chra, chrum; venustus, a, um.

ὡραιότης, ἡ· 1) tempestivitas, maturitas, -atis, θ. 2) pulchritudo, -inis, θ venustas, atis. θ.

ὡράϊσμα τό **ὡραϊσμός** ὁ ornatus exquisitior, exornatio -onis θ

ὡραϊστής, ὁ qui se ornat; formaster. -tri, ἀ.

ὡραίως· mature.

ὡρεσιδότης (Ἀπόλλων)· qui tempora anni affert et largitur.

ὠρεύω, **ὠρέω -ῶ** cura gero.

ὤρημα, τό cura, -ae θ.

ὡριαῖος, α, ον· unius horae.

ὡρικός, ή, όν tempestivus, a, um.

ὡριμάζω 1) maturo, -are, aliquid. 2) maturesco, -ere

ὥριμος, ον· maturus, a, um.

ὡριμότης, ἡ· maturitas, -atis, θ.

Ὠρίων, ὁ Orion, -ionis, ἀ.

ὡρολογέω -ῶ horas dico.

ὡρολογητής, ὁ horarum index.

ὡρολόγιον, **ὡρονόμιον**, τό· horologium -ii, οὐ. 2 νεολ. horae, -arum, θ. horologium, horologium portatile. τὸ ὡρολόγιόν σου, νομίζω, πηγαίνει ἐμπρός, currit ocius, credo, horol gium tuum. τὸ ὡρολόγιόν μου συνήθως πηγαίνει ὀπίσω, horol gium meum solet retardari. τὸ ὡρολόγιόν μου ἐστάθη, substitit horologium meum τὸ ὡρολόγιον συμφωνεῖ πρὸς τὸ τοῦ δημοσίου, horologium meum cum horis publicis congruat. ἴδε **χορδίζω**

ὡρονομέω -ῶ· horas indico.

ὡρονόμος, ον· horas regens

ὡροσκοπεῖον, **ὡροσκόπιον**, τό· horoscopium, -ii, οὐ

ὡροσκοπέω -ῶ horas considero et noto; h o r o s c o p o, -are.

ὡροσκόπησις **ὡροσκοπία**, ἡ· consideratio horarum.

ὡροσκόπος, ὁ horoscopus -i, ἀ.

ὠρυγή, ἡ, **ὠρυγμός**, ὁ, **ὤρυγμα**, τό 1) mugitus, rugitus, -us, ἀ. 2) ululatus -us ἀ.

ὠρύω, **ὠρύομαι**· 1) = βρυχῶμαι, rugio, -ire; 2) = ὀλολύζω, ululo, -are. ὠρύομαί τινα, ululo aliquem.

ὥς (= οὕτως ita, hoc modo, hac ratione. καὶ ὥς, sic, ita quoque.

ὡς 1) ἐπίρ. α ut ἢ uti: ἐστιν ὡς λέγεις, est, ut dicis ὡς ἐπίστασθε, ut scitis. 6 sicut ἢ sicuti quemadmodum: ὡς φησι Κικερων, sicut Cicero dicit. ὡς ᾤετο, quemadmodum existi-

mabat. ὡς παρὰ πάντων ὁμολογεῖται, sicuti ab omnibus conceditur. γ) tanquam: ὡς ὄφις, tanquam serpens. (θαυμάζονται) ὡς σοφοὶ γεγενημένοι, tanquam qui sapientes facti fuerint. δ) quasi. (κατελείπετο) ὡς νοσῶν quasi aegrotaret ὡς ὁ καρκῖνος εἴωθε, quasi cancer solet. ε) μετ' ἀριθμητ. circiter, fere ad: ὡς ὀκτὼ σταδίους ἀπέχει, circiter mille passus abest. ὡς διακόσιαι νῆες, **circiter** ducentae **naves. ὡς τεσσαράκοντα,** ad quadraginta. ς) μεθ' ὑπερθετ. quam: ὡς τάχιστα, quam cellerime, quam primum. ὡς μάλιστα ἠδύνατο ἐπικρυπτόμενος, quam primum poterat occultissime. ὡς βραχύτατα, quam brevissime. ζ) ὡς πρός τι, versus: ὡς πρὸς τὸν Ὠκεανόν, ad Oceanum versus (proficiscor). ὡς πρὸς τὸ ὄρος versus montem, in regionem montis η) *ἐν ἐπιφωνήσ.* quam quantopere. ὡς ἀστεῖος ὁ ἄνθρωπος, quam urbanus iste est. ὡς ἀληθές ἐστι, quam verum est. ὡς σφόδρα, quam valde! ὡς τέρπομαι ὡς ἥδομαι, quantopere gaudeo ὡς ἄρα φλυαροῦμεν, quantopere igitur nugamur θαυμαστῶς ἢ θαυμασίως ὡς, mirum quantum! ὑπερφυῶς ὡς, immane quantum! θ) *φράσεις*: ὡς εἰκός. ut aequum est ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, ut mihi videtur. ὡς ἔοικεν, ut videtur. ὡς ἐγᾦμαι, ut ego opînor. ὡς ἐμοί, ὥς γ' ἐμοί, ὡς γ' ἐμοί κριτῇ (ὑπον. δοκεῖ), ut mihi videtur, meo judicio. ὡς τὸ πολύ, ὡς ἐπὶ τὸ πολύ, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, plerumqua, plurima ex parte, ut plurimum. ὡς τὰ πολλά, frequentissime, saepissime, plerumque. — 2) *πρόθ.* in, ad (aliquem ἢ σπαν aliquid). — 3 *σύνδ.* α) χρον. ut, quum, ubi postquam: ὡς δὲ εἶδεν ἔλαφον, (ἐδίωκεν), ubi autem cervum vidit. β) *αἰτιολογ.* quia, quoniam; **quod: ὡς θέρος** ἦν, quia aestas erat. ὡς οὐ δυνάμενος καθεύδειν, quod somnum capere non posset. Σωκράτης κατηγορήθη, ὡς διαφθείρων τοὺς νέους, Socrates accusatus est, quod cor rumperet juvenes. γ) *εἰδικ.* (ubi latine redendum est per accusat. cum infinitivo): δῆλον ὡς ἀπείρως ἔχουσιν, manifestum eos imperitos (ignaros) esse δ) *τελικ.* ut, quo: ὡς εἰπεῖν, ut ita dicam. ὡς ἔπος εἰπεῖν, ὡς συντόμως εἰπεῖν, ὡς συνελόντι εἰπεῖν, ut brevissime dicam. ε) ὡς μή, ne: ἐπιμελοῦ ὡς μὴ νοσήματι περιπέσῃς, cura, ne in morbum incidas. ς) *συμπ.* = ὥστε ut.

ὡσάν, ὡς ἄν dum, donec.

ὡσανεί ὡς ἄν εἰ prout, tanquam, quasi perinde ac si.

***ὡσαύτως*·** similiter, simili modo ἢ ratione; eodem modo

***ὡσεί*·** quasi: ὡσεὶ τεσσαράκοντα μνᾶς, quasi quadraginta minas.

ὦσις, ἡ impulsus, -us, ἀ.

ὥσπερ ut, quemadmodum: ὥσπερ ἄξιός ἐστιν ut meretur.

***ὡσπερεί, ὥσπερ εἰ*·** ut si.

ὡσπερανεί, ὥσπερ ἂν εἰ. quasi.

ὥστε ut (προηγ. δεικτικοῦ): οὕτως ἐφίλει αὐτόν, ὥστε υἱὸς αὐτοῦ ἐνομίζετο. sic eum diligebat, ut is ejus haberetur filius εἰς τοσοῦτον, ὥστε, adeo ut ὥστε μή, ut non. ἢ ὥστε, quam ut: μείζω κακὰ ἢ ὥστε ἀνακλαίειν, miseriae majores quam ut lugeri possent

***ὤστης, ὁ*·** qui trudit.

***ὠστίζω*·** saepius trudo.

***ὠστικός, ή, όν*·** impellens, -ntis; trusatilis, e.

ὠστικῶς impellendo; trudendo.

ὠστισμός, ὁ impulsus, us, ἀ. impetus, -us, ἀ.

ὠστός, ή, όν impellendus, a, um; trusatilis, e.

***ὠτάγρα, ἡ*·** forceps auricularia.

ὠτακουστέω -ῶ ausculto, -are.

***ὠτακουστής, ὁ*·** qui auscultat; delator (κυρ. principis alicujus)

***ὠταλγέω -ῶ, ὠταλγιάω -ῶ*·** aurium dolore laboro, -are.

***ὠταλγία, ἡ*·** aurium dolor.

ὠταλγικος, ή, όν 1) aurium dolore laborans. 2 aurium dolorem excitans

ὦ τᾶν, ὦ τάν o homo! heus amice!

***ὠτάριον, τὸ*·** auricula, -ae, θ.

***ὠτειλή, ἡ*·** cicatrix, -icis, θ.

ὠτικός, ή, όν ad aurem pertinens.

***ὠτίον, τό*·** auricula, -ae, θ.

ὠτίς (πτ.)· otis, -idis, θ.

ὠτίτης (δάκτυλος)· auricularis.

ὠτογλυφίς, ἡ auriscalptum, οὐ.

ὠτοειδής, ές similis auriculae.

ὠτοειδῶς in formam auriculae.

***ὠτοκάταξις, ἡ*·** aurium fractio.

ὠτός, ὦτος (πτ.)· otus, -i, ἀ.

ὠτόεις, εσσα, εν· auritus, a, um.
ὠφέλεια, ἡ utilitas, -atis, θ. commodum, -i, οὐ.
ὠφελέω -ῶ juvo, adjuvo, -are, aliquem; prosum (profui) prodesse. alicui. οὐδέν σε ὠφέλησεν, nihil tibi profuit. οὔτε σεαυτὸν οὔτε ἕτερον ὠφέλησας, nec tibi nec alteri profuisti. ὠφελῶ τινά τι, adjuvo aliquem in aliqua re. **ὠφελοῦμαι** ἀπό τινος ἔκ τινος, utilitatem capio ex aliquo. ὠφελοῦμαι ἀπό τινος, παρά τινος, adjuvor, sublevor ab aliquo. πανταγόθεν ὠφελοῦμαι, ex quibuscunque rebus utilitatem capio.
ὠφέλημα, τό· adjumentum, -i, οὐ.
ὠφέλησις, ἡ· utilitas, -atis, θ.
ὠφελητέος, α ον· adjuvandus, a, um.
ὠφέλιμος, ον utilis, e.
ὤχρα, ἡ· ochra, -ae, θ.
ὠχραίνω· 1) pallidum reddo. 2) pallesco, -ere.
ὠχραντικός, ή, όν· pallidum redens.
ὠχράω -ῶ palleo, -ere.
ὠχρία, ἡ· pallor, -oris, ἀ.
ὠχρίας ὁ homo pallidus.
ὠχρίασις, ἡ· pallor, -oris, ἀ.
ὠχριάω -ῶ pallesco (-ui), -ere.
ὠχρός, ά, όν· pallidus, a, um; pallens, -ntis. ὑπὸ ἔρωτος, ὑπὸ φόβου, ὑπὸ νόσου ὠχρός εἰμι, amore, metu, morbo palleo.
ὠχρότης, ἡ· pallor, -oris, ἀ.
ὠχρόω -ῶ· 1) pallidum reddo; -ere. 2) pallidus sum.
ὤχρωμα, τό. pallor corpori indutus.
ὤψ (ὠπός), **ἡ·** oculus, -i, ἀ.
ᾠώδης, ες· ove similis; ovi speciem habens.
